

**THE BOOK OF
MORMON**

**HUNGARIAN – ENGLISH
PARALLEL EDITION**

Version 1, published April 2023. bencrowder.net/book-of-mormon-parallel-edition/

This parallel edition © 2023 Benjamin Crowder. All rights reserved. You have permission to print this document for your own use. For other uses, send requests to ben.crowder@gmail.com.

Text of the Book of Mormon © 2023 Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved.

The text of this edition is licensed from The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints with the following disclaimer: *The Product offered by Benjamin Crowder is neither made, provided, approved, nor endorsed by, Intellectual Reserve, Inc. or The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints. Any content or opinions expressed, implied, or included in or with the Product offered by Benjamin Crowder are solely those of Benjamin Crowder and not those of Intellectual Reserve, Inc. or The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints.*

A Mormon könyve

Mormon keze által, lemezekre írt beszámoló, amelyet Nefi lemezeiről vett

Ez tehát Nefi népe, valamint a lámániták feljegyzésének kivonata – Íratott a lámániták, akik Izráel házának egyik maradéka, de a zsidók és a nemzsidók számára is – Parancsra íratott, valamint a prófétálás és a kinyilatkoztatás lelke által – Megíratott, lepecsételtetett és az Úr számára elrejtetett, hogy el ne pusztítsák – Hogy Isten ajándéka és hatalma által, annak tolmácsolására előkerüljön – Moróni keze pecsételte le és rejtette el az Úr számára, hogy a megfelelő időben a nemzsidók útján előkerüljön – Annak tolmácsolása Isten ajándéka által.

Egy Ether könyvéből vett kivonat is, mely Járed népének a feljegyzése, akiket abban az időben szórta szét, amikor az Úr összezavarta az emberek nyelvét, amikor ők, hogy a mennybe jussanak, egy tornyot építettek – Célja pedig az, hogy megmutassa Izráel háza maradékának, milyen nagyszerű dolgokat tett atyáikért az Úr; és hogy ismerhessék az Úr szövetségeit és tudják, hogy nincsenek mindörökké kitesztve – Azonkívül, hogy meggyőzzön zsidót és nemzsidót arról, hogy JÉZUS a KRISZTUS, az ÖRÖKKÉVALÓ ISTEN, aki minden nemzetnek kinyilatkoztatja magát – És most, ha vannak benne hibák, azok emberek tévedései; ne kárhoztassátok tehát Isten dolgait, hogy szeplőtelennek találtathassatok Krisztus ítélőszéke előtt.

The Book of Mormon

An Account Written by the Hand of Mormon upon Plates Taken from the Plates of Nephi

Wherefore, it is an abridgment of the record of the people of Nephi, and also of the Lamanites—Written to the Lamanites, who are a remnant of the house of Israel; and also to Jew and Gentile—Written by way of commandment, and also by the spirit of prophecy and of revelation—Written and sealed up, and hid up unto the Lord, that they might not be destroyed—To come forth by the gift and power of God unto the interpretation thereof—Sealed by the hand of Moroni, and hid up unto the Lord, to come forth in due time by way of the Gentile—The interpretation thereof by the gift of God.

An abridgment taken from the Book of Ether also, which is a record of the people of Jared, who were scattered at the time the Lord confounded the language of the people, when they were building a tower to get to heaven—Which is to show unto the remnant of the house of Israel what great things the Lord hath done for their fathers; and that they may know the covenants of the Lord, that they are not cast off forever—And also to the convincing of the Jew and Gentile that JESUS is the CHRIST, the ETERNAL GOD, manifesting himself unto all nations—And now, if there are faults they are the mistakes of men; wherefore, condemn not the things of God, that ye may be found spotless at the judgment-seat of Christ.

Nefi első könyve

Uralkodása és elrendelt szolgálata

Beszámoló Lebiről és feleségéről, Sáriáról, valamint négy fiáról, nevezetve őket (kezdvé a legidősebbel) Lámánnak, Lemuelnek, Samnak és Nefinek. Az Úr figyelmezteti Lebit, hogy menjen ki Jeruzsálem földjéről, mivel gonoszságukra vonatkozólag prófétál az embereknek, és ők arra törekednek, hogy kioltsák az életét. Három napos utat tesz meg a vadonban családjával. Nefi veszi fióvéreit, és visszatér Jeruzsálem földjére a zsidók feljegyzéseikért. Beszámoló a szenvedéseikről. Feleségül veszik Ismaél leányait. Veszik a családjaikat, és elmennek a vadonba. Szenvedéseik és megpróbáltatásaik a vadonban. Utazásaik menete. Elérkeznek a nagy vizetekhez. Nefi fióvérei fellázadnak ellene. Elballgattatja őket és épít egy hajót. A helyet Bőség földjének nevezik. Átkelnek a nagy vizeken a megígért földre, és így tovább. Ez Nefi beszámolója szerint való; vagy más szavakkal, én Nefi írtam ezt a feljegyzést.

1 Nefi 1

- 1 Én, Nefi, jó szülőktől születtem, ezért némileg kitanítottam atyám minden tudományában; és sok megpróbáltatást látván napjaim során, mindazonáltal életem minden napján tapasztalván az Úr nagy jóindulatát; igen, nagy tudással rendelkezvén Isten jószágát és rejtelseit illetően, ezért feljegyzést készítek napjaim cselekedeteiről.
- 2 Igen, atyám nyelvén készítek feljegyzést, amely a zsidók tudásából és az egyiptomiak nyelvéből áll.
- 3 És tudom, hogy a feljegyzés, amit készítek, igaz, és saját kezemmel készítem azt, és az én tudásom szerint készítem azt.

The First Book of Nephi

His Reign and Ministry

An account of Lebi and his wife Sariah, and his four sons, being called, (beginning at the eldest) Laman, Lemuel, Sam, and Nephi. The Lord warns Lebi to depart out of the land of Jerusalem, because he prophesieth unto the people concerning their iniquity and they seek to destroy his life. He taketh three days' journey into the wilderness with his family. Nephi taketh his brethren and returneth to the land of Jerusalem after the record of the Jews. The account of their sufferings. They take the daughters of Ishmael to wife. They take their families and depart into the wilderness. Their sufferings and afflictions in the wilderness. The course of their travels. They come to the large waters. Nephi's brethren rebel against him. He confoundeth them, and buildeth a ship. They call the name of the place Bountiful. They cross the large waters into the promised land, and so forth. This is according to the account of Nephi; or in other words, I, Nephi, wrote this record.

1 Nephi 1

I, Nephi, having been born of goodly parents, therefore I was taught somewhat in all the learning of my father; and having seen many afflictions in the course of my days, nevertheless, having been highly favored of the Lord in all my days; yea, having had a great knowledge of the goodness and the mysteries of God, therefore I make a record of my proceedings in my days.

Yea, I make a record in the language of my father, which consists of the learning of the Jews and the language of the Egyptians.

And I know that the record which I make is true; and I make it with mine own hand; and I make it according to my knowledge.

- 4 Mert lőn, hogy Sédékiás, Júda királya uralkodása első évének kezdetén (atyám, Lehi, Jeruzsálemben lakott élete minden napján); és ugyanabban az évben sok próféta jött, prófétálván a népnek, hogy bűnbánatot kell tartaniuk, vagy Jeruzsálem nagy városának el kell pusztulnia.
- 5 Lőn tehát, hogy atyám, Lehi, félrevonulván imádkozott az Úrhoz, igen, méghozzá teljes szívével, népe érdekében.
- 6 És lőn, amint az Úrhoz imádkozott, megjelent egy tűoszlop, és megállapodott előtte egy kősziklán; és ő sokat látott és hallott, és azon dolgok miatt, amiket látott és hallott, rendkívül remegett és reszketett.
- 7 És lőn, hogy visszatért a saját házába Jeruzsálemben, és leroskadt ágyára, legyőzve a Lélek és azon dolgok által, amiket látott.
- 8 És a Lélektől így legyőzve elragadtatott egy látomásban, olyannyira, hogy látta megnyílni a mennyeket, és felismerte: Istent látja trónusán ülve, angyalok számtalan seregétől körülvéve, akik éppen énekelnek és dicsőítik Istenüket.
- 9 És lőn, hogy Egyet látott a mennyek közepéből alászállni, és látta, hogy fényessége felülmúlja a déli napét.
- 10 És őt követve tizenkét másikat is látott, és ragyogásuk meghaladta a csillagokét az égbolton.
- 11 És lejöttek, és elindultak a föld színén; és az első jött és megállt atyám előtt, és adott neki egy könyvet, és felszólította, hogy olvassa.
- 12 És lőn, hogy amint olvasott, eltelt az Úr Lelkével.
- 13 És olvasott, mondván: Jaj, jaj Jeruzsálemnek, mert láttam utálatosságaidat! Igen, és sok dolgot olvasott atyám Jeruzsálemre vonatkozóan – hogy el fogják pusztítani, és annak lakosságát is; sokan kard által vesznek el, és sokat fogolyként hurcolnak el Babilóniába.

For it came to pass in the commencement of the first year of the reign of Zedekiah, king of Judah, (my father, Lehi, having dwelt at Jerusalem in all his days); and in that same year there came many prophets, prophesying unto the people that they must repent, or the great city Jerusalem must be destroyed.

Wherefore it came to pass that my father, Lehi, as he went forth prayed unto the Lord, yea, even with all his heart, in behalf of his people.

And it came to pass as he prayed unto the Lord, there came a pillar of fire and dwelt upon a rock before him; and he saw and heard much; and because of the things which he saw and heard he did quake and tremble exceedingly.

And it came to pass that he returned to his own house at Jerusalem; and he cast himself upon his bed, being overcome with the Spirit and the things which he had seen.

And being thus overcome with the Spirit, he was carried away in a vision, even that he saw the heavens open, and he thought he saw God sitting upon his throne, surrounded with numberless concourses of angels in the attitude of singing and praising their God.

And it came to pass that he saw One descending out of the midst of heaven, and he beheld that his luster was above that of the sun at noon-day.

And he also saw twelve others following him, and their brightness did exceed that of the stars in the firmament.

And they came down and went forth upon the face of the earth; and the first came and stood before my father, and gave unto him a book, and bade him that he should read.

And it came to pass that as he read, he was filled with the Spirit of the Lord.

And he read, saying: Wo, wo, unto Jerusalem, for I have seen thine abominations! Yea, and many things did my father read concerning Jerusalem—that it should be destroyed, and the inhabitants thereof; many should perish by the sword, and many should be carried away captive into Babylon.

14 És lőn, hogy miután atyám sok nagy és csodálatos dolgot olvasott és látott, az Úrhoz kiáltott sok dolgot, ehhez hasonlókát: Nagyok és csodálatosak a te tetteid, Ó Úr, Mindenható Isten! Trónusod magasan a mennyekben van; és hatalmad, és jóságod és irgalmasd a föld minden lakójára kiterjed; és mivel irgalmas vagy, nem engeded, hogy elveszenek azok, akik hozzád jönnek.

15 És ilyenféleképpen volt atyám beszéde, mikor Istenét dicsérte, mert örvendezett a lelke, és egész szíve megtelt mindazon dolgok következtében, amiket látott, igen, amiket az Úr megmutatott neki.

16 És most én, Nephi nem készítek teljes beszámolót azokról a dolgokról, amiket atyám már leírt. Ugyanis ő sok dolgot leírt, amit látomásokban és álmokban látott; és sok olyan dolgot is leírt, amit gyermekeinek prófétált és elmondott, melyről nem készítek teljes beszámolót.

17 De készítek egy beszámolót napjaim cselekedeteiről. Íme, készítek egy kivonatot atyám feljegyzéséből, lemezeken, melyeket saját kezeimmel készítettem; tehát miután kivonatoltam atyám feljegyzését, akkor készítek egy beszámolót a saját életemről.

18 Ezért szeretném, ha tudnátok, hogy miután az Úr oly sok csodálatos dolgot mutatott atyámnak, Lehinek, igen, Jeruzsálem pusztulására vonatkozóan; íme, a nép közé ment, és kezdett prófétálni és kijelentéseket tenni nekik mindazon dolgokra vonatkozóan, amiket látott is és hallott is.

19 És lőn, hogy a zsidók csúfot űztek belőle, azon dolgok miatt, amikről bizonyosságot tett nekik, mert valóban bizonyosságot tett nekik gonoszságukról és utálatosságaikról; és bizonyosságot tett, hogy azon dolgok, amiket látott és hallott, és azon dolgok is, amiket a könyvben olvasott, világosan kijelentették egy Messiás eljövetelét, és a világ megváltását is.

And it came to pass that when my father had read and seen many great and marvelous things, he did exclaim many things unto the Lord; such as: Great and marvelous are thy works, O Lord God Almighty! Thy throne is high in the heavens, and thy power, and goodness, and mercy are over all the inhabitants of the earth; and, because thou art merciful, thou wilt not suffer those who come unto thee that they shall perish!

And after this manner was the language of my father in the praising of his God; for his soul did rejoice, and his whole heart was filled, because of the things which he had seen, yea, which the Lord had shown unto him.

And now I, Nephi, do not make a full account of the things which my father hath written, for he hath written many things which he saw in visions and in dreams; and he also hath written many things which he prophesied and spake unto his children, of which I shall not make a full account.

But I shall make an account of my proceedings in my days. Behold, I make an abridgment of the record of my father, upon plates which I have made with mine own hands; wherefore, after I have abridged the record of my father then will I make an account of mine own life.

Therefore, I would that ye should know, that after the Lord had shown so many marvelous things unto my father, Lehi, yea, concerning the destruction of Jerusalem, behold he went forth among the people, and began to prophesy and to declare unto them concerning the things which he had both seen and heard.

And it came to pass that the Jews did mock him because of the things which he testified of them; for he truly testified of their wickedness and their abominations; and he testified that the things which he saw and heard, and also the things which he read in the book, manifested plainly of the coming of a Messiah, and also the redemption of the world.

20 És amikor a zsidók ezen dolgokat meghallották, megharagudtak rá, igen, ugyanúgy, mint a régi prófétákra, akiket kiűztek, és megköveztek és megöltek; és neki is az életére törtek, hogy elvehessék azt. De íme, én, Nephi meg fogom mutatni nektek, hogy az Úr gyengéd irgalmassága mindazokra kiterjed, akiket hitük miatt kiválasztott, hogy hatalmassá tegye őket; végül hatalmat adván nekik a szabadulásra.

And when the Jews heard these things they were angry with him; yea, even as with the prophets of old, whom they had cast out, and stoned, and slain; and they also sought his life, that they might take it away. But behold, I, Nephi, will show unto you that the tender mercies of the Lord are over all those whom he hath chosen, because of their faith, to make them mighty even unto the power of deliverance.

1 Nefi 2

- 1 Mert íme lőn, hogy az Úr szólt atyámhoz, igen, még-hozzá egy álomban, és ezt mondta neki: Áldott vagy te, Lehi, azon dolgok miatt, amiket tettél; és mert hű voltál és kijelentetted ennek a népnek azon dolgokat, amiket megparancsoltam neked, íme arra törekednek, hogy elvegyék az életedet.
- 2 És lőn, hogy az Úr megparancsolta atyámnak, még-hozzá egy álomban, hogy vegye a családját, és menjen el a vadonba.
- 3 És lőn, hogy ő engedelmes volt az Úr szava iránt, tehát úgy tett, ahogy az Úr azt megparancsolta neki.
- 4 És lőn, hogy elment a vadonba. És otthagyta házát, és öröksége földjét, és aranyát, és ezüstjét, és értékes dolgait, és semmit nem vitt magával, kivéve a családját, és élelmiszert, és sátrakat, és elment a vadonba.
- 5 És a határ mentén a Vörös-tenger partja közelében jött le; és a vadon határában ott ment, ahol közelebb volt a Vörös-tengerhez; és ment a vadonban a családjával, mely anyámból, Sáriából, és idősebb fivéreimből állt, akik Lámán, Lemuel és Sam voltak.
- 6 És lőn, hogy amikor három napot ment a vadonban, felverte sátrát egy vízzel telt folyó mentén lévő völgyben.
- 7 És lőn, hogy épített egy kövekből készült oltárt, és felajánlást készített az Úrnak, és hálát adott az Úrnak, Istenünknek.
- 8 És lőn, hogy a folyó nevét Lámánnak nevezte, és az a Vörös-tengerbe ömlött; és a völgy a határban volt, közel annak torkolatához.
- 9 És amikor atyám látta, hogy a folyó vize a Vörös-tenger forrásába ömlik, Lámánhoz szólt, mondván: Ó, bárcsak hasonló lennél e folyóhoz, szüntelenül minden igazlelkűség forrása felé sietvén!
- 10 És Lemuelhez is szólt: Ó, bárcsak hasonló lennél e völgyhöz, szilárd és állhatatos, és rendíthetetlen az Úr parancsolatainak megtartásában!

1 Nephi 2

For behold, it came to pass that the Lord spake unto my father, yea, even in a dream, and said unto him: Blessed art thou Lehi, because of the things which thou hast done; and because thou hast been faithful and declared unto this people the things which I commanded thee, behold, they seek to take away thy life.

And it came to pass that the Lord commanded my father, even in a dream, that he should take his family and depart into the wilderness.

And it came to pass that he was obedient unto the word of the Lord, wherefore he did as the Lord commanded him.

And it came to pass that he departed into the wilderness. And he left his house, and the land of his inheritance, and his gold, and his silver, and his precious things, and took nothing with him, save it were his family, and provisions, and tents, and departed into the wilderness.

And he came down by the borders near the shore of the Red Sea; and he traveled in the wilderness in the borders which are nearer the Red Sea; and he did travel in the wilderness with his family, which consisted of my mother, Sariah, and my elder brothers, who were Laman, Lemuel, and Sam.

And it came to pass that when he had traveled three days in the wilderness, he pitched his tent in a valley by the side of a river of water.

And it came to pass that he built an altar of stones, and made an offering unto the Lord, and gave thanks unto the Lord our God.

And it came to pass that he called the name of the river, Laman, and it emptied into the Red Sea; and the valley was in the borders near the mouth thereof.

And when my father saw that the waters of the river emptied into the fountain of the Red Sea, he spake unto Laman, saying: O that thou mightest be like unto this river, continually running into the fountain of all righteousness!

And he also spake unto Lemuel: O that thou mightest be like unto this valley, firm and steadfast, and immovable in keeping the commandments of the Lord!

- 11 Most, ezeket Lámán és Lemuel merevnyakúsága miatt mondta; mert íme sok dologban zúgolódtak atyjuk ellen amiatt, hogy látomásokat látó ember, és kivezette őket Jeruzsálem földjéről, hogy otthagyják örökségük földjét, és aranyukat, és ezüstjüket, és értékes dolgaikat, hogy elveszenek a vadonban. És azt mondták, hogy ezt szíve balga képzelgései miatt tette.
- 12 És így Lámán és Lemuel, lévén a legidősebbek, zúgolódtak atyjuk ellen. És zúgolódtak, mert nem ismerték annak az Istennek a cselekedeteit, aki teremtette őket.
- 13 Azt sem hitték el, hogy Jeruzsálem, az a nagy város, elpusztulhat a próféták szavai szerint. És olyanok voltak, mint a zsidók, akik Jeruzsálemben voltak, akik arra törekedtek, hogy elvegyék atyám életét.
- 14 És lőn, hogy atyám beszélt hozzájuk Lemuel völgyében, hatalommal, eltelvén a Lélekkel, míg testük reszketett előtte. És elhallgattatta őket, hogy többet nem mertek ellene szólni; úgy tettek tehát, ahogy ő parancsolta nekik.
- 15 És atyám sátorban lakott.
- 16 És lőn, hogy én, Nefi, lévén rendkívül fiatal, mégis jó nagy termetű, és hatalmas vággyal is rendelkezvén az iránt, hogy Isten rejtelseit megismerjem, fohászkodtam tehát az Úrhoz; és íme, ő meglátogatott engem, és meglágyította a szívemet, úgyhogy én mindazokat a szavakat elhittem, amit atyám mondott; nem lázadoztam tehát ellene, mint a fivéreim.
- 17 És szóltam Samhoz, tudtván vele azokat a dolgokat, amiket az Úr, Szent Lelke által kijelentett nekem. És lőn, hogy ő hitt szavaimnak.
- 18 De íme, Lámán és Lemuel nem akartak hallgatni a szavaimra; és gyötrődvén szívük keménysége miatt, az Úrhoz fohászkodtam értük.
- 19 És lőn, hogy az Úr szólt hozzám, mondván: Áldott vagy te, Nefi, hited miatt, mert szorgalmasan, alázatos szívvel kerestél engem.

Now this he spake because of the stiffneckedness of Laman and Lemuel; for behold they did murmur in many things against their father, because he was a visionary man, and had led them out of the land of Jerusalem, to leave the land of their inheritance, and their gold, and their silver, and their precious things, to perish in the wilderness. And this they said he had done because of the foolish imaginations of his heart.

And thus Laman and Lemuel, being the eldest, did murmur against their father. And they did murmur because they knew not the dealings of that God who had created them.

Neither did they believe that Jerusalem, that great city, could be destroyed according to the words of the prophets. And they were like unto the Jews who were at Jerusalem, who sought to take away the life of my father.

And it came to pass that my father did speak unto them in the valley of Lemuel, with power, being filled with the Spirit, until their frames did shake before him. And he did confound them, that they durst not utter against him; wherefore, they did as he commanded them.

And my father dwelt in a tent.

And it came to pass that I, Nephi, being exceedingly young, nevertheless being large in stature, and also having great desires to know of the mysteries of God, wherefore, I did cry unto the Lord; and behold he did visit me, and did soften my heart that I did believe all the words which had been spoken by my father; wherefore, I did not rebel against him like unto my brothers.

And I spake unto Sam, making known unto him the things which the Lord had manifested unto me by his Holy Spirit. And it came to pass that he believed in my words.

But, behold, Laman and Lemuel would not hearken unto my words; and being grieved because of the hardness of their hearts I cried unto the Lord for them.

And it came to pass that the Lord spake unto me, saying: Blessed art thou, Nephi, because of thy faith, for thou hast sought me diligently, with lowliness of heart.

20 És amennyiben megtartjátok parancsolataimat, boldogulni fogtok, és elvezettetek egy megígért földre; igen, mégpedig egy földre, melyet nektek készítettem; igen, egy földre, mely kiválóbb minden más földnél.

21 És amennyiben fivéridek fellázadnak ellened, kivágatnak az Úr színe elől.

22 És amennyiben megtartod parancsolataimat, uralkodóvá és tanítóvá tétetsz fivéridek felett.

23 Mert íme, azon a napon, amikor fellázadnak ellenem, megátkozom őket, méghez a keserves átokkal, és nem lesz hatalmuk magod felett, kivéve ha ők is fellázadnak ellenem.

24 És ha úgy léssen, hogy fellázadnak ellenem, ostromai lesznek magodnak, hogy felserkentsék őket az emlékezés útjain.

And inasmuch as ye shall keep my commandments, ye shall prosper, and shall be led to a land of promise; yea, even a land which I have prepared for you; yea, a land which is choice above all other lands.

And inasmuch as thy brethren shall rebel against thee, they shall be cut off from the presence of the Lord.

And inasmuch as thou shalt keep my commandments, thou shalt be made a ruler and a teacher over thy brethren.

For behold, in that day that they shall rebel against me, I will curse them even with a sore curse, and they shall have no power over thy seed except they shall rebel against me also.

And if it so be that they rebel against me, they shall be a scourge unto thy seed, to stir them up in the ways of remembrance.

1 Nefi 3

- 1 És lőn, hogy én, Nefi, visszatértem az Úrral folytatott beszélgetésből, atyám sátrához.
- 2 És lőn, hogy szólt hozzám, mondván: Íme álmodtam egy álmot, amelyben az Úr megparancsolta nekem, hogy te és fivéridek térjete vissza Jeruzsálembe.
- 3 Mert íme, Lábánnál van a zsidók feljegyzése, valamint őseim nemzedékrendje, és ezek rézlemezekre vannak vésve.
- 4 Az Úr tehát megparancsolta nekem, hogy te és fivéridek menjetek el Lábán házához, és keresséte meg a feljegyzéseket, és hozzátok le ide a vadonba.
- 5 És most, íme fivéridek zúgolódnak, mondván, hogy nehéz dolog az, amit kívánok tőlük; de lám ezt nem én kívánom tőlük, hanem ez az Úr parancsolata.
- 6 Ezért menj, fiam, és jóindulattal lesz irántad az Úr, mert te nem zúgolódtál.
- 7 És lőn, hogy én, Nefi ezt mondtam atyámnak: Megyek és megteszem azon dolgokat, amelyeket az Úr megparancsolt, mert tudom, hogy az Úr nem ad parancsolatokat az emberek gyermekeinek, csak akkor, ha utat készít számukra, hogy végrehajthassák azt a dolgot, amit megparancsol nekik.
- 8 És lőn, hogy amikor atyám e szavakat meghallotta, rendkívül örült, mert tudta, hogy engem megáldott az Úr.
- 9 És én, Nefi, és fivéremeim útnak indultunk a vadonban sátrainkkal, hogy felmenjünk Jeruzsálem földjére.
- 10 És lőn, hogy amikor felmentünk Jeruzsálem földjére, én és fivéremeim tanácskoztunk egymással.
- 11 És sorsot vetettünk – ki menjen be közülünk Lábán házába. És lőn, hogy a sors Lámánra esett; és Lámán bement Lábán házába, és beszélt velem, amint a házában ült.
- 12 És kérte Lábántól a feljegyzéseket, melyek a rézlemezekre voltak vésve, amelyek atyám nemzedékrendjét tartalmazták.

1 Nephi 3

- And it came to pass that I, Nephi, returned from speaking with the Lord, to the tent of my father.
- And it came to pass that he spake unto me, saying: Behold I have dreamed a dream, in the which the Lord hath commanded me that thou and thy brethren shall return to Jerusalem.
- For behold, Laban hath the record of the Jews and also a genealogy of my forefathers, and they are engraven upon plates of brass.
- Wherefore, the Lord hath commanded me that thou and thy brothers should go unto the house of Laban, and seek the records, and bring them down hither into the wilderness.
- And now, behold thy brothers murmur, saying it is a hard thing which I have required of them; but behold I have not required it of them, but it is a commandment of the Lord.
- Therefore go, my son, and thou shalt be favored of the Lord, because thou hast not murmured.
- And it came to pass that I, Nephi, said unto my father: I will go and do the things which the Lord hath commanded, for I know that the Lord giveth no commandments unto the children of men, save he shall prepare a way for them that they may accomplish the thing which he commandeth them.
- And it came to pass that when my father had heard these words he was exceedingly glad, for he knew that I had been blessed of the Lord.
- And I, Nephi, and my brethren took our journey in the wilderness, with our tents, to go up to the land of Jerusalem.
- And it came to pass that when we had gone up to the land of Jerusalem, I and my brethren did consult one with another.
- And we cast lots—who of us should go in unto the house of Laban. And it came to pass that the lot fell upon Laman; and Laman went in unto the house of Laban, and he talked with him as he sat in his house.
- And he desired of Laban the records which were engraven upon the plates of brass, which contained the genealogy of my father.

- 13 És íme, lőn, hogy Lábán dühös volt, és kiűzte a színe elől; és nem hagyta, hogy birtokába kerüljenek a feljegyzések. Ezt mondta tehát neki: Íme, rabló vagy, és meg foglak ölni!
- 14 De Lámán elmenekült a színe elől, és elmondta nekünk azokat a dolgokat, amiket Lábán tett. És mi rendkívül elszomorodtunk, és fivéremeim már azon voltak, hogy visszatérnek atyámhoz a vadonba.
- 15 De íme, én ezt mondtam nekik: Ahogy él az Úr, és ahogy élünk mi, addig nem megyünk le atyánkhoz a vadonba, amíg végre nem hajtottuk azt a dolgot, amit az Úr megparancsolt nekünk.
- 16 Legyünk tehát hűek az Úr parancsolatainak megtartásában; menjünk hát le atyánk örökségének földjére, mert íme, hagyott ott aranyat és ezüstöt, és mindenféle kincset. És mindezt az Úr parancsolatai miatt tette.
- 17 Mert tudta, hogy Jeruzsálemnek el kell pusztulnia, a nép gonoszsága miatt.
- 18 Mert íme, elutasították a próféták szavait. Ha tehát atyám ott lakna azon a földön, miután megparancsolták neki, hogy meneküljön el a földről, íme, ő is elveszne. Szükségképpen el kell tehát menekülnie arról földről.
- 19 És íme, Isten bölcsessége szerint való, hogy megszerezzük ezeket a feljegyzéseket, hogy atyáink nyelvét megőrizhessük gyermekeink számára;
- 20 És azért is, hogy megőrizhessük nekik a szavakat, melyek minden szent próféta szájából elhangzottak, melyek Isten Lelke és hatalma által adattak nekik, mióta a világ elkezdődött, még hozzá egészen mostanáig.
- 21 És lőn, hogy ilyenféle beszéddel győztem meg fivéremeimet, hogy legyenek hűek Isten parancsolatainak megtartásában.
- 22 És lőn, hogy lementünk örökségünk földjére, és összegyűjtöttük aranyunkat, és ezüstünket és értékes dolgainkat.
- 23 És miután mindezen dolgokat összegyűjtöttük, ismét felmentünk Lábán házához.

And behold, it came to pass that Laban was angry, and thrust him out from his presence; and he would not that he should have the records. Wherefore, he said unto him: Behold thou art a robber, and I will slay thee.

But Laman fled out of his presence, and told the things which Laban had done, unto us. And we began to be exceedingly sorrowful, and my brethren were about to return unto my father in the wilderness.

But behold I said unto them that: As the Lord liveth, and as we live, we will not go down unto our father in the wilderness until we have accomplished the thing which the Lord hath commanded us.

Wherefore, let us be faithful in keeping the commandments of the Lord; therefore let us go down to the land of our father's inheritance, for behold he left gold and silver, and all manner of riches. And all this he hath done because of the commandments of the Lord.

For he knew that Jerusalem must be destroyed, because of the wickedness of the people.

For behold, they have rejected the words of the prophets. Wherefore, if my father should dwell in the land after he hath been commanded to flee out of the land, behold, he would also perish. Wherefore, it must needs be that he flee out of the land.

And behold, it is wisdom in God that we should obtain these records, that we may preserve unto our children the language of our fathers;

And also that we may preserve unto them the words which have been spoken by the mouth of all the holy prophets, which have been delivered unto them by the Spirit and power of God, since the world began, even down unto this present time.

And it came to pass that after this manner of language did I persuade my brethren, that they might be faithful in keeping the commandments of God.

And it came to pass that we went down to the land of our inheritance, and we did gather together our gold, and our silver, and our precious things.

And after we had gathered these things together, we went up again unto the house of Laban.

24 És lőn, hogy bementünk Lábánhoz és kértük, hogy adja oda nekünk a feljegyzéseket, melyek a rézlemezekre vannak vésve, amelyekért odaadnánk neki aranyunkat, és ezüstünket és mind az értékes dolgainkat.

25 És lőn, hogy amikor Lábán meglátta vagyonunkat, és hogy az rendkívül nagy, olyannyira vágyott rá, hogy kiűzött minket, és küldte a szolgáit, hogy öljenek meg minket, hogy megszerezhesse a vagyonunkat.

26 És lőn, hogy mi elmenekültünk Lábán szolgái elől, és kénytelenek voltunk magunk mögött hagyni a vagyonunkat, és az Lábán kezébe került.

27 És lőn, hogy a vadonba menekültünk, és Lábán szolgái nem értek minket utol, és elrejtőztünk egy sziklaüregben.

28 És lőn, hogy Lámán dühös volt rám, és atyámra is; és Lemuel is, mert ő Lámán szavára hallgatott. Lámán és Lemuel tehát sok kemény szót szólt hozzánk, fiatalabb testvéreikhez, és megütöttek minket, méghozzá rúddal.

29 És lőn, hogy amint rúddal megütöttek minket, íme, az Úrnak egy angyala jött és állt meg előttük, és szólt hozzájuk, mondván: Miért ütitek rúddal fiatalabb fivéreteket? Nem tudjátok, hogy az Úr őt választotta uralkodónak felettetek, és ezt gonoszságaitok miatt tette? Íme, ismét felmentek Jeruzsálembe, és az Úr kezetekbe fogja adni Lábánt.

30 És miután az angyal szólt hozzánk, eltávozott.

31 És miután az angyal eltávozott, Lámán és Lemuel ismét zúgolódni kezdett, mondván: Hogyan lehetséges az, hogy az Úr kezünkbe adja Lábánt? Íme, hatalmas ember ő, ötvennek is parancsolhat, igen, ötvenet meg meg is ölhet; akkor hát miért ne minket?

And it came to pass that we went in unto Laban, and desired him that he would give unto us the records which were engraven upon the plates of brass, for which we would give unto him our gold, and our silver, and all our precious things.

And it came to pass that when Laban saw our property, and that it was exceedingly great, he did lust after it, insomuch that he thrust us out, and sent his servants to slay us, that he might obtain our property.

And it came to pass that we did flee before the servants of Laban, and we were obliged to leave behind our property, and it fell into the hands of Laban.

And it came to pass that we fled into the wilderness, and the servants of Laban did not overtake us, and we hid ourselves in the cavity of a rock.

And it came to pass that Laman was angry with me, and also with my father; and also was Lemuel, for he hearkened unto the words of Laman. Wherefore Laman and Lemuel did speak many hard words unto us, their younger brothers, and they did smite us even with a rod.

And it came to pass as they smote us with a rod, behold, an angel of the Lord came and stood before them, and he spake unto them, saying: Why do ye smite your younger brother with a rod? Know ye not that the Lord hath chosen him to be a ruler over you, and this because of your iniquities? Behold ye shall go up to Jerusalem again, and the Lord will deliver Laban into your hands.

And after the angel had spoken unto us, he departed.

And after the angel had departed, Laman and Lemuel again began to murmur, saying: How is it possible that the Lord will deliver Laban into our hands? Behold, he is a mighty man, and he can command fifty, yea, even he can slay fifty; then why not us?

1 Nefi 4

- 1 És lőn, hogy szóltam fivéreimhez, mondván: Menjünk fel ismét Jeruzsálembe, és legyünk hűek az Úr parancsolatainak megtartásában; mert íme, hatalmasabb ő az egész földnél, akkor miért ne lenne hatalmasabb Lábánnál és az ő ötvenénél, igen, vagy akár tízezreinél?
- 2 Ezért menjük fel; legyünk erősek, Mózeshez hasonlóan; mert ő valóban szólt a Vörös-tenger vizeinek, és azok kétfelé váltak, és atyáink általjöttek, ki a fogságból, száraz talajon, és a fáraó seregei követték őket, és megfulladtak a Vörös-tenger vizeiben.
- 3 Most íme, tudjátok, hogy ez igaz; és azt is tudjátok, hogy egy angyal szólt hozzátok; hogyan kételkedhettek tehát? Menjünk fel; az Úr képes kiszabadítani bennünket, úgy mint atyáinkat, és elpusztítani Lábánt, úgy mint az egyiptomiakat.
- 4 Most, mikor ezeket a szavakat elmondtam, ők még haragosak voltak, és tovább folytatták a zúgolódást; de azért követtek engem addig, míg el nem értünk Jeruzsálem falain kívülre.
- 5 És ez éjszaka volt; és elrejtőztettem őket a falakon kívül. És miután ők elrejtöztek, én, Nefi beosontam a városba és mentem előre, Lábán háza felé.
- 6 És engem akkor a Lélek vezetett, nem tudván előre a dolgokat, amiket tennem kell.
- 7 Mindazonáltal mentem előre, és amint Lábán házának a közelébe értem, megláttam egy embert, és az a földre volt esve előttem, mert bortól volt részeg.
- 8 És amikor odaértem hozzá, ráismertem, hogy Lábán az.
- 9 És megláttam a kardját és kihúztam azt annak hüvelyéből; és annak markolata színaranyból volt, és annak kidolgozása rendkívül finom, és láttam, hogy annak pengéje a legértékesebb acélból van.
- 10 És lőn, hogy a Lélek arra kényszerített, hogy öljem meg Lábánt; de ezt mondtam a szívemben: Soha, semmikor nem ontottam embernek véré! És visszariadtam és azt akartam, hogy ne öljem meg.

1 Nephi 4

And it came to pass that I spake unto my brethren, saying: Let us go up again unto Jerusalem, and let us be faithful in keeping the commandments of the Lord; for behold he is mightier than all the earth, then why not mightier than Laban and his fifty, yea, or even than his tens of thousands?

Therefore let us go up; let us be strong like unto Moses; for he truly spake unto the waters of the Red Sea and they divided hither and thither, and our fathers came through, out of captivity, on dry ground, and the armies of Pharaoh did follow and were drowned in the waters of the Red Sea.

Now behold ye know that this is true; and ye also know that an angel hath spoken unto you; wherefore can ye doubt? Let us go up; the Lord is able to deliver us, even as our fathers, and to destroy Laban, even as the Egyptians.

Now when I had spoken these words, they were yet wroth, and did still continue to murmur; nevertheless they did follow me up until we came without the walls of Jerusalem.

And it was by night; and I caused that they should hide themselves without the walls. And after they had hid themselves, I, Nephi, crept into the city and went forth towards the house of Laban.

And I was led by the Spirit, not knowing beforehand the things which I should do.

Nevertheless I went forth, and as I came near unto the house of Laban I beheld a man, and he had fallen to the earth before me, for he was drunken with wine.

And when I came to him I found that it was Laban.

And I beheld his sword, and I drew it forth from the sheath thereof; and the hilt thereof was of pure gold, and the workmanship thereof was exceedingly fine, and I saw that the blade thereof was of the most precious steel.

And it came to pass that I was constrained by the Spirit that I should kill Laban; but I said in my heart: Never at any time have I shed the blood of man. And I shrunk and would that I might not slay him.

11 És a Lélek ezt mondta nekem ismét: Íme, az Úr a kezébe adta. Igen, és azt is tudtam, hogy ő arra törekedett, hogy elvegye az én saját életemet; igen, és nem volt hajlandó hallgatni az Úr parancsolataira, és a vagyonunkat is elvette.

12 És lőn, hogy a Lélek ismét ezt mondta nekem: Öld meg, mert az Úr a kezébe adta!

13 Íme, az Úr megöli a gonoszt, hogy igazlelkű céljait megvalósítsa. Jobb, ha egy ember vész el, minthogy egy nemzet süllyedjen és vesszen el a hitetlenségben.

14 És most, amikor én, Nephi ezeket a szavakat hallottam, visszaemlékeztem az Úr szavaira, melyeket a vadonban szólott hozzám, mondván: Amennyiben magod megtartja a parancsolataimat, boldogulni fog a megígért földön.

15 Igen, és azt is gondoltam, hogy nem tudnák betartani az Úr parancsolatait Mózes törvénye szerint, ha a törvény nincsen a birtokukban.

16 És azt is tudtam, hogy a törvény a rézlemezekre volt vésve.

17 Továbbá tudtam, hogy az Úr ennek okáért adta kezembe Lábánt – hogy megszerezze a feljegyzéseket, parancsolatai szerint.

18 Ezért engedelmeskedtem a Lélek hangjának, és fogtam Lábánt fejének hajánál fogva, és levágtam fejét a saját kardjával.

19 És miután levágtam fejét a saját kardjával, vettem Lábán ruháit és felöltöttem azokat az én testemre; igen, minden darabot, és fegyverzetét is a derekamra csatoltam.

20 És miután ezt megtettem, elindultam Lábán kincstárához. És amint Lábán kincstára felé haladtam, íme, láttam Lábán szolgáját, akinél a kincstár kulcsai voltak. És megparancsoltam neki Lábán hangján, hogy jöjjön velem a kincstárba.

21 Ó pedig úgy gondolta, hogy én mestere, Lábán vagyok, mert látta a ruhákat, és a kardot is a derekam köré kötve.

22 És beszélt nekem a zsidók véneit illetően, tudván, hogy mestere, Lábán, éjjel kint volt közöttük.

And the Spirit said unto me again: Behold the Lord hath delivered him into thy hands. Yea, and I also knew that he had sought to take away mine own life; yea, and he would not hearken unto the commandments of the Lord; and he also had taken away our property.

And it came to pass that the Spirit said unto me again: Slay him, for the Lord hath delivered him into thy hands;

Behold the Lord slayeth the wicked to bring forth his righteous purposes. It is better that one man should perish than that a nation should dwindle and perish in unbelief.

And now, when I, Nephi, had heard these words, I remembered the words of the Lord which he spake unto me in the wilderness, saying that: Inasmuch as thy seed shall keep my commandments, they shall prosper in the land of promise.

Yea, and I also thought that they could not keep the commandments of the Lord according to the law of Moses, save they should have the law.

And I also knew that the law was engraven upon the plates of brass.

And again, I knew that the Lord had delivered Laban into my hands for this cause—that I might obtain the records according to his commandments.

Therefore I did obey the voice of the Spirit, and took Laban by the hair of the head, and I smote off his head with his own sword.

And after I had smitten off his head with his own sword, I took the garments of Laban and put them upon mine own body; yea, even every whit; and I did gird on his armor about my loins.

And after I had done this, I went forth unto the treasury of Laban. And as I went forth towards the treasury of Laban, behold, I saw the servant of Laban who had the keys of the treasury. And I commanded him in the voice of Laban, that he should go with me into the treasury.

And he supposed me to be his master, Laban, for he beheld the garments and also the sword girded about my loins.

And he spake unto me concerning the elders of the Jews, he knowing that his master, Laban, had been out by night among them.

23 És én úgy beszéltem hozzá, mintha Lábán lettem volna.

24 És azt is mondtam neki, hogy el kell vinnem a bevéséseket, melyek a rézlemezeken vannak, idősebb fivéreimnek, akik a falakon kívül vannak.

25 És arra is felszólítottam, hogy kövessen.

26 És ő, úgy gondolván, hogy én az egyházi testvérekről beszélek, és hogy én valóban az a Lábán vagyok, akit megöltem, követett tehát engem.

27 És sokszor beszélt nekem a zsidók véneit illetően, amint elindultam fivéreimhez, akik a falakon kívül voltak.

28 És lőn, hogy amikor Lámán meglátott engem, rendkívül megrémült, és Lemuel és Sam is. És elmenekültek színem elől; mert azt gondolták, hogy Lábán az, és hogy ő megölte engem és arra törekszik, hogy az ő életüket is elvegye.

29 És lőn, hogy én utánuk kiáltottam, és hallottak engem; megszűntek tehát menekülni a színem elől.

30 És lőn, hogy amikor Lábán szolgája meglátta fivéreimet, reszketni kezdett, és azon volt, hogy elmene-kül előlem, és visszatér Jeruzsálem városába.

31 És most én, Nephi, nagy termetű ember lévén, és sok erőt kapván az Úrtól, megragadtam tehát Lábán szolgáját, és tartottam, hogy ne meneküljön el.

32 És lőn, hogy beszéltem vele, hogy ha hallgat a szavaimra, ahogy él az Úr, és ahogy élek én, éppen úgy, ha hallgat a szavainkra, megkíméljük életét.

33 És szóltam hozzá, méghozzá esküvel, hogy nem kell félnie; hogy szabad ember lesz, hozzánk hasonlóan, ha lejön velünk a vadonba.

34 És szóltam még hozzá, mondván: Bizonyal az Úr parancsolta nekünk, hogy ezt a dolgot megtegyük; és nem kell-e szorgalmasaknak lennünk az Úr parancsolatainak megtartásában? Ezért, ha lejössz atyámhoz a vadonba, helyed lesz közöttünk.

And I spake unto him as if it had been Laban.

And I also spake unto him that I should carry the engravings, which were upon the plates of brass, to my elder brethren, who were without the walls.

And I also bade him that he should follow me.

And he, supposing that I spake of the brethren of the church, and that I was truly that Laban whom I had slain, wherefore he did follow me.

And he spake unto me many times concerning the elders of the Jews, as I went forth unto my brethren, who were without the walls.

And it came to pass that when Laman saw me he was exceedingly frightened, and also Lemuel and Sam. And they fled from before my presence; for they supposed it was Laban, and that he had slain me and had sought to take away their lives also.

And it came to pass that I called after them, and they did hear me; wherefore they did cease to flee from my presence.

And it came to pass that when the servant of Laban beheld my brethren he began to tremble, and was about to flee from before me and return to the city of Jerusalem.

And now I, Nephi, being a man large in stature, and also having received much strength of the Lord, therefore I did seize upon the servant of Laban, and held him, that he should not flee.

And it came to pass that I spake with him, that if he would hearken unto my words, as the Lord liveth, and as I live, even so that if he would hearken unto our words, we would spare his life.

And I spake unto him, even with an oath, that he need not fear; that he should be a free man like unto us if he would go down in the wilderness with us.

And I also spake unto him, saying: Surely the Lord hath commanded us to do this thing; and shall we not be diligent in keeping the commandments of the Lord? Therefore, if thou wilt go down into the wilderness to my father thou shalt have place with us.

35 És lőn, hogy Zorám felbátorodott a szavakon, amelyeket szóltam. Most, Zorám volt a szolga neve; és ő megígérte, hogy lejön velünk atyánkhoz a vadonba. Igen, és esküt is tett nekünk, hogy velünk maradjon attól az időtől fogva.

36 Most mi arra vágytunk, hogy velünk maradjon azon oknál fogva, hogy a zsidók ne tudjanak menekülésünkről a vadonba, különben üldözőbe vesznek és elpusztítanak bennünket.

37 És lőn, hogy amikor Zorám esküt tett nekünk, félelmeink megszűntek vele kapcsolatban.

38 És lőn, hogy vettük a rézlemezeket és Lábán szolgáját, és elindultunk a vadonba, és atyánk sátrához mentünk.

And it came to pass that Zoram did take courage at the words which I spake. Now Zoram was the name of the servant; and he promised that he would go down into the wilderness unto our father. Yea, and he also made an oath unto us that he would tarry with us from that time forth.

Now we were desirous that he should tarry with us for this cause, that the Jews might not know concerning our flight into the wilderness, lest they should pursue us and destroy us.

And it came to pass that when Zoram had made an oath unto us, our fears did cease concerning him.

And it came to pass that we took the plates of brass and the servant of Laban, and departed into the wilderness, and journeyed unto the tent of our father.

1 Nefi 5

- 1 És lőn, hogy miután lejöttünk a vadonba atyánkhoz, íme, öröm töltötte el, és anyám, Sária is rendkívül örvendezett, mert már igazán gyászolt miattunk.
- 2 Mert azt gondolta, hogy elvesztünk a vadonban; és atyámra is panaszkodott, azt mondogatván neki, hogy látomásokat látó ember, mondván: Íme, elvezettél minket örökségünk földjéről, és már nincsenek a fiaim, és elveszünk a vadonban.
- 3 És anyám ilyenféle beszéddel panaszkodott atyámra.
- 4 És lőn, hogy atyám szólt hozzá, mondván: Tudom, hogy látomásokat látó ember vagyok; mert ha egy látomásban nem láttam volna meg Isten dolgait, akkor nem ismertem volna meg Isten jóságát, hanem Jeruzsálemben maradtam volna, és elvesztem volna a testvéreimmel.
- 5 De íme, elnyertem egy megígért földet, mely dolgokban örvendezem; igen, és tudom, hogy az Úr ki fogja szabadítani fiaimat Lábán kezéből, és ismét lehozza majd őket hozzánk a vadonba.
- 6 És ilyenféle beszéddel vigasztalta atyám, Lehi anyámat, Sáriát velünk kapcsolatban, míg mi a vadonban Jeruzsálem földje felé mentünk, hogy megszerezzük a zsidók feljegyzését.
- 7 És amikor visszatértünk atyám sátrához, íme, örömük teljes volt, és anyám megvigasztalódott.
- 8 És szólt, mondván: Most bizonyossággal tudom, hogy az Úr parancsolta férjemnek, hogy a vadonba meneküljön; igen, és azt is bizonyossággal tudom, hogy az Úr védte meg a fiaimat, és szabadította ki őket Lábán kezéből, és adott nekik hatalmat, amely által végrehajthatták azt a dolgot, amit az Úr megparancsolt nekik. És ilyenféle beszéddel szólt.
- 9 És lőn, hogy rendkívül örvendeztek, és áldozatokat, és égő felajánlásokat ajánlottak fel az Úrnak; és hálát adtak Izráel Istenének.

1 Nephi 5

And it came to pass that after we had come down into the wilderness unto our father, behold, he was filled with joy, and also my mother, Sariah, was exceedingly glad, for she truly had mourned because of us.

For she had supposed that we had perished in the wilderness; and she also had complained against my father, telling him that he was a visionary man; saying: Behold thou hast led us forth from the land of our inheritance, and my sons are no more, and we perish in the wilderness.

And after this manner of language had my mother complained against my father.

And it had come to pass that my father spake unto her, saying: I know that I am a visionary man; for if I had not seen the things of God in a vision I should not have known the goodness of God, but had tarried at Jerusalem, and had perished with my brethren.

But behold, I have obtained a land of promise, in the which things I do rejoice; yea, and I know that the Lord will deliver my sons out of the hands of Laban, and bring them down again unto us in the wilderness.

And after this manner of language did my father, Lehi, comfort my mother, Sariah, concerning us, while we journeyed in the wilderness up to the land of Jerusalem, to obtain the record of the Jews.

And when we had returned to the tent of my father, behold their joy was full, and my mother was comforted.

And she spake, saying: Now I know of a surety that the Lord hath commanded my husband to flee into the wilderness; yea, and I also know of a surety that the Lord hath protected my sons, and delivered them out of the hands of Laban, and given them power whereby they could accomplish the thing which the Lord hath commanded them. And after this manner of language did she speak.

And it came to pass that they did rejoice exceedingly, and did offer sacrifice and burnt offerings unto the Lord; and they gave thanks unto the God of Israel.

- 10 És miután hálát adtak Izráel Istenének, atyám, Lehi vette a feljegyzéseket, melyek a rézlemezekre voltak vésve, és elejétől kezdve tanulmányozta azokat.
- 11 És látta, hogy azok Mózes öt könyvét tartalmazzák, amelyek beszámolót adnak a világ teremtéséről, és Ádámról és Éváról is, akik első szüleink voltak.
- 12 És a zsidók feljegyzését is a kezdettől, még hozzá egészen Sédékiás, Júda királya uralkodásának kezdetéig;
- 13 És a szent próféták prófeciáit is, a kezdettől, még hozzá egészen Sédékiás uralkodásának kezdetéig; és sok prófeciát is, amelyet Jeremiás szája szólott.
- 14 És lőn, hogy atyám, Lehi a rézlemezeken megtalálta atyáinak egy nemzedékrendjét is; tudta tehát, hogy József leszármazottja; igen, mégpedig azé a Józsefé, aki Jákób fia volt, akit eladtak Egyiptomba, és akit megőrzött az Úr keze, hogy megőrizhesse atyját, Jákóbot, és egész háza népét attól, hogy éhen vesszenek.
- 15 És őket is ugyanaz az Isten vezette ki a fogságból és Egyiptom földjéről, aki megőrizte őket.
- 16 És így atyám, Lehi felfedezte atyái nemzedékrendjét. És Lábán is József leszármazottja volt, ő és atyái őrizték tehát a feljegyzéseket.
- 17 És most, amikor atyám mindezen dolgokat látta, eltelt a Lélekkal, és prófétálni kezdett az ő magjára vonatkozóan –
- 18 Hogy ezek a rézlemezek majd eljutnak minden nemzethez, nemzetséghez, nyelvhez és néphez, akik az ő magjából valók.
- 19 Tehát azt mondta, hogy ezek a rézlemezek soha nem fognak elveszni; és az idő sem fogja többé elhomályosítani őket. És sok dolgot prófétált a magjára vonatkozóan.
- 20 És lőn, hogy mindezidáig én és atyám megtartottuk a parancsolatokat, melyeket az Úr megparancsolt nekünk.

And after they had given thanks unto the God of Israel, my father, Lehi, took the records which were engraven upon the plates of brass, and he did search them from the beginning.

And he beheld that they did contain the five books of Moses, which gave an account of the creation of the world, and also of Adam and Eve, who were our first parents;

And also a record of the Jews from the beginning, even down to the commencement of the reign of Zedekiah, king of Judah;

And also the prophecies of the holy prophets, from the beginning, even down to the commencement of the reign of Zedekiah; and also many prophecies which have been spoken by the mouth of Jeremiah.

And it came to pass that my father, Lehi, also found upon the plates of brass a genealogy of his fathers; wherefore he knew that he was a descendant of Joseph; yea, even that Joseph who was the son of Jacob, who was sold into Egypt, and who was preserved by the hand of the Lord, that he might preserve his father, Jacob, and all his household from perishing with famine.

And they were also led out of captivity and out of the land of Egypt, by that same God who had preserved them.

And thus my father, Lehi, did discover the genealogy of his fathers. And Laban also was a descendant of Joseph, wherefore he and his fathers had kept the records.

And now when my father saw all these things, he was filled with the Spirit, and began to prophesy concerning his seed—

That these plates of brass should go forth unto all nations, kindreds, tongues, and people who were of his seed.

Wherefore, he said that these plates of brass should never perish; neither should they be dimmed any more by time. And he prophesied many things concerning his seed.

And it came to pass that thus far I and my father had kept the commandments wherewith the Lord had commanded us.

21 És megszereztük a feljegyzéseket, melyekre az Úr parancsot adott nekünk, és tanulmányoztuk őket, és azt találtuk, hogy kívánatosak; igen, még hozzá nagy értékkel bírnak számunkra, olyannyira, hogy általuk megőrizhetjük az Úr parancsolatait gyermekeink számára.

22 Tehát az Úr bölcsessége szerint volt, hogy magunkkal vigyük azokat, amint a vadonban a megígért föld felé megyünk.

And we had obtained the records which the Lord had commanded us, and searched them and found that they were desirable; yea, even of great worth unto us, insomuch that we could preserve the commandments of the Lord unto our children.

Wherefore, it was wisdom in the Lord that we should carry them with us, as we journeyed in the wilderness towards the land of promise.

1 Nefi 6

- 1 És most én, Nefi, nem adom meg atyáim nemzedékrendjét feljegyzéseimnek ebben a részében; és más alkalommal sem adom meg azt ezeken a lemezeken, amelyeket írok; mert az meg van adva abban a feljegyzésben, melyet atyám őrzött; tehát ebben a munkában nem írom le azt.
- 2 Mert nekem elegendő, ha annyit mondok, hogy József leszármazottjai vagyunk.
- 3 És az nekem mit sem jelent, hogy pontos legyek és teljes beszámolót adjak atyám minden dolgáról, mert azokat nem lehet leírni ezekre a lemezekre, mivel arra kívánom a helyet, hogy Isten dolgairól ír hassak.
- 4 Mert szándékom teljessége az, hogy az embereket meggyőzhessem, hogy jöjjenek Ábrahám Istenéhez, és Izsák Istenéhez és Jákób Istenéhez, és legyenek megszabadítva.
- 5 Tehát azon dolgokat, melyek a világnak tetszenek, nem írom le, hanem azokat a dolgokat, amelyek Istennek tetszenek és azoknak, akik nem a világból vannak.
- 6 Parancsolatot adok tehát magomnak, hogy ne foglalják el ezeket a lemezeket olyan dolgokkal, melyek nem bírnak értékkel az emberek gyermekei számára.

1 Nephi 6

And now I, Nephi, do not give the genealogy of my fathers in this part of my record; neither at any time shall I give it after upon these plates which I am writing; for it is given in the record which has been kept by my father; wherefore, I do not write it in this work.

For it sufficeth me to say that we are descendants of Joseph.

And it mattereth not to me that I am particular to give a full account of all the things of my father, for they cannot be written upon these plates, for I desire the room that I may write of the things of God.

For the fulness of mine intent is that I may persuade men to come unto the God of Abraham, and the God of Isaac, and the God of Jacob, and be saved.

Wherefore, the things which are pleasing unto the world I do not write, but the things which are pleasing unto God and unto those who are not of the world.

Wherefore, I shall give commandment unto my seed, that they shall not occupy these plates with things which are not of worth unto the children of men.

1 Nefi 7

- 1 És most szeretném, ha tudnátok, hogy miután atyám, Lehi bevégezte a magjára vonatkozó prófétálást, lőn, hogy az Úr ismét szólt hozzám, mondván, hogy nincs rendjén, hogy ő, Lehi egyedül a családját vigye magával a vadonba; hanem hogy a fiai vegyének feleségül leányokat, hogy magot nevelhessenek az Úrnak a megígért földön.
- 2 És lőn, hogy az Úr megparancsolta neki, hogy én, Nefi, és fivérem ismét térjünk vissza Jeruzsálem földjére, és hozzuk le Ismáelt és családját a vadonba.
- 3 És lőn, hogy én, Nefi, fivéremmel együtt ismét elmentem a vadonba, hogy felmenjek Jeruzsálembe.
- 4 És lőn, hogy felmentünk Ismáel házához, és kegyet találtunk Ismáel szemei előtt, olyannyira, hogy elmondtuk neki az Úr szavait.
- 5 És lőn, hogy az Úr meglágyította Ismáelnek szívét, és háza népének is, olyannyira, hogy útnak indultak velünk, le a vadonba, atyánk sátrához.
- 6 És lőn, hogy amint a vadonban mentünk, íme Lámán és Lemuel, és Ismáel két leánya, és Ismáel két fia és családjuk fellázadtak ellenünk; igen, ellenem, Nefi ellen, és Sam ellen, valamint atyjuk, Ismáel, és felesége és másik három leánya ellen.
- 7 És lőn, hogy ebben a lázadásban arra vágytak, hogy visszatérjenek Jeruzsálem földjére.
- 8 És most én, Nefi gyöttrődtem szívük keménysége miatt, ezért beszélni kezdtem hozzájuk, mondván, igen, méghozzá Lámánnak és Lemuelnek: Íme, ti az én idősebb fivérem vagytok, és hogyan van az, hogy olyan kemény a szívetek, és olyan vak az elmétek, hogy arra van szükségetek, hogy én, a fiatalabb fivérek beszéljek hozzátok, igen, és állítsak példát elétek?
- 9 Hogyan van az, hogy nem hallgattatok az Úr szavára?
- 10 Hogyan van az, hogy elfelejtettétek, hogy láttátok az Úrnak egy angyalát?

1 Nephi 7

And now I would that ye might know, that after my father, Lehi, had made an end of prophesying concerning his seed, it came to pass that the Lord spake unto him again, saying that it was not meet for him, Lehi, that he should take his family into the wilderness alone; but that his sons should take daughters to wife, that they might raise up seed unto the Lord in the land of promise.

And it came to pass that the Lord commanded him that I, Nephi, and my brethren, should again return unto the land of Jerusalem, and bring down Ishmael and his family into the wilderness.

And it came to pass that I, Nephi, did again, with my brethren, go forth into the wilderness to go up to Jerusalem.

And it came to pass that we went up unto the house of Ishmael, and we did gain favor in the sight of Ishmael, insomuch that we did speak unto him the words of the Lord.

And it came to pass that the Lord did soften the heart of Ishmael, and also his household, insomuch that they took their journey with us down into the wilderness to the tent of our father.

And it came to pass that as we journeyed in the wilderness, behold Laman and Lemuel, and two of the daughters of Ishmael, and the two sons of Ishmael and their families, did rebel against us; yea, against me, Nephi, and Sam, and their father, Ishmael, and his wife, and his three other daughters.

And it came to pass in the which rebellion, they were desirous to return unto the land of Jerusalem.

And now I, Nephi, being grieved for the hardness of their hearts, therefore I spake unto them, saying, yea, even unto Laman and unto Lemuel: Behold ye are mine elder brethren, and how is it that ye are so hard in your hearts, and so blind in your minds, that ye have need that I, your younger brother, should speak unto you, yea, and set an example for you?

How is it that ye have not hearkened unto the word of the Lord?

How is it that ye have forgotten that ye have seen an angel of the Lord?

- 11 Igen, és hogyan van az, hogy elfelejtettétek, milyen nagy dolgokat tett értünk az Úr, kiszabadítva minket Lábán kezéből, azért is, hogy megszerezzük a feljegyzést?
- 12 Igen, és hogyan van az, hogy elfelejtettétek, hogy az Úr képes minden dolgot megtenni, akarata szerint az emberek gyermekeiért, ha úgy léssen, hogy hitet gyakorolnak benne? Legyünk tehát hűségesek hozzá!
- 13 És ha úgy léssen, hogy hűségesek vagyunk hozzá, akkor megszerezzük a megígért földet; és majd egyszer megtudjátok, hogy az Úr szava Jeruzsálem pusztulásával kapcsolatban beteljesedik; mert minden dolognak, amit az Úr Jeruzsálem pusztulásával kapcsolatban mondott, be kell teljesednie.
- 14 Mert íme, az Úr Lelke hamarosan megszűnik bajlódni velük; mert íme, elutasították a prófétákat és Jeremiást börtönbe vetették. És arra törekedtek, hogy elvegyék atyám életét, olyannyira, hogy kiűzték őt arról a földről.
- 15 Most íme, azt mondom nektek, hogy ha visszatértek Jeruzsálembe, akkor ti is velük együtt fogtok elveszni. És most, ha van választásotok, menjetek fel arra a földre, és emlékezzetek a szavakra, melyeket mondtam nektek, hogy ha mentek, akkor ti is el fogtok veszni; mert erre kényszerít engem az Úr Lelke, hogy ezt mondjam.
- 16 És lőn, hogy amikor én, Nepi ezeket a szavakat elmondtam fivéreimnek, megharagudtak rám. És lőn, hogy kezeikkel megragadtak, mert íme, nagyon fel voltak háborodva, és megkötöztek kötelekkel, mert arra törekedtek, hogy elvegyék az életemet, hogy a vadonban hagyhassanak engem, hogy a vadállatok felfaljanak.
- 17 De lőn, hogy az Úrhoz imádkoztam, mondván: Ó Uram, hitem szerint, mely benned van, szabadíts ki fivéreim kezei közül; igen, méghozzá adj erőt, hogy széttépsem ezeket a köteleket, amelyekkel megkötöztek!
- 18 És lőn, hogy amint e szavakat kimondtam, íme, kezeimről és lábaimról lehullottak a kötelek, és én ott álltam fivéreim előtt, és újra szóltam hozzájuk.

Yea, and how is it that ye have forgotten what great things the Lord hath done for us, in delivering us out of the hands of Laban, and also that we should obtain the record?

Yea, and how is it that ye have forgotten that the Lord is able to do all things according to his will, for the children of men, if it so be that they exercise faith in him? Wherefore, let us be faithful to him.

And if it so be that we are faithful to him, we shall obtain the land of promise; and ye shall know at some future period that the word of the Lord shall be fulfilled concerning the destruction of Jerusalem; for all things which the Lord hath spoken concerning the destruction of Jerusalem must be fulfilled.

For behold, the Spirit of the Lord ceaseth soon to strive with them; for behold, they have rejected the prophets, and Jeremiah have they cast into prison. And they have sought to take away the life of my father, insomuch that they have driven him out of the land.

Now behold, I say unto you that if ye will return unto Jerusalem ye shall also perish with them. And now, if ye have choice, go up to the land, and remember the words which I speak unto you, that if ye go ye will also perish; for thus the Spirit of the Lord constraineth me that I should speak.

And it came to pass that when I, Nephi, had spoken these words unto my brethren, they were angry with me. And it came to pass that they did lay their hands upon me, for behold, they were exceedingly wroth, and they did bind me with cords, for they sought to take away my life, that they might leave me in the wilderness to be devoured by wild beasts.

But it came to pass that I prayed unto the Lord, saying: O Lord, according to my faith which is in thee, wilt thou deliver me from the hands of my brethren; yea, even give me strength that I may burst these bands with which I am bound.

And it came to pass that when I had said these words, behold, the bands were loosed from off my hands and feet, and I stood before my brethren, and I spake unto them again.

19 És lőn, hogy ők újra megharagudtak rám, és arra törekedtek, hogy megragadjanak a kezeikkel; de íme, Ismáel egyik leánya, igen, és az anyja is, valamint Ismáel egyik fia könyörögtek a fivéreimnek, olyannyira, hogy meglágyították szívüket; és megszűntek arra törekedni, hogy elvegyék az életemet.

20 És lőn, hogy elkeseredtek gonoszságuk miatt, olyannyira, hogy leborultak előttem és úgy könyörögtek, hogy bocsássam meg nekik azt a dolgot, amit ellenem elkövettek.

21 És lőn, hogy én fenntartás nélkül meg is bocsátottam nekik mindazt, amit tettek, és arra buzdítottam őket, hogy az Úrhoz, Istenükhöz imádkozzanak bocsánatért. És lőn, hogy ők így tettek. És miután az Úrhoz intézett imájukat elvégezték, újra továbbmentünk az atyánk sátra felé vezető utunkon.

22 És lőn, hogy lejöttünk atyánk sátrához. És miután én és fivéreim, és Ismáel egész háza lejött atyánk sátrához, hálát adtak az Úrnak, Istenüknek; és áldozatot és égő felajánlásokat ajánlottak fel neki.

And it came to pass that they were angry with me again, and sought to lay hands upon me; but behold, one of the daughters of Ishmael, yea, and also her mother, and one of the sons of Ishmael, did plead with my brethren, insomuch that they did soften their hearts; and they did cease striving to take away my life.

And it came to pass that they were sorrowful, because of their wickedness, insomuch that they did bow down before me, and did plead with me that I would forgive them of the thing that they had done against me.

And it came to pass that I did frankly forgive them all that they had done, and I did exhort them that they would pray unto the Lord their God for forgiveness. And it came to pass that they did so. And after they had done praying unto the Lord we did again travel on our journey towards the tent of our father.

And it came to pass that we did come down unto the tent of our father. And after I and my brethren and all the house of Ishmael had come down unto the tent of my father, they did give thanks unto the Lord their God; and they did offer sacrifice and burnt offerings unto him.

1 Nefi 8

- 1 És lőn, hogy mindenféle magvakat, minden fajtából összegyűjtöttünk, mindenfajta vetőmagból és mindenfajta gyümölcsmagból is.
- 2 És lőn, hogy míg atyám a vadonban időzött, szólt hozzánk, mondván: Íme, álmodtam egy álmot, vagy más szavakkal, látomást láttam.
- 3 És íme, azon dolog miatt, amit láttam, van okom örvendezni az Úrban, Nefi miatt és Sam miatt is; mert van okom azt gondolni, hogy ők, és magjaik közül is sokan meg lesznek szabadítva.
- 4 De íme, Lámán és Lemuel, rendkívül aggódok miattatok; mert íme, gondoltam, hogy álmomban láttam egy sötét és kietlen vadont.
- 5 És lőn, hogy láttam egy férfit, és fehér köntösbe volt öltözve; és jött és megállt előttem.
- 6 És lőn, hogy szólt hozzám, és utasított, hogy kövessem.
- 7 És lőn, hogy amint követtem, azon vettem észre magam, hogy egy sötét és kietlen pusztaságban vagyok.
- 8 És miután sok órán keresztül mentem a sötétségben, imádkozni kezdtem az Úrhoz, hogy irgalmazzon nekem, gyengéd irgalmasságának sokasága szerint.
- 9 És lőn, hogy miután az Úrhoz imádkoztam, egy nagy és tágas mezőt láttam.
- 10 És lőn, hogy egy fát láttam, amelynek gyümölcse kívánatos volt, hogy boldoggá tegye az embert.
- 11 És lőn, hogy odamentem és ettem annak gyümölcseiből, és láttam, hogy az a legédesebb, felülmúlva mindazt, amit addig valaha is megízleltem. Igen, és láttam, hogy annak gyümölcse fehér, meghaladva mindazt a fehérséget, amit azelőtt valaha is láttam.
- 12 És ahogy annak gyümölcseiből ettem, az lelkemet rendkívül nagy örömmel töltötte el, kezdtem tehát azt kívánni, hogy a családom is vegyen belőle; mert tudtam, hogy az kívánatos, felülmúlva minden más gyümölcset.

1 Nephi 8

And it came to pass that we had gathered together all manner of seeds of every kind, both of grain of every kind, and also of the seeds of fruit of every kind.

And it came to pass that while my father tarried in the wilderness he spake unto us, saying: Behold, I have dreamed a dream; or, in other words, I have seen a vision.

And behold, because of the thing which I have seen, I have reason to rejoice in the Lord because of Nephi and also of Sam; for I have reason to suppose that they, and also many of their seed, will be saved.

But behold, Laman and Lemuel, I fear exceedingly because of you; for behold, methought I saw in my dream, a dark and dreary wilderness.

And it came to pass that I saw a man, and he was dressed in a white robe; and he came and stood before me.

And it came to pass that he spake unto me, and bade me follow him.

And it came to pass that as I followed him I beheld myself that I was in a dark and dreary waste.

And after I had traveled for the space of many hours in darkness, I began to pray unto the Lord that he would have mercy on me, according to the multitude of his tender mercies.

And it came to pass after I had prayed unto the Lord I beheld a large and spacious field.

And it came to pass that I beheld a tree, whose fruit was desirable to make one happy.

And it came to pass that I did go forth and partake of the fruit thereof; and I beheld that it was most sweet, above all that I ever before tasted. Yea, and I beheld that the fruit thereof was white, to exceed all the whiteness that I had ever seen.

And as I partook of the fruit thereof it filled my soul with exceedingly great joy; wherefore, I began to be desirous that my family should partake of it also; for I knew that it was desirable above all other fruit.

13 És amint körbejártam a szemeimet, hogy hátha felfedezem a családomat is, egy vízzel telt folyót láttam meg; és az tovahaladt, és annak a fának a közelében volt, amelyről a gyümölcsöt vettem.

14 És néztem, hogy meglássam, honnan ered; és láttam annak forrását egy kicsit odébb, és a forrásnál megláttam anyátokat, Sáriát, és Samot és Nefit; és úgy álltak, mintha nem tudnák, hogy merre menjenek.

15 És lőn, hogy intettem nekik; és azt is mondtam nekik, hangos szóval, hogy jöjjenek hozzám és egyenek a gyümölcsből, mely kívánatos, felülmúlva minden más gyümölcsöt.

16 És lőn, hogy odajöttek hozzám és ők is ettek a gyümölcsből.

17 És lőn, hogy azt kívántam, hogy Lámán és Lemuel is jöjjen és egyen a gyümölcsből; a folyó forrása felé vettem tehát szemeimet, hogy hátha meglátom őket.

18 És lőn, hogy meg is láttam őket, de ők nem akartak hozzám jönni és a gyümölcsből enni.

19 És egy vasrudat láttam, és az a folyó partja mentén húzódott, és a fához vezetett, amelynél álltam.

20 És egy szoros és keskeny ösvényt is láttam, mely a vasrúd mentén haladt, még hozzá a fához, amelynél álltam; és a folyó forrása mellett egy nagy és tágas mezőhöz is vezetett, mintha az egy világ lett volna.

21 És emberek számtalan seregét láttam, akik közül sokan előrenyomultak, hogy elérhessék az ösvényt, amely a fához vezetett, amelynél álltam.

22 És lőn, hogy előrejöttek és elindultak azon az ösvényen, amely a fához vezetett.

23 És lőn, hogy sötét köd támadt, igen, még hozzá egy rendkívül sötét köd, olyannyira, hogy akik az ösvényen elindultak, útjukat veszítették, így elkóboroltak és elvesztek.

And as I cast my eyes round about, that perhaps I might discover my family also, I beheld a river of water; and it ran along, and it was near the tree of which I was partaking the fruit.

And I looked to behold from whence it came; and I saw the head thereof a little way off; and at the head thereof I beheld your mother Sariah, and Sam, and Nephi; and they stood as if they knew not whither they should go.

And it came to pass that I beckoned unto them; and I also did say unto them with a loud voice that they should come unto me, and partake of the fruit, which was desirable above all other fruit.

And it came to pass that they did come unto me and partake of the fruit also.

And it came to pass that I was desirous that Laman and Lemuel should come and partake of the fruit also; wherefore, I cast mine eyes towards the head of the river, that perhaps I might see them.

And it came to pass that I saw them, but they would not come unto me and partake of the fruit.

And I beheld a rod of iron, and it extended along the bank of the river, and led to the tree by which I stood.

And I also beheld a strait and narrow path, which came along by the rod of iron, even to the tree by which I stood; and it also led by the head of the fountain, unto a large and spacious field, as if it had been a world.

And I saw numberless concourses of people, many of whom were pressing forward, that they might obtain the path which led unto the tree by which I stood.

And it came to pass that they did come forth, and commence in the path which led to the tree.

And it came to pass that there arose a mist of darkness; yea, even an exceedingly great mist of darkness, insomuch that they who had commenced in the path did lose their way, that they wandered off and were lost.

24 És lőn, hogy láttam másokat előre törekedni, és ezek előrejöttek és megragadták a vasrúd végét; és előrenyomultak a sötét ködön keresztül, a vasrúdba kapaszkodva, mindaddig, amíg előre nem jöttek, és nem ettek a fa gyümölcséből.

25 És miután ettek a fa gyümölcséből, körbejártatták a szemeiket, mintha elszégyellték volna magukat.

26 És én is körbejártattam a szemeimet, és a vízzel telt folyó másik oldalán egy nagy és tágas épületet láttam meg; és az úgy állt, mintha a levegőben lenne, magasan a föld felett.

27 És tele volt emberekkel, öregekkel és fiatalokkal is, férfiakkal és nőkkel is; és azok öltözködése rendkívül cifra volt; és éppen gúnyolódtak és ujjukkal mutogattak azokra, akik odajöttek és vettek a gyümölcsből.

28 És miután a gyümölcsöt megízlelték, elszégyellték magukat, azok miatt, akik csúfolták őket; és letértek tiltott ösvényekre, és elvesztek.

29 És most én, Nepi, nem beszélem el atyám minden szavát.

30 De hogy rövid legyek az írásban, íme, látott más tömegeket előre törekedni, és jöttek és megragadták a vasrúd végét; és előrenyomultak útjukon, folyamatosan szilárdan kapaszkodva a vasrúdba, amíg előre nem jöttek, és lerogytak a földre és ettek a fa gyümölcséből.

31 És látott más tömegeket is, akik a nagy és tágas épület felé tapogatóztak.

32 És lőn, hogy sokan a forrás mélyébe fulladtak; és sokan elvesztek szeme elől, idegen utakon kóborolva.

33 És nagy volt az a tömeg, amely bement abba a furcsa épületbe. És miután bementek abba az épületbe, gúnyolódo ujjal mutogattak énrám és azokra, akik szintén vettek a gyümölcsből; mi azonban nem törődünk velük.

34 Ezek atyám szavai: Mert mindazok, akik törődtek velük, elbuktak.

35 És Lámán és Lemuel nem vettek a gyümölcsből, mondta atyám.

And it came to pass that I beheld others pressing forward, and they came forth and caught hold of the end of the rod of iron; and they did press forward through the mist of darkness, clinging to the rod of iron, even until they did come forth and partake of the fruit of the tree.

And after they had partaken of the fruit of the tree they did cast their eyes about as if they were ashamed.

And I also cast my eyes round about, and beheld, on the other side of the river of water, a great and spacious building; and it stood as it were in the air, high above the earth.

And it was filled with people, both old and young, both male and female; and their manner of dress was exceedingly fine; and they were in the attitude of mocking and pointing their fingers towards those who had come at and were partaking of the fruit.

And after they had tasted of the fruit they were ashamed, because of those that were scoffing at them; and they fell away into forbidden paths and were lost.

And now I, Nephi, do not speak all the words of my father.

But, to be short in writing, behold, he saw other multitudes pressing forward; and they came and caught hold of the end of the rod of iron; and they did press their way forward, continually holding fast to the rod of iron, until they came forth and fell down and partook of the fruit of the tree.

And he also saw other multitudes feeling their way towards that great and spacious building.

And it came to pass that many were drowned in the depths of the fountain; and many were lost from his view, wandering in strange roads.

And great was the multitude that did enter into that strange building. And after they did enter into that building they did point the finger of scorn at me and those that were partaking of the fruit also; but we heeded them not.

These are the words of my father: For as many as heeded them, had fallen away.

And Laman and Lemuel partook not of the fruit, said my father.

36 És lőn, hogy miután atyám álmának, vagyis látomásának minden szavát elbeszélte, mely sok volt, azt mondta nekünk, hogy azon dolgok miatt, amiket látomásban látott, rendkívül aggódik Lámán és Lemuel miatt; igen, aggódott, hogy kiteszítatnak az Úr színe előtt.

37 És buzdította őket, egy gondoskodó szülő minden érzelmével, hogy hallgassanak szavára, hogy az Úr talán irgalmas legyen hozzájuk, és ne taszítsa el őket; igen, atyám prédikált nekik.

38 És miután prédikált nekik, és sok dolgról próféta is nekik, felszólította őket, hogy tartsák be az Úr parancsolatait; és megszűnt beszélni hozzájuk.

And it came to pass after my father had spoken all the words of his dream or vision, which were many, he said unto us, because of these things which he saw in a vision, he exceedingly feared for Laman and Lemuel; yea, he feared lest they should be cast off from the presence of the Lord.

And he did exhort them then with all the feeling of a tender parent, that they would hearken to his words, that perhaps the Lord would be merciful to them, and not cast them off; yea, my father did preach unto them.

And after he had preached unto them, and also prophesied unto them of many things, he bade them to keep the commandments of the Lord; and he did cease speaking unto them.

1 Nefi 9

- 1 És mindezen dolgokat látta, és hallotta, és mondta atyám, amikor sátorban lakott, Lemuel völgyében, és még sok minden mást is, amit ezekre a lemezekre nem lehet leírni.
- 2 És most, ahogy már mondtam ezekkel a lemezekkel kapcsolatban, íme, ezek nem azok a lemezek, amelyeken teljes beszámolót adok népem történetéről; mert azoknak a lemezeknek, amelyeken teljes beszámolót készítek népemről, a Nefi nevet adtam, tehát Nefi lemezeinek hívják őket, a saját nevem után; és ezeket a lemezeket is Nefi lemezeinek hívják.
- 3 Mindazonáltal parancsot kaptam az Úrtól, hogy készítem el ezeket a lemezeket, azzal a különleges céllal, hogy legyen egy beszámoló bevésve népem elrendelt szolgálatáról.
- 4 A többi lemezen pedig legyen bevésve egy beszámoló a királyok uralkodásáról, valamint népem háborúiról és viszálykodásairól; ezek a lemezek tehát legnagyobb részben az elrendelt szolgálatról, és a többi lemez legnagyobb részben a királyok uralkodásáról, valamint népem háborúiról és viszálykodásairól szól.
- 5 Az Úr tehát megparancsolta nekem, hogy készítem el ezeket a lemezeket egy általa ismert bölcs célból, mely célt én nem ismerem.
- 6 De az Úr mindent tud a kezdettől fogva; elkészít tehát egy utat, hogy minden munkáját végrehajtsa az emberek gyermekei között; mert íme, minden hatalma megvan rá, hogy minden szavát betöltse. És ez így van. Ámen.

1 Nephi 9

And all these things did my father see, and hear, and speak, as he dwelt in a tent, in the valley of Lemuel, and also a great many more things, which cannot be written upon these plates.

And now, as I have spoken concerning these plates, behold they are not the plates upon which I make a full account of the history of my people; for the plates upon which I make a full account of my people I have given the name of Nephi; wherefore, they are called the plates of Nephi, after mine own name; and these plates also are called the plates of Nephi.

Nevertheless, I have received a commandment of the Lord that I should make these plates, for the special purpose that there should be an account engraven of the ministry of my people.

Upon the other plates should be engraven an account of the reign of the kings, and the wars and contentions of my people; wherefore these plates are for the more part of the ministry; and the other plates are for the more part of the reign of the kings and the wars and contentions of my people.

Wherefore, the Lord hath commanded me to make these plates for a wise purpose in him, which purpose I know not.

But the Lord knoweth all things from the beginning; wherefore, he prepareth a way to accomplish all his works among the children of men; for behold, he hath all power unto the fulfilling of all his words. And thus it is. Amen.

1 Nefi 10

- 1 És most én, Nefi, tovább folytatom a beszámolót ezeken a lemezeken cselekedeteimről, valamint uralkodásomról és elrendelt szolgálatomról; tehát ahhoz, hogy tovább folytassam beszámolómat, atyám és fivéreim dolgairól is kell valamit szólnom.
- 2 Mert íme lőn, hogy miután atyám bevégezte álmai szavainak elmondását, valamint azt, hogy teljes szorgalomra intse őket, a zsidókkal kapcsolatban is szólt hozzájuk –
- 3 Hogy miután elpusztítják őket, még Jeruzsálem nagy városát is, és sokakat fogolyként Babilóniába visznek el, az Úr szerint megfelelő időben majd ismét visszatérnek, igen, még hozzá visszaviszik őket a fogságból; és miután visszaviszik őket a fogságból, újból birtokolni fogják örökségük földjét.
- 4 Igen, még hozzá hatszáz évvel azután, hogy atyám elhagyta Jeruzsálemet, egy prófétát támaszt az Úristen a zsidók között – még hozzá egy Messiást, vagy más szavakkal, a világ egy Szabadítóját.
- 5 És beszélt a prófétákat illetően is, hogy milyen nagy számban tettek tanúságot ezekről a dolgokról, ezt a Messiást, akiről szólt, vagyis a világ ezen Megváltóját illetően.
- 6 Az egész emberiség tehát egy elveszett és bukott állapotban lenne és maradna is mindig, hacsak nem támaszkodik erre a Megváltóra.
- 7 És szólt még egy prófétát illetően, aki a Messiás előtt jön el, hogy előkészítse az Úr útját –
- 8 Igen, még hozzá előre megy, és így kiált a vadonban: Készítsétek az Úrnak útját, tegyétek egyenessé ösvényeit; mert ott áll köztetek egy, akit nem ismeretek; és ő hatalmasabb nálam, akinek saruja szíját nem vagyok méltó, hogy megoldjam. És sokat beszélt atyám ezen dolgot illetően.
- 9 És atyám azt mondta, hogy Béthabarában, a Jordánon túl fog keresztelni; és azt is mondta, hogy vízzel fog keresztelni; még hozzá hogy ő fogja a Messiást vízzel megkeresztelni.

1 Nephi 10

And now I, Nephi, proceed to give an account upon these plates of my proceedings, and my reign and ministry; wherefore, to proceed with mine account, I must speak somewhat of the things of my father, and also of my brethren.

For behold, it came to pass after my father had made an end of speaking the words of his dream, and also of exhorting them to all diligence, he spake unto them concerning the Jews—

That after they should be destroyed, even that great city Jerusalem, and many be carried away captive into Babylon, according to the own due time of the Lord, they should return again, yea, even be brought back out of captivity; and after they should be brought back out of captivity they should possess again the land of their inheritance.

Yea, even six hundred years from the time that my father left Jerusalem, a prophet would the Lord God raise up among the Jews—even a Messiah, or, in other words, a Savior of the world.

And he also spake concerning the prophets, how great a number had testified of these things, concerning this Messiah, of whom he had spoken, or this Redeemer of the world.

Wherefore, all mankind were in a lost and in a fallen state, and ever would be save they should rely on this Redeemer.

And he spake also concerning a prophet who should come before the Messiah, to prepare the way of the Lord—

Yea, even he should go forth and cry in the wilderness: Prepare ye the way of the Lord, and make his paths straight; for there standeth one among you whom ye know not; and he is mightier than I, whose shoe's latchet I am not worthy to unloose. And much spake my father concerning this thing.

And my father said he should baptize in Bethabara, beyond Jordan; and he also said he should baptize with water; even that he should baptize the Messiah with water.

- 10 És miután a Messiást vízzel megkeresztelte, látni fogja és bizonyoságot fog tenni arról, hogy Isten Bárányát keresztelte meg, aki el fogja venni a világ bűneit.
- 11 És lőn, miután atyám ezeket a szavakat elmondta, beszélt fivéreimnek az evangéliumot illetően, amelyet a zsidók között fognak prédikálni, és a zsidók hitetlenségbe süllyedését illetően is. És miután megölték a Messiást, aki el fog jönni, és miután megöletett, feltámad a halálból, és a Szentlélek által kinyilvánítja magát a nemzsidóknak.
- 12 Igen, atyám pedig sokat beszélt a nemzsidókat illetően, és Izráel házáat illetően is, hogy egy olajfához fogják hasonlítani őket, amelynek ágai letöretnek és szétszórótnak az egész föld színén.
- 13 Tehát azt mondta, szükségképpen úgy kell lennie, hogy mindannyian a megígért földre vezettessünk, hogy az Úr szava beteljesedjék, mely szerint szétszórótnak minket az egész föld színén.
- 14 És miután Izráel háza szétszórótnak, ismét egybe gyűjtetik; vagyis egyszóval, miután a nemzsidók megkapták az evangélium teljességét, az olajfa természetes ágai, vagyis Izráel házának maradékai akkor oltatnak be, vagyis akkor jutnak el az igazi Messiás, Uruk és Megváltójuk megismeréséhez.
- 15 És ilyenféle beszéddel prófétált atyám, és szólt a fivéreimhez, és még sok más dolgot is, amit nem írok le ebben a könyvben; mert a másik könyvben már leírtam közülük annyit, amennyi nekem megfelelő volt.
- 16 És mindezen dolgok, amikről beszéltem, akkor történtek, amikor atyám sátorban lakott, Lemuel völgyében.

And after he had baptized the Messiah with water, he should behold and bear record that he had baptized the Lamb of God, who should take away the sins of the world.

And it came to pass after my father had spoken these words he spake unto my brethren concerning the gospel which should be preached among the Jews, and also concerning the dwindling of the Jews in unbelief. And after they had slain the Messiah, who should come, and after he had been slain he should rise from the dead, and should make himself manifest, by the Holy Ghost, unto the Gentiles.

Yea, even my father spake much concerning the Gentiles, and also concerning the house of Israel, that they should be compared like unto an olive tree, whose branches should be broken off and should be scattered upon all the face of the earth.

Wherefore, he said it must needs be that we should be led with one accord into the land of promise, unto the fulfilling of the word of the Lord, that we should be scattered upon all the face of the earth.

And after the house of Israel should be scattered they should be gathered together again; or, in fine, after the Gentiles had received the fulness of the Gospel, the natural branches of the olive tree, or the remnants of the house of Israel, should be grafted in, or come to the knowledge of the true Messiah, their Lord and their Redeemer.

And after this manner of language did my father prophesy and speak unto my brethren, and also many more things which I do not write in this book; for I have written as many of them as were expedient for me in mine other book.

And all these things, of which I have spoken, were done as my father dwelt in a tent, in the valley of Lemuel.

17 És lőn, hogy miután én, Nefi, atyámnak minden szavát hallván azokat a dolgokat illetően, amiket látomásban látott, és azokat a dolgokat is, amiket a Szentlélek hatalma által mondott, mely hatalmat az Isten Fiába vetett hit által nyert – és Isten Fia az a Messiás, aki eljön – én, Nefi is azt kívántam, hogy láthassam, és hallhassam, és tudhassam ezeket a dolgokat, a Szentlélek hatalma által, mely Isten ajándéka mindazoknak, akik szorgalmasan keresik őt, éppen úgy a régi időkben, mint abban az időben, amikor nyilvánítja magát az emberek gyermekeinek.

18 Mert ő ugyanaz tegnap, ma és mindörökké; és az út a világ megalapítása óta minden ember számára el van készítve, ha úgy léssen, hogy bűnbánatot tartanak, és hozzá jönnek.

19 Mert aki szorgalmasan keres, az talál; és a Szentlélek hatalma által Isten rejtelmei feltáruznak neki, ezekben az időkben éppúgy, mint a régi időkben, és a régi időkben éppúgy, mint az eljövendő időkben, az Úrnak pályája tehát egy örök körforgás.

20 Ezért emlékezz, Ó ember, mert minden cselekedeted miatt ítélet elé állíttatsz.

21 Tehát ha próbatéled napjaiban arra törekedtél, hogy gonoszul cselekedj, akkor tisztátalannak találatsz Isten ítélőszéke előtt; és semmi tisztátalan dolog nem lakhat Istennel; annak okáért ki kell hogy taszítsanak mindörökre.

22 És a Szentlélek ad felhatalmazást, hogy ezeket elmondjam és meg ne tagadjam.

And it came to pass after I, Nephi, having heard all the words of my father, concerning the things which he saw in a vision, and also the things which he spake by the power of the Holy Ghost, which power he received by faith on the Son of God—and the Son of God was the Messiah who should come—I, Nephi, was desirous also that I might see, and hear, and know of these things, by the power of the Holy Ghost, which is the gift of God unto all those who diligently seek him, as well in times of old as in the time that he should manifest himself unto the children of men.

For he is the same yesterday, today, and forever; and the way is prepared for all men from the foundation of the world, if it so be that they repent and come unto him.

For he that diligently seeketh shall find; and the mysteries of God shall be unfolded unto them, by the power of the Holy Ghost, as well in these times as in times of old, and as well in times of old as in times to come; wherefore, the course of the Lord is one eternal round.

Therefore remember, O man, for all thy doings thou shalt be brought into judgment.

Wherefore, if ye have sought to do wickedly in the days of your probation, then ye are found unclean before the judgment-seat of God; and no unclean thing can dwell with God; wherefore, ye must be cast off forever.

And the Holy Ghost giveth authority that I should speak these things, and deny them not.

1 Nefi 11

- 1 Mert lón, miután szerettem volna megtudni azokat a dolgokat, amiket atyám látott, és hittem, hogy az Úr velem is tudathatja azokat, amint szívemben elgondolkozva ültem, elragadott az Úr Lelke, igen, egy rendkívül magas hegyre, amelyet azelőtt még sohasem láttam és amelyre azelőtt még sohasem helyeztem lábam.
- 2 És a Lélek ezt kérdezte tőlem: Íme, mit kívánsz?
- 3 És ezt mondtam: Szeretném meglátni azokat a dolgokat, amiket atyám látott.
- 4 És a Lélek ezt kérdezte tőlem: Elhiszed-e, hogy atyád látta a fát, amelyről beszélt?
- 5 És azt mondtam: Igen, tudod, hogy én atyámnak minden szavát elhiszem.
- 6 És amikor ezeket a szavakat kimondtam, a Lélek hangos szóval felkiáltott, mondván: Hozsánna az Úrnak, a Magasságos Istennek; mert ő Isten az egész föld, igen, még hozzá minden felett. És áldott vagy te, Nefi, mert hiszel a Magasságos Isten Fiában; meg fogod tehát látni azon dolgokat, amiket kívántál.
- 7 És íme ez a dolog adatik neked jelként, hogy miután meglátod a fát, melyen az a gyümölcs termett, melyet atyád megízlelt, egy férfit is meglátsz majd a mennyből alászállni, és tanúja leszel neki; és miután tanúja voltál neki, bizonyosságot fogsz tenni arról, hogy ő az Isten Fia.
- 8 És lón, hogy a Lélek így szólt hozzám: Nézd! És odanéztem és egy fát láttam; és az olyan volt, mint az a fa, amit atyám látott; és annak szépsége messze meghaladt mindent, igen, felülmúlva minden szépséget; és annak fehérsége felülmúlta a szélfúttá hófehérségét.
- 9 És lón, miután láttam a fát, így szóltam a Lélekhez: Látom, megmutattad nekem a fát, mely mindennél értékesebb.
- 10 És ezt kérdezte tőlem: Mit kívánsz?
- 11 És én ezt mondtam neki: Azt, hogy tudjam annak jelentését – ugyanis úgy beszéltem vele, ahogy egy ember beszél; mert láttam, hogy emberi formája van; habár tudtam, hogy az Úr Lelke ő; és úgy beszélt hozzám, ahogy egyik ember beszél a másikkal.

1 Nephi 11

For it came to pass after I had desired to know the things that my father had seen, and believing that the Lord was able to make them known unto me, as I sat pondering in mine heart I was caught away in the Spirit of the Lord, yea, into an exceedingly high mountain, which I never had before seen, and upon which I never had before set my foot.

And the Spirit said unto me: Behold, what desirest thou?

And I said: I desire to behold the things which my father saw.

And the Spirit said unto me: Believest thou that thy father saw the tree of which he hath spoken?

And I said: Yea, thou knowest that I believe all the words of my father.

And when I had spoken these words, the Spirit cried with a loud voice, saying: Hosanna to the Lord, the most high God; for he is God over all the earth, yea, even above all. And blessed art thou, Nephi, because thou believest in the Son of the most high God; wherefore, thou shalt behold the things which thou hast desired.

And behold this thing shall be given unto thee for a sign, that after thou hast beheld the tree which bore the fruit which thy father tasted, thou shalt also behold a man descending out of heaven, and him shall ye witness; and after ye have witnessed him ye shall bear record that it is the Son of God.

And it came to pass that the Spirit said unto me: Look! And I looked and beheld a tree; and it was like unto the tree which my father had seen; and the beauty thereof was far beyond, yea, exceeding of all beauty; and the whiteness thereof did exceed the whiteness of the driven snow.

And it came to pass after I had seen the tree, I said unto the Spirit: I behold thou hast shown unto me the tree which is precious above all.

And he said unto me: What desirest thou?

And I said unto him: To know the interpretation thereof—for I spake unto him as a man speaketh; for I beheld that he was in the form of a man; yet nevertheless, I knew that it was the Spirit of the Lord; and he spake unto me as a man speaketh with another.

12 És lőn, hogy ezt mondta nekem: Nézd! És odanézttem, mintha ránéznék, és nem láttam; mert eltűnt a színem elől.

13 És lőn, hogy amint néztem, Jeruzsálem nagy városát láttam, és még más városokat is. És láttam Názáret városát; és Názáret városában egy szűzet láttam, és ő rendkívül tetszetős és fehér volt.

14 És lőn, hogy megnyílni láttam a mennyeket; és egy angyal jött le és állt meg előttem; és ezt kérdezte tőlem: Nefi, mit láatsz?

15 És azt mondtam neki: Egy szűzet, aki minden más szűznél szépségesebb és tetszetősebb.

16 És ezt kérdezte tőlem: Ismered Isten leereszkedését?

17 És azt mondtam neki: Tudom, hogy szereti gyermekeit; de nem ismerem minden dolgnak a jelentését.

18 És azt mondta nekem: Íme, a szűz, akit láatsz, Isten Fiának az anyja a test szerint.

19 És lőn, hogy azt láttam, hogy a Lélek elragadta; és azután, hogy a Lélek egy időre elragadta, az angyal szólt hozzám, mondván: Nézd!

20 És odanézttem, és ismét láttam a szűzet, egy gyermeket tartva a karjaiban.

21 És az angyal ezt mondta nekem: Lásd Isten Bárányát, igen, méghozzá az Örökkévaló Atya Fiát! Ismered a jelentését a fának, amelyet atyád látott?

22 És én feleltem neki, mondván: Igen, Isten szeretete az, amely áthatja az emberek gyermekeinek szívét; tehát ez minden dolognál kívánatosabb.

23 És szólt hozzám, mondván: Igen, és a legörömtelibb a lélek számára.

24 És miután ezeket a szavakat elmondta, ezt mondta nekem: Nézd! Én odanézttem és láttam Isten Fiát elmenni az emberek gyermekei közé; és láttam, amint sokan a lába elé borulnak és hódolnak neki.

And it came to pass that he said unto me: Look! And I looked as if to look upon him, and I saw him not; for he had gone from before my presence.

And it came to pass that I looked and beheld the great city of Jerusalem, and also other cities. And I beheld the city of Nazareth; and in the city of Nazareth I beheld a virgin, and she was exceedingly fair and white.

And it came to pass that I saw the heavens open; and an angel came down and stood before me; and he said unto me: Nephi, what beholdest thou?

And I said unto him: A virgin, most beautiful and fair above all other virgins.

And he said unto me: Knowest thou the condescension of God?

And I said unto him: I know that he loveth his children; nevertheless, I do not know the meaning of all things.

And he said unto me: Behold, the virgin whom thou seest is the mother of the Son of God, after the manner of the flesh.

And it came to pass that I beheld that she was carried away in the Spirit; and after she had been carried away in the Spirit for the space of a time the angel spake unto me, saying: Look!

And I looked and beheld the virgin again, bearing a child in her arms.

And the angel said unto me: Behold the Lamb of God, yea, even the Son of the Eternal Father! Knowest thou the meaning of the tree which thy father saw?

And I answered him, saying: Yea, it is the love of God, which sheddeth itself abroad in the hearts of the children of men; wherefore, it is the most desirable above all things.

And he spake unto me, saying: Yea, and the most joyous to the soul.

And after he had said these words, he said unto me: Look! And I looked, and I beheld the Son of God going forth among the children of men; and I saw many fall down at his feet and worship him.

25 És lőn, hogy láttam, hogy a vasrúd, amelyet atyám látott, Isten szava, amely az élő vizek forrásához, vagyis az élet fájához vezet; mely vizek Isten szeretetét jelképezik; és azt is láttam, hogy az élet fája Isten szeretetét jelképezi.

26 És az angyal ismét azt mondta nekem: Nézz és lásd Isten leereszkedését!

27 És néztem és láttam a világ Megváltóját, akiről atyám beszélt; és azt a prófétát is láttam, aki majd az ő útját előkészíti. És Isten Báránya elment, és megkeresztelkedett általa; és miután megkeresztelkedett, megnyílni láttam a mennyeket, és a Szentlélek a mennyből galamb formájában lejött és megpihent rajta.

28 És láttam, hogy elment, tanítva az embereket, hatalommal és nagy dicsőséggel; és a tömegek összegyűltek, hogy hallgassák; és láttam, hogy kiűzték maguk közül.

29 És láttam tizenkét másikat is, követvén őt. És lőn, hogy a Lélek elragadta őket orcám elől, és nem láttam őket.

30 És lőn, hogy az angyal újra szólt hozzám, mondván: Nézd! És odanéztem és ismét megnyílni láttam a mennyeket, és angyalokat láttam alászállni az emberek gyermekeire; és szolgáltak nekik.

31 És ismét szólt hozzám, mondván: Nézd! És odanéztem és láttam Isten Bárányát elmenni az emberek gyermekei közé. És emberek sokaságait láttam, akik betegek voltak, és akiket mindenféle nyavalyák sanyargattak, és ördögök és tisztátalan lelkek; és az angyal mondta és mutatta meg nekem mindezen dolgokat. És meggyógyultak, Isten Bárányának hatalma által; és az ördögök és a tisztátalan lelkek kiűzettek.

32 És lőn, hogy az angyal ismét szólt hozzám, mondván: Nézd! És odanéztem és láttam Isten Bárányát, hogy az emberek elfogják őt; igen, a világ ítélkezett az Örökkévaló Isten Fia felett; és én láttam és bizonyosságot teszek.

33 És én, Nepi, láttam, hogy felemelik a keresztre és megölik a világ bűneiért.

And it came to pass that I beheld that the rod of iron, which my father had seen, was the word of God, which led to the fountain of living waters, or to the tree of life; which waters are a representation of the love of God; and I also beheld that the tree of life was a representation of the love of God.

And the angel said unto me again: Look and behold the condescension of God!

And I looked and beheld the Redeemer of the world, of whom my father had spoken; and I also beheld the prophet who should prepare the way before him. And the Lamb of God went forth and was baptized of him; and after he was baptized, I beheld the heavens open, and the Holy Ghost come down out of heaven and abide upon him in the form of a dove.

And I beheld that he went forth ministering unto the people, in power and great glory; and the multitudes were gathered together to hear him; and I beheld that they cast him out from among them.

And I also beheld twelve others following him. And it came to pass that they were carried away in the Spirit from before my face, and I saw them not.

And it came to pass that the angel spake unto me again, saying: Look! And I looked, and I beheld the heavens open again, and I saw angels descending upon the children of men; and they did minister unto them.

And he spake unto me again, saying: Look! And I looked, and I beheld the Lamb of God going forth among the children of men. And I beheld multitudes of people who were sick, and who were afflicted with all manner of diseases, and with devils and unclean spirits; and the angel spake and showed all these things unto me. And they were healed by the power of the Lamb of God; and the devils and the unclean spirits were cast out.

And it came to pass that the angel spake unto me again, saying: Look! And I looked and beheld the Lamb of God, that he was taken by the people; yea, the Son of the everlasting God was judged of the world; and I saw and bear record.

And I, Nephi, saw that he was lifted up upon the cross and slain for the sins of the world.

34 És miután megölték, a föld sokaságait gyülekezni láttam, hogy összegyűljenek harcolni a Bárány apostolai ellen; mert az Úr angyala így nevezte a tizenketőt.

35 És a föld sokaságát összegyűjtötték; és láttam, hogy egy nagy és tágas épületben voltak, mely hasonlított ahhoz az épülethez, amelyet atyám látott. És az Úr angyala ismét szólt hozzám, mondván: Lásd a világot és annak bölcsességét; igen, lám összegyűlt Izráel háza, hogy a Bárány tizenkét apostola ellen harcoljon.

36 És lőn, hogy láttam, és bizonyrágot teszek, hogy a nagy és tágas épület a világ gögje volt; és összedőlt, és annak bukása rendkívül nagy volt. És az Úr angyala ismét szólt hozzám, mondván: Ilyen lesz a pusztulása minden nemzetnek, nemzetségnek, nyelvnek és népnek, amely a Bárány tizenkét apostola ellen harcol.

And after he was slain I saw the multitudes of the earth, that they were gathered together to fight against the apostles of the Lamb; for thus were the twelve called by the angel of the Lord.

And the multitude of the earth was gathered together; and I beheld that they were in a large and spacious building, like unto the building which my father saw. And the angel of the Lord spake unto me again, saying: Behold the world and the wisdom thereof; yea, behold the house of Israel hath gathered together to fight against the twelve apostles of the Lamb.

And it came to pass that I saw and bear record, that the great and spacious building was the pride of the world; and it fell, and the fall thereof was exceedingly great. And the angel of the Lord spake unto me again, saying: Thus shall be the destruction of all nations, kindreds, tongues, and people, that shall fight against the twelve apostles of the Lamb.

1 Nefi 12

- 1 És lőn, hogy az angyal ezt mondta nekem: Nézz, és lásd magodat, és fivéreid magját is! És én néztem és láttam a megígért földet; és emberek sokaságát láttam, igen, mintha számuk annyi lett volna, mint a tenger homokja.
- 2 És lőn, hogy láttam sokaságokat harcra gyülekezni, egyik a másik ellen; és láttam háborúkat, és háborúk híreit, és nagy mézárásokat kard által a népem között.
- 3 És lőn, hogy sok nemzedéket láttam elmúlni, háborúk és viszálykodások folyamán ezen a földön; és láttam sok várost is, igen, olyannyira, hogy meg sem számoltam őket.
- 4 És lőn, hogy sötét ködöt láttam a megígért föld színén; és láttam villámlásokat, és hallottam mennydörgéseket, és földrengéseket, és mindenféle lármás hangot; és láttam a földet és a köveket, hogy meghasadnak; és láttam hegyeket darabokra omlani, és láttam a föld síkságait, hogy feltöredeztek; és láttam sok várost, hogy elsüllyedtek, és láttam sokat, hogy tűzben égtek el; és láttam sokat, melyek a földre omlottak, annak rengése miatt.
- 5 És lőn, hogy miután láttam ezeket a dolgokat, láttam a sötét párát, hogy felszállt a föld színéről; és íme, láttam sokaságokat, akik nem estek el az Úr nagy és borzalmas ítéletei miatt.
- 6 És láttam megnyílni a mennyeket, és Isten Bárányát alászállni a mennyből; és ő lejött és megmutatta magát nekik.
- 7 És azt is láttam és bizonyosságot teszek róla, hogy a Szentlélek tizenkét másikra szállott; és őket Isten rendelte el és választotta ki.
- 8 És az angyal szólt hozzám, mondván: Íme, a Bárány tizenkét tanítványa, akiket kiválasztottak a te magod szolgálatára.
- 9 És ezt mondta nekem: Emlékszel a Bárány tizenkét apostolára? Íme, ők azok, akik ítélkezni fognak Izráel tizenkét törzse felett; tehát magod tizenkét szolgája is általuk lesz megítélve; mert ti Izráel házából valók vagytok.

1 Nephi 12

And it came to pass that the angel said unto me: Look, and behold thy seed, and also the seed of thy brethren. And I looked and beheld the land of promise; and I beheld multitudes of people, yea, even as it were in number as many as the sand of the sea.

And it came to pass that I beheld multitudes gathered together to battle, one against the other; and I beheld wars, and rumors of wars, and great slaughters with the sword among my people.

And it came to pass that I beheld many generations pass away, after the manner of wars and contentions in the land; and I beheld many cities, yea, even that I did not number them.

And it came to pass that I saw a mist of darkness on the face of the land of promise; and I saw lightnings, and I heard thunderings, and earthquakes, and all manner of tumultuous noises; and I saw the earth and the rocks, that they rent; and I saw mountains tumbling into pieces; and I saw the plains of the earth, that they were broken up; and I saw many cities that they were sunk; and I saw many that they were burned with fire; and I saw many that did tumble to the earth, because of the quaking thereof.

And it came to pass after I saw these things, I saw the vapor of darkness, that it passed from off the face of the earth; and behold, I saw multitudes who had not fallen because of the great and terrible judgments of the Lord.

And I saw the heavens open, and the Lamb of God descending out of heaven; and he came down and showed himself unto them.

And I also saw and bear record that the Holy Ghost fell upon twelve others; and they were ordained of God, and chosen.

And the angel spake unto me, saying: Behold the twelve disciples of the Lamb, who are chosen to minister unto thy seed.

And he said unto me: Thou rememberest the twelve apostles of the Lamb? Behold they are they who shall judge the twelve tribes of Israel; wherefore, the twelve ministers of thy seed shall be judged of them; for ye are of the house of Israel.

- 10 És ez a tizenkét szolgál, akiket látsz, fog magod felett ítélni. És íme, ők örökre igazlelkűek; mivel Isten Bárányába vetett hitük miatt ruházatuk fehérre tétetik az ő vérében.
- 11 És az angyal azt mondta nekem: Nézd! És én néztem, és három nemzedéket láttam igazlelkűségben elmúlni; s az ő ruházatuk fehér volt, még hozzá hasonlóan Isten Bárányához. És az angyal azt mondta nekem: Ezek a Bárány vérében tétetnek fehérre, a belé vetett hitük miatt.
- 12 És én, Nephi, a negyedik nemzedékből is sokat láttam, akik szintén igazlelkűségben múltak el.
- 13 És lón, hogy összegyűlve láttam a föld sokaságait.
- 14 És az angyal ezt mondta nekem: Lásd magodat, és fivéreid magját is.
- 15 És lón, hogy néztem és láttam magom népét összegyűlve sokaságokban fivéreim magja ellen; és azért gyűltek össze, hogy harcoljanak.
- 16 És az angyal szólt hozzám, mondván: Íme, a szennyes vízű forrás, amelyet atyád látott; igen, még hozzá az a folyó, amelyről beszélt; és annak mélységei a pokol mélységei.
- 17 És a sötét ködök az ördög kísértései, melyek elvakítják az emberek gyermekeinek szeméit, és megkeményítik szívüket, és elvezetik őket széles utakra, hogy aztán elvesznek és eltévednek.
- 18 És a nagy és tágas épület, amelyet atyád látott, az emberek gyermekeinek hiú képzelgései és kevélysége. És egy nagy és szörnyű szakadék választja el őket; igen, még hozzá az Örök Isten igazságosságának szava, valamint a Messiásnak, aki Isten Báránya, akiről a Szentlélek bizonyoságot tesz, a világ kezdetétől fogva mostanáig, és mostantól fogva mindörökre.
- 19 És míg az angyal ezeket a szavakat elmondta, én néztem és láttam, hogy fivéreim magja az én magom ellen hadakozik, az angyal szava szerint; és láttam, hogy magom gőgje és az ördög kísértései miatt fivéreim magja legyőzi magom népét.

And these twelve ministers whom thou beholdest shall judge thy seed. And, behold, they are righteous forever; for because of their faith in the Lamb of God their garments are made white in his blood.

And the angel said unto me: Look! And I looked, and beheld three generations pass away in righteousness; and their garments were white even like unto the Lamb of God. And the angel said unto me: These are made white in the blood of the Lamb, because of their faith in him.

And I, Nephi, also saw many of the fourth generation who passed away in righteousness.

And it came to pass that I saw the multitudes of the earth gathered together.

And the angel said unto me: Behold thy seed, and also the seed of thy brethren.

And it came to pass that I looked and beheld the people of my seed gathered together in multitudes against the seed of my brethren; and they were gathered together to battle.

And the angel spake unto me, saying: Behold the fountain of filthy water which thy father saw; yea, even the river of which he spake; and the depths thereof are the depths of hell.

And the mists of darkness are the temptations of the devil, which blindeth the eyes, and hardeneth the hearts of the children of men, and leadeth them away into broad roads, that they perish and are lost.

And the large and spacious building, which thy father saw, is vain imaginations and the pride of the children of men. And a great and a terrible gulf divideth them; yea, even the word of the justice of the Eternal God, and the Messiah who is the Lamb of God, of whom the Holy Ghost beareth record, from the beginning of the world until this time, and from this time henceforth and forever.

And while the angel spake these words, I beheld and saw that the seed of my brethren did contend against my seed, according to the word of the angel; and because of the pride of my seed, and the temptations of the devil, I beheld that the seed of my brethren did overpower the people of my seed.

20 És lőn, hogy odanéztem, és láttam fivéreim magjának népét, hogy legyőzték magomat; és sokaságokban mentek ezen föld színén.

21 És láttam őket sokaságokban összegyűlve; és láttam háborúkat és háborúk híreit közöttük; és sok nemzedéket láttam elmúlni háborúk és háborúk hírei közepette.

22 És az angyal ezt mondta nekem: Nézd, ezek hitetlenségbe süllyednek.

23 És lőn, hogy láttam, miután hitetlenségbe süllyedtek, hogy sötét, undorító és tisztátalan néppé váltak, telve lustasággal és mindenféle utálatossággal.

And it came to pass that I beheld, and saw the people of the seed of my brethren that they had overcome my seed; and they went forth in multitudes upon the face of the land.

And I saw them gathered together in multitudes; and I saw wars and rumors of wars among them; and in wars and rumors of wars I saw many generations pass away.

And the angel said unto me: Behold these shall dwindle in unbelief.

And it came to pass that I beheld, after they had dwindled in unbelief they became a dark, and loathsome, and a filthy people, full of idleness and all manner of abominations.

1 Nefi 13

- 1 És lőn, hogy az angyal szólt hozzám, mondván: Nézd! És én néztem és sok nemzetet és királyságot láttam.
- 2 És az angyal ezt kérdezte tőlem: Mit látsz? És én mondtam: Sok nemzetet és királyságot látok.
- 3 És ő azt mondta nekem: Ezek a nemzsidó nemzetek és királyságok.
- 4 És lőn, hogy egy hatalmas egyháznak a kialakulását láttam a nemzsidó nemzetek között.
- 5 És az angyal ezt mondta nekem: Lásd annak az egyháznak a kialakulását, amely a legutálatosabb, fellülmúlva minden más egyházat; amely megöli Isten szentjeit, igen, és megkínozza őket, és lekötözi őket, és vasigával igába fogja őket, és fogságba dönti őket.
- 6 És lőn, hogy láttam ezt a hatalmas és utálatos egyházat; és láttam az ördögöt, hogy ő volt annak alapítója.
- 7 És láttam még aranyat, és ezüstöt, és selymeket, és bíborpiros anyagokat, és finom szövésű vásznakat és mindenféle drága ruhaneműt; és láttam sok paráznát.
- 8 És az angyal szólt hozzám, mondván: Íme, az arany, és az ezüst, és a selymek, és a bíborpiros anyagok, és a finom szövésű vászon, és a drága ruhanemű és a paráznák, ezek ennek a hatalmas és utálatos egyháznak a vágyai.
- 9 Emellett a világ dicséretéért elpusztítják Isten szentjeit, és fogságba döntenek őket.
- 10 És lőn, hogy néztem, és sok vizet láttam; és az elválasztotta a nemzsidókat fivéreim magjától.
- 11 És lőn, hogy az angyal ezt mondta nekem: Íme, Isten haragja fivéridek magján van.
- 12 És néztem, és egy férfit láttam a nemzsidók között, akit a sok víz választott el fivéreim magjától; és láttam Isten Lelkét, hogy lejött, és munkálkodott a férfinn; és ő elindult a sok vízen, méghozzá fivéreim magjához, akik a megígért földön voltak.

1 Nephi 13

And it came to pass that the angel spake unto me, saying: Look! And I looked and beheld many nations and kingdoms.

And the angel said unto me: What beholdest thou? And I said: I behold many nations and kingdoms.

And he said unto me: These are the nations and kingdoms of the Gentiles.

And it came to pass that I saw among the nations of the Gentiles the formation of a great church.

And the angel said unto me: Behold the formation of a church which is most abominable above all other churches, which slayeth the saints of God, yea, and tortureth them and bindeth them down, and yoketh them with a yoke of iron, and bringeth them down into captivity.

And it came to pass that I beheld this great and abominable church; and I saw the devil that he was the founder of it.

And I also saw gold, and silver, and silks, and scarlets, and fine-twined linen, and all manner of precious clothing; and I saw many harlots.

And the angel spake unto me, saying: Behold the gold, and the silver, and the silks, and the scarlets, and the fine-twined linen, and the precious clothing, and the harlots, are the desires of this great and abominable church.

And also for the praise of the world do they destroy the saints of God, and bring them down into captivity.

And it came to pass that I looked and beheld many waters; and they divided the Gentiles from the seed of my brethren.

And it came to pass that the angel said unto me: Behold the wrath of God is upon the seed of thy brethren.

And I looked and beheld a man among the Gentiles, who was separated from the seed of my brethren by the many waters; and I beheld the Spirit of God, that it came down and wrought upon the man; and he went forth upon the many waters, even unto the seed of my brethren, who were in the promised land.

- 13 És lőn, hogy láttam Isten Lelkét, hogy más nemzsidókon is munkálkodott; és azok elindultak a sok vízen, ki a fogságból.
- 14 És lőn, hogy láttam a nemzsidók rengeteg sokaságát a megígért földön; és láttam Isten haragját, hogy az fivéreim magján volt; és szétszórattak a nemzsidók előtt, és azok lesújtottak rájuk.
- 15 És láttam az Úr Lelkét, hogy az a nemzsidókon van, és ők boldogultak és örökségül elnyerték a földet; és láttam, hogy fehérek voltak, és rendkívül tetszetősek és gyönyörűek, hasonlóak népemhez, még mielőtt megölték volna őket.
- 16 És lőn, hogy én, Nepi láttam, hogy a nemzsidók, akik elindultak, ki a fogságból, megalázkodtak az Úr előtt; és velük volt az Úr hatalma.
- 17 És láttam, hogy az anyaországbeli nemzsidók összegyűltek a vizeken, és a földön is, hogy ellenük harcoljanak.
- 18 És láttam, hogy Isten hatalma övelük volt, és azt is, hogy Isten haragja volt mindazokon, akik harcra sereglettek ellenük.
- 19 És én, Nepi láttam, hogy a nemzsidók, akik kimentek a fogságból, Isten hatalma által minden más nemzet kezéből kiszabadultak.
- 20 És lőn, hogy én, Nepi láttam, hogy boldogultak ezen a földön; és láttam egy könyvet, és azt elvitték közéljük.
- 21 És az angyal ezt kérdezte tőlem: Ismered a könyv jelentését?
- 22 És én azt mondtam neki: Nem ismerem.
- 23 És ezt mondta: Íme, az egy zsidó szájából ered. És én, Nepi láttam azt; és ő ezt mondta nekem: A könyv, amit látsz, a zsidók feljegyzése, mely az Úr szövetségeit tartalmazza, melyeket Izráel házával kötött; és sokat tartalmaz a szent próféták jövendöléseiből is; és ez egy olyan feljegyzés, mely hasonlít a rézlemezen levő bevésésekre, ezekből azonban nincs annyi; mégis, tartalmazzák az Úr szövetségeit, melyeket Izráel házával kötött; nagy értékkel bírnak tehát a nemzsidók számára.

And it came to pass that I beheld the Spirit of God, that it wrought upon other Gentiles; and they went forth out of captivity, upon the many waters.

And it came to pass that I beheld many multitudes of the Gentiles upon the land of promise; and I beheld the wrath of God, that it was upon the seed of my brethren; and they were scattered before the Gentiles and were smitten.

And I beheld the Spirit of the Lord, that it was upon the Gentiles, and they did prosper and obtain the land for their inheritance; and I beheld that they were white, and exceedingly fair and beautiful, like unto my people before they were slain.

And it came to pass that I, Nephi, beheld that the Gentiles who had gone forth out of captivity did humble themselves before the Lord; and the power of the Lord was with them.

And I beheld that their mother Gentiles were gathered together upon the waters, and upon the land also, to battle against them.

And I beheld that the power of God was with them, and also that the wrath of God was upon all those that were gathered together against them to battle.

And I, Nephi, beheld that the Gentiles that had gone out of captivity were delivered by the power of God out of the hands of all other nations.

And it came to pass that I, Nephi, beheld that they did prosper in the land; and I beheld a book, and it was carried forth among them.

And the angel said unto me: Knowest thou the meaning of the book?

And I said unto him: I know not.

And he said: Behold it proceedeth out of the mouth of a Jew. And I, Nephi, beheld it; and he said unto me: The book that thou beholdest is a record of the Jews, which contains the covenants of the Lord, which he hath made unto the house of Israel; and it also containeth many of the prophecies of the holy prophets; and it is a record like unto the engravings which are upon the plates of brass, save there are not so many; nevertheless, they contain the covenants of the Lord, which he hath made unto the house of Israel; wherefore, they are of great worth unto the Gentiles.

24 És az Úr angyala azt mondta nekem: Láttad, hogy a könyv egy zsidó szájából eredt; és amikor egy zsidó szájából eredt, tartalmazta az Úr evangéliumának teljességét, akiről a tizenkét apostol bizonyoságot tesz, az igazságnak megfelelően, mely Isten Barányában van.

25 Ezek a dolgok tehát tisztán kerülnek a zsidóktól a nemzsidókhoz, az igazságnak megfelelően, mely Istenben van.

26 És miután a Barány tizenkét apostolának keze által azok a zsidóktól a nemzsidókhoz kerülnek, látod annak a hatalmas és utálatos egyháznak a kialakulását, mely a legutálatosabb, felülmúlva minden más egyházat; mert íme, elvettek a Barány evangéliumából sok részt, amely világos és igen értékes, és sok szövetséget is, mely az Úré, elvettek.

27 És mindezt azért tették, hogy elferdíthessék az Úr helyes útjait, hogy elvakíthassák az emberek gyermekeinek szemét, szívüket pedig megkeményítsék.

28 Látod tehát, hogy miután a könyv a hatalmas és utálatos egyház kezein keresztülment, hogy sok világos és értékes rész van, melyet elvettek a könyvből, amely Isten Barányának a könyve.

29 És miután elvették ezeket a világos és értékes dolgokat, az eljut minden nemzsidó nemzethez; és miután eljutott minden nemzsidó nemzethez, igen, még a sok vízen túl is, amelyet láttál, a nemzsidókkal, akik kimentek a fogságból, látod – a sok világos és értékes dolog miatt, amelyet elvettek a könyvből, melyet világosan megértettek az emberek gyermekei, azon világosságnak megfelelően, mely Isten Barányában van – hogy azon dolgok miatt, melyeket elvettek a Barány evangéliumából, rendkívül sokan megbotlanak, igen, olyannyira, hogy a Sátán nagy hatalommal bír felettük.

And the angel of the Lord said unto me: Thou hast beheld that the book proceeded forth from the mouth of a Jew; and when it proceeded forth from the mouth of a Jew it contained the fulness of the gospel of the Lord, of whom the twelve apostles bear record; and they bear record according to the truth which is in the Lamb of God.

Wherefore, these things go forth from the Jews in purity unto the Gentiles, according to the truth which is in God.

And after they go forth by the hand of the twelve apostles of the Lamb, from the Jews unto the Gentiles, thou seest the formation of that great and abominable church, which is most abominable above all other churches; for behold, they have taken away from the gospel of the Lamb many parts which are plain and most precious; and also many covenants of the Lord have they taken away.

And all this have they done that they might pervert the right ways of the Lord, that they might blind the eyes and harden the hearts of the children of men.

Wherefore, thou seest that after the book hath gone forth through the hands of the great and abominable church, that there are many plain and precious things taken away from the book, which is the book of the Lamb of God.

And after these plain and precious things were taken away it goeth forth unto all the nations of the Gentiles; and after it goeth forth unto all the nations of the Gentiles, yea, even across the many waters which thou hast seen with the Gentiles which have gone forth out of captivity, thou seest—because of the many plain and precious things which have been taken out of the book, which were plain unto the understanding of the children of men, according to the plainness which is in the Lamb of God—because of these things which are taken away out of the gospel of the Lamb, an exceedingly great many do stumble, yea, insomuch that Satan hath great power over them.

30 De azért mégis azt látod, hogy a nemzsidók, akik kimentek a fogságból, és akiket Isten hatalma minden más nemzet fölé emelt azon föld színén, amely kiválóbb minden más földnél, mely az a föld, melyre az Úristen szövetséget kötött atyáddal, hogy az magjáé lesz, örökségük földjéül; látod tehát, hogy az Úristen nem engedi meg, hogy a nemzsidók teljesen elpusztítsák testvéreid közé vegyült magodat.

31 És azt sem fogja megengedni, hogy a nemzsidók elpusztítsák fivéreid magját.

32 És azt sem fogja az Úristen megengedni, hogy a nemzsidók örökre a vakságnak abban a szörnyű állapotában maradjanak, amelyben most látod őket, azért, mivel a Bárány evangéliumának világos és igen értékes részeit visszatartotta az utálatos egyház, melynek láttad a kialakulását.

33 Azt mondja tehát Isten Báránya: Irgalmas leszek a nemzsidókhöz, oly módon, hogy nagy büntetéssel látogatom meg Izráel házának maradékát.

34 És lőn, hogy az Úr angyala szólt hozzám, mondván: Íme, mondja Isten Báránya, miután meglátogattam Izráel házának maradékát – és ez a maradék, melyről beszélek, atyád magja – tehát miután büntetéssel látogattam meg őket, és a nemzsidók kezével mértem rájuk csapást, és miután a nemzsidók rendkívül megbotlanak, mivel a Bárány evangéliumának igen világos és értékes részeit visszatartotta az utálatos egyház, mely a paráznák anyja, mondja a Bárány – irgalmas leszek a nemzsidókhöz azon a napon, olyan yira, hogy hatalmam által sokat előhozok nekik evangéliumomból, mely világos és értékes lesz, mondja a Bárány.

35 Mert íme, ezt mondja a Bárány: Kinyilvánítom magam magodnak, hogy ők sok dolgot leírjanak, amit majd tanítok nekik, ami világos és értékes lesz; és miután magod, valamint fivéreid magja is elpusztul és hitelenségbe süllyed, íme, ezek a dolgok elrejtetnek, hogy majd a Bárány ajándéka és hatalma által jussanak el a nemzsidókhöz.

36 És ezekben lesz leírva evangéliumom, mondja a Bárány, és kősziklám és szabadításom.

Nevertheless, thou beholdest that the Gentiles who have gone forth out of captivity, and have been lifted up by the power of God above all other nations, upon the face of the land which is choice above all other lands, which is the land that the Lord God hath covenanted with thy father that his seed should have for the land of their inheritance; wherefore, thou seest that the Lord God will not suffer that the Gentiles will utterly destroy the mixture of thy seed, which are among thy brethren.

Neither will he suffer that the Gentiles shall destroy the seed of thy brethren.

Neither will the Lord God suffer that the Gentiles shall forever remain in that awful state of blindness, which thou beholdest they are in, because of the plain and most precious parts of the gospel of the Lamb which have been kept back by that abominable church, whose formation thou hast seen.

Wherefore saith the Lamb of God: I will be merciful unto the Gentiles, unto the visiting of the remnant of the house of Israel in great judgment.

And it came to pass that the angel of the Lord spake unto me, saying: Behold, saith the Lamb of God, after I have visited the remnant of the house of Israel—and this remnant of whom I speak is the seed of thy father—wherefore, after I have visited them in judgment, and smitten them by the hand of the Gentiles, and after the Gentiles do stumble exceedingly, because of the most plain and precious parts of the gospel of the Lamb which have been kept back by that abominable church, which is the mother of harlots, saith the Lamb—I will be merciful unto the Gentiles in that day, insomuch that I will bring forth unto them, in mine own power, much of my gospel, which shall be plain and precious, saith the Lamb.

For, behold, saith the Lamb: I will manifest myself unto thy seed, that they shall write many things which I shall minister unto them, which shall be plain and precious; and after thy seed shall be destroyed, and dwindle in unbelief, and also the seed of thy brethren, behold, these things shall be hid up, to come forth unto the Gentiles, by the gift and power of the Lamb.

And in them shall be written my gospel, saith the Lamb, and my rock and my salvation.

- 37 És áldottak azok, akik azon a napon Sionom felépítésére törekednek, mert meglesz nekik a Szentlélek ajándéka és hatalma; és ha mindvégig kitartanak, az utolsó napon felemeltetnek és megsza- badulnak a Bárány örökkévaló királyságában; és akik békét hirdetnek, igen, nagy öröm híreit, mily szépek is lesznek akkor a hegyeken!
- 38 És lőn, hogy láttam fivéreim magjának maradékát és Isten Bárányának könyvét is, amely a zsidó szájából eredt, hogy az a nemzsidóktól eljutott fivéreim magjának maradékához.
- 39 És miután az eljutott hozzájuk, láttam más könyveket, amelyek a Bárány hatalma által jutottak el hozzájuk a nemzsidóktól, hogy meggyőzzék a nemzsidókat, és fivéreim magjának maradékát, és a zsidókat is, akiket az egész föld színén szétszórtak, arról, hogy a próféták és a Bárány tizenkét apostolának feljegyzései igazak.
- 40 És az angyal szólt hozzám, mondván: Ezek az utolsó feljegyzések, amelyeket a nemzsidók között láttál, erősítik meg az elsőnek az igazságát, mely a Bárány tizenkét apostolától származik, és ismertetik a világos és értékes dolgokat, melyeket azokból elvettek; és tudatják minden nemzetséggel, nyelvvel és néppel, hogy Isten Báránya az Örökkévaló Atya Fia és a világ Szabadítója; és hogy minden embernek hozzá kell jönnie, különben nem szabadítható meg.
- 41 És ezeknek azon szavak szerint kell jönniük, amiket a Bárány szája határoz meg; a Bárány szavait pedig magod feljegyzéseiben, valamint a Bárány tizenkét apostolának feljegyzéseiben ismertetik majd; a kettő tehát egyet alkot; mert egy Isten és egy Pásztor van az egész föld felett.

And blessed are they who shall seek to bring forth my Zion at that day, for they shall have the gift and the power of the Holy Ghost; and if they endure unto the end they shall be lifted up at the last day, and shall be saved in the everlasting kingdom of the Lamb; and whoso shall publish peace, yea, tidings of great joy, how beautiful upon the mountains shall they be.

And it came to pass that I beheld the remnant of the seed of my brethren, and also the book of the Lamb of God, which had proceeded forth from the mouth of the Jew, that it came forth from the Gentiles unto the remnant of the seed of my brethren.

And after it had come forth unto them I beheld other books, which came forth by the power of the Lamb, from the Gentiles unto them, unto the convincing of the Gentiles and the remnant of the seed of my brethren, and also the Jews who were scattered upon all the face of the earth, that the records of the prophets and of the twelve apostles of the Lamb are true.

And the angel spake unto me, saying: These last records, which thou hast seen among the Gentiles, shall establish the truth of the first, which are of the twelve apostles of the Lamb, and shall make known the plain and precious things which have been taken away from them; and shall make known to all kindreds, tongues, and people, that the Lamb of God is the Son of the Eternal Father, and the Savior of the world; and that all men must come unto him, or they cannot be saved.

And they must come according to the words which shall be established by the mouth of the Lamb; and the words of the Lamb shall be made known in the records of thy seed, as well as in the records of the twelve apostles of the Lamb; wherefore they both shall be established in one; for there is one God and one Shepherd over all the earth.

42 És eljön az idő, amikor kinyilvánítja magát minden nemzetnek, a zsidóknak is és a nemzsidóknak is; és miután kinyilvánította magát a zsidóknak és a nemzsidóknak is, akkor kinyilvánítja magát a nemzsidóknak és a zsidóknak is, és az utolsók elsők lesznek, és az elsők utolsók.

And the time cometh that he shall manifest himself unto all nations, both unto the Jews and also unto the Gentiles; and after he has manifested himself unto the Jews and also unto the Gentiles, then he shall manifest himself unto the Gentiles and also unto the Jews, and the last shall be first, and the first shall be last.

1 Nefi 14

- 1 És léssen, hogy ha a nemzsidók hallgatnak Isten Bárányára, azon a napon, amikor kinyilvánítja magát nekik szóban és hatalommal is, valóságos tettekben, hogy elveszi a botlást okozó köveket –
- 2 És nem keményítik meg szívüket Isten Bárányával szemben, akkor atyád magja közé számláltatnak; igen, Izráel háza közé számláltatnak; és örökre áldott nép lesznek a megígért földön; többé nem fogják őket fogságba hurcolni, és Izráel háza nem fog többé keveredni.
- 3 És az a nagy verem, amelyet az a hatalmas és utálatos egyház ásott nekik, az, amelyiket az ördög és az ő gyermekei alapítottak, hogy elvezethesse az emberek lelkét, le a pokolba – igen, az a nagy verem, amelyet az emberek elpusztítására ástak, azokkal fog megtelni, akik azt ásták, hogy teljesen elpusztuljanak, mondja Isten Báránya; nem a lélek pusztulása ez, hacsak nem annak arra a pokolra való vetése, melynek nincs vége.
- 4 Mert íme, ez az ördög fogsága szerint való, és Isten igazságossága szerint is mindazokon, akik gonoszsgot és utálatosságot cselekednek ölötte.
- 5 És lón, hogy az angyal szólt hozzám, Nefihez, mondván: Láttad, hogy ha a nemzsidók bűnbánatot tartanak, akkor jó dolguk lesz; és tudsz az Úrnak Izráel házával kötött szövetségeiről is; és azt is hallottad, hogy aki nem bánja meg bűneit, annak el kell vesznie.
- 6 Azért jaj a nemzsidóknak, ha úgy léssen, hogy megkeményítik szívüket Isten Bárányával szemben!
- 7 Mert eljön az idő, mondja Isten Báránya, amikor nagyszerű és csodálatos munkát munkálkodom az emberek gyermekei között; egy olyan munkát, amely örökké tartó lesz, egyik oldalról is, és a másik oldalról is – vagy meggyőzve őket, békességre és örök életre, vagy kiszolgáltatásukra szívük keménységének és elméjük vakságának, hogy fogságba hurcolják őket, és pusztulásba is, mind testileg mind lelkileg, az ördög fogsága szerint, amelyről beszéltem.

1 Nephi 14

And it shall come to pass, that if the Gentiles shall hearken unto the Lamb of God in that day that he shall manifest himself unto them in word, and also in power, in very deed, unto the taking away of their stumbling blocks—

And harden not their hearts against the Lamb of God, they shall be numbered among the seed of thy father; yea, they shall be numbered among the house of Israel; and they shall be a blessed people upon the promised land forever; they shall be no more brought down into captivity; and the house of Israel shall no more be confounded.

And that great pit, which hath been digged for them by that great and abominable church, which was founded by the devil and his children, that he might lead away the souls of men down to hell—yea, that great pit which hath been digged for the destruction of men shall be filled by those who digged it, unto their utter destruction, saith the Lamb of God; not the destruction of the soul, save it be the casting of it into that hell which hath no end.

For behold, this is according to the captivity of the devil, and also according to the justice of God, upon all those who will work wickedness and abomination before him.

And it came to pass that the angel spake unto me, Nephi, saying: Thou hast beheld that if the Gentiles repent it shall be well with them; and thou also knowest concerning the covenants of the Lord unto the house of Israel; and thou also hast heard that whoso repenteth not must perish.

Therefore, wo be unto the Gentiles if it so be that they harden their hearts against the Lamb of God.

For the time cometh, saith the Lamb of God, that I will work a great and a marvelous work among the children of men; a work which shall be everlasting, either on the one hand or on the other—either to the convincing of them unto peace and life eternal, or unto the deliverance of them to the hardness of their hearts and the blindness of their minds unto their being brought down into captivity, and also into destruction, both temporally and spiritually, according to the captivity of the devil, of which I have spoken.

- 8 És lőn, hogy amikor az angyal ezeket a szavakat elmondta, azt kérdezte tőlem: Emlékszel az Atya Izráel házával kötött szövetségeire? Azt mondtam neki: Igen.
- 9 És lőn, hogy ezt mondta nekem: Nézd és lásd azt a hatalmas és utálatos egyházat, mely az utálatosságok anyja, amelynek az ördög az alapítója.
- 10 És azt mondta nekem: Íme, csak két egyház van; az egyik Isten Bárányának az egyháza, a másik pedig az ördög egyháza; aki tehát nem tartozik Isten Bárányának egyházához, az ahhoz a hatalmas egyházhoz tartozik, amely az utálatosságok anyja, és ő az egész föld paráznája.
- 11 És lőn, hogy néztem és láttam az egész föld paráznáját, és a sok vízen ült; és uralma volt az egész föld felett, minden nemzet, nemzetség, nyelv és nép között.
- 12 És lőn, hogy láttam Isten Bárányának az egyházát, és kevés tagja volt, a sok vízen ülő parázna gonoszsága és utálatosságai miatt; mindazonáltal láttam, hogy a Bárány egyháza, akik Isten szentjei voltak, szintén ott voltak az egész föld színén; de birodalmaik a föld színén kicsik voltak, annak a hatalmas paráznának a gonoszsága miatt, akit láttam.
- 13 És lőn, hogy láttam, hogy az utálatosságok hatalmas anyja sokaságokat gyűjtött össze az egész a föld színén, az összes nemzsidő nemzet között, hogy Isten Báránya ellen harcoljanak.
- 14 És lőn hogy én, Nefi, láttam Isten Bárányának hatalmát, hogy leereszkedett a Bárány egyházának szentjeire és az Úr szövetséges népére, akik az egész föld színén szét voltak szóródva; és igazlelkűséggel és Isten hatalmával voltak felfegyverezve, nagy dicsőségben.
- 15 És lőn, hogy láttam amint Isten haragja kiömlött arra a hatalmas és utálatos egyházra, olyannyira, hogy háborúk és háborúk hírei voltak a föld minden nemzete és nemzetsége között.

And it came to pass that when the angel had spoken these words, he said unto me: Rememberest thou the covenants of the Father unto the house of Israel? I said unto him, Yea.

And it came to pass that he said unto me: Look, and behold that great and abominable church, which is the mother of abominations, whose founder is the devil.

And he said unto me: Behold there are save two churches only; the one is the church of the Lamb of God, and the other is the church of the devil; wherefore, whoso belongeth not to the church of the Lamb of God belongeth to that great church, which is the mother of abominations; and she is the whore of all the earth.

And it came to pass that I looked and beheld the whore of all the earth, and she sat upon many waters; and she had dominion over all the earth, among all nations, kindreds, tongues, and people.

And it came to pass that I beheld the church of the Lamb of God, and its numbers were few, because of the wickedness and abominations of the whore who sat upon many waters; nevertheless, I beheld that the church of the Lamb, who were the saints of God, were also upon all the face of the earth; and their dominions upon the face of the earth were small, because of the wickedness of the great whore whom I saw.

And it came to pass that I beheld that the great mother of abominations did gather together multitudes upon the face of all the earth, among all the nations of the Gentiles, to fight against the Lamb of God.

And it came to pass that I, Nephi, beheld the power of the Lamb of God, that it descended upon the saints of the church of the Lamb, and upon the covenant people of the Lord, who were scattered upon all the face of the earth; and they were armed with righteousness and with the power of God in great glory.

And it came to pass that I beheld that the wrath of God was poured out upon that great and abominable church, insomuch that there were wars and rumors of wars among all the nations and kindreds of the earth.

16 És amint háborúk és háborúk hírei keletkeztek mindazon nemzetek között, mely az utálatosságok anyjához tartozott, az angyal szólt hozzám, mondván: Íme, Isten haragja a paráznák anyján van; és íme, te látod mindezen dolgokat –

17 És amikor eljön a nap, hogy Isten haragja kiömlik a paráznák anyjára, mely az egész földnek hatalmas és utálatos egyháza, amelynek az ördög az alapítója, akkor, azon a napon veszi kezdetét az Atya műve, előkészítve az utat szövetségeinek betöltéséhez, amelyet Izráel házából való népével kötött.

18 És lőn, hogy az angyal szólt hozzám, mondván: Nézd!

19 És én néztem és egy férfit láttam, aki fehér köntösbe volt öltözve.

20 És az angyal ezt mondta nekem: Íme, egy a Bárány tizenkét apostola közül.

21 Íme, ő látni fogja és leírja majd ezeknek a dolgoknak a hátralevő részét; igen, és sok más dolgot is, ami eddig volt.

22 És írni fog a világ végét illetően is.

23 A dolgok tehát, amiket ő ír, helyesek és igazak; és íme, azok abban a könyvben vannak megírva, ami a zsidó szájából ered, amint láttad; és abban az időben, amikor azok a zsidó szájából eredtek, vagyis amikor a könyv a zsidó szájából eredt, a dolgok, melyek le voltak írva, világosak, tiszták, igen értékesek és minden ember számára könnyen érthetőek voltak.

24 És íme, a dolgok, amiket a Báránynak ezen apostola le fog írni, sok olyan dolog, melyet láttál; és íme, a hátralevő részt is látni fogod.

25 De a dolgokat, amiket ezután látsz, ne írd le, mert az Úristen Isten Bárányának apostolát rendelte el arra, hogy leírja azokat.

26 És másoknak is, akik ezelőtt voltak, nekik is megmutatott minden dolgot, és leírták azokat; és ezek le vannak pecsételve, hogy a maguk tisztaságában jöjjenek elő, az igazságnak megfelelően, mely a Bárányban van, az Úr szerint megfelelő időben, Izráel házához.

And as there began to be wars and rumors of wars among all the nations which belonged to the mother of abominations, the angel spake unto me, saying: Behold, the wrath of God is upon the mother of harlots; and behold, thou seest all these things—

And when the day cometh that the wrath of God is poured out upon the mother of harlots, which is the great and abominable church of all the earth, whose founder is the devil, then, at that day, the work of the Father shall commence, in preparing the way for the fulfilling of his covenants, which he hath made to his people who are of the house of Israel.

And it came to pass that the angel spake unto me, saying: Look!

And I looked and beheld a man, and he was dressed in a white robe.

And the angel said unto me: Behold one of the twelve apostles of the Lamb.

Behold, he shall see and write the remainder of these things; yea, and also many things which have been.

And he shall also write concerning the end of the world.

Wherefore, the things which he shall write are just and true; and behold they are written in the book which thou beheld proceeding out of the mouth of the Jew; and at the time they proceeded out of the mouth of the Jew, or, at the time the book proceeded out of the mouth of the Jew, the things which were written were plain and pure, and most precious and easy to the understanding of all men.

And behold, the things which this apostle of the Lamb shall write are many things which thou hast seen; and behold, the remainder shalt thou see.

But the things which thou shalt see hereafter thou shalt not write; for the Lord God hath ordained the apostle of the Lamb of God that he should write them.

And also others who have been, to them hath he shown all things, and they have written them; and they are sealed up to come forth in their purity, according to the truth which is in the Lamb, in the own due time of the Lord, unto the house of Israel.

- 27 És én, Nephi hallottam és bizonyágot teszek róla, hogy a Bárány apostolának neve János, az angyal szava szerint.
- 28 És íme nekem, Nefinek megtiltották azon dolgok hátralevő részének leírását, amiket láttam és hallottam; tehát azon dolgok, amiket már leírtam, elegendők számomra; és csak egy kis részét írtam le azon dolgoknak, amiket láttam.
- 29 És bizonyágot teszek róla, hogy láttam azon dolgokat, amiket atyám látott, és az Úr angyala tudatta azokat velem.
- 30 És most bevégezem beszédem azon dolgokat illetően, amiket akkor láttam, amíg a lélekben elragadtattam; és ha nincs is leírva minden dolog, amit láttam, azon dolgok, amiket leírtam, igazak. És ez így van. Ámen.

And I, Nephi, heard and bear record, that the name of the apostle of the Lamb was John, according to the word of the angel.

And behold, I, Nephi, am forbidden that I should write the remainder of the things which I saw and heard; wherefore the things which I have written sufficeth me; and I have written but a small part of the things which I saw.

And I bear record that I saw the things which my father saw, and the angel of the Lord did make them known unto me.

And now I make an end of speaking concerning the things which I saw while I was carried away in the Spirit; and if all the things which I saw are not written, the things which I have written are true. And thus it is. Amen.

1 Nefi 15

- 1 És lőn, hogy miután én, Nefi, a lélekben elragadtattam, és mindezen dolgokat láttam, visszatértem atyám sátrához.
- 2 És lőn, hogy láttam fivéreimet, és ők egymással azon dolgok felől vitatkoztak, amiket atyám beszélt nekik.
- 3 Mert ő valóban sok nagyszerű dologról beszélt nekik, amiket nehéz megérteni, ha az ember nem kérdezi meg az Urat; és mivel ők keményszívűek voltak, azért nem úgy tekintettek az Úrra, ahogy kellett volna.
- 4 És most én, Nefi gyötrődtem szívük keménysége miatt, és azon dolgok miatt is, amiket láttam, és tudtam, hogy azoknak elkerülhetetlenül be kell következni, az emberek gyermekeinek nagy gonoszúsága miatt.
- 5 És lőn, hogy legyőztem, megpróbáltatásaim miatt, mert azt hittem, hogy megpróbáltatásaim mindennél nagyobbak voltak népem pusztulása miatt, mert láttam vala bukásukat.
- 6 És lőn, hogy miután erőre kaptam, beszéltem fivéreimhez, és szerettem volna megtudni tőlük vitatkozásuk okát.
- 7 És azt mondták: Íme, nem tudjuk megérteni a szavakat, amelyeket atyánk az olajfa természetes ágaival kapcsolatban és a nemzsidókkal kapcsolatban mondott.
- 8 És én azt kérdeztem tőlük: Megkérdeztétek az Urat?
- 9 És azt mondták nekem: Nem, mert az Úr ilyesmit nem tudat velünk.
- 10 Íme, azt kérdeztem tőlük: Hogyan van az, hogy nem tartjátok be az Úr parancsolatait? Hogyan van az, hogy elvesztek szívetek keménysége miatt?
- 11 Nem emlékeztek azokra a dolgokra, amiket az Úr mondott? – Ha nem keményítitek meg szíveteket, és hittel kértek engem, híve abban, hogy kaptok, szorgalmasan betartva a parancsolataimat, akkor biztosan tudomásotokra jutnak ezek a dolgok.

1 Nephi 15

And it came to pass that after I, Nephi, had been carried away in the Spirit, and seen all these things, I returned to the tent of my father.

And it came to pass that I beheld my brethren, and they were disputing one with another concerning the things which my father had spoken unto them.

For he truly spake many great things unto them, which were hard to be understood, save a man should inquire of the Lord; and they being hard in their hearts, therefore they did not look unto the Lord as they ought.

And now I, Nephi, was grieved because of the hardness of their hearts, and also, because of the things which I had seen, and knew they must unavoidably come to pass because of the great wickedness of the children of men.

And it came to pass that I was overcome because of my afflictions, for I considered that mine afflictions were great above all, because of the destruction of my people, for I had beheld their fall.

And it came to pass that after I had received strength I spake unto my brethren, desiring to know of them the cause of their disputations.

And they said: Behold, we cannot understand the words which our father hath spoken concerning the natural branches of the olive tree, and also concerning the Gentiles.

And I said unto them: Have ye inquired of the Lord?

And they said unto me: We have not; for the Lord maketh no such thing known unto us.

Behold, I said unto them: How is it that ye do not keep the commandments of the Lord? How is it that ye will perish, because of the hardness of your hearts?

Do ye not remember the things which the Lord hath said?—If ye will not harden your hearts, and ask me in faith, believing that ye shall receive, with diligence in keeping my commandments, surely these things shall be made known unto you.

- 12 Íme, azt mondom nektek, hogy az Úr Lelke, mely atyánkban volt, Izráel házát egy olajfához hasonlította; és íme, nem törettünk-e le Izráel házáról, nem vagyunk-e Izráel házának egy ága?
- 13 És most, a dolog, amit atyánk a természetes ágaknak a nemzsidók teljessége által való beoltásán ért, az, hogy az utolsó napokban, amikor utódaink hitetlenségbe sülyedtek, igen, sok év múlva és sok nemzedékkel azután, hogy a Messiás testben kinyilvánítottatik az emberek gyermekeinek, akkor érkezik majd el a Messiás evangéliumának teljessége a nemzsidókhoz, a nemzsidóktól pedig magunk maradékához –
- 14 És azon a napon fogja magunk maradéka tudni, hogy Izráel házából valók és hogy az Úr szövetséges népe; és akkor fogják tudni, és őseik megismerésére jutni, és Megváltójuk evangéliumának megismerésére is, mellyel őáltala szolgáltak atyáinknak; Megváltójuk és tana minden egyes pontjának megismerésére jutnak tehát, hogy tudhassák, miként jöjjenek hozzá és legyenek megszabadítva.
- 15 És nem fognak-e akkor, azon a napon örvendezni és örökkévaló Istenüknek, kösziklájuknak és szabadításuknak dicséretet adni? Igen, azon a napon nem az igazi szőlőtőkéből nyernek-e majd erőt és táplálékot? Igen, nem Isten igazi nyájához térnek-e meg akkor?
- 16 Íme, azt mondom neked, igen, újra Izráel háza között emlékeznek meg róluk; beoltatnak, lévén az olajfának egyik természetes ága, az igazi olajfába.
- 17 És ez az, amit atyánk ezalatt ért; és úgy érti, hogy ez mindaddig nem fog megtörténni, amíg a nemzsidók szét nem szórják őket; és úgy érti, hogy az a nemzsidók által fog megérkezni, hogy az Úr megmutathassa hatalmát a nemzsidóknak, pontosan annak okáért, mert a zsidók, vagyis Izráel háza elutasítja őt.

Behold, I say unto you, that the house of Israel was compared unto an olive tree, by the Spirit of the Lord which was in our father; and behold are we not broken off from the house of Israel, and are we not a branch of the house of Israel?

And now, the thing which our father meaneth concerning the grafting in of the natural branches through the fulness of the Gentiles, is, that in the latter days, when our seed shall have dwindled in unbelief, yea, for the space of many years, and many generations after the Messiah shall be manifested in body unto the children of men, then shall the fulness of the gospel of the Messiah come unto the Gentiles, and from the Gentiles unto the remnant of our seed—

And at that day shall the remnant of our seed know that they are of the house of Israel, and that they are the covenant people of the Lord; and then shall they know and come to the knowledge of their forefathers, and also to the knowledge of the gospel of their Redeemer, which was ministered unto their fathers by him; wherefore, they shall come to the knowledge of their Redeemer and the very points of his doctrine, that they may know how to come unto him and be saved.

And then at that day will they not rejoice and give praise unto their everlasting God, their rock and their salvation? Yea, at that day, will they not receive the strength and nourishment from the true vine? Yea, will they not come unto the true fold of God?

Behold, I say unto you, Yea; they shall be remembered again among the house of Israel; they shall be grafted in, being a natural branch of the olive tree, into the true olive tree.

And this is what our father meaneth; and he meaneth that it will not come to pass until after they are scattered by the Gentiles; and he meaneth that it shall come by way of the Gentiles, that the Lord may show his power unto the Gentiles, for the very cause that he shall be rejected of the Jews, or of the house of Israel.

18 Atyánk tehát nemcsak a mi magunkról beszélt, hanem Izráel egész házaról is, rámutatva az utolsó napokban betöltendő szövetségre; mely szövetséget Ábrahám atyánkkal kötött az Úr, mondván: A te magodban áldatik meg a föld minden nemzetsége.

19 És lőn, hogy én, Nefi sokat beszéltem nekik ezen dolgokat illetően; igen, beszéltem nekik a zsidók számára történő visszaállítást illetően az utolsó napokban.

20 És elismételtem nekik Ésaías szavait, aki a zsidók, vagyis Izráel háza számára történő visszaállításáról beszélt; és arról, hogy miután ez a visszaállítás megtörténik, azután már nem keverednek és nem is szóratnak szét többé. És lőn, hogy még sok szót beszéltem fivéreimnek, úgyhogy megbékéltek és megalázkodtak az Úr előtt.

21 És lőn, hogy ismét szóltak hozzám, mondván: Mit jelent ez a dolog, amit atyánk álomban látott? Mit jelent a fa, amit látott?

22 És azt mondtam nekik: Az élet fájának jelképe volt.

23 És azt kérdezték tőlem: Mit jelent a vasrúd, amelyet atyánk látott, mely a fához vezetett?

24 És azt mondtam nekik, hogy az Isten szava volt; és akik Isten szavára hallgatnak és ahhoz ragaszkodnak, azok soha el nem vesznek; és az ellenség kísértései és tüzes nyilai sem tudják őket a vakságig legyőzni, hogy pusztulásba vezessék őket.

25 Tehát én, Nefi arra buzdítottam őket, hogy szívleljék meg az Úr szavát; igen, lelkem minden energiájával, minden képességgel, amivel rendelkeztem, arra buzdítottam őket, hogy szívleljék meg Isten szavát és mindig mindenben emlékezzenek parancsolatainak megtartására.

26 És azt kérdezték tőlem: Mit jelent a vízzel telt folyó, amelyet atyánk látott?

27 És azt mondtam nekik, hogy a víz, amit atyánk látott, szennyesség volt; és elméje annyira el volt merülve más dolgokban, hogy nem látta a víz szennyességét.

Wherefore, our father hath not spoken of our seed alone, but also of all the house of Israel, pointing to the covenant which should be fulfilled in the latter days; which covenant the Lord made to our father Abraham, saying: In thy seed shall all the kindreds of the earth be blessed.

And it came to pass that I, Nephi, spake much unto them concerning these things; yea, I spake unto them concerning the restoration of the Jews in the latter days.

And I did rehearse unto them the words of Isaiah, who spake concerning the restoration of the Jews, or of the house of Israel; and after they were restored they should no more be confounded, neither should they be scattered again. And it came to pass that I did speak many words unto my brethren, that they were pacified and did humble themselves before the Lord.

And it came to pass that they did speak unto me again, saying: What meaneth this thing which our father saw in a dream? What meaneth the tree which he saw?

And I said unto them: It was a representation of the tree of life.

And they said unto me: What meaneth the rod of iron which our father saw, that led to the tree?

And I said unto them that it was the word of God; and whoso would hearken unto the word of God, and would hold fast unto it, they would never perish; neither could the temptations and the fiery darts of the adversary overpower them unto blindness, to lead them away to destruction.

Wherefore, I, Nephi, did exhort them to give heed unto the word of the Lord; yea, I did exhort them with all the energies of my soul, and with all the faculty which I possessed, that they would give heed to the word of God and remember to keep his commandments always in all things.

And they said unto me: What meaneth the river of water which our father saw?

And I said unto them that the water which my father saw was filthiness; and so much was his mind swallowed up in other things that he beheld not the filthiness of the water.

- 28 És azt mondtam nekik, hogy egy rettenetes szakadék volt az, mely a gonoszokat elválasztotta az élet fájától, és Isten szentjeitől is.
- 29 És azt mondtam nekik, hogy az annak a rettenetes pokolnak a jelképe volt, amelyről az angyal azt mondta nekem, hogy a gonoszok számára volt elkészítve.
- 30 És azt mondtam nekik, hogy atyánk azt is látta, hogy Isten igazságossága még elválasztotta a gonoszokat az igazlelkűektől; és annak fényessége a lángoló tűz fényességéhez volt hasonló, amely Istenhez száll fel örökkön-örökké és nincs vége.
- 31 És azt kérdezték tőlem: Vajon ez a dolog a test gyötrelmét jelenti a próbatétel napjaiban, avagy a lélek végleges állapotát jelenti a halandó test halála után, vagy pedig olyan dolgokról szól, melyek földiek?
- 32 És lőn, hogy azt mondtam nekik, hogy ez mind földi, mind lelki dolgok jelképe volt; mert el fog jönni az a nap, amikor tetteik szerint meg kell, hogy ítéltesse nek, igen, még hozzá azon tettek szerint, melyeket a halandó test cselekedett próbatételük napjaiban.
- 33 Ha tehát gonoszságukban halnak meg, őket is ki kell hogy taszítsák, ami a lelki dolgokat illeti, melyek az igazlelkűséggel vannak kapcsolatban; Isten elé kell tehát állítani őket, hogy cselekedeteik alapján megítéltesse nek; és ha cselekedeteik tisztátalanok voltak, akkor nekik is szükségképpen tisztátalanok kell lenniük; és ha ők tisztátalanok, akkor szükségképpen nem lakhatnak Isten királyságában; mert ha úgy lenne, akkor Isten királyságának is tisztátalanok kellene lennie.
- 34 De íme, mondom nektek, hogy Isten királysága nem tisztátalan, és semmi tisztátalan dolog nem léphet be Isten királyságába; tehát szükségképpen lennie kell egy tisztátalan helynek, annak részére elkészítve, ami tisztátalan.
- 35 És van egy elkészített hely, igen, még hozzá az a rettenetes pokol, amelyről beszéltem, és annak elkészítője az ördög; az emberek lelkének végső állapota tehát az, hogy Isten királyságában lakjon, vagy kiűzők, azon igazságosság miatt, amelyről beszéltem.

And I said unto them that it was an awful gulf, which separated the wicked from the tree of life, and also from the saints of God.

And I said unto them that it was a representation of that awful hell, which the angel said unto me was prepared for the wicked.

And I said unto them that our father also saw that the justice of God did also divide the wicked from the righteous; and the brightness thereof was like unto the brightness of a flaming fire, which ascendeth up unto God forever and ever, and hath no end.

And they said unto me: Doth this thing mean the torment of the body in the days of probation, or doth it mean the final state of the soul after the death of the temporal body, or doth it speak of the things which are temporal?

And it came to pass that I said unto them that it was a representation of things both temporal and spiritual; for the day should come that they must be judged of their works, yea, even the works which were done by the temporal body in their days of probation.

Wherefore, if they should die in their wickedness they must be cast off also, as to the things which are spiritual, which are pertaining to righteousness; wherefore, they must be brought to stand before God, to be judged of their works; and if their works have been filthiness they must needs be filthy; and if they be filthy it must needs be that they cannot dwell in the kingdom of God; if so, the kingdom of God must be filthy also.

But behold, I say unto you, the kingdom of God is not filthy, and there cannot any unclean thing enter into the kingdom of God; wherefore there must needs be a place of filthiness prepared for that which is filthy.

And there is a place prepared, yea, even that awful hell of which I have spoken, and the devil is the preparator of it; wherefore the final state of the souls of men is to dwell in the kingdom of God, or to be cast out because of that justice of which I have spoken.

36 A gonoszokat tehát elutasítják az igazlelkűektől,
és az élet fájától is, melynek gyümölcse igen értékes
és igen kívánatos, felülmúlva minden más gyümöl-
csöt; igen, és ez a legnagyobb Istennek minden
ajándéka között. És így beszéltem fivéreimhez.
Ámen.

Wherefore, the wicked are rejected from the right-
eous, and also from that tree of life, whose fruit is
most precious and most desirable above all other
fruits; yea, and it is the greatest of all the gifts of God.
And thus I spake unto my brethren. Amen.

1 Nefi 16

- 1 És most lőn, hogy miután én, Nefi bevégeztem fivéreimhez intézett beszédemet, íme, azt mondták nekem: Kemény dolgokat jelentettél ki nekünk, keményebbeket, mint amit el tudunk viselni.
- 2 És lőn, hogy azt mondtam nekik, tudom, hogy kemény dolgokat mondtam a gonosz ellen, az igazság szerint; és az igazlelkűeket igazoltam, és bizonysgot tettem arról, hogy felemeltetnek az utolsó napon; a bűnösök pedig azért találják keménynek az igazságot, mert az elevenükbe vág.
- 3 És most, fivéreim, ha igazlelkűek lennétek, és hajlandóak lennétek hallgatni az igazságra, és megszívlelni azt, hogy Isten előtt egyenes derékkal járhattok, akkor nem zúgolódnátok az igazság miatt és nem mondanátok: Kemény dolgokat beszélsz ellenünk.
- 4 És lőn, hogy én, Nefi buzdítottam fivéreimet, teljes igyekezettel, az Úr parancsolatainak betartására.
- 5 És lőn, hogy megalázkodtak az Úr előtt, olyannyira, hogy örömöm és nagy reményeim voltak velük kapcsolatban, hogy az igazlelkűség ösvényein fognak járni.
- 6 Most pedig, mindezen dolgok akkor hangzottak el és történtek, amikor atyám sátorban lakott a völgyben, melyet Lemuelnek nevezett.
- 7 És lőn, hogy én, Nefi feleségül vettem Ismáel egyik leányát, és fivéreim is feleséget vettek Ismáel leányai közül; és Zorám is elvette feleségül Ismáel legidősebb leányát.
- 8 És így atyám teljesítette az Úr minden számára adott parancsolatát. És az Úr engem, Nefit is rendkívül megáldott.
- 9 És lőn, hogy az Úr hangja éjjel szólt atyámhoz, és megparancsolta neki, hogy másnap induljon útra a vadonba.

1 Nephi 16

And now it came to pass that after I, Nephi, had made an end of speaking to my brethren, behold they said unto me: Thou hast declared unto us hard things, more than we are able to bear.

And it came to pass that I said unto them that I knew that I had spoken hard things against the wicked, according to the truth; and the righteous have I justified, and testified that they should be lifted up at the last day; wherefore, the guilty taketh the truth to be hard, for it cutteth them to the very center.

And now my brethren, if ye were righteous and were willing to hearken to the truth, and give heed unto it, that ye might walk uprightly before God, then ye would not murmur because of the truth, and say: Thou speakest hard things against us.

And it came to pass that I, Nephi, did exhort my brethren, with all diligence, to keep the commandments of the Lord.

And it came to pass that they did humble themselves before the Lord; insomuch that I had joy and great hopes of them, that they would walk in the paths of righteousness.

Now, all these things were said and done as my father dwelt in a tent in the valley which he called Lemuel.

And it came to pass that I, Nephi, took one of the daughters of Ishmael to wife; and also, my brethren took of the daughters of Ishmael to wife; and also Zoram took the eldest daughter of Ishmael to wife.

And thus my father had fulfilled all the commandments of the Lord which had been given unto him. And also, I, Nephi, had been blessed of the Lord exceedingly.

And it came to pass that the voice of the Lord spake unto my father by night, and commanded him that on the morrow he should take his journey into the wilderness.

10 És lőn, hogy amikor reggel atyám felkelt és a sátor ajtajához ment, nagy csodálkozására a földön egy mives kivitelű kerek gömböt látott; és az finom rézből volt. És a gömbön belül két mutató volt; és egyik az utat mutatta, hogy merre menjünk a vadonban.

11 És lőn, hogy minden olyan dolgot összegyűjtöttünk, amit csak magunkkal kellett vinni a vadonba, és minden megmaradt élelmünket, amit az Úr adott nekünk; és vettünk mindenféle magot is, hogy elvihessük a vadonba.

12 És lőn, hogy vettük sátrainkat, és elindultunk a vadonba, a Lámán folyón keresztül.

13 És lőn, hogy négy napon át mentünk, megközelítőleg dél-délkeleti irányban, és ismét felvertük sátrainkat; és a hely nevét Sázernek neveztük el.

14 És lőn, hogy vettük nyilainkat és íjainkat, és elmentünk a vadonba, hogy tápláléknak valót ölünk a családjainknak; és miután tápláléknak valót öltünk a családjainknak, ismét visszatértünk családjainkhoz a vadonba, Sázer helyére. És ismét elindultunk a vadonban, ugyanazt az irányt követve, a vadon legtermékenyebb részein maradva, mely a határvidéken volt, a Vörös-tenger közelében.

15 És lőn, hogy sok napon át mentünk, útközben tápláléknak valót ölve íjainkkal és nyilainkkal, és köveinkkel és parittyáinkkal.

16 És a gömb útmutatásait követtük, mely a vadon legtermékenyebb részein vezetett minket.

17 És miután sok napon át mentünk, egy időre felvertük sátrainkat, hogy ismét kipihenjük magunkat és táplálékot szerezzünk a családjainknak.

18 És lőn, hogy amint én, Nephi elmentem, hogy tápláléknak valót öljek, íme, eltörtem íjamat, mely finom acélból készült; és miután íjamat eltörtem, íme, fivéreim dühösek voltak rám íjam elvesztése miatt, mert nem szereztünk táplálékot.

19 És lőn, hogy táplálék nélkül tértünk vissza családjainkhoz, és nagyon kimerültek lévén utazásaiktól, sokat szenvedtek a táplálék hiánya miatt.

And it came to pass that as my father arose in the morning, and went forth to the tent door, to his great astonishment he beheld upon the ground a round ball of curious workmanship; and it was of fine brass. And within the ball were two spindles; and the one pointed the way whither we should go into the wilderness.

And it came to pass that we did gather together whatsoever things we should carry into the wilderness, and all the remainder of our provisions which the Lord had given unto us; and we did take seed of every kind that we might carry into the wilderness.

And it came to pass that we did take our tents and depart into the wilderness, across the river Laman.

And it came to pass that we traveled for the space of four days, nearly a south-southeast direction, and we did pitch our tents again; and we did call the name of the place Shazer.

And it came to pass that we did take our bows and our arrows, and go forth into the wilderness to slay food for our families; and after we had slain food for our families we did return again to our families in the wilderness, to the place of Shazer. And we did go forth again in the wilderness, following the same direction, keeping in the most fertile parts of the wilderness, which were in the borders near the Red Sea.

And it came to pass that we did travel for the space of many days, slaying food by the way, with our bows and our arrows and our stones and our slings.

And we did follow the directions of the ball, which led us in the more fertile parts of the wilderness.

And after we had traveled for the space of many days, we did pitch our tents for the space of a time, that we might again rest ourselves and obtain food for our families.

And it came to pass that as I, Nephi, went forth to slay food, behold, I did break my bow, which was made of fine steel; and after I did break my bow, behold, my brethren were angry with me because of the loss of my bow, for we did obtain no food.

And it came to pass that we did return without food to our families, and being much fatigued, because of their journeying, they did suffer much for the want of food.

- 20 És lőn, hogy Lámán, és Lemuel és Ismáel fiai rendkívül zúgolódni kezdtek, szenvedéseik és megpróbáltatásaik miatt a vadonban; és atyám is zúgolódni kezdett az Úr, Istene ellen; igen, és mindannyian olyan rendkívül el voltak keseredve, hogy még Uruk ellen is zúgolódtak.
- 21 Nos lőn, hogy én, Nepi, sanyargattatván fivéreimmel íjam elvesztése miatt, és mivel az ő íjaik meg elvesztették rugalmasságukat, kezdett rendkívül nehéz lenni a helyzet, igen, olyannyira, hogy nem tudtunk táplálékot szerezni.
- 22 És lőn, hogy én, Nepi sokat beszéltem fivéreimhez, mert ismét megkeményítették szívüket, méghozzá a zúgolódásig az Úr, Istenük ellen.
- 23 És lőn, hogy én, Nepi fából íjat, és egy egyenes vesszőből nyilat készítettem; felfegyvereztem tehát magam íjjal és nyíllal, és parittyával és kövekkel. És azt kérdeztem atyámtól: Merre menjek táplálékot szerezni?
- 24 És lőn, hogy megkérdezte az Urat, mert szavaim miatt megalázkodtak vala; mert én sok dolgot mondtam nekik lelkem erejével.
- 25 És lőn, hogy az Úr hangja szólt atyámhoz, és igazán meg lett feddve zúgolódása miatt az Úr ellen, olyannyira, hogy mély szomorúságba esett.
- 26 És lőn, hogy az Úr hangja azt mondta neki: Nézz a gömbre és lásd a dolgokat, amik le vannak írva!
- 27 És lőn, hogy amikor atyám meglátta azokat a dolgokat, amik a gömbre voltak írva, rendkívül félt és reszketett, és fivéreim, és Ismáel fiai és feleségeink is.
- 28 És lőn, hogy én, Nepi láttam a mutatókat, melyek a gömbben voltak, hogy azon hit, és szorgalom és megszívlelés szerint működtek, melyet irántuk tanúsítottunk.

And it came to pass that Laman and Lemuel and the sons of Ishmael did begin to murmur exceedingly, because of their sufferings and afflictions in the wilderness; and also my father began to murmur against the Lord his God; yea, and they were all exceedingly sorrowful, even that they did murmur against the Lord.

Now it came to pass that I, Nephi, having been afflicted with my brethren because of the loss of my bow, and their bows having lost their springs, it began to be exceedingly difficult, yea, insomuch that we could obtain no food.

And it came to pass that I, Nephi, did speak much unto my brethren, because they had hardened their hearts again, even unto complaining against the Lord their God.

And it came to pass that I, Nephi, did make out of wood a bow, and out of a straight stick, an arrow; wherefore, I did arm myself with a bow and an arrow, with a sling and with stones. And I said unto my father: Whither shall I go to obtain food?

And it came to pass that he did inquire of the Lord, for they had humbled themselves because of my words; for I did say many things unto them in the energy of my soul.

And it came to pass that the voice of the Lord came unto my father; and he was truly chastened because of his murmuring against the Lord, insomuch that he was brought down into the depths of sorrow.

And it came to pass that the voice of the Lord said unto him: Look upon the ball, and behold the things which are written.

And it came to pass that when my father beheld the things which were written upon the ball, he did fear and tremble exceedingly, and also my brethren and the sons of Ishmael and our wives.

And it came to pass that I, Nephi, beheld the pointers which were in the ball, that they did work according to the faith and diligence and heed which we did give unto them.

29 És egy új írás is rájuk volt írva, amit világosan el lehetett olvasni, mely az Úr útjait illetően oktatott minket; és le volt írva, és időről időre az iránta tanúsított hitünk és szorgalmunk szerint változott. És így látjuk, hogy finom módszerekkel az Úr nagyszerű dolgokat tud előidézni.

30 És lőn, hogy én, Nephi elmentem, fel a hegy tetejére, az útmutatások szerint, melyek a gömbön adattak.

31 És lőn, hogy vadállatokat öltem le, méghozzá annyit, hogy táplálékot szereztem családjainknak.

32 És lőn, hogy visszatértem sátrainkhoz, hozván a vadakat, melyeket megöltem; és most, amikor meglátták, hogy táplálékot szereztem, mily nagy volt az örömük! És lőn, hogy megalázkodtak az Úr előtt és hálát adtak neki.

33 És lőn, hogy ismét útra keltünk, megközelítőleg ugyanazt az útirányt követve, mint a kezdetben; és miután sok napon át mentünk, ismét felvertük sátrainkat, hogy maradjunk egy ideig.

34 És lőn, hogy Ismáel meghalt, és a Náhomnak nevezett helyen lett eltemetve.

35 És lőn, hogy Ismáel leányai rendkívül gyászoltak, atyjuk elvesztése miatt, és megpróbáltatásaik miatt a vadonban; és zúgolódtak atyám ellen, amiért kihozta őket Jeruzsálem földjéről, mondván: Atyánk halott; igen, és mi sokat vándoroltunk a vadonban, és elszenvedtünk sok megpróbáltatást, éhséget, szomjúságot és fáradtságot; és mindezen szenvedések után éhen kell vesznünk a vadonban.

36 És így zúgolódtak atyám ellen és ellenem is; és arra vágytak, hogy ismét visszatérjenek Jeruzsálembe.

37 És Lámán ezt mondta Lemuelnek és Ismáel fiainak: Íme, öljük meg atyánkat, és fivérünket, Nepit is, aki magára vállalta, hogy uralkodónk és tanítónk legyen nekünk, akik idősebb fivérei vagyunk!

And there was also written upon them a new writing, which was plain to be read, which did give us understanding concerning the ways of the Lord; and it was written and changed from time to time, according to the faith and diligence which we gave unto it. And thus we see that by small means the Lord can bring about great things.

And it came to pass that I, Nephi, did go forth up into the top of the mountain, according to the directions which were given upon the ball.

And it came to pass that I did slay wild beasts, inasmuch that I did obtain food for our families.

And it came to pass that I did return to our tents, bearing the beasts which I had slain; and now when they beheld that I had obtained food, how great was their joy! And it came to pass that they did humble themselves before the Lord, and did give thanks unto him.

And it came to pass that we did again take our journey, traveling nearly the same course as in the beginning; and after we had traveled for the space of many days we did pitch our tents again, that we might tarry for the space of a time.

And it came to pass that Ishmael died, and was buried in the place which was called Nahom.

And it came to pass that the daughters of Ishmael did mourn exceedingly, because of the loss of their father, and because of their afflictions in the wilderness; and they did murmur against my father, because he had brought them out of the land of Jerusalem, saying: Our father is dead; yea, and we have wandered much in the wilderness, and we have suffered much affliction, hunger, thirst, and fatigue; and after all these sufferings we must perish in the wilderness with hunger.

And thus they did murmur against my father, and also against me; and they were desirous to return again to Jerusalem.

And Laman said unto Lemuel and also unto the sons of Ishmael: Behold, let us slay our father, and also our brother Nephi, who has taken it upon him to be our ruler and our teacher, who are his elder brethren.

38 Most, azt mondja, hogy az Úr beszélt vele és angyalok is szolgáltak neki. De íme, tudjuk, hogy hazudik nekünk; és azért mondja nekünk ezeket a dolgokat, és azért cselekszik sok dolgot ravasz mesterkedései által, hogy megtévessze a szemünket, azt gondolva talán, hogy elvezethet minket valami furcsa vadonba, és miután elvezetett minket, kigondolta, hogy királlyá és uralkodóvá teszi magát felettünk, hogy akarata és tetszése szerint rendelkezzen velünk. És ily módon serkentette szívüket haragra bátyám, Lámán.

39 És lőn, hogy az Úr velünk volt, igen, még az Úr hangja is jött és sok szót szólt hozzájuk, és rendkívül megfeddte őket; és miután az Úr szava megfeddte őket, elfordították haragjukat és megbánták bűneiket, olyannyira, hogy az Úr ismét megáldott minket táplálékkal, hogy nem vesztünk el.

Now, he says that the Lord has talked with him, and also that angels have ministered unto him. But behold, we know that he lies unto us; and he tells us these things, and he worketh many things by his cunning arts, that he may deceive our eyes, thinking, perhaps, that he may lead us away into some strange wilderness; and after he has led us away, he has thought to make himself a king and a ruler over us, that he may do with us according to his will and pleasure. And after this manner did my brother Laman stir up their hearts to anger.

And it came to pass that the Lord was with us, yea, even the voice of the Lord came and did speak many words unto them, and did chasten them exceedingly; and after they were chastened by the voice of the Lord they did turn away their anger, and did repent of their sins, insomuch that the Lord did bless us again with food, that we did not perish.

1 Nefi 17

- 1 És lőn, hogy ismét útra keltünk a vadonban; és attól kezdve megközelítőleg kelet felé mentünk. És mentünk és sok megpróbáltatáson vergődtünk át a vadonban; és asszonyaink gyermekeket szültek a vadonban.
- 2 És oly nagyok voltak rajtunk az Úr áldásai, hogy míg nyers húson éltünk a vadonban, asszonyaink bőségesen szoptatták gyermekeiket, és erősek voltak, igen, méghozzá olyanok, mint a férfiak; és már az utazásaikat is kezdték zúgolódás nélkül viselni.
- 3 És így látjuk, hogy Isten parancsolatainak be kell teljesedni. És ha úgy léssen, hogy az emberek gyermekei betartják Isten parancsolatait, ő táplálja őket, és megerősíti őket, és eszközöket biztosít, melyek által végrehajthatják azt a dolgot, amit megparancsolt nekik; nekünk is biztosított tehát eszközöket, míg a vadonban időztünk.
- 4 És sok évig időztünk a vadonban, igen, méghozzá nyolc évig.
- 5 És elérkeztünk arra a földre, melyet sok gyümölcse és vadméze miatt is Bőség földjének nevezünk; és mindezen dolgokat az Úr készítette el, hogy el ne vesszünk. És megláttuk a tengert, melyet Irreántumnak nevezünk el, amely lefordítván sok víz.
- 6 És lőn, hogy a tengerpartnál felütöttük sátrainkat; és annak ellenére, hogy sok megpróbáltatást és sok nehézséget szenvedtünk vala el, igen, méghozzá olyan sokat, hogy mindet le sem tudjuk írni, rendkívül örvendeztünk amikor a tengerparthoz értünk; és a helyet Bőség földjének nevezük el, sok gyümölcse miatt.
- 7 És lőn, hogy miután én, Nefi sok napon keresztül ott voltam a Bőség földjén, szólt hozzám az Úr hangja, mondván: Kelj fel, és eredj fel a hegyre! És lőn, hogy felkeltem és felmentem a hegyre, és az Úrhoz fohászkodtam.
- 8 És lőn, hogy az Úr szólt hozzám, mondván: Állíts össze egy hajót, oly módon, ahogy azt majd megmutatom neked, hogy keresztülvihessem népedet ezeken a vizeken!

1 Nephi 17

And it came to pass that we did again take our journey in the wilderness; and we did travel nearly eastward from that time forth. And we did travel and wade through much affliction in the wilderness; and our women did bear children in the wilderness.

And so great were the blessings of the Lord upon us, that while we did live upon raw meat in the wilderness, our women did give plenty of suck for their children, and were strong, yea, even like unto the men; and they began to bear their journeyings without murmurings.

And thus we see that the commandments of God must be fulfilled. And if it so be that the children of men keep the commandments of God he doth nourish them, and strengthen them, and provide means whereby they can accomplish the thing which he has commanded them; wherefore, he did provide means for us while we did sojourn in the wilderness.

And we did sojourn for the space of many years, yea, even eight years in the wilderness.

And we did come to the land which we called Bountiful, because of its much fruit and also wild honey; and all these things were prepared of the Lord that we might not perish. And we beheld the sea, which we called Irreantum, which, being interpreted, is many waters.

And it came to pass that we did pitch our tents by the seashore; and notwithstanding we had suffered many afflictions and much difficulty, yea, even so much that we cannot write them all, we were exceedingly rejoiced when we came to the seashore; and we called the place Bountiful, because of its much fruit.

And it came to pass that after I, Nephi, had been in the land of Bountiful for the space of many days, the voice of the Lord came unto me, saying: Arise, and get thee into the mountain. And it came to pass that I arose and went up into the mountain, and cried unto the Lord.

And it came to pass that the Lord spake unto me, saying: Thou shalt construct a ship, after the manner which I shall show thee, that I may carry thy people across these waters.

- 9 És ezt kérdeztem: Uram, merre menjek, hogy olvasztani való ércet találjak, hogy szerszámokat készíthessek a hajó oly módon történő összeállításához, ahogy azt megmutattad nekem?
- 10 És lőn, hogy az Úr megmondta, merre menjek ércet találni, hogy szerszámokat készíthessek.
- 11 És lőn, hogy én, Nefi készítettem egy fújtatót, mellyel tüzet fújnak, barmok bőréből; és miután készítettem egy fújtatót, hogy legyen mivel fújni a tüzet, két követ összepattintottam, hogy tüzet rakhasak.
- 12 Mert az Úr mindezidáig nem engedte, hogy nagy tüzet rakjunk, amint a vadonban mentünk; mert azt mondta: Édessé teszem táplálékotokat, nem kell megfőznetek;
- 13 És világosságotok is leszek a vadonban, és elkészítem előttetek az utat, ha úgy lészen, hogy betartjátok a parancsolataimat; tehát amennyiben betartjátok parancsolataimat, a megígért föld felé vezetlek benneteket; és tudni fogjátok, hogy én vezetlek benneteket.
- 14 Igen, és az Úr azt is mondta, hogy: Miután megérkeztek a megígért földre, tudni fogjátok, hogy én, az Úr, Isten vagyok; és hogy én, az Úr, szabadítottalak meg titeket a pusztulástól; igen, hogy én hoztalak ki benneteket Jeruzsálem földjéről.
- 15 Tehát én, Nefi igyekeztem betartani az Úr parancsolatait, fivéremeim pedig hűségre és szorgalomra buzdítottam.
- 16 És lőn, hogy szerszámokat készítettem az ércből, melyet a sziklából olvasztottam ki.
- 17 És amikor fivéremeim látták, hogy hajót készülök építeni, zúgolódní kezdtek ellenem, mondván: Fivérünk bolond, mert azt gondolja, hogy meg tud építeni egy hajót; igen, és azt is gondolja, hogy át tudja szelni ezeket a nagy vizeket.
- 18 És így panaszkodtak rám fivéremeim és arra vágytak, hogy ne kelljen dolgozniuk, mert nem hitték el, hogy meg tudok építeni egy hajót; és azt sem akarták elhinni, hogy az Úr oktatott engem.

And I said: Lord, whither shall I go that I may find ore to molten, that I may make tools to construct the ship after the manner which thou hast shown unto me?

And it came to pass that the Lord told me whither I should go to find ore, that I might make tools.

And it came to pass that I, Nephi, did make a bellows wherewith to blow the fire, of the skins of beasts; and after I had made a bellows, that I might have wherewith to blow the fire, I did smite two stones together that I might make fire.

For the Lord had not hitherto suffered that we should make much fire, as we journeyed in the wilderness; for he said: I will make thy food become sweet, that ye cook it not;

And I will also be your light in the wilderness; and I will prepare the way before you, if it so be that ye shall keep my commandments; wherefore, inasmuch as ye shall keep my commandments ye shall be led towards the promised land; and ye shall know that it is by me that ye are led.

Yea, and the Lord said also that: After ye have arrived in the promised land, ye shall know that I, the Lord, am God; and that I, the Lord, did deliver you from destruction; yea, that I did bring you out of the land of Jerusalem.

Wherefore, I, Nephi, did strive to keep the commandments of the Lord, and I did exhort my brethren to faithfulness and diligence.

And it came to pass that I did make tools of the ore which I did molten out of the rock.

And when my brethren saw that I was about to build a ship, they began to murmur against me, saying: Our brother is a fool, for he thinketh that he can build a ship; yea, and he also thinketh that he can cross these great waters.

And thus my brethren did complain against me, and were desirous that they might not labor, for they did not believe that I could build a ship; neither would they believe that I was instructed of the Lord.

- 19 És most lőn, hogy én, Nepi rendkívül el voltam keseredve szívük keménysége miatt; és most, amikor látták hogy kezdek elkeseredni, örültek a szívükben, olyannyira, hogy örvendtek rajtam, mondván: Tudtuk, hogy nem tudsz te összeállítani egy hajót, mert tudtuk, hogy hiányos az ítélőképességed; nem tudsz tehát oly nagy munkát végrehajtani.
- 20 És olyan vagy, mint atyánk, akit szíve balga képzelgései félrevezettek; igen, kivezetett minket Jeruzsálem földjéről, és ily sok éven át vándoroltunk a vadonban; és asszonyaink vesződtek, várandósan; és gyermekeket szültek a vadonban és minden dolgot elszenvedtek, a halált kivéve; és jobb is lett volna ha meghaltak volna, mielőtt kijöttek Jeruzsálemből, mint ezeket a megpróbáltatásokat elszenvedni.
- 21 Íme, ily sok éven át szenvedtünk a vadonban, mely időben élvezhattuk volna javainkat és örökségünk földjét; igen, és boldogok lehettünk volna.
- 22 És tudjuk, hogy a nép, mely Jeruzsálem földjén volt, igazlelkű nép volt, mert betartották az Úr rendelkezéseit és ítéleteit, és minden parancsolatát, Mózes törvénye szerint; tudjuk tehát, hogy ők egy igazlelkű nép; és atyánk elítélte őket, és elvezetett bennünket, mert hajlandóak voltunk hallgatni a szavaira; igen, és fivérünk is olyan, mint ő. És ilyenféle beszéddel zúgolódtak ellenünk és panaszkodtak ránk fivéreim.
- 23 És lőn, hogy én, Nepi szóltam hozzájuk, mondván: Azt hiszitek, hogy atyáinkat, akik Izráel gyermekei voltak, akkor is kivezették volna az egyiptomiak kezei közül, ha nem hallgattak volna az Úr szavaira?
- 24 Igen, azt gondoljátok, hogy kivezették volna őket a rabságból, ha az Úr nem parancsolja meg Mózesnek, hogy vezesse ki őket a rabságból?
- 25 Most tudjátok, hogy Izráel gyermekei rabságban voltak; és tudjátok, hogy meg voltak terhelve munkákkal, melyeket gyötrelmes volt elviselni; tudjátok tehát, szükségképpen jó dolognak kell lennie számukra annak, hogy kihozzák őket a rabságból.

And now it came to pass that I, Nephi, was exceedingly sorrowful because of the hardness of their hearts; and now when they saw that I began to be sorrowful they were glad in their hearts, insomuch that they did rejoice over me, saying: We knew that ye could not construct a ship, for we knew that ye were lacking in judgment; wherefore, thou canst not accomplish so great a work.

And thou art like unto our father, led away by the foolish imaginations of his heart; yea, he hath led us out of the land of Jerusalem, and we have wandered in the wilderness for these many years; and our women have toiled, being big with child; and they have borne children in the wilderness and suffered all things, save it were death; and it would have been better that they had died before they came out of Jerusalem than to have suffered these afflictions.

Behold, these many years we have suffered in the wilderness, which time we might have enjoyed our possessions and the land of our inheritance; yea, and we might have been happy.

And we know that the people who were in the land of Jerusalem were a righteous people; for they kept the statutes and judgments of the Lord, and all his commandments, according to the law of Moses; wherefore, we know that they are a righteous people; and our father hath judged them, and hath led us away because we would hearken unto his words; yea, and our brother is like unto him. And after this manner of language did my brethren murmur and complain against us.

And it came to pass that I, Nephi, spake unto them, saying: Do ye believe that our fathers, who were the children of Israel, would have been led away out of the hands of the Egyptians if they had not hearkened unto the words of the Lord?

Yea, do ye suppose that they would have been led out of bondage, if the Lord had not commanded Moses that he should lead them out of bondage?

Now ye know that the children of Israel were in bondage; and ye know that they were laden with tasks, which were grievous to be borne; wherefore, ye know that it must needs be a good thing for them, that they should be brought out of bondage.

- 26 Nos tudjátok, hogy Mózesnek az Úr parancsolta meg ezen nagy munka megtételét; és tudjátok, hogy szavára kétfelé vált a Vörös-tenger vize és ők száraz talajon mentek át.
- 27 De tudjátok, hogy az egyiptomiak a Vörös-tenger vizébe fulladtak, akik a fáraó seregei voltak.
- 28 És azt is tudjátok, hogy mannával táplálták őket a vadonban.
- 29 Igen, és azt is tudjátok, hogy Mózes szavára, Isten benne lévő hatalma szerint, a sziklára ütött, és víz jött elő, hogy Izráel gyermekei csillapíthassák a szomjukat.
- 30 És annak ellenére, hogy vezették őket, az Úr, az Istenük, Megváltójuk járván előttük, nappal vezetvén őket, és éjjel világosságot adván nekik, és mindent megcselekedvén értük, aminek elnyerése célszerű volt az embernek, megkeményítették szívüket és elvakították elméjüket, és szidalmazták Mózeszt, és az igaz és élő Istent.
- 31 És lőn, hogy szava szerint elpusztította őket; és szava szerint vezette őket, és szava szerint tett meg értük mindent; és semmi olyan dolog nem történt, ami ne a szava által lett volna.
- 32 És miután átkeltek a Jordán folyón, hatalmassá tette őket, hogy kiűzték ezen föld gyermekeit; igen, szétszórták őket, hogy elpusztultak.
- 33 És most, azt gondoljátok, hogy ennek a földnek a gyermekei, akik a megígért földön voltak, és akiket atyáink kiűzték, azt gondoljátok, hogy igazlelkűek voltak? Íme, mondom nektek, hogy nem.
- 34 Azt gondoljátok, hogy a mi atyáink kiválóbbak lettek volna náluk, ha azok igazlelkűek lettek volna? Mondom nektek, hogy nem.
- 35 Íme, az Úr minden testet egyformán becsül meg, aki igazlelkű, azt kedveli az Úr. De íme, ez a nép Istennek minden szavát elutasította, és megérték a gonoszságban; és rajtuk volt Isten haragjának teljessége; és az Úr megátkozta ezt a földet ellenük, és megáldotta azt atyáink javára; igen, megátkozta ellenük, hogy elpusztuljanak, és megáldotta atyáink javára, hogy hatalmat nyerjenek felette.

Now ye know that Moses was commanded of the Lord to do that great work; and ye know that by his word the waters of the Red Sea were divided hither and thither, and they passed through on dry ground.

But ye know that the Egyptians were drowned in the Red Sea, who were the armies of Pharaoh.

And ye also know that they were fed with manna in the wilderness.

Yea, and ye also know that Moses, by his word according to the power of God which was in him, smote the rock, and there came forth water, that the children of Israel might quench their thirst.

And notwithstanding they being led, the Lord their God, their Redeemer, going before them, leading them by day and giving light unto them by night, and doing all things for them which were expedient for man to receive, they hardened their hearts and blinded their minds, and reviled against Moses and against the true and living God.

And it came to pass that according to his word he did destroy them; and according to his word he did lead them; and according to his word he did do all things for them; and there was not any thing done save it were by his word.

And after they had crossed the river Jordan he did make them mighty unto the driving out of the children of the land, yea, unto the scattering them to destruction.

And now, do ye suppose that the children of this land, who were in the land of promise, who were driven out by our fathers, do ye suppose that they were righteous? Behold, I say unto you, Nay.

Do ye suppose that our fathers would have been more choice than they if they had been righteous? I say unto you, Nay.

Behold, the Lord esteemeth all flesh in one; he that is righteous is favored of God. But behold, this people had rejected every word of God, and they were ripe in iniquity; and the fulness of the wrath of God was upon them; and the Lord did curse the land against them, and bless it unto our fathers; yea, he did curse it against them unto their destruction, and he did bless it unto our fathers unto their obtaining power over it.

36 Íme, az Úr megteremtette a földet, hogy lakjanak azon; és megteremtette gyermekeit, hogy birtokolják azt.

37 És ő felnevel egy igazlelkű nemzetet, és elpusztítja a gonoszok nemzeteit.

38 És az igazlelkűeket értékes földekre vezeti, a gonoszokat pedig elpusztítja, és megátkozza nekik ezt a földet, őmiattuk.

39 Magasan a mennyekben kormányoz, mert az a trónusa, ez a föld pedig a zsámolya.

40 És ő azokat szereti, akiknek ő lesz az Istene. Íme, szerette atyáinkat, és szövetséget kötött velük, igen, méghozzá Ábrahámmal, Izsákkal és Jákóbbal; és emlékezett a szövetségre, melyet kötött; kihozta tehát őket Egyiptom földjéről.

41 És megszorongatta őket rúdjaival a vadonban, mert megkeményítették a szívüket, méghozzá úgy, ahogyan azt ti is tettétek; és az Úr gonoszságuk miatt megszorongatta őket. Tüzes repülő kígyókat küldött közéjük, és miután megmarták őket, elkészített egy utat, hogy meggyógyulhassanak; és a munka, amit teljesíteniük kellett, az volt, hogy nézzenek; és az út egyszerűsége, vagy annak könnyűsége miatt sokan voltak, akik elvesztek.

42 És időről időre megkeményítették szívüket és szidalmazták Mózeset, és Istent is; pedig tudjátok, hogy az ő páratlan hatalma vezette el őket a megígért földre.

43 És most, mindezen dolgok után, eljött az idő, hogy gonoszok lettek, igen, majdnem megértek; és nem tudom, de ezen a napon már a pusztuláshoz közelednek; mert tudom, hogy biztosan eljön az a nap, amikor el kell pusztulniuk, néhányat kivéve, akiket majd fogságba hurcolnak.

44 Az Úr tehát megparancsolta atyámnak, hogy menjen el a vadonba; és a zsidók arra is törekedtek, hogy elvegyék az életét; igen, és ti is arra törekedtetek, hogy elvegyétek az életét; tehát szívetekben gyilkosok vagytok, és olyanok vagytok, mint ők.

Behold, the Lord hath created the earth that it should be inhabited; and he hath created his children that they should possess it.

And he raiseth up a righteous nation, and destroyeth the nations of the wicked.

And he leadeth away the righteous into precious lands, and the wicked he destroyeth, and curseth the land unto them for their sakes.

He ruleth high in the heavens, for it is his throne, and this earth is his footstool.

And he loveth those who will have him to be their God. Behold, he loved our fathers, and he covenanted with them, yea, even Abraham, Isaac, and Jacob; and he remembered the covenants which he had made; wherefore, he did bring them out of the land of Egypt.

And he did straiten them in the wilderness with his rod; for they hardened their hearts, even as ye have; and the Lord straitened them because of their iniquity. He sent fiery flying serpents among them; and after they were bitten he prepared a way that they might be healed; and the labor which they had to perform was to look; and because of the simplicity of the way, or the easiness of it, there were many who perished.

And they did harden their hearts from time to time, and they did revile against Moses, and also against God; nevertheless, ye know that they were led forth by his matchless power into the land of promise.

And now, after all these things, the time has come that they have become wicked, yea, nearly unto ripeness; and I know not but they are at this day about to be destroyed; for I know that the day must surely come that they must be destroyed, save a few only, who shall be led away into captivity.

Wherefore, the Lord commanded my father that he should depart into the wilderness; and the Jews also sought to take away his life; yea, and ye also have sought to take away his life; wherefore, ye are murderers in your hearts and ye are like unto them.

45 Gyorsak vagytok a gonosz cselekedetekben, de lassúak abban, hogy az Úrra, Istenetekre emlékezzetek. Láttatok egy angyalt, és ő beszélt hozzátok; igen, időről időre hallottátok hangját; és ő halk és szelíd hangon szólt hozzátok, de ti már nem éreztetek, így nem érezhattétek a szavait; tehát úgy szólt hozzátok, mint a mennydörgés hangja, mely olyan rázkódását okozta a földnek, hogy az majd kettéhasadt.

46 És azt is tudjátok, hogy mindenható szavának hatalma által a föld elmúlását okozhatja; igen, és tudjátok, hogy szava által okozhatja az egyenetlen helyek simává tételét, és a sima helyek feltöredezhetnek. Ó, akkor miért van az, hogy ilyen keményszívűek tudtok lenni?

47 Íme, kín szaggatja a lelketeket miattatok, és fáj a szívem; félek, hogy örökre kiteszítettök. Íme, telve vagytok Isten Lelkével, olyannyira, hogy testemnek nincs ereje.

48 És most lőn, hogy amikor ezeket a szavakat elmondtam, megharagudtak rám és a tenger mélyébe kívántak dobni; és amint jöttek, hogy kezet emeljenek rám, szóltam hozzájuk, mondván: A Mindenható Isten nevében megparancsolom nektek, hogy ne érintsetek meg engem, mert Isten hatalma tölt el, annyira, hogy elemésztí a testemet, és aki kezet emel rám, elsovad, mint a száraz nád, és olyan lesz, mint a semmi Isten hatalma előtt, mert Isten lesújt rá!

49 És lőn, hogy én, Nefi azt mondtam nekik, hogy ne zúgolódjanak többet atyjuk ellen, és tőlem se vonják meg munkájukat, mert Isten parancsolta meg nekem, hogy építsek egy hajót.

50 És ezt mondtam nekik: Ha Isten megparancsolta volna nekem, hogy minden dolgot megtegyek, meg tudnám őket tenni. Ha megparancsolná nekem, hogy mondjam ennek a víznek, legyél föld, az föld lenne; és ha mondanám, megtörténne.

51 És most, ha az Úrnak ilyen nagy hatalma van, és olyan sok csodát tett az emberek gyermekei között, hogyan van az, hogy nem tud oktatni engem, hogy egy hajót építsek?

Ye are swift to do iniquity but slow to remember the Lord your God. Ye have seen an angel, and he spake unto you; yea, ye have heard his voice from time to time; and he hath spoken unto you in a still small voice, but ye were past feeling, that ye could not feel his words; wherefore, he has spoken unto you like unto the voice of thunder, which did cause the earth to shake as if it were to divide asunder.

And ye also know that by the power of his almighty word he can cause the earth that it shall pass away; yea, and ye know that by his word he can cause the rough places to be made smooth, and smooth places shall be broken up. O, then, why is it, that ye can be so hard in your hearts?

Behold, my soul is rent with anguish because of you, and my heart is pained; I fear lest ye shall be cast off forever. Behold, I am full of the Spirit of God, insomuch that my frame has no strength.

And now it came to pass that when I had spoken these words they were angry with me, and were desirous to throw me into the depths of the sea; and as they came forth to lay their hands upon me I spake unto them, saying: In the name of the Almighty God, I command you that ye touch me not, for I am filled with the power of God, even unto the consuming of my flesh; and whoso shall lay his hands upon me shall wither even as a dried reed; and he shall be as naught before the power of God, for God shall smite him.

And it came to pass that I, Nephi, said unto them that they should murmur no more against their father; neither should they withhold their labor from me, for God had commanded me that I should build a ship.

And I said unto them: If God had commanded me to do all things I could do them. If he should command me that I should say unto this water, be thou earth, it should be earth; and if I should say it, it would be done.

And now, if the Lord has such great power, and has wrought so many miracles among the children of men, how is it that he cannot instruct me, that I should build a ship?

52 És lőn, hogy én, Nephi sok dolgot mondtam fivéreimnek, olyannyira, hogy megszegyenültek és nem tudtak vitatkozni velem; a kezüket sem merték rám emelni, vagy megérinteni az ujjaikkal, még hozzá sok napon keresztül. Most nem merték ezt megtenni, különben tán elsorvadnak előttem, oly erőteljes volt Isten Lelke; és így munkálkodott rajtuk.

53 És lőn, hogy az Úr így szólt hozzám: Nyújtsd ki ismét kezedet fivéreid felé, és ők nem fognak elsorvadni előtted, de megrázom őket, mondja az Úr, és ezt azért teszem, hogy tudhassák, hogy én vagyok az Úr, az Istenük.

54 És lőn, hogy kinyújtottam kezemet fivéreim felé, és nem sorvadtak el előttem, de az Úr megrázta őket, éppen azon szavak szerint, melyeket mondott.

55 És most azt mondták: Biztosan tudjuk, hogy veled van az Úr, mert tudjuk, hogy az Úr hatalma az, ami megrázott minket. És leborultak előttem és azon voltak, hogy hódoljanak nekem, de nem hagytam nekik, mondván: Fivéretek, igen, még hozzá fiatalabb fivéretek vagyok; hódoljatok tehát az Úrnak, Isteneteknek, és tiszteljétek atyátokat és anyátokat, hogy napjaitok hosszan tartsanak majd azon a földön, amit az Úr, Istenetek ad nektek.

And it came to pass that I, Nephi, said many things unto my brethren, insomuch that they were confounded and could not contend against me; neither durst they lay their hands upon me nor touch me with their fingers, even for the space of many days. Now they durst not do this lest they should wither before me, so powerful was the Spirit of God; and thus it had wrought upon them.

And it came to pass that the Lord said unto me: Stretch forth thine hand again unto thy brethren, and they shall not wither before thee, but I will shock them, saith the Lord, and this will I do, that they may know that I am the Lord their God.

And it came to pass that I stretched forth my hand unto my brethren, and they did not wither before me; but the Lord did shake them, even according to the word which he had spoken.

And now, they said: We know of a surety that the Lord is with thee, for we know that it is the power of the Lord that has shaken us. And they fell down before me, and were about to worship me, but I would not suffer them, saying: I am thy brother, yea, even thy younger brother; wherefore, worship the Lord thy God, and honor thy father and thy mother, that thy days may be long in the land which the Lord thy God shall give thee.

1 Nefi 18

- 1 És lőn, hogy hódoltak az Úrnak, és velem tartottak; és míves kidolgozással munkáltuk meg a gerendákat. És az Úr időről időre megmutatta nekem, mi módon munkáljam meg a hajógerendákat.
- 2 Nos én, Nefi nem oly módon munkáltam meg a gerendákat, ahogy azt az emberek tanulták, és a hajót sem az emberek módján építettem, hanem oly módon, ahogy azt az Úr megmutatta nekem; az tehát nem emberi módon volt.
- 3 És én, Nefi gyakran felmentem a hegyre és gyakran imádkoztam az Úrhoz; az Úr tehát nagyszerű dolgokat mutatott meg nekem.
- 4 És lőn, hogy miután elkészítettem a hajót, az Úr szava szerint, fivéreim látták, hogy az jó és rendkívül finom a kidolgozása; tehát újra megalázkodtak az Úr előtt.
- 5 És lőn, hogy az Úr hangja szólt atyámhoz, hogy menjünk fel és menjünk le a hajóba.
- 6 És lőn, hogy másnap, miután mindent összekészítettünk, sok gyümölcsöt és húst a vadonból, rengeteg mézet és élelmet, ahogyan az Úr azt megparancsolta nekünk, lementünk a hajóba, minden terhünkkel, és magjainkkal és minden olyan dologgal, amit magunkkal hoztunk, mindenki a korának megfelelően; mindannyian lementünk tehát a hajóba, feleségeinkkel és gyermekeinkkel.
- 7 És most, atyám két fiút nemzett a vadonban; az idősebbiket Jákóbnak, a fiatalabbikat pedig Józsefnek nevezték el.
- 8 És lőn, hogy miután mindannyian lementünk a hajóba, és magunkkal vittük élelmeinket és azokat a dolgokat, amiket megparancsoltak nekünk, kifutottunk a tengerre, és a szél előre, a megígért föld felé hajtott bennünket.

1 Nephi 18

And it came to pass that they did worship the Lord, and did go forth with me; and we did work timbers of curious workmanship. And the Lord did show me from time to time after what manner I should work the timbers of the ship.

Now I, Nephi, did not work the timbers after the manner which was learned by men, neither did I build the ship after the manner of men; but I did build it after the manner which the Lord had shown unto me; wherefore, it was not after the manner of men.

And I, Nephi, did go into the mount oft, and I did pray oft unto the Lord; wherefore the Lord showed unto me great things.

And it came to pass that after I had finished the ship, according to the word of the Lord, my brethren beheld that it was good, and that the workmanship thereof was exceedingly fine; wherefore, they did humble themselves again before the Lord.

And it came to pass that the voice of the Lord came unto my father, that we should arise and go down into the ship.

And it came to pass that on the morrow, after we had prepared all things, much fruits and meat from the wilderness, and honey in abundance, and provisions according to that which the Lord had commanded us, we did go down into the ship, with all our loading and our seeds, and whatsoever thing we had brought with us, every one according to his age; wherefore, we did all go down into the ship, with our wives and our children.

And now, my father had begat two sons in the wilderness; the elder was called Jacob and the younger Joseph.

And it came to pass after we had all gone down into the ship, and had taken with us our provisions and things which had been commanded us, we did put forth into the sea and were driven forth before the wind towards the promised land.

9 És miután a szél sok napon keresztül hajtotta előre a hajónkat, íme, fivéreim és Ismáel fiai, és feleségeik is mulatozni kezdtek, olyannyira, hogy táncolni kezdtek, énekelni, és nagy durvasággal beszélni, igen, még hozzá úgy, hogy elfelejtkeztek arról, milyen hatalom által jutottak idáig; igen, rendkívüli durvaságra vetemedtek.

10 És én, Nefi elkezdtem rendkívül félni, hogy az Úr megharagszik ránk, és gonoszságunk miatt lesújt ránk, hogy elnyel minket a tenger mélye; tehát én, Nefi nagy józansággal kezdtem el beszélni hozzájuk; de íme, ők megharagudtak rám, mondván: Nem fogjuk tűrni, hogy fiatalabb fivérünk uralkodó legyen felettünk.

11 És lőn, hogy Lámán és Lemuel megragadtak és megkötöztek kötelekkel, és nagy durvasággal bántak velem; mindazonáltal az Úr megengedte ezt, hogy megmutathassa hatalmát, szavának beteljesülésére, amit a gonoszokkal kapcsolatban mondott.

12 És lőn, hogy miután olyannyira megkötöztek, hogy mozdulni sem tudtam, az iránytű, amit az Úr készített, megszűnt működni.

13 Tehát nem tudták, hogy merre kormányozzák a hajót; olyannyira, hogy egy nagy zivatar támadt, igen, egy nagy és borzalmas vihar, és három napon keresztül visszafelé hajtott minket a vizeken; és elkezdtek rendkívül megijedni attól, hogy belefulladnak a tengerbe; mégsem oldoztak el engem.

14 És a negyedik napon, melyen visszafelé hajtottak minket, a vihar kezdett rendkívül keserves lenni.

15 És lőn, hogy a tenger mélye majdnem elnyelt minket. És miután négy napon keresztül visszafelé hajtottak minket a vizeken, fivéreim kezdték belátni, hogy Isten ítéletei rajtuk vannak, és el kell veszniük, ha nem bánják meg gonoszságaikat; odajöttek tehát hozzám és eloldozták a köteleket, melyek a csuklóimon voltak, és íme, azok rendkívül meg voltak dagadva, és a bokáim is nagyon meg voltak dagadva, és nagy volt azok fájdalma.

And after we had been driven forth before the wind for the space of many days, behold, my brethren and the sons of Ishmael and also their wives began to make themselves merry, insomuch that they began to dance, and to sing, and to speak with much rudeness, yea, even that they did forget by what power they had been brought thither; yea, they were lifted up unto exceeding rudeness.

And I, Nephi, began to fear exceedingly lest the Lord should be angry with us, and smite us because of our iniquity, that we should be swallowed up in the depths of the sea; wherefore, I, Nephi, began to speak to them with much soberness; but behold they were angry with me, saying: We will not that our younger brother shall be a ruler over us.

And it came to pass that Laman and Lemuel did take me and bind me with cords, and they did treat me with much harshness; nevertheless, the Lord did suffer it that he might show forth his power, unto the fulfilling of his word which he had spoken concerning the wicked.

And it came to pass that after they had bound me insomuch that I could not move, the compass, which had been prepared of the Lord, did cease to work.

Wherefore, they knew not whither they should steer the ship, insomuch that there arose a great storm, yea, a great and terrible tempest, and we were driven back upon the waters for the space of three days; and they began to be frightened exceedingly lest they should be drowned in the sea; nevertheless they did not loose me.

And on the fourth day, which we had been driven back, the tempest began to be exceedingly sore.

And it came to pass that we were about to be swallowed up in the depths of the sea. And after we had been driven back upon the waters for the space of four days, my brethren began to see that the judgments of God were upon them, and that they must perish save that they should repent of their iniquities; wherefore, they came unto me, and loosed the bands which were upon my wrists, and behold they had swollen exceedingly; and also mine ankles were much swollen, and great was the soreness thereof.

- 16 Mindazonáltal én Istenemre tekintettem, és egész álló nap őt dicsértem; és nem zúgolódtam az Úr ellen megpróbáltatásaim miatt.
- 17 Most atyám, Lehi sok dolgot mondott nekik, és Ismáel fiainak is; de íme, ők számos fenyegetést lihegtek mindenki ellen, aki mellettem szolt volna; és szüleim, akiket megviseltek az évek, és akik gyermekeik miatt sok szomorúságot szenvedtek el, legyengültek, igen, méghozzá a betegágyig.
- 18 Szomorúságuk és a sok bánat, valamint fivéreim gonoszsága miatt közel kerültek még ahhoz is, hogy ebből a világból eltávozva Istenükkel találkozzanak; igen, ősz fejük már majdnem a porba hanyatlott; igen, annyira, hogy közel voltak ahhoz, hogy bánattal hullámsírba vessük őket.
- 19 És Jákób, és József is, fiatalok lévén, sok táplálékot igényelvén, gyötrődtek anyjuk megpróbáltatásai miatt; és még feleségem, könnyeivel és imáival, és gyermekeim sem lágyították meg fivéreim szívét, hogy eloldoztak volna.
- 20 És semmi más, csak Isten hatalma, amikor az pusztulással fenyegette őket, tudta meglágyítani a szívüket; tehát amikor látták, hogy már majdnem elnyeli őket a tenger mélye, megbánták a dolgot, amit tettek, olyannyira, hogy eloldoztak.
- 21 És lőn, hogy miután eloldoztak, íme, vettem az iránytűt, és az úgy működött, ahogy azt kívántam. És lőn, hogy imádkoztam az Úrhoz, és miután imádkoztam, a szelek megszűntek, és a zivatar megszűnt, és nagy nyugalom volt.
- 22 És lőn, hogy én, Nefi irányítottam a hajót, így ismét a megígért föld felé vitorlázunk.
- 23 És lőn, hogy miután sok napon keresztül vitorlázunk, meg is érkeztünk a megígért földre; és elindultunk a földön, és felütöttük sátrainkat, és a megígért földnek neveztük.
- 24 És lőn, hogy elkezdünk a földet megművelni, és elkezdünk magokat vetni; igen, minden magot a földbe raktunk, amit Jeruzsálem földjéről hoztunk. És lőn, hogy azok rendkívül növekedtek; tehát bőségesen meg voltunk áldva.

Nevertheless, I did look unto my God, and I did praise him all the day long; and I did not murmur against the Lord because of mine afflictions.

Now my father, Lehi, had said many things unto them, and also unto the sons of Ishmael; but, behold, they did breathe out much threatenings against anyone that should speak for me; and my parents being stricken in years, and having suffered much grief because of their children, they were brought down, yea, even upon their sick-beds.

Because of their grief and much sorrow, and the iniquity of my brethren, they were brought near even to be carried out of this time to meet their God; yea, their grey hairs were about to be brought down to lie low in the dust; yea, even they were near to be cast with sorrow into a watery grave.

And Jacob and Joseph also, being young, having need of much nourishment, were grieved because of the afflictions of their mother; and also my wife with her tears and prayers, and also my children, did not soften the hearts of my brethren that they would loose me.

And there was nothing save it were the power of God, which threatened them with destruction, could soften their hearts; wherefore, when they saw that they were about to be swallowed up in the depths of the sea they repented of the thing which they had done, insomuch that they loosed me.

And it came to pass after they had loosed me, behold, I took the compass, and it did work whither I desired it. And it came to pass that I prayed unto the Lord; and after I had prayed the winds did cease, and the storm did cease, and there was a great calm.

And it came to pass that I, Nephi, did guide the ship, that we sailed again towards the promised land.

And it came to pass that after we had sailed for the space of many days we did arrive at the promised land; and we went forth upon the land, and did pitch our tents; and we did call it the promised land.

And it came to pass that we did begin to till the earth, and we began to plant seeds; yea, we did put all our seeds into the earth, which we had brought from the land of Jerusalem. And it came to pass that they did grow exceedingly; wherefore, we were blessed in abundance.

25 És lőn, hogy a megígért földön úgy találtuk, amint a vadonban mentünk, hogy van mindenféle barom az erdőkből, tehén és ökör is, szamár és ló is, kecske és vadkecske is, és mindenféle vadállat, mely az ember használatára van. És találtunk mindenféle ércet, aranyat és ezüstöt, valamint rezet is.

And it came to pass that we did find upon the land of promise, as we journeyed in the wilderness, that there were beasts in the forests of every kind, both the cow and the ox, and the ass and the horse, and the goat and the wild goat, and all manner of wild animals, which were for the use of men. And we did find all manner of ore, both of gold, and of silver, and of copper.

1 Nefi 19

- 1 És lőn, hogy az Úr megparancsolta nekem, tehát érclemezeket készítettem, hogy ezekre véssem népem feljegyzését. Azokra a lemezekre, amelyeket készítettem, atyám feljegyzését véstem, és vándorlásainkat is a vadonban, valamint atyám jövődöléseit; és saját jövődöléseimből is sokat rájuk véstem.
- 2 És akkor, amikor azokat készítettem, nem tudtam, hogy az Úr meg fogja parancsolni nekem ezen lemezek elkészítését; tehát atyám feljegyzése, és atyái nemzedékrendje, és cselekedeteink legnagyobb része a vadonban azokra az első lemezekre van vésvé, amelyekről beszéltem; tehát azon dolgok, melyek azelőtt történtek, hogy ezeket a lemezeket elkészítettem volna, igazság szerint, részletesebben az első lemezekeken vannak megemlítve.
- 3 És miután a parancs szerint elkészítettem ezeket a lemezeket, én, Nefi, parancsolatot kaptam, hogy az elrendelt szolgálat és a jövődölések, azoknak világosabb és értékesebb részei ezeken a lemezeken legyenek leírva; és hogy azok a dolgok, amiket leírunk, legyenek megőrizve népünk oktatására, akik ezt a földet birtokolni fogják, és más bölcs célokra is, mely célok az Úr számára ismertek.
- 4 Tehát én, Nefi a másik lemezekeken készítettem feljegyzést, melyek beszámolót adnak, vagyis részletesebb beszámolót adnak népem háborúiról, és viszálykodásairól és pusztításairól. És ezt tettem, és megparancsoltam népemnek, mit tegyenek, miután én már elmentem; és hogy ezeket a lemezeket egyik nemzedéktől a másikig kell adni, vagyis egyik próféta-tól a másikig, amíg az Úr nem ad további parancsolatokat.
- 5 És ezen lemezek készítéséről ezután adatik beszámoló; és aztán, íme, aszerint haladok, amit mondtam; és ezt azért teszem, hogy a szentebb dolgok megőriztessenek, hogy népem tudjon majd róluk.

1 Nephi 19

And it came to pass that the Lord commanded me, wherefore I did make plates of ore that I might engraven upon them the record of my people. And upon the plates which I made I did engraven the record of my father, and also our journeyings in the wilderness, and the prophecies of my father; and also many of mine own prophecies have I engraven upon them.

And I knew not at the time when I made them that I should be commanded of the Lord to make these plates; wherefore, the record of my father, and the genealogy of his fathers, and the more part of all our proceedings in the wilderness are engraven upon those first plates of which I have spoken; wherefore, the things which transpired before I made these plates are, of a truth, more particularly made mention upon the first plates.

And after I had made these plates by way of commandment, I, Nephi, received a commandment that the ministry and the prophecies, the more plain and precious parts of them, should be written upon these plates; and that the things which were written should be kept for the instruction of my people, who should possess the land, and also for other wise purposes, which purposes are known unto the Lord.

Wherefore, I, Nephi, did make a record upon the other plates, which gives an account, or which gives a greater account of the wars and contentions and destructions of my people. And this have I done, and commanded my people what they should do after I was gone; and that these plates should be handed down from one generation to another, or from one prophet to another, until further commandments of the Lord.

And an account of my making these plates shall be given hereafter; and then, behold, I proceed according to that which I have spoken; and this I do that the more sacred things may be kept for the knowledge of my people.

6 Mégsem írok semmit a lemezekre, amiről nem gondolom azt, hogy szent. És most, ha tévedek, ahogyan a régiek is tévedtek; nem mintha más emberek miatt szeretnék mentegetőzni, de a gyengeség miatt szeretnék mentegetőzni, mely bennem van a test szerint.

7 Mert azon dolgokat, amiket egyes emberek nagy értékkel bírónak tartanak, a test és a lélek számára is, mások semmibe vesznek és lábuk alá tapossák. Igen, még Izráel igazi Istenét is lábuk alá tapossák az emberek; mondom, hogy lábuk alá tapossák, de más szavakkal is szeretnék szólni – semmibe veszik és nem hallgatnak tanácsainak szavára.

8 És íme, ő eljön, az angyal szavai szerint hatszáz évvel azután, hogy atyám elhagyta Jeruzsálemet.

9 És a világ, gonoszsága miatt, semmit nem érő dolognak tartja; tehát megostorozzák, és ő eltűri, és megütik, és ő eltűri. Igen, leköpdösik, és ő eltűri, szerető kedvessége és hosszútűrése miatt az emberek gyermekei iránt.

10 És atyáink Istene, akiket kivezettek Egyiptomból, a fogságból, és a vadonban meg is őriztettek általa, igen, Ábrahám Istene, és Izsáké, és Jákób Istene, az angyal szavai szerint, emberként magát a bűnös emberek kezébe adja, hogy felemeljék, Zénok szavai szerint, hogy keresztre feszítsék, Neum szavai szerint, és egy sírboltban eltemessék, Zénos szavai szerint, melyeket a három napos sötéttséggel kapcsolatban mondott, ami majd halálának jeléül adatik azoknak, akik benépesítik a tenger szigeteit, még inkább, különösen azoknak adatik, akik Izráel házából valók.

11 Mert így szólt a próféta: Az Úristen azon a napon biztosan meglátogatja Izráel egész házát; néhányat szavával, igazlelkűségük miatt, nagy örömükre és szabadulásukra, másokat hatalmának mennydörgésével és villámlásaival, viharral, tűzzel, és füsttel, és sötét párával, és a föld megnyílásával, és hegyekkel, melyek kiemeltetnek.

Nevertheless, I do not write anything upon plates save it be that I think it be sacred. And now, if I do err, even did they err of old; not that I would excuse myself because of other men, but because of the weakness which is in me, according to the flesh, I would excuse myself.

For the things which some men esteem to be of great worth, both to the body and soul, others set at naught and trample under their feet. Yea, even the very God of Israel do men trample under their feet; I say, trample under their feet but I would speak in other words—they set him at naught, and hearken not to the voice of his counsels.

And behold he cometh, according to the words of the angel, in six hundred years from the time my father left Jerusalem.

And the world, because of their iniquity, shall judge him to be a thing of naught; wherefore they scourge him, and he suffereth it; and they smite him, and he suffereth it. Yea, they spit upon him, and he suffereth it, because of his loving kindness and his long-suffering towards the children of men.

And the God of our fathers, who were led out of Egypt, out of bondage, and also were preserved in the wilderness by him, yea, the God of Abraham, and of Isaac, and the God of Jacob, yieldeth himself, according to the words of the angel, as a man, into the hands of wicked men, to be lifted up, according to the words of Zenock, and to be crucified, according to the words of Neum, and to be buried in a sepulchre, according to the words of Zenos, which he spake concerning the three days of darkness, which should be a sign given of his death unto those who should inhabit the isles of the sea, more especially given unto those who are of the house of Israel.

For thus spake the prophet: The Lord God surely shall visit all the house of Israel at that day, some with his voice, because of their righteousness, unto their great joy and salvation, and others with the thunderings and the lightnings of his power, by tempest, by fire, and by smoke, and vapor of darkness, and by the opening of the earth, and by mountains which shall be carried up.

- 12 És mindezen dolgok biztosan bekövetkeznek, mondja Zénos próféta. És a föld szikláinak meg kell hasadniuk; és a föld nyögései miatt a tenger szigeteinek királyai közül sokon munkálkodik Isten Lelke, hogy felkiáltanak: Szenved a természet Istene!
- 13 És ami azokat illeti, akik Jeruzsálemben vannak, mondja a próféta, azokat minden nép ostromozni fogja, amiért Izráel Istenét keresztre feszítik, elfordítván szívüket, jeleket és csodákat utasítván vissza, és Izráel Istenének hatalmát és dicsőségét.
- 14 És mivel szívüket elfordítják, mondja a próféta, és megvetették Izráel Szentjét, vándorolni fognak, míg a testben vannak, és elvesznek, és gúny és csúfolódás tárgyává lesznek, és gyűlölni fogják őket minden nemzet között.
- 15 Mégis, amikor eljön a nap, mondja a próféta, hogy többé nem fordítják el szívüket, Izráel Szentje ellen, akkor fog megemlékezni a szövetségekről, melyeket atyáikkal kötött.
- 16 Igen, akkor fog megemlékezni a tenger szigeteiről; igen, és minden Izráel házából való népet összegyűjtök, mondja az Úr, Zénos próféta szavai szerint, a föld négy szegletéből.
- 17 Igen, és az egész föld meg fogja látni az Úr szabaddítását, mondja a próféta; minden nemzet, nemzetiség, nyelv és nép megáldatik.
- 18 És én, Nefi leírtam népemnek ezeket a dolgokat, hogy meggyőzhessem őket arról, hogy emlékezzenek az Úrra, Megváltójukra.
- 19 Tehát Izráel egész házához szólok, ha úgy léssen, hogy megkapják ezeket a dolgokat.
- 20 Mert íme, erős érzések vannak lelkemben, melyek annyira kimerítenek, hogy minden tagom gyenge, azok miatt, akik Jeruzsálemben vannak; mert ha az Úr nem lett volna irgalmas, hogy megmutassa nekem a velük kapcsolatos dolgokat, ahogy a régi prófétáknak is, akkor én is elvesztem volna.
- 21 És ő valóban minden velük kapcsolatos dolgot megmutatott a régi prófétáknak; és sokaknak velünk kapcsolatos dolgokat is megmutatott; kell, szükségképpen tudnunk kell tehát a velük kapcsolatos dolgokról, mert ezek a rézlemezekre vannak leírva.

And all these things must surely come, saith the prophet Zenos. And the rocks of the earth must rend; and because of the groanings of the earth, many of the kings of the isles of the sea shall be wrought upon by the Spirit of God, to exclaim: The God of nature suffers.

And as for those who are at Jerusalem, saith the prophet, they shall be scourged by all people, because they crucify the God of Israel, and turn their hearts aside, rejecting signs and wonders, and the power and glory of the God of Israel.

And because they turn their hearts aside, saith the prophet, and have despised the Holy One of Israel, they shall wander in the flesh, and perish, and become a hiss and a byword, and be hated among all nations.

Nevertheless, when that day cometh, saith the prophet, that they no more turn aside their hearts against the Holy One of Israel, then will he remember the covenants which he made to their fathers.

Yea, then will he remember the isles of the sea; yea, and all the people who are of the house of Israel, will I gather in, saith the Lord, according to the words of the prophet Zenos, from the four quarters of the earth.

Yea, and all the earth shall see the salvation of the Lord, saith the prophet; every nation, kindred, tongue and people shall be blessed.

And I, Nephi, have written these things unto my people, that perhaps I might persuade them that they would remember the Lord their Redeemer.

Wherefore, I speak unto all the house of Israel, if it so be that they should obtain these things.

For behold, I have workings in the spirit, which doth weary me even that all my joints are weak, for those who are at Jerusalem; for had not the Lord been merciful, to show unto me concerning them, even as he had prophets of old, I should have perished also.

And he surely did show unto the prophets of old all things concerning them; and also he did show unto many concerning us; wherefore, it must needs be that we know concerning them for they are written upon the plates of brass.

22 Most lőn, hogy én, Nefi megtanítottam fivéremnek ezeket a dolgokat; és lőn, hogy sok dolgot felolvastam nekik, ami a rézlemezekre volt vésve, hogy tudhassanak az Űr cselekedeteiről más földeken, régi népek között.

23 És sok dolgot felolvastam nekik, ami Mózes könyveiben volt megírva; de hogy még jobban rábírjam őket arra, hogy higgyenek az Űrban, Megváltójukban, felolvastam nekik azt, amit Ésaiás próféta írt; mert minden szentírást magunkra vonatkoztattam, hogy az hasznunkra és okulásunkra legyen.

24 Szóltam tehát hozzájuk, mondván: Halljátok a próféta szavait, ti, akik Izráel házának maradéka vagytok, egy ág, melyet letörtek; halljátok a próféta szavait, melyeket egész Izráel házának írtak, és vonatkoztassátok azokat magatokra, hogy nektek is lehessen reményetek, úgy, mint fivéreiteknek, akikről letörettetek; mert ily módon írt a próféta.

Now it came to pass that I, Nephi, did teach my brethren these things; and it came to pass that I did read many things to them, which were engraven upon the plates of brass, that they might know concerning the doings of the Lord in other lands, among people of old.

And I did read many things unto them which were written in the books of Moses; but that I might more fully persuade them to believe in the Lord their Redeemer I did read unto them that which was written by the prophet Isaiah; for I did liken all scriptures unto us, that it might be for our profit and learning.

Wherefore I spake unto them, saying: Hear ye the words of the prophet, ye who are a remnant of the house of Israel, a branch who have been broken off; hear ye the words of the prophet, which were written unto all the house of Israel, and liken them unto yourselves, that ye may have hope as well as your brethren from whom ye have been broken off; for after this manner has the prophet written.

1 Nefi 20

- 1 Hallgassatok erre és halljátok meg ezt, Ó Jákób háza, akiket Izráel nevén neveznek, és akik Júda vizéből, vagyis a keresztelés vizéből jöttek elő, akik az Úr nevére esküsznek és emlegetik Izráel Istenét, de nem igazságban, se nem igazlelkűségben esküsznek!
- 2 Mégis a szent városból valónak nevezik magukat, de nem Izráel Istenére támaszkodnak, aki a Seregek Ura; igen, Seregek Ura az ő neve.
- 3 Íme, kezdettől fogva kijelentettem a korábbi dolgokat; és az én számból jöttek elő, és megmutattam őket. Hirtelen mutattam meg őket.
- 4 És ezt azért tettem, mert tudtam, hogy te makacs vagy, és vasizom a nyakad, és homlokod réz.
- 5 És már a kezdetektől kijelentettem neked; mielőtt bekövetkeztek, megmutattam neked ezeket; és attól félve mutattam meg, hogy különben azt monddod: Bálványom tette ezeket, és faragott képem, és öntött képem parancsolta ezeket.
- 6 Láttad és hallottad mindezt; mégsem jelented ki őket? És hogy új dolgokat mutattam meg neked ettől fogva, még hozzá rejtett dolgokat, és te nem tudtad őket.
- 7 Most teremtem őket, és nem a kezdetektől fogva, azon nap előtt sem jelentették azokat ki neked, mielőtt hallottad őket, különben azt mondanád: Íme, tudtam őket.
- 8 Igen, és nem hallottad; igen, és nem tudtad; igen, attól az időtől kezdve nem volt nyitva a füled; mert tudtam, hogy nagyon hűtlenül viselkednél, és vétkesnek hívtak anyád méhétől fogva.
- 9 Mégis, nevemért halasztom majd haragomat, és dicséretemért tartózkodom veled szemben, hogy ki ne vágjalak.
- 10 Mert íme, megtisztítottalak; a megpróbáltatás kemencéjében választottalak ki téged.
- 11 Önmagamért, igen, önmagamért fogom ezt megtenni, mert nem fogom megengedni, hogy nevemet beszennyezzék, és nem fogom másnak adni a dicsőségemet.

1 Nephi 20

Hearken and hear this, O house of Jacob, who are called by the name of Israel, and are come forth out of the waters of Judah, or out of the waters of baptism, who swear by the name of the Lord, and make mention of the God of Israel, yet they swear not in truth nor in righteousness.

Nevertheless, they call themselves of the holy city, but they do not stay themselves upon the God of Israel, who is the Lord of Hosts; yea, the Lord of Hosts is his name.

Behold, I have declared the former things from the beginning; and they went forth out of my mouth, and I showed them. I did show them suddenly.

And I did it because I knew that thou art obstinate, and thy neck is an iron sinew, and thy brow brass;

And I have even from the beginning declared to thee; before it came to pass I showed them thee; and I showed them for fear lest thou shouldst say—Mine idol hath done them, and my graven image, and my molten image hath commanded them.

Thou hast seen and heard all this; and will ye not declare them? And that I have showed thee new things from this time, even hidden things, and thou didst not know them.

They are created now, and not from the beginning, even before the day when thou heardest them not they were declared unto thee, lest thou shouldst say—Behold I knew them.

Yea, and thou heardest not; yea, thou knewest not; yea, from that time thine ear was not opened; for I knew that thou wouldst deal very treacherously, and wast called a transgressor from the womb.

Nevertheless, for my name's sake will I defer mine anger, and for my praise will I refrain from thee, that I cut thee not off.

For, behold, I have refined thee, I have chosen thee in the furnace of affliction.

For mine own sake, yea, for mine own sake will I do this, for I will not suffer my name to be polluted, and I will not give my glory unto another.

- 12 Hallgass rám, Ó Jákób, és Izráel, elhívottam, mert én vagyok ő; én vagyok az első, és én vagyok az utolsó is.
- 13 Kezem fektette le a föld alapzatát is, és jobb kezem feszítette ki a mennyeket. Szólítom őket, és együtt felállnak.
- 14 Mindannyian, gyűljetek össze, és halljátok; közülük ki jelentette ki nekik ezeket a dolgokat? Az Úr szerette őt; igen, és betölti szavát, amit általuk jelentett ki; és kedve szerint cselekszik Babilóniával, és karja lesújt a káldeusokra.
- 15 És még, mondja az Úr; én, az Úr, igen, én szóltam; igen, én hívtam el, hogy kijelentse, én hoztam őt, és ő sikeressé teszi az útját.
- 16 Gyertek közel hozzám; nem titokban szóltam; a kezdetektől fogva, attól az időtől fogva, hogy kijelentették azt, én szóltam; és az Úristen és az ő Lelke küldött engem.
- 17 És így szól az Úr, Megváltód, Izráel Szentje: Én küldtem őt, az Úr, a te Istened tette ezt, aki javadra tanít, aki azon az úton vezet, amelyen járnod kell.
- 18 Ó, bár hallgattál volna parancsolataimra – akkor békesség olyan lett volna, mint a folyó, és igazlelkűség, mint a tenger hullámai.
- 19 Magod is olyan lenne, mint a homok; bensőd ivadécai, mint annak fővénye; neve nem lett volna sem kitörölve, sem kivágva előlem.
- 20 Menjetek ki Babilóniából, meneküljete a káldeusoktól, éneklő hanggal jelentsétek ki, mondjátok ezt, hangoztassátok a föld végéig; mondjátok: Az Úr megváltotta szolgáját, Jákóbot.
- 21 És nem szomjaztak; a sivatagokon át vezette őket; a kősziklából vizet fakasztott nekik; a kősziklát is meghasította, és víz ömlött ki belőle.
- 22 És annak ellenére, hogy mindezt megtette, és még nagyobbakat is, nincs békesség, mondja az Úr, a gonoszoknak.

Hearken unto me, O Jacob, and Israel my called, for I am he; I am the first, and I am also the last.

Mine hand hath also laid the foundation of the earth, and my right hand hath spanned the heavens. I call unto them and they stand up together.

All ye, assemble yourselves, and hear; who among them hath declared these things unto them? The Lord hath loved him; yea, and he will fulfil his word which he hath declared by them; and he will do his pleasure on Babylon, and his arm shall come upon the Chaldeans.

Also, saith the Lord; I the Lord, yea, I have spoken; yea, I have called him to declare, I have brought him, and he shall make his way prosperous.

Come ye near unto me; I have not spoken in secret; from the beginning, from the time that it was declared have I spoken; and the Lord God, and his Spirit, hath sent me.

And thus saith the Lord, thy Redeemer, the Holy One of Israel; I have sent him, the Lord thy God who teacheth thee to profit, who leadeth thee by the way thou shouldst go, hath done it.

O that thou hadst hearkened to my commandments—then had thy peace been as a river, and thy righteousness as the waves of the sea.

Thy seed also had been as the sand; the offspring of thy bowels like the gravel thereof; his name should not have been cut off nor destroyed from before me.

Go ye forth of Babylon, flee ye from the Chaldeans, with a voice of singing declare ye, tell this, utter to the end of the earth; say ye: The Lord hath redeemed his servant Jacob.

And they thirsted not; he led them through the deserts; he caused the waters to flow out of the rock for them; he clave the rock also and the waters gushed out.

And notwithstanding he hath done all this, and greater also, there is no peace, saith the Lord, unto the wicked.

1 Nefi 21

- 1 Továbbá: Hallgass ide, Ó Izráel háza, mindenki, akit letörtek és kiűztek, népem pásztorainak gonoszsága miatt; igen, mindenki, akit letörtek, akit szétszórtak más földre, aki az én népemből való, Ó Izráel háza. Hallgassatok engem, Ó szigetek, és hallgassatok rám messzi népek; az Úr anyám méhétől hívott el engem, anyám bensőjétől fogva emlegette a nevem.
- 2 És olyanná tette számat, mint az éles kard; keze árnyékában bújtatott el engem, és csiszolt nyíllá tett, tegezében bújtatott el engem;
- 3 És ezt mondta nekem: Szolgám vagy, Ó Izráel, akiben megdicsőíttetem.
- 4 Majd ezt mondtam: Hiába fáradoztam, semmiért és hiába pazaroltam erőmet; bizonyára az Úrnál van ítéletem, és munkám Istenemnél.
- 5 És most, mondja az Úr – aki anyám méhétől formált, hogy szolgálja legyek, hogy Jákóbot ismét hozza vigyem – bár Izráel még nincs összegyűjtve, mégis dicsőséges leszek az Úr szemében, és Istenem lesz az erőm.
- 6 És azt mondta: Könnyű dolog az, hogy szolgálj legyél, Jákób törzseinek felnevelésében és a megőrzött Izráel visszaállításában. Világosságként is adlak téged a nemzsidóknak, hogy szabadításom lehess a földnek széléig.
- 7 Így szól az Úr, Izráel Megváltója, az ő Szentje, annak, akit megvet az ember, annak, akit utálnak a nemzetek, az uralkodók szolgálójának: Királyok látnak és kelnek fel, hercegek is hódolnak, az Úr miatt, aki hűséges.
- 8 Így szól az Úr: Szívesen látott időben meghallottalak, Ó tenger szigetei, és a szabadítás napján megsegíttelek; és meg foglak őrizni téged, és szolgálmat adom neked, szövetségül a népnek, hogy megalapítam a földet, hogy örököltessem az elhagyott örökségeket.
- 9 Hogy szólhass a foglyoknak: Menjetek; azoknak, akik sötétségben ülnek: mutassátok meg magatokat! Az utakon fognak legelni, és minden magas helyen lesznek legelőik.

1 Nephi 21

And again: Hearken, O ye house of Israel, all ye that are broken off and are driven out because of the wickedness of the pastors of my people; yea, all ye that are broken off, that are scattered abroad, who are of my people, O house of Israel. Listen, O isles, unto me, and hearken ye people from far; the Lord hath called me from the womb; from the bowels of my mother hath he made mention of my name.

And he hath made my mouth like a sharp sword; in the shadow of his hand hath he hid me, and made me a polished shaft; in his quiver hath he hid me;

And said unto me: Thou art my servant, O Israel, in whom I will be glorified.

Then I said, I have labored in vain, I have spent my strength for naught and in vain; surely my judgment is with the Lord, and my work with my God.

And now, saith the Lord—that formed me from the womb that I should be his servant, to bring Jacob again to him—though Israel be not gathered, yet shall I be glorious in the eyes of the Lord, and my God shall be my strength.

And he said: It is a light thing that thou shouldst be my servant to raise up the tribes of Jacob, and to restore the preserved of Israel. I will also give thee for a light to the Gentiles, that thou mayest be my salvation unto the ends of the earth.

Thus saith the Lord, the Redeemer of Israel, his Holy One, to him whom man despiseth, to him whom the nations abhorreth, to servant of rulers: Kings shall see and arise, princes also shall worship, because of the Lord that is faithful.

Thus saith the Lord: In an acceptable time have I heard thee, O isles of the sea, and in a day of salvation have I helped thee; and I will preserve thee, and give thee my servant for a covenant of the people, to establish the earth, to cause to inherit the desolate heritages;

That thou mayest say to the prisoners: Go forth; to them that sit in darkness: Show yourselves. They shall feed in the ways, and their pastures shall be in all high places.

10 Nem éheznek, se nem szomjaznak, a hőség vagy a nap sem veri majd őket; mert az vezeti őket, aki irgalommal van irántuk, még hozzá vizek forrásai mentén irányítja őket.

11 És minden hegyemet úttá teszem, és felmagasztaltatnak az országutaim.

12 És akkor, Ó Izráel háza, íme, ezek messziről jönnek; és lásd, ezek északról és nyugatról, és ezek Sin földjéről.

13 Énekeljete, Ó mennyek; és légy örömteli, Ó föld; mert megalapítatnak azoknak lábai, akik keleten vannak; és törjete ki éneklésbe, Ó hegyek; nem sújtanak le rájuk többé; mert megvigasztalta népét az Úr, és irgalommal lesz nyomorultjai iránt.

14 De íme, Sion ezt mondta: Elhagyott engem az Úr, és megfeledkezett rólam az én Uram – de ő majd megmutatja, hogy nem.

15 Mert megfeledkezhete egy nő szoptatós gyermekéről, hogy ne könyörülne méhe fián? Igen, ők tán megfeledkeznek, de én nem fogok elfeledkezni rólad, Ó Izráel háza.

16 Íme, kezem tenyerére véstelek; szüntelen előttem vannak falaid.

17 Fiaid pusztítóid ellen sietnek; és ők, akik pusztává tettek, elmennek tőled.

18 Emeld fel szemeidet, nézz körül és lásd; ezek mind összegyűlnek, és el fognak jönni hozzád. És ahogy élek, mondja az Úr, bizonyára felöltözteted magad mindannyiukkal, mint ékszerrel, és felöltöd azokat, mint egy menyasszony.

19 Mert pusztá és elhagyott helyeid, és elpusztításod földje már most túl szűk lesz a lakosok miatt; és azok, akik felemésztettek téged, messze lesznek.

20 A gyermekek, melyek azután lesznek neked, miután az első elvesztetted, ismét azt mondják majd füleidbe: A hely túl szoros számomra; adj helyet nekem, hogy lakhassam!

21 Akkor fogod te majd ezt mondani a szívedben: Ki nemzete nekem ezeket; látván, hogy elvesztettem gyermekeimet és elhagyatott vagyok, fogoly, és ide s tova költözöm? És ki támasztotta ezeket? Íme, engem egyedül hagytak, hol voltak ezek?

They shall not hunger nor thirst, neither shall the heat nor the sun smite them; for he that hath mercy on them shall lead them, even by the springs of water shall he guide them.

And I will make all my mountains a way, and my highways shall be exalted.

And then, O house of Israel, behold, these shall come from far; and lo, these from the north and from the west; and these from the land of Sinim.

Sing, O heavens; and be joyful, O earth; for the feet of those who are in the east shall be established; and break forth into singing, O mountains; for they shall be smitten no more; for the Lord hath comforted his people, and will have mercy upon his afflicted.

But, behold, Zion hath said: The Lord hath forsaken me, and my Lord hath forgotten me—but he will show that he hath not.

For can a woman forget her sucking child, that she should not have compassion on the son of her womb? Yea, they may forget, yet will I not forget thee, O house of Israel.

Behold, I have graven thee upon the palms of my hands; thy walls are continually before me.

Thy children shall make haste against thy destroyers; and they that made thee waste shall go forth of thee.

Lift up thine eyes round about and behold; all these gather themselves together, and they shall come to thee. And as I live, saith the Lord, thou shalt surely clothe thee with them all, as with an ornament, and bind them on even as a bride.

For thy waste and thy desolate places, and the land of thy destruction, shall even now be too narrow by reason of the inhabitants; and they that swallowed thee up shall be far away.

The children whom thou shalt have, after thou hast lost the first, shall again in thine ears say: The place is too strait for me; give place to me that I may dwell.

Then shalt thou say in thine heart: Who hath begotten me these, seeing I have lost my children, and am desolate, a captive, and removing to and fro? And who hath brought up these? Behold, I was left alone; these, where have they been?

22 Így szól az Úristen: Íme, felemelem kezem a nemzsidókhoz; és felállítom zászlómat a népnek; és ők karjaikban hozzák fiaidat, és vállukon hordják leányaidat.

23 És királyok lesznek a gondviselőid, és királynők a dajkáid; meghajolnak előtted, arcukkal a föld felé, és lenyalják a port lábaidról; és tudni fogod, hogy én vagyok az Úr, mert nem szégyenülnek meg, akik rám várnak.

24 Mert el lehet-e venni a zsákmányt a hatalmastól, avagy megszabadulhatnak-e a törvényes foglyok?

25 De így szól az Úr: még a hatalmas foglyait is el fogják venni, és megszabadul a rettenetes zsákmánya; mert én fogok vitatkozni azzal, aki veszekedik veled, és én fogom megszabadítani gyermekeidet.

26 És saját testükkel etetem meg azokat, akik elnyomnak téged; megrészegegednek saját vérüktől, mint az édes bortól; és minden test megtudja, hogy én, az Úr vagyok a Szabadítód és a Megváltód, Jákób Hatalmasa.

Thus saith the Lord God: Behold, I will lift up mine hand to the Gentiles, and set up my standard to the people; and they shall bring thy sons in their arms, and thy daughters shall be carried upon their shoulders.

And kings shall be thy nursing fathers, and their queens thy nursing mothers; they shall bow down to thee with their face towards the earth, and lick up the dust of thy feet; and thou shalt know that I am the Lord; for they shall not be ashamed that wait for me.

For shall the prey be taken from the mighty, or the lawful captives delivered?

But thus saith the Lord, even the captives of the mighty shall be taken away, and the prey of the terrible shall be delivered; for I will contend with him that contendeth with thee, and I will save thy children.

And I will feed them that oppress thee with their own flesh; they shall be drunken with their own blood as with sweet wine; and all flesh shall know that I, the Lord, am thy Savior and thy Redeemer, the Mighty One of Jacob.

1 Nefi 22

- 1 És most lőn, hogy miután én, Nefi felolvastam ezeket a rézlemezekre vésett dolgokat, fivéreim hozzám jöttek és ezt kérdezték tőlem: Mit jelentenek ezek a dolgok, amiket felolvastál? Íme, azon dolgok szerint kell-e őket érteni, melyek lelkiek, amelyek a lélek és nem a test szerint történnek majd?
- 2 És én, Nefi ezt mondtam nekik: Íme, a Lélek hangja nyilvánította ki őket a prófétának; mert a Lélek tudat minden olyan dolgot a prófétákkal, ami az emberek fiaival a test szerint bekövetkezik.
- 3 Tehát a dolgok, melyekből felolvastam, olyan dolgok, melyek mind a testi, mind a lelki dolgokra vonatkoznak; mert úgy tűnik, hogy Izráel háza előbb vagy utóbb szét lesz szórva az egész föld színén, és minden nemzet között.
- 4 És íme, sokan vannak, akik már most elvesztek azok tudomásából, akik Jeruzsálemben vannak. Igen, minden törzsnek legnagyobb részét elvezették; és ide s tova szórták szét őket a tenger szigetein; és hogy hol vannak, senki nem tudja közülünk, csak azt tudjuk, hogy elvezették őket.
- 5 És minek utána elvezették őket, megjövendölték velük kapcsolatban ezeket a dolgokat, és mindazokkal kapcsolatban is, akik ezután szóratnak szét és keverednek, Izráel Szentje miatt; mert ellene fogják megkeményíteni a szívüket; tehát szétszóratnak minden nemzet között, és minden ember gyűlölni fogja őket.
- 6 Mégis, miután a nemzsidók gondjaikba vették őket, és az Úr felemelte kezét a nemzsidókhoz, és zászlóként felállította őket, és fiaikat karjaikban hordozták és leányaikat vállukon hordozták, íme, ezek a dolgok, melyekről szóltak, szó szerintiek; mert ilyenek az Úrnak atyáinkkal kötött szövetségei; és ez minket jelent az eljövendő napokban, és testvéreinket is, akik Izráel házából valók.
- 7 És azt jelenti, hogy eljön majd az idő, hogy miután egész Izráel háza szétszóratott és keveredett, az Úristen egy hatalmas nemzetet támaszt a nemzsidók között, igen, méghozzá ezen föld színén; és a mi magunk általuk szóratik majd szét.

1 Nephi 22

And now it came to pass that after I, Nephi, had read these things which were engraven upon the plates of brass, my brethren came unto me and said unto me: What meaneth these things which ye have read? Behold, are they to be understood according to things which are spiritual, which shall come to pass according to the spirit and not the flesh?

And I, Nephi, said unto them: Behold they were manifest unto the prophet by the voice of the Spirit; for by the Spirit are all things made known unto the prophets, which shall come upon the children of men according to the flesh.

Wherefore, the things of which I have read are things pertaining to things both temporal and spiritual; for it appears that the house of Israel, sooner or later, will be scattered upon all the face of the earth, and also among all nations.

And behold, there are many who are already lost from the knowledge of those who are at Jerusalem. Yea, the more part of all the tribes have been led away; and they are scattered to and fro upon the isles of the sea; and whither they are none of us knoweth, save that we know that they have been led away.

And since they have been led away, these things have been prophesied concerning them, and also concerning all those who shall hereafter be scattered and be confounded, because of the Holy One of Israel; for against him will they harden their hearts; wherefore, they shall be scattered among all nations and shall be hated of all men.

Nevertheless, after they shall be nursed by the Gentiles, and the Lord has lifted up his hand upon the Gentiles and set them up for a standard, and their children have been carried in their arms, and their daughters have been carried upon their shoulders, behold these things of which are spoken are temporal; for thus are the covenants of the Lord with our fathers; and it meaneth us in the days to come, and also all our brethren who are of the house of Israel.

And it meaneth that the time cometh that after all the house of Israel have been scattered and confounded, that the Lord God will raise up a mighty nation among the Gentiles, yea, even upon the face of this land; and by them shall our seed be scattered.

- 8 És miután magunk szétszóratott, az Úristen egy csodálatos munka elvégzéséhez kezd majd a nemzsidók között, ami nagy értékkel bír majd magunk számára; ez tehát ahhoz van hasonlítva, amint a nemzsidók gondjaikba veszik, valamint karjaikban és vállukon hordozzák őket.
- 9 És ez nagy értékkel bír majd a nemzsidók számára is; de nemcsak a nemzsidóknak, hanem Izráel egész házának is, mert tudatja a mennyek Atyjának Ábrahámmal kötött szövetségeit, mondván: a te magodban áldatik meg a föld minden nemzetsége.
- 10 És szeretném, testvéreim, ha tudnátok, hogy a föld minden nemzetségét nem lehet megáldani, ha nem fedí fel karját minden nemzet szeme előtt.
- 11 Az Úristen tehát hozzákezd, hogy minden nemzet szeme előtt felfedje karját, előhozva szövetségeit és evangéliumát azoknak, akik Izráel házából valók.
- 12 Ismét kihozza tehát őket a fogságból és összegyűjti őket örökségük földjeire; és kihozza őket a homályból és a sötétségből; és akkor majd tudni fogják, hogy az Úr a Szabadítójuk és a Megváltójuk, Izráel Hatalmasa.
- 13 És a vére annak a hatalmas és utálatos egyháznak, mely az egész föld paráznája, saját fejük ellen fordul; mert maguk között háborúznak, és saját kezük kardja hull majd a saját fejükre, és saját vérüktől részegednek meg.
- 14 És minden nemzet, amely ellened háborúzik, Ó Izráel háza, egymás ellen fordítatik, és beleesnek abba a verembe, amelyet azért ástak, hogy törbe csalják az Úr népét. És mindenki elpusztul, aki Sion ellen harcol, és az a hatalmas parázna, aki elferdítette az Úrnak helyes útjait, igen, az a hatalmas és utálatos egyház, a porba omlik, és nagy lesz annak bukása.
- 15 Mert íme, mondja a próféta, gyorsan eljön az idő, amikor a Sátánnak nem lesz több hatalma az emberek gyermekeinek szíve felett; mert hamarosan eljön a nap, amikor minden kevély, és mindenki, aki gonoszul cselekszik, olyan lesz, mint a tarló; és eljön a nap, amikor el kell égniük.

And after our seed is scattered the Lord God will proceed to do a marvelous work among the Gentiles, which shall be of great worth unto our seed; wherefore, it is likened unto their being nourished by the Gentiles and being carried in their arms and upon their shoulders.

And it shall also be of worth unto the Gentiles; and not only unto the Gentiles but unto all the house of Israel, unto the making known of the covenants of the Father of heaven unto Abraham, saying: In thy seed shall all the kindreds of the earth be blessed.

And I would, my brethren, that ye should know that all the kindreds of the earth cannot be blessed unless he shall make bare his arm in the eyes of the nations.

Wherefore, the Lord God will proceed to make bare his arm in the eyes of all the nations, in bringing about his covenants and his gospel unto those who are of the house of Israel.

Wherefore, he will bring them again out of captivity, and they shall be gathered together to the lands of their inheritance; and they shall be brought out of obscurity and out of darkness; and they shall know that the Lord is their Savior and their Redeemer, the Mighty One of Israel.

And the blood of that great and abominable church, which is the whore of all the earth, shall turn upon their own heads; for they shall war among themselves, and the sword of their own hands shall fall upon their own heads, and they shall be drunken with their own blood.

And every nation which shall war against thee, O house of Israel, shall be turned one against another, and they shall fall into the pit which they digged to ensnare the people of the Lord. And all that fight against Zion shall be destroyed, and that great whore, who hath perverted the right ways of the Lord, yea, that great and abominable church, shall tumble to the dust and great shall be the fall of it.

For behold, saith the prophet, the time cometh speedily that Satan shall have no more power over the hearts of the children of men; for the day soon cometh that all the proud and they who do wickedly shall be as stubble; and the day cometh that they must be burned.

- 16 Mert hamarosan eljön az idő, amikor Isten haragjának teljessége kiömlik az emberek gyermekeinek összességére; mert nem tűri, hogy a gonoszok elpusztítsák az igazlelkűeket.
- 17 Hatalma által megőrzi tehát az igazlelkűeket, még akkor is, ha úgy léssen, hogy haragja teljességének el kell jönnie, és az igazlelkűeket meg kell őrizni, még úgy is, hogy ellenségeiket tűz pusztítja el. Az igazlelkűeknek tehát nem kell félniük, mert így szól a próféta, megszabadítják őket, még akkor is, ha ez tűz által történik.
- 18 Íme, fivéreim, azt mondom nektek, hogy minden dolognak rövidesen be kell következniük, igen, méghozzá vérnek, és tűznek, és füstpárának kell eljönnie; és ennek szükségképpen ezen föld színén kell lennie; és ez a test szerint jön el az emberekhez, ha úgy léssen, hogy megkeményítik a szívüket Izráel Szentje ellen.
- 19 Mert íme, az igazlelkűek nem fognak elveszni; mert biztosan eljön az idő, amikor mindazok, akik Sion ellen harcolnak, kivágnak.
- 20 És az Úr biztosan el fog készíteni népe számára egy utat, Mózes szavainak betöltésére, melyeket szólt, mondván: Prófétát támaszt nektek az Úr, Istenetek, hozzám hasonlót; őt halljátok meg minden dologban, amit csak mond nektek. És léssen, hogy mindazok, akik nem akarják meghallani ezt a prófétát, kivágnak a nép közül.
- 21 És most én, Nefi kijelentem nektek, hogy ez a próféta, akiről Mózes szólt, Izráel Szentje volt; igazlelkűségben fog tehát ítéletet tartani.
- 22 És az igazlelkűeknek nem kell félniük, mert ők azok, akiket nem pusztítanak el. Hanem az ördög királysága, amely az emberek gyermekei között lesz felállítva, mely királyságot azok között alapítják, akik a testben vannak –

For the time soon cometh that the fulness of the wrath of God shall be poured out upon all the children of men; for he will not suffer that the wicked shall destroy the righteous.

Wherefore, he will preserve the righteous by his power, even if it so be that the fulness of his wrath must come, and the righteous be preserved, even unto the destruction of their enemies by fire. Wherefore, the righteous need not fear; for thus saith the prophet, they shall be saved, even if it so be as by fire.

Behold, my brethren, I say unto you, that these things must shortly come; yea, even blood, and fire, and vapor of smoke must come; and it must needs be upon the face of this earth; and it cometh unto men according to the flesh if it so be that they will harden their hearts against the Holy One of Israel.

For behold, the righteous shall not perish; for the time surely must come that all they who fight against Zion shall be cut off.

And the Lord will surely prepare a way for his people, unto the fulfilling of the words of Moses, which he spake, saying: A prophet shall the Lord your God raise up unto you, like unto me; him shall ye hear in all things whatsoever he shall say unto you. And it shall come to pass that all those who will not hear that prophet shall be cut off from among the people.

And now I, Nephi, declare unto you, that this prophet of whom Moses spake was the Holy One of Israel; wherefore, he shall execute judgment in righteousness.

And the righteous need not fear, for they are those who shall not be confounded. But it is the kingdom of the devil, which shall be built up among the children of men, which kingdom is established among them which are in the flesh—

- 23 Mert gyorsan eljön majd az idő, amikor minden egyház, mely azért lett felállítva, hogy nyerezkedjen, és mindazok, melyek azért épültek, hogy hatalmat nyerjenek a test felett, és azok, akik azért lettek felállítva, hogy népszerűek legyenek a világ szemében, és azok, akik a test kívánságait és a világ dolgait keresik, és hogy mindenféle gonoszsgot cselekedjenek; igen, egyszóval mindazok, akik az ördög királyságához tartoznak, ők azok, akiknek félni, és remegni és reszketni kell majd; ők azok, akiket a porba döntenek; ők azok, akiket, mint a tarlót meg kell hogy emésszenek; és ez a próféta szavai szerint van.
- 24 És gyorsan eljön az idő, amikor elő kell vezetni az igazlelkűeket, mint az istálló borjait, és Izráel Szentjének uralkodnia kell fennhatósággal, és erővel, és hatalommal és nagy dicsőséggel.
- 25 És összegyűjti gyermekeit a föld négy szegletéből; és megszámlálja juhait és azok ismerik őt; és lesz egy nyáj és egy pásztor; és ő eteti juhait, és őbenne lelnek legelőre.
- 26 És népének igazlelkűsége miatt, Sátánnak nem lesz hatalma; tehát sok éven át nem lehet majd szabadon; mert nincs hatalma az emberek szíve felett, mert azok igazlelkűségben élnek és Izráel Szentje uralkodik.
- 27 És most íme, én, Nefi azt mondom nektek, hogy mindezen dolgoknak a test szerint kell eljönnie.
- 28 De íme, minden nemzet, nemzetség, nyelv és nép biztonságban él majd Izráel Szentjével, ha úgy létszen, hogy bűnbánatot tartanak.
- 29 És most én, Nefi bevégezem ezt; mivel még nem merek tovább beszélni ezen dolgokat illetően.
- 30 Tehát fivéreim, szeretném, ha megfontolnátok, hogy a dolgok, melyeket a rézlemezekre írtak, igazak; és bizonysgot tesznek róla, hogy az embernek engedelmeskedni kell Isten parancsolatainak.
- 31 Nem kell tehát azt gondolnotok, hogy én és atyám vagyunk az egyetlenek, akik bizonysgot tettek és tanították is ezeket. Ha tehát engedelmeskedtek a parancsolatoknak és mindvégig kitartotok, akkor megszabadultok az utolsó napon. És ez így van. Ámen.

For the time speedily shall come that all churches which are built up to get gain, and all those who are built up to get power over the flesh, and those who are built up to become popular in the eyes of the world, and those who seek the lusts of the flesh and the things of the world, and to do all manner of iniquity; yea, in fine, all those who belong to the kingdom of the devil are they who need fear, and tremble, and quake; they are those who must be brought low in the dust; they are those who must be consumed as stubble; and this is according to the words of the prophet.

And the time cometh speedily that the righteous must be led up as calves of the stall, and the Holy One of Israel must reign in dominion, and might, and power, and great glory.

And he gathereth his children from the four quarters of the earth; and he numbereth his sheep, and they know him; and there shall be one fold and one shepherd; and he shall feed his sheep, and in him they shall find pasture.

And because of the righteousness of his people, Satan has no power; wherefore, he cannot be loosed for the space of many years; for he hath no power over the hearts of the people, for they dwell in righteousness, and the Holy One of Israel reigneth.

And now behold, I, Nephi, say unto you that all these things must come according to the flesh.

But, behold, all nations, kindreds, tongues, and people shall dwell safely in the Holy One of Israel if it so be that they will repent.

And now I, Nephi, make an end; for I durst not speak further as yet concerning these things.

Wherefore, my brethren, I would that ye should consider that the things which have been written upon the plates of brass are true; and they testify that a man must be obedient to the commandments of God.

Wherefore, ye need not suppose that I and my father are the only ones that have testified, and also taught them. Wherefore, if ye shall be obedient to the commandments, and endure to the end, ye shall be saved at the last day. And thus it is. Amen.

Nefi második könyve

Beszámoló Lebi haláláról. Nefi fivéréi lázadoznak ellene. Az Úr figyelmezteti Nefit, hogy menjen el a vadonba. Utazásai a vadonban, és így tovább.

2 Nefi 1

- 1 És most lőn, hogy miután én, Nefi bevégeztem fivéreim tanítását, atyánk, Lehi is sok dolgot mondott nekik; és elismételte nekik, milyen nagy dolgokat tett értük az Úr, amikor kihozta őket Jeruzsálem földjéről.
- 2 És beszélt nekik lázongásaikat illetően a vizeken, és Isten irgalmáról, hogy megkímélte életüket és így a tenger nem nyelte el őket.
- 3 És beszélt nekik a megígért földet illetően is, amit elnyertek – milyen irgalmas volt az Úr, amikor figyelmeztetett bennünket, hogy meneküljünk el Jeruzsálem földjéről.
- 4 Mert íme, mondta, látomást láttam, melyből tudom, hogy Jeruzsálem elpusztult; és ha Jeruzsálemben maradtunk volna, mi is elvesztünk volna.
- 5 De, mondta, megpróbáltatásaink ellenére, elnyertünk egy megígért földet, egy olyan földet, amely kiválóbb minden más földnél; egy földet, melyről az Úristen szövetséget kötött velem, hogy magom örökségének földje lesz. Igen, az Úr szövetségben nekem ígérte ezt a földet, és gyermekeimnek mindörökre, és még mindazoknak, akiket más földekről kivezet majd az Úr keze.
- 6 Tehát én, Lehi a bennem lévő Lélek munkálkodásai szerint prófétálom, hogy senki sem jön erre a földre, hacsak nem az Úr keze hozza.

The Second Book of Nephi

An account of the death of Lehi. Nephi's brethren rebel against him. The Lord warns Nephi to depart into the wilderness. His journeyings in the wilderness, and so forth.

2 Nephi 1

And now it came to pass that after I, Nephi, had made an end of teaching my brethren, our father, Lehi, also spake many things unto them, and rehearsed unto them, how great things the Lord had done for them in bringing them out of the land of Jerusalem.

And he spake unto them concerning their rebellions upon the waters, and the mercies of God in sparing their lives, that they were not swallowed up in the sea.

And he also spake unto them concerning the land of promise, which they had obtained—how merciful the Lord had been in warning us that we should flee out of the land of Jerusalem.

For, behold, said he, I have seen a vision, in which I know that Jerusalem is destroyed; and had we remained in Jerusalem we should also have perished.

But, said he, notwithstanding our afflictions, we have obtained a land of promise, a land which is choice above all other lands; a land which the Lord God hath covenanted with me should be a land for the inheritance of my seed. Yea, the Lord hath covenanted this land unto me, and to my children forever, and also all those who should be led out of other countries by the hand of the Lord.

Wherefore, I, Lehi, prophesy according to the workings of the Spirit which is in me, that there shall none come into this land save they shall be brought by the hand of the Lord.

7 Ez a föld tehát annak van szentelve, akit ő hoz. És ha úgy lesz, hogy azon parancsolatok szerint szolgálják őt, melyeket adott, egy szabad föld lesz számukra; tehát sohasem fogják őket fogságba hurcolni; ha mégis, akkor az a gonoszság miatt lesz; mert ha a gonoszság elhatalmasodik, átkozott lesz miattuk ez a föld, de az igazlelkűek számára áldott lesz az mindörökre.

8 És íme, bölcsesség szerint való, hogy ez a föld egyelőre megőriztessék más nemzetek tudomásától; mert íme, sok nemzet özönlene el ezt a földet, hogy nem lenne helye örökségnek.

9 Tehát én, Lehi ígéretet kaptam, hogy amennyiben azok, akiket az Úristen kihoz Jeruzsálem földjéről, betartják a parancsolatait, boldogulni fognak ezen föld színén, és megőriztetnek más nemzetektől, hogy sajátjukként birtokolhassák ezt a földet. És ha úgy lesz, hogy betartják a parancsolatait, áldottak lesznek ezen föld színén, és senki nem lesz, aki háborgassa őket, senki, aki elvegye örökségük földjét; és biztonságban élnek mindörökké.

10 De íme, amikor eljön az idő, hogy hitetlenségbe süllyednek, miután olyan nagyszerű áldásokat kaptak az Úr kezétől – tudomást szerezvén a föld és minden ember teremtéséről, ismervén az Úr nagyszerű és csodálatos munkáit a világ teremtésétől kezdve; hatalmat kapván, hogy hit által minden dolgot megtegyenek, birtokukban tudván minden parancsolatot a kezdettől fogva, és az ő végtelen jósága által elhozatván erre a becses, megígért földre – íme, mondom, ha eljön az a nap, hogy elutasítják Izráel Szentjét, az igaz Messiást, Megváltójukat és Istenüket, íme, annak ítéletei pihennek meg rajtuk, aki igazságos.

11 Igen, más nemzeteket hoz el hozzájuk, és hatalmat ad nekik, és elveszi tőlük birtokolt földjeiket, és szétszórhatja őket és lesújtja rájuk.

Wherefore, this land is consecrated unto him whom he shall bring. And if it so be that they shall serve him according to the commandments which he hath given, it shall be a land of liberty unto them; wherefore, they shall never be brought down into captivity; if so, it shall be because of iniquity; for if iniquity shall abound cursed shall be the land for their sakes, but unto the righteous it shall be blessed forever.

And behold, it is wisdom that this land should be kept as yet from the knowledge of other nations; for behold, many nations would overrun the land, that there would be no place for an inheritance.

Wherefore, I, Lehi, have obtained a promise, that inasmuch as those whom the Lord God shall bring out of the land of Jerusalem shall keep his commandments, they shall prosper upon the face of this land; and they shall be kept from all other nations, that they may possess this land unto themselves. And if it so be that they shall keep his commandments they shall be blessed upon the face of this land, and there shall be none to molest them, nor to take away the land of their inheritance; and they shall dwell safely forever.

But behold, when the time cometh that they shall dwindle in unbelief, after they have received so great blessings from the hand of the Lord—having a knowledge of the creation of the earth, and all men, knowing the great and marvelous works of the Lord from the creation of the world; having power given them to do all things by faith; having all the commandments from the beginning, and having been brought by his infinite goodness into this precious land of promise—behold, I say, if the day shall come that they will reject the Holy One of Israel, the true Messiah, their Redeemer and their God, behold, the judgments of him that is just shall rest upon them.

Yea, he will bring other nations unto them, and he will give unto them power, and he will take away from them the lands of their possessions, and he will cause them to be scattered and smitten.

- 12 Igen, amint egyik nemzedéket felváltja a másik, vérontások lesznek, és nagy meglátogatások közöttük; tehát fiaim, szeretném, ha emlékeznétek; igen, szeretném, ha hallgatnátok szavaimra.
- 13 Ó, hogy felébrednétek; felébrednétek egy mély álomból, igen, méghozzá a pokol álmából, és leráznátok a rettenetes láncokat, melyekkel megkötöztek, melyek azok a láncok, amelyek megkötözik az emberek gyermekeit, hogy foglyokként elhurcolják őket, le a nyomorúság és a jaj örök szakadékába.
- 14 Ébredjetek! És keljetek fel a porból és halljátok egy reszkető szülő szavait, akinek végtagjait nem sokára le kell fektetnetek a hideg és csendes sírba, ahonnan egyetlen utazó sem képes visszatérni; még egy pár nap, és megyek az egész földnek útján.
- 15 De íme, az Úr megváltotta lelkemet a pokoltól; látam dicsőségét és szeretetének karjai örökre átölelnek.
- 16 És szeretném, ha emlékeznétek az Úr rendelkezéseinek és ítéleteinek betartására; íme, ez volt lelkem aggodalma a kezdettől fogva.
- 17 Szívemre időről időre bánat nehezedett, mert félttem, hogy keményszívűségetek miatt az Úr, a ti Istenetek, haragjának teljességében jön ellenetek, hogy örökre kivágtok és elpusztultok.
- 18 Vagy pedig átok száll rátok sok nemzedéken át; és kard és éhínség látogat meg titeket, és gyűlölnék, és az ördög akarata és fogsága szerint vezetnek benneteket.
- 19 Ó fiaim, bár ne jönnének el rátok mindezen dolgok, hanem az Úr kiváló és kedvelt népe lennétek. De íme, legyen meg az ő akarata, mert az ő útja mindörökké az igazlelkűség.
- 20 És ő azt mondta: Amennyiben betartjátok parancsolataimat, boldogulni fogtok a földön; de amennyiben nem tartjátok be parancsolataimat, kivágtok a szíнем elől.

Yea, as one generation passeth to another there shall be bloodsheds, and great visitations among them; wherefore, my sons, I would that ye would remember; yea, I would that ye would hearken unto my words.

O that ye would awake; awake from a deep sleep, yea, even from the sleep of hell, and shake off the awful chains by which ye are bound, which are the chains which bind the children of men, that they are carried away captive down to the eternal gulf of misery and woe.

Awake! and arise from the dust, and hear the words of a trembling parent, whose limbs ye must soon lay down in the cold and silent grave, from whence no traveler can return; a few more days and I go the way of all the earth.

But behold, the Lord hath redeemed my soul from hell; I have beheld his glory, and I am encircled about eternally in the arms of his love.

And I desire that ye should remember to observe the statutes and the judgments of the Lord; behold, this hath been the anxiety of my soul from the beginning.

My heart hath been weighed down with sorrow from time to time, for I have feared, lest for the hardness of your hearts the Lord your God should come out in the fulness of his wrath upon you, that ye be cut off and destroyed forever;

Or, that a cursing should come upon you for the space of many generations; and ye are visited by sword, and by famine, and are hated, and are led according to the will and captivity of the devil.

O my sons, that these things might not come upon you, but that ye might be a choice and a favored people of the Lord. But behold, his will be done; for his ways are righteousness forever.

And he hath said that: Inasmuch as ye shall keep my commandments ye shall prosper in the land; but inasmuch as ye will not keep my commandments ye shall be cut off from my presence.

- 21 És most, hogy lelkemnek öröme lehessen bennetek, és hogy szívem boldogan hagyja el ezt a világot miattatok, hogy ne a fájdalom és a szomorúság vigyen le a sírba, keljete fel a porból, fiaim, és legyetek férfiak, és legyetek eltökéltek, egy elmével és egy szívvel, minden dologban egységesen, nehogy fogóságba hurcoljanak benneteket;
- 22 Hogy ne átkozzanak meg benneteket keserves átokkal; és azért is, hogy ne vonjátok magatokra egy igazságos Isten nemtetszését, hogy elpusztuljatok, igen, mind a lélek és a test örök pusztulását.
- 23 Ébredjete, fiaim; öltsetek magatokra az igazlelkűség fegyverzetét. Rázzátok le a láncokat, melyekkel megkötöztek, és jöjjetek elő a homályból, és keljete fel a porból.
- 24 Ne lázozzatok többé fivéretek ellen, akinek meglátásai dicsőségesek voltak, és aki attól az időtől fogva betartotta a parancsolatokat, hogy elhagytuk Jeruzsálemet; és aki eszköz volt Isten kezében; elhozván minket a megígért földre; mert ha ő nincs, éhen kellett volna vesznünk a vadonban; ti mégis arra törekedtetek, hogy elvegyétek az életét; igen, és sok bánatot szenvedett el miattatok.
- 25 És én rendkívül félek és reszketek miattatok, hogy ismét szenvedni fog; mert íme, megvádoltátok, hogy hatalomra és felhatalmazásra törekedett felettetek; de én tudom, hogy nem törekedett hatalomra, sem felhatalmazásra felettetek, hanem Isten dicsőségére törekedett, és a ti saját örök jólétekre.
- 26 És ti zúgolódtatok, mert nyílt volt hozzátok. Azt mondjátok, hogy csípős beszédet használt; azt mondjátok, hogy haragudott rátok; de íme, csípős beszéde a benne lévő Isten szava erejének csípőssége volt; és az, amit ti haragnak hívtok, az igazság volt, aszerint, ami Istenben van, amit nem tudott visszatartani, merészen kijelentvén a gonoszságaitokat illető dolgokat.
- 27 És szükségképpen vele kell lennie Isten hatalmának, még hozzá annyira, hogy megparancsolja nektek, hogy engedelmeskednetek kell. De íme, ez nem ő volt, hanem az Úr Lelke, mely benne volt, mely szólásra nyitotta száját, hogy nem csukhatta be azt.

And now that my soul might have joy in you, and that my heart might leave this world with gladness because of you, that I might not be brought down with grief and sorrow to the grave, arise from the dust, my sons, and be men, and be determined in one mind and in one heart, united in all things, that ye may not come down into captivity;

That ye may not be cursed with a sore cursing; and also, that ye may not incur the displeasure of a just God upon you, unto the destruction, yea, the eternal destruction of both soul and body.

Awake, my sons; put on the armor of righteousness. Shake off the chains with which ye are bound, and come forth out of obscurity, and arise from the dust.

Rebel no more against your brother, whose views have been glorious, and who hath kept the commandments from the time that we left Jerusalem; and who hath been an instrument in the hands of God, in bringing us forth into the land of promise; for were it not for him, we must have perished with hunger in the wilderness; nevertheless, ye sought to take away his life; yea, and he hath suffered much sorrow because of you.

And I exceedingly fear and tremble because of you, lest he shall suffer again; for behold, ye have accused him that he sought power and authority over you; but I know that he hath not sought for power nor authority over you, but he hath sought the glory of God, and your own eternal welfare.

And ye have murmured because he hath been plain unto you. Ye say that he hath used sharpness; ye say that he hath been angry with you; but behold, his sharpness was the sharpness of the power of the word of God, which was in him; and that which ye call anger was the truth, according to that which is in God, which he could not restrain, manifesting boldly concerning your iniquities.

And it must needs be that the power of God must be with him, even unto his commanding you that ye must obey. But behold, it was not he, but it was the Spirit of the Lord which was in him, which opened his mouth to utterance that he could not shut it.

28 És most fiam Lámán, és Lemuel és Sam, és ti is fiaim, akik Ismáel fiai vagytok, íme, ha Nephi szavára hallgattok, nem vesztek el. És ha hallgattok rá, egy áldást hagyok rajtatok, igen, méghozzá első áldásomat.

29 De ha nem hallgattok rá, elveszem első áldásomat; igen, méghozzá az én áldásomat, és az rajta fog megpihenni.

30 És most, Zorám, tehozzád szólok: Íme, Lábán szolgája vagy; mégis kihozattál Jeruzsálem földjéről, és tudom, hogy mindörökké igaz barátja vagy fiamnak, Nefinek.

31 Tehát mert hűséges voltál, magod áldott lesz az ő magjával, hogy sokáig jólétben fognak élni ezen föld színén; és a közöttük lévő gonoszság kivételével semmi nem árt majd nekik vagy zavarja meg jólétüket ezen föld színén mindörökké.

32 Tehát ha betartjátok az Úr parancsolatait, akkor az Úr, fiam magjával együtt a te magod biztonságának szentelte ezt a földet.

And now my son, Laman, and also Lemuel and Sam, and also my sons who are the sons of Ishmael, behold, if ye will hearken unto the voice of Nephi ye shall not perish. And if ye will hearken unto him I leave unto you a blessing, yea, even my first blessing.

But if ye will not hearken unto him I take away my first blessing, yea, even my blessing, and it shall rest upon him.

And now, Zoram, I speak unto you: Behold, thou art the servant of Laban; nevertheless, thou hast been brought out of the land of Jerusalem, and I know that thou art a true friend unto my son, Nephi, forever.

Wherefore, because thou hast been faithful thy seed shall be blessed with his seed, that they dwell in prosperity long upon the face of this land; and nothing, save it shall be iniquity among them, shall harm or disturb their prosperity upon the face of this land forever.

Wherefore, if ye shall keep the commandments of the Lord, the Lord hath consecrated this land for the security of thy seed with the seed of my son.

2 Nefi 2

- 1 És most, Jákób, tehozzád szólok: gyötrelmem napjainak elsőszületője vagy a vadonban. És íme, gyermekkorodban megpróbáltatásokat és sok bánatot szenvedtél el fivéreid durvasága miatt.
- 2 Mindazonáltal, Jákób, elsőszülettem a vadonban, ismered Isten nagyságát; és ő javadra fogja szentelni megpróbáltatásaidat.
- 3 Áldott lesz tehát a lelked, és biztonságban élsz majd fivéreddel, Nefivel; és napjaidat Istened szolgálatában fogod tölteni. Tudom tehát, hogy megváltatál, Megváltód igazlelkűsége miatt; mert láttad, hogy az idő teljességében eljön, hogy szabadulást hozzon az embereknek.
- 4 És fiatalkorodban megláttad az ő dicsőségét; tehát áldott vagy, éppen úgy, mint azok, akiknek testben fog szolgálni; mert a Lélek ugyanaz tegnap, ma és mindörökké. És az út az ember bukása óta el van készítve, és a szabadítás fizetség nélküli.
- 5 És elegendő utasítást kaptak az emberek, hogy különbséget tegyenek jó és gonosz között. És a törvény megadatott az embereknek. És a törvény által egyetlen test sincs igazolva; vagyis a törvény által vágatnak ki az emberek. Igen, a természet törvénye által kivágattak; és ezen kívül a lelki törvény által elvesznek attól, ami jó, és mindörökké nyomorultak lesznek.
- 6 A megváltás tehát a Szent Messiásban és ő általa jön el; mert ő telve van kegyelemmel és igazsággal.
- 7 Íme, áldozatként felajánlja magát a bűnért, hogy beteljesítse a törvényt, mindazokért, akiknek megtört a szívük és töredelmes a lelkük; és senki másért nem teljesíthető be a törvény.
- 8 Mily nagy tehát annak fontossága, hogy ezen dolgokat tudassák a föld lakóival, hogy tudhassák, hogy nincs olyan test, mely Isten jelenlétében lakhat, ha csak nem a Szent Messiás érdemei, és irgalma és kegyelme által, aki leteszi életét a test szerint, és a Lélek hatalma által újra felveszi azt, hogy véghezvigye a halottak feltámadását, lévén az első, aki felkel.

2 Nephi 2

And now, Jacob, I speak unto you: Thou art my firstborn in the days of my tribulation in the wilderness. And behold, in thy childhood thou hast suffered afflictions and much sorrow, because of the rudeness of thy brethren.

Nevertheless, Jacob, my firstborn in the wilderness, thou knowest the greatness of God; and he shall consecrate thine afflictions for thy gain.

Wherefore, thy soul shall be blessed, and thou shalt dwell safely with thy brother, Nephi; and thy days shall be spent in the service of thy God. Wherefore, I know that thou art redeemed, because of the righteousness of thy Redeemer; for thou hast beheld that in the fulness of time he cometh to bring salvation unto men.

And thou hast beheld in thy youth his glory; wherefore, thou art blessed even as they unto whom he shall minister in the flesh; for the Spirit is the same, yesterday, today, and forever. And the way is prepared from the fall of man, and salvation is free.

And men are instructed sufficiently that they know good from evil. And the law is given unto men. And by the law no flesh is justified; or, by the law men are cut off. Yea, by the temporal law they were cut off; and also, by the spiritual law they perish from that which is good, and become miserable forever.

Wherefore, redemption cometh in and through the Holy Messiah; for he is full of grace and truth.

Behold, he offereth himself a sacrifice for sin, to answer the ends of the law, unto all those who have a broken heart and a contrite spirit; and unto none else can the ends of the law be answered.

Wherefore, how great the importance to make these things known unto the inhabitants of the earth, that they may know that there is no flesh that can dwell in the presence of God, save it be through the merits, and mercy, and grace of the Holy Messiah, who layeth down his life according to the flesh, and taketh it again by the power of the Spirit, that he may bring to pass the resurrection of the dead, being the first that should rise.

- 9 Ó tehát Istennek zsengeje, mivel közbenjár mind az emberek gyermekeiért; és akik hisznek benne, megszabadulnak.
- 10 És a mindenkiért történő közbenjárás miatt, minden ember Istenhez jön; tehát az ő színe elé állnak, hogy általa megítéltessenek, a benne lévő igazság és szentség szerint. A törvény beteljesítése tehát, melyet a Szent adott, hogy ki lett szabva a büntetés, melyet ahhoz rendeltek, mely hozzárendelt büntetés ellentétben van azzal a boldogsággal, mely hozzárendeltett, hogy beteljesítse az engesztelést –
- 11 Mert szükségképpen minden dologban ellentétnek kell lennie. Ha nem lenne – én vadonbeli elsőszülöttem – akkor nem lehetne igazlelkűséget véghezvinni, sem gonosztságot, sem szentséget sem nyomorúságot, sem jót sem rosszat. Tehát szükségképpen minden dolognak egy összetételnek kell lennie; mert ha egyetlen részből állna, akkor szükségképpen olyanak kellene maradnia, mintha halott lenne, nem rendelkezvén sem élettel sem halállal, sem romlandósággal sem romolhatatlansággal, sem boldogsággal sem nyomorúsággal, sem érzéssel sem érzéketlenséggel.
- 12 Tehát szükségképpen semmit érő dolognak kellett volna teremtetnie, tehát nem lenne cél teremtése szándékában. Ezen dolognak tehát szükségszerűen meg kellene semmisítenie Isten bölcsességét, és örökkévaló céljait, valamint Isten hatalmát, és irgalmát és igazságosságát is.
- 13 És ha azt mondjátok, hogy nincs törvény, azt is mondhatjátok, hogy nincs bűn. Ha azt mondjátok, hogy nincs bűn, azt is mondhatjátok, hogy nincs igazlelkűség. És ha nincs igazlelkűség, nincs boldogság. És ha nincs igazlelkűség, sem boldogság, nincs büntetés, sem nyomorúság. És ha ezek a dolgok nincsenek, nincs Isten. És ha nincs Isten, mi nem vagyunk, sem a föld; mert nem lehetett volna a dolgok megteremtése, sem ami cselekedjen, sem amivel cselekedjenek; tehát minden dolognak el kellett volna tűnnie.

Wherefore, he is the firstfruits unto God, inasmuch as he shall make intercession for all the children of men; and they that believe in him shall be saved.

And because of the intercession for all, all men come unto God; wherefore, they stand in the presence of him, to be judged of him according to the truth and holiness which is in him. Wherefore, the ends of the law which the Holy One hath given, unto the inflicting of the punishment which is affixed, which punishment that is affixed is in opposition to that of the happiness which is affixed, to answer the ends of the atonement—

For it must needs be, that there is an opposition in all things. If not so, my firstborn in the wilderness, righteousness could not be brought to pass, neither wickedness, neither holiness nor misery, neither good nor bad. Wherefore, all things must needs be a compound in one; wherefore, if it should be one body it must needs remain as dead, having no life neither death, nor corruption nor incorruption, happiness nor misery, neither sense nor insensibility.

Wherefore, it must needs have been created for a thing of naught; wherefore there would have been no purpose in the end of its creation. Wherefore, this thing must needs destroy the wisdom of God and his eternal purposes, and also the power, and the mercy, and the justice of God.

And if ye shall say there is no law, ye shall also say there is no sin. If ye shall say there is no sin, ye shall also say there is no righteousness. And if there be no righteousness there be no happiness. And if there be no righteousness nor happiness there be no punishment nor misery. And if these things are not there is no God. And if there is no God we are not, neither the earth; for there could have been no creation of things, neither to act nor to be acted upon; wherefore, all things must have vanished away.

14 És most, fiaim, mindezen dolgokat hasznotokra és okulásotokra mondom nektek; mert van Isten, és ő teremtett minden dolgot, az eget is és a földet, és minden dolgot, ami azokban van, azt is, ami cselekedjen, és azt is, amivel cselekedjenek.

15 És hogy létrehozza örökkévaló céljait az ember végső állapotában, miután megteremtette első szüleinket, és a mező vadjait és a lég madarait, egyszóval minden dolgot, ami teremtett, szükségképpen, feltétlenül lennie kellett egy ellentétnek; méghozzá a tiltott gyümölcsnek, ellentétként az élet fájának; lévén az egyik édes és a másik keserű.

16 Az Úristen megadta tehát az embernek, hogy önmagáért cselekedjék. Az ember tehát nem tudna önmagáért cselekedni, ha nem úgy lenne, hogy csábítja az egyik vagy a másik.

17 És nekem, Lehinek, azon dolgok szerint, amiket olvastam, szükségképpen azt kell gondolnom, hogy Istennek egy angyala, aszerint, ami meg van írva, lebukott a mennyből; tehát ördög lett belőle, arra törekedvén, ami gonosz Isten előtt.

18 És mivel lebukott a mennyből, és örökre nyomorulttá vált, még az egész emberiség nyomorúságára is törekedett. Azt mondta tehát Évának, igen, méghozzá ama régi kígyó, aki az ördög, aki minden hazugság atyja, ezt mondta tehát: Egyél a tiltott gyümölcsből, és nem haltok meg, hanem olyanok lesztek, mint Isten, felismervén jót és gonoszt.

19 És miután Ádám és Éva ettek a tiltott gyümölcsből, kiűzettek az Éden kertjéből, hogy műveljék a földet.

20 És gyermekeket hoztak világra; igen, méghozzá az egész föld családját.

21 És meg lettek hosszabbítva az emberek gyermekeinek napjai, Isten akarata szerint, hogy bűnbánatot tarthassanak, míg a testben vannak; állapotuk tehát a próbatétel állapota lett, és idejük meg lett hosszabbítva, azon parancsolatok szerint, melyeket az Úristen az emberek gyermekeinek adott. Mert ő parancsolatot adott, hogy minden embernek bűnbánatot kell tartania; mert minden embernek megmutatta, hogy elvesztek, szüleik vétke miatt.

And now, my sons, I speak unto you these things for your profit and learning; for there is a God, and he hath created all things, both the heavens and the earth, and all things that in them are, both things to act and things to be acted upon.

And to bring about his eternal purposes in the end of man, after he had created our first parents, and the beasts of the field and the fowls of the air, and in fine, all things which are created, it must needs be that there was an opposition; even the forbidden fruit in opposition to the tree of life; the one being sweet and the other bitter.

Wherefore, the Lord God gave unto man that he should act for himself. Wherefore, man could not act for himself save it should be that he was enticed by the one or the other.

And I, Lehi, according to the things which I have read, must needs suppose that an angel of God, according to that which is written, had fallen from heaven; wherefore, he became a devil, having sought that which was evil before God.

And because he had fallen from heaven, and had become miserable forever, he sought also the misery of all mankind. Wherefore, he said unto Eve, yea, even that old serpent, who is the devil, who is the father of all lies, wherefore he said: Partake of the forbidden fruit, and ye shall not die, but ye shall be as God, knowing good and evil.

And after Adam and Eve had partaken of the forbidden fruit they were driven out of the garden of Eden, to till the earth.

And they have brought forth children; yea, even the family of all the earth.

And the days of the children of men were prolonged, according to the will of God, that they might repent while in the flesh; wherefore, their state became a state of probation, and their time was lengthened, according to the commandments which the Lord God gave unto the children of men. For he gave commandment that all men must repent; for he showed unto all men that they were lost, because of the transgression of their parents.

- 22 És most, íme, ha Ádám nem vétkezett volna, nem bukott volna el, hanem az Éden kertjében maradt volna. És minden dolognak, mely teremtetett, ugyanabban az állapotban kellett volna maradnia, amelyben teremtése után volt; és mindörökre megmaradtak volna és nem lenne végük.
- 23 És nem lettek volna gyermekeik; tehát egy ártatlan állapotban maradtak volna, nem rendelkezvén örömmel, mert nem ismernék a nyomorúságot; nem cselekedvén jót, mert nem ismernének bűnt.
- 24 De íme, minden dolog annak bölcsessége szerint történt, aki minden dolgot tud.
- 25 Ádám elbukott, hogy lehessenek emberek; és az emberek azért vannak, hogy örömük lehessen.
- 26 És az idő teljességében eljön a Messiás, hogy az emberek gyermekeit megválthassa a bukástól. És mivel megváltják őket a bukástól, mindörökre szabadok lesznek, felismervén a jót a gonosztól; hogy önmaguk cselekedjenek, és ne velük cselekedjenek, kivéve a törvény büntetése által a nagy és utolsó napon, azon parancsolatok szerint, melyeket Isten adott.
- 27 Az emberek tehát szabadok a test szerint, és minden dolog megadatott nekik, melyre az embernek szüksége van. És szabadon választhatják a szabadságot és az örök életet, minden ember nagy Közbenjárója által, vagy választhatják a fogságot és a halált, az ördög fogsága és hatalma szerint; mert ő arra törekszik, hogy minden ember olyan nyomorult lehessen, mint ő maga.
- 28 És most, fiaim, szeretném, ha a nagy Közbenjáróra tekintenétek, és hallgatnátok nagyszerű parancsolataira; és hűek lennétek a szavaihoz, és az örök életet választanátok, Szent Lelkének akarata szerint;
- 29 És nem az örök halált választanátok, a test és az abban lévő gonosz akarata szerint, mely hatalmat ad az ördög lelkének, hogy foglyul ejtsen, hogy lehurcoljon benneteket a pokolba, hogy ott uralkodhasson felettetek a saját királyságában.
- 30 Mindannyiottokhoz szóltam ezt a néhány szót, fiaim, próbatélelem utolsó napjaiban; és én a jó részt választottam, a próféta szavai szerint. És nincs más céloom, csak a ti lelketek örökkévaló jóléte. Ámen.

And now, behold, if Adam had not transgressed he would not have fallen, but he would have remained in the garden of Eden. And all things which were created must have remained in the same state in which they were after they were created; and they must have remained forever, and had no end.

And they would have had no children; wherefore they would have remained in a state of innocence, having no joy, for they knew no misery; doing no good, for they knew no sin.

But behold, all things have been done in the wisdom of him who knoweth all things.

Adam fell that men might be; and men are, that they might have joy.

And the Messiah cometh in the fulness of time, that he may redeem the children of men from the fall. And because that they are redeemed from the fall they have become free forever, knowing good from evil; to act for themselves and not to be acted upon, save it be by the punishment of the law at the great and last day, according to the commandments which God hath given.

Wherefore, men are free according to the flesh; and all things are given them which are expedient unto man. And they are free to choose liberty and eternal life, through the great Mediator of all men, or to choose captivity and death, according to the captivity and power of the devil; for he seeketh that all men might be miserable like unto himself.

And now, my sons, I would that ye should look to the great Mediator, and hearken unto his great commandments; and be faithful unto his words, and choose eternal life, according to the will of his Holy Spirit;

And not choose eternal death, according to the will of the flesh and the evil which is therein, which giveth the spirit of the devil power to captivate, to bring you down to hell, that he may reign over you in his own kingdom.

I have spoken these few words unto you all, my sons, in the last days of my probation; and I have chosen the good part, according to the words of the prophet. And I have none other object save it be the everlasting welfare of your souls. Amen.

2 Nefi 3

- 1 És most hozzád szólok, József, utolsó szülöttem. Megpróbáltatásaim vadonjában születél; igen, legnagyobb bánatom idején szült téged anyád.
- 2 És bár neked is szentelné az Úr ezt a földet, mely igen értékes föld, örökségedül és magod örökségül fivéreiddel, a te biztonságodnak mindörökké, ha úgy leszen, hogy megtartjátok Izráel Szentjének parancsolatait.
- 3 És most, József, utolsó szülöttem, akit megpróbáltatásaim vadonjából hoztalak ki, bár megáldana az Úr mindörökre, mert magod nem pusztul el teljesen.
- 4 Mert íme, az én ágyékom gyümölcse vagy, és én József leszármazottja vagyok, akit fogolyként Egyiptomba hurcoltak. És nagyszerűek voltak az Úr szövetségei, melyeket Józseffel kötött!
- 5 Tehát József valóban látta napjainkat. És elnyert egy ígéretet az Úrtól, hogy ágyékának gyümölcéséből az Úristen egy igazlelkű ágat nevel Izráel házának; nem a Messiást, hanem egy ágat, amely később letöretik, mégis meg fognak emlékezni róla az Úr szövetségeiben, hogy a Messiás az utolsó napokban kinyilváníttatik nekik, a hatalom lelkében, kihozván őket a sötétségből a világosságra – igen, a rejtett sötétségből és fogságból a szabadságra.
- 6 Mert József valóban bizonyosságot tett, mondván: Látnokot támaszt az Úr, Istenem, aki kiváló látnok lesz ágyékom gyümölcse számára.
- 7 Igen, József valóban ezt mondta: Így szól hozzám az Úr: Választott látnokot támasztok ágyékod gyümölcéséből; és nagyra becsülik majd ágyékod gyümölcse között. És parancsolatot adok neki, hogy tegyen meg egy olyan munkát ágyékod gyümölcésének, testvéreinek, ami nagyon értékes lesz számukra, olyanynira, hogy tudomásukra hozza a szövetségeket, melyeket atyáiddal kötöttem.
- 8 És adok neki egy parancsolatot, hogy semmi más munkát ne tegyen, csak azt a munkát, amit én parancsolok neki. És nagyvá teszem szememben; mivel az én munkámat végzi.

2 Nephi 3

And now I speak unto you, Joseph, my last-born. Thou wast born in the wilderness of mine afflictions; yea, in the days of my greatest sorrow did thy mother bear thee.

And may the Lord consecrate also unto thee this land, which is a most precious land, for thine inheritance and the inheritance of thy seed with thy brethren, for thy security forever, if it so be that ye shall keep the commandments of the Holy One of Israel.

And now, Joseph, my last-born, whom I have brought out of the wilderness of mine afflictions, may the Lord bless thee forever, for thy seed shall not utterly be destroyed.

For behold, thou art the fruit of my loins; and I am a descendant of Joseph who was carried captive into Egypt. And great were the covenants of the Lord which he made unto Joseph.

Wherefore, Joseph truly saw our day. And he obtained a promise of the Lord, that out of the fruit of his loins the Lord God would raise up a righteous branch unto the house of Israel; not the Messiah, but a branch which was to be broken off, nevertheless, to be remembered in the covenants of the Lord that the Messiah should be made manifest unto them in the latter days, in the spirit of power, unto the bringing of them out of darkness unto light—yea, out of hidden darkness and out of captivity unto freedom.

For Joseph truly testified, saying: A seer shall the Lord my God raise up, who shall be a choice seer unto the fruit of my loins.

Yea, Joseph truly said: Thus saith the Lord unto me: A choice seer will I raise up out of the fruit of thy loins; and he shall be esteemed highly among the fruit of thy loins. And unto him will I give commandment that he shall do a work for the fruit of thy loins, his brethren, which shall be of great worth unto them, even to the bringing of them to the knowledge of the covenants which I have made with thy fathers.

And I will give unto him a commandment that he shall do none other work, save the work which I shall command him. And I will make him great in mine eyes; for he shall do my work.

- 9 És olyan nagy lesz, mint Mózes, akiről megmondtam, hogy támasztom nektek, hogy kiszabadítsa népemet, Ó Izráel háza.
- 10 És Mózeset támasztom, hogy kiszabadítsa népedet Egyiptom földjéről.
- 11 De egy látnokot támasztok ágyékod gyümölcséből, és neki adok hatalmat, hogy szavamat előhozza ágyékod magjának – és ne csak hogy szavamat előhozza, mondja az Úr, de hogy meggyőzze őket szavamról, mely már azelőtt eljutott hozzájuk.
- 12 Ágyékod gyümölcse tehát írni fog; és Júda ágyékának gyümölcse írni fog; és az amit a te ágyékod gyümölcse ír, és az is, amit Júda ágyékának gyümölcse ír, egygé nő, meghazudtolván a hamis tanokat, és megszüntetvén a vitatkozásokat, és békét teremtven ágyékod gyümölcse között; és elvezetvén őket atyáik ismeretéhez az utolsó napokban, és szövetségeim ismeretéhez, mondja az Úr.
- 13 És gyengeségből erőssé tétetik, azon a napon, amikor munkám megkezdődik egész népem között, visszaállítva téged, Ó Izráel háza, mondja az Úr.
- 14 És így prófétált József, mondván: Íme, azt a látnokot megáldja az Úr; és akik elpusztítására törekednek, azokat elpusztítják; mert ez az ígélet, amit az Úrtól ágyékom gyümölcseire vonatkozóan kaptam, be fog teljesülni. Íme, biztos vagyok ezen ígélet beteljesülésében;
- 15 És rólam nevezik el nevét, és az atyja neve után lesz. És hasonló lesz hozzám; azon dolog miatt, melyet az Úr az ő keze által hoz elő, az Úr hatalma által hozza népemet a szabaduláshoz.
- 16 Igen, így prófétált József: Biztos vagyok ezen dologban, mint ahogyan biztos vagyok a Mózesre vonatkozó ígéletben; mert az Úr ezt mondta nekem: Mindörökre megőrzöm magodat.

And he shall be great like unto Moses, whom I have said I would raise up unto you, to deliver my people, O house of Israel.

And Moses will I raise up, to deliver thy people out of the land of Egypt.

But a seer will I raise up out of the fruit of thy loins; and unto him will I give power to bring forth my word unto the seed of thy loins—and not to the bringing forth my word only, saith the Lord, but to the convincing them of my word, which shall have already gone forth among them.

Wherefore, the fruit of thy loins shall write; and the fruit of the loins of Judah shall write; and that which shall be written by the fruit of thy loins, and also that which shall be written by the fruit of the loins of Judah, shall grow together, unto the confounding of false doctrines and laying down of contentions, and establishing peace among the fruit of thy loins, and bringing them to the knowledge of their fathers in the latter days, and also to the knowledge of my covenants, saith the Lord.

And out of weakness he shall be made strong, in that day when my work shall commence among all my people, unto the restoring thee, O house of Israel, saith the Lord.

And thus prophesied Joseph, saying: Behold, that seer will the Lord bless; and they that seek to destroy him shall be confounded; for this promise, which I have obtained of the Lord, of the fruit of my loins, shall be fulfilled. Behold, I am sure of the fulfilling of this promise;

And his name shall be called after me; and it shall be after the name of his father. And he shall be like unto me; for the thing, which the Lord shall bring forth by his hand, by the power of the Lord shall bring my people unto salvation.

Yea, thus prophesied Joseph: I am sure of this thing, even as I am sure of the promise of Moses; for the Lord hath said unto me, I will preserve thy seed forever.

- 17 És az Úr ezt mondta: Mózeset támasztok, és hatalmat adok neki egy rúdban; és ítélőképességet adok neki az írásban. Nyelvét azonban nem oldom meg, hogy sokat beszéljen, nem teszem hatalmassá a beszédben. De leírom neki törvényemet, saját kezem ujjával; és adok neki egy szószólót.
- 18 És az Úr azt is mondta nekem: Látnokot támasztok ágyékod gyümölcsének; és adok neki egy szószólót. És én íme, megadom neki, hogy leírja ágyékod gyümölcsének írását, ágyékod gyümölcsének; és ágyékod szószólója fogja azt kijelenteni.
- 19 És a szavak, melyeket leír, azok a szavak lesznek, melyeknek bölcsességem szerint célszerű eljutni ágyékod gyümölcséhez. És olyan lesz ez, mintha ágyékod gyümölcse a porból kiáltana hozzájuk; mert én ismerem hitüket.
- 20 És a porból kiáltanak; igen, méghozzá bűnbánatot a testvéreiknek, méghozzá miután sok nemzedék jött el utánuk. És léssen, hogy kiáltásuk eljut hozzájuk, méghozzá szavaik egyszerűsége szerint.
- 21 Hitük miatt szavaik majd az én számból erednek fivéreikhez, akik ágyékod gyümölcse; és szavaik gyengeségét erőssé teszem hitükben, hogy megemlékeznek szövetségemről, melyet atyáiddal kötöttem.
- 22 És most, íme, József fiam, ily módon prófétált ősatyám.
- 23 Áldott vagy tehát ezen szövetség miatt; mert magod nem fog elpusztulni, mert hallgatnak a könyv szavaira.
- 24 És egy hatalmas nevelkedik majd közöttük, aki sok jót tesz, szóban is és tettben is, eszköz lévén Isten kezében, rendkívüli hittel, hogy hatalmas csodákat műveljen, és megtegye azt a dolgot, mely nagyszerű Isten szemében, hogy sok visszaállítást vigyen véghez Izráel házának, és fivérid magjának.
- And the Lord hath said: I will raise up a Moses; and I will give power unto him in a rod; and I will give judgment unto him in writing. Yet I will not loose his tongue, that he shall speak much, for I will not make him mighty in speaking. But I will write unto him my law, by the finger of mine own hand; and I will make a spokesman for him.
- And the Lord said unto me also: I will raise up unto the fruit of thy loins; and I will make for him a spokesman. And I, behold, I will give unto him that he shall write the writing of the fruit of thy loins, unto the fruit of thy loins; and the spokesman of thy loins shall declare it.
- And the words which he shall write shall be the words which are expedient in my wisdom should go forth unto the fruit of thy loins. And it shall be as if the fruit of thy loins had cried unto them from the dust; for I know their faith.
- And they shall cry from the dust; yea, even repentance unto their brethren, even after many generations have gone by them. And it shall come to pass that their cry shall go, even according to the simplicity of their words.
- Because of their faith their words shall proceed forth out of my mouth unto their brethren who are the fruit of thy loins; and the weakness of their words will I make strong in their faith, unto the remembering of my covenant which I made unto thy fathers.
- And now, behold, my son Joseph, after this manner did my father of old prophesy.
- Wherefore, because of this covenant thou art blessed; for thy seed shall not be destroyed, for they shall hearken unto the words of the book.
- And there shall rise up one mighty among them, who shall do much good, both in word and in deed, being an instrument in the hands of God, with exceeding faith, to work mighty wonders, and do that thing which is great in the sight of God, unto the bringing to pass much restoration unto the house of Israel, and unto the seed of thy brethren.

25 És most, áldott vagy te, József. Íme, kicsi vagy;
hallgass tehát fivéred, Nefi szavaira, és azon szavak
szerint lesz majd véled, amelyeket megmondtam.
Emlékezz haldokló atyád szavaira. Ámen.

And now, blessed art thou, Joseph. Behold, thou
art little; wherefore hearken unto the words of thy
brother, Nephi, and it shall be done unto thee even
according to the words which I have spoken.
Remember the words of thy dying father. Amen.

2 Nefi 4

- 1 És most én, Nefi, azon próféciákat illetően szólok, melyeket atyám mondott, Józsefet illetően, akit Egyiptomba hurcoltak.
- 2 Mert íme, ő valóban prófétált magjának egészét illetően. És a próféciák, melyeket írt, nincs sok nagyobb azoknál. És prófétált minket, és az eljövendő nemzedékeinket illetően; és ezek a rézlemezekre vannak írva.
- 3 Miután tehát atyám bevégezte beszédét József próféciáit illetően, hívta Lámán gyermekeit, fiait és leányait, és ezt mondta nekik: Íme, fiaim és leányaim, akik elsősülöttem fiai és leányai vagytok, szeretném, ha meghallgatnátok szavaimat.
- 4 Mert azt mondta az Úristen: Amennyiben betartjátok a parancsolataimat, boldogulni fogtok ezen a földön; és amennyiben nem tartjátok be a parancsolataimat, kivágattok a szíнем elől.
- 5 De íme, fiaim és leányaim, nem tudok lemenni síromba, ha nem hagyok rajtatok egy áldást; mert íme, tudom, hogy ha azon út módja szerint nevelnek fel benneteket, amelyen mennetek kell, nem távoztok el attól.
- 6 Ha tehát megátkoznak, íme, áldásomat hagyom rajtatok, hogy az átok levétesse rólatok, és szüleitek fejére szálljon.
- 7 Tehát áldásom miatt az Úristen nem fogja megengedni, hogy elveszettek; tehát irgalmas lesz hozzátok és magotokhoz mindörökre.
- 8 És lőn, hogy miután atyám bevégezte beszédét Lámán fiaihoz és leányaihoz, maga elé hozatta Lemuel fiait és leányait.
- 9 És szólt hozzájuk, mondván: Íme, fiaim és leányaim, akik második fiam fiai és leányai vagytok; íme, ugyanazt az áldást hagyom nektek, amelyet Lámán fiainak és leányainak hagytam: Ti sem fogtok tehát teljesen elpusztulni; de magotok végül is áldott lesz.

2 Nephi 4

And now, I, Nephi, speak concerning the prophecies of which my father hath spoken, concerning Joseph, who was carried into Egypt.

For behold, he truly prophesied concerning all his seed. And the prophecies which he wrote, there are not many greater. And he prophesied concerning us, and our future generations; and they are written upon the plates of brass.

Wherefore, after my father had made an end of speaking concerning the prophecies of Joseph, he called the children of Laman, his sons, and his daughters, and said unto them: Behold, my sons, and my daughters, who are the sons and the daughters of my firstborn, I would that ye should give ear unto my words.

For the Lord God hath said that: Inasmuch as ye shall keep my commandments ye shall prosper in the land; and inasmuch as ye will not keep my commandments ye shall be cut off from my presence.

But behold, my sons and my daughters, I cannot go down to my grave save I should leave a blessing upon you; for behold, I know that if ye are brought up in the way ye should go ye will not depart from it.

Wherefore, if ye are cursed, behold, I leave my blessing upon you, that the cursing may be taken from you and be answered upon the heads of your parents.

Wherefore, because of my blessing the Lord God will not suffer that ye shall perish; wherefore, he will be merciful unto you and unto your seed forever.

And it came to pass that after my father had made an end of speaking to the sons and daughters of Laman, he caused the sons and daughters of Lemuel to be brought before him.

And he spake unto them, saying: Behold, my sons and my daughters, who are the sons and the daughters of my second son; behold I leave unto you the same blessing which I left unto the sons and daughters of Laman; wherefore, thou shalt not utterly be destroyed; but in the end thy seed shall be blessed.

- 10 És lőn, hogy miután atyám bevégezte hozzájuk intézett beszédét, íme, Ismáel fiaihoz szólt, igen, és még egész háza népéhez.
- 11 És miután bevégezte hozzájuk intézett beszédét, Samhoz szólt, mondván: Áldott vagy te és magod; mert fivéredhez, Nefihez hasonlóan örökölni fogod ezt a földet. És magod az ő magjához számláltatik; és te hasonló leszel fivéredhez, és magod az ő magjához; és életed minden napján áldott leszel.
- 12 És lőn, hogy miután atyám, Lehi, egész háza népéhez szólt, szíve érzései és az Úr Lelke szerint, mely benne volt, megöregedett. És lőn, hogy meghalt és eltemettetett.
- 13 És lőn, hogy nem sok nappal halála után, Lámán és Lemuel és Ismáel fiai megharagudtak rám az Úr intelmei miatt.
- 14 Mert én, Nefi, kényszerítve voltam, hogy szóljak hozzájuk, az ő szava szerint; mert én sok dolgot mondtam nekik, és atyám is, halála előtt; mely beszédekből sok le van írva a másik lemezeimen; mert az inkább történelmi rész a másik lemezeimen van leírva.
- 15 És ezekre lelkeim dolgait írom, és sok mindent a szentírásokból, amelyek a rézlemezekre vannak vésvé. Mert lelkeim gyönyörködik a szentírásokban, és szívem elgondolkozik rajtuk, és leírom őket gyermekeim okulására és hasznára.
- 16 Íme, lelkeim gyönyörködik az Úr dolgaiban, és szívem szüntelenül elgondolkozik azon dolgokon, amiket láttam és hallottam.
- 17 Mégis, az Úr nagy jóságának ellenére, melyben megmutatta nekem nagyszerű és csodálatos műveit, szívem így kiált fel: Ó én nyomorult ember! Igen, szívem el van keseredve testem miatt; lelkeim bánkódik gonoszságaim miatt.
- 18 Körül vagyok véve, a kísértések és a bűnök következtében, melyek oly könnyen zaklatnak engem.
- 19 És amikor örvendezni szeretnék, szívem felsóhajt bűneim miatt; mindazonáltal tudom, kiben bíztam.

And it came to pass that when my father had made an end of speaking unto them, behold, he spake unto the sons of Ishmael, yea, and even all his household.

And after he had made an end of speaking unto them, he spake unto Sam, saying: Blessed art thou, and thy seed; for thou shalt inherit the land like unto thy brother Nephi. And thy seed shall be numbered with his seed; and thou shalt be even like unto thy brother, and thy seed like unto his seed; and thou shalt be blessed in all thy days.

And it came to pass after my father, Lehi, had spoken unto all his household, according to the feelings of his heart and the Spirit of the Lord which was in him, he waxed old. And it came to pass that he died, and was buried.

And it came to pass that not many days after his death, Laman and Lemuel and the sons of Ishmael were angry with me because of the admonitions of the Lord.

For I, Nephi, was constrained to speak unto them, according to his word; for I had spoken many things unto them, and also my father, before his death; many of which sayings are written upon mine other plates; for a more history part are written upon mine other plates.

And upon these I write the things of my soul, and many of the scriptures which are engraven upon the plates of brass. For my soul delighteth in the scriptures, and my heart pondereth them, and writeth them for the learning and the profit of my children.

Behold, my soul delighteth in the things of the Lord; and my heart pondereth continually upon the things which I have seen and heard.

Nevertheless, notwithstanding the great goodness of the Lord, in showing me his great and marvelous works, my heart exclaimeth: O wretched man that I am! Yea, my heart sorroweth because of my flesh; my soul grieveth because of mine iniquities.

I am encompassed about, because of the temptations and the sins which do so easily beset me.

And when I desire to rejoice, my heart groaneth because of my sins; nevertheless, I know in whom I have trusted.

20 Istenem volt támaszom; ő vezetett át megpróbáltatásaimon a vadonban; és ő őrzött meg a nagy mélység vizein.

21 Eltöltött szeretetével, olyannyira, hogy elemésztí testemet.

22 Megszégyenítette ellenségeimet, hogy azokat megszkettette előttem.

23 Íme, meghallgatta könyörgésemet nappal, és tudást adott nekem látomások által éjnek idején.

24 És nappal heves imában merésszé váltam előtte; igen, hangom felküldtem a magasba; és angyalok jöttek le és szolgáltak nekem.

25 És Lelkének szárnyain testem rendkívül magas hegyekre vitetett el. És szemem nagy dolgokat látott, igen, méghozzá embernek túl nagyokat; ezért meghagyták, hogy ne írjam le azokat.

26 Ó akkor, ha oly nagy dolgokat láttam, ha az Úr az emberek gyermekeihez való leereszkedésével oly nagy irgalommal látogatta meg az embert, miért sírna szívem és időzne lelkem a bánat völgyében, és sorvadna el testem, és lankadna el erőm megpróbáltatásaim miatt?

27 És miért engednék a bűnnek testem miatt? Igen, miért adnék utat a kísértéseknek, hogy a gonosznak helye legyen szívemben, hogy elpusztítsa békémet, és sanyargassa lelkemet? Miért vagyok dühös ellenségeim miatt?

28 Ébredj fel, lelkem! Ne hervadozz tovább a bűnben. Örvendj, Ó szívem, és ne adj helyet többé lelkem ellenségének.

29 Ne legyek megint dühös ellenségeim miatt. Ne lankadjon erőm megpróbáltatásaim miatt.

30 Örvendj, Ó szívem, és fohászkodj az Úrhoz, és mondd: Ó Uram, mindörökre téged dicsérlek; igen, lelkem örvend tebenned; Istenem, én szabadulásom kősziklája!

31 Ó Uram, megváltod lelkemet? Kiszabadítasz ellenségeim kezéből? Olyanná teszel, hogy megremegjek a bűn láttán?

My God hath been my support; he hath led me through mine afflictions in the wilderness; and he hath preserved me upon the waters of the great deep.

He hath filled me with his love, even unto the consuming of my flesh.

He hath confounded mine enemies, unto the causing of them to quake before me.

Behold, he hath heard my cry by day, and he hath given me knowledge by visions in the night-time.

And by day have I waxed bold in mighty prayer before him; yea, my voice have I sent up on high; and angels came down and ministered unto me.

And upon the wings of his Spirit hath my body been carried away upon exceedingly high mountains. And mine eyes have beheld great things, yea, even too great for man; therefore I was bidden that I should not write them.

O then, if I have seen so great things, if the Lord in his condescension unto the children of men hath visited men in so much mercy, why should my heart weep and my soul linger in the valley of sorrow, and my flesh waste away, and my strength slacken, because of mine afflictions?

And why should I yield to sin, because of my flesh? Yea, why should I give way to temptations, that the evil one have place in my heart to destroy my peace and afflict my soul? Why am I angry because of mine enemy?

Awake, my soul! No longer droop in sin. Rejoice, O my heart, and give place no more for the enemy of my soul.

Do not anger again because of mine enemies. Do not slacken my strength because of mine afflictions.

Rejoice, O my heart, and cry unto the Lord, and say: O Lord, I will praise thee forever; yea, my soul will rejoice in thee, my God, and the rock of my salvation.

O Lord, wilt thou redeem my soul? Wilt thou deliver me out of the hands of mine enemies? Wilt thou make me that I may shake at the appearance of sin?

- 32 Legyenek folyton zárva előttem a pokol kapui, mert megtört a szívem és töredelmes a lelkem! Ó Uram, ne zárd be előttem igazlelkűséged kapuit, hogy az alatt fekvő völgy ösvényén járhassek, hogy figyelmes lehessenek a sima úton!
- 33 Ó Uram, végy körül engem igazlelkűséged köntösével! Ó Uram, készíts utat szökésemnek ellenségeim elől! Tedd egyenessé előttem az ösvényemet! Ne helyezz utamba botlást okozó követ – hanem tisztítsd meg előttem utamat, és ne emelj akadályt utamon, hanem ellenségem útjain.
- 34 Ó Uram, tebenned bíztam, és tebenned bízom mindörökre. Nem test karjába helyezem bizalmamat, mert tudom, hogy átkozott az, aki test karjába helyezi bizalmát. Igen átkozott az, aki emberbe helyezi bizalmát, vagyis testet tesz karjává.
- 35 Igen, én tudom, hogy Isten készségesen ad annak, aki kér. Igen, Istenem ad nekem, ha nem helytelenül kérem; tehát hozzád emelem fel hangom; igen, te hozzád fohászok, Istenem, igazlelkűségem kősziklája. Íme, hangom örökre hozzád emelkedik; én kősziklám és örökkévaló Istenem. Ámen.

May the gates of hell be shut continually before me, because that my heart is broken and my spirit is contrite! O Lord, wilt thou not shut the gates of thy righteousness before me, that I may walk in the path of the low valley, that I may be strict in the plain road!

O Lord, wilt thou encircle me around in the robe of thy righteousness! O Lord, wilt thou make a way for mine escape before mine enemies! Wilt thou make my path straight before me! Wilt thou not place a stumbling block in my way—but that thou wouldst clear my way before me, and hedge not up my way, but the ways of mine enemy.

O Lord, I have trusted in thee, and I will trust in thee forever. I will not put my trust in the arm of flesh; for I know that cursed is he that putteth his trust in the arm of flesh. Yea, cursed is he that putteth his trust in man or maketh flesh his arm.

Yea, I know that God will give liberally to him that asketh. Yea, my God will give me, if I ask not amiss; therefore I will lift up my voice unto thee; yea, I will cry unto thee, my God, the rock of my righteousness. Behold, my voice shall forever ascend up unto thee, my rock and mine everlasting God. Amen.

2 Nefi 5

- 1 Íme, lőn, hogy én, Nefi sokat fohászkoztam az Úrhoz, Istenemhez, fivéreim haragja miatt.
- 2 De íme, haragjuk fokozódott ellenem, olyannyira, hogy életem elvételére törekedtek.
- 3 Igen, zúgolódtak ellenem, mondván: Fiatalabb fivérünk azt gondolja, ő uralkodik felettünk; és nekünk már sok próbatételünk volt miatta; most öljük meg hát, hogy ne sanyargassanak minket többé szavai miatt. Mert íme, nem lesz ő az uralkodónk; mert minket illet, akik az idősebb fivérek vagyunk, hogy e nép felett uralkodjunk.
- 4 Most ezekre a lemezekre nem írom le mindazon szavakat, melyekkel ellenem zúgolódtak. De elegendő, ha annyit mondok, hogy életem elvételére törekedtek.
- 5 És lőn, hogy az Úr figyelmeztetett engem, hogy én, Nefi, távozzak tőlük és meneküljek a vadonba, és mindazok, akik velem akarnak jönni.
- 6 Lőn tehát, hogy én, Nefi, vettem családomat, és Zoramot is és a családját, és Samot, idősebb fivéremet és a családját, és Jákóbot és Józsefet, fiatalabb fivéreimet, és nővéreimet is, és mindazokat, akik velem akartak jönni. És akik velem akartak jönni, mind azok voltak, akik hittek Isten figyelmeztetéseiben és kinyilatkoztatásaiban; tehát hallgattak szavaimra.
- 7 És vettük sátrainkat, és ami dolgot csak lehetett, és sok napon át mentünk a vadonban. És miután már sok napon át mentünk a vadonban, felvertük sátrainkat.
- 8 És népem azt akarta, hogy a hely nevét Nefinek nevezzük; tehát Nefinek neveztek.
- 9 És mindazok, akik velem voltak, magukra vették, hogy Nefi népének nevezik magukat.
- 10 És mi azon voltunk, hogy minden dologban betartsuk az Úr ítéleteit, és rendelkezéseit és parancsolatait, Mózes törvénye szerint.

2 Nephi 5

Behold, it came to pass that I, Nephi, did cry much unto the Lord my God, because of the anger of my brethren.

But behold, their anger did increase against me, insomuch that they did seek to take away my life.

Yea, they did murmur against me, saying: Our younger brother thinks to rule over us; and we have had much trial because of him; wherefore, now let us slay him, that we may not be afflicted more because of his words. For behold, we will not have him to be our ruler; for it belongs unto us, who are the elder brethren, to rule over this people.

Now I do not write upon these plates all the words which they murmured against me. But it sufficeth me to say, that they did seek to take away my life.

And it came to pass that the Lord did warn me, that I, Nephi, should depart from them and flee into the wilderness, and all those who would go with me.

Wherefore, it came to pass that I, Nephi, did take my family, and also Zoram and his family, and Sam, mine elder brother and his family, and Jacob and Joseph, my younger brethren, and also my sisters, and all those who would go with me. And all those who would go with me were those who believed in the warnings and the revelations of God; wherefore, they did hearken unto my words.

And we did take our tents and whatsoever things were possible for us, and did journey in the wilderness for the space of many days. And after we had journeyed for the space of many days we did pitch our tents.

And my people would that we should call the name of the place Nephi; wherefore, we did call it Nephi.

And all those who were with me did take upon them to call themselves the people of Nephi.

And we did observe to keep the judgments, and the statutes, and the commandments of the Lord in all things, according to the law of Moses.

- 11 És velünk volt az Úr, és rendkívüli módon boldogultunk; mert magokat vetettünk, és aztán bőven arattunk. És elkezdünk nyájakat és csordákat, és mindenféle állatokat nevelni.
- 12 És én, Nefi, magammal hoztam a feljegyzéseket is, melyek a rézlemezekre voltak vésve; és a gömböt is, vagyis az iránytűt, amelyet az Úr keze készített atyám számára, aszerint, ami meg van írva.
- 13 És lőn, hogy rendkívüli módon kezdtünk boldogulni és sokasodni ezen a földön.
- 14 És én, Nefi, vettem Lábán kardját és annak mintájára sok kardot készítettem, különben valamilyen módon az a nép, akiket ekkor lámánitáknak hívtak, ránk támadna és elpusztítana minket; mert ismertem gyűlöletüket irántam és a gyermekeim, és azok iránt, akiket népemnek hívtak.
- 15 És megtanítottam népemet épületeket építeni, és megmunkálni mindenféle fát, és vasat, és vörösrezet, és sárgarezet, és acélt, és aranyat, és ezüstöt, és értékes érceket, melyekből nagyon bőségesen volt.
- 16 És én, Nefi építettem egy templomot; és Salamon templomának a mintájára állítottam össze; de nem volt olyan sok értékes dologból építve; mert azokat nem találtunk ezen a földön, tehát nem lehetett olyanra építeni, mint Salamon templomát. De az összeállítás módja olyan volt, mint Salamon templomáé; és rendkívül finom volt annak kidolgozása.
- 17 És lőn, hogy én, Nefi, iparkodóvá tettem népemet, és kezeikkel dolgoztattam őket.
- 18 És lőn, hogy ők azt akarták, hogy királyuk legyenek. De én, Nefi, azt szerettem volna, hogy ne legyen királyuk; mégis mindent megtettem értük aszerint, ami erőmből telt.
- 19 És íme, az Úr szavai beteljesedtek testvéreim számára, melyeket velük kapcsolatban mondott, hogy uralkodójuk és tanítójuk leszek. Tehát uralkodójuk és tanítójuk voltam, az Úr parancsolatai szerint mindaddig, amíg életem elvételére nem törekedtek.

And the Lord was with us; and we did prosper exceedingly; for we did sow seed, and we did reap again in abundance. And we began to raise flocks, and herds, and animals of every kind.

And I, Nephi, had also brought the records which were engraven upon the plates of brass; and also the ball, or compass, which was prepared for my father by the hand of the Lord, according to that which is written.

And it came to pass that we began to prosper exceedingly, and to multiply in the land.

And I, Nephi, did take the sword of Laban, and after the manner of it did make many swords, lest by any means the people who were now called Lamanites should come upon us and destroy us; for I knew their hatred towards me and my children and those who were called my people.

And I did teach my people to build buildings, and to work in all manner of wood, and of iron, and of copper, and of brass, and of steel, and of gold, and of silver, and of precious ores, which were in great abundance.

And I, Nephi, did build a temple; and I did construct it after the manner of the temple of Solomon save it were not built of so many precious things; for they were not to be found upon the land, wherefore, it could not be built like unto Solomon's temple. But the manner of the construction was like unto the temple of Solomon; and the workmanship thereof was exceedingly fine.

And it came to pass that I, Nephi, did cause my people to be industrious, and to labor with their hands.

And it came to pass that they would that I should be their king. But I, Nephi, was desirous that they should have no king; nevertheless, I did for them according to that which was in my power.

And behold, the words of the Lord had been fulfilled unto my brethren, which he spake concerning them, that I should be their ruler and their teacher. Wherefore, I had been their ruler and their teacher, according to the commandments of the Lord, until the time they sought to take away my life.

20 Tehát beteljesedett az Úr szava, mellyel hozzám szólt, mondván: Amennyiben nem hallgatnak szavaidra, kivágatnak az Úr színe elől. És íme, kivágtak a színe elől.

21 És rájuk küldte az átkot, igen, méghozzá keserves átkot, gonoszáguk miatt. Mert íme, szívüket megkeményítették ellene, hogy olyanokká lettek, mint a kvarc, tehát mivel fehérek voltak és rendkívül tetszetősek és elragadóak, hogy ne legyenek csábítóak népem számára, az Úristen sötét bőrszínt küldött rájuk.

22 És ezt mondta az Úristen: Visszataszítóvá teszem őket néped előtt, hacsak meg nem bánják gonoszágaikat.

23 És átkozott lesz annak magja, aki az ő magjukkal keveredik; mert meg lesznek átkozva, méghozzá ugyanazzal az átokkal. És az Úr mondta ezt, és bekövetkezett.

24 És átkuk miatt, mely rajtuk volt, lusta nép lettek, tele gonoszkodással és álnoksággal, és a vadonban kutattak prédának való vadállatok után.

25 És az Úristen ezt mondta nekem: Ostorai lesznek magodnak, hogy felserkentsék őket az énrám való emlékezésben; és amennyiben nem emlékeznek rám és nem hallgatnak szavaimra, megostorozzák őket, méghozzá a pusztulásig.

26 És lőn, hogy én, Nefi felszenteltem Jákóbot és Józsefet, hogy papok és tanítók legyenek népem földje felett.

27 És lőn, hogy a boldogság módja szerint éltünk.

28 És harminc év telt el attól az időtől fogva, hogy elhagytuk Jeruzsálemet.

29 És én, Nefi, feljegyzéseket vezettem lemezeimen, melyeket készítettem, eddig a népemről.

30 És lőn, hogy az Úristen azt mondta nekem: Készíts másikat lemezeket; és vés rájuk sok olyan dolgot, néped hasznára, mely jónak minősül szememben.

31 Tehát én, Nefi, hogy engedelmeskedjek az Úr parancsolatainak, mentem és elkészítettem ezeket a lemezeket, amelyekre ezeket a dolgokat véstem.

Wherefore, the word of the Lord was fulfilled which he spake unto me, saying that: Inasmuch as they will not hearken unto thy words they shall be cut off from the presence of the Lord. And behold, they were cut off from his presence.

And he had caused the cursing to come upon them, yea, even a sore cursing, because of their iniquity. For behold, they had hardened their hearts against him, that they had become like unto a flint; wherefore, as they were white, and exceedingly fair and delightsome, that they might not be enticing unto my people the Lord God did cause a skin of blackness to come upon them.

And thus saith the Lord God: I will cause that they shall be loathsome unto thy people, save they shall repent of their iniquities.

And cursed shall be the seed of him that mixeth with their seed; for they shall be cursed even with the same cursing. And the Lord spake it, and it was done.

And because of their cursing which was upon them they did become an idle people, full of mischief and subtlety, and did seek in the wilderness for beasts of prey.

And the Lord God said unto me: They shall be a scourge unto thy seed, to stir them up in remembrance of me; and inasmuch as they will not remember me, and hearken unto my words, they shall scourge them even unto destruction.

And it came to pass that I, Nephi, did consecrate Jacob and Joseph, that they should be priests and teachers over the land of my people.

And it came to pass that we lived after the manner of happiness.

And thirty years had passed away from the time we left Jerusalem.

And I, Nephi, had kept the records upon my plates, which I had made, of my people thus far.

And it came to pass that the Lord God said unto me: Make other plates; and thou shalt engraven many things upon them which are good in my sight, for the profit of thy people.

Wherefore, I, Nephi, to be obedient to the commandments of the Lord, went and made these plates upon which I have engraven these things.

32 És azt véstem rájuk, ami Istennek tetsző. És ha népemnek tetszenek Isten dolgai, akkor tetszeni fognak nekik bevéséseim, melyek ezeken a lemezeken vannak.

33 És ha népem ismerni szeretné népem történetének pontosabb részét, a másik lemezeimet kell tudakozniuk.

34 És elegendő, ha annyit mondok, hogy negyven év telt el, és már voltak háborúink és viszálykodásaink fivéreinkkel.

And I engraved that which is pleasing unto God. And if my people are pleased with the things of God they will be pleased with mine engravings which are upon these plates.

And if my people desire to know the more particular part of the history of my people they must search mine other plates.

And it sufficeth me to say that forty years had passed away, and we had already had wars and contentions with our brethren.

2 Nefi 6

- 1 Jákóbnak, Nefi fivérének szavai, melyeket Nefi népéhez szólt:
- 2 Íme, szeretett testvéreim, én Jákób, Isten által elhívatván és az ő szent rendje szerint elrendelve és felszentelve bátyám, Nefi által, akire ti királyként és védelmezőként tekintetek, és akitől biztonságotok függ, íme, tudjátok, hogy rendkívül sok dolgot szoltam hozzátok.
- 3 Mindazonáltal ismét szólok hozzátok; mert lelketek jólétére vágyom. Igen, nagy az aggodalmam irántatok; és ti magatok tudjátok, hogy ez mindig így volt. Mert teljes szorgalommal buzdítottalak benneteket; és atyám szavait tanítottam nektek; és szoltam minden olyan dolgot illetően, mely a világ teremtése óta meg van írva.
- 4 És most, íme, azon dolgokat illetően szólnék hozzátok, amik vannak, és amik eljönnek; tehát felolvasom nektek Ésaiás szavait. És ezek a szavak, melyekről azt kívánta fivérem, hogy elmondjam nektek. És én a ti kedvetekért szólok hozzátok, hogy okulhassatok és dicsőíthessétek Istenetek nevét.
- 5 És most, a szavak, melyeket felolvasok, azok, amelyeket Ésaiás egész Izráel házával kapcsolatban mondott; tehát ezeket rátok lehet vonatkoztatni, mert Izráel házából valók vagytok. És sok olyan dolog van, amit Ésaiás mondott, amit rátok lehet vonatkoztatni, mivel Izráel házából valók vagytok.
- 6 És most, ezek a szavak: Így szól az Úristen: Íme, felemelem kezem a nemzsidókhoz; és felállítom zászlómat a népnek; és ők karjaikban hozzák fiaidat, és vállukon hordják leányaidat.
- 7 És királyok lesznek gondviselőid, és királynőik dajkaid; meghajolnak előtted, arcukkal a föld felé, és lenyalják a port lábaidról; és tudni fogod, hogy én vagyok az Úr, mert nem szégyenülnek meg, akik rám várnak.

2 Nephi 6

The words of Jacob, the brother of Nephi, which he spake unto the people of Nephi:

Behold, my beloved brethren, I, Jacob, having been called of God, and ordained after the manner of his holy order, and having been consecrated by my brother Nephi, unto whom ye look as a king or a protector, and on whom ye depend for safety, behold ye know that I have spoken unto you exceedingly many things.

Nevertheless, I speak unto you again; for I am desirous for the welfare of your souls. Yea, mine anxiety is great for you; and ye yourselves know that it ever has been. For I have exhorted you with all diligence; and I have taught you the words of my father; and I have spoken unto you concerning all things which are written, from the creation of the world.

And now, behold, I would speak unto you concerning things which are, and which are to come; wherefore, I will read you the words of Isaiah. And they are the words which my brother has desired that I should speak unto you. And I speak unto you for your sakes, that ye may learn and glorify the name of your God.

And now, the words which I shall read are they which Isaiah spake concerning all the house of Israel; wherefore, they may be likened unto you, for ye are of the house of Israel. And there are many things which have been spoken by Isaiah which may be likened unto you, because ye are of the house of Israel.

And now, these are the words: Thus saith the Lord God: Behold, I will lift up mine hand to the Gentiles, and set up my standard to the people; and they shall bring thy sons in their arms, and thy daughters shall be carried upon their shoulders.

And kings shall be thy nursing fathers, and their queens thy nursing mothers; they shall bow down to thee with their faces towards the earth, and lick up the dust of thy feet; and thou shalt know that I am the Lord; for they shall not be ashamed that wait for me.

- 8 És most én, Jákób ezen szavakat illetően mondanék valamit. Mert íme, az Úr megmutatta nekem, hogy azokat, akik Jeruzsálemben voltak, ahonnan eljöttünk, megölték és fogságba hurcolták.
- 9 Mindazonáltal az Úr megmutatta nekem, hogy újra vissza fognak térni. És azt is megmutatta nekem, hogy az Úristen, Izráel Szentje, kinyilvánítja magát nekik a testben; és miután kinyilvánította magát, megostorozzák és keresztre feszítik, az angyal szavai szerint, aki ezt mondta nekem.
- 10 És miután megkeményítették a szívüket és megmerevítették nyakukat Izráel Szentje ellen, íme, Izráel Szentjének ítéletei érik majd őket. És eljön az a nap, amikor lesújtanak rájuk és sanyargatják őket.
- 11 Tehát miután ide s tova hajtották őket, mert ezt mondja az angyal, sokat fognak a testben sanyargatni, de a hithűek imái miatt nem engedik, hogy elvesszenek; szétszórják őket, lesújtanak rájuk és gyűlölik őket; az Úr mégis irgalmas lesz hozzájuk, úgyhogy amikor eljutnak Megváltójuk megismeréséhez, ismét összegyűjtik őket örökségük földjeire.
- 12 És áldottak a nemzsidók, akikről a próféta írt, mert íme, ha úgy léssen, hogy bűnbánatot tartanak és nem harcolnak Sion ellen, és nem egyesülnek az a hatalmas és utálatos egyházzal, akkor megszabadulnak; mert az Úristen teljesíteni fogja szövetségét, amelyet gyermekeivel kötött; és ennek okáért írta le a próféta ezen dolgokat.
- 13 Akik tehát Sion és az Úr szövetségese népe ellen harcolnak, azok lenyalják a port lábaikról; és az Úr népe nem szégyenül meg. Mert azok az Úr népe, akik rá várnak; mert ők még mindig várnak a Messiás eljövetelére.

And now I, Jacob, would speak somewhat concerning these words. For behold, the Lord has shown me that those who were at Jerusalem, from whence we came, have been slain and carried away captive.

Nevertheless, the Lord has shown unto me that they should return again. And he also has shown unto me that the Lord God, the Holy One of Israel, should manifest himself unto them in the flesh; and after he should manifest himself they should scourge him and crucify him, according to the words of the angel who spake it unto me.

And after they have hardened their hearts and stiffened their necks against the Holy One of Israel, behold, the judgments of the Holy One of Israel shall come upon them. And the day cometh that they shall be smitten and afflicted.

Wherefore, after they are driven to and fro, for thus saith the angel, many shall be afflicted in the flesh, and shall not be suffered to perish, because of the prayers of the faithful; they shall be scattered, and smitten, and hated; nevertheless, the Lord will be merciful unto them, that when they shall come to the knowledge of their Redeemer, they shall be gathered together again to the lands of their inheritance.

And blessed are the Gentiles, they of whom the prophet has written; for behold, if it so be that they shall repent and fight not against Zion, and do not unite themselves to that great and abominable church, they shall be saved; for the Lord God will fulfil his covenants which he has made unto his children; and for this cause the prophet has written these things.

Wherefore, they that fight against Zion and the covenant people of the Lord shall lick up the dust of their feet; and the people of the Lord shall not be ashamed. For the people of the Lord are they who wait for him; for they still wait for the coming of the Messiah.

- 14 És íme, a próféta szavai szerint a Messiás ismét hozzáfog, második alkalommal, hogy visszahozza őket; tehát hatalommal és nagy dicsőséggel kinyilvánítja magát nekik, úgyhogy elpusztítja ellenségeiket, amikor eljön a nap, hogy hisznek őbenne; és senkit nem fog elpusztítani, aki hisz őbenne.
- 15 És azok, akik nem hisznek őbenne, elpusztulnak tűz által is, és vihar által, és földrengések által, és vérontások által, és döghalál által, és éhínség által. És tudni fogják, hogy az Úr az Isten, Izráel Szentje.
- 16 Mert el lehet-e venni a zsákmányt a hatalmastól, avagy megszabadulhat-e a törvényes fogoly?
- 17 De így szól az Úr: Még a hatalmas foglyait is el fogják venni, és megszabadul a rettenetes zsákmánya; mert a Hatalmas Isten kiszabadítja szövetséges népét. Mert így szól az Úr: Én fogok vitatkozni azokkal, akik veszekednek veled –
- 18 És saját testükkel etetem meg azokat, akik elnyomnak téged; és megrészegeznek saját vérüktől, mint az édes bortól; és minden test megtudja, hogy én, az Úr vagyok a Szabadítód és a Megváltód, Jákób Hatalmasa.

And behold, according to the words of the prophet, the Messiah will set himself again the second time to recover them; wherefore, he will manifest himself unto them in power and great glory, unto the destruction of their enemies, when that day cometh when they shall believe in him; and none will he destroy that believe in him.

And they that believe not in him shall be destroyed, both by fire, and by tempest, and by earthquakes, and by bloodsheds, and by pestilence, and by famine. And they shall know that the Lord is God, the Holy One of Israel.

For shall the prey be taken from the mighty, or the lawful captive delivered?

But thus saith the Lord: Even the captives of the mighty shall be taken away, and the prey of the terrible shall be delivered; for the Mighty God shall deliver his covenant people. For thus saith the Lord: I will contend with them that contendeth with thee—

And I will feed them that oppress thee, with their own flesh; and they shall be drunken with their own blood as with sweet wine; and all flesh shall know that I the Lord am thy Savior and thy Redeemer, the Mighty One of Jacob.

2 Nefi 7

- 1 Igen, mert így szól az Úr: Elbocsátottalak-e, vagy elűztelek-e örökre? Mert így szól az Úr: Hol van anyátok válólevele? Kihez bocsátottalak el, vagy melyik hitelezőmnek adtalak el? Igen, kinek adtalak el? Íme, bűneitek miatt adtátok el magatokat, és vétkeitek miatt van elbocsátva anyátok.
- 2 Tehát amikor jöttem, nem volt ott senki; amikor szólítottam, igen, senki nem volt, aki válaszoljon. Ó Izráel háza, megrövidült-e egyáltalán a karom, hogy nem tud megváltani, vagy nincs-e erőm megszabadítani? Íme, dorgálásommal kiszáritom a tengert, vadonná teszem folyóikat, és bűzlővé halaikat, mert a vizek felszáradtak és meghalnak a szomjúságtól.
- 3 Feketébe öltöztetem a mennyeket, és zsákruhát teszrek meg takarójuknak.
- 4 Az Úristen a tanultak nyelvét adta nekem, hogy tudjam, hogyan szóljak egy szót annak idejében tehozzád, Ó Izráel háza. Amikor fáradtak vagytok, felserkent reggelről reggelre. Felserkenti fületem, hogy úgy halljak, mint a tanultak.
- 5 Az Úristen megnyitotta fületem és én nem voltam lázadozó, se nem fordultam el háttal.
- 6 Hátamat a verőnek adtam, és orcámat azoknak, akik szakállam szaggatták. Nem rejtettem el arcomat a gyalázkodás és köpdösés elől.
- 7 Mert az Úristen megsegít engem, ezért nem fognak megalázní, tehát olyanná tettem arcomat, mint a kvarc, és tudom, hogy nem vallok szégyent.
- 8 És közel van az Úr, és ő igazol engem. Ki fog veszekedni velem? Álljunk elő együtt! Ki az ellenségem? Jöjjön közel hozzám, és én lesújtok rá szájam erejével.
- 9 Mert az Úristen megsegít engem. És mindazok, akik kárhoztatnak, íme, mint ruha megöregednek, és a moly falja fel őket.
- 10 Ki van köztetek, aki féli az Urat, aki engedelmeskedik szolgája szavának, aki sötétségben jár, és akinek nincs világossága?

2 Nephi 7

Yea, for thus saith the Lord: Have I put thee away, or have I cast thee off forever? For thus saith the Lord: Where is the bill of your mother's divorcement? To whom have I put thee away, or to which of my creditors have I sold you? Yea, to whom have I sold you? Behold, for your iniquities have ye sold yourselves, and for your transgressions is your mother put away.

Wherefore, when I came, there was no man; when I called, yea, there was none to answer. O house of Israel, is my hand shortened at all that it cannot redeem, or have I no power to deliver? Behold, at my rebuke I dry up the sea, I make their rivers a wilderness and their fish to stink because the waters are dried up, and they die because of thirst.

I clothe the heavens with blackness, and I make sackcloth their covering.

The Lord God hath given me the tongue of the learned, that I should know how to speak a word in season unto thee, O house of Israel. When ye are weary he waketh morning by morning. He waketh mine ear to hear as the learned.

The Lord God hath opened mine ear, and I was not rebellious, neither turned away back.

I gave my back to the smiter, and my cheeks to them that plucked off the hair. I hid not my face from shame and spitting.

For the Lord God will help me, therefore shall I not be confounded. Therefore have I set my face like a flint, and I know that I shall not be ashamed.

And the Lord is near, and he justifieth me. Who will contend with me? Let us stand together. Who is mine adversary? Let him come near me, and I will smite him with the strength of my mouth.

For the Lord God will help me. And all they who shall condemn me, behold, all they shall wax old as a garment, and the moth shall eat them up.

Who is among you that feareth the Lord, that obeyeth the voice of his servant, that walketh in darkness and hath no light?

11 Íme, mindannyian, akik tüzet szítotok, akik szikrákkal veszitek körül magatokat, saját tüzetek és a szikrák világosságában jártok, melyeket gyújtottatok. Ez lesz néktek kezeimtől – bánatban fogtok elszunnyadni.

Behold all ye that kindle fire, that compass yourselves about with sparks, walk in the light of your fire and in the sparks which ye have kindled. This shall ye have of mine hand—ye shall lie down in sorrow.

2 Nefi 8

- 1 Hallgassatok rám, ti, akik az igazlelkűséget követitek. Tekintsetek a kősziklára, melyből kivágtatok és az üreg mélyedésére, melyből kiásattatok.
- 2 Tekintsetek atyátokra, Ábrahámra, és Sárára, őrá, aki szült titeket; mert egyedül őt hívtam el, és megáldottam.
- 3 Mert az Úr megvigasztalja Siont, megvigasztalja összes elhagyott helyeit; és olyanná teszi vadonját, mint az Éden, és sivatagját, mint az Úr kertje. Öröm és vigasság találtatik abban, hálaadás és dallam hangja.
- 4 Hallgass rám, népem; és hallgass meg engem, Ó nemzetem; mert törvény származik tőlem, és igazságosságot teszem a nép világosságává.
- 5 Közel van igazlelkűségem; elindult szabadításom, és karom meg fogja ítélni a népet. Reám várnak majd a szigetek, és az én karomban bíznak.
- 6 Emeljétek az égre szemeiteket, és tekintsetek alant a földre; mert a mennyek eltűnnek, mint a füst, és a föld, mint ruha, megöregszik, és akik azon laknak, ugyanúgy meghalnak. De az én szabadításom örökre lesz, és az én igazlelkűségemet nem törlik el.
- 7 Hallgassatok rám, ti, akik ismeritek az igazlelkűséget, a nép, melynek szívébe írtam törvényemet, ne féljete az emberek gyalázkodásától, és szidalmazásuktól se tartssatok.
- 8 Mert megemészti őket a moly, mint a ruhát, és a féreg megemészti őket, mint a gyapjút. De az én igazlelkűségem örökre lesz, és szabadításom nemzedékről nemzedékre.
- 9 Ébredj, ébredj! Ölts magadra erőt, Ó Úrnak karja; ébredj, mint az ősi napokban. Nem az vagy-e, aki szétvágta Ráhábot, és megsebesítette a sárkányt?
- 10 Nem az vagy-e, aki kiszárította a tengert, a nagy mélység vizeit; aki úttá tette a tenger mélységeit, hogy átkelhessenek a kiváltottak?

2 Nephi 8

Hearken unto me, ye that follow after righteousness. Look unto the rock from whence ye are hewn, and to the hole of the pit from whence ye are digged.

Look unto Abraham, your father, and unto Sarah, she that bare you; for I called him alone, and blessed him.

For the Lord shall comfort Zion, he will comfort all her waste places; and he will make her wilderness like Eden, and her desert like the garden of the Lord. Joy and gladness shall be found therein, thanksgiving and the voice of melody.

Hearken unto me, my people; and give ear unto me, O my nation; for a law shall proceed from me, and I will make my judgment to rest for a light for the people.

My righteousness is near; my salvation is gone forth, and mine arm shall judge the people. The isles shall wait upon me, and on mine arm shall they trust.

Lift up your eyes to the heavens, and look upon the earth beneath; for the heavens shall vanish away like smoke, and the earth shall wax old like a garment; and they that dwell therein shall die in like manner. But my salvation shall be forever, and my righteousness shall not be abolished.

Hearken unto me, ye that know righteousness, the people in whose heart I have written my law, fear ye not the reproach of men, neither be ye afraid of their revilings.

For the moth shall eat them up like a garment, and the worm shall eat them like wool. But my righteousness shall be forever, and my salvation from generation to generation.

Awake, awake! Put on strength, O arm of the Lord; awake as in the ancient days. Art thou not he that hath cut Rahab, and wounded the dragon?

Art thou not he who hath dried the sea, the waters of the great deep; that hath made the depths of the sea a way for the ransomed to pass over?

11 Visszatérnek tehát az Úr megváltottjai, és énekelve jönnek Sionba; és örök öröm és szentség lesz a fejükön; és vigasságot és örömet kapnak; elszáll a bánat és a gyász.

12 Én vagyok ő; igen, én vagyok ő, aki megvigasztal benneteket. Íme, ki vagy te, hogy félned kellene az embertől, aki meghal, és az ember fiától, aki olyanáá tétetik, mint a fű?

13 És elfelejtetted az Urat, alkotódat, aki kifeszítette a mennyeket és lefektette a föld alapzatát, és félsz szüntelen minden nap, az elnyomó haragja miatt, mintha készen állna, hogy elpusztítson. És hol van az elnyomó haragja?

14 Siet a fogoly számkivetett, hogy eloldozzák, hogy ne haljon meg a veremben, és hogy a kenyere se fogyjon el.

15 De én vagyok az Úr, a te Istened, akinek zúgnak hullámai; Seregek Ura a nevem.

16 És én adtam szavaimat a te szádba, és takartalak be kezem árnyékával, hogy elültethessem a mennyeket és lefektethessem a föld alapzatát, és mondhasam Sionnak: Íme, az én népem vagy.

17 Ébredj, ébredj, kelj fel, Ó Jeruzsálem, aki kiittad haragjának poharát az Úr kezétől – kiittad a reszketés poharának üledékét, kifacsarva –

18 És senkije sincs, aki vezesse őt minden fiai közül, akiket előhozott; és nincs aki kézen fogja őt, minden fiai közül, akiket felnevelt.

19 Ez a két fiú jött hozzád, akik sajnálni fognak téged – elhagyatottságodat és pusztulásodat, és az éhínséget és a kardot – és ki által vigasztaljalak meg?

20 Fiaid elaléltaak, e kettőt kivéve; ott fekszenek minden utca fejénél; mint hálóba került vad bika, tele vannak az Úr haragjával, Istened dorgálásával.

21 Most, halld tehát ezt, te nyomorult, és részeg, de nem bortól:

Therefore, the redeemed of the Lord shall return, and come with singing unto Zion; and everlasting joy and holiness shall be upon their heads; and they shall obtain gladness and joy; sorrow and mourning shall flee away.

I am he; yea, I am he that comforteth you. Behold, who art thou, that thou shouldst be afraid of man, who shall die, and of the son of man, who shall be made like unto grass?

And forgettest the Lord thy maker, that hath stretched forth the heavens, and laid the foundations of the earth, and hast feared continually every day, because of the fury of the oppressor, as if he were ready to destroy? And where is the fury of the oppressor?

The captive exile hasteneth, that he may be loosed, and that he should not die in the pit, nor that his bread should fail.

But I am the Lord thy God, whose waves roared; the Lord of Hosts is my name.

And I have put my words in thy mouth, and have covered thee in the shadow of mine hand, that I may plant the heavens and lay the foundations of the earth, and say unto Zion: Behold, thou art my people.

Awake, awake, stand up, O Jerusalem, which hast drunk at the hand of the Lord the cup of his fury—thou hast drunken the dregs of the cup of trembling wrung out—

And none to guide her among all the sons she hath brought forth; neither that taketh her by the hand, of all the sons she hath brought up.

These two sons are come unto thee, who shall be sorry for thee—thy desolation and destruction, and the famine and the sword—and by whom shall I comfort thee?

Thy sons have fainted, save these two; they lie at the head of all the streets; as a wild bull in a net, they are full of the fury of the Lord, the rebuke of thy God.

Therefore hear now this, thou afflicted, and drunken, and not with wine:

22 Így szól Urad: Az Úr és a te Istened emel szót népe ügyében; íme, kivettem kezedből a reszketés poharát, haragom poharának üledékét; nem fogod többé meginni.

23 Hanem azok kezébe adom azt, akik sanyargatnak téged; akik ezt mondták lelkednek: Hajolj le, hogy átmeheessünk – és te lefektetted tested, hogy olyan legyen, mint a föld és mint az utca azoknak, akik átmentek.

24 Ébredj, ébredj, öltsd magadra erődöt, Ó Sion; öltsd magadra gyönyörű ruháidat, Ó Jeruzsálem, a szent város; mert nem jön te beléd többé a körülmetéletlen és a tisztátalan.

25 Rázd le magadról a port; kelj fel, ülj le, Ó Jeruzsálem; oldd ki magad nyakad bilincseiből, Ó Sion fogoly leánya.

Thus saith thy Lord, the Lord and thy God pleadeth the cause of his people; behold, I have taken out of thine hand the cup of trembling, the dregs of the cup of my fury; thou shalt no more drink it again.

But I will put it into the hand of them that afflict thee; who have said to thy soul: Bow down, that we may go over—and thou hast laid thy body as the ground and as the street to them that went over.

Awake, awake, put on thy strength, O Zion; put on thy beautiful garments, O Jerusalem, the holy city; for henceforth there shall no more come into thee the uncircumcised and the unclean.

Shake thyself from the dust; arise, sit down, O Jerusalem; loose thyself from the bands of thy neck, O captive daughter of Zion.

2 Nefi 9

- 1 És most, szeretett testvéreim, azért olvastam fel ezeket a dolgokat, hogy tudhassatok az Úr szövetségéről, melyeket egész Izráel házával kötött –
- 2 Hogy szólt a zsidókhöz, szent prófétái szája által, méghozzá a kezdettől fogva, nemzedékről nemzedékre, amíg el nem jön az idő, hogy visszaállítatnak az igaz egyházhoz és Isten nyájához; amikor összegyűjtik őket, haza, örökségük földjeire, és letelepítik őket mind a nekik megígért földeken.
- 3 Íme, szeretett testvéreim, azért mondom el nektek ezeket a dolgokat, hogy örvendzhesetek és örökre emeljétek fel a fejeteket, azon áldások miatt, amelyekkel az Úristen gyermekeiteket el fogja halmozni.
- 4 Mert tudom, hogy sokan közületek sokat kutattak, hogy tudjanak az eljövendő dolgokról, tehát tudom, tudjátok, hogy testünneknek el kell sorvadnia és meg kell halnia; mégis majd testünnben látjuk meg Istent.
- 5 Igen, tudom hogy tudjátok, hogy ő a testben fogja megmutatni magát azoknak Jeruzsálemben, ahonnan jöttünk; mert ez szükséges, hogy közöttük legyen, mert a nagy Teremtőnek szükséges megengednie azt, hogy embernek szolgáltassa ki magát a testben, és minden emberért meghaljon, hogy minden ember az ő kiszolgáltatója lehessen.
- 6 Mert amint a halál minden ember felett áthaladt, hogy betöltse a nagy Teremtő irgalmas tervét, ezért szükségképpen lennie kell egy feltámasztó hatalomnak; és a feltámasztásnak a bukás következményeként szükségképpen el kell jönnie az emberekhez; és a bukás vétek következményeként jött el; és mert az emberek elbuktak, ki lettek vágva az Úr színe elől.
- 7 Szükségképpen lennie kell tehát egy végtelen engesztelésnek – ha nem lenne egy végtelen engesztelés, ez a romlandóság nem ölthetne magára romolhatatlanságot. Az első ítéletnek tehát, mely az embert érte, szükségképpen a végtelenségig kellett volna tartania. És így ennek a testnek le kellett volna feküdnie, hogy elrothadjon és szétporladjon anyaföldjében, hogy többé fel ne támadjon.

2 Nephi 9

And now, my beloved brethren, I have read these things that ye might know concerning the covenants of the Lord that he has covenanted with all the house of Israel—

That he has spoken unto the Jews, by the mouth of his holy prophets, even from the beginning down, from generation to generation, until the time comes that they shall be restored to the true church and fold of God; when they shall be gathered home to the lands of their inheritance, and shall be established in all their lands of promise.

Behold, my beloved brethren, I speak unto you these things that ye may rejoice, and lift up your heads forever, because of the blessings which the Lord God shall bestow upon your children.

For I know that ye have searched much, many of you, to know of things to come; wherefore I know that ye know that our flesh must waste away and die; nevertheless, in our bodies we shall see God.

Yea, I know that ye know that in the body he shall show himself unto those at Jerusalem, from whence we came; for it is expedient that it should be among them; for it behooveth the great Creator that he suffereth himself to become subject unto man in the flesh, and die for all men, that all men might become subject unto him.

For as death hath passed upon all men, to fulfil the merciful plan of the great Creator, there must needs be a power of resurrection, and the resurrection must needs come unto man by reason of the fall; and the fall came by reason of transgression; and because man became fallen they were cut off from the presence of the Lord.

Wherefore, it must needs be an infinite atonement—save it should be an infinite atonement this corruption could not put on incorruption. Wherefore, the first judgment which came upon man must needs have remained to an endless duration. And if so, this flesh must have laid down to rot and to crumble to its mother earth, to rise no more.

8 Ó, mily nagy Isten bölcsessége, irgalma és kegyelme! Mert íme, ha a test többé nem támadna fel, akkor lelkünk annak az angyalnak lenne kiszolgáltatva, aki elbukott, kikerült az Örökkévaló Isten színe elől, és az ördög lett belőle, hogy többé fel ne keljen.

9 És lelkünknek is hozzá hasonlónak kellene válni, és ördögök lennénk, egy ördög angyalai lennénk, hogy ki legyünk rekesztve Istenünk színe elől, és a hazugságok atyjával maradjunk; nyomorultságban, mint ő maga; igen, annak a lénynek, aki első szüleinket megtévesztette, aki egy fényes angyalhoz igen hasonlónak változtatja magát, és gyilkosságok titkos összeküvéseire és a sötétség mindenféle titkos cselekedeteire bujtogatja az emberek gyermekeit.

10 Ó, mily nagy a mi Istenünk jósága, aki utat készít, hogy megszökjünk ennek a rettenetes szörnyetegnek a markából; igen, annak a szörnyetegnek, a halálnak és a pokolnak, ahogy én a test halálát, és a lélek halálát is nevezem.

11 És Istenünk, Izráel Szentje szabadításának útja miatt ez a halál, melyről beszéltem, mely időleges, ki fogja engedni halottait, mely halál a sír.

12 És ez a halál, amelyről beszéltem, mely a lelki halál, ki fogja engedni halottait, mely lelki halál a pokol; a halálnak és a pokolnak tehát ki kell engedni halottaikat, és a pokolnak ki kell engednie fogoly lelkeit, és a sírnak ki kell engednie fogoly testeit, és az emberek teste és lelke visszaállítatik, egyik a másikhoz; és ez Izráel Szentjének feltámasztó hatalma által van.

13 Ó, mily nagyszerű a mi Istenünk terve! Mert a másik oldalon Isten paradicsomának ki kell engedni az igazlelkűek lelkét, és a sírnak ki kell adnia az igazlelkűek testét; és a lélek és a test ismét visszaállítatik egymáshoz, és minden ember romolhatatlanná és halhatatlanná válik, és élő lelkek ők, tökéletes tudással rendelkezvén, hozzánk hasonlóan, a testben, kivéve azt, hogy tudásunk tökéletes lesz.

14 Tökéletesen tudatában leszünk tehát minden bűnünknek, és tisztátalanságunknak és meztelenségünknek; és az igazlelkűek is tökéletes tudatában lesznek örömeiknek és igazlelkűségüknek, felöltözöttvén tisztasággal, igen, méghozzá az igazlelkűség köntösével.

O the wisdom of God, his mercy and grace! For behold, if the flesh should rise no more our spirits must become subject to that angel who fell from before the presence of the Eternal God, and became the devil, to rise no more.

And our spirits must have become like unto him, and we become devils, angels to a devil, to be shut out from the presence of our God, and to remain with the father of lies, in misery, like unto himself; yea, to that being who beguiled our first parents, who transformeth himself nigh unto an angel of light, and stirreth up the children of men unto secret combinations of murder and all manner of secret works of darkness.

O how great the goodness of our God, who prepareth a way for our escape from the grasp of this awful monster; yea, that monster, death and hell, which I call the death of the body, and also the death of the spirit.

And because of the way of deliverance of our God, the Holy One of Israel, this death, of which I have spoken, which is the temporal, shall deliver up its dead; which death is the grave.

And this death of which I have spoken, which is the spiritual death, shall deliver up its dead; which spiritual death is hell; wherefore, death and hell must deliver up their dead, and hell must deliver up its captive spirits, and the grave must deliver up its captive bodies, and the bodies and the spirits of men will be restored one to the other; and it is by the power of the resurrection of the Holy One of Israel.

O how great the plan of our God! For on the other hand, the paradise of God must deliver up the spirits of the righteous, and the grave deliver up the body of the righteous; and the spirit and the body is restored to itself again, and all men become incorruptible, and immortal, and they are living souls, having a perfect knowledge like unto us in the flesh, save it be that our knowledge shall be perfect.

Wherefore, we shall have a perfect knowledge of all our guilt, and our uncleanness, and our nakedness; and the righteous shall have a perfect knowledge of their enjoyment, and their righteousness, being clothed with purity, yea, even with the robe of righteousness.

15 És lőn, hogy amikor minden ember elhagyta ezt az első halált az életre, mert halhatatlanok lettek, meg kell jelenniük Izráel Szentjének ítélőszéke előtt; és akkor jön az ítélet, mert akkor kell megítéltetniük Isten szent ítélkezése szerint.

16 És olyan biztosan, ahogy az Úr él, mert az Úristen mondta ezt, és ez az ő örökkévaló szava, mely nem múlhat el, hogy azok, akik igazlelkűek, még mindig igazlelkűek lesznek, és azok, akik tisztátalanok, még mindig tisztátalanok lesznek; tehát azok, akik tisztátalanok, azok az ördög és az ő angyalai; és nekik az örök tűzre kell elmenniük, melyet nekik készítettek; és gyötrelmük olyan, mint egy tüzes, kénköves tó, amelynek lángja örökkön-örökké felfelé száll, és nincs vége.

17 Ó, mily nagyszerű és igazságos a mi Istenünk! Mert minden szavát végrehajtja, és ezek az Ő szájából hangzottak el, és törvényének be kell teljesedni.

18 De íme, az igazlelkűek, Izráel Szentjének szentjei, ők akik hittek Izráel Szentjében, ők akik elviselték a világ keresztjeit, és megvetették annak gyalázkodását, ők fogják örökölni Isten királyságát, amelyet nekik készítettek a világ megalapítása óta, és örömük mindörökké teljes lesz.

19 Ó, mily nagyszerű Istenünk, Izráel Szentjének irgalma! Mert megszabadítja szentjeit attól a rettenetes szörnyetegtől, az ördögtől, és a haláltól, és a pokoltól, és attól a tüzes, kénköves tótól, mely végtelen gyötrelm.

20 Ó, mily nagyszerű Istenünk szentsége! Mert ő minden dolgot tud, és semmi sincs, amit ő ne tudna.

21 És eljön a világba, hogy minden embert megszabadíthasson, ha hallgatnak szavára; mert íme, minden ember fájdalmát elszenvedi, igen, minden test fájdalmát, a férfiakét és a nőké is, és a gyermekekét, akik Ádám családjához tartoznak.

22 És azért szenved el mindezt, hogy a feltámadás minden emberrel bekövetkezhessen, hogy minden ember előtte állhasson az ítélet nagy napján.

And it shall come to pass that when all men shall have passed from this first death unto life, insomuch as they have become immortal, they must appear before the judgment-seat of the Holy One of Israel; and then cometh the judgment, and then must they be judged according to the holy judgment of God.

And assuredly, as the Lord liveth, for the Lord God hath spoken it, and it is his eternal word, which cannot pass away, that they who are righteous shall be righteous still, and they who are filthy shall be filthy still; wherefore, they who are filthy are the devil and his angels; and they shall go away into everlasting fire, prepared for them; and their torment is as a lake of fire and brimstone, whose flame ascendeth up forever and ever and has no end.

O the greatness and the justice of our God! For he executeth all his words, and they have gone forth out of his mouth, and his law must be fulfilled.

But, behold, the righteous, the saints of the Holy One of Israel, they who have believed in the Holy One of Israel, they who have endured the crosses of the world, and despised the shame of it, they shall inherit the kingdom of God, which was prepared for them from the foundation of the world, and their joy shall be full forever.

O the greatness of the mercy of our God, the Holy One of Israel! For he delivereth his saints from that awful monster the devil, and death, and hell, and that lake of fire and brimstone, which is endless torment.

O how great the holiness of our God! For he knoweth all things, and there is not anything save he knows it.

And he cometh into the world that he may save all men if they will hearken unto his voice; for behold, he suffereth the pains of all men, yea, the pains of every living creature, both men, women, and children, who belong to the family of Adam.

And he suffereth this that the resurrection might pass upon all men, that all might stand before him at the great and judgment day.

- 23 És minden embernek megparancsolja, hogy bűnbánatot kell tartaniuk, és meg kell keresztelkedniük a nevében, tökéletes hittel rendelkezvén Izráel Szentjében, vagy nem szabadulhatnak meg Isten királyságában.
- 24 És ha nem tartanak bűnbánatot és nem hisznek a nevében, és nem keresztelkednek meg az ő nevében, és nem tartanak ki mindvégig, el kell kárhozniuk; mert az Úristen, Izráel Szentje mondta ezt.
- 25 Adott tehát egy törvényt; és ahol nem adatott törvény, nincs büntetés; és ahol nincs büntetés, nincs kárhoztatás; és ahol nincs kárhoztatás, Izráel Szentjének könyörületessége támaszt rájuk igényt, az engesztelés miatt; mert az ő hatalma által szabadulnak meg.
- 26 Mert az engesztelés mindazokért kielégíti igazságosságának követelményeit, akiknek nem adatott meg a törvény, így azok megszabadulnak attól a rettenetes szörnyetegtől, a haláltól és a pokoltól, és az ördögtől, és a tüzes, kénköves tótól, mely végtelen gyötrellem; és visszaállítják őket ahhoz az Istenhez, aki lehetetet adott nekik, aki Izráel Szentje.
- 27 De jaj annak, akinek megadatott a törvény, igen, akinek birtokában van Isten minden parancsolata, mint nekünk, és aki áthágja azokat, és elvesztegeti próbatétele napjait, mert rettenetes annak a helyzete!
- 28 Ó, milyen ravasz a gonosznak terve! Ó, milyen hiúk, gyarlók és balgák az emberek! Mert amikor tanultak, azt gondolják, hogy bölcssek, és nem hallgatnak Isten tanácsára, mert elvetik azt, feltételezvén, hogy tudják ők maguk; bölcsességük tehát balgaság, és nem válik hasznukra. És el fognak veszni.
- 29 De jó tanultnak lenni, ha hallgatnak Isten tanácsára.
- 30 De jaj a gazdagoknak, akik a világ dolgait illetően gazdagok. Mert gazdagságuk miatt megvetik a szegényeket, és üldözik a szelídeket, és a kincseiken van a szívük; tehát kincsük az istenük. De íme, velük együtt a kincsük is el fog pusztulni.
- 31 És jaj a süketeknek, akik nem akarnak hallani; mert el fognak veszni.

And he commandeth all men that they must repent, and be baptized in his name, having perfect faith in the Holy One of Israel, or they cannot be saved in the kingdom of God.

And if they will not repent and believe in his name, and be baptized in his name, and endure to the end, they must be damned; for the Lord God, the Holy One of Israel, has spoken it.

Wherefore, he has given a law; and where there is no law given there is no punishment; and where there is no punishment there is no condemnation; and where there is no condemnation the mercies of the Holy One of Israel have claim upon them, because of the atonement; for they are delivered by the power of him.

For the atonement satisfieth the demands of his justice upon all those who have not the law given to them, that they are delivered from that awful monster, death and hell, and the devil, and the lake of fire and brimstone, which is endless torment; and they are restored to that God who gave them breath, which is the Holy One of Israel.

But wo unto him that has the law given, yea, that has all the commandments of God, like unto us, and that transgresseth them, and that wasteth the days of his probation, for awful is his state!

O that cunning plan of the evil one! O the vainness, and the frailties, and the foolishness of men! When they are learned they think they are wise, and they hearken not unto the counsel of God, for they set it aside, supposing they know of themselves, wherefore, their wisdom is foolishness and it profiteth them not. And they shall perish.

But to be learned is good if they hearken unto the counsels of God.

But wo unto the rich, who are rich as to the things of the world. For because they are rich they despise the poor, and they persecute the meek, and their hearts are upon their treasures; wherefore, their treasure is their god. And behold, their treasure shall perish with them also.

And wo unto the deaf that will not hear; for they shall perish.

32 Jaj a vakoknak, akik nem akarnak látni, mert ők is el fognak veszni.

33 Jaj a körülmetéletlen szívűeknek, mert gonoszágaik tudata lesújt rájuk az utolsó napon.

34 Jaj a hazugnak, mert le fogják vetni a pokolra.

35 Jaj a gyilkosnak, aki szándékosan öl, mert meg fog halni.

36 Jaj azoknak, akik paráznaságokat követnek el, mert le fogják vetni őket a pokolra.

37 Igen, jaj azoknak, akik bálványoknak hódolnak, mert minden ördögök ördöge gyönyörködik bennük.

38 Egyszóval jaj mindazoknak, akik bűneikben halnak meg; mert vissza fognak térni Istenhez, és látni fogják az arcát, és megmaradnak bűneikben.

39 Ó, szeretett testvéreim, emlékezzetek rá, hogy milyen rettenetes ezen Szent Isten ellen vétkezni, és milyen rettenetes engedni azon ravasz csábításainak. Emlékezzetek rá, hogy a testi gondolkodásmód a halál, és a lelki gondolkodásmód az örök élet.

40 Ó, szeretett testvéreim, halljátok meg szavaimat! Emlékezzetek Izráel Szentjének nagyságára. Ne mondjátok, hogy kemény dolgokat beszéltem elleneitek; mert ha így tesztek, az igazságot fogjátok szidalmazni; mert én Alkotótok szavait szóltam. Tudom, hogy az igazság szavai kemények minden tisztátalanság ellen; de az igazlelkűek nem félnek tőlük, mert szeretik az igazságot és nem rendülnek meg.

41 Ó akkor, szeretett testvéreim, jöjjetek az Úrhoz, a Szenthez. Emlékezzetek rá, hogy az ő ösvényei igazlelkűek. Íme, keskeny az út az ember számára, de egyenes irányban fekszik előtte, és a kapu őrzője Izráel Szentje; és ő nem tart ott szolgát; és nincs másik út, csak a kapun keresztül; mert őt nem lehet félrevezetni, mert Úristen az ő neve.

42 És aki kopogtat, annak ki fogja nyitni; és a bölcsék, és a tanultak, és azok, akik gazdagok, akik tanultságuk, és bölcsességük, és vagyonuk miatt felfuvalkodtak – igen, ők azok, akiket megvet; és ha el nem vetik ezeket a dolgokat, és nem tartják magukat bolondnak Isten előtt, és nem ereszkednek le az alázatosság mélységeire, nekik nem fogja kinyitni.

Wo unto the blind that will not see; for they shall perish also.

Wo unto the uncircumcised of heart, for a knowledge of their iniquities shall smite them at the last day.

Wo unto the liar, for he shall be thrust down to hell.

Wo unto the murderer who deliberately killeth, for he shall die.

Wo unto them who commit whoredoms, for they shall be thrust down to hell.

Yea, wo unto those that worship idols, for the devil of all devils delighteth in them.

And, in fine, wo unto all those who die in their sins; for they shall return to God, and behold his face, and remain in their sins.

O, my beloved brethren, remember the awfulness in transgressing against that Holy God, and also the awfulness of yielding to the enticings of that cunning one. Remember, to be carnally-minded is death, and to be spiritually-minded is life eternal.

O, my beloved brethren, give ear to my words. Remember the greatness of the Holy One of Israel. Do not say that I have spoken hard things against you; for if ye do, ye will revile against the truth; for I have spoken the words of your Maker. I know that the words of truth are hard against all uncleanness; but the righteous fear them not, for they love the truth and are not shaken.

O then, my beloved brethren, come unto the Lord, the Holy One. Remember that his paths are righteous. Behold, the way for man is narrow, but it lieth in a straight course before him, and the keeper of the gate is the Holy One of Israel; and he employeth no servant there; and there is none other way save it be by the gate; for he cannot be deceived, for the Lord God is his name.

And whoso knocketh, to him will he open; and the wise, and the learned, and they that are rich, who are puffed up because of their learning, and their wisdom, and their riches—yea, they are they whom he despiseth; and save they shall cast these things away, and consider themselves fools before God, and come down in the depths of humility, he will not open unto them.

- 43 De a bölcsek és az okosok dolgai örökre rejtve lesznek előttük – igen, az a boldogság, mely a szenteknek van elkészítve.
- 44 Ó, szeretett testvéreim, emlékezzetek szavaimra. Íme, levetem köntösömet és kirázom előttem; imádkozom szabadulásom Istenéhez, hogy tekintsen rám mindent átkutató szemével; tudni fogjátok tehát az utolsó napon, amikor minden ember cselekedetei szerint megítéltetik, hogy Izráel Istene tanúsította, hogy leráztam lelkemről gonoszságaitokat, és hogy ragyogóan állok előtte, és megszabadultam véretek-től.
- 45 Ó, szeretett testvéreim, forduljatok el bűneitektől; rázzátok le láncait annak, aki szorosán megkötözne benneteket; gyertek ahhoz az Istenhez, aki szabadulástok kősziklája.
- 46 Készítsétek fel lelketeket arra a dicsőséges napra, amikor igazságot szolgáltatnak az igazlelkűeknek, méghozzá az ítélet napjára, hogy ne riadjatok vissza rettenetes félelemmel; hogy ne emlékezzetek tökéletesen rettenetes bűnötökre, és ne kényszerítsenek benneteket arra, hogy felkiáltatok: Szentek, szentek a te ítéleteid, Ó Mindenható Úristen – de tudom bűnömöt; áthágtam törvényedet, és vétkeim az enyéme; és megszerzett az ördög, úgyhogy prédája vagyok rettenetes nyomorúságának.
- 47 De íme, testvéreim, szükség van-e rá, hogy ezeknek a dolgoknak a rettenetes valóságára kelljen ébresztenem benneteket? Miért szaggatnám fel lelketeket, ha elmétek tiszta volna? Nyíltan beszélnek hozzátok, az igazság nyíltsága szerint, ha mentesek lennétek a bűntől?
- 48 Íme, ha szentek lennétek, szentségről beszélnek nektek; de mivel nem vagytok szentek, és úgy tekintetek rám, mint tanítóra, szükségszerűen, feltétlenül meg kell tanítanom nektek a bűn következményeit.
- 49 Íme, lelkem irtózik a bűntől, és szívem az igazlelkűségben gyönyörködik; és Istenem szent nevét fogom dicsérni.
- 50 Jöjjetek, testvéreim, mindenki, aki szomjazik, jöjjetek a vizekhez; és akinek nincs pénze, jöjjön, vegyen és egyék; igen, jöjjön, vegyen bort és tejet, pénz nélkül és ingyen.

But the things of the wise and the prudent shall be hid from them forever—yea, that happiness which is prepared for the saints.

O, my beloved brethren, remember my words. Behold, I take off my garments, and I shake them before you; I pray the God of my salvation that he view me with his all-searching eye; wherefore, ye shall know at the last day, when all men shall be judged of their works, that the God of Israel did witness that I shook your iniquities from my soul, and that I stand with brightness before him, and am rid of your blood.

O, my beloved brethren, turn away from your sins; shake off the chains of him that would bind you fast; come unto that God who is the rock of your salvation.

Prepare your souls for that glorious day when justice shall be administered unto the righteous, even the day of judgment, that ye may not shrink with awful fear; that ye may not remember your awful guilt in perfectness, and be constrained to exclaim: Holy, holy are thy judgments, O Lord God Almighty—but I know my guilt; I transgressed thy law, and my transgressions are mine; and the devil hath obtained me, that I am a prey to his awful misery.

But behold, my brethren, is it expedient that I should awake you to an awful reality of these things? Would I harrow up your souls if your minds were pure? Would I be plain unto you according to the plainness of the truth if ye were freed from sin?

Behold, if ye were holy I would speak unto you of holiness; but as ye are not holy, and ye look upon me as a teacher, it must needs be expedient that I teach you the consequences of sin.

Behold, my soul abhorreth sin, and my heart delighteth in righteousness; and I will praise the holy name of my God.

Come, my brethren, every one that thirsteth, come ye to the waters; and he that hath no money, come buy and eat; yea, come buy wine and milk without money and without price.

- 51 Ne költsetek tehát pénzt arra, ami értéktelen, sem munkátokat arra, ami nem tud kielégíteni. Hallgassatok rám szorgalmasan, és emlékezzetek a szavakra, amiket szóltam; és jöjjetek Izráel Szentjéhez, és lakmározzatok azon, ami nem veszik kárba, s amit megrontani se lehet, és gyönyörködjön lelketek a kövérségben.
- 52 Íme, szeretett testvéreim, emlékezzetek Istenetek szavára; szüntelenül imádkozzatok hozzá nappal, és adjatok hálát szent nevének éjjel. Örvendezzen a szívetek.
- 53 És íme, milyen nagyszerűek az Úr szövetségei, és milyen nagyszerűek leereszkedései az emberek gyermekeihez; és nagyszerűsége, és kegyelme és irgalma miatt megígérte nekünk, hogy magjainkat nem fogják teljesen elpusztítani, a test szerint, hanem hogy megőrzi őket; és a jövő nemzedékeiben egy igazlelkű ág lesz belőlük Izráel házának.
- 54 És most, testvéreim, többet is szólnék hozzátok; de holnap fogom nektek kijelenteni szavaim hátralevő részét. Ámen.

Wherefore, do not spend money for that which is of no worth, nor your labor for that which cannot satisfy. Hearken diligently unto me, and remember the words which I have spoken; and come unto the Holy One of Israel, and feast upon that which perisheth not, neither can be corrupted, and let your soul delight in fatness.

Behold, my beloved brethren, remember the words of your God; pray unto him continually by day, and give thanks unto his holy name by night. Let your hearts rejoice.

And behold how great the covenants of the Lord, and how great his condescensions unto the children of men; and because of his greatness, and his grace and mercy, he has promised unto us that our seed shall not utterly be destroyed, according to the flesh, but that he would preserve them; and in future generations they shall become a righteous branch unto the house of Israel.

And now, my brethren, I would speak unto you more; but on the morrow I will declare unto you the remainder of my words. Amen.

2 Nefi 10

- 1 És most én, Jákób szólok hozzátok ismét, szeretett testvéreim, azon igazlelkű ágat illetően, melyről szóltam.
- 2 Mert íme, az ígéretek, amelyeket kaptunk, a test szerinti ígéretek számunkra; bár megmutatták nekem, hogy gyermekeink közül sokan el fognak veszni a testben, hitetlenség miatt, Isten mégis sokakhoz irgalmas lesz; és gyermekeinket vissza fogják állítani, hogy eljuthassanak ahhoz, ami Megváltójuk igaz ismeretét adja majd nekik.
- 3 Tehát, mint mondtam nektek, szükségszerűen el kell jönnie Krisztusnak – mert a múlt éjjel az angyal megmondta nekem, hogy ez lesz a neve – a zsidók közé, azok közé, akik a világ gonoszabb része; és keresztre fogják feszíteni – mert Istenünknek szüksége van erre, és nincs a földön más nemzet, mely Istenét keresztre feszítené.
- 4 Mert ha más nemzetek között történnének hatalmas csodák, akkor azok bűnbánatot tartanának és tudnák, hogy ő az Istenük.
- 5 De a papi mesterkedések és a gonosztevések miatt a jeruzsálembeliek megmerevítették ellene a nyakukat, hogy keresztre feszítsék.
- 6 Gonosztevéseik miatt tehát pusztítások, éhínségek, döghalál és vérontás jön majd rájuk; és akiket nem pusztítanak el, azokat szét fogják szórni az összes nemzetek között.
- 7 De íme, így szól az Úristen: Amikor eljön a nap, hogy hisznek bennem, hogy én Krisztus vagyok, akkor hát szövetséget kötöttem atyáikkal, hogy visszaállítatnak a testben, a földön, örökségük földjeire.
- 8 És lészen, hogy összegyűjtik őket hosszú szét-szórtságukból, a tenger szigeteiről és a föld négy részéből; és nagyok lesznek szememben a nemzsidók nemzetei, mondja Isten, elhozván őket örökségük földjeire.

2 Nephi 10

And now I, Jacob, speak unto you again, my beloved brethren, concerning this righteous branch of which I have spoken.

For behold, the promises which we have obtained are promises unto us according to the flesh; wherefore, as it has been shown unto me that many of our children shall perish in the flesh because of unbelief, nevertheless, God will be merciful unto many; and our children shall be restored, that they may come to that which will give them the true knowledge of their Redeemer.

Wherefore, as I said unto you, it must needs be expedient that Christ—for in the last night the angel spake unto me that this should be his name—should come among the Jews, among those who are the more wicked part of the world; and they shall crucify him—for thus it behooveth our God, and there is none other nation on earth that would crucify their God.

For should the mighty miracles be wrought among other nations they would repent, and know that he be their God.

But because of priestcrafts and iniquities, they at Jerusalem will stiffen their necks against him, that he be crucified.

Wherefore, because of their iniquities, destructions, famines, pestilences, and bloodshed shall come upon them; and they who shall not be destroyed shall be scattered among all nations.

But behold, thus saith the Lord God: When the day cometh that they shall believe in me, that I am Christ, then have I covenanted with their fathers that they shall be restored in the flesh, upon the earth, unto the lands of their inheritance.

And it shall come to pass that they shall be gathered in from their long dispersion, from the isles of the sea, and from the four parts of the earth; and the nations of the Gentiles shall be great in the eyes of me, saith God, in carrying them forth to the lands of their inheritance.

- 9 Igen, a nemzsidók királyai lesznek számukra gondviselők, és királynők válnak dajkákká; nagy-szerűek tehát az Úr ígéretei a nemzsidóknak; mert ő mondta ezt, és ki tudja elvitatni?
- 10 De íme, ez a föld, mondta Isten, a te örökséged földje lesz, és áldottak lesznek a nemzsidók ezen a földön.
- 11 És ez a föld egy szabad föld lesz a nemzsidóknak, és nem lesznek királyok ezen a földön, akik a nemzsidók fölé emelkednének.
- 12 És én megerősítem ezt a földet minden más nemzet ellen.
- 13 És aki Sion ellen harcol, az el fog veszni, mondja Isten.
- 14 Mert aki királyt támaszt ellenem, az el fog veszni, mert én, az Úr, a mennyek királya leszek királyuk, és mindörökké világosság leszek mindazoknak, akik hallják szavaimat.
- 15 Tehát ezen okból, hogy beteljesedhessenek szövetségem, amelyeket az emberek gyermekeivel kötöttem, hogy megteszem nekik, míg a testben vannak, szükségszerűen el kell pusztítanom a sötétség, és a gyilkosságok, és az utálatosságok titkos cselekedeteit.
- 16 Aki tehát Sion ellen harcol, elvész, zsidó és nemzsidó is, szabad és szolga is, férfi és nő is; mert ők azok, akik az egész földnek paráznája; mert akik nincsenek mellettem, azok ellenem vannak, mondja Istenünk.
- 17 Mert be fogom tölteni ígéreteimet, amelyeket az emberek gyermekeinek tettem, hogy megteszem nekik, míg a testben vannak –
- 18 Tehát, szeretett testvéreim, így szól Istenünk: Sanyargatni fogom magodat a nemzsidók keze által; mégis meglágyítom a nemzsidók szívét, hogy olyanok lesznek hozzájuk, mint egy atya; áldottak lesznek tehát a nemzsidók, és Izráel háza közé számláltatnak.
- 19 Ezt a földet tehát mindörökre magodnak szentelem, és azoknak, akik magod közé számláltatnak, örökségük földjeként; mert ez minden más földnél kiválóbb föld, mondja Isten énnekem, tehát azt akarom, hogy minden ember, aki azon lakik, nekem hódoljon, mondja Isten.

Yea, the kings of the Gentiles shall be nursing fathers unto them, and their queens shall become nursing mothers; wherefore, the promises of the Lord are great unto the Gentiles, for he hath spoken it, and who can dispute?

But behold, this land, said God, shall be a land of thine inheritance, and the Gentiles shall be blessed upon the land.

And this land shall be a land of liberty unto the Gentiles, and there shall be no kings upon the land, who shall raise up unto the Gentiles.

And I will fortify this land against all other nations.

And he that fighteth against Zion shall perish, saith God.

For he that raiseth up a king against me shall perish, for I, the Lord, the king of heaven, will be their king, and I will be a light unto them forever, that hear my words.

Wherefore, for this cause, that my covenants may be fulfilled which I have made unto the children of men, that I will do unto them while they are in the flesh, I must needs destroy the secret works of darkness, and of murders, and of abominations.

Wherefore, he that fighteth against Zion, both Jew and Gentile, both bond and free, both male and female, shall perish; for they are they who are the whore of all the earth; for they who are not for me are against me, saith our God.

For I will fulfil my promises which I have made unto the children of men, that I will do unto them while they are in the flesh—

Wherefore, my beloved brethren, thus saith our God: I will afflict thy seed by the hand of the Gentiles; nevertheless, I will soften the hearts of the Gentiles, that they shall be like unto a father to them; wherefore, the Gentiles shall be blessed and numbered among the house of Israel.

Wherefore, I will consecrate this land unto thy seed, and them who shall be numbered among thy seed, forever, for the land of their inheritance; for it is a choice land, saith God unto me, above all other lands, wherefore I will have all men that dwell thereon that they shall worship me, saith God.

20 És most, szeretett testvéreim, látván, hogy irgalmas Istenünk mily nagy tudást adott nekünk ezen dolgokat illetőleg, emlékezzünk meg hát róla, és vessük el bűneinket, és ne csüggyesszük le fejünket, mert nem vagyunk kutasítva; habár kiűztek minket örökségünk földjéről; de egy jobb földre vezéreltek minket, mert az Úr ösvényünké tette a tengert, és most a tenger egyik szigetén vagyunk.

21 De nagyok az Úr ígéretei azoknak, akik a tenger szigetein vannak; úgy mondja, szigetek, tehát szűkségszerűen lennie kell ennél többnek, és azokat is a mi testvéreink lakják.

22 Mert íme, az Úristen időről időre elvezetett néme-lyeket Izráel házából, akarata és tetszése szerint. És most, íme, az Úr mindazokról megemlékezik, akik letörettek, tehát mirőlünk is megemlékezik.

23 Vidítsátok fel tehát a szíveteket, és emlékezzetek rá, hogy szabadon cselekedhettek önmagatokért – hogy az örökké tartó halál útját választjátok, vagy az örök élet útját.

24 Tehát, szeretett testvéreim, béküljete meg Isten akaratával, és ne az ördög és a test akaratával; és emlékezzetek rá, miután Istennel megbékéltetek, hogy csak Isten kegyelmében és azáltal van, hogy megsza- badítanak benneteket.

25 Bár felemelne tehát benneteket Isten a halálból, a feltámadás hatalma által, és az örök halálból is, az engesztelés hatalma által, hogy befogadhassanak ti- teket Isten örök királyságába, hogy az isteni kegye- lem révén dicsérhessétek őt. Ámen.

And now, my beloved brethren, seeing that our merciful God has given us so great knowledge concerning these things, let us remember him, and lay aside our sins, and not hang down our heads, for we are not cast off; nevertheless, we have been driven out of the land of our inheritance; but we have been led to a better land, for the Lord has made the sea our path, and we are upon an isle of the sea.

But great are the promises of the Lord unto them who are upon the isles of the sea; wherefore as it says isles, there must needs be more than this, and they are inhabited also by our brethren.

For behold, the Lord God has led away from time to time from the house of Israel, according to his will and pleasure. And now behold, the Lord remem-bereth all them who have been broken off, where-fore he remembereth us also.

Therefore, cheer up your hearts, and remember that ye are free to act for yourselves—to choose the way of everlasting death or the way of eternal life.

Wherefore, my beloved brethren, reconcile your- selves to the will of God, and not to the will of the devil and the flesh; and remember, after ye are rec- onced unto God, that it is only in and through the grace of God that ye are saved.

Wherefore, may God raise you from death by the power of the resurrection, and also from everlasting death by the power of the atonement, that ye may be received into the eternal kingdom of God, that ye may praise him through grace divine. Amen.

2 Nefi 11

- 1 És most, Jákób még sok más dolgot mondott akkor népemnek; én mégis csak ezeket a dolgokat íratтам le, mert azok a dolgok, amiket leírtam, elegendőek számomra.
- 2 És most én, Nephi, többet is leírok Ésaiás szavaiból, mert lelkem gyönyörködik az ő szavaiban. Mert szavait népemre fogom vonatkoztatni, és minden gyermekemnek el fogom küldeni őket, mivel ő valóban látta Megváltómat, mint ahogy én is láttam.
- 3 És fivérem, Jákób is látta őt, ahogy én láttam; elküldöm tehát szavaikat gyermekeimnek, hogy bizonyítsam nekik, hogy szavaim igazak. Háromnak szava által tehát, Isten azt mondta: Megalapítom szavamat. Azonban Isten még több tanút is küld, és minden szavát bebizonyítja.
- 4 Íme, lelkem gyönyörködik abban, hogy népemnek bebizonyítom Krisztus eljövételének igazságát; mert evégre adatott Mózes törvénye; és minden dolog, melyet Isten a világ kezdete óta adott az embernek, őt jelképezi.
- 5 És lelkem gyönyörködik az Úr szövetségeiben is, melyeket atyáinkkal kötött; igen, lelkem gyönyörködik az ő kegyelmében, és az ő igazságosságában, és hatalmában és irgalmában, a haláltól való megszabadítás nagyszerű és örökkévaló tervében.
- 6 És lelkem gyönyörködik annak bebizonyításában népem előtt, hogy ha Krisztus nem jönne el, minden embernek el kellene vesznie.
- 7 Mert ha nem lenne Krisztus, nem lenne Isten; és ha nem lenne Isten, mi sem lennénk, mert nem lehetett volna teremtés. De van Isten, és ő Krisztus, és ő eljön, saját idejének teljességében.
- 8 És most leírom Ésaiás néhány szavát, hogy aki majd népem közül meglátja ezeket a szavakat, fel-emelhesse szívét, és örvendezhessen minden ember miatt. Most, ezek a szavak, és ezeket vonatkoztathatjátok magatokra, és minden emberre.

2 Nephi 11

And now, Jacob spake many more things to my people at that time; nevertheless only these things have I caused to be written, for the things which I have written sufficeth me.

And now I, Nephi, write more of the words of Isaiah, for my soul delighteth in his words. For I will liken his words unto my people, and I will send them forth unto all my children, for he verily saw my Redeemer, even as I have seen him.

And my brother, Jacob, also has seen him as I have seen him; wherefore, I will send their words forth unto my children to prove unto them that my words are true. Wherefore, by the words of three, God hath said, I will establish my word. Nevertheless, God sendeth more witnesses, and he proveth all his words.

Behold, my soul delighteth in proving unto my people the truth of the coming of Christ; for, for this end hath the law of Moses been given; and all things which have been given of God from the beginning of the world, unto man, are the typifying of him.

And also my soul delighteth in the covenants of the Lord which he hath made to our fathers; yea, my soul delighteth in his grace, and in his justice, and power, and mercy in the great and eternal plan of deliverance from death.

And my soul delighteth in proving unto my people that save Christ should come all men must perish.

For if there be no Christ there be no God; and if there be no God we are not, for there could have been no creation. But there is a God, and he is Christ, and he cometh in the fulness of his own time.

And now I write some of the words of Isaiah, that whoso of my people shall see these words may lift up their hearts and rejoice for all men. Now these are the words, and ye may liken them unto you and unto all men.

2 Nefi 12

- 1 A szó, melyet Ésaiás, Ámós fia látott Júda és Jeruzsálem felől:
- 2 És leszen az utolsó napokban, amikor az Úr házá-
nak hegye megalapíttatik a hegyeknek tetején, és a
dombok fölé emeltetik, és özönleni fog hozzá min-
den nemzet.
- 3 És sok ember elmegy, és ezt mondja: Jöjjetek,
menjünk fel az Úr hegyére, Jákób Istenének házá-
hoz; és ő tanítani fog minket az útjairól, és mi az ő
ösvényein járunk majd; mert Sionból jó a törvény, és
az Úr szava Jeruzsálemből.
- 4 És ítéletet tesz a nemzetek között, és sok népet
rendre utasít: És kardjaikból kapákat kovácsolnak,
és dárdáikból metszőkéseket – nemzet a nemzetre
kardot nem emel, hadakozást sem tanulnak többé.
- 5 Ó, Jákób háza, jöjjetek és járjunk az Úr világossá-
gában; igen, jöjjetek, mert mindnyájan letértetek,
mindenki az ő gonosz útjaira.
- 6 Ezért elhagytad, Ó Uram, népedet, Jákób házát,
mert tele vannak keleti szokásokkal, és jósokra hall-
gatnak, mint a filiszteusok, és idegenek gyermekei
vannak kedvükre.
- 7 Földjük is tele van ezüsttel és arannyal, és kincse-
iknek sincsen vége; földjük lovakkal is tele van, és
harciszekereiknek sincsen vége.
- 8 Földjük tele van bálványokkal is; saját kezük ké-
szítményeinek hódolnak, annak, amit saját ujjaik
csináltak.
- 9 És a közember nem hajlik meg, és a főember nem
alázkodik meg, tehát ne bocsáss meg neki.
- 10 Ó, ti gonoszok, menjetek be a kősziklába, rejtőz-
zetek el a porban, mert lesújt rátok az Úr félelme és
fenségének dicsősége.
- 11 És leszen, hogy megaláztatik az emberek gőgös te-
kintete, és meg fogják hajlítani az emberek kevélysé-
gét, és csak az Úr magasztaltatik fel azon a napon.

2 Nephi 12

The word that Isaiah, the son of Amoz, saw concern-
ing Judah and Jerusalem:

And it shall come to pass in the last days, when the
mountain of the Lord's house shall be established in
the top of the mountains, and shall be exalted above
the hills, and all nations shall flow unto it.

And many people shall go and say, Come ye, and
let us go up to the mountain of the Lord, to the house
of the God of Jacob; and he will teach us of his ways,
and we will walk in his paths; for out of Zion shall go
forth the law, and the word of the Lord from
Jerusalem.

And he shall judge among the nations, and shall
rebuke many people: and they shall beat their
swords into plow-shares, and their spears into
pruning-hooks—nation shall not lift up sword
against nation, neither shall they learn war any
more.

O house of Jacob, come ye and let us walk in the
light of the Lord; yea, come, for ye have all gone
astray, every one to his wicked ways.

Therefore, O Lord, thou hast forsaken thy people,
the house of Jacob, because they be replenished from
the east, and hearken unto soothsayers like the
Philistines, and they please themselves in the chil-
dren of strangers.

Their land also is full of silver and gold, neither is
there any end of their treasures; their land is also full
of horses, neither is there any end of their chariots.

Their land is also full of idols; they worship the
work of their own hands, that which their own fin-
gers have made.

And the mean man boweth not down, and the
great man humbleth himself not, therefore, forgive
him not.

O ye wicked ones, enter into the rock, and hide
thee in the dust, for the fear of the Lord and the glory
of his majesty shall smite thee.

And it shall come to pass that the lofty looks of
man shall be humbled, and the haughtiness of men
shall be bowed down, and the Lord alone shall be
exalted in that day.

12 Mert a Seregek Urának napja hamar eljön minden nemzetre, igen, mindegyikre; igen, a kevélyre és a gőgösre, és mindenkire, aki fel van emelkedve, és az megaláztatik.

13 Igen, és az Úr napja eljön Libanon minden cédrusára, mert magasan vannak és felemeltettek; és Básán minden tölgyfájára;

14 És minden magas hegyre, és minden dombra, minden nemzetre, mely fel van emelkedve, és minden népre;

15 És minden magas toronyra, és minden megerősített falra;

16 És a tenger minden hajójára, és Társis minden hajójára, és minden tetszetős látványra.

17 És meg fogják hajlítani az emberek gőgjét, és megaláztatik az emberek kevélysége; és csak az Úr magasztaltatik fel azon a napon.

18 És a bálványokat teljesen eltörli.

19 És be fognak menni a sziklák hasadékaiba és a föld barlangjaiba, mert megszállja őket az Úr félelme, és fenségének dicsősége lesújt rájuk, amikor felkel, hogy borzasztóan megrázza a földet.

20 Azon a napon odadobja az ember ezüstbálványait és aranybálványait, amelyeket csinált, hogy hódoljon nekik, a vakondoknak és a denevéreknek;

21 Hogy elmenjen a sziklák hasadékaiba, és az érdes sziklák tetejére, mert eljön rájuk az Úr félelme, és fenségének dicsősége lesújt rájuk, amikor felkel, hogy borzasztóan megrázza a földet.

22 Szűnjetek meg az emberben bízni, akinek csak lehelet van az orrában; mert ugyan mire becsülhető?

For the day of the Lord of Hosts soon cometh upon all nations, yea, upon every one; yea, upon the proud and lofty, and upon every one who is lifted up, and he shall be brought low.

Yea, and the day of the Lord shall come upon all the cedars of Lebanon, for they are high and lifted up; and upon all the oaks of Bashan;

And upon all the high mountains, and upon all the hills, and upon all the nations which are lifted up, and upon every people;

And upon every high tower, and upon every fenced wall;

And upon all the ships of the sea, and upon all the ships of Tarshish, and upon all pleasant pictures.

And the loftiness of man shall be bowed down, and the haughtiness of men shall be made low; and the Lord alone shall be exalted in that day.

And the idols he shall utterly abolish.

And they shall go into the holes of the rocks, and into the caves of the earth, for the fear of the Lord shall come upon them and the glory of his majesty shall smite them, when he ariseth to shake terribly the earth.

In that day a man shall cast his idols of silver, and his idols of gold, which he hath made for himself to worship, to the moles and to the bats;

To go into the clefts of the rocks, and into the tops of the ragged rocks, for the fear of the Lord shall come upon them and the majesty of his glory shall smite them, when he ariseth to shake terribly the earth.

Cease ye from man, whose breath is in his nostrils; for wherein is he to be accounted of?

2 Nefi 13

- 1 Mert íme, az Úr, a Seregek Ura elveszi Jeruzsálemből és Júdából a támaszt és a táplálékot, a kenyér minden táplálékát, és a víz minden támaszát.
- 2 Az erőst és a hadakozót, a bírót és a prófétát, az okosat és a vént;
- 3 Az ötvenek parancsnokát és a tiszt es embert, a tancsost, az ügyes mestert és az ékes szónokot.
- 4 És gyermekeket adok nekik, hogy hercegeik legyenek, és csecsemők uralkodnak rajtuk.
- 5 És elnyomják a népet, mindenkit a másik, és mindenkit a szomszédja; a gyermek kevélyen viselkedik a vénnel szemben, és a hitvány a tiszteletre méltóval szemben.
- 6 Amikor egy ember megragadja fivérét atyja házából, és ezt mondja: Neked van ruhád, legyél te az uralkodónk, és ne engedd, hogy kezed alá jöjjön ez a rombolás –
- 7 Azon a napon esküdni fog, mondván: Nem leszek sebkötöző; mert házamban nincs se kenyér, se ruha; ne tegyetek engem a nép uralkodójává!
- 8 Mert Jeruzsálem le van rombolva, és Júda elesett, mert nyelvük és cselekedeteik az Úr ellen voltak, hogy dicsőségének szeméit ingereljék.
- 9 Arcvonásaik tanúskodnak ellenük, és kijelentik, hogy bűneik éppen olyanok, mint Sodomáé, és nem tudják elrejténi. Jaj a lelküknek, mert bajjal fizettek önmaguknak!
- 10 Mondjátok az igazlelkűeknek, hogy jól van dolguk, mert tetteiknek gyümölcset fogják megenni.
- 11 Jaj a gonoszoknak, mert elvesznek; mert kezük munkájának fizetsége lesz rajtuk!
- 12 És népem, gyermekek az elnyomóik, és asszonyok uralkodnak felettük. Ó népem, akik vezetnek téged, tévedésre készítenek, és elpusztítják ösvényeid útját.
- 13 Előáll az Úr, hogy szót emeljen, és feláll, hogy megítélje a népet.
- 14 Az Úr törvénykezésbe lép népe vénei és annak hercegei ellen; mert felették szőlőskertemet és házaikban van a szegényektől szerzett zsákmány.

2 Nephi 13

For behold, the Lord, the Lord of Hosts, doth take away from Jerusalem, and from Judah, the stay and the staff, the whole staff of bread, and the whole stay of water—

The mighty man, and the man of war, the judge, and the prophet, and the prudent, and the ancient;

The captain of fifty, and the honorable man, and the counselor, and the cunning artificer, and the eloquent orator.

And I will give children unto them to be their princes, and babes shall rule over them.

And the people shall be oppressed, every one by another, and every one by his neighbor; the child shall behave himself proudly against the ancient, and the base against the honorable.

When a man shall take hold of his brother of the house of his father, and shall say: Thou hast clothing, be thou our ruler, and let not this ruin come under thy hand—

In that day shall he swear, saying: I will not be a healer; for in my house there is neither bread nor clothing; make me not a ruler of the people.

For Jerusalem is ruined, and Judah is fallen, because their tongues and their doings have been against the Lord, to provoke the eyes of his glory.

The show of their countenance doth witness against them, and doth declare their sin to be even as Sodom, and they cannot hide it. Wo unto their souls, for they have rewarded evil unto themselves!

Say unto the righteous that it is well with them; for they shall eat the fruit of their doings.

Wo unto the wicked, for they shall perish; for the reward of their hands shall be upon them!

And my people, children are their oppressors, and women rule over them. O my people, they who lead thee cause thee to err and destroy the way of thy paths.

The Lord standeth up to plead, and standeth to judge the people.

The Lord will enter into judgment with the ancients of his people and the princes thereof; for ye have eaten up the vineyard and the spoil of the poor in your houses.

15 Mit képzeltetek? Darabokra töríteket népemet, és
összezúzzátok a szegények arcát; mondja a Seregek
Úristene.

16 Továbbá, mondja az Úr: Mivel Sion leányai gögö-
sek, és előreszegezett nyakkal járnak, és ledér sze-
mekkel, sétálva és tipegve, ahogy járnak, és lábaikkal
csilingelvének –

17 Ezért az Úr rühességgel sújtja Sion leányai fejének
koronáját, és felfedi szemérmüket az Úr.

18 Azon a napon eltávolítja csilingelő ékszereik pom-
páját az Úr, és hajfogóikat, és a holdhoz hasonló ke-
rek medálokat;

19 A láncokat, és a karpereceket és a lepleket;

20 A pártákat, és a lábak ékszereit, és a hajlekötőket,
és a szelencéket, és a fülbevalókat;

21 A gyűrűket, és az orrpereceket;

22 A változtatható öltözeteket, a palástokat, és a ken-
dőket és a göndörítő peckeket;

23 A tükröket, és a finom vásznakot, és a kámzsákat,
és a fátylakat.

24 És lésszen, hogy az édes illat helyén bűz lesz; és az
öv helyén szakadás; és a jól beállított haj helyén ko-
paszság; és a mellkendő helyén zsákruha borítás,
szégyenbélyeg a szépség helyén.

25 Férfiaid kard által hullanak el, és harcosaid a harc-
ban.

26 És siránkoznak és gyászolnak kapui; és elhagya-
tott lesz, és a földön fog ülni.

What mean ye? Ye beat my people to pieces, and
grind the faces of the poor, saith the Lord God of
Hosts.

Moreover, the Lord saith: Because the daughters
of Zion are haughty, and walk with stretched-forth
necks and wanton eyes, walking and mincing as they
go, and making a tinkling with their feet—

Therefore the Lord will smite with a scab the
crown of the head of the daughters of Zion, and the
Lord will discover their secret parts.

In that day the Lord will take away the bravery of
their tinkling ornaments, and cauls, and round tires
like the moon;

The chains and the bracelets, and the mufflers;

The bonnets, and the ornaments of the legs, and
the headbands, and the tablets, and the ear-rings;

The rings, and nose jewels;

The changeable suits of apparel, and the mantles,
and the wimples, and the cringing-pins;

The glasses, and the fine linen, and hoods, and the
veils.

And it shall come to pass, instead of sweet smell
there shall be stink; and instead of a girdle, a rent;
and instead of well set hair, baldness; and instead of
a stomacher, a girding of sackcloth; burning instead
of beauty.

Thy men shall fall by the sword and thy mighty in
the war.

And her gates shall lament and mourn; and she
shall be desolate, and shall sit upon the ground.

2 Nefi 14

- 1 És azon a napon hét asszony ragad majd meg egy férfit, mondván: A magunk kenyerét esszük, és a magunk ruháját viseljük, csak hadd neveztesünk a te nevedről, hogy levegye rólunk gyalázatunkat.
- 2 Azon a napon az Úr ága csodálatos lesz és dicsőséges; a föld gyümölcse kiváló és kedves lesz azoknak, akik megmenekültek Izráelből.
- 3 És léssen, hogy szentnek mondják majd azokat, akiket Sionban hagytak és akik Jeruzsálemben maradnak, mindenkit, aki fel van írva az élők közé Jeruzsálemben –
- 4 Mire az Úr lemosta Sion leányainak a szennyét és megtisztította Jeruzsálem vérét annak közepéből az ítékezés lelkével és a felégetés lelkével.
- 5 És teremt majd az Úr a Sion hegyének minden lakóhelye fölé, és gyülekezetei fölé nappal felhőt és ködöt, és lángoló tűz fényességét éjjel; mert oltalom lesz az Sion egész dicsőségén.
- 6 És léssen egy hajlék, árnyékul nappal a hőség ellen, és oltalmul és menedékül a zivatar és az eső elől.

2 Nephi 14

And in that day, seven women shall take hold of one man, saying: We will eat our own bread, and wear our own apparel; only let us be called by thy name to take away our reproach.

In that day shall the branch of the Lord be beautiful and glorious; the fruit of the earth excellent and comely to them that are escaped of Israel.

And it shall come to pass, they that are left in Zion and remain in Jerusalem shall be called holy, every one that is written among the living in Jerusalem—

When the Lord shall have washed away the filth of the daughters of Zion, and shall have purged the blood of Jerusalem from the midst thereof by the spirit of judgment and by the spirit of burning.

And the Lord will create upon every dwelling-place of mount Zion, and upon her assemblies, a cloud and smoke by day and the shining of a flaming fire by night; for upon all the glory of Zion shall be a defence.

And there shall be a tabernacle for a shadow in the daytime from the heat, and for a place of refuge, and a covert from storm and from rain.

2 Nefi 15

- 1 És akkor énekelek majd szerelmesemnek egy dalt a kedvesemről, szőlőskertjét illetően. Szerelmesemnek volt egy szőlőskertje egy nagyon gyümölcsöző hegyen.
- 2 És bekerítette, és kigyűjtötte annak köveit, és a legkiválóbb szőlőtővel ültette be, és épített egy tornyot annak közepére, és sajtolót is készített azon; és várta, hogy majd szőlőt terem, és az vadszőlőt termett.
- 3 És most, Ó Jeruzsálem lakói és Júda férfiai, kérlek titeket, ítéljetek köztem és a szőlőskertem között.
- 4 Mi más lehetett volna még megtenni a szőlőskerttemmel, amit nem tettem meg abban? Amikor tehát vártam, hogy jó szőlőt teremjen, vadszőlőt termett.
- 5 És most induljatok, megmondom nektek, mit tesztek szőlőskertemmel – eltávolítom annak kerítését, és le fogják legelni; és lerombolom annak falát, és el fogják taposni;
- 6 És parlaggá teszem; nem metszik meg, se nem kapálják; hanem tüske és tövis veri fel; megparancsoltam a felhőknek is, hogy ne essen rá eső.
- 7 Mert a Seregek Urának szőlőskertje Izráel háza, és gyönyörűséges ültetvénye Júda férfiai; és igazságosságra várt, és íme, elnyomást látott; igazlelkűségre, de íme, sírást hallott.
- 8 Jaj azoknak, akik házat házhoz illesztenek, míg hely sem lehet ott, hogy egyedül csak magukat helyezhessék el szerte a földön!
- 9 Füleimbe mondta a Seregek Ura: Igazán, sok ház elhagyatott lesz, és nagy és szép városok lesznek lakos nélkül.
- 10 Igen, tíz hold szőlőskert egy kád bort terem, és egy hómer mag egy efát terem.
- 11 Jaj azoknak, akik korán reggel felkelnek, hogy erős ital után járjanak, akik estig folytatják, és bor hevíti őket!
- 12 És a hárfá, és a lant, a dob, és síp és bor van lakodalmaikban; de nem veszik tekintetbe az Úr munkáját, se nem veszik figyelembe kezeinek cselekedetét.

2 Nephi 15

And then will I sing to my well-beloved a song of my beloved, touching his vineyard. My well-beloved hath a vineyard in a very fruitful hill.

And he fenced it, and gathered out the stones thereof, and planted it with the choicest vine, and built a tower in the midst of it, and also made a winepress therein; and he looked that it should bring forth grapes, and it brought forth wild grapes.

And now, O inhabitants of Jerusalem, and men of Judah, judge, I pray you, betwixt me and my vineyard.

What could have been done more to my vineyard that I have not done in it? Wherefore, when I looked that it should bring forth grapes it brought forth wild grapes.

And now go to; I will tell you what I will do to my vineyard—I will take away the hedge thereof, and it shall be eaten up; and I will break down the wall thereof, and it shall be trodden down;

And I will lay it waste; it shall not be pruned nor digged; but there shall come up briars and thorns; I will also command the clouds that they rain no rain upon it.

For the vineyard of the Lord of Hosts is the house of Israel, and the men of Judah his pleasant plant; and he looked for judgment, and behold, oppression; for righteousness, but behold, a cry.

Wo unto them that join house to house, till there can be no place, that they may be placed alone in the midst of the earth!

In mine ears, said the Lord of Hosts, of a truth many houses shall be desolate, and great and fair cities without inhabitant.

Yea, ten acres of vineyard shall yield one bath, and the seed of a homer shall yield an ephah.

Wo unto them that rise up early in the morning, that they may follow strong drink, that continue until night, and wine inflame them!

And the harp, and the viol, the tabret, and pipe, and wine are in their feasts; but they regard not the work of the Lord, neither consider the operation of his hands.

13 Ezért ment fogságba népem, mert tudatlan; és tisztes emberei éheznek, és sokaságuk szomjan eped el.

14 Ezért nagyobbodott meg a pokol, és tárta ki száját mérhetetlenül; és dicsőségük, és sokaságuk, és pompájuk, és aki örvendezik, abba fog leereszkedni.

15 És meghajtatik a közember, és megaláztatik a főember, és megaláztatnak a gőgösnek szemei.

16 De a Seregek Ura felmagasztosul az igazságosságban, és Isten, aki szent, megszenteltetik az igazlelkűségben.

17 Akkor a maguk módján legelnek majd a bárányok, és a hízottak lakatlan helyein idegenek legelnek.

18 Jaj azoknak, akik a hiúság zsinegein húzzák a gonoszságot, és kötélén a bűnt, mintha taliga lenne.

19 Akik ezt mondják: Siessen, tegye hamar munkáját, hogy láthassuk azt; és közeledjen és jöjjön el Izráel Szentjének tanácsa, hogy tudhassuk azt.

20 Jaj azoknak, akik a gonoszt jónak mondják, és a jót gonosznak, akik a sötétséget világossággá teszik, és a világosságot sötétséggé, akik a keserűt édessé teszik, és az édeset keserűvé!

21 Jaj a saját szemükben bölcseknek és a saját tekintetükben okosoknak!

22 Jaj a borivásban hatalmasoknak, és az erős italok vegyítésében erős embereknek;

23 Akik jutalomért igazolják a gonoszt, és elveszik az igazlelkűséget az igazlelkűtől!

24 Ezért, ahogyan a tarlót megemésztí a tűz, és a pelyvát felemésztí a láng, gyökereik rothadássá lesznek, és virágaik elszállnak, mint a por; mert elvetették a Seregek Urának törvényét, és megvetették Izráel Szentjének szavát.

25 Ezért gerjedt fel az Úr haragja népe ellen, és ki-nyújtotta ellenük a kezét, és lesújtott rájuk; és megrendültek a dombok, és hulláik szét vannak tépve az utcák közepén. Mindezzel nem fordult el haragja, hanem ki van még nyújtva a keze.

Therefore, my people are gone into captivity, because they have no knowledge; and their honorable men are famished, and their multitude dried up with thirst.

Therefore, hell hath enlarged herself, and opened her mouth without measure; and their glory, and their multitude, and their pomp, and he that rejoiceth, shall descend into it.

And the mean man shall be brought down, and the mighty man shall be humbled, and the eyes of the lofty shall be humbled.

But the Lord of Hosts shall be exalted in judgment, and God that is holy shall be sanctified in righteousness.

Then shall the lambs feed after their manner, and the waste places of the fat ones shall strangers eat.

Wo unto them that draw iniquity with cords of vanity, and sin as it were with a cart rope;

That say: Let him make speed, hasten his work, that we may see it; and let the counsel of the Holy One of Israel draw nigh and come, that we may know it.

Wo unto them that call evil good, and good evil, that put darkness for light, and light for darkness, that put bitter for sweet, and sweet for bitter!

Wo unto the wise in their own eyes and prudent in their own sight!

Wo unto the mighty to drink wine, and men of strength to mingle strong drink;

Who justify the wicked for reward, and take away the righteousness of the righteous from him!

Therefore, as the fire devoureth the stubble, and the flame consumeth the chaff, their root shall be rottenness, and their blossoms shall go up as dust; because they have cast away the law of the Lord of Hosts, and despised the word of the Holy One of Israel.

Therefore, is the anger of the Lord kindled against his people, and he hath stretched forth his hand against them, and hath smitten them; and the hills did tremble, and their carcasses were torn in the midst of the streets. For all this his anger is not turned away, but his hand is stretched out still.

- 26 És zászlót emel a távoli nemzeteknek, és süvöltnekik a föld végéről; és íme, azok gyorsan, hamar jönnek; egy sem lesz köztük fáradt, vagy botladozó.
- 27 Egy sem szunnyad vagy alszik; derekuknak öve sem oldódik meg, sarujuk szíja sem szakad el;
- 28 Akiknek nyilai élesek, és minden íjuk felvonva; és lovaiknak patája kvarcszámba megy, és kerekeik, mint a forgósziel, ordításuk mint az oroszláné.
- 29 Ordítanak, mint a fiatal oroszlánok; igen, ordítanak és elragadják a zsákmányt, és biztonságban elviszik, és senki nem szabadítja meg.
- 30 És ellenük ordítanak azon a napon, mint a tenger morajlása; és ha a földre tekintenek, íme, sötétség és bánat, és a világosság elsötétült annak egén.

And he will lift up an ensign to the nations from far, and will hiss unto them from the end of the earth; and behold, they shall come with speed swiftly; none shall be weary nor stumble among them.

None shall slumber nor sleep; neither shall the girdle of their loins be loosed, nor the latchet of their shoes be broken;

Whose arrows shall be sharp, and all their bows bent, and their horses' hoofs shall be counted like flint, and their wheels like a whirlwind, their roaring like a lion.

They shall roar like young lions; yea, they shall roar, and lay hold of the prey, and shall carry away safe, and none shall deliver.

And in that day they shall roar against them like the roaring of the sea; and if they look unto the land, behold, darkness and sorrow, and the light is darkened in the heavens thereof.

2 Nefi 16

- 1 Amely évben meghalt Uzziás király, az Urat is láttam, trónon ülve, magasan és felemelve, és uszálya betöltötte a templomot.
- 2 Felette álltak a szeráfok; mindegyiknek hat szárnya volt; kettővel arcát takarta el, kettővel lábát takarta be, és kettővel repült.
- 3 És kiáltott egyik a másiknak, mondván: Szent, szent, szent a Seregek Ura; az egész föld tele van dicsőségével.
- 4 És az ajtófélfák elmozdultak annak hangjára, aki kiáltott, és a ház megtelt füsttel.
- 5 Akkor azt mondtam: Jaj nekem! Mert végem van, mivel tisztátalan ajkú ember vagyok, és tisztátalan ajkú nép között lakom; mert szemeim látták a Királyt, a Seregek Urát.
- 6 Akkor hozzám repült az egyik szeráf, eleven szénrel a kezében, amelyet fogóval vett le az oltárról;
- 7 És a számra fektette, és ezt mondta: Íme, ez megérintette ajkadat; és el van véve a gonoszságod, és meg van tisztítva a bűnöd.
- 8 Az Úr szavát is hallottam, kérdezvén: Kit küldjek, és ki megy el nekünk? Akkor azt mondtam: Itt vagyok, engem küldj.
- 9 És ezt mondta: Menj és mondd meg ennek a népnek: valóban halljatok – de ők nem értettek; és valóban lássatok – de ők nem észleltek.
- 10 Tedd kövérré e nép szívét, és tedd nehézé füleit, és csukd be szemeit, különben látnak a szemeikkel, és hallanak a füleikkel, és értenek a szívükkel, és bűnbánatot tartanak és meggyógyulnak.
- 11 Akkor azt kérdeztem: Uram, meddig? És ezt mondta: Amíg elhagyatottak nem lesznek a városok, lakosok nélkül, és a házak ember nélkül, és teljesen elhagyatott nem lesz ez a föld;
- 12 És az Úr eltávolította az embert, messzire, mert nagy elhagyatottság lesz szerte ezen a földön.
- 13 De mégis lesz egy tized, és ők visszatérnek, és feléméztik őket, mint a hársfát, és mint egy tölgyet, melynek bennük van a lételeme, amikor leveleket hajtanak; így a szent mag lesz annak lételeme.

2 Nephi 16

In the year that king Uzziah died, I saw also the Lord sitting upon a throne, high and lifted up, and his train filled the temple.

Above it stood the seraphim; each one had six wings; with twain he covered his face, and with twain he covered his feet, and with twain he did fly.

And one cried unto another, and said: Holy, holy, holy, is the Lord of Hosts; the whole earth is full of his glory.

And the posts of the door moved at the voice of him that cried, and the house was filled with smoke.

Then said I: Wo is unto me! for I am undone; because I am a man of unclean lips; and I dwell in the midst of a people of unclean lips; for mine eyes have seen the King, the Lord of Hosts.

Then flew one of the seraphim unto me, having a live coal in his hand, which he had taken with the tongs from off the altar;

And he laid it upon my mouth, and said: Lo, this has touched thy lips; and thine iniquity is taken away, and thy sin purged.

Also I heard the voice of the Lord, saying: Whom shall I send, and who will go for us? Then I said: Here am I; send me.

And he said: Go and tell this people—Hear ye indeed, but they understood not; and see ye indeed, but they perceived not.

Make the heart of this people fat, and make their ears heavy, and shut their eyes—lest they see with their eyes, and hear with their ears, and understand with their heart, and be converted and be healed.

Then said I: Lord, how long? And he said: Until the cities be wasted without inhabitant, and the houses without man, and the land be utterly desolate;

And the Lord have removed men far away, for there shall be a great forsaking in the midst of the land.

But yet there shall be a tenth, and they shall return, and shall be eaten, as a teil tree, and as an oak whose substance is in them when they cast their leaves; so the holy seed shall be the substance thereof.

2 Nefi 17

- 1 És lőn, hogy Júda királyának, Akháznak, Jóthám fiának, Uzziás fiának napjaiban Rezin, Syria királya, és Péka, Izráel királya, Remália fia, felmentek Jeruzsálem felé, hogy háborúzzanak ellene, de nem tudták legyőzni.
- 2 És elmondták Dávid házának, mondván: Syria Efraimmal szövetekezett. És megmozdult a szíve és népének a szíve, ahogyan az erdő fái mozdulnak meg a szélben.
- 3 Akkor így szólt az Úr Ésaiáshoz: Menj hát ki, hogy találkozz Akházzal, te és Seár-Jásub fiad, a felső tó csatornájának végéhez, a ruhafestők mezejének útján;
- 4 És mondd néki: Légy óvatos és maradj nyugton; ne félj, és félénk se legyen a szíved, e két füstölgő üszkös fadarab miatt, Rezinnek ádáz haragja miatt Syriával és Remália fiával.
- 5 Mert gonosz tanácsot tartott ellened Syria, Efraim, és Remália fia, mondván:
- 6 Menjünk fel Júda ellen, és zaklassuk, és vágjunk abban rést magunknak, és állítsunk királyt annak közepébe, igen, Tábeal fiát.
- 7 Így szól az Úristen: Nem áll meg, se nem lészen ez.
- 8 Mert Syria feje Damaszkusz, és Damaszkusznak feje Rezin; és hatvanöt esztendőn belül megtöretik Efraim, hogy nem lesz egy nép.
- 9 És Efraim feje Samaria, és Samaria feje Remália fia. Ha nem hisztek, biztosan nem alapítottok meg.
- 10 Ezenfelül az Úr ismét szólt Akházhoz, mondván:
- 11 Kérj jelt az Úrtól, Istenedtől; kérd azt vagy a mélységekben, vagy a fenti magasságokban.
- 12 De Akház ezt mondta: Nem kérek, se nem kísérem az Urat.
- 13 És ezt mondta: Halljátok hát, Ó Dávid háza; kis dolog az nektek, hogy embereket fárasszatok, de fogjátok-e fárasztani az én Istenemet is?
- 14 Ezért maga az Úr fog nektek jelt adni – Íme, egy szűz megfogon és fiút szül majd, és nevét Immánuelnek fogja nevezni.

2 Nephi 17

And it came to pass in the days of Ahaz the son of Jotham, the son of Uzziah, king of Judah, that Rezin, king of Syria, and Pekah the son of Remaliah, king of Israel, went up toward Jerusalem to war against it, but could not prevail against it.

And it was told the house of David, saying: Syria is confederate with Ephraim. And his heart was moved, and the heart of his people, as the trees of the wood are moved with the wind.

Then said the Lord unto Isaiah: Go forth now to meet Ahaz, thou and Shearjashub thy son, at the end of the conduit of the upper pool in the highway of the fuller's field;

And say unto him: Take heed, and be quiet; fear not, neither be faint-hearted for the two tails of these smoking firebrands, for the fierce anger of Rezin with Syria, and of the son of Remaliah.

Because Syria, Ephraim, and the son of Remaliah, have taken evil counsel against thee, saying:

Let us go up against Judah and vex it, and let us make a breach therein for us, and set a king in the midst of it, yea, the son of Tabeal.

Thus saith the Lord God: It shall not stand, neither shall it come to pass.

For the head of Syria is Damascus, and the head of Damascus, Rezin; and within threescore and five years shall Ephraim be broken that it be not a people.

And the head of Ephraim is Samaria, and the head of Samaria is Remaliah's son. If ye will not believe surely ye shall not be established.

Moreover, the Lord spake again unto Ahaz, saying:

Ask thee a sign of the Lord thy God; ask it either in the depths, or in the heights above.

But Ahaz said: I will not ask, neither will I tempt the Lord.

And he said: Hear ye now, O house of David; is it a small thing for you to weary men, but will ye weary my God also?

Therefore, the Lord himself shall give you a sign— Behold, a virgin shall conceive, and shall bear a son, and shall call his name Immanuel.

- 15 Vajat és mézet fog enni, hogy megtanulja a gonoszt visszautasítani és a jót választani.
- 16 Mert mielőtt a gyermek megtanulná a gonoszt visszautasítani és a jót választani, a földet, melytől rettegsz, elhagyja mindkét királya.
- 17 Hoz majd az Úr rád, és népedre, és atyád házára olyan napokat, amik nem jöttek el attól a naptól fogva, hogy Efraim elment Júdából, Asszíria királyát.
- 18 És léssen azon a napon, hogy az Úr süvölt a legyekért, melyek Egyiptom legtávolabbi részén vannak, és a méhekért, melyek Asszíria földjén vannak.
- 19 És eljönnek és mindannyian megpihennek a lakatlan völgyekben, és a sziklák hasadékaiban, és minden tövisen, és minden bokron.
- 20 Ugyanazon a napon megborotválja az Úr bérelt borotvával, a folyón túliak által, Asszíria királya által a fejet, és a lábak szőrét; és ez a szakállt is felemészt.
- 21 És léssen azon a napon, egy ember egy fiatal tehenet és két juhot táplál;
- 22 És léssen, hogy az általuk adott tej bősége miatt vajat eszik; mert vajat és mézet eszik mindenki, aki megmaradt ezen a földön.
- 23 És léssen azon a napon, minden hely lesz, ahol ezer ezüstdarabot érő ezer szőlőtőke volt, mely a tuskéké és a töviské lesz.
- 24 Nyilakkal és íjakkal jönnek majd el ide az emberek, mert ez az egész föld tüske és tövis lesz.
- 25 És minden domb, melyet csákánnyal ásnak fel, nem jön el oda a tuskék és a tövis félelme; hanem az ökrök kiterelésére lesznek azok, és a kisebb jószágok járására.

Butter and honey shall he eat, that he may know to refuse the evil and to choose the good.

For before the child shall know to refuse the evil and choose the good, the land that thou abhorrest shall be forsaken of both her kings.

The Lord shall bring upon thee, and upon thy people, and upon thy father's house, days that have not come from the day that Ephraim departed from Judah, the king of Assyria.

And it shall come to pass in that day that the Lord shall hiss for the fly that is in the uttermost part of Egypt, and for the bee that is in the land of Assyria.

And they shall come, and shall rest all of them in the desolate valleys, and in the holes of the rocks, and upon all thorns, and upon all bushes.

In the same day shall the Lord shave with a razor that is hired, by them beyond the river, by the king of Assyria, the head, and the hair of the feet; and it shall also consume the beard.

And it shall come to pass in that day, a man shall nourish a young cow and two sheep;

And it shall come to pass, for the abundance of milk they shall give he shall eat butter; for butter and honey shall every one eat that is left in the land.

And it shall come to pass in that day, every place shall be, where there were a thousand vines at a thousand silverlings, which shall be for briers and thorns.

With arrows and with bows shall men come thither, because all the land shall become briers and thorns.

And all hills that shall be digged with the mattock, there shall not come thither the fear of briers and thorns; but it shall be for the sending forth of oxen, and the treading of lesser cattle.

2 Nefi 18

- 1 Ezenfelül ezt mondta nekem az Úr szava: Végy egy nagy tekercset, és írd rá egy ember tollával, Máher-salál-has-baszt illetően.
- 2 És hű tanúkat vettem magamhoz, hogy feljegyezzék, Uriást a papot, és Zakariást, Jeberekiás fiát.
- 3 És elmentem a prófétaasszonyhoz, és megfogant és fiút szült. Akkor ezt mondta nekem az Úr: Nevezd nevét Máher-salál-has-baznak.
- 4 Mert íme, a gyermek még nem tudja kimondani: Atyám és anyám, mielőtt Asszíria királya elviszi Damaskusz vagonát és Samaria zsákmányát.
- 5 Az Úr ismét szólt hozzám, mondván:
- 6 Mivel ez a nép visszautasítja Siloah vizeit, melyek lágyan folynak, és Rezinben és Remália fiában örvendezik;
- 7 Most, ezért, íme, az Úr felhossa rájuk a folyó vizeit, erőset és sokat, méghozzá Asszíria királyát, és minden dicsőségét; és feljön minden csatornája fölé, és általmegy minden partján.
- 8 És átmegy Júdán; túlfolyik és általmegy, eléri még a nyakat is; és szárnyainak kiterjesztése betölti földed széltét, Ó Immanuel.
- 9 Szövetkezzetek, Ó ti népek, és darabokra törnek benneteket; és hallgassatok ide mind, ti messzi országok; övezzétek fel magatokat, és darabokra törnek benneteket; övezzétek fel magatokat, és darabokra törnek benneteket.
- 10 Tanácskozzatok együtt, és az semmivé válik; mondjátok ki a szót, és nem áll meg az; mert velünk van az Isten.
- 11 Mert így szólt hozzám az Úr, erős kézzel, és utasított, hogy ne járjak ennek a népnek az útján, mondván:
- 12 Ne mondjátok: Szövetség, mindarra, amire ez a nép mondja: Szövetség; ne féljétek az ő félelmüket, se ne nyugtalankodjatok.
- 13 Magát a Seregek Urát tartsátok szentnek, és ő legyen félelmetek, és ő legyen rettegésetek.

2 Nephi 18

Moreover, the word of the Lord said unto me: Take thee a great roll, and write in it with a man's pen, concerning Maher-shalal-hash-baz.

And I took unto me faithful witnesses to record, Uriah the priest, and Zechariah the son of Jeberechiah.

And I went unto the prophetess; and she conceived and bare a son. Then said the Lord to me: Call his name, Maher-shalal-hash-baz.

For behold, the child shall not have knowledge to cry, My father, and my mother, before the riches of Damascus and the spoil of Samaria shall be taken away before the king of Assyria.

The Lord spake also unto me again, saying:

Forasmuch as this people refuseth the waters of Shiloah that go softly, and rejoice in Rezin and Remaliah's son;

Now therefore, behold, the Lord bringeth up upon them the waters of the river, strong and many, even the king of Assyria and all his glory; and he shall come up over all his channels, and go over all his banks.

And he shall pass through Judah; he shall overflow and go over, he shall reach even to the neck; and the stretching out of his wings shall fill the breadth of thy land, O Immanuel.

Associate yourselves, O ye people, and ye shall be broken in pieces; and give ear all ye of far countries; gird yourselves, and ye shall be broken in pieces; gird yourselves, and ye shall be broken in pieces.

Take counsel together, and it shall come to naught; speak the word, and it shall not stand; for God is with us.

For the Lord spake thus to me with a strong hand, and instructed me that I should not walk in the way of this people, saying:

Say ye not, A confederacy, to all to whom this people shall say, A confederacy; neither fear ye their fear, nor be afraid.

Sanctify the Lord of Hosts himself, and let him be your fear, and let him be your dread.

14 És ő szentély lészen; de botlást okozó kő, és sérelmet okozó szikla Izráel mindkét házának, kelepce és csapda Jeruzsálem lakóinak.

15 És sokan megbotlanak és elesnek közülük, és megtörik, és csapdába ejtik és elviszik őket.

16 Kösd be a bizonytságot, pecsételd le a törvényt tanítványaim között!

17 És én az Úrra fogok várni, aki elrejti arcát Jákób házától, és rá számítok.

18 Íme, én és a gyermekek, akiket az Úr adott nekem, jelnek és csodának vagyunk Izráelben a Seregek Urától, aki Sion hegyén lakik.

19 És amikor azt mondják nektek: azoktól tudakozódjatok, akik halottakat idéznek, és a varázslóktól, akik sipognak és motyognak – nem Istenétől kell-e tudakoznia a népnek, hogy az élők a halottakról halljanak?

20 A törvénytől és a bizonytságtól; és ha ők nem ezen szó szerint szólnak, az azért van, mert nincs bennük világosság.

21 És nehézségekkel szorongatva és éhesen vergődnek át ezen; és lészen, hogy amikor éhesek lesznek, felgerjednek, és megátkozzák királyukat és Istenüket, és fölfelé néznek.

22 És a földre néznek, és látnak bajt és sötétséget, a kín homályát, és a sötétségbe űzik őket.

And he shall be for a sanctuary; but for a stone of stumbling, and for a rock of offense to both the houses of Israel, for a gin and a snare to the inhabitants of Jerusalem.

And many among them shall stumble and fall, and be broken, and be snared, and be taken.

Bind up the testimony, seal the law among my disciples.

And I will wait upon the Lord, that hideth his face from the house of Jacob, and I will look for him.

Behold, I and the children whom the Lord hath given me are for signs and for wonders in Israel from the Lord of Hosts, which dwelleth in Mount Zion.

And when they shall say unto you: Seek unto them that have familiar spirits, and unto wizards that peep and mutter—should not a people seek unto their God for the living to hear from the dead?

To the law and to the testimony; and if they speak not according to this word, it is because there is no light in them.

And they shall pass through it hardly bestead and hungry; and it shall come to pass that when they shall be hungry, they shall fret themselves, and curse their king and their God, and look upward.

And they shall look unto the earth and behold trouble, and darkness, dimness of anguish, and shall be driven to darkness.

2 Nefi 19

- 1 Mindazonáltal a homály nem lesz olyan, mint zaklatottsága idején, amikor először enyhén megsanyargatta Zebulon földjét, és Nafthali földjét, és aztán keményebben megsanyargatta a Vörös-tengerhez vezető út mentén, a Jordánon túl, a nemzetek Galileájában.
- 2 A nép, amely sötétségben járt, nagy világosságot lát vala; akik a halál árnyékának földjén laknak, azokra ragyog rá a világosság.
- 3 Te sokasítottad meg a nemzetet, és növelted az örömet – örömük előtted a szüreti öröm szerint való, és ahogy az emberek örvendeznek, amikor megosztják a zsákmányt.
- 4 Mert megtörted terhének igáját, és vállának pálcáját, elnyomójának rúdját.
- 5 Mert a harcok minden csatája zavaros lármával jár, és vérben forogott ruhákkal; de ez égéssel lészen és tűznek eledelével.
- 6 Mert gyermek születik nekünk, fiú adatik nekünk; és az irányítás az ő vállán lesz; és nevét nevezik Csodálatosnak, Tanácsosnak, az Erős Istennek, az Örökkévaló Atyának, a Békesség Hercegének.
- 7 Az irányítás és béke növekedésének nincs vége Dávid trónján, és az ő királyságán, hogy rendezze azt, és hogy ítélezéssel és igazságossággal alapítsa meg azt mostantól fogva, méghozzá mindörökre. A Seregek Urának buzgósága teljesíti ezt.
- 8 Az Úr elküldte szavát Jákóbnak, és az megvilágosította Izráelt.
- 9 És megtudja az egész nép, még Efraim és Samaria lakossága is, mely ezt mondja kevélyen és dölyfös szívvel:
- 10 A téglák leomlottak, de mi faragott kőből fogunk építeni; a fügefákat kivágták, de mi cédrusokra váltjuk majd fel őket.
- 11 Ezért az Úr felállítja ellene Rezin ellenségeit; egyesíti ellenfeleit;
- 12 A syriabelieket elől és a filiszteusokat hátul; és fel-falják Izráelt nyitott szájjal. Mert mindezzel nem fordult el haragja, hanem ki van még nyújtva a keze.

2 Nephi 19

Nevertheless, the dimness shall not be such as was in her vexation, when at first he lightly afflicted the land of Zebulun, and the land of Naphtali, and afterwards did more grievously afflict by the way of the Red Sea beyond Jordan in Galilee of the nations.

The people that walked in darkness have seen a great light; they that dwell in the land of the shadow of death, upon them hath the light shined.

Thou hast multiplied the nation, and increased the joy—they joy before thee according to the joy in harvest, and as men rejoice when they divide the spoil.

For thou hast broken the yoke of his burden, and the staff of his shoulder, the rod of his oppressor.

For every battle of the warrior is with confused noise, and garments rolled in blood; but this shall be with burning and fuel of fire.

For unto us a child is born, unto us a son is given; and the government shall be upon his shoulder; and his name shall be called, Wonderful, Counselor, The Mighty God, The Everlasting Father, The Prince of Peace.

Of the increase of government and peace there is no end, upon the throne of David, and upon his kingdom to order it, and to establish it with judgment and with justice from henceforth, even forever. The zeal of the Lord of Hosts will perform this.

The Lord sent his word unto Jacob and it hath lighted upon Israel.

And all the people shall know, even Ephraim and the inhabitants of Samaria, that say in the pride and stoutness of heart:

The bricks are fallen down, but we will build with hewn stones; the sycamores are cut down, but we will change them into cedars.

Therefore the Lord shall set up the adversaries of Rezin against him, and join his enemies together;

The Syrians before and the Philistines behind; and they shall devour Israel with open mouth. For all this his anger is not turned away, but his hand is stretched out still.

- 13 Mert a nép nem fordul ahhoz, aki lesújt rájuk, se nem keresik a Seregek Urát.
- 14 Ezért az Úr kivág Izráelből fejet és farkat, ágat és kákát egy napon.
- 15 A vén, ő a fej; és a próféta, aki hazugságokat tanít, ő a fark.
- 16 Mert ezen nép vezetői okozzák tévedésüket; és azok, akiket ők vezetnek, elpusztulnak.
- 17 Ezért az Úrnak nincs öröme ifjaikban, se nem irgalmaz árváiknak és özvegyeiknek; mert mindenki képmutató és gonosztevő közöttük, és minden száj bolondságot beszél. Mert mindezzel nem fordult el haragja, hanem ki van még nyújtva a keze.
- 18 Mert a gonoszság úgy ég, mint a tűz, megemészti a tüskéket és a töviseket, és meggyullad az erdők sűrűjében, és felemelkedik, mint a füst emelkedése.
- 19 A Seregek Urának haragja által sötétül el ez a föld, és az emberek olyanok lesznek, mint a tűznek eledele; senki nem kíméli meg a testvérét.
- 20 És jobb kéz felől odakap, és éhes lesz; és bal kéz felől eszik, és nem elégíttetnek meg; megeszi, minden ember, a saját karja húsát –
- 21 Manassé Efraim ellen; és Efraim Manassé ellen; ők együtt Júda ellen lesznek. Mindezzel nem fordult el haragja, hanem ki van még nyújtva a keze.
- For the people turneth not unto him that smiteth them, neither do they seek the Lord of Hosts.
- Therefore will the Lord cut off from Israel head and tail, branch and rush in one day.
- The ancient, he is the head; and the prophet that teacheth lies, he is the tail.
- For the leaders of this people cause them to err; and they that are led of them are destroyed.
- Therefore the Lord shall have no joy in their young men, neither shall have mercy on their fatherless and widows; for every one of them is a hypocrite and an evildoer, and every mouth speaketh folly. For all this his anger is not turned away, but his hand is stretched out still.
- For wickedness burneth as the fire; it shall devour the briars and thorns, and shall kindle in the thickets of the forests, and they shall mount up like the lifting up of smoke.
- Through the wrath of the Lord of Hosts is the land darkened, and the people shall be as the fuel of the fire; no man shall spare his brother.
- And he shall snatch on the right hand and be hungry; and he shall eat on the left hand and they shall not be satisfied; they shall eat every man the flesh of his own arm—
- Manasseh, Ephraim; and Ephraim, Manasseh; they together shall be against Judah. For all this his anger is not turned away, but his hand is stretched out still.

2 Nefi 20

- 1 Jaj azoknak, akik hamislelkű rendeleteket rendelnek el, és akik terheket írnak, melyeket ők írtak elő;
- 2 Hogy elutasítsák a szükségét látókat az igazságságtól, és elvegyék a jogot népem szegényeitől, hogy zsákmányukká lehessenek az özvegyek, és hogy kirabolhassák az árvákat!
- 3 És mit tesztek majd a meglátogatás napján, és az elnéptelenedésben, mely messziről jön el? Kihez szöktök majd segítségért? És hol hagyjátok majd a dicsőségeteket?
- 4 Nélkülem a foglyok alá hanyatlanak, és a megöltelek alá esnek. Mindezzel nem fordult el haragja, hanem ki van még nyújtva a keze.
- 5 Ó asszíriai, haragom rúdja, és kezükben a pálca a felháborodásuk.
- 6 Képmutató nemzet ellen küldöm, és haragom népe ellen adok neki megbízatást, hogy elvegye a zsákmányt, és elvegye a prédát, és letapossa őket, mint az utcák sarát.
- 7 Ő mégsem így vélekedik, szíve sem így gondolja; hanem az van szívében, hogy nemzeteket pusztítson el és vágjon ki, nem is keveset.
- 8 Mert ezt mondja: Hercegeim nem mind királyok-e?
- 9 Nem olyan-e Kalnó, mint Kárkemis? Nem olyan-e Hamáth, mint Árpád? Nem olyan-e Samaria, mint Damaszkusz?
- 10 Ahogyan kezem megalapította a bálványok királyságait, és amelyeknek faragott képei felülmúlták azokat Jeruzsálemben és Samariában.
- 11 Ahogyan Samariával és az ő bálványaival tettem, ne tegyék-e úgy Jeruzsálemmel és az ő bálványaival?
- 12 Lészen tehát, hogy amikor az Úr egész munkáját teljesítette Sion hegyén és Jeruzsálemben, megbünteti Asszíria királya dölyfös szívének gyümölcsét és magas pillantásainak dicsőségét.
- 13 Mert ő ezt mondja: Kezem erejével és bölcsességgemmel tettem ezeket a dolgokat; mert okos vagyok; és elmozdítottam a nép határait, és elraboltam kincseiket, és mint vitéz férfi legyőztem a lakosokat;

2 Nephi 20

Wo unto them that decree unrighteous decrees, and that write grievousness which they have prescribed;

To turn away the needy from judgment, and to take away the right from the poor of my people, that widows may be their prey, and that they may rob the fatherless!

And what will ye do in the day of visitation, and in the desolation which shall come from far? to whom will ye flee for help? and where will ye leave your glory?

Without me they shall bow down under the prisoners, and they shall fall under the slain. For all this his anger is not turned away, but his hand is stretched out still.

O Assyrian, the rod of mine anger, and the staff in their hand is their indignation.

I will send him against a hypocritical nation, and against the people of my wrath will I give him a charge to take the spoil, and to take the prey, and to tread them down like the mire of the streets.

Howbeit he meaneth not so, neither doth his heart think so; but in his heart it is to destroy and cut off nations not a few.

For he saith: Are not my princes altogether kings?

Is not Calno as Carchemish? Is not Hamath as Arpad? Is not Samaria as Damascus?

As my hand hath founded the kingdoms of the idols, and whose graven images did excel them of Jerusalem and of Samaria;

Shall I not, as I have done unto Samaria and her idols, so do to Jerusalem and to her idols?

Wherefore it shall come to pass that when the Lord hath performed his whole work upon Mount Zion and upon Jerusalem, I will punish the fruit of the stout heart of the king of Assyria, and the glory of his high looks.

For he saith: By the strength of my hand and by my wisdom I have done these things; for I am prudent; and I have moved the borders of the people, and have robbed their treasures, and I have put down the inhabitants like a valiant man;

14 És kezem fészekként találta meg a nép vagyonát; és ahogy az ember összegyűjti az otthagytott tojásokat, úgy gyűjtöttem össze az egész földet; és nem volt senki, aki szárnyat mozdított, száját nyitott vagy sipogott volna.

15 Dicsökszik-e a fejsze azzal szemben, aki vág vele? Felmagasztalja-e magát a fűrész azzal szemben, aki húzogatja? Mintha a rúd huzigálná magát azzal szemben, aki felvette, vagy a pálca emelné fel magát, mintha nem is fa volna!

16 Ezért az Úr, a Seregek Ura, kövérjeire sorvadást bocsát; és dicsősége alatt olyan égést szít, mint a tűz égése.

17 És lészen Izráel világossága tűz gyanánt, és annak Szentje láng gyanánt, és ég, és egy napon megemészti tüskéit és töviseit;

18 És felemészti erdejének és gyümölcsöző mezejének dicsőségét, lelket is és testet is; és olyanok lesznek, mint a zászlótartó, amikor elalél.

19 És erdeje fáinak maradéka oly kevés lesz, hogy egy gyermek is felírhatja azokat.

20 És lészen azon a napon, hogy Izráel maradéka, és Jákób házából azok, akik megmenekültek, nem támaszkodnak többé arra, aki lesújtott rájuk, hanem igazán az Úrra támaszkodnak, Izráel Szentjére.

21 A maradék visszatér, igen, méghozzá Jákób maradéka, a hatalmas Istenhez.

22 Mert ha néped, Izráel, annyi volna is, mint a tenger homokja, csak a maradék tér vissza közülük; elrendelt pusztításukat elárasztja az igazlelkűség.

23 Mert a Seregek Úristene pusztítást végez, méghozzá elhatározottat, ezen az egész földön.

24 Ezért így szól a Seregek Úristene: Ó népem, mely Sionban lakik, ne félj az asszíraitól; rúddal súlyt le rád, és felemeli ellened pálcáját, Egyiptom módja szerint.

25 Mert már csak egy kevés idő van, és megszűnik felháborodásom, és haragom az elpusztításukban.

26 És a Seregek Ura ostort serkent neki, a midiáni öldöklés szerint Oreb sziklájánál; és rúdja a tengeren volt, hogy felemelje azt, Egyiptom módja szerint.

And my hand hath found as a nest the riches of the people; and as one gathereth eggs that are left have I gathered all the earth; and there was none that moved the wing, or opened the mouth, or peeped.

Shall the ax boast itself against him that heweth therewith? Shall the saw magnify itself against him that shaketh it? As if the rod should shake itself against them that lift it up, or as if the staff should lift up itself as if it were no wood!

Therefore shall the Lord, the Lord of Hosts, send among his fat ones, leanness; and under his glory he shall kindle a burning like the burning of a fire.

And the light of Israel shall be for a fire, and his Holy One for a flame, and shall burn and shall devour his thorns and his briars in one day;

And shall consume the glory of his forest, and of his fruitful field, both soul and body; and they shall be as when a standard-bearer fainteth.

And the rest of the trees of his forest shall be few, that a child may write them.

And it shall come to pass in that day, that the remnant of Israel, and such as are escaped of the house of Jacob, shall no more again stay upon him that smote them, but shall stay upon the Lord, the Holy One of Israel, in truth.

The remnant shall return, yea, even the remnant of Jacob, unto the mighty God.

For though thy people Israel be as the sand of the sea, yet a remnant of them shall return; the consumption decreed shall overflow with righteousness.

For the Lord God of Hosts shall make a consumption, even determined in all the land.

Therefore, thus saith the Lord God of Hosts: O my people that dwellest in Zion, be not afraid of the Assyrian; he shall smite thee with a rod, and shall lift up his staff against thee, after the manner of Egypt.

For yet a very little while, and the indignation shall cease, and mine anger in their destruction.

And the Lord of Hosts shall stir up a scourge for him according to the slaughter of Midian at the rock of Oreb; and as his rod was upon the sea so shall he lift it up after the manner of Egypt.

27 És leszen azon a napon, hogy leveszik terhét a válladról, és igáját a nyakadról, és elpusztítják az igát, a felkentség miatt.

28 Ajjáthba jött, átment Migronba; Mikmásnál lerakta kocsijait.

29 Átmentek az átjárón; szállást Gébában foglaltak el; Ráma fél; Saul Gibeája elmenekült.

30 Emeld fel hangod, Ó Gallim leánya, tedd, hogy Laisig meghallják, Ó szegény Anathóth.

31 Madména eltávolított; Gébim lakói összegyűlnek, hogy elmeneküljenek.

32 Most még Nóbban marad azon a napon; megrázza kezét Sion leányának hegye, Jeruzsálem dombja ellen.

33 Íme, az Úr, a Seregek Ura borzalommal vágja le a nagy ágat; és ledöntik a termetre magasakat; és megalázzák a gőgösöket.

34 És vassal vágja le az erdők sűrűjét, és ledől Libanon egy hatalmas által.

And it shall come to pass in that day that his burden shall be taken away from off thy shoulder, and his yoke from off thy neck, and the yoke shall be destroyed because of the anointing.

He is come to Aiath, he is passed to Migron; at Michmash he hath laid up his carriages.

They are gone over the passage; they have taken up their lodging at Geba; Ramath is afraid; Gibeah of Saul is fled.

Lift up the voice, O daughter of Gallim; cause it to be heard unto Laish, O poor Anathoth.

Madmenah is removed; the inhabitants of Gebim gather themselves to flee.

As yet shall he remain at Nob that day; he shall shake his hand against the mount of the daughter of Zion, the hill of Jerusalem.

Behold, the Lord, the Lord of Hosts shall lop the bough with terror; and the high ones of stature shall be hewn down; and the haughty shall be humbled.

And he shall cut down the thickets of the forests with iron, and Lebanon shall fall by a mighty one.

2 Nefi 21

- 1 És egy vessző jön elő Isai törzséből, és egy ág nő ki gyökereiből.
- 2 És az Úr Lelke megpihen rajta, a bölcsesség és az értelem lelke, a tanács és az erő lelke, az Úr ismeretének és félelmének lelke;
- 3 És fürgén értővé tétetik az Úr félelmében; és nem ítéel szemeinek látása után, se nem fedd meg füleinek hallása után.
- 4 Hanem igazlelkűen ítéli meg a szegényeket, és egyenlőséggel feddi meg a föld szelídjeit; és lesújt a földre szájának rúdjával, és ajkainak leheletével öli meg a gonoszt.
- 5 És igazlelkűség lesz derekának öve, és hűség lesz veséinek öve.
- 6 A farkas is a báránnyal lakik, és a párduc a gödölyével hever, és együtt a borjú és a fiatal oroszlán és a hízó, és egy kisgyermek vezeti őket.
- 7 És a tehén és a medve legelnek; kicsinyeik együtt heverésznek; és az oroszlán szalmát eszik, mint az ökör.
- 8 És a szopós gyermek a viperalyuknál játszik, és az elválasztott gyermek a baziliszkus odújára teszi kezét.
- 9 Nem ártnak, se nem pusztítanak szent hegyemen, mert tele lesz a föld az Úr ismeretével, mint ahogy a vizek elborítják a tengert.
- 10 És azon a napon lesz Isainak egy gyökere, mely zászlóként áll a népnek; ahhoz igyekeznek a nemzsidók; és dicsőséges lesz a nyugalma.
- 11 És lészen azon a napon, hogy az Úr másodszor is kinyújtja kezét, hogy visszahozza népe maradékát, mely megmaradt, Asszíriából, és Egyiptomból, és Pathrosból, és Khúsból, és Elámból, és Sinárból, és Hamáthból és a tenger szigeteiről.
- 12 És zászlót állít a nemzeteknek, és egybegyűjti Izráel száműzöttjeit, és összegyűjti Júda szétszórtjait a föld négy sarkából.

2 Nephi 21

- And there shall come forth a rod out of the stem of Jesse, and a branch shall grow out of his roots.
- And the Spirit of the Lord shall rest upon him, the spirit of wisdom and understanding, the spirit of counsel and might, the spirit of knowledge and of the fear of the Lord;
- And shall make him of quick understanding in the fear of the Lord; and he shall not judge after the sight of his eyes, neither reprove after the hearing of his ears.
- But with righteousness shall he judge the poor, and reprove with equity for the meek of the earth; and he shall smite the earth with the rod of his mouth, and with the breath of his lips shall he slay the wicked.
- And righteousness shall be the girdle of his loins, and faithfulness the girdle of his reins.
- The wolf also shall dwell with the lamb, and the leopard shall lie down with the kid, and the calf and the young lion and fatling together; and a little child shall lead them.
- And the cow and the bear shall feed; their young ones shall lie down together; and the lion shall eat straw like the ox.
- And the sucking child shall play on the hole of the asp, and the weaned child shall put his hand on the cockatrice's den.
- They shall not hurt nor destroy in all my holy mountain, for the earth shall be full of the knowledge of the Lord, as the waters cover the sea.
- And in that day there shall be a root of Jesse, which shall stand for an ensign of the people; to it shall the Gentiles seek; and his rest shall be glorious.
- And it shall come to pass in that day that the Lord shall set his hand again the second time to recover the remnant of his people which shall be left, from Assyria, and from Egypt, and from Pathros, and from Cush, and from Elam, and from Shinar, and from Hamath, and from the islands of the sea.
- And he shall set up an ensign for the nations, and shall assemble the outcasts of Israel, and gather together the dispersed of Judah from the four corners of the earth.

- 13 Megszűnik Efraim irigysége is, és kivágják Júda ellenségeit; Efraim nem irigykedik Júdára, és Júda nem zaklatja Efraimot.
- 14 Hanem a filiszteusok vállain törnek majd nyugat felé; és együtt zsákmányolják ki azokat a keletieket; ráteszik kezüket Edomra és Moábra; és Ammon fiai nekik engedelmeskednek.
- 15 És az Úr teljesen elpusztítja az egyiptomi tenger nyelvét; és hatalmas szelével megrázza kezét a folyó felett, és lesújt rá, hét patakká szikkasztja, és erre száraz saruval mennek át az emberek.
- 16 És egy országút lesz népe maradékának, mely megmaradt, Asszíriától, mint amilyen Izráelnek volt, azon a napon, amikor feljöttek, ki Egyiptom földjéről.

The envy of Ephraim also shall depart, and the adversaries of Judah shall be cut off; Ephraim shall not envy Judah, and Judah shall not vex Ephraim.

But they shall fly upon the shoulders of the Philistines towards the west; they shall spoil them of the east together; they shall lay their hand upon Edom and Moab; and the children of Ammon shall obey them.

And the Lord shall utterly destroy the tongue of the Egyptian sea; and with his mighty wind he shall shake his hand over the river, and shall smite it in the seven streams, and make men go over dry shod.

And there shall be a highway for the remnant of his people which shall be left, from Assyria, like as it was to Israel in the day that he came up out of the land of Egypt.

2 Nefi 22

- 1 És azon a napon ezt mondd majd: Ó Uram, dicsérlek téged; bár haragudtál rám, elfordult haragod, és megvigasztaltál.
- 2 Íme, Isten az én szabadulásom; bízni fogok, és nem nyugtalankodom; mert az Úr, JEHOVA az én erőm és énekem, és ő lett a szabadulásom is.
- 3 Ezért örömmel fogtok vizet meríteni a szabadítás forrásaiból.
- 4 És azon a napon ezt mondjátok majd: Dicsérjétek az Urat, szólítsátok nevét, jelentsétek ki tetteit az emberek között, említsétek meg, hogy felmagasztosult az ő neve.
- 5 Énekeljétek az Úrhoz; mert kiváló dolgokat tett; tudják ezt az egész földön.
- 6 Kiált és ujjongj, Sion lakója; mert nagy közöttek Izráel Szentje.

2 Nephi 22

And in that day thou shalt say: O Lord, I will praise thee; though thou wast angry with me thine anger is turned away, and thou comfortedst me.

Behold, God is my salvation; I will trust, and not be afraid; for the Lord JEHOVAH is my strength and my song; he also has become my salvation.

Therefore, with joy shall ye draw water out of the wells of salvation.

And in that day shall ye say: Praise the Lord, call upon his name, declare his doings among the people, make mention that his name is exalted.

Sing unto the Lord; for he hath done excellent things; this is known in all the earth.

Cry out and shout, thou inhabitant of Zion; for great is the Holy One of Israel in the midst of thee.

2 Nefi 23

- 1 Babilóniának fenyegetése, melyet Ésaiás, Ámós fia látott.
- 2 Emeljétek fel egy lobogót a magas hegyen, emeljétek fel hangotokat hozzájuk, intsetek kezetekkel, hogy bevonuljanak a nemesek kapuin.
- 3 Parancsot adtam megszenteltjeimnek, hatalmasaimat is elhívtam, mert nem azokon van haragom, akik örvendeznek magas voltomban.
- 4 A sokaság zaja a hegyekben olyan, mint egy nagy népé, összegyűlt nemzetek királyságainak zajos lár-mája, a Seregek Ura számba veszi a harci seregeket.
- 5 Jönnék messze országból, az égnek végéről, igen, az Úr, és felháborodásának fegyverei, hogy elpusztítsák ezt az egész földet.
- 6 Jajgassatok, mert közel van az Úr napja, pusztítás-ként jön a Mindenhatótól.
- 7 Ezért minden kéz elalélt lesz, minden ember szíve megolvad;
- 8 Megrémülnek, kínok és fájdalmak fogják el őket; egymáson csodálkoznak; arcuk olyan lesz, mint a láng.
- 9 Íme, jön az Úr napja kegyetlenül, dühösen és ádáz haraggal, és elhagyatottá teszi ezt a földet, és kipusztítja onnan annak bűnöseit.
- 10 Mert az ég csillagai és annak csillagzatai nem adják ki világosságukat; a nap elsötétül amikor felkel, és a hold nem ragyogtatja világosságát.
- 11 És megbüntetem a világot a gonoszságért, és a gonoszokat gonoszságaikért; véget vetek a kevélyek önteltségének, és letöröm a félelmetesek gőgjét.
- 12 Értékesebbé teszem az embert a színaranynál, az embert még Ofir aranyöntvényénél is.
- 13 Ezért megrázom az eget, és megindul helyéből a föld, a Seregek Urának dühével, ádáz haragja napján.
- 14 És olyan lesz, mint az úzótt őz, és mint a nyáj, melyet senki sem szed össze; és ők, minden ember a maga népéhez fordul, és mindenki a maga földjére menekül.

2 Nephi 23

The burden of Babylon, which Isaiah the son of Amoz did see.

Lift ye up a banner upon the high mountain, exalt the voice unto them, shake the hand, that they may go into the gates of the nobles.

I have commanded my sanctified ones, I have also called my mighty ones, for mine anger is not upon them that rejoice in my highness.

The noise of the multitude in the mountains like as of a great people, a tumultuous noise of the kingdoms of nations gathered together, the Lord of Hosts mustereth the hosts of the battle.

They come from a far country, from the end of heaven, yea, the Lord, and the weapons of his indignation, to destroy the whole land.

Howl ye, for the day of the Lord is at hand; it shall come as a destruction from the Almighty.

Therefore shall all hands be faint, every man's heart shall melt;

And they shall be afraid; pangs and sorrows shall take hold of them; they shall be amazed one at another; their faces shall be as flames.

Behold, the day of the Lord cometh, cruel both with wrath and fierce anger, to lay the land desolate; and he shall destroy the sinners thereof out of it.

For the stars of heaven and the constellations thereof shall not give their light; the sun shall be darkened in his going forth, and the moon shall not cause her light to shine.

And I will punish the world for evil, and the wicked for their iniquity; I will cause the arrogancy of the proud to cease, and will lay down the haughtiness of the terrible.

I will make a man more precious than fine gold; even a man than the golden wedge of Ophir.

Therefore, I will shake the heavens, and the earth shall remove out of her place, in the wrath of the Lord of Hosts, and in the day of his fierce anger.

And it shall be as the chased roe, and as a sheep that no man taketh up; and they shall every man turn to his own people, and flee every one into his own land.

- 15 Mindenki, aki kevély, levettetik; igen, és mindenki, aki a gonoszokkal egyesül, kard által hullik el.
- 16 Gyermeküket is darabokra zúzzák a szemük előtt; házaikat kifosztják, és meggyalázzák asszonyaikat.
- 17 Íme, felserkentem ellenük a médeket, akik ezüsttel és arannyal nem törődnek, se nem gyönyörködnek abban.
- 18 Íjaik is darabokra zúzzák az ifjú embereket; és nem könyörülnek a méh gyümölcsén; szemeik nem kímélik meg a gyermekeket.
- 19 És Babilon, a királyságok dicsősége, a káldeusok kiválóságának gyönyörűsége olyan lesz, mint amikor Isten elpusztította Sodomát és Gomorát.
- 20 Soha nem fogják betelepíteni, nemzedékről nemzedékre nem laknak ott; az arab sem ver ott sátrat; a pásztorok sem készítik ott karámjukat.
- 21 Hanem a sivatag vadállatai heverésznek ott; és házaik tele lesznek gyászos teremtményekkel; és baglyok laknak ott, és bakok táncolnak ott.
- 22 És a szigetek vadállatai üvöltöznek elhagyott házaikban, és sárkányok gyönyörű helyeiken; és közeleg ideje, és nem lesz elhalasztva a napja. Mert gyorsan elpusztítom őt; igen, népemhez irgalmas leszek, de a gonoszok el fognak veszni.

Every one that is proud shall be thrust through; yea, and every one that is joined to the wicked shall fall by the sword.

Their children also shall be dashed to pieces before their eyes; their houses shall be spoiled and their wives ravished.

Behold, I will stir up the Medes against them, which shall not regard silver and gold, nor shall they delight in it.

Their bows shall also dash the young men to pieces; and they shall have no pity on the fruit of the womb; their eyes shall not spare children.

And Babylon, the glory of kingdoms, the beauty of the Chaldees' excellency, shall be as when God overthrew Sodom and Gomorrah.

It shall never be inhabited, neither shall it be dwelt in from generation to generation: neither shall the Arabian pitch tent there; neither shall the shepherds make their fold there.

But wild beasts of the desert shall lie there; and their houses shall be full of doleful creatures; and owls shall dwell there, and satyrs shall dance there.

And the wild beasts of the islands shall cry in their desolate houses, and dragons in their pleasant palaces; and her time is near to come, and her day shall not be prolonged. For I will destroy her speedily; yea, for I will be merciful unto my people, but the wicked shall perish.

2 Nefi 24

- 1 Mert az Úr irgalommal lesz Jákóbon, és a jövőben Izráelt választja, és saját földjükön helyezi el őket; és idegenek társulnak hozzájuk, és ezek Jákób házához csatlakoznak.
- 2 És a nép majd veszi őket, és a helyükre viszi őket; igen, messziről, mint a földnek szélei; és visszatérnek megígért földjeikre. És Izráel háza birtokolja azokat, és szolgálaké és szolgálóleányoké lesz az Úr földje; és fogságba ejtik azokat, akiknek foglyaik voltak; és uralkodnak elnyomóikon.
- 3 És léssen azon a napon, hogy az Úr nyugalmat ad neked, bánatodtól, és félelmedtől, és a kemény rab-ságtól, melyben szolgálatra kényszerítettek.
- 4 És léssen azon a napon, hogy ezt a példabeszédet veszed fel Babilon királya ellen, és mondod: Hogy megszűnt az elnyomó, megszűnt az arany város!
- 5 Összetörte az Úr a gonoszok pálcáját, az uralkodók jogarait.
- 6 Aki népeket vert dühösen szüntelen veréssel, aki nemzeteket uralt haragosan, azt üldözik, és senki nem tartóztatja fel.
- 7 Az egész föld megnyugodott, és csendben van; éneklésbe törnek ki.
- 8 Igen, a fenyők örvendeznek miattad, és Libanon cédrusai is, mondván: Mióta elterültél, nem jön favágó ellenünk.
- 9 Megmozdult miattad lentről a pokol, hogy találkozzon veled a jöveteledkor; felserkenti miattad a halottakat, még a föld főembereit is; felemelte trónjaikról a nemzetek minden királyait.
- 10 Mind megszólalnak és ezt mondják neked: Te is gyenge lettél, mint mi? Hozzánk hasonlóvá lettél?
- 11 Pompádat sírba döntötték; nem hallatszík lantjaid lármája; férgek terülnek el alattad, és férgek takarnak.
- 12 Hogy lebuktál a mennyből, Ó Lucifer, a hajnal fia! Levágattál a földre, aki meggyengítetted a nemzeteket!

2 Nephi 24

- For the Lord will have mercy on Jacob, and will yet choose Israel, and set them in their own land; and the strangers shall be joined with them, and they shall cleave to the house of Jacob.
- And the people shall take them and bring them to their place; yea, from far unto the ends of the earth; and they shall return to their lands of promise. And the house of Israel shall possess them, and the land of the Lord shall be for servants and handmaids; and they shall take them captives unto whom they were captives; and they shall rule over their oppressors.
- And it shall come to pass in that day that the Lord shall give thee rest, from thy sorrow, and from thy fear, and from the hard bondage wherein thou wast made to serve.
- And it shall come to pass in that day, that thou shalt take up this proverb against the king of Babylon, and say: How hath the oppressor ceased, the golden city ceased!
- The Lord hath broken the staff of the wicked, the scepters of the rulers.
- He who smote the people in wrath with a continual stroke, he that ruled the nations in anger, is persecuted, and none hindereth.
- The whole earth is at rest, and is quiet; they break forth into singing.
- Yea, the fir trees rejoice at thee, and also the cedars of Lebanon, saying: Since thou art laid down no feller is come up against us.
- Hell from beneath is moved for thee to meet thee at thy coming; it stirreth up the dead for thee, even all the chief ones of the earth; it hath raised up from their thrones all the kings of the nations.
- All they shall speak and say unto thee: Art thou also become weak as we? Art thou become like unto us?
- Thy pomp is brought down to the grave; the noise of thy viols is not heard; the worm is spread under thee, and the worms cover thee.
- How art thou fallen from heaven, O Lucifer, son of the morning! Art thou cut down to the ground, which did weaken the nations!

13 Mert ezt mondtad szívedben: Felemelkedek a mennybe, trónusomat felmagasztalom Isten csillagai fölé; a gyülekezet hegyére is odaülök, az észak távoli tájain;

14 Felemelkedek a felhők magasságai fölé; olyan lesz, mint a Magasságos.

15 Mégis a pokolba visznek le téged, a verem mélységeibe.

16 Akik látnak téged, közelről megnéznak, és elgondolkoznak rajtad, és mondják: Ez az az ember, aki megrendítette a földet, aki megrázta a királyságokat?

17 És olyanná tette a világot, mint a vadon, és elpusztította annak városait; és nem nyitotta ki foglyainak házát?

18 A nemzetek minden királya, igen, mindegyikük dicsőségben fekszik, mindenki közülük a saját házában.

19 De téged kiűztek sírodból, akár egy utálatos ágat, és azok maradékát, akiket megöltek, karddal keresztüldöfték, akik lemennek a kövekhez a verembe; mint a láb alá taposott holttest.

20 Nem csatlakozol hozzájuk a temetésnél, mert elpusztítottad a földedet és megölted a népedet; a gonosztevők magjának soha nem lesz hírneve.

21 Készítetek öldöklést a fiainak, atyáik gonoszságai miatt, hogy ne emelkedjenek fel, se ne birtokolják ezt a földet, se ne töltsék be városokkal a föld színét.

22 Mert felkelek ellenük, mondja a Seregek Ura, és kivágom Babilonból a nevet, és a maradékot, és fiat, és unokaöccsöt, mondja az Úr.

23 Bölömbika birtokává is teszem, és vizes tócsákká; végigsöpöröm azt a pusztítás seprűjével, mondja a Seregek Ura.

24 Megesküdött a Seregek Ura, mondván: Biztosan úgy leszen majd, ahogyan azt elgondoltam, és ahogy szándékoztam, úgy áll meg az –

25 Hogy földemre hozom az asszíriait, és hegyeimen taposom őt láb alá; akkor eltávozik róluk igája, és eltávozik terhe a vállaikról.

26 Ez az a szándék, amit szándékoztam az egész földet illetően; és ez az a kéz, mely ki van nyújtva minden nemzet ellen.

For thou hast said in thy heart: I will ascend into heaven, I will exalt my throne above the stars of God; I will sit also upon the mount of the congregation, in the sides of the north;

I will ascend above the heights of the clouds; I will be like the Most High.

Yet thou shalt be brought down to hell, to the sides of the pit.

They that see thee shall narrowly look upon thee, and shall consider thee, and shall say: Is this the man that made the earth to tremble, that did shake kingdoms?

And made the world as a wilderness, and destroyed the cities thereof, and opened not the house of his prisoners?

All the kings of the nations, yea, all of them, lie in glory, every one of them in his own house.

But thou art cast out of thy grave like an abominable branch, and the remnant of those that are slain, thrust through with a sword, that go down to the stones of the pit; as a carcass trodden under feet.

Thou shalt not be joined with them in burial, because thou hast destroyed thy land and slain thy people; the seed of evil-doers shall never be renowned.

Prepare slaughter for his children for the iniquities of their fathers, that they do not rise, nor possess the land, nor fill the face of the world with cities.

For I will rise up against them, saith the Lord of Hosts, and cut off from Babylon the name, and remnant, and son, and nephew, saith the Lord.

I will also make it a possession for the bittern, and pools of water; and I will sweep it with the besom of destruction, saith the Lord of Hosts.

The Lord of Hosts hath sworn, saying: Surely as I have thought, so shall it come to pass; and as I have purposed, so shall it stand—

That I will bring the Assyrian in my land, and upon my mountains tread him under foot; then shall his yoke depart from off them, and his burden depart from off their shoulders.

This is the purpose that is purposed upon the whole earth; and this is the hand that is stretched out upon all nations.

27 Mert a Seregek Ura így szándékozott, és ki hiúsítja
meg? És ki van nyújtva a keze, és ki fordítja vissza?

28 Abban az évben, amikor Akház király meghalt,
volt ez a fenyegetés.

29 Ne örvendj, egész Filisztea, mert összetört annak
rúdja, aki megvert téged; mert a kígyó gyökeréből
jön elő a baziliszkus, és gyümölcse tüzes repülő kí-
gyó lesz.

30 És legel a szegények elsőszülöttje, és a szűkölkö-
dők bizton heverésznek; és éhséggel ölöm meg a
gyökeredet, és ez megöli a maradékodat.

31 Jajgass, Ó kapu; kiálts, Ó város; feloszlattál, te
egész Filisztea; mert füst jó észak felől, és senki nem
lesz egyedül a számára kijelölt időben.

32 Mit válaszolnak majd akkor a nemzetek követői?
Hogy az Úr alapította meg Siont, és abban bíznak né-
pe szegényei.

For the Lord of Hosts hath purposed, and who
shall disannul? And his hand is stretched out, and
who shall turn it back?

In the year that king Ahaz died was this burden.

Rejoice not thou, whole Palestina, because the rod
of him that smote thee is broken; for out of the ser-
pent's root shall come forth a cockatrice, and his
fruit shall be a fiery flying serpent.

And the firstborn of the poor shall feed, and the
needy shall lie down in safety; and I will kill thy root
with famine, and he shall slay thy remnant.

Howl, O gate; cry, O city; thou, whole Palestina,
art dissolved; for there shall come from the north a
smoke, and none shall be alone in his appointed
times.

What shall then answer the messengers of the na-
tions? That the Lord hath founded Zion, and the
poor of his people shall trust in it.

2 Nefi 25

- 1 Most én, Nefi, azokat a szavakat illetően mondom valamit, melyeket leírtam, melyek Ésaiás szájából hangzottak el. Mert íme, Ésaiás sok olyan dolgot mondott, amit népemből sokaknak nehéz volt megérteni; mert a zsidók közötti prófétálás módját nem ismerik.
- 2 Mert én, Nefi, nem sok dolgot tanítottam meg nekik a zsidók szokásait illetően; mert dolgaik a sötétség dolgai, és cselekedeteik az utálatosság cselekedetei voltak.
- 3 Írok tehát népemnek és mindazoknak, akik ezután kapják majd meg ezeket a dolgokat, amiket leírok, hogy megismerhessék Isten ítéleteit, hogy azok minden nemzeten bekövetkezzenek, azon szó szerint, melyet ő mondott.
- 4 Hallgass tehát, Ó népem, ti, akik Izráél házából valók vagytok, és halljátok meg szavaimat; mert bár Ésaiás szavai nem világosak számotokra, de világosak mindazok számára, akiket eltölt a prófétálás lelke. De én adok nektek egy próféciaát, a lélek szerint, mely bennem van; tehát azon világosság szerint prófétálok, mely velem volt attól az időtől fogva, hogy atyámmal Jeruzsálemből eljöttem; mert íme, lelkem gyönyörködik a világos beszédben népemnek, hogy tanulhassanak.
- 5 Igen, és lelkem gyönyörködik Ésaiás szavaiban, mert Jeruzsálemből jöttem ki, és szemeim látták a zsidók dolgait, és tudom, hogy a zsidók igenis megértik a próféták dolgait, és nincs más nép, mely olyan jól megértené a zsidóknak elmondott dolgokat, mint ők, kivéve azokat, akiket a zsidók dolgainak módján tanítottak.
- 6 De íme, én, Nefi nem a zsidók módján tanítottam gyermekeimet; de íme, én magam Jeruzsálemben laktam, tehát ismertem a környező tájakat; és említést tettem gyermekeimnek Isten ítéleteiről, melyek bekövetkeztek a zsidók között, gyermekeimnek, mindazon dolgok szerint, melyeket Ésaiás elmondott, és én nem írom le ezeket.

2 Nephi 25

Now I, Nephi, do speak somewhat concerning the words which I have written, which have been spoken by the mouth of Isaiah. For behold, Isaiah spake many things which were hard for many of my people to understand; for they know not concerning the manner of prophesying among the Jews.

For I, Nephi, have not taught them many things concerning the manner of the Jews; for their works were works of darkness, and their doings were doings of abominations.

Wherefore, I write unto my people, unto all those that shall receive hereafter these things which I write, that they may know the judgments of God, that they come upon all nations, according to the word which he hath spoken.

Wherefore, hearken, O my people, which are of the house of Israel, and give ear unto my words; for because the words of Isaiah are not plain unto you, nevertheless they are plain unto all those that are filled with the spirit of prophecy. But I give unto you a prophecy, according to the spirit which is in me; wherefore I shall prophesy according to the plainness which hath been with me from the time that I came out from Jerusalem with my father; for behold, my soul delighteth in plainness unto my people, that they may learn.

Yea, and my soul delighteth in the words of Isaiah, for I came out from Jerusalem, and mine eyes hath beheld the things of the Jews, and I know that the Jews do understand the things of the prophets, and there is none other people that understand the things which were spoken unto the Jews like unto them, save it be that they are taught after the manner of the things of the Jews.

But behold, I, Nephi, have not taught my children after the manner of the Jews; but behold, I, of myself, have dwelt at Jerusalem, wherefore I know concerning the regions round about; and I have made mention unto my children concerning the judgments of God, which hath come to pass among the Jews, unto my children, according to all that which Isaiah hath spoken, and I do not write them.

- 7 De íme, a saját próféciámmal folytatom, világos beszédem szerint; melyben tudom, hogy senki nem tévedhet; mindazonáltal azokban a napokban, amikor beteljesülnek Ésaías próféciái, bizonyossággal tudni fogják az emberek, azon időkbén, amikor azok bekövetkeznek.
- 8 Értékesek tehát az emberek gyermekei számára, és aki azt gondolja, hogy nem azok, különösen ahhoz fogok szólni, és a szavakat saját népemre korlátozom; mert tudom, hogy azok nagyon értékesek lesznek számukra az utolsó napokban; mert azon a napon fogják megérteni azokat; tehát az ő javukra írtam őket.
- 9 És ahogy egy nemzedék gonoszság miatt elpusztult a zsidók között, éppen úgy pusztulnak el gonoszságaik szerint nemzedékről nemzedékre; és senki nem pusztult el közülük úgy, hogy ne jövendölték volna meg azt nekik az Úr prófétái.
- 10 Szóltak tehát nekik azon pusztulást illetően is, amely közvetlenül azután jön el rájuk, hogy atyám elhagyta Jeruzsálemet; ők mégis megkeményítették szívüket, és próféciám szerint el is pusztultak, kivéve azokat, akiket fogolyként Babilóniába hurcoltak.
- 11 És most azon lélek miatt mondom ezt, mely bennem van. És annak ellenére, hogy elhurcolták őket, ismét vissza fognak térni, és birtokolni fogják Jeruzsálem földjét; ismét visszaállítatnak tehát örökségük földjére.
- 12 De íme, lesznek háborúik és háborús híreik; és amikor eljön az a nap, hogy az Atya Egyszülöttje, igen, méghozzá a mennynek és földnek Atyja, kinyilvánítja magát nekik a testben, íme, elutasítják őt, gonoszságaik, és szívük keménysége, és nyakuk merevsége miatt.
- 13 Íme, keresztre feszítik őt; és miután három napon át fekszik egy sírboltban, feltámad a halálból, gyógyulással szárnyaiban; és mindazok, akik hisznek az ő nevében, megmegszabadulnak Isten királyságában. Lelkem gyönyörködik tehát az őt illető prófétálásban, mert láttam az ő napját, és szívem magasztalja szent nevét.

But behold, I proceed with mine own prophecy, according to my plainness; in the which I know that no man can err; nevertheless, in the days that the prophecies of Isaiah shall be fulfilled men shall know of a surety, at the times when they shall come to pass.

Wherefore, they are of worth unto the children of men, and he that supposeth that they are not, unto them will I speak particularly, and confine the words unto mine own people; for I know that they shall be of great worth unto them in the last days; for in that day shall they understand them; wherefore, for their good have I written them.

And as one generation hath been destroyed among the Jews because of iniquity, even so have they been destroyed from generation to generation according to their iniquities; and never hath any of them been destroyed save it were foretold them by the prophets of the Lord.

Wherefore, it hath been told them concerning the destruction which should come upon them, immediately after my father left Jerusalem; nevertheless, they hardened their hearts; and according to my prophecy they have been destroyed, save it be those which are carried away captive into Babylon.

And now this I speak because of the spirit which is in me. And notwithstanding they have been carried away they shall return again, and possess the land of Jerusalem; wherefore, they shall be restored again to the land of their inheritance.

But, behold, they shall have wars, and rumors of wars; and when the day cometh that the Only Begotten of the Father, yea, even the Father of heaven and of earth, shall manifest himself unto them in the flesh, behold, they will reject him, because of their iniquities, and the hardness of their hearts, and the stiffness of their necks.

Behold, they will crucify him; and after he is laid in a sepulchre for the space of three days he shall rise from the dead, with healing in his wings; and all those who shall believe on his name shall be saved in the kingdom of God. Wherefore, my soul delighteth to prophesy concerning him, for I have seen his day, and my heart doth magnify his holy name.

14 És íme, léssen, hogy miután a Messiás feltámadt a halálból és kinyilvánította magát népének, mindazoknak, akik hisznek az ő nevében, íme, Jeruzsálem ismét elpusztul; mert jaj azoknak, akik Isten és az ő egyházának népe ellen harcolnak.

15 A zsidókat tehát szétszórják minden nemzet közé; igen, és Babilónia is elpusztul, a zsidókat tehát más nemzetek szórják szét.

16 És miután szétszórattak és az Úristen megostorozta őket más nemzetek által, sok nemzedéken át, igen, méghozzá nemzedékről nemzedékre, amíg meg nem győzik őket, hogy higgyenek Krisztusban, az Isten Fiában, és az engesztelésben, mely végtelen az egész emberiségnek – és amikor eljön az a nap, hogy hisznek Krisztusban, és az ő nevében hódolnak az Atyának, tiszta szívvel és tiszta kezekkel, és nem tekintenek többé várakozással egy másik Messiásra, akkor, abban az időben, el fog jönni a nap, amikor szükségszerűen, feltétlenül el kell hinnük ezeket a dolgokat.

17 És az Úr ismét, másodszor is kinyújtja kezét, hogy visszaállítsa népét elveszett és elbukott állapotából. Tehát egy bámulatos mű és csoda megtételéhez lát hozzá az emberek gyermekei között.

18 Előhozza tehát nekik a szavait, mely szavak megítélik őket az utolsó napon, mert azon szándékkal adatnak nekik azok, hogy meggyőzzék őket az igaz Messiásról, akit elutasítottak; és hogy meggyőzzék őket, hogy már nem szükséges várakozással tekinteniük egy Messiás eljövételére, mert nem jön egy sem, hacsak egy hamis Messiás nem, aki megtéveszti a népet; mert a próféták csak egy Messiásról szóltak, és ő az a Messiás, akit a zsidók elutasítanak.

19 Mert a próféták szavai szerint, a Messiás hatszáz évvel azután jön el, hogy atyám elhagyta Jeruzsálemet; és a próféták szavai szerint, és Isten angyalának szava szerint is Jézus Krisztus lesz a neve, Isten Fia.

And behold it shall come to pass that after the Messiah hath risen from the dead, and hath manifested himself unto his people, unto as many as will believe on his name, behold, Jerusalem shall be destroyed again; for wo unto them that fight against God and the people of his church.

Wherefore, the Jews shall be scattered among all nations; yea, and also Babylon shall be destroyed; wherefore, the Jews shall be scattered by other nations.

And after they have been scattered, and the Lord God hath scourged them by other nations for the space of many generations, yea, even down from generation to generation until they shall be persuaded to believe in Christ, the Son of God, and the atonement, which is infinite for all mankind—and when that day shall come that they shall believe in Christ, and worship the Father in his name, with pure hearts and clean hands, and look not forward any more for another Messiah, then, at that time, the day will come that it must needs be expedient that they should believe these things.

And the Lord will set his hand again the second time to restore his people from their lost and fallen state. Wherefore, he will proceed to do a marvelous work and a wonder among the children of men.

Wherefore, he shall bring forth his words unto them, which words shall judge them at the last day, for they shall be given them for the purpose of convincing them of the true Messiah, who was rejected by them; and unto the convincing of them that they need not look forward any more for a Messiah to come, for there should not any come, save it should be a false Messiah which should deceive the people; for there is save one Messiah spoken of by the prophets, and that Messiah is he who should be rejected of the Jews.

For according to the words of the prophets, the Messiah cometh in six hundred years from the time that my father left Jerusalem; and according to the words of the prophets, and also the word of the angel of God, his name shall be Jesus Christ, the Son of God.

20 És most, testvéreim, világosan szóltam, hogy ne tévedhessetek. És ahogy él az Úristen, aki felhozta Izráelt, ki Egyiptom földjéről, és hatalmat adott Mózesnek, hogy meggyógyítsa a nemzeteket, miután megmárták őket a mérges kígyók, ha szemeiket a kígyóra vetik, melyet felemelt előttük, és hatalmat adott neki arra is, hogy ráüssön a sziklára, és víz jöjjön elő; igen, íme azt mondom nektek, hogy ahogy ezek a dolgok igazak, és ahogy él az Úristen, nem adatott más név az ég alatt, csak ez a Jézus Krisztus, melyről beszéltem, amely által meg lehet szabadítani az embert.

21 Ezzel a szándékkal ígérte meg tehát nekem az Úristen, hogy megtartják és megőrzik ezeket a dolgokat, amiket írok, és nemzedékről nemzedékre továbbadják magoknak, hogy beteljesülhessen a Józsefnek tett ígéret, hogy magja soha nem vész el, amíg a föld fennáll.

22 Ezen dolgok tehát nemzedékről nemzedékre szállnak, amíg a föld fennáll, Isten akarata és tetszése szerint; és a nemzetek, akik ezeket birtokolják, megítéltetnek általuk, azon szavak szerint, melyek le vannak írva.

23 Mert szorgalmasan dolgozunk, hogy írjunk, hogy meggyőzzük gyermekeinket, és testvéreinket is, hogy higgyenek Krisztusban, és békéljenek meg Istennel; mert tudjuk, hogy kegyelem által szabadítanak meg minket, mindaz után, amit meg tudunk tenni.

24 És annak ellenére, hogy hiszünk Krisztusban, be-tartjuk Mózes törvényét, és állhatatos várakozással tekintünk Krisztusra, míg a törvény be nem teljese-dik.

25 Mert evégre adatott a törvény; a törvény tehát ha-lottá vált számunkra, és minket megelevenítenek Krisztusban, hitünk miatt; mégis betartjuk a tör-vényt, a parancsolatok miatt.

26 És Krisztusról beszélünk, Krisztusban örvende-zünk, Krisztusról prédikálunk, Krisztusról prófétá-lunk, és próféciáink szerint írunk, hogy gyermeke-ink tudhassák, milyen forráshoz forduljanak bűneik bocsánatáért.

And now, my brethren, I have spoken plainly that ye cannot err. And as the Lord God liveth that brought Israel up out of the land of Egypt, and gave unto Moses power that he should heal the nations after they had been bitten by the poisonous serpents, if they would cast their eyes unto the serpent which he did raise up before them, and also gave him power that he should smite the rock and the water should come forth; yea, behold I say unto you, that as these things are true, and as the Lord God liveth, there is none other name given under heaven save it be this Jesus Christ, of which I have spoken, whereby man can be saved.

Wherefore, for this cause hath the Lord God promised unto me that these things which I write shall be kept and preserved, and handed down unto my seed, from generation to generation, that the promise may be fulfilled unto Joseph, that his seed should never perish as long as the earth should stand.

Wherefore, these things shall go from generation to generation as long as the earth shall stand; and they shall go according to the will and pleasure of God; and the nations who shall possess them shall be judged of them according to the words which are written.

For we labor diligently to write, to persuade our children, and also our brethren, to believe in Christ, and to be reconciled to God; for we know that it is by grace that we are saved, after all we can do.

And, notwithstanding we believe in Christ, we keep the law of Moses, and look forward with stead-fastness unto Christ, until the law shall be fulfilled.

For, for this end was the law given; wherefore the law hath become dead unto us, and we are made alive in Christ because of our faith; yet we keep the law because of the commandments.

And we talk of Christ, we rejoice in Christ, we preach of Christ, we prophesy of Christ, and we write according to our prophecies, that our children may know to what source they may look for a remis-sion of their sins.

27 A törvényt illetően pedig azért szólunk, hogy gyermekeink megtudhassák a törvény halott voltát; és ők, tudván a törvény halott voltát, várakozással tekintessenek majd az életre, mely Krisztusban van, és tudják, hogy mivégre adatott a törvény. És miután a törvény betöltetett Krisztusban, hogy nincs szükség szívük megkeményítésére ellene, amikor a törvényt el kell vetni.

28 És most íme, népem, merev nyakú nép vagytok; tehát világosan szóltam hozzátok, hogy félre ne érthessetek. És a szavak, melyeket elmondtam, bizonyágként állnak ellenetek; mert elegendők arra, hogy bárkit megtanítsanak a helyes útra, mert Krisztusban hinni és őt meg nem tagadni a helyes út; mert őt megtagadván a prófétákat és a törvényt is megtagadjátok.

29 És most íme, mondom nektek, hogy Krisztusban hinni és őt meg nem tagadni a helyes út; és Krisztus Izráel Szentje; meg kell tehát hajolnotok előtte és hódolnotok kell neki teljes lelketekkel, elmétekkel és erőtökkel, és egész lényetekkel; és ha ezt teszitek, akkor semmiképpen nem űznek ki benneteket.

30 És amennyiben szükséges, be kell tartanotok az Isten által rendelt cselekedeteket és szertartásokat; míg a törvény be nem teljeseedik, mely Mózesnek adatott.

Wherefore, we speak concerning the law that our children may know the deadness of the law; and they, by knowing the deadness of the law, may look forward unto that life which is in Christ, and know for what end the law was given. And after the law is fulfilled in Christ, that they need not harden their hearts against him when the law ought to be done away.

And now behold, my people, ye are a stiffnecked people; wherefore, I have spoken plainly unto you, that ye cannot misunderstand. And the words which I have spoken shall stand as a testimony against you; for they are sufficient to teach any man the right way; for the right way is to believe in Christ and deny him not; for by denying him ye also deny the prophets and the law.

And now behold, I say unto you that the right way is to believe in Christ, and deny him not; and Christ is the Holy One of Israel; wherefore ye must bow down before him, and worship him with all your might, mind, and strength, and your whole soul; and if ye do this ye shall in nowise be cast out.

And, inasmuch as it shall be expedient, ye must keep the performances and ordinances of God until the law shall be fulfilled which was given unto Moses.

2 Nefi 26

- 1 És miután Krisztus feltámad a halálból, megmutatja magát nektek, gyermekeim és szeretett testvéreim, és a szavak, melyeket mond nektek, az lesz a törvény, amit cselekedni fogtok.
- 2 Mert íme, mondom nektek, hogy láttam, hogy sok nemzedék múlik el, és nagy háborúk és viszálykodások lesznek népem között.
- 3 És miután eljön a Messiás, jelek adatnak népemnek születéséről, és haláláról és feltámadásáról is; és nagy és borzalmas lesz az a nap a gonoszoknak, mert elvesznek; és azért vesznek el, mert kiűzték a prófétákat és a szenteket, és megkövezték őket, és megölték őket; a szentek vérének fohásza tehát Istenhez emelkedik fel ellenük a földről.
- 4 Tehát mindazokat, akik kevélyek és akik gonoszul cselekednek, eljön a nap, mely felégeti őket, mondja a Seregek Ura, mert olyanok lesznek, mint a tarló.
- 5 És akik megölik a prófétákat és a szenteket, azokat elnyeli a föld mélye, mondja a Seregek Ura; és hegyek borítják be, és forgószelek ragadják el őket, épületek omlanak rájuk és darabokra zúzzák, és porrá őrlik őket.
- 6 És meglátogatják őket mennydörgésekkel és vilámlásokkal, és földrengésekkel és mindenféle pusztításokkal, mert fel lesz gerjesztve ellenük az Úr haragjának tüze, és olyanok lesznek, mint a tarló, és eljön a nap, mely felemészti őket, mondja a Seregek Ura.
- 7 Ó, mily nagy lelkem fájdalma és kínja népem megöltjeinek elvesztése miatt! Mert én, Nefi láttam ezt, és ez majdnem felemészte engem az Úr színe előtt; mégis így kell fohászkom Istenemhez: A te újtjaid igazságosak.
- 8 De íme, az igazlelkűek, akik hallgatnak a próféták szavaira és nem pusztítják el őket, hanem várakozással tekintenek Krisztusra, állhatatosan a jelek miatt, melyek adatnak, minden üldöztetés ellenére – íme, ők azok, akik nem fognak elveszni.

2 Nephi 26

And after Christ shall have risen from the dead he shall show himself unto you, my children, and my beloved brethren; and the words which he shall speak unto you shall be the law which ye shall do.

For behold, I say unto you that I have beheld that many generations shall pass away, and there shall be great wars and contentions among my people.

And after the Messiah shall come there shall be signs given unto my people of his birth, and also of his death and resurrection; and great and terrible shall that day be unto the wicked, for they shall perish; and they perish because they cast out the prophets, and the saints, and stone them, and slay them; wherefore the cry of the blood of the saints shall ascend up to God from the ground against them.

Wherefore, all those who are proud, and that do wickedly, the day that cometh shall burn them up, saith the Lord of Hosts, for they shall be as stubble.

And they that kill the prophets, and the saints, the depths of the earth shall swallow them up, saith the Lord of Hosts; and mountains shall cover them, and whirlwinds shall carry them away, and buildings shall fall upon them and crush them to pieces and grind them to powder.

And they shall be visited with thunderings, and lightnings, and earthquakes, and all manner of destructions, for the fire of the anger of the Lord shall be kindled against them, and they shall be as stubble, and the day that cometh shall consume them, saith the Lord of Hosts.

O the pain, and the anguish of my soul for the loss of the slain of my people! For I, Nephi, have seen it, and it well nigh consumeth me before the presence of the Lord; but I must cry unto my God: Thy ways are just.

But behold, the righteous that hearken unto the words of the prophets, and destroy them not, but look forward unto Christ with steadfastness for the signs which are given, notwithstanding all persecution—behold, they are they which shall not perish.

9 De megjelenik nekik az Igazlelkűség Fia; és meggyógyítja őket, és békességük lesz vele, míg három nemzedék el nem múlik, és sokan a negyedik nemzedékből igazlelkűségben el nem múlnak.

10 És miután ezek a dolgok elmúltak, gyors pusztulás jön népemre; mert lelkem fájdalmainak ellenére látam ezt, tehát tudom, hogy be fog következni; és semmiért adják el magukat; mert pusztulást aratnak kevélységük és balgaságuk jutalmaként; mert mivel engednek az ördögnek, és inkább a sötétség dolgait választják, mint a világosságot, ezért a pokolba kell lemenniük.

11 Mert az Úr Lelke nem fog mindig bajlódni az emberrel. És amikor a Lélek megszűnik az emberrel bajlódni, akkor gyors pusztulás következik, és ez elkeseríti a lelkemet.

12 És ahogy szóltam a zsidók meggyőzését illetően, hogy Jézus maga a Krisztus, a nemzsidókat is szükség szerűen meg kell győzni arról, hogy Jézus a Krisztus, az Örökkévaló Isten;

13 És hogy ő a Szentlélek hatalma által mindazoknak kinyilvánítja magát, akik hisznek benne; igen, minden nemzetnek, nemzetségnek, nyelvnek és népnek, hatalmas csodákat, jeleket és bámulatos dolgokat művelve az emberek gyermekei között, hitük szerint.

14 De íme, az utolsó napokat illetően prófétálok most nektek; azokat a napokat illetően, amikor az Úristen előhossa ezeket a dolgokat az emberek gyermekeinek.

15 Miután magom és fivéreim magja hitetlenségbe süllyed, és a nemzsidók lesújtanak rájuk; igen, miután az Úristen köröskörül táborot üt, és sánccal ostromot indít ellenük, és erődítményeket emel ellenük; és miután porba döntötték őket, olyannyira, hogy már nincsenek, mégis le lesznek írva az igazlelkűek szavai, és a hitűek imái meghallgatásra találhatnak; és nem lesznek elfelejtve mindazok, akik hitetlenségbe süllyedtek.

But the Son of Righteousness shall appear unto them; and he shall heal them, and they shall have peace with him, until three generations shall have passed away, and many of the fourth generation shall have passed away in righteousness.

And when these things have passed away a speedy destruction cometh unto my people; for, notwithstanding the pains of my soul, I have seen it; wherefore, I know that it shall come to pass; and they sell themselves for naught; for, for the reward of their pride and their foolishness they shall reap destruction; for because they yield unto the devil and choose works of darkness rather than light, therefore they must go down to hell.

For the Spirit of the Lord will not always strive with man. And when the Spirit ceaseth to strive with man then cometh speedy destruction, and this grieveth my soul.

And as I spake concerning the convincing of the Jews, that Jesus is the very Christ, it must needs be that the Gentiles be convinced also that Jesus is the Christ, the Eternal God;

And that he manifesteth himself unto all those who believe in him, by the power of the Holy Ghost; yea, unto every nation, kindred, tongue, and people, working mighty miracles, signs, and wonders, among the children of men according to their faith.

But behold, I prophesy unto you concerning the last days; concerning the days when the Lord God shall bring these things forth unto the children of men.

After my seed and the seed of my brethren shall have dwindled in unbelief, and shall have been smitten by the Gentiles; yea, after the Lord God shall have camped against them round about, and shall have laid siege against them with a mount, and raised forts against them; and after they shall have been brought down low in the dust, even that they are not, yet the words of the righteous shall be written, and the prayers of the faithful shall be heard, and all those who have dwindled in unbelief shall not be forgotten.

16 Mert azok, akik elpusztultak, a földből szólnak majd hozzájuk, és beszédük mélyen a porból jön, és hangjuk olyan lesz, mint a halottidézőé; mert az Úristen hatalmat ad neki, hogy róluk suttoghasson, méghozzá úgy, mintha az a földből jönne; és beszédük a porból suttog majd.

17 Mert így szól az Úristen: Le fogják írni azokat a dolgokat, melyek közöttük történnek, és leírják ezeket, és lepecsételik egy könyvben, és ezek nem lesznek meg azoknak, akik hitetlenségbe sülyedtek, mert ők Isten dolgainak elpusztítására törekednek.

18 Tehát mint azok, akik elpusztultak, gyorsan pusztultak el; és szörnyűségeik sokasága olyan lesz, mint a pelyva, mely elszáll – igen, így szól az Úristen: Ez hamar lesz, hirtelen –

19 És lészen, hogy azokra, akik hitetlenségbe sülyedtek, a nemzsidók keze által mérnek csapást.

20 És a nemzsidók felemelkedtek szemeik kevélységében, és megbotlottak, botlást okozó kövük nagysága miatt, hogy sok egyházat állítottak fel; mégis leki csinylik Isten hatalmát és csodáit, és saját bölcsességeiket és saját tanultságukat magasztalják prédikálásukkal, hogy nyereszkeskedjenek, és összezúzzák a szegények arcát.

21 És sok egyházat állítottak fel, melyek irigykedést, viszályt és rosszindulatot okoznak.

22 És titkos összeesküvések is vannak, éppen úgy, mint a régi időkben, az ördög összeesküvései szerint, mert mindezen dolgoknak ő az alapítója; igen, a gyilkosságnak és a sötétség cselekedeteinek az alapítója; igen, és nyakuknál fogva lenkötélen elvezeti őket, mindaddig, míg erős köteleivel mindörökre meg nem kötözi őket.

23 Mert íme, szeretett testvéreim, azt mondom nektek, hogy az Úristen nem sötétségben cselekszik.

24 Semmit nem tesz, ami ne a világ javára lenne; mert szereti a világot, olyannyira, hogy leteszi saját életét, hogy minden embert magához vonzhasson. Senkinek nem parancsolja meg tehát, hogy ne legyen része az ő szabadításában.

For those who shall be destroyed shall speak unto them out of the ground, and their speech shall be low out of the dust, and their voice shall be as one that hath a familiar spirit; for the Lord God will give unto him power, that he may whisper concerning them, even as it were out of the ground; and their speech shall whisper out of the dust.

For thus saith the Lord God: They shall write the things which shall be done among them, and they shall be written and sealed up in a book, and those who have dwindled in unbelief shall not have them, for they seek to destroy the things of God.

Wherefore, as those who have been destroyed have been destroyed speedily; and the multitude of their terrible ones shall be as chaff that passeth away—yea, thus saith the Lord God: It shall be at an instant, suddenly—

And it shall come to pass, that those who have dwindled in unbelief shall be smitten by the hand of the Gentiles.

And the Gentiles are lifted up in the pride of their eyes, and have stumbled, because of the greatness of their stumbling block, that they have built up many churches; nevertheless, they put down the power and miracles of God, and preach up unto themselves their own wisdom and their own learning, that they may get gain and grind upon the face of the poor.

And there are many churches built up which cause envyings, and strifes, and malice.

And there are also secret combinations, even as in times of old, according to the combinations of the devil, for he is the founder of all these things; yea, the founder of murder, and works of darkness; yea, and he leadeth them by the neck with a flaxen cord, until he bindeth them with his strong cords forever.

For behold, my beloved brethren, I say unto you that the Lord God worketh not in darkness.

He doeth not anything save it be for the benefit of the world; for he loveth the world, even that he layeth down his own life that he may draw all men unto him. Wherefore, he commandeth none that they shall not partake of his salvation.

- 25 Íme, rákiált-e valakire is, mondván: Távozz tőlem? Íme, mondom nektek, hogy nem; hanem azt mondja: Jöjjetek énhozzám ti mind, a földnek szélei, vegyetek tejet és mézet, pénz nélkül és fizetség nélkül.
- 26 Íme, megparancsolta-e valakinek is, hogy távozzon a zsinagógákból, vagy a hódolat házaiból? Íme, mondom nektek, hogy nem.
- 27 Megparancsolta-e valakinek is, hogy ne legyen része az ő szabadításában? Íme, mondom nektek, hogy nem; hanem fizetség nélkül adja azt minden embernek; és megparancsolta népének, hogy minden embert győzzenek meg arról, hogy tartson bűnbánatot.
- 28 Íme, megparancsolta-e az Úr valakinek is, hogy ne legyen része az ő jóságában? Íme, mondom nektek, hogy nem; hanem minden ember kiváltságos, az egyik éppen úgy, mint a másik, és senkit nem tilt el.
- 29 Megparancsolja, hogy ne legyenek papi mesterkedések; mert íme, azok a papi mesterkedések, hogy az emberek prédikálnak és magukat állítják világosságként a világ elé, hogy nyereszkedjenek és elnyerjék a világ dicséretét; de nem törekednek Sion jólétére.
- 30 Íme, az Úr megtiltotta ezt a dolgot; az Úristen tehát parancsolatot adott, hogy minden emberben legyen jószívűség, mely jószívűség a szeretet. És ha nem lenne bennük jószívűség, akkor semmik lennének. Ha tehát van bennük jószívűség, akkor nem hagyják, hogy Sion munkása elveszen.
- 31 De Sion munkásának Sionért kell dolgoznia, mert ha pénzért dolgoznak, akkor elvesznek.
- 32 Továbbá az Úristen megparancsolta, hogy az emberek ne öljenek; hogy ne hazudjanak; hogy ne lopjanak; hogy az Úrnak, Istenüknek nevét hiába fel ne vegyék; hogy ne irigykedjenek, hogy ne legyen bennük rosszindulat; hogy ne veszekedjenek egymással; hogy ne kövessenek el paráznaságokat; és hogy ezen dolgok egyikét se tegyék; mert aki ezeket teszi, az el fog veszni.

Behold, doth he cry unto any, saying: Depart from me? Behold, I say unto you, Nay; but he saith: Come unto me all ye ends of the earth, buy milk and honey, without money and without price.

Behold, hath he commanded any that they should depart out of the synagogues, or out of the houses of worship? Behold, I say unto you, Nay.

Hath he commanded any that they should not partake of his salvation? Behold I say unto you, Nay; but he hath given it free for all men; and he hath commanded his people that they should persuade all men to repentance.

Behold, hath the Lord commanded any that they should not partake of his goodness? Behold I say unto you, Nay; but all men are privileged the one like unto the other, and none are forbidden.

He commandeth that there shall be no priestcrafts; for, behold, priestcrafts are that men preach and set themselves up for a light unto the world, that they may get gain and praise of the world; but they seek not the welfare of Zion.

Behold, the Lord hath forbidden this thing; wherefore, the Lord God hath given a commandment that all men should have charity, which charity is love. And except they should have charity they were nothing. Wherefore, if they should have charity they would not suffer the laborer in Zion to perish.

But the laborer in Zion shall labor for Zion; for if they labor for money they shall perish.

And again, the Lord God hath commanded that men should not murder; that they should not lie; that they should not steal; that they should not take the name of the Lord their God in vain; that they should not envy; that they should not have malice; that they should not contend one with another; that they should not commit whoredoms; and that they should do none of these things; for whoso doeth them shall perish.

33 Mert ezen gonoszságok egyike sem az Úrtól jön; mert ő azt teszi, ami jó az emberek gyermekei között; és semmit nem tesz, ami ne lenne világos az emberek gyermekeinek; és ő mindenkit hív, hogy jöjjön hozzá és részesüljön a jóságából; és senkit nem utasít vissza, aki hozzá jön, feketét és fehéret, szolgát és szabadot, férfit és nőt; és megemlékezik a pogányokról; és mindegyik egyforma Istennek, zsidó is és nemzsidó is.

For none of these iniquities come of the Lord; for he doeth that which is good among the children of men; and he doeth nothing save it be plain unto the children of men; and he inviteth them all to come unto him and partake of his goodness; and he denieth none that come unto him, black and white, bond and free, male and female; and he remembereth the heathen; and all are alike unto God, both Jew and Gentile.

2 Nefi 27

- 1 De íme, az utolsó napokban, vagyis a nemzsidók napjaiban – igen, íme, mind a nemzsidó nemzetek, és a zsidók is, mindazok, akik erre a földre jönnek és azok is, akik más földeken lesznek, igen, méghozzá a föld minden földjén, íme, megrészegülnek a gonoszságtól és mindenféle utálatosságtól –
- 2 És amikor eljön az a nap, a Seregek Ura mennydörgéssel és földrengéssel, és nagy zúgással, és zivatarral, és viharral, és emésztő tűz lángjával fogja őket meglátogatni.
- 3 És minden nemzet, amely Sion ellen harcol, és amely megnyomorgatja, olyan lesz, mint az éjszakai látomás álma; igen, az történik velük, ami az éhes emberrel, aki álmodik, és íme eszik, de felébred és üres a lelke; vagy mint a szomjas emberrel, aki álmodik, és íme iszik, de felébred és íme gyenge, és étvágya van lelkének; igen, éppen ilyen lesz minden nemzet sokasága, amely Sion hegye ellen harcol.
- 4 Mert íme, mindannyian, akik gonoszságot cselekedtek, ámuljatok és bámuljatok, mert felkiáltotok és sírni fogtok; igen, részegek lesztek, de nem bortól, tántorogni fogtok, de nem az erős italtól.
- 5 Mert íme, az Úr kitöltötte rátok a mély alvás lelkét. Mert íme, behunyátok szemeteket és elutasítottátok a prófétákat; és gonoszságotok miatt betakarta uralkodóitokat és a látnokokat.
- 6 És léssen, hogy az Úristen előhozza nektek egy könyvnek szavait, és azoknak szavai lesznek ezek, akik elszunnyadtak.
- 7 És íme, a könyv le lesz pecsételve; és a könyvben egy kinyilatkoztatás lesz Istentől, a világ kezdetétől annak végéig.
- 8 Azon dolgok miatt tehát, melyek le vannak pecsételve, a lepecsételt dolgokat nem adják át az emberek gonoszságának és utálatosságainak napján. A könyvet tehát visszatartják tőlük.
- 9 De átadják a könyvet egy férfinak, és ő átadja a könyv szavait, melyek azoknak a szavai, akik elszunnyadtak a porban, és ezeket a szavakat átadja másvalakinek;

2 Nephi 27

But, behold, in the last days, or in the days of the Gentiles—yea, behold all the nations of the Gentiles and also the Jews, both those who shall come upon this land and those who shall be upon other lands, yea, even upon all the lands of the earth, behold, they will be drunken with iniquity and all manner of abominations—

And when that day shall come they shall be visited of the Lord of Hosts, with thunder and with earthquake, and with a great noise, and with storm, and with tempest, and with the flame of devouring fire.

And all the nations that fight against Zion, and that distress her, shall be as a dream of a night vision; yea, it shall be unto them, even as unto a hungry man which dreameth, and behold he eateth but he awaketh and his soul is empty; or like unto a thirsty man which dreameth, and behold he drinketh but he awaketh and behold he is faint, and his soul hath appetite; yea, even so shall the multitude of all the nations be that fight against Mount Zion.

For behold, all ye that doeth iniquity, stay yourselves and wonder, for ye shall cry out, and cry; yea, ye shall be drunken but not with wine, ye shall stagger but not with strong drink.

For behold, the Lord hath poured out upon you the spirit of deep sleep. For behold, ye have closed your eyes, and ye have rejected the prophets; and your rulers, and the seers hath he covered because of your iniquity.

And it shall come to pass that the Lord God shall bring forth unto you the words of a book, and they shall be the words of them which have slumbered.

And behold the book shall be sealed; and in the book shall be a revelation from God, from the beginning of the world to the ending thereof.

Wherefore, because of the things which are sealed up, the things which are sealed shall not be delivered in the day of the wickedness and abominations of the people. Wherefore the book shall be kept from them.

But the book shall be delivered unto a man, and he shall deliver the words of the book, which are the words of those who have slumbered in the dust, and he shall deliver these words unto another;

- 10 De azokat a szavakat, melyek le vannak pecsételve, nem adja át, és a könyvet sem adja át. Mert a könyv Isten hatalma által lesz lepecsételve, és a lepecsételt kinyilatkoztatás a könyvben marad az Úr által jónak látott időig, hogy ezek előjöhessenek; mert íme, ezek minden dolgot kinyilatkoztatnak a világ megalapításától kezdve annak végéig.
- 11 És eljön a nap, hogy a könyv szavait, melyek le vannak pecsételve, a háztetőkön fogják olvasni; és Krisztus hatalma által fogják olvasni őket; és minden dolgot ki fognak nyilatkoztatni az emberek gyermekeinek, mely valaha is volt az emberek gyermekei között, és amely valaha is lesz, még hozzá a föld végéig.
- 12 Azon a napon tehát, amikor a könyvet átadják annak a férfinak, akiről beszéltem, a könyv rejtve lesz a világ szeme elől, hogy azon kívül, akinek átadják a könyvet, senki szemei ne láthassák azt, csak a három tanú láthassa, Isten hatalma által; és bizonyágot tegyenek a könyv és az abban lévő dolgok igazságáról.
- 13 És senki más nincs, aki megnézhetné azt, kivéve egy néhányat, Isten akarata szerint, hogy bizonyágot tegyenek szaváról az emberek gyermekeinek, mert megmondta az Úristen, hogy a hithűek szavai úgy szólnak majd, mintha a halottaktól jönnének.
- 14 Az Úristen tehát hozzálát a könyv szavainak előhozatalához, és annyi tanú szája által erősíti meg szavát, ahánnyal ő azt jónak látja; és jaj annak, aki elutasítja Isten szavát!
- 15 De íme, léssen, hogy ezt mondja az Úristen annak, akinek a könyvet átadja: Vedd ezeket a szavakat, melyek nincsenek lepecsételve és add át egy másiknak, hogy az megmutathassa azokat a tanultnak, mondván: Olvasd el ezt, kérlek. És a tanult ezt fogja mondani: Hozd ide a könyvet, és akkor elolvasom őket.
- 16 És most, a világ dicsősége miatt, és hogy nyereszkedjen, azért fogja ezt mondani, és nem Isten dicsőségére.
- 17 És a férfi ezt fogja mondani: Nem hozhatom el a könyvet, mert le van pecsételve.
- 18 Akkor ezt mondja a tanult: Nem tudom elolvasni.

But the words which are sealed he shall not deliver, neither shall he deliver the book. For the book shall be sealed by the power of God, and the revelation which was sealed shall be kept in the book until the own due time of the Lord, that they may come forth; for behold, they reveal all things from the foundation of the world unto the end thereof.

And the day cometh that the words of the book which were sealed shall be read upon the house tops; and they shall be read by the power of Christ; and all things shall be revealed unto the children of men which ever have been among the children of men, and which ever will be even unto the end of the earth.

Wherefore, at that day when the book shall be delivered unto the man of whom I have spoken, the book shall be hid from the eyes of the world, that the eyes of none shall behold it save it be that three witnesses shall behold it, by the power of God, besides him to whom the book shall be delivered; and they shall testify to the truth of the book and the things therein.

And there is none other which shall view it, save it be a few according to the will of God, to bear testimony of his word unto the children of men; for the Lord God hath said that the words of the faithful should speak as if it were from the dead.

Wherefore, the Lord God will proceed to bring forth the words of the book; and in the mouth of as many witnesses as seemeth him good will he establish his word; and wo be unto him that rejecteth the word of God!

But behold, it shall come to pass that the Lord God shall say unto him to whom he shall deliver the book: Take these words which are not sealed and deliver them to another, that he may show them unto the learned, saying: Read this, I pray thee. And the learned shall say: Bring hither the book, and I will read them.

And now, because of the glory of the world and to get gain will they say this, and not for the glory of God.

And the man shall say: I cannot bring the book, for it is sealed.

Then shall the learned say: I cannot read it.

- 19 Lészen tehát, hogy az Úristen ismét átadja a könyvet és annak szavait annak, aki tanulatlan; és az ember, aki tanulatlan, ezt fogja mondani: Tanulatlan vagyok.
- 20 Akkor az Úristen ezt fogja neki mondani: A tanulak nem fogják elolvasni, mert elutasították ezeket, és én el tudom végezni a saját munkámat, te fogod tehát elolvasni a szavakat, amelyeket neked adok.
- 21 Ne érintsd azokat a dolgokat, amik le vannak pecsételve, mert az általam jónak látott időben fogom előhozni azokat; mert meg fogom mutatni az emberek gyermekeinek, hogy el tudom végezni a saját munkámat.
- 22 Amikor tehát elolvastad azokat a szavakat, amiket megparancsoltam neked, és megszerezted a tanúkat, melyeket megígértem neked, akkor majd újra pecsételd le a könyvet, és rejtsd el számomra, hogy a szavakat, melyeket nem olvastál el, megőrizhessem mindaddig, amíg bölcsességem szerint jónak nem látom, hogy minden dolgot kinyilatkoztassak az emberek gyermekeinek.
- 23 Mert íme, én Isten vagyok; és a csodák Istene vagyok; és meg fogom mutatni a világnak, hogy ugyanaz vagyok tegnap, ma és mindörökké; és az emberek gyermekei között csak hitük szerint munkálkodom.
- 24 És ismét léssen, hogy az Úr ezt mondja annak, aki elolvassa a szavakat, melyeket átadnak neki:
- 25 Mivel e nép közeledik hozzám a szájával, és tisztel engem az ajkaival, de messze eltávolította tőlem a szívét, és irántam való félelmüket az emberek előírásai tanítják –
- 26 Azért hozzálátok, hogy egy bámulatos művet tegyek e nép között, igen, egy bámulatos művet és csodát, mert kárba vész bölcsaik és tanultjaik bölcsessége, és rejtve lesz okosainak értelme.

Wherefore it shall come to pass, that the Lord God will deliver again the book and the words thereof to him that is not learned; and the man that is not learned shall say: I am not learned.

Then shall the Lord God say unto him: The learned shall not read them, for they have rejected them, and I am able to do mine own work; wherefore thou shalt read the words which I shall give unto thee.

Touch not the things which are sealed, for I will bring them forth in mine own due time; for I will show unto the children of men that I am able to do mine own work.

Wherefore, when thou hast read the words which I have commanded thee, and obtained the witnesses which I have promised unto thee, then shalt thou seal up the book again, and hide it up unto me, that I may preserve the words which thou hast not read, until I shall see fit in mine own wisdom to reveal all things unto the children of men.

For behold, I am God; and I am a God of miracles; and I will show unto the world that I am the same yesterday, today, and forever; and I work not among the children of men save it be according to their faith.

And again it shall come to pass that the Lord shall say unto him that shall read the words that shall be delivered him:

Forasmuch as this people draw near unto me with their mouth, and with their lips do honor me, but have removed their hearts far from me, and their fear towards me is taught by the precepts of men—

Therefore, I will proceed to do a marvelous work among this people, yea, a marvelous work and a wonder, for the wisdom of their wise and learned shall perish, and the understanding of their prudent shall be hid.

- 27 És jaj azoknak, akik igyekeznek mélységesen elrejtteni tanácsukat az Úrtól! És cselekedeteik a sötétben vannak; és azt mondják: Ki lát minket, és ki ismer bennünket? És azt is mondják: Bizonyára, a dolgok fejjel lefelé fordítása annyira lesz becsülve, mint a fazekas agyaga. De íme, én megmutatom nekik, mondja a Seregek Ura, hogy minden tettüket ismerem. Mert mondja-e az alkotás az alkotójának: Nem alkotott engem!? Vagy mondja-e a megformázott dolog annak, aki megformázta: Nincs értelme!?
- 28 De íme, mondja a Seregek Ura: Megmutatom az emberek gyermekeinek, hogy már csak kevés idő van hátra, és Libanon gyümölcsöző mezővé válik; és a gyümölcsöző mezőt annyira tartják, mint az erdőt.
- 29 És azon a napon a süketek meghallják a könyv szavait, és a vakok szemei ki fognak látni a homályból és a sötétségből.
- 30 És a szelídek is gyarapodni fognak, és az Úrban lesz örömük, és az emberek közötti szegények is örvendeznek majd Izráel Szentjében.
- 31 Mert amilyen biztosan él az Úr, meg fogják látni, hogy semmivé tétetik az a félelmetes, és megemésződik a csúfolódó, és kiváгатik mindenki, aki a gonosztevéés lehetőségét lesi.
- 32 És akik egy szóért vétkekké teszik az embert, és csapdát állítanak annak, aki a kapuban megfedd, és semmit nem érő dologért elutasítják az igazat.
- 33 Ezért így szól az Úr, aki megváltotta Ábrahámot, Jákób házáat illetően: Nem szégyenül most meg Jákób, se nem sápad el most az arca.
- 34 De amikor meglátja gyermekeit, kezem munkáját köztük, meg fogják szentelni a nevemet, és megszentelik Jákób Szentjét, és félik Izráel Istenét.
- 35 Azok is eljutnak a megértéshez, akik tévedtek a lélekben, és akik zúgolódtak, tant tanulnak.

And wo unto them that seek deep to hide their counsel from the Lord! And their works are in the dark; and they say: Who seeth us, and who knoweth us? And they also say: Surely, your turning of things upside down shall be esteemed as the potter's clay. But behold, I will show unto them, saith the Lord of Hosts, that I know all their works. For shall the work say of him that made it, he made me not? Or shall the thing framed say of him that framed it, he had no understanding?

But behold, saith the Lord of Hosts: I will show unto the children of men that it is yet a very little while and Lebanon shall be turned into a fruitful field; and the fruitful field shall be esteemed as a forest.

And in that day shall the deaf hear the words of the book, and the eyes of the blind shall see out of obscurity and out of darkness.

And the meek also shall increase, and their joy shall be in the Lord, and the poor among men shall rejoice in the Holy One of Israel.

For assuredly as the Lord liveth they shall see that the terrible one is brought to naught, and the scorner is consumed, and all that watch for iniquity are cut off;

And they that make a man an offender for a word, and lay a snare for him that reproveth in the gate, and turn aside the just for a thing of naught.

Therefore, thus saith the Lord, who redeemed Abraham, concerning the house of Jacob: Jacob shall not now be ashamed, neither shall his face now wax pale.

But when he seeth his children, the work of my hands, in the midst of him, they shall sanctify my name, and sanctify the Holy One of Jacob, and shall fear the God of Israel.

They also that erred in spirit shall come to understanding, and they that murmured shall learn doctrine.

2 Nefi 28

- 1 És most, íme, testvéreim, aszerint szóltam hozzátok, ahogyan a Lélek kényszerített engem; tudom tehát, hogy ezeknek biztosan be kell következniük.
- 2 És azok a dolgok, amiket leírnak a könyvből, nagyon értékesek lesznek az emberek gyermekeinek, és különösen a mi magunk számára, mely Izráel házána egy maradéka.
- 3 Mert léssen azon a napon, hogy az egyházak, melyeket felállítanak, de nem az Úrnak, amikor az egyik így fog szólni a másikhoz: Íme, én, én vagyok az Úré; és a többiek ezt mondják: Én, én vagyok az Úré; és így szól majd mindenki, aki egyházat épített, de nem az Úrnak –
- 4 És veszekszik egyik a másikkal; és veszekednek egymással a papjaik, és saját tudományukkal tanítanak és megtagadják a Szentlelket, mely szólást ad.
- 5 És tagadják Istennek, Izráel Szentjének hatalmát; és ezt mondják a népnek: Miránk hallgassatok, és halljátok a mi előírásunkat; mert íme, ma nincs Isten, mert az Úr, a Megváltó elvégezte munkáját, és hatalmát átadta az embereknek;
- 6 Íme, az én előírásomra hallgassatok; ha azt mondják, hogy az Úr keze csodát tett, ne higgyétek el; mert ezen a napon nem a csodák Istene ő, elvégezte munkáját.
- 7 Igen, és sokan lesznek olyanok, akik ezt mondják: Egyél, igyál és vigadj, mert holnap meghalunk; és jól lesz dolgunk.
- 8 És sokan lesznek olyanok is, akik ezt mondják: Egyél, igyál és vigadj; mindazonáltal féld az Istent – igazol ő majd egy kis bűn elkövetésében; igen, hazudj egy kicsit, húzz hasznót a másiktól szavai miatt, ássál vermet felebarátodnak; nincs ebben bántás; tedd csak meg mindezen dolgokat, hiszen holnap meghalunk; és ha úgy léssen, hogy bűnösök vagyunk, Isten megver majd néhány vesszőcsapással, és a végén megszabadulunk Isten királyságában.

2 Nephi 28

And now, behold, my brethren, I have spoken unto you, according as the Spirit hath constrained me; wherefore, I know that they must surely come to pass.

And the things which shall be written out of the book shall be of great worth unto the children of men, and especially unto our seed, which is a remnant of the house of Israel.

For it shall come to pass in that day that the churches which are built up, and not unto the Lord, when the one shall say unto the other: Behold, I, I am the Lord's; and the others shall say: I, I am the Lord's; and thus shall every one say that hath built up churches, and not unto the Lord—

And they shall contend one with another; and their priests shall contend one with another, and they shall teach with their learning, and deny the Holy Ghost, which giveth utterance.

And they deny the power of God, the Holy One of Israel; and they say unto the people: Hearken unto us, and hear ye our precept; for behold there is no God today, for the Lord and the Redeemer hath done his work, and he hath given his power unto men;

Behold, hearken ye unto my precept; if they shall say there is a miracle wrought by the hand of the Lord, believe it not; for this day he is not a God of miracles; he hath done his work.

Yea, and there shall be many which shall say: Eat, drink, and be merry, for tomorrow we die; and it shall be well with us.

And there shall also be many which shall say: Eat, drink, and be merry; nevertheless, fear God—he will justify in committing a little sin; yea, lie a little, take the advantage of one because of his words, dig a pit for thy neighbor; there is no harm in this; and do all these things, for tomorrow we die; and if it so be that we are guilty, God will beat us with a few stripes, and at last we shall be saved in the kingdom of God.

- 9 Igen, és sokan lesznek majd, akik ily módon tanítanak hamis és hiábavaló és balga tanokat, és felfuvalkodnak a szívükben, és igyekeznek majd mélységesen elrejtteni tanácsaikat az Úrtól; és cselekedeteik a sötétben lesznek.
- 10 És a szentek vére ellenük kiált a földről.
- 11 Igen, mind letértek az útról; megromlottak.
- 12 A kevélység miatt, és a hamis tanítók és a hamis tanok miatt egyházaik megromlottak, és egyházaik felemelkedtek; a kevélység miatt felfuvalkodtak.
- 13 Kirabolják a szegényeket, cifra szentélyeik miatt; kirabolják a szegényeket, cifra ruháik miatt; és üldözik a szelídeket és a szívükben szegényeket, mert kevélységükben felfuvalkodtak.
- 14 Merev nyakat és fenntartott fejet viselnek; igen, és a kevélység, és a gonoszság, és az utálatosságok és paráznaságok miatt mindannyian eltévlyedtek, kivéve néhányat, akik alázatos követői Krisztusnak; mindazonáltal úgy vezetik őket, hogy sok esetben tévednek, mert az emberek előírásai tanítják őket.
- 15 Ó a bölcsek, és a tanultak, és a gazdagok, akik felvannak fuvalkodva szívük kevélységében, és mindazok, akik hamis tanokat prédikálnak, és mindazok, akik paráznaságokat követnek el, és elferdítik az Úr helyes útját, jaj, jaj, jaj nekik, mondja a Mindenható Úristen, mert le lesznek vetve a pokolba.
- 16 Jaj azoknak, akik semmit nem érő dologért elutasítják az igazat, és szidalmazták azt, ami jó, és azt mondják, hogy nincs értéke! Mert eljön a nap, hogy az Úristen hirtelen meglátogatja a föld lakóit; és azon a napon, amikor teljesen megérték a gonoszságban, el fognak veszni.
- 17 De íme, ha a föld lakói megbánják gonoszságukat és utálatosságaikat, nem fogják őket elpusztítani, mondja a Seregek Ura.
- 18 De íme, annak a hatalmas és utálatos egyháznak, amely az egész föld paráznája, annak a porba kell omlania, és nagynak kell lennie a bukásának.

Yea, and there shall be many which shall teach after this manner, false and vain and foolish doctrines, and shall be puffed up in their hearts, and shall seek deep to hide their counsels from the Lord; and their works shall be in the dark.

And the blood of the saints shall cry from the ground against them.

Yea, they have all gone out of the way; they have become corrupted.

Because of pride, and because of false teachers, and false doctrine, their churches have become corrupted, and their churches are lifted up; because of pride they are puffed up.

They rob the poor because of their fine sanctuaries; they rob the poor because of their fine clothing; and they persecute the meek and the poor in heart, because in their pride they are puffed up.

They wear stiff necks and high heads; yea, and because of pride, and wickedness, and abominations, and whoredoms, they have all gone astray save it be a few, who are the humble followers of Christ; nevertheless, they are led, that in many instances they do err because they are taught by the precepts of men.

O the wise, and the learned, and the rich, that are puffed up in the pride of their hearts, and all those who preach false doctrines, and all those who commit whoredoms, and pervert the right way of the Lord, wo, wo, wo be unto them, saith the Lord God Almighty, for they shall be thrust down to hell!

Wo unto them that turn aside the just for a thing of naught and revile against that which is good, and say that it is of no worth! For the day shall come that the Lord God will speedily visit the inhabitants of the earth; and in that day that they are fully ripe in iniquity they shall perish.

But behold, if the inhabitants of the earth shall repent of their wickedness and abominations they shall not be destroyed, saith the Lord of Hosts.

But behold, that great and abominable church, the whore of all the earth, must tumble to the earth, and great must be the fall thereof.

19 Mert az ördög királyságának meg kell rendülnie, és szükségképpen bűnbánatra kell serkenteni az ahhoz tartozókat, vagy az ördög örök láncával megragadja őket, és haragra serkenti, és elvesznek;

20 Mert íme, azon a napon az emberek gyermekeinek szívében fog tombolni, és bujtogatja őket, hogy haragudjanak mindarra, ami jó.

21 És másokat lecsendesít és testi biztonságba ringatja őket, úgyhogy ezt mondják: Minden jól van Sionban; igen, Sion virágzik, minden jól van – és így szedi rá lelküket az ördög, és vezeti el őket gondosan, le a pokolba.

22 És íme, másokat hízelgéssel vezet félre, és azt mondja nekik, hogy nincs pokol; és így szól hozzájuk: Én nem vagyok ördög, mert az nincs – és így sutog a fülükbe, míg meg nem ragadja őket borzalmas láncával, amelyekből nincs szabadulás.

23 Igen, elragadja őket a halál és a pokol; és a halál, és a pokol, és az ördög és mindazok, akiket ezek megragadtak, Isten trónja elé kell hogy álljanak, és cselekedeteik szerint meg kell hogy ítéltessenek, ahonnan aztán a számukra elkészített helyre kell menniük, még hozzá egy tüzes és kénköves tóba, amely végtelen gyötrelem.

24 Ezért jaj annak, aki tétlenkedik Sionban!

25 Jaj annak, aki így kiált fel: Minden jól van!

26 Igen, jaj annak, aki az emberek előírásaira hallgat, és megtagadja Isten hatalmát és a Szentlélek ajándékát!

27 Igen, jaj annak, aki ezt mondja: Mi már kaptunk, és többre nincs szükségünk!

28 Egyszóval jaj mindazoknak, akik reszketnek és haragszanak Isten igazsága miatt! Mert íme, aki a sziklára épített, az örömmel fogadja azt; és aki homokos alapra épített, az reszket, hogy elbukik.

29 Jaj annak, aki ezt mondja: Megkaptuk már Isten szavát, és nincs szükségünk többre Isten szavából, mert van már elég nekünk!

For the kingdom of the devil must shake, and they which belong to it must needs be stirred up unto repentance, or the devil will grasp them with his everlasting chains, and they be stirred up to anger, and perish;

For behold, at that day shall he rage in the hearts of the children of men, and stir them up to anger against that which is good.

And others will he pacify, and lull them away into carnal security, that they will say: All is well in Zion; yea, Zion prospereth, all is well—and thus the devil cheateth their souls, and leadeth them away carefully down to hell.

And behold, others he flattereth away, and telleth them there is no hell; and he saith unto them: I am no devil, for there is none—and thus he whispereth in their ears, until he grasps them with his awful chains, from whence there is no deliverance.

Yea, they are grasped with death, and hell; and death, and hell, and the devil, and all that have been seized therewith must stand before the throne of God, and be judged according to their works, from whence they must go into the place prepared for them, even a lake of fire and brimstone, which is endless torment.

Therefore, wo be unto him that is at ease in Zion!

Wo be unto him that crieth: All is well!

Yea, wo be unto him that hearkeneth unto the precepts of men, and denieth the power of God, and the gift of the Holy Ghost!

Yea, wo be unto him that saith: We have received, and we need no more!

And in fine, wo unto all those who tremble, and are angry because of the truth of God! For behold, he that is built upon the rock receiveth it with gladness; and he that is built upon a sandy foundation trembleth lest he shall fall.

Wo be unto him that shall say: We have received the word of God, and we need no more of the word of God, for we have enough!

30 Mert íme, így szól az Úristen: Sort sorra, előírást előírásra, itt egy kicsit és ott egy kicsit adok az emberek gyermekeinek; és áldottak azok, akik hallgatnak előírásaimra, és meghallják tanácsomat, mert bölcsességet tanulnak; mert annak, aki befogadja, többet adok; és azoktól, akik ezt mondják: Már elég nekünk, azoktól az is elvételik, ami van nekik.

31 Átkozott az, aki emberbe helyezi bizalmát, vagyis testet tesz karjává, vagy az emberek előírásaira hallgat, ha előírásaik nem a Szentlélek hatalma által adatnak.

32 Jaj a nemzsidóknak, mondja a Seregek Ura! Mert annak ellenére, hogy napról napra kinyújtom majd feléjük a karomat, meg fognak tagadni engem; mégis, irgalmas leszek hozzájuk, mondja az Úristen, ha bűnbánatot tartanak és hozzám jönnek; mert karom egész nap ki van nyújtva, mondja a Seregek Úristene.

For behold, thus saith the Lord God: I will give unto the children of men line upon line, precept upon precept, here a little and there a little; and blessed are those who hearken unto my precepts, and lend an ear unto my counsel, for they shall learn wisdom; for unto him that receiveth I will give more; and from them that shall say, We have enough, from them shall be taken away even that which they have.

Cursed is he that putteth his trust in man, or maketh flesh his arm, or shall hearken unto the precepts of men, save their precepts shall be given by the power of the Holy Ghost.

Wo be unto the Gentiles, saith the Lord God of Hosts! For notwithstanding I shall lengthen out mine arm unto them from day to day, they will deny me; nevertheless, I will be merciful unto them, saith the Lord God, if they will repent and come unto me; for mine arm is lengthened out all the day long, saith the Lord God of Hosts.

2 Nefi 29

- 1 De íme, sokan lesznek majd – azon a napon, amikor hozzálátok, hogy egy bámulatos művet tegyek közöttük, hogy megemlékezhessek szövetségeimről, melyeket az emberek gyermekeivel kötöttem, hogy másodszor is kinyújthassam kezemet feléjük, hogy visszahozzam népemet, akik Izráel házából valók;
- 2 És azért is, hogy megemlékezhessek az ígéretek-ről, melyeket neked tettem, Nefi, és atyádnak is, hogy meg fogok emlékezni magodról; és hogy magod szavai az én számból eljutnak majd a te magodhoz; és szavaim a föld széléig el fognak süvíteni, zászlóként népemnek, akik Izráel házából valók;
- 3 És mivel szavaim elsüvítenek – sok nemzsidó ezt fogja mondani: Egy Biblia! Egy Biblia! Van már egy Bibliánk, és nem lehet több Biblia.
- 4 De így szól az Úristen: Ó bolondok, lesz egy Bibliájuk; és az a zsidóktól ered, az én ősi szövetséges népemtől. És hogyan köszönik meg a zsidóknak a Bibliát, amit tőlük kapnak? Igen, mit képzelnek a nemzsidók? Vajon emlékeznek-e a zsidók kínládásaira, és fáradozásaira és fájdalmaira, és szorgalmára énértem, hogy szabadulást hozzanak a nemzsidóknak?
- 5 Ó ti nemzsidók, megemlékeztetek-e a zsidókról, az én ősi szövetséges népemről? Nem; hanem megátkoztátok őket, és gyűlöltétek őket, és nem törekedtetek arra, hogy visszahozzátok őket. De íme, minden dolgot a saját fejetekre fordítom vissza, mert én, az Úr nem feledkeztem meg népemről.
- 6 Te ostoba, aki ezt mondod: Egy Biblia, van már egy Bibliánk, és nincs szükségünk több Bibliára. Hogyan kaptatok volna Bibliát, ha nem a zsidók által?
- 7 Nem tudjátok, hogy egynél több nemzet van? Nem tudjátok, hogy én, az Úr, a ti Istenetek, teremtettem minden embert, és hogy megemlékezem azokról, akik a tenger szigetein vannak; és hogy én uralkodom fent az egekben és lent a földön; és én előhozom szavamat az emberek gyermekeinek, igen, még hozzá a föld minden nemzetének?

2 Nephi 29

But behold, there shall be many—at that day when I shall proceed to do a marvelous work among them, that I may remember my covenants which I have made unto the children of men, that I may set my hand again the second time to recover my people, which are of the house of Israel;

And also, that I may remember the promises which I have made unto thee, Nephi, and also unto thy father, that I would remember your seed; and that the words of your seed should proceed forth out of my mouth unto your seed; and my words shall hiss forth unto the ends of the earth, for a standard unto my people, which are of the house of Israel;

And because my words shall hiss forth—many of the Gentiles shall say: A Bible! A Bible! We have got a Bible, and there cannot be any more Bible.

But thus saith the Lord God: O fools, they shall have a Bible; and it shall proceed forth from the Jews, mine ancient covenant people. And what thank they the Jews for the Bible which they receive from them? Yea, what do the Gentiles mean? Do they remember the travails, and the labors, and the pains of the Jews, and their diligence unto me, in bringing forth salvation unto the Gentiles?

O ye Gentiles, have ye remembered the Jews, mine ancient covenant people? Nay; but ye have cursed them, and have hated them, and have not sought to recover them. But behold, I will return all these things upon your own heads; for I the Lord have not forgotten my people.

Thou fool, that shall say: A Bible, we have got a Bible, and we need no more Bible. Have ye obtained a Bible save it were by the Jews?

Know ye not that there are more nations than one? Know ye not that I, the Lord your God, have created all men, and that I remember those who are upon the isles of the sea; and that I rule in the heavens above and in the earth beneath; and I bring forth my word unto the children of men, yea, even upon all the nations of the earth?

8 Miért zúgolódtok hát, mert hogy többet kaptok a szavamból? Nem tudjátok, hogy két nemzet bizonyítétele bizonyíték nektek, hogy én Isten vagyok, hogy én az egyik nemzetről úgy emlékezem meg, mint a másikról? Tehát ugyanazon szavakat mondom az egyik nemzetnek, mint a másiknak. És amikor a két nemzet összeér, a két nemzet bizonyítétele is összeér.

9 És ezt azért teszem, hogy sokaknak bebizonyíthassam, hogy én ugyanaz vagyok tegnap, ma és mindörökké; és hogy saját tetszésem szerint szólom szavaimat. És mert már egy szót szoltam, nem szükséges azt gondolnotok, hogy nem szólhatok másikat; mert az én művem még nincs befejezve; és nem is lesz, az ember végezetéig, sem attól az időtől fogva mindörökké.

10 Mivel tehát már van egy Bibliátok, nem szükséges azt gondolnotok, hogy az minden szavamat tartalmazza, se nem szükséges azt gondolnotok, hogy többet nem írtam le.

11 Mert minden embernek megparancsolom, keleten is és nyugaton is, és északon, és délen, és a tenger szigetein, hogy írják le a szavakat, melyeket nekik mondom, mert a megírt könyvekből fogom megítélni a világot, minden embert a cselekedetei szerint, aszerint, ami írva van.

12 Mert íme, szólok a zsidókhöz, és ők leírják azt; és szólok a nefitákhoz is, és ők leírják azt; és szólok Izráel házának más törzseihez is, melyeket elvezettem, és leírják azt; és a föld minden nemzetéhez is szólok, és azok leírják azt.

13 És léssen, hogy a zsidóknak meglesznek a nefiták szavai, és a nefitáknak meglesznek a zsidók szavai; és a nefitáknak és a zsidóknak meglesznek Izráel elveszett törzseinek szavai; és Izráel elveszett törzseinek meglesznek a nefiták és a zsidók szavai.

Wherefore murmur ye, because that ye shall receive more of my word? Know ye not that the testimony of two nations is a witness unto you that I am God, that I remember one nation like unto another? Wherefore, I speak the same words unto one nation like unto another. And when the two nations shall run together the testimony of the two nations shall run together also.

And I do this that I may prove unto many that I am the same yesterday, today, and forever; and that I speak forth my words according to mine own pleasure. And because that I have spoken one word ye need not suppose that I cannot speak another; for my work is not yet finished; neither shall it be until the end of man, neither from that time henceforth and forever.

Wherefore, because that ye have a Bible ye need not suppose that it contains all my words; neither need ye suppose that I have not caused more to be written.

For I command all men, both in the east and in the west, and in the north, and in the south, and in the islands of the sea, that they shall write the words which I speak unto them; for out of the books which shall be written I will judge the world, every man according to their works, according to that which is written.

For behold, I shall speak unto the Jews and they shall write it; and I shall also speak unto the Nephites and they shall write it; and I shall also speak unto the other tribes of the house of Israel, which I have led away, and they shall write it; and I shall also speak unto all nations of the earth and they shall write it.

And it shall come to pass that the Jews shall have the words of the Nephites, and the Nephites shall have the words of the Jews; and the Nephites and the Jews shall have the words of the lost tribes of Israel; and the lost tribes of Israel shall have the words of the Nephites and the Jews.

14 És lesz, hogy népem, akik Izráel házából valók, összegyűjtik, haza, birtokolt földjeikre; és szavam is egybegyűjtik. És meg fogom mutatni azoknak, akik szavam és népem ellen harcolnak, akik Izráel házából valók, hogy én Isten vagyok, és hogy szövetséget kötöttem Ábrahámmal, hogy örökre meg fogok emlékezni a magjáról.

And it shall come to pass that my people, which are of the house of Israel, shall be gathered home unto the lands of their possessions; and my word also shall be gathered in one. And I will show unto them that fight against my word and against my people, who are of the house of Israel, that I am God, and that I covenanted with Abraham that I would remember his seed forever.

2 Nefi 30

- 1 És most, íme, szeretett testvéreim, szólnék hozzátok; mert én, Nephi, nem engedném, hogy azt gondoljátok, hogy igazlelkűbbek vagytok, mint a nemzsidók lesznek. Mert íme, ha Isten parancsolatait nem tartjátok be, akkor mindannyian hasonlóképpen elvesztek; és az elhangzott szavak miatt nem szükséges azt gondolnotok, hogy a nemzsidók teljesen elpusztulnak.
- 2 Mert íme, mondom nektek, hogy a nemzsidók közül annyian, ahányan bűnbánatot tartanak, az Úr szövetséges népe; és a zsidók közül annyian, ahányan nem tartanak bűnbánatot, kiteszítatnak; mert az Úr senkivel nem köt szövetséget, csak azokkal, akik bűnbánatot tartanak és hisznek Fiában, aki Izráel Szentje.
- 3 És most, prófétálnék még valamivel többet a zsidókat és a nemzsidókat illetően. Mert miután előkerül a könyv, amelyről beszéltem, és a nemzsidók részére leírják azt, és az Úrnak újra lepecsételik, sokan lesznek olyanok, akik elhiszik a leírt szavakat; és ők fogják elvinni azokat magunk maradékának.
- 4 És akkor tudni fog rólunk magunk maradéka, hogy miként jöttünk ki Jeruzsálemből és hogy ők a zsidók leszármazottjai.
- 5 És Jézus Krisztus evangéliumát prédikálják majd közöttük; visszaállítatnak tehát atyáik ismeretéhez, és Jézus Krisztus ismeretéhez, mely megvolt atyáik között.
- 6 És örülni fognak akkor, mert tudni fogják, hogy áldás az számukra Isten kezétől; és sötét hályogaik elkezdenek lehullani a szemekről; és nem múlik el sok nemzedék közöttük, hogy tiszta és tetszetős népé legyenek.
- 7 És léssen, hogy a szétszórt zsidók is hinni kezdenek Krisztusban; és elkezdenek összegyűlni ezen föld színén; és ahányan csak hisznek Krisztusban, ők is tetszetős emberek lesznek.

2 Nephi 30

And now behold, my beloved brethren, I would speak unto you; for I, Nephi, would not suffer that ye should suppose that ye are more righteous than the Gentiles shall be. For behold, except ye shall keep the commandments of God ye shall all likewise perish; and because of the words which have been spoken ye need not suppose that the Gentiles are utterly destroyed.

For behold, I say unto you that as many of the Gentiles as will repent are the covenant people of the Lord; and as many of the Jews as will not repent shall be cast off; for the Lord covenanteth with none save it be with them that repent and believe in his Son, who is the Holy One of Israel.

And now, I would prophesy somewhat more concerning the Jews and the Gentiles. For after the book of which I have spoken shall come forth, and be written unto the Gentiles, and sealed up again unto the Lord, there shall be many which shall believe the words which are written; and they shall carry them forth unto the remnant of our seed.

And then shall the remnant of our seed know concerning us, how that we came out from Jerusalem, and that they are descendants of the Jews.

And the gospel of Jesus Christ shall be declared among them; wherefore, they shall be restored unto the knowledge of their fathers, and also to the knowledge of Jesus Christ, which was had among their fathers.

And then shall they rejoice; for they shall know that it is a blessing unto them from the hand of God; and their scales of darkness shall begin to fall from their eyes; and many generations shall not pass away among them, save they shall be a pure and a delightful people.

And it shall come to pass that the Jews which are scattered also shall begin to believe in Christ; and they shall begin to gather in upon the face of the land; and as many as shall believe in Christ shall also become a delightful people.

- 8 És léssen, hogy az Úristen megkezdi munkáját minden nemzet, nemzetség, nyelv és nép között, hogy létrehozza a népe számára történő visszaállítást a földön.
- 9 És az Úristen igazlelkűséggel ítéli meg a szegényeket, és egyenlőséggel feddi meg a föld szelídjeit. És lesújt a földre szájának rúdjaival; és ajkainak leheletével öli meg a gonoszt.
- 10 Mert gyorsan elérkezik az idő, hogy az Úristen nagy szétválást okoz a nép között, és a gonoszokat elpusztítja; és népét megkíméli, igen, még akkor is, ha úgy léssen, hogy tűzzel kell elpusztítania a gonoszokat.
- 11 És igazlelkűség lesz derekának öve, és hűség lesz veséinek öve.
- 12 És akkor fog a farkas a báránnyal lakni; és a párduc a gödölyével hever, és együtt a borjú és a fiatal oroszlán és a hízó, és egy kisgyermek vezeti őket.
- 13 És a tehén és a medve legelnek; kicsinyeik együtt heverésznek; és az oroszlán szalmát eszik, mint az ökör.
- 14 És a szopós gyermek a viperalyuknál játszik, és az elválasztott gyermek a baziliszkus odújára teszi kezét.
- 15 Nem ártanak, se nem pusztítanak szent hegyemen, mert tele lesz a föld az Úr ismeretével, mint ahogy a vizek elborítják a tengert.
- 16 Tudomásra hozzák tehát minden nemzetek dolga-it; igen, minden dolog tudomására jut az emberek gyermekeinek.
- 17 Semmi nincs, ami titkos és ne lenne kinyilatkoztatva; nincs a sötétségnek olyan cselekedete, mely meg ne jelenne a világosságon; és nincs semmi, ami le van pecsételve a földön, és ne lenne feloldva.
- 18 Tehát minden dolog, mely ki lett nyilatkoztatva az emberek gyermekeinek, ki lesz nyilatkoztatva azon a napon; és a Sátánnak már nem lesz hatalma az emberek gyermekeinek szíve felett, hosszú ideig. És most, szeretett testvéreim, bevégezem mondandóimat.

And it shall come to pass that the Lord God shall commence his work among all nations, kindreds, tongues, and people, to bring about the restoration of his people upon the earth.

And with righteousness shall the Lord God judge the poor, and reprove with equity for the meek of the earth. And he shall smite the earth with the rod of his mouth; and with the breath of his lips shall he slay the wicked.

For the time speedily cometh that the Lord God shall cause a great division among the people, and the wicked will he destroy; and he will spare his people, yea, even if it so be that he must destroy the wicked by fire.

And righteousness shall be the girdle of his loins, and faithfulness the girdle of his reins.

And then shall the wolf dwell with the lamb; and the leopard shall lie down with the kid, and the calf, and the young lion, and the fatling, together; and a little child shall lead them.

And the cow and the bear shall feed; their young ones shall lie down together; and the lion shall eat straw like the ox.

And the sucking child shall play on the hole of the asp, and the weaned child shall put his hand on the cockatrice's den.

They shall not hurt nor destroy in all my holy mountain; for the earth shall be full of the knowledge of the Lord as the waters cover the sea.

Wherefore, the things of all nations shall be made known; yea, all things shall be made known unto the children of men.

There is nothing which is secret save it shall be revealed; there is no work of darkness save it shall be made manifest in the light; and there is nothing which is sealed upon the earth save it shall be loosed.

Wherefore, all things which have been revealed unto the children of men shall at that day be revealed; and Satan shall have power over the hearts of the children of men no more, for a long time. And now, my beloved brethren, I make an end of my sayings.

2 Nefi 31

- 1 És most, én, Nephi, bevégezem prófétálásomat hozzátok, szeretett testvéreim. És csak néhány dolgot tudok leírni, amiről tudom, hogy biztosan be fog következni; és Jákób fivérem szavaiból is csak néhányat tudok leírni.
- 2 Azon dolgok tehát, amiket leírtam, elegendőek számomra, azt a néhány szót kivéve, amit Krisztus tanát illetően még el kell mondanom; világosan fogok tehát szólani hozzátok, prófétálásom világossága szerint.
- 3 Mert lelkem gyönyörködik a világos beszédben; mert ily módon munkálkodik az Úristen az emberek gyermekei között. Mert az Úristen megvilágosítja az értelmet; mert nyelvük szerint szól az emberekhez, hogy megértsék.
- 4 Szeretném tehát, ha emlékeznétek arra, hogy beszéltem nektek azon prófétát illetően, akit az Úr megmutatott nekem, hogy megkereszteli Isten Bárányát, aki elveszi a világ bűneit.
- 5 És most, ha Isten Bárányának, aki szent, szüksége van rá, hogy víz által megkeresztelkedjen, hogy minden igazlelkűséget betöltsön, Ó akkor mennyivel nagyobb szükségünk van nekünk, akik nem vagyunk szentek, arra, hogy megkeresztelkedjünk, igen, még hozzá víz által!
- 6 És most, azt kérdezném tőletek, szeretett testvéreim, hogyan töltött be Isten Báránya minden igazlelkűséget azzal, hogy víz által megkeresztelkedett?
- 7 Nem tudjátok, hogy ő szent volt? De annak ellenére, hogy szent, megmutatja az emberek gyermekeinek, hogy a test szerint megalázkodik az Atya előtt, és tanúbizonyságot tesz az Atyának, hogy engedelmeskedik neki parancsolatainak megtartásában.
- 8 Miután tehát vízzel megkeresztelkedett, galamb formájában leereszkedett rá a Szentlélek.
- 9 Továbbá ez megmutatja az emberek gyermekeinek az ösvény szorosságát, és hogy keskeny a kapu, amelyen be kell lépniük; és ő példát állított eléjük.

2 Nephi 31

And now I, Nephi, make an end of my prophesying unto you, my beloved brethren. And I cannot write but a few things, which I know must surely come to pass; neither can I write but a few of the words of my brother Jacob.

Wherefore, the things which I have written sufficient me, save it be a few words which I must speak concerning the doctrine of Christ; wherefore, I shall speak unto you plainly, according to the plainness of my prophesying.

For my soul delighteth in plainness; for after this manner doth the Lord God work among the children of men. For the Lord God giveth light unto the understanding; for he speaketh unto men according to their language, unto their understanding.

Wherefore, I would that ye should remember that I have spoken unto you concerning that prophet which the Lord showed unto me, that should baptize the Lamb of God, which should take away the sins of the world.

And now, if the Lamb of God, he being holy, should have need to be baptized by water, to fulfil all righteousness, O then, how much more need have we, being unholy, to be baptized, yea, even by water!

And now, I would ask of you, my beloved brethren, wherein the Lamb of God did fulfil all righteousness in being baptized by water?

Know ye not that he was holy? But notwithstanding he being holy, he showeth unto the children of men that, according to the flesh he humbleth himself before the Father, and witnesseth unto the Father that he would be obedient unto him in keeping his commandments.

Wherefore, after he was baptized with water the Holy Ghost descended upon him in the form of a dove.

And again, it showeth unto the children of men the straitness of the path, and the narrowness of the gate, by which they should enter, he having set the example before them.

- 10 És ezt mondta az emberek gyermekeinek: Kövess engem! Tehát, szeretett testvéreim, követhetjük-e Jézust, ha nem akarjuk az Atya parancsolatait betartani?
- 11 És az Atya azt mondta: Tartsatok bűnbánatot, tartatok bűnbánatot, és keresztkeljedjétek meg Szeretett Fiam nevében!
- 12 És a Fiú hangja is szólt hozzám, mondván: Aki az én nevemben megkeresztelkedik, annak fogja megadni az Atya a Szentlelket, úgy mint énnekem; kövessetek tehát, és tegyétek azon dolgokat, amiket engem megtenni láttatok.
- 13 Tehát, szeretett testvéreim, tudom, hogy ha követitek a Fiút, szívetek minden szándékával, nem cselekedvén képmutatást és megtevesztést Isten előtt, hanem igaz szándékkal, bűneiteket megbánva, tanúbizonyságot téve az Atyának, hogy hajlandók vagytok Krisztus nevét a keresztség által magatokra venni – igen, követvén Uratokat és Szabadítókat le a vízbe, az ő szava szerint, íme, akkor elnyeritek majd a Szentlelket; igen, akkor jön a tűz és a Szentlélek általi keresztelés; és akkor majd az angyalok nyelvén tudtok szólani, és dicséreteket kiáltotok Izráel Szentjéhez.
- 14 De íme, szeretett testvéreim, így szólt hozzám a Fiú szava, mondván: Miután megbántátok bűneiteket, és tanúbizonyságot tettetek az Atyának, hogy hajlandók vagytok parancsolataimat megtartani, a víz keresztsége által, és részesültetek a tűz és a Szentlélek keresztségében, és egy új nyelven tudtok beszélni, igen, még hozzá az angyalok nyelvén, és ezután megtagadtok engem, akkor jobb lett volna nektek, ha meg sem ismertetek volna engem.
- 15 És hallottam egy hangot az Atyától, mondván: Igen, az én Szerettem szavai igazak és hűek. Aki mindvégig kitart, az meg lesz szabadítva.
- 16 És most, szeretett testvéreim, ebből tudom, hogy ha az ember nem tart ki mindvégig az élő Isten Fia példájának a követésében, akkor nem lehet megszabadítani.

And he said unto the children of men: Follow thou me. Wherefore, my beloved brethren, can we follow Jesus save we shall be willing to keep the commandments of the Father?

And the Father said: Repent ye, repent ye, and be baptized in the name of my Beloved Son.

And also, the voice of the Son came unto me, saying: He that is baptized in my name, to him will the Father give the Holy Ghost, like unto me; wherefore, follow me, and do the things which ye have seen me do.

Wherefore, my beloved brethren, I know that if ye shall follow the Son, with full purpose of heart, acting no hypocrisy and no deception before God, but with real intent, repenting of your sins, witnessing unto the Father that ye are willing to take upon you the name of Christ, by baptism—yea, by following your Lord and your Savior down into the water, according to his word, behold, then shall ye receive the Holy Ghost; yea, then cometh the baptism of fire and of the Holy Ghost; and then can ye speak with the tongue of angels, and shout praises unto the Holy One of Israel.

But, behold, my beloved brethren, thus came the voice of the Son unto me, saying: After ye have repented of your sins, and witnessed unto the Father that ye are willing to keep my commandments, by the baptism of water, and have received the baptism of fire and of the Holy Ghost, and can speak with a new tongue, yea, even with the tongue of angels, and after this should deny me, it would have been better for you that ye had not known me.

And I heard a voice from the Father, saying: Yea, the words of my Beloved are true and faithful. He that endureth to the end, the same shall be saved.

And now, my beloved brethren, I know by this that unless a man shall endure to the end, in following the example of the Son of the living God, he cannot be saved.

- 17 Tegyétek meg tehát azon dolgokat, melyekről elmondtam nektek, hogy láttam, hogy a ti Uratok és Megváltótok meg fogja tenni; mert ebből a célból mutatták meg azokat nekem, hogy ismerhessétek a kaput, amelyen be kell lépnetek. Mert a kapu, amelyen be kell lépnetek, a bűnbánat, és a víz általi keresztség; és majd azután jön bűneitek bocsánata, a tűz és a Szentlélek által.
- 18 És akkor vagytok ezen a szoros és keskeny ösvényen, mely az örök élethez vezet; igen, beléptetek a kapun; az Atya és a Fiú parancsolatai szerint cselekedtetek; és elnyertétek a Szentlelket, mely tanúbizonyságot tesz az Atyáról és a Fiúról, betöltve az ígéretet, melyet tett, hogy ha ezen az úton léptek be, akkor elnyeritek.
- 19 És most, szeretett testvéreim, miután rátértetek erre a szoros és keskeny ösvényre, azt kérdezném, most már mindent megtettetek? Íme, mondom nektek: Nem; mert csak Krisztus szava által jutottatok ilyen messzire, rendíthetetlen hittel benne, teljesen annak érdemeire támaszkodva, akinek hatalmában áll megszabadítani.
- 20 Krisztusba vetett állhatatossággal kell tehát törekednetek előre, tökéletesen ragyogó reménységgel, és Isten és minden ember szeretetével. Ha tehát előre törekedtek, Krisztus szaván lakmározva, és mindvégig kitartotok, íme, ezt mondja az Atya: Örök életek lesz.
- 21 És most, íme, szeretett testvéreim, ez az út; és semmi más út vagy név nem adatott az ég alatt, amely által az embert meg lehetne szabadítani Isten királyságában. És most, íme, ez Krisztus tana, és az egyetlen és igaz tana az Atyának, és a Fiúnak, és a Szentléleknek, mely egy Isten, vég nélkül. Ámen.

Wherefore, do the things which I have told you I have seen that your Lord and your Redeemer should do; for, for this cause have they been shown unto me, that ye might know the gate by which ye should enter. For the gate by which ye should enter is repentance and baptism by water; and then cometh a remission of your sins by fire and by the Holy Ghost.

And then are ye in this strait and narrow path which leads to eternal life; yea, ye have entered in by the gate; ye have done according to the commandments of the Father and the Son; and ye have received the Holy Ghost, which witnesses of the Father and the Son, unto the fulfilling of the promise which he hath made, that if ye entered in by the way ye should receive.

And now, my beloved brethren, after ye have gotten into this strait and narrow path, I would ask if all is done? Behold, I say unto you, Nay; for ye have not come thus far save it were by the word of Christ with unshaken faith in him, relying wholly upon the merits of him who is mighty to save.

Wherefore, ye must press forward with a steadfastness in Christ, having a perfect brightness of hope, and a love of God and of all men. Wherefore, if ye shall press forward, feasting upon the word of Christ, and endure to the end, behold, thus saith the Father: Ye shall have eternal life.

And now, behold, my beloved brethren, this is the way; and there is none other way nor name given under heaven whereby man can be saved in the kingdom of God. And now, behold, this is the doctrine of Christ, and the only and true doctrine of the Father, and of the Son, and of the Holy Ghost, which is one God, without end. Amen.

2 Nefi 32

- 1 És most, íme, szeretett testvéreim, azt gondolom, hogy valamennyire töprengtek a szívetekben azt illetően, hogy mit kell tennetek, miután beléptetek ezen az úton. De íme, miért töprengtek ezen dolgokon a szívetekben?
- 2 Nem emlékeztek, hogy megmondtam nektek, hogy miután elnyertétek a Szentlelket, az angyalok nyelvén tudtok majd szólni? És most, hogyan tudnátok angyalok nyelvén szólni, ha nem a Szentlélek által?
- 3 Az angyalok a Szentlélek hatalma által szólnak, tehát Krisztus szavait mondják. Azért mondtam tehát nektek: Lakmározatok Krisztus szavain; mert íme, Krisztus szavai minden olyan dolgot meg fognak mondani nektek, amit meg kell tennetek.
- 4 Most tehát, miután elmondtam ezeket a szavakat, ha most nem tudjátok megérteni őket, az azért lesz, mert nem kértek, se nem kopogtattatok; tehát nem hoznak benneteket a világosságra, hanem a sötétségben kell elvesznetek.
- 5 Mert íme, ismét azt mondom nektek, hogy ha ezen az úton léptek be, és elnyeritek a Szentlelket, az minden olyan dolgot meg fog mutatni nektek, amit meg kell tennetek.
- 6 Íme, ez Krisztus tana, és nem is adatik több tan adtig, amíg ki nem nyilvánítja magát nektek a testben. És amikor kinyilvánítja magát nektek a testben, a dolgokat, amiket mond nektek, azokat teljesítsétek.
- 7 És most én, Nefi, nem tudok többet mondani, a Lélek megállítja beszédemet, és magamra hagyatva búsulok az emberek hitetlensége, és gonoszsága, és tudatlansága és merevnyakúsága miatt; mert nem kutatják a tudást, se nem értik meg a nagy tudást, amikor az világos beszédben adatik meg nekik, amilyen világos csak lehet a szó.
- 8 És most, szeretett testvéreim, úgy látom, hogy még mindig töprengtek a szívetekben, és elkese-
rít engem, hogy szólnom kell ezen dolgot illetően. Mert ha hallgatók a Lélekre, aki imádkozni tanítja az embert, akkor tudnátok, hogy imádkoznotok kell; mert a gonosz lélek nem imádkozni tanítja az embert, hanem azt tanítja neki, hogy semmiképpen ne imádkozzon.

2 Nephi 32

And now, behold, my beloved brethren, I suppose that ye ponder somewhat in your hearts concerning that which ye should do after ye have entered in by the way. But, behold, why do ye ponder these things in your hearts?

Do ye not remember that I said unto you that after ye had received the Holy Ghost ye could speak with the tongue of angels? And now, how could ye speak with the tongue of angels save it were by the Holy Ghost?

Angels speak by the power of the Holy Ghost; wherefore, they speak the words of Christ. Wherefore, I said unto you, feast upon the words of Christ; for behold, the words of Christ will tell you all things what ye should do.

Wherefore, now after I have spoken these words, if ye cannot understand them it will be because ye ask not, neither do ye knock; wherefore, ye are not brought into the light, but must perish in the dark.

For behold, again I say unto you that if ye will enter in by the way, and receive the Holy Ghost, it will show unto you all things what ye should do.

Behold, this is the doctrine of Christ, and there will be no more doctrine given until after he shall manifest himself unto you in the flesh. And when he shall manifest himself unto you in the flesh, the things which he shall say unto you shall ye observe to do.

And now I, Nephi, cannot say more; the Spirit stoppeth mine utterance, and I am left to mourn because of the unbelief, and the wickedness, and the ignorance, and the stiffneckedness of men; for they will not search knowledge, nor understand great knowledge, when it is given unto them in plainness, even as plain as word can be.

And now, my beloved brethren, I perceive that ye ponder still in your hearts; and it grieveth me that I must speak concerning this thing. For if ye would hearken unto the Spirit which teacheth a man to pray, ye would know that ye must pray; for the evil spirit teacheth not a man to pray, but teacheth him that he must not pray.

9 De íme, azt mondom nektek, hogy mindig imádkozzatok, és ne bártortalanodjatok el; hogy semmit ne tegyetek az Úrnak anélkül, hogy először Krisztus nevében az Atyához ne imádkoznátok, hogy cselekedeteket nektek szentelje, hogy cselekedetetek lelketek jólétét szolgálhassa.

But behold, I say unto you that ye must pray always, and not faint; that ye must not perform any thing unto the Lord save in the first place ye shall pray unto the Father in the name of Christ, that he will consecrate thy performance unto thee, that thy performance may be for the welfare of thy soul.

2 Nefi 33

- 1 És most én, Nefi nem tudom leírni mindazon dolgokat, melyeket népem között tanítottak; se nem vagyok olyan hatalmas az írásban, mint a beszédben; mert amikor egy ember a Szentlélek hatalma által beszél, a Szentlélek hatalma viszi el azt az emberek gyermekeinek szívébe.
- 2 De íme, sokan vannak, akik megkeményítik szívüket a Szent Lélekkel szemben, hogy annak nincs helye bennük; sok olyan dolgot elvetnek tehát, ami meg van írva, és semmit nem érő dolgoknak tartják azokat.
- 3 De én, Nefi, megírtam, amit megírtam, és én nagy értékűnek tartom ezt, különösen népem számára. Mert szüntelenül imádkozom értük nappal, és éjjel szemeim öntözik miattuk a párnámat; és hittel fohászok Istenemhez, és tudom, hogy meg fogja hallgatni fohászomat.
- 4 És tudom, hogy az Úristen népem javára fogja szentelni imáimat. És a szavak, melyeket gyengeségben írtam, erőssé tétetnek számukra; mert ez meggyőzi őket, hogy jót tegyenek; ismereteket ad nekik atyáikat illetően; és Jézusról szól, és meggyőzi őket, hogy higgyenek benne, és tartsanak ki mindvégig, mely az örök élet.
- 5 És ez durván szól a bűn ellen, az igazság világos beszéde szerint; tehát senki nem lesz haragos a szavak miatt, melyeket leírtam, hacsak nem az ördög lelke van benne.
- 6 Örvezdem a világos beszédben; örvezdem az igazságban; örvezdem Jézusomban, mert megváltotta lelkemet a pokoltól.
- 7 Jószívűség van bennem népem iránt, és hatalmas hitem van Krisztusban, hogy sok lélekkel fogok szeplőtelenül találkozni ítélőszékénél.
- 8 Jószívűség van bennem a zsidók iránt – zsidókat mondok, mert azokat értem ezalatt, ahonnan jöttem.
- 9 És jószívűség van bennem a nemzsidók iránt is. De íme, közülük egyikért sem reménykedhetem, csak akkor, ha megbékélnek Krisztussal, és belépnek a szűk kapun, és a szoros ösvényen haladnak, mely az élethez vezet, és a próbatétel napjának végéig az ösvényen maradnak.

2 Nephi 33

And now I, Nephi, cannot write all the things which were taught among my people; neither am I mighty in writing, like unto speaking; for when a man speaketh by the power of the Holy Ghost the power of the Holy Ghost carrieth it unto the hearts of the children of men.

But behold, there are many that harden their hearts against the Holy Spirit, that it hath no place in them; wherefore, they cast many things away which are written and esteem them as things of naught.

But I, Nephi, have written what I have written, and I esteem it as of great worth, and especially unto my people. For I pray continually for them by day, and mine eyes water my pillow by night, because of them; and I cry unto my God in faith, and I know that he will hear my cry.

And I know that the Lord God will consecrate my prayers for the gain of my people. And the words which I have written in weakness will be made strong unto them; for it persuadeth them to do good; it maketh known unto them of their fathers; and it speaketh of Jesus, and persuadeth them to believe in him, and to endure to the end, which is life eternal.

And it speaketh harshly against sin, according to the plainness of the truth; wherefore, no man will be angry at the words which I have written save he shall be of the spirit of the devil.

I glory in plainness; I glory in truth; I glory in my Jesus, for he hath redeemed my soul from hell.

I have charity for my people, and great faith in Christ that I shall meet many souls spotless at his judgment-seat.

I have charity for the Jew—I say Jew, because I mean them from whence I came.

I also have charity for the Gentiles. But behold, for none of these can I hope except they shall be reconciled unto Christ, and enter into the narrow gate, and walk in the strait path which leads to life, and continue in the path until the end of the day of probation.

- 10 És most, szeretett testvéreim, és a zsidók is, és ti mind, a földnek szélei, hallgassatok ezekre a szavakra, és higgyetek Krisztusban; és ha nem hisztek e szavakban, higgyetek Krisztusban! És ha hisztek Krisztusban, hinni fogtok e szavakban, mert ezek Krisztus szavai, és ő adta nekem azokat; és ezek minden embert arra tanítanak, hogy jót kell tenniük.
- 11 És ha ezek nem Krisztus szavai, ítéljétek meg magatok – mert Krisztus az utolsó napon hatalommal és nagy dicsőséggel meg fogja nektek mutatni, hogy ezek az ő szavai; és ti és én szemtől szembe fogunk állni törvényszéke előtt; és tudni fogjátok, hogy ő parancsolta meg nekem ezen dolgok leírását, gyengeségem ellenére.
- 12 És én Krisztus nevében azért imádkozom az Atyához, hogy ha nem is mindannyian, de sokan közülünk megszabadulhassanak az ő királyságában azon a nagy és utolsó napon.
- 13 És most, szeretett testvéreim, mindazok, akik Izráel házából valók vagytok, és ti mind, a földnek szélei, úgy szólok hozzátok, mint annak hangja, aki a porból kiált: Búcsúzom, míg el nem jön az a nagy nap.
- 14 Tinektek pedig, akik nem akartok Isten jóságában részesülni, és nem akarjátok tiszteletben tartani a zsidók szavait, valamint az én szavaimat, és azokat a szavakat, melyek Isten Bárányának a szájából erednek majd, íme, örök búcsút mondok nektek, mert ezek a szavak fognak benneteket kárhozatni az utolsó napon.
- 15 Mert amit lepecsételek a földön, az fel lesz hozva ellenetek az ítékezés törvényszékénél; mert ezt parancsolta nekem az Úr, és nekem engedelmeskednem kell. Ámen.

And now, my beloved brethren, and also Jew, and all ye ends of the earth, hearken unto these words and believe in Christ; and if ye believe not in these words believe in Christ. And if ye shall believe in Christ ye will believe in these words, for they are the words of Christ, and he hath given them unto me; and they teach all men that they should do good.

And if they are not the words of Christ, judge ye—for Christ will show unto you, with power and great glory, that they are his words, at the last day; and you and I shall stand face to face before his bar; and ye shall know that I have been commanded of him to write these things, notwithstanding my weakness.

And I pray the Father in the name of Christ that many of us, if not all, may be saved in his kingdom at that great and last day.

And now, my beloved brethren, all those who are of the house of Israel, and all ye ends of the earth, I speak unto you as the voice of one crying from the dust: Farewell until that great day shall come.

And you that will not partake of the goodness of God, and respect the words of the Jews, and also my words, and the words which shall proceed forth out of the mouth of the Lamb of God, behold, I bid you an everlasting farewell, for these words shall condemn you at the last day.

For what I seal on earth, shall be brought against you at the judgment bar; for thus hath the Lord commanded me, and I must obey. Amen.

Jákób könyve

Nefi fivérének a könyve

Prédikálásának szavai a fivéréibez. Megszégyenít egy férfit, aki Krisztus tanának megdöntésére törekszik. Néhány szó Nefi népének történetét illetően.

Jákób 1

- 1 Mert íme, lón, hogy ötvenöt év múlt el attól az időtől fogva, hogy Lehi elhagyta Jeruzsálemet; Nefi tehát parancsolatot adott nekem, Jákóbnak, a kis lemezekre vonatkozólag, amelyekre ezek a dolgok fel vannak vésve.
- 2 És parancsolatot adott nekem, Jákóbnak, hogy ezen lemezekre írjak le néhányat azon dolgok közül, melyeket a legértékesebbnek tartok; hogy ne érintsem a történetét, hacsak nem röviden, ennek a népnek, melyet Nefi népének hívnak.
- 3 Mert azt mondta, hogy népének története a másik lemezeire legyen vésve, és hogy ezeket a lemezeket őrizzem meg és adjam tovább magomnak nemzedékről nemzedékre.
- 4 És ha lenne olyan prédikáció, mely szent, vagy kinyilatkoztatás, mely nagyszerű, vagy prófétálás, hogy azoknak lényegét véssem rá ezekre a lemezekre, és érintsem őket annyira, amennyire csak lehetséges, Krisztus kedvéért, és népünk kedvéért.
- 5 Mert hitünk és nagy aggodalmunk miatt valóban kinyilvánították nekünk népünket illetően azt, hogy milyen dolgok fognak velük megtörténni.
- 6 És kaptunk sok kinyilatkoztatást, és a sok prófétálás lelkét; tudtunk tehát Krisztusról és az ő királyságáról, mely el fog jönni.
- 7 Szorgalmasan munkálkodtunk tehát népünk között, hogy meggyőzhessük őket, hogy jöjjenek Krisztushoz, és részesüljenek Isten jóságában, hogy bemehessenek az ő nyugalmaiba, különben még valamiképpen haragjában megesküszik, hogy nem mehetnek be, mint amikor felingerelték a kísértés napjaiban, míg Izráel gyermekei a vadonban voltak.

The Book of Jacob

the Brother of Nephi

The words of his preaching unto his brethren. He confoundeth a man who seeketh to overthrow the doctrine of Christ. A few words concerning the history of the people of Nephi.

Jacob 1

For behold, it came to pass that fifty and five years had passed away from the time that Lehi left Jerusalem; wherefore, Nephi gave me, Jacob, a commandment concerning the small plates, upon which these things are engraven.

And he gave me, Jacob, a commandment that I should write upon these plates a few of the things which I considered to be most precious; that I should not touch, save it were lightly, concerning the history of this people which are called the people of Nephi.

For he said that the history of his people should be engraven upon his other plates, and that I should preserve these plates and hand them down unto my seed, from generation to generation.

And if there were preaching which was sacred, or revelation which was great, or prophesying, that I should engraven the heads of them upon these plates, and touch upon them as much as it were possible, for Christ's sake, and for the sake of our people.

For because of faith and great anxiety, it truly had been made manifest unto us concerning our people, what things should happen unto them.

And we also had many revelations, and the spirit of much prophecy; wherefore, we knew of Christ and his kingdom, which should come.

Wherefore we labored diligently among our people, that we might persuade them to come unto Christ, and partake of the goodness of God, that they might enter into his rest, lest by any means he should swear in his wrath they should not enter in, as in the provocation in the days of temptation while the children of Israel were in the wilderness.

- 8 Adja tehát az Isten, hogy minden embert meggyőzhessünk, hogy ne lázadjanak Isten ellen, haragra ingerelvén őt, hanem hogy minden ember hinne Krisztusban, és belegondolna az ő halálába, és elszenvedné az ő keresztyét és elviselné a világ gyalázkodását; tehát én, Jákób, magamra vállalom, hogy betöltsem fivérem, Nefi parancsát.
- 9 Most Nefi kezdett öreg lenni, és látta, hogy nem sokára meg kell halnia; felkent tehát egy férfit, hogy akkor az király és uralkodó legyen népe felett, a királyok uralkodása szerint.
- 10 A nép rendkívül szerette Nefit, mivel nagy oltalmazójuk volt, védelmükben forgatta Lábán kardját, és élete minden napján a jólétükért dolgozott –
- 11 A nép tehát azt kívánta, hogy emlékezetben tartásák a nevét. És aki csak a helyében uralkodott, azt a nép második Nefinek, harmadik Nefinek, és így tovább nevezte, a királyok uralkodása szerint; és így nevezte őket a nép, bármi volt is a nevük.
- 12 És lőn, hogy Nefi meghalt.
- 13 Most azok az emberek, akik nem lámániták voltak, azok nefiták voltak; hívták azonban őket nefitáknak, jákóbitáknak, józsefitáknak, zoramitáknak, lámánitáknak, lemuelitáknak és ishmaelitáknak.
- 14 De én, Jákób, a továbbiakban nem fogom őket ezen nevek szerint megkülönböztetni, hanem azokat, akik Nefi népének elpusztítására törekednek, lámánitáknak fogom nevezni, és azokat, akik barátságosak voltak Nefihez, nefitáknak fogom nevezni, vagy Nefi népének, a királyok uralkodása szerint.
- 15 És most lőn, hogy Nefi népének a második király uralkodása alatt elkezdett keménnyé válni a szíve, és bizonyos mértékben átadták magukat gonosz szokásoknak, úgy, hasonlóképpen a régi Dávidhoz, aki sok hites feleségre és szolgáló feleségre vágyott, és Salamon is, a fia.
- 16 Igen, és sok arany és ezüst után kezdtek kutatni, és elkezdtek bizonyos mértékben felemelkedni a kevelységben.
- 17 Tehát én, Jákób, elmondtam nekik ezen szavakat, míg a templomban tanítottam őket, miután először az Úrtól megkaptam a megbízatásomat.

Wherefore, we would to God that we could persuade all men not to rebel against God, to provoke him to anger, but that all men would believe in Christ, and view his death, and suffer his cross and bear the shame of the world; wherefore, I, Jacob, take it upon me to fulfil the commandment of my brother Nephi.

Now Nephi began to be old, and he saw that he must soon die; wherefore, he anointed a man to be a king and a ruler over his people now, according to the reigns of the kings.

The people having loved Nephi exceedingly, he having been a great protector for them, having wielded the sword of Laban in their defence, and having labored in all his days for their welfare—

Wherefore, the people were desirous to retain in remembrance his name. And whoso should reign in his stead were called by the people, second Nephi, third Nephi, and so forth, according to the reigns of the kings; and thus they were called by the people, let them be of whatever name they would.

And it came to pass that Nephi died.

Now the people which were not Lamanites were Nephites; nevertheless, they were called Nephites, Jacobites, Josephites, Zoramites, Lamanites, Lemuelites, and Ishmaelites.

But I, Jacob, shall not hereafter distinguish them by these names, but I shall call them Lamanites that seek to destroy the people of Nephi, and those who are friendly to Nephi I shall call Nephites, or the people of Nephi, according to the reigns of the kings.

And now it came to pass that the people of Nephi, under the reign of the second king, began to grow hard in their hearts, and indulge themselves somewhat in wicked practices, such as like unto David of old desiring many wives and concubines, and also Solomon, his son.

Yea, and they also began to search much gold and silver, and began to be lifted up somewhat in pride.

Wherefore I, Jacob, gave unto them these words as I taught them in the temple, having first obtained mine errand from the Lord.

18 Mert Nefi keze ezen nép papjává és tanítójává szentelt fel engem, Jákóbot, és fivéremet, Józsefet.

19 És mi felmagasztaltuk hivatásunkat az Úr előtt, magunkra véve a felelősséget, saját fejünkkel felelve e nép bűneiért, hogyha nem tanítanánk nekik Isten szavát teljes szorgalommal; tehát azáltal, hogy szívvel-lélekkel munkálkodunk, vérük talán nem szennyezi be ruhánkat; másképpen vérük beszennyezné ruhánkat, és nem taláztatnánk szeplőtelennek az utolsó napon.

For I, Jacob, and my brother Joseph had been consecrated priests and teachers of this people, by the hand of Nephi.

And we did magnify our office unto the Lord, taking upon us the responsibility, answering the sins of the people upon our own heads if we did not teach them the word of God with all diligence; wherefore, by laboring with our might their blood might not come upon our garments; otherwise their blood would come upon our garments, and we would not be found spotless at the last day.

Jákób 2

- 1 Azon szavak, melyeket Jákób, Nefi fivére, Nefi népéhez szól, Nefi halála után:
- 2 Most, szeretett testvéreim, én, Jákób, azon felelősségem szerint, mellyel Istennek tartozom, hogy józansággal magasztaljam fel hivatásomat, és hogy ruhámat megtisztíthassam a bűneitektől, feljöttem ezen a napon a templomba, hogy kijelentessem nektek Isten szavát.
- 3 És ti magatok tudjátok, hogy mindeddig szorgalmas voltam elhívásom hivatalában; de ezen a napon sokkal nagyobb vágy és aggodalom súlya nehezedik rám lelketek jólétéért, mint eddig.
- 4 Mert íme, eddig még engedelmeskedtetek az Úr szavának, melyet én adtam át nektek.
- 5 De íme, hallgassatok rám, és tudjátok meg, hogy az ég és a föld mindenható Teremtőjének segítségével szólni tudok nektek a gondolataitokat illetően, hogy miként kezdtek bűnösen cselekedni, mely bűn nagyon utálatosnak tűnik nekem, igen, és utálatos Istennek.
- 6 Igen, elkiseríti a lelkemet, és szégyennel riaszt vissza Alkotóm színe előtt az, hogy tanúságot kell tennem nektek szívetek gonoszságát illetően.
- 7 És az is elkiserít, hogy oly szókimondó beszédet kell használnom benneteket illetően feleségeitek és gyermekeitek előtt, akik közül sokaknak rendkívül gyengédek, szeplőtelenek és finomak az érzéseik Isten előtt, amely dolog tetszik Istennek;
- 8 És úgy tűnik nekem, hogy ők Isten örömet adó szavát hallgatni jöttek fel ide, igen, azt a szót, mely meggyógyítja a sebzett lelket.
- 9 Terhet rak tehát lelkemre, hogy kényszerítve vagyok a szigorú parancs miatt, melyet Istentől kaptam, hogy intselek benneteket büntetteitek szerint, hogy tegyem még nagyobbá azok sebeit, akik már meg vannak sebezve, ahelyett, hogy enyhíteném és gyógyítanám a sebeiket; és azokba, akik még nem lettek megsebezve, ahelyett, hogy Isten örömet adó szaván lakmározsnának, töröket helyezzek, melyek áthatják a lelküket és megsebzik finom elméjüket.

Jacob 2

The words which Jacob, the brother of Nephi, spake unto the people of Nephi, after the death of Nephi:

Now, my beloved brethren, I, Jacob, according to the responsibility which I am under to God, to magnify mine office with soberness, and that I might rid my garments of your sins, I come up into the temple this day that I might declare unto you the word of God.

And ye yourselves know that I have hitherto been diligent in the office of my calling; but I this day am weighed down with much more desire and anxiety for the welfare of your souls than I have hitherto been.

For behold, as yet, ye have been obedient unto the word of the Lord, which I have given unto you.

But behold, hearken ye unto me, and know that by the help of the all-powerful Creator of heaven and earth I can tell you concerning your thoughts, how that ye are beginning to labor in sin, which sin appeareth very abominable unto me, yea, and abominable unto God.

Yea, it grieveth my soul and causeth me to shrink with shame before the presence of my Maker, that I must testify unto you concerning the wickedness of your hearts.

And also it grieveth me that I must use so much boldness of speech concerning you, before your wives and your children, many of whose feelings are exceedingly tender and chaste and delicate before God, which thing is pleasing unto God;

And it supposeth me that they have come up hither to hear the pleasing word of God, yea, the word which healeth the wounded soul.

Wherefore, it burdeneth my soul that I should be constrained, because of the strict commandment which I have received from God, to admonish you according to your crimes, to enlarge the wounds of those who are already wounded, instead of consoling and healing their wounds; and those who have not been wounded, instead of feasting upon the pleasing word of God have daggers placed to pierce their souls and wound their delicate minds.

- 10 De a feladat nagyságának ellenére is Isten szigorú parancsai szerint kell cselekednem, és szólnom kell nektek gonoszságaitokat és utálatosságaitokat illetően, a tisztaszívűek és a megtört szívűek jelenlétében, valamint a Mindenható Isten átható szemének pillantása előtt.
- 11 El kell tehát mondanom nektek az igazságot, Isten szavának nyíltsága szerint. Mert íme, amint megkérdeztem az Urat, így szólt hozzám szava, mondván: Jákób, menj fel holnap a templomba, és jelentsd ki ennek a népnek a szavakat, melyeket megadok neked.
- 12 És most íme, testvéreim, ezek azok a szavak, melyeket kijelentek nektek, hogy sokan közületek arany, ezüst és mindenféle értékes érc után kezdtek el kutatni, amelyekben ez a föld, mely egy megígért föld számotokra és magotoknak, a legbőségesebben bővelkedik.
- 13 És a gondviselés keze a legkellemesebben mosolygott rátok, hogy nagy gazdagságra tettetek szert; és mert néhányan közületek bővebben kaptak, mint testvéreitek, fel vagytok emelkedve szívetek kevélységében, és merev nyakat és fenntartott fejet viseltek, öltözéketek drágasága miatt, és üldözitek a testvéreiteket, mert azt gondoljátok, hogy jobbak vagytok náluk.
- 14 És most, testvéreim, azt gondoljátok, hogy Isten igazol benneteket ebben a dologban? Íme, mondom nektek, hogy nem. Hanem kárhoztat benneteket, és ha kitartotok ezen dolgok mellett, ítéleteinek gyorsan utol kell érnie benneteket.
- 15 Ó, bár megmutatná nektek, hogy át tud hatni titeket, és szemének egyetlen pillantásával a porba tud sújtani benneteket!
- 16 Ó, bár megszabadítana benneteket ettől a gonoszságtól és utálatosságtól! És Ó, bár hallgatnátok parancsainak szavára, és ne engednétek, hogy szívetek ezen kevélysége elpusztítsa a lelketeket!
- 17 Gondoljatok a testvéreitekre úgy, mint magotokra, és legyetek nagyon barátságosak mindegyikükkel, és bőkezűek a javaitokkal, hogy ők is gazdagok lehessenek, mint ti.
- 18 De mielőtt a gazdagságot keressétek, keressétek Isten királyságát.

But, notwithstanding the greatness of the task, I must do according to the strict commands of God, and tell you concerning your wickedness and abominations, in the presence of the pure in heart, and the broken heart, and under the glance of the piercing eye of the Almighty God.

Wherefore, I must tell you the truth according to the plainness of the word of God. For behold, as I inquired of the Lord, thus came the word unto me, saying: Jacob, get thou up into the temple on the morrow, and declare the word which I shall give thee unto this people.

And now behold, my brethren, this is the word which I declare unto you, that many of you have begun to search for gold, and for silver, and for all manner of precious ores, in the which this land, which is a land of promise unto you and to your seed, doth abound most plentifully.

And the hand of providence hath smiled upon you most pleasingly, that you have obtained many riches; and because some of you have obtained more abundantly than that of your brethren ye are lifted up in the pride of your hearts, and wear stiff necks and high heads because of the costliness of your apparel, and persecute your brethren because ye suppose that ye are better than they.

And now, my brethren, do ye suppose that God justifieth you in this thing? Behold, I say unto you, Nay. But he condemneth you, and if ye persist in these things his judgments must speedily come unto you.

O that he would show you that he can pierce you, and with one glance of his eye he can smite you to the dust!

O that he would rid you from this iniquity and abomination. And, O that ye would listen unto the word of his commands, and let not this pride of your hearts destroy your souls!

Think of your brethren like unto yourselves, and be familiar with all and free with your substance, that they may be rich like unto you.

But before ye seek for riches, seek ye for the kingdom of God.

- 19 És miután már kaptatok egy reménységet Krisztusban, kaptok majd gazdagságot, ha azt keresitek; és ha azzal a szándékkal keresitek azt, hogy jót tegyetek – hogy felruházzátok a mezíteleneket, és hogy tápláljátok az éhezőket, és hogy szabaddá tegyék a foglyokat, és hogy enyhüléssel szolgáljatok a betegeknek és a nyomorultaknak.
- 20 És most, testvéreim, a kevélységet illetően szóltam hozzátok; és azok közületek, akik sanyargatjátok a felebarátotokat és üldözik őt, mert kevélyek vagytok a szívetekben, azon dolgok miatt, melyeket Isten adott nektek, mit mondotok erre?
- 21 Nem gondoljátok, hogy az ilyen dolgok utálatosak öelőtte, aki minden testet teremtett? És az egyik lény éppen olyan értékes szemében, mint a másik. És minden test a porból való, és ugyanazonvégre teremtette őket, hogy betartsák a parancsolatait és mindörökké dicsőítsék őt.
- 22 És most bevégezem hozzátok intézett beszédemet ezen kevélységet illetően. És ha nem úgy lenne, hogy egy még komolyabb büntetést illetően kell beszélnem hozzátok, akkor rendkívül örvendezne miattatok a szívem.
- 23 De Isten szava terhet rak rám, még komolyabb büntetteitek miatt. Mert íme, így szól az Úr: Ez a nép kezd egyre gonoszabb lenni; nem értik meg a szentírásokat, mert arra törekednek, hogy felmentsék magukat a paráznaságok elkövetésében, azon dolgok miatt, amik Dáviddal és fiával, Salamonnal kapcsolatban vannak megírva.
- 24 Íme, Dávidnak és Salomonnak valóban sok hites felesége és szolgáló felesége volt, mely dolog utálatos volt előttem, mondja az Úr.
- 25 Így szól tehát az Úr: Azért vezettem ki ezt a népet Jeruzsálem földjéről, karom hatalma által, hogy József ágyékának gyümölcséből egy igazlelkű ágat nevelhessek magamnak.
- 26 Tehát én, az Úristen nem fogom túrni, hogy ez a nép úgy tegyen, mint a régiek.
- 27 Halljatok tehát engem, testvéreim, és hallgassatok az Úr szavára: Mert egyetlen férfinak se legyen közületek egynél több hites felesége; szolgáló felesége pedig ne legyen egy sem;

And after ye have obtained a hope in Christ ye shall obtain riches, if ye seek them; and ye will seek them for the intent to do good—to clothe the naked, and to feed the hungry, and to liberate the captive, and administer relief to the sick and the afflicted.

And now, my brethren, I have spoken unto you concerning pride; and those of you which have afflicted your neighbor, and persecuted him because ye were proud in your hearts, of the things which God hath given you, what say ye of it?

Do ye not suppose that such things are abominable unto him who created all flesh? And the one being is as precious in his sight as the other. And all flesh is of the dust; and for the selfsame end hath he created them, that they should keep his commandments and glorify him forever.

And now I make an end of speaking unto you concerning this pride. And were it not that I must speak unto you concerning a grosser crime, my heart would rejoice exceedingly because of you.

But the word of God burdens me because of your grosser crimes. For behold, thus saith the Lord: This people begin to wax in iniquity; they understand not the scriptures, for they seek to excuse themselves in committing whoredoms, because of the things which were written concerning David, and Solomon his son.

Behold, David and Solomon truly had many wives and concubines, which thing was abominable before me, saith the Lord.

Wherefore, thus saith the Lord, I have led this people forth out of the land of Jerusalem, by the power of mine arm, that I might raise up unto me a righteous branch from the fruit of the loins of Joseph.

Wherefore, I the Lord God will not suffer that this people shall do like unto them of old.

Wherefore, my brethren, hear me, and hearken to the word of the Lord: For there shall not any man among you have save it be one wife; and concubines he shall have none;

- 28 Mert én, az Úristen gyönyörködöm a nők erkölcsi tisztaságában. És a paráznaságok utálatosságok előttem; így szól a Seregek Ura.
- 29 Tartsa be tehát ez a nép a parancsolataimat, mondja a Seregek Ura, vagy legyen átkozott miattuk ez a föld.
- 30 Mert ha magot akarok nevelni magamnak, mondja a Seregek Ura, akkor parancsolni fogok a népemnek; máskülönben ezekre a dolgokra hallgassanak.
- 31 Mert íme, én, az Úr, láttam népem leányainak bánatát, és hallottam gyászolásukat Jeruzsálem földjén, igen, és népem egész földjén, férjeik gonoszsága és utálatossági miatt.
- 32 És nem fogom túrni, mondja a Seregek Ura, hogy ezen nép, akiket kivéztem Jeruzsálem földjéről, szép leányainak sírása feljöjjön hozzám népem férfiái ellen, mondja a Seregek Ura.
- 33 Mert nem fogják fogságba hurcolni népem leányait, azok gyengéd volta miatt úgy, hogy ne látogatnám meg őket keserves átokkal, még hozzá a pusztulásukra, mert nem fognak paráznaságokat elkövetni, mint a régiek, mondja a Seregek Ura.
- 34 És most íme, testvéreim, tudjátok, hogy ezek a parancsolatok már atyánknak, Lehinek is megadattak; tehát már ezelőtt ismertétek őket; és nagy kárhozta-tás alá kerültetek; mert megtettétek ezen dolgokat, amiket nem lett volna szabad megtennetek.
- 35 Íme, nagyobb gonoszságokat követtetek el, mint testvéreink a lámániták. Összetörtétek gyengéd feleségeitek szívét, és elvesztettétek gyermekeitek bizalmát, rossz példátok miatt előttük; és szívük zokogása Istenhez hatol fel ellenetek. És Isten szavának szigorúsága miatt, mely lejön ellenetek, sok szív meghalt, mély sebektől áthatva.

For I, the Lord God, delight in the chastity of women. And whoredoms are an abomination before me; thus saith the Lord of Hosts.

Wherefore, this people shall keep my commandments, saith the Lord of Hosts, or cursed be the land for their sakes.

For if I will, saith the Lord of Hosts, raise up seed unto me, I will command my people; otherwise they shall hearken unto these things.

For behold, I, the Lord, have seen the sorrow, and heard the mourning of the daughters of my people in the land of Jerusalem, yea, and in all the lands of my people, because of the wickedness and abominations of their husbands.

And I will not suffer, saith the Lord of Hosts, that the cries of the fair daughters of this people, which I have led out of the land of Jerusalem, shall come up unto me against the men of my people, saith the Lord of Hosts.

For they shall not lead away captive the daughters of my people because of their tenderness, save I shall visit them with a sore curse, even unto destruction; for they shall not commit whoredoms, like unto them of old, saith the Lord of Hosts.

And now behold, my brethren, ye know that these commandments were given to our father, Lehi; wherefore, ye have known them before; and ye have come unto great condemnation; for ye have done these things which ye ought not to have done.

Behold, ye have done greater iniquities than the Lamanites, our brethren. Ye have broken the hearts of your tender wives, and lost the confidence of your children, because of your bad examples before them; and the sobbings of their hearts ascend up to God against you. And because of the strictness of the word of God, which cometh down against you, many hearts died, pierced with deep wounds.

Jákób 3

- 1 De íme, én, Jákób, hozzátok szeretnék szólni, akik tisztaszívűek vagytok. Szilárd elmével tekintetek Istenre, és rendkívüli hittel imádkoztatok hozzá, és ő meg fog vigasztalni a megpróbáltatásaitokban, és szót emel az ügyetekben, és igazságosságot küld le azokra, akik az elpusztításokra törekednek.
- 2 Ó ti, akik tisztaszívűek vagytok, emeljétek fel a fejeteket és fogadjátok be Isten örömet adó szavát, és lakmározzatok a szeretetén; mert mindörökké megtehetitek ezt, ha szilárd az elmétek.
- 3 De jaj, jaj tinektek, akik nem vagytok tisztaszívűek, akik tisztátalanok ezen a napon Isten előtt; mert ha nem tartotok bűnbánatot, átkozott miattatok ez a föld; és a lámániták, akik nem olyan tisztátalanok, mint ti, mégis keserves átokkal vannak megátkozva, meg fognak ostromozni benneteket, még hozzá a pusztulásig.
- 4 És gyorsan eljön az idő, amikor ha nem tartotok bűnbánatot, ők fogják birtokolni örökségetek földjét, és az Úristen kivezeti közületek az igazlelkűeket.
- 5 Íme, testvéreitek, a lámániták, akiket gyűlöltök, szennyességük és az átok miatt, mely a bőrüket érte, igazlelkűbbek nálatok; mert ők nem feledkeztek meg az Úr parancsolatáról, mely atyánknak adatott – hogy ne legyen egynél több hites feleségük, szolgáló feleségük pedig ne legyen egy sem, és ne kövessenek el közöttük paráznaságokat.
- 6 És most azon vannak, hogy betartsák ezt a parancsolatot, ezen parancsolat betartásának figyelembevétele miatt tehát az Úristen nem fogja őket elpusztítani, hanem irgalmas lesz hozzájuk; és egy napon áldott néppé lesznek.
- 7 Íme, férjeik szeretik a feleségeiket, és feleségeik szeretik a férjeiket; és férjeik és feleségeik szeretik a gyermekeiket; és hitetlenségük és irántatok való gyűlöletük atyáik gonoszsága miatt van; mennyivel vagytok tehát jobbak náluk nagy Teremtőtök szemében?
- 8 Ó testvéreim, félek, hogy ha nem bánjátok meg bűneiteket, bőrük fehérebb lesz, mint a tiétek, amikor velük együtt Isten trónusa elé visznek benneteket.

Jacob 3

But behold, I, Jacob, would speak unto you that are pure in heart. Look unto God with firmness of mind, and pray unto him with exceeding faith, and he will console you in your afflictions, and he will plead your cause, and send down justice upon those who seek your destruction.

O all ye that are pure in heart, lift up your heads and receive the pleasing word of God, and feast upon his love; for ye may, if your minds are firm, forever.

But, wo, wo, unto you that are not pure in heart, that are filthy this day before God; for except ye repent the land is cursed for your sakes; and the Lamanites, which are not filthy like unto you, nevertheless they are cursed with a sore cursing, shall scourge you even unto destruction.

And the time speedily cometh, that except ye repent they shall possess the land of your inheritance, and the Lord God will lead away the righteous out from among you.

Behold, the Lamanites your brethren, whom ye hate because of their filthiness and the cursing which hath come upon their skins, are more righteous than you; for they have not forgotten the commandment of the Lord, which was given unto our father—that they should have save it were one wife, and concubines they should have none, and there should not be whoredoms committed among them.

And now, this commandment they observe to keep; wherefore, because of this observance, in keeping this commandment, the Lord God will not destroy them, but will be merciful unto them; and one day they shall become a blessed people.

Behold, their husbands love their wives, and their wives love their husbands; and their husbands and their wives love their children; and their unbelief and their hatred towards you is because of the iniquity of their fathers; wherefore, how much better are you than they, in the sight of your great Creator?

O my brethren, I fear that unless ye shall repent of your sins that their skins will be whiter than yours, when ye shall be brought with them before the throne of God.

9 Adok tehát nektek egy parancsolatot, mely Isten szava, hogy ne szidalmazzatok őket többé bőrük sötétsége miatt; se ne szidalmazzatok őket szennyességük miatt; hanem emlékezzetek a saját szennyességekre, és emlékezzetek rá, hogy az ő szennyességük atyáik miatt érte őket.

10 Emlékezzetek tehát a gyermekeitekre, hogy miként gyöttrődött szívük azon példa miatt, amit ti állítottatok eléjük; és arra is emlékezzetek, hogy szennyességetek miatt pusztulásba vihetitek a gyermekeiteket, és az ő bűneik a ti fejetekre szállnak az utolsó napon.

11 Ó testvéreim, hallgassatok szavaimra; serkentétek fel lelketek képességeit, rázzátok meg magatokat, hogy felébredhesetek a halálos révületből, és szabadítsátok meg magatokat a pokol kínjaitól, nehogy az ördög angyalaivá legyetek, és abba a tüzes és kénköves tóba vettessetek, amely a második halál.

12 És most én, Jákób még sokkal több dolgot szóltam Nefi népéhez, és óvtam őket a paráználkodástól és a szemérmertlenségtől, és mindenféle bűntől, elmondván nekik azok rettenetes következményeit.

13 És ezekre a lemezekre még a századrészét sem lehet leírni ezen nép cselekedeteinek, mely nép mostanra kezdett nagyszámú lenni; de sok cselekedetük, és háborúik, és viszálykodásaik, és királyaik uralkodása a nagyobb lemezekre van leírva.

14 Ezeket a lemezeket Jákób lemezeinek hívják, és Nefi keze készítette őket. És bevégezem ezen szavak szólását.

Wherefore, a commandment I give unto you, which is the word of God, that ye revile no more against them because of the darkness of their skins; neither shall ye revile against them because of their filthiness; but ye shall remember your own filthiness, and remember that their filthiness came because of their fathers.

Wherefore, ye shall remember your children, how that ye have grieved their hearts because of the example that ye have set before them; and also, remember that ye may, because of your filthiness, bring your children unto destruction, and their sins be heaped upon your heads at the last day.

O my brethren, hearken unto my words; arouse the faculties of your souls; shake yourselves that ye may awake from the slumber of death; and loose yourselves from the pains of hell that ye may not become angels to the devil, to be cast into that lake of fire and brimstone which is the second death.

And now I, Jacob, spake many more things unto the people of Nephi, warning them against fornication and lasciviousness, and every kind of sin, telling them the awful consequences of them.

And a hundredth part of the proceedings of this people, which now began to be numerous, cannot be written upon these plates; but many of their proceedings are written upon the larger plates, and their wars, and their contentions, and the reigns of their kings.

These plates are called the plates of Jacob, and they were made by the hand of Nephi. And I make an end of speaking these words.

Jákób 4

- 1 Most íme, lőn, hogy én, Jákób sok mindennel szolgáltam szóban népemnek, (és csak egy keveset írhatok le szavaimból, szavaink lemezekre vésésének nehézsége miatt) és tudjuk, hogy azon dolgoknak, melyeket lemezekre írunk, meg kell maradniuk;
- 2 De amely dolgokat bármi másra írunk, nem lemezekre, azoknak meg kell semmisülniük és el kell tűnniük; de néhány szót le tudunk írni lemezekre, melyek gyermekeinknek és szeretett testvéreinknek is egy kismértékű ismeretet adnak majd minket illetően, vagyis az atyáikat illetően –
- 3 Most ebben a dologban örvendezünk; és szorgalmasan dolgozunk, hogy ezeket a szavakat lemezekre vésjük, remélve, hogy szeretett testvéreink és gyermekeink hálás szívvel fogadják majd ezeket, és úgy tekintenek rájuk, hogy örömmel és ne bánattal, se ne megvetéssel tanulhassanak első szüleikről.
- 4 Mert azzal a szándékkal írtuk le ezen dolgokat, hogy tudhassák, hogy tudtunk Krisztusról, és sok száz évvel eljövetele előtt reméltük a dicsőségét; és nemcsak mi reméltük az ő dicsőségét, de minden szent próféta is, aki előttünk volt.
- 5 Íme, ők hittek Krisztusban, és az ő nevében hódoltak az Atyának, és mi is az ő nevében hódolunk az Atyának. És azzal a szándékkal tartjuk be Mózes törvényét, hogy az felé fordítja a lelkünket; és ezen okból ez a mi igazlelkűségünkre szenteltetik, még hozzá úgy, ahogyan Ábrahámnak el lett ismerve a vadonban az, hogy engedelmeskedett Isten parancsolatainak, fiának, Izsáknak felajánlásában, mely hasonló volt Istenhez és az ő Egyszülött Fiához.
- 6 Kutatjuk tehát a próféták írásait, és sok kinyilatkoztatást és a prófétálás lelkét kapjuk; és mindezen bizonyítékokkal rendelkezvén reményt nyerünk, és rendíthetetlené válik a hitünk, olyannyira, hogy valóban parancsolhatunk Jézus nevében, és végül a fák, vagy a hegyek, vagy a tenger hullámai is engedelmeskednek nekünk.

Jacob 4

Now behold, it came to pass that I, Jacob, having ministered much unto my people in word, (and I cannot write but a little of my words, because of the difficulty of engraving our words upon plates) and we know that the things which we write upon plates must remain;

But whatsoever things we write upon anything save it be upon plates must perish and vanish away; but we can write a few words upon plates, which will give our children, and also our beloved brethren, a small degree of knowledge concerning us, or concerning their fathers—

Now in this thing we do rejoice; and we labor diligently to engraven these words upon plates, hoping that our beloved brethren and our children will receive them with thankful hearts, and look upon them that they may learn with joy and not with sorrow, neither with contempt, concerning their first parents.

For, for this intent have we written these things, that they may know that we knew of Christ, and we had a hope of his glory many hundred years before his coming; and not only we ourselves had a hope of his glory, but also all the holy prophets which were before us.

Behold, they believed in Christ and worshiped the Father in his name, and also we worship the Father in his name. And for this intent we keep the law of Moses, it pointing our souls to him; and for this cause it is sanctified unto us for righteousness, even as it was accounted unto Abraham in the wilderness to be obedient unto the commands of God in offering up his son Isaac, which is a similitude of God and his Only Begotten Son.

Wherefore, we search the prophets, and we have many revelations and the spirit of prophecy; and having all these witnesses we obtain a hope, and our faith becometh unshaken, insomuch that we truly can command in the name of Jesus and the very trees obey us, or the mountains, or the waves of the sea.

- 7 Mindazonáltal az Úristen megmutatja nekünk gyengeségünket, hogy tudhassuk, hogy az ő kegyelme, és az ő nagyszerű leereszkedései által az emberek gyermekeihez van az, hogy hatalmunk van ezen dolgok megtételére.
- 8 Íme, nagyszerűek és csodálatosak az Úr munkái. Mily kifürkészhetetlenek rejtelmeinek mélységei; és lehetetlen, hogy az ember minden útját kifürkéssze. És senki nem tudhat az ő útajairól, ha azt nem nyilatkoztatják ki neki; tehát, testvéreim, ne vessétek meg Isten kinyilatkoztatásait.
- 9 Mert íme, szavának hatalma által jött ember a föld színére, amely föld szavának hatalma által teremtett. Ha tehát Isten képes volt arra, hogy szóljon, és lett a világ, és hogy szóljon, és teremtett az ember, Ó akkor miért ne lenne képes parancsolni a földnek, avagy keze alkotásának annak színén, az ő akarata és tetszése szerint?
- 10 Ne arra törekedjete tehát, testvéreim, hogy tanácsot adjatok az Úrnak, hanem arra, hogy tanácsot kapjatek a kezéből. Mert íme, ti magatok tudjátok, hogy bölcsen, és igazságosan, és nagy irgalmassággal ad tanácsot minden alkotásának.
- 11 Tehát, szeretett testvérek, béküljete meg vele, Krisztusnak, az ő Egyszülött Fiának engesztelése által, és elnyerhettek egy feltámadást, a feltámadás hatalma által, mely Krisztusban van, és úgy mutatnak be benneteket Istennek mint Krisztus zsengeit, akiknek hitük van, és már azelőtt elnyertek egy jóreménységet az ő dicsőségében, mielőtt kinyilvánította volna magát a testben.
- 12 És most, szeretettek, ne csodálkozzatek, hogy elmondok nektek ezeket a dolgokat; mert miért ne beszéljünk Krisztus engeszteléséről, és nyerjünk el róla tökéletes tudást, és nyerjünk el ugyanúgy tudást a feltámadásról és az eljövendő világról?
- 13 Íme, testvéreim, aki prófétál, az úgy prófétáljon, hogy megértsék az emberek; mert a Lélek az igazat mondja és nem hazudik. Beszél tehát a dolgokról, ahogy azok valójában vannak, és a dolgokról, ahogy azok valójában lesznek; ezen dolgokat tehát világosan nyilvánítják ki nekünk, lelünk szabadulására. De íme, nem egyedül vagyunk tanúk ezekben a dolgokban; mert Isten ezeket a régi prófétáknak is elmondta.

Nevertheless, the Lord God showeth us our weakness that we may know that it is by his grace, and his great condescensions unto the children of men, that we have power to do these things.

Behold, great and marvelous are the works of the Lord. How unsearchable are the depths of the mysteries of him; and it is impossible that man should find out all his ways. And no man knoweth of his ways save it be revealed unto him; wherefore, brethren, despise not the revelations of God.

For behold, by the power of his word man came upon the face of the earth, which earth was created by the power of his word. Wherefore, if God being able to speak and the world was, and to speak and man was created, O then, why not able to command the earth, or the workmanship of his hands upon the face of it, according to his will and pleasure?

Wherefore, brethren, seek not to counsel the Lord, but to take counsel from his hand. For behold, ye yourselves know that he counseleth in wisdom, and in justice, and in great mercy, over all his works.

Wherefore, beloved brethren, be reconciled unto him through the atonement of Christ, his Only Begotten Son, and ye may obtain a resurrection, according to the power of the resurrection which is in Christ, and be presented as the first-fruits of Christ unto God, having faith, and obtained a good hope of glory in him before he manifesteth himself in the flesh.

And now, beloved, marvel not that I tell you these things; for why not speak of the atonement of Christ, and attain to a perfect knowledge of him, as to attain to the knowledge of a resurrection and the world to come?

Behold, my brethren, he that prophesieth, let him prophesy to the understanding of men; for the Spirit speaketh the truth and lieth not. Wherefore, it speaketh of things as they really are, and of things as they really will be; wherefore, these things are manifested unto us plainly, for the salvation of our souls. But behold, we are not witnesses alone in these things; for God also spake them unto prophets of old.

14 De íme, a zsidók merevnyakú nép voltak; és megvetették a világos beszéd szavait, és megölték a próféta-
tákat, és olyan dolgok után epekedtek, amiket nem tudtak megérteni. Vakságuk miatt tehát, mely vakság onnan származott, hogy a célon túl tekintettek, szükségképpen el kellett bukniuk; mert Isten elvette tőlük az ő világos beszédét, és sok olyan dolgot adott át nekik, amit nem tudtak megérteni, mert ők azt kívánták. És mert azt kívánták, Isten megtette azt, hogy megbotothassanak.

15 És most engem, Jákóbot, továbbvezet a Lélek, hogy prófétáljak; mert a bennem lévő Lélek munkálkodásai által úgy látom, hogy a zsidók botlása által el fogják utasítani a követ, melyre építhetnének, és biztos alapjuk lehetne.

16 De íme, a szentírások szerint ez a kő lesz a nagy, és az utolsó és az egyetlen biztos alap, amelyre a zsidók építhetnek.

17 És most, szeretteim, hogy lehetséges az, hogy ők, miután elutasították a biztos alapot, valaha is építhetnek majd arra, hogy az szegletüknek fejévé lehessen?

18 Íme, szeretett testvéreim, feltárom nektek ezt a rejtélyt; ha valahogyan csak meg nem döntik szilárd-ságomat a Lélemben, és meg nem botlok, túlságos aggodalmam miatt irántatok.

But behold, the Jews were a stiffnecked people; and they despised the words of plainness, and killed the prophets, and sought for things that they could not understand. Wherefore, because of their blindness, which blindness came by looking beyond the mark, they must needs fall; for God hath taken away his plainness from them, and delivered unto them many things which they cannot understand, because they desired it. And because they desired it God hath done it, that they may stumble.

And now I, Jacob, am led on by the Spirit unto prophesying; for I perceive by the workings of the Spirit which is in me, that by the stumbling of the Jews they will reject the stone upon which they might build and have safe foundation.

But behold, according to the scriptures, this stone shall become the great, and the last, and the only sure foundation, upon which the Jews can build.

And now, my beloved, how is it possible that these, after having rejected the sure foundation, can ever build upon it, that it may become the head of their corner?

Behold, my beloved brethren, I will unfold this mystery unto you; if I do not, by any means, get shaken from my firmness in the Spirit, and stumble because of my over anxiety for you.

Jákób 5

- 1 Íme, testvéreim, nem emlékeztek már, hogy olvastátok Zénos próféta szavait, amelyeket Izráel házához szólt, mondván:
- 2 Hallgass ide, Ó Izráel háza, és halld meg szavaimat, az Úr prófétájának szavait.
- 3 Mert íme, így szól az Úr: Egy szelíd olajfához foglak hasonlítani téged, Ó Izráel háza, melyet egy férfi vett és táplált a kertjében, és az nőtt, és előregedett, és korhadni kezdett.
- 4 És lőn, hogy a kert mestere elment és látta, hogy olajfája korhadni kezdett; és így szólt: Megmetszem, és körülásom, és táplálom, hogy talán hajthasson fiatal és zsenge ágakat, és ne vesszen el.
- 5 És lőn, hogy megmetszette, és körülásta, és táplálta azt, szava szerint.
- 6 És lőn, hogy sok nap múlva az néhány fiatal és zsenge ágat kezdett hajtani; de íme, annak fő koronája kezdett kipuuszulni.
- 7 És lőn, hogy a kert mestere látta ezt, és így szólt a szolgájához: Elkésérít, ha elveszítem ezt a fát; menj tehát, és törd le az ágakat egy vad olajfáról és hozd ide őket nekem; és azokat a főágakat, melyek száradni kezdenek, letörjük és a tűzbe vetjük, hogy elég-hessenek.
- 8 És íme, mondja a kert Ura, sokat elveszek ezekből a fiatal és zsenge ágakból, és beoltom őket oda, ahova akarom; és mit sem jelent, ha úgy léssen, hogy elveszik ennek a fának a gyökere, megőrizhetem magamnak annak gyümölcsét; veszem tehát ezeket a fiatal és zsenge ágakat, és beoltom őket oda, ahova akarom.
- 9 Vedd hát a vadolajfa ágait, és oltsd be őket azoknak helyébe; és ezeket, amelyeket letörtem, a tűzbe fogom vetni és elégetem, hogy ne legyenek terhére kertem földjének.

Jacob 5

Behold, my brethren, do ye not remember to have read the words of the prophet Zenos, which he spake unto the house of Israel, saying:

Hearken, O ye house of Israel, and hear the words of me, a prophet of the Lord.

For behold, thus saith the Lord, I will liken thee, O house of Israel, like unto a tame olive tree, which a man took and nourished in his vineyard; and it grew, and waxed old, and began to decay.

And it came to pass that the master of the vineyard went forth, and he saw that his olive tree began to decay; and he said: I will prune it, and dig about it, and nourish it, that perhaps it may shoot forth young and tender branches, and it perish not.

And it came to pass that he pruned it, and digged about it, and nourished it according to his word.

And it came to pass that after many days it began to put forth somewhat a little, young and tender branches; but behold, the main top thereof began to perish.

And it came to pass that the master of the vineyard saw it, and he said unto his servant: It grieveth me that I should lose this tree; wherefore, go and pluck the branches from a wild olive tree, and bring them hither unto me; and we will pluck off those main branches which are beginning to wither away, and we will cast them into the fire that they may be burned.

And behold, saith the Lord of the vineyard, I take away many of these young and tender branches, and I will graft them whithersoever I will; and it mattereth not that if it so be that the root of this tree will perish, I may preserve the fruit thereof unto myself; wherefore, I will take these young and tender branches, and I will graft them whithersoever I will.

Take thou the branches of the wild olive tree, and graft them in, in the stead thereof; and these which I have plucked off I will cast into the fire and burn them, that they may not cumber the ground of my vineyard.

- 10 És lőn, hogy a kert Urának szolgája a kert Urának szava szerint cselekedett, és beoltotta a vad olajfa ágait.
- 11 És a kert Ura meghagyta a szolgájának, hogy ássa körül, és metszse meg, és táplálja azt, mondván: Elkeserít, ha elveszítem ezt a fát; tehát hogy talán megőrizhessem annak gyökereit, hogy el ne vesszenek, hogy megőrizhessem őket magamnak, azért tettem ezt a dolgot.
- 12 Menj tehát utadra; figyelj oda a fára, és tápláld azt, szavaim szerint.
- 13 És ezeket elhelyezem kertem legtávolabbi részeibe, ahova akarom, ez neked mit sem jelent; és azért teszem ezt, hogy megőrizhessem magamnak a fa természetes ágait; és azért is, hogy annak gyümölcsét elraktározhassem magamnak az évszakra; mert elszomorít, ha elveszítem ezt a fát és annak gyümölcsét.
- 14 És lőn, hogy a kert Ura útjára ment és elrejtette a szelíd olajfa természetes ágait a kert legtávolabbi részeibe, néhányat egyik helyre, néhányat másik helyre, akarata és tetszése szerint.
- 15 És lőn, hogy hosszú idő telt el, és a kert Ura így szólt a szolgájához: Gyere, menjünk le a kertbe, hogy dolgozhassunk a kertben.
- 16 És lőn, hogy a kert Ura, és a szolga is, lementek a kertbe dolgozni. És lőn, hogy a szolga így szólt a mesteréhez: Íme, nézz ide; lásd a fát.
- 17 És lőn, hogy a kert Ura odanézett és látta a fát, melybe a vad olajágakat beoltották; és az kihajtott és kezdett gyümölcsöt hozni. És látta, hogy az jó; és annak gyümölcse a természetes gyümölcshöz volt hasonló.

And it came to pass that the servant of the Lord of the vineyard did according to the word of the Lord of the vineyard, and grafted in the branches of the wild olive tree.

And the Lord of the vineyard caused that it should be digged about, and pruned, and nourished, saying unto his servant: It grieveth me that I should lose this tree; wherefore, that perhaps I might preserve the roots thereof that they perish not, that I might preserve them unto myself, I have done this thing.

Wherefore, go thy way; watch the tree, and nourish it, according to my words.

And these will I place in the nethermost part of my vineyard, whithersoever I will, it mattereth not unto thee; and I do it that I may preserve unto myself the natural branches of the tree; and also, that I may lay up fruit thereof against the season, unto myself; for it grieveth me that I should lose this tree and the fruit thereof.

And it came to pass that the Lord of the vineyard went his way, and hid the natural branches of the tame olive tree in the nethermost parts of the vineyard, some in one and some in another, according to his will and pleasure.

And it came to pass that a long time passed away, and the Lord of the vineyard said unto his servant: Come, let us go down into the vineyard, that we may labor in the vineyard.

And it came to pass that the Lord of the vineyard, and also the servant, went down into the vineyard to labor. And it came to pass that the servant said unto his master: Behold, look here; behold the tree.

And it came to pass that the Lord of the vineyard looked and beheld the tree in the which the wild olive branches had been grafted; and it had sprung forth and begun to bear fruit. And he beheld that it was good; and the fruit thereof was like unto the natural fruit.

18 És így szólt a szolgálához: Íme, a vad fa ágai felszív-
ták a szelíd fa gyökerének nedvét, a gyökér tehát sok
erőt adott; és gyökerének nagy ereje miatt a vad ágak
szelíd gyümölcsöt hoztak. Most, ha nem oltottuk vol-
na be ezeket az ágakat, akkor elveszett volna annak
fája. És most, íme, sok gyümölcsöt fogok elraktároz-
ni, melyet annak fája hozott; és annak gyümölcsét el-
raktározom az évszakra, saját magamnak.

19 És lőn, hogy a kert Ura így szólt a szolgáljához:
Gyere, menjünk le a kert legtávolabbi részeibe, és
nézzük meg, hogy a fa természetes ágai nem
hoztak-e szintén sok gyümölcsöt, hogy annak gyü-
mölcsét elraktározhassam az évszakra, saját magam-
nak.

20 És lőn, hogy elmentek oda, ahova a mester elrej-
tette a fa természetes ágait, és ezt mondta a szolgál-
nak: Lásd ezeket; és ő látta az elsőt, hogy sok gyü-
mölcsöt hozott; és azt is látta, hogy az jó. És így szólt
a szolgálhoz: Vegyél annak gyümölcséből, és raktá-
rozd el az évszakra, hogy saját magamnak megőriz-
hessem azt; mert íme, mondta, ilyen hosszú ideig
tápláltam azt, és sok gyümölcsöt hozott.

21 És lőn, hogy a szolga azt mondta a mesterének:
Hogyan van az, hogy idejöttél elültetni ezt a fát, illet-
ve a fának ezt az ágát? Mert íme, az egész kertet
földjén ez volt a legsilányabb hely.

22 És a kert Ura így szólt hozzá: Ne adj nekem taná-
csot; tudtam, hogy silány földdarab ez; megmond-
tam tehát neked, hogy ilyen hosszú ideig tápláltam
azt, és látod, hogy sok gyümölcsöt hozott.

23 És lőn, hogy a kert Ura így szólt a szolgáljához:
Nézz ide; lásd, a fának egy másik ágát is elültettem,
és tudod, hogy ez a földdarab silányabb volt, mint az
első. De lásd a fát! Ilyen hosszú ideig tápláltam, és
sok gyümölcsöt hozott; gyűjtsd hát össze, és raktá-
rozd el az évszakra, hogy saját magamnak megőriz-
hessem azt.

And he said unto the servant: Behold, the
branches of the wild tree have taken hold of the
moisture of the root thereof, that the root thereof
hath brought forth much strength; and because of
the much strength of the root thereof the wild
branches have brought forth tame fruit. Now, if we
had not grafted in these branches, the tree thereof
would have perished. And now, behold, I shall lay up
much fruit, which the tree thereof hath brought
forth; and the fruit thereof I shall lay up against the
season, unto mine own self.

And it came to pass that the Lord of the vineyard
said unto the servant: Come, let us go to the nether-
most part of the vineyard, and behold if the natural
branches of the tree have not brought forth much
fruit also, that I may lay up of the fruit thereof
against the season, unto mine own self.

And it came to pass that they went forth whither
the master had hid the natural branches of the tree,
and he said unto the servant: Behold these; and he
beheld the first that it had brought forth much fruit;
and he beheld also that it was good. And he said unto
the servant: Take of the fruit thereof, and lay it up
against the season, that I may preserve it unto mine
own self; for behold, said he, this long time have I
nourished it, and it hath brought forth much fruit.

And it came to pass that the servant said unto his
master: How comest thou hither to plant this tree, or
this branch of the tree? For behold, it was the poorest
spot in all the land of thy vineyard.

And the Lord of the vineyard said unto him:
Counsel me not; I knew that it was a poor spot of
ground; wherefore, I said unto thee, I have nour-
ished it this long time, and thou beholdest that it
hath brought forth much fruit.

And it came to pass that the Lord of the vineyard
said unto his servant: Look hither; behold I have
planted another branch of the tree also; and thou
knowest that this spot of ground was poorer than the
first. But, behold the tree. I have nourished it this
long time, and it hath brought forth much fruit;
therefore, gather it, and lay it up against the season,
that I may preserve it unto mine own self.

- 24 És lőn, hogy a kert Ura ismét szólt a szolgájához: Nézz ide, és láss egy másik ágat is, melyet elültettem; lásd, hogy ezt is tápláltam, és gyümölcsöt hozott.
- 25 És így szólt a szolgálóhoz: Nézz ide, és lásd az utolsót. Íme, ezt egy jó földdarabra ültettem; és ilyen hosszú ideig tápláltam, és a fának csak egyik része hozott szelíd gyümölcsöt, és a fa másik része vad gyümölcsöt hozott; íme, úgy tápláltam ezt a fát is, mint a többi.
- 26 És lőn, hogy a kert Ura így szólt a szolgálóhoz: Törd le azokat az ágakat, amelyek nem hoztak jó gyümölcsöt és vedd őket a tűzbe.
- 27 De íme, a szolgáló így szólt hozzá: Metsszük meg, és ássuk körül és tápláljuk még egy kicsit tovább, hogy talán hozhasson még neked jó gyümölcsöt, hogy el tudd raktározni azt az évszakra.
- 28 És lőn, hogy a kert Ura és a kert Urának szolgálója táplálták a kert minden gyümölcsét.
- 29 És lőn, hogy hosszú idő telt el, és a kert Ura így szólt a szolgájához: Gyere, menjünk le a kertbe, hogy ismét dolgozhassunk a kertben. Mert íme, közeleg az idő, és hamarosan eljön a vég; el kell tehát raktároznom gyümölcsöt az évszakra, saját magamnak.
- 30 És lőn, hogy a kert Ura és a szolgáló lementek a kertbe; és odaérték ahhoz a fához, amelynek a természetes ágait letörték vala, és amelybe a vad ágakat beoltották vala; és íme, mindenféle gyümölcs terhelte a fát.
- 31 És lőn, hogy a kert Ura belekóstolt a gyümölcsbe, minden fajtába, annak száma szerint. És a kert Ura így szólt: Íme, ilyen hosszú ideig tápláltuk ezt a fát, és sok gyümölcsöt raktároztam el magamnak az évszakra.
- And it came to pass that the Lord of the vineyard said again unto his servant: Look hither, and behold another branch also, which I have planted; behold that I have nourished it also, and it hath brought forth fruit.
- And he said unto the servant: Look hither and behold the last. Behold, this have I planted in a good spot of ground; and I have nourished it this long time, and only a part of the tree hath brought forth tame fruit, and the other part of the tree hath brought forth wild fruit; behold, I have nourished this tree like unto the others.
- And it came to pass that the Lord of the vineyard said unto the servant: Pluck off the branches that have not brought forth good fruit, and cast them into the fire.
- But behold, the servant said unto him: Let us prune it, and dig about it, and nourish it a little longer, that perhaps it may bring forth good fruit unto thee, that thou canst lay it up against the season.
- And it came to pass that the Lord of the vineyard and the servant of the Lord of the vineyard did nourish all the fruit of the vineyard.
- And it came to pass that a long time had passed away, and the Lord of the vineyard said unto his servant: Come, let us go down into the vineyard, that we may labor again in the vineyard. For behold, the time draweth near, and the end soon cometh; wherefore, I must lay up fruit against the season, unto mine own self.
- And it came to pass that the Lord of the vineyard and the servant went down into the vineyard; and they came to the tree whose natural branches had been broken off, and the wild branches had been grafted in; and behold all sorts of fruit did cumber the tree.
- And it came to pass that the Lord of the vineyard did taste of the fruit, every sort according to its number. And the Lord of the vineyard said: Behold, this long time have we nourished this tree, and I have laid up unto myself against the season much fruit.

32 De íme, ez alkalommal sok gyümölcsöt hozott, és egy sincs azok közül, amelyik jó. És íme, mindenféle rossz gyümölcs van; és minden munkánk ellenére semmi hasznom nincs ebből; és most elkeserít, ha elveszítem ezt a fát.

33 És a kert Ura így szólt a szolgálához: Mit tegyünk a fával, hogy ismét megőrizhessem annak jó gyümölcsét saját magamnak?

34 És a szolgáló így szólt a mesteréhez: Íme, mivel beoltottad a vadolajfa ágait, azok táplálták a gyökereket, így azok élnek és nem veszték el; látod tehát, hogy azok még jók.

35 És lőn, hogy a kert Ura így szólt a szolgálójához: Semmi hasznom nincs a fából, és semmi hasznom nincs annak gyökereiből, ameddig az rossz gyümölcsöt terem.

36 Mindazonáltal tudom, hogy a gyökerek jók, és a saját céljaimra őriztem meg őket; és sok erejük miatt hoztak mindez ideig a vad ágakból jó gyümölcsöt.

37 De íme, a vad ágak megnőttek és elnyomták annak gyökereit; és mivel a vad ágak elnyomták annak gyökereit, az sok rossz gyümölcsöt hozott; és mivel oly sok rossz gyümölcsöt hozott, látod, hogy a fa kezd elveszni; és hamarosan megérik rá, hogy a tűzbe vehessék, hacsak nem teszünk érte valamit, hogy megőrizzük azt.

38 És lőn, hogy a kert Ura így szólt a szolgálójához: Menjünk le a kert legtávolabbi részeibe, és nézzük meg, hogy a természetes ágak is rossz gyümölcsöt hoztak-e.

39 És lőn, hogy lementek a kert legtávolabbi részeibe. És lőn, hogy látták, hogy a természetes ágak gyümölcse is romlott lett; igen, az első és a másodiké, és az utolsóé is; és mindegyik romlott lett.

40 És az utolsó vad gyümölcse elnyomta a fának azt a részét, mely jó gyümölcsöt hozott, méghozzá olyannyira, hogy az ág elszáradt és elhalt.

41 És lőn, hogy a kert Ura könnyekre fakadt és így szólt a szolgálához: Mi mást tehettem volna még a kertemért?

But behold, this time it hath brought forth much fruit, and there is none of it which is good. And behold, there are all kinds of bad fruit; and it profiteth me nothing, notwithstanding all our labor; and now it grieveth me that I should lose this tree.

And the Lord of the vineyard said unto the servant: What shall we do unto the tree, that I may preserve again good fruit thereof unto mine own self?

And the servant said unto his master: Behold, because thou didst graft in the branches of the wild olive tree they have nourished the roots, that they are alive and they have not perished; wherefore thou beholdest that they are yet good.

And it came to pass that the Lord of the vineyard said unto his servant: The tree profiteth me nothing, and the roots thereof profit me nothing so long as it shall bring forth evil fruit.

Nevertheless, I know that the roots are good, and for mine own purpose I have preserved them; and because of their much strength they have hitherto brought forth, from the wild branches, good fruit.

But behold, the wild branches have grown and have overrun the roots thereof; and because that the wild branches have overcome the roots thereof it hath brought forth much evil fruit; and because that it hath brought forth so much evil fruit thou beholdest that it beginneth to perish; and it will soon become ripened, that it may be cast into the fire, except we should do something for it to preserve it.

And it came to pass that the Lord of the vineyard said unto his servant: Let us go down into the nethermost parts of the vineyard, and behold if the natural branches have also brought forth evil fruit.

And it came to pass that they went down into the nethermost parts of the vineyard. And it came to pass that they beheld that the fruit of the natural branches had become corrupt also; yea, the first and the second and also the last; and they had all become corrupt.

And the wild fruit of the last had overcome that part of the tree which brought forth good fruit, even that the branch had withered away and died.

And it came to pass that the Lord of the vineyard wept, and said unto the servant: What could I have done more for my vineyard?

- 42 Íme, tudtam, hogy ezeket kivéve a kertnek minden gyümölcse romlott lett. És most ezek is romlottak lettek, amelyek egykor jó gyümölcsöt hoztak; és most kertemnek egyik fája sem jó semmire, csak arra, hogy kivágják és a tűzbe vessék.
- 43 És íme, ezt az utolsót, amelyiknek elszáradt az ága, egy jó földdarabra ültettem; mégpedig abba, mely kertem földjének minden más részénél kiválóbb volt.
- 44 És látod, hogy azt is kivágtam, mely terhére volt ennek a földdarabnak, hogy annak helyére ültethessem ezt a fát.
- 45 És látod, hogy ennek egy része jó gyümölcsöt hozott, és egy része vad gyümölcsöt hozott; és mivel nem vágtam le és nem vettem tűzbe annak ágait, íme, elnyomták a jó ágat, hogy az elszáradt.
- 46 És most, íme, minden gondoskodás ellenére, melyet a kertemmel tettünk, annak fáí romlottak lettek, így nem hoznak jó gyümölcsöt; és azt reméltem, hogy megőrizhetem ezeket, hogy gyümölcsöt raktározzak el az évszakra, saját magamnak. De íme, olyanok lettek, mint a vad olajfa, és semmit nem érnek, csak annyit, hogy kivágják és a tűzbe vessék őket; és elkeserít, ha elveszítem őket.
- 47 De mi mást tehettem volna még a kertemért? Ellankasztottam tán a kezemet, hogy nem tápláltam azt? Nem, én tápláltam, és körülástam, és megmetsettem és megtrágyáztam azt; és majdnem egész nap kinyújtottam a kezemet, és közeleg a vég. És elkeserít, ha ki kell vágnom kertem minden fáját, és a tűzre kell vetnem őket, hogy elégjenek. Ki az, aki megrontotta a kertemet?
- 48 És lőn, hogy a szolga így szólt a mesteréhez: Nem kertet gőgje – nem annak ágai nyomták-e el a gyökereket, melyek jók? És mivel az ágak elnyomták annak gyökereit, íme, gyorsabban nőttek, mint a gyökerek ereje, maguknak nyervén erőt. Íme, azt mondom: Nem ez-e az oka annak, hogy kertet fáí megromlottak?

Behold, I knew that all the fruit of the vineyard, save it were these, had become corrupted. And now these which have once brought forth good fruit have also become corrupted; and now all the trees of my vineyard are good for nothing save it be to be hewn down and cast into the fire.

And behold this last, whose branch hath withered away, I did plant in a good spot of ground; yea, even that which was choice unto me above all other parts of the land of my vineyard.

And thou beheldest that I also cut down that which cumbered this spot of ground, that I might plant this tree in the stead thereof.

And thou beheldest that a part thereof brought forth good fruit, and a part thereof brought forth wild fruit; and because I plucked not the branches thereof and cast them into the fire, behold, they have overcome the good branch that it hath withered away.

And now, behold, notwithstanding all the care which we have taken of my vineyard, the trees thereof have become corrupted, that they bring forth no good fruit; and these I had hoped to preserve, to have laid up fruit thereof against the season, unto mine own self. But, behold, they have become like unto the wild olive tree, and they are of no worth but to be hewn down and cast into the fire; and it grieveth me that I should lose them.

But what could I have done more in my vineyard? Have I slackened mine hand, that I have not nourished it? Nay, I have nourished it, and I have dugged about it, and I have pruned it, and I have dunged it; and I have stretched forth mine hand almost all the day long, and the end draweth nigh. And it grieveth me that I should hew down all the trees of my vineyard, and cast them into the fire that they should be burned. Who is it that has corrupted my vineyard?

And it came to pass that the servant said unto his master: Is it not the loftiness of thy vineyard—have not the branches thereof overcome the roots which are good? And because the branches have overcome the roots thereof, behold they grew faster than the strength of the roots, taking strength unto themselves. Behold, I say, is not this the cause that the trees of thy vineyard have become corrupted?

49 És lőn, hogy a kert Ura így szólt a szolgálóhoz:
Induljunk, és vágjuk ki a kert fáit és vessük őket a
tűzbe, hogy ne legyenek terhére kertem földjének,
mert én mindent megtettem. Mi mást tehettem volna
még a kertemért?

50 De íme, a szolga így szólt a kert Urához: Kíméld
meg még egy kis ideig.

51 És az Úr így szólt: Igen, meg fogom kímélni még
egy kis ideig, mert elkeserít, ha elveszítem kertem fá-
it.

52 Vegyünk tehát ezeknek az ágaiból, melyeket ker-
tem legtávolabbi részeibe ültettem, és oltuk be őket
abba a fába, amelyről származtak; és törjük le a fáról
azokat az ágakat, melyeknek gyümölcse a legkese-
rűbb, és azok helyébe oltuk be a fa természetes ága-
it.

53 És ezt azért fogom megtenni, hogy ne vesszen el a
fa, hogy talán megőrizhessem magamnak annak gyö-
kereit, a saját céljaimra.

54 És íme, a fa természetes ágainak gyökerei, amelye-
ket oda ültettem, ahova akartam, még életben van-
nak; tehát hogy ezeket is megőrizhessem a saját cél-
jaimra, veszek ennek a fának az ágaiból és azokba ol-
tom be őket. Igen, anyafájuk ágait fogom beléjük ol-
tani, hogy megőrizhessem a gyökereket is, saját ma-
gamnak, hogy amikor majd elég erősek lesznek, ta-
lán hozhatnak nekem jó gyümölcsöt, és örömöm tel-
het kertem gyümölcsében.

55 És lőn, hogy vettek a természetes fáról, mely elva-
dult, és az ágakat beoltották a természetes fákba, me-
lyek szintén elvadultak.

56 És a természetes fákról is vettek, melyek elvadul-
tak, és az ágakat beoltották az anyafájukba.

57 És a kert Ura így szólt a szolgálóhoz: Csak azokat a
vad ágakat törd le a fákról, melyek a legkese-
rűbbek; és azokba olt be aszerint, amit mondtam.

58 És ismét táplálni fogjuk a kert fáit, és meg-
metsszük azok ágait; és letörjük a fákról azokat az
ágakat, melyek megérték arra, hogy elveszenek, és a
tűzre vetjük őket.

And it came to pass that the Lord of the vineyard
said unto the servant: Let us go to and hew down the
trees of the vineyard and cast them into the fire, that
they shall not cumber the ground of my vineyard, for
I have done all. What could I have done more for my
vineyard?

But, behold, the servant said unto the Lord of the
vineyard: Spare it a little longer.

And the Lord said: Yea, I will spare it a little
longer, for it grieveth me that I should lose the trees
of my vineyard.

Wherefore, let us take of the branches of these
which I have planted in the nethermost parts of my
vineyard, and let us graft them into the tree from
whence they came; and let us pluck from the tree
those branches whose fruit is most bitter, and graft in
the natural branches of the tree in the stead thereof.

And this will I do that the tree may not perish,
that, perhaps, I may preserve unto myself the roots
thereof for mine own purpose.

And, behold, the roots of the natural branches of
the tree which I planted whithersoever I would are
yet alive; wherefore, that I may preserve them also
for mine own purpose, I will take of the branches of
this tree, and I will graft them in unto them. Yea, I
will graft in unto them the branches of their mother
tree, that I may preserve the roots also unto mine
own self, that when they shall be sufficiently strong
perhaps they may bring forth good fruit unto me,
and I may yet have glory in the fruit of my vineyard.

And it came to pass that they took from the natural
tree which had become wild, and grafted in unto the
natural trees, which also had become wild.

And they also took of the natural trees which had
become wild, and grafted into their mother tree.

And the Lord of the vineyard said unto the ser-
vant: Pluck not the wild branches from the trees,
save it be those which are most bitter; and in them ye
shall graft according to that which I have said.

And we will nourish again the trees of the vine-
yard, and we will trim up the branches thereof; and
we will pluck from the trees those branches which
are ripened, that must perish, and cast them into the
fire.

- 59 És azért teszem ezt, hogy azok gyökerei talán erőre kapjanak, jó mivoltuk miatt; és az ágak kicserélése miatt, hogy a jó elnyomhassa a rosszat.
- 60 És mert megőriztem a természetes ágakat és azok gyökereit, és mert ismét beoltottam a természetes ágakat az anyafájukba, és megőriztem anyafájuk gyökereit, hogy kertem fáit ismét hozhassanak jó gyümölcsöt; és hogy újra örömöm telhessen kertem gyümölcsében, és talán hogy rendkívül örvendezhesek annak, hogy megőriztem az első gyümölcs gyökereit és ágait –
- 61 Indulj hát, és hívj szolgálókat, hogy szorgalmasan dolgozhassunk, szívvel-lélekkel a kertben, hogy előkészíthessük az utat, hogy ismét hozhassak természetes gyümölcsöt, mely természetes gyümölcs jó, és igen értékes, felülmúlva minden más gyümölcsöt.
- 62 Induljunk tehát, és dolgozzunk szívvel-lélekkel, ezen utolsó alkalommal, mert íme, közeleg a vég, és ez az utolsó alkalom, hogy megmetszem a kertemet.
- 63 Oltjátok be az ágakat; az utolsóknál kezdjétek, hogy első lehessenek, és hogy az első utolsó lehessenek, és ássátok körül a fákat, az öregeket is és a fiatalokat is, az elsőket és az utolsókat; és az utolsókat és az elsőket, hogy mind táplálva legyenek ez utolsó alkalommal.
- 64 Ássátok tehát körül őket, és metsszétek meg őket, és trágyázzátok meg őket még egyszer, ez utolsó alkalommal, mert közeleg a vég. És ha úgy lesz, hogy ezek az utolsó oltások megnőnek, és a természetes gyümölcsöt hozzák, akkor készítsd el számukra az utat, hogy növekedhessenek.
- 65 És ahogy nőni kezdenek, távolítsátok el az ágakat, amelyek keserű gyümölcsöt hoznak, a jó ágak ereje, és azok mérete szerint; és ne egyszerre távolítsátok el azokról a rosszat, különben azok gyökerei túl erősek lesznek az oltásokhoz, és elvesznek azok oltásai, és elveszítem kertem fáit.

And this I do that, perhaps, the roots thereof may take strength because of their goodness; and because of the change of the branches, that the good may overcome the evil.

And because that I have preserved the natural branches and the roots thereof, and that I have grafted in the natural branches again into their mother tree, and have preserved the roots of their mother tree, that, perhaps, the trees of my vineyard may bring forth again good fruit; and that I may have joy again in the fruit of my vineyard, and, perhaps, that I may rejoice exceedingly that I have preserved the roots and the branches of the first fruit—

Wherefore, go to, and call servants, that we may labor diligently with our might in the vineyard, that we may prepare the way, that I may bring forth again the natural fruit, which natural fruit is good and the most precious above all other fruit.

Wherefore, let us go to and labor with our might this last time, for behold the end draweth nigh, and this is for the last time that I shall prune my vineyard.

Graft in the branches; begin at the last that they may be first, and that the first may be last, and dig about the trees, both old and young, the first and the last; and the last and the first, that all may be nourished once again for the last time.

Wherefore, dig about them, and prune them, and dung them once more, for the last time, for the end draweth nigh. And if it be so that these last grafts shall grow, and bring forth the natural fruit, then shall ye prepare the way for them, that they may grow.

And as they begin to grow ye shall clear away the branches which bring forth bitter fruit, according to the strength of the good and the size thereof; and ye shall not clear away the bad thereof all at once, lest the roots thereof should be too strong for the graft, and the graft thereof shall perish, and I lose the trees of my vineyard.

66 Mert elkeserít, ha elveszítem kertem fáit; aszerint távolítsátok el tehát a rosszat, ahogyan a jó növekszik, hogy a gyökér és a korona egyenlő erős legyen, míg a jó el nem nyomja a rosszat, és a rosszat kivágják és tűzbe vetik, hogy ne terheljék kertem földjét; és így söpröm ki a rosszat a kertemből.

67 És a természetes fa ágait ismét be fogom oltani a természetes fába.

68 És a természetes fa ágait be fogom oltani a fa természetes ágaiba; és így ismét összehozom őket, hogy természetes gyümölcsöt teremnek majd, és egyek lesznek.

69 És a rosszat kivetik, igen, még hozzá kertem egész földjéről; mert íme, csak ezegyszer nyesem meg kertemet.

70 És lőn, hogy a kert Ura elküldte szolgáját; és a szolga elment és úgy cselekedett, ahogy az Úr megparancsolta neki, és hozott más szolgálkat; és kevesen voltak.

71 És a kert Ura így szólt hozzájuk: Induljatok és dolgozzatok a kertben, szívvel-lélelkel. Mert íme, ez az utolsó alkalom, hogy táplálom a kertemet; mert a vég hamarosan elközeleg, és gyorsan eljön az évszak; és ha szívvel-lélelkel dolgoztok velem, örömtök lesz a gyümölcsben, melyet magamnak raktározok el az időre, mely hamarosan eljön.

72 És lőn, hogy a szolgálk elmentek és szívvel-lélelkel dolgoztak; és a kert Ura is velük dolgozott; és ők minden dologban engedelmeskedtek a kert Ura parancsolatainak.

73 És kezdett ismét természetes gyümölcs lenni a kertben; és a természetes ágak rendkívül elkezdtek növekedni és gyarapodni; és a vad ágakat elkezdték letörni és kivetni; és egyenlőnek hagyták a fa gyökerét és koronáját, annak ereje szerint.

For it grieveth me that I should lose the trees of my vineyard; wherefore ye shall clear away the bad according as the good shall grow, that the root and the top may be equal in strength, until the good shall overcome the bad, and the bad be hewn down and cast into the fire, that they cumber not the ground of my vineyard; and thus will I sweep away the bad out of my vineyard.

And the branches of the natural tree will I graft in again into the natural tree;

And the branches of the natural tree will I graft into the natural branches of the tree; and thus will I bring them together again, that they shall bring forth the natural fruit, and they shall be one.

And the bad shall be cast away, yea, even out of all the land of my vineyard; for behold, only this once will I prune my vineyard.

And it came to pass that the Lord of the vineyard sent his servant; and the servant went and did as the Lord had commanded him, and brought other servants; and they were few.

And the Lord of the vineyard said unto them: Go to, and labor in the vineyard, with your might. For behold, this is the last time that I shall nourish my vineyard; for the end is nigh at hand, and the season speedily cometh; and if ye labor with your might with me ye shall have joy in the fruit which I shall lay up unto myself against the time which will soon come.

And it came to pass that the servants did go and labor with their mights; and the Lord of the vineyard labored also with them; and they did obey the commandments of the Lord of the vineyard in all things.

And there began to be the natural fruit again in the vineyard; and the natural branches began to grow and thrive exceedingly; and the wild branches began to be plucked off and to be cast away; and they did keep the root and the top thereof equal, according to the strength thereof.

74 És így dolgoztak, teljes szorgalommal, a kert Urának parancsolatai szerint mindaddig, amíg a rosszat mind ki nem vetették a kertből és az Úr megőrizte magának a természetes fákat, hogy a fák ismét természetes gyümölcsöt hoztak; és olyanok lettek, mint egy test; és a gyümölcsök egyenlők voltak; és a kert ura megőrizte magának a természetes gyümölcsöt, mely kezdettől fogva igen értékes volt számára.

75 És lőn, hogy amikor a kert Ura látta, hogy gyümölcse jó, és hogy kertje már nem romlott, odahívta szolgálait és így szólt hozzájuk: Íme, ezen utolsó alkalommal tápláltuk a kertemet; és látjátok, hogy akaratom szerint tettem; és megőriztem a természetes gyümölcsöt, hogy az jó, méghozzá olyan, amilyen a kezdetben volt. És áldottak vagytok; mert mivel szorgalmasak voltatok, velem dolgozván a kertemben, és betartottátok parancsolataimat, és ismét elhoztátok nekem a természetes gyümölcsöt, hogy kertem már nem romlott, és ki van vetve a rossz, íme, örömetök lesz velem, kertem gyümölcse miatt.

76 Mert íme, hosszú ideig fogom elraktározni kertem gyümölcsét, saját magamnak az évszakra, mely gyorsan eljő; és utolsó alkalommal tápláltam a kertemet, és nyestem meg, és ástam körül, és trágyáztam meg azt; saját magamnak fogok tehát elraktározni a gyümölcsből, hosszú időre, aszerint, ahogy azt megmondtam.

77 És amikor eljön az idő, hogy ismét rossz gyümölcs jön a kertembe, akkor összegyűjtetem a jót és a rosszat; és a jót megőrzöm magamnak, és a rosszat kivetem, annak helyére. És akkor jön el az évszak és a vég; és tűzzel égettetem fel a kertemet.

And thus they labored, with all diligence, according to the commandments of the Lord of the vineyard, even until the bad had been cast away out of the vineyard, and the Lord had preserved unto himself that the trees had become again the natural fruit; and they became like unto one body; and the fruits were equal; and the Lord of the vineyard had preserved unto himself the natural fruit, which was most precious unto him from the beginning.

And it came to pass that when the Lord of the vineyard saw that his fruit was good, and that his vineyard was no more corrupt, he called up his servants, and said unto them: Behold, for this last time have we nourished my vineyard; and thou beholdest that I have done according to my will; and I have preserved the natural fruit, that it is good, even like as it was in the beginning. And blessed art thou; for because ye have been diligent in laboring with me in my vineyard, and have kept my commandments, and have brought unto me again the natural fruit, that my vineyard is no more corrupted, and the bad is cast away, behold ye shall have joy with me because of the fruit of my vineyard.

For behold, for a long time will I lay up of the fruit of my vineyard unto mine own self against the season, which speedily cometh; and for the last time have I nourished my vineyard, and pruned it, and dug about it, and dunged it; wherefore I will lay up unto mine own self of the fruit, for a long time, according to that which I have spoken.

And when the time cometh that evil fruit shall again come into my vineyard, then will I cause the good and the bad to be gathered; and the good will I preserve unto myself, and the bad will I cast away into its own place. And then cometh the season and the end; and my vineyard will I cause to be burned with fire.

Jákób 6

- 1 És most, íme, testvéreim, amint azt megmondtam nektek, hogy prófétálni fogok, íme ez az én próféciám – hogy azon dolgoknak, melyeket ez a próféta, Zénós mondott Izráel házáat illetően, melyben egy szelíd olajfához hasonlította őket, biztosan be kell következniük.
- 2 És az a nap, amikor másodszor is kinyújtja a kezét, hogy visszahozza a népét, az lesz a napja, igen, méghozzá az utolsó alkalom, hogy az Úr szolgálai elmenjenek az ő hatalmával, hogy táplálják és megmetsszék a szőlőskertjét; és ezután jön el hamarosan a vég.
- 3 És mily áldottak azok, akik szorgalmasan dolgoztak a szőlőskertjében; és mily átkozottak azok, akiket kiűznek a saját helyükre! És a világot tűzzel fogják felégetni.
- 4 És mily irgalmas hozzánk a mi Istenünk, mert megemlékezik Izráel házáról, mind a gyökerekről, mind az ágakról; és kezét egész nap kinyújtja felénk; és ők merevnyakú és ellentmondó nép; de mindazok, akik nem keményítik meg a szívüket, megsza- badulnak Isten királyságában.
- 5 Tehát, szeretett testvéreim, a józanság szavaival könyörgök nektek, hogy tartsatok bűnbánatot, és gyertek szívetek minden szándékával, és ragaszkod- jatok Istenhez, úgy, ahogy ő ragaszkodik hozzátok. És amíg irgalmas karja ki van nyújtva felétek a nap világosságában, ne keményítsétek meg a szíveteket.
- 6 Igen, ma, ha meg akarjátok hallani a hangját, ne keményítsétek meg a szíveteket; mert miért akarnátok meghalni?
- 7 Mert íme, miután egész nap Isten jó szavával tápláltak benneteket, fogtok-e rossz gyümölcsöt hozni, hogy ki kelljen vágni és a tűzre kelljen vetni bennete- ket?
- 8 Íme, el fogjátok-e utasítani ezeket a szavakat? El fogjátok-e utasítani a próféták szavait, és el fogtok-e utasítani minden szót, melyet Krisztust illetően szól- tak, miután oly sokan szóltak őt illetően; és megtagadjátok-e Krisztus jó szavát, és Isten hatal- mát, és a Szentlélek ajándékát, és elfojtjátok-e a Szent Lelket, és megcsúfoljátok-e a megváltás nagy- szerű tervét, melyet nektek készítették?

Jacob 6

And now, behold, my brethren, as I said unto you that I would prophesy, behold, this is my prophecy—that the things which this prophet Zenos spake, concerning the house of Israel, in the which he likened them unto a tame olive tree, must surely come to pass.

And the day that he shall set his hand again the second time to recover his people, is the day, yea, even the last time, that the servants of the Lord shall go forth in his power, to nourish and prune his vineyard; and after that the end soon cometh.

And how blessed are they who have labored dili- gently in his vineyard; and how cursed are they who shall be cast out into their own place! And the world shall be burned with fire.

And how merciful is our God unto us, for he re- membereth the house of Israel, both roots and branches; and he stretches forth his hands unto them all the day long; and they are a stiffnecked and a gainsaying people; but as many as will not harden their hearts shall be saved in the kingdom of God.

Wherefore, my beloved brethren, I beseech of you in words of soberness that ye would repent, and come with full purpose of heart, and cleave unto God as he cleaveth unto you. And while his arm of mercy is extended towards you in the light of the day, harden not your hearts.

Yea, today, if ye will hear his voice, harden not your hearts; for why will ye die?

For behold, after ye have been nourished by the good word of God all the day long, will ye bring forth evil fruit, that ye must be hewn down and cast into the fire?

Behold, will ye reject these words? Will ye reject the words of the prophets; and will ye reject all the words which have been spoken concerning Christ, after so many have spoken concerning him; and deny the good word of Christ, and the power of God, and the gift of the Holy Ghost, and quench the Holy Spirit, and make a mock of the great plan of redemp- tion, which hath been laid for you?

9 Nem tudjátok, hogy ha megteszitek ezen dolgokat, hogy a megváltás és a feltámadás hatalma, mely Krisztusban van, úgy visz majd benneteket Isten törvényszéke elé, hogy szégyennel és rettenetes büntetéssel álljatok ott?

10 És az igazságosság hatalma szerint, mert az igazságosságot nem lehet megtagadni, el kell mennetek abba a tüzes és kénköves tóba, melynek lángjai kiolt-hatatlanok, és amelynek füstje örökkön-örökké felfelé száll; mely tüzes és kénköves tó végtelen gyötrellem.

11 Ó akkor, szeretett testvéreim, tartsatok bűnbánatot és menjetek be a szoros kapun, és haladjatok az úton, mely keskeny, míg örök életet nem nyertek.

12 Ó, legyetek bölcssek; mi mást mondhatnék?

13 Végül búcsút mondok nektek, míg nem találkozom veletek Isten örömet adó törvényszéke előtt, mely törvényszék rettenetes rettenettel és félelemmel sújt le a gonoszokra. Ámen.

Know ye not that if ye will do these things, that the power of the redemption and the resurrection, which is in Christ, will bring you to stand with shame and awful guilt before the bar of God?

And according to the power of justice, for justice cannot be denied, ye must go away into that lake of fire and brimstone, whose flames are unquenchable, and whose smoke ascendeth up forever and ever, which lake of fire and brimstone is endless torment.

O then, my beloved brethren, repent ye, and enter in at the strait gate, and continue in the way which is narrow, until ye shall obtain eternal life.

O be wise; what can I say more?

Finally, I bid you farewell, until I shall meet you before the pleasing bar of God, which bar striketh the wicked with awful dread and fear. Amen.

Jákób 7

- 1 És most, lőn, hogy miután sok év eltelt, egy férfi jött Nefi népe közé, akinek Sérem volt a neve.
- 2 És lőn, hogy prédikálni kezdett a nép között, és azt hirdette nekik, hogy nem lesz Krisztus. És sok olyan dolgot prédikált, mely hízelgő volt a népnek; és ezt azért tette, hogy megdönthesse Krisztus tanát.
- 3 És szorgalmasan munkálkodott, hogy félrevezetesse a nép szívét, olyannyira, hogy sok szívét félre is vezetett; és tudván, hogy én, Jákób hiszek Krisztusban, aki el fog jönni, sokszor kereste az alkalmat, hogy hozzám jöhessen.
- 4 És tanult volt, így tökéletes tudással rendelkezett a nép nyelvét illetően; tehát sok hízelgést és igen meggyőző beszédet tudott használni, az ördög hatalma szerint.
- 5 Azt remélte, hogy megingathat a hitemben, a sok kinyilatkoztatás és a sok dolog ellenére, melyet ezen dolgokat illetően láttam; mert én valóban láttam angyalokat, és ők szolgáltak nekem. És az Úr hangját is hallottam, amint szó szerint hozzám beszélt, időről időre; engem tehát nem lehetett megingatni.
- 6 És lőn, hogy eljött hozzám, és ily módon szólt hozzám, mondván: Jákób testvér, sokszor kerestem az alkalmat, hogy szólhassak hozzád; mert hallottam és tudom is, hogy sokat jársz-kelsz, azt prédikálva, amit ti az evangéliumnak, vagyis Krisztus tanának mondotok.
- 7 És sok embert félrevezettetek ebből a népből, így ők elferdítik Isten helyes útját, és nem tartják be Mózes törvényét, mely a helyes út; és megváltoztatják Mózes törvényét, egy olyan lénynek hódolva, aki-ről azt mondjátok, hogy sok száz év múlva fog eljönni. És most, íme, én, Sérem kijelentem neked, hogy ez káromlás; mert senki nem tudhat ilyen dologról; mert nem képes megmondani az eljövendő dolgokat. És ily módon vitatkozott velem Sérem.
- 8 De íme, az Úristen kiárasztotta Lelkét a lelkembe, olyannyira, hogy én minden szavát illetően megszegyenítettem őt.

Jacob 7

And now it came to pass after some years had passed away, there came a man among the people of Nephi, whose name was Sherem.

And it came to pass that he began to preach among the people, and to declare unto them that there should be no Christ. And he preached many things which were flattering unto the people; and this he did that he might overthrow the doctrine of Christ.

And he labored diligently that he might lead away the hearts of the people, insomuch that he did lead away many hearts; and he knowing that I, Jacob, had faith in Christ who should come, he sought much opportunity that he might come unto me.

And he was learned, that he had a perfect knowledge of the language of the people; wherefore, he could use much flattery, and much power of speech, according to the power of the devil.

And he had hope to shake me from the faith, notwithstanding the many revelations and the many things which I had seen concerning these things; for I truly had seen angels, and they had ministered unto me. And also, I had heard the voice of the Lord speaking unto me in very word, from time to time; wherefore, I could not be shaken.

And it came to pass that he came unto me, and on this wise did he speak unto me, saying: Brother Jacob, I have sought much opportunity that I might speak unto you; for I have heard and also know that thou goest about much, preaching that which ye call the gospel, or the doctrine of Christ.

And ye have led away much of this people that they pervert the right way of God, and keep not the law of Moses which is the right way; and convert the law of Moses into the worship of a being which ye say shall come many hundred years hence. And now behold, I, Sherem, declare unto you that this is blasphemy; for no man knoweth of such things; for he cannot tell of things to come. And after this manner did Sherem contend against me.

But behold, the Lord God poured in his Spirit into my soul, insomuch that I did confound him in all his words.

- 9 És azt kérdeztem tőle: Megtagadod-e a Krisztust, aki el fog jönni? És ő így szólt: Ha lenne Krisztus, nem tagadnám meg őt; de én tudom, hogy nincs Krisztus, se nem volt, se nem lesz soha.
- 10 És azt kérdeztem tőle: Hiszed-e a szentírásokat? És ő így szólt: Igen.
- 11 És én így szóltam hozzá: Akkor nem érted meg őket; mert azok valóban bizonyítást tesznek Krisztusról. Íme, azt mondom neked, hogy egyetlen próféta sem írt, se nem prófétált anélkül, hogy ne beszélt volna erről a Krisztusról.
- 12 És ez nem minden – ez nekem is kinyilvánított, mert láttam és hallottam; és ez a Szentlélek hatalma által nekem is kinyilvánított; tehát tudom, hogy ha nem lenne engesztelés, akkor az egész emberiségnek el kellene vesznie.
- 13 És lőn, hogy ő így szólt hozzám: Mutass nekem egy jelet a Szentléleknek ezen hatalma által, melyen keresztül oly sokat tudtok.
- 14 És ezt kérdeztem tőle: Mi vagyok én, hogy Istent kísértsem, hogy mutasson neked egy jelet abban a dologban, melyet igaznak tudsz? Mégis tagadod azt, mert az ördögtől való vagy. Mindazonáltal ne az én akaratom legyen meg; de ha Isten lesújt rád, legyen az egy jel számodra, hogy hatalma van neki a mennyben is és a földön is; és hogy Krisztus el fog jönni. És a te akaratom legyen meg, Ó Uram, és ne az enyém.
- 15 És lőn, hogy amikor én, Jákób, ezeket a szavakat kimondtam, az Úr hatalma reá szállt, olyannyira, hogy a földre rogyott. És lőn, hogy sok napon át táplálták.
- 16 És lőn, hogy így szólt a néphez: Gyűljetek össze holnap, mert meg fogok halni; szólni szeretnék tehát a néphez, mielőtt meghalok.
- 17 És lőn, hogy másnap összegyűlt a sokaság; és ő nyíltan szólt hozzájuk, és megtagadta azokat a dolgokat, melyeket tanított vala nekik, és megvallotta Krisztust, és a Szentlélek hatalmát, és az angyalok szolgálattételét.

And I said unto him: Deniest thou the Christ who shall come? And he said: If there should be a Christ, I would not deny him; but I know that there is no Christ, neither has been, nor ever will be.

And I said unto him: Believest thou the scriptures? And he said, Yea.

And I said unto him: Then ye do not understand them; for they truly testify of Christ. Behold, I say unto you that none of the prophets have written, nor prophesied, save they have spoken concerning this Christ.

And this is not all—it has been made manifest unto me, for I have heard and seen; and it also has been made manifest unto me by the power of the Holy Ghost; wherefore, I know if there should be no atonement made all mankind must be lost.

And it came to pass that he said unto me: Show me a sign by this power of the Holy Ghost, in the which ye know so much.

And I said unto him: What am I that I should tempt God to show unto thee a sign in the thing which thou knowest to be true? Yet thou wilt deny it, because thou art of the devil. Nevertheless, not my will be done; but if God shall smite thee, let that be a sign unto thee that he has power, both in heaven and in earth; and also, that Christ shall come. And thy will, O Lord, be done, and not mine.

And it came to pass that when I, Jacob, had spoken these words, the power of the Lord came upon him, insomuch that he fell to the earth. And it came to pass that he was nourished for the space of many days.

And it came to pass that he said unto the people: Gather together on the morrow, for I shall die; wherefore, I desire to speak unto the people before I shall die.

And it came to pass that on the morrow the multitude were gathered together; and he spake plainly unto them and denied the things which he had taught them, and confessed the Christ, and the power of the Holy Ghost, and the ministering of angels.

- 18 És nyíltan szólt hozzájuk, hogy az ördög hatalma tévesztette meg. És beszélt a pokolról, és az örökkévalóságról és az örök büntetésről.
- 19 És így szólt: Félek, hogy elkövettem a megbocsáthatatlan bűnt, mert hazudtam Istennek; mert megtagadtam a Krisztust, és azt mondtam, hogy hiszem a szentírásokat; és azok valóban bizonyosságot tesznek róla. És mivel így hazudtam Istennek, nagyon félek, hogy rettenetes lesz helyzetem; de vallomást teszek Istennek.
- 20 És lőn, hogy amikor ezeket a szavakat kimondta, többet már nem tudott szólani, és kiadta a lelkét.
- 21 És amikor a sokaság tanúja volt annak, hogy mindezen dolgokat elmondta, amint azon volt, hogy kiadja a lelkét, rendkívül meg voltak döbbenve; olyannyira, hogy Isten hatalma leszállt rájuk, és úgy elhatalmasodott rajtuk, hogy a földre rogytak.
- 22 Most ez a dolog örömet okozott nekem, Jákóbnak, mert ezt kértem az Atyától, aki a mennyben van; mert ő meghallgatta a könyörgésemet és megválaszolta az imámat.
- 23 És lőn, hogy ismét vissza lett állítva a nép között a béke és Isten szeretete; és kutatták a szentírásokat, és nem hallgattak többé ennek a gonosz embernek a szavaira.
- 24 És lőn, hogy sok módszert kieszelve, hogy a lámánitákat visszatérítsék és visszaállítsák az igazság ismeretéhez; de ez mind hiábavaló volt, mert ők a háborúban és a vérontásban gyönyörködtek, és örök gyűlölet volt bennük irántunk, testvéreik iránt. És állandóan arra törekedtek fegyvereik hatalmán keresztül, hogy elpusztítsanak bennünket.
- 25 Nefi népe tehát megerősítette magát ellenük fegyvereivel, és teljes erejével, bízva szabadulásuk Istenében és kősziklájában; eddig tehát győzedelmeskedtek ellenségeiken.

And he spake plainly unto them, that he had been deceived by the power of the devil. And he spake of hell, and of eternity, and of eternal punishment.

And he said: I fear lest I have committed the unpardonable sin, for I have lied unto God; for I denied the Christ, and said that I believed the scriptures; and they truly testify of him. And because I have thus lied unto God I greatly fear lest my case shall be awful; but I confess unto God.

And it came to pass that when he had said these words he could say no more, and he gave up the ghost.

And when the multitude had witnessed that he spake these things as he was about to give up the ghost, they were astonished exceedingly; insomuch that the power of God came down upon them, and they were overcome that they fell to the earth.

Now, this thing was pleasing unto me, Jacob, for I had requested it of my Father who was in heaven; for he had heard my cry and answered my prayer.

And it came to pass that peace and the love of God was restored again among the people; and they searched the scriptures, and hearkened no more to the words of this wicked man.

And it came to pass that many means were devised to reclaim and restore the Lamanites to the knowledge of the truth; but it all was vain, for they delighted in wars and bloodshed, and they had an eternal hatred against us, their brethren. And they sought by the power of their arms to destroy us continually.

Wherefore, the people of Nephi did fortify against them with their arms, and with all their might, trusting in the God and rock of their salvation; wherefore, they became as yet, conquerors of their enemies.

26 És lőn, hogy én, Jákób, kezdtem öreg lenni; és mivel e nép feljegyzését Nefi másik lemezein őrzik, befejezem tehát ezt a feljegyzést, kijelentve, hogy legjobb tudásom szerint írtam; azt mondván, hogy az idő elszállt velünk, és életünk is úgy elszállt, mintha egy álom lett volna számunkra, akik magányos és komoly nép vagyunk, vándorok, kiűzve Jeruzsálemből, gyötrelemben születünk a vadonban, és gyűlölte a testvéreink, mely háborúkat és viszálykodásokat okozott, gyászban töltöttük tehát a napjainkat.

27 És én, Jákób láttam, hogy nemsokára le kell mennem a síromba; így szóltam tehát Énós fiamhoz: Vedd ezeket a lemezeket. És elmondtam neki azon dolgokat, amiket Nefi fivérem megparancsolt nekem, és ő a parancsok iránti engedelmességet ígért. És bevégzem írásaimat ezeken a lemezeken, mely írás kevés volt; és búcsút mondok az olvasónak, remélve, hogy sok testvérem olvashatja a szavaimat. Isten veletek, testvérek!

And it came to pass that I, Jacob, began to be old; and the record of this people being kept on the other plates of Nephi, wherefore, I conclude this record, declaring that I have written according to the best of my knowledge, by saying that the time passed away with us, and also our lives passed away like as it were unto us a dream, we being a lonesome and a solemn people, wanderers, cast out from Jerusalem, born in tribulation, in a wilderness, and hated of our brethren, which caused wars and contentions; wherefore, we did mourn out our days.

And I, Jacob, saw that I must soon go down to my grave; wherefore, I said unto my son Enos: Take these plates. And I told him the things which my brother Nephi had commanded me, and he promised obedience unto the commands. And I make an end of my writing upon these plates, which writing has been small; and to the reader I bid farewell, hoping that many of my brethren may read my words. Brethren, adieu.

Énós könyve

- 1 Íme, lőn, hogy én, Énós, tudván atyámról, hogy igaz ember volt – mert megtanított az ő nyelvére, és az Úr nevelő tanítása és intelmei szerint – és legyen áldott ezért Istenem neve –
- 2 És beszélni fogok nektek arról a tusakodásról, melyben Isten előtt volt részem, mielőtt bocsánatot nyertem volna a bűneimre.
- 3 Íme, vadakra mentem vadászni az erdőbe; és a szavak, melyeket gyakran hallottam midőn atyám az örök életről és a szentek örömről szólt, mélyen a szívembe vésődtek.
- 4 És lelkem éhezett; és letérdeltem Alkotóm előtt, és erős imával és könyörgéssel fohászkodtam hozzá a saját lelkemért; és egész nap fohászkodtam hozzá; igen, és amikor eljött az éjszaka, még mindig magasra emeltem a hangom, hogy az elérte a mennyeket.
- 5 És egy hang szólt hozzám, mondván: Énós, bűneid megbocsáttattak neked, és áldott leszel.
- 6 És én, Énós tudtam, hogy Isten nem hazudhat; bűnöm tehát el lett törölve.
- 7 És ezt kérdeztem: Uram, hogyan történik ez?
- 8 És ő így szólt hozzám: Hited miatt Krisztusban, akit még soha ezelőtt nem hallottál, se nem láttál. És sok év telik el, mielőtt kinyilvánítja magát a testben; indulj tehát, hited éppé tett téged.
- 9 Most lőn, hogy amikor e szavakat hallottam, kezdtem vágyat érezni testvéreim, a nefiták jóléte iránt; teljes lelkemet kiöntöttem tehát értük Istennek.
- 10 És amíg lélekben így küszködtem, íme, ismét az Úr hangja szólt elmémbe, mondván: Aszerint fogom meglátogatni a testvéreidet, amilyen szorgalmasak lesznek parancsolataim betartásában. Nekik adtam ezt a földet, és ez egy szent föld; és én nem átkozom meg azt, hacsak gonoszság miatt nem; aszerint fogom tehát meglátogatni testvéreidet, ahogy azt megmondtam; és vétkeiket bánattal együtt hozom majd le a saját fejükre.

The Book of Enos

Behold, it came to pass that I, Enos, knowing my father that he was a just man—for he taught me in his language, and also in the nurture and admonition of the Lord—and blessed be the name of my God for it—

And I will tell you of the wrestle which I had before God, before I received a remission of my sins.

Behold, I went to hunt beasts in the forests; and the words which I had often heard my father speak concerning eternal life, and the joy of the saints, sunk deep into my heart.

And my soul hungered; and I kneeled down before my Maker, and I cried unto him in mighty prayer and supplication for mine own soul; and all the day long did I cry unto him; yea, and when the night came I did still raise my voice high that it reached the heavens.

And there came a voice unto me, saying: Enos, thy sins are forgiven thee, and thou shalt be blessed.

And I, Enos, knew that God could not lie; wherefore, my guilt was swept away.

And I said: Lord, how is it done?

And he said unto me: Because of thy faith in Christ, whom thou hast never before heard nor seen. And many years pass away before he shall manifest himself in the flesh; wherefore, go to, thy faith hath made thee whole.

Now, it came to pass that when I had heard these words I began to feel a desire for the welfare of my brethren, the Nephites; wherefore, I did pour out my whole soul unto God for them.

And while I was thus struggling in the spirit, behold, the voice of the Lord came into my mind again, saying: I will visit thy brethren according to their diligence in keeping my commandments. I have given unto them this land, and it is a holy land; and I curse it not save it be for the cause of iniquity; wherefore, I will visit thy brethren according as I have said; and their transgressions will I bring down with sorrow upon their own heads.

- 11 És miután én, Énós, e szavakat hallottam, kezdett megingathatatlaná válni az Úrba vetett hitem; és sok hosszú küszködéssel imádkoztam hozzá testvéreimért, a lámánitákért.
- 12 És lőn, hogy miután teljes buzgósággal imádkoztam és munkálkodtam, így szólt hozzám az Úr: Kívánságaid szerint adok neked, hited miatt.
- 13 És most íme, az volt a kívánság, melyet tőle kívántam – hogy ha úgy lesz, hogy népem, a nefiták vétekbe esnek, és valamiképpen elpusztítják őket, és a lámánitákat nem pusztítják el, hogy az Úristen őrizze meg népemnek, a nefitáknak egy feljegyzését; még akkor is, ha az szent karjának hatalma által lesz, hogy az egy eljövendő napon eljuthasson a lámánitákhoz, hogy talán eljuthassanak a szabaduláshoz –
- 14 Mert mindeddig hiábavalóak voltak küszködéseink, hogy visszaállítsuk őket az igaz hithez. És haragjukban megesküdték, hogy ha lehetséges, el fogják pusztítani a feljegyzéseinket és minket, és atyáink minden hagyományát is.
- 15 Tudván tehát, hogy az Úristen képes megőrizni a feljegyzéseinket, állandóan fohászkodtam hozzá, mert ő ezt mondta vala nekem: Amely dolgot hittel kértek, Krisztus nevében, és elhiszitek, hogy megkapjátok, azt meg fogjátok kapni.
- 16 És nekem volt hitem, és fohászkodtam Istenhez, hogy őrizze meg a feljegyzéseket; és ő szövetséget kötött velem, hogy eljuttatja őket a lámánitákhoz, a szerinte megfelelő időben.
- 17 És én, Énós, tudtam, hogy ez azon szövetség szerint lesz, melyet kötött; lelkem tehát megpihent.
- 18 És az Úr így szólt hozzám: Atyáid is ezt a dolgot kérték tőlem; és az hitük szerint fog történni; mert hitük olyan volt, mint a tiéd.
- 19 És most lőn, hogy én, Énós Nefi népe között jártam-keltem, az eljövendő dolgokról profétálva, és tanúságot téve azon dolgokról, amelyeket hallottam és láttam.

And after I, Enos, had heard these words, my faith began to be unshaken in the Lord; and I prayed unto him with many long strugglings for my brethren, the Lamanites.

And it came to pass that after I had prayed and labored with all diligence, the Lord said unto me: I will grant unto thee according to thy desires, because of thy faith.

And now behold, this was the desire which I desired of him—that if it should so be, that my people, the Nephites, should fall into transgression, and by any means be destroyed, and the Lamanites should not be destroyed, that the Lord God would preserve a record of my people, the Nephites; even if it so be by the power of his holy arm, that it might be brought forth at some future day unto the Lamanites, that, perhaps, they might be brought unto salvation—

For at the present our strugglings were vain in restoring them to the true faith. And they swore in their wrath that, if it were possible, they would destroy our records and us, and also all the traditions of our fathers.

Wherefore, I knowing that the Lord God was able to preserve our records, I cried unto him continually, for he had said unto me: Whatsoever thing ye shall ask in faith, believing that ye shall receive in the name of Christ, ye shall receive it.

And I had faith, and I did cry unto God that he would preserve the records; and he covenanted with me that he would bring them forth unto the Lamanites in his own due time.

And I, Enos, knew it would be according to the covenant which he had made; wherefore my soul did rest.

And the Lord said unto me: Thy fathers have also required of me this thing; and it shall be done unto them according to their faith; for their faith was like unto thine.

And now it came to pass that I, Enos, went about among the people of Nephi, prophesying of things to come, and testifying of the things which I had heard and seen.

20 És bizonyoságot teszek, hogy Nephi népe buzgón igyekezett, hogy a lámánitákat visszaállítsák az Istenbe vetett igaz hithez. De fáradozásaink hiábavalóak voltak; gyűlöletük eltökélt volt, és gonosz természetük vezette őket, így vad, és kegyetlen és vérszomjas néppé váltak; tele bálványimádással és szennyességgel; prédának való vadállatokon lakmározva; sátrakban lakva, és a vadonban barangolva, rövid bőrövvvel az ágyékukon, és leborotvált fejjel; és az íj, és a handzsár, és a balta használatában voltak jártasak. És sokan közülük semmi mást nem ettek, csak nyers húst; és állandóan arra törekedtek, hogy elpusztítsanak bennünket.

21 És lőn, hogy Nephi népe pedig a földet művelte, és természetett mindenféle gabonát, és gyümölcsöt, és nevelt csordanyáját, és mindenféle marhanyáját, és kecskéket, és vadkecskéket, és sok lovat is.

22 És rendkívül sok próféta is volt közöttünk. És a nép merevnyakú nép volt, nehezen értett.

23 És semmi más nem volt, csak a rendkívül nyers beszéd, a háborúkról, és a viszálykodásokról, és a pusztításokról való prédikálás és prófétálás, és az állandó emlékeztetésük a halálra, és az örökkévalóság időtartamára, és Isten ítéleteire és hatalmára, és mindezen dolgokra – állandóan felserkentvén őket, az Úr félelmében tartván. Azt mondom, hogy ezen dolgokon, és a beszéd rendkívül nagy nyíltságán kívül semmi nem tarthatta volna őket vissza attól, hogy gyorsan a pusztulásba süllyedjenek. És ilyenféleképpen írok róluk.

24 És láttam háborúkat a nefiták és a lámániták között, napjaim során.

25 És lőn, hogy kezdtem öreg lenni, és százhetvenkilenc év telt el attól az időtől fogva, hogy atyánk, Lehi elhagyta Jeruzsálemet.

26 És láttam, hogy hamarosan le kell mennem a síromba, miután Isten hatalma munkálkodott rajtam, hogy prédikálnom és prófétálnom kell ennek a népnek, és ki kell jelentenem az ígét, az igazság szerint, mely Krisztusban van. És életem minden napján kijelentettem azt, és jobban örvendeztem abban, mint a világ dolgaiban.

And I bear record that the people of Nephi did seek diligently to restore the Lamanites unto the true faith in God. But our labors were vain; their hatred was fixed, and they were led by their evil nature that they became wild, and ferocious, and a blood-thirsty people, full of idolatry and filthiness; feeding upon beasts of prey; dwelling in tents, and wandering about in the wilderness with a short skin girdle about their loins and their heads shaven; and their skill was in the bow, and in the cimeter, and the ax. And many of them did eat nothing save it was raw meat; and they were continually seeking to destroy us.

And it came to pass that the people of Nephi did till the land, and raise all manner of grain, and of fruit, and flocks of herds, and flocks of all manner of cattle of every kind, and goats, and wild goats, and also many horses.

And there were exceedingly many prophets among us. And the people were a stiffnecked people, hard to understand.

And there was nothing save it was exceeding harshness, preaching and prophesying of wars, and contentions, and destructions, and continually reminding them of death, and the duration of eternity, and the judgments and the power of God, and all these things—stirring them up continually to keep them in the fear of the Lord. I say there was nothing short of these things, and exceedingly great plainness of speech, would keep them from going down speedily to destruction. And after this manner do I write concerning them.

And I saw wars between the Nephites and Lamanites in the course of my days.

And it came to pass that I began to be old, and an hundred and seventy and nine years had passed away from the time that our father Lehi left Jerusalem.

And I saw that I must soon go down to my grave, having been wrought upon by the power of God that I must preach and prophesy unto this people, and declare the word according to the truth which is in Christ. And I have declared it in all my days, and have rejoiced in it above that of the world.

27 És hamarosan elmegyek nyugodalmam helyére, mely Megváltómnál van; mert tudom, hogy őbenne fogok megpihenni. És örvendezek annak a napnak, amikor halandó voltom halhatatlanságot ölt, és előtte fogok állni; akkor örömmel látom majd az arcát, és ő ezt fogja mondani nekem: Jöjj hozzám, te áldott; el van készítve számodra egy hely Atyámnak palotáiban. Ámen.

And I soon go to the place of my rest, which is with my Redeemer; for I know that in him I shall rest. And I rejoice in the day when my mortal shall put on immortality, and shall stand before him; then shall I see his face with pleasure, and he will say unto me: Come unto me, ye blessed, there is a place prepared for you in the mansions of my Father. Amen.

Járom könyve

- 1 Most íme, én, Járom leírok néhány szót, atyám, Enós parancsolata szerint, hogy vezessük a nemzedékrendünket.
- 2 És mivel ezek a lemezek kicsinyek, és mindez azzal a szándékkal íratott, hogy testvéreinknek, a lámánitáknak a javára váljék, tehát szükségképpen írnom kell egy keveset; de nem írom le prófétálásom, sem kinyilatkoztatásaim dolgait. Mert mi többet írhatnék még, mint amit atyáim már leírtak? Mert nem nyilatkoztatták-e ki a szabadulás tervét? Azt mondom nektek, de igen; és ez elegendő számomra.
- 3 Íme, szükséges, hogy sok mindent megtegyenek ezen nép között, szívük keménysége, és füleik süket-sége, és elméjük vaksága, és nyakuk merevsége miatt; mindazonáltal Isten rendkívül irgalmas hozzájuk, és még nem söpörte el őket a föld színéről.
- 4 És sokan vannak közöttünk, akik sok kinyilatkoztatást kapnak, mert nem mindenki merevnyakú. És mindazok, akiknek nem merev a nyaka, és akiknek van hite, kapcsolatban állnak a Szent Lélekkel, mely hitük szerint nyilvánítja ki a dolgokat az emberek gyermekeinek.
- 5 És most, íme, kétszáz év múlt el, és Nefi népe megerősödött ezen a földön. Azon voltak, hogy betartsák Mózes törvényét, és a sabbat napját az Úrnak szenteljék. És nem káromkodtak, se nem káromoltak. És rendkívül szigorúak voltak az ország törvényei.
- 6 És szétszóródtak szerte a vidék részén, és a lámániták is. Azok azonban sokkal nagyobb számban voltak, mint a nefiták, és szerettek gyilkolni és a vadállatok vérének itták.
- 7 És lőn, hogy sok alkalommal jöttek ellenünk, a nefiták ellen hadakozni. De királyaink és hadvezéreink hatalmas emberek voltak az Úrba vetett hitben, és az Úr útjaira tanították a népet; ellenálltunk tehát a lámánitáknak, és kisöpörtük őket a földjeinkről, és kezdtük megerősíteni a városainkat, vagyis örökségünk minden helyét.

The Book of Jarom

Now behold, I, Jarom, write a few words according to the commandment of my father, Enos, that our genealogy may be kept.

And as these plates are small, and as these things are written for the intent of the benefit of our brethren the Lamanites, wherefore, it must needs be that I write a little; but I shall not write the things of my prophesying, nor of my revelations. For what could I write more than my fathers have written? For have not they revealed the plan of salvation? I say unto you, Yea; and this sufficeth me.

Behold, it is expedient that much should be done among this people, because of the hardness of their hearts, and the deafness of their ears, and the blindness of their minds, and the stiffness of their necks; nevertheless, God is exceedingly merciful unto them, and has not as yet swept them off from the face of the land.

And there are many among us who have many revelations, for they are not all stiffnecked. And as many as are not stiffnecked and have faith, have communion with the Holy Spirit, which maketh manifest unto the children of men, according to their faith.

And now, behold, two hundred years had passed away, and the people of Nephi had waxed strong in the land. They observed to keep the law of Moses and the sabbath day holy unto the Lord. And they profaned not; neither did they blaspheme. And the laws of the land were exceedingly strict.

And they were scattered upon much of the face of the land, and the Lamanites also. And they were exceedingly more numerous than were they of the Nephites; and they loved murder and would drink the blood of beasts.

And it came to pass that they came many times against us, the Nephites, to battle. But our kings and our leaders were mighty men in the faith of the Lord; and they taught the people the ways of the Lord; wherefore, we withstood the Lamanites and swept them away out of our lands, and began to fortify our cities, or whatsoever place of our inheritance.

8 És rendkívül megsokasodtunk, és szétszóródtunk szerte a vidéken, és rendkívül gazdagok lettünk aranyban, és ezüstben, és értékes dolgokban, és finom megmunkálású fában, és épületekben, és gépekben, és vasban és vörösrézben is, és sárgarézben és acélban, mindenféle eszközöket készítvén a föld megművelésére, és harci fegyvereket – igen, készítettük a hegyes végű nyilat, és a tegezt, és a dárdát, és a lándzsát, és mindenféle háborús előkészületeket tettünk.

9 És így felkészülvén a lámánitákkal való találkozásra, nem boldogultak velünk. De beigazolódott az Úr szava, melyet atyáinkhoz szólt, mondván hogy: Amennyiben betartjátok parancsolataimat, boldogulni fogtok a földön.

10 És lőn, hogy az Úr prófétái megfenyegették Nefi népét, Isten szava szerint, hogy ha nem tartják be a parancsolatokat, hanem vétekbe esnek, akkor el fogják őket pusztítani a föld színéről.

11 A próféták, és a papok és tanítók tehát szorgalmasan dolgoztak, minden hosszútúrésszel szorgalomra buzdítva a népet; Mózes törvényét tanítván nekik, és azt, hogy mi célból adatott; meggyőzvéni őket, hogy tekintsenek várakozással a Messiásra, és higgyenek eljövételében úgy, mintha már el is jött volna. És ily módon tanították őket.

12 És lőn, hogy így cselekedvén visszatartották őket attól, hogy elpusztítsák őket a föld színéről, mert szurkálták szívüket a szóval, állandóan bűnbánatra serkentve őket.

13 És lőn, hogy kétszázharmincnyolc év telt el – háborúk, és viszálykodások, és széthúzások időszakaival, az idő nagy részének folyamán.

14 És én, Járom, nem írok többet, mert a lemezek kicsinyek. De íme, testvéreim, fordulhattok Nefi másik lemezeihez; mert íme, azokra vannak bevésve háborúink feljegyzései, a királyok írásai szerint, vagy azok szerint, amiket leíráttak.

15 És ezeket a lemezeket Omni fiam kezébe adom, hogy atyáim parancsolatai szerint lehessen vezetni azokat.

And we multiplied exceedingly, and spread upon the face of the land, and became exceedingly rich in gold, and in silver, and in precious things, and in fine workmanship of wood, in buildings, and in machinery, and also in iron and copper, and brass and steel, making all manner of tools of every kind to till the ground, and weapons of war—yea, the sharp pointed arrow, and the quiver, and the dart, and the javelin, and all preparations for war.

And thus being prepared to meet the Lamanites, they did not prosper against us. But the word of the Lord was verified, which he spake unto our fathers, saying that: Inasmuch as ye will keep my commandments ye shall prosper in the land.

And it came to pass that the prophets of the Lord did threaten the people of Nephi, according to the word of God, that if they did not keep the commandments, but should fall into transgression, they should be destroyed from off the face of the land.

Wherefore, the prophets, and the priests, and the teachers, did labor diligently, exhorting with all long-suffering the people to diligence; teaching the law of Moses, and the intent for which it was given; persuading them to look forward unto the Messiah, and believe in him to come as though he already was. And after this manner did they teach them.

And it came to pass that by so doing they kept them from being destroyed upon the face of the land; for they did prick their hearts with the word, continually stirring them up unto repentance.

And it came to pass that two hundred and thirty and eight years had passed away—after the manner of wars, and contentions, and dissensions, for the space of much of the time.

And I, Jarom, do not write more, for the plates are small. But behold, my brethren, ye can go to the other plates of Nephi; for behold, upon them the records of our wars are engraven, according to the writings of the kings, or those which they caused to be written.

And I deliver these plates into the hands of my son Omni, that they may be kept according to the commandments of my fathers.

Omni könyve

- 1 Íme lőn, hogy atyám, Járom megparancsolta nekem, Omninak, hogy írjak valamit ezekre a lemezekre, hogy megőrizzük a nemzedékrendünket.
- 2 Napjaimban tehát, szeretném, ha tudnátok, hogy sokat harcoltam karddal azért, hogy népemet, a nefitákat megóvjam attól, hogy ellenségeik, a lámániták kezére kerüljenek. De íme, én magam gonosz ember vagyok, és nem tartottam be az Úr rendelkezéseit és parancsolatait úgy, ahogy azt tennem kellett volna.
- 3 És lőn, hogy kétszázhetvenhat év múlt el, és volt sok békés időszakunk; és volt sok időszakunk súlyos háborúkkal és vérontással. Igen, egyszóval kétszáznyolcvankét év múlt el, és én atyáim parancsolatai szerint vezettem ezeket a lemezeket; és ráruháztam őket fiamra, Amáronra. És ezzel befejezem.
- 4 És most én, Amáron, atyám könyvébe leírom azon dolgokat, amiket leírok, mely kevés.
- 5 Íme lőn, hogy háromszázhusz év múlt el, és a nefiták gonoszabbik részét elpusztították.
- 6 Mert az Úr nem tűrhette, miután kivizsgálta őket Jeruzsálem földjéről és megtartotta és megóvta őket attól, hogy ellenségeik kezére kerüljenek; igen, nem tűrhette, hogy ne igazolódjanak be a szavak, melyeket atyáinkhoz szólt, mondván: Amennyiben nem tartjátok be parancsolataimat, nem fogtok boldogulni a földön.
- 7 Az Úr tehát nagy ítélettel látogatta meg őket; mindazonáltal megkímélte az igazlelkűeket, hogy el ne vesszenek, és kiszabadította őket ellenségeik kezéből.
- 8 És lőn, hogy a lemezeket átadtam fivéremnek, Kemisnek.

The Book of Omni

Behold, it came to pass that I, Omni, being commanded by my father, Jarom, that I should write somewhat upon these plates, to preserve our genealogy—

Wherefore, in my days, I would that ye should know that I fought much with the sword to preserve my people, the Nephites, from falling into the hands of their enemies, the Lamanites. But behold, I of myself am a wicked man, and I have not kept the statutes and the commandments of the Lord as I ought to have done.

And it came to pass that two hundred and seventy and six years had passed away, and we had many seasons of peace; and we had many seasons of serious war and bloodshed. Yea, and in fine, two hundred and eighty and two years had passed away, and I had kept these plates according to the commandments of my fathers; and I conferred them upon my son Amaron. And I make an end.

And now I, Amaron, write the things whatsoever I write, which are few, in the book of my father.

Behold, it came to pass that three hundred and twenty years had passed away, and the more wicked part of the Nephites were destroyed.

For the Lord would not suffer, after he had led them out of the land of Jerusalem and kept and preserved them from falling into the hands of their enemies, yea, he would not suffer that the words should not be verified, which he spake unto our fathers, saying that: Inasmuch as ye will not keep my commandments ye shall not prosper in the land.

Wherefore, the Lord did visit them in great judgment; nevertheless, he did spare the righteous that they should not perish, but did deliver them out of the hands of their enemies.

And it came to pass that I did deliver the plates unto my brother Chemish.

9 Most én, Kemis, írok egy kevés dolgot, amit írok, egy könyvbe a fivéremmel; mert íme, láttam az utolsó írást, amit írt, hogy azt a saját kezével írta; és azon a napon írta azt, amelyen átadta nekem azokat. És ily módon vezetjük a feljegyzéseket, mert ez atyáink parancsolatai szerint való. És ezzel befejezem.

10 Íme én, Abinádom, Kemis fia vagyok. Íme lón, hogy sok háborút és viszálykodást láttam népem, a nefiták, és a lámániták között; és én saját kardommal sok lámánita életét vettem el, testvéreim védelmében.

11 És íme, ezen nép feljegyzése lemezekre van vésve, melyek a királyoknál vannak, a nemzedékek szerint; és nem tudok más kinyilatkoztatásról, sem próféciáról, csak arról, ami le van írva; tehát ami elegendő, az le van írva. És ezzel bevégzem ezt.

12 Íme, én Amáleki, Abinádom fia vagyok. Íme, mondanék nektek valamit Móziást illetően, akit királlyá tettek Zarahemla földje felett; mert íme, az Úr figyelmeztette őt, hogy meneküljön el Nefi földről, és hogy mindazok, akik hajlandóak hallgatni az Úr szavára, vele együtt szintén menjenek ki arról a földről a vadonba.

13 És lón, hogy aszerint cselekedett, ahogy az Úr megparancsolta neki. És kimentek arról a földről a vadonba, annyian, ahányan csak hajlandóak voltak hallgatni az Úr szavára; és sok prédikálás és próféta-lás vezette őket. És állandóan intette őket Isten szava; és karjának hatalma vezette át őket a vadonon, míg le nem értek arra a földre, melyet Zarahemla földjének neveznek.

14 És felfedeztek egy népet, amelyet Zarahemla népének hívnak. Most nagy örvendezés volt Zarahemla népe között; és Zarahemla is rendkívül örvendezett, mert az Úr elküldte Móziás népét a rézlemezekkel, amelyek tartalmazták a zsidók feljegyzését.

Now I, Chemish, write what few things I write, in the same book with my brother; for behold, I saw the last which he wrote, that he wrote it with his own hand; and he wrote it in the day that he delivered them unto me. And after this manner we keep the records, for it is according to the commandments of our fathers. And I make an end.

Behold, I, Abinadom, am the son of Chemish. Behold, it came to pass that I saw much war and contention between my people, the Nephites, and the Lamanites; and I, with my own sword, have taken the lives of many of the Lamanites in the defence of my brethren.

And behold, the record of this people is engraven upon plates which is had by the kings, according to the generations; and I know of no revelation save that which has been written, neither prophecy; wherefore, that which is sufficient is written. And I make an end.

Behold, I am Amaleki, the son of Abinadom. Behold, I will speak unto you somewhat concerning Mosiah, who was made king over the land of Zarahemla; for behold, he being warned of the Lord that he should flee out of the land of Nephi, and as many as would hearken unto the voice of the Lord should also depart out of the land with him, into the wilderness—

And it came to pass that he did according as the Lord had commanded him. And they departed out of the land into the wilderness, as many as would hearken unto the voice of the Lord; and they were led by many preachings and prophesyings. And they were admonished continually by the word of God; and they were led by the power of his arm, through the wilderness until they came down into the land which is called the land of Zarahemla.

And they discovered a people, who were called the people of Zarahemla. Now, there was great rejoicing among the people of Zarahemla; and also Zarahemla did rejoice exceedingly, because the Lord had sent the people of Mosiah with the plates of brass which contained the record of the Jews.

15 Íme, lón, hogy Móziás felfedezte, hogy Zarahemla népe abban az időben jött ki Jeruzsálemből, amikor Sédékiást, Júda királyát fogságba hurcolták Babilóniába.

16 És a vadonban mentek, és az Úr keze áthozta őket a nagy vizeken arra a földre, ahol Móziás felfedezte őket; és attól az időtől fogva ott laktak.

17 És abban az időben, amikor Móziás felfedezte őket, már rendkívül megsokasodtak. Mindazonáltal volt már közöttük sok háború és súlyos viszálykodás, és időről időre kard által estek el; és romlott lett a nyelvük; és nem hoztak magukkal feljegyzéseket; és megtagadták Teremtőjük létezését; és sem Móziás, sem Móziás népe nem tudta megérteni őket.

18 De lón, hogy Móziás taníttatta őket az ő nyelvére. És lón, hogy miután megtanították őket Móziás nyelvére, Zarahemla elmondta atyái nemzedékrendjét, emlékezete szerint; és az le van írva, de nem ezeken a lemezeken.

19 És lón, hogy Zarahemla népe és Móziás népe egyesült; és Móziást nevezték meg, hogy a királyuk legyen.

20 És lón Móziás napjaiban, hogy egy nagy követ hoztak neki, rajta bevésésekkel; és ő Isten ajándéka és hatalma által lefordította a bevéséseket.

21 És azok beszámoltak egy bizonyos Koriántumrról, és népének legyilkolásáról. És Koriántumrot Zarahemla népe fedezte fel; és ő velük lakott kilenc holdtöltén keresztül.

22 A beszámoló atyáit illetően is szólt néhány szót. És első szülei a toronytól jöttek el, abban az időben, amikor az Úr összezavarta a nép nyelvét; és az Úr szigorúsága lesújtott rájuk, ítéletei szerint, melyek igazságosak; és csontjaik szétszórva hevernek az észak felé eső földön.

23 Íme én, Amáleki, Móziás napjaiban születtem; és megéltem, hogy meglássam a halálát; és Benjámín, az ő fia uralkodik a helyében.

Behold, it came to pass that Mosiah discovered that the people of Zarahemla came out from Jerusalem at the time that Zedekiah, king of Judah, was carried away captive into Babylon.

And they journeyed in the wilderness, and were brought by the hand of the Lord across the great waters, into the land where Mosiah discovered them; and they had dwelt there from that time forth.

And at the time that Mosiah discovered them, they had become exceedingly numerous. Nevertheless, they had had many wars and serious contentions, and had fallen by the sword from time to time; and their language had become corrupted; and they had brought no records with them; and they denied the being of their Creator; and Mosiah, nor the people of Mosiah, could understand them.

But it came to pass that Mosiah caused that they should be taught in his language. And it came to pass that after they were taught in the language of Mosiah, Zarahemla gave a genealogy of his fathers, according to his memory; and they are written, but not in these plates.

And it came to pass that the people of Zarahemla, and of Mosiah, did unite together; and Mosiah was appointed to be their king.

And it came to pass in the days of Mosiah, there was a large stone brought unto him with engravings on it; and he did interpret the engravings by the gift and power of God.

And they gave an account of one Coriantumr, and the slain of his people. And Coriantumr was discovered by the people of Zarahemla; and he dwelt with them for the space of nine moons.

It also spake a few words concerning his fathers. And his first parents came out from the tower, at the time the Lord confounded the language of the people; and the severity of the Lord fell upon them according to his judgments, which are just; and their bones lay scattered in the land northward.

Behold, I, Amaleki, was born in the days of Mosiah; and I have lived to see his death; and Benjamin, his son, reigneth in his stead.

24 És íme, Benjámin király napjaiban egy komoly háborút és sok vérontást láttam a nefiták és a lámániták között. De íme, a nefiták sok előnyt szereztek felettük; igen, olyannyira, hogy Benjámin király kiűzte őket Zarahemla földjéről.

25 És lőn, hogy kezdtem öreg lenni; és nem lévén magom, és mert tudom, hogy Benjámin király igaz ember az Úr előtt, neki adom tehát át ezeket a lemezeket, és minden embert buzdítok, hogy jöjjön Istenhez, Izráel Szentjéhez, és higgyen a prófétálásban, és a kinyilatkoztatásokban, és az angyalok szolgálattételében, és a nyelveken szólás ajándékában, és a nyelvek tolmácsolásának ajándékában, és minden olyan dologban, ami jó; mert semmi nincs, ami jó lenne, és ne az Úrtól jönne; és az, ami gonosz, az ördögtől jön.

26 És most, szeretett testvéreim, szeretném, ha Krisztushoz jönnétek, aki Izráel Szentje, és részesülnétek az ő szabadításában, és megváltásának hatalmában. Igen, jöjjetek hozzá, és ajánljátok fel neki teljes lelketeket, felajánlásként, és rendületlenül böjtöljete és imádkozzátok tovább, és tartsátok ki mindvégig; és ahogy él az Úr, megszabadultok.

27 És most azon bizonyos számú embert illetően szeretnék még valamit mondani, akik felmentek a vadonba, hogy visszatérjenek Nefi földjére; mert nagy számban voltak, akik szerették volna örökségük földjét birtokolni.

28 Felmentek tehát a vadonba. És a vezérük egy erős és hatalmas ember volt, és merevnyakú ember, viszálykodást idézett hát elő közöttük; és ötven kivételével mindenkit legyilkoltak a vadonban, azok pedig visszatértek Zarahemla földjére.

29 És lőn, hogy másokat is magukhoz vettek, tekintélyes számban, és ismét útra keltek a vadonba.

30 És nekem, Amálekinnek, volt egy fivérem, aki szintén velük ment; és azóta semmit nem tudok róluk. És közel állok hozzá, hogy síromba feküdjek; és ezek a lemezek tele vannak. És bevégezem beszédemet.

And behold, I have seen, in the days of king Benjamin, a serious war and much bloodshed between the Nephites and the Lamanites. But behold, the Nephites did obtain much advantage over them; yea, insomuch that king Benjamin did drive them out of the land of Zarahemla.

And it came to pass that I began to be old; and, having no seed, and knowing king Benjamin to be a just man before the Lord, wherefore, I shall deliver up these plates unto him, exhorting all men to come unto God, the Holy One of Israel, and believe in prophesying, and in revelations, and in the ministering of angels, and in the gift of speaking with tongues, and in the gift of interpreting languages, and in all things which are good; for there is nothing which is good save it comes from the Lord: and that which is evil cometh from the devil.

And now, my beloved brethren, I would that ye should come unto Christ, who is the Holy One of Israel, and partake of his salvation, and the power of his redemption. Yea, come unto him, and offer your whole souls as an offering unto him, and continue in fasting and praying, and endure to the end; and as the Lord liveth ye will be saved.

And now I would speak somewhat concerning a certain number who went up into the wilderness to return to the land of Nephi; for there was a large number who were desirous to possess the land of their inheritance.

Wherefore, they went up into the wilderness. And their leader being a strong and mighty man, and a stiffnecked man, wherefore he caused a contention among them; and they were all slain, save fifty, in the wilderness, and they returned again to the land of Zarahemla.

And it came to pass that they also took others to a considerable number, and took their journey again into the wilderness.

And I, Amaleki, had a brother, who also went with them; and I have not since known concerning them. And I am about to lie down in my grave; and these plates are full. And I make an end of my speaking.

Mormon szavai

- 1 És most én, Mormon, azon vagyok, hogy a feljegyzést, melyet készítettem, átadjam fiam, Moróni kezébe, íme, tanúja voltam népem, a nefiták majdnem teljes pusztulásának.
- 2 És sok száz évvel Krisztus eljövetele után van az, hogy ezeket a feljegyzéseket fiam kezébe adom; és úgy tűnik nekem, hogy ő tanúja lesz népem teljes pusztulásának. De adja Isten, hogy túlélje őket, hogy írhasson valamelyest őket illetően, és valamelyest Krisztust illetően is, hogy egy napon az talán hasznukra lehessen.
- 3 És most szólok valamelyest azt illetően, amit leírtam; mert miután kivonatot készítettem Nefi lemezeiről, egészen ennek a Benjámin királynak az uralkodásáig, akiről Amáleki beszélt, kutattam a feljegyzések között, melyeket kezeimbe adtak vala, és megtaláltam ezeket a lemezeket, amelyek a próféták ezen rövid beszámolóját tartalmazzák, Jákóbtól egészen ennek a Benjámin királynak az uralkodásáig, és sokat Nefi szavai közül is.
- 4 És tetszenek nekem azok a dolgok, amelyek ezen a lemezeken vannak, Krisztus eljövetelének próféciai miatt; és atyáim tudták, hogy azok közül sok már beteljesedett; igen, és én is tudom, hogy mindazon dolog, amelyet egészen a mai napig prófétáltak, beteljesedett, és mindazon dolognak, mely ezen nap után jön el, biztosan be kell következnie.
- 5 Ezeket választottam tehát, hogy befejezzem velük a feljegyzésemet; feljegyzésemnek amely maradékát Nefi lemezeiről veszem; és a századrészét sem tudom leírni népem dolgainak.
- 6 De íme, veszem ezeket a lemezeket, melyek ezeket a próféciaikat és kinyilatkoztatásokat tartalmazzák, és feljegyzésem maradéka mellé teszem őket, mert azok kiválóak szememben; és tudom, hogy kiválóak lesznek a testvéreimnek is.
- 7 És ezt egy bölcs célból teszem, mert munkálkodásai szerint, az Úr Lelke, mely bennem van, így suttog nekem. És most, én nem tudok minden dolgot; de az Úr minden dolgot tud, ami el fog jönni; munkálkodik tehát bennem, hogy akarata szerint cselekedjek.

The Words of Mormon

And now I, Mormon, being about to deliver up the record which I have been making into the hands of my son Moroni, behold I have witnessed almost all the destruction of my people, the Nephites.

And it is many hundred years after the coming of Christ that I deliver these records into the hands of my son; and it supposeth me that he will witness the entire destruction of my people. But may God grant that he may survive them, that he may write somewhat concerning them, and somewhat concerning Christ, that perhaps some day it may profit them.

And now, I speak somewhat concerning that which I have written; for after I had made an abridgment from the plates of Nephi, down to the reign of this king Benjamin, of whom Amaleki spake, I searched among the records which had been delivered into my hands, and I found these plates, which contained this small account of the prophets, from Jacob down to the reign of this king Benjamin, and also many of the words of Nephi.

And the things which are upon these plates pleasing me, because of the prophecies of the coming of Christ; and my fathers knowing that many of them have been fulfilled; yea, and I also know that as many things as have been prophesied concerning us down to this day have been fulfilled, and as many as go beyond this day must surely come to pass—

Wherefore, I chose these things, to finish my record upon them, which remainder of my record I shall take from the plates of Nephi; and I cannot write the hundredth part of the things of my people.

But behold, I shall take these plates, which contain these prophesyings and revelations, and put them with the remainder of my record, for they are choice unto me; and I know they will be choice unto my brethren.

And I do this for a wise purpose; for thus it whispereth me, according to the workings of the Spirit of the Lord which is in me. And now, I do not know all things; but the Lord knoweth all things which are to come; wherefore, he worketh in me to do according to his will.

- 8 Testvéreimet illetően imádkozom tehát Istenhez, hogy ismét eljuthassanak majd Isten megismeréséhez, igen, Krisztus megváltásának megismeréséhez; hogy majd ismét tetszetős nép lehessenek.
- 9 És most én, Mormon, hozzálátok, hogy befejezem a feljegyzésemet, melyet Nefi lemezeiről veszek; és azon tudás és értelem szerint készítem el ezt, melyet Isten megadott nekem.
- 10 Lőn tehát, hogy miután Amáleki átadta ezeket a lemezeket Benjámin király kezébe, ő vette és a többi lemezek mellé helyezte őket, melyek azon feljegyzéseket tartalmazták, amiket királyok adtak tovább nemzedékről nemzedékre, Benjámin király napjaiig.
- 11 És Benjámin király óta is továbbadták őket nemzedékről nemzedékre, míg végül az én kezembe jutottak. És én, Mormon, imádkozom Istenhez, hogy mostantól fogva őrizze meg őket. És tudom, hogy meg fogja őrizni; mert nagyszerű dolgok vannak írva azokon, melyekből népemet és testvéreiket meg fogják ítélni a nagy és utolsó napon, Isten szava szerint, mely meg van írva.
- 12 És most, ezen Benjámin királyt illetően – voltak némi viszálykodások saját népe között.
- 13 És még lőn, hogy a lámániták seregei lejöttek Nefi földjéről, hogy harcoljanak népe ellen. De íme, Benjámin király összegyűjtötte seregeit, és ellenállt nekik; és harcolt saját karjának erejével, Lábán kardjával.
- 14 És az Úr erejével hadakoztak ellenségeikkel szemben, míg sok ezer lámánitát meg nem öltek. És lőn, hogy addig hadakoztak a lámániták ellen, míg örökségük összes földjéről ki nem űzték őket.
- 15 És lőn, hogy miután voltak hamis Krisztusok, befogták a szájukat, és büntetteik szerint megbüntették őket;

And my prayer to God is concerning my brethren, that they may once again come to the knowledge of God, yea, the redemption of Christ; that they may once again be a delightsome people.

And now I, Mormon, proceed to finish out my record, which I take from the plates of Nephi; and I make it according to the knowledge and the understanding which God has given me.

Wherefore, it came to pass that after Amaleki had delivered up these plates into the hands of king Benjamin, he took them and put them with the other plates, which contained records which had been handed down by the kings, from generation to generation until the days of king Benjamin.

And they were handed down from king Benjamin, from generation to generation until they have fallen into my hands. And I, Mormon, pray to God that they may be preserved from this time henceforth. And I know that they will be preserved; for there are great things written upon them, out of which my people and their brethren shall be judged at the great and last day, according to the word of God which is written.

And now, concerning this king Benjamin—he had somewhat of contentions among his own people.

And it came to pass also that the armies of the Lamanites came down out of the land of Nephi, to battle against his people. But behold, king Benjamin gathered together his armies, and he did stand against them; and he did fight with the strength of his own arm, with the sword of Laban.

And in the strength of the Lord they did contend against their enemies, until they had slain many thousands of the Lamanites. And it came to pass that they did contend against the Lamanites until they had driven them out of all the lands of their inheritance.

And it came to pass that after there had been false Christs, and their mouths had been shut, and they punished according to their crimes;

- 16 És miután voltak hamis próféták, és hamis prédikátorok és tanítók a nép között, és mindezeket bűntetteik szerint megbüntették; és miután sok viszálykodás és átpártolás volt a lámánitákhoz, íme, lőn, hogy Benjámín király a szent próféták segítségével, akik népe között voltak –
- 17 Mert íme, Benjámín király szent ember volt, és igazlelkűségben uralkodott népe felett; és sok szent ember volt országában, és ők Isten szavát szólták, hatalommal és felhatalmazással; és sok csípős beszédet használtak a nép merevnyakúsága miatt –
- 18 Tehát Benjámín király ezek segítségével, teste teljes erejével és egész lényé képességével fáradozva, és a próféták is így fáradozva, még egyszer békét teremtett az országban.
- And after there had been false prophets, and false preachers and teachers among the people, and all these having been punished according to their crimes; and after there having been much contention and many dissensions away unto the Lamanites, behold, it came to pass that king Benjamin, with the assistance of the holy prophets who were among his people—
- For behold, king Benjamin was a holy man, and he did reign over his people in righteousness; and there were many holy men in the land, and they did speak the word of God with power and with authority; and they did use much sharpness because of the stiffneckedness of the people—
- Wherefore, with the help of these, king Benjamin, by laboring with all the might of his body and the faculty of his whole soul, and also the prophets, did once more establish peace in the land.

Móziás könyve

Móziás 1

- 1 És most egész Zarahemla földjén nem volt több viszálykodás mindazon népek között, akik Benjámin királyhoz tartoztak, úgyhogy Benjámin király hátralevő napjaiban állandó volt a béke.
- 2 És lőn, hogy három fia volt; és neveiket Móziásnak, és Helórumnak és Hélamánnak nevezte. És taníttatta őket atyái nyelvének teljességére, hogy ezáltal értő emberek legyenek; és hogy tudhassanak azon próféciákról, melyeket atyáik szája szólott volt, melyeket az Úr keze adott át nekik.
- 3 És tanította őket a feljegyzésekről is, melyek a rézlemezekre voltak vésve, mondván: Fiaim, szeretném, ha emlékeznétek rá, hogy ha nem lettek volna ezek a lemezek, melyek tartalmazzák ezen feljegyzéseket és ezen parancsolatokat, akkor, nem ismervén Isten rejtelmait, tudatlanságban kellett volna sínylődnünk mind a mai napig.
- 4 Mert nem lett volna lehetséges, hogy atyánk, Lehi mindezen dolgokra vissza tudjon emlékezni, hogy megtanítsa azokat a gyermekeinek, hacsak nem e lemezek segítségével; mert őt megtanították az Egyiptomiak nyelvére, el tudta tehát olvasni ezeket a bevéséseket, és meg tudta tanítani a gyermekeinek, hogy ezáltal ők is megtaníthassák azokat a gyermekeiknek, és így betöltsék Isten parancsolatait, még hozzá egészen mostanáig.
- 5 Mondom nektek, fiaim, ha nem lettek volna meg ezek a dolgok, melyeket Isten keze tartott és őrzött meg, hogy olvashassuk és megérthessük a rejtelmait, és mindig a szemünk előtt lehessenek a parancsolatai, akkor már az atyáink hitetlenségbe süllyedtek volna, és hasonlóak lennénk testvéreinkhez, a lámánitákhoz, akik semmit nem tudnak ezekről a dolgokról, és atyáik hagyományai miatt, melyek nem helyesek, még csak el sem hiszik ezeket, amikor tanítják őket nekik.

The Book of Mosiah

Mosiah 1

And now there was no more contention in all the land of Zarahemla, among all the people who belonged to king Benjamin, so that king Benjamin had continual peace all the remainder of his days.

And it came to pass that he had three sons; and he called their names Mosiah, and Helorum, and Helaman. And he caused that they should be taught in all the language of his fathers, that thereby they might become men of understanding; and that they might know concerning the prophecies which had been spoken by the mouths of their fathers, which were delivered them by the hand of the Lord.

And he also taught them concerning the records which were engraven on the plates of brass, saying: My sons, I would that ye should remember that were it not for these plates, which contain these records and these commandments, we must have suffered in ignorance, even at this present time, not knowing the mysteries of God.

For it were not possible that our father, Lehi, could have remembered all these things, to have taught them to his children, except it were for the help of these plates; for he having been taught in the language of the Egyptians therefore he could read these engravings, and teach them to his children, that thereby they could teach them to their children, and so fulfilling the commandments of God, even down to this present time.

I say unto you, my sons, were it not for these things, which have been kept and preserved by the hand of God, that we might read and understand of his mysteries, and have his commandments always before our eyes, that even our fathers would have dwindled in unbelief, and we should have been like unto our brethren, the Lamanites, who know nothing concerning these things, or even do not believe them when they are taught them, because of the traditions of their fathers, which are not correct.

- 6 Ó fiaim, szeretném, ha emlékeznétek rá, hogy ezen kijelentések igazak, és arra is, hogy ezen feljegyzések igazak. És íme, Nefi lemezei is, amelyek atyáink feljegyzéseit és kijelentéseit tartalmazzák, attól az időtől fogva, hogy Jeruzsálemet elhagyták, mostanáig, és ezek igazak; és tudhatjuk, hogy valóságok, mert a szemünk előtt vannak.
- 7 És most, fiaim, szeretném, ha emlékeznétek rá, hogy szorgalmasan kutassátok őket, hogy ez hasznotokra legyen; és szeretném, ha betartanátok Isten parancsolatait, hogy boldogulhassatok ezen a földön, azon ígérek szerint, melyeket atyáinknak tett az Úr.
- 8 És még sok más dolgot tanított Benjámin király a fiainak, melyek nincsenek leírva ebben a könyvben.
- 9 És lőn, hogy miután Benjámin király bevégezte fiait tanítását, megöregedett és látta, hogy nagyon hamar el kell mennie az egész földnek útján; ajánlatosnak gondolta tehát, hogy a királyságot átruházza az egyik fiára.
- 10 Magához hívatta tehát Móziást, és ezek azok a szavak, melyekkel szólt hozzá, mondván: Fiam, tégy közzé kiáltványt az egész országban, az egész népnek, vagyis Zarahemla népének és Móziás egész népének, akik az országban laknak, hogy ezáltal gyűljenek össze, mert holnap magam akarom kihirdetni ennek az én népemnek, hogy te vagy e népnek királya és uralkodója, akit az Úr, a mi Istenünk adott nekünk.
- 11 Továbbá pedig egy nevet fogok adni ennek a népnek, hogy ezáltal meg lehessen őket különböztetni az összes többi néptől, melyet az Úristen Jeruzsálem földjéről kihozott; és ezt azért teszem, mert szorgalmas nép voltak Isten parancsolatainak betartásában.
- 12 És egy olyan nevet adok nekik, mely soha nem törlődik el, hacsak nem vétek által.

O my sons, I would that ye should remember that these sayings are true, and also that these records are true. And behold, also the plates of Nephi, which contain the records and the sayings of our fathers from the time they left Jerusalem until now, and they are true; and we can know of their surety because we have them before our eyes.

And now, my sons, I would that ye should remember to search them diligently, that ye may profit thereby; and I would that ye should keep the commandments of God, that ye may prosper in the land according to the promises which the Lord made unto our fathers.

And many more things did king Benjamin teach his sons, which are not written in this book.

And it came to pass that after king Benjamin had made an end of teaching his sons, that he waxed old, and he saw that he must very soon go the way of all the earth; therefore, he thought it expedient that he should confer the kingdom upon one of his sons.

Therefore, he had Mosiah brought before him; and these are the words which he spake unto him, saying: My son, I would that ye should make a proclamation throughout all this land among all this people, or the people of Zarahemla, and the people of Mosiah who dwell in the land, that thereby they may be gathered together; for on the morrow I shall proclaim unto this my people out of mine own mouth that thou art a king and a ruler over this people, whom the Lord our God hath given us.

And moreover, I shall give this people a name, that thereby they may be distinguished above all the people which the Lord God hath brought out of the land of Jerusalem; and this I do because they have been a diligent people in keeping the commandments of the Lord.

And I give unto them a name that never shall be blotted out, except it be through transgression.

- 13 Igen, továbbá pedig azt mondom nektek, hogy ha az Úrnak ezen igen kedvelt népe vétékbe esnék, és gonosz és házasságtörő néppé válnék, akkor az Úr ki fogja őket szolgálatni, hogy ezáltal olyan gyengék lesznek, mint a testvéreik; és nem fogja többé pártatlan és bámulatos hatalma által megőrizni őket, ahogyan mindezidáig atyáinkat megőrizte.
- 14 Mert azt mondom nektek, hogy ha nem nyújtotta volna ki karját atyáink megőrzésére, akkor a lámániták kezébe kellett volna kerülniük, és gyűlöletük áldozataivá váltak volna.
- 15 És lőn, hogy miután Benjámín király bevégezte fiához intézett ezen kijelentéseit, gondjaira bízta a királyság minden ügyét.
- 16 Továbbá pedig gondjaira bízta a feljegyzéseket, melyek a rézlemezekre voltak vésve; és Nefi lemezeit is; és Lábán kardját is, és a gömböt vagy irányítót, mely a vadonon át vezette atyáinkat, melyet az Úr keze készített, hogy azáltal lehessen vezetni őket, mindenkit azon figyelem és szorgalom szerint, melyet irányában tanúsítottak.
- 17 Ezért amikor hűtlenek voltak, se nem boldogultak se nem haladtak előre az útukon, hanem visszafelé hajtották őket, és magukra vonták Isten nemtetszését; és ezért éhséggel és keserves megpróbáltatásokkal lettek sújtva, hogy felserkentsék őket a kötelességükre történő emlékezésben.
- 18 És most lőn, hogy Móziás ment, és úgy tett, ahogy apja megparancsolta neki, és kihirdette mindazon népeknek, melyek Zarahemla földjén voltak, hogy ezáltal összegyűlhesse nekik és a templomhoz felmenvén meghallják a szavakat, melyeket atyja szól majd hozzájuk.

Yea, and moreover I say unto you, that if this highly favored people of the Lord should fall into transgression, and become a wicked and an adulterous people, that the Lord will deliver them up, that thereby they become weak like unto their brethren; and he will no more preserve them by his matchless and marvelous power, as he has hitherto preserved our fathers.

For I say unto you, that if he had not extended his arm in the preservation of our fathers they must have fallen into the hands of the Lamanites, and become victims to their hatred.

And it came to pass that after king Benjamin had made an end of these sayings to his son, that he gave him charge concerning all the affairs of the kingdom.

And moreover, he also gave him charge concerning the records which were engraven on the plates of brass; and also the plates of Nephi; and also, the sword of Laban, and the ball or director, which led our fathers through the wilderness, which was prepared by the hand of the Lord that thereby they might be led, every one according to the heed and diligence which they gave unto him.

Therefore, as they were unfaithful they did not prosper nor progress in their journey, but were driven back, and incurred the displeasure of God upon them; and therefore they were smitten with famine and sore afflictions, to stir them up in remembrance of their duty.

And now, it came to pass that Mosiah went and did as his father had commanded him, and proclaimed unto all the people who were in the land of Zarahemla that thereby they might gather themselves together, to go up to the temple to hear the words which his father should speak unto them.

Móziás 2

- 1 És lőn, hogy miután Móziás úgy tett, ahogy apja megparancsolta neki, és az egész országban kiáltványt tett közzé, hogy a nép az egész országban összegyűlt, hogy felmelessenek a templomhoz, azon szavak meghallgatására, melyeket Benjámin király szól majd hozzájuk.
- 2 És nagy számban voltak, méghozzá olyan sokan, hogy nem számolták meg őket; mivel rendkívül megsokasodtak és hatalmasak lettek ezen a földön.
- 3 És vettek még nyájuk zsengéjéből is, hogy Mózes törvénye szerint áldozatot és égő felajánlásokat ajánlhassanak fel;
- 4 És azért is, hogy hálat adhassanak az Úrnak, Istenüknek, aki kihozta őket Jeruzsálem földjéről, és aki kiszabadította őket ellenségeik kezéből, és igaz embereket jelölt ki tanítóiknak, és egy igaz embert a királyuknak, aki békét teremtett Zarahemla földjén, és aki Isten parancsolatainak betartására tanította őket, hogy örvendezhessenek és szeretet tölthesse be őket Isten és minden ember iránt.
- 5 És lőn, hogy amikor a templomhoz felérkeztek, körös-körül felverték sátraikat; minden férfi a családja szerint, mely feleségéből, és fiaiból, és leányaiból, és azok fiaiból és leányaiból állt, a legidősebbtől a legfiatalabbig, és minden család különvált a másiktól.
- 6 És a templom körül verték fel sátraikat, minden férfinak úgy volt a sátra, hogy annak nyílása a templom felé nézett, hogy ezáltal a sátraikban maradjanak és hallhassák a szavakat, melyet Benjámin király szól majd hozzájuk;
- 7 És mivel a sokaság oly hatalmas volt, hogy Benjámin király nem tudta mindannyiukat a templom falain belül tanítani, emeltetett tehát egy tornyot, hogy ezáltal népe hallhassa a szavakat, melyeket szól majd hozzájuk.

Mosiah 2

And it came to pass that after Mosiah had done as his father had commanded him, and had made a proclamation throughout all the land, that the people gathered themselves together throughout all the land, that they might go up to the temple to hear the words which king Benjamin should speak unto them.

And there were a great number, even so many that they did not number them; for they had multiplied exceedingly and waxed great in the land.

And they also took of the firstlings of their flocks, that they might offer sacrifice and burnt offerings according to the law of Moses;

And also that they might give thanks to the Lord their God, who had brought them out of the land of Jerusalem, and who had delivered them out of the hands of their enemies, and had appointed just men to be their teachers, and also a just man to be their king, who had established peace in the land of Zarahemla, and who had taught them to keep the commandments of God, that they might rejoice and be filled with love towards God and all men.

And it came to pass that when they came up to the temple, they pitched their tents round about, every man according to his family, consisting of his wife, and his sons, and his daughters, and their sons, and their daughters, from the eldest down to the youngest, every family being separate one from another.

And they pitched their tents round about the temple, every man having his tent with the door thereof towards the temple, that thereby they might remain in their tents and hear the words which king Benjamin should speak unto them;

For the multitude being so great that king Benjamin could not teach them all within the walls of the temple, therefore he caused a tower to be erected, that thereby his people might hear the words which he should speak unto them.

8 És lőn, hogy a toronyból elkezdett beszélni népéhez; és ők a sokaság hatalmas volta miatt nem mind hallhatták a szavait; ő tehát a szavakat, melyeket szólt, leíratta és elküldette azokhoz, akik nem voltak hangjának hallótávolságában, hogy ők is megkaphassák a szavait.

9 És ezek a szavak, melyeket szólt és leíratott, mondván: Testvéreim, mindannyian, akik összegyűltetek, ti, akik hallhatjátok szavaimat, melyeket hozzátok szólok majd ezen a napon; mert nem azért parancsoltam meg nektek, hogy ide feljőjtek, hogy tréfát űzzetek a szavakból, melyeket szólni fogok, hanem azért, hogy hallgassatok rám, és nyissátok ki a fületeket, hogy hallhassatok, és a szíveteket, hogy érthessetek, és az elméteket, hogy Isten rejtelmei fel tárulhassanak szemeitek előtt.

10 Nem azért parancsoltam meg nektek, hogy ide feljőjtek, hogy féljetez tőlem, vagy hogy azt gondoljátok, hogy én magam több vagyok egy halandó embernél.

11 De olyan vagyok, mint ti magatok, kiszolgáltatva mindenféle gyengeségnek a testben és az elmében; mégis megválasztott ez a nép, és felszentelt atyám, és megengedte az Úr keze, hogy uralkodó és király legyek ezen nép felett; és megtartott és megőrzött az ő páratlan hatalma, hogy titeket szolgáljalak mindazon hatalommal, elmével és erővel, amit az Úr megadott nekem.

12 Azt mondom nektek, hogy ahogyan meg lett engedve nekem, hogy a szolgálatokban töltssem napjaimat, egészen mostanáig, és nem kívántam tőletek se aranyat, se ezüstöt vagy valamiféle kincset;

13 És azt sem engedtem, hogy tömlöcbe zárjanak benneteket, vagy hogy egymást rabszolgává tegyétek, és azt sem, hogy gyilkoljátok, vagy fosztogassatok, vagy lopjátok, vagy házasságtörést kövessetek el; és még azt sem engedtem, hogy bármilyen gonoszságot elkövessetek, és arra tanítottalak benneteket, hogy tartsátok be az Úr parancsolatait, minden dologban, amit megparancsolt nektek –

And it came to pass that he began to speak to his people from the tower; and they could not all hear his words because of the greatness of the multitude; therefore he caused that the words which he spake should be written and sent forth among those that were not under the sound of his voice, that they might also receive his words.

And these are the words which he spake and caused to be written, saying: My brethren, all ye that have assembled yourselves together, you that can hear my words which I shall speak unto you this day; for I have not commanded you to come up hither to trifle with the words which I shall speak, but that you should hearken unto me, and open your ears that ye may hear, and your hearts that ye may understand, and your minds that the mysteries of God may be unfolded to your view.

I have not commanded you to come up hither that ye should fear me, or that ye should think that I of myself am more than a mortal man.

But I am like as yourselves, subject to all manner of infirmities in body and mind; yet I have been chosen by this people, and consecrated by my father, and was suffered by the hand of the Lord that I should be a ruler and a king over this people; and have been kept and preserved by his matchless power, to serve you with all the might, mind and strength which the Lord hath granted unto me.

I say unto you that as I have been suffered to spend my days in your service, even up to this time, and have not sought gold nor silver nor any manner of riches of you;

Neither have I suffered that ye should be confined in dungeons, nor that ye should make slaves one of another, nor that ye should murder, or plunder, or steal, or commit adultery; nor even have I suffered that ye should commit any manner of wickedness, and have taught you that ye should keep the commandments of the Lord, in all things which he hath commanded you—

- 14 És még én magam is saját kezeimmal dolgoztam, hogy szolgálhassalak benneteket, és hogy ne legyetek adókkal megterhelve, és hogy semmi olyan ne érjen titeket, melyet gyötrelmes lenne elviselnetek – és mindezen dolgoknak, amiket elmondtam, ti magatok vagytok tanúi ezen a napon.
- 15 Mégis, testvéreim, ezen dolgokat nem azért tettem, hogy dicsekedhessek, se nem azért mondom el ezeket a dolgokat, hogy ezáltal vádolhassalak benneteket; hanem azért mondom el nektek ezeket a dolgokat, hogy tudhassátok, hogy tiszta lelkiismerettel tudok elszámolni Isten előtt ezen a napon.
- 16 Íme, mondom nektek, hogy mert azt mondtam nektek, hogy napjaimat a ti szolgálatotokban töltöttem, azzal nem dicsekedni szeretnék, mert én is csak Isten szolgálatában voltam.
- 17 És íme, azért mondom el nektek ezeket a dolgokat, hogy bölcsességet tanulhassátok; hogy megtanulhassátok, hogy amikor embertársaitok szolgálatában vagytok, akkor is csak Istenetek szolgálatában vagytok.
- 18 Íme, engem királyotoknak hívtatok; és ha én, akit ti királyotoknak hívtok, azon fáradozom, hogy titeket szolgáljalak, akkor nem kellene-e nektek is azon fáradoznotok, hogy egymást szolgáljátok?
- 19 És íme, ezen kívül, ha én, akit ti királyotoknak hívtok, aki napjaimat a ti szolgálatotokban töltöttem, és mégis csak Isten szolgálatában voltam, bármilyen köszönetet is kiérdelek tőletek, Ó mennyi köszönetet kellene mondanotok akkor a ti mennyei Királyotoknak!
- 20 Azt mondom nektek, testvéreim, ha minden köszönetet és dicséretet, amit teljes lelketeknek hatalmában áll birtokolni, megadnátok annak az Istennek, aki teremtett titeket, és fenntartott és megőrzött titeket, és megörvendeztetett benneteket, és aki megengedte nektek, hogy egymással békében éljete

And even I, myself, have labored with mine own hands that I might serve you, and that ye should not be laden with taxes, and that there should nothing come upon you which was grievous to be borne—and of all these things which I have spoken, ye yourselves are witnesses this day.

Yet, my brethren, I have not done these things that I might boast, neither do I tell these things that thereby I might accuse you; but I tell you these things that ye may know that I can answer a clear conscience before God this day.

Behold, I say unto you that because I said unto you that I had spent my days in your service, I do not desire to boast, for I have only been in the service of God.

And behold, I tell you these things that ye may learn wisdom; that ye may learn that when ye are in the service of your fellow beings ye are only in the service of your God.

Behold, ye have called me your king; and if I, whom ye call your king, do labor to serve you, then ought not ye to labor to serve one another?

And behold also, if I, whom ye call your king, who has spent his days in your service, and yet has been in the service of God, do merit any thanks from you, O how you ought to thank your heavenly King!

I say unto you, my brethren, that if you should render all the thanks and praise which your whole soul has power to possess, to that God who has created you, and has kept and preserved you, and has caused that ye should rejoice, and has granted that ye should live in peace one with another—

21 Azt mondom nektek, hogy ha szolgálnátok őt, aki a kezdettől fogva teremtett titeket, és napról-napra megőríz benneteket azáltal, hogy lehetet kölcsönöz nektek, hogy saját akaratotok szerint élhessetek és mozoghassatok és cselekedhessetek, és még fenn is tart benneteket az egyik pillanattól a másikig – mondom, ha teljes lelketekkel szolgálnátok is őt, akkor is csak haszontalan szolgák lennétek.

22 És íme, ő csak annyit követel meg tőletek, hogy tartsátok be a parancsolatait; és megígérte nektek, hogy ha betartjátok a parancsolatait, akkor boldogulni fogtok ezen a földön; és ő soha nem tér el attól, amit mondott; ezért ha ti betartjátok a parancsolatait, ő igenis megáld és felvirágoztat benneteket.

23 És most, először is megteremtett benneteket, és megadta nektek az életeteket, amiért adósai vagytok neki.

24 És másodszor, megköveteli tőletek, hogy úgy tegyetek, ahogyan azt megparancsolta nektek; amit ha megtesztek, akkor rögtön megáld benneteket; és így már meg is fizetett nektek. És még mindig adósai vagytok, azok vagytok és azok is lesztek, örökkön-örökké; mivel dicsekedhettek tehát?

25 És most azt kérdezem, szólhattok-e valamit is magatokért? Válaszolok nektek: Nem. Nem mondhatjátok el, hogy akár annyik is lennétek, mint a föld pora; bár a föld porából lettetek teremtve; de íme, az ahhoz tartozik, aki megteremtett benneteket.

26 És én, akit királyotoknak hívtok, még én sem vagyok jobb nálatok; mert én is a porból vagyok. És látjátok, hogy öreg vagyok, és közel állok hozzá, hogy ezt a halandó testet átadjam az anyaföldnek.

27 Ezért, amint azt megmondtam nektek, hogy szolgálalak benneteket, tiszta lelkiismerettel járva Isten előtt, éppen úgy most azért hívattalak össze benneteket, hogy ártatlannak találtassam, és hogy ne szennyezzen be a véretek, amikor majd odaállok hogy Isten megítéljen azon dolgokért, melyeket veletek kapcsolatban megparancsolt nekem.

I say unto you that if ye should serve him who has created you from the beginning, and is preserving you from day to day, by lending you breath, that ye may live and move and do according to your own will, and even supporting you from one moment to another—I say, if ye should serve him with all your whole souls yet ye would be unprofitable servants.

And behold, all that he requires of you is to keep his commandments; and he has promised you that if ye would keep his commandments ye should prosper in the land; and he never doth vary from that which he hath said; therefore, if ye do keep his commandments he doth bless you and prosper you.

And now, in the first place, he hath created you, and granted unto you your lives, for which ye are indebted unto him.

And secondly, he doth require that ye should do as he hath commanded you; for which if ye do, he doth immediately bless you; and therefore he hath paid you. And ye are still indebted unto him, and are, and will be, forever and ever; therefore, of what have ye to boast?

And now I ask, can ye say aught of yourselves? I answer you, Nay. Ye cannot say that ye are even as much as the dust of the earth; yet ye were created of the dust of the earth; but behold, it belongeth to him who created you.

And I, even I, whom ye call your king, am no better than ye yourselves are; for I am also of the dust. And ye behold that I am old, and am about to yield up this mortal frame to its mother earth.

Therefore, as I said unto you that I had served you, walking with a clear conscience before God, even so I at this time have caused that ye should assemble yourselves together, that I might be found blameless, and that your blood should not come upon me, when I shall stand to be judged of God of the things whereof he hath commanded me concerning you.

- 28 Mondom nektek, hogy azért hívatlak össze benneteket, hogy ruházatomat az időnek ebben a szakaszában, amikor közel állok hozzá, hogy síromba ereszkedjem, megtisztíthassam a véretektől, hogy békecségekben ereszkedhessem le, és halhatatlan lelkem egy igazságos Isten dicséreteinek éneklésében csatlakozhasson a fenti kórusokhoz.
- 29 Továbbá pedig azt mondom nektek, hogy azért hívatlak össze benneteket, hogy kijelenthessem nektek, hogy nem lehetek többé sem tanítótok, sem királyotok;
- 30 Mert már most is egész testem rendkívül reszket, míg megpróbálok beszélni hozzátok; de az Úristen támogat engem, és megengedte, hogy szóljak hozzátok, és megparancsolta, hogy jelentsem ki nektek ezen a napon, hogy Móziás fiam a királyotok és az uralkodótok.
- 31 És most, testvéreim, szeretném, ha továbbra is úgy tennétek, ahogy eddig is tettetek. Ahogyan betartotátok a parancsolataimat, és atyám parancsolatait is, és boldogultatok, és megőriztek benneteket attól, hogy ellenségeitek kezébe kerüljétek, éppen úgy, ha betartjátok fiam parancsolatait, vagyis Isten parancsolatait, melyeket ő ad át nektek, boldogulni fogtok ezen a földön, és ellenségeiteknek nem lesz hatalma felettetek.
- 32 De vigyázz, Ó népem, nehogy vizzálykodások támadjanak közöttetek, nehogy annak a gonosz léleknek akarjátok engedelmeskedni, amelyről atyám, Móziás beszélt.
- 33 Mert íme, kijelentették, hogy jaj annak, aki ezen léleknek akar engedelmeskedni; mert ha neki akar engedelmeskedni, és a bűneiben megmaradva azokban hal meg, az kárhozatot iszik a saját lelkére; mert zsoldjaként örök büntetést kap, mivel saját tudásának ellentmondva áthágta Isten törvényét.

I say unto you that I have caused that ye should assemble yourselves together that I might rid my garments of your blood, at this period of time when I am about to go down to my grave, that I might go down in peace, and my immortal spirit may join the choirs above in singing the praises of a just God.

And moreover, I say unto you that I have caused that ye should assemble yourselves together, that I might declare unto you that I can no longer be your teacher, nor your king;

For even at this time, my whole frame doth tremble exceedingly while attempting to speak unto you; but the Lord God doth support me, and hath suffered me that I should speak unto you, and hath commanded me that I should declare unto you this day, that my son Mosiah is a king and a ruler over you.

And now, my brethren, I would that ye should do as ye have hitherto done. As ye have kept my commandments, and also the commandments of my father, and have prospered, and have been kept from falling into the hands of your enemies, even so if ye shall keep the commandments of my son, or the commandments of God which shall be delivered unto you by him, ye shall prosper in the land, and your enemies shall have no power over you.

But, O my people, beware lest there shall arise contentions among you, and ye list to obey the evil spirit, which was spoken of by my father Mosiah.

For behold, there is a wo pronounced upon him who listeth to obey that spirit; for if he listeth to obey him, and remaineth and dieth in his sins, the same drinketh damnation to his own soul; for he receiveth for his wages an everlasting punishment, having transgressed the law of God contrary to his own knowledge.

34 Azt mondom nektek, hogy kisgyermekéteket kivéve senki sincs közöttetek, akit ne tanítottak volna ezen dolgokat illetően, és aki ne tudná, hogy örökké adósai vagytok a ti mennyei Atyátoknak, hogy megadjátok neki mindazt, amitek van és amik vagytok; és azon feljegyzéseket illetően is tanítottak benneteket, melyek azokat a próféciákat tartalmazzák, melyeket a szent próféták szóltak, még hozzá egészen azon időkhöz, amikor atyánk, Lehi elhagyta Jeruzsálemet;

35 És még mindazt illetően, amit atyáink mostanáig szóltak. És íme, ők is azt mondták, amit az Úr megparancsolt nekik; ezért ezek helyesek és igazak.

36 És most, azt mondom nektek, testvéreim, hogy miután megtudtátok, és megtanították nektek minden ezen dolgokat, ha vétkeztek és az ellen cselekedtek, melyet elmondtak, akkor visszahúzódtok az Úr Lelkétől, így annak nem lesz helye bennetek, hogy a bölcsesség ösvényein vezessen benneteket, hogy megáldjanak, felvirágoztassanak és megőrizzenek benneteket –

37 Azt mondom nektek, hogy az olyan ember, aki ezt teszi, nyíltan fellázad Isten ellen; a gonosz léleknek akar tehát engedelmeskedni, és minden igazlelkűségnek ellenségévé válik; ezért az Úrnak nincs helye benne, mert ő nem lakik szentségtelen templomokban.

38 Ezért ha az ilyen ember nem tart bűnbánatot, hanem Isten ellensége marad, és úgy is hal meg, az isteni igazságosság követelése saját bűnének élénk tudatára ébreszti halhatatlan lelkét, mely visszarententi őt az Úr színe elől, és olyan büntudattal, és fájdalommal és kinnal tölti meg mellkasát, mely a kiolthatatlan tűzhöz hasonló, melynek lángja örökkön-örökké felfelé száll.

39 És most azt mondom nektek, hogy az irgalom nem formál jogot az ilyen emberre; ezért az a végső sorsa, hogy soha véget nem érő gyötrelmet szenvedjen el.

I say unto you, that there are not any among you, except it be your little children that have not been taught concerning these things, but what knoweth that ye are eternally indebted to your heavenly Father, to render to him all that you have and are; and also have been taught concerning the records which contain the prophecies which have been spoken by the holy prophets, even down to the time our father, Lehi, left Jerusalem;

And also, all that has been spoken by our fathers until now. And behold, also, they spake that which was commanded them of the Lord; therefore, they are just and true.

And now, I say unto you, my brethren, that after ye have known and have been taught all these things, if ye should transgress and go contrary to that which has been spoken, that ye do withdraw yourselves from the Spirit of the Lord, that it may have no place in you to guide you in wisdom's paths that ye may be blessed, prospered, and preserved—

I say unto you, that the man that doeth this, the same cometh out in open rebellion against God; therefore he listeth to obey the evil spirit, and becometh an enemy to all righteousness; therefore, the Lord has no place in him, for he dwelleth not in unholy temples.

Therefore if that man repenteth not, and remaineth and dieth an enemy to God, the demands of divine justice do awaken his immortal soul to a lively sense of his own guilt, which doth cause him to shrink from the presence of the Lord, and doth fill his breast with guilt, and pain, and anguish, which is like an unquenchable fire, whose flame ascendeth up forever and ever.

And now I say unto you, that mercy hath no claim on that man; therefore his final doom is to endure a never-ending torment.

40 Ó, mind ti idős emberek, és ti is, fiatal emberek, és ti kisgyermek, akik meg tudják érteni a szavaimat, hiszen világosan szóltam hozzátok, hogy megérthesétek, imádkozom, hogy ráébredjete azok rettenetes helyzetére, akik vétékbe estek.

41 Továbbá pedig azt szeretném kérni, ha azoknak az áldott és boldog állapotán is elgondolkodnátok, akik betartják Isten parancsolatait. Mert íme, áldottak ők minden dologban, mind a fizikai, mind a lelki dolgokban; és ha mindvégig hűségesen kitartanak, befogadják őket a mennybe, hogy ezáltal Istennel lakhassanak a boldogság egy soha véget nem érő állapotában. Ó, emlékezzetek, emlékezzetek rá, hogy ezek a dolgok igazak; mert az Úristen mondta ezt.

O, all ye old men, and also ye young men, and you little children who can understand my words, for I have spoken plainly unto you that ye might understand, I pray that ye should awake to a remembrance of the awful situation of those that have fallen into transgression.

And moreover, I would desire that ye should consider on the blessed and happy state of those that keep the commandments of God. For behold, they are blessed in all things, both temporal and spiritual; and if they hold out faithful to the end they are received into heaven, that thereby they may dwell with God in a state of never-ending happiness. O remember, remember that these things are true; for the Lord God hath spoken it.

Móziás 3

- 1 Továbbá testvéreim, szeretném felhívni a figyelmete-
ket, mert van még valamivel több mondandóm is szá-
motokra; mert íme, vannak dolgok, melyeket az eljő-
vendőket illetően elmondanék nektek.
- 2 És azon dolgokat, melyeket el fogok mondani
nektek, Istennek egy angyala tudatta velem. És így
szólt hozzám: Ébredj; és én felébredtem, és íme, ő
előttem állt.
- 3 És így szólt hozzám: Ébredj, és halld meg azon
szavakat, melyeket el fogok mondani neked; mert
íme, azért jöttem, hogy nagy öröm örvendetes híreit
jelentsem ki neked.
- 4 Mert az Úr meghallotta imáidat, és ítelt igazlelkű-
ség felől; és engem küldött, hogy ezeket kijelent-
sem neked, hogy örvendezhess; és hogy kijelentesd
népednek, hogy őket is öröm tölthesse el.
- 5 Mert íme, eljön, és nincs már messze az idő, hogy
a Mindenható Úr, aki uralkodik, aki létezett és léte-
zik minden örökkévalóságtól minden örökkévalósá-
gig, hatalommal lejön a mennyből az emberek gyer-
mekei közé, és agyagból formált hajlékban lakik, és
elmegy az emberek közé, hatalmas csodákat művel-
ve, mint a betegek meggyógyítása, a halottak feltá-
masztása; és annak előidézése, hogy a bénák járja-
nak, a vakok elnyerjék látásukat és a süketek hallja-
nak, és mindenféle kórok orvoslása.
- 6 És ördögöket űz ki, vagyis a gonosz lelkeket, me-
lyek az emberek gyermekeinek szívében lakoznak.
- 7 De íme, kísértéseket fog elszenvedni, és testi fájd-
almat, éhséget, szomjúságot és kimerültséget, még-
hosszá többet, mint amit ember el tud szenvedni, ha-
csak meg nem hal; mert íme, minden pórusából vér
fakad, oly nagy lesz az ő kínja népe gonoszsága és
utálatossága miatt.
- 8 És Jézus Krisztusnak fogják hívni, Isten Fiának,
az ég és föld Atyjának, minden dolog Teremtőjének a
kezdetől fogva; és anyját Máriának fogják hívni.

Mosiah 3

And again my brethren, I would call your attention,
for I have somewhat more to speak unto you; for be-
hold, I have things to tell you concerning that which
is to come.

And the things which I shall tell you are made
known unto me by an angel from God. And he said
unto me: Awake; and I awoke, and behold he stood
before me.

And he said unto me: Awake, and hear the words
which I shall tell thee; for behold, I am come to de-
clare unto you the glad tidings of great joy.

For the Lord hath heard thy prayers, and hath
judged of thy righteousness, and hath sent me to de-
clare unto thee that thou mayest rejoice; and that
thou mayest declare unto thy people, that they may
also be filled with joy.

For behold, the time cometh, and is not far distant,
that with power, the Lord Omnipotent who reigneth,
who was, and is from all eternity to all eternity, shall
come down from heaven among the children of men,
and shall dwell in a tabernacle of clay, and shall go
forth amongst men, working mighty miracles, such
as healing the sick, raising the dead, causing the
lame to walk, the blind to receive their sight, and the
deaf to hear, and curing all manner of diseases.

And he shall cast out devils, or the evil spirits
which dwell in the hearts of the children of men.

And lo, he shall suffer temptations, and pain of
body, hunger, thirst, and fatigue, even more than
man can suffer, except it be unto death; for behold,
blood cometh from every pore, so great shall be his
anguish for the wickedness and the abominations of
his people.

And he shall be called Jesus Christ, the Son of
God, the Father of heaven and earth, the Creator of
all things from the beginning; and his mother shall
be called Mary.

- 9 És íme, eljön az övéihez, hogy a szabadulás eljöhessen az emberek gyermekeihez, méghozzá az ő nevébe vetett hit által; és mindezek után mégis embernek tartják és azt mondják, hogy egy ördög lakik benne, és megostorozzák és keresztre feszítik.
- 10 És harmadnapra feltámad a halálból; és íme, feláll, hogy megítélje a világot, és íme, mindezen dolgok azért történnek, hogy igazlelkű ítélet érhesse az emberek gyermekeit.
- 11 Mert íme, emellett vére kiengesztel azok bűneiért, akik Ádám vétke miatt buktak el, akik úgy haltak meg, hogy nem ismerték Isten rájuk vonatkozó akaratát, vagy akik tudatlanul követtek el bűnt.
- 12 De jaj, jaj annak, aki tudja, hogy fellázad Isten ellen! Mert senki ilyenhez nem jön el szabadulás, csakis bűnbánat és az Úr, Jézus Krisztusba vetett hit által.
- 13 És az Úristen elküldte szent prófétáit mind az emberek gyermekei közé, hogy ezen dolgokat minden nemzetségnek, nemzetnek és nyelvnek kijelentsék, hogy ezáltal aki elhiszi, hogy Krisztus el fog jönni, az bocsánatot nyerhessen a bűneire, és rendkívül nagy örömmel örvendezhessen, méghozzá úgy, mintha már el is jött volna közéljük.
- 14 Az Úristen mégis azt látta, hogy népe merevnyakú nép, és egy törvényt jelölt ki számukra, méghozzá Mózes törvényét.
- 15 És sok jelt, és csodát, és mintát, és árnyékképet mutatott nekik eljövételét illetően; és szent próféták is szóltak hozzájuk eljövételét illetően; és ők mégis megkeményítették a szívüket, és nem értették meg, hogy Mózes törvénye mit sem ér, hacsak nem vérenek engesztelése által.
- 16 És ha lehetséges volna, hogy a kisgyermekek bűnt kövessenek el, akkor nem lehetne őket megszabadítani; de azt mondom nektek, hogy áldottak ők; mert íme, ahogy Ádámban, vagyis természetesen elbuknak, éppen úgy engesztel ki Krisztus vére a bűneikért.
- 17 Továbbá pedig azt mondom nektek, hogy nem adatik más név, sem valamely más út vagy mód, mely által szabadulás jöhetne az emberek gyermekeihez, csakis Krisztus, a Mindenható Úr nevében és azáltal.

And lo, he cometh unto his own, that salvation might come unto the children of men even through faith on his name; and even after all this they shall consider him a man, and say that he hath a devil, and shall scourge him, and shall crucify him.

And he shall rise the third day from the dead; and behold, he standeth to judge the world; and behold, all these things are done that a righteous judgment might come upon the children of men.

For behold, and also his blood atoneth for the sins of those who have fallen by the transgression of Adam, who have died not knowing the will of God concerning them, or who have ignorantly sinned.

But wo, wo unto him who knoweth that he rebelleth against God! For salvation cometh to none such except it be through repentance and faith on the Lord Jesus Christ.

And the Lord God hath sent his holy prophets among all the children of men, to declare these things to every kindred, nation, and tongue, that thereby whosoever should believe that Christ should come, the same might receive remission of their sins, and rejoice with exceedingly great joy, even as though he had already come among them.

Yet the Lord God saw that his people were a stiff-necked people, and he appointed unto them a law, even the law of Moses.

And many signs, and wonders, and types, and shadows showed he unto them, concerning his coming; and also holy prophets spake unto them concerning his coming; and yet they hardened their hearts, and understood not that the law of Moses availeth nothing except it were through the atonement of his blood.

And even if it were possible that little children could sin they could not be saved; but I say unto you they are blessed; for behold, as in Adam, or by nature, they fall, even so the blood of Christ atoneth for their sins.

And moreover, I say unto you, that there shall be no other name given nor any other way nor means whereby salvation can come unto the children of men, only in and through the name of Christ, the Lord Omnipotent.

18 Mert íme, ő ítélkezik, és az ő ítélete igazságos; és nem vész el az a csecsemő, amelyik csecsemőkorában hal meg; de kárhozatot isznak lelkükre az emberek, ha nem alázkodnak meg és nem válnak olyanokká, mint a kisgyermek, és nem hiszik el, hogy a szabadulás Krisztus, a Mindenható Úr engesztelő véreben és azáltal volt, van és jön el.

19 Mert a természetes ember ellensége Istennek; az volt Ádám bukása óta, és az is lesz örökkön-örökké, hacsak nem enged a Szent Lélek hívásainak, és nem vetkőzi le a természetes embert és válik szentté az Úr, Krisztus engesztelése által, és lesz olyan, mint egy gyermek, engedékeny, szelíd, alázatos, türelmes, telve szeretettel, aki mindazon dolgoknak hajlandó alávetni magát, melyet az Úr jónak lát kiszabni rá, éppen úgy, ahogy egy gyermek veti alá magát az atyjának.

20 Továbbá pedig azt mondom nektek, hogy el fog jönni az idő, amikor egy Szabadító ismerete terjed el minden nemzet, nemzetség, nyelv és nép között.

21 És íme, amikor eljön ez az idő, akkor a kisgyermeket kivéve senki nem találta meg majd ártatlannak Isten előtt, csakis bűnbánat és a Mindenható Úristen nevébe vetett hit által.

22 És még akkor sem, amikor már megtanítottad népednek azokat a dolgokat, amiket az Úr, a te Istened megparancsolt neked, még akkor sem találta meg többé ártatlannak Isten szemében, csakis azok szerint, melyeket elmondtam neked.

23 És most én azon szavakat szoltam, melyeket az Úristen megparancsolt nekem.

24 És így szól az Úr: Ragyogó bizonyágként állnak majd ezek e nép ellen az ítélet napján; mivelhogy megítélik őket, minden embert cselekedetei szerint, hogy azok jók vagy gonoszak voltak-e.

25 És ha gonoszok voltak, saját bűnük és utálatosságaik rettenetes látványának lesznek kitéve, mely arra készíti őket, hogy az Úr színe előtt visszarettenjenek a nyomorúságnak és végtelen gyötremnek az állapotába, ahonnan már nem tudnak visszatérni; kárhozatot ittak tehát a saját lelkükre.

For behold he judgeth, and his judgment is just; and the infant perisheth not that dieth in his infancy; but men drink damnation to their own souls except they humble themselves and become as little children, and believe that salvation was, and is, and is to come, in and through the atoning blood of Christ, the Lord Omnipotent.

For the natural man is an enemy to God, and has been from the fall of Adam, and will be, forever and ever, unless he yields to the enticings of the Holy Spirit, and putteth off the natural man and becometh a saint through the atonement of Christ the Lord, and becometh as a child, submissive, meek, humble, patient, full of love, willing to submit to all things which the Lord seeth fit to inflict upon him, even as a child doth submit to his father.

And moreover, I say unto you, that the time shall come when the knowledge of a Savior shall spread throughout every nation, kindred, tongue, and people.

And behold, when that time cometh, none shall be found blameless before God, except it be little children, only through repentance and faith on the name of the Lord God Omnipotent.

And even at this time, when thou shalt have taught thy people the things which the Lord thy God hath commanded thee, even then are they found no more blameless in the sight of God, only according to the words which I have spoken unto thee.

And now I have spoken the words which the Lord God hath commanded me.

And thus saith the Lord: They shall stand as a bright testimony against this people, at the judgment day; whereof they shall be judged, every man according to his works, whether they be good, or whether they be evil.

And if they be evil they are consigned to an awful view of their own guilt and abominations, which doth cause them to shrink from the presence of the Lord into a state of misery and endless torment, from whence they can no more return; therefore they have drunk damnation to their own souls.

26 Ittak tehát Isten haragjának poharából, melyet az igazságosság éppen úgy nem tagadhatott meg tőlük, mint ahogy nem tagadhatta meg, hogy Ádám elbukjon azért, mert evett a tiltott gyümölcsből; az irgalom tehát már soha többé nem formálhatott jogot rájuk.

27 És gyötrelmük olyan, mint a tüzes és kénköves tó, melynek lángjai kiolthatatlanok, és melynek füstje örökkön-örökké felfelé száll. Így parancsolt nekem az Úr. Ámen.

Therefore, they have drunk out of the cup of the wrath of God, which justice could no more deny unto them than it could deny that Adam should fall because of his partaking of the forbidden fruit; therefore, mercy could have claim on them no more forever.

And their torment is as a lake of fire and brimstone, whose flames are unquenchable, and whose smoke ascendeth up forever and ever. Thus hath the Lord commanded me. Amen.

Móziás 4

- 1 És most lőn, hogy miután Benjámin király bevégezte azon szavak elmondását, melyeket az Úr angyala adott át neki, körbejáratta szemét a sokaságon, és íme, azok a földre rogytak, mert megszállta őket az Úr félelme.
- 2 És saját testi mivoltukban látták magukat, még-hozzá úgy, mint akik kevesebbek a föld poránál. És mindannyian mint egyetlen hang kiáltották, mondván: Ó, légy irgalommal, és élj Krisztus engesztelő vérével, hogy bocsánatot nyerhessünk a bűneinkre, és szívünk megtisztulhasson; mert hiszünk Jézus Krisztusban, Isten Fiában, aki a mennyet és a földet, és minden dolgot teremtett; aki le fog jönni az emberek gyermekeihez.
- 3 És lőn, hogy miután ezen szavakat elmondták, megszállta őket az Úr Lelke, és öröm töltötte el őket, és bocsánatot nyertek bűneikre, és béke volt a lelkiismeretükben, azon rendkívüli hit miatt, melyet Jézus Krisztusba vetettek, aki el fog jönni, azon szavak szerint, melyeket Benjámin király szólt hozzájuk.
- 4 És Benjámin király ismét kinyitotta száját és beszélni kezdett hozzájuk, mondván: Barátaim és testvéreim, nemzetségem és népem, ismét fel szeretném hívni a figyelmeteket, hogy hallhassátok és megérthessétek szavaim hátralevő részét, melyeket szólni fogok hozzátok.
- 5 Mert íme, ha Isten jóságának ismerete ez alkalommal ráébresztett benneteket saját magatok jelentéktelenségének, és értéktelen és bukott állapotának tudatára –
- 6 Azt mondom nektek, ha megismertétek Isten jóságát, és az ő páratlan hatalmát, és bölcsességét, és türelmét, és hosszútűrését az emberek gyermekei iránt; és az engesztelést is, amely a világ megalapítója óta el van készítve, hogy azáltal szabadulás jöhessen ahhoz, aki az Úrba helyezi bizalmát, és szorgalmas parancsolatainak megtartásában, és kitart a hitben, még-hozzá életének végéig, mely alatt a halandó test életét értem –

Mosiah 4

And now, it came to pass that when king Benjamin had made an end of speaking the words which had been delivered unto him by the angel of the Lord, that he cast his eyes round about on the multitude, and behold they had fallen to the earth, for the fear of the Lord had come upon them.

And they had viewed themselves in their own carnal state, even less than the dust of the earth. And they all cried aloud with one voice, saying: O have mercy, and apply the atoning blood of Christ that we may receive forgiveness of our sins, and our hearts may be purified; for we believe in Jesus Christ, the Son of God, who created heaven and earth, and all things; who shall come down among the children of men.

And it came to pass that after they had spoken these words the Spirit of the Lord came upon them, and they were filled with joy, having received a remission of their sins, and having peace of conscience, because of the exceeding faith which they had in Jesus Christ who should come, according to the words which king Benjamin had spoken unto them.

And king Benjamin again opened his mouth and began to speak unto them, saying: My friends and my brethren, my kindred and my people, I would again call your attention, that ye may hear and understand the remainder of my words which I shall speak unto you.

For behold, if the knowledge of the goodness of God at this time has awakened you to a sense of your nothingness, and your worthless and fallen state—

I say unto you, if ye have come to a knowledge of the goodness of God, and his matchless power, and his wisdom, and his patience, and his long-suffering towards the children of men; and also, the atonement which has been prepared from the foundation of the world, that thereby salvation might come to him that should put his trust in the Lord, and should be diligent in keeping his commandments, and continue in the faith even unto the end of his life, I mean the life of the mortal body—

- 7 Azt mondom, hogy az ilyen ember az, aki szabadulást kap az engesztelés által, mely a világ megalapítása óta el volt készítve az egész emberiségnek, akik valaha is voltak Ádám bukása óta, vagy akik vannak, vagy akik valaha is lesznek, még hozzá egészen a világ végéig.
- 8 És ez az a mód, mely által eljön a szabadulás. És nincs más szabadítás, csak ez, amelyről beszéltem; és nincsenek más feltételek sem, melyek által az embert meg lehet szabadítani, csak azok a feltételek, melyeket elmondtam nektek.
- 9 Higgyetek Istenben; higgyétek el, hogy ő van, és hogy ő teremtett minden dolgot, a mennyben is és a földön is; higgyétek el, hogy minden bölcsesség és minden hatalom birtokában van, a mennyben és a földön is; higgyétek el, hogy az ember nem fogja fel mindazon dolgokat, melyeket az Úr felfogni képes.
- 10 Továbbá higgyétek el, hogy meg kell bánnotok a bűneiteket, és el kell hagynotok azokat, és meg kell alázkodnotok Isten előtt; és őszinte szívvel kérni, hogy bocsásson meg nektek; és most, ha mindezen dolgokat elhiszitek, akkor figyeljete rá, hogy meggyétek őket.
- 11 Továbbá azt mondom nektek, ahogy azt már ez előtt megmondtam, hogy ha eljutottatok Isten dicsőségének a megismeréséhez, vagyis ha megismertétek a jóságát és megízleltétek a szeretetét, és bocsánatot nyertetek a bűneitekre, amely oly rendkívül nagy örömet idéz elő a lelketekben, akkor éppen úgy szeretném, ha emlékeznétek és mindig emlékezetben tartanátok Isten nagyságát és saját jelentéktelenségeket, és az ő jóságát és hosszútűrését irántatok, érdemtelen teremtmények iránt, és megalázkodnátok, még hozzá az alázatosság mélységeiig, naponta szólítván az Úr nevét, és állhatatosan állván meg az eljövendőkbé vetett hitben, melyekről az angyal szája szólott.
- 12 És íme, azt mondom nektek, hogy ha ezt teszitek, akkor mindig örövendezni fogtok, és telve lesztek Isten szeretetével, és mindig megtartjátok bűneitek bocsánatát; és növekedni fogtok azon személy dicsőségének ismeretében, aki megteremtett benneteket, vagyis annak ismeretében, ami helyes és igaz.

I say, that this is the man who receiveth salvation, through the atonement which was prepared from the foundation of the world for all mankind, which ever were since the fall of Adam, or who are, or who ever shall be, even unto the end of the world.

And this is the means whereby salvation cometh. And there is none other salvation save this which hath been spoken of; neither are there any conditions whereby man can be saved except the conditions which I have told you.

Believe in God; believe that he is, and that he created all things, both in heaven and in earth; believe that he has all wisdom, and all power, both in heaven and in earth; believe that man doth not comprehend all the things which the Lord can comprehend.

And again, believe that ye must repent of your sins and forsake them, and humble yourselves before God; and ask in sincerity of heart that he would forgive you; and now, if you believe all these things see that ye do them.

And again I say unto you as I have said before, that as ye have come to the knowledge of the glory of God, or if ye have known of his goodness and have tasted of his love, and have received a remission of your sins, which causeth such exceedingly great joy in your souls, even so I would that ye should remember, and always retain in remembrance, the greatness of God, and your own nothingness, and his goodness and long-suffering towards you, unworthy creatures, and humble yourselves even in the depths of humility, calling on the name of the Lord daily, and standing steadfastly in the faith of that which is to come, which was spoken by the mouth of the angel.

And behold, I say unto you that if ye do this ye shall always rejoice, and be filled with the love of God, and always retain a remission of your sins; and ye shall grow in the knowledge of the glory of him that created you, or in the knowledge of that which is just and true.

- 13 És nem az jár majd eszetekben, hogy bántsátok egymást, hanem az, hogy békésen éljete, és hogy minden embernek aszerint adjatok, ami jár neki.
- 14 És nem fogjátok megengedni, hogy gyermekeitek éhesek vagy mezítelenek legyenek; és azt sem fogjátok megengedni, hogy áthágják Isten törvényeit, hogy harcoljanak és vitakozzanak egymással, és az ördögöt szolgálják, aki a bűn mestere, vagyis az a gonosz lélek, akiről atyáink beszéltek, mert ő minden igazlelkűség ellensége.
- 15 Hanem arra fogjátok őket tanítani, hogy az igazság és a józanság útjain járjanak; arra fogjátok tanítani őket, hogy szeressék egymást és szolgálják egymást.
- 16 És ti magatok is megsegítitek azokat, akik rászorulnak a segítségetekre; adtok majd javaitokból annak, aki rászorul; és nem fogjátok megengedni, hogy a koldus hiába könyörögjön nektek, mert elkülditek, hogy elveszen.
- 17 Talán azt mondjátok: Ez az ember magára hozta a nyomorúságát; ezért visszatartom a kezem, és nem adok neki az ételéből, se nem adok neki a javaimból, hogy tán ne szenvedjen, mert igazságosak a büntetései –
- 18 De azt mondom neked, Ó ember, hogy aki így tesz, annak nagy oka van a bűnbánatra; és ha nem bánja meg azt, amit elkövetett, örökre elveszik, és nincs helye Isten királyságában.
- 19 Mert íme, nem vagyunk-e mindannyian koldusok? Nem mindannyian ugyanattól a Lénytől, méghozzá Istentől függünk-e, mind a javainkért, melyek birtokunkban vannak, élelemért és ruházatért, és aranyért, és ezüstért, és mindazon mindenféle kincsért, mely a birtokunkban van?
- 20 És íme, ez alkalommal is az ő nevét szólítottátok, és bűneitek bocsánataért esedeztetek. És megengedte-e, hogy hiába esedeztetek? Nem; kitöltötte rátok Lelkét, és előidézte, hogy szíveteket örömmel töltse el, és előidézte, hogy szátok megálljon és ne találhasson szavakat, olyan rendkívül nagy volt az örömtök.

And ye will not have a mind to injure one another, but to live peaceably, and to render to every man according to that which is his due.

And ye will not suffer your children that they go hungry, or naked; neither will ye suffer that they transgress the laws of God, and fight and quarrel one with another, and serve the devil, who is the master of sin, or who is the evil spirit which hath been spoken of by our fathers, he being an enemy to all righteousness.

But ye will teach them to walk in the ways of truth and soberness; ye will teach them to love one another, and to serve one another.

And also, ye yourselves will succor those that stand in need of your succor; ye will administer of your substance unto him that standeth in need; and ye will not suffer that the beggar putteth up his petition to you in vain, and turn him out to perish.

Perhaps thou shalt say: The man has brought upon himself his misery; therefore I will stay my hand, and will not give unto him of my food, nor impart unto him of my substance that he may not suffer, for his punishments are just—

But I say unto you, O man, whosoever doeth this the same hath great cause to repent; and except he repenteth of that which he hath done he perisheth forever, and hath no interest in the kingdom of God.

For behold, are we not all beggars? Do we not all depend upon the same Being, even God, for all the substance which we have, for both food and raiment, and for gold, and for silver, and for all the riches which we have of every kind?

And behold, even at this time, ye have been calling on his name, and begging for a remission of your sins. And has he suffered that ye have begged in vain? Nay; he has poured out his Spirit upon you, and has caused that your hearts should be filled with joy, and has caused that your mouths should be stopped that ye could not find utterance, so exceedingly great was your joy.

- 21 És most, ha Isten, aki titeket teremtett, akitől életekért és mindazokért függök, amitek van és amik vagytok, mindazt megadja nektek, amit kértek és ami helyes, ha hittel kértek és elhiszitek, hogy kapni fogtok, Ó akkor mennyire adnotok kellene egymásnak a javaitokból, amitek van.
- 22 És ha megítéletek azt az embert, aki azért könyörög hozzátok a javaitokért, hogy el ne vesszen, és kárhoztatjátok őt, mennyivel igazságosabb lesz a ti elítélésetek azért, hogy visszatartottátok a javaitokat, mely nem hozzátok, hanem Istenhez tartozik, akihez az életek is tartozik; és ti mégsem könyörögtek, se nem bánjátok meg azon dolgot, melyet elkövettetek.
- 23 Azt mondom nektek, hogy jaj annak az embernek, mert javai vele együtt fognak elpusztulni; és most, ezen dolgokat azoknak mondom, akik ezen világ dolgait illetően gazdagok.
- 24 Továbbá azt mondom a szegényeknek, nektek, akiknek nincsen, de azért elég arra, hogy napról napra fennmaradjatok; mindazokat értem ezalatt, akik azért utasítjátok el a koldust, mert nincs nektek; szeretném, ha azt mondanátok a szívetekben: Azért nem adok, mert nincs nekem, de ha volna, adnék.
- 25 És most, ha ezt mondjátok a szívetekben, akkor ártatlanok maradtok, különben kárhoztatva vagytok; és kárhoztatásotok igazságos, mert kívánjátok azt, amit meg sem kaptatok.
- 26 És most, ezen dolgok kedvéért, amiket elmondtam nektek – vagyis annak kedvéért, hogy napról napra megtartsátok bűneitek bocsánatát, hogy ártatlanul járhattok Isten előtt – szeretném, ha adnátok javaitokból a szegényeknek, minden ember aszerint, amije van, úgy mint az éhesek táplálása, a mezítelenek felruházása, a betegek meglátogatása és szükségük enyhítése, lelkileg is és fizikailag is, igényeik szerint.
- 27 És figyeljetek rá, hogy mindezen dolgokat bölcsen és rendben tegyétek; mert nem szükséges, hogy egy ember gyorsabban fusson, mint ahogy azt ereje engedi. Továbbá szükséges, hogy szorgalmas legyen, hogy ezáltal elnyerhesse a díjat; minden dolgot rendben kell tehát megtenni.

And now, if God, who has created you, on whom you are dependent for your lives and for all that ye have and are, doth grant unto you whatsoever ye ask that is right, in faith, believing that ye shall receive, O then, how ye ought to impart of the substance that ye have one to another.

And if ye judge the man who putteth up his petition to you for your substance that he perish not, and condemn him, how much more just will be your condemnation for withholding your substance, which doth not belong to you but to God, to whom also your life belongeth; and yet ye put up no petition, nor repent of the thing which thou hast done.

I say unto you, wo be unto that man, for his substance shall perish with him; and now, I say these things unto those who are rich as pertaining to the things of this world.

And again, I say unto the poor, ye who have not and yet have sufficient, that ye remain from day to day; I mean all you who deny the beggar, because ye have not; I would that ye say in your hearts that: I give not because I have not, but if I had I would give.

And now, if ye say this in your hearts ye remain guiltless, otherwise ye are condemned; and your condemnation is just for ye covet that which ye have not received.

And now, for the sake of these things which I have spoken unto you—that is, for the sake of retaining a remission of your sins from day to day, that ye may walk guiltless before God—I would that ye should impart of your substance to the poor, every man according to that which he hath, such as feeding the hungry, clothing the naked, visiting the sick and administering to their relief, both spiritually and temporally, according to their wants.

And see that all these things are done in wisdom and order; for it is not requisite that a man should run faster than he has strength. And again, it is expedient that he should be diligent, that thereby he might win the prize; therefore, all things must be done in order.

28 És szeretném, ha emlékeznétek rá, hogy aki közületek kölcsönkér a felebarátjától, aszerint adja vissza azt a dolgot, amit kölcsönkért, ahogyan abba beleegyezett, máskülönben bűnt követ el; és talán előidézi azt, hogy a felebarátja is bűnt kövessen el.

29 És végül, nem tudom nektek mindazon dolgokat elmondani, mely által bűnt követhettek el; mert különféle utak és módok vannak, még hozzá olyan sok, hogy nem tudom őket megszámolni.

30 De annyit elmondhatok nektek, hogy ha nem ügyeltek magatokra, és a gondolataitokra, és a szavaitokra, és a cselekedeteitekre, és nem tartjátok be Isten parancsolatait, és nem maradtok meg, még hozzá életetek végéig, annak hitében, amit Urunk eljövételéről hallottatok, akkor el kell vesznetek. És most, Ó ember, emlékezz, és el ne vessz!

And I would that ye should remember, that whosoever among you borroweth of his neighbor should return the thing that he borroweth, according as he doth agree, or else thou shalt commit sin; and perhaps thou shalt cause thy neighbor to commit sin also.

And finally, I cannot tell you all the things whereby ye may commit sin; for there are divers ways and means, even so many that I cannot number them.

But this much I can tell you, that if ye do not watch yourselves, and your thoughts, and your words, and your deeds, and observe the commandments of God, and continue in the faith of what ye have heard concerning the coming of our Lord, even unto the end of your lives, ye must perish. And now, O man, remember, and perish not.

Móziás 5

- 1 És most lőn, hogy amikor Benjámin király így szólott a népéhez, elküldött közéjük, mivel szerette volna megtudni a néptől, hogy elhiszik-e a szavakat, melyeket szólott hozzájuk.
- 2 És mindannyian mint egyetlen hang kiáltottak, mondván: Igen, minden szót elhiszünk, melyet nekünk mondtál; és azt is tudjuk, hogy azok biztosan úgy vannak és igazak, a Mindenható Úr Lelke miatt, mely hatalmas változást vitt véghez bennünk, vagyis a szívünkben, úgyhogy már nincs hajlandóságunk arra, hogy gonosz dolgot tegyünk, csak arra, hogy állandóan jót tegyünk.
- 3 És Istennek végtelen jósága és Lelkének megnyilatkozásai által nekünk, magunknak is nagyszerű meglátásaink vannak arról, ami majd eljő; és ha helyénvaló lenne, akkor profétálni tudnánk minden dologról.
- 4 És a királyunk által nekünk elmondott dolgokba vetett hitünk az, ami ehhez a nagyszerű tudáshoz elvezetett bennünket, melynek következtében olyan rendkívül nagy örömmel örvendezünk.
- 5 És hajlandóak vagyunk Istenünkkel szövetségre lépni, hogy hátralévő napjaink mindegyikén az ő akaratát tesszük és minden olyan dologban engedelmeskedünk a parancsolatainak, melyet megparancsol nekünk, hogy ne hozzunk magunkra soha véget nem érő gyötrelmet, ahogyan azt az angyal mondta, hogy ne igyunk Isten haragjának poharából.
- 6 És most, ezek azok a szavak, melyeket Benjámin király hallani szeretett volna tőlük; és ezért így szólott hozzájuk: Azon szavakat mondtátok, melyeket hallani szerettem volna; és a szövetség, melyet kötöttetek, igazlelkű szövetség.
- 7 És most, a szövetség miatt, melyet kötöttetek, Krisztus gyermekeinek fognak nevezni benneteket, az ő fiainak és leányainak; mert íme, ezen a napon nemzett benneteket lelkileg; mert azt mondjátok, hogy szívetek megváltozott a nevébe vetett hit által, mert tőle születtetek, és fiaivá és leányaivá lettetek.

Mosiah 5

And now, it came to pass that when king Benjamin had thus spoken to his people, he sent among them, desiring to know of his people if they believed the words which he had spoken unto them.

And they all cried with one voice, saying: Yea, we believe all the words which thou hast spoken unto us; and also, we know of their surety and truth, because of the Spirit of the Lord Omnipotent, which has wrought a mighty change in us, or in our hearts, that we have no more disposition to do evil, but to do good continually.

And we, ourselves, also, through the infinite goodness of God, and the manifestations of his Spirit, have great views of that which is to come; and were it expedient, we could prophesy of all things.

And it is the faith which we have had on the things which our king has spoken unto us that has brought us to this great knowledge, whereby we do rejoice with such exceedingly great joy.

And we are willing to enter into a covenant with our God to do his will, and to be obedient to his commandments in all things that he shall command us, all the remainder of our days, that we may not bring upon ourselves a never-ending torment, as has been spoken by the angel, that we may not drink out of the cup of the wrath of God.

And now, these are the words which king Benjamin desired of them; and therefore he said unto them: Ye have spoken the words that I desired; and the covenant which ye have made is a righteous covenant.

And now, because of the covenant which ye have made ye shall be called the children of Christ, his sons, and his daughters; for behold, this day he hath spiritually begotten you; for ye say that your hearts are changed through faith on his name; therefore, ye are born of him and have become his sons and his daughters.

- 8 És ezen név alatt felszabadultatok, és nincs más elnevezés, mely által felszabadulhatnátok. Nem adott más név, mely által szabadulás jön; ezért szeretném, ha magatokra vennétek Krisztus nevét, mindannyian, akik szövetségre léptetek Istennel, hogy életetek végéig engedelmesek legyetek.
- 9 És léssen, hogy aki ezt teszi, az Istennek jobb keze felől találja majd magát, mert ismerni fogja a nevet, melyen szólítják; mert Krisztus nevén fogják szólítani.
- 10 És most léssen, hogy aki nem veszi magára Krisztus nevét, más néven kell, hogy szólítsák; ezért Isten bal keze felől találja magát.
- 11 És szeretném, ha arra is emlékeznétek, hogy ez az a név, melyről azt mondtam, hogy megadom nektek, és amely soha nem töröltetik el, hacsak nem vététek által; ezért vigyázzatok rá, hogy ne vétkezzetek, hogy a név ne töröltessen el a szívetekből.
- 12 Azt mondom nektek, szeretném, ha emlékeznétek rá, hogy mindig a szívetekbe írva tartsátok ezt a nevet, hogy ne Isten bal keze felől találjátok magatokat, hanem hogy meghalljátok és ismerjétek a hangot, melyen szólítani fognak, és a nevet is, melyen elhív majd benneteket.
- 13 Mert hogyan ismerné az ember azt a mestert, akit nem szolgált, és aki idegen neki, és aki messze áll szíve gondolataitól és szándékától?
- 14 Továbbá elvesz-e az ember olyan szamarat, mely a felebarátjához tartozik, és megtartja-e azt? Azt mondom nektek: Nem; még azt sem fogja megengedni, hogy a nyájai között legeljen, hanem elűzi és kiűzi őt. Azt mondom nektek, hogy éppen így lesz az közöttetek is, ha nem ismeritek a nevet, amelyen szólítanak.

And under this head ye are made free, and there is no other head whereby ye can be made free. There is no other name given whereby salvation cometh; therefore, I would that ye should take upon you the name of Christ, all you that have entered into the covenant with God that ye should be obedient unto the end of your lives.

And it shall come to pass that whosoever doeth this shall be found at the right hand of God, for he shall know the name by which he is called; for he shall be called by the name of Christ.

And now it shall come to pass, that whosoever shall not take upon him the name of Christ must be called by some other name; therefore, he findeth himself on the left hand of God.

And I would that ye should remember also, that this is the name that I said I should give unto you that never should be blotted out, except it be through transgression; therefore, take heed that ye do not transgress, that the name be not blotted out of your hearts.

I say unto you, I would that ye should remember to retain the name written always in your hearts, that ye are not found on the left hand of God, but that ye hear and know the voice by which ye shall be called, and also, the name by which he shall call you.

For how knoweth a man the master whom he has not served, and who is a stranger unto him, and is far from the thoughts and intents of his heart?

And again, doth a man take an ass which belongeth to his neighbor, and keep him? I say unto you, Nay; he will not even suffer that he shall feed among his flocks, but will drive him away, and cast him out. I say unto you, that even so shall it be among you if ye know not the name by which ye are called.

15 Ezért szeretném, ha állhatatosak és rendíthetetlenek lennétek, mindig bővelkedvén a jócselekedetekben, hogy Krisztus, a Mindenható Úristen a magáévá pecsételjen titeket, hogy a mennybe vihessenek benneteket, hogy örökké tartó szabadulásban és örök életben lehessen részetek, annak bölcsessége, és hatalma, és igazságossága és irgalma által, aki minden dolgot teremtett a mennyben és a földön, aki Isten mindenek felett. Ámen.

Therefore, I would that ye should be steadfast and immovable, always abounding in good works, that Christ, the Lord God Omnipotent, may seal you his, that you may be brought to heaven, that ye may have everlasting salvation and eternal life, through the wisdom, and power, and justice, and mercy of him who created all things, in heaven and in earth, who is God above all. Amen.

Móziás 6

- 1 És most, miután Benjámin király népéhez intézett beszédét befejezte, szükségesnek gondolta, hogy mindazok neveit feljegyezze, akik szövetségre léptek Istennel, hogy betartják a parancsolatait.
- 2 És lőn, hogy a kisgyermekeket kivéve egyetlen lélek sem volt, aki szövetségre ne lépett volna és Krisztus nevét magára ne vette volna.
- 3 Továbbá lőn, hogy amikor Benjámin király elvégezte mindezen dolgokat, és felszentelte fiát, Móziást, hogy népe felett király és uralkodó legyen, és gondjaira bízott minden dolgot a királyságot illetően, és papokat is kijelölt a nép tanítására, hogy ezáltal hallhassák és ismerhessék Isten parancsolatait, és hogy emlékezésre serkentse őket azon esküt illetően, melyet tettek, elbocsátotta a sokaságot, és ők visszatértek, mindenki a családjával, a saját házaikba.
- 4 És Móziás uralkodni kezdett atyja helyében. És életének harmincadik évében kezdett el uralkodni, egészében mintegy négyszázhetvenhat évre attól az időtől, hogy Lehi elhagyta Jeruzsálemet.
- 5 És Benjámin király három évet élt, és meghalt.
- 6 És lőn, hogy Móziás király az Úr útjain járt, és betartotta ítéleteit és rendelkezéseit, és minden olyan dologban betartotta a parancsolatait, amit megparancsolt neki.
- 7 És Móziás király műveltette népével a földet. És ő maga is művelte a földet, hogy ezáltal ne legyen népének terhére, és hogy mindenben aszerint cselekedjék, ahogy atyja cselekedett vala. És három éven át az egész népe között nem volt viszálykodás.

Mosiah 6

And now, king Benjamin thought it was expedient, after having finished speaking to the people, that he should take the names of all those who had entered into a covenant with God to keep his commandments.

And it came to pass that there was not one soul, except it were little children, but who had entered into the covenant and had taken upon them the name of Christ.

And again, it came to pass that when king Benjamin had made an end of all these things, and had consecrated his son Mosiah to be a ruler and a king over his people, and had given him all the charges concerning the kingdom, and also had appointed priests to teach the people, that thereby they might hear and know the commandments of God, and to stir them up in remembrance of the oath which they had made, he dismissed the multitude, and they returned, every one, according to their families, to their own houses.

And Mosiah began to reign in his father's stead. And he began to reign in the thirtieth year of his age, making in the whole, about four hundred and seventy-six years from the time that Lehi left Jerusalem.

And king Benjamin lived three years and he died.

And it came to pass that king Mosiah did walk in the ways of the Lord, and did observe his judgments and his statutes, and did keep his commandments in all things whatsoever he commanded him.

And king Mosiah did cause his people that they should till the earth. And he also, himself, did till the earth, that thereby he might not become burdensome to his people, that he might do according to that which his father had done in all things. And there was no contention among all his people for the space of three years.

Móziás 7

- 1 És most lőn, hogy miután három éven át állandó békeben uralkodott, Móziás király szeretett volna tudni arról a népről, mely felment, hogy Lehi-Nefi földjén, vagyis Lehi-Nefi városában lakjon; mert népe semmit nem hallott felőlük attól az időtől fogva, hogy Zarahemla földjét elhagyták; ezért állandó kérdezősködéssel zaklatták őt.
- 2 És lőn, hogy Móziás király megengedte, hogy erős férfiak közül tizenhat felmenjen Lehi-Nefi földjére, testvéreik felől tudakozódni.
- 3 És lőn, hogy másnap elindultak, hogy felmenjenek, és velük volt egy bizonyos Ammon, aki erős és hatalmas férfi volt, és Zarahemla leszármazottja; és a vezetőjük is ő volt.
- 4 És most, nem ismerték az utat, melyen menniük kellett a vadonban, hogy Lehi-Nefi földjére felmenjenek; ezért sok napon át bolyongtak a vadonban, méghozzá negyven napig bolyongtak.
- 5 És miután negyven napig bolyongtak, egy dombhoz érkeztek, mely Silóm földjétől északra volt, és ott felverték sátraikat.
- 6 És Ammon vette három testvérét, és az ő nevük Amaleki, Hélem és Hem volt, és lementek Nefi földjére.
- 7 És íme, találkoztak azon nép királyával, mely Nefi földjén és Silóm földjén volt; és a király testőrei körülvették, és elfogták, és megkötözték, és börtönbe vetették őket.
- 8 És lőn, hogy miután két napja a börtönben voltak, ismét a király elé vitték őket, és megoldozták köteleiket; és a király előtt álltak, és megengedték, vagy inkább megparancsolták nekik, hogy válaszoljanak a kérdésekre, melyeket feltesz nekik.
- 9 És ő így szólt hozzájuk: Íme, én Limhi vagyok, Noé fia, aki annak a Zeniffnek volt a fia, aki feljött Zarahemla földjéről, hogy örökölje ezt a földet, mely atyáik földje volt, és akit királlyá tett a nép hangja.

Mosiah 7

And now, it came to pass that after king Mosiah had had continual peace for the space of three years, he was desirous to know concerning the people who went up to dwell in the land of Lehi-Nephi, or in the city of Lehi-Nephi; for his people had heard nothing from them from the time they left the land of Zarahemla; therefore, they wearied him with their teasings.

And it came to pass that king Mosiah granted that sixteen of their strong men might go up to the land of Lehi-Nephi, to inquire concerning their brethren.

And it came to pass that on the morrow they started to go up, having with them one Ammon, he being a strong and mighty man, and a descendant of Zarahemla; and he was also their leader.

And now, they knew not the course they should travel in the wilderness to go up to the land of Lehi-Nephi; therefore they wandered many days in the wilderness, even forty days did they wander.

And when they had wandered forty days they came to a hill, which is north of the land of Shilom, and there they pitched their tents.

And Ammon took three of his brethren, and their names were Amaleki, Helem, and Hem, and they went down into the land of Nephi.

And behold, they met the king of the people who were in the land of Nephi, and in the land of Shilom; and they were surrounded by the king's guard, and were taken, and were bound, and were committed to prison.

And it came to pass when they had been in prison two days they were again brought before the king, and their bands were loosed; and they stood before the king, and were permitted, or rather commanded, that they should answer the questions which he should ask them.

And he said unto them: Behold, I am Limhi, the son of Noah, who was the son of Zeniff, who came up out of the land of Zarahemla to inherit this land, which was the land of their fathers, who was made a king by the voice of the people.

- 10 És most tudni szeretném az okot, mely által oly merészek voltatok, hogy a város falainak közelébe jöjjetek, amikor én magam testőreimmel a kapun kívül voltam.
- 11 És most, azon okból engedtem meg, hogy megörizzenek benneteket, hogy kikérdezzetek benneteket, különben testőreimmel megölettelek volna benneteket. Engedélyt adok, hogy beszéljete.
- 12 És most, amikor Ammon látta, hogy engedélyt kapott a beszédre, előrelépett és meghajolt a király előtt; és ismét felemelkedve így szólt: Ó király, nagyon hálás vagyok Isten előtt ezen a napon, hogy még életben vagyok, és engedélyt kaptam, hogy beszéljek; és azon leszek, hogy merészen beszéljek;
- 13 Mert biztos vagyok benne, hogy ha ismertél volna engem, akkor nem engedted volna, hogy viseljem ezeket a köteleket. Mert én Ammon vagyok, és Zarahemla leszármazottja vagyok, és azért jöttem fel Zarahemla földjéről, hogy testvéreim felől tudakozdjam, akiket Zeniff hozott fel arról a földről.
- 14 És most lőn, hogy miután Limhi meghallotta Ammon szavait, rendkívül megörült, és így szólt: Most már biztosan tudom, hogy testvéreim, akik Zarahemla földjén voltak, még életben vannak. És most örvendezni fogok; és holnap a népemet is megörvendeztetem.
- 15 Mert íme, a lámániták rabságában vagyunk, és adóval adóztatnak minket, melyet gyötrelmes elviselnünk. És most íme, testvéreink ki fognak szabadítani minket a rabságból, vagyis a lámániták kezéből, és az ő rabszolgáik leszünk; mert jobb a nefiták rabszolgáinak lenni, mint adót fizetni a lámániták királyának.
- 16 És most Limhi király megparancsolta a testőreinek, hogy többé ne kötözzék meg sem Ammont, sem testvéreit, hanem elküldte őket a Silómtól északra levő dombra, hogy hozzák el testvéreiket a városba, hogy ezáltal ehessenek, és ihassanak, és kipihenhesék utazásaik fáradalmait; mert sok dolgot szenvedtek el; elszenvedtek éhséget, szomjúságot és fáradtságot.

And now, I desire to know the cause whereby ye were so bold as to come near the walls of the city, when I, myself, was with my guards without the gate?

And now, for this cause have I suffered that ye should be preserved, that I might inquire of you, or else I should have caused that my guards should have put you to death. Ye are permitted to speak.

And now, when Ammon saw that he was permitted to speak, he went forth and bowed himself before the king; and rising again he said: O king, I am very thankful before God this day that I am yet alive, and am permitted to speak; and I will endeavor to speak with boldness;

For I am assured that if ye had known me ye would not have suffered that I should have worn these bands. For I am Ammon, and am a descendant of Zarahemla, and have come up out of the land of Zarahemla to inquire concerning our brethren, whom Zeniff brought up out of that land.

And now, it came to pass that after Limhi had heard the words of Ammon, he was exceedingly glad, and said: Now, I know of a surety that my brethren who were in the land of Zarahemla are yet alive. And now, I will rejoice; and on the morrow I will cause that my people shall rejoice also.

For behold, we are in bondage to the Lamanites, and are taxed with a tax which is grievous to be borne. And now, behold, our brethren will deliver us out of our bondage, or out of the hands of the Lamanites, and we will be their slaves; for it is better that we be slaves to the Nephites than to pay tribute to the king of the Lamanites.

And now, king Limhi commanded his guards that they should no more bind Ammon nor his brethren, but caused that they should go to the hill which was north of Shilom, and bring their brethren into the city, that thereby they might eat, and drink, and rest themselves from the labors of their journey; for they had suffered many things; they had suffered hunger, thirst, and fatigue.

17 És most másnap lőn, hogy Limhi király kiáltványt küldött szét a népe között, hogy gyűljenek össze a templomhoz, hogy hallhassák a szavakat, melyeket szólni fog hozzájuk.

18 És lőn, hogy amikor összegyűltek, ily módon szólt hozzájuk, mondván: Ó ti, népem, emeljétek fel a fejeteket és vigasztalódjatok; mert íme, közel van, vagyis nincs messze az idő, amikor nem leszünk többé kiszolgáltatva az ellenségeinknek, sok küzdelmünk ellenére, mely hiábavaló volt; mégis bízom benne, hogy hátra van még egy megvívandó eredményes küzdelem.

19 Ezért emeljétek fel a fejeteket, és örvendezzetek, és Istenbe helyezzétek bizalmatokat, abba az Istenbe, aki Ábrahám, és Izsák és Jákób Istene volt; és az az Isten is, aki Izráel gyermekeit kihozta Egyiptom földjéről, és előidézte, hogy száraz talajon menjenek át a Vörös-tengeren, és mannával táplálta őket, hogy ne vesszenek el a vadonban; és még sok más dolgot tett meg értük.

20 Továbbá ugyanaz az Isten hozta ki atyáinkat Jeruzsálem földjéről, és tartotta és őrizte meg népét, méghozzá mostanáig; és íme, gonoszságaink és utálatosságaink miatt van az, hogy rabságba vitt minket.

21 És ti mindannyian tanúi vagytok ezen a napon annak, hogy Zeniff, akit királlyá tettek e nép felett, mivel túl buzgó volt, hogy atyái földjét örökölje, ezért félrevezette őt Lámán király ravaszsága és csalárdsága, aki megállapodásra lépett Zeniff királlyal, és kezeibe adta a föld egy részének felségterületét, méghozzá Lehi-Nefi városát, és Silóm városát; és a környező vidéket –

22 És mindezt azért tette, azon egyetlen célból, hogy ezt a népet kiszolgáltatottságba, vagyis rabságba vigye. És íme, most adót fizetünk a lámániták királyának, melynek mértéke kukoricánk, és árpánk, és még mindenféle gabonánk fele, és nyájaink és csordáink szaporulatának fele; és még mindannak a felét, ami birtokunkban van, azt is, vagy az életünket követeli meg tőlünk a lámániták királya.

And now, it came to pass on the morrow that king Limhi sent a proclamation among all his people, that thereby they might gather themselves together to the temple, to hear the words which he should speak unto them.

And it came to pass that when they had gathered themselves together that he spake unto them in this wise, saying: O ye, my people, lift up your heads and be comforted; for behold, the time is at hand, or is not far distant, when we shall no longer be in subjection to our enemies, notwithstanding our many strugglings, which have been in vain; yet I trust there remaineth an effectual struggle to be made.

Therefore, lift up your heads, and rejoice, and put your trust in God, in that God who was the God of Abraham, and Isaac, and Jacob; and also, that God who brought the children of Israel out of the land of Egypt, and caused that they should walk through the Red Sea on dry ground, and fed them with manna that they might not perish in the wilderness; and many more things did he do for them.

And again, that same God has brought our fathers out of the land of Jerusalem, and has kept and preserved his people even until now; and behold, it is because of our iniquities and abominations that he has brought us into bondage.

And ye all are witnesses this day, that Zeniff, who was made king over this people, he being overzealous to inherit the land of his fathers, therefore being deceived by the cunning and craftiness of king Laman, who having entered into a treaty with king Zeniff, and having yielded up into his hands the possessions of a part of the land, or even the city of Lehi-Nephi, and the city of Shilom; and the land round about—

And all this he did, for the sole purpose of bringing this people into subjection or into bondage. And behold, we at this time do pay tribute to the king of the Lamanites, to the amount of one half of our corn, and our barley, and even all our grain of every kind, and one half of the increase of our flocks and our herds; and even one half of all we have or possess the king of the Lamanites doth exact of us, or our lives.

- 23 És most, nem gyötrelmes-e ezt elviselni? És nem nagy-e ez, a mi megpróbáltatásunk? Most íme, mily nagy okunk van a gyászolásra.
- 24 Igen, azt mondom nektek, nagy okunk van a gyászolásra; mert íme, hányat megöltek a testvéreink közül, és vérük hiába lett kiontva, és mindez a gonoszság miatt.
- 25 Mert ha ez a nép nem esett volna vétékbe, akkor az Úr nem engedte volna, hogy ez a nagy baj elérje őket. De íme, nem akartak hallgatni a szavaira; hanem viszálykodások keletkeztek közöttük, olyannyira, hogy egymás vérét ontották.
- 26 És megölték az Úrnak egy prófétáját; igen, Istennek egy választott emberét, aki gonoszságaikról és utálatosságaikról beszélt nekik, és sok eljövendő dologról prófétált, igen, még Krisztus eljövételéről is.
- 27 És mivel azt mondta nekik, hogy Krisztus minden dolog Istene, Atyja, és azt mondta, hogy ember képmását fogja magára öltetni, és az a képmás lesz az, melyre az ember a kezdetben teremtetett; vagy más szavakkal azt mondta, hogy az ember Isten képmására teremtetett, és hogy Isten le fog jönni az emberek gyermekei közé, és húsból és vérből való testet ölt magára, és elindul a föld színén –
- 28 És most, mivel ezt mondta, megölték; és még sok más dolgot is tettek, amivel magukra vonták Isten haragját. Ezért ki csodálkozik azon, hogy rabságban vannak, és hogy keserves megpróbáltatásokkal sújtanak le rájuk?
- 29 Mert íme, az Úr azt mondta: Vétküek napján nem fogom megsegíteni a népemet; hanem akadályt emelek az útjaikon, hogy nem boldogulnak; és cselekedeteik olyanok lesznek előttük, mint egy botlást okozó kő.
- 30 Továbbá azt mondta: Ha népem tisztátalanságot vet, akkor annak pelyváját a forgószelemben fogják learatni; és annak hatása méreg.
- 31 Továbbá azt mondta: Ha népem tisztátalanságot vet, akkor a keleti szelet fogják learatni, mely azonnali pusztulást hoz.
- 32 És most íme, az Úr ígérete beteljesedett, lesújtottak rátkok és sanyargatnak benneteket.

And now, is not this grievous to be borne? And is not this, our affliction, great? Now behold, how great reason we have to mourn.

Yea, I say unto you, great are the reasons which we have to mourn; for behold how many of our brethren have been slain, and their blood has been spilt in vain, and all because of iniquity.

For if this people had not fallen into transgression the Lord would not have suffered that this great evil should come upon them. But behold, they would not hearken unto his words; but there arose contentions among them, even so much that they did shed blood among themselves.

And a prophet of the Lord have they slain; yea, a chosen man of God, who told them of their wickedness and abominations, and prophesied of many things which are to come, yea, even the coming of Christ.

And because he said unto them that Christ was the God, the Father of all things, and said that he should take upon him the image of man, and it should be the image after which man was created in the beginning; or in other words, he said that man was created after the image of God, and that God should come down among the children of men, and take upon him flesh and blood, and go forth upon the face of the earth—

And now, because he said this, they did put him to death; and many more things did they do which brought down the wrath of God upon them. Therefore, who wondereth that they are in bondage, and that they are smitten with sore afflictions?

For behold, the Lord hath said: I will not succor my people in the day of their transgression; but I will hedge up their ways that they prosper not; and their doings shall be as a stumbling block before them.

And again, he saith: If my people shall sow filthiness they shall reap the chaff thereof in the whirlwind; and the effect thereof is poison.

And again he saith: If my people shall sow filthiness they shall reap the east wind, which bringeth immediate destruction.

And now, behold, the promise of the Lord is fulfilled, and ye are smitten and afflicted.

33 De ha szívetek minden szándékával az Úrhoz fordultok, és belé helyezitek bizalmatokat, és az elme minden szorgalmával őt szolgáljátok, ha ezt teszitek, akkor saját akarata és tetszése szerint ki fog szabadítani benneteket a rabságból.

But if ye will turn to the Lord with full purpose of heart, and put your trust in him, and serve him with all diligence of mind, if ye do this, he will, according to his own will and pleasure, deliver you out of bondage.

Móziás 8

- 1 És lőn, hogy miután Limhi király bevégezte a népéhez intézett beszédét, mert sok dolgot mondott el nekik, és csak egy keveset írtam le belőlük ebbe a könyvbe, minden dolgot elmondott népének azon testvéreiket illetően, akik Zarahemla földjén voltak.
- 2 És felállította Ammont a sokaság elé, és elismételtette vele mindazt, ami a testvéreikkel történt, attól az időtől fogva, hogy Zeniff felment arról a földről, méghozzá addig az időig, amikor ő maga jött fel arról a földről.
- 3 És ő annak utolsó szavait is elismételte nekik, amit Benjámín király tanított vala, és elmagyarázta azokat Limhi király népének, hogy minden szót megérthessenek, melyet mondott.
- 4 És lőn, hogy miután mindezt elvégezte, Limhi király elbocsátotta a sokaságot, és meghagyta, hogy menjenek vissza, mindenki a saját házába.
- 5 És lőn, hogy a lemezeket, melyek népének feljegyzését tartalmazták, attól az időtől fogva, hogy Zarahemla földjét elhagyták, Ammon elé hozatta, hogy elolvashassa azokat.
- 6 Most, amint Ammon elolvasta a feljegyzést, a király megkérdezte őt, hogy megtudja, tud-e nyelveket fordítani, és Ammon azt mondta neki, hogy nem tud.
- 7 És a király így szólt hozzá: Gyötrődven népem megpróbáltatásai miatt, embereim közül negyvenhármat elküldtem, hogy keljenek útra a vadonba, hogy ezáltal megtalálhassák Zarahemla földjét, és megkérhessük a testvéreinket, hogy szabadítsanak ki minket a rabságból.
- 8 És sok napon át a vadonban kóboroltak, mégis szorgalmasak voltak, és bár Zarahemla földjét nem találták meg, de visszatértek erre a földre, miután sok víz között mentek egy földön, és felfedeztek egy olyan földet, melyet emberek és állatok csontjai borítottak, és mindenféle épületek romjai borítottak; miután felfedeztek egy olyan földet, amit azelőtt egy olyan nép népesített be, akik olyan sokan voltak, mint Izráél seregei.

Mosiah 8

And it came to pass that after king Limhi had made an end of speaking to his people, for he spake many things unto them and only a few of them have I written in this book, he told his people all the things concerning their brethren who were in the land of Zarahemla.

And he caused that Ammon should stand up before the multitude, and rehearse unto them all that had happened unto their brethren from the time that Zeniff went up out of the land even until the time that he himself came up out of the land.

And he also rehearsed unto them the last words which king Benjamin had taught them, and explained them to the people of king Limhi, so that they might understand all the words which he spake.

And it came to pass that after he had done all this, that king Limhi dismissed the multitude, and caused that they should return every one unto his own house.

And it came to pass that he caused that the plates which contained the record of his people from the time that they left the land of Zarahemla, should be brought before Ammon, that he might read them.

Now, as soon as Ammon had read the record, the king inquired of him to know if he could interpret languages, and Ammon told him that he could not.

And the king said unto him: Being grieved for the afflictions of my people, I caused that forty and three of my people should take a journey into the wilderness, that thereby they might find the land of Zarahemla, that we might appeal unto our brethren to deliver us out of bondage.

And they were lost in the wilderness for the space of many days, yet they were diligent, and found not the land of Zarahemla but returned to this land, having traveled in a land among many waters, having discovered a land which was covered with bones of men, and of beasts, and was also covered with ruins of buildings of every kind, having discovered a land which had been peopled with a people who were as numerous as the hosts of Israel.

- 9 És annak bizonyosságaként, hogy igazak az általuk elmondott dolgok, huszonnégy lemezt hoztak magukkal, melyek tele vannak bevésésekkel, és tiszta aranyból vannak.
- 10 És íme, hoztak mellvérteket is, melyek nagyok, és sárgarézből és vörösrézből vannak, és tökéletesen épek.
- 11 Továbbá hoztak kardokat, amelyeknek markolata már megsemmisült, és melyeknek pengéit kimarta a rozsdá; és senki nincs ezen a földön, aki képes lenne lefordítani a nyelvet, vagyis a bevéséseket, melyek a lemezeken vannak. Ezért kérdeztem tőled: Tudsz fordítani?
- 12 Továbbá ezt kérdezem tőled: Ismersz valakit, aki tud fordítani? Mert szeretném, ha ezek a feljegyzések le lennének fordítva a mi nyelvünkre; mert talán ismereteket adnak majd nekünk azon nép maradványáról, mely elpusztult, ahonnan ezek a feljegyzések származnak; vagy talán ismereteket adnak majd nekünk éppen erről a népről, mely elpusztult; és pusztulásuk okát is szeretném tudni.
- 13 Most Ammon így szólt hozzá: Biztosan szólhatok neked, Ó király, egy olyan emberről, aki le tudja fordítani a feljegyzéseket; mert van nála valami, amellyel nézhet, és minden olyan feljegyzést le tud fordítani, mely ősi eredetű, és ez egy Istentől kapott ajándék. És ezeket a dolgokat fordító eszközöknek hívják, és senki nem nézhet azokba, csak ha megparancsolják neki, különben még olyat keres, amit nem kellene, és elvész. És akinek megparancsolják, hogy belenézzen azokba, azt látnoknak hívják.
- 14 És íme, a Zarahemla földjén lévő nép királya az a férfi, akinek megparancsolták ezen dolgok megtételét, és akinek ez a hatalmas ajándéka megvan Istentől.
- 15 És a király azt mondta, hogy a látnok nagyobb, mint a próféta.
- 16 És Ammon azt mondta, hogy a látnok kinyilatkozató és próféta is; és olyan ajándéka, mely ennél nagyobb lenne, senkinek nem lehet, hacsak nem Isten hatalmát birtokolja, mellyel senki nem rendelkezhet; bár az ember nagy hatalmat kaphat Istentől.

And for a testimony that the things that they had said are true they have brought twenty-four plates which are filled with engravings, and they are of pure gold.

And behold, also, they have brought breastplates, which are large, and they are of brass and of copper, and are perfectly sound.

And again, they have brought swords, the hilts thereof have perished, and the blades thereof were cankered with rust; and there is no one in the land that is able to interpret the language or the engravings that are on the plates. Therefore I said unto thee: Canst thou translate?

And I say unto thee again: Knowest thou of any one that can translate? For I am desirous that these records should be translated into our language; for, perhaps, they will give us a knowledge of a remnant of the people who have been destroyed, from whence these records came; or, perhaps, they will give us a knowledge of this very people who have been destroyed; and I am desirous to know the cause of their destruction.

Now Ammon said unto him: I can assuredly tell thee, O king, of a man that can translate the records; for he has wherewith that he can look, and translate all records that are of ancient date; and it is a gift from God. And the things are called interpreters, and no man can look in them except he be commanded, lest he should look for that he ought not and he should perish. And whosoever is commanded to look in them, the same is called seer.

And behold, the king of the people who are in the land of Zarahemla is the man that is commanded to do these things, and who has this high gift from God.

And the king said that a seer is greater than a prophet.

And Ammon said that a seer is a revelator and a prophet also; and a gift which is greater can no man have, except he should possess the power of God, which no man can; yet a man may have great power given him from God.

17 De a látnok tudhat az elmúlt dolgokról, és az eljövendő dolgokról is, és minden dolog általuk lesz nyilvánlatkoztatva, vagyis inkább jelentetnek ki a titkos dolgok, és jönnek napvilágra a rejtett dolgok, és ezek tudatják majd azokat a dolgokat, melyek nem ismeretek, és azokat a dolgokat is ők tudatják majd, melyeket egyébként nem lehetne megismerni.

18 Így Isten biztosított egy módot, melyen az ember hit által hatalmas csodákat művelhet; ezért nagy hasznára válik az embertársainak.

19 És most, amikor Ammon bevégezte ezen szavak elmondását, a király rendkívül örvendezett, és köszönetet mondott Istennek, mondván: Kétségtelenül nagy rejtélyt tartalmaznak ezek a lemezek, és ezek a fordító eszközök kétségtelenül abból a célból készültek, hogy minden ilyen rejtélyt feltárjanak az emberek gyermekeinek.

20 Ó, mily csodálatosak az Úrnak művei, és mily hosszan tűr ő a népével; igen, és mily vak és áthatolhatatlan az emberek gyermekeinek értelme; mert nem kutatnak bölcsesség után, se nem vágnak rá, hogy az uralkodjon felettük!

21 Igen, olyanok, mint a vad nyáj, mely elszökik a pásztortól, és szétszóródik, és amelyet elhajtanak és felfalnak az erdő vadjai.

But a seer can know of things which are past, and also of things which are to come, and by them shall all things be revealed, or, rather, shall secret things be made manifest, and hidden things shall come to light, and things which are not known shall be made known by them, and also things shall be made known by them which otherwise could not be known.

Thus God has provided a means that man, through faith, might work mighty miracles; therefore he becometh a great benefit to his fellow beings.

And now, when Ammon had made an end of speaking these words the king rejoiced exceedingly, and gave thanks to God, saying: Doubtless a great mystery is contained within these plates, and these interpreters were doubtless prepared for the purpose of unfolding all such mysteries to the children of men.

O how marvelous are the works of the Lord, and how long doth he suffer with his people; yea, and how blind and impenetrable are the understandings of the children of men; for they will not seek wisdom, neither do they desire that she should rule over them!

Yea, they are as a wild flock which fleeth from the shepherd, and scattereth, and are driven, and are devoured by the beasts of the forest.

ZENIFF FELJEGYZÉSE – Beszámoló népéről, attól az időtől, hogy Zarahemla földjét elhagyták, addig az időig, hogy kiszabadultak a lámániták kezéből.

Móziás 9

- 1 Én, Zeniff, miután megtanították nekem a nefiták nyelvének teljességét, és tudomásom volt Nefi földjéről, vagyis atyáink első örökségének földjéről, és miután kémként elküldtek a lámániták közé, hogy kikémlelhessem a haderőiket, hogy hadseregünk rájuk törhessen és elpusztíthassa őket – de amikor láttam azt, ami jó volt közöttük, szerettem volna, ha nem pusztítják el őket.
- 2 Ezért vitába szálltam testvéreimmel a vadonban, mert azt akartam, hogy uralkodónk kössön velük megállapodást; de mivel ő kemény és vérszomjas ember volt, megparancsolta, hogy öljenek meg; de sok vérontás által megmenekültem; mert atya atya ellen harcolt, és testvér testvér ellen, míg seregünk legnagyobb része elpusztult a vadonban, mi pedig, akik megmenekültek közülünk, visszatértünk Zarahemla földjére, hogy elmondjuk ezt a történetet feleségeiknek és gyermekeiknek.
- 3 És mégis, mivel én túl buzgó voltam, hogy atyáink földjét örököljem, összegyűjtöttem annyi embert, amennyi szeretett volna felmenni és a földet birtokolni, és ismét útnak indultunk a vadonba, hogy felmenjünk arra a földre; de éhség és keserves megpróbáltatások sújtottak le ránk; mert lassúak voltunk abban, hogy az Úrra, Istenünkre emlékezzünk.
- 4 Mindazonáltal, sok napi bolyongás után a vadonban, felvertük sátrainkat azon a helyen, ahol a testvéreinket megölték, mely közel volt atyáink földjéhez.
- 5 És lőn, hogy én négy emberemmel ismét bementem a városba, be a királyhoz, hogy megtudhassam a király hajlandóságát, és hogy megtudhassam, hogy bemehetek-e a népemmel, és birtokolhatom-e a földet békében.
- 6 És bementem a királyhoz, és ő szövetséget kötött velem, hogy birtokolhatom Lehi-Nefi földjét és Silóm földjét.

THE RECORD OF ZENIFF—An account of his people, from the time they left the land of Zarahemla until the time that they were delivered out of the hands of the Lamanites.

Mosiah 9

I, Zeniff, having been taught in all the language of the Nephites, and having had a knowledge of the land of Nephi, or of the land of our fathers' first inheritance, and having been sent as a spy among the Lamanites that I might spy out their forces, that our army might come upon them and destroy them—but when I saw that which was good among them I was desirous that they should not be destroyed.

Therefore, I contended with my brethren in the wilderness, for I would that our ruler should make a treaty with them; but he being an austere and a blood-thirsty man commanded that I should be slain; but I was rescued by the shedding of much blood; for father fought against father, and brother against brother, until the greater number of our army was destroyed in the wilderness; and we returned, those of us that were spared, to the land of Zarahemla, to relate that tale to their wives and their children.

And yet, I being over-zealous to inherit the land of our fathers, collected as many as were desirous to go up to possess the land, and started again on our journey into the wilderness to go up to the land; but we were smitten with famine and sore afflictions; for we were slow to remember the Lord our God.

Nevertheless, after many days' wandering in the wilderness we pitched our tents in the place where our brethren were slain, which was near to the land of our fathers.

And it came to pass that I went again with four of my men into the city, in unto the king, that I might know of the disposition of the king, and that I might know if I might go in with my people and possess the land in peace.

And I went in unto the king, and he covenanted with me that I might possess the land of Lehi-Nephi, and the land of Shilom.

- 7 És azt is megparancsolta, hogy népe hagyja el azt a földet, és én és népem bementünk a földre, hogy birtokolhassuk azt.
- 8 És elkezdtünk épületeket építeni, és kijavítani a város falait, még hozzá Lehi-Nefi városának és Silóm városának a falait.
- 9 És elkezdtük művelni a földet, igen, még hozzá mindenféle maggal, a kukorica, és a búza, és az árpa, és a néus, és a séum magjával, és mindenféle gyümölcsnek magjával, és kezdtünk sokasodni és boldogulni a földön.
- 10 Most Lámán király ravaszsága és csalárdsága miatt, hogy népemet rabságba hajtja, azért engedte át a földet, hogy birtokolhassuk azt.
- 11 Ezért lőn, hogy amikor már tizenkét éve laktunk azon a földön, Lámán királyt nyugtalanítani kezdte, hogy népem valamiféleképpen megerősödik ezen a földön, és ők nem tudnak legyőzni és rabságba hajtani minket.
- 12 Most ők lusta és bálványimádó nép voltak; ezért szerettek volna rabságba hajtani minket, hogy kezünk munkájából lakhassanak jól; igen, hogy mezeink nyájain lakmározhassanak.
- 13 Ezért lőn, hogy Lámán király arra kezdte bujtogatni a népét, hogy hadakozzon a népemmel; ezért háborúk és viszálykodások kezdődtek azon a földön.
- 14 Mert Nefi földjén való uralkodásomnak tizenharmadik évében, Silóm földjének egy távolos déli részén, amikor népem éppen nyájait itatta és legeltette, és a földjeit művelte, rájuk tört a lámániták egy nagyszámú serege, és hozzákezdett, hogy megölje őket, és hogy elvegye a nyájukat és mezeik kukoricáját.
- 15 Igen, és lőn, hogy akiket nem győztek le, azok mind elmenekültek, még hozzá Nefi városába, és tőlem kértek védelmet.
- 16 És lőn, hogy felfegyvereztem őket íjakkal és nyilakkal, kardokkal és handzsárokkal, és bunkósbotokkal, és parittyákkal, és mindenféle fegyverrel, melyet fel tudtunk találni, és én és népem elmentünk harcolni a lámániták ellen.

And he also commanded that his people should depart out of the land, and I and my people went into the land that we might possess it.

And we began to build buildings, and to repair the walls of the city, yea, even the walls of the city of Lehi-Nephi, and the city of Shilom.

And we began to till the ground, yea, even with all manner of seeds, with seeds of corn, and of wheat, and of barley, and with neas, and with sheum, and with seeds of all manner of fruits; and we did begin to multiply and prosper in the land.

Now it was the cunning and the craftiness of king Laman, to bring my people into bondage, that he yielded up the land that we might possess it.

Therefore it came to pass, that after we had dwelt in the land for the space of twelve years that king Laman began to grow uneasy, lest by any means my people should wax strong in the land, and that they could not overpower them and bring them into bondage.

Now they were a lazy and an idolatrous people; therefore they were desirous to bring us into bondage, that they might glut themselves with the labors of our hands; yea, that they might feast themselves upon the flocks of our fields.

Therefore it came to pass that king Laman began to stir up his people that they should contend with my people; therefore there began to be wars and contentions in the land.

For, in the thirteenth year of my reign in the land of Nephi, away on the south of the land of Shilom, when my people were watering and feeding their flocks, and tilling their lands, a numerous host of Lamanites came upon them and began to slay them, and to take off their flocks, and the corn of their fields.

Yea, and it came to pass that they fled, all that were not overtaken, even into the city of Nephi, and did call upon me for protection.

And it came to pass that I did arm them with bows, and with arrows, with swords, and with cimeters, and with clubs, and with slings, and with all manner of weapons which we could invent, and I and my people did go forth against the Lamanites to battle.

- 17 Igen, az Úr erejével mentünk el harcolni a lámániták ellen, mert én és népem buzgón fohászkodtunk az Úrhoz, hogy szabadítson ki minket az ellenségeink kezéből, mert ráébresztettek minket, hogy emlékezzünk atyáink kiszabadulására.
- 18 És Isten meghallotta fohászainkat, és megválaszolta az imáinkat; és az ő hatalmával mentünk el, igen, elmentünk a lámániták ellen, és egy nap és egy éjjel háromezer-negyvenhárom lámánitát öltünk meg, és egészen addig öltük őket, míg ki nem űztük őket a földünkről.
- 19 És én magam saját kezemmel segítettem halottait eltemetni. És íme, nagy bánatunkra és szomorúságunkra kétszázhetvenkilencet megöltek a testvéreink közül.

Yea, in the strength of the Lord did we go forth to battle against the Lamanites; for I and my people did cry mightily to the Lord that he would deliver us out of the hands of our enemies, for we were awakened to a remembrance of the deliverance of our fathers.

And God did hear our cries and did answer our prayers; and we did go forth in his might; yea, we did go forth against the Lamanites, and in one day and a night we did slay three thousand and forty-three; we did slay them even until we had driven them out of our land.

And I, myself, with mine own hands, did help to bury their dead. And behold, to our great sorrow and lamentation, two hundred and seventy-nine of our brethren were slain.

Móziás 10

- 1 És lőn, hogy újra elkezdtük megalapítani a királyságot, és ismét elkezdtük békességben birtokolni a földet. És mindenféle harci eszközöket készítettem, hogy ezáltal lehessenek fegyvereim népem számára arra az időre, amikor a lámániták ismét feljönnek, hogy háborúzzanak népem ellen.
- 2 És öröket állítottam az ország köré, nehogy a lámániták újra észrevétlenül ránk törjenek és elpusztítsanak; és így őriztem népemet és nyájamat, és tartottam vissza őket attól, hogy ellenségeink kezébe kerüljenek.
- 3 És lőn, hogy sok éven át örökségül bírtuk atyáink földjét, igen, huszonkét éven keresztül.
- 4 És a férfiakkal a földet műveltetem, és mindenféle gabonát és mindenféle gyümölcsfajta termeltetem.
- 5 És meghagytam, hogy az asszonyok fonjanak és dolgozzanak, és munkálkodjanak, és munkáljanak meg mindenféle finom vásznakot, igen, és mindenfajta anyagot, hogy mezítelenségünket felruházhassuk; és így boldogultunk a földön – így huszonkét éven keresztül folyamatos békében volt részünk ezen a földön.
- 6 És lőn, hogy Lámán király meghalt, és fia kezdett uralkodni a helyében. És ő lázadásra kezdte bujtogatni népét az én népem ellen; ezért háborúra kezdtek készülődni, és arra, hogy feljöjjenek harcolni a népem ellen.
- 7 De én elküldtem kémeimet, szerte Semlón földjére, hogy felfedezhessem az előkészületeiket, hogy védekezhessek ellenük, hogy ne törhessenek rá a népemre és ne pusztíthassák el őket.
- 8 És lőn, hogy nagyszámú seregeikkel feljöttek Silóm földjének északi része felől, íjakkal és nyilakkal, és kardokkal és handzsárokkal, és kövekkel és parittyákkal felfegyverzett férfiak; és le volt borotválva a fejük, úgyhogy azok csupaszok voltak; és fel voltak övezve, egy bőrvövel az ágyékuk körül.

Mosiah 10

And it came to pass that we again began to establish the kingdom and we again began to possess the land in peace. And I caused that there should be weapons of war made of every kind, that thereby I might have weapons for my people against the time the Lamanites should come up again to war against my people.

And I set guards round about the land, that the Lamanites might not come upon us again unawares and destroy us; and thus I did guard my people and my flocks, and keep them from falling into the hands of our enemies.

And it came to pass that we did inherit the land of our fathers for many years, yea, for the space of twenty and two years.

And I did cause that the men should till the ground, and raise all manner of grain and all manner of fruit of every kind.

And I did cause that the women should spin, and toil, and work, and work all manner of fine linen, yea, and cloth of every kind, that we might clothe our nakedness; and thus we did prosper in the land— thus we did have continual peace in the land for the space of twenty and two years.

And it came to pass that king Laman died, and his son began to reign in his stead. And he began to stir his people up in rebellion against my people; therefore they began to prepare for war, and to come up to battle against my people.

But I had sent my spies out round about the land of Shemlon, that I might discover their preparations, that I might guard against them, that they might not come upon my people and destroy them.

And it came to pass that they came up upon the north of the land of Shilom, with their numerous hosts, men armed with bows, and with arrows, and with swords, and with cimeters, and with stones, and with slings; and they had their heads shaved that they were naked; and they were girded with a leathern girdle about their loins.

9 És lőn, hogy népem asszonyait és gyermekeit elrejtőttem a vadonban, és azt is meghagytam, hogy minden idős emberem, aki fegyvert tud viselni, és minden fiatal emberem is, aki képes a fegyverviselésre, gyűljön össze, hogy harcolni menjenek a lámániták ellen; és elhelyeztem őket a soraikba, mindenkit az életkora szerint.

10 És lőn, hogy felmentünk harcolni a lámániták ellen; és én, még én is, idős koromban, felmentem, hogy harcoljak a lámániták ellen. És lőn, hogy az Úr erejével mentünk fel harcolni.

11 Most a lámániták semmit nem tudtak az Úrról, sem az Úr erejéről, ezért csak a saját erejükre támaszkodtak. De erős emberek voltak, ami az emberi erőt illeti.

12 Vad, és kegyetlen és vérszomjas emberek voltak, akik atyáik hagyományában hittek, mely ez: Hittek abban, hogy atyáik gonoszságai miatt úzték ki őket Jeruzsálem földjéről, és hogy testvéreik igazságtalanul bántak velük a vadonban, és akkor is igazságtalanul bántak velük, amikor átszelték a tengert;

13 Továbbá hogy igazságtalanul bántak velük, míg első örökségük földjén voltak, miután átszelték a tengert, és mindez azért történt, mert Nefi hűségesebb volt vala az Úr parancsolatainak betartása terén – ezért jóindulattal volt iránta az Úr, mert az Úr meghallgatta imáit és megválaszolta azokat, és Nefi vette át utazásuk vezetését a vadonban.

14 És testvéreik megharagudtak rá, mert nem értették az Úr cselekedeteit; a vizeken is azért haragudtak rá, mert megkeményítették szívüket az Úrral szemben.

15 Továbbá haragudtak rá, amikor megérkeztek a megígért földre, mert azt mondták, hogy kivette kezükből a nép feletti uralkodást; és arra törekedtek, hogy megöljék őt.

16 Továbbá haragudtak rá, mert elment a vadonba, ahogy azt az Úr megparancsolta neki, és elvitte a feljegyzéseket, melyek a rézlemezekre voltak vésve, mert azt mondták, hogy megrabolta őket.

And it came to pass that I caused that the women and children of my people should be hid in the wilderness; and I also caused that all my old men that could bear arms, and also all my young men that were able to bear arms, should gather themselves together to go to battle against the Lamanites; and I did place them in their ranks, every man according to his age.

And it came to pass that we did go up to battle against the Lamanites; and I, even I, in my old age, did go up to battle against the Lamanites. And it came to pass that we did go up in the strength of the Lord to battle.

Now, the Lamanites knew nothing concerning the Lord, nor the strength of the Lord, therefore they depended upon their own strength. Yet they were a strong people, as to the strength of men.

They were a wild, and ferocious, and a bloodthirsty people, believing in the tradition of their fathers, which is this—Believing that they were driven out of the land of Jerusalem because of the iniquities of their fathers, and that they were wronged in the wilderness by their brethren, and they were also wronged while crossing the sea;

And again, that they were wronged while in the land of their first inheritance, after they had crossed the sea, and all this because that Nephi was more faithful in keeping the commandments of the Lord—therefore he was favored of the Lord, for the Lord heard his prayers and answered them, and he took the lead of their journey in the wilderness.

And his brethren were wroth with him because they understood not the dealings of the Lord; they were also wroth with him upon the waters because they hardened their hearts against the Lord.

And again, they were wroth with him when they had arrived in the promised land, because they said that he had taken the ruling of the people out of their hands; and they sought to kill him.

And again, they were wroth with him because he departed into the wilderness as the Lord had commanded him, and took the records which were engraven on the plates of brass, for they said that he robbed them.

17 És így azt tanították a gyermekeiknek, hogy gyűlöljék őket, és hogy gyilkolják őket, és hogy rabolják és fosztogassák őket, és tegyenek meg mindent, amit tudnak, hogy elpusztítsák őket; ezért örökös gyűlölettel voltak Nefi gyermekei iránt.

18 Pontosan ezért vezetett félre engem Lámán király ravaszságával, és hazug csalárdságával, és szép ígéreteivel, ami miatt ezen népemet felhoztam erre a földre, hogy elpusztíthassák őket; igen, és ilyen sok éven át szenvedtünk ezen a földön.

19 És most én, Zeniff, miután mindezen dolgokat elmondtam népemnek a lámánitákat illetően, arra ösztökéltem őket, hogy szívvel-lélekkel induljanak harcba, az Úrba helyezve bizalmukat; szemtől szembe hadakoztunk tehát velük.

20 És lőn, hogy ismét kiűztük őket a földünkről; és nagy öldökléssel öltük őket, még hozzá olyan sokat, hogy nem számoltuk meg őket.

21 És lőn, hogy ismét visszatértünk a saját földünkre, és népem újra elkezdte nyájait őrizni és a földjeit művelni.

22 És most én, öreg lévén, egyik fiamra ruháztam rá a királyságot; ezért én nem szólok többet. És bár megáldaná népemet az Úr! Ámen.

And thus they have taught their children that they should hate them, and that they should murder them, and that they should rob and plunder them, and do all they could to destroy them; therefore they have an eternal hatred towards the children of Nephi.

For this very cause has king Laman, by his cunning, and lying craftiness, and his fair promises, deceived me, that I have brought this my people up into this land, that they may destroy them; yea, and we have suffered these many years in the land.

And now I, Zeniff, after having told all these things unto my people concerning the Lamanites, I did stimulate them to go to battle with their might, putting their trust in the Lord; therefore, we did contend with them, face to face.

And it came to pass that we did drive them again out of our land; and we slew them with a great slaughter, even so many that we did not number them.

And it came to pass that we returned again to our own land, and my people again began to tend their flocks, and to till their ground.

And now I, being old, did confer the kingdom upon one of my sons; therefore, I say no more. And may the Lord bless my people. Amen.

Móziás 11

- 1 És most lőn, hogy Zeniff Noéra, egyik fiára ruházta a királyságot; ezért Noé kezdett el uralkodni a helyében; és ő nem járt atyja útjain.
- 2 Mert íme, nem tartotta be Isten parancsolatait, hanem saját szívének kívánságai után járt. És sok hites felesége és szolgáló felesége volt. És népét is bűnbe vitte, és azt tették, ami utálatos az Úr szemében. Igen, és paráznaságokat és mindenféle gonoszságokat követtek el.
- 3 És egy ötödrész adót vetett ki mindenre, amivel rendelkeztek, egy ötödrészt aranyukra, és ezüstjükre, és egy ötödrészt ziffjükre, és vörösrezükre, és sárgarezükre és vasukra; és egy ötödrészt hízóikra; és egy ötödrészt minden gabonájukra is.
- 4 És mindezt azért vette el, hogy eltartsa magát, és a hites feleségeit és a szolgáló feleségeit; és a papjait is, és azok hites feleségeit és szolgáló feleségeit; így változtatta meg a királyság ügyeit.
- 5 Mert elbocsátotta mindazokat a papokat, akiket atyja szentelt fel, és újakat szentelt fel a helyükre, olyanokat, akik felemelkedtek szívük kevélységében.
- 6 Igen, és így tartották el őket lustaságukban, és bálványimádásukban, és paráznaságaikban, azon adókból, melyeket Noé király vetett ki népére; így a nép rendkívül sokat dolgozott, hogy a gonoszságot támogassa.
- 7 Igen, és ők is bálványimádókká váltak, mert a király és a papok hiábavaló és hízélgő szavai félrevezették őket; mert hízélgő dolgokat mondtak nekik.
- 8 És lőn, hogy Noé király sok pompás és tágas épületet épített, és finom famunkával és mindenféle értékes dologgal díszítette őket, aranyból, és ezüstből, és vasból, és sárgarézből, és ziffből és vörösrezből;
- 9 És magának is épített egy tágas palotát, és egy trónt annak közepében, és ezek mind finom fából voltak, és arannyal és ezüsttel és értékes dolgokkal voltak díszítve.

Mosiah 11

And now it came to pass that Zeniff conferred the kingdom upon Noah, one of his sons; therefore Noah began to reign in his stead; and he did not walk in the ways of his father.

For behold, he did not keep the commandments of God, but he did walk after the desires of his own heart. And he had many wives and concubines. And he did cause his people to commit sin, and do that which was abominable in the sight of the Lord. Yea, and they did commit whoredoms and all manner of wickedness.

And he laid a tax of one fifth part of all they possessed, a fifth part of their gold and of their silver, and a fifth part of their ziff, and of their copper, and of their brass and their iron; and a fifth part of their fatlings; and also a fifth part of all their grain.

And all this did he take to support himself, and his wives and his concubines; and also his priests, and their wives and their concubines; thus he had changed the affairs of the kingdom.

For he put down all the priests that had been consecrated by his father, and consecrated new ones in their stead, such as were lifted up in the pride of their hearts.

Yea, and thus they were supported in their laziness, and in their idolatry, and in their whoredoms, by the taxes which king Noah had put upon his people; thus did the people labor exceedingly to support iniquity.

Yea, and they also became idolatrous, because they were deceived by the vain and flattering words of the king and priests; for they did speak flattering things unto them.

And it came to pass that king Noah built many elegant and spacious buildings; and he ornamented them with fine work of wood, and of all manner of precious things, of gold, and of silver, and of iron, and of brass, and of ziff, and of copper;

And he also built him a spacious palace, and a throne in the midst thereof, all of which was of fine wood and was ornamented with gold and silver and with precious things.

- 10 És munkásaival mindenféle finom munkát végeztetett a templom falain belül, finom fából, és vörösrézéből és sárgarézéből.
- 11 És a főpapok részére fenntartott székeket, amelyek az összes többi szék felett voltak, színarannyal díszítette; és egy könyöklőt építtetett eléjük, hogy megpihentethessék rajta a testüket és a karjaikat, míg hazug és hiábavaló szavakat szólnak a népéhez.
- 12 És lőn, hogy épített egy tornyot a templom közelében; igen, egy nagyon magas tornyot, még hozzá olyan magasat, hogy felállhatott annak tetejére, és beláthatta Silóm földjét, és Semlón földjét is, melyet a lámániták birtokoltak; és belátta még körbe az egész földet.
- 13 És lőn, hogy sok épületet építtetett Silóm földjén; és egy nagy tornyot építtetett a Silóm földjétől északra fekvő dombon, mely Nefi fiainak volt menedékhelye, amikor elmenekültek arról a földről; és ezt tette a kincsekkel, melyeket népe megadóztatásából szerzett.
- 14 És lőn, hogy kincseire helyezte a szívét, és hiteseivel és szolgáló feleségeivel együtt kicsapongó élettel töltötte idejét; és a papjai is így, paráznákkal töltötték az idejüket.
- 15 És lőn, hogy szőlőskerteket ültetett szerte az országban; és szőlőpréseket építtetett, bőségesen készítették bort; és ezért nagy borivó lett, és a népe is.
- 16 És lőn, hogy a lámániták kezdtek rátörni népére, amikor azok kis csoportokban voltak, és ölni kezdték őket a mezeiken és míg a nyájukat őrizték.
- 17 És Noé király öröket küldött szét szerte az országba, hogy távol tartsa őket; de nem elegendő számút, és a lámániták rájuk törtek és megölték őket, és nyájuk közül sokat elhajtottak arról a földről; így a lámániták pusztítani kezdték őket, és elkezdték rajtuk kitölteni a gyűlöletüket.
- 18 És lőn, hogy Noé király elküldte ellenük a hadseregeit, és azok visszaűzték őket, vagyis egy időre visszaűzték őket; ezért visszatértek, örvendezve zsákmányuknak.

And he also caused that his workmen should work all manner of fine work within the walls of the temple, of fine wood, and of copper, and of brass.

And the seats which were set apart for the high priests, which were above all the other seats, he did ornament with pure gold; and he caused a breastwork to be built before them, that they might rest their bodies and their arms upon while they should speak lying and vain words to his people.

And it came to pass that he built a tower near the temple; yea, a very high tower, even so high that he could stand upon the top thereof and overlook the land of Shilom, and also the land of Shemlon, which was possessed by the Lamanites; and he could even look over all the land round about.

And it came to pass that he caused many buildings to be built in the land Shilom; and he caused a great tower to be built on the hill north of the land Shilom, which had been a resort for the children of Nephi at the time they fled out of the land; and thus he did do with the riches which he obtained by the taxation of his people.

And it came to pass that he placed his heart upon his riches, and he spent his time in riotous living with his wives and his concubines; and so did also his priests spend their time with harlots.

And it came to pass that he planted vineyards round about in the land; and he built wine-presses, and made wine in abundance; and therefore he became a wine-bibber, and also his people.

And it came to pass that the Lamanites began to come in upon his people, upon small numbers, and to slay them in their fields, and while they were tending their flocks.

And king Noah sent guards round about the land to keep them off; but he did not send a sufficient number, and the Lamanites came upon them and killed them, and drove many of their flocks out of the land; thus the Lamanites began to destroy them, and to exercise their hatred upon them.

And it came to pass that king Noah sent his armies against them, and they were driven back, or they drove them back for a time; therefore, they returned rejoicing in their spoil.

19 És most, e nagy győzelem miatt felemelkedtek szívük kevélységében; saját erejükkel kérkedtek, azt mondván, hogy ötven emberük ellen tudna állni a lámániták ezreinek; és így dicsekedtek, és örömeiket lelték a vérben és testvéreik vérének ontásában, és ezt királyuk és papjaik gonoszsága miatt tették.

20 És lőn, hogy volt közöttük egy férfi, akinek Abinádi volt a neve; és ő elment közéjük és prófétálni kezdett, mondván: Íme, így szól az Úr, és ezt parancsolta nekem, mondván: Menj el és mondd meg ennek a népnek, hogy így szól az Úr – Jaj ennek a népnek, mert láttam utálatosságait, és gonoszságukat, és paráznaságait; és ha nem tartanak bűnbánatot, haragomban fogom meglátogatni őket.

21 És ha nem tartanak bűnbánatot és nem fordulnak az Úrhoz, Istenükhöz, íme, ellenségeik kezeire fogom adni őket; igen, és rabságba hajtják őket; és ellenségeik keze fogja sanyargatni őket.

22 És léssen, hogy tudni fogják, hogy én vagyok az Úr, az ő Istenük, és hogy féltékeny Isten vagyok, megbüntetve népem gonoszságait.

23 És léssen, hogy ha ez a nép nem tart bűnbánatot és nem fordul az Úrhoz, Istenéhez, rabságba hajtják őket; és senki nem fogja kiszabadítani őket, csak az Úr, a Mindenható Isten.

24 Igen, és léssen, hogy amikor hozzám fohászkodnak, nem sietek meghallgatni a fohászaikat; igen, és megengedem, hogy ellenségeik lesújtsanak rájuk.

25 És ha nem tartanak bűnbánatot, zsákruhában és hamuban, és nem fohászkodnak buzgón az Úrhoz, Istenükhöz, nem fogom meghallani az imáikat, se nem fogom megszabadítani őket a megpróbáltatásaiktól; és így szól az Úr, és ezt parancsolta meg nekem.

26 Most lőn, hogy amikor Abinádi elmondta nekik ezeket a szavakat, megharagudtak rá, és arra törekedtek, hogy elvegyék az életét; de az Úr kiszabadította őt a kezeik közül.

And now, because of this great victory they were lifted up in the pride of their hearts; they did boast in their own strength, saying that their fifty could stand against thousands of the Lamanites; and thus they did boast, and did delight in blood, and the shedding of the blood of their brethren, and this because of the wickedness of their king and priests.

And it came to pass that there was a man among them whose name was Abinadi; and he went forth among them, and began to prophesy, saying: Behold, thus saith the Lord, and thus hath he commanded me, saying, Go forth, and say unto this people, thus saith the Lord—Wo be unto this people, for I have seen their abominations, and their wickedness, and their whoredoms; and except they repent I will visit them in mine anger.

And except they repent and turn to the Lord their God, behold, I will deliver them into the hands of their enemies; yea, and they shall be brought into bondage; and they shall be afflicted by the hand of their enemies.

And it shall come to pass that they shall know that I am the Lord their God, and am a jealous God, visiting the iniquities of my people.

And it shall come to pass that except this people repent and turn unto the Lord their God, they shall be brought into bondage; and none shall deliver them, except it be the Lord the Almighty God.

Yea, and it shall come to pass that when they shall cry unto me I will be slow to hear their cries; yea, and I will suffer them that they be smitten by their enemies.

And except they repent in sackcloth and ashes, and cry mightily to the Lord their God, I will not hear their prayers, neither will I deliver them out of their afflictions; and thus saith the Lord, and thus hath he commanded me.

Now it came to pass that when Abinadi had spoken these words unto them they were wroth with him, and sought to take away his life; but the Lord delivered him out of their hands.

27 Most, amikor Noé király meghallotta a szavakat, melyeket Abinádi a néphez szólt, ő is felháborodott; és így szólt: Ki ez az Abinádi, hogy megítéljen engem és népem, vagy ki az Úr, hogy ily nagy megpróbáltatást hozzon a népemre?

28 Megparancsolom nektek, hogy hozzátok ide Abinádit, hogy megölhessem, mert azért mondta ezeket a dolgokat, hogy népemet felserkentse, hogy haragudjanak egymásra, és hogy viszálykodásokat támasszon a népem között; ezért meg fogom ölni.

29 Most a nép szemei el voltak vakítva; ezért megkeményítették a szívüket Abinádi szavaival szemben, és attól kezdve arra törekedtek, hogy elfogják őt. És Noé király megkeményítette szívét az Úr szavával szemben, és nem bánta meg gonosz cselekedeteit.

Now when king Noah had heard of the words which Abinadi had spoken unto the people, he was also wroth; and he said: Who is Abinadi, that I and my people should be judged of him, or who is the Lord, that shall bring upon my people such great affliction?

I command you to bring Abinadi hither, that I may slay him, for he has said these things that he might stir up my people to anger one with another, and to raise contentions among my people; therefore I will slay him.

Now the eyes of the people were blinded; therefore they hardened their hearts against the words of Abinadi, and they sought from that time forward to take him. And king Noah hardened his heart against the word of the Lord, and he did not repent of his evil doings.

Móziás 12

- 1 És lőn, hogy két év eltelte után Abinádi eljött közéjük álruhában, így nem ismerték meg, és prófétálni kezdett közöttük, mondván: Ezt parancsolta nekem az Úr, mondván – Menj, Abinádi, és prófétálj ennek a népnek, népemnek, mert megkeményítették szívüket a szavaimmal szemben; nem bánták meg gonosz cselekedeteiket; ezért haragomban fogom meglátogatni őket, igen, ádáz haragomban látogatom meg őket gonoszságaikban és utálatosságaikban.
- 2 Igen, jaj ennek a nemzedéknek! És az Úr így szólt hozzám: Nyújtsd ki a kezedet és prófétálj, mondván: Így szól az Úr, léssen, hogy ezt a nemzedéket gonoszságai miatt rabságba viszik, és arcul ütik; igen, és emberek űzik majd őket, és megölik; és a lég keselyűi, és az ebek, igen, és a vadállatok falják fel a húsvukat.
- 3 És léssen, hogy Noé király élete csak annyit fog érni, mint egy ruha a forró kemencében; mert tudni fogja, hogy én vagyok az Úr.
- 4 És léssen, hogy ezt az én népemet keserves megpróbáltatásokkal fogom sújtani, igen, éhséggel és döghalállal; és elő fogom idézni, hogy egész nap jajgassanak.
- 5 Igen, terheket erősítették a hátukra; és úgy hajtják majd őket, mint a néma szamarat.
- 6 És léssen, hogy jégesőt küldök el közéjük, és az leszújt rájuk; és a keleti szél is leszújt rájuk; és rovarok is ellepik a földjüket és felfalják a gabonájukat.
- 7 És nagy döghalál sújt le rájuk – és mindezt gonoszságaik és utálatosságaik miatt teszem.
- 8 És léssen, hogy ha nem tartanak bűnbánatot, teljesen elpusztítom őket a föld színéről; de hagynak maguk után egy feljegyzést, és én megőrzöm azt más nemzetek számára, akik birtokolni fogják ezt a földet; igen, még ezt is megteszem, hogy más nemzetek előtt felfedhessem ezen nép utálatosságait. És sok dolgot prófétált Abinádi ezen nép ellen.

Mosiah 12

And it came to pass that after the space of two years that Abinadi came among them in disguise, that they knew him not, and began to prophesy among them, saying: Thus has the Lord commanded me, saying —Abinadi, go and prophesy unto this my people, for they have hardened their hearts against my words; they have repented not of their evil doings; therefore, I will visit them in my anger, yea, in my fierce anger will I visit them in their iniquities and abominations.

Yea, wo be unto this generation! And the Lord said unto me: Stretch forth thy hand and prophesy, saying: Thus saith the Lord, it shall come to pass that this generation, because of their iniquities, shall be brought into bondage, and shall be smitten on the cheek; yea, and shall be driven by men, and shall be slain; and the vultures of the air, and the dogs, yea, and the wild beasts, shall devour their flesh.

And it shall come to pass that the life of king Noah shall be valued even as a garment in a hot furnace; for he shall know that I am the Lord.

And it shall come to pass that I will smite this my people with sore afflictions, yea, with famine and with pestilence; and I will cause that they shall howl all the day long.

Yea, and I will cause that they shall have burdens lashed upon their backs; and they shall be driven before like a dumb ass.

And it shall come to pass that I will send forth hail among them, and it shall smite them; and they shall also be smitten with the east wind; and insects shall pester their land also, and devour their grain.

And they shall be smitten with a great pestilence— and all this will I do because of their iniquities and abominations.

And it shall come to pass that except they repent I will utterly destroy them from off the face of the earth; yet they shall leave a record behind them, and I will preserve them for other nations which shall possess the land; yea, even this will I do that I may discover the abominations of this people to other nations. And many things did Abinadi prophesy against this people.

- 9 És lőn, hogy azok megharagudtak rá; és fogták és megkötözve a király elé vitték, és ezt mondták a királynak: Íme, eléd hoztunk egy embert, aki bajt prófétált népedet illetően, és azt mondja, hogy Isten el fogja pusztítani őket.
- 10 És a te életedet illetően is bajt prófétál, és azt mondja, hogy életed olyan lesz, mint egy ruha a forró kemencében.
- 11 Továbbá azt mondja, hogy olyan leszel, mint a kóró, méghozzá mint a mező száraz kórója, amit az állatok legázolnak és láb alá taposnak.
- 12 Továbbá azt mondja, hogy olyan leszel, mint egy bogáncsvirág, melyet amikor teljesen kinyílt, a szél, ha fúj, elhajt a föld színén. És úgy tesz, mintha ezt az Úr mondta volna. És azt mondja, hogy mindez utólad téged, ha nem tartasz bűnbánatot, és ez gonoszságaid miatt van.
- 13 És most, Ó király, milyen nagy gonoszsgót tettél, vagy milyen nagy bűnöket követett el néped, hogy kárhoztasson bennünket Isten vagy megítéljen bennünket ez az ember?
- 14 És most, Ó király, íme, ártatlanok vagyunk, és te, Ó király, nem követtél el bűnt; ezért ez az ember hazudott veled kapcsolatban, és hiábavalóan prófétált.
- 15 És íme, mi erősek vagyunk, nem fogunk rabságra jutni, és ellenségeink nem fognak minket foglyul ejteni; igen, és te boldogultál ezen a földön, és boldogulni is fogsz.
- 16 Íme, itt van az ember, a kezeidre adjuk; úgy tehetsz vele, amint jónak látod.
- 17 És lőn, hogy Noé király börtönbe vettette Abinádit; és megparancsolta, hogy a papok gyűljenek össze, hogy tanácskozást tarthasson velük, hogy mit tegyen vele.
- 18 És lőn, hogy azok ezt mondták a királynak: Hozd ide, hogy kikérdezhessük; és a király megparancsolta, hogy hozzák eléjük.

And it came to pass that they were angry with him; and they took him and carried him bound before the king, and said unto the king: Behold, we have brought a man before thee who has prophesied evil concerning thy people, and saith that God will destroy them.

And he also prophesieth evil concerning thy life, and saith that thy life shall be as a garment in a furnace of fire.

And again, he saith that thou shalt be as a stalk, even as a dry stalk of the field, which is run over by the beasts and trodden under foot.

And again, he saith thou shalt be as the blossoms of a thistle, which, when it is fully ripe, if the wind bloweth, it is driven forth upon the face of the land. And he pretendeth the Lord hath spoken it. And he saith all this shall come upon thee except thou repent, and this because of thine iniquities.

And now, O king, what great evil hast thou done, or what great sins have thy people committed, that we should be condemned of God or judged of this man?

And now, O king, behold, we are guiltless, and thou, O king, hast not sinned; therefore, this man has lied concerning you, and he has prophesied in vain.

And behold, we are strong, we shall not come into bondage, or be taken captive by our enemies; yea, and thou hast prospered in the land, and thou shalt also prosper.

Behold, here is the man, we deliver him into thy hands; thou mayest do with him as seemeth thee good.

And it came to pass that king Noah caused that Abinadi should be cast into prison; and he commanded that the priests should gather themselves together that he might hold a council with them what he should do with him.

And it came to pass that they said unto the king: Bring him hither that we may question him; and the king commanded that he should be brought before them.

19 És elkezdtek kérdezni, hogy elméjét összezavarják, hogy ezáltal legyen mivel vádolniuk; de ő bátran felelt nekik, és minden kérdésükre megfelelt, igen, nagy megdöbbenésükre; mert minden kérdésükre megfelelt, és ők minden szavukba belezavarodtak.

20 És lőn, hogy egyikük azt kérdezte tőle: Mít jelentenek a szavak, melyek le vannak írva, és amelyeket atyáink tanítottak, mondván:

21 Mily szépek a hegyeken annak lábai, aki jó híreket hoz; aki békeséget hirdet; aki jót illetően hoz jó híreket; aki szabadulást hirdet; aki ezt mondja Sionnak: Istened uralkodik;

22 Órállóid felemelik szavukat; egy szóval, együtt énekelnek; mert szemtől szembe látják, amikor az Úr ismét elhozza Siont;

23 Törjetek ki örömbbe; énekeljetekek együtt Jeruzsálemnek elhagyatott helyei; mert az Úr megvagasztalta népét, megváltotta Jeruzsálemet;

24 Az Úr minden nemzet szeme előtt felfedte szent karját, és a föld szélei mind látni fogják Istenünk szabadítását?

25 És most Abinádi így szólt hozzájuk: Papok vagytok, és úgy tesztek, mint akik tanítják ezt a népet és megértik a prófétálás lelkét, és mégis tőlem szeretnétek megtudni, hogy mit jelentenek ezek a dolgok?

26 Azt mondom nektek, jaj nektek, mert elferdítetek az Úrnak útjait! Mert ha értitek ezeket a dolgokat, akkor nem tanítottátok őket; ezért elferdítettétek az Úrnak útjait.

27 Nem törekedtetek szívetekkel arra, hogy értsetek, ezért nem voltatok bölcssek. Mít tanítottok tehát ennek a népnek?

28 És ők azt mondták: Mózes törvényét tanítjuk.

29 És válaszul ő így szólt hozzájuk: Ha Mózes törvényét tanítjátok, miért nem tartjátok be azt? Miért kincsekre helyezitek a szíveteket? Miért követtek el paráznaságokat, és pazaroljátok paráznákra az erő-töket, igen, és idézitek elő azt, hogy ez a nép bűnt kövessen el, hogy az Úrnak oka legyen arra, hogy elküldjön engem prófétálni ezen nép ellen, igen, még-hozzá nagy bajt prófétálni ezen nép ellen?

And they began to question him, that they might cross him, that thereby they might have wherewith to accuse him; but he answered them boldly, and withstood all their questions, yea, to their astonishment; for he did withstand them in all their questions, and did confound them in all their words.

And it came to pass that one of them said unto him: What meaneth the words which are written, and which have been taught by our fathers, saying:

How beautiful upon the mountains are the feet of him that bringeth good tidings; that publisheth peace; that bringeth good tidings of good; that publisheth salvation; that saith unto Zion, Thy God reigneth;

Thy watchmen shall lift up the voice; with the voice together shall they sing; for they shall see eye to eye when the Lord shall bring again Zion;

Break forth into joy; sing together ye waste places of Jerusalem; for the Lord hath comforted his people, he hath redeemed Jerusalem;

The Lord hath made bare his holy arm in the eyes of all the nations, and all the ends of the earth shall see the salvation of our God?

And now Abinadi said unto them: Are you priests, and pretend to teach this people, and to understand the spirit of prophesying, and yet desire to know of me what these things mean?

I say unto you, wo be unto you for perverting the ways of the Lord! For if ye understand these things ye have not taught them; therefore, ye have perverted the ways of the Lord.

Ye have not applied your hearts to understanding; therefore, ye have not been wise. Therefore, what teach ye this people?

And they said: We teach the law of Moses.

And again he said unto them: If ye teach the law of Moses why do ye not keep it? Why do ye set your hearts upon riches? Why do ye commit whoredoms and spend your strength with harlots, yea, and cause this people to commit sin, that the Lord has cause to send me to prophesy against this people, yea, even a great evil against this people?

- 30 Nem tudjátok, hogy igazat beszélek? Igen, tudjátok, hogy igazat beszélek; és reszketnetek kellene Isten előtt.
- 31 És lészen, hogy le fognak sújtani rátok a gonoszágaitok miatt, mert azt mondtátok, hogy Mózes törvényét tanítjátok. És mit tudtok Mózes törvényéről? Mózes törvénye által jön szabadulás? Mit mondotok?
- 32 És ők válaszoltak, és azt mondták, hogy Mózes törvénye által jön szabadulás.
- 33 De most Abinádi így szólt hozzájuk: Tudom, hogy ha betartjátok Isten parancsolatait, megszabadultok; igen, ha betartjátok a parancsolatokat, amelyeket az Úr a Sinai hegyen adott Mózesnek, mondván:
- 34 Én vagyok az Úr, a te Istened, aki kihoztalak téged Egyiptom földjéről, a rabság házából.
- 35 Ne legyen más Istened énelöttem.
- 36 Ne csinálj magadnak faragott képmást, vagy bármi olyan dologhoz hasonlót, ami fent az égben vagy lent a földben van.
- 37 Most Abinádi azt kérdezte tőlük: Kerültétek-e mindezt? Azt mondom nektek, nem, nem tettétek meg. És megtanítottátok ennek a népnek, hogy mindezen dolgokat kerüljék? Azt mondom nektek, nem, nem tanítottátok meg.

Know ye not that I speak the truth? Yea, ye know that I speak the truth; and you ought to tremble before God.

And it shall come to pass that ye shall be smitten for your iniquities, for ye have said that ye teach the law of Moses. And what know ye concerning the law of Moses? Doth salvation come by the law of Moses? What say ye?

And they answered and said that salvation did come by the law of Moses.

But now Abinadi said unto them: I know if ye keep the commandments of God ye shall be saved; yea, if ye keep the commandments which the Lord delivered unto Moses in the mount of Sinai, saying:

I am the Lord thy God, who hath brought thee out of the land of Egypt, out of the house of bondage.

Thou shalt have no other God before me.

Thou shalt not make unto thee any graven image, or any likeness of any thing in heaven above, or things which are in the earth beneath.

Now Abinadi said unto them, Have ye done all this? I say unto you, Nay, ye have not. And have ye taught this people that they should do all these things? I say unto you, Nay, ye have not.

Móziás 13

- 1 És most, amikor a király meghallotta ezeket a szavakat, így szólt papjaihoz: El ezzel az emberrel, és öljétek meg; mert mi dolgunk vele, hiszen őrült.
- 2 És azok előléptek, és megkísérelték megragadni a kezeikkel, de ő ellenállt nekik és így szólt hozzájuk:
- 3 Hozzám ne nyúljatok, mert Isten lesújt rátok, ha kezet emeltek rám, mert még nem adtam át az üzenetet, aminek az átadására az Úr elküldött engem; s nem mondtam el nektek azt sem, amire megkérte-tek, hogy elmondjam; ezért Isten nem fogja megen-gedni, hogy most elpusztuljak.
- 4 De teljesítenem kell a parancsolatokat, melyeket Isten megparancsolt nekem; és mert az igazságot mondtam el nektek, dühöseket vagytok rám. Továbbá, mert Isten szavát szóltam, őrültnek ítéltetek engem.
- 5 Most lőn, hogy miután Abinádi ezeket a szavakat elmondta, Noé király emberei nem mertek rá kezet emelni, mert rajta volt az Úr Lelke; és arca rendkívüli fényességgel ragyogott, éppen úgy, mint Mózesé a Sinai hegyen, míg az Úrral beszélt.
- 6 És Istentől kapott hatalommal és felhatalmazással beszélt; és folytatta szavait, mondván:
- 7 Látjátok, hogy nem áll hatalmatokban megölni engem, ezért befejezem az üzenetemet. Igen, és úgy látom, hogy az elevenetekbe vág, mert az igazságot mondom el nektek a gonoszságaitokat illetően.
- 8 Igen, szavaim csodálkozással, és ámulattal és ha-raggal töltenek el benneteket.
- 9 De én befejezem üzenetemet; és azután már mit sem jelent, hogy hova megyek, ha úgy léssen, hogy megszabadulok.
- 10 De annyit mondok nektek, hogy amit ezután tesz-tek velem, az mintája és árnyékképe lesz az eljövén-dő dolgoknak.
- 11 És most felolvasom nektek Isten parancsolatainak hátralevő részét, mert úgy látom, hogy azok nincse-nek a szívetekbe írva; úgy látom, hogy életetek legna-gyobb részében gonoszságot tanultatok és tanítottatok.

Mosiah 13

And now when the king had heard these words, he said unto his priests: Away with this fellow, and slay him; for what have we to do with him, for he is mad.

And they stood forth and attempted to lay their hands on him; but he withstood them, and said unto them:

Touch me not, for God shall smite you if ye lay your hands upon me, for I have not delivered the message which the Lord sent me to deliver; neither have I told you that which ye requested that I should tell; therefore, God will not suffer that I shall be destroyed at this time.

But I must fulfil the commandments wherewith God has commanded me; and because I have told you the truth ye are angry with me. And again, because I have spoken the word of God ye have judged me that I am mad.

Now it came to pass after Abinadi had spoken these words that the people of king Noah durst not lay their hands on him, for the Spirit of the Lord was upon him; and his face shone with exceeding luster, even as Moses' did while in the mount of Sinai, while speaking with the Lord.

And he spake with power and authority from God; and he continued his words, saying:

Ye see that ye have not power to slay me, therefore I finish my message. Yea, and I perceive that it cuts you to your hearts because I tell you the truth concerning your iniquities.

Yea, and my words fill you with wonder and amazement, and with anger.

But I finish my message; and then it matters not whither I go, if it so be that I am saved.

But this much I tell you, what you do with me, af-ter this, shall be as a type and a shadow of things which are to come.

And now I read unto you the remainder of the commandments of God, for I perceive that they are not written in your hearts; I perceive that ye have studied and taught iniquity the most part of your lives.

12 És most, emlékeztek rá, hogy azt mondtam nektek: Ne csinálj magadnak faragott képmást, vagy bármi olyan dologhoz hasonlót, ami fent az égben van, vagy ami lent a földben van, vagy ami a vízben van a föld alatt.

13 Továbbá: Ne hajolj meg nekik, se ne szolgálj őket; mert én, az Úr, a te Istened, féltékeny Isten vagyok, a gyermekekre hozván az atyák gonoszságait, azok harmadik és negyedik nemzedékéig, akik gyűlölnek engem;

14 És irgalmasságot mutatva azok ezreinek, akik szeretnek engem és betartják a parancsolataimat.

15 Az Úrnak, Istenednek a nevét hiába szádra ne vedd; mert az Úr nem fogja ártatlannak tartani azt, aki hiába veszi szájára a nevét.

16 Emlékezzél meg a sabbat napjáról, hogy szentnek tartsd meg azt.

17 Hat napon át dolgozz, és végezd el minden munkádat;

18 De a hetedik napon, az Úrnak, a te Istenednek a sabbatján semmilyen munkát ne végezz se te, se a fiad, se a leányod, se a szolgálád, se a szolgálóleányod, se jószágod, sem az idegen, aki a kapuidon belül van;

19 Mert hat nap alatt alkotta meg az Úr az eget és a földet, és a tengert és mindent, ami azokban van; ezért megáldotta az Úr a sabbat napot, és megszentelte azt.

20 Tiszteld atyádat és anyádat, hogy hosszú ideig élhess azon a földön, amelyet az Úr, a te Istened ad neked.

21 Ne ölj.

22 Ne kövess el házasságtörést. Ne lopj.

23 Ne tégy hamis tanúbizonyságot a felebarátod ellen.

24 Ne kívánd felebarátod házát, ne kívánd felebarátod feleségét, se szolgálját, se szolgálóleányát, se ökrét, se szamarát és semmit, ami a felebarátodé.

25 És lőn, hogy miután Abinádi bevégezte ezek elmondását, így szólt hozzájuk: Megtanítottátok ennek a népnek, hogy mindezen dolgok megtételén legyenek, hogy betartsák ezeket a parancsolatokat?

And now, ye remember that I said unto you: Thou shalt not make unto thee any graven image, or any likeness of things which are in heaven above, or which are in the earth beneath, or which are in the water under the earth.

And again: Thou shalt not bow down thyself unto them, nor serve them; for I the Lord thy God am a jealous God, visiting the iniquities of the fathers upon the children, unto the third and fourth generations of them that hate me;

And showing mercy unto thousands of them that love me and keep my commandments.

Thou shalt not take the name of the Lord thy God in vain; for the Lord will not hold him guiltless that taketh his name in vain.

Remember the sabbath day, to keep it holy.

Six days shalt thou labor, and do all thy work;

But the seventh day, the sabbath of the Lord thy God, thou shalt not do any work, thou, nor thy son, nor thy daughter, thy man-servant, nor thy maid-servant, nor thy cattle, nor thy stranger that is within thy gates;

For in six days the Lord made heaven and earth, and the sea, and all that in them is; wherefore the Lord blessed the sabbath day, and hallowed it.

Honor thy father and thy mother, that thy days may be long upon the land which the Lord thy God giveth thee.

Thou shalt not kill.

Thou shalt not commit adultery. Thou shalt not steal.

Thou shalt not bear false witness against thy neighbor.

Thou shalt not covet thy neighbor's house, thou shalt not covet thy neighbor's wife, nor his man-servant, nor his maid-servant, nor his ox, nor his ass, nor anything that is thy neighbor's.

And it came to pass that after Abinadi had made an end of these sayings that he said unto them: Have ye taught this people that they should observe to do all these things for to keep these commandments?

26 Azt mondom nektek, hogy nem; mert ha megtettétek volna, akkor az Úr nem küldött volna el engem, hogy bajt prófétáljak ezen népet illetően.

27 És most azt mondtátok, hogy Mózes törvénye által jön szabadulás. Azt mondom nektek, szükséges, hogy most még betartsátok Mózes törvényét; de azt mondom nektek, hogy el fog jönni az idő, amikor már nem lesz szükség Mózes törvényének betartására.

28 És továbbá azt mondom nektek, hogy nem egyedül a törvény által jön szabadulás; és ha nem lenne engesztelés, melyet Isten maga tesz népének bűneiért és gonoszságaiért, akkor elkerülhetetlenül el kellene veszniük, Mózes törvénye ellenére.

29 És most azt mondom nektek, szükség volt rá, hogy egy törvény adasson Izráel gyermekeinek, igen, még hozzá egy nagyon szigorú törvény; mert merevnyakú nép voltak, gyorsak a gonosz cselekedetekben, de lassúak abban, hogy az Úrra, Istenükre emlékezzenek;

30 Ezért adatott nekik egy törvény, igen, a cselekedetek és szertartások egy törvénye, egy olyan törvény, melyet napról napra szigorúan be kellett tartaniuk, hogy az állandóan Istenre és iránta való kötelességükre emlékeztesse őket.

31 De íme, azt mondom nektek, hogy mindezen dolgok az eljövendő dolgok mintái voltak.

32 És most, megértették a törvényt? Azt mondom nektek, hogy nem, nem mind értették meg a törvényt; és ez szívük keménysége miatt volt; mert nem értették meg, hogy egyetlen embert sem lehet megszabadítani, csakis Isten megváltása által.

33 Mert íme, nem prófétált-e nekik Mózes a Messiás eljövetelét és azt illetően, hogy Isten meg fogja váltani népét? Igen, és még minden próféta is, aki a világ kezdete óta prófétált – nem beszéltek-e többet vagy kevesebbet ezen dolgokat illetően?

34 Nem mondták-e, hogy Isten maga fog lejönni az emberek gyermekei közé, és vesz magára emberi formát, és jár fenségese hatalommal a föld színén?

35 Igen, és nem mondták-e meg azt is, hogy véghezvieszi a halottak feltámadását, és hogy őt magát el fogják nyomni és sanyargatni fogják?

I say unto you, Nay; for if ye had, the Lord would not have caused me to come forth and to prophesy evil concerning this people.

And now ye have said that salvation cometh by the law of Moses. I say unto you that it is expedient that ye should keep the law of Moses as yet; but I say unto you, that the time shall come when it shall no more be expedient to keep the law of Moses.

And moreover, I say unto you, that salvation doth not come by the law alone; and were it not for the atonement, which God himself shall make for the sins and iniquities of his people, that they must unavoidably perish, notwithstanding the law of Moses.

And now I say unto you that it was expedient that there should be a law given to the children of Israel, yea, even a very strict law; for they were a stiffnecked people, quick to do iniquity, and slow to remember the Lord their God;

Therefore there was a law given them, yea, a law of performances and of ordinances, a law which they were to observe strictly from day to day, to keep them in remembrance of God and their duty towards him.

But behold, I say unto you, that all these things were types of things to come.

And now, did they understand the law? I say unto you, Nay, they did not all understand the law; and this because of the hardness of their hearts; for they understood not that there could not any man be saved except it were through the redemption of God.

For behold, did not Moses prophesy unto them concerning the coming of the Messiah, and that God should redeem his people? Yea, and even all the prophets who have prophesied ever since the world began—have they not spoken more or less concerning these things?

Have they not said that God himself should come down among the children of men, and take upon him the form of man, and go forth in mighty power upon the face of the earth?

Yea, and have they not said also that he should bring to pass the resurrection of the dead, and that he, himself, should be oppressed and afflicted?

Móziás 14

- 1 Igen, még hozzá nem azt mondja-e Ésaiás: Ki hitte el a beszámolómat, és kinek van kinyilatkoztatva az Úr karja?
- 2 Mert úgy nő fel előtte, mint zsenge növény, és mint gyökér a száraz talajból; nincs vonzó alakja, se bája; és amikor majd meglátjuk őt, nem lesz szépség, hogy vonzódjunk hozzá.
- 3 Megvetik és elutasítják az emberek; fájdalmak férfia, gyötrelme ismerője; és mintha elrejtettük volna előle az orcánkat; megvetett volt, és nem becsültük meg.
- 4 Bizonyára viselte a gyötrelmeinket, és hordozta a fájdalmainkat; mégis sebzettnek tartottuk őt, Istentől sújtottnak és nyomorultnak.
- 5 De a mi vétkeinkért sebztek meg, a mi gonoszságainkért ütötték; a mi békeségünket szolgáló fenyítés érte őt; és az ő sebei által gyógyulunk meg.
- 6 Mindannyian mint juhok letértünk; közülünk mindenki a saját útjára tért; és az Úr reá vetette mindannyiunk gonoszságát.
- 7 Elnyomták és sanyargatták, mégsem nyitotta ki száját; úgy viszik, mint bárányt a mézárásra, és ő néma, akár a juh az ő nyírói előtt, így nem nyitotta ki a száját.
- 8 Kivitték a börtönből és az ítékezésből; és ki fogja kijelenteni, hogy ki az ő nemzedéke? Mert kivágták az élők földjéről; mert népemnek vétkeiért sújtottak le rá.
- 9 És a gonoszok közt vetette meg sírját, és gazdagok közt halálakor; bár nem tett rosszat, és nem volt semmi csalárdság a szájában.
- 10 Mégis, úgy tetszett az Úrnak, hogy megsebezze őt; gyötrelmet adott neki; amikor lelkét felajánlja a bűnökért, meg fogja látni a magját, meg fogja hosszabítani a napjait, és virágozni fog kezében az Úr tetszése.
- 11 Látni fogja lelke vajúdását, és megelégszik; az ő ismerete által igazol sokakat az én igazlelkű szolgálóm; mert viselni fogja a gonoszságaikat.

Mosiah 14

Yea, even doth not Isaiah say: Who hath believed our report, and to whom is the arm of the Lord revealed?

For he shall grow up before him as a tender plant, and as a root out of dry ground; he hath no form nor comeliness; and when we shall see him there is no beauty that we should desire him.

He is despised and rejected of men; a man of sorrows, and acquainted with grief; and we hid as it were our faces from him; he was despised, and we esteemed him not.

Surely he has borne our griefs, and carried our sorrows; yet we did esteem him stricken, smitten of God, and afflicted.

But he was wounded for our transgressions, he was bruised for our iniquities; the chastisement of our peace was upon him; and with his stripes we are healed.

All we, like sheep, have gone astray; we have turned every one to his own way; and the Lord hath laid on him the iniquities of us all.

He was oppressed, and he was afflicted, yet he opened not his mouth; he is brought as a lamb to the slaughter, and as a sheep before her shearers is dumb so he opened not his mouth.

He was taken from prison and from judgment; and who shall declare his generation? For he was cut off out of the land of the living; for the transgressions of my people was he stricken.

And he made his grave with the wicked, and with the rich in his death; because he had done no evil, neither was any deceit in his mouth.

Yet it pleased the Lord to bruise him; he hath put him to grief; when thou shalt make his soul an offering for sin he shall see his seed, he shall prolong his days, and the pleasure of the Lord shall prosper in his hand.

He shall see the travail of his soul, and shall be satisfied; by his knowledge shall my righteous servant justify many; for he shall bear their iniquities.

12 Ezért részt osztok neki a nagyokkal, és az erősökkel osztja meg a zsákmányt; mert halálra adta a lelkét; és a vétkesek közé számlálták; és sokak bűneit viselte, és közbenjárt a vétkesekért.

Therefore will I divide him a portion with the great, and he shall divide the spoil with the strong; because he hath poured out his soul unto death; and he was numbered with the transgressors; and he bore the sins of many, and made intercession for the transgressors.

Móziás 15

- 1 És most Abinádi így szólt hozzájuk: Szeretném, ha megértenétek, hogy Isten maga fog lejönni az emberek gyermekei közé, és váltja meg népét.
- 2 És mivel testben lakozik, Isten Fiának fogják hívni, és mert alávetette a testet az Atya akaratának, ő az Atya és a Fiú –
- 3 Az Atya, mert Isten hatalma által fogantatott; és a Fiú a test következtében; így lesz ő Atya és Fiú –
- 4 És ők egy Isten, igen, az ég és a föld igazi Örökkévaló Atyja.
- 5 És így a test a Léleknek lesz alávetve, vagyis a Fiú az Atyának, akik egy Isten, és a Fiú kísértést szenved el, és nem enged a kísértésnek, de elszenvedi, hogy csúfot úzzön belőle, és megostorozza, és kiűzze és megtagadja népe.
- 6 És mindezek után, miután sok hatalmas csodát művelt az emberek gyermekei között, elvezetik, igen, méghozzá ahogy Ésaiás mondta, néma, mint a juh a nyírója előtt, így nem nyitotta ki a száját.
- 7 Igen, éppen így vezetik el, feszítik keresztre és ölik meg, és a test alá lesz vetve még a halálnak is, és a Fiú akaratát felemészti az Atya akarata.
- 8 És így Isten a halál felett győzedelmeskedve szét-töri a halál kötelékeit, és hatalmat ad a Fiúnak arra, hogy közbenjárjon az emberek gyermekeiért –
- 9 Felemelkedvén a mennybe, irgalmas bensővel; könyörülettel telve az emberek gyermekei iránt; az igazságosság és öközójük állva; szét-töri a halál kötelékeit, magára vette a gonoszágukat és a vétkeiket, megváltotta őket és kielégítette az igazságosság követelményeit.
- 10 És most azt kérdezem tőletek: Ki fogja kijelenteni, hogy ki az ő nemzedéke? Íme, azt mondom nektek, hogy amikor felajánlotta lelkét a bűnökért, meg fogja látni a magját. És most mit mondotok? És ki lesz az ő magja?

Mosiah 15

And now Abinadi said unto them: I would that ye should understand that God himself shall come down among the children of men, and shall redeem his people.

And because he dwelleth in flesh he shall be called the Son of God, and having subjected the flesh to the will of the Father, being the Father and the Son—

The Father, because he was conceived by the power of God; and the Son, because of the flesh; thus becoming the Father and Son—

And they are one God, yea, the very Eternal Father of heaven and of earth.

And thus the flesh becoming subject to the Spirit, or the Son to the Father, being one God, suffereth temptation, and yieldeth not to the temptation, but suffereth himself to be mocked, and scourged, and cast out, and disowned by his people.

And after all this, after working many mighty miracles among the children of men, he shall be led, yea, even as Isaiah said, as a sheep before the shearer is dumb, so he opened not his mouth.

Yea, even so he shall be led, crucified, and slain, the flesh becoming subject even unto death, the will of the Son being swallowed up in the will of the Father.

And thus God breaketh the bands of death, having gained the victory over death; giving the Son power to make intercession for the children of men—

Having ascended into heaven, having the bowels of mercy; being filled with compassion towards the children of men; standing betwixt them and justice; having broken the bands of death, taken upon himself their iniquity and their transgressions, having redeemed them, and satisfied the demands of justice.

And now I say unto you, who shall declare his generation? Behold, I say unto you, that when his soul has been made an offering for sin he shall see his seed. And now what say ye? And who shall be his seed?

- 11 Íme, azt mondom nektek, hogy aki meghallotta a próféták szavait, igen, minden szent prófétáét, aki az Úr eljövételét illetően prófétált – azt mondom nektek, hogy mindazok, akik hallgattak a szavaikra, és elhitték, hogy az Úr meg fogja váltani a népét, és várakozással tekintettek arra a napra, bűneik bocsánatáért; azt mondom nektek, hogy ezek az ő magja, vagyis ezek Isten királyságának az örökösei.
- 12 Mert ezek azok, akiknek viselte a bűneit; ezek azok, akikért meghalt, hogy megváltsa őket a vétkeiktől. És most, nem ők-e az ő magja?
- 13 Igen, és a próféták is, mindenki aki kinyitotta száját, hogy prófétáljon, aki nem esett vétekbe, gondolkodok itt minden szent prófétára a világ kezdete óta. Azt mondom nektek, hogy ők az ő magja.
- 14 És ők azok, akik békességet hirdettek, akik jót illetően hoztak jó híreket; akik szabadulást hirdettek; és ezt mondták Sionnak: Istened uralkodik!
- 15 És Ó, mily szépek voltak a hegyeken lábaik!
- 16 Továbbá mily szépek a hegyeken azoknak lábai, akik még mindig békességet hirdetnek!
- 17 Továbbá mily szépek a hegyeken azoknak lábai, akik ezután fognak békességet hirdetni, igen, mostantól fogva mindörökre!
- 18 És íme, azt mondom nektek, ez még nem minden. Mert Ó, mily szépek a hegyeken annak lábai, aki jó híreket hoz, aki a békesség megalapítója, igen, még hozzá az Úr, aki megváltotta népét; igen, ő, aki szabadítást adományozott népének;
- 19 Mert ha nem váltotta volna meg népét, mely megváltás a világ megalapítása óta el volt készítve, azt mondom nektek, hogy ha ez nem lett volna, akkor az egész emberiségnek el kellett volna vesznie.
- 20 De íme, széttöretnek a halál kötelékei, és a Fiú uralkodik, és hatalma van a halottak felett; ezért véghezviszi a halottak feltámadását.

Behold I say unto you, that whosoever has heard the words of the prophets, yea, all the holy prophets who have prophesied concerning the coming of the Lord—I say unto you, that all those who have hearkened unto their words, and believed that the Lord would redeem his people, and have looked forward to that day for a remission of their sins, I say unto you, that these are his seed, or they are the heirs of the kingdom of God.

For these are they whose sins he has borne; these are they for whom he has died, to redeem them from their transgressions. And now, are they not his seed?

Yea, and are not the prophets, every one that has opened his mouth to prophesy, that has not fallen into transgression, I mean all the holy prophets ever since the world began? I say unto you that they are his seed.

And these are they who have published peace, who have brought good tidings of good, who have published salvation; and said unto Zion: Thy God reigneth!

And O how beautiful upon the mountains were their feet!

And again, how beautiful upon the mountains are the feet of those that are still publishing peace!

And again, how beautiful upon the mountains are the feet of those who shall hereafter publish peace, yea, from this time henceforth and forever!

And behold, I say unto you, this is not all. For O how beautiful upon the mountains are the feet of him that bringeth good tidings, that is the founder of peace, yea, even the Lord, who has redeemed his people; yea, him who has granted salvation unto his people;

For were it not for the redemption which he hath made for his people, which was prepared from the foundation of the world, I say unto you, were it not for this, all mankind must have perished.

But behold, the bands of death shall be broken, and the Son reigneth, and hath power over the dead; therefore, he bringeth to pass the resurrection of the dead.

21 És eljön egy feltámadás, még hozzá egy első feltámadás; igen, még hozzá azok feltámadása, akik éltek, és akik élnek, és akik élni fognak, még hozzá egészen Krisztus feltámadásáig – mert így fogják őt hívni.

22 És most, minden próféta és mindazok, akik hittek a szavaikban, vagy mindazok, akik betartották Isten parancsolatait, elő fognak jönni az első feltámadásban; ezért ők az első feltámadás.

23 Őket támasztják fel, hogy Istennel lakjanak, aki megváltotta őket; így örök életük van Krisztus által, aki széttörte a halál kötelékeit.

24 És ők azok, akiknek részük van az első feltámadásban; és ezek azok, akik Krisztus eljövetele előtt haltak meg, tudatlanságukban, mivel nem jelentették ki nekik a szabadítást. És így az Úr véghezviszi ezek visszaállítását; és részük van az első feltámadásban, vagyis örök életük van, mivel megváltja őket az Úr.

25 És a kisgyermeknek is örök életük van.

26 De íme, féljete és reszkessetek Isten előtt, mert reszketnetek kellene; mert az Úr nem vált meg senki olyant, aki fellázad ellene és a bűneiben hal meg; igen, még hozzá mindazok, akik a világ kezdete óta elvesztek a bűneikben, akik szándékosan fellázadtak Isten ellen, akik ismerték Isten parancsolatait és nem akarták betartani azokat; ők azok, akiknek nincs részük az első feltámadásban.

27 Ezért nem kellene-e reszketnetek? Mert senki ilyenhez nem jön el a szabadulás; mert az Úr nem váltott meg senki olyant; igen, és nem is tudja az Úr megváltani az olyant; mert nem tagadhatja meg magát; mert nem tagadhatja meg az igazságosságot, amikor az jogot formál.

28 És most azt mondom nektek, hogy el fog jönni az idő, amikor az Úr szabadítását minden nemzetnek, nemzetségnek, nyelvnek és népnek ki fogják jelenteni.

29 Igen, Uram, örállóid felemelik szavukat; egy szóval, együtt énekelnek; mert szemtől szembe látják, amikor az Úr ismét elhozza Siont;

30 Törjete ki örömbbe; énekeljete együtt Jeruzsálemnek elhagyatott helyei; mert az Úr megviszta népét, megváltotta Jeruzsálemet;

And there cometh a resurrection, even a first resurrection; yea, even a resurrection of those that have been, and who are, and who shall be, even until the resurrection of Christ—for so shall he be called.

And now, the resurrection of all the prophets, and all those that have believed in their words, or all those that have kept the commandments of God, shall come forth in the first resurrection; therefore, they are the first resurrection.

They are raised to dwell with God who has redeemed them; thus they have eternal life through Christ, who has broken the bands of death.

And these are those who have part in the first resurrection; and these are they that have died before Christ came, in their ignorance, not having salvation declared unto them. And thus the Lord bringeth about the restoration of these; and they have a part in the first resurrection, or have eternal life, being redeemed by the Lord.

And little children also have eternal life.

But behold, and fear, and tremble before God, for ye ought to tremble; for the Lord redeemeth none such that rebel against him and die in their sins; yea, even all those that have perished in their sins ever since the world began, that have wilfully rebelled against God, that have known the commandments of God, and would not keep them; these are they that have no part in the first resurrection.

Therefore ought ye not to tremble? For salvation cometh to none such; for the Lord hath redeemed none such; yea, neither can the Lord redeem such; for he cannot deny himself; for he cannot deny justice when it has its claim.

And now I say unto you that the time shall come that the salvation of the Lord shall be declared to every nation, kindred, tongue, and people.

Yea, Lord, thy watchmen shall lift up their voice; with the voice together shall they sing; for they shall see eye to eye, when the Lord shall bring again Zion.

Break forth into joy, sing together, ye waste places of Jerusalem; for the Lord hath comforted his people, he hath redeemed Jerusalem.

31 Az Úr minden nemzet szeme előtt felfedte karját,
és a föld szélei mind látni fogják Istenünk szabadítá-
sát.

The Lord hath made bare his holy arm in the eyes
of all the nations; and all the ends of the earth shall
see the salvation of our God.

Móziás 16

- 1 És most lőn, hogy miután Abinádi elmondta ezeket a szavakat, kinyújtotta karját és így szólt: Eljön az idő, amikor mindenki meg fogja látni az Úr szabadítását; amikor minden nemzet, nemzetség, nyelv és nép szemtől szembe fog látni, és megvallja Isten előtt, hogy igazságosak az ítéletei.
- 2 És akkor vetik ki a gonoszokat, és lesz okuk rá, hogy jajgassanak és sírjanak, és üvöltsenek és csikorogassák a fogaikat; és ez azért lesz, mert nem akartak hallgatni az Úr szavára; ezért az Úr nem váltja meg őket.
- 3 Mert testiek és ördögiek, és az ördögnek hatalma van felettük; igen, méghozzá annak a régi kígyónak, aki első szüleinket megtévesztette, ami bukásuk oka volt; mely ahhoz vezetett, hogy az egész emberiség testivé, érzékivé, ördögivé vált, felismervén a gonoszt a jótól, kiszolgáltatván magukat az ördögnek.
- 4 Így az egész emberiség el lenne veszve; és íme, elveszett lett volna a végtelenségig, ha Isten nem váltaná meg népét annak elveszett és elbukott állapotából.
- 5 De emlékezzetek rá, hogy aki kitart saját testi természetével, és tovább halad a bűn és az Isten ellen való lázadás útjain, megmarad az ő elbukott állapotában, és az ördögnek minden hatalma megvan felette. Ezért olyan ő, mintha nem lenne megváltás, mivel ő Isten ellensége; és az ördög is ellensége Istennek.
- 6 És most, ha Krisztus nem jött volna el a világra, úgy beszélve az eljövendő dolgokról, mintha már megtörténtek volna, akkor nem lehetett volna megváltás.
- 7 És ha Krisztus nem támadt volna fel a halálból, vagyis ha nem törte volna szét a halál kötelékeit, hogy a sírnak ne legyen győzelme, és hogy a halálnak ne legyen fullánkja, akkor nem lehetett volna feltámadás.
- 8 De van feltámadás, ezért a sírnak nincs győzelme, és a halál fullánkja Krisztusban felemésztyődik.
- 9 Ó a világ világossága és élete; igen, világosság, mely végtelen, melyet soha nem lehet elsötétíteni; igen, és egy olyan élet is, mely végtelen, hogy nem lehet többé halál.

Mosiah 16

And now, it came to pass that after Abinadi had spoken these words he stretched forth his hand and said: The time shall come when all shall see the salvation of the Lord; when every nation, kindred, tongue, and people shall see eye to eye and shall confess before God that his judgments are just.

And then shall the wicked be cast out, and they shall have cause to howl, and weep, and wail, and gnash their teeth; and this because they would not hearken unto the voice of the Lord; therefore the Lord redeemeth them not.

For they are carnal and devilish, and the devil has power over them; yea, even that old serpent that did beguile our first parents, which was the cause of their fall; which was the cause of all mankind becoming carnal, sensual, devilish, knowing evil from good, subjecting themselves to the devil.

Thus all mankind were lost; and behold, they would have been endlessly lost were it not that God redeemed his people from their lost and fallen state.

But remember that he that persists in his own carnal nature, and goes on in the ways of sin and rebellion against God, remaineth in his fallen state and the devil hath all power over him. Therefore he is as though there was no redemption made, being an enemy to God; and also is the devil an enemy to God.

And now if Christ had not come into the world, speaking of things to come as though they had already come, there could have been no redemption.

And if Christ had not risen from the dead, or have broken the bands of death that the grave should have no victory, and that death should have no sting, there could have been no resurrection.

But there is a resurrection, therefore the grave hath no victory, and the sting of death is swallowed up in Christ.

He is the light and the life of the world; yea, a light that is endless, that can never be darkened; yea, and also a life which is endless, that there can be no more death.

- 10 Még ez a halandóság is halhatatlanságot ölt, és ez a romlandóság romolhatatlanságot ölt, és Isten törvényszéke elé viszik őket, hogy ott álljanak és cselekedeteik szerint megítélje őket, hogy azok vajon jók vagy gonoszak voltak-e –
- 11 Ha jók voltak, a végtelen élet és boldogság feltámadására; és ha gonoszak voltak, a végtelen kárhozat feltámadására, és átadják őket az ördögnek, aki kiszolgáltattottaivá tette őket, ami pedig kárhozat –
- 12 És saját testi akaratuk és vágyaik szerint jártak; és soha nem szólították az Urat, míg ki volt nyújtva feljűk az irgalom karja; mert ki volt nyújtva feljűk az irgalom karja, és ők nem akarták; figyelmeztették őket a gonoszságaikra, és ők mégsem akarták elhagyni azokat; és megparancsolták nekik, hogy tartsanak bűnbánatot, és mégsem akartak bűnbánatot tartani.
- 13 És most, nem kellene-e reszketnetek és megbánnotok a bűneiteket, és emlékeznetek rá, hogy csakis Krisztusban és őáltala lehet benneteket megszabadítani?
- 14 Ezért ha Mózes törvényét tanítjátok, azt is tanítsátok, hogy az árnyképe az eljövendő dolgoknak –
- 15 Tanítsátok meg nekik, hogy Krisztus, az Úr által jön megváltás, aki maga az Örökkévaló Atya. Ámen.

Even this mortal shall put on immortality, and this corruption shall put on incorruption, and shall be brought to stand before the bar of God, to be judged of him according to their works whether they be good or whether they be evil—

If they be good, to the resurrection of endless life and happiness; and if they be evil, to the resurrection of endless damnation, being delivered up to the devil, who hath subjected them, which is damnation—

Having gone according to their own carnal wills and desires; having never called upon the Lord while the arms of mercy were extended towards them; for the arms of mercy were extended towards them, and they would not; they being warned of their iniquities and yet they would not depart from them; and they were commanded to repent and yet they would not repent.

And now, ought ye not to tremble and repent of your sins, and remember that only in and through Christ ye can be saved?

Therefore, if ye teach the law of Moses, also teach that it is a shadow of those things which are to come—

Teach them that redemption cometh through Christ the Lord, who is the very Eternal Father. Amen.

Móziás 17

- 1 És most lőn, hogy amikor Abinádi befejezte ezen mondandókat, a király megparancsolta, hogy a papok fogják és ölessék meg őt.
- 2 De volt közöttük egy, akinek Alma volt a neve, lévén szintén Nefi leszármazottja. És ő egy fiatal férfi volt, és elhitte a szavakat, melyeket Abinádi mondott, mert tudomása volt a gonoszságról, melyről Abinádi bizonyosságot tett ellenük; ezért kérlelni kezdte a királyt, hogy ne legyen dühös Abinádira, hanem engedje meg, hogy békében távozzon.
- 3 De a király még haragosabb lett, és kiűzette Almat maguk közül, és utána küldte a szolgálait, hogy öljék meg őt.
- 4 De ő elmenekült előlük és elrejtőzött, így nem találták meg őt. És mialatt sok napon át rejtőzködött, mindazon szavakat leírta, amiket Abinádi mondott vala.
- 5 És lőn, hogy a király testőreivel körbevetette Abinádit és elfogatta őt; és megkötözték és börtönbe vetették.
- 6 És három nap múlva, miután tanácskozott a papjaival, ismét maga elé hozatta őt.
- 7 És így szólt hozzá: Abinádi, vádat találtunk ellened, és megérdemled a halált.
- 8 Mert azt mondtad, hogy Isten maga fog lejönni az emberek gyermekei közé; és most, ezen okból meg fogunk ölni, ha nem vonod vissza mindazon baljós szavakat, melyeket engem és népemet illetően mondtál.
- 9 Most Abinádi így szólt hozzá: Azt mondom neked, hogy nem fogom visszavonni a szavakat, melyeket ezen népet illetően mondtam neked, mert azok igazak; és hogy tudhassad azok bizonyosságát, hagytam, hogy a kezetekbe kerüljek.
- 10 Igen, és szenvedni fogok, méghez a halálomig, és nem fogom visszavonni a szavaimat, és azok bizonyoságként állnak majd ellenetek. És ha megöltök engem, ártatlan vért fogtok ontani, és ez is bizonyoságként áll majd ellenetek az utolsó napon.

Mosiah 17

And now it came to pass that when Abinadi had finished these sayings, that the king commanded that the priests should take him and cause that he should be put to death.

But there was one among them whose name was Alma, he also being a descendant of Nephi. And he was a young man, and he believed the words which Abinadi had spoken, for he knew concerning the iniquity which Abinadi had testified against them; therefore he began to plead with the king that he would not be angry with Abinadi, but suffer that he might depart in peace.

But the king was more wroth, and caused that Alma should be cast out from among them, and sent his servants after him that they might slay him.

But he fled from before them and hid himself that they found him not. And he being concealed for many days did write all the words which Abinadi had spoken.

And it came to pass that the king caused that his guards should surround Abinadi and take him; and they bound him and cast him into prison.

And after three days, having counseled with his priests, he caused that he should again be brought before him.

And he said unto him: Abinadi, we have found an accusation against thee, and thou art worthy of death.

For thou hast said that God himself should come down among the children of men; and now, for this cause thou shalt be put to death unless thou wilt recall all the words which thou hast spoken evil concerning me and my people.

Now Abinadi said unto him: I say unto you, I will not recall the words which I have spoken unto you concerning this people, for they are true; and that ye may know of their surety I have suffered myself that I have fallen into your hands.

Yea, and I will suffer even until death, and I will not recall my words, and they shall stand as a testimony against you. And if ye slay me ye will shed innocent blood, and this shall also stand as a testimony against you at the last day.

- 11 És most Noé király azon volt, hogy elengedi őt, mert félt a szavától; mert félt, hogy Isten ítéletei lesújtanak rá.
- 12 De a papok felemelték ellene szavukat, és vádolni kezdték őt, mondván: Szidalmazta a királyt. Ezért a király haragra gerjedt ellene, és átadta őt, hogy megöljék.
- 13 És lőn, hogy fogták, és megkötözték és vesszőkötegekkel ostorozták a bőrét, igen, még hozzá halálra.
- 14 És most, amikor a lángok perzselni kezdték, hozzájuk kiáltott, mondván:
- 15 Íme, éppen úgy, ahogyan velem cselekedtetek, lésszen, hogy magotok sokakkal szenvedtetí el azon fájdalokat, melyeket én szenvedek, még hozzá a tűz általi halál fájdalmait; és ez azért lesz, mert hisznek az Úr, Istenük szabadításában.
- 16 És lésszen, hogy mindenféle betegségek sanyargatnak majd benneteket, gonoszságaitok miatt.
- 17 Igen, és minden kézről lesújtanak rátok, és ide s tova űznek és szórnak szét benneteket, éppen úgy, mint ahogyan a vad nyáját űzik a vad és kegyetlen állatok.
- 18 És azon a napon vadászni fognak rátok, és kezeikbe kerítenek benneteket az ellenségeitek, és akkor úgy fogjátok elszervedni, ahogyan én szenvedem el, a tűz általi halál fájdalmait.
- 19 Így Isten bosszút áll azokon, akik elpusztítják a népét. Ó Isten, fogadd be lelkemet!
- 20 És most, amikor Abinádi ezen szavakat kimondta, lerogyott, tűzhalált szenvedve; igen, megölték, mert nem volt hajlandó megtagadni Isten parancsolatait, halálával pecsételve meg szavai igazságát.

And now king Noah was about to release him, for he feared his word; for he feared that the judgments of God would come upon him.

But the priests lifted up their voices against him, and began to accuse him, saying: He has reviled the king. Therefore the king was stirred up in anger against him, and he delivered him up that he might be slain.

And it came to pass that they took him and bound him, and scourged his skin with faggots, yea, even unto death.

And now when the flames began to scorch him, he cried unto them, saying:

Behold, even as ye have done unto me, so shall it come to pass that thy seed shall cause that many shall suffer the pains that I do suffer, even the pains of death by fire; and this because they believe in the salvation of the Lord their God.

And it will come to pass that ye shall be afflicted with all manner of diseases because of your iniquities.

Yea, and ye shall be smitten on every hand, and shall be driven and scattered to and fro, even as a wild flock is driven by wild and ferocious beasts.

And in that day ye shall be hunted, and ye shall be taken by the hand of your enemies, and then ye shall suffer, as I suffer, the pains of death by fire.

Thus God executeth vengeance upon those that destroy his people. O God, receive my soul.

And now, when Abinadi had said these words, he fell, having suffered death by fire; yea, having been put to death because he would not deny the commandments of God, having sealed the truth of his words by his death.

Móziás 18

- 1 És most lőn, hogy Alma, aki Noé király szolgái elől elmenekült, megbánta bűneit és gonoszságait, és titokban elment a nép közé, és Abinádi szavait kezdte tanítani –
- 2 Igen, mindazt illetően, ami el fog jönni, és a halottak feltámadását illetően is, és a nép megváltását, mely Krisztus hatalma, és szenvedései és halála, valamint az ő feltámadása és mennybemenetele által fog megvalósulni.
- 3 És mindazokat, akik hajlandóak voltak meghallgatni szavait, tanította. És titokban tanította őket, hogy ez ne jusson a király tudomására. És sokan hittek a szavainak.
- 4 És lőn, hogy mindazok, akik hittek neki, elmentek egy helyre, melyet Mormonnak neveztek, és az a királytól kapta nevét, és az ország határán volt, és időnként vagy alkalmanként ellepték a vadállatok.
- 5 Most, volt Mormonban egy tiszta vizű forrás, és Alma oda ment el, mert a víz közelében volt egy sűrű cserjés, ahol nappal elrejtőzött a király elől, aki kerestette.
- 6 És lőn, hogy mindazok, akik hittek neki, odamentek, hogy hallják a szavait.
- 7 És lőn, hogy sok nap elteltével nagy számban összegyűltek Mormon helyén, hogy hallják Alma szavait. Igen, mindannyian összegyűltek, akik hittek szavának, hogy hallják őt. És ő tanította őket, és a bűnbánatról és a megváltásról és az Úrba vetett hitről prédikált nekik.
- 8 És lőn, hogy így szólt hozzájuk: Íme, itt van Mormon vize (mert így hívták), és most, mivel szeretnétek Isten nyájába jönni és az ő népének nevezetni, és hajlandóak vagytok egymás terheit viselni, hogy azok könnyűek lehessenek;

Mosiah 18

And now, it came to pass that Alma, who had fled from the servants of king Noah, repented of his sins and iniquities, and went about privately among the people, and began to teach the words of Abinadi—

Yea, concerning that which was to come, and also concerning the resurrection of the dead, and the redemption of the people, which was to be brought to pass through the power, and sufferings, and death of Christ, and his resurrection and ascension into heaven.

And as many as would hear his word he did teach. And he taught them privately, that it might not come to the knowledge of the king. And many did believe his words.

And it came to pass that as many as did believe him did go forth to a place which was called Mormon, having received its name from the king, being in the borders of the land having been infested, by times or at seasons, by wild beasts.

Now, there was in Mormon a fountain of pure water, and Alma resorted thither, there being near the water a thicket of small trees, where he did hide himself in the daytime from the searches of the king.

And it came to pass that as many as believed him went thither to hear his words.

And it came to pass after many days there were a goodly number gathered together at the place of Mormon, to hear the words of Alma. Yea, all were gathered together that believed on his word, to hear him. And he did teach them, and did preach unto them repentance, and redemption, and faith on the Lord.

And it came to pass that he said unto them: Behold, here are the waters of Mormon (for thus were they called) and now, as ye are desirous to come into the fold of God, and to be called his people, and are willing to bear one another's burdens, that they may be light;

- 9 Igen, és hajlandóak vagytok gyászolni azokkal, akik gyászolnak; igen, és megvigasztalni azokat, akik vigasztalásra szorulnak, és Isten tanújaként állni mindig és mindenben, és minden helyen, ahol csak vagytok, méghozzá egészen halálotokig, hogy Isten megválthasson benneteket, és az első feltámadás részesei közé számláljanak, hogy örök életetek lehessen –
- 10 Most azt mondom nektek, hogy ha ez szívetek vágya, akkor mit tudtok felhozni az ellen, hogy az Úr nevében megkeresztelkedjétek, annak bizonyítékául őelőtte, hogy szövetségre léptetek vele, hogy szolgálni fogjátok és betartjátok parancsolatait, hogy még bőségesebben kitölthesse rátok Lelkét?
- 11 És most, amikor a nép ezen szavakat meghallotta, örömben összecsapták kezeiket, és így kiáltottak fel: Ez a mi szívünk vágya!
- 12 És most lőn, hogy Alma vette Hélámot, ő lévén egyike az elsőeknek, és ment és megállt a vízben, és fohászzkodott, mondván: Ó Uram, töltsd ki Lelkedet a te szolgádra, hogy megszentelt szívvel végezhesse ezt a munkát.
- 13 És amikor ezen szavakat kimondta, rajta volt az Úr Lelke, és így szólt: Hélám, a Mindenható Istentől felhatalmazva megkeresztellek téged, annak bizonyosságául, hogy szövetségre léptél vele, hogy őt szolgálod míg meg nem halsz, ami a halandó testet illeti; és az Úr kitölthesse rád a Lelkét; és adjon neked örök életet Krisztus megváltása által, akit a világ megalapítása óta előkészített.
- 14 És miután Alma elmondta ezeket a szavakat, Alma és Hélám is a vízbe temetkeztek; és felemelkedtek, és örvendezve jöttek elő, ki a vízből, eltelvén a Lélekkel.
- 15 És ismét, Alma vett egy másikat, és másodszor is bement a vízbe, és megkeresztelte őt, úgy, mint az első, csak ő nem temetkezett ismét a vízbe.
- 16 És ily módon keresztelt meg mindenkit, aki elment Mormon helyére; és szám szerint körülbelül kétszáznegy lélek; igen, és megkeresztelkedtek a Mormon vizében, és betöltötte őket Isten kegyelme.

Yea, and are willing to mourn with those that mourn; yea, and comfort those that stand in need of comfort, and to stand as witnesses of God at all times and in all things, and in all places that ye may be in, even until death, that ye may be redeemed of God, and be numbered with those of the first resurrection, that ye may have eternal life—

Now I say unto you, if this be the desire of your hearts, what have you against being baptized in the name of the Lord, as a witness before him that ye have entered into a covenant with him, that ye will serve him and keep his commandments, that he may pour out his Spirit more abundantly upon you?

And now when the people had heard these words, they clapped their hands for joy, and exclaimed: This is the desire of our hearts.

And now it came to pass that Alma took Helam, he being one of the first, and went and stood forth in the water, and cried, saying: O Lord, pour out thy Spirit upon thy servant, that he may do this work with holiness of heart.

And when he had said these words, the Spirit of the Lord was upon him, and he said: Helam, I baptize thee, having authority from the Almighty God, as a testimony that ye have entered into a covenant to serve him until you are dead as to the mortal body; and may the Spirit of the Lord be poured out upon you; and may he grant unto you eternal life, through the redemption of Christ, whom he has prepared from the foundation of the world.

And after Alma had said these words, both Alma and Helam were buried in the water; and they arose and came forth out of the water rejoicing, being filled with the Spirit.

And again, Alma took another, and went forth a second time into the water, and baptized him according to the first, only he did not bury himself again in the water.

And after this manner he did baptize every one that went forth to the place of Mormon; and they were in number about two hundred and four souls; yea, and they were baptized in the waters of Mormon, and were filled with the grace of God.

17 És attól az időtől kezdve Isten egyházának nevez-
ték őket, vagyis Krisztus egyházának. És lőn, hogy
aki Isten hatalma és felhatalmazása által megkeresz-
telkedett, azt az ő egyházához adták.

18 És lőn, hogy Alma, Istentől felhatalmazva, papo-
kat rendelt el; méghozzá egy papot rendelt el minden
ötven ember mellé, hogy prédikáljon nekik és tanítsa
őket az Isten királyságára vonatkozó dolgokat illető-
en.

19 És megparancsolta nekik, hogy semmi mást ne ta-
nítsanak, csak azon dolgokat, amiket ő tanított, és
amit a szent próféták szája szólott vala.

20 Igen, méghozzá megparancsolta nekik, hogy sem-
mit ne prédikáljanak, csak bűnbánatot és hitet az
Úrban, aki megváltotta népét.

21 És megparancsolta nekik, hogy ne legyenek vi-
szálykodások egymással, de hogy egy szemmel te-
kintsenek előre, egy hittel és egy keresztséggel ren-
delkezvén, szívüket egységbe és szeretetbe összefon-
va egymás iránt.

22 És ezt parancsolta nekik, hogy így prédikáljanak.
És így Isten gyermekeivé lettek.

23 És megparancsolta nekik, hogy tartsák meg a sab-
bat napját, és szentnek tartsák meg azt, és azt is,
hogy minden nap mondjanak köszönetet az Úrnak,
Istenüknek.

24 És azt is megparancsolta nekik, hogy a papok, aki-
ket elrendelt, saját kezükkel dolgozzanak, hogy el-
tartsák magukat.

25 És minden héten volt egy nap, mely arra volt kije-
lölve, hogy összegyűljenek a nép tanítására, és azért,
hogy hódoljanak az Úrnak, Istenüknek, és emellett
amilyen gyakorta csak tudtak, összegyűltek.

26 És a papok nem függhettek a néptől, hogy az tart-
sa el őket; hanem Isten kegyelmét kapták munkájuk-
kért, hogy megerősödhesse a Lélemben, rendel-
kezvén Isten ismeretével, hogy Istentől való hata-
lommal és felhatalmazással taníthassanak.

And they were called the church of God, or the
church of Christ, from that time forward. And it
came to pass that whosoever was baptized by the
power and authority of God was added to his church.

And it came to pass that Alma, having authority
from God, ordained priests; even one priest to every
fifty of their number did he ordain to preach unto
them, and to teach them concerning the things per-
taining to the kingdom of God.

And he commanded them that they should teach
nothing save it were the things which he had taught,
and which had been spoken by the mouth of the holy
prophets.

Yea, even he commanded them that they should
preach nothing save it were repentance and faith on
the Lord, who had redeemed his people.

And he commanded them that there should be no
contention one with another, but that they should
look forward with one eye, having one faith and one
baptism, having their hearts knit together in unity
and in love one towards another.

And thus he commanded them to preach. And
thus they became the children of God.

And he commanded them that they should ob-
serve the sabbath day, and keep it holy, and also ev-
ery day they should give thanks to the Lord their
God.

And he also commanded them that the priests
whom he had ordained should labor with their own
hands for their support.

And there was one day in every week that was set
apart that they should gather themselves together to
teach the people, and to worship the Lord their God,
and also, as often as it was in their power, to assem-
ble themselves together.

And the priests were not to depend upon the peo-
ple for their support; but for their labor they were to
receive the grace of God, that they might wax strong
in the Spirit, having the knowledge of God, that they
might teach with power and authority from God.

- 27 Továbbá Alma megparancsolta, hogy az egyház népe adjon javaiból, mindenki aszerint, amije van; ha bőségesebben van neki, bőségesebben adjon; és akinek csak kevés van, attól csak keveset követeljenek meg, és akinek nincsen, annak adjanak.
- 28 És így adjanak javaikból, saját szabad akaratukból és Isten iránti jó szándékaiknak megfelelően, azoknak a papoknak, akik szükségét szenvednek, igen, és minden szűkölködő, mezítelen léleknek.
- 29 És ezt mondta nekik, mivel Isten parancsolta meg neki; és ők egyenes derékkal jártak Isten előtt, adván egymásnak fizikailag és lelkileg is, szükségleteik és igényeik szerint.
- 30 És most lőn, hogy mindez Mormonban történt, igen, Mormon vize mellett, az erdőben, mely Mormon vize közelében volt; igen, Mormon helye, Mormon vize, Mormon erdeje, mily szépek ezek azok szemeiben, akik ott jutottak el Megváltójuk megismeréséhez; igen, és mily áldottak ők, mert az ő dicséretét fogják énekelni mindörökké.
- 31 És ezek a dolgok az ország határán történtek, hogy ne jussanak a király tudomására.
- 32 De íme, lőn, hogy a király, mivel mozgolódást észlelt a nép között, kiküldte szolgálait, hogy figyeljék meg őket. Ezért azon a napon, amikor éppen azért gyülekeztek, hogy az Úr szavát hallgassák, felfedték őket a királynak.
- 33 És most a király azt mondta, hogy Alma lázadásra bujtogatja ellene a népet, ezért kiküldte seregét, hogy pusztítsák el őket.
- 34 És lőn, hogy Alma és az Úr népe értesült a király seregének jöveteléről, ezért vették a sátraikat és a családjukat, és elmentek a vadonba.
- 35 És ez szám szerint körülbelül négyszázötven lélek volt.

And again Alma commanded that the people of the church should impart of their substance, every one according to that which he had; if he have more abundantly he should impart more abundantly; and of him that had but little, but little should be required; and to him that had not should be given.

And thus they should impart of their substance of their own free will and good desires towards God, and to those priests that stood in need, yea, and to every needy, naked soul.

And this he said unto them, having been commanded of God; and they did walk uprightly before God, imparting to one another both temporally and spiritually according to their needs and their wants.

And now it came to pass that all this was done in Mormon, yea, by the waters of Mormon, in the forest that was near the waters of Mormon; yea, the place of Mormon, the waters of Mormon, the forest of Mormon, how beautiful are they to the eyes of them who there came to the knowledge of their Redeemer; yea, and how blessed are they, for they shall sing to his praise forever.

And these things were done in the borders of the land, that they might not come to the knowledge of the king.

But behold, it came to pass that the king, having discovered a movement among the people, sent his servants to watch them. Therefore on the day that they were assembling themselves together to hear the word of the Lord they were discovered unto the king.

And now the king said that Alma was stirring up the people to rebellion against him; therefore he sent his army to destroy them.

And it came to pass that Alma and the people of the Lord were apprised of the coming of the king's army; therefore they took their tents and their families and departed into the wilderness.

And they were in number about four hundred and fifty souls.

Móziás 19

- 1 És lőn, hogy a király serege visszatért, miután hiába-
valóan kutattak az Úr népe után.
- 2 És most íme, a király hadereje kicsi volt, mert
megfogyatkozott, és széthúzás kezdődött a nép ma-
radéka között.
- 3 És a kisebbik rész fenyegetéseket kezdett lihegni a
király ellen, és nagy viszálykodás kezdődött közöt-
tük.
- 4 És most volt köztük egy férfi, akinek Gedeon volt a
neve, és ő lévén erős férfi és ellensége a királynak,
ezért kivonta kardját és haragjában megesküdött,
hogy meg fogja ölni a királyt.
- 5 És lőn, hogy harcolt a királlyal; és amikor a király
látta, hogy Gedeon hamarosan legyőzi, elmenekült
és futott és felment annak a toronynak a tetejére,
mely a templom közelében volt.
- 6 És Gedeon üldözőbe vette és azon volt, hogy fel-
megy a toronyba, hogy megölje a királyt, és a király
körbejáratta szemeit Semlón földje irányában, és
íme, a lámániták serege az ország határain belül volt.
- 7 És most a király lelke kínjában felkiáltott, mond-
ván: Gedeon, kímélj meg, mert a lámániták rajtunk
vannak, és el fognak pusztítani minket; igen, el fog-
ják pusztítani népemet.
- 8 És most a királyt nem aggasztotta annyira népe,
mint a saját élete; Gedeon mégis megkímélte az éle-
tét.
- 9 És a király megparancsolta a népnek, hogy mene-
küljenek a lámániták elől, és ő maga ment előttük, és
feleségeikkel és gyermekeikkel elmenekültek a va-
donba.
- 10 És lőn, hogy a lámániták üldözték, és utolérték és
gyilkolni kezdték őket.
- 11 Most lőn, hogy a király megparancsolta a férfiak-
nak, hogy hagyják ott feleségeiket és gyermekeiket,
és meneküljenek a lámániták elől.
- 12 Most sokan voltak, akik nem voltak hajlandók ott-
hagyni őket, hanem inkább maradtak és velük együtt
vesztek volna el. És a többiek otthagyták feleségeiket
és gyermekeiket és elmenekültek.

Mosiah 19

And it came to pass that the army of the king re-
turned, having searched in vain for the people of the
Lord.

And now behold, the forces of the king were
small, having been reduced, and there began to be a
division among the remainder of the people.

And the lesser part began to breathe out threaten-
ings against the king, and there began to be a great
contention among them.

And now there was a man among them whose
name was Gideon, and he being a strong man and an
enemy to the king, therefore he drew his sword, and
swore in his wrath that he would slay the king.

And it came to pass that he fought with the king;
and when the king saw that he was about to over-
power him, he fled and ran and got upon the tower
which was near the temple.

And Gideon pursued after him and was about to
get upon the tower to slay the king, and the king cast
his eyes round about towards the land of Shemlon,
and behold, the army of the Lamanites were within
the borders of the land.

And now the king cried out in the anguish of his
soul, saying: Gideon, spare me, for the Lamanites
are upon us, and they will destroy us; yea, they will
destroy my people.

And now the king was not so much concerned
about his people as he was about his own life; never-
theless, Gideon did spare his life.

And the king commanded the people that they
should flee before the Lamanites, and he himself did
go before them, and they did flee into the wilderness,
with their women and their children.

And it came to pass that the Lamanites did pursue
them, and did overtake them, and began to slay
them.

Now it came to pass that the king commanded
them that all the men should leave their wives and
their children, and flee before the Lamanites.

Now there were many that would not leave them,
but had rather stay and perish with them. And the
rest left their wives and their children and fled.

13 És lőn, hogy azok, akik hátramaradtak feleségeikkel és gyermekeikkel, szép leányaikat elküldték, hogy álljanak elő és könyörögjenek a lámánitáknak, hogy ne öljék meg őket.

14 És lőn, hogy a lámániták megkönyörültek rajtuk, mert asszonyépük szépsége elbűvölte őket.

15 Ezért a lámániták megkímélték az életüket, és foglyul ejtették és visszavitték őket Nefi földjére, és azazal a feltétellel engedték meg nekik, hogy birtokolhassák a földet, hogy Noé királyt a lámániták kezébe adják, és átadják a vagyonukat, még hozzá felét mindannak, amit birtokoltak, felét aranyuknak, és ezüstjüknek és mind az értékes dolgaiknak, és így évről évre adót fizetnek a lámániták királyának.

16 És most a foglyul ejtettek között volt a király egyik fia, akinek Limhi volt a neve.

17 És most Limhi szerette volna, ha atyját nem pusztítják el. Mindazonáltal, ő maga igaz ember lévén, Limhi nem volt tudatlanságban atyja gonoszságait illetően.

18 És lőn, hogy Gedeon titokban embereket küldött a vadonba, hogy keressék meg a királyt és azokat, akik vele vannak. És lőn, hogy a király és papjai kivételével mindenkivel találkoztak a vadonban.

19 Most ők már megfogadták a szívükben, hogy visszatérnek Nefi földjére, és ha megölték feleségeiket és gyermekeiket, valamint azokat, akik velük együtt hátramaradtak, akkor bosszúra fognak törekedni, és ők is velük együtt pusztulnak.

20 És a király megparancsolta nekik, hogy ne térjenek vissza; és dühösesek voltak a királyra, és elszenvetették vele, még hozzá a tűzhalált.

21 És azon voltak, hogy a papokat is elfogják és megöljék, ám azok elmenekültek előlük.

And it came to pass that those who tarried with their wives and their children caused that their fair daughters should stand forth and plead with the Lamanites that they would not slay them.

And it came to pass that the Lamanites had compassion on them, for they were charmed with the beauty of their women.

Therefore the Lamanites did spare their lives, and took them captives and carried them back to the land of Nephi, and granted unto them that they might possess the land, under the conditions that they would deliver up king Noah into the hands of the Lamanites, and deliver up their property, even one half of all they possessed, one half of their gold, and their silver, and all their precious things, and thus they should pay tribute to the king of the Lamanites from year to year.

And now there was one of the sons of the king among those that were taken captive, whose name was Limhi.

And now Limhi was desirous that his father should not be destroyed; nevertheless, Limhi was not ignorant of the iniquities of his father, he himself being a just man.

And it came to pass that Gideon sent men into the wilderness secretly, to search for the king and those that were with him. And it came to pass that they met the people in the wilderness, all save the king and his priests.

Now they had sworn in their hearts that they would return to the land of Nephi, and if their wives and their children were slain, and also those that had tarried with them, that they would seek revenge, and also perish with them.

And the king commanded them that they should not return; and they were angry with the king, and caused that he should suffer, even unto death by fire.

And they were about to take the priests also and put them to death, and they fled before them.

- 22 És lőn, hogy azon voltak, hogy Nefi földjére visszatérjenek, és találkoztak Gedeon embereivel. És Gedeon emberei elmondták nekik mindazt, ami a feleségeikkel és gyermekeikkel történt vala; és hogy a lámániták úgy engedték meg nekik, hogy birtokolhassák a földet, hogy adót fizetnek a lámánitáknak, felét mindannak, amit birtokolnak.
- 23 És a nép elmondta Gedeon embereinek, hogy megölték a királyt, és hogy papjai elmenekültek előlük, beljebb a vadonba.
- 24 És lőn, hogy miután végeztek a ceremóniával, visszatértek Nefi földjére, örvendezve, hogy nem ölték meg feleségeiket és gyermekeiket; és elmondták Gedeonnak, hogy mit tettek a királlyal.
- 25 És lőn, hogy a lámániták királya esküt tett nekik, hogy népe nem fogja megölni őket.
- 26 És Limhi is, mivel a király fia volt, és mert a nép ráruházta a királyságot, esküt tett a lámániták királyának, hogy népe adót fizet neki, méghozzá mindannak felét, amit birtokolnak.
- 27 És lőn, hogy Limhi elkezdte megalapítani a királyságot és békét teremteni népe között.
- 28 És a lámániták királya őrköt állított az ország köré, hogy Limhi népét az országban tartsa, hogy ne menjenek el a vadonba; és őreit azon adóból tartotta fenn, melyet a nefitáktól kapott.
- 29 És most Limhi királynak két éven át folyamatos békében volt része királyságában, mert a lámániták se nem zaklatták őket, se nem törekedtek az elpusztításukra.

And it came to pass that they were about to return to the land of Nephi, and they met the men of Gideon. And the men of Gideon told them of all that had happened to their wives and their children; and that the Lamanites had granted unto them that they might possess the land by paying a tribute to the Lamanites of one half of all they possessed.

And the people told the men of Gideon that they had slain the king, and his priests had fled from them farther into the wilderness.

And it came to pass that after they had ended the ceremony, that they returned to the land of Nephi, rejoicing, because their wives and their children were not slain; and they told Gideon what they had done to the king.

And it came to pass that the king of the Lamanites made an oath unto them, that his people should not slay them.

And also Limhi, being the son of the king, having the kingdom conferred upon him by the people, made oath unto the king of the Lamanites that his people should pay tribute unto him, even one half of all they possessed.

And it came to pass that Limhi began to establish the kingdom and to establish peace among his people.

And the king of the Lamanites set guards round about the land, that he might keep the people of Limhi in the land, that they might not depart into the wilderness; and he did support his guards out of the tribute which he did receive from the Nephites.

And now king Limhi did have continual peace in his kingdom for the space of two years, that the Lamanites did not molest them nor seek to destroy them.

Móziás 20

- 1 Most volt Semlónban egy hely, ahol a lámániták leányai összegyűltek, hogy énekeljenek és táncoljanak és mulatozzanak.
- 2 És lőn, hogy egy napon néhányan közülük összegyűltek, hogy énekeljenek és táncoljanak.
- 3 És most Noé király papjai, mivel szégyelltek visszatérni Nefi városába, igen, és attól is féltek, hogy a nép megölné őket, nem mertek tehát visszatérni feleségeikhez és gyermekeikhez.
- 4 És mivel a vadonban maradtak, és felfedezték a lámániták leányait, meglapultak és figyelték őket;
- 5 És amikor csak kevesen gyűltek össze táncolni, előjöttek titkos helyeikről és megragadták és a vadonba hurcolták őket; igen, huszonnégy lámánita leányt hurcoltak el a vadonba.
- 6 És lőn, hogy amikor a lámániták észrevették, hogy leányaik hiányoznak, haragra gerjedtek Limhi népe ellen, mert azt gondolták, hogy Limhi népe tette azt.
- 7 Ezért elküldték hadseregeiket; igen, még hozzá maga a király ment népe előtt; és felmentek Nefi földjére, hogy Limhi népét elpusztítsák.
- 8 És most Limhi észrevette őket a toronyból, még hozzá minden háborús előkészületüket észrevette; ezért összegyűjtötte népét, és őket várva lesben álltak a mezőkön és az erdőkben.
- 9 És lőn, hogy amikor a lámániták feljöttek, Limhi népe kezdett rájuk rontani a várakozó helyeikről, és ölni kezdte őket.
- 10 És lőn, hogy a csata rendkívül keserves lett; úgy harcoltak, mint oroszlánok a zsákmányukért.
- 11 És lőn, hogy Limhi emberei kezdték maguk előtt úzni a lámánitákat; pedig feleannyian sem voltak, mint a lámániták. De életükért, és feleségeikért és gyermekeikért harcoltak; ezért minden erejüket összeszedték és sárkányokhoz hasonlóan harcoltak.

Mosiah 20

Now there was a place in Shemlon where the daughters of the Lamanites did gather themselves together to sing, and to dance, and to make themselves merry.

And it came to pass that there was one day a small number of them gathered together to sing and to dance.

And now the priests of king Noah, being ashamed to return to the city of Nephi, yea, and also fearing that the people would slay them, therefore they durst not return to their wives and their children.

And having tarried in the wilderness, and having discovered the daughters of the Lamanites, they laid and watched them;

And when there were but few of them gathered together to dance, they came forth out of their secret places and took them and carried them into the wilderness; yea, twenty and four of the daughters of the Lamanites they carried into the wilderness.

And it came to pass that when the Lamanites found that their daughters had been missing, they were angry with the people of Limhi, for they thought it was the people of Limhi.

Therefore they sent their armies forth; yea, even the king himself went before his people; and they went up to the land of Nephi to destroy the people of Limhi.

And now Limhi had discovered them from the tower, even all their preparations for war did he discover; therefore he gathered his people together, and laid wait for them in the fields and in the forests.

And it came to pass that when the Lamanites had come up, that the people of Limhi began to fall upon them from their waiting places, and began to slay them.

And it came to pass that the battle became exceedingly sore, for they fought like lions for their prey.

And it came to pass that the people of Limhi began to drive the Lamanites before them; yet they were not half so numerous as the Lamanites. But they fought for their lives, and for their wives, and for their children; therefore they exerted themselves and like dragons did they fight.

- 12 És lőn, hogy a lámániták királyát ott találták a halottaik között; ő még nem volt halott, de megsebesült és a földön hagyták, olyan gyorsan menekült el a népe.
- 13 És felvették, és bekötözték a sebeit, és Limhi elé vitték, és így szóltak: Íme, itt a lámániták királya; mivel sebet kapott, a halottaik közé esett, és otthagyták; és íme, éléd hoztuk; és most öljük meg őt!
- 14 De Limhi így szólt hozzájuk: Ne öljétek meg, hanem hozzátok ide, hogy láthassam. És odavitték. És Limhi így szólt hozzá: Milyen okod van rá, hogy felgyere háborúzni népem ellen? Íme, népem nem szegte meg a neked tett eskümet; miért szegnéd meg tehát az esküt, melyet népemnek tettél?
- 15 És most a király így szólt: Azért szegtem meg az esküt, mert néped elhurcolta népem leányait; haragomban küldtem tehát fel népemet, hogy néped ellen háborúzzanak.
- 16 És most Limhi semmit sem hallott erről a dologról; ezért így szólt: Keresni fogom népem között, és bárki is tette ezt, el fog veszni. Ezért népe között keresést indított.
- 17 Most amikor Gedeon, lévén a király kapitánya, meghallotta ezeket a dolgokat, előlépett és így szólt a királyhoz: Kérlek, tartózkodj ettől, és ne kutakodj ezen nép között, és ne írd ezt az ő rovásukra.
- 18 Mert nem emlékezel atyád papjaira, akiket ez a nép el akart pusztítani? És nem a vadonban vannak-e? Nem ők-e azok, akik a lámániták leányait elrabolták?
- 19 És most, íme, mondd meg a királynak ezeket a dolgokat, hogy elmondhassa népének, hogy megbékéljenek velünk; mert íme, máris készülődnek, hogy ellenünk jöjjenek; és lásd azt is, hogy mi csak kevesen vagyunk.
- 20 És íme, nagyszámú seregekkel jönnek; és ha a király meg nem békíti őket irányunkban, akkor el kell vesznünk.

And it came to pass that they found the king of the Lamanites among the number of their dead; yet he was not dead, having been wounded and left upon the ground, so speedy was the flight of his people.

And they took him and bound up his wounds, and brought him before Limhi, and said: Behold, here is the king of the Lamanites; he having received a wound has fallen among their dead, and they have left him; and behold, we have brought him before you; and now let us slay him.

But Limhi said unto them: Ye shall not slay him, but bring him hither that I may see him. And they brought him. And Limhi said unto him: What cause have ye to come up to war against my people? Behold, my people have not broken the oath that I made unto you; therefore, why should ye break the oath which ye made unto my people?

And now the king said: I have broken the oath because thy people did carry away the daughters of my people; therefore, in my anger I did cause my people to come up to war against thy people.

And now Limhi had heard nothing concerning this matter; therefore he said: I will search among my people and whosoever has done this thing shall perish. Therefore he caused a search to be made among his people.

Now when Gideon had heard these things, he being the king's captain, he went forth and said unto the king: I pray thee forbear, and do not search this people, and lay not this thing to their charge.

For do ye not remember the priests of thy father, whom this people sought to destroy? And are they not in the wilderness? And are not they the ones who have stolen the daughters of the Lamanites?

And now, behold, and tell the king of these things, that he may tell his people that they may be pacified towards us; for behold they are already preparing to come against us; and behold also there are but few of us.

And behold, they come with their numerous hosts; and except the king doth pacify them towards us we must perish.

- 21 Mert nem teljesedtek-e be Abinádi szavai, melyeket ellenünk prófétált – és mindez azért, mert nem akartunk az Úr szavaira hallgatni, és elfordulni a gonoszságainktól?
- 22 És most békítsük meg a királyt, és tartsuk be az esküt, amit neki tettünk; mert jobb, ha rabságban vagyunk, mintha elveszítjük életünket; ezért vessünk véget a sok vérontásnak.
- 23 És most Limhi minden dolgot elmondott a királynak atyjáról és a papokról, akik a vadonba menekültek, és nekik tulajdonította lányaik elhurcolását.
- 24 És lőn, hogy a király megbékélt Limhi népével; és így szólt hozzájuk: Menjünk, találkozzunk népemmel fegyvertelenül; és esküvel fogadom nektek, hogy népem nem fogja gyilkolni népedet.
- 25 És lőn, hogy követték a királyt, és fegyvertelenül mentek el, hogy a lámánitákkal találkozzanak. És lőn, hogy találkoztak a lámánitákkal; és a lámániták királya meghajolt azok előtt, és szót emelt Limhi népének érdekében.
- 26 És amikor a lámániták látták Limhi népét, hogy az fegyvertelen, megkönyörültek rajtuk és megbékéltek velük, és királyukkal együtt békében visszatértek a saját földjükre.

For are not the words of Abinadi fulfilled, which he prophesied against us—and all this because we would not hearken unto the words of the Lord, and turn from our iniquities?

And now let us pacify the king, and we fulfil the oath which we have made unto him; for it is better that we should be in bondage than that we should lose our lives; therefore, let us put a stop to the shedding of so much blood.

And now Limhi told the king all the things concerning his father, and the priests that had fled into the wilderness, and attributed the carrying away of their daughters to them.

And it came to pass that the king was pacified towards his people; and he said unto them: Let us go forth to meet my people, without arms; and I swear unto you with an oath that my people shall not slay thy people.

And it came to pass that they followed the king, and went forth without arms to meet the Lamanites. And it came to pass that they did meet the Lamanites; and the king of the Lamanites did bow himself down before them, and did plead in behalf of the people of Limhi.

And when the Lamanites saw the people of Limhi, that they were without arms, they had compassion on them and were pacified towards them, and returned with their king in peace to their own land.

Móziás 21

- 1 És lőn, hogy Limhi és népe visszatért Nefi városába, és ismét békességben kezdtek élni az országban.
- 2 És lőn, hogy sok nap után a lámániták ismét kezdtek haragra gerjedni a nefiták ellen, és kezdtek körös-körül behatolni az ország határvidékére.
- 3 Most, megölni nem merték őket, az eskü miatt, melyet királyuk Limhinek tett; de arcul ütötték őket, és hatalmat gyakoroltak felettük; és kezdtek nehéz terheket rakni a hátukra, és úgy hajtani őket, ahogyan azt egy néma számmal tennék –
- 4 Igen, mindez azért történt, hogy az Úr szava beteljesedhessen.
- 5 És most nagyok voltak a nefiták megpróbáltatásai, és nem volt módja annak, hogy ki tudják szabadítani magukat a lámániták kezéből, mert azok minden oldalról körülvették őket.
- 6 És lőn, hogy a nép zúgolódni kezdett a királynak megpróbáltatásai miatt; és kezdtek arra vágyani, hogy harcolni menjenek ellenük. És a királyt fájdalomosan sanyargatták a panaszaikkal; ezért megengedte nekik, hogy tegyenek kívánságaik szerint.
- 7 És ismét összegyűltek, és felöltötték fegyverzetüket, és elindultak a lámániták ellen, hogy kiűzzék őket a földjükről.
- 8 És lőn, hogy a lámániták megverték őket, és visszaűzték őket, és sokat megöltek közülük.
- 9 És most nagy gyász és sírás-rívás volt Limhi népe között, az özvegy a férjét siratta, a fiú és a leány az atyját siratta, és a testvérek a testvéreiket.
- 10 Most nagyon sok volt az özvegy az országban, és ezek napról napra erősen jajgattak, mert hatalmas félelem szállta meg őket a lámánitákat illetően.
- 11 És lőn, hogy folytonos jajgatásuk felserkentette Limhi népének maradékát, hogy haragudjanak a lámánitákra; és ismét elmentek harcolni, de ismét visszaűzték őket, nagy veszteségeket szenvedve.

Mosiah 21

And it came to pass that Limhi and his people returned to the city of Nephi, and began to dwell in the land again in peace.

And it came to pass that after many days the Lamanites began again to be stirred up in anger against the Nephites, and they began to come into the borders of the land round about.

Now they durst not slay them, because of the oath which their king had made unto Limhi; but they would smite them on their cheeks, and exercise authority over them; and began to put heavy burdens upon their backs, and drive them as they would a dumb ass—

Yea, all this was done that the word of the Lord might be fulfilled.

And now the afflictions of the Nephites were great, and there was no way that they could deliver themselves out of their hands, for the Lamanites had surrounded them on every side.

And it came to pass that the people began to murmur with the king because of their afflictions; and they began to be desirous to go against them to battle. And they did afflict the king sorely with their complaints; therefore he granted unto them that they should do according to their desires.

And they gathered themselves together again, and put on their armor, and went forth against the Lamanites to drive them out of their land.

And it came to pass that the Lamanites did beat them, and drove them back, and slew many of them.

And now there was a great mourning and lamentation among the people of Limhi, the widow mourning for her husband, the son and the daughter mourning for their father, and the brothers for their brethren.

Now there were a great many widows in the land, and they did cry mightily from day to day, for a great fear of the Lamanites had come upon them.

And it came to pass that their continual cries did stir up the remainder of the people of Limhi to anger against the Lamanites; and they went again to battle, but they were driven back again, suffering much loss.

- 12 Igen, még harmadszorra is ismét elmentek, és ugyanolyan veszteségeket szenvedtek; és azok, akiket nem öltek meg, ismét visszatértek Nepi városába.
- 13 És megalázkodtak, méghozzá porig, alávetve magukat a rabság igájának, beletörődve abba, hogy verjék, és ide s tova hajtsák őket, és megterheljék, elleneségeik kívánságai szerint.
- 14 És megalázkodtak, méghozzá az alázatosság mélységeiig; és buzgón fohászkodtak Istenhez; igen, méghozzá egész nap fohászkodtak az Istenükhöz, hogy szabadítsa ki őket a megpróbáltatásaikból.
- 15 És most gonoszágaik miatt az Úr nem sietett meghallgatni a fohászukat; mindazonáltal az Úr meghallotta fohászaikat, és kezdte meglágyítani a lámániták szívét, hogy azok kezdtek könnyíteni a terheiken; az Úr mégsem látta jónak, hogy kiszabadítsa őket a rabságból.
- 16 És lőn, hogy apránként kezdtek boldogulni azon a földön, és kezdtek bőségesebben termelni a gabonát, és nevelni a nyájakat és a csordákat, hogy nem szenvedtek az éhségtől.
- 17 És nagy számban voltak az asszonyok, többen, mint a férfiak; ezért Limhi király megparancsolta, hogy minden férfi adjon az özvegyek és gyermekeik ellátására, hogy ne vesszenek éhen; és ezt azoknak a nagy száma miatt tették, akiket megöltek vala.
- 18 Most Limhi népe, amennyire az lehetséges volt, egy csoportban maradt, és őrizte a gabonáját és a nyájait;
- 19 És maga a király nem merészkedett egymaga a város falain kívül, hacsak nem vitte magával a testőreit, attól félve, hogy valamiképpen a lámániták kezébe kerülhet.
- 20 És népével figyeltette a környező földeket, hogy valamiképpen elfoghassák azokat a papokat, akik a vadonba menekültek, akik elrabolták a lámániták leányait, és akik oly nagy pusztulást hoztak rájuk.

Yea, they went again even the third time, and suffered in the like manner; and those that were not slain returned again to the city of Nephi.

And they did humble themselves even to the dust, subjecting themselves to the yoke of bondage, submitting themselves to be smitten, and to be driven to and fro, and burdened, according to the desires of their enemies.

And they did humble themselves even in the depths of humility; and they did cry mightily to God; yea, even all the day long did they cry unto their God that he would deliver them out of their afflictions.

And now the Lord was slow to hear their cry because of their iniquities; nevertheless the Lord did hear their cries, and began to soften the hearts of the Lamanites that they began to ease their burdens; yet the Lord did not see fit to deliver them out of bondage.

And it came to pass that they began to prosper by degrees in the land, and began to raise grain more abundantly, and flocks, and herds, that they did not suffer with hunger.

Now there was a great number of women, more than there was of men; therefore king Limhi commanded that every man should impart to the support of the widows and their children, that they might not perish with hunger; and this they did because of the greatness of their number that had been slain.

Now the people of Limhi kept together in a body as much as it was possible, and secured their grain and their flocks;

And the king himself did not trust his person without the walls of the city, unless he took his guards with him, fearing that he might by some means fall into the hands of the Lamanites.

And he caused that his people should watch the land round about, that by some means they might take those priests that fled into the wilderness, who had stolen the daughters of the Lamanites, and that had caused such a great destruction to come upon them.

- 21 Mert szerették volna elfogni őket, hogy megbüntethessék őket; mert éjjelente bejöttek Nefi földjére, és elvitték a gabonájukat és sok értékes dolgukat; ezért lesben álltak, őket várva.
- 22 És lőn, hogy egészen addig az időig nem volt több zavargás a lámániták és Limhi népe között, míg Ammon és testvérei az országba nem jöttek.
- 23 És amikor a király testőreivel a város falain kívül volt, felfedezte Ammont és testvéreit; és mivel azt hitte, hogy Noé papjai, ezért elfogatta, és megkötöztette, és börtönbe vettette őket. És ha Noé papjai lettek volna, akkor megölette volna őket.
- 24 De amikor rájött, hogy nem azok, hanem hogy testvérei, és Zarahemla földjéről jöttek, rendkívül nagy öröm töltötte el.
- 25 Most Limhi király Ammon megérkezése előtt elküldött néhány férfit Zarahemla földjének felkutatására; de nem tudták megtalálni és eltévedtek a vadonban.
- 26 Mindazonáltal találtak egy földet, mely azelőtt lakott volt; igen, egy földet, melyet száraz csontok borítottak; igen, egy földet, mely lakott volt, és ami el volt pusztítva; és ők azt Zarahemla földjének gondolván visszatértek Nefi földjére, és nem sok nappal Ammon jövele előtt értek az ország határába.
- 27 És hoztak magukkal egy feljegyzést, méghozzá annak a népnek a feljegyzését, akiknek a csontjait megtalálták; és az érclemezekre volt vésve.
- 28 És most Limhit ismét öröm töltötte el, amikor Ammon szájából megtudta, hogy Móziás királynak van egy Istentől való ajándéka, mely által le tud fordítani ilyen bevéséseket; igen, és Ammon is örvendezett.
- 29 Ammont és testvéreit azonban bánat töltötte el, mert olyan sok testvérüket megölték;

For they were desirous to take them that they might punish them; for they had come into the land of Nephi by night, and carried off their grain and many of their precious things; therefore they laid wait for them.

And it came to pass that there was no more disturbance between the Lamanites and the people of Limhi, even until the time that Ammon and his brethren came into the land.

And the king having been without the gates of the city with his guard, discovered Ammon and his brethren; and supposing them to be priests of Noah therefore he caused that they should be taken, and bound, and cast into prison. And had they been the priests of Noah he would have caused that they should be put to death.

But when he found that they were not, but that they were his brethren, and had come from the land of Zarahemla, he was filled with exceedingly great joy.

Now king Limhi had sent, previous to the coming of Ammon, a small number of men to search for the land of Zarahemla; but they could not find it, and they were lost in the wilderness.

Nevertheless, they did find a land which had been peopled; yea, a land which was covered with dry bones; yea, a land which had been peopled and which had been destroyed; and they, having supposed it to be the land of Zarahemla, returned to the land of Nephi, having arrived in the borders of the land not many days before the coming of Ammon.

And they brought a record with them, even a record of the people whose bones they had found; and it was engraven on plates of ore.

And now Limhi was again filled with joy on learning from the mouth of Ammon that king Mosiah had a gift from God, whereby he could interpret such engravings; yea, and Ammon also did rejoice.

Yet Ammon and his brethren were filled with sorrow because so many of their brethren had been slain;

30 És azért is, hogy Noé király és papjai oly sok Isten elleni bűn és gonoszság elkövetésébe vitték a népet; és Abinádi halálát is gyászolták; és Alma és azon nép távozását, akik elmentek vele, akik Isten hatalma és ereje által alakították meg Isten egyházát, és azon szavakba vetett hit által, melyeket Abinádi mondott.

31 Igen, gyászolták távozásukat, mert nem tudták, hogy hova menekültek. Most örömmel csatlakoztak volna hozzájuk, mert ők maguk is szövetségre léptek Istennel, hogy őt szolgálják és betartják a parancsolatait.

32 És most, Ammon érkezése óta, Limhi király is szövetségre lépett Istennel, és népe közül is sokan, hogy őt szolgálják és betartják parancsolatait.

33 És lőn, hogy Limhi király és népe közül is sokan szerettek volna megkeresztelkedni, de nem volt senki az országban, akinek felhatalmazása lett volna Istentől. És Ammon visszautasította ezen dolog megtételét, mert méltatlan szolgának tartotta magát.

34 Ezért ebben az időben nem alakítottak egyházat, hanem az Úr Lelkére vártak. Most szerettek volna olyanok lenni, mint Alma és testvérei, akik a vadonba menekültek.

35 Szerettek volna megkeresztelkedni, annak tanúságaként és bizonyosságul, hogy teljes szívükkel hajlandóak Istent szolgálni; mindazonáltal elhalasztották ennek idejét; és majd ezután adok beszámolót a keresztelőlőjükről.

36 És most Ammon és népe, és Limhi király és népe csak azon tanakodott, hogy miként szabadítsák ki magukat a lámániták kezéből és a rabságból.

And also that king Noah and his priests had caused the people to commit so many sins and iniquities against God; and they also did mourn for the death of Abinadi; and also for the departure of Alma and the people that went with him, who had formed a church of God through the strength and power of God, and faith on the words which had been spoken by Abinadi.

Yea, they did mourn for their departure, for they knew not whither they had fled. Now they would have gladly joined with them, for they themselves had entered into a covenant with God to serve him and keep his commandments.

And now since the coming of Ammon, king Limhi had also entered into a covenant with God, and also many of his people, to serve him and keep his commandments.

And it came to pass that king Limhi and many of his people were desirous to be baptized; but there was none in the land that had authority from God. And Ammon declined doing this thing, considering himself an unworthy servant.

Therefore they did not at that time form themselves into a church, waiting upon the Spirit of the Lord. Now they were desirous to become even as Alma and his brethren, who had fled into the wilderness.

They were desirous to be baptized as a witness and a testimony that they were willing to serve God with all their hearts; nevertheless they did prolong the time; and an account of their baptism shall be given hereafter.

And now all the study of Ammon and his people, and king Limhi and his people, was to deliver themselves out of the hands of the Lamanites and from bondage.

Móziás 22

- 1 És most lőn, hogy Ammon és Limhi király tanácskozni kezdett a néppel afelől, hogy miként szabadítsák ki magukat a rabságból; és még az egész népet is összehívták; és ezt azért tették, hogy ezen dolgot illetően megtudhassák a nép szavát.
- 2 És lőn, hogy nem tudtak más módot találni arra, hogy kiszabadítsák magukat a rabságból, csak azt, hogy veszik asszonyaikat és gyermekeiket, és nyájukat és csordáikat, és sátraikat, és elmennek a vadonba; mert a lámániták olyan sokan voltak, hogy Limhi népének lehetetlen volt felvenni velük a harcot, gondolván, hogy kard által szabadítják ki magukat a rabságból.
- 3 Most lőn, hogy előlépett Gedeon, és megállt a király előtt, és így szólt hozzá: Most, Ó király, eddig sokszor hallgattál már a szavaimra, amikor testvéreinkkel, a lámánitákkal hadakoztunk.
- 4 És most, Ó király, ha nem találtál engem haszontalan szolgának, vagyis ha eddig bármilyen mértékben hallgattál a szavaimra, és azok szolgálatodra voltak, éppen úgy azt szeretném, ha ezen alkalommal is hallgatnál a szavaimra, és a szolgád leszek, és kiszabadítom ezt a népet a rabságból.
- 5 És a király megengedte neki, hogy beszéljen. És Gedeon így szólt hozzá:
- 6 Íme a hátsó ösvény, a hátsó falon át, a város hátsó részében. A lámániták, vagyis a lámániták őrei éjszaka részegek; ezért küldjünk egy kiáltványt ezen nép közé, hogy gyűjtsék össze nyájukat és csordáikat, hogy éjszaka a vadonba hajthassák őket.
- 7 És parancsod szerint elmegyek és kifizetem a lámánitáknak az utolsó boradót, és részegek lesznek; és mi átmegyünk a titkos ösvényen a táboruk baloldalán, amikor ők részegek és alszanak.
- 8 Így asszonyainkkal és gyermekeinkkel, nyájainkkal és csordáinkkal elmegyünk a vadonba; és Silóm földje körül fogunk menni.

Mosiah 22

And now it came to pass that Ammon and king Limhi began to consult with the people how they should deliver themselves out of bondage; and even they did cause that all the people should gather themselves together; and this they did that they might have the voice of the people concerning the matter.

And it came to pass that they could find no way to deliver themselves out of bondage, except it were to take their women and children, and their flocks, and their herds, and their tents, and depart into the wilderness; for the Lamanites being so numerous, it was impossible for the people of Limhi to contend with them, thinking to deliver themselves out of bondage by the sword.

Now it came to pass that Gideon went forth and stood before the king, and said unto him: Now O king, thou hast hitherto hearkened unto my words many times when we have been contending with our brethren, the Lamanites.

And now O king, if thou hast not found me to be an unprofitable servant, or if thou hast hitherto listened to my words in any degree, and they have been of service to thee, even so I desire that thou wouldst listen to my words at this time, and I will be thy servant and deliver this people out of bondage.

And the king granted unto him that he might speak. And Gideon said unto him:

Behold the back pass, through the back wall, on the back side of the city. The Lamanites, or the guards of the Lamanites, by night are drunken; therefore let us send a proclamation among all this people that they gather together their flocks and herds, that they may drive them into the wilderness by night.

And I will go according to thy command and pay the last tribute of wine to the Lamanites, and they will be drunken; and we will pass through the secret pass on the left of their camp when they are drunken and asleep.

Thus we will depart with our women and our children, our flocks, and our herds into the wilderness; and we will travel around the land of Shilom.

- 9 És lőn, hogy a király hallgatott Gedeon szavaira.
- 10 És Limhi király összegyűjtette népével a nyájait; és elküldte a boradót a lámánitáknak; és több bort is küldött nekik, ajándékként; és azok bőven ittak a borból, melyet Limhi király küldött nekik.
- 11 És lőn, hogy Limhi király népe éjszaka nyájaival és csordáival elment a vadonba, és Silóm földjét megkerülve mentek a vadonban, és Zarahemla földje felé vették útjukat, és Ammon és fivérei vezették őket.
- 12 És vették mindazt az aranyukat, és ezüstjüket, és értékes dolgaikat, melyeket csak el tudtak vinni magukkal a vadonba, és élelmüket is; és folytatták az útjukat.
- 13 És miután sok napig a vadonban voltak, megérkeztek Zarahemla földjére, és csatlakoztak Móziás népéhez, és az ő alattvalói lettek.
- 14 És lőn, hogy Móziás örömmel fogadta őket, és feljegyzéseiket is átvette, és azokat a feljegyzéseket is, melyeket Limhi népe talált.
- 15 És most lőn, hogy amikor a lámániták észrevették, hogy Limhi népe éjjel elment az országból, hadsereget küldtek a vadonba az üldözésükre.
- 16 És miután két napig üldözték őket, nem tudták tovább követni a nyomaikat; ezért eltévedtek a vadonban.
- And it came to pass that the king hearkened unto the words of Gideon.
- And king Limhi caused that his people should gather their flocks together; and he sent the tribute of wine to the Lamanites; and he also sent more wine, as a present unto them; and they did drink freely of the wine which king Limhi did send unto them.
- And it came to pass that the people of king Limhi did depart by night into the wilderness with their flocks and their herds, and they went round about the land of Shilom in the wilderness, and bent their course towards the land of Zarahemla, being led by Ammon and his brethren.
- And they had taken all their gold, and silver, and their precious things, which they could carry, and also their provisions with them, into the wilderness; and they pursued their journey.
- And after being many days in the wilderness they arrived in the land of Zarahemla, and joined Mosiah's people, and became his subjects.
- And it came to pass that Mosiah received them with joy; and he also received their records, and also the records which had been found by the people of Limhi.
- And now it came to pass when the Lamanites had found that the people of Limhi had departed out of the land by night, that they sent an army into the wilderness to pursue them;
- And after they had pursued them two days, they could no longer follow their tracks; therefore they were lost in the wilderness.

Beszámoló Almáról és az Úr népéről, akiket Noé király emberei a vadonba űztek.

Móziás 23

- 1 Most Alma, miután figyelmeztette az Úr, hogy Noé király seregei rájuk fognak törni, és ő tudára adta ezt népének, ezért azok összegyűjtötték nyájaikat, és vettek a gabonájukból, és a vadonba mentek Noé király seregei elől.
- 2 És az Úr erőt adott nekik, úgyszólván Noé király emberei nem tudták utolérni és elpusztítani őket.
- 3 És nyolc napi utat menekültek a vadonba.
- 4 És elértek egy földre, igen, méghozzá egy nagyon szép és tetszetős földre, egy tiszta vizű földre.
- 5 És felütötték sátraikat, és elkezdtek a földet művelni, és kezdtek épületeket építeni; igen, iparkodóak voltak, és rendkívül sokat dolgoztak.
- 6 És a nép szerette volna, hogy Alma legyen a királyuk, mert népe szerette őt.
- 7 De ő így szólt hozzájuk: Íme, nem tanácsos, hogy királyunk legyen, mert így szól az Úr: Ne tartsátok az egyik testet többre a másiknál, avagy egyik ember ne gondolja magát feljebbvalónak a másiknál; ezért azt mondom nektek, nem tanácsos, hogy királyotok legyen.
- 8 Mindazonáltal, ha lehetséges volna, hogy mindig igaz férfiak legyenek a királyaitok, akkor jó lenne nektek, hogy legyen királyotok.
- 9 De emlékezzetek Noé királynak és papjainak a gonoszságára; és én magam is csapdába estem, és sok olyan dolgot tettem, mely utálatos volt az Úr szemében, mely fájdalmas bűnbánatra vitt engem.
- 10 Mindazonáltal, sok gyötrelmem után az Úr meghalotta fohászaimat, és megválaszolta imáimat, és eszközzé tett engem a kezében, hogy közületek oly sokat elvezessek igazságának megismeréséhez.
- 11 Mindazonáltal ezzel nem büszkélkedem, mert érdemtelen vagyok arra, hogy magammal büszkélkedjem.

An account of Alma and the people of the Lord, who were driven into the wilderness by the people of King Noah.

Mosiah 23

Now Alma, having been warned of the Lord that the armies of king Noah would come upon them, and having made it known to his people, therefore they gathered together their flocks, and took of their grain, and departed into the wilderness before the armies of king Noah.

And the Lord did strengthen them, that the people of king Noah could not overtake them to destroy them.

And they fled eight days' journey into the wilderness.

And they came to a land, yea, even a very beautiful and pleasant land, a land of pure water.

And they pitched their tents, and began to till the ground, and began to build buildings; yea, they were industrious, and did labor exceedingly.

And the people were desirous that Alma should be their king, for he was beloved by his people.

But he said unto them: Behold, it is not expedient that we should have a king; for thus saith the Lord: Ye shall not esteem one flesh above another, or one man shall not think himself above another; therefore I say unto you it is not expedient that ye should have a king.

Nevertheless, if it were possible that ye could always have just men to be your kings it would be well for you to have a king.

But remember the iniquity of king Noah and his priests; and I myself was caught in a snare, and did many things which were abominable in the sight of the Lord, which caused me sore repentance;

Nevertheless, after much tribulation, the Lord did hear my cries, and did answer my prayers, and has made me an instrument in his hands in bringing so many of you to a knowledge of his truth.

Nevertheless, in this I do not glory, for I am unworthy to glory of myself.

- 12 És most azt mondom nektek, hogy Noé király elnyomott benneteket, és az ő és az ő papjainak a rab-ságában voltatok, és ők gonoszságba vittek; ezért meg voltatok kötözve a gonoszság kötelékeivel.
- 13 És most, mivel Isten hatalma kiszabadított ezek-ből a kötelékekből; igen, méghozzá Noé királynak és népének keze közül, és a bűn kötelékeiből is, ezért azt szeretném, ha megállnátok ebben a szabadságban, mellyel szabaddá tettetek, és senkit nem bíz-nátok meg azzal, hogy király legyen felettetek.
- 14 És azzal se bízzatok meg senkit, hogy a tanítótok vagy a vezetőtök legyen, hacsak nem Isten embere, aki az ő útjain jár és betartja a parancsolatait.
- 15 Így Alma megtanította a népének, hogy mindenki úgy szeresse felebarátját, mint saját magát, hogy ne legyen köztük viszálykodás.
- 16 És most Alma volt a főpapjuk, ő lévén egyházuk megalapítója.
- 17 És lőn, hogy senki sem kapott felhatalmazást Istentől a prédikálásra vagy a tanításra, csak őáltala. Ezért minden papjukat és minden tanítójukat ő szentelte fel, és senkit nem szentelt fel, aki nem volt igaz ember.
- 18 Ezért ők őrködtek népük felett, és az igazlelkűséggel kapcsolatos dolgokkal táplálták őket.
- 19 És lőn, hogy kezdtek rendkívül boldogulni azon a földön; és Hélámnak nevezték el azt a földet.
- 20 És lőn, hogy rendkívül sokasodtak és boldogultak Hélám földjén; és építettek egy várost, melyet Hélám városának neveztek el.
- 21 Mindazonáltal az Úr jónak látja, hogy megfegyel-mezze a népét; igen, próbára teszi a türelmüket és a hitüket.
- 22 Mindazonáltal – aki belé helyezi bizalmát, az fel-emeltetik az utolsó napon. Igen, és így volt ez ezzel a néppel.
- 23 Mert íme, meg fogom mutatni nektek, hogy rab-ságba vitték őket, és senki más nem tudta őket kisza-badítani, csak az Úr, az ő Istenük, igen, méghozzá Ábrahámnak, és Izsáknak és Jákóbnak az Istene.

And now I say unto you, ye have been oppressed by king Noah, and have been in bondage to him and his priests, and have been brought into iniquity by them; therefore ye were bound with the bands of iniquity.

And now as ye have been delivered by the power of God out of these bonds; yea, even out of the hands of king Noah and his people, and also from the bonds of iniquity, even so I desire that ye should stand fast in this liberty wherewith ye have been made free, and that ye trust no man to be a king over you.

And also trust no one to be your teacher nor your minister, except he be a man of God, walking in his ways and keeping his commandments.

Thus did Alma teach his people, that every man should love his neighbor as himself, that there should be no contention among them.

And now, Alma was their high priest, he being the founder of their church.

And it came to pass that none received authority to preach or to teach except it were by him from God. Therefore he consecrated all their priests and all their teachers; and none were consecrated except they were just men.

Therefore they did watch over their people, and did nourish them with things pertaining to righteousness.

And it came to pass that they began to prosper exceedingly in the land; and they called the land Helam.

And it came to pass that they did multiply and prosper exceedingly in the land of Helam; and they built a city, which they called the city of Helam.

Nevertheless the Lord seeth fit to chasten his people; yea, he trieth their patience and their faith.

Nevertheless—whosoever putteth his trust in him the same shall be lifted up at the last day. Yea, and thus it was with this people.

For behold, I will show unto you that they were brought into bondage, and none could deliver them but the Lord their God, yea, even the God of Abraham and Isaac and of Jacob.

- 24 És lőn, hogy ő kiszabadította őket, és megmutatta nekik hatalmas hatalmát, és nagy volt az ő örömük.
- 25 Mert íme, lőn, hogy amikor Hélám földjén, igen, Hélám városában voltak, míg a környező földeket művelték, íme, a lámániták egy serege jelent meg azon föld határán.
- 26 Most lőn, hogy Alma testvérei elmenekültek a mezőikről, és Hélám városában gyűltek össze; és nagyon meg voltak ijedve a lámániták megjelenése miatt.
- 27 De Alma elment és megállt közöttük, és buzdította őket, hogy ne féljenek, hanem emlékezzenek az Úrra, Istenükre, és ő ki fogja szabadítani őket.
- 28 Ezért elcsitították a félelmeiket, és fohászkodni kezdtek az Úrhoz, hogy lágyítsa meg a lámániták szívét, hogy kíméljék meg őket, és feleségeiket és gyermekeiket.
- 29 És lőn, hogy az Úr meglágyította a lámániták szívét. És Alma és testvérei elmentek és kezükbe adták magukat; és a lámániták birtokba vették Hélám földjét.
- 30 Most a lámániták seregei, melyek Limhi király népét követték, sok napon át kóboroltak a vadonban.
- 31 És íme, rátaláltak Noé király ezen papjaira, azon a helyen, amelyet Amulonnak neveztek; és elkezdték birtokolni Amulon földjét, és elkezdték művelni a földet.
- 32 Most, ezen papok vezetőjének neve Amulon volt.
- 33 És lőn, hogy Amulon könyörgött a lámánitáknak; és feleségeiket is elküldte, akik a lámániták leányai voltak, hogy könyörögjenek a testvéreiknek, hogy ne pusztítsák el a férjeiket.
- 34 És a lámániták feleségeik miatt megkönyörültek Amulonon és testvérein, és nem pusztították el őket.

And it came to pass that he did deliver them, and he did show forth his mighty power unto them, and great were their rejoicings.

For behold, it came to pass that while they were in the land of Helam, yea, in the city of Helam, while tilling the land round about, behold an army of the Lamanites was in the borders of the land.

Now it came to pass that the brethren of Alma fled from their fields, and gathered themselves together in the city of Helam; and they were much frightened because of the appearance of the Lamanites.

But Alma went forth and stood among them, and exhorted them that they should not be frightened, but that they should remember the Lord their God and he would deliver them.

Therefore they hushed their fears, and began to cry unto the Lord that he would soften the hearts of the Lamanites, that they would spare them, and their wives, and their children.

And it came to pass that the Lord did soften the hearts of the Lamanites. And Alma and his brethren went forth and delivered themselves up into their hands; and the Lamanites took possession of the land of Helam.

Now the armies of the Lamanites, which had followed after the people of king Limhi, had been lost in the wilderness for many days.

And behold, they had found those priests of king Noah, in a place which they called Amulon; and they had begun to possess the land of Amulon and had begun to till the ground.

Now the name of the leader of those priests was Amulon.

And it came to pass that Amulon did plead with the Lamanites; and he also sent forth their wives, who were the daughters of the Lamanites, to plead with their brethren, that they should not destroy their husbands.

And the Lamanites had compassion on Amulon and his brethren, and did not destroy them, because of their wives.

- 35 És Amulon és testvérei csatlakoztak a lámánitákhoz, és a vadonban Nefi földje után kutatva mentek, mikor felfedezték Hélám földjét, amelyet Alma és testvérei birtokoltak.
- 36 És lőn, hogy a lámániták megígérték Almának és testvéreinek, hogy ha megmutatják nekik a Nefi földjéhez vezető utat, akkor meghagyják az életüket és a szabadságukat.
- 37 De miután Alma megmutatta nekik a Nefi földjéhez vezető utat, a lámániták nem voltak hajlandók megtartani az ígéretüket; hanem öröket állítottak Hélám földje köré, Alma és testvérei fölé.
- 38 És a maradék közülük elment Nefi földjére; és egy részük visszatért Hélám földjére, és magukkal hozták azon örök feleségeit és gyermekeit is, akiket azon a földön hagytak vala.
- 39 És a lámániták királya megengedte Amulonnak, hogy király és uralkodó legyen népe felett, akik Hélám földjén voltak; mindazonáltal nem kapott hatalmat semmi olyan dolog megtételére, mely a lámániták királyának akarata ellenére volt.

And Amulon and his brethren did join the Lamanites, and they were traveling in the wilderness in search of the land of Nephi when they discovered the land of Helam, which was possessed by Alma and his brethren.

And it came to pass that the Lamanites promised unto Alma and his brethren, that if they would show them the way which led to the land of Nephi that they would grant unto them their lives and their liberty.

But after Alma had shown them the way that led to the land of Nephi the Lamanites would not keep their promise; but they set guards round about the land of Helam, over Alma and his brethren.

And the remainder of them went to the land of Nephi; and a part of them returned to the land of Helam, and also brought with them the wives and the children of the guards who had been left in the land.

And the king of the Lamanites had granted unto Amulon that he should be a king and a ruler over his people, who were in the land of Helam; nevertheless he should have no power to do anything contrary to the will of the king of the Lamanites.

Móziás 24

- 1 És lőn, hogy Amulon kegyet talált a lámániták királyának szemei előtt; ezért a lámániták királya megengedte neki és testvéreinek, hogy kijelölt tanítók legyenek népe felett, igen, méghozzá azon népek felett, akik Semlón földjén, és Silóm földjén és Amulon földjén voltak.
- 2 Mert a lámániták birtokukba vették mindezen földeket; ezért a lámániták királya királyokat jelölt ki mindezen földek felett.
- 3 És most a lámániták királyának neve Lámán volt, és atyja neve után nevezték el; és ezért Lámán királynak hívták. És számos nép felett volt király.
- 4 És Amulon testvérei közül tanítókat jelölt ki minden olyan földön, melyet az ő népe birtokolt; és így kezdtek el tanítani Nefi nyelvét az összes lámánita nép között.
- 5 És olyan nép voltak, mely barátságos egymással; mindazonáltal nem ismerték Istent; és Amulon testvérei sem tanítottak nekik semmit az Úrról, Istenükről, és Mózes törvényéről sem; és Abinádi szavait sem tanították nekik;
- 6 De arra megtanították őket, hogy vezessék a feljegyzésüket, és hogy írhatnak egymásnak.
- 7 És így a lámániták kezdtek gyarapodni a javakban, és kezdtek kereskedni egymással, és naggyá válni, és kezdtek ravasz és bölcs néppé válni, ami a világ bölcsességét illeti; igen, nagyon ravasz néppé, és mindenféle gonoszságban és fosztogatásban lelték örömeiket, kivéve, ha az a saját testvéreik között volt.
- 8 És most lőn, hogy Amulon kezdett hatalmat gyakorolni Alma és testvérei felett, és üldözni kezdte őt, és gyermekeivel üldöztette azok gyermekeit.
- 9 Mert Amulon ismerte Almát és tudta, hogy egyike volt a király papjainak, és hogy ő volt az, aki hitte Abinádi szavait, és kiűzték a király elől, és ezért haragudott rá; mert Lámán király alattvalója volt, mégis hatalmat gyakorolt felettük, és munkákkal terhelte meg őket, és munkafelügyelőket helyezett föléljük.

Mosiah 24

And it came to pass that Amulon did gain favor in the eyes of the king of the Lamanites; therefore, the king of the Lamanites granted unto him and his brethren that they should be appointed teachers over his people, yea, even over the people who were in the land of Shemlon, and in the land of Shilom, and in the land of Amulon.

For the Lamanites had taken possession of all these lands; therefore, the king of the Lamanites had appointed kings over all these lands.

And now the name of the king of the Lamanites was Laman, being called after the name of his father; and therefore he was called king Laman. And he was king over a numerous people.

And he appointed teachers of the brethren of Amulon in every land which was possessed by his people; and thus the language of Nephi began to be taught among all the people of the Lamanites.

And they were a people friendly one with another; nevertheless they knew not God; neither did the brethren of Amulon teach them anything concerning the Lord their God, neither the law of Moses; nor did they teach them the words of Abinadi;

But they taught them that they should keep their record, and that they might write one to another.

And thus the Lamanites began to increase in riches, and began to trade one with another and wax great, and began to be a cunning and a wise people, as to the wisdom of the world, yea, a very cunning people, delighting in all manner of wickedness and plunder, except it were among their own brethren.

And now it came to pass that Amulon began to exercise authority over Alma and his brethren, and began to persecute him, and cause that his children should persecute their children.

For Amulon knew Alma, that he had been one of the king's priests, and that it was he that believed the words of Abinadi and was driven out before the king, and therefore he was wroth with him; for he was subject to king Laman, yet he exercised authority over them, and put tasks upon them, and put taskmasters over them.

10 És lőn, hogy oly nagyok voltak a megpróbáltatásaik, hogy kezdtek buzgón Istenhez fohászzkodni.

11 És Amulon megparancsolta nekik, hogy hagyják abba fohászaikat, és öröket állított fölējük, hogy figyeljék őket, és ha valakit rajta kapnak, hogy Istenhez fohászzkodik, azt öljék meg.

12 És Alma és népe nem emelték fel szavukat az Úrhoz, Istenükhöz, de kiöntötték neki a szívüket, és ő ismerte szívük gondolatait.

13 És lőn, hogy megpróbáltatásaikban szólt hozzájuk az Úr szava, mondván: Emeljétek fel a fejeteket és vigasztalódjatok meg, mert tudok a szövetségről, melyet velem kötöttetek; és én szövetséget fogok kötni a népemmel, és kiszabadítom őket a rabságból.

14 És megkönnyítem a terheket is, melyeket a vállaitokra raktak, hogy még csak nem is érzitek azokat a hátatokon, még hozzá az alatt, míg rabságban vagytok; és ezt azért fogom megtenni, hogy ezentúl tanúkként állhassatok nekem, és hogy biztosan tudhassátok, hogy én, az Úristen meglátogatom népeimet a megpróbáltatásaikban.

15 És most lőn, hogy a terhek, melyeket Almára és testvéreire helyeztek, könnyűvé tétettek; igen, az Úr megerősítette őket, hogy könnyen el tudják viselni a terheiket, és ők vidáman és türelmesen vetették alá magukat az Úr minden akaratának.

16 És lőn, hogy oly nagy volt hitük és türelmük, hogy ismét szólt hozzájuk az Úr szava, mondván: Vigasztalódjatok meg, mert holnap kiszabadítalak benneteket a rabságból.

17 És így szólt Almához: Te menj ezen nép előtt, és én veled megyek és kiszabadítom ezt a népet a rabságból.

18 Most lőn, hogy Alma és népe éjnek idején összeszedték nyájaikat, és összeszedtek a gabonájukból is; igen, még hozzá az egész éjnek idején folyamatosan szedték össze a nyájaikat.

19 És reggel az Úr mély álmod bocsátott a lámánitákra, igen, és minden munkafelügyelőjük mély álomban volt.

20 És Alma és népe elment a vadonba; és miután egész nap mentek, egy völgyben felütötték sátraikat, és a völgyet elnevezték Almának, mert ő vezette útjukat a vadonban.

And it came to pass that so great were their afflictions that they began to cry mightily to God.

And Amulon commanded them that they should stop their cries; and he put guards over them to watch them, that whosoever should be found calling upon God should be put to death.

And Alma and his people did not raise their voices to the Lord their God, but did pour out their hearts to him; and he did know the thoughts of their hearts.

And it came to pass that the voice of the Lord came to them in their afflictions, saying: Lift up your heads and be of good comfort, for I know of the covenant which ye have made unto me; and I will covenant with my people and deliver them out of bondage.

And I will also ease the burdens which are put upon your shoulders, that even you cannot feel them upon your backs, even while you are in bondage; and this will I do that ye may stand as witnesses for me hereafter, and that ye may know of a surety that I, the Lord God, do visit my people in their afflictions.

And now it came to pass that the burdens which were laid upon Alma and his brethren were made light; yea, the Lord did strengthen them that they could bear up their burdens with ease, and they did submit cheerfully and with patience to all the will of the Lord.

And it came to pass that so great was their faith and their patience that the voice of the Lord came unto them again, saying: Be of good comfort, for on the morrow I will deliver you out of bondage.

And he said unto Alma: Thou shalt go before this people, and I will go with thee and deliver this people out of bondage.

Now it came to pass that Alma and his people in the night-time gathered their flocks together, and also of their grain; yea, even all the night-time were they gathering their flocks together.

And in the morning the Lord caused a deep sleep to come upon the Lamanites, yea, and all their taskmasters were in a profound sleep.

And Alma and his people departed into the wilderness; and when they had traveled all day they pitched their tents in a valley, and they called the valley Alma, because he led their way in the wilderness.

21 Igen, és Alma völgyében köszöneteikkel árasztották el Istent, mert irgalmas volt hozzájuk, és könnyített terheiken, és kiszabadította őket a rabságból; mert rabságban voltak, és senki nem tudta volna kiszabadítani őket, csakis az Úr, az Istenük.

22 És köszönetet mondtak Istennek, igen, mind a férfiak, és mind az asszonyaik, és mind a gyermekeik, akik beszélni tudtak, Istenük dicséretére emelték fel a szavukat.

23 És most az Úr így szólt Almához: Siess, menj ki magad és ez a nép erről a földről, mert a lámániták felébredtek és üldöznek téged; ezért menjetek ki erről a földről, és én meg fogom állítani a lámánitákat ebben a völgyben, hogy ne jöjjenek tovább ezen népyomában.

24 És lőn, hogy eltávoztak a völgyből, és a vadonba vették útjukat.

25 És miután tizenkét napig voltak a vadonban, megérkeztek Zarahemla földjére; és Móziás király is örömmel fogadta őket.

Yea, and in the valley of Alma they poured out their thanks to God because he had been merciful unto them, and eased their burdens, and had delivered them out of bondage; for they were in bondage, and none could deliver them except it were the Lord their God.

And they gave thanks to God, yea, all their men and all their women and all their children that could speak lifted their voices in the praises of their God.

And now the Lord said unto Alma: Haste thee and get thou and this people out of this land, for the Lamanites have awakened and do pursue thee; therefore get thee out of this land, and I will stop the Lamanites in this valley that they come no further in pursuit of this people.

And it came to pass that they departed out of the valley, and took their journey into the wilderness.

And after they had been in the wilderness twelve days they arrived in the land of Zarahemla; and king Mosiah did also receive them with joy.

Móziás 25

- 1 És most, Móziás király összehivatta az egész népet.
- 2 Most, Nefi gyermekeiből nem volt olyan sok, illetve azokból, akik Nefi leszármazottjai voltak, nem volt olyan sok, mint Zarahemla népéből, akik Mulek leszármazottjai voltak, és azokból, akik vele jöttek a vadonba.
- 3 És Nefi népéből és Zarahemla népéből nem volt olyan sok, mint a lámánitákból; igen, feleannyian sem voltak.
- 4 És most Nefi egész népe összegyűlt, és Zarahemla egész népe is, és két csoportban gyűltek össze.
- 5 És lőn, hogy Móziás elolvasta és felolvastatta népének Zeniff feljegyzéseit; igen, elolvasta Zeniff népének feljegyzéseit, attól az időtől fogva, hogy Zarahemla földjét elhagyták, addig, amíg ismét vissza nem tértek.
- 6 És Almának és testvéreinek a beszámolóját is elolvasta, és minden megpróbáltatásukat, attól az időtől fogva, hogy Zarahemla földjét elhagyták, addig az időig, amíg ismét vissza nem tértek.
- 7 És most, amikor Móziás bevégezte a feljegyzések olvasását, csodálkozás és ámulat sújtott le népére, akik azon a földön maradtak.
- 8 Mert nem tudták, mit gondoljanak; mert amikor azokat látták, akik a rabságból kiszabadultak, akkor rendkívül nagy örömmel teltek el.
- 9 Továbbá amikor azokra a testvéreikre gondoltak, akiket megöltek a lámániták, akkor bánat töltötte el őket, és még sok bánatos könnyet is hullattak.
- 10 Továbbá amikor Isten közvetlen jóságára gondoltak, és hatalmára, mellyel Almát és testvéreit kiszabadította a lámániták keze közül és a rabságból, akkor felemelték a szavukat és köszönetet mondtak Istennek.
- 11 Továbbá amikor a lámánitákra gondoltak, akik testvéreik voltak, azok bűnös és szennyes állapotára, akkor fájdalommal és kinnal teltek el azok lelkének jólétéért.

Mosiah 25

- And now king Mosiah caused that all the people should be gathered together.
- Now there were not so many of the children of Nephi, or so many of those who were descendants of Nephi, as there were of the people of Zarahemla, who was a descendant of Mulek, and those who came with him into the wilderness.
- And there were not so many of the people of Nephi and of the people of Zarahemla as there were of the Lamanites; yea, they were not half so numerous.
- And now all the people of Nephi were assembled together, and also all the people of Zarahemla, and they were gathered together in two bodies.
- And it came to pass that Mosiah did read, and caused to be read, the records of Zeniff to his people; yea, he read the records of the people of Zeniff, from the time they left the land of Zarahemla until they returned again.
- And he also read the account of Alma and his brethren, and all their afflictions, from the time they left the land of Zarahemla until the time they returned again.
- And now, when Mosiah had made an end of reading the records, his people who tarried in the land were struck with wonder and amazement.
- For they knew not what to think; for when they beheld those that had been delivered out of bondage they were filled with exceedingly great joy.
- And again, when they thought of their brethren who had been slain by the Lamanites they were filled with sorrow, and even shed many tears of sorrow.
- And again, when they thought of the immediate goodness of God, and his power in delivering Alma and his brethren out of the hands of the Lamanites and of bondage, they did raise their voices and give thanks to God.
- And again, when they thought upon the Lamanites, who were their brethren, of their sinful and polluted state, they were filled with pain and anguish for the welfare of their souls.

- 12 És lőn, hogy azoknak, akik Amulonnak és testvéreinek, vagyis azoknak voltak a gyermekeik, akik feleségül vették a lámániták leányait, nem tetszett atyáik viselkedése, és nem akarták többé, hogy atyáik nevén hívják őket, ezért magukra vették Nefi nevét, hogy Nefi gyermekeinek hívhassák őket, és azok közé számláltassanak, akiket nefitáknak hívtak.
- 13 És most Zarahemla egész népét a nefitákhoz számlálták, és ezt azért, mert a királyságot senki másra nem ruházták rá, csakis azokra, akik Nefi lezármazottjai voltak.
- 14 És most lőn, hogy amikor Móziás bevégezte a néphez intézett beszédet és felolvasást, azt kívánta, hogy Alma is szóljon a néphez.
- 15 És Alma szólt hozzájuk, míg azok nagy csoportokban voltak összegyűlve, és egyik csoporttól a másikig ment, bűnbánatról és az Úrba vetett hitről prédikálva a népnek.
- 16 És buzdította Limhi és testvérei népét, mindazokat, akik kiszabadultak a rabságból, hogy emlékezzenek rá, hogy az Úr volt az, aki kiszabadította őket.
- 17 És lőn, hogy miután Alma sok dolgot tanított a népnek, és bevégezte a hozzájuk intézett beszédet, Limhi király szerette volna, ha megkeresztelkedhet; és egész népe is szerette volna, ha ők is megkeresztelkedhetnek.
- 18 Ezért Alma bement a vízbe és megkeresztelte őket; igen, oly módon keresztelte meg őket, ahogyan testvéreit a Mormon vizében; igen, és ahányat megkeresztelt, azok mind Isten egyházához tartoztak; és ez Alma szavaiba vetett hitük miatt volt.
- 19 És lőn, hogy Móziás király megengedte Almának, hogy gyülekezeteket alapítson szerte Zarahemla egész földjén; és hatalmat adott neki, hogy papokat és tanítókat rendeljen el minden gyülekezetnek.
- 20 És ezt azért tették, mert olyan sok volt a nép, hogy nem tudta volna egy tanító irányítani őket; és Isten szavát sem tudták volna mindannyian egy gyülekezetben hallgatni;

And it came to pass that those who were the children of Amulon and his brethren, who had taken to wife the daughters of the Lamanites, were displeased with the conduct of their fathers, and they would no longer be called by the names of their fathers, therefore they took upon themselves the name of Nephi, that they might be called the children of Nephi and be numbered among those who were called Nephites.

And now all the people of Zarahemla were numbered with the Nephites, and this because the kingdom had been conferred upon none but those who were descendants of Nephi.

And now it came to pass that when Mosiah had made an end of speaking and reading to the people, he desired that Alma should also speak to the people.

And Alma did speak unto them, when they were assembled together in large bodies, and he went from one body to another, preaching unto the people repentance and faith on the Lord.

And he did exhort the people of Limhi and his brethren, all those that had been delivered out of bondage, that they should remember that it was the Lord that did deliver them.

And it came to pass that after Alma had taught the people many things, and had made an end of speaking to them, that king Limhi was desirous that he might be baptized; and all his people were desirous that they might be baptized also.

Therefore, Alma did go forth into the water and did baptize them; yea, he did baptize them after the manner he did his brethren in the waters of Mormon; yea, and as many as he did baptize did belong to the church of God; and this because of their belief on the words of Alma.

And it came to pass that king Mosiah granted unto Alma that he might establish churches throughout all the land of Zarahemla; and gave him power to ordain priests and teachers over every church.

Now this was done because there were so many people that they could not all be governed by one teacher; neither could they all hear the word of God in one assembly;

21 Ezért különböző csoportokban gyűltek össze, melyeket gyülekezeteknek hívtak; minden gyülekezetnek megvoltak a papjai és a tanítói, és minden pap aszerint tanította az igét, ahogyan azt Alma szája átadta neki.

22 És így, annak ellenére, hogy sok gyülekezet volt, egy egyház voltak, igen, még hozzá Isten egyháza; mert egyik gyülekezetben sem prédikáltak semmi mást, csak bűnbánatot és az Istenbe vetett hitet.

23 És most hét gyülekezet volt Zarahemla földjén. És lón, hogy aki szerette volna Krisztus, vagyis Isten nevét magára venni, az csatlakozott Isten gyülekezeteihez;

24 És Isten népének nevezték őket. És az Úr kitöltötte rájuk Lelkét, és áldottak voltak, és boldogultak azon a földön.

Therefore they did assemble themselves together in different bodies, being called churches; every church having their priests and their teachers, and every priest preaching the word according as it was delivered to him by the mouth of Alma.

And thus, notwithstanding there being many churches they were all one church, yea, even the church of God; for there was nothing preached in all the churches except it were repentance and faith in God.

And now there were seven churches in the land of Zarahemla. And it came to pass that whosoever were desirous to take upon them the name of Christ, or of God, they did join the churches of God;

And they were called the people of God. And the Lord did pour out his Spirit upon them, and they were blessed, and prospered in the land.

Móziás 26

- 1 Most lón, hogy sokan voltak a felnövekvő nemzedékből, akik nem voltak képesek Benjámin király szavainak megértésére, mert kisgyermekek voltak abban az időben, amikor szólt a népéhez; és nem hitték atyáik hagyományait.
- 2 Nem hitték, amit a halottak feltámadását illetően mondtak vala, és Krisztus eljövételét illetően sem hitték.
- 3 És most, hitetlenségük miatt nem tudták megérteni Isten szavát; és szívük megkeményedett.
- 4 És nem akartak megkeresztelkedni; és az egyházhoz sem akartak szegődni. Így hitükre nézve különálló emberek voltak, és ezután úgy is maradtak, még hozzá testi és bűnös állapotukban; mert nem akarták az Urat, Istenüket szólítani.
- 5 És most Móziás uralkodása alatt feleannyian sem voltak, mint Isten népe; de a testvérek közötti szétválások miatt többen lettek.
- 6 Mert lón, hogy hízelgő szavaikkal sok embert félrevezettek, aki az egyházban volt, és sok bűn elkövetésére vitték őket; ezért szükségessé vált, hogy az egyház megintse azokat, akik bűnt követtek el, és az egyházban voltak.
- 7 És lón, hogy a papok elé vitték őket, és a papoknak a tanítók adták át őket; és a papok Alma elé vitték őket, aki a főpap volt.
- 8 Most Móziás király Almának adta a felhatalmazást az egyház felett.
- 9 És lón, hogy Alma semmit nem tudott róluk; de sok tanú volt ellenük; igen, számos ember előállt és tanúságot tett a gonoszágukról.
- 10 Most azelőtt semmi ilyen dolog nem történt az egyházban; ezért Alma nyugtalankodott lelkében, és a király elé vitette őket.

Mosiah 26

Now it came to pass that there were many of the rising generation that could not understand the words of king Benjamin, being little children at the time he spake unto his people; and they did not believe the tradition of their fathers.

They did not believe what had been said concerning the resurrection of the dead, neither did they believe concerning the coming of Christ.

And now because of their unbelief they could not understand the word of God; and their hearts were hardened.

And they would not be baptized; neither would they join the church. And they were a separate people as to their faith, and remained so ever after, even in their carnal and sinful state; for they would not call upon the Lord their God.

And now in the reign of Mosiah they were not half so numerous as the people of God; but because of the dissensions among the brethren they became more numerous.

For it came to pass that they did deceive many with their flattering words, who were in the church, and did cause them to commit many sins; therefore it became expedient that those who committed sin, that were in the church, should be admonished by the church.

And it came to pass that they were brought before the priests, and delivered up unto the priests by the teachers; and the priests brought them before Alma, who was the high priest.

Now king Mosiah had given Alma the authority over the church.

And it came to pass that Alma did not know concerning them; but there were many witnesses against them; yea, the people stood and testified of their iniquity in abundance.

Now there had not any such thing happened before in the church; therefore Alma was troubled in his spirit, and he caused that they should be brought before the king.

11 És így szólt a királyhoz: Íme, itt vannak sokan, akiket eléd hoztunk, akiket vádolnak a testvéreik; igen, és különböző gonoszságokon érték őket. És nem bánják meg a gonoszságaikat; ezért eléd hoztuk őket, hogy büntetteik szerint megítélhesd őket.

12 De Móziás király így szólt Almához: Íme, én nem ítélem meg őket; ezért ítéletre őket kezedbe adom.

13 És most Alma ismét nyugtalanzkodott lelkében; és elment és megkérdezte az Urat, hogy mit tegyen ezen ügyet illetően, mert félt, hogy helytelenül tesz Isten szemében.

14 És lőn, hogy miután teljes lelkét kiöntötte Istennek, az Úr hangja szólt hozzá, mondván:

15 Áldott vagy te, Alma, és áldottak azok, akik a Mormon vizében megkeresztelkedtek. Áldott vagy te, mivel rendkívüli hited van Abinádi szolgám pusztá szavaiban.

16 És áldottak ők, rendkívüli hitük miatt pusztán azon szavakban, melyeket elmondtál nekik.

17 És áldott vagy te, mert gyülekezetet alapítottál ezen nép között; és megmaradnak, és az én népem lesznek.

18 Igen, áldott ez a nép, mely hajlandó viselni a nevet; mert az én nevemen fogják őket szólítani; és az enyémeik.

19 És mert engem kérdeztél a vétkest illetően, áldott vagy.

20 Az én szolgám vagy, és én szövetséget kötök veled, hogy örök életed lesz; és engem fogsz szolgálni, és az én nevemben indulsz és gyűjtöd össze juhaimat.

21 És az, aki meghallja hangomat, az én juhomm lesz; és őt fogadjátok be az egyházba, és őt fogom én is befogadni.

22 Mert íme, ez az én egyházam; aki megkeresztelkedik, az a bűnbánatra keresztelkedjen. És akit befogadtok, az higgyen az én nevemben; és neki nagylelkűen meg fogok bocsátani.

And he said unto the king: Behold, here are many whom we have brought before thee, who are accused of their brethren; yea, and they have been taken in divers iniquities. And they do not repent of their iniquities; therefore we have brought them before thee, that thou mayest judge them according to their crimes.

But king Mosiah said unto Alma: Behold, I judge them not; therefore I deliver them into thy hands to be judged.

And now the spirit of Alma was again troubled; and he went and inquired of the Lord what he should do concerning this matter, for he feared that he should do wrong in the sight of God.

And it came to pass that after he had poured out his whole soul to God, the voice of the Lord came to him, saying:

Blessed art thou, Alma, and blessed are they who were baptized in the waters of Mormon. Thou art blessed because of thy exceeding faith in the words alone of my servant Abinadi.

And blessed are they because of their exceeding faith in the words alone which thou hast spoken unto them.

And blessed art thou because thou hast established a church among this people; and they shall be established, and they shall be my people.

Yea, blessed is this people who are willing to bear my name; for in my name shall they be called; and they are mine.

And because thou hast inquired of me concerning the transgressor, thou art blessed.

Thou art my servant; and I covenant with thee that thou shalt have eternal life; and thou shalt serve me and go forth in my name, and shalt gather together my sheep.

And he that will hear my voice shall be my sheep; and him shall ye receive into the church, and him will I also receive.

For behold, this is my church; whosoever is baptized shall be baptized unto repentance. And whomsoever ye receive shall believe in my name; and him will I freely forgive.

23 Mert én vagyok az, aki magamra veszem a világ bűneit, mert én vagyok az, aki őket teremtette; és én vagyok az, aki jobb kezem felől helyet adok annak, aki mindvégig hisz.

24 Mert íme, az én nevemben szólítják őket; és ha ismernek engem, akkor előjönnek, és jobb kezem felől örökös hely lesz számukra.

25 És lőn, hogy amikor a második harsona felhangzik, akkor azok jönnek elő, akik sohasem ismertek engem, és élém állnak.

26 És akkor tudni fogják, hogy én vagyok az Úr, az ő Istenük, hogy én vagyok a Megváltójuk; de ők nem akarták a megváltást.

27 És én akkor megvallom nekik, hogy soha nem ismertem őket; és örök tűzre távoznak, mely az ördögnek és az ő angyalainak van elkészítve.

28 Ezért mondom neked, hogy aki nem akarja hangomat meghallani, azt ne fogadjátok be az egyházamba, mert azt nem fogadom majd be az utolsó napon.

29 Ezért azt mondom neked, menj; és aki vétkezik ellenem, azt íteld meg azon bűnök szerint, melyeket elkövetett; és ha bűneit bevallja előtted és előttem, és őszinte szívvel bűnbánatot tart, annak bocsáss meg, és én is meg fogok neki bocsátani.

30 Igen, és amilyen gyakran népem bűnbánatot tart, én meg fogom nekik bocsátani az ellenem elkövetett vétkeiket.

31 És egymásnak is bocsássátok meg a vétkeiteket; mert bizony mondom neked, hogy az, aki nem bocsátja meg felebarátja vétkeit, amikor az azt mondja, hogy bűnbánatot tart, az kárhozzátás alá helyezi magát.

32 Most azt mondom neked, menj; és aki nem bánja meg bűneit, azt ne számlálják az én népem közé; és mostantól fogva ehhez tartásátok magatokat.

33 És lőn, hogy amikor Alma e szavakat meghallgatta, leírta őket, hogy meglegyenek neki, és hogy Isten parancsolatai szerint ítélhesse meg azon egyház népét.

34 És lőn, hogy Alma ment, és az Úr szava szerint ítélte meg azokat, akiket gonoszságon értek.

For it is I that taketh upon me the sins of the world; for it is I that hath created them; and it is I that granteth unto him that believeth unto the end a place at my right hand.

For behold, in my name are they called; and if they know me they shall come forth, and shall have a place eternally at my right hand.

And it shall come to pass that when the second trump shall sound then shall they that never knew me come forth and shall stand before me.

And then shall they know that I am the Lord their God, that I am their Redeemer; but they would not be redeemed.

And then I will confess unto them that I never knew them; and they shall depart into everlasting fire prepared for the devil and his angels.

Therefore I say unto you, that he that will not hear my voice, the same shall ye not receive into my church, for him I will not receive at the last day.

Therefore I say unto you, Go; and whosoever transgresseth against me, him shall ye judge according to the sins which he has committed; and if he confess his sins before thee and me, and repenteth in the sincerity of his heart, him shall ye forgive, and I will forgive him also.

Yea, and as often as my people repent will I forgive them their trespasses against me.

And ye shall also forgive one another your trespasses; for verily I say unto you, he that forgiveth not his neighbor's trespasses when he says that he repents, the same hath brought himself under condemnation.

Now I say unto you, Go; and whosoever will not repent of his sins the same shall not be numbered among my people; and this shall be observed from this time forward.

And it came to pass when Alma had heard these words he wrote them down that he might have them, and that he might judge the people of that church according to the commandments of God.

And it came to pass that Alma went and judged those that had been taken in iniquity, according to the word of the Lord.

35 És aki megbánta bűneit és bevallotta azokat, azt az egyház népe közé számlálták.

36 És azokat, akik nem akarták bevallani a bűneiket, és megbánni a gonoszságukat, azokat nem számlálták az egyház népe közé, és kitörölték a neveiket.

37 És lőn, hogy Alma az egyház minden ügyét irányította; és kezdtek ismét békében élni és rendkívül gyarapodni az egyház ügyeiben, körültekintően járva Isten előtt, sokakat befogadván és sokakat megkeresztelvén.

38 És most mindezen dolgokat tette Alma és szolgatársai, akik az egyház felett elnököltek, teljes szorgalommal járva, minden dologban Isten ígését tanítva, mindenféle megpróbáltatásokat elszenvedve, mert üldözték őket mindazok, akik nem tartoztak Isten egyházához.

39 És intették testvéreiket; és ők is intve voltak, még hozzá mindenkit bűnei szerint, avagy azon bűnök szerint, melyet elkövetett, intette Isten szava; és Isten megparancsolta nekik, hogy szüntelenül imádkozzanak, és minden dologban adjanak hálát.

And whosoever repented of their sins and did confess them, them he did number among the people of the church;

And those that would not confess their sins and repent of their iniquity, the same were not numbered among the people of the church, and their names were blotted out.

And it came to pass that Alma did regulate all the affairs of the church; and they began again to have peace and to prosper exceedingly in the affairs of the church, walking circumspectly before God, receiving many, and baptizing many.

And now all these things did Alma and his fellow laborers do who were over the church, walking in all diligence, teaching the word of God in all things, suffering all manner of afflictions, being persecuted by all those who did not belong to the church of God.

And they did admonish their brethren; and they were also admonished, every one by the word of God, according to his sins, or to the sins which he had committed, being commanded of God to pray without ceasing, and to give thanks in all things.

Móziás 27

- 1 És most lőn, hogy a hitetlenek által az egyházat ért üldöztetések oly súlyosak lettek, hogy az egyház kezdett zúgolódni és panaszkodni a vezetőiknek ez ügyben; és panaszkodtak Almának. És Alma Móziás királyuk elé vitte az ügyet. És Móziás tanácskozott a papjaival.
- 2 És lőn, hogy Móziás király kiáltványt küldött szét, szerte a környező földeken, hogy egyetlen hitetlen se üldözzön senkit azok közül, akik Isten egyházához tartoznak.
- 3 És szigorú parancsolat volt szerte a gyülekezetekben, hogy ne legyenek közöttük üldöztetések, hogy egyenlőség legyen minden ember között;
- 4 Hogy ne engedjék, hogy kevélység vagy gőg zavarja meg békességüket; hogy minden ember annyira becsülje felebarátját, mint saját magát, saját kezével dolgozva önmaga eltartásáért.
- 5 Igen, és minden papjuk és tanítójuk dolgozzon saját kezével az eltartásáért, minden esetben, kivéve betegség vagy nagy ínség idején; és ezen dolgokat megtéve bővelkedtek Isten kegyelmében.
- 6 És ismét nagy béke honolt az országban; és kezdett igen számos lenni a nép, és elkezdtek szétszóródni a föld színén, igen, északra és délre, keletre és nyugatra, nagy városokat és falvakat építve azon föld minden táján.
- 7 És az Úr meglátogatta őket és felvirágoztatta őket, és nagy és gazdag néppé lettek.
- 8 Most Móziás fiait a hitetlenek közé számlálták; és Almának egyik fiát is közéjük számlálták, akit atyja után Almának hívtak; azonban nagyon gonosz és bálványimádó ember lett belőle. És ő a sok szó ember volt, és sok hízlegést szólt a népnek; ezért a nép közül sokakat rávitt, hogy az ő gonoszságainak mintájára cselekedjenek.

Mosiah 27

And now it came to pass that the persecutions which were inflicted on the church by the unbelievers became so great that the church began to murmur, and complain to their leaders concerning the matter; and they did complain to Alma. And Alma laid the case before their king, Mosiah. And Mosiah consulted with his priests.

And it came to pass that king Mosiah sent a proclamation throughout the land round about that there should not any unbeliever persecute any of those who belonged to the church of God.

And there was a strict command throughout all the churches that there should be no persecutions among them, that there should be an equality among all men;

That they should let no pride nor haughtiness disturb their peace; that every man should esteem his neighbor as himself, laboring with their own hands for their support.

Yea, and all their priests and teachers should labor with their own hands for their support, in all cases save it were in sickness, or in much want; and doing these things, they did abound in the grace of God.

And there began to be much peace again in the land; and the people began to be very numerous, and began to scatter abroad upon the face of the earth, yea, on the north and on the south, on the east and on the west, building large cities and villages in all quarters of the land.

And the Lord did visit them and prosper them, and they became a large and wealthy people.

Now the sons of Mosiah were numbered among the unbelievers; and also one of the sons of Alma was numbered among them, he being called Alma, after his father; nevertheless, he became a very wicked and an idolatrous man. And he was a man of many words, and did speak much flattery to the people; therefore he led many of the people to do after the manner of his iniquities.

- 9 És nagy akadályává vált Isten egyháza felvirágozásának; ellopván a nép szívét; nagy széthúzást okozva a nép között; lehetőséget adva Isten ellenségének, hogy hatalmat gyakoroljon felettük.
- 10 És most lőn, hogy míg Isten egyházának elpusztítására törekedve járt-kelt, mert Móziás fiaival titokban járva-elve törekedett az egyház elpusztítására, és arra, hogy az Úr népét félrevezesse, ellentétben Isten, vagy még a király parancsolataival is –
- 11 És ahogy mondtam nektek, amint éppen Isten ellen lázadva jártak-keltek, íme, az Úr angyala megjelent nekik, és leereszkedett, mintha egy felhőben lett volna; és mintha mennydörgés hangján szólt volna, mely megrengette a földet, melyen álltak;
- 12 És oly nagy volt a megdöbbenésük, hogy a földre rogytak, és nem értették meg a szavakat, melyeket szólt hozzájuk.
- 13 Mindazonáltal ő ismét kiáltott, mondván: Alma, kelj fel és állj elő, mert miért üldözöd Isten egyházát? Mert így szólt az Úr: Ez az én egyházam, és én fogom megalapítani azt; és semmi nem dönti majd meg, csakis népem vétke.
- 14 Továbbá így szólt az angyal: Íme, az Úr meghallgatta népe imáit és szolgájának, Almának az imáit is, aki a te atyád; mert ő nagy hittel imádkozott téged illetően, hogy eljuthassál az igazság megismeréséhez; ezért, ebből a célból jöttem, hogy meggyőzzelek téged Isten hatalmáról és felhatalmazásáról, hogy szolgálj az imái az ő hitük szerint lehessenek megvalósulva.
- 15 És most, íme, vitathatod-e Isten hatalmát? Mert íme, nem rázza-e meg hangom a földet? És emellett nem láthatsz-e engem magad előtt? És engem Istentől küldtek.

And he became a great hinderment to the prosperity of the church of God; stealing away the hearts of the people; causing much dissension among the people; giving a chance for the enemy of God to exercise his power over them.

And now it came to pass that while he was going about to destroy the church of God, for he did go about secretly with the sons of Mosiah seeking to destroy the church, and to lead astray the people of the Lord, contrary to the commandments of God, or even the king—

And as I said unto you, as they were going about rebelling against God, behold, the angel of the Lord appeared unto them; and he descended as it were in a cloud; and he spake as it were with a voice of thunder, which caused the earth to shake upon which they stood;

And so great was their astonishment, that they fell to the earth, and understood not the words which he spake unto them.

Nevertheless he cried again, saying: Alma, arise and stand forth, for why persecutest thou the church of God? For the Lord hath said: This is my church, and I will establish it; and nothing shall overthrow it, save it is the transgression of my people.

And again, the angel said: Behold, the Lord hath heard the prayers of his people, and also the prayers of his servant, Alma, who is thy father; for he has prayed with much faith concerning thee that thou mightest be brought to the knowledge of the truth; therefore, for this purpose have I come to convince thee of the power and authority of God, that the prayers of his servants might be answered according to their faith.

And now behold, can ye dispute the power of God? For behold, doth not my voice shake the earth? And can ye not also behold me before you? And I am sent from God.

16 Most azt mondom neked: Menj és emlékezz atyáid fogságára Hélám földjén és Nefi földjén; és emlékezz rá, hogy ő milyen nagy dolgokat tett értük; mert rab-ságban voltak, és ő kiszabadította őket. És most azt mondom neked, Alma, menj utadra, és ne törekedj többé az egyház elpusztítására, hogy imáik válaszra találjanak, és még akkor se tedd ezt, ha azt akarod, hogy te magad ki legyél taszítva.

17 És most, lőn, hogy ezek voltak az utolsó szavak, melyeket az angyal Almához szólt, és eltávozott.

18 És most, Alma és azok, akik vele voltak, ismét a földre rogytak, mert oly nagy volt a megdöbbenésük; mert saját szemükkel látták az Úrnak egy angyalát; és mennydörgéshez hasonló volt a hangja, mely megrázta a földet; és tudták, hogy csakis Isten hatalma lehetett az, mely úgy megrázhatta a földet és úgy megremegtethette azt, mintha szét akarna hasadni.

19 És most, Alma megdöbbenése oly nagy volt, hogy megnémult, így nem tudta kinyitni a száját; igen, és gyenge lett, még hozzá annyira, hogy nem tudta megmozdítani a kezeit; ezért azok, akik vele voltak, fogták, és tehetetlenül vitték egészen addig, míg az atyja elé nem fektették.

20 És atyjának mindent elismételtek, ami velük történt; és atyja örvendezett, mert tudta, hogy ez Isten hatalma volt.

21 És sok embert hívott össze, hogy tanúi lehessenek annak, amit az Úr a fiáért tett, és azokért is, akik vele voltak.

22 És összehívatta a papokat; és azok böjtölni kezdtek, és imádkozni az Úrhoz, Istenükhöz, hogy nyissa meg Alma száját, hogy szólhasson, és azért is, hogy végtagjai visszanyerjék az erejüket – hogy a nép szeme megnyílhasson, hogy lássák és tudjanak Isten jó-ságáról és dicsőségéről.

23 És lőn, hogy miután két nap és két éjszaka folya-mán böjtöltek és imádkoztak, Alma végtagjai vissza-nyerték erejüket, és felállt és beszélni kezdett hozzá-juk, kérve őket, hogy vigasztalódjanak:

Now I say unto thee: Go, and remember the cap-tivity of thy fathers in the land of Helam, and in the land of Nephi; and remember how great things he has done for them; for they were in bondage, and he has delivered them. And now I say unto thee, Alma, go thy way, and seek to destroy the church no more, that their prayers may be answered, and this even if thou wilt of thyself be cast off.

And now it came to pass that these were the last words which the angel spake unto Alma, and he de-parted.

And now Alma and those that were with him fell again to the earth, for great was their astonishment; for with their own eyes they had beheld an angel of the Lord; and his voice was as thunder, which shook the earth; and they knew that there was nothing save the power of God that could shake the earth and cause it to tremble as though it would part asunder.

And now the astonishment of Alma was so great that he became dumb, that he could not open his mouth; yea, and he became weak, even that he could not move his hands; therefore he was taken by those that were with him, and carried helpless, even until he was laid before his father.

And they rehearsed unto his father all that had happened unto them; and his father rejoiced, for he knew that it was the power of God.

And he caused that a multitude should be gathered together that they might witness what the Lord had done for his son, and also for those that were with him.

And he caused that the priests should assemble themselves together; and they began to fast, and to pray to the Lord their God that he would open the mouth of Alma, that he might speak, and also that his limbs might receive their strength—that the eyes of the people might be opened to see and know of the goodness and glory of God.

And it came to pass after they had fasted and prayed for the space of two days and two nights, the limbs of Alma received their strength, and he stood up and began to speak unto them, bidding them to be of good comfort:

- 24 Mert, mondta ő, megbántam bűneim, és megváltott az Úr; íme, a Lélektől születtem.
- 25 És az Úr így szólt hozzám: Ne csodálkozz azon, hogy az egész emberiségnek, igen, férfiaknak és nőknek, minden nemzetnek, nemzetségnek, nyelvnek és népnek újjá kell születnie; igen, Istentől kell születnie, megváltozva testi és bukott állapotukból az igazlelkűségnek egy állapotába, megváltatván Isten által, fiaivá és leányaivá lévén;
- 26 És így új teremtmények lesznek; és ha nem teszik meg ezt, akkor semmiképpen sem örökölhetik Isten királyságát.
- 27 Azt mondom neked, hogy ha nem ez történik, akkor ki kell hogy taszítsák őket; és ezt tudom, mert én is majdnem ki lettem taszítva.
- 28 Mindazonáltal, miután sok gyötrelmen vergődtem át, a bűnbánatban majdnem a halálig, az Úr irgalmában jónak látta, hogy örökkévaló égésből ragadjon ki engem, és Istentől születtem.
- 29 Lelkem megváltatott a keserűség gubacsától és a gonoszság kötelékeitől. A legsötétebb szakadékban voltam; de most Isten csodálatos világosságát látom. Lelkemet örök gyötrelme kínozta; de kiragadtak, és lelkem nem fáj többé.
- 30 Elutasítottam Megváltómat, és megtagadtam azt, amit atyáink szólottak vala; de most, mivel láthatják, hogy el fog jönni, és hogy ő minden általa teremtett teremtményről megemlékezik, mindenkinek ki fogja nyilvánítani magát.
- 31 Igen, minden térd meghajlik, és minden száj megvall előtte. Igen, méghozzá az utolsó napon, amikor minden ember odaáll, hogy megítéltesen általa, akkor fogják megvallani, hogy ő Isten; akkor fogják megvallani azok, akik Isten nélkül élnek a világban, hogy igazságos rajtuk egy örökkévaló büntetés ítélete; és remegni és reszketni fognak, és visszarettennek mindent átvizsgáló szemének pillantása alatt.

For, said he, I have repented of my sins, and have been redeemed of the Lord; behold I am born of the Spirit.

And the Lord said unto me: Marvel not that all mankind, yea, men and women, all nations, kindreds, tongues and people, must be born again; yea, born of God, changed from their carnal and fallen state, to a state of righteousness, being redeemed of God, becoming his sons and daughters;

And thus they become new creatures; and unless they do this, they can in nowise inherit the kingdom of God.

I say unto you, unless this be the case, they must be cast off; and this I know, because I was like to be cast off.

Nevertheless, after wading through much tribulation, repenting nigh unto death, the Lord in mercy hath seen fit to snatch me out of an everlasting burning, and I am born of God.

My soul hath been redeemed from the gall of bitterness and bonds of iniquity. I was in the darkest abyss; but now I behold the marvelous light of God. My soul was racked with eternal torment; but I am snatched, and my soul is pained no more.

I rejected my Redeemer, and denied that which had been spoken of by our fathers; but now that they may foresee that he will come, and that he remembereth every creature of his creating, he will make himself manifest unto all.

Yea, every knee shall bow, and every tongue confess before him. Yea, even at the last day, when all men shall stand to be judged of him, then shall they confess that he is God; then shall they confess, who live without God in the world, that the judgment of an everlasting punishment is just upon them; and they shall quake, and tremble, and shrink beneath the glance of his all-searching eye.

32 És most lőn, hogy attól az időtől fogva Alma és azok, akik Almával voltak, amikor az angyal megjelent nekik, tanítani kezdték a népet, körös-körül járva-kelve szerte az országban, minden embernek hirdetve azon dolgokat, melyeket hallottak és láttak, és Isten szavát prédikálva sok gyötrelem közepette, és nagyon üldözték őket azok, akik hitetlenek voltak, és közülük sokan megütötték őket.

33 De mindezek ellenére sok vigaszt nyújtottak az egyháznak, megerősítvén a hitüket, és buzdítván őket hosszútűréssel és sok vajúdással, hogy tartsák be Isten parancsolatait.

34 És négyen közülük Móziás fiai voltak; és a nevük Ammon, és Áron, és Omner és Himni volt; ezek voltak Móziás fiainak nevei.

35 És bejárták Zarahemla egész földjét, és elmentek mindazon nép közé, mely Móziás király uralma alá tartozott, buzgón igyekezve mindazt a kárt helyrehozni, amit az egyháznak okoztak vala, megvallván minden bűnüket, és hirdetvén mindazon dolgokat, melyeket láttak vala, és elmagyarázva a próféciákat és a szentírásokat mindazoknak, akik hallani akarták őket.

36 És így eszközök voltak Isten kezében, sokakat vezetvén el az igazság megismeréséhez, igen, Megváltójuk megismeréséhez.

37 És mily áldottak ők! Mert békességet hirdettek; jó híreket hirdettek a jót illetően; és kijelentették a népnek, hogy az Úr uralkodik.

And now it came to pass that Alma began from this time forward to teach the people, and those who were with Alma at the time the angel appeared unto them, traveling round about through all the land, publishing to all the people the things which they had heard and seen, and preaching the word of God in much tribulation, being greatly persecuted by those who were unbelievers, being smitten by many of them.

But notwithstanding all this, they did impart much consolation to the church, confirming their faith, and exhorting them with long-suffering and much travail to keep the commandments of God.

And four of them were the sons of Mosiah; and their names were Ammon, and Aaron, and Omner, and Himni; these were the names of the sons of Mosiah.

And they traveled throughout all the land of Zarahemla, and among all the people who were under the reign of king Mosiah, zealously striving to repair all the injuries which they had done to the church, confessing all their sins, and publishing all the things which they had seen, and explaining the prophecies and the scriptures to all who desired to hear them.

And thus they were instruments in the hands of God in bringing many to the knowledge of the truth, yea, to the knowledge of their Redeemer.

And how blessed are they! For they did publish peace; they did publish good tidings of good; and they did declare unto the people that the Lord reigneth.

Móziás 28

- 1 Most lőn, hogy miután Móziás fiai mindezen dolgokat megtették, magukkal vittek néhány embert, és visszatértek atyjukhoz, a királyhoz, és azt kívánták tőle, engedje meg nekik, hogy ezekkel, akiket kiválasztottak, felmelessenek Nefi földjére, hogy prédikálhassák a dolgokat, melyeket hallottak, és hogy Isten szavából adhassanak testvéreiknek, a lámánitáknak –
- 2 Hogy talán elvezethessék őket az Úr, Istenük megismeréséhez, és meggyőzhessék őket atyáik gonoszságáról; és hogy talán kigyógyíthassák őket a nefiták iránti gyűlöletükből, hogy ők is eljuthassanak oda, hogy örvendezzenek az Úrban, Istenükben, hogy barátságosak lehessenek egymás iránt, és hogy sehol ne legyen több viszálykodás mindazon a földön, melyet az Úr, az ő Istenük adott nekik.
- 3 Most vágytak rá, hogy a szabadítás minden teremtménynek hirdetve legyen, mert nem tudták elviselni, hogy egyetlen emberi lélek is elvesszen; igen, még annak a puszta gondolata is megremegtette és megreszkettette őket, hogy egyetlen lélek is végtelen gyötrelmet szenvedjen el.
- 4 Így dolgozott rajtuk az Úr Lelke, mert valamikor a leghitványabb bűnözők voltak. És az Úr az ő végtelen irgalmában jónak látta, hogy megkímélje őket; mindazonáltal gonoszágaik miatt sok kínt szenvedett el a lelkük, sokat szenvedtek és féltek, hogy örökre ki lesznek taszítva.
- 5 És lőn, hogy sok napig könyörögtek atyjuknak, hogy Nefi földjére felmelessenek.
- 6 És Móziás király elment és megkérdezte az Urat, hogy engedje-e fiait felmenni a lámániták közé, hogy prédikálják az igét.
- 7 És az Úr így szólt Móziáshoz: Engedd felmenni őket, mert sokan fognak hinni a szavaiknak, és azoknak örök élete lesz; és én ki fogom szabadítani fiaidat a lámániták kezéből.
- 8 És lőn, hogy Móziás megengedte, hogy felmenjenek, és kívánságuk szerint cselekedjenek.

Mosiah 28

Now it came to pass that after the sons of Mosiah had done all these things, they took a small number with them and returned to their father, the king, and desired of him that he would grant unto them that they might, with these whom they had selected, go up to the land of Nephi that they might preach the things which they had heard, and that they might impart the word of God to their brethren, the Lamanites—

That perhaps they might bring them to the knowledge of the Lord their God, and convince them of the iniquity of their fathers; and that perhaps they might cure them of their hatred towards the Nephites, that they might also be brought to rejoice in the Lord their God, that they might become friendly to one another, and that there should be no more contentions in all the land which the Lord their God had given them.

Now they were desirous that salvation should be declared to every creature, for they could not bear that any human soul should perish; yea, even the very thoughts that any soul should endure endless torment did cause them to quake and tremble.

And thus did the Spirit of the Lord work upon them, for they were the very vilest of sinners. And the Lord saw fit in his infinite mercy to spare them; nevertheless they suffered much anguish of soul because of their iniquities, suffering much and fearing that they should be cast off forever.

And it came to pass that they did plead with their father many days that they might go up to the land of Nephi.

And king Mosiah went and inquired of the Lord if he should let his sons go up among the Lamanites to preach the word.

And the Lord said unto Mosiah: Let them go up, for many shall believe on their words, and they shall have eternal life; and I will deliver thy sons out of the hands of the Lamanites.

And it came to pass that Mosiah granted that they might go and do according to their request.

- 9 És ők a vadonba vették útjukat, hogy felmenjenek és prédikálják az igét a lámániták között; és cselekedeteikről majd ezután fogok beszámolót adni.
- 10 Most, Móziás királynak nem volt senkije, akire ráruházza a királyságot, mert fiai közül nem volt egy sem, aki hajlandó lett volna a királyságot elfogadni.
- 11 Ezért vette a feljegyzéseket, melyek a rézlemezekre voltak vésve, és Nefi lemezeit is, és mindazon dolgokat, melyeket Isten parancsolatai szerint megtartott és megőrzött, miután lefordította és leíratta a feljegyzéseket, amelyek azokon az aranylemezeken voltak, melyeket Limhi emberei találtak meg, amelyeket Limhi kezei adtak át neki;
- 12 És ezt népe nagy sóvárgása miatt tette; mert szerfelett vágytak rá, hogy tudjanak arról a népről, amely elpusztult.
- 13 És most lefordította őket annak a két kőnek a segítségével, melyek egy ív két szegélyére voltak erősítve.
- 14 Most, ezek a dolgok a kezdettől fogva arra a célra voltak elkészítve és továbbadva nemzedékről nemzedékre, hogy nyelveket fordítsanak;
- 15 És az Úr keze tartotta meg és őrizte meg őket azért, hogy minden teremtmény előtt, aki ezt a földet birtokolja, felfedhesse népe gonoszságait és utálatosságait;
- 16 És aki ezeket birtokolja, azt látnoknak hívják, a régi idők szokása szerint.
- 17 Most, miután Móziás befejezte ezeknek a feljegyzéseknek a fordítását, íme, az beszámolót adott arról a népről, mely elpusztult, attól az időtől, hogy elpusztultak, vissza a nagy torony építéséig, amikor az Úr összezavarta az emberek nyelvét, és szét lettek szórva az egész föld színén, igen, még hozzá attól az időtől vissza egészen Ádám teremtéséig.
- 18 Most, ez a beszámoló rendkívüli gyászolásra indította Móziás népét; igen, bánat töltötte el őket; mindazonáltal sok ismeretet adott nekik, melynek örültek.

And they took their journey into the wilderness to go up to preach the word among the Lamanites; and I shall give an account of their proceedings hereafter.

Now king Mosiah had no one to confer the kingdom upon, for there was not any of his sons who would accept of the kingdom.

Therefore he took the records which were engraven on the plates of brass, and also the plates of Nephi, and all the things which he had kept and preserved according to the commandments of God, after having translated and caused to be written the records which were on the plates of gold which had been found by the people of Limhi, which were delivered to him by the hand of Limhi;

And this he did because of the great anxiety of his people; for they were desirous beyond measure to know concerning those people who had been destroyed.

And now he translated them by the means of those two stones which were fastened into the two rims of a bow.

Now these things were prepared from the beginning, and were handed down from generation to generation, for the purpose of interpreting languages;

And they have been kept and preserved by the hand of the Lord, that he should discover to every creature who should possess the land the iniquities and abominations of his people;

And whosoever has these things is called seer, after the manner of old times.

Now after Mosiah had finished translating these records, behold, it gave an account of the people who were destroyed, from the time that they were destroyed back to the building of the great tower, at the time the Lord confounded the language of the people and they were scattered abroad upon the face of all the earth, yea, and even from that time back until the creation of Adam.

Now this account did cause the people of Mosiah to mourn exceedingly, yea, they were filled with sorrow; nevertheless it gave them much knowledge, in the which they did rejoice.

19 És ez a beszámoló ezután lesz leírva; mert íme, tanácsos, hogy minden ember megismerje azon dolgokat, melyek ebben a beszámolóban vannak leírva.

20 És most, amint azt már mondtam nektek, miután Móziás király megtette ezeket a dolgokat, vette a rézlemezeket, és mindazon dolgokat, melyeket megtartott vala, és Almára ruházta őket, aki Alma fia volt; igen, mind a feljegyzéseket, és a fordító eszközöket is, és ezeket ráruházta, és megparancsolta neki, hogy tartsa meg és őrizze meg őket, és a népről is vezessen feljegyzést, egyik nemzedéktől a másikig adva tovább azokat, éppen úgy, ahogy attól az időtől fogva továbbadták őket, hogy Lehi elhagyta Jeruzsálemet.

And this account shall be written hereafter; for behold, it is expedient that all people should know the things which are written in this account.

And now, as I said unto you, that after king Mosiah had done these things, he took the plates of brass, and all the things which he had kept, and conferred them upon Alma, who was the son of Alma; yea, all the records, and also the interpreters, and conferred them upon him, and commanded him that he should keep and preserve them, and also keep a record of the people, handing them down from one generation to another, even as they had been handed down from the time that Lehi left Jerusalem.

Móziás 29

- 1 Most amikor Móziás király ezt megtette, szétküldette az egész országban, mind a népek közé, mert tudni szeretne volna, hogy mit akarnak, ki legyen a királyuk.
- 2 És lőn, hogy megjött a nép hangja, mondván: Azt kívánjuk, hogy Áron, a te fiad legyen a királyunk és az uralkodónk.
- 3 Most, Áron ezelőtt felment Nefi földjére, ezért a király nem tudta ráruházni a királyságot; és Áron nem is akarta magára vállalni a királyságot; és Móziás fiai közül sem volt hajlandó senki magára vállalni a királyságot.
- 4 Ezért Móziás király ismét küldetett a nép közé; igen, még hozzá írott szót küldött a nép közé. És ezek voltak a leírt szavak, mondván:
 - 5 Íme, Ó ti népem, vagyis testvéreim, mert én annak tartalak benneteket, szeretném, ha megfontolnátok azt az ügyet, aminek a megfontolására felhívást kaptatok – mert szeretnétek, hogy királyotok legyen.
 - 6 Most, én kijelentem nektek, hogy az, akihez a királyság jog szerint tartozik, visszautasította azt, és nem akarja magára vállalni a királyságot.
 - 7 És most, ha egy másikat neveznének ki a helyében, íme, félek tőle, hogy viszálykodások támadnának közöttetek. És ki tudja, hogy a fiam, akit a királyság megillet, nem haragszik-e meg, és nem viszi-e magával ezen nép egy részét, mely háborúkat és viszálykodásokat okozna közöttetek, ami sok vérontásnak és az Úr útja elferdítésének lenne okozója, igen, és sok ember lelkét pusztítaná el.
- 8 Most, azt mondom nektek, legyünk bölcssek és fontoljuk meg ezeket a dolgokat, mert nincs jogunk elpusztítani a fiamat, és másvalakit sincs egyáltalán jogunk elpusztítani, ha azt a valakit az ő helyére kijelölik.
- 9 És ha fiam ismét kevélysége és hiábavaló dolgok felé fordulna, visszavonná azokat a dolgokat, amiket mondott vala, és követelné jogát a királyságra, mely őt is és ezt a népet is sok bűn elkövetésébe vinné.

Mosiah 29

Now when Mosiah had done this he sent out throughout all the land, among all the people, desiring to know their will concerning who should be their king.

And it came to pass that the voice of the people came, saying: We are desirous that Aaron thy son should be our king and our ruler.

Now Aaron had gone up to the land of Nephi, therefore the king could not confer the kingdom upon him; neither would Aaron take upon him the kingdom; neither were any of the sons of Mosiah willing to take upon them the kingdom.

Therefore king Mosiah sent again among the people; yea, even a written word sent he among the people. And these were the words that were written, saying:

Behold, O ye my people, or my brethren, for I esteem you as such, I desire that ye should consider the cause which ye are called to consider—for ye are desirous to have a king.

Now I declare unto you that he to whom the kingdom doth rightly belong has declined, and will not take upon him the kingdom.

And now if there should be another appointed in his stead, behold I fear there would rise contentions among you. And who knoweth but what my son, to whom the kingdom doth belong, should turn to be angry and draw away a part of this people after him, which would cause wars and contentions among you, which would be the cause of shedding much blood and perverting the way of the Lord, yea, and destroy the souls of many people.

Now I say unto you let us be wise and consider these things, for we have no right to destroy my son, neither should we have any right to destroy another if he should be appointed in his stead.

And if my son should turn again to his pride and vain things he would recall the things which he had said, and claim his right to the kingdom, which would cause him and also this people to commit much sin.

- 10 És most legyünk bölcsék és tekintsünk előre ezen dolgokra, és tegyük azt, ami ezen nép békéjét biztosítja.
- 11 Ezért hátralevő napjaimban királyotok leszek; mindazonáltal nevezünk ki bírákat, hogy törvényünk szerint ítélkezzenek e nép felett; és újrendezzük ezen nép ügyeit, mert bölcs embereket nevezünk ki bírának, akik Isten parancsolatai szerint ítélkeznek majd ezen nép felett.
- 12 Most jobb, ha Isten és nem ember ítélkezik az ember felett, mert Isten ítéletei mindig igazságosak, de az ember ítéletei nem mindig igazságosak.
- 13 Ezért ha lehetséges lenne, hogy mindig igaz emberek legyenek a királyaitok, akik megalapoznák Isten törvényeit, és az ő parancsolatai szerint ítélkeznének ezen nép felett, igen, ha olyan férfiak lehetnének a királyaitok, akik éppen azt tennék, amit atyám, Benjámint tett ezért a népért – azt mondom nektek, ha mindig így lenne, akkor tanácsos lenne, hogy mindig királyok uralkodjanak felettetek.
- 14 És még én magam is minden birtokomban lévő hatalommal és képességgel azon fáradoztam, hogy Isten parancsolataira tanítsalak titeket, és hogy békét teremtsék szerte az országban, hogy ne legyenek se háborúk, se viszálykodások, se lopás, se fosztogatás, se gyilkosság, se bármilyen gonoszság;
- 15 És aki gonoszságot követett el, azt azon büntetett szerint büntettem meg, melyet elkövetett, azon törvény szerint, melyet atyáink adtak nekünk.
- 16 Most azt mondom nektek, hogy mivel nem minden ember igaz, nem tanácsos, hogy királyotok vagy királyaitok legyenek, akik uralkodnak felettetek.
- 17 Mert íme, mily sok gonoszság elkövetését okozza egy gonosz király, igen, és mily nagy pusztításét!
- 18 Igen, emlékezzetek Noé királyra, gonoszságára és utálatosságaira, és népe gonoszságára és utálatosságaira is. Íme, mily nagy pusztulás érte őket; és rablásba is gonoszságaik miatt vitték őket.

And now let us be wise and look forward to these things, and do that which will make for the peace of this people.

Therefore I will be your king the remainder of my days; nevertheless, let us appoint judges, to judge this people according to our law; and we will newly arrange the affairs of this people, for we will appoint wise men to be judges, that will judge this people according to the commandments of God.

Now it is better that a man should be judged of God than of man, for the judgments of God are always just, but the judgments of man are not always just.

Therefore, if it were possible that you could have just men to be your kings, who would establish the laws of God, and judge this people according to his commandments, yea, if ye could have men for your kings who would do even as my father Benjamin did for this people—I say unto you, if this could always be the case then it would be expedient that ye should always have kings to rule over you.

And even I myself have labored with all the power and faculties which I have possessed, to teach you the commandments of God, and to establish peace throughout the land, that there should be no wars nor contentions, no stealing, nor plundering, nor murdering, nor any manner of iniquity;

And whosoever has committed iniquity, him have I punished according to the crime which he has committed, according to the law which has been given to us by our fathers.

Now I say unto you, that because all men are not just it is not expedient that ye should have a king or kings to rule over you.

For behold, how much iniquity doth one wicked king cause to be committed, yea, and what great destruction!

Yea, remember king Noah, his wickedness and his abominations, and also the wickedness and abominations of his people. Behold what great destruction did come upon them; and also because of their iniquities they were brought into bondage.

- 19 És ha tökéletesen bölcs Teremtőjük közbe nem lépett volna, és ez őszinte bűnbánatuk miatt történt, akkor mostanáig elkerülhetetlenül rabságban kellett volna maradniuk.
- 20 De íme, kiszabadította őket, mert megalázkodtak előtte; és mert buzgón fohászkodtak hozzá, kiszabadította őket a rabságból; és minden esetben ekképpen dolgozik hatalmával az Úr az emberek gyermekei között, az irgalom karját nyújtva ki azok felé, akik belé helyezik a bizalmukat.
- 21 És íme, most azt mondom nektek, hogy egy gonosz királyt nem tudtok megfosztani a trónjától, csak sok viszálykodás és sok vérontás által.
- 22 Mert íme, barátai vannak a gonoszságban, és maga körül tartja az őreit; és összetépi azok törvényeit, akik igazlelkűségben uralkodtak előtte; és lába alá tapossa Isten parancsolatait;
- 23 És törvényeket iktat be, és elküldi azokat népe közé, igen, saját gonoszsága szerint való törvényeket; és aki nem engedelmeskedik a törvényeinek, azt elpusztítja; és aki fellázad ellene, az ellen seregeket küld, hogy háborúzzanak, és ha tudja, elpusztítja őket; és így egy hamislelkű király elferdíti minden igazlelkűség útját.
- 24 És most íme, azt mondom nektek, nem tanácsos, hogy ilyen utálatosságok érjenek benneteket.
- 25 Ezért ezen nép hangja által válasszatok bírákat, hogy azon törvények szerint ítélkezzenek felettetek, melyeket atyáink adtak nektek, melyek helyesek, és amelyeket az Úr keze adott át nekik.
- 26 Most nem mindennapos az, hogy a nép hangja olyasmit kívánjon, ami ellenkezne azzal, ami helyes; de mindennapos az, hogy a nép kisebbik része kívánjon olyat, ami nem helyes; ezért tartsátok be ezt és tegyétek törvényettké – ügyeiteket a nép hangja által intézzétek.
- 27 És ha eljön az az idő, amikor a nép hangja gonoszságot választ, akkor ideje lesz, hogy Isten ítéletei lesújtsanak rátok; igen, akkor ideje lesz, hogy nagy pusztulással látogasson meg benneteket, ahogyan már eddig is meglátogatta ezt a földet.

And were it not for the interposition of their all-wise Creator, and this because of their sincere repentance, they must unavoidably remain in bondage until now.

But behold, he did deliver them because they did humble themselves before him; and because they cried mightily unto him he did deliver them out of bondage; and thus doth the Lord work with his power in all cases among the children of men, extending the arm of mercy towards them that put their trust in him.

And behold, now I say unto you, ye cannot dethrone an iniquitous king save it be through much contention, and the shedding of much blood.

For behold, he has his friends in iniquity, and he keepeth his guards about him; and he teareth up the laws of those who have reigned in righteousness before him; and he trampleth under his feet the commandments of God;

And he enacteth laws, and sendeth them forth among his people, yea, laws after the manner of his own wickedness; and whosoever doth not obey his laws he causeth to be destroyed; and whosoever doth rebel against him he will send his armies against them to war, and if he can he will destroy them; and thus an unrighteous king doth pervert the ways of all righteousness.

And now behold I say unto you, it is not expedient that such abominations should come upon you.

Therefore, choose you by the voice of this people, judges, that ye may be judged according to the laws which have been given you by our fathers, which are correct, and which were given them by the hand of the Lord.

Now it is not common that the voice of the people desireth anything contrary to that which is right; but it is common for the lesser part of the people to desire that which is not right; therefore this shall ye observe and make it your law—to do your business by the voice of the people.

And if the time comes that the voice of the people doth choose iniquity, then is the time that the judgments of God will come upon you; yea, then is the time he will visit you with great destruction even as he has hitherto visited this land.

- 28 És most, ha bíraitok vannak, és azok nem a megadott törvény szerint ítélnének, akkor egy felsőbb bíró által ítéltethetitek meg őket.
- 29 Ha felsőbb bíraitok nem ítélnék igazságos ítélettel, akkor hívjatok össze néhányat alsóbb bíraitok közül, és ők ítéljezenek a felsőbb bíraitok felett, a nép hangja szerint.
- 30 És megparancsolom nektek, hogy ezen dolgokat az Úr félelmében tegyétek; és megparancsolom nektek, hogy tegyétek meg ezen dolgokat, és hogy ne legyen királyotok; hogy ha ezek az emberek bűnöket és gonoszságokat követnek el, azok az ő fejükre szálljanak.
- 31 Mert íme, azt mondom nektek, hogy sok nép bűneit királyaik gonoszságai okozták; ezért gonoszágaik a királyaik fejére szállnak.
- 32 És most szeretném, ha nem lenne többé meg ez az egyenlőtlenség ezen a földön, különösen népem között; hanem azt szeretném, ha ez a föld szabad föld lenne, és minden ember egyformán élvezhetné jogait és kiváltságait mindaddig, míg az Úr jónak látja, hogy éljünk és örököljük ezt a földet, igen, mindaddig, míg utódaink közül valaki is megmarad ezen föld színén.
- 33 És még sok más dolgot írt nekik Móziás király, feltárva előttük egy igazlelkű király minden gondját és megpróbáltatásait, igen, lelke vajúadásait a népéért, és a nép minden zúgolódását is a királyuk felé; és ezt mind elmagyarázta nekik.
- 34 És elmondta nekik, hogy ezen dolgoknak nem kelene így lenniük; hanem hogy a tehernek az egész népre kellene nehezednie, hogy minden ember viselhesse a részét.
- 35 És mindazon hátrányokat is feltárta előttük, melyeket akkor szenvednek el, ha hamislelkű király uralkodik felettük.
- And now if ye have judges, and they do not judge you according to the law which has been given, ye can cause that they may be judged of a higher judge.
- If your higher judges do not judge righteous judgments, ye shall cause that a small number of your lower judges should be gathered together, and they shall judge your higher judges, according to the voice of the people.
- And I command you to do these things in the fear of the Lord; and I command you to do these things, and that ye have no king; that if these people commit sins and iniquities they shall be answered upon their own heads.
- For behold I say unto you, the sins of many people have been caused by the iniquities of their kings; therefore their iniquities are answered upon the heads of their kings.
- And now I desire that this inequality should be no more in this land, especially among this my people; but I desire that this land be a land of liberty, and every man may enjoy his rights and privileges alike, so long as the Lord sees fit that we may live and inherit the land, yea, even as long as any of our posterity remains upon the face of the land.
- And many more things did king Mosiah write unto them, unfolding unto them all the trials and troubles of a righteous king, yea, all the travails of soul for their people, and also all the murmurings of the people to their king; and he explained it all unto them.
- And he told them that these things ought not to be; but that the burden should come upon all the people, that every man might bear his part.
- And he also unfolded unto them all the disadvantages they labored under, by having an unrighteous king to rule over them;

36 Igen, annak minden gonoszságát és utálatosságait, és mindazokat a háborúkat, és viszálykodásokat, és vérontást, és a lopást, és a fosztogatást, és a paráznságok elkövetését, és mindenféle gonoszságot, melyet nem lehet számba venni – elmondván nekik, hogy ezen dolgoknak nem kell így lenniük, hogy ezek nyilvánvalóan ellentétben vannak Isten parancsolataival.

37 És most lőn, hogy miután Móziás király ezeket a dolgokat szétküldte a nép között, ők meg voltak győződve szavainak igazsága felől.

38 Ezért lemondtak arról a vágyukról, hogy királyuk legyen, és rendkívül sóvárogtak rá, hogy minden embernek egyenlő esélye legyen szerte az országban; igen, és minden ember kifejezte hajlandóságát, hogy a saját bűneiért feleljen.

39 Ezért lőn, hogy csoportokba gyűltek össze szerte az országban, hogy szavazzanak arról, hogy kik legyenek a bírások, akik azon törvény szerint ítélkeznek majd felettük, mely megadatott nekik; és rendkívül örvendeztek azon szabadság miatt, melyet biztosítottak számukra.

40 És Móziás iránt megerősödött a szeretetük; igen, többre becsülték, mint bármely más embert; mert nem úgy tekintettek rá, mint egy zsarnokra, aki haszonszerzésre törekszik, igen, arra a nyereségre, mely megrontja a lelket; mert ő nem hajtott be rajtuk javakat, se nem gyönyörködött a vérontásban; hanem békét teremtett az országban, és biztosította népének, hogy mindenféle rabságból kiszabaduljanak; ezért igenis becsülték, igen, rendkívül, mértéken felül.

41 És lőn, hogy bírakat jelöltek ki, hogy azok uralkodjanak felettük, vagyis hogy a törvény szerint ítélkezzenek felettük; és ezt tették szerte az egész országban.

42 És lőn, hogy Almát jelölték ki, hogy ő legyen az első főbíró, ő lévén a főpap is, mert atyja ráruházta ezt a hivalt, és rábízta az egyház minden ügyét.

Yea, all his iniquities and abominations, and all the wars, and contentions, and bloodshed, and the stealing, and the plundering, and the committing of whoredoms, and all manner of iniquities which cannot be enumerated—telling them that these things ought not to be, that they were expressly repugnant to the commandments of God.

And now it came to pass, after king Mosiah had sent these things forth among the people they were convinced of the truth of his words.

Therefore they relinquished their desires for a king, and became exceedingly anxious that every man should have an equal chance throughout all the land; yea, and every man expressed a willingness to answer for his own sins.

Therefore, it came to pass that they assembled themselves together in bodies throughout the land, to cast in their voices concerning who should be their judges, to judge them according to the law which had been given them; and they were exceedingly rejoiced because of the liberty which had been granted unto them.

And they did wax strong in love towards Mosiah; yea, they did esteem him more than any other man; for they did not look upon him as a tyrant who was seeking for gain, yea, for that lucre which doth corrupt the soul; for he had not exacted riches of them, neither had he delighted in the shedding of blood; but he had established peace in the land, and he had granted unto his people that they should be delivered from all manner of bondage; therefore they did esteem him, yea, exceedingly, beyond measure.

And it came to pass that they did appoint judges to rule over them, or to judge them according to the law; and this they did throughout all the land.

And it came to pass that Alma was appointed to be the first chief judge, he being also the high priest, his father having conferred the office upon him, and having given him the charge concerning all the affairs of the church.

- 43 És most lőn, hogy Alma az Úr útjain járt, és betartotta a parancsolatait, és igazlelkű ítéletekkel ítélkezett; és folyamatos béke volt szerte az országban.
- 44 És így kezdődött el a bírák uralma szerte Zarahemla egész földjén, mindazon népek között, akiket nefitáknak hívnak; és Alma volt az első főbíró.
- 45 És most lőn, hogy atyja meghalt, amikor nyolcvankét éves volt, és életében eleget tett Isten parancsolatainak.
- 46 És lőn, hogy Móziás is meghalt, uralkodásának harmincharmadik évében, amikor hatvanhárom éves volt; és összesen ötszázkilenc év telt el azóta, hogy Lehi elhagyta Jeruzsálemet.
- 47 És így fejeződött be a királyok uralkodása Nefi népe fölött; és így fejeződtek be Alma napjai, aki egyházuk alapítója volt.

And now it came to pass that Alma did walk in the ways of the Lord, and he did keep his commandments, and he did judge righteous judgments; and there was continual peace through the land.

And thus commenced the reign of the judges throughout all the land of Zarahemla, among all the people who were called the Nephites; and Alma was the first and chief judge.

And now it came to pass that his father died, being eighty and two years old, having lived to fulfil the commandments of God.

And it came to pass that Mosiah died also, in the thirty and third year of his reign, being sixty and three years old; making in the whole, five hundred and nine years from the time Lehi left Jerusalem.

And thus ended the reign of the kings over the people of Nephi; and thus ended the days of Alma, who was the founder of their church.

Alma könyve

Alma fiának a könyve

Alma fiának, Almának a beszámolója, aki az első főbíró Nefi népe felett, és főpap is az egyház felett. Beszámoló a bírák uralmáról, valamint a háborúkról és a viszálykodásokról a nép között. Emellett beszámoló egy háborúról a nefiták és a lámániták között, Alma, az első főbíró feljegyzése szerint.

Alma 1

- 1 Most lőn, hogy a bírák Nefi népe feletti uralmának első évében, ettől az időtől fogva, miután Móziás király elment már az egész földnek útján, és jó harcot harcolt, és egyenes derékkal járt Isten előtt, és senkit nem hagyott hátra, hogy az ő helyében uralkodjon; mindazonáltal törvényeket hozott, és azokat elismerte a nép; ezért nekik kötelességük volt azon törvények szerint élni, melyeket hozott.
- 2 És lőn, hogy az első évében annak, hogy Alma a bírói székben uralkodott, eléhoztak egy férfit, hogy ítélje meg, egy férfit, aki nagy volt, és aki nagy erejéről volt híres.
- 3 És ő a nép között járt-kelt, és azt prédikálta nekik, amit ő Isten szavának nevezett, és az egyház ellen munkálkodott; kijelentvén a népnek, hogy minden papnak és tanítónak népszerűnek kellene lennie; és nem kellene a kezeikkel dolgozniuk, hanem a népnek kellene eltartania őket.
- 4 És arról is tanúságot tett a népnek, hogy az egész emberiség megszabadul az utolsó napon, és hogy nem szükséges félniük, sem reszketniük, hanem hogy felemelhetik a fejüket és örvendezhetnek; mert az Úr teremtett minden embert, és ő meg is váltott minden embert; és végül minden embernek örök élete lesz.
- 5 És lőn, hogy olyan sokat tanította ezeket a dolgokat, hogy sokan hittek a szavainak, méghozzá olyan sokan, hogy kezdték eltartani őt és pénzt adni neki.

The Book of Alma

the Son of Alma

The account of Alma, who was the son of Alma, the first and chief judge over the people of Nephi, and also the high priest over the Church. An account of the reign of the judges, and the wars and contentions among the people. And also an account of a war between the Nephites and the Lamanites, according to the record of Alma, the first and chief judge.

Alma 1

Now it came to pass that in the first year of the reign of the judges over the people of Nephi, from this time forward, king Mosiah having gone the way of all the earth, having warred a good warfare, walking uprightly before God, leaving none to reign in his stead; nevertheless he had established laws, and they were acknowledged by the people; therefore they were obliged to abide by the laws which he had made.

And it came to pass that in the first year of the reign of Alma in the judgment-seat, there was a man brought before him to be judged, a man who was large, and was noted for his much strength.

And he had gone about among the people, preaching to them that which he termed to be the word of God, bearing down against the church; declaring unto the people that every priest and teacher ought to become popular; and they ought not to labor with their hands, but that they ought to be supported by the people.

And he also testified unto the people that all mankind should be saved at the last day, and that they need not fear nor tremble, but that they might lift up their heads and rejoice; for the Lord had created all men, and had also redeemed all men; and, in the end, all men should have eternal life.

And it came to pass that he did teach these things so much that many did believe on his words, even so many that they began to support him and give him money.

- 6 És ő kezdett felemelkedni szíve kevélységében, és kezdett nagyon drága öltözékben járni, igen, és még egy egyház megalapításához is hozzákezdett, annak mintájára, amit prédikált.
- 7 És lőn, hogy amikor egyszer prédikálni ment azoknak, akik hittek a szavának, találkozott egy férfival, aki Isten egyházához tartozott, igen, még hozzá egyik tanítójuk volt; és elkezdett élesen vitatkozni vele, hogy félrevezethesse az egyház népét; de ez a férfi ellenkezett vele, Isten szavaival intve meg őt.
- 8 Most ennek a férfinak Gedeon volt a neve; és ő volt az, aki eszköz volt Isten kezében, Limhi népének a rabságból történő kiszabadításában.
- 9 Most, mivel Gedeon Isten szavaival ellenkezett vele, Nehór megharagudott Gedeonra, és kihúzta a kardját és ütni kezdte őt. Most, mivel Gedeont már sok év megviselt, nem volt képes ellenállni az ütései-nek, ezért megölte őt a kard.
- 10 És a férfit, aki őt megölte, elfogta az egyház népe, és Alma elé vitték, hogy megítéltessen azon bűntettek szerint, melyeket elkövetett.
- 11 És lőn, hogy Alma elé állt és nagy merészséggel emelt szót magáért.
- 12 De Alma így szólt hozzá: Íme, ez az első alkalom, hogy a papi mesterkedést bevezették ezen nép közé. És íme, nem csak a papi mesterkedésben vagy bűnös, de kard által próbáltad azt érvényre juttatni; és ha a papi mesterkedés jutna érvényre ezen nép között, az a teljes pusztulásukhoz vezetne.
- 13 És egy igazlelkű ember vérént ontottad, igen, egy olyan emberét, aki sok jót tett ezen nép között; és ha megkímélnénk téged, akkor vére reánk szállna bosszúért.
- 14 Ezért halálra ítélünk, azon törvény szerint, amelyet utolsó királyunk, Móziás adott nekünk; és azt elismerte ez a nép; ezért ennek a népnek a törvény szerint kell élnie.

And he began to be lifted up in the pride of his heart, and to wear very costly apparel, yea, and even began to establish a church after the manner of his preaching.

And it came to pass as he was going, to preach to those who believed on his word, he met a man who belonged to the church of God, yea, even one of their teachers; and he began to contend with him sharply, that he might lead away the people of the church; but the man withstood him, admonishing him with the words of God.

Now the name of the man was Gideon; and it was he who was an instrument in the hands of God in delivering the people of Limhi out of bondage.

Now, because Gideon withstood him with the words of God he was wroth with Gideon, and drew his sword and began to smite him. Now Gideon being stricken with many years, therefore he was not able to withstand his blows, therefore he was slain by the sword.

And the man who slew him was taken by the people of the church, and was brought before Alma, to be judged according to the crimes which he had committed.

And it came to pass that he stood before Alma and pled for himself with much boldness.

But Alma said unto him: Behold, this is the first time that priestcraft has been introduced among this people. And behold, thou art not only guilty of priestcraft, but hast endeavored to enforce it by the sword; and were priestcraft to be enforced among this people it would prove their entire destruction.

And thou hast shed the blood of a righteous man, yea, a man who has done much good among this people; and were we to spare thee his blood would come upon us for vengeance.

Therefore thou art condemned to die, according to the law which has been given us by Mosiah, our last king; and it has been acknowledged by this people; therefore this people must abide by the law.

- 15 És lőn, hogy megragadták; és az ő neve Nehór volt; és felvitték a Manti domb tetejére; és ott beismertették vele, vagyis inkább beismerte az egek és a föld között, hogy amit a népnek tanított, az ellenkezője volt Isten szavának; és ott szégyenteljes halált szenvedett.
- 16 Mindazonáltal ez nem vetett véget a papi mesterkedések elterjedésének szerte az országban; mert sokan voltak, akik szerették a világ hiábavaló dolgait, és hamis tanokat prédikálva jártak; és ezt kincsek és tisztelet kedvéért tették.
- 17 Mindazonáltal nem mertek hazudni, ha az kitudódhatott, a törvény félelme miatt, mert a hazugokat megbüntették; ezért úgy tettek, mintha saját hitük szerint prédikálnának; és most a törvénynek nem lehetett hatalma senki felett a hite miatt.
- 18 És nem mertek lopni, a törvény félelme miatt, mert az olyant megbüntették; és rabolni sem mertek, se gyilkolni, mert azt, aki gyilkolt, halállal büntették.
- 19 De lőn, hogy akik nem tartoztak Isten egyházához, üldözni kezdték azokat, akik Isten egyházához tartoztak és Krisztus nevét magukra vették.
- 20 Igen, üldözték őket, és mindenféle szavakkal sanyargatták őket, és ezt az alázatosságuk miatt tették; mert nem voltak kevélyek a saját szemükben, és mert adtak egymásnak Isten szavából, pénz nélkül és ingyen.
- 21 Most volt egy szigorú törvény az egyház népe között, hogy senki, aki az egyházhoz tartozik, ne keljen fel és üldözze azokat, akik nem tartoznak az egyházhoz, és hogy maguk között se legyenek üldöztetések.
- 22 Mindazonáltal sokan voltak közöttük, akik kezdtek kevélyek lenni, és kezdtek hevesen vitatkozni az ellenségeikkel, egészen az ütésekig; igen, ökleikkel ütötték egymást.
- 23 Ez Alma uralkodásának második évében volt, és sok megpróbáltatás okozója volt ez az egyháznak; igen, sok próbatétel okozója volt ez az egyháznak.

And it came to pass that they took him; and his name was Nehor; and they carried him upon the top of the hill Manti, and there he was caused, or rather did acknowledge, between the heavens and the earth, that what he had taught to the people was contrary to the word of God; and there he suffered an ignominious death.

Nevertheless, this did not put an end to the spreading of priestcraft through the land; for there were many who loved the vain things of the world, and they went forth preaching false doctrines; and this they did for the sake of riches and honor.

Nevertheless, they durst not lie, if it were known, for fear of the law, for liars were punished; therefore they pretended to preach according to their belief; and now the law could have no power on any man for his belief.

And they durst not steal, for fear of the law, for such were punished; neither durst they rob, nor murder, for he that murdered was punished unto death.

But it came to pass that whosoever did not belong to the church of God began to persecute those that did belong to the church of God, and had taken upon them the name of Christ.

Yea, they did persecute them, and afflict them with all manner of words, and this because of their humility; because they were not proud in their own eyes, and because they did impart the word of God, one with another, without money and without price.

Now there was a strict law among the people of the church, that there should not any man, belonging to the church, arise and persecute those that did not belong to the church, and that there should be no persecution among themselves.

Nevertheless, there were many among them who began to be proud, and began to contend warmly with their adversaries, even unto blows; yea, they would smite one another with their fists.

Now this was in the second year of the reign of Alma, and it was a cause of much affliction to the church; yea, it was the cause of much trial with the church.

24 Mert sokak szíve megkeményedett, és kitörölték a neveiket, úgyhogy ezentúl nem emlékeztek meg ró-
luk Isten népe között. És sokan vissza is léptek közü-
lük.

25 Most ez nagy próbatétel volt azoknak, akik erősen
álltak a hitben; mindazonáltal állhatatosak és rendít-
hetetlenek voltak Isten parancsolatainak betartásá-
ban, és türelemmel viselték a rájuk szakadt üldözte-
tést.

26 És amikor a papok otthagyták a munkájukat, hogy
Isten szavát átadják a népnek, a nép is otthagya a
munkáját, hogy Isten szavát hallja. És miután a pa-
pok adtak nekik Isten szavából, mindannyian ismét
visszatértek, szorgalmasan a munkájukhoz; és a pap
nem becsülte magát többre a hallgatónál, mert a
prédikátor nem volt jobb a hallgatónál, és a tanító
sem volt semmivel jobb a tanulónál; és így mind-
annyian egyenlők voltak, és mindannyian dolgoztak,
minden ember az ereje szerint.

27 És adtak a javaikból, minden ember aszerint, ami-
je volt, a szegényeknek, és a szűkölködőknek, és a
betegeknek és a nyomorultaknak; és nem viseltek
drága öltözéket, mégis rendesek és csinosak voltak.

28 És így alapozták meg az egyház ügyeit; és így min-
den üldöztetésük ellenére kezdtek ismét folyamatos
békét élvezni.

29 És most az egyház szilárdsága miatt kezdtek rend-
kívül gazdagok lenni, bőségesen rendelkezvén min-
den olyan dologgal, amire szükségük volt – bősége-
sen voltak nyájaik és csordáik, és mindenféle hízóik,
és bőségesen volt gabonájuk, és aranyuk, és ezüstjük
és értékes dolgaik, és bőségesen volt selymük és fi-
nom szövésű vásznuk, és mindenféle jó, egyszerű un-
hájuk.

30 És így, virágzó körülményeik közepette nem küld-
tek el senkit, aki mezítelen volt, vagy aki éhes volt,
vagy aki szomjas volt, vagy aki beteg volt, vagy akit
azelőtt senki nem táplált; és nem helyezték kincsek-
re a szívüket; ezért bőkezűek voltak mindenkivel,
öreggel és fiatallal is, szolgálással és szabaddal is, férfi-
val és nővel is, akár az egyházon kívül, akár az egy-
házban voltak azok, és nem voltak személyválogatók
azokkal, akiknek valamire szükségük volt.

For the hearts of many were hardened, and their
names were blotted out, that they were remembered
no more among the people of God. And also many
withdrew themselves from among them.

Now this was a great trial to those that did stand
fast in the faith; nevertheless, they were steadfast
and immovable in keeping the commandments of
God, and they bore with patience the persecution
which was heaped upon them.

And when the priests left their labor to impart the
word of God unto the people, the people also left
their labors to hear the word of God. And when the
priest had imparted unto them the word of God they
all returned again diligently unto their labors; and
the priest, not esteeming himself above his hearers,
for the preacher was no better than the hearer, nei-
ther was the teacher any better than the learner; and
thus they were all equal, and they did all labor, every
man according to his strength.

And they did impart of their substance, every man
according to that which he had, to the poor, and the
needy, and the sick, and the afflicted; and they did
not wear costly apparel, yet they were neat and
comely.

And thus they did establish the affairs of the
church; and thus they began to have continual peace
again, notwithstanding all their persecutions.

And now, because of the steadiness of the church
they began to be exceedingly rich, having abundance
of all things whatsoever they stood in need—an
abundance of flocks and herds, and fatlings of every
kind, and also abundance of grain, and of gold, and
of silver, and of precious things, and abundance of
silk and fine-twined linen, and all manner of good
homely cloth.

And thus, in their prosperous circumstances, they
did not send away any who were naked, or that were
hungry, or that were athirst, or that were sick, or that
had not been nourished; and they did not set their
hearts upon riches; therefore they were liberal to all,
both old and young, both bond and free, both male
and female, whether out of the church or in the
church, having no respect to persons as to those who
stood in need.

31 És így gyarapodtak és sokkal gazdagabbak lettek azoknál, akik nem tartoztak az egyházukhoz.

32 Mert azok, akik nem tartoztak az egyházukhoz, boszorkányságokra és bálványimádásra, vagy semmittevésre és fecsegésre, és irigykedésre és versengésre adták magukat; drága ruhákat viselvén; saját szemük kevélységében felemelkedvén; üldözést, hazugságot, fosztogatást, rablást, paráznaságokat, és emberölést és mindenféle gonoszsgot követvén el; mindazonáltal a törvényt, amennyire az lehetséges volt, életbe léptették mindazok esetében, akik megszegették azt.

33 És lón, hogy így gyakorolván rajtuk a törvényt, hogy minden ember aszerint szenvedett, amit tett, lecsendesedtek, és nem mertek semmi gonoszsgot elkövetni, ha az kitudódhatott; ezért nagy békesség volt Nefi népe között a bírák uralmának ötödik évéig.

And thus they did prosper and become far more wealthy than those who did not belong to their church.

For those who did not belong to their church did indulge themselves in sorceries, and in idolatry or idleness, and in babblings, and in envyings and strife; wearing costly apparel; being lifted up in the pride of their own eyes; persecuting, lying, thieving, robbing, committing whoredoms, and murdering, and all manner of wickedness; nevertheless, the law was put in force upon all those who did transgress it, inasmuch as it was possible.

And it came to pass that by thus exercising the law upon them, every man suffering according to that which he had done, they became more still, and durst not commit any wickedness if it were known; therefore, there was much peace among the people of Nephi until the fifth year of the reign of the judges.

Alma 2

- 1 És lőn, hogy uralmuk ötödik évének kezdetén viszálykodás támadt a nép között, egy bizonyos férfi miatt, akit Amlicinek hívtak, és aki nagyon ravasz ember volt, igen, bölcs ember, ami a világ bölcsességét illeti, és ő annak az embernek a rendje szerint való volt, aki Gedeont kard által megölte, és akit a törvény szerint kivégeztek –
- 2 Most ez az Amlici ravaszságával sok embert magához vonzott; még hozzá olyan sokat, hogy kezdtek nagyon erősek lenni; és igyekezni kezdtek rajta, hogy Amlicit királlyá tegyék a nép felett.
- 3 Most ez riasztó volt az egyház népe számára, és mindazoknak, akiket nem vonzottak Amlici győzködései; mert tudták, hogy törvényük szerint az ilyen dolgokat a nép hangja által kell megalapozni.
- 4 Ezért ha lehetséges lett volna, hogy Amlici elnyerje a nép szavát, ő, gonosz ember lévén, megfosztotta volna őket egyházi jogaiktól és kiváltságaiktól; mert az volt a szándéka, hogy Isten egyházát elpusztítsa.
- 5 És lőn, hogy a nép szerte az országban összegyűlt, külön csoportokban, minden ember aszerint, hogy miként vélekedett, hogy Amlici mellett vagy ellen volt-e, és sok vitájuk és elképesztő viszálykodásaik voltak egymással.
- 6 És így összegyűltek, hogy szavazzanak az ügyet illetően; és ezeket a bírák elé terjesztették.
- 7 És lőn, hogy a nép hangja Amlici ellen szólt, így nem tették meg királlyá a nép felett.
- 8 Most ez nagy örömet okozott azok szívében, akik ellene voltak; de Amlici haragra bujtogatta az ő pártján lévőket azok ellen, akik nem voltak az ő pártján.
- 9 És lőn, hogy azok összegyűltek és Amlicit felszentelték királyuknak.
- 10 Most amikor Amlicit királlyá tették felettük, megparancsolta nekik, hogy fogjanak fegyvert a testvéreik ellen; és ezt azért tette, hogy leigázhassa őket magának.

Alma 2

And it came to pass in the commencement of the fifth year of their reign there began to be a contention among the people; for a certain man, being called Amlici, he being a very cunning man, yea, a wise man as to the wisdom of the world, he being after the order of the man that slew Gideon by the sword, who was executed according to the law—

Now this Amlici had, by his cunning, drawn away much people after him; even so much that they began to be very powerful; and they began to endeavor to establish Amlici to be a king over the people.

Now this was alarming to the people of the church, and also to all those who had not been drawn away after the persuasions of Amlici; for they knew that according to their law that such things must be established by the voice of the people.

Therefore, if it were possible that Amlici should gain the voice of the people, he, being a wicked man, would deprive them of their rights and privileges of the church; for it was his intent to destroy the church of God.

And it came to pass that the people assembled themselves together throughout all the land, every man according to his mind, whether it were for or against Amlici, in separate bodies, having much dispute and wonderful contentions one with another.

And thus they did assemble themselves together to cast in their voices concerning the matter; and they were laid before the judges.

And it came to pass that the voice of the people came against Amlici, that he was not made king over the people.

Now this did cause much joy in the hearts of those who were against him; but Amlici did stir up those who were in his favor to anger against those who were not in his favor.

And it came to pass that they gathered themselves together, and did consecrate Amlici to be their king.

Now when Amlici was made king over them he commanded them that they should take up arms against their brethren; and this he did that he might subject them to him.

11 Most Amlici népét Amlici nevével különböztették meg, és amlicitáknak hívták; és a maradékot nefitáknak hívták, vagyis Isten népének.

12 A nefita nép tudott tehát az amliciták szándékáról, és ezért felkészültek, hogy találkozzanak velük; igen, felfegyverezték magukat kardokkal és handzsárokkal, és íjakkal és nyilakkal, és kövekkel és parittyákkal, és mindenféle harci fegyverekkel, minden fajtából.

13 És így felkészültek, hogy találkozzanak az amlicitákkal, azok eljövetelének idején. És voltak kinevezett kapitányok, és magasabb rendű kapitányok és főkapitányok, a seregek számának megfelelően.

14 És lőn, hogy Amlici felfegyverezte embereit mindenféle harci fegyverekkel, minden fajtából; és ő is parancsnokokat és vezéreket nevezett ki népe fölé, hogy testvéreik ellen háborúba vezessék őket.

15 És lőn, hogy az amliciták felértek az Amnihu dombra, mely a Zarahemla földje mellett elhaladó Sidon folyótól keletre volt, és ott háborúzni kezdtek a nefitákkal.

16 Most Alma, mivel ő volt Nefi népének a főbírája és a kormányzója, ezért népével, igen, kapitányaival és főkapitányaival, igen, seregei élén felment harcolni az amliciták ellen.

17 És a Sidontól keletre levő dombon ölni kezdték az amlicitákat. És az amliciták nagy erővel hadakoztak a nefitákkal, olyannyira, hogy sok nefita elesett az amlicitákkal való küzdelemben.

18 Mindazonáltal az Úr megerősítette a nefiták kezét, így azok nagy öldökléssel ölték az amlicitákat, így azok menekülni kezdtek előlük.

19 És lőn, hogy a nefiták akkor egész nap üldözték az amlicitákat, és nagy öldökléssel ölték őket, olyannyira, hogy az amliciták közül tizenkétezer-ötszázharminckét lelket ölték meg; és a nefiták közül hatezer-ötszázhatvankét lelket ölték meg.

Now the people of Amlici were distinguished by the name of Amlici, being called Amlicites; and the remainder were called Nephites, or the people of God.

Therefore the people of the Nephites were aware of the intent of the Amlicites, and therefore they did prepare to meet them; yea, they did arm themselves with swords, and with cimeters, and with bows, and with arrows, and with stones, and with slings, and with all manner of weapons of war, of every kind.

And thus they were prepared to meet the Amlicites at the time of their coming. And there were appointed captains, and higher captains, and chief captains, according to their numbers.

And it came to pass that Amlici did arm his men with all manner of weapons of war of every kind; and he also appointed rulers and leaders over his people, to lead them to war against their brethren.

And it came to pass that the Amlicites came upon the hill Amnihu, which was east of the river Sidon, which ran by the land of Zarahemla, and there they began to make war with the Nephites.

Now Alma, being the chief judge and the governor of the people of Nephi, therefore he went up with his people, yea, with his captains, and chief captains, yea, at the head of his armies, against the Amlicites to battle.

And they began to slay the Amlicites upon the hill east of Sidon. And the Amlicites did contend with the Nephites with great strength, insomuch that many of the Nephites did fall before the Amlicites.

Nevertheless the Lord did strengthen the hand of the Nephites, that they slew the Amlicites with great slaughter, that they began to flee before them.

And it came to pass that the Nephites did pursue the Amlicites all that day, and did slay them with much slaughter, insomuch that there were slain of the Amlicites twelve thousand five hundred thirty and two souls; and there were slain of the Nephites six thousand five hundred sixty and two souls.

20 És lőn, hogy amikor Alma már nem tudta tovább üldözni az amlicitákat, embereivel felverette a sátraikat Gedeon völgyében, mely völgyet arról a Gedeonról neveztek el, akit Nehór keze ölt meg karddal; és ebben a völgyben verték fel sátraikat a nefiták éjszakára.

21 És Alma kémeket küldött, hogy kövessék az amliciták maradékát, hogy megtudhassa terveiket és csel-szövéseiket, hogy ezáltal védekezhessen ellenük, hogy népét megóvhassa a pusztulástól.

22 Most azokat, akiket kiküldtek, hogy az amliciták táborát figyeljék, Zerámnak, és Amnornak, és Mantinak és Limhernek hívták; ezek voltak azok, akik elmentek embereikkel az amliciták táborát figyelni.

23 És lőn, hogy másnap nagy sietséggel tértek vissza a nefiták táborába, és nagyon meg voltak döbbenve, és nagy félelem sújtott le rájuk, mondván:

24 Íme, követtük az amliciták táborát, és nagy megdöbbenésünkre Minon földjén, Zarahemla földje fölött, Nefi földjének irányában a lámániták nagyszámú seregeit láttuk; és íme, az amliciták csatlakoztak hozzájuk;

25 És ők testvéreinkre törtek azon a földön, és azok most előlük nyájaikkal, és feleségeikkel és gyermekeikkel városunk felé menekülnek; és ha nem sietünk, birtokukba veszik a városunkat, és legyilkolják atyáinkat, és feleségeinket és gyermekeinket.

26 És lőn, hogy Nefi népe vette sátraikat, és elindultak Gedeon völgyéből a városuk felé, mely Zarahemla városa volt.

27 És íme, amint éppen a Sidon folyón keltek át, a lámániták és az amliciták, akiknek száma majdnem annyi volt, mint a tenger homokja, rájuk törtek, hogy elpusztítsák őket.

28 Mindazonáltal a nefitákat megerősítette az Úr keze, és ők buzgón imádkoztak vala hozzá, hogy szabaddá tegye őket ellenségeik kezéből, ezért az Úr meghallgatta fohászaikat, és megerősítette őket, és a lámániták és az amliciták elesetek a velük való küzdelemben.

And it came to pass that when Alma could pursue the Amlicites no longer he caused that his people should pitch their tents in the valley of Gideon, the valley being called after that Gideon who was slain by the hand of Nehor with the sword; and in this valley the Nephites did pitch their tents for the night.

And Alma sent spies to follow the remnant of the Amlicites, that he might know of their plans and their plots, whereby he might guard himself against them, that he might preserve his people from being destroyed.

Now those whom he had sent out to watch the camp of the Amlicites were called Zeram, and Amnor, and Manti, and Limher; these were they who went out with their men to watch the camp of the Amlicites.

And it came to pass that on the morrow they returned into the camp of the Nephites in great haste, being greatly astonished, and struck with much fear, saying:

Behold, we followed the camp of the Amlicites, and to our great astonishment, in the land of Minon, above the land of Zarahemla, in the course of the land of Nephi, we saw a numerous host of the Lamanites; and behold, the Amlicites have joined them;

And they are upon our brethren in that land; and they are fleeing before them with their flocks, and their wives, and their children, towards our city; and except we make haste they obtain possession of our city, and our fathers, and our wives, and our children be slain.

And it came to pass that the people of Nephi took their tents, and departed out of the valley of Gideon towards their city, which was the city of Zarahemla.

And behold, as they were crossing the river Sidon, the Lamanites and the Amlicites, being as numerous almost, as it were, as the sands of the sea, came upon them to destroy them.

Nevertheless, the Nephites being strengthened by the hand of the Lord, having prayed mightily to him that he would deliver them out of the hands of their enemies, therefore the Lord did hear their cries, and did strengthen them, and the Lamanites and the Amlicites did fall before them.

29 És lőn, hogy Alma szemtől szembe karddal küzdött Amlicival; és ők erősen hadakoztak egymással.

30 És lőn, hogy Alma, mivel Isten embere volt, és mert nagy hitet gyakorolt, fohászkodott, mondván: Ó Uram, irgalmazz, és kíméld meg az életemet, hogy eszköz lehessen kezekben és megszabadíthassam és megőrizhessem ezt a népet.

31 Most amikor Alma ezen szavakat elmondta, ismét hadakozott Amlicival; és az Úr megerősítette, olyannyira, hogy karddal megölte Amlicit.

32 És a lámániták királyával is hadakozott; de a lámániták királya meghátrált Alma elől és őreit küldte, hogy azok hadakozzanak Almával.

33 De Alma őreivel addig hadakozott a lámániták királyának őreivel, míg meg nem ölték és vissza nem űzték azokat.

34 És így megtisztította a terepet, vagyis inkább a partot, mely a Sidon folyótól nyugatra volt, a Sidon vizébe dobván a megölt lámániták testeit, hogy ezáltal embereinek legyen helye átkelni és hadakozni a lámánitákkal és az amlicitákkal a Sidon folyó nyugati oldalán.

35 És lőn, hogy amikor mind átkeltek a Sidon folyón, a lámániták és az amliciták menekülni kezdtek előlük, annak ellenére, hogy olyan sokan voltak, hogy nem lehetett megszámlálni őket.

36 És a nefiták elől a nyugatra és északra levő vadon felé menekültek, el az ország határain túl; és a nefiták minden erejükkel üldözték őket, és ölték őket.

37 Igen, azok minden oldalon találkoztak velük, és ölték és űzték őket, míg szét nem szóródtak nyugaton, és északon, míg el nem érték a vadont, melyet Hermountsznak neveztek; és ez a vadonnak az a része volt, melyet elleptek a vad és kiéhezett állatok.

38 És lőn, hogy a vadonban sokan behaltak sebeikbe, és a vadállatok és a lég keselyűi felfalták őket; és csontjaikat megtalálták és halomba rakták a földön.

And it came to pass that Alma fought with Amlici with the sword, face to face; and they did contend mightily, one with another.

And it came to pass that Alma, being a man of God, being exercised with much faith, cried, saying: O Lord, have mercy and spare my life, that I may be an instrument in thy hands to save and preserve this people.

Now when Alma had said these words he contended again with Amlici; and he was strengthened, insomuch that he slew Amlici with the sword.

And he also contended with the king of the Lamanites; but the king of the Lamanites fled back from before Alma and sent his guards to contend with Alma.

But Alma, with his guards, contended with the guards of the king of the Lamanites until he slew and drove them back.

And thus he cleared the ground, or rather the bank, which was on the west of the river Sidon, throwing the bodies of the Lamanites who had been slain into the waters of Sidon, that thereby his people might have room to cross and contend with the Lamanites and the Amlicites on the west side of the river Sidon.

And it came to pass that when they had all crossed the river Sidon that the Lamanites and the Amlicites began to flee before them, notwithstanding they were so numerous that they could not be numbered.

And they fled before the Nephites towards the wilderness which was west and north, away beyond the borders of the land; and the Nephites did pursue them with their might, and did slay them.

Yea, they were met on every hand, and slain and driven, until they were scattered on the west, and on the north, until they had reached the wilderness, which was called Hermounts; and it was that part of the wilderness which was infested by wild and ravenous beasts.

And it came to pass that many died in the wilderness of their wounds, and were devoured by those beasts and also the vultures of the air; and their bones have been found, and have been heaped up on the earth.

Alma 3

- 1 És lőn, hogy azok a nefiták, akiket a harci fegyverek nem öltek meg, miután eltemették a megölteket – most a megöltek számát nem számolták, mivel oly nagy volt a számuk – miután befejezték halottaik eltemetését, mindannyian visszatértek a földjeikre, és a házaikba, és feleségeikhez és a gyermekeikhez.
- 2 Most sok nőt és gyermeket ölt meg a kard, és nyájuk és csordáik közül is sokat; és mezeik gabonájából is sok elpusztult, mert letaposták őket az emberi seregek.
- 3 És mindazokat a lámánitákat és amlicitákat, akiket a Sidon folyó partján öltek meg, a Sidon vizébe dobták; és íme, a tenger mélyén vannak csontjaik, és sok van belőlük.
- 4 És az amliciták meg voltak különböztetve a nefitáktól, mert a lámániták szokása szerint pirossal megjelölték magukat a homlokukon; mindazonáltal fejüket nem borotválták le úgy, mint a lámániták.
- 5 Most, a lámániták feje le volt borotválva, és az ágyékukat övező bőr és a magukra öltött fegyverzetük, és az ijaik, és a nyilaik, és a köveik, és a parittyáik, és így tovább, kivételével meztelenek voltak.
- 6 És a lámániták bőre sötét volt, azon jel szerint, mely atyáikra lett téve, mely átok volt rajtuk, vétküik és lázadásuk miatt testvéreik, vagyis Nefi, Jákób, és József és Sam ellen, akik igaz és szent emberek voltak.
- 7 És testvéreik az elpusztításukra törekedtek, ezért meg lettek átkozva; és az Úristen egy jelet tett rájuk, igen, Lámánra és Lemuelre, és Ismáel fiaira is, és az ismáelita nőkre.
- 8 És ez azért történt, hogy magjukat meg lehessen különböztetni testvéreik magjától, hogy ezáltal az Úristen megőrizhesse a népét, hogy ne keveredjenek és ne higgyenek helytelen hagyományokban, mely a pusztulásukhoz vezetne.

Alma 3

And it came to pass that the Nephites who were not slain by the weapons of war, after having buried those who had been slain—now the number of the slain were not numbered, because of the greatness of their number—after they had finished burying their dead they all returned to their lands, and to their houses, and their wives, and their children.

Now many women and children had been slain with the sword, and also many of their flocks and their herds; and also many of their fields of grain were destroyed, for they were trodden down by the hosts of men.

And now as many of the Lamanites and the Amlicites who had been slain upon the bank of the river Sidon were cast into the waters of Sidon; and behold their bones are in the depths of the sea, and they are many.

And the Amlicites were distinguished from the Nephites, for they had marked themselves with red in their foreheads after the manner of the Lamanites; nevertheless they had not shorn their heads like unto the Lamanites.

Now the heads of the Lamanites were shorn; and they were naked, save it were skin which was girded about their loins, and also their armor, which was girded about them, and their bows, and their arrows, and their stones, and their slings, and so forth.

And the skins of the Lamanites were dark, according to the mark which was set upon their fathers, which was a curse upon them because of their transgression and their rebellion against their brethren, who consisted of Nephi, Jacob, and Joseph, and Sam, who were just and holy men.

And their brethren sought to destroy them, therefore they were cursed; and the Lord God set a mark upon them, yea, upon Laman and Lemuel, and also the sons of Ishmael, and Ishmaelitish women.

And this was done that their seed might be distinguished from the seed of their brethren, that thereby the Lord God might preserve his people, that they might not mix and believe in incorrect traditions which would prove their destruction.

- 9 És lőn, hogy aki a lámánitákéval vegyítette magját, az ugyanezt az átkot hozta a magjára.
- 10 Ezért aki megengedte magának, hogy félrevezessék őt a lámániták, azt ezen a néven nevezték, és egy jel lett reá téve.
- 11 És lőn, hogy azokat, akik nem voltak hajlandók a lámánita hagyományokban hinni, de hittek azon feljegyzéseknek, melyeket Jeruzsálem földjéről hoztak ki, és atyáik hagyományaiban is, melyek helyesek voltak, akik hittek Isten parancsolataiban és betartották azokat, őket attól az időtől fogva nefitáknak hívták, vagyis Nefi népének –
- 12 És ők voltak azok, akik népükről és a lámánita népről is feljegyzéseket vezettek, melyek igazak.
- 13 Most ismét visszatérünk az amlicitákhoz, mert rájuk is volt téve egy jel; igen, ők tették magukra a jelet, igen, még hozzá vörös jelet a homlokukra.
- 14 Így teljesedett be Isten szava, mert ezek voltak azok a szavak, melyeket Nefinek mondott: Íme, megátkoztam a lámánitákat, és jelet teszek rájuk, hogy magjuk elkülönülhessen tőled és a te magodtól, mostantól fogva, és mindörökké, ha meg nem bánják gonoszágukat és hozzám nem fordulnak, hogy irgalommal lehessek irántuk.
- 15 Továbbá: Jelet teszek arra, aki testvéreiddel vegyíti a magját, hogy azok is átkozottak legyenek.
- 16 Továbbá: Jelet teszek arra, aki ellened és magod ellen harcol.
- 17 Továbbá azt mondom, hogy aki tőled eltávozik, azt többé nem fogják magodnak nevezni; és én megáldalak téged, és mostantól fogva mindörökké azt, akit magodnak neveznek; és ezek voltak az Úr ígéretei Nefinek és az ő magjának.
- 18 Most az amliciták nem tudták, hogy Isten szavát teljesítik be, amikor kezdték megjelölni magukat a homlokukon; mindazonáltal nyíltan fellázkodtak Isten ellen; szükséges volt tehát, hogy rájuk hulljon az átok.

And it came to pass that whosoever did mingle his seed with that of the Lamanites did bring the same curse upon his seed.

Therefore, whosoever suffered himself to be led away by the Lamanites was called under that head, and there was a mark set upon him.

And it came to pass that whosoever would not believe in the tradition of the Lamanites, but believed those records which were brought out of the land of Jerusalem, and also in the tradition of their fathers, which were correct, who believed in the commandments of God and kept them, were called the Nephites, or the people of Nephi, from that time forth—

And it is they who have kept the records which are true of their people, and also of the people of the Lamanites.

Now we will return again to the Amlicites, for they also had a mark set upon them; yea, they set the mark upon themselves, yea, even a mark of red upon their foreheads.

Thus the word of God is fulfilled, for these are the words which he said to Nephi: Behold, the Lamanites have I cursed, and I will set a mark on them that they and their seed may be separated from thee and thy seed, from this time henceforth and forever, except they repent of their wickedness and turn to me that I may have mercy upon them.

And again: I will set a mark upon him that mingleth his seed with thy brethren, that they may be cursed also.

And again: I will set a mark upon him that fighteth against thee and thy seed.

And again, I say he that departeth from thee shall no more be called thy seed; and I will bless thee, and whomsoever shall be called thy seed, henceforth and forever; and these were the promises of the Lord unto Nephi and to his seed.

Now the Amlicites knew not that they were fulfilling the words of God when they began to mark themselves in their foreheads; nevertheless they had come out in open rebellion against God; therefore it was expedient that the curse should fall upon them.

- 19 Most szeretném, ha látnátok, hogy önmaguk hozták magukra az átkot; és éppen így minden ember, aki meg van átkozva, önmaga hozza magára a kárhozzátást.
- 20 Most lőn, hogy nem sok nappal a lámániták és az amliciták által Zarahemla földjén harcolt csata után volt egy másik lámánita hadsereg, mely ugyanazon a helyen rátört Nefi népére, ahol az első hadsereg az amlicitákkal találkozott.
- 21 És lőn, hogy egy sereget küldtek, hogy kiűzzék őket a földjükről.
- 22 Most Alma maga, sebesülése miatt ez alkalommal nem ment fel harcolni a lámániták ellen;
- 23 De felküldött ellenük egy nagyszámú sereget; és azok felmentek és sokat megöltek a lámániták közül, és a maradékukat földjük határain kívülre űzték.
- 24 És akkor ismét visszatértek és kezdtek békét teremteni az országban, és egy ideig nem háborgatták őket az ellenségeik.
- 25 Most mindezen dolgok történtek, igen, mindezen háborúk és viszálykodások a bírák uralmának ötödik évében kezdődtek és végződtek.
- 26 És egy év alatt lelkek ezreit és tízezreit küldték az örökkévaló világba, hogy learathassák a jutalmukat, cselekedeteik szerint, hogy azok jók vagy rosszak voltak-e, hogy örök boldogságot vagy örök bánatot arassanak, azon lélek szerint, melynek engedelmeskedni akartak, hogy az jó lélek volt-e vagy rossz.
- 27 Mert minden ember attól kapja a bérét, akinek engedelmeskedni akar, és ez a prófétálás lelkének szavai szerint van; ezért legyen ez az igazság szerint. És így végződött a bírák uralmának ötödik éve.

Now I would that ye should see that they brought upon themselves the curse; and even so doth every man that is cursed bring upon himself his own condemnation.

Now it came to pass that not many days after the battle which was fought in the land of Zarahemla, by the Lamanites and the Amlicites, that there was another army of the Lamanites came in upon the people of Nephi, in the same place where the first army met the Amlicites.

And it came to pass that there was an army sent to drive them out of their land.

Now Alma himself being afflicted with a wound did not go up to battle at this time against the Lamanites;

But he sent up a numerous army against them; and they went up and slew many of the Lamanites, and drove the remainder of them out of the borders of their land.

And then they returned again and began to establish peace in the land, being troubled no more for a time with their enemies.

Now all these things were done, yea, all these wars and contentions were commenced and ended in the fifth year of the reign of the judges.

And in one year were thousands and tens of thousands of souls sent to the eternal world, that they might reap their rewards according to their works, whether they were good or whether they were bad, to reap eternal happiness or eternal misery, according to the spirit which they listed to obey, whether it be a good spirit or a bad one.

For every man receiveth wages of him whom he listeth to obey, and this according to the words of the spirit of prophecy; therefore let it be according to the truth. And thus endeth the fifth year of the reign of the judges.

Alma 4

- 1 Most lőn, hogy a bírák Nefi népe feletti uralmának hatodik évében nem voltak sem viszálykodások, sem háborúk Zarahemla földjén;
- 2 De a népet próbára tette, igen, nagyon próbára tette testvérei elvesztése, és nyájai és csordái elvesztése is, és gabonaföldjeinek elvesztése is, amit a lámániták láb alá tapostak és elpusztítottak.
- 3 És oly nagyok voltak próbatételeik, hogy minden léleknek volt oka gyászolni; és úgy hitték, hogy Isten rájuk küldött ítéletei voltak ezek, gonoszságuk és utálatosságaik miatt; ezért ráébredtek, emlékezniük kell kötelességükre.
- 4 És hozzákezdtek az egyház teljesebb mértékű megalapításához; igen, és sokan megkeresztelkedtek a Sidon vizében és csatlakoztak Isten egyházához; igen, Alma keze keresztelte meg őket, akit atyja, Alma keze szentelt főpappá az egyház népe felett.
- 5 És lőn, hogy a bírák uralmának hetedik évében körülbelül háromezer-ötszáz lélek volt, aki Isten egyházához csatlakozott és megkeresztelkedett. És így fejeződött be a bírák Nefi népe feletti uralmának hetedik éve; és ezen egész idő alatt állandó béke volt.
- 6 És lőn, hogy a bírák uralmának nyolcadik évében az egyház népe kezdett kevélyé válni, rendkívüli kincseik, és szép selymeik, és finom szövésű vásznai miatt, és sok nyájuk és csordájuk, és aranyuk és ezüstjük, és mindenféle értékes dolguk miatt, melyet iparkodásuk által szereztek; és mindezen dolgokat illetően felemelkedtek szemeik kevélységében, mert kezdtek nagyon drága öltözékben járni.
- 7 Most ez nagy megpróbáltatást okozott Almának, igen, és sokaknak azon emberek közül, akiket Alma felszentelt, hogy tanítók, és papok, és elderek legyenek az egyház felett; igen, sokan közülük fájdalmasan gyötrődtek azon gonoszság miatt, melyről látták, hogy népük között elkezdődött.

Alma 4

Now it came to pass in the sixth year of the reign of the judges over the people of Nephi, there were no contentions nor wars in the land of Zarahemla;

But the people were afflicted, yea, greatly afflicted for the loss of their brethren, and also for the loss of their flocks and herds, and also for the loss of their fields of grain, which were trodden under foot and destroyed by the Lamanites.

And so great were their afflictions that every soul had cause to mourn; and they believed that it was the judgments of God sent upon them because of their wickedness and their abominations; therefore they were awakened to a remembrance of their duty.

And they began to establish the church more fully; yea, and many were baptized in the waters of Sidon and were joined to the church of God; yea, they were baptized by the hand of Alma, who had been consecrated the high priest over the people of the church, by the hand of his father Alma.

And it came to pass in the seventh year of the reign of the judges there were about three thousand five hundred souls that united themselves to the church of God and were baptized. And thus ended the seventh year of the reign of the judges over the people of Nephi; and there was continual peace in all that time.

And it came to pass in the eighth year of the reign of the judges, that the people of the church began to wax proud, because of their exceeding riches, and their fine silks, and their fine-twined linen, and because of their many flocks and herds, and their gold and their silver, and all manner of precious things, which they had obtained by their industry; and in all these things were they lifted up in the pride of their eyes, for they began to wear very costly apparel.

Now this was the cause of much affliction to Alma, yea, and to many of the people whom Alma had consecrated to be teachers, and priests, and elders over the church; yea, many of them were sorely grieved for the wickedness which they saw had begun to be among their people.

8 Mert nagy bánattal látták és szemlélték, hogy az egyház népe kezd felemelkedni szemei kevélységében, és kincsekre és a világ hiábavaló dolgaira helyezni a szívét, hogy kezdenek gúnyosak lenni egymás iránt, és üldözni kezdik azokat, akik nem az ő saját akarata és tetszésük szerint hisznek.

9 És így a bírák uralmának nyolcadik évében kezdtek nagy viszálykodások lenni az egyház népe között; igen, voltak irigykedések, és viszály, és rosszindulat, és üldöztetések, és kevélység, még azok kevélységét is meghaladva, akik nem tartoztak Isten egyházához.

10 És így végződött a bírák uralmának nyolcadik éve; és az egyház gonoszsága nagy botlást okozó kő volt azoknak, akik nem tartoztak az egyházhoz; és így az egyház kezdett megakadni a fejlődésében.

11 És lőn, hogy a kilencedik év kezdetén Alma látta az egyház gonoszságát, és azt is látta, hogy az egyház példája kezdi a hitetleneket az egyik gonosz cselekedetből a másikba vinni, így hozván el a nép pusztulását.

12 Igen, nagy egyenlőtlenséget látott a nép között, hogy egyesek kevélységükkel felemelkedtek, megvetették a többieket, hátat fordítottak a szűkölködőknek és a mezíteleneknek, és azoknak, akik éhesek voltak, és azoknak, akik szomjasok voltak, és azoknak, akik betegek és nyomorultak voltak.

13 Most ez nagy ok volt a sírás-rívásra a nép között, míg mások megalázkodtak, segítettek azokon, akiknek szüksége volt a segítségükre, például adtak javaikból a szegényeknek és a szűkölködőknek, etették az éhezőket, és mindenféle megpróbáltatást szenvedtek el Krisztus kedvéért, aki a prófétálás lelke szerint el fog jönni;

14 Várakozással tekintvén arra a napra, így megtartván bűneik bocsánatát; és nagy öröm töltötte el őket a halottak feltámadása miatt, Jézus Krisztus akarata és hatalma, és a halál kötelékeiből való kimenekítése miatt.

For they saw and beheld with great sorrow that the people of the church began to be lifted up in the pride of their eyes, and to set their hearts upon riches and upon the vain things of the world, that they began to be scornful, one towards another, and they began to persecute those that did not believe according to their own will and pleasure.

And thus, in this eighth year of the reign of the judges, there began to be great contentions among the people of the church; yea, there were envyings, and strife, and malice, and persecutions, and pride, even to exceed the pride of those who did not belong to the church of God.

And thus ended the eighth year of the reign of the judges; and the wickedness of the church was a great stumbling-block to those who did not belong to the church; and thus the church began to fail in its progress.

And it came to pass in the commencement of the ninth year, Alma saw the wickedness of the church, and he saw also that the example of the church began to lead those who were unbelievers on from one piece of iniquity to another, thus bringing on the destruction of the people.

Yea, he saw great inequality among the people, some lifting themselves up with their pride, despising others, turning their backs upon the needy and the naked and those who were hungry, and those who were athirst, and those who were sick and afflicted.

Now this was a great cause for lamentations among the people, while others were abasing themselves, succoring those who stood in need of their succor, such as imparting their substance to the poor and the needy, feeding the hungry, and suffering all manner of afflictions, for Christ's sake, who should come according to the spirit of prophecy;

Looking forward to that day, thus retaining a remission of their sins; being filled with great joy because of the resurrection of the dead, according to the will and power and deliverance of Jesus Christ from the bands of death.

- 15 És most lőn, hogy Alma, mivel látta Isten alázatos követőinek megpróbáltatásait, és népe maradéka által rájuk szakadt üldöztetéseket, és látta mind az egyenlőtlenségeket, kezdett nagyon bánatos lenni; mindazonáltal az Úr Lelke nem hagyta cserben.
- 16 És kiválasztott egy bölcs férfit, aki az egyház eldelei között volt, és a nép hangja szerint hatalmat adott neki, hogy hatalma legyen törvények beiktatására, a megadott törvények szerint, és azok alkalmazására a nép gonoszsága és büntetetei szerint.
- 17 Most ennek a férfinak Nefiha volt a neve, és őt nevezték ki főbírónak; és ő ült a bírói székben, hogy a népet megítélje és kormányozza.
- 18 Most Alma nem adta meg neki azt a hivatalt, hogy főpap legyen az egyház felett, hanem a főpap hivatalát magának tartotta meg; de a bírói széket átadta Nefihának.
- 19 És ezt azért tette, hogy maga mehessen népe közé, vagyis Nefi népe közé, hogy Isten szavát prédikálhassa nekik, hogy felserkentse őket a kötelességükre történő emlékezésben, és hogy Isten szava által véget vethessen mindazon kevélységnek, és csalárdságnak, és mindazon viszálykodásnak, mely népe között volt, mert nem látott más utat a visszatérésükre, csak azt, hogy ellenük szóló tiszta bizonyágtétellel gyakorol nyomást rájuk.
- 20 És így a bírák Nefi népe feletti uralmának kilencedik évében Alma átadta a bírói széket Nefihának, és teljesen az Isten szent rendje szerinti főpapságnak, az ige bizonyágtételének szentelte magát, a kinyilatkoztatás és a prófétálás lelke szerint.

And now it came to pass that Alma, having seen the afflictions of the humble followers of God, and the persecutions which were heaped upon them by the remainder of his people, and seeing all their inequality, began to be very sorrowful; nevertheless the Spirit of the Lord did not fail him.

And he selected a wise man who was among the elders of the church, and gave him power according to the voice of the people, that he might have power to enact laws according to the laws which had been given, and to put them in force according to the wickedness and the crimes of the people.

Now this man's name was Nephiah, and he was appointed chief judge; and he sat in the judgment-seat to judge and to govern the people.

Now Alma did not grant unto him the office of being high priest over the church, but he retained the office of high priest unto himself; but he delivered the judgment-seat unto Nephiah.

And this he did that he himself might go forth among his people, or among the people of Nephi, that he might preach the word of God unto them, to stir them up in remembrance of their duty, and that he might pull down, by the word of God, all the pride and craftiness and all the contentions which were among his people, seeing no way that he might reclaim them save it were in bearing down in pure testimony against them.

And thus in the commencement of the ninth year of the reign of the judges over the people of Nephi, Alma delivered up the judgment-seat to Nephiah, and confined himself wholly to the high priesthood of the holy order of God, to the testimony of the word, according to the spirit of revelation and prophecy.

Azon szavak, melyeket Alma, az Isten szent rendje szerinti főpap a néphez intézett, városaikban és falvaikban szerte az országban.

Alma 5

- 1 Most lőn, hogy Alma kezdte átadni Isten szavát a népnek, először Zarahemla földjén, és onnantól kezdve szerte az egész országban.
- 2 És ezek azok a szavak, saját feljegyzése szerint, melyeket a Zarahemla városában megalapított egyház népéhez szólt, mondván:
- 3 Én Alma, akit atyám, Alma, főpappá szentelt Isten egyháza felett, mivel hatalma és felhatalmazása volt Istentől ezen dolgok megtételére, íme, mondom nektek, hogy hozzákezdett egy egyház megalapításához azon a földön, mely Nefi határában volt; igen, azon a földön, melyet Mormon földjének hívtak; igen, és ő megkeresztelte testvéreit a Mormon vizében.
- 4 És íme, azt mondom nektek, hogy ők Isten irgalma és hatalma által szabadultak ki Noé király népének a kezeiből.
- 5 És íme, ezt követően rabságba vitték őket a lámániták kezei a vadonban; igen, azt mondom nektek, hogy fogságban voltak, és ismét az Úr szabadította ki őket szavának hatalma által a rabságból; és erre a földre hozattunk, és itt hozzákezdünk Isten egyháznak megalapításához, szerte ezen a földön is.
- 6 És most íme, azt kérdezem tőletek testvéreim, ti, akik ehhez az egyházhoz tartoztok, hogy eléggé emlékezetekben tartjátok-e atyáitok fogságát? Igen, és eléggé emlékezetekben tartjátok-e az ő irgalmasságát és hosszútűrését irántuk? És ezen felül eléggé emlékezetekben tartjátok-e, hogy lelküket megszabadította a pokoltól?

The words which Alma, the High Priest according to the holy order of God, delivered to the people in their cities and villages throughout the land.

Alma 5

Now it came to pass that Alma began to deliver the word of God unto the people, first in the land of Zarahemla, and from thence throughout all the land.

And these are the words which he spake to the people in the church which was established in the city of Zarahemla, according to his own record, saying:

I, Alma, having been consecrated by my father, Alma, to be a high priest over the church of God, he having power and authority from God to do these things, behold, I say unto you that he began to establish a church in the land which was in the borders of Nephi; yea, the land which was called the land of Mormon; yea, and he did baptize his brethren in the waters of Mormon.

And behold, I say unto you, they were delivered out of the hands of the people of king Noah, by the mercy and power of God.

And behold, after that, they were brought into bondage by the hands of the Lamanites in the wilderness; yea, I say unto you, they were in captivity, and again the Lord did deliver them out of bondage by the power of his word; and we were brought into this land, and here we began to establish the church of God throughout this land also.

And now behold, I say unto you, my brethren, you that belong to this church, have you sufficiently retained in remembrance the captivity of your fathers? Yea, and have you sufficiently retained in remembrance his mercy and long-suffering towards them? And moreover, have ye sufficiently retained in remembrance that he has delivered their souls from hell?

7 Íme, megváltoztatta a szívüket; igen, mély álmóból ébresztette fel őket, és akkor ráeszméltek Istenre. Íme, sötétség közepén voltak, de lelküket megvilágította az örökkévaló ige világa; igen, a halál kötelékei és a pokol láncai vették körül őket, és örökkévaló pusztulás várt rájuk.

8 És most azt kérdezem tőletek, testvéreim, hogy elpusztultak-e? Íme, azt mondom nektek, hogy nem, nem pusztultak el.

9 És ismét azt kérdezem, hogy széttörték-e a halál kötelékei, és megoldódtak-e a pokol láncai, melyek körülvették őket? Azt mondom nektek, hogy igen, megoldódtak, és lelkük kiterjedt, és megváltó szeretetet énekeltek. És azt mondom nektek, hogy megszabadultak.

10 És most azt kérdezem tőletek, hogy milyen feltétellel szabadulnak meg? Igen, minek alapján remélhették a szabadulást? Mi az oka annak, hogy feloldozták őket a halál kötelékeiből, igen, és a pokol láncából is?

11 Íme, megmondhatom nektek – Vajon atyám, Alma, nem hitte-e el azon szavakat, melyeket Abinádi szájába adott át? És nem volt-e ő egy szent próféta? Nem Isten szavát szólta-e, és atyám, Alma nem hitte-e el azokat?

12 És hite szerint hatalmas változás ment végbe a szívében. Íme, azt mondom nektek, hogy ez mind igaz.

13 És íme, prédikálta az igét atyáitoknak, és akkor az ő szívében is hatalmas változás ment végbe, és megalázkodtak, és az igaz, élő Istenbe vetették bizodal-mukat. És íme, mindvégig hűségesek voltak, ezért megszabadultak.

14 És most íme, azt kérdezem tőletek, egyházi testvéreim, hogy megszülettek-e már Istentől lelkileg? Átvettétek-e az ő képét az ábrázatokra? Megtapasztaltátok-e ezt a hatalmas változást a szívetekben?

Behold, he changed their hearts; yea, he awakened them out of a deep sleep, and they awoke unto God. Behold, they were in the midst of darkness; nevertheless, their souls were illuminated by the light of the everlasting word; yea, they were encircled about by the bands of death, and the chains of hell, and an everlasting destruction did await them.

And now I ask of you, my brethren, were they destroyed? Behold, I say unto you, Nay, they were not.

And again I ask, were the bands of death broken, and the chains of hell which encircled them about, were they loosed? I say unto you, Yea, they were loosed, and their souls did expand, and they did sing redeeming love. And I say unto you that they are saved.

And now I ask of you on what conditions are they saved? Yea, what grounds had they to hope for salvation? What is the cause of their being loosed from the bands of death, yea, and also the chains of hell?

Behold, I can tell you—did not my father Alma believe in the words which were delivered by the mouth of Abinadi? And was he not a holy prophet? Did he not speak the words of God, and my father Alma believe them?

And according to his faith there was a mighty change wrought in his heart. Behold I say unto you that this is all true.

And behold, he preached the word unto your fathers, and a mighty change was also wrought in their hearts, and they humbled themselves and put their trust in the true and living God. And behold, they were faithful until the end; therefore they were saved.

And now behold, I ask of you, my brethren of the church, have ye spiritually been born of God? Have ye received his image in your countenances? Have ye experienced this mighty change in your hearts?

- 15 Gyakoroltok-e hitet annak megváltásában, aki teremtet benneteket? A hit szemével néztek-e előre, és látjátok-e ezt a halandó testet halhatatlanságban felemelkedni, és ezt a romlandóságot romolhatatlanságban felemelkedni, Isten elé állni, hogy megítéltesen azon cselekedetek szerint, melyeket a halandó testben tett?
- 16 Azt kérdezem tőletek, el tudjátok-e képzelni magatokban, hogy az Úr szavát halljátok, azt mondva nektek azon a napon: Jöjjetek hozzám, ti áldottak, mert íme, cselekedeteitek az igazlelkűség cselekedetei voltak a föld színén?
- 17 Vagy azt képzelitek-e magatokban, hogy hazudhattok majd az Úrnak azon a napon, és ezt mondhatjátok – Uram, cselekedeteink igazlelkű cselekedetek voltak a föld színén – és hogy ő meg fog szabadítani benneteket?
- 18 Vagy pedig el tudjátok-e képzelni magatokat, amint úgy visznek benneteket Isten bírósága elé, hogy lelketeket büntudat és lelkiismeret-furdalás tölti el, minden bűnötökre emlékezvén, igen, tökéletesen emlékezvén minden gonoszságokra, igen, emlékezvén rá, hogy dacoltatok Isten parancsolataival?
- 19 Azt kérdezem tőletek, hogy tiszta szívvel és tiszta kézzel tudtok-e majd azon a napon Istenre felnézni? Azt kérdezem tőletek, hogy fel tudtok-e nézni úgy, hogy Isten képmása van az ábrázatokra vésve?
- 20 Azt kérdezem tőletek, el tudjátok-e képzelni, hogy megszabadultok, ha engedtétek, hogy az ördög alattvalóivá legyetek?
- 21 Azt mondom nektek, tudni fogjátok azon a napon, hogy nem lehet megszabadítani benneteket; mert senkit nem lehet megszabadítani, ha nincs fehérre mosva a ruhája; igen, addig kell tisztítani a ruháját, míg minden mocsoktól meg nem tisztul, annak a vére által, akiről atyáink beszéltek, aki el fog jönni, hogy népét bűneitől megváltsa.
- 22 És most azt kérdezem tőletek, testvéreim, hogyan fogja magát valamelyikőtök is érezni, ha úgy álltok Isten törvényszéke elé, hogy vér és mindenféle szennyesség mocskolta be a ruhátokat? Íme, miről tanúskodnak majd ellenetek ezek a dolgok?
- 23 Íme, nem arról tanúskodnak-e, hogy gyilkosok vagytok, igen, és arról is, hogy mindenféle gonoszságban vagytok vétkesek?

Do ye exercise faith in the redemption of him who created you? Do you look forward with an eye of faith, and view this mortal body raised in immortality, and this corruption raised in incorruption, to stand before God to be judged according to the deeds which have been done in the mortal body?

I say unto you, can you imagine to yourselves that ye hear the voice of the Lord, saying unto you, in that day: Come unto me ye blessed, for behold, your works have been the works of righteousness upon the face of the earth?

Or do ye imagine to yourselves that ye can lie unto the Lord in that day, and say—Lord, our works have been righteous works upon the face of the earth—and that he will save you?

Or otherwise, can ye imagine yourselves brought before the tribunal of God with your souls filled with guilt and remorse, having a remembrance of all your guilt, yea, a perfect remembrance of all your wickedness, yea, a remembrance that ye have set at defiance the commandments of God?

I say unto you, can ye look up to God at that day with a pure heart and clean hands? I say unto you, can you look up, having the image of God engraven upon your countenances?

I say unto you, can ye think of being saved when you have yielded yourselves to become subjects to the devil?

I say unto you, ye will know at that day that ye cannot be saved; for there can no man be saved except his garments are washed white; yea, his garments must be purified until they are cleansed from all stain, through the blood of him of whom it has been spoken by our fathers, who should come to redeem his people from their sins.

And now I ask of you, my brethren, how will any of you feel, if ye shall stand before the bar of God, having your garments stained with blood and all manner of filthiness? Behold, what will these things testify against you?

Behold will they not testify that ye are murderers, yea, and also that ye are guilty of all manner of wickedness?

- 24 Íme, testvéreim, azt gondoljátok-e, hogy az olyan-
nak helye lesz, hogy Isten királyságában leüljön
Ábrahámmal, Izzákkal és Jákóbbal, és mind a szent
prófétákkal, akiknek ruhája meg van tisztítva és
szeplőtelen, tiszta és fehér?
- 25 Azt mondom nektek, hogy nem; hacsak
Teremtőnket kezdettől fogva hazuggá nem teszitek,
vagyis ha azt nem gondoljátok, hogy ő kezdettől fog-
va hazug; nem gondolhatjátok, hogy az olyanoknak
helye lehet a mennyek királyságában; hanem kiűzik
őket, mert ők az ördög királyságának a gyermekei.
- 26 És most íme, azt mondom nektek, testvéreim,
hogy ha megtapasztaltatok már egy szívbeli válto-
zást, és ha éreztétek már úgy, hogy a megváltó szere-
tet énekét szeretnétek énekelni, akkor azt kérdezem,
hogy tudtok-e most úgy érezni?
- 27 Úgy jártatok-e, hogy makulátlanul tartottátok ma-
गतokat Isten előtt? Mondhatnátok-e magatokban, ha
most elszólítanának, hogy meghaljatok, hogy elég
alázatosak voltatok? Hogy ruhátok meg lett tisztítva
és fehérre tétetett Krisztus vére által, aki el fog jönni,
hogy népét bűneitől megváltsa?
- 28 Íme, levetettétek-e magatokról a kevélységet? Azt
mondom nektek, hogy ha nem, akkor nem vagytok
felkészülve az Istennel való találkozásra. Íme, gyor-
san fel kell készülnötök; mert hamarosan elközeleg az
mennyek királysága, és az olyannak nincs örök élete.
- 29 Íme, azt kérdezem, van-e olyan köztetek, aki nem
vetette le magáról az irigységet? Azt mondom nek-
tek, hogy az olyan nincs felkészülve; és szeretném,
ha gyorsan felkészülne, mert közel van az óra, és
nem tudja, hogy mikor jön el az idő; mert az olyant
nem találják ártatlannak.
- 30 És ismét azt kérdezem tőletek, van-e valaki közte-
tek, aki csúfot űz a testvéréből, vagy aki üldöztetése-
ket szakajt rá?
- 31 Jaj az olyannak, mert nincs felkészülve, és közel
van az idő, amikor bűnbánatot kell tartania vagy
nem lehet megszabadítani!
- 32 Igen, méghozzá jaj mindegyikötöknek, gonoszt
cselekvők; tartsatok bűnbánatot, tartsatok bűnbána-
tot, mert az Úristen mondta ezt!

Behold, my brethren, do ye suppose that such an
one can have a place to sit down in the kingdom of
God, with Abraham, with Isaac, and with Jacob, and
also all the holy prophets, whose garments are
cleansed and are spotless, pure and white?

I say unto you, Nay; except ye make our Creator a
liar from the beginning, or suppose that he is a liar
from the beginning, ye cannot suppose that such can
have place in the kingdom of heaven; but they shall
be cast out for they are the children of the kingdom
of the devil.

And now behold, I say unto you, my brethren, if
ye have experienced a change of heart, and if ye have
felt to sing the song of redeeming love, I would ask,
can ye feel so now?

Have ye walked, keeping yourselves blameless be-
fore God? Could ye say, if ye were called to die at this
time, within yourselves, that ye have been suffi-
ciently humble? That your garments have been
cleansed and made white through the blood of
Christ, who will come to redeem his people from
their sins?

Behold, are ye stripped of pride? I say unto you, if
ye are not ye are not prepared to meet God. Behold
ye must prepare quickly; for the kingdom of heaven
is soon at hand, and such an one hath not eternal
life.

Behold, I say, is there one among you who is not
stripped of envy? I say unto you that such an one is
not prepared; and I would that he should prepare
quickly, for the hour is close at hand, and he
knoweth not when the time shall come; for such an
one is not found guiltless.

And again I say unto you, is there one among you
that doth make a mock of his brother, or that
heapeth upon him persecutions?

Wo unto such an one, for he is not prepared, and
the time is at hand that he must repent or he cannot
be saved!

Yea, even wo unto all ye workers of iniquity; re-
pent, repent, for the Lord God hath spoken it!

- 33 Íme, ő minden emberhez felhívást intéz, mert ki van nyújtva feléjük az irgalom karja, és ő így szól: Tartsatok bűnbánatot, és én majd befogadlak benneteket.
- 34 Igen, ezt mondja: Jöjjetek hozzám, és vesztek az élet fájának gyümölcséből; igen, szabadon esztek és isztok az élet kenyéréből és az élet vizéből;
- 35 Igen, jöjjetek hozzám, hozzatok igazlelkű cselekedeteket, és nem fognak kivágni és a tűzbe vetni benneteket –
- 36 Mert íme, közel van az idő, hogy aki nem jó gyümölcsöt hoz, vagyis aki nem tesz igazlelkű cselekedeteket, annak oka lesz a jajgatásra és a gyászolásra.
- 37 Ó ti, gonoszt cselekvők; ti, akik fel vagytok fuvalkodva a világ hiábavaló dolgaiban, ti, akik azt állítotátok magatokról, hogy ismeritek az igazlelkűség útjait, mégis eltévelyedtetek, mint a pásztor nélküli bárány, pedig a pásztor hívott, és még mindig hív benneteket, de ti nem akartok az ő szavára hallgatni!
- 38 Íme, azt mondom nektek, hogy a jó pásztor hív benneteket; igen, és a saját nevéen hív benneteket, mely Krisztus neve; és ha nem akartok a jó pásztor szavára hallgatni, arra a névre, amelyen hívnak benneteket, íme, nem vagytok a jó pásztor bárányai.
- 39 És most, ha nem a jó pásztor bárányai vagytok, akkor milyen nyájból vagytok? Íme, azt mondom nektek, hogy az ördög a ti pásztorotok, és az ő nyájából vagytok; és most, ki tagadhatná ezt? Íme, azt mondom nektek, hogy aki ezt tagadja, az hazug és az ördög gyermeke.
- 40 Mert azt mondom én nektek, hogy ami jó, az Istentől jön, és ami gonosz, az az ördögtől jön.
- 41 Ezért ha egy ember jó cselekedeteket hoz, a jó pásztor szavára hallgat, és őt követi; de aki gonosz cselekedeteket hoz, az ördög gyermekévé lesz, mert az ő szavára hallgat, és őt követi.

Behold, he sendeth an invitation unto all men, for the arms of mercy are extended towards them, and he saith: Repent, and I will receive you.

Yea, he saith: Come unto me and ye shall partake of the fruit of the tree of life; yea, ye shall eat and drink of the bread and the waters of life freely;

Yea, come unto me and bring forth works of righteousness, and ye shall not be hewn down and cast into the fire—

For behold, the time is at hand that whosoever bringeth forth not good fruit, or whosoever doeth not the works of righteousness, the same have cause to wail and mourn.

O ye workers of iniquity; ye that are puffed up in the vain things of the world, ye that have professed to have known the ways of righteousness nevertheless have gone astray, as sheep having no shepherd, notwithstanding a shepherd hath called after you and is still calling after you, but ye will not hearken unto his voice!

Behold, I say unto you, that the good shepherd doth call you; yea, and in his own name he doth call you, which is the name of Christ; and if ye will not hearken unto the voice of the good shepherd, to the name by which ye are called, behold, ye are not the sheep of the good shepherd.

And now if ye are not the sheep of the good shepherd, of what fold are ye? Behold, I say unto you, that the devil is your shepherd, and ye are of his fold; and now, who can deny this? Behold, I say unto you, whosoever denieth this is a liar and a child of the devil.

For I say unto you that whatsoever is good cometh from God, and whatsoever is evil cometh from the devil.

Therefore, if a man bringeth forth good works he hearkeneth unto the voice of the good shepherd, and he doth follow him; but whosoever bringeth forth evil works, the same becometh a child of the devil, for he hearkeneth unto his voice, and doth follow him.

42 És aki ezt teszi, annak tőle kell majd kapnia a béré-
rét; ezért halált kap majd béreként, ami az igazlelkű-
séghez tartozó dolgokat illeti, mivel halott minden jó
cselekedettel szemben.

43 És most, testvéreim, szeretném, ha meghallgatná-
tok, mert lelkem energiájával szólok hozzátok; mert
íme, világosan szóltam hozzátok, hogy ne tévedhes-
setek, vagyis Isten parancsolatai szerint szóltam.

44 Mert elhívtak, hogy ekképpen szóljak, Isten szent
rendje szerint, mely Krisztus Jézusban van; igen,
megparancsolták nekem, hogy kiálljak és tanúsítsam
ennek a népnek azokat a dolgokat, amit atyáink az
eljövendő dolgokat illetően mondtak.

45 És ez nem minden. Nem gondoljátok-e, hogy én
magam tudok ezen dolgokról? Íme, tanúságot teszek
nektek, hogy igenis tudom, hogy igazak azok a dol-
gok, melyekről szóltam. És mit gondoltok, hogyan
tudok a bizonyosságukról?

46 Íme, azt mondom nektek, hogy Isten Szent Lelke
tudatta velem őket. Íme, sok napot böjtöltem és
imádkoztam, hogy magam tudhassam ezeket a dol-
gokat. És most én magam tudom, hogy ezek igazak;
mert az Úristen nyilvánította ki őket nekem az ő
Szent Lelke által; és ez a kinyilatkoztatás lelke, mely
bennem van.

47 És ezen felül azt mondom nektek, így lett kinyilat-
koztatva nekem, hogy az atyáink által elmondott sza-
vak igazak, még hozzá a prófétálás lelke szerint, mely
bennem van, mely emellett Isten Lelkének a megnyi-
latkozása.

48 Azt mondom nektek, magam tudom azt, hogy
amit az eljövendő dolgokat illetően mondok nektek,
igaz; és azt mondom nektek, tudom, hogy Jézus
Krisztus el fog jönni, igen, a Fiú, az Atyának kegye-
lemmel, és irgalommal és igazsággal teljes
Egyszülött Fia. És íme, ő az, aki eljön, hogy elvegye a
világ bűneit, igen minden olyan ember bűnét, aki áll-
hatatosan hisz az ő nevében.

And whosoever doeth this must receive his wages
of him; therefore, for his wages he receiveth death,
as to things pertaining unto righteousness, being
dead unto all good works.

And now, my brethren, I would that ye should
hear me, for I speak in the energy of my soul; for be-
hold, I have spoken unto you plainly that ye cannot
err, or have spoken according to the commandments
of God.

For I am called to speak after this manner, accord-
ing to the holy order of God, which is in Christ Jesus;
yea, I am commanded to stand and testify unto this
people the things which have been spoken by our fa-
thers concerning the things which are to come.

And this is not all. Do ye not suppose that I know
of these things myself? Behold, I testify unto you that
I do know that these things whereof I have spoken
are true. And how do ye suppose that I know of their
surety?

Behold, I say unto you they are made known unto
me by the Holy Spirit of God. Behold, I have fasted
and prayed many days that I might know these
things of myself. And now I do know of myself that
they are true; for the Lord God hath made them
manifest unto me by his Holy Spirit; and this is the
spirit of revelation which is in me.

And moreover, I say unto you that it has thus been
revealed unto me, that the words which have been
spoken by our fathers are true, even so according to
the spirit of prophecy which is in me, which is also
by the manifestation of the Spirit of God.

I say unto you, that I know of myself that whatso-
ever I shall say unto you, concerning that which is to
come, is true; and I say unto you, that I know that
Jesus Christ shall come, yea, the Son, the Only
Begotten of the Father, full of grace, and mercy, and
truth. And behold, it is he that cometh to take away
the sins of the world, yea, the sins of every man who
steadfastly believeth on his name.

49 És most azt mondom nektek, hogy ezen rend szerint hívtam el, igen, hogy szeretett testvéreimnek prédikáljak, igen, és mindenkinek, aki ezen a földön lakik; igen, hogy mindenkinek prédikáljak, öregnek és fiatalnak is, szolgának és szabadnak is; igen, mondom nektek az időseknek, és a középkorúaknak is, és a felnövekvő nemzedéknek; igen, hogy kiáltsak hozzájuk, hogy bűnbánatot kell tartaniuk és újjá kell születniük.

50 Igen, így szól a Lélek: Tartsatok bűnbánatot, mind ti földnek szélei, mert hamarosan elközeleg a mennyek királysága; igen, Isten Fia eljön az ő dicsőségében, az ő hatalmában, fenségében, erejében és uralmában. Igen, szeretett testvéreim, azt mondom nektek, hogy így szól a Lélek: Íme, az egész föld királyának, és a mennyek királyának dicsősége is nagyon hamar felragyog az emberek gyermekei között.

51 És azt is mondja nekem a Lélek, igen, hatalmas hangon kiált hozzám, mondván: Menj és mondd meg ennek a népnek – Tartsatok bűnbánatot, mert ha nem tartotok bűnbánatot, akkor semmiképpen sem örökölhettek a mennyek királyságát.

52 És ismét azt mondom nektek, így szól a Lélek: Íme, a fa gyökeréhez van fektetve a fejsze; ezért minden fa, mely nem hoz jó gyümölcsöt, kivágatik és a tűzbe vettetik, igen, olyan tűzbe, melyet nem lehet felemészteni, még hozzá egy kiolthatatlan tűzbe. Lássátok és emlékezzetek, a Szent mondta ezt.

53 És most, szeretett testvéreim, azt kérdezem tőletek, hogy tudtok-e ellenkezni ezen szavakkal; igen, félre tudjátok-e tenni ezen dolgokat és lábatok alá taposni a Szentet; igen, fel tudtok-e fuvalkodni szívetek kevélységében; igen, még mindig ki fogtok-e tartani amellet, hogy drága öltözéket viseltek és a világ hiábavaló dolgaira és a kincseitekre helyezitek a szíveteket?

54 Igen, ki fogtok-e tartani annak feltételezése mellett, hogy jobbak vagytok, mint a másik; igen, ki fogtok-e tartani amellet, hogy üldöztetek a testvéreiteket, akik megalázkodnak és Isten szent rendje szerint járnak, mely által ezen egyházba hozták őket, és megszentelte őket a Szent Lélek, és bűnbánathoz illő cselekedeteket hoznak –

And now I say unto you that this is the order after which I am called, yea, to preach unto my beloved brethren, yea, and every one that dwelleth in the land; yea, to preach unto all, both old and young, both bond and free; yea, I say unto you the aged, and also the middle aged, and the rising generation; yea, to cry unto them that they must repent and be born again.

Yea, thus saith the Spirit: Repent, all ye ends of the earth, for the kingdom of heaven is soon at hand; yea, the Son of God cometh in his glory, in his might, majesty, power, and dominion. Yea, my beloved brethren, I say unto you, that the Spirit saith: Behold the glory of the King of all the earth; and also the King of heaven shall very soon shine forth among all the children of men.

And also the Spirit saith unto me, yea, crieth unto me with a mighty voice, saying: Go forth and say unto this people—Repent, for except ye repent ye can in nowise inherit the kingdom of heaven.

And again I say unto you, the Spirit saith: Behold, the ax is laid at the root of the tree; therefore every tree that bringeth not forth good fruit shall be hewn down and cast into the fire, yea, a fire which cannot be consumed, even an unquenchable fire. Behold, and remember, the Holy One hath spoken it.

And now my beloved brethren, I say unto you, can ye withstand these sayings; yea, can ye lay aside these things, and trample the Holy One under your feet; yea, can ye be puffed up in the pride of your hearts; yea, will ye still persist in the wearing of costly apparel and setting your hearts upon the vain things of the world, upon your riches?

Yea, will ye persist in supposing that ye are better one than another; yea, will ye persist in the persecution of your brethren, who humble themselves and do walk after the holy order of God, wherewith they have been brought into this church, having been sanctified by the Holy Spirit, and they do bring forth works which are meet for repentance—

55 Igen, és ki fogtok-e tartani amellet, hogy hátat fordítotok a szegényeknek, és a szűkölködőknek, és visszatartjátok tőlük a javaitokat?

56 És végül, ti mind, akik kitarotok a gonoszágotok mellett, azt mondom nektek, ti vagytok azok, akiket ki fognak vágni és a tűzbe fognak vetni, ha nem tartotok gyorsan bűnbánatot.

57 És most azt mondom nektek, mindazoknak, akik a jó pásztor szavát szeretnék követni, gyertek ki a gonoszok közül, és szakadjatok el, és ne érintsetek tisztátalan dolgaikat; és íme, az ő neveik kitöröltetnek, hogy a gonoszok nevei ne számláltassanak az igazlelkűek nevei közé, hogy beteljesedjen Isten szava, mely azt mondta: A gonoszok nevei nem fognak népem nevei közé keveredni.

58 Mert az igazlelkűek nevei az élet könyvébe lesznek beírva, és nekik biztosítok örökséget a jobb kezem felől. És most, testvéreim, mi mondanivalótok van ezzel szemben? Azt mondom nektek, mit sem jelent, ha ez ellen szóltok, mert Isten szavának be kell teljesednie.

59 Mert melyik közöttetek az a pásztor, akinek ha sok juha van, ne vigyázna rájuk, hogy a farkasok be ne menjenek és fel ne falják a nyáját? És íme, ha egy farkas megy a nyájába, nem űzi-e ki azt? Igen, és a végén, ha tudja, el is fogja pusztítani.

60 És most azt mondom nektek, hogy a jó pásztor hív benneteket; és ha hallgattok szavára, akkor bevisz titeket a nyájába és az ő juhait vagytok; és megparancsolja nektek, hogy ne engedjétek, hogy kiéhezett farkasok jöjjenek közétek, hogy el ne pusztuljatok.

61 És most én, Alma annak a nyelvén, aki nekem is ezt parancsolta, megparancsolom nektek, hogy teljessétek azon szavakat, melyeket elmondtam nektek.

62 Parancsként szólok hozzátok, akik az egyházhoz tartoztok; és azokhoz, akik nem tartoznak az egyházhoz, felhívásként szólok, mondván: Jöjjetek és keresztelkedjétek meg a bűnbánatra, hogy ti is részesi lehessetek az élet fája gyümölcsének.

Yea, and will you persist in turning your backs upon the poor, and the needy, and in withholding your substance from them?

And finally, all ye that will persist in your wickedness, I say unto you that these are they who shall be hewn down and cast into the fire except they speedily repent.

And now I say unto you, all you that are desirous to follow the voice of the good shepherd, come ye out from the wicked, and be ye separate, and touch not their unclean things; and behold, their names shall be blotted out, that the names of the wicked shall not be numbered among the names of the righteous, that the word of God may be fulfilled, which saith: The names of the wicked shall not be mingled with the names of my people;

For the names of the righteous shall be written in the book of life, and unto them will I grant an inheritance at my right hand. And now, my brethren, what have ye to say against this? I say unto you, if ye speak against it, it matters not, for the word of God must be fulfilled.

For what shepherd is there among you having many sheep doth not watch over them, that the wolves enter not and devour his flock? And behold, if a wolf enter his flock doth he not drive him out? Yea, and at the last, if he can, he will destroy him.

And now I say unto you that the good shepherd doth call after you; and if you will hearken unto his voice he will bring you into his fold, and ye are his sheep; and he commandeth you that ye suffer no ravenous wolf to enter among you, that ye may not be destroyed.

And now I, Alma, do command you in the language of him who hath commanded me, that ye observe to do the words which I have spoken unto you.

I speak by way of command unto you that belong to the church; and unto those who do not belong to the church I speak by way of invitation, saying: Come and be baptized unto repentance, that ye also may be partakers of the fruit of the tree of life.

Alma 6

- 1 És most lőn, hogy miután Alma bevégezte a Zarahemla városában megalapított egyház népéhez intézett beszédét, papokat és eldereket rendelt el, kezeinek rátevésével, Isten rendje szerint, hogy az egyház felett elnököljenek és őrködjenek.
- 2 És lőn, hogy akik nem tartoztak az egyházhoz és megbánták a bűneiket, azokat megkeresztelték a bűnbánatra, és befogadták őket az egyházba.
- 3 És még lőn, hogy akik az egyházhoz tartoztak és nem bánták meg gonoszágaikat és nem alázkodtak meg Isten előtt – azokat értem ezalatt, akik fel voltak emelkedve szívük kevélységében – azokat elutasították és kitörölték a neveiket, így neveiket nem számlálták az igazlelkűek nevei közé.
- 4 És így kezdték megalapítani a gyülekezet rendjét Zarahemla városában.
- 5 Most szeretném, ha értenétek, hogy Isten szava mindenki számára elérhető volt, úgyszemint senkit nem fosztottak meg annak kiváltságától, hogy összegyűjön Isten szavának meghallgatására.
- 6 Isten gyermekei azonban parancsot kaptak, hogy gyakran jöjjenek össze, és társuljanak egymáshoz böjtben és buzgó imádkozásban azok lelkének jólétéért, akik nem ismerték Istent.
- 7 És most lőn, hogy miután Alma megalkotta ezeket a szabályzatokat, eltávozott tőlük, igen, a Zarahemla városában levő gyülekezettől, és átment a Sidon folyó keleti részére, Gedeon völgyébe, ahol épült vala egy város, melyet Gedeon városának neveztek, és abban a völgyben volt, amit Gedeon völgyének neveztek, azon férfi után, akit Nehór keze ölt meg karddal.

Alma 6

And now it came to pass that after Alma had made an end of speaking unto the people of the church, which was established in the city of Zarahemla, he ordained priests and elders, by laying on his hands according to the order of God, to preside and watch over the church.

And it came to pass that whosoever did not belong to the church who repented of their sins were baptized unto repentance, and were received into the church.

And it also came to pass that whosoever did belong to the church that did not repent of their wickedness and humble themselves before God—I mean those who were lifted up in the pride of their hearts—the same were rejected, and their names were blotted out, that their names were not numbered among those of the righteous.

And thus they began to establish the order of the church in the city of Zarahemla.

Now I would that ye should understand that the word of God was liberal unto all, that none were deprived of the privilege of assembling themselves together to hear the word of God.

Nevertheless the children of God were commanded that they should gather themselves together oft, and join in fasting and mighty prayer in behalf of the welfare of the souls of those who knew not God.

And now it came to pass that when Alma had made these regulations he departed from them, yea, from the church which was in the city of Zarahemla, and went over upon the east of the river Sidon, into the valley of Gideon, there having been a city built, which was called the city of Gideon, which was in the valley that was called Gideon, being called after the man who was slain by the hand of Nehor with the sword.

8 És Alma elment és hirdetni kezdte Isten szavát a Gedeon völgyében megalapított gyülekezetnek, azon ige igazságának kinyilatkoztatása szerint, melyet atyái szóltak vala, és a prófétálás lelke szerint, mely benne volt, Jézus Krisztus, Isten Fia bizonyosága szerint, aki el fog jönni, hogy népét bűneitől megváltsa, és azon szent rend szerint, mely által elhívták. És ez így van megírva. Ámen.

And Alma went and began to declare the word of God unto the church which was established in the valley of Gideon, according to the revelation of the truth of the word which had been spoken by his fathers, and according to the spirit of prophecy which was in him, according to the testimony of Jesus Christ, the Son of God, who should come to redeem his people from their sins, and the holy order by which he was called. And thus it is written. Amen.

Alma szavai, melyeket a Gedeonban lévő népnek adott át, saját feljegyzése szerint.

Alma 7

- 1 Íme, szeretett testvéreim, mivel megadatott nekem, hogy hozzátok jöjjetek, megpróbálok tehát szavaimmal szólani hozzátok; igen, saját számmal, látván, hogy ez az első alkalom, amikor szám szavaival szólhatok hozzátok, mivel teljesen lefoglalt engem a bírói szék, mert oly sok dolgom volt, hogy nem tudtam eljönni hozzátok.
- 2 És még most, ezen alkalommal sem tudtam volna eljönni, ha a bírói széket másnak nem adtam volna, hogy helyettem uralkodjon; és az Úr nagy irgalommal megengedte, hogy eljőjjetek hozzátok.
- 3 És íme, nagy reményekkel és nagy vággyal jöttem, hogy azt találjam, hogy megalázkodtatok Isten előtt, és hogy továbbra is fohászkodtatok a kegyelméért, hogy azt találjam, hogy ártatlanok vagytok öelötte, hogy azt találjam, hogy nem vagytok abban a rettenetes kényszerhelyzetben, amelyben testvéreink voltak Zarahemlában.
- 4 De áldott legyen Isten neve, mert megadta nekem annak tudását, igen, megadta nekem azon tudás rendkívül nagy örömét, hogy ismét megerősítették őket az Ő igazlelkűségének útján.
- 5 És bízom benne, Isten Lelke szerint, mely bennem van, hogy bennetek is örömöm lesz; mindazonáltal nem szeretném, ha a bennetek való örömöm is oly sok megpróbáltatás és bánat által jönne el, mint amennyiben a zarahemlai testvérek miatt volt részem, mert íme, örömöm csak azután lelem bennük, miután sok megpróbáltatáson és bánaton vergődtem át.
- 6 De íme, bízom benne, hogy ti nem vagytok olyan nagy hitetlenség állapotában, mint amilyenben testvéreitek voltak; bízom benne, hogy ti nem emelkedtetek fel szívetek kevélységében; igen, bízom benne, hogy szíveteket nem helyezitek kincsekre és a világ hiábavaló dolgaira; igen, bízom benne, hogy nem hódoltok bálványoknak, hanem hogy az igaz és élő Istennek hódoltok, és hogy várakozással, örök hittel tekintetek bűneitek eljövendő bocsánatára.

The words of Alma which he delivered to the people in Gideon, according to his own record.

Alma 7

Behold my beloved brethren, seeing that I have been permitted to come unto you, therefore I attempt to address you in my language; yea, by my own mouth, seeing that it is the first time that I have spoken unto you by the words of my mouth, I having been wholly confined to the judgment-seat, having had much business that I could not come unto you.

And even I could not have come now at this time were it not that the judgment-seat hath been given to another, to reign in my stead; and the Lord in much mercy hath granted that I should come unto you.

And behold, I have come having great hopes and much desire that I should find that ye had humbled yourselves before God, and that ye had continued in the supplicating of his grace, that I should find that ye were blameless before him, that I should find that ye were not in the awful dilemma that our brethren were in at Zarahemla.

But blessed be the name of God, that he hath given me to know, yea, hath given unto me the exceedingly great joy of knowing that they are established again in the way of his righteousness.

And I trust, according to the Spirit of God which is in me, that I shall also have joy over you; nevertheless I do not desire that my joy over you should come by the cause of so much afflictions and sorrow which I have had for the brethren at Zarahemla, for behold, my joy cometh over them after wading through much affliction and sorrow.

But behold, I trust that ye are not in a state of so much unbelief as were your brethren; I trust that ye are not lifted up in the pride of your hearts; yea, I trust that ye have not set your hearts upon riches and the vain things of the world; yea, I trust that you do not worship idols, but that ye do worship the true and the living God, and that ye look forward for the remission of your sins, with an everlasting faith, which is to come.

- 7 Mert íme, mondom nektek, sok eljövendő dolog van; és íme, van egy dolog, mely mindezeknél fontosabb – mert íme, nincs messze az idő, amikor a Megváltó élni fog és eljön népe közé.
- 8 Íme, nem azt mondom, hogy akkor jön el közénk, amikor halandó hajlékában lakozik; mert íme, a Lélek nem mondta nekem, hogy ez lenne az eset. Most erről a dolgról nem tudok; de annyit tudok, hogy az Úristennek hatalma van minden olyan dolog megtételére, mely az ő szava szerint van.
- 9 De íme, a Lélek ennyit mondott nekem, mondván: Kiálts ehhez a néphez, mondván – Tartsatok bűnbánatot és készítsétek az Úr útját, és járjatok az ő ösvényein, melyek egyenesek; mert íme, közeleg a mennyek királysága, és Isten Fia eljön a föld színére.
- 10 És íme, Jeruzsálemnél fog megszületni, mely ősatyáink földje, Máriától, aki egy szűz lesz, egy becses és választott edény, akit beárnyékol a Szentlélek hatalma, és megfogam, és fiút szül, igen, még hozzá Isten Fiát.
- 11 És ő megy, mindenféle fájdalmat és megpróbáltatást és kísértést szenvedve el; és ez azért lesz, hogy beteljesedjen az ige, mely azt mondja, hogy magára fogja venni népének fájdalmait és betegségeit.
- 12 És magára veszi a halált, hogy megoldhassa a halál kötelékeit, amelyek népét lekötözik; és magára veszi a gyengeségeiket, hogy bensője irgalommal telhesen meg, a test szerint, hogy a test szerint tudhassa, hogyan segítse meg népét a gyengeségeik szerint.
- 13 Most a Lélek minden dolgot tud; mindazonáltal Isten Fia szenved a test szerint, hogy magára vehesse népe bűneit, hogy szabadításának hatalma szerint eltörölhesse a vétkeiket; és most íme, ez a bennem lévő bizonyosság.

For behold, I say unto you there be many things to come; and behold, there is one thing which is of more importance than they all—for behold, the time is not far distant that the Redeemer liveth and cometh among his people.

Behold, I do not say that he will come among us at the time of his dwelling in his mortal tabernacle; for behold, the Spirit hath not said unto me that this should be the case. Now as to this thing I do not know; but this much I do know, that the Lord God hath power to do all things which are according to his word.

But behold, the Spirit hath said this much unto me, saying: Cry unto this people, saying—Repent ye, and prepare the way of the Lord, and walk in his paths, which are straight; for behold, the kingdom of heaven is at hand, and the Son of God cometh upon the face of the earth.

And behold, he shall be born of Mary, at Jerusalem which is the land of our forefathers, she being a virgin, a precious and chosen vessel, who shall be overshadowed and conceive by the power of the Holy Ghost, and bring forth a son, yea, even the Son of God.

And he shall go forth, suffering pains and afflictions and temptations of every kind; and this that the word might be fulfilled which saith he will take upon him the pains and the sicknesses of his people.

And he will take upon him death, that he may loose the bands of death which bind his people; and he will take upon him their infirmities, that his bowels may be filled with mercy, according to the flesh, that he may know according to the flesh how to succor his people according to their infirmities.

Now the Spirit knoweth all things; nevertheless the Son of God suffereth according to the flesh that he might take upon him the sins of his people, that he might blot out their transgressions according to the power of his deliverance; and now behold, this is the testimony which is in me.

14 Most azt mondom nektek, hogy bűnbánatot kell tartanotok, és újjá kell születnetek; mert a Lélek azt mondja, hogy ha nem születtek újjá, nem örökölhetitek a mennyek királyságát; ezért jöjjetek és keresztelkedjete meg a bűnbánatra, hogy megmoshassanak benneteket a bűneitektől, hogy hitetek lehessen Isten Bárányában, aki elveszi a világ bűneit, akinek hatalmában áll megszabadítani és minden hamislelkűségtől megtisztítani.

15 Igen, azt mondom nektek, jöjjetek és ne féljete, és tegyete félre minden bűnt, amely könnyen zaklat benneteket, mely leköt benneteket, hogy elpusztuljatek, igen, jöjjetek és kezdjete hozzá, és mutassátok meg Isteneteknek, hogy hajlandóak vagyotok megbánni a bűneiteket és szövetségre lépni vele, hogy betartjátok a parancsolatait, és tanúsítsátok ezt neki ezen a napon azzal, hogy bementek a keresztelés vizébe.

16 És aki ezt teszi, és mostantól kezdve betartja Isten parancsolatait, az emlékezni fog rá, hogy azt mondom neki, igen, emlékezni fog rá, hogy a bennem bizonyoságot tevő Szent Lélek bizonyosága szerint azt mondtam neki, hogy örök élete lesz.

17 És most, szeretett testvéreim, hiszitek-e ezen dolgokat? Íme, azt mondom nektek, igen én tudom, hogy hiszitek, és a mód, mely által tudom, hogy hiszitek; a Lélek megnyilatkozása, mely bennem van. És most, mivel hitetek erős ezt illetően, igen, azon dolgokat illetően, amiket elmondtam, nagy az én örömöm.

18 Mert amint azt kezdettől fogva mondtam nektek, nagyon vágytam rá, hogy ne legyete abban a kényszerhelyzetben, amiben a testvéreitek, éppen úgy azt találtam, hogy vágyaimnak eleget tettek.

19 Mert úgy látom, hogy az igazlelkűség ösvényein vagyotok; úgy látom, hogy azon az ösvényen vagyotok, mely Isten királyságához vezet; igen, úgy látom, hogy az ő ösvényeit egyengetete.

Now I say unto you that ye must repent, and be born again; for the Spirit saith if ye are not born again ye cannot inherit the kingdom of heaven; therefore come and be baptized unto repentance, that ye may be washed from your sins, that ye may have faith on the Lamb of God, who taketh away the sins of the world, who is mighty to save and to cleanse from all unrighteousness.

Yea, I say unto you come and fear not, and lay aside every sin, which easily doth beset you, which doth bind you down to destruction, yea, come and go forth, and show unto your God that ye are willing to repent of your sins and enter into a covenant with him to keep his commandments, and witness it unto him this day by going into the waters of baptism.

And whosoever doeth this, and keepeth the commandments of God from thenceforth, the same will remember that I say unto him, yea, he will remember that I have said unto him, he shall have eternal life, according to the testimony of the Holy Spirit, which testifieth in me.

And now my beloved brethren, do you believe these things? Behold, I say unto you, yea, I know that ye believe them; and the way that I know that ye believe them is by the manifestation of the Spirit which is in me. And now because your faith is strong concerning that, yea, concerning the things which I have spoken, great is my joy.

For as I said unto you from the beginning, that I had much desire that ye were not in the state of dilemma like your brethren, even so I have found that my desires have been gratified.

For I perceive that ye are in the paths of righteousness; I perceive that ye are in the path which leads to the kingdom of God; yea, I perceive that ye are making his paths straight.

20 Úgy látom, hogy igéjének bizonyágtétele tudatta veletek, hogy ő nem járhat görbe utakon; és attól sem tér el, amit mondott; és egy árnyalatnyit sem fordul jobbról bal felé, vagyis a helyestől a helytelen felé; ezért az ő pályája egy örök körforgás.

21 És ő nem lakik szentségtelen templomokban; és Isten királyságába sem fogadhatnak be tisztátalanságot, vagy bármit, ami tisztátalan; ezért azt mondom nektek, hogy eljön az idő, igen, és az utolsó napon lesz az, hogy aki tisztátalan, az megmarad a tisztátalanságában.

22 És most, szeretett testvéreim, azért mondtam el nektek ezeket a dolgokat, hogy tudatára ébresszelek benneteket Isten iránti kötelességeteknek, hogy feddhetetlenül járhattatok előtte, hogy Isten szent rendje szerint járhattatok, mely szerint befogadtak benneteket.

23 És most szeretném, ha alázatosak lennétek, engedékenyek és gyengédek; könnyen kérlelhetőek; tele türelemmel és hosszútűréssel; minden dologban mértékletesek; mindig szorgalmasak Isten parancsolatainak a betartásában; kérvén amilyen dolgokra csak szükségetek van, lelki és fizikaira; mindig hálaadván vissza Istennek mindazon dolgokért, amiket kaptok.

24 És figyeljetek rá, hogy legyen bennetek hit, remény és jószívűség, és akkor majd mindig bővelkedtek jó cselekedetekben.

25 És áldjon meg benneteket az Úr és tartsa szeplőtelenül a ruhátokat, hogy végül odavihessenek, hogy a mennyek királyságában leüljetek Ábráhámmal, Izsákkal, Jákóbbal és minden szent prófétával, aki a világ kezdete óta volt, mert ruhátok szeplőtelen, éppen úgy, mint ahogyan az ő ruhájuk szeplőtelen, és többé onnan ki ne jöjjetek.

26 És most, szeretett testvéreim, ezeket a szavakat azon Lélek szerint mondtam nektek, mely bizonyágot tesz bennem; és lelkem rendkívül örvendezik, azon rendkívüli szorgalom és megszívlelés miatt, melyet szavam iránt tanúsítottatok.

I perceive that it has been made known unto you, by the testimony of his word, that he cannot walk in crooked paths; neither doth he vary from that which he hath said; neither hath he a shadow of turning from the right to the left, or from that which is right to that which is wrong; therefore, his course is one eternal round.

And he doth not dwell in unholy temples; neither can filthiness or anything which is unclean be received into the kingdom of God; therefore I say unto you the time shall come, yea, and it shall be at the last day, that he who is filthy shall remain in his filthiness.

And now my beloved brethren, I have said these things unto you that I might awaken you to a sense of your duty to God, that ye may walk blameless before him, that ye may walk after the holy order of God, after which ye have been received.

And now I would that ye should be humble, and be submissive and gentle; easy to be entreated; full of patience and long-suffering; being temperate in all things; being diligent in keeping the commandments of God at all times; asking for whatsoever things ye stand in need, both spiritual and temporal; always returning thanks unto God for whatsoever things ye do receive.

And see that ye have faith, hope, and charity, and then ye will always abound in good works.

And may the Lord bless you, and keep your garments spotless, that ye may at last be brought to sit down with Abraham, Isaac, and Jacob, and the holy prophets who have been ever since the world began, having your garments spotless even as their garments are spotless, in the kingdom of heaven to go no more out.

And now my beloved brethren, I have spoken these words unto you according to the Spirit which testifieth in me; and my soul doth exceedingly rejoice, because of the exceeding diligence and heed which ye have given unto my word.

27 És most, Isten békessége pihenjen meg rajtatok, és házaitekön és földjeitekön, és nyájaitokon és csordáitokon, és mindenén, amit birtokoltok, asszonyaitokon és gyermekeitekön, hiteteknek és jó cselekedeteiteknek megfelelően a mai naptól fogva mindörökké. És így szóltam. Ámen.

And now, may the peace of God rest upon you, and upon your houses and lands, and upon your flocks and herds, and all that you possess, your women and your children, according to your faith and good works, from this time forth and forever. And thus I have spoken. Amen.

Alma 8

- 1 És most lőn, hogy Alma visszatért Gedeon földjéről, miután sok olyan dolgot tanított Gedeon népének, amit nem lehet leírni, és megalapítván a gyülekezet rendjét, aszerint, ahogy azt előzőleg Zarahemla földjén tette; igen, visszatért saját házába Zarahemlában, hogy kipihenje magát azon fáradozások után, melyeket végzett.
- 2 És így végződött a bírák Nefi népe feletti uralmának kilencedik éve.
- 3 És lőn, hogy a bírák Nefi népe feletti uralma tizedik évének kezdetén Alma elment onnan, és útnak indult, át Melek földjére, a Sidon folyó nyugati oldalán, a nyugati részen a vadon határa mellett.
- 4 És Melek földjén tanítani kezdte a népet, Isten szent rendje szerint, mely által elhívatott; és szerte Melek egész földjén tanítani kezdte a népet.
- 5 És lőn, hogy a vadon oldalán lévő vidék határaiból mindenhonnan jött hozzá a nép. És szerte az egész vidéken megkeresztelkedtek;
- 6 Így mikor munkáját Melekben befejezte, elment onnan, és három napos utat tett meg Melek földjétől északra; és egy városhoz érkezett, melyet Ammonihának hívtak.
- 7 Most Nefi népének az volt a szokása, hogy földjeiket, és városaikat, és falvaikat, igen, még az összes kis falvaikat is annak neve után nevezték el, aki először birtokolta őket; és így volt ez Ammonihá földjével.
- 8 És lőn, hogy amikor Alma megérkezett Ammonihá városába, prédikálni kezdte nekik Isten szavát.
- 9 Most Sátán nagyon markában tartotta Ammonihá városa népének a szívét; ezért nem akartak hallgatni Alma szavaira.
- 10 Mindazonáltal Alma sokat fáradozott lelkileg, buzgó imában tusakodván Istennel, hogy töltsé ki Lelkét a városban lévő népre; hogy adja meg neki, hogy megkeresztelhesse őket a bűnbánatra.

Alma 8

And now it came to pass that Alma returned from the land of Gideon, after having taught the people of Gideon many things which cannot be written, having established the order of the church, according as he had before done in the land of Zarahemla, yea, he returned to his own house at Zarahemla to rest himself from the labors which he had performed.

And thus ended the ninth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And it came to pass in the commencement of the tenth year of the reign of the judges over the people of Nephi, that Alma departed from thence and took his journey over into the land of Melek, on the west of the river Sidon, on the west by the borders of the wilderness.

And he began to teach the people in the land of Melek according to the holy order of God, by which he had been called; and he began to teach the people throughout all the land of Melek.

And it came to pass that the people came to him throughout all the borders of the land which was by the wilderness side. And they were baptized throughout all the land;

So that when he had finished his work at Melek he departed thence, and traveled three days' journey on the north of the land of Melek; and he came to a city which was called Ammonihah.

Now it was the custom of the people of Nephi to call their lands, and their cities, and their villages, yea, even all their small villages, after the name of him who first possessed them; and thus it was with the land of Ammonihah.

And it came to pass that when Alma had come to the city of Ammonihah he began to preach the word of God unto them.

Now Satan had gotten great hold upon the hearts of the people of the city of Ammonihah; therefore they would not hearken unto the words of Alma.

Nevertheless Alma labored much in the spirit, wrestling with God in mighty prayer, that he would pour out his Spirit upon the people who were in the city; that he would also grant that he might baptize them unto repentance.

- 11 Mindazonáltal ők megkeményítették a szívüket, így szólván hozzá: Íme, tudjuk, hogy te vagy Alma; és tudjuk, hogy főpap vagy azon egyház felett, amelyet az ország sok részén megalapítottál, hagyományaitok szerint; és mi nem vagyunk a te egyházból valók, és nem hiszünk az ilyen balga hagyományokban.
- 12 És most tudjuk, hogy mivel nem vagyunk a te egyházból valók, tudjuk, hogy nincs hatalmad felettünk; és a bírói széket átadtad Nefihának; ezért nem te vagy a főbíró felettünk.
- 13 Most, amikor a nép ezt elmondta, és minden szavával ellenkezett, és szidalmazta őt, és leköpdöste, és kiűzette a városukból, ő elment onnan és az Áronnak nevezett város felé vette útját.
- 14 És lőn, hogy míg így ment, bánat nehezedett rá, és sok gyötrelmen és lelki kínon vergődött át, azon nép gonoszsága miatt, akik Ammonihá városában voltak, lőn, hogy míg Almára így ránehezedett a bánat, íme, az Úrnak egy angyala jelent meg neki, mondván:
- 15 Áldott vagy te, Alma; ezért emeld fel a fejedet és örvendezz, mert nagy okod van az örvendezésre; mert attól az időtől fogva hű voltál Isten parancsolatainak betartása terén, hogy megkaptad tőle az első üzenetedet. Íme, én vagyok az, aki átadta neked.
- 16 És íme, azért küldtek, hogy megparancsoljam neked, hogy térj vissza Ammonihá városába, és ismét prédikálj a város népének; igen, prédikálj nekik. Igen, mondd meg nekik, hogy ha nem tartanak bűnbánatot, akkor az Úristen el fogja pusztítani őket.
- 17 Mert íme, most tanakodnak, hogy népedet megfosszák a szabadságától, (mert így szól az Úr) mely ellentétben áll azon rendelkezésekkel, és ítéletekkel, és parancsolatokkal, melyeket népének adott.
- 18 Most lőn, hogy miután Alma megkapta üzenetét az Úr angyalától, gyorsan visszatért Ammonihá földjére. És más úton ment be a városba, igen, azon az úton, amelyik Ammonihá városának déli részén van.

Nevertheless, they hardened their hearts, saying unto him: Behold, we know that thou art Alma; and we know that thou art high priest over the church which thou hast established in many parts of the land, according to your tradition; and we are not of thy church, and we do not believe in such foolish traditions.

And now we know that because we are not of thy church we know that thou hast no power over us; and thou hast delivered up the judgment-seat unto Nephiah; therefore thou art not the chief judge over us.

Now when the people had said this, and withstood all his words, and reviled him, and spit upon him, and caused that he should be cast out of their city, he departed thence and took his journey towards the city which was called Aaron.

And it came to pass that while he was journeying thither, being weighed down with sorrow, wading through much tribulation and anguish of soul, because of the wickedness of the people who were in the city of Ammonihah, it came to pass while Alma was thus weighed down with sorrow, behold an angel of the Lord appeared unto him, saying:

Blessed art thou, Alma; therefore, lift up thy head and rejoice, for thou hast great cause to rejoice; for thou hast been faithful in keeping the commandments of God from the time which thou receivedst thy first message from him. Behold, I am he that delivered it unto you.

And behold, I am sent to command thee that thou return to the city of Ammonihah, and preach again unto the people of the city; yea, preach unto them. Yea, say unto them, except they repent the Lord God will destroy them.

For behold, they do study at this time that they may destroy the liberty of thy people, (for thus saith the Lord) which is contrary to the statutes, and judgments, and commandments which he has given unto his people.

Now it came to pass that after Alma had received his message from the angel of the Lord he returned speedily to the land of Ammonihah. And he entered the city by another way, yea, by the way which is on the south of the city of Ammonihah.

19 És amint bement a városba, éhes volt, és így szólt egy férfihoz: Adnál-e valamit enni Isten egy alázatos szolgájának?

20 És a férfi így szólt hozzá: Én nefita vagyok és tudom, hogy te Isten szent prófétája vagy, mert te vagy az a férfi, akiről egy angyal azt mondta egy látomásban: Fogadd be. Ezért gyere velem a házamba, és én adok neked az ételemből; és tudom, hogy áldás lesz nekem és házamnak.

21 És lőn, hogy a férfi befogadta a házába; és a férfit Amuleknek hívták; és kenyeret és húst hozott elő, és Alma elé tette.

22 És lőn, hogy Alma evett, és jóllakott; és megáldotta Amuleket és házát, és köszönetet mondott Istennek.

23 És miután evett és jóllakott, így szólt Amulekhez: Én Alma vagyok, és én vagyok a főpap Isten egyháza felett szerte az országban.

24 És íme, arra hívtak el, hogy a kinyilatkoztatás és a prófétálás lelke szerint Isten szavát prédikáljam ezen nép között; és itt voltam ezen a földön, és nem akartak befogadni, hanem kitaszítottak, és azon voltam, hogy örökre hátat fordítok ennek a földnek.

25 De íme, azt a parancsot kaptam, hogy ismét forduljak meg és prófétáljak ennek a népnek, igen, és tegyek bizonyosságot ellenük a gonoszságaikat illetően.

26 És most, Amulek, mivel megettetél és befogadtál, áldott vagy; mert éhes voltam, mivel sok napot böjtöltem.

27 És Alma sok napig maradt Amuleknél, mielőtt prédikálni kezdett a népnek.

28 És lőn, hogy a nép még megátalkodottabb lett a gonoszságaiban.

29 És a szó eljött Almához, mondván: Menj; és mondd meg Amulek szolgámnak is, hogy menjen el és prófétáljon ennek a népnek, mondván – Tartsatok bűnbánatot, mert így szól az Úr, hogy ha nem tartotok bűnbánatot, akkor haragomban meglátogatom ezt a népet; igen, és nem fordítom el ádáz haragomat.

30 És Alma elment, és Amulek is, a nép közé, hogy Isten szavát hirdessék nekik; és elteltek a Szentlélekkel.

And as he entered the city he was an hungered, and he said to a man: Will ye give to an humble servant of God something to eat?

And the man said unto him: I am a Nephite, and I know that thou art a holy prophet of God, for thou art the man whom an angel said in a vision: Thou shalt receive. Therefore, go with me into my house and I will impart unto thee of my food; and I know that thou wilt be a blessing unto me and my house.

And it came to pass that the man received him into his house; and the man was called Amulek; and he brought forth bread and meat and set before Alma.

And it came to pass that Alma ate bread and was filled; and he blessed Amulek and his house, and he gave thanks unto God.

And after he had eaten and was filled he said unto Amulek: I am Alma, and am the high priest over the church of God throughout the land.

And behold, I have been called to preach the word of God among all this people, according to the spirit of revelation and prophecy; and I was in this land and they would not receive me, but they cast me out and I was about to set my back towards this land forever.

But behold, I have been commanded that I should turn again and prophesy unto this people, yea, and to testify against them concerning their iniquities.

And now, Amulek, because thou hast fed me and taken me in, thou art blessed; for I was an hungered, for I had fasted many days.

And Alma tarried many days with Amulek before he began to preach unto the people.

And it came to pass that the people did wax more gross in their iniquities.

And the word came to Alma, saying: Go; and also say unto my servant Amulek, go forth and prophesy unto this people, saying—Repent ye, for thus saith the Lord, except ye repent I will visit this people in mine anger; yea, and I will not turn my fierce anger away.

And Alma went forth, and also Amulek, among the people, to declare the words of God unto them; and they were filled with the Holy Ghost.

31 És oly nagy hatalom adatott nekik, hogy nem tudták őket tömlöcökbe zárni; és az sem volt lehetséges, hogy bárki meg tudja ölni őket; mindazonáltal mindaddig nem gyakorolták a hatalmukat, amíg kötelekkel meg nem kötözték és börtönbe nem vetették őket. Most ez azért történt, hogy az Úr megmutathassa bennük a hatalmát.

32 És lőn, hogy elmentek, és prédikálni és prófétálni kezdtek a népnek, azon lélek és hatalom szerint, melyet az Úr adott nekik.

And they had power given unto them, insomuch that they could not be confined in dungeons; neither was it possible that any man could slay them; nevertheless they did not exercise their power until they were bound in bands and cast into prison. Now, this was done that the Lord might show forth his power in them.

And it came to pass that they went forth and began to preach and to prophesy unto the people, according to the spirit and power which the Lord had given them.

Alma szavai, és Amulek szavai is, melyeket az Ammoniba földjén lévő népnek hirdettek. És börtönbe is vetik őket, és Isten bennük lévő csodálatos hatalma által kiszabadulnak. Alma feljegyzése szerint.

Alma 9

- 1 Továbbá én, Alma, mivel parancsot kaptam Istentől, hogy vegyem Amuleket, és menjek és ismét prédikáljak ennek a népnek, vagyis az Ammonia városában lévő népnek, lón, hogy amint prédikálni kezdtem nekik, vitatkozni kezdtek velem, mondván:
- 2 Ki vagy te? Azt gondolod, hogy hinni fogunk egyetlen ember bizonyosságának, még ha azt prédikálja is nekünk, hogy a föld el fog múlni?
- 3 Most, ők nem értették meg azon szavakat, melyeket mondtak, mert nem tudták, hogy a föld el fog múlni.
- 4 És ezt is mondták: Nem fogunk hinni a szavaidnak, még ha azt prófétálsz is, hogy ez a nagy város egy nap alatt el fog pusztulni.
- 5 Most nem tudták, hogy Isten tehet ilyen bámulatos cselekedeteket, mert keményszívű és merevnyakú nép voltak.
- 6 És ezt mondták: Ki az Isten, aki nem küld több felhatalmazottat, csak egyetlen férfit ezen nép közé, hogy ily nagy és bámulatos dolgok igazságát hirdesse nekik?
- 7 És előléptek, hogy kezeikkel megragadjanak, de íme, nem tették ezt. És én bátran álltam, hogy kijelentsem nekik, igen, bátran bizonyosságot tettem nekik, mondván:
- 8 Íme, Ó ti gonosz és elfajzott nemzedék, hogy elfelejtettétek már atyáitok hagyományait; igen, mily hamar elfelejtettétek Isten parancsolatait!
- 9 Hát nem emlékeztek rá, hogy atyánkat, Lehit, Isten keze hozta ki Jeruzsálemből? Nem emlékeztek rá, hogy mindannyiukat ő vezette a vadonon keresztül?

The words of Alma, and also the words of Amulek, which were declared unto the people who were in the land of Ammonihah. And also they are cast into prison, and delivered by the miraculous power of God which was in them, according to the record of Alma.

Alma 9

And again, I, Alma, having been commanded of God that I should take Amulek and go forth and preach again unto this people, or the people who were in the city of Ammonihah, it came to pass as I began to preach unto them, they began to contend with me, saying:

Who art thou? Suppose ye that we shall believe the testimony of one man, although he should preach unto us that the earth should pass away?

Now they understood not the words which they spake; for they knew not that the earth should pass away.

And they said also: We will not believe thy words if thou shouldst prophesy that this great city should be destroyed in one day.

Now they knew not that God could do such marvelous works, for they were a hard-hearted and a stiffnecked people.

And they said: Who is God, that sendeth no more authority than one man among this people, to declare unto them the truth of such great and marvelous things?

And they stood forth to lay their hands on me; but behold, they did not. And I stood with boldness to declare unto them, yea, I did boldly testify unto them, saying:

Behold, O ye wicked and perverse generation, how have ye forgotten the tradition of your fathers; yea, how soon ye have forgotten the commandments of God.

Do ye not remember that our father, Lehi, was brought out of Jerusalem by the hand of God? Do ye not remember that they were all led by him through the wilderness?

- 10 És ilyen hamar elfelejtettétek már, hogy milyen sokszor szabadította ki atyáinkat ellenségeik keze közül, és őrizte meg őket attól, hogy elpusztuljanak, méghozzá saját testvéreik keze által?
- 11 Igen, és az ő páratlan hatalma, és irgalma és irántunk való hosszútűrése nélkül már régen ezen időszak előtt elkerülhetetlenül kivágtak volna minket a föld színéről, és talán a végtelen nyomorúság és jaj állapotának szolgáltattak volna ki minket.
- 12 Íme, most azt mondom nektek, azt parancsolja nektek, hogy tartsatok bűnbánatot; és ha nem tartotok bűnbánatot, akkor semmiképpen nem örökölhetitek Isten királyságát. De íme, ez még nem minden – megparancsolta nektek, hogy tartsatok bűnbánatot, vagy teljesen elpusztít benneteket a föld színéről; igen, haragjában fog meglátogatni benneteket, és ádáz haragjában nem fog elfordulni.
- 13 Íme, nem emlékeztek azon szavakra, melyeket Lehinek mondott, így szólván: Amennyiben betartjátok parancsolataimat, boldogulni fogtok ezen a földön? Továbbá azt is megmondta, hogy: Amennyiben nem tartjátok be parancsolataimat, kivágtok az Úr színe elől.
- 14 Most szeretném, ha emlékeznétek rá, hogy amennyiben a lámániták nem tartották be Isten parancsolatait, kivágták őket az Úr színe elől. Most látjuk, hogy az Úr szava beigazolódott ebben a dologban, és a lámánitákat kivágták a színe elől, vétkeik kezdetétől fogva ezen a földön.
- 15 Mindazonáltal azt mondom nektek, hogy az ítélet napja sokkal elviselhetőbb lesz az ő számukra, mint a ti számotokra, ha megmaradtok a bűneitekben, igen, ez az élet is sokkal elviselhetőbb lesz az ő számukra, mint a ti számotokra, ha nem tartotok bűnbánatot.
- 16 Mert sok olyan ígéret van, melyet a lámánitáknak adtak; mivel atyáik hagyományai okozták azt, hogy megmaradtak tudatlanságuk állapotában; ezért az Úr irgalmas lesz hozzájuk és meghosszabbítja létüket ezen a földön.

And have ye forgotten so soon how many times he delivered our fathers out of the hands of their enemies, and preserved them from being destroyed, even by the hands of their own brethren?

Yea, and if it had not been for his matchless power, and his mercy, and his long-suffering towards us, we should unavoidably have been cut off from the face of the earth long before this period of time, and perhaps been consigned to a state of endless misery and woe.

Behold, now I say unto you that he commandeth you to repent; and except ye repent, ye can in nowise inherit the kingdom of God. But behold, this is not all—he has commanded you to repent, or he will utterly destroy you from off the face of the earth; yea, he will visit you in his anger, and in his fierce anger he will not turn away.

Behold, do ye not remember the words which he spake unto Lehi, saying that: Inasmuch as ye shall keep my commandments, ye shall prosper in the land? And again it is said that: Inasmuch as ye will not keep my commandments ye shall be cut off from the presence of the Lord.

Now I would that ye should remember, that inasmuch as the Lamanites have not kept the commandments of God, they have been cut off from the presence of the Lord. Now we see that the word of the Lord has been verified in this thing, and the Lamanites have been cut off from his presence, from the beginning of their transgressions in the land.

Nevertheless I say unto you, that it shall be more tolerable for them in the day of judgment than for you, if ye remain in your sins, yea, and even more tolerable for them in this life than for you, except ye repent.

For there are many promises which are extended to the Lamanites; for it is because of the traditions of their fathers that caused them to remain in their state of ignorance; therefore the Lord will be merciful unto them and prolong their existence in the land.

- 17 És egy bizonyos időszakban el fognak jutni oda, hogy hisznek a szavában, és tudni fognak atyáik hagyományainak helytelenségéről; és sokat meg fognak szabadítani közülük, mert az Úr irgalmas lesz mindazokhoz, akik szólítják a nevét.
- 18 De íme, azt mondom nektek, hogy ha kitartotok bűneitek mellett, akkor a ti napjaitok nem hosszabbítatnak meg ezen a földön, mert rátok küldik a lámánitákat; és ha nem tartotok bűnbánatot, akkor olyankor jönnek majd, amikor nem tudjátok, és teljes pusztulással fognak meglátogatni benneteket; és ez az Úr ádáz haragja szerint lesz.
- 19 Mert ő nem fogja túrni, hogy gonoszságaitokban éljetez, melyek elpusztítják népét. Azt mondom nektek, hogy nem; inkább eltűri, hogy a lámániták elpusztítsák egész népét, akiket Nefi népének hívnak, ha lehetséges volna az, hogy bűnökbe és vétkekbe esnek, azok után, hogy oly sok világosságot és oly sok tudást adott nekik az Úr, az ő Istenük;
- 20 Igen, azok után, hogy az Úrnak oly igen kedvelt népe voltak; igen, azok után, hogy kedveltek voltak minden más nemzet, nemzetség, nyelv vagy nép fellett; azok után, hogy kívánságaik és hitük és imáik szerint minden olyan dolgot tudattak velük, ami volt, ami van és ami el fog jönni;
- 21 Miután Isten Lelke meglátogatta őket; miután angyalokkal társalogtak, és miután az Úr hangja szólt hozzájuk; és miután megvolt nekik a prófétálás lelke, és a kinyilatkoztatás lelke, és még sok ajándék, a nyelveken szólás ajándéka, és a prédikálás ajándéka, és a Szentlélek ajándéka, és a fordítás ajándéka;
- 22 Igen, és azok után, hogy Isten az Úr keze által kiszabadította őket Jeruzsálem földjéről; miután megmentette őket az éhínségtől, és a betegségtől, és mindenféle fajtájú nyavalyától; és miután megerősödtek a csatában, hogy el ne pusztuljanak; miután időről időre kiszabadították őket a rabságból, és mostanáig megtartották és megőrizték őket; és miután addig gyarapították őket, míg mindenféle dologban gazdagok nem lettek –

And at some period of time they will be brought to believe in his word, and to know of the incorrectness of the traditions of their fathers; and many of them will be saved, for the Lord will be merciful unto all who call on his name.

But behold, I say unto you that if ye persist in your wickedness that your days shall not be prolonged in the land, for the Lamanites shall be sent upon you; and if ye repent not they shall come in a time when you know not, and ye shall be visited with utter destruction; and it shall be according to the fierce anger of the Lord.

For he will not suffer you that ye shall live in your iniquities, to destroy his people. I say unto you, Nay; he would rather suffer that the Lamanites might destroy all his people who are called the people of Nephi, if it were possible that they could fall into sins and transgressions, after having had so much light and so much knowledge given unto them of the Lord their God;

Yea, after having been such a highly favored people of the Lord; yea, after having been favored above every other nation, kindred, tongue, or people; after having had all things made known unto them, according to their desires, and their faith, and prayers, of that which has been, and which is, and which is to come;

Having been visited by the Spirit of God; having conversed with angels, and having been spoken unto by the voice of the Lord; and having the spirit of prophecy, and the spirit of revelation, and also many gifts, the gift of speaking with tongues, and the gift of preaching, and the gift of the Holy Ghost, and the gift of translation;

Yea, and after having been delivered of God out of the land of Jerusalem, by the hand of the Lord; having been saved from famine, and from sickness, and all manner of diseases of every kind; and they having waxed strong in battle, that they might not be destroyed; having been brought out of bondage time after time, and having been kept and preserved until now; and they have been prospered until they are rich in all manner of things—

23 És most, íme, azt mondom nektek, hogy ha ez a nép, aki oly sok áldást kapott az Úr kezéből, a birtokában levő világosság és tudás ellenére vétkeznek, azt mondom nektek, ha ez lesz a helyzet, hogy ha vétkebe esnek, akkor sokkal elviselhetőbb lesz a lámánitáknak, mint nekik.

24 Mert íme, az Úr ígéretei megadattak a lámánitáknak, de nektek nem, ha vétkeztek; mert nem ígérte meg kifejezetten és nem rendelte-e el határozottan az Úr, hogy ha fellázadtok ellene, akkor teljesen ki fognak pusztítani benneteket a föld színéről?

25 És most azért, hogy el ne pusztítsanak benneteket, az Úr elküldte angyalát, hogy népe közül sokakat meglátogasson, kijelentve nekik, hogy el kell menniük és buzgón kell kiáltaniuk ehhez a néphez, mondván: Tartsatok bűnbánatot, mert hamarosan elközeleg a mennyek királysága;

26 És nem is oly sok nap múltán Isten Fia eljön az ő dicsőségében; és dicsősége az Atya Egyszülött Fiának dicsősége lesz, aki kegyelemmel, pártatlansággal és igazsággal teljes, aki türelemmel, irgalommal és hosszútűréssel teljes, és siet meghallgatni népe fohászait és megválaszolni az imáit.

27 És íme, eljön, hogy megváltsa azokat, akik megkezesztelkednek a bűnbánatra, a nevébe vetett hit által.

28 Ezért készítsétek az Úrnak útját, mert közel van az idő, amikor minden ember learatja cselekedeteinek jutalmát, aszerint, hogy milyenek voltak – ha igazlelkűek voltak, akkor lelkük szabadulását aratják, Jézus Krisztus hatalma és szabadítása szerint; és ha gonoszak voltak, akkor lelkük kárhozatát aratják, az ördög hatalma és fogsága szerint.

29 Most íme, ez az angyal hangja, mely a néphez kiált.

30 És most, szeretett testvéreim, mert testvéreim vagytok, és szeretni kell titeket, és bűnbánathoz illő cselekedeteket kell hoznotok, látván, hogy szívetek nagyon megkeményedett Isten szavával szemben, és látván, hogy elveszett és elbukott nép vagytok.

And now behold I say unto you, that if this people, who have received so many blessings from the hand of the Lord, should transgress contrary to the light and knowledge which they do have, I say unto you that if this be the case, that if they should fall into transgression, it would be far more tolerable for the Lamanites than for them.

For behold, the promises of the Lord are extended to the Lamanites, but they are not unto you if ye transgress; for has not the Lord expressly promised and firmly decreed, that if ye will rebel against him that ye shall utterly be destroyed from off the face of the earth?

And now for this cause, that ye may not be destroyed, the Lord has sent his angel to visit many of his people, declaring unto them that they must go forth and cry mightily unto this people, saying: Repent ye, for the kingdom of heaven is nigh at hand;

And not many days hence the Son of God shall come in his glory; and his glory shall be the glory of the Only Begotten of the Father, full of grace, equity, and truth, full of patience, mercy, and long-suffering, quick to hear the cries of his people and to answer their prayers.

And behold, he cometh to redeem those who will be baptized unto repentance, through faith on his name.

Therefore, prepare ye the way of the Lord, for the time is at hand that all men shall reap a reward of their works, according to that which they have been—if they have been righteous they shall reap the salvation of their souls, according to the power and deliverance of Jesus Christ; and if they have been evil they shall reap the damnation of their souls, according to the power and captivity of the devil.

Now behold, this is the voice of the angel, crying unto the people.

And now, my beloved brethren, for ye are my brethren, and ye ought to be beloved, and ye ought to bring forth works which are meet for repentance, seeing that your hearts have been grossly hardened against the word of God, and seeing that ye are a lost and a fallen people.

31 Most lőn, hogy amikor én, Alma ezeket a szavakat elmondtam, íme, a nép megharagudott rám, mert azt mondtam nekik, hogy keményszívű és merevnyakú nép.

32 És azért is, mert azt mondtam nekik, hogy elveszett és elbukott nép, dühöseket voltak rám, és arra törekedtek, hogy kezeikkel megragadjanak, hogy börtönbe vethessenek.

33 De lőn, hogy az Úr nem engedte meg nekik, hogy akkor megragadjanak és börtönbe vessenek.

34 És lőn, hogy Amulek jött és előállt, és ő is prédikálni kezdett nekik. És most, Amulek szavai nincsenek mind leírva, mindazonáltal szavainak egy része le van írva ebben a könyvben.

Now it came to pass that when I, Alma, had spoken these words, behold, the people were wroth with me because I said unto them that they were a hard-hearted and a stiffnecked people.

And also because I said unto them that they were a lost and a fallen people they were angry with me, and sought to lay their hands upon me, that they might cast me into prison.

But it came to pass that the Lord did not suffer them that they should take me at that time and cast me into prison.

And it came to pass that Amulek went and stood forth, and began to preach unto them also. And now the words of Amulek are not all written, nevertheless a part of his words are written in this book.

Alma 10

- 1 Most ezek azok a szavak, melyeket Amulek az Ammonihah földjén lévő népnek prédikált, mondván:
- 2 Én Amulek vagyok; Giddóna fia, aki Ismáel fia volt, aki Aminádi leszármazottja volt; és ez ugyanaz az Aminádi volt, aki lefordította az írást, amely a templom falán volt, amelyet Isten ujja írt.
- 3 És Aminádi Nefinek volt a leszármazottja, aki annak a Lehinek volt a fia, aki kijött Jeruzsálem földjéről és aki Manassé leszármazottja volt, aki annak a Józsefnek volt a fia, akit fivérei kezei eladtak Egyiptomba.
- 4 És íme, nem kis hírnevem van mindazok között, akik ismernek; igen, és íme, sok rokonom és barátom van, és emellett nagy vagyont szereztem kezem iparkodásával.
- 5 Ám mindezek ellenére soha nem tudtam valami sokat az Úr útjairól, és az ő rejtelseiről és bámulatos hatalmáról; azt mondtam, soha nem tudtam valami sokat ezen dolgokról; de íme, tévedek, mert sokat láttam az ő rejtelseiből és bámulatos hatalmából; igen, méghozzá ezen nép életének megőrzése során.
- 6 Mindazonáltal megkeményítettem a szívemet, mert sokszor szólított, és nem akartam meghallani; így tudtam ezen dolgokról, de mégsem akartam tudni róluk; ezért szívem gonoszságában továbbra is lázadoztam Isten ellen, méghozzá egészen ennek a hetedik hónapnak a negyedik napjáig, mely a bírák uralmának tizedik évében van.
- 7 Amint éppen egy nagyon közeli rokon látogatására mentem, íme, az Úrnak egy angyala jelent meg nekem, és így szólt: Amulek, térj vissza saját házádba, mert ételt kell adnod az Úr egy prófétájának; igen, egy szent embernek, aki Isten választott embere; mert sok napot böjtölt ezen nép bűnei miatt, és éhes, és fogadd be őt a házádba, és adj neki ételt, és ő meg fog áldani téged és házádat; és az Úr áldása fog megpihenni rajtad és házádon.

Alma 10

Now these are the words which Amulek preached unto the people who were in the land of Ammonihah, saying:

I am Amulek; I am the son of Giddonah, who was the son of Ishmael, who was a descendant of Aminadi; and it was that same Aminadi who interpreted the writing which was upon the wall of the temple, which was written by the finger of God.

And Aminadi was a descendant of Nephi, who was the son of Lehi, who came out of the land of Jerusalem, who was a descendant of Manasseh, who was the son of Joseph who was sold into Egypt by the hands of his brethren.

And behold, I am also a man of no small reputation among all those who know me; yea, and behold, I have many kindreds and friends, and I have also acquired much riches by the hand of my industry.

Nevertheless, after all this, I never have known much of the ways of the Lord, and his mysteries and marvelous power. I said I never had known much of these things; but behold, I mistake, for I have seen much of his mysteries and his marvelous power; yea, even in the preservation of the lives of this people.

Nevertheless, I did harden my heart, for I was called many times and I would not hear; therefore I knew concerning these things, yet I would not know; therefore I went on rebelling against God, in the wickedness of my heart, even until the fourth day of this seventh month, which is in the tenth year of the reign of the judges.

As I was journeying to see a very near kindred, behold an angel of the Lord appeared unto me and said: Amulek, return to thine own house, for thou shalt feed a prophet of the Lord; yea, a holy man, who is a chosen man of God; for he has fasted many days because of the sins of this people, and he is an hungered, and thou shalt receive him into thy house and feed him, and he shall bless thee and thy house; and the blessing of the Lord shall rest upon thee and thy house.

- 8 És lőn, hogy engedelmeskedtem az angyal hangjának, és visszafordultam a házam felé. És ahogy odafele mentem, rátaláltam a férfira, akiről az angyal azt mondta nekem: Fogadd be a házadba – és íme, ez ugyanaz a férfi volt, aki mostanáig Isten dolgait illetően szólt hozzátok.
- 9 És az angyal azt mondta nekem, hogy ő egy szent ember; ezért én tudom, hogy ő egy szent ember, mert ezt Isten angyala mondta nekem.
- 10 Továbbá tudom, hogy azon dolgok, amikről bizonyosságot tett, igazak; mert íme, azt mondom nektek, hogy ahogy él az Úr, éppen úgy elküldte hozzám az angyalát, hogy ezen dolgokat kinyilváníttassa nekem; és ezt azalatt tette, míg ez az Alma a házamban lakott.
- 11 Mert íme, ő megáldotta házamat, megáldott engem, és asszonynépemet, és gyermekeimet, és atyámat és rokonaimat; igen, még hozzá az egész nemzetiséget megáldotta, és az Úr áldása pihent meg rajtunk, azon szavak szerint, melyeket elmondott.
- 12 És most, miután Amulek ezen szavakat elmondta, a nép csodálkozni kezdett, látván, hogy nem csak egy tanú van, aki bizonyosságot tesz azon dolgokról, amikkel vádolták őket, és az eljövendő dolgokról is, a bennük lévő prófétálás lelke szerint.
- 13 Mindazonáltal voltak közöttük néhányan, akik úgy gondolták, kifaggatják őket, hogy ravasz fortélyaikkal szavukon foghassák őket, hogy bizonyítékot találjanak ellenük, hogy átadhassák őket a bíráiknak, hogy megítélhessék őket a törvény szerint, és hogy megölhessék vagy börtönbe vethessék őket, azon büntett szerint, melyet fel tudnak hozni vagy tanúsítani tudnak ellenük.
- 14 Most azon emberek törekedtek az elpusztításukra, akik törvénytudók voltak, akiket a nép felfogadott és megbízott, hogy törvényt szolgáltatassanak perek idején, vagyis a nép büntetteinek pereinél a bírák előtt.
- 15 Most ezek a törvénytudók tanultak voltak a nép minden mesterkedését és ravaszágát illetően; és ez képessé tette őket rá, hogy ügyesek lehessenek a foglalkozásukban.

And it came to pass that I obeyed the voice of the angel, and returned towards my house. And as I was going thither I found the man whom the angel said unto me: Thou shalt receive into thy house—and behold it was this same man who has been speaking unto you concerning the things of God.

And the angel said unto me he is a holy man; wherefore I know he is a holy man because it was said by an angel of God.

And again, I know that the things whereof he hath testified are true; for behold I say unto you, that as the Lord liveth, even so has he sent his angel to make these things manifest unto me; and this he has done while this Alma hath dwelt at my house.

For behold, he hath blessed mine house, he hath blessed me, and my women, and my children, and my father and my kinsfolk; yea, even all my kindred hath he blessed, and the blessing of the Lord hath rested upon us according to the words which he spake.

And now, when Amulek had spoken these words the people began to be astonished, seeing there was more than one witness who testified of the things whereof they were accused, and also of the things which were to come, according to the spirit of prophecy which was in them.

Nevertheless, there were some among them who thought to question them, that by their cunning devices they might catch them in their words, that they might find witness against them, that they might deliver them to their judges that they might be judged according to the law, and that they might be slain or cast into prison, according to the crime which they could make appear or witness against them.

Now it was those men who sought to destroy them, who were lawyers, who were hired or appointed by the people to administer the law at their times of trials, or at the trials of the crimes of the people before the judges.

Now these lawyers were learned in all the arts and cunning of the people; and this was to enable them that they might be skilful in their profession.

- 16 És lőn, hogy faggatni kezdték Amuleket, hogy ezáltal belezavarják a szavaiba, vagyis ellentmondásokba keverjék azon szavakat illetően, melyeket mond.
- 17 Most nem tudták, hogy Amulek tudhat a terveikről. De lőn, hogy amint faggatni kezdték, belelátott a gondolataikba, és így szólt hozzájuk: Ó ti gonosz és elfajzott nemzedék, ti törvénytudók és képmutatók, mert az ördög munkájának alapjait fektetitek le; mert kelepccéket és csapdákat állítotok, hogy elfogjátok Isten szentjeit.
- 18 Terveket készítetek, hogy elferdítsétek az igazlelkűek útjait, és hogy fejetekre vonjátok Isten haragját, méghozzá ezen nép teljes pusztulására.
- 19 Igen, jól mondta Móziás, utolsó királyunk, amikor azon volt, hogy átadja a királyságot, mivel nem volt senki, akire ráruházza, meghagyta, hogy ezen népet a saját szava által kormányozzák – igen, jól mondta, hogy ha eljön az idő, amikor ezen nép hangja gonoszságot választana, vagyis ha eljön az idő, hogy ezen nép vétekbe esik, akkor érettek lesznek a pusztulásra.
- 20 És most azt mondom nektek, hogy jól ítéli meg az Úr a gonoszságaitokat; jogosan kiált angyalai hangján keresztül ehhez a néphez: Tartsatok bűnbánatot, tartsatok bűnbánatot, mert közel van a mennyek királysága.
- 21 Igen, jogosan kiált angyalai hangján keresztül, hogy: Pártatlansággal és igazságossággal a kezeimben jövök majd le népemhez.
- 22 Igen, és azt mondom nektek, hogy ha nem lettek volna az igazlelkűek imái, akik most ezen a földön vannak, akkor már most teljes pusztulással látogatnának meg benneteket; de az nem árvíz által lenne, mint az Noé napjaiban történt az emberekkel, hanem éhség által, és döghalál és kard által.
- 23 De az igazlelkűek imái által van az, hogy megkímélnek benneteket; most ezért, ha kiűzitek magatok közül az igazlelkűeket, akkor az Úr nem fogja visszatartani a kezét, hanem ádáz haragjában ellentek jön; és akkor éhség, és döghalál és kard sújt majd le rátok; és hamarosan elközeleg az idő, ha nem tartotok bűnbánatot.

And it came to pass that they began to question Amulek, that thereby they might make him cross his words, or contradict the words which he should speak.

Now they knew not that Amulek could know of their designs. But it came to pass as they began to question him, he perceived their thoughts, and he said unto them: O ye wicked and perverse generation, ye lawyers and hypocrites, for ye are laying the foundations of the devil; for ye are laying traps and snares to catch the holy ones of God.

Ye are laying plans to pervert the ways of the righteous, and to bring down the wrath of God upon your heads, even to the utter destruction of this people.

Yea, well did Mosiah say, who was our last king, when he was about to deliver up the kingdom, having no one to confer it upon, causing that this people should be governed by their own voices—yea, well did he say that if the time should come that the voice of this people should choose iniquity, that is, if the time should come that this people should fall into transgression, they would be ripe for destruction.

And now I say unto you that well doth the Lord judge of your iniquities; well doth he cry unto this people, by the voice of his angels: Repent ye, repent, for the kingdom of heaven is at hand.

Yea, well doth he cry, by the voice of his angels that: I will come down among my people, with equity and justice in my hands.

Yea, and I say unto you that if it were not for the prayers of the righteous, who are now in the land, that ye would even now be visited with utter destruction; yet it would not be by flood, as were the people in the days of Noah, but it would be by famine, and by pestilence, and the sword.

But it is by the prayers of the righteous that ye are spared; now therefore, if ye will cast out the righteous from among you then will not the Lord stay his hand; but in his fierce anger he will come out against you; then ye shall be smitten by famine, and by pestilence, and by the sword; and the time is soon at hand except ye repent.

- 24 És most lőn, hogy a nép még inkább megharagudott Amulekre; és felkiáltottak, mondván: Ez az ember szidalmazza a törvényeinket, melyek igazságosak, és bölcs törvénytudóinkat, akiket mi választottunk.
- 25 De Amulek kinyújtotta a kezét és még erőteljesebben kiáltott rájuk, mondván: Ó ti gonosz és elfajzott nemzedék, miért tartja Sátán oly nagyon markában a szíveteket? Miért szolgáltatátok ki magatokat neki, hogy hatalma lehessen felettetek, hogy elvakítsa a szemeiteket, hogy ne értsétek meg az elmondott szavakat azok igazsága szerint?
- 26 Mert íme, tanúskodtam-e a törvényetek ellen? Nem értitek; azt mondjátok, hogy törvényetek ellen szóltam; de nem ezt tettem, hanem a törvényetek mellett szóltam, a ti kárhozzátásotokra.
- 27 És most íme, azt mondom nektek, hogy törvénytudóitok és bírátok hamislelkűsége kezdi lefektetni ezen nép pusztulásának az alapjait.
- 28 És most lőn, hogy amikor Amulek elmondta ezeket a szavakat, a nép felkiáltott ellene, mondván: Most már tudjuk, hogy ez a férfi az ördög gyermeke, mert hazudott nekünk; mert a törvényünk ellen szólt. És most azt mondja, hogy nem szólt ellene.
- 29 Továbbá szidalmazta a törvénytudóinkat és a bíráinkat.
- 30 És lőn, hogy a törvénytudók szívükben eldöntöttek, hogy emlékezni fognak ezekre a dolgokra ellene.
- 31 És most volt közöttük egy, akinek Zézrom volt a neve. Most ő volt a legelső Amulek és Alma vádolásában, ő lévén az egyik leggyakorlottabb közöttük, és sok ügyet intézett a nép között.
- 32 Most ezen törvénytudók célja az volt, hogy nyereszkedjenek, és a foglalkoztatottságuk szerint volt hasznuk.

And now it came to pass that the people were more angry with Amulek, and they cried out, saying: This man doth revile against our laws which are just, and our wise lawyers whom we have selected.

But Amulek stretched forth his hand, and cried the mightier unto them, saying: O ye wicked and perverse generation, why hath Satan got such great hold upon your hearts? Why will ye yield yourselves unto him that he may have power over you, to blind your eyes, that ye will not understand the words which are spoken, according to their truth?

For behold, have I testified against your law? Ye do not understand; ye say that I have spoken against your law; but I have not, but I have spoken in favor of your law, to your condemnation.

And now behold, I say unto you, that the foundation of the destruction of this people is beginning to be laid by the unrighteousness of your lawyers and your judges.

And now it came to pass that when Amulek had spoken these words the people cried out against him, saying: Now we know that this man is a child of the devil, for he hath lied unto us; for he hath spoken against our law. And now he says that he has not spoken against it.

And again, he has reviled against our lawyers, and our judges.

And it came to pass that the lawyers put it into their hearts that they should remember these things against him.

And there was one among them whose name was Zeezrom. Now he was the foremost to accuse Amulek and Alma, he being one of the most expert among them, having much business to do among the people.

Now the object of these lawyers was to get gain; and they got gain according to their employ.

Alma 11

- 1 Most Móziás törvényében az állt, hogy minden ember, aki a törvény bírāja, vagyis azok, akiket bírának neveztek ki, aszerint kapjanak bért, hogy mennyi ideig munkálkodtak azok megítélésén, akiket ítéletre eléjük hoztak.
- 2 Most ha egy férfi tartozott valakinek, és nem akarta megfizetni azt, amivel tartozott, akkor bepanaszolták a bírónál; és a bíró gyakorolta a felhatalmazását, és hivatalnokokat küldött, hogy hozzák elé a férfit; és ő megítélte a férfit a törvény és azon bizonyítékok szerint, melyeket ellene felhoztak, és így a férfi arra kényszerült, hogy megfizesse azt, amivel tartozott, vagy elkobozták a vagyonát, vagy tolvajként és rablóként kiűzték a nép közül.
- 3 És a bíró munkaideje szerint kapta bérét – egy napra egy arany szenínt, vagy egy ezüst szénomot, ami egy arany szenínnel egyenlő; és ez a megadott törvény szerint van.
- 4 Most, ezek aranyuk és ezüstjük különböző darabjainak a nevei, azok értéke szerint. És a neveket a nefiták adták, mert nem a Jeruzsálemben lévő zsidók módján számoltak; és nem is a zsidók módján mértek; hanem a nép gondolata és körülményei szerint a bírák uralmáig minden nemzedékben megváltoztatták a számolási rendszerüket és a mérési rendszerüket, és ezeket Móziás király fektette le.
- 5 Most ez a számolási rendszer – arany szenín, arany szeón, arany sum és arany limna.
- 6 Ezüst szénom, ezüst amnor, ezüst ezrom és ezüst onti.
- 7 Egy ezüst szénom egy arany szenínnel volt egyenlő, és vagy egy mérce árpával, vagy egy mérce bármilyen gabonával.
- 8 Most egy arany szeón összege egy szenín értékének kétszerese volt.
- 9 És egy arany sum a szeon értékének kétszerese volt.
- 10 És egy arany limna mindezek értékének összessége volt.
- 11 És egy ezüst amnor annyi volt, mint két szénom.

Alma 11

Now it was in the law of Mosiah that every man who was a judge of the law, or those who were appointed to be judges, should receive wages according to the time which they labored to judge those who were brought before them to be judged.

Now if a man owed another, and he would not pay that which he did owe, he was complained of to the judge; and the judge executed authority, and sent forth officers that the man should be brought before him; and he judged the man according to the law and the evidences which were brought against him, and thus the man was compelled to pay that which he owed, or be stripped, or be cast out from among the people as a thief and a robber.

And the judge received for his wages according to his time—a senine of gold for a day, or a senum of silver, which is equal to a senine of gold; and this is according to the law which was given.

Now these are the names of the different pieces of their gold, and of their silver, according to their value. And the names are given by the Nephites, for they did not reckon after the manner of the Jews who were at Jerusalem; neither did they measure after the manner of the Jews; but they altered their reckoning and their measure, according to the minds and the circumstances of the people, in every generation, until the reign of the judges, they having been established by king Mosiah.

Now the reckoning is thus—a senine of gold, a seon of gold, a shum of gold, and a limnah of gold.

A senum of silver, an amnor of silver, an ezrom of silver, and an onti of silver.

A senum of silver was equal to a senine of gold, and either for a measure of barley, and also for a measure of every kind of grain.

Now the amount of a seon of gold was twice the value of a senine.

And a shum of gold was twice the value of a seon.

And a limnah of gold was the value of them all.

And an amnor of silver was as great as two senums.

12 És egy ezüst ezrom annyi volt, mint négy szénüm.
13 És egy onti annyi volt, mint mindezek együttvéve.
14 Most ezek számolási rendszerük kisebb számainak értékei –
15 Egy siblon egy fél szénüm; egy siblon tehát fél mérő árpáért.
16 És egy siblum egy fél siblon.
17 És egy lea egy fél siblum.
18 Most ezek a számaik, számolási rendszerük szerint.
19 Most egy arany antión három siblonnal egyenlő.
20 Most az egyetlen cél a nyerészkedés volt, és mivel a foglalkoztatottságuk szerint kapták bérüket, ezért lázongásokra, és mindenféle zavargásokra és gonoszságokra bujtogatták a népet, hogy több munkájuk lehessen, hogy több pénzt kaphassanak azon emberek szerint, melyeket eléjük hoznak; ezért Alma és Amulek ellen bujtogatták a népet.
21 És ez a Zézrom faggatni kezdte Amuleket, kérdezvén: Válaszolsz-e nekem néhány kérdésre, melyet megkérdezek tőled? Most, Zézrom olyan ember volt, aki jártas az ördög fortélyaiban, hogy elpusztíthassa azt, ami jó; ezért ezt kérdezte Amulektól: Válaszolsz-e azon kérdésekre, melyeket felteszek neked?
22 És Amulek így szólt hozzá: Igen, ha az Úr Lelke szerint lesz az, mely bennem van; mert semmit nem mondok, mely az Úr Lelkének ellenére van. És Zézrom így szólt hozzá: Íme, itt van hat ezüst onti, és mindezt neked adom, ha megtagadod egy Legfelsőbb Lény létezését.
23 Most Amulek így szólt: Ó te pokol gyermeke, miért kísértesz engem? Nem tudod, hogy igazlelkűek nem engednek az ilyen kísértésnek?
24 Hiszed, hogy nincs Isten? Azt mondom neked, hogy nem, te tudod, hogy van Isten, csak jobban szeretted a nyereséget, mint őt.

And an ezrom of silver was as great as four senums.
And an onti was as great as them all.
Now this is the value of the lesser numbers of their reckoning—
A shiblon is half of a senum; therefore, a shiblon for half a measure of barley.
And a shiblum is a half of a shiblon.
And a leah is the half of a shiblum.
Now this is their number, according to their reckoning.
Now an antion of gold is equal to three shiblons.
Now, it was for the sole purpose to get gain, because they received their wages according to their employ, therefore, they did stir up the people to riotings, and all manner of disturbances and wickedness, that they might have more employ, that they might get money according to the suits which were brought before them; therefore they did stir up the people against Alma and Amulek.
And this Zeezrom began to question Amulek, saying: Will ye answer me a few questions which I shall ask you? Now Zeezrom was a man who was expert in the devices of the devil, that he might destroy that which was good; therefore, he said unto Amulek: Will ye answer the questions which I shall put unto you?
And Amulek said unto him: Yea, if it be according to the Spirit of the Lord, which is in me; for I shall say nothing which is contrary to the Spirit of the Lord. And Zeezrom said unto him: Behold, here are six onties of silver, and all these will I give thee if thou wilt deny the existence of a Supreme Being.
Now Amulek said: O thou child of hell, why tempt ye me? Knowest thou that the righteous yieldeth to no such temptations?
Believest thou that there is no God? I say unto you, Nay, thou knowest that there is a God, but thou lovest that lucre more than him.

25 És most hazudtál nekem Isten előtt. Azt mondtad nekem – Íme ez a hat onti, ami nagyon értékes, odaadom neked – amikor szívedben az volt, hogy visszatartod azokat tőlem; és csak arra vágytál, hogy megtagadjam az igaz és élő Istent, hogy legyen okod az elpusztításomra. És most íme, ezen nagy gonoszságért meglesz a fizetséged.

26 És Zézrom ezt kérdezte tőle: Azt mondod, hogy van egy igaz és élő Isten?

27 És Amulek így szólt: Igen, van egy igaz és élő Isten.

28 Most Zézrom ezt kérdezte tőle: Van egynél több Isten?

29 És ő így válaszolt: Nincs.

30 Most Zézrom ezt kérdezte tőle: Honnan tudod te ezeket a dolgokat?

31 És ő így szólt: Egy angyal tudatta velem őket.

32 És Zézrom akkor ezt kérdezte: Ki az, aki el fog jönni? Isten Fia?

33 És ő azt mondta neki: Igen.

34 És Zézrom akkor ezt kérdezte: Meg fogja szabadítani a népét a bűneikben? És Amulek válaszolt és ezt mondta neki: Azt mondom neked, hogy nem fogja, mert lehetetlen számára, hogy megtagadja a szavát.

35 Most Zézrom így szólt a néphez: Figyeljete rá hogy emlékezzetek ezen dolgokra; mert azt mondta, hogy csak egy Isten van; mégis azt mondja, hogy Isten Fia el fog jönni, de nem fogja megszabadítani népét – mintha felhatalmazása lenne rá, hogy Istennek parancsoljon.

36 Most Amulek pedig így szólt hozzá: Íme, hazudsz, mert azt mondod, hogy úgy beszéltem, mintha felhatalmazásom lenne arra, hogy Istennek parancsoljak, mert azt mondtam, hogy nem fogja népét bűneikben megszabadítani.

37 És ismét azt mondom neked, hogy nem tudja őket bűneikben megszabadítani; mert én nem tagadhatom meg az ő szavát, és ő azt mondta, hogy semmi tisztátalan dolog nem örökölheti a mennyek királyságát; hogyan lehetne tehát megszabadítani titeket, ha nem öröklitek a mennyek királyságát? Ezért nem tudnak megszabadítani titeket a bűneitekben.

And now thou hast lied before God unto me. Thou saidst unto me—Behold these six onties, which are of great worth, I will give unto thee—when thou hadst it in thy heart to retain them from me; and it was only thy desire that I should deny the true and living God, that thou mightest have cause to destroy me. And now behold, for this great evil thou shalt have thy reward.

And Zeezrom said unto him: Thou sayest there is a true and living God?

And Amulek said: Yea, there is a true and living God.

Now Zeezrom said: Is there more than one God?

And he answered, No.

Now Zeezrom said unto him again: How knowest thou these things?

And he said: An angel hath made them known unto me.

And Zeezrom said again: Who is he that shall come? Is it the Son of God?

And he said unto him, Yea.

And Zeezrom said again: Shall he save his people in their sins? And Amulek answered and said unto him: I say unto you he shall not, for it is impossible for him to deny his word.

Now Zeezrom said unto the people: See that ye remember these things; for he said there is but one God; yet he saith that the Son of God shall come, but he shall not save his people—as though he had authority to command God.

Now Amulek saith again unto him: Behold thou hast lied, for thou sayest that I spake as though I had authority to command God because I said he shall not save his people in their sins.

And I say unto you again that he cannot save them in their sins; for I cannot deny his word, and he hath said that no unclean thing can inherit the kingdom of heaven; therefore, how can ye be saved, except ye inherit the kingdom of heaven? Therefore, ye cannot be saved in your sins.

38 Most Zézrom ismét kérdezett tőle: Isten Fia az igazi Örökkévaló Atya?

39 És Amulek így szólt hozzá: Igen, ő az égnek és a földnek az igazi Örökkévaló Atyja, és minden dolognak, mely azokban van; ő a kezdet és a vég, az első és az utolsó;

40 És el fog jönni a világra, hogy megváltsa a népét, és magára fogja venni mindazok vétkeit, akik hisznek az ő nevében; és ezek azok, akiknek örök élete lesz, és senki máshoz nem jön el a szabadulás.

41 Ezért a gonoszok úgy maradnak, mintha nem lett volna megváltás, kivéve azt, hogy a halál kötelékei megoldódnak; mert íme, eljön a nap, amikor mindenki feltámad a halálból, és Isten elé áll, hogy cselekedetei szerint megítéltesse.

42 Most, van egy halál, melyet időleges halálnak hívnak; és Krisztus halála megoldja ennek az időleges halálnak a kötelékeit, így mindenki feltámad ebből az időleges halálból.

43 A lélek és a test újra egyesül annak tökéletes formájában; a végtagok és az ízületek is visszaállítatnak a saját testükhöz, éppen úgy, ahogyan most vagyunk; és Isten elé állítatunk, és mindent úgy fogunk tudni, ahogy most tudunk, és minden bűnünkre világosan fogunk emlékezni.

44 Most, ez a visszaállítás mindenkihez eljön, öreghez és fiatalhoz is, szolgálóhoz és szabadhoz is, férfhoz és nőhöz is, a gonoszokhoz és az igazlelkűekhez is; és még annyi sem veszik el, mint fejüknek egy hajszála; hanem minden dolog visszaállítatik annak tökéletes testéhez, ahogy az most, vagyis a testben van, és odavitetik és odaállítatik Krisztus, a Fiú, és Isten, az Atya, és a Szent Lélek törvényszéke elé, mely egy Örökkévaló Isten, hogy tetteik szerint megítéltesse nek, hogy jók voltak-e, vagy gonoszak voltak-e.

45 Most íme, én a halandó test halálát illetően és a halandó test feltámadását illetően szóltam hozzátok. Azt mondom nektek, hogy ez a halandó test egy halhatatlan testté támad fel, vagyis a halálból, méghozzá az első halálból az életre, így soha többé meg nem halhatnak; lelkük egyesül a testükkel, hogy soha többé ne válasszák el azokat; így az egész lelki és halhatatlan lesz, így nem láthatnak már többé romlandóságot.

Now Zeezrom saith again unto him: Is the Son of God the very Eternal Father?

And Amulek said unto him: Yea, he is the very Eternal Father of heaven and of earth, and all things which in them are; he is the beginning and the end, the first and the last;

And he shall come into the world to redeem his people; and he shall take upon him the transgressions of those who believe on his name; and these are they that shall have eternal life, and salvation cometh to none else.

Therefore the wicked remain as though there had been no redemption made, except it be the loosing of the bands of death; for behold, the day cometh that all shall rise from the dead and stand before God, and be judged according to their works.

Now, there is a death which is called a temporal death; and the death of Christ shall loose the bands of this temporal death, that all shall be raised from this temporal death.

The spirit and the body shall be reunited again in its perfect form; both limb and joint shall be restored to its proper frame, even as we now are at this time; and we shall be brought to stand before God, knowing even as we know now, and have a bright recollection of all our guilt.

Now, this restoration shall come to all, both old and young, both bond and free, both male and female, both the wicked and the righteous; and even there shall not so much as a hair of their heads be lost; but every thing shall be restored to its perfect frame, as it is now, or in the body, and shall be brought and be arraigned before the bar of Christ the Son, and God the Father, and the Holy Spirit, which is one Eternal God, to be judged according to their works, whether they be good or whether they be evil.

Now, behold, I have spoken unto you concerning the death of the mortal body, and also concerning the resurrection of the mortal body. I say unto you that this mortal body is raised to an immortal body, that is from death, even from the first death unto life, that they can die no more; their spirits uniting with their bodies, never to be divided; thus the whole becoming spiritual and immortal, that they can no more see corruption.

46 Most amikor Amulek befejezte ezen szavakat, a nép ismét csodálkozni kezdett, és Zézrom is reszketni kezdett. És így értek véget Amulek szavai, vagyis ez minden, amit leírtam.

Now, when Amulek had finished these words the people began again to be astonished, and also Zeezrom began to tremble. And thus ended the words of Amulek, or this is all that I have written.

Alma 12

- 1 Most Alma látván, hogy Amulek szavai elhallgattatták Zézromot, mert látta, hogy Amulek megfogta őt az elpusztítására irányuló hazugságaiban és megtévesztéseiben, és látván, hogy reszketni kezdett a bűntudat alatt, kinyitotta száját és beszélni kezdett hozzá, hogy megerősítse Amulek szavait, és azokon túlmenően is elmagyarázza a dolgokat, vagyis azokon túlmenően is feltárja a szentírásokat, mint ahogyan azt Amulek tette.
- 2 Most a nép körös-körül hallotta azokat a szavakat, melyeket Alma Zézromhoz intézett; mert nagy volt a sokaság, és ő ily módon szólt:
- 3 Most Zézrom, látván, hogy megfogtak hazugságaiban és ravaszágaikban, mert nemcsak az embereknek hazudtál, hanem Istennek is; mert íme, ő minden gondolatodat ismeri, és látod, hogy gondolatodat Lelke által tudatja velünk;
- 4 És látod, tudjuk, hogy terved nagyon körmönfont terv volt, az ördög körmönfontása szerint, hogy hazudjon és megtévevessze ezt a népet, hogy ellenünk fordíthatd őket, hogy szidalmazzanak minket és kiűzenek bennünket –
- 5 Most ez volt ellenséged terve, és benned gyakorolta hatalmát. Most szeretném, ha emlékeznél rá, hogy amit neked mondom, azt mindenkinek mondom.
- 6 És íme, mindannyiótoknak mondom, hogy az ellenség csapdája volt ez, melyet azért állított, hogy elfogja ezt a népet, hogy leigázhasson benneteket, hogy körülvehessen benneteket a láncával, hogy örökkévaló pusztulásra láncolhasson le benneteket, az ő fogságának hatalma szerint.
- 7 Most amikor Alma ezeket a szavakat elmondta, Zézrom még jobban kezdett reszketni, mert mind jobban és jobban meggyőződött Isten hatalmáról; és arról is meggyőződött, hogy Alma és Amulek ismerik őt, mert meggyőződött róla, hogy ismerik szívének gondolatait és szándékait; mert hatalom adatott nekik arra, hogy a prófétálás lelke szerint tudhassanak ezekről a dolgokról.

Alma 12

Now Alma, seeing that the words of Amulek had silenced Zeezrom, for he beheld that Amulek had caught him in his lying and deceiving to destroy him, and seeing that he began to tremble under a consciousness of his guilt, he opened his mouth and began to speak unto him, and to establish the words of Amulek, and to explain things beyond, or to unfold the scriptures beyond that which Amulek had done.

Now the words that Alma spake unto Zeezrom were heard by the people round about; for the multitude was great, and he spake on this wise:

Now Zeezrom, seeing that thou hast been taken in thy lying and craftiness, for thou hast not lied unto men only but thou hast lied unto God; for behold, he knows all thy thoughts, and thou seest that thy thoughts are made known unto us by his Spirit;

And thou seest that we know that thy plan was a very subtle plan, as to the subtlety of the devil, for to lie and to deceive this people that thou mightest set them against us, to revile us and to cast us out—

Now this was a plan of thine adversary, and he hath exercised his power in thee. Now I would that ye should remember that what I say unto thee I say unto all.

And behold I say unto you all that this was a snare of the adversary, which he has laid to catch this people, that he might bring you into subjection unto him, that he might encircle you about with his chains, that he might chain you down to everlasting destruction, according to the power of his captivity.

Now when Alma had spoken these words, Zeezrom began to tremble more exceedingly, for he was convinced more and more of the power of God; and he was also convinced that Alma and Amulek had a knowledge of him, for he was convinced that they knew the thoughts and intents of his heart; for power was given unto them that they might know of these things according to the spirit of prophecy.

8 És Zézrom szorgalmasan faggatni kezdte őket, hogy többet tudhasson Isten királyságáról. És ezt kérdezte Almától: Mit jelent az, amit Amulek a halottak feltámadásáról mondott, hogy mindenki feltámad a halálból, az igazak és a hamisak is, és odaviszik őket, hogy Isten elé álljanak és cselekedeteik szerint megítéltessenek?

9 És most Alma elkezdte nekik kifejteni ezeket a dolgokat, mondván: Sokaknak megadatik Isten rejtelmeinek a megismerése; mindazonáltal szigorú parancs alá helyezik őket, hogy csak az ő szavának azon része szerint adjanak abból, melyet az irányában tanúsított figyelem és szorgalom szerint biztosít az emberek gyermekeinek.

10 És ezért aki megkeményíti a szívét, az az ige kisebb részét kapja meg; és aki nem keményíti meg a szívét, annak az ige nagyobb része adatik, míg meg nem adatik neki Isten rejtelmeinek a megismerése, míg meg nem ismeri őket azok teljességében.

11 És azoknak, akik megkeményítik a szívüket, azoknak az ige kisebb része adatik, míg semmit nem tudnak az Ő rejtelmeiről; és ezután foglyul ejti őket az ördög, és az ő akarata leviszi őket a pusztulásba. Most ezt jelentik a pokol láncai.

12 És Amulek világosan beszélt a halált és azt illetően, hogy ebből a halandóságból egy halhatatlan állapotra támasztanak fel minket, és Isten törvényszéke elé visznek, hogy cselekedeteink szerint megítéljenek.

13 Akkor, ha szívünket megkeményítettük vala, igen, ha megkeményítettük szívünket az igével szemben, olyannyira, hogy az nem találhatik bennünk, akkor a helyzetünk rettenetes lesz, mert akkor kárhozzatva leszünk.

14 Mert szavaink kárhozzatni fognak bennünket, igen, minden cselekedetünk kárhozzatni fog minket; nem találhatunk szeplőtelennek; és gondolataink is kárhozzatni fognak minket; és ebben a rettenetes helyzetben nem merünk majd felnézni az Istenünkre; és igencsak örülnénk, ha megparancsolhatnánk a szikláknak és a hegyeknek, hogy omoljanak ránk és rejtssenek el az ő színe elől.

And Zeezrom began to inquire of them diligently, that he might know more concerning the kingdom of God. And he said unto Alma: What does this mean which Amulek hath spoken concerning the resurrection of the dead, that all shall rise from the dead, both the just and the unjust, and are brought to stand before God to be judged according to their works?

And now Alma began to expound these things unto him, saying: It is given unto many to know the mysteries of God; nevertheless they are laid under a strict command that they shall not impart only according to the portion of his word which he doth grant unto the children of men, according to the heed and diligence which they give unto him.

And therefore, he that will harden his heart, the same receiveth the lesser portion of the word; and he that will not harden his heart, to him is given the greater portion of the word, until it is given unto him to know the mysteries of God until he know them in full.

And they that will harden their hearts, to them is given the lesser portion of the word until they know nothing concerning his mysteries; and then they are taken captive by the devil, and led by his will down to destruction. Now this is what is meant by the chains of hell.

And Amulek hath spoken plainly concerning death, and being raised from this mortality to a state of immortality, and being brought before the bar of God, to be judged according to our works.

Then if our hearts have been hardened, yea, if we have hardened our hearts against the word, inasmuch that it has not been found in us, then will our state be awful, for then we shall be condemned.

For our words will condemn us, yea, all our works will condemn us; we shall not be found spotless; and our thoughts will also condemn us; and in this awful state we shall not dare to look up to our God; and we would fain be glad if we could command the rocks and the mountains to fall upon us to hide us from his presence.

15 De ez nem történhet meg; elő kell jönnünk és ott kell előtte, az ő dicsősége, és hatalma, és ereje, fensége és uralma előtt állnunk, és örök szégyenünkre el kell ismernünk, hogy minden ítélete igazságos; hogy minden cselekedetében igazságos, és hogy irgalmas az emberek gyermekeihez, és hogy minden hatalma megvan arra, hogy minden embert megszabadítson, aki hisz az ő nevében és bűnbánathoz illő gyümölcsöt hoz.

16 És most íme, azt mondom nektek, hogy akkor jön el a halál, méghozzá egy második halál, mely egy lelki halál; akkor van itt az ideje annak, hogy aki a bűneiben hal meg, ami az időleges halált illeti, az egy lelki halált is hal majd; igen, meghal azon dolgokat illetően, melyek az igazlelkűséghez tartoznak.

17 És akkor van itt az idő, amikor gyötrelmeik olyanok lesznek, mint egy tüzes, kénköves tó, amelynek lángja örökkön-örökké felfelé száll; és akkor van itt az ideje annak, hogy örökkévaló pusztulásra láncolják le őket, Sátán hatalma és fogsága szerint, mert saját akarata szerint leigázta őket.

18 Akkor, azt mondom nektek, olyanok lesznek, mintha nem lett volna megváltás; mert Isten igazságossága szerint nem lehet őket megváltani; és nem tudnak meghalni, mivel nincs többé romlandóság.

19 Most lőn, hogy amikor Alma bevégezte ezen szavak elmondását, a nép kezdett még jobban csodálkozni;

20 De volt egy bizonyos Antióna, aki egy fővezér volt közöttük, és az előjött és azt kérdezte tőle: Mi ez, amit mondtál, hogy az ember feltámad a halálból, és átváltozik, ezen halandóból egy halhatatlan állapotba, hogy a lélek soha nem halhat meg?

21 Mit jelent a szentírás, mely azt mondja, hogy Isten kerúbokat és egy lángoló pалlost helyezett az Éden kertjének keleti részébe, nehogy első szüleink bemehessenek és egyenek az élet fájának gyümölcséből, és örökké éljenek? És így láthatjuk, hogy egyáltalán nem volt lehetőség rá, hogy örökké éljenek.

22 Most Alma pedig ezt felelte neki: Ez az a dolog, amit éppen meg akartam magyarázni. Most látjuk, hogy Ádám Isten szava szerint igenis elbukott azáltal, hogy evett a tiltott gyümölcsből; és így látjuk, hogy ezen bukás által az egész emberiség elveszett és elbukott nép lett.

But this cannot be; we must come forth and stand before him in his glory, and in his power, and in his might, majesty, and dominion, and acknowledge to our everlasting shame that all his judgments are just; that he is just in all his works, and that he is merciful unto the children of men, and that he has all power to save every man that believeth on his name and bringeth forth fruit meet for repentance.

And now behold, I say unto you then cometh a death, even a second death, which is a spiritual death; then is a time that whosoever dieth in his sins, as to a temporal death, shall also die a spiritual death; yea, he shall die as to things pertaining unto righteousness.

Then is the time when their torments shall be as a lake of fire and brimstone, whose flame ascendeth up forever and ever; and then is the time that they shall be chained down to an everlasting destruction, according to the power and captivity of Satan, he having subjected them according to his will.

Then, I say unto you, they shall be as though there had been no redemption made; for they cannot be redeemed according to God's justice; and they cannot die, seeing there is no more corruption.

Now it came to pass that when Alma had made an end of speaking these words, the people began to be more astonished;

But there was one Antionah, who was a chief ruler among them, came forth and said unto him: What is this that thou hast said, that man should rise from the dead and be changed from this mortal to an immortal state, that the soul can never die?

What does the scripture mean, which saith that God placed cherubim and a flaming sword on the east of the garden of Eden, lest our first parents should enter and partake of the fruit of the tree of life, and live forever? And thus we see that there was no possible chance that they should live forever.

Now Alma said unto him: This is the thing which I was about to explain. Now we see that Adam did fall by the partaking of the forbidden fruit, according to the word of God; and thus we see, that by his fall, all mankind became a lost and fallen people.

- 23 És most íme, azt mondom nektek, hogy ha lehetséges lett volna Ádám számára, hogy akkor egyen az élet fájának gyümölcséből, akkor nem lett volna halál, és érvénytelen lett volna a szó, hazuggá téve Istent, mert ő azt mondta: Ha eszel, akkor biztosan meg fogsz halni.
- 24 És látjuk, hogy a halál utoléri az emberiséget, igen, a halál, amiről Amulek beszélt, mely az időleges halál; mindazonáltal megadatott az embernek egy bizonyos idő, melyben bűnbánatot tarthat; így ez az élet egy próbatételi állapot lett; idő arra, hogy felkészüljön az Istennel való találkozásra; idő arra, hogy felkészüljön arra a végtelen állapotra, melyről beszéltünk, mely a halottak feltámadása után van.
- 25 Most ha nem létezne a megváltás terve, mely a világ megalapítása óta el van készítve, akkor nem volna lehetséges a halottak feltámadása; de el lett készítve a megváltásnak egy terve, mely véghezviszi a halottak feltámadását, melyről beszéltünk.
- 26 És most íme, ha lehetséges lett volna, hogy első szüleink odamenjenek és egyenek az élet fájáról, akkor örökre nyomorultak lettek volna, mert nem lett volna számukra felkészülési állapot; és így meghiusult volna a megváltás terve, és érvénytelen lett volna Isten szava, mert nem lett volna hatása.
- 27 De íme, nem így volt; hanem elő volt írva az embereknek, hogy meg kell halniuk; és a halál után ítéletre kell jönniük, még hozzá ugyanarra az ítéletre, melyről beszéltünk, mely a vég.
- 28 És miután Isten előírta, hogy ezen dolgok utolérjék az embereket, íme, célszerűnek látta, hogy az emberek tudjanak azon dolgokról, melyeket előírt nekik.
- 29 Angyalokat küldött tehát, hogy beszélgessenek velük, és ők lehetővé tették, hogy az emberek lássák az ő dicsőségét.
- 30 És attól az időtől fogva szólítani kezdték nevét; ezért Isten beszélgetett az emberekkel, és megismertette velük a megváltás tervét, mely a világ megalapítása óta el volt készítve; és ezt hitük, és bűnbánatuk és szent cselekedeteik szerint ismertette meg velük.

And now behold, I say unto you that if it had been possible for Adam to have partaken of the fruit of the tree of life at that time, there would have been no death, and the word would have been void, making God a liar, for he said: If thou eat thou shalt surely die.

And we see that death comes upon mankind, yea, the death which has been spoken of by Amulek, which is the temporal death; nevertheless there was a space granted unto man in which he might repent; therefore this life became a probationary state; a time to prepare to meet God; a time to prepare for that endless state which has been spoken of by us, which is after the resurrection of the dead.

Now, if it had not been for the plan of redemption, which was laid from the foundation of the world, there could have been no resurrection of the dead; but there was a plan of redemption laid, which shall bring to pass the resurrection of the dead, of which has been spoken.

And now behold, if it were possible that our first parents could have gone forth and partaken of the tree of life they would have been forever miserable, having no preparatory state; and thus the plan of redemption would have been frustrated, and the word of God would have been void, taking none effect.

But behold, it was not so; but it was appointed unto men that they must die; and after death, they must come to judgment, even that same judgment of which we have spoken, which is the end.

And after God had appointed that these things should come unto man, behold, then he saw that it was expedient that man should know concerning the things whereof he had appointed unto them;

Therefore he sent angels to converse with them, who caused men to behold of his glory.

And they began from that time forth to call on his name; therefore God conversed with men, and made known unto them the plan of redemption, which had been prepared from the foundation of the world; and this he made known unto them according to their faith and repentance and their holy works.

- 31 Parancsolatokat adott tehát az embereknek, mivel a testi dolgokra vonatkozó első parancsolatokat megszegték, és olyanok lettek, mint az istenek, felismerően a jót a gonosztól, és cselekvő helyzetbe hozták magukat, vagyis egy olyan helyzetbe kerültek, ahol saját akaratuk és tetszésük szerint cselekedhettek, hogy gonoszt tesznek vagy jót tesznek –
- 32 Isten tehát, miután megismertette velük a megváltás tervét, parancsolatokat adott nekik, hogy ne tegyenek gonoszt, mert ennek büntetése egy második halál, mely egy örökkévaló halál, ami az igazlelkűséghez tartozó dolgokat illeti; mert az ilyen felett nem lehet hatalma a megváltás tervének, mert Isten legmagasabb jósága szerint az igazságosság cselekedeteit nem lehet elpusztítani.
- 33 De Isten az ő Fia nevében felszólította az embereket (ez lévén az elkészített megváltás terve), mondván: Ha bűnbánatot tartotok és nem keményítitek meg a szíveteket, akkor Egyszülött Fiam által irgalmas leszek hozzátok;
- 34 Aki tehát bűnbánatot tart és nem keményíti meg a szívét, az Egyszülött Fiam által jogot formál majd az irgalomra, így megbocsáttatnak a bűnei; és ezek fognak bemenni az én nyugalomba.
- 35 És aki megkeményíti a szívét és gonoszságot tesz, íme, haragomban megesküszöm, hogy az nem fog bemenni a nyugalomba.
- 36 És most, testvéreim, íme azt mondom nektek, hogy ha megkeményítitek szíveteket, akkor nem fognak bemenni az Úr nyugalomába; gonoszságotok tehát felingerli őt, ezért leküldi rátok a haragját, mint az első felingerlésekor, igen, szava szerint az utolsó felingerlésekor éppen úgy, mint az első idején, lelketek örök pusztulására; szava szerint tehát az utolsó halálra, éppen úgy, mint az elsőre.
- 37 És most, testvéreim, látván, hogy tudjuk ezeket a dolgokat, és ezek igazak, tartsunk hát bűnbánatot, és ne keményítsük meg a szívünket, és ne ingereljük fel az Urat, Istenünket, hogy ne vonjuk magunkra haragját ezen második parancsolatokban, melyeket megadott nekünk; hanem menjünk be Isten nyugalomába, mely szava szerint el van készítve.

Wherefore, he gave commandments unto men, they having first transgressed the first commandments as to things which were temporal, and becoming as gods, knowing good from evil, placing themselves in a state to act, or being placed in a state to act according to their wills and pleasures, whether to do evil or to do good—

Therefore God gave unto them commandments, after having made known unto them the plan of redemption, that they should not do evil, the penalty thereof being a second death, which was an everlasting death as to things pertaining unto righteousness; for on such the plan of redemption could have no power, for the works of justice could not be destroyed, according to the supreme goodness of God.

But God did call on men, in the name of his Son, (this being the plan of redemption which was laid) saying: If ye will repent, and harden not your hearts, then will I have mercy upon you, through mine Only Begotten Son;

Therefore, whosoever repenteth, and hardeneth not his heart, he shall have claim on mercy through mine Only Begotten Son, unto a remission of his sins; and these shall enter into my rest.

And whosoever will harden his heart and will do iniquity, behold, I swear in my wrath that he shall not enter into my rest.

And now, my brethren, behold I say unto you, that if ye will harden your hearts ye shall not enter into the rest of the Lord; therefore your iniquity provoketh him that he sendeth down his wrath upon you as in the first provocation, yea, according to his word in the last provocation as well as the first, to the everlasting destruction of your souls; therefore, according to his word, unto the last death, as well as the first.

And now, my brethren, seeing we know these things, and they are true, let us repent, and harden not our hearts, that we provoke not the Lord our God to pull down his wrath upon us in these his second commandments which he has given unto us; but let us enter into the rest of God, which is prepared according to his word.

Alma 13

- 1 Továbbá, testvéreim, szeretném arra az időre irányítani a figyelmeteket, amikor az Úristen megadta ezeket a parancsolatokat a gyermekeinek; és szeretném, ha emlékeznétek rá, hogy az Úristen papokat rendelt el az ő szent rendje szerint, mely Fiának rendje szerint volt, hogy megtanítsák ezeket a dolgokat a népnek.
- 2 És azok a papok az ő Fiának rendje szerint lettek elrendelve, oly módon, hogy a nép tudja, milyen módon tekintszen várakozással előre az ő Fiára megváltásért.
- 3 És ez az a mód, mely szerint elrendelték őket – rendkívüli hitük és jó cselekedeteik folytán a világ megalapítása óta elhívták és előkészítették őket, Isten előrelátása szerint; először hagyták, hogy válasszák a jót vagy a rosszat; és mivel a jót választották és rendkívül nagy hitet gyakoroltak, szent elhívással hívják el őket, igen, azzal a szent elhívással, mely ilyenekért volt elkészítve egy már elkészített megváltással együtt és a szerint.
- 4 És így hitük folytán hívták el őket erre a szent elhívásra, míg mások szívük keménysége és elméjük vaksága folytán elutasították Isten Lelkét, míg ha nem így lett volna, akkor ugyanolyan nagy kiváltságban részesülhettek volna, mint a testvéreik.
- 5 Vagyis, egyszóval először ugyanolyan helyzetben voltak, mint a testvéreik; így ez a szent elhívás olyanok számára lett a világ megalapítása óta elkészítve, akik nem keményítik meg a szívüket, lévén ez a felkészített Egyszülött Fiú engesztelésében és az által –
- 6 És így ezen szent elhívással hívták el őket, és rendelték el Isten szent rendjének főpapságába, hogy az ő parancsolatait tanítsák az emberek gyermekeinek, hogy azok is beléphessenek az ő nyugalomba –
- 7 Ez a főpapság az ő Fiának rendje szerint való, mely rend a világ megalapítása óta létezik; vagyis más szavakkal napok kezdete és évek vége nélkül való, és az örökkévalóságtól minden örökkévalóságig készült, az ő minden dologra kiterjedő előrelátása szerint –

Alma 13

And again, my brethren, I would cite your minds forward to the time when the Lord God gave these commandments unto his children; and I would that ye should remember that the Lord God ordained priests, after his holy order, which was after the order of his Son, to teach these things unto the people.

And those priests were ordained after the order of his Son, in a manner that thereby the people might know in what manner to look forward to his Son for redemption.

And this is the manner after which they were ordained—being called and prepared from the foundation of the world according to the foreknowledge of God, on account of their exceeding faith and good works; in the first place being left to choose good or evil; therefore they having chosen good, and exercising exceedingly great faith, are called with a holy calling, yea, with that holy calling which was prepared with, and according to, a preparatory redemption for such.

And thus they have been called to this holy calling on account of their faith, while others would reject the Spirit of God on account of the hardness of their hearts and blindness of their minds, while, if it had not been for this they might have had as great privilege as their brethren.

Or in fine, in the first place they were on the same standing with their brethren; thus this holy calling being prepared from the foundation of the world for such as would not harden their hearts, being in and through the atonement of the Only Begotten Son, who was prepared—

And thus being called by this holy calling, and ordained unto the high priesthood of the holy order of God, to teach his commandments unto the children of men, that they also might enter into his rest—

This high priesthood being after the order of his Son, which order was from the foundation of the world; or in other words, being without beginning of days or end of years, being prepared from eternity to all eternity, according to his foreknowledge of all things—

- 8 Most ily módon rendelték el őket – szent elhívással hívták el és szent szertartással rendelték el őket, és magukra vették a szent rend főpapságát, mely elhívás, és szertartás és főpapság kezdet és vég nélkül való –
- 9 Így örökre főpapok lesznek, a Fiúnak, az Atya Egyszülöttjének rendje szerint, aki napok kezdete és évek vége nélkül való, aki kegyelemmel, pártatlansággal és igazsággal teljes. És ez így van. Ámen.
- 10 Most ahogyan a szent rendet vagyis ezen főpapságot illetően mondtam, sokan voltak, akiket elrendeltek és akik Isten főpapjai lettek; és ez rendkívüli hitük, és bűnbánatuk és Isten előtti igazlelkőségük folytán volt, mivel azt választották, hogy inkább bűnbánatot tartanak és igazlelkű dolgokon fáradoznak, mintsem hogy elveszenek;
- 11 Ezért elhívták őket ezen szent rend szerint, és megszenteltettek, és a Bárány vére által fehérre lett mosva a ruhájuk.
- 12 Most miután megszentelte őket a Szentlélek, mivel fehérre lett a ruházatuk, és mivel tiszták és szepőtlenek voltak Isten előtt, már csak irtózáttal tudtak a bűnre tekinteni; és sokan, rendkívül sokan voltak, akik tisztává lettek és beléptek Uruk, Istenük nyugalomába.
- 13 És most, testvéreim, szeretném, ha megalázkodnátok Isten előtt és bűnbánathoz illő gyümölcsöt hoznátok, hogy ti is bemehesetek ebbe a nyugalomba.
- 14 Igen, alázkodjatok meg, éppen úgy, ahogyan a nép Melkisédek napjaiban, aki főpap is volt ugyanazon rend szerint, melyről beszéltem, aki szintén örökre magára vette a főpapságot.
- 15 És ő ugyanaz a Melkisédek volt, akinek Ábrahám tizedet fizetett; igen, még a mi atyánk, Ábrahám is tizedet fizetett, egy tizedét mindannak, amit birtokolt.
- 16 Most azért adattak ily módon ezek a szertartások, hogy ezáltal a nép várakozással tekinthessen Isten Fiára, mintája lévén ez az ő rendjének, vagyis lévén ez az ő rendje, és ez azért volt így, hogy várakozással tekinthessenek rá bűneik bocsánatáért, hogy beme-hessenek az Úr nyugalomába.

Now they were ordained after this manner—being called with a holy calling, and ordained with a holy ordinance, and taking upon them the high priesthood of the holy order, which calling, and ordinance, and high priesthood, is without beginning or end—

Thus they become high priests forever, after the order of the Son, the Only Begotten of the Father, who is without beginning of days or end of years, who is full of grace, equity, and truth. And thus it is. Amen.

Now, as I said concerning the holy order, or this high priesthood, there were many who were ordained and became high priests of God; and it was on account of their exceeding faith and repentance, and their righteousness before God, they choosing to repent and work righteousness rather than to perish;

Therefore they were called after this holy order, and were sanctified, and their garments were washed white through the blood of the Lamb.

Now they, after being sanctified by the Holy Ghost, having their garments made white, being pure and spotless before God, could not look upon sin save it were with abhorrence; and there were many, exceedingly great many, who were made pure and entered into the rest of the Lord their God.

And now, my brethren, I would that ye should humble yourselves before God, and bring forth fruit meet for repentance, that ye may also enter into that rest.

Yea, humble yourselves even as the people in the days of Melchizedek, who was also a high priest after this same order which I have spoken, who also took upon him the high priesthood forever.

And it was this same Melchizedek to whom Abraham paid tithes; yea, even our father Abraham paid tithes of one-tenth part of all he possessed.

Now these ordinances were given after this manner, that thereby the people might look forward on the Son of God, it being a type of his order, or it being his order, and this that they might look forward to him for a remission of their sins, that they might enter into the rest of the Lord.

17 Most ez a Melkisédek király volt Sáleem földje felett; és népe megátalkodott a gonoszságban és az utálatosságban; igen, mindnyájan eltévelyedtek; telve voltak mindenféle gonoszsággal;

18 De mivel Melkisédek hatalmas hitet gyakorolt és Isten szent rendje szerint megkapta a főpapság hivatalát, bűnbánatot prédikált a népének. És íme, bűnbánatot tartottak; és Melkisédek békét teremtett azon a földön napjaiban; ezért a békesség hercegének hívták, mert Sáleem királya volt; és az atyja alatt uralkodott.

19 És sokan voltak előtte és sokan voltak utána is, de egy sem volt nagyobb; ezért különösen őt emlegették.

20 Most nem szükséges felidézni a dolgot; amit elmondtam, az elegendő. Íme, előttetek vannak a szentírások; ha kiforgatjátok őket, akkor az a saját pusztulásotokra lesz.

21 És most lőn, hogy amikor Alma elmondta nekik ezeket a szavakat, kinyújtotta feléjük a kezét, és erős hangon felkiáltott, mondván: Most van itt a bűnbánat ideje, mert közeleg a szabadulás napja;

22 Igen, és az Úr hangja angyalok szája által kijelenti azt minden nemzetnek; igen, kijelenti azt, hogy nagy öröm örvendetes híreiben lehessen részükhöz; igen, és hangot ad ezeknek az örvendetes híreknek minden népe között, igen, még azok között is, akik szét vannak szórva a föld színén; így ezek a hírek eljutottak hozzánk.

23 És világos kifejezésekkel tudatják velünk ezeket, hogy megérthessük, hogy ne tévedhessünk; és ez azért van, mert vándorok vagyunk egy idegen földön; ezért igen kedveltek vagyunk, mert szólóskertünk minden részén kijelentik nekünk ezeket az örvendetes híreket.

24 Mert íme, angyalok jelentik ki azt most sokaknak a földünkön; és ez az emberek gyermekei szívének felkészítése céljából történik, hogy befogadják a szavát akkor, amikor ő eljön dicsőségében.

Now this Melchizedek was a king over the land of Salem; and his people had waxed strong in iniquity and abomination; yea, they had all gone astray; they were full of all manner of wickedness;

But Melchizedek having exercised mighty faith, and received the office of the high priesthood according to the holy order of God, did preach repentance unto his people. And behold, they did repent; and Melchizedek did establish peace in the land in his days; therefore he was called the prince of peace, for he was the king of Salem; and he did reign under his father.

Now, there were many before him, and also there were many afterwards, but none were greater; therefore, of him they have more particularly made mention.

Now I need not rehearse the matter; what I have said may suffice. Behold, the scriptures are before you; if ye will wrest them it shall be to your own destruction.

And now it came to pass that when Alma had said these words unto them, he stretched forth his hand unto them and cried with a mighty voice, saying: Now is the time to repent, for the day of salvation draweth nigh;

Yea, and the voice of the Lord, by the mouth of angels, doth declare it unto all nations; yea, doth declare it, that they may have glad tidings of great joy; yea, and he doth sound these glad tidings among all his people, yea, even to them that are scattered abroad upon the face of the earth; wherefore they have come unto us.

And they are made known unto us in plain terms, that we may understand, that we cannot err; and this because of our being wanderers in a strange land; therefore, we are thus highly favored, for we have these glad tidings declared unto us in all parts of our vineyard.

For behold, angels are declaring it unto many at this time in our land; and this is for the purpose of preparing the hearts of the children of men to receive his word at the time of his coming in his glory.

25 És most csak arra várunk, hogy angyalok szája jelentse ki nekünk az örömteli híreket az ő eljövételéről; mert az idő eljön, nem tudjuk, milyen hamar. Adja az Isten, hogy az én napjaimban lehessen ez; de legyen az előbb vagy utóbb, én örvendezni fogok benne.

26 És angyalok szája igaz és szent emberekkel fogja ezt tudatni eljövételének idején, hogy atyáink szavai beteljesedhessenek, aszerint, amit róla mondtak, mely a bennük lévő prófétálás lelke szerint volt.

27 És most, testvéreim, szívem mélyéből kívánom, igen, nagy, méghozzá fájdalmas aggodalommal, hogy hallgassatok a szavaimra, és vessétek el a bűneiteket, és ne halogassátok bűnbánatotok napját;

28 Hanem alázkodjatok meg az Úr előtt, és szólítsátok az ő szent nevét, és folyamatosan legyetek éberek és imádkozzatok, hogy ne kísértsenek meg benneteket azon felül, amit el tudtok viselni, és így a Szent Lélek vezessen benneteket, alázatossá, szelíddé, engedékennyé, türelmessé válva, telve szeretettel és minden hosszútűréssel;

29 És hitetek legyen az Úrban, és reményetek abban, hogy örök életet fogtok kapni; és mindig Isten szeretete legyen a szívetekben, hogy az utolsó napon felmeltessetek és bemenjetekek az ő nyugalomába.

30 És az Úr biztosítsa nektek a bűnbánatot, hogy ne vonjátok magatokra a haragját, hogy ne kötözzenek le benneteket a pokol láncai, hogy ne szenvedjétek el a második halált.

31 És Alma még több szót szólta a néphez, mely nincs leírva ebben a könyvben.

And now we only wait to hear the joyful news declared unto us by the mouth of angels, of his coming; for the time cometh, we know not how soon. Would to God that it might be in my day; but let it be sooner or later, in it I will rejoice.

And it shall be made known unto just and holy men, by the mouth of angels, at the time of his coming, that the words of our fathers may be fulfilled, according to that which they have spoken concerning him, which was according to the spirit of prophecy which was in them.

And now, my brethren, I wish from the inmost part of my heart, yea, with great anxiety even unto pain, that ye would hearken unto my words, and cast off your sins, and not procrastinate the day of your repentance;

But that ye would humble yourselves before the Lord, and call on his holy name, and watch and pray continually, that ye may not be tempted above that which ye can bear, and thus be led by the Holy Spirit, becoming humble, meek, submissive, patient, full of love and all long-suffering;

Having faith on the Lord; having a hope that ye shall receive eternal life; having the love of God always in your hearts, that ye may be lifted up at the last day and enter into his rest.

And may the Lord grant unto you repentance, that ye may not bring down his wrath upon you, that ye may not be bound down by the chains of hell, that ye may not suffer the second death.

And Alma spake many more words unto the people, which are not written in this book.

Alma 14

- 1 És lőn, hogy miután bevégezte a néphez intézett beszédet, sokan közülük hittek a szavainak, és kezdtek bűnbánatot tartani és kutatni a szentírásokat.
- 2 De a többségük arra vágyott, hogy elpusztíthassa Almát és Amuleket; mert haragudtak Almára, Zézromhoz intézett szavainak nyíltsága miatt; és azt is mondták, hogy Amulek hazudott nekik, és szidalmazta a törvényüket, valamint törvénytudóikat és bíráikat is.
- 3 És Almára és Amulekre is haragudtak; és mivel oly nyíltan tettek tanúságot a gonoszságuk ellen, arra törekedtek, hogy titokban eltávolítsák őket.
- 4 De lőn, hogy mégsem tették ezt, hanem fogták és erős kötelekkel megkötözték, és az ország főbírája elé vitték őket.
- 5 És a nép előállt és tanúskodott ellenük – tanúsítva, hogy szidalmazták a törvényt, valamint az ország törvénytudóit és bírait, és az egész országban lévő népet is; és arról is bizonyosságot tettek, hogy csak egy Isten van, és hogy ő el fogja küldeni Fiát a nép közé, de ő nem fogja megszabadítani őket; és sok ilyen dolgról tanúskodott a nép Alma és Amulek ellen. Most ez az ország főbírója előtt történt.
- 6 És lőn, hogy Zézrom megdöbbsent az elhangzott szavakon; és az elmék vakságáról is tudott, melyet hazug szavaival okozott a nép között; és lelkét felszaggatta saját bűnének tudata; igen, a pokol kínjai kezdték körülvenni őt.
- 7 És lőn, hogy kiáltozni kezdett a néphez, mondván: Íme, bűnös vagyok, és ezek az emberek szeplőtlenek Isten előtt. És attól kezdve könnyörögni kezdett értük; de a nép szidalmazta őt, mondván: Téged is megszállt az ördög? És leköpdösték és kiteszítették maguk közül, és mindenki mással így tettek, aki hitt az Alma és Amulek által elmondott szavakban; és kiűzték őket, és embereket küldtek, hogy köveket vessek rájuk.

Alma 14

And it came to pass after he had made an end of speaking unto the people many of them did believe on his words, and began to repent, and to search the scriptures.

But the more part of them were desirous that they might destroy Alma and Amulek; for they were angry with Alma, because of the plainness of his words unto Zeezrom; and they also said that Amulek had lied unto them, and had reviled against their law and also against their lawyers and judges.

And they were also angry with Alma and Amulek; and because they had testified so plainly against their wickedness, they sought to put them away privily.

But it came to pass that they did not; but they took them and bound them with strong cords, and took them before the chief judge of the land.

And the people went forth and witnessed against them—testifying that they had reviled against the law, and their lawyers and judges of the land, and also of all the people that were in the land; and also testified that there was but one God, and that he should send his Son among the people, but he should not save them; and many such things did the people testify against Alma and Amulek. Now this was done before the chief judge of the land.

And it came to pass that Zeezrom was astonished at the words which had been spoken; and he also knew concerning the blindness of the minds, which he had caused among the people by his lying words; and his soul began to be harrowed up under a consciousness of his own guilt; yea, he began to be encircled about by the pains of hell.

And it came to pass that he began to cry unto the people, saying: Behold, I am guilty, and these men are spotless before God. And he began to plead for them from that time forth; but they reviled him, saying: Art thou also possessed with the devil? And they spit upon him, and cast him out from among them, and also all those who believed in the words which had been spoken by Alma and Amulek; and they cast them out, and sent men to cast stones at them.

- 8 És összeszedték a feleségeiket és a gyermekeiket, és aki hitt, vagy akit arra tanítottak, hogy higgyen Isten szavában, azokat mind tűzre vették; és a feljegyzéseiket is előhozták, melyek a szentírásokat tartalmazták, és azokat is a tűzre vetették, hogy elégjenek és elpusztítsa őket a tűz.
- 9 És lőn, hogy fogták Almát és Amuleket, és elvitték őket a vértanúság helyére, hogy tanúi legyenek azok elpusztításának, akiket elemésztt a tűz.
- 10 És amikor Amulek látta a tűzben emésztődő asszonyok és gyermekek kínjait, ő is szenvedett; és így szólt Almához: Hogy lehetünk tanúi ennek a rettenetes látványnak? Nyújtsuk hát ki a kezeinket, és gyakoroljuk Isten hatalmát, mely bennünk van, és mentjük meg őket a lángoktól.
- 11 De Alma így szólt hozzá: A Lélek arra kényszerít, hogy ne nyújtsam ki a kezem; mert íme, az Úr dicsőségben magához fogadja őket fent; és azért engedi meg, hogy megtegyék ezt a dolgot, vagyis hogy a nép megtehesse velük ezt a dolgot, szívük keménysége miatt, hogy igazságosak lehessenek az ítéletek, melyeket haragjában gyakorol majd rajtuk; és az ártatlanok vére tanúságként áll majd ellenük, igen, és hangosan vádolja őket az utolsó napon.
- 12 Most Amulek így szólt Almához: Íme, talán minket is meg fognak égetni.
- 13 És Alma így szólt: Legyen az Úr akarata szerint. De íme, munkánk még nincs befejezve; ezért nem égetnek meg minket.
- 14 Most lőn, hogy amikor a tűzbe vetettek teste felémésztődött, és a velük együtt bevetett feljegyzések is, az ország főbírója odajött és megállt Alma és Amulek előtt, mialatt meg voltak kötözve; és kezével arcul ütötte őket, és így szólt hozzájuk: Azok után, amiket láttatok, fogjátok-e ismét azt prédikálni ennek a népnek, hogy tüzes és kénköves tóba vetik majd őket?

And they brought their wives and children together, and whosoever believed or had been taught to believe in the word of God they caused that they should be cast into the fire; and they also brought forth their records which contained the holy scriptures, and cast them into the fire also, that they might be burned and destroyed by fire.

And it came to pass that they took Alma and Amulek, and carried them forth to the place of martyrdom, that they might witness the destruction of those who were consumed by fire.

And when Amulek saw the pains of the women and children who were consuming in the fire, he also was pained; and he said unto Alma: How can we witness this awful scene? Therefore let us stretch forth our hands, and exercise the power of God which is in us, and save them from the flames.

But Alma said unto him: The Spirit constraineth me that I must not stretch forth mine hand; for behold the Lord receiveth them up unto himself, in glory; and he doth suffer that they may do this thing, or that the people may do this thing unto them, according to the hardness of their hearts, that the judgments which he shall exercise upon them in his wrath may be just; and the blood of the innocent shall stand as a witness against them, yea, and cry mightily against them at the last day.

Now Amulek said unto Alma: Behold, perhaps they will burn us also.

And Alma said: Be it according to the will of the Lord. But, behold, our work is not finished; therefore they burn us not.

Now it came to pass that when the bodies of those who had been cast into the fire were consumed, and also the records which were cast in with them, the chief judge of the land came and stood before Alma and Amulek, as they were bound; and he smote them with his hand upon their cheeks, and said unto them: After what ye have seen, will ye preach again unto this people, that they shall be cast into a lake of fire and brimstone?

- 15 Íme, látjátok, hogy nem volt hatalmatokban megmenteni azokat, akiket a tűzbe vetettek; és Isten sem mentette meg őket azért, mert a ti hiteteken voltak. És a bíró ismét arcul ütötte őket, és ezt kérdezte: Mít mondotok magatokért?
- 16 Most, ez a bíró azon Nehór hitének rendjéhez tartozott, aki Gedeont megölte.
- 17 És lőn, hogy Alma és Amulek semmit nem válaszoltak neki; és ő újra megütötte őket, és átadta a hivatalnokoknak, hogy vessék őket börtönbe.
- 18 És amikor börtönbe vetették őket és három napig ott voltak, jött sok törvénytudó és bíró, és pap és tanító, akik Nehór hitvallásán voltak; és bejöttek a börtönbe, hogy meglátogassák őket, és sok igével kapcsolatban kérdezték őket, de azok semmit nem válaszoltak nekik.
- 19 És lőn, hogy a bíró eléjük állt és így szólt: Miért nem válaszoltok ezen emberek szavaira? Nem tudjátok, hogy hatalmamban van átadni benneteket a lángoknak? És megparancsolta nekik, hogy beszéljenek; de ők semmit nem válaszoltak.
- 20 És lőn, hogy eltávoztak és útjukra mentek, de másnap ismét eljöttek; és a bíró is ismét arcul ütötte őket. És még sokan előre jöttek és megütötték őket, mondván: Felálltok-e ismét, hogy ítélezzetek ezen a népen, és kárhoztassátok a törvényünket? Ha oly nagy hatalmatok van, akkor miért nem szabadítjátok ki magatokat?
- 21 És sok hasonló dolgot mondtak nekik, és csikorogtatták rájuk a fogukat, és leköpdösték őket és azt kérdezték: Hogy fogunk kinézni, amikor elkárhozzunk?
- 22 És sok hasonló dolgot, igen, mindenféle hasonló dolgot mondtak nekik; és így csúfolták őket sok napon át. És megvonták tőlük az ételt, hogy éhezzenek, és a vizet, hogy szomjazzanak; és a ruháikat is elvették tőlük, így mezítelenek voltak; és erős kötelekkel voltak megkötözve és börtönbe voltak zárva.

Behold, ye see that ye had not power to save those who had been cast into the fire; neither has God saved them because they were of thy faith. And the judge smote them again upon their cheeks, and asked: What say ye for yourselves?

Now this judge was after the order and faith of Nehor, who slew Gideon.

And it came to pass that Alma and Amulek answered him nothing; and he smote them again, and delivered them to the officers to be cast into prison.

And when they had been cast into prison three days, there came many lawyers, and judges, and priests, and teachers, who were of the profession of Nehor; and they came in unto the prison to see them, and they questioned them about many words; but they answered them nothing.

And it came to pass that the judge stood before them, and said: Why do ye not answer the words of this people? Know ye not that I have power to deliver you up unto the flames? And he commanded them to speak; but they answered nothing.

And it came to pass that they departed and went their ways, but came again on the morrow; and the judge also smote them again on their cheeks. And many came forth also, and smote them, saying: Will ye stand again and judge this people, and condemn our law? If ye have such great power why do ye not deliver yourselves?

And many such things did they say unto them, gnashing their teeth upon them, and spitting upon them, and saying: How shall we look when we are damned?

And many such things, yea, all manner of such things did they say unto them; and thus they did mock them for many days. And they did withhold food from them that they might hunger, and water that they might thirst; and they also did take from them their clothes that they were naked; and thus they were bound with strong cords, and confined in prison.

23 És lőn, hogy miután sok napon át szenvedtek így, (és ez a bírák Nefi népe feletti uralmának tizedik évében, a tizedik hónapban volt, a tizenkettedik napon) az Ammonihá földje feletti főbíró, és tanítóik és törvénytudóik közül sokan bementek a börtönbe, ahol Alma és Amulek kötelekkel meg volt kötözve.

24 És a főbíró megállt előttük, és megint megütötte őket és így szólt hozzájuk: Ha birtokoljátok Isten hatalmát, akkor szabadítsátok ki magatokat ezekből a kötelekből, és akkor elhisszük, hogy az Úr szavaitok szerint el fogja pusztítani ezt a népet.

25 És lőn, hogy mindannyian odamentek és megütöttek őket, ugyanazokat a szavakat mondván, egészen a legutolsóig; és amikor a legutolsó is szólt hozzájuk, Isten hatalma volt Almán és Amuleken, és felemelkedtek és talpra álltak.

26 És Alma felkiáltott, mondván: Meddig kell elviselnünk ezeket a nagy megpróbáltatásokat, Ó Uram? Ó Uram, adj nekünk erőt hitünk szerint, mely Krisztusban van, még hozzá a szabadulásra. És elszakították a köteleket, melyekkel meg voltak kötözve; és amikor a nép ezt meglátta, menekülni kezdtek, mert a pusztulás félelme szállta meg őket.

27 És lőn, hogy oly nagy volt a félelmük, hogy a földre rogytak, és nem érték el a börtön külső kapuját; és a föld hatalmasat rázkódott, és a börtön falai úgy kettéhasadtak, hogy a földre omlottak; és az Almát és Amuleket ütlegelő főbírókat, és törvénytudókat, és papokat és tanítókat megölte annak leomlása.

28 És Alma és Amulek kijöttek a börtönből, és nem sérültek meg; mert az Úr hatalmat adott nekik, hitük szerint, mely Krisztusban volt. És egyenesen kijöttek a börtönből; és megszabadultak a köteleiktől; és a börtön a földre omlott, és Almán és Amuleken kívül minden lélek meghalt annak falain belül; és ők egyenesen bejöttek a városba.

And it came to pass after they had thus suffered for many days, (and it was on the twelfth day, in the tenth month, in the tenth year of the reign of the judges over the people of Nephi) that the chief judge over the land of Ammonihah and many of their teachers and their lawyers went in unto the prison where Alma and Amulek were bound with cords.

And the chief judge stood before them, and smote them again, and said unto them: If ye have the power of God deliver yourselves from these bands, and then we will believe that the Lord will destroy this people according to your words.

And it came to pass that they all went forth and smote them, saying the same words, even until the last; and when the last had spoken unto them the power of God was upon Alma and Amulek, and they rose and stood upon their feet.

And Alma cried, saying: How long shall we suffer these great afflictions, O Lord? O Lord, give us strength according to our faith which is in Christ, even unto deliverance. And they broke the cords with which they were bound; and when the people saw this, they began to flee, for the fear of destruction had come upon them.

And it came to pass that so great was their fear that they fell to the earth, and did not obtain the outer door of the prison; and the earth shook mightily, and the walls of the prison were rent in twain, so that they fell to the earth; and the chief judge, and the lawyers, and priests, and teachers, who smote upon Alma and Amulek, were slain by the fall thereof.

And Alma and Amulek came forth out of the prison, and they were not hurt; for the Lord had granted unto them power, according to their faith which was in Christ. And they straightway came forth out of the prison; and they were loosed from their bands; and the prison had fallen to the earth, and every soul within the walls thereof, save it were Alma and Amulek, was slain; and they straightway came forth into the city.

29 Most a nép hallván a nagy zajt, odacsődült, hogy megtudja annak okát; és amikor meglátták Almat és Amuleket a börtönből kijönni, és hogy annak falai a földre omlottak, nagy félelem ütött beléjük, és menekültek Alma és Amulek színe elől, még hozzá úgy, ahogyan a kecske menekül gidáival két orozlán elől; és így menekültek Alma és Amulek színe elől.

Now the people having heard a great noise came running together by multitudes to know the cause of it; and when they saw Alma and Amulek coming forth out of the prison, and the walls thereof had fallen to the earth, they were struck with great fear, and fled from the presence of Alma and Amulek even as a goat fleeth with her young from two lions; and thus they did flee from the presence of Alma and Amulek.

Alma 15

- 1 És lőn, hogy Alma és Amulek parancsot kaptak, hogy menjenek ki abból a városból; és ők kimentek, és eljöttek, méghozzá Szidóm földjére, és íme, ott rátaláltak mindazokra az emberekre, akik Ammonihá földjéről eljöttek, akiket azért taszítottak ki és köveztek meg, mert hittek Alma szavaiban.
- 2 És elmondták nekik mindazt, ami feleségeikkel és gyermekeikkel történt, és magukról is beszéltek nekik, és az őket kiszabadító hatalomról.
- 3 Zézrom pedig betegen feküdt Szidómban, égető lázzal, melyet elméjének nagy gyötrelmei okoztak, gonoszsága miatt, mert azt gondolta, hogy Alma és Amulek már nincs többé; és azt gondolta, hogy az ő gonoszsága miatt ölték meg őket. És ez a nagy bűn, és sok más bűne felszaggatta elméjét, míg az rendkívül keserves nem lett, és nem volt szabadulás; ezért égető hőség kezdte perzselni.
- 4 Most amikor meghallotta, hogy Alma és Amulek Szidóm földjén vannak, szíve kezdett felbátorodni, és rögtön üzenetet küldött nekik, kérvén őket, hogy jöjjenek el hozzá.
- 5 És lőn, hogy rögtön elmentek, engedelmeskedve az üzenetnek, melyet elküldött nekik; és bementek a házba Zézromhoz; és az ágyán találták őt, betegen, égető láztól igen leverten; és az elméje is rendkívül el volt keseredve a bűnei miatt; és amikor meglátta őket, kinyújtotta a kezét, és könyörgött nekik, hogy gyógyítsák meg őt.
- 6 És lőn, hogy Alma, kezét megfogván így szólt hozzá: Hiszel-e Krisztus szabadító hatalmában?
- 7 És ő felelt és így szólt: Igen, hiszem mindazokat a szavakat, melyeket tanítottál.
- 8 És Alma így szólt: Ha hiszel Krisztus megváltásában, akkor meggyógyulhatsz.
- 9 És ő így szólt: Igen, hiszek szavaid szerint.
- 10 És akkor Alma az Úrhoz fohászkozott, mondván: Ó Uram, Istenünk, irgalmazz ennek az embernek és gyógyítsd meg őt hite szerint, mely Krisztusban van.

Alma 15

And it came to pass that Alma and Amulek were commanded to depart out of that city; and they departed, and came out even into the land of Sidom; and behold, there they found all the people who had departed out of the land of Ammonihah, who had been cast out and stoned, because they believed in the words of Alma.

And they related unto them all that had happened unto their wives and children, and also concerning themselves, and of their power of deliverance.

And also Zeezrom lay sick at Sidom, with a burning fever, which was caused by the great tribulations of his mind on account of his wickedness, for he supposed that Alma and Amulek were no more; and he supposed that they had been slain because of his iniquity. And this great sin, and his many other sins, did harrow up his mind until it did become exceedingly sore, having no deliverance; therefore he began to be scorched with a burning heat.

Now, when he heard that Alma and Amulek were in the land of Sidom, his heart began to take courage; and he sent a message immediately unto them, desiring them to come unto him.

And it came to pass that they went immediately, obeying the message which he had sent unto them; and they went in unto the house unto Zeezrom; and they found him upon his bed, sick, being very low with a burning fever; and his mind also was exceedingly sore because of his iniquities; and when he saw them he stretched forth his hand, and besought them that they would heal him.

And it came to pass that Alma said unto him, taking him by the hand: Believest thou in the power of Christ unto salvation?

And he answered and said: Yea, I believe all the words that thou hast taught.

And Alma said: If thou believest in the redemption of Christ thou canst be healed.

And he said: Yea, I believe according to thy words.

And then Alma cried unto the Lord, saying: O Lord our God, have mercy on this man, and heal him according to his faith which is in Christ.

- 11 És amikor Alma ezeket a szavakat kimondta, Zeezrom talpra ugrott és járni kezdett; és ez az egész nép nagy csodálkozására történt; és ennek híre elterjedt szerte Szidóm egész földjén.
- 12 És Alma megkeresztelte Zeezromot az Úrnak; és ő attól az időtől kezdve prédikálni kezdett a népnek.
- 13 És Alma megalapított egy gyülekezetet Szidóm földjén, és papokat és tanítókat szentelt fel az országban, hogy az Úrnak mindazokat megkereszteljék, akik meg akartak keresztelkedni.
- 14 És lőn, hogy ezek sokan voltak; mert Szidóm környékének minden tájáról odasereglettek és megkeresztelkedtek.
- 15 De ami az Ammonihah földjén lévő népet illeti, ők még keményszívű és merevnyakú nép maradtak; és nem bánták meg a bűneiket, az ördögnek tulajdonítván Alma és Amulek minden hatalmát; mert Nehor hitvallásán voltak, és nem hittek bűneik megbánásában.
- 16 És lőn, hogy Alma és Amulek, mivel Amulek Isten szaváért minden aranyát, és ezüstjét és becses dolgát elhagyta, mely Ammonihah földjén volt, és mivel elutasították azok, akik egykor a barátai voltak, és az apja és a rokonai is;
- 17 Ezért miután Alma megalapította a gyülekezetet Szidómban, nagy mérsékletet látott, igen, látta, hogy a nép mérsékli szíve gögjét, és kezdenek megalázkodni Isten előtt, és kezdenek összegyűlni a szentélyeiknél, hogy Istennek hódoljanak az oltár előtt, folyamatosan éberén és imádkozva, hogy megszabadulhassanak Sátántól és a haláltól és a pusztulástól –
- 18 Most amint mondtam, miután Alma látta minden dolgot, vette tehát Amuleket és átjött Zarahemla földjére, és a saját házába vitte, és szolgált neki a megpróbáltatásaiban, és erősítette őt az Úrban.
- 19 Így végződött a bírák Nefi népe fölötti uralmának tizedik éve.

And when Alma had said these words, Zeezrom leaped upon his feet, and began to walk; and this was done to the great astonishment of all the people; and the knowledge of this went forth throughout all the land of Sidom.

And Alma baptized Zeezrom unto the Lord; and he began from that time forth to preach unto the people.

And Alma established a church in the land of Sidom, and consecrated priests and teachers in the land, to baptize unto the Lord whosoever were desirous to be baptized.

And it came to pass that they were many; for they did flock in from all the region round about Sidom, and were baptized.

But as to the people that were in the land of Ammonihah, they yet remained a hard-hearted and a stiffnecked people; and they repented not of their sins, ascribing all the power of Alma and Amulek to the devil; for they were of the profession of Nehor, and did not believe in the repentance of their sins.

And it came to pass that Alma and Amulek, Amulek having forsaken all his gold, and silver, and his precious things, which were in the land of Ammonihah, for the word of God, he being rejected by those who were once his friends and also by his father and his kindred;

Therefore, after Alma having established the church at Sidom, seeing a great check, yea, seeing that the people were checked as to the pride of their hearts, and began to humble themselves before God, and began to assemble themselves together at their sanctuaries to worship God before the altar, watching and praying continually, that they might be delivered from Satan, and from death, and from destruction—

Now as I said, Alma having seen all these things, therefore he took Amulek and came over to the land of Zarahemla, and took him to his own house, and did administer unto him in his tribulations, and strengthened him in the Lord.

And thus ended the tenth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

Alma 16

- 1 És lőn a bírák Nepi népe feletti uralmának tizenegyedik évében, a második hónap ötödik napján, miután addig nagy béke uralkodott Zarahemla földjén, miután nem voltak sem háborúk, sem viszálykodások egy bizonyos számú éven át, méghozzá míg a tizenegyedik év második hónapjának ötödik napjáig, háború híre hangzott szerte az országban.
- 2 Mert íme, a lámániták seregei betörték a vadon felől az ország határaiba, méghozzá Ammonihá városába, és elkezdtek gyilkolni a népet és pusztítani a várost.
- 3 És most lőn, hogy mielőtt a nefiták elegendő sereget gyűjthettek volna, hogy kiűzzék őket az országból, azok elpusztították a népet, mely Ammonihá városában volt, és néhányat Noé határaiban is, másokat pedig fogolyként a vadonba vittek.
- 4 Most lőn, hogy a nefiták szerették volna visszaszerelni azokat, akiket fogolyként a vadonba hurcoltak.
- 5 Ezért az, akit főkapitánynak neveztek ki a nefiták seregei felett, (és az ő neve Zorám volt, és két fia volt, Lehi és Aha) – most, Zorám és két fia, mivel tudták, hogy Alma a főpap az egyház felett, és hallották, hogy rendelkezik a prófétálás lelkével, elmentek tehát hozzá és tudni kívánták tőle, hogy az Úr mit szeretne, hova menjenek a vadonba testvéreik felkutatására, akiket foglyul ejtettek a lámániták.
- 6 És lőn, hogy Alma megkérdezte az Urat az ügyet illetően. És Alma visszatért, és így szólt hozzájuk: Íme, a lámániták a déli vadonban fognak átkelni a Sidon folyón, messze fent, Manti földjének határain túl. És íme, ott találkozhatok velük, a Sidon folyótól keletre, és ott az Úr át fogja adni nektek testvéreiteket, akiket foglyul ejtettek a lámániták.
- 7 És lőn, hogy Zorám és fiai seregeikkel átkeltek a Sidon folyón, és Manti határán túl, a déli vadonba vonultak, mely a Sidon folyó keleti oldalán volt.

Alma 16

And it came to pass in the eleventh year of the reign of the judges over the people of Nephi, on the fifth day of the second month, there having been much peace in the land of Zarahemla, there having been no wars nor contentions for a certain number of years, even until the fifth day of the second month in the eleventh year, there was a cry of war heard throughout the land.

For behold, the armies of the Lamanites had come in upon the wilderness side, into the borders of the land, even into the city of Ammonihah, and began to slay the people and destroy the city.

And now it came to pass, before the Nephites could raise a sufficient army to drive them out of the land, they had destroyed the people who were in the city of Ammonihah, and also some around the borders of Noah, and taken others captive into the wilderness.

Now it came to pass that the Nephites were desirous to obtain those who had been carried away captive into the wilderness.

Therefore, he that had been appointed chief captain over the armies of the Nephites, (and his name was Zoram, and he had two sons, Lehi and Aha)—now Zoram and his two sons, knowing that Alma was high priest over the church, and having heard that he had the spirit of prophecy, therefore they went unto him and desired of him to know whither the Lord would that they should go into the wilderness in search of their brethren, who had been taken captive by the Lamanites.

And it came to pass that Alma inquired of the Lord concerning the matter. And Alma returned and said unto them: Behold, the Lamanites will cross the river Sidon in the south wilderness, away up beyond the borders of the land of Manti. And behold there shall ye meet them, on the east of the river Sidon, and there the Lord will deliver unto thee thy brethren who have been taken captive by the Lamanites.

And it came to pass that Zoram and his sons crossed over the river Sidon, with their armies, and marched away beyond the borders of Manti into the south wilderness, which was on the east side of the river Sidon.

8 És rátörtek a lámánita seregekre, és szétszórták és a vadonba űzték a lámánitákat; és vették testvéreiket, akiket foglyul ejtettek a lámániták, és egyetlen lélek sem veszett el azok közül, akiket foglyul ejtettek. És testvéreik elhozták őket, hogy birtokolják a saját földjeiket.

9 És így végződött a bírák tizenegyedik éve, a lámánitákat kiűzték az országból, Ammonihá népe pedig elpusztult; igen, minden élő lélek elpusztult az ammonihabeliek közül, és nagy városuk is, amelyről azt mondták, hogy Isten nem tudja elpusztítani, annak nagysága miatt.

10 És íme, egyetlen nap alatt elhagyatott lett; és a holttesteket ebek és a vadon vadállatai tépték szét.

11 Mindazonáltal sok nap után a holttesteket halomba rakták a föld színén és egy vékony földréteggel betakarták. És most olyan nagy volt azok bűze, hogy a nép sok évig nem ment be, hogy Ammonihá földjét birtokolja. És Nehórok pusztaságának nevezték el, mert Nehór hitvallásán voltak azok, akiket ott megölték; és földjük elhagyatott maradt.

12 És a lámániták a bírák Nefi népe feletti uralmának tizenegyedik évéig nem jöttek ismét háborúskodni Nefi népe ellen. És így Nefi népének három évig állandó békében volt része az egész országban.

13 És Alma és Amulek elmentek, bűnbánatot prédikálva a népnek a templomaikban, és a szentélyeikben és a zsinagógáikban is, melyeket a zsidók módján építettek.

14 És aki csak hajlandó volt meghallgatni a szavaikat, annak állandóan, személyválogatás nélkül adtak Isten szavából.

15 És így Alma és Amulek, és még sokan mások, akiket kiválasztottak a munkára, elmentek, hogy szerte az egész országban prédikálják az igét. És az egyház megalapítása általános lett szerte az országban, mind a környező tájakon, Nefi egész népe között.

And they came upon the armies of the Lamanites, and the Lamanites were scattered and driven into the wilderness; and they took their brethren who had been taken captive by the Lamanites, and there was not one soul of them had been lost that were taken captive. And they were brought by their brethren to possess their own lands.

And thus ended the eleventh year of the judges, the Lamanites having been driven out of the land, and the people of Ammonihah were destroyed; yea, every living soul of the Ammonihahites was destroyed, and also their great city, which they said God could not destroy, because of its greatness.

But behold, in one day it was left desolate; and the carcasses were mangled by dogs and wild beasts of the wilderness.

Nevertheless, after many days their dead bodies were heaped up upon the face of the earth, and they were covered with a shallow covering. And now so great was the scent thereof that the people did not go in to possess the land of Ammonihah for many years. And it was called Desolation of Nehors; for they were of the profession of Nehor, who were slain; and their lands remained desolate.

And the Lamanites did not come again to war against the Nephites until the fourteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi. And thus for three years did the people of Nephi have continual peace in all the land.

And Alma and Amulek went forth preaching repentance to the people in their temples, and in their sanctuaries, and also in their synagogues, which were built after the manner of the Jews.

And as many as would hear their words, unto them they did impart the word of God, without any respect of persons, continually.

And thus did Alma and Amulek go forth, and also many more who had been chosen for the work, to preach the word throughout all the land. And the establishment of the church became general throughout the land, in all the region round about, among all the people of the Nephites.

16 És nem volt köztük egyenlőtlenség; az Úr kitöltötte Lelkét azon egész föld színére, hogy előkészítse az emberek gyermekeinek az elméjét, vagyis hogy előkészítse szívüket az ige befogadására, amelyet majd eljövetelekor fognak tanítani közöttük –

17 Hogy ne legyenek makacsak az igével szemben, hogy ne legyenek hitetlenek és ne haladjanak tovább a pusztulás felé, hanem hogy örömmel fogadják az igét, és ágként beolthassák őket az igazi szőlőtőkébe, hogy bemehessenek az Úrnak, Istenüknek a nyugalmaiba.

18 Most azok a papok, akik a nép között jártak, minden hazugság, és megtévesztés, és irigykedés, és viszály, és rosszindulat, és szidalmazás, és lopás, rablás, fosztogatás, gyilkosság, házasságtörés elkövetése és mindenféle szemérmertlenség ellen prédikáltak, hirdetvén, hogy ezen dolgoknak nem kellene így lenniük –

19 Eléjük tárva a hamarosan eljövendő dolgokat; igen, eléjük tárva Isten Fiának eljövételét, szenvedéseit és halálát, valamint a halottak feltámadását.

20 És a nép közül sokan kérdezősködtek azt a helyet illetően, ahova Isten Fia el fog jönni; és azt tanították nekik, hogy feltámadása után meg fog jelenni nekik; és ezt a nép nagy örömmel és örvendezéssel hallotta.

21 És most, miután szerte az egész országban megalapították az egyházat – miután győzelmet szereztek az ördög felett, és Isten szavát annak tisztaságában hirdették az egész országban, és az Úr kitöltötte áldásait a népre – így végződött a bírák Nefi népe feletti uralmának tizennegyedik éve.

And there was no inequality among them; the Lord did pour out his Spirit on all the face of the land to prepare the minds of the children of men, or to prepare their hearts to receive the word which should be taught among them at the time of his coming—

That they might not be hardened against the word, that they might not be unbelieving, and go on to destruction, but that they might receive the word with joy, and as a branch be grafted into the true vine, that they might enter into the rest of the Lord their God.

Now those priests who did go forth among the people did preach against all lyings, and deceivings, and envyings, and strifes, and malice, and revilings, and stealing, robbing, plundering, murdering, committing adultery, and all manner of lasciviousness, crying that these things ought not so to be—

Holding forth things which must shortly come; yea, holding forth the coming of the Son of God, his sufferings and death, and also the resurrection of the dead.

And many of the people did inquire concerning the place where the Son of God should come; and they were taught that he would appear unto them after his resurrection; and this the people did hear with great joy and gladness.

And now after the church had been established throughout all the land—having got the victory over the devil, and the word of God being preached in its purity in all the land, and the Lord pouring out his blessings upon the people—thus ended the fourteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

Beszámoló Móziás fiairól, akik Isten szaváért lemondtak jogukról a királyságra, és felmentek Nefi földjére a lámánitáknak prédikálni; szenvedéseik és megmenekülésük – Alma feljegyzése szerint.

Alma 17

- 1 És most lőn, hogy amikor Alma útban volt a Gedeon földjétől délre, Manti földje felé, íme, csodálkozására Móziás fiaival találkozott, akik útban voltak Zarahemla földje felé.
- 2 Most Móziásnak ezek a fiai Almával voltak akkor, amikor az angyal először jelent meg neki; ezért Alma rendkívül örült, hogy látja a testvéreit; és örömét még az is növelte, hogy még mindig testvérei voltak az Úrban; igen, és megerősödtek az igazság ismeretében, mert jó felfogású emberek voltak és szorgalmasan kutatták a szentírásokat, hogy Isten szavát megismerjék.
- 3 De ez nem minden; sok imádkozásnak és böjtnek adták magukat, ezért rendelkeztek a prófétálás lelkével és a kinyilatkoztatás lelkével, és amikor tanítottak, akkor Istentől való hatalommal és felhatalmazással tanítottak.
- 4 És tizennégy évig tanították Isten szavát a lámániták között, és nagyon sikeresek voltak abban, hogy sokakat elvezessenek az igazság ismeretéhez; igen, szavaik hatalma sokakat vitt Isten oltára elé, hogy szólítsák a nevét és bevallják előtte a bűneiket.
- 5 Most ezek a körülmények kísérték utazásaikat, mert sok megpróbáltatásuk volt; sokat szenvedtek, a testben és az elmében is, például éhséget, szomjúságot és fáradtságot, és lelkileg is sokat fáradoztak.
- 6 Most ezek voltak az utazásaik: Miután atyjuknak, Móziásnak, a bírák első évében búcsút mondtak, miután lemondtak a királyságról, melyet atyjuk rájuk szeretett volna ruházni, és ez volt a nép elképzelése is;

An account of the sons of Mosiah, who rejected their rights to the kingdom for the word of God, and went up to the land of Nephi to preach to the Lamanites; their sufferings and deliverance—according to the record of Alma.

Alma 17

And now it came to pass that as Alma was journeying from the land of Gideon southward, away to the land of Manti, behold, to his astonishment, he met with the sons of Mosiah journeying towards the land of Zarahemla.

Now these sons of Mosiah were with Alma at the time the angel first appeared unto him; therefore Alma did rejoice exceedingly to see his brethren; and what added more to his joy, they were still his brethren in the Lord; yea, and they had waxed strong in the knowledge of the truth; for they were men of a sound understanding and they had searched the scriptures diligently, that they might know the word of God.

But this is not all; they had given themselves to much prayer, and fasting; therefore they had the spirit of prophecy, and the spirit of revelation, and when they taught, they taught with power and authority of God.

And they had been teaching the word of God for the space of fourteen years among the Lamanites, having had much success in bringing many to the knowledge of the truth; yea, by the power of their words many were brought before the altar of God, to call on his name and confess their sins before him.

Now these are the circumstances which attended them in their journeyings, for they had many afflictions; they did suffer much, both in body and in mind, such as hunger, thirst and fatigue, and also much labor in the spirit.

Now these were their journeyings: Having taken leave of their father, Mosiah, in the first year of the judges; having refused the kingdom which their father was desirous to confer upon them, and also this was the minds of the people;

- 7 Mindazonáltal ők elmentek Zarahemla földjéről, és vitték a kardjaikat, és a dárdáikat, és az íjaikat, és a nyilaikat és a parittyáikat; és ezt azért tették, hogy gondoskodhassanak maguknak ételről a vadonban.
- 8 És így azokkal, akiket kiválasztottak, elindultak a vadonba, hogy felmenjenek Nefi földjére, Isten szavát prédikálni a lámánitáknak.
- 9 És lőn, hogy sok napig mentek a vadonban, és sokat böjtöltek és imádkoztak, hogy az Úr megadja nekik Lelkének egy részét, hogy az velük menjen és velük maradjon, hogy eszközök lehessenek Isten kezében és ha lehet, akkor testvéreiket, a lámánitákat elvezessék az igazság ismeretéhez, annak ismeretéhez, hogy hitványak atyáik hagyományai, melyek nem helyesek.
- 10 És lőn, hogy az Úr meglátogatta őket Lelkével és így szólt hozzájuk: Vigasztalódjatok meg. És ők megvigasztalódtak.
- 11 És az Úr még azt mondta nekik: MenjeteK testvéreitek, a lámániták közé és ültessétek el szavam; mégis legyenek türelmesek a hosszútűrésben és a megpróbáltatásokban, hogy jó példát mutassatok nekik én bennem, és én eszközzé teszek majd benneteket a kezemben, sok lélek szabadulására.
- 12 És lőn, hogy Móziás fiainak és azoknak a szíve, akik velük voltak, felbátorodott, hogy a lámánitákhoz elmenve Isten szavát hirdessék nekik.
- 13 És lőn, hogy amikor a lámániták földjének határába értek, elváltak és eltávoztak egymástól, bízva az Úrban, hogy aratásuk végén újra találkoznak majd; mert úgy gondolták, hogy nagy az a munka, melyre vállalkoztak.

Nevertheless they departed out of the land of Zarahemla, and took their swords, and their spears, and their bows, and their arrows, and their slings; and this they did that they might provide food for themselves while in the wilderness.

And thus they departed into the wilderness with their numbers which they had selected, to go up to the land of Nephi, to preach the word of God unto the Lamanites.

And it came to pass that they journeyed many days in the wilderness, and they fasted much and prayed much that the Lord would grant unto them a portion of his Spirit to go with them, and abide with them, that they might be an instrument in the hands of God to bring, if it were possible, their brethren, the Lamanites, to the knowledge of the truth, to the knowledge of the baseness of the traditions of their fathers, which were not correct.

And it came to pass that the Lord did visit them with his Spirit, and said unto them: Be comforted. And they were comforted.

And the Lord said unto them also: Go forth among the Lamanites, thy brethren, and establish my word; yet ye shall be patient in long-suffering and afflictions, that ye may show forth good examples unto them in me, and I will make an instrument of thee in my hands unto the salvation of many souls.

And it came to pass that the hearts of the sons of Mosiah, and also those who were with them, took courage to go forth unto the Lamanites to declare unto them the word of God.

And it came to pass when they had arrived in the borders of the land of the Lamanites, that they separated themselves and departed one from another, trusting in the Lord that they should meet again at the close of their harvest; for they supposed that great was the work which they had undertaken.

- 14 És bizony nagy volt, mert arra vállalkoztak, hogy Isten szavát prédikálják egy vad, és makacs és kegyetlen népnek; olyan népnek, akik abban lelték örömlük, hogy a nefitákat gyilkolják, és rabolják és fosztogassák; és akiknek kincsekre volt helyezve a szíve, vagyis aranyra és ezüstre és értékes kövekre; de ezeket gyilkolás és fosztogatás útján akarták megszerezni, hogy ne kelljen értük a saját kezeikkel megdolgozni.
- 15 Így nagyon rest nép voltak, sokan közülük bálványoknak hódoltak, és atyáik hagyományai miatt Isten átka szállt rájuk; mindazonáltal az Úr ígéretei megadattak nekik a bűnbánat feltételével.
- 16 Ez volt tehát az ok, amiért Móziás fiai vállalkoztak a munkára, hogy talán elvezethessék őket a bűnbánatra; hogy talán elvezethessék őket a megváltás tervének megismerésére.
- 17 Elváltak tehát egymástól és elindultak közéjük, mindegyik férfi egyedül, Isten szava és hatalma szerint, mely megadatott nekik.
- 18 Most Ammon, lévén közöttük a vezető, vagyis inkább ő szolgált nekik, és eltávozott tőlük, miután megáldotta őket különböző hivatalaik szerint, miután adott nekik Isten szavából, vagyis szolgált nekik az eltávozása előtt; és így különböző utakra keltek szerte azon a földön.
- 19 És Ammon Ismáel földjére ment, arra a földre, amelyet Ismáel fiairól neveztek el, akik szintén lámániták lettek.
- 20 És amint Ammon Ismáel földjére lépett, a lámániták elfogták és megkötözték, amint az szokásuk volt, hogy minden nefitát, aki a kezük közé került, megkötözzenek és a király elé hurcoljanak; és így a király tetszésére volt bízva, hogy megöli őket, vagy fogságban tartja őket, vagy börtönbe veti őket, vagy kiűzi őket az országból, akarata és tetszése szerint.
- 21 És így Ammont a király elé hurcolták, aki Ismáel földje fölött uralkodott; és Lamóni volt a neve; és Ismáel leszármazottja volt.

And assuredly it was great, for they had undertaken to preach the word of God to a wild and a hardened and a ferocious people; a people who delighted in murdering the Nephites, and robbing and plundering them; and their hearts were set upon riches, or upon gold and silver, and precious stones; yet they sought to obtain these things by murdering and plundering, that they might not labor for them with their own hands.

Thus they were a very indolent people, many of whom did worship idols, and the curse of God had fallen upon them because of the traditions of their fathers; notwithstanding the promises of the Lord were extended unto them on the conditions of repentance.

Therefore, this was the cause for which the sons of Mosiah had undertaken the work, that perhaps they might bring them unto repentance; that perhaps they might bring them to know of the plan of redemption.

Therefore they separated themselves one from another, and went forth among them, every man alone, according to the word and power of God which was given unto him.

Now Ammon being the chief among them, or rather he did administer unto them, and he departed from them, after having blessed them according to their several stations, having imparted the word of God unto them, or administered unto them before his departure; and thus they took their several journeys throughout the land.

And Ammon went to the land of Ishmael, the land being called after the sons of Ishmael, who also became Lamanites.

And as Ammon entered the land of Ishmael, the Lamanites took him and bound him, as was their custom to bind all the Nephites who fell into their hands, and carry them before the king; and thus it was left to the pleasure of the king to slay them, or to retain them in captivity, or to cast them into prison, or to cast them out of his land, according to his will and pleasure.

And thus Ammon was carried before the king who was over the land of Ishmael; and his name was Lamoni; and he was a descendant of Ishmael.

- 22 És a király megkérdezte Ammont, hogy szeretne-e az országban, a lámániták vagyis népe között élni.
- 23 És Ammon így szólt hozzá: Igen, szeretnék egy ideig e nép között élni; igen, és talán halálom napjáig.
- 24 És lőn, hogy Lamóni királynak nagyon kedvére volt Ammon, és megoldatta kötelekeit, és szeretne volna, ha Ammon feleségül veszi az egyik lányát.
- 25 De Ammon így szólt hozzá: Azt nem, de szolgád leszek. Így Ammon Lamóni király szolgája lett. És lőn, hogy beállították a többi szolgák közé, hogy a lámániták szokása szerint őrizze Lamóni nyájait.
- 26 És miután három napja volt a király szolgálatában, amint a lámánita szolgákkal együtt nyájakkal a vízhez mentek, melyet Szébus vizének hívtak, és az összes lámánita ide hajtotta a nyájait itatni –
- 27 Ahogy tehát Ammon és a király szolgálói ehhez a vízhez hajtották nyájukat, íme egy bizonyos számú lámánita, akik itatni voltak a nyájakkal, nekiállt és szétkergette Ammonnak és a király szolgálóinak a nyájait, és annyira szétkergették őket, hogy sokfelé menekültek.
- 28 Most a király szolgálói zúgolódni kezdtek, mondván: Most meg fog ölni minket a király, ahogyan a testvéreinket is, mivel nyájuk szétszóródtak ezen emberek gonoszsága miatt. És elkezdtek rendkívül sírni, mondván: Íme, már szét is szóródtak a nyájaink.
- 29 Most azon félelem miatt sírtak, hogy megölik őket. Most amikor Ammon ezt látta, örömmel duzzadt meg benne a szíve; mert ezt mondta: Megmutatom hatalmamat ezen szolgatársaimnak, vagyis azt a hatalmat, mely bennem van, visszahozván ezen nyájukat a királynak, hogy elnyerjem ezen szolgatársaim szívét, és rávezethessem őket arra, hogy higgyenek a szavaimban.
- 30 És most ezek voltak Ammon gondolatai, amikor látta azok megpróbáltatásait, akiket testvéreinek nevezett.

And the king inquired of Ammon if it were his desire to dwell in the land among the Lamanites, or among his people.

And Ammon said unto him: Yea, I desire to dwell among this people for a time; yea, and perhaps until the day I die.

And it came to pass that king Lamoni was much pleased with Ammon, and caused that his bands should be loosed; and he would that Ammon should take one of his daughters to wife.

But Ammon said unto him: Nay, but I will be thy servant. Therefore Ammon became a servant to king Lamoni. And it came to pass that he was set among other servants to watch the flocks of Lamoni, according to the custom of the Lamanites.

And after he had been in the service of the king three days, as he was with the Lamanitish servants going forth with their flocks to the place of water, which was called the water of Sebus, and all the Lamanites drive their flocks hither, that they may have water—

Therefore, as Ammon and the servants of the king were driving forth their flocks to this place of water, behold, a certain number of the Lamanites, who had been with their flocks to water, stood and scattered the flocks of Ammon and the servants of the king, and they scattered them insomuch that they fled many ways.

Now the servants of the king began to murmur, saying: Now the king will slay us, as he has our brethren because their flocks were scattered by the wickedness of these men. And they began to weep exceedingly, saying: Behold, our flocks are scattered already.

Now they wept because of the fear of being slain. Now when Ammon saw this his heart was swollen within him with joy; for, said he, I will show forth my power unto these my fellow-servants, or the power which is in me, in restoring these flocks unto the king, that I may win the hearts of these my fellow-servants, that I may lead them to believe in my words.

And now, these were the thoughts of Ammon, when he saw the afflictions of those whom he termed to be his brethren.

- 31 És lőn, hogy szavaival bízatta őket, mondván: Testvéreim, bízatok, és induljunk a nyájak keresésére, és összegyűjtjük őket és visszahozzuk őket a vízhez; és így megőrizzük a nyájakat a királynak, és ő nem fog megölni minket.
- 32 És lőn, hogy el is indultak a nyájak keresésére, és követték Ammont, és nagy gyorsasággal előre siettek, és megelőzték a király nyájait, és ismét összegyűjtötték őket a vízhez.
- 33 És azok a férfiak ismét nekiálltak, hogy szétkergessék a nyájait; de Ammon így szólt a testvéreihez: Kerítsétek be a nyájakat, hogy ne meneküljenek el; és én elmegyek és megvívok ezekkel a férfiakkal, akik szétkergetik a nyájainkat.
- 34 Ezért úgy tettek, ahogy Ammon megparancsolta nekik, és ő elment és kiállt, hogy megvívjon azokkal, akik a Szébus vizénél álltak; és ezek száma nem volt kevés.
- 35 Ezért nem félték Ammontól, mert azt gondolták, hogy tetszésük szerint egy emberük is megölheti őt, mivel nem tudták, hogy az Úr megígérte Móziásnak, hogy kiszabadítja fiait a kezeik közül; és az Úrról sem tudtak semmit; ezért lelték örömeiket testvéreik pusztításában, és ezen okból álltak neki, hogy szétkergessék a király nyájait.
- 36 De Ammon előállt és parittyájával köveket kezdett rájuk hajigálni; igen, nagy erővel parittyázta közéjük a köveket; és így egy bizonyos számú embert megölt közülük, olyannyira, hogy csodálkozni kezdtek az erején; mindazonáltal dühösek voltak testvéreik megölése miatt, és elhatározták, hogy Ammonnak el kell esnie; ezért látván, hogy nem tudják megütni őt a köveikkel, bunkósbotokkal jöttek elő, hogy megöljék őt.
- 37 De íme, Ammon minden olyan embernek, aki fel-emelte bunkósbotját, hogy megüsse őt, kardjával levágta a karját; mert úgy állt ellen az ütéseknek, hogy kardjának élével levágta a karjukat, olyannyira, hogy csodálkozni kezdtek és menekülni kezdtek előle; igen, és számuk nem volt kevés; és ő karjának erejével futamította meg őket.

And it came to pass that he flattered them by his words, saying: My brethren, be of good cheer and let us go in search of the flocks, and we will gather them together and bring them back unto the place of water; and thus we will preserve the flocks unto the king and he will not slay us.

And it came to pass that they went in search of the flocks, and they did follow Ammon, and they rushed forth with much swiftness and did head the flocks of the king, and did gather them together again to the place of water.

And those men again stood to scatter their flocks; but Ammon said unto his brethren: Encircle the flocks round about that they flee not; and I go and contend with these men who do scatter our flocks.

Therefore, they did as Ammon commanded them, and he went forth and stood to contend with those who stood by the waters of Sebus; and they were in number not a few.

Therefore they did not fear Ammon, for they supposed that one of their men could slay him according to their pleasure, for they knew not that the Lord had promised Mosiah that he would deliver his sons out of their hands; neither did they know anything concerning the Lord; therefore they delighted in the destruction of their brethren; and for this cause they stood to scatter the flocks of the king.

But Ammon stood forth and began to cast stones at them with his sling; yea, with mighty power he did sling stones amongst them; and thus he slew a certain number of them insomuch that they began to be astonished at his power; nevertheless they were angry because of the slain of their brethren, and they were determined that he should fall; therefore, seeing that they could not hit him with their stones, they came forth with clubs to slay him.

But behold, every man that lifted his club to smite Ammon, he smote off their arms with his sword; for he did withstand their blows by smiting their arms with the edge of his sword, insomuch that they began to be astonished, and began to flee before him; yea, and they were not few in number; and he caused them to flee by the strength of his arm.

38 Most hat közülük parittyá által esett el, de a kardjával senkit nem ölt meg, csak a vezérüket; és karjaikból annyit vágott le, amennyit felemeltek ellene, és ez nem volt kevés.

39 És amikor messzire elkergette őket, visszatért és megitták nyájukat és visszaterelték őket a király legelőjére, és aztán bementek a királyhoz, és bevitték a karokat, melyeket Ammon kardja vágott le, azokéit, akik meg akarták őt ölni; és ezeket bevitték a királyhoz, azon dolgok bizonyságaképpen, amiket tettek.

Now six of them had fallen by the sling, but he slew none save it were their leader with his sword; and he smote off as many of their arms as were lifted against him, and they were not a few.

And when he had driven them afar off, he returned and they watered their flocks and returned them to the pasture of the king, and then went in unto the king, bearing the arms which had been smitten off by the sword of Ammon, of those who sought to slay him; and they were carried in unto the king for a testimony of the things which they had done.

Alma 18

- 1 És lőn, hogy Lamóni király előállította a szolgálait, és bizonyosságot tétetett velük mindazon dolgokról, melyeket az ügyet illetően láttak.
- 2 És amikor mindannyian bizonyosságot tettek azon dolgokról, melyeket láttak, és ő megismerte Ammon hűségét nyájai megőrzésében, és nagy hatalmát is az azokkal való hadakozásban, akik a megölésére törekedtek, rendkívül csodálkozott és így szólt:
Bizonyára több ő egy embernél. Íme, nem ő-e a Nagy Lélek, aki ily nagy büntetéseket küld erre a népre, öldökléseik miatt?
- 3 És válaszoltak a királynak, és ezt mondták: Hogy ő lenne-e a Nagy Lélek, vagy egy ember, azt nem tudjuk; de annyit tudunk, hogy a király ellenségei nem tudják megölni; és amikor ő velünk van, akkor az ő ügyessége és nagy ereje folytán a király nyájait sem tudják szétkergetni; ezért tudjuk, hogy barátja a királynak. És most, Ó király, nem hisszük, hogy egy embernek ily nagy ereje lehet, mert tudjuk, hogy nem lehet megölni.
- 4 És most, amikor a király ezen szavakat meghallotta, így szólt hozzájuk: Most már tudom, hogy ő a Nagy Lélek; és most azért jött le, hogy megőrizze az életeteket, hogy ne öljelek meg titeket is úgy, mint azt testvéreitekkel tettem. Most ez a Nagy Lélek az, akiről atyáink beszéltek.
- 5 Most, ez volt az a hagyomány, melyet Lamóni király az atyjától kapott, hogy van egy Nagy Lélek. És annak ellenére, hogy hittek egy Nagy Lélekben, azt gondolták, hogy helyes volt mindaz, amit tettek; mindazonáltal Lamóni király kezdett rendkívül félni, attól való félelmében, hogy helytelenül tett, amikor megölte a szolgálait;
- 6 Mert sokat megölt közülük, amiért testvéreik a víznél szétkergették nyájukat; és így mivel szétszórdtak a nyájaik, megölte őket.
- 7 Most, ezeknek a lámánitáknak az volt a szokása, hogy a Szébus vizénél állva szétkergették a nép nyájait, hogy a szétkergették közül sokakat a saját földjükre hajthassanak, lévén ez közöttük egy szokásos fosztogatósi mód.

Alma 18

And it came to pass that king Lamoni caused that his servants should stand forth and testify to all the things which they had seen concerning the matter.

And when they had all testified to the things which they had seen, and he had learned of the faithfulness of Ammon in preserving his flocks, and also of his great power in contending against those who sought to slay him, he was astonished exceedingly, and said: Surely, this is more than a man. Behold, is not this the Great Spirit who doth send such great punishments upon this people, because of their murders?

And they answered the king, and said: Whether he be the Great Spirit or a man, we know not; but this much we do know, that he cannot be slain by the enemies of the king; neither can they scatter the king's flocks when he is with us, because of his expertness and great strength; therefore, we know that he is a friend to the king. And now, O king, we do not believe that a man has such great power, for we know he cannot be slain.

And now, when the king heard these words, he said unto them: Now I know that it is the Great Spirit; and he has come down at this time to preserve your lives, that I might not slay you as I did your brethren. Now this is the Great Spirit of whom our fathers have spoken.

Now this was the tradition of Lamoni, which he had received from his father, that there was a Great Spirit. Notwithstanding they believed in a Great Spirit, they supposed that whatsoever they did was right; nevertheless, Lamoni began to fear exceedingly, with fear lest he had done wrong in slaying his servants;

For he had slain many of them because their brethren had scattered their flocks at the place of water; and thus, because they had had their flocks scattered they were slain.

Now it was the practice of these Lamanites to stand by the waters of Sebus to scatter the flocks of the people, that thereby they might drive away many that were scattered unto their own land, it being a practice of plunder among them.

8 És lőn, hogy Lamóni király ezt kérdezte a szolgálaitól: Hol van ez az ember, akinek olyan nagy hatalma van?

9 És azt mondták neki: Íme, a lovaiddat eteti. Ugyanis a király megparancsolta szolgálainak, még mielőtt a nyájaikat mentek volna itatni, hogy készítsék elő lovaikat és kocsijait, és kísérik el őt Nefi földjére, mert egy nagy lakomát jelölt ki Nefi földjén Lamóni király atyja, aki király volt az egész ország felett.

10 Most amikor Lamóni király meghallotta, hogy Ammon a lovaikat és kocsijait készíti elő, még jobban csodálkozott Ammon hűsége miatt, mondván: Bizonyos, hogy összes szolgálaim közül nem volt még egy ilyen hű szolga, mint ez a férfi; mert minden parancsomra emlékszik, és végrehajtja őket.

11 Most már biztosan tudom, hogy ő a Nagy Lélek, és megkérném őt, hogy jöjjön be hozzám, de nem merem.

12 És lőn, hogy amikor Ammon a lovakat és kocsikat a király és szolgálai számára előkészítette, bement a királyhoz, és látta, hogy a király arckifejezése megváltozott; ezért azon volt, hogy visszavonul a színe elől.

13 És a király egyik szolgálója így szólt hozzá: Rabbána – mely lefordítva hatalmas, vagyis nagy királyt jelent, mert királyait hatalmasnak tartották, és így ezt mondta neki – Rabbána, a király azt kívánja, hogy maradj.

14 Ammon tehát a király felé fordult és megkérdezte: Mit szeretnél, mit tegyek érted, Ó király? És a király az ő időszámításuk szerint egy óra hosszáig nem válaszolt neki, mert nem tudta, hogy mit mondjon neki.

15 És lőn, hogy Ammon újra megkérdezte tőle: Mit kívánsz tőlem? De a király nem válaszolt neki.

And it came to pass that king Lamoni inquired of his servants, saying: Where is this man that has such great power?

And they said unto him: Behold, he is feeding thy horses. Now the king had commanded his servants, previous to the time of the watering of their flocks, that they should prepare his horses and chariots, and conduct him forth to the land of Nephi; for there had been a great feast appointed at the land of Nephi, by the father of Lamoni, who was king over all the land.

Now when king Lamoni heard that Ammon was preparing his horses and his chariots he was more astonished, because of the faithfulness of Ammon, saying: Surely there has not been any servant among all my servants that has been so faithful as this man; for even he doth remember all my commandments to execute them.

Now I surely know that this is the Great Spirit, and I would desire him that he come in unto me, but I durst not.

And it came to pass that when Ammon had made ready the horses and the chariots for the king and his servants, he went in unto the king, and he saw that the countenance of the king was changed; therefore he was about to return out of his presence.

And one of the king's servants said unto him, Rabbannah, which is, being interpreted, powerful or great king, considering their kings to be powerful; and thus he said unto him: Rabbannah, the king desireth thee to stay.

Therefore Ammon turned himself unto the king, and said unto him: What wilt thou that I should do for thee, O king? And the king answered him not for the space of an hour, according to their time, for he knew not what he should say unto him.

And it came to pass that Ammon said unto him again: What desirest thou of me? But the king answered him not.

- 16 És lőn, hogy Ammon, mivel eltöltötte Isten Lelke, belelátott a király gondolataiba. És így szólt hozzá: Mivel hallottad, hogy szolgálóidat és nyájaidat megvédtem, és testvéreik közül hetet parittyával és karddal megöltem, másoknak meg a karját vágtam le, hogy nyájaidat és szolgálóidat megvédjem; íme, ez az, mely csodálkozásodat okozza?
- 17 Azt kérdezem tőled, mi az oka annak, hogy oly nagy a csodálkozásod? Íme, én egy ember és a te szolgáló vagyok; ezért amit csak kívánsz, azt megteszem, ha helyes.
- 18 Most amikor a király meghallotta ezeket a szavakat, újra elcsodálkozott, mert látta, hogy Ammon tisztán látja a gondolatait; de azért Lamóni király most már szólásra nyitotta száját és azt kérdezte: Ki vagy te? Te vagy az a Nagy Lélek, aki minden dolgot tud?
- 19 Ammon válaszolt, és ezt mondta neki: Nem vagyok az.
- 20 És a király azt kérdezte: Honnan ismered szívem gondolatait? Bátran szólhatsz, és beszélj nekem ezekről a dolgokról; és azt is mondd el nekem, hogy mely hatalom által ölted meg testvéreimet, akik szétkergették a nyájaimat, és vágtad le a karjaikat –
- 21 És most, ha beszélsz nekem ezekről a dolgokról, akkor amit csak kívánsz, azt megadom neked; és ha szükséges, akkor seregeimmel védelek meg; de tudom, hogy erősebb vagy mindannyiuknál; mindazonáltal amit csak kívánsz tőlem, azt megadom neked.
- 22 Most Ammon, mivel bölcs volt, mégis ártalmatlan, így szólt Lamónihoz: Hallgatsz majd a szavaimra, ha megmondom neked, hogy mely hatalom által teszem ezeket a dolgokat? És ez az a dolog, amit kívánok tőled.
- 23 És a király válaszolt neki, és ezt mondta: Igen, minden szavadat el fogom hinni. És így Ammon cselével szaván fogta.
- 24 És Ammon bátran beszélni kezdett hozzá, és azt kérdezte tőle: Hiszed-e hogy van Isten?
- 25 És ő válaszolt, és ezt mondta neki: Nem tudom, hogy az mit jelent.

And it came to pass that Ammon, being filled with the Spirit of God, therefore he perceived the thoughts of the king. And he said unto him: Is it because thou hast heard that I defended thy servants and thy flocks, and slew seven of their brethren with the sling and with the sword, and smote off the arms of others, in order to defend thy flocks and thy servants; behold, is it this that causeth thy marvelings?

I say unto you, what is it, that thy marvelings are so great? Behold, I am a man, and am thy servant; therefore, whatsoever thou desirest which is right, that will I do.

Now when the king had heard these words, he marveled again, for he beheld that Ammon could discern his thoughts; but notwithstanding this, king Lamoni did open his mouth, and said unto him: Who art thou? Art thou that Great Spirit, who knows all things?

Ammon answered and said unto him: I am not.

And the king said: How knowest thou the thoughts of my heart? Thou mayest speak boldly, and tell me concerning these things; and also tell me by what power ye slew and smote off the arms of my brethren that scattered my flocks—

And now, if thou wilt tell me concerning these things, whatsoever thou desirest I will give unto thee; and if it were needed, I would guard thee with my armies; but I know that thou art more powerful than all they; nevertheless, whatsoever thou desirest of me I will grant it unto thee.

Now Ammon being wise, yet harmless, he said unto Lamoni: Wilt thou hearken unto my words, if I tell thee by what power I do these things? And this is the thing that I desire of thee.

And the king answered him, and said: Yea, I will believe all thy words. And thus he was caught with guile.

And Ammon began to speak unto him with boldness, and said unto him: Believest thou that there is a God?

And he answered, and said unto him: I do not know what that meaneth.

26 És akkor Ammon ezt kérdezte: Hiszed-e hogy van Nagy Lélek?

27 És ő azt mondta: Igen.

28 És Ammon így szólt: Ő az Isten. És Ammon ismét kérdezett tőle: Hiszed-e, hogy ez a Nagy Lélek, aki Isten, teremtett minden dolgot, ami a mennyben és a földön van?

29 És ő azt mondta: Igen, hiszem, hogy ő teremtett minden dolgot, ami a földön van; de a mennyeket nem ismerem.

30 És Ammon így szólt hozzá: A menny az a hely, ahol Isten és mind az ő szent angyalai laknak.

31 És Lamóni király azt kérdezte: A föld felett van?

32 És Ammon így szólt: Igen, és ő letekint mind az emberek gyermekeire; és ismeri a szív összes gondolatát és szándékát; mert az ő keze által lettek mind teremtve a kezdettől fogva.

33 És Lamóni király így szólt: Én elhiszem mindezen dolgokat, melyeket mondtál. Istentől küldettél?

34 Ammon így szólt hozzá: Én ember vagyok, és az ember kezdetben Isten képmására teremtetett, és engem az ő Szent Lelke hívott el, hogy ezeket a dolgokat megtanítsam ennek a népnek, hogy eljuthassanak annak ismeretéhez, ami helyes és igaz;

35 És ennek a Léleknek egy része lakik bennem, mely tudást ad nekem, és hatalmat is, hitem és kívánságaim szerint, melyek Istenben vannak.

36 Most amikor Ammon elmondta ezeket a szavakat, a világ teremtésénél és Ádám teremtésénél kezdte, és elmondta neki az ember bukásával kapcsolatos összes dolgot, és felidézte és elétárta a nép feljegyzéseit és szentírásait, melyeket a próféták szólottak vala, még hozzá egészen addig az időig, hogy atyjuk, Lehi elhagyta Jeruzsálemet.

37 És felidézte nekik (mert a királyhoz és a szolgálóhoz beszélt) atyáik minden utazását a vadonban, és mind a szenvedéseiket az éhségtől és a szomjúságtól, és a vajúdásaikat és így tovább.

And then Ammon said: Believest thou that there is a Great Spirit?

And he said, Yea.

And Ammon said: This is God. And Ammon said unto him again: Believest thou that this Great Spirit, who is God, created all things which are in heaven and in the earth?

And he said: Yea, I believe that he created all things which are in the earth; but I do not know the heavens.

And Ammon said unto him: The heavens is a place where God dwells and all his holy angels.

And king Lamoni said: Is it above the earth?

And Ammon said: Yea, and he looketh down upon all the children of men; and he knows all the thoughts and intents of the heart; for by his hand were they all created from the beginning.

And king Lamoni said: I believe all these things which thou hast spoken. Art thou sent from God?

Ammon said unto him: I am a man; and man in the beginning was created after the image of God, and I am called by his Holy Spirit to teach these things unto this people, that they may be brought to a knowledge of that which is just and true;

And a portion of that Spirit dwelleth in me, which giveth me knowledge, and also power according to my faith and desires which are in God.

Now when Ammon had said these words, he began at the creation of the world, and also the creation of Adam, and told him all the things concerning the fall of man, and rehearsed and laid before him the records and the holy scriptures of the people, which had been spoken by the prophets, even down to the time that their father, Lehi, left Jerusalem.

And he also rehearsed unto them (for it was unto the king and to his servants) all the journeyings of their fathers in the wilderness, and all their sufferings with hunger and thirst, and their travail, and so forth.

38 És felidézte nekik Lámán és Lemuel, és Ismáel fia-
inak lázongásait, igen, minden lázongásukat el-
mondta nekik; és kifejtette nekik mind a feljegyzése-
ket és szentírásokat, attól az időtől fogva, hogy Lehi
elhagyta Jeruzsálemet, egészen a jelen időig.

39 De ez nem minden; mert kifejtette nekik a meg-
váltás tervét, mely el volt készítve a világ megalapítá-
sa óta; és a Krisztus eljövetelét illető dolgokat is tu-
datta velük, és az Úrnak minden munkáját tudatta
velük.

40 És lőn, hogy miután mindezen dolgokat elmondta
és kifejtette a királynak, a király minden szavát elhit-
te.

41 És fohászolni kezdett az Úrhoz, mondván: Ó
Uram, légy irgalmas; bőséges irgalmasságod szerint,
mellyel Nefi népe iránt voltál, légy ilyen velem is és a
népemmel.

42 És most, amikor ezt elmondta, lerogyott a földre,
mintha halott lett volna.

43 És lőn, hogy szolgálói fogták és bevitték a feleségé-
hez, és lefektették egy ágyra; és két napon és két éj-
szakán át úgy feküdt ott, mintha halott lett volna; és a
lámániták szokása szerint gyászolta őt a felesége és a
fiai és a leányai, nagyon siratván az elvesztését.

And he also rehearsed unto them concerning the
rebellions of Laman and Lemuel, and the sons of
Ishmael, yea, all their rebellions did he relate unto
them; and he expounded unto them all the records
and scriptures from the time that Lehi left Jerusalem
down to the present time.

But this is not all; for he expounded unto them the
plan of redemption, which was prepared from the
foundation of the world; and he also made known
unto them concerning the coming of Christ, and all
the works of the Lord did he make known unto
them.

And it came to pass that after he had said all these
things, and expounded them to the king, that the
king believed all his words.

And he began to cry unto the Lord, saying: O
Lord, have mercy; according to thy abundant mercy
which thou hast had upon the people of Nephi, have
upon me, and my people.

And now, when he had said this, he fell unto the
earth, as if he were dead.

And it came to pass that his servants took him and
carried him in unto his wife, and laid him upon a
bed; and he lay as if he were dead for the space of
two days and two nights; and his wife, and his sons,
and his daughters mourned over him, after the man-
ner of the Lamanites, greatly lamenting his loss.

Alma 19

- 1 És lőn, hogy két nap és két éjszaka után már azon voltak, hogy testét elvigyék és egy sírboltba helyezték, melyet halottaik eltemetésének céljára készítettek.
- 2 Most a királyné hallott Ammon hírnevéről, és ezért elküldött érte, és kérte, hogy jöjjön be hozzá.
- 3 És lőn, hogy Ammon úgy tett, ahogy parancsolták neki, és bement a királynéhoz és tudni szeretete volna, hogy mit óhajt, mit tegyen.
- 4 És ő így szólt hozzá: Férjem szolgálai tudatták velem, hogy te egy szent Istennek a prófétája vagy, és hogy hatalmadban van az ő nevében sok hatalmas cselekedetet tenni.
- 5 Ha tehát ez a helyzet, akkor szeretném, ha bemenél és megnéznéd a férjemet, mert már két nap és két éjszaka fekszik az ágyán; és egyesek azt mondják, hogy nem halt meg, de mások azt mondják, hogy halott és hogy bűzlik, és hogy a sírboltba kellene helyezni; de ami engem illet, nekem nem bűzlik.
- 6 Most, ez volt az, amit Ammon óhajtott, mert tudta, hogy Lamóni király Isten hatalma alatt van; tudta, hogy a hitetlenség sötét fátyola éppen most hullik le elméjéről, és a fény, mely megvilágosította elméjét, mely Isten dicsőségének a fénye, mely az ő jóságának a bámulatos fénye – igen, ez a fény oly örömmel töltötte be a lelkét, miután szertefoszlott a sötét felhő, hogy az örökké tartó élet fénye világosságra gyűlt a lelkében, igen, tudta, hogy ez legyőzte az ő fizikai testét, és Istenben elragadtatott –
- 7 Az volt tehát az egyetlen óhaja, amit a királyné kért tőle. Bement tehát, hogy lássa a királyt, ahogyan azt a királyné kérte tőle; és látta a királyt, és tudta, hogy nem halt meg.
- 8 És azt mondta a királynénak: Nem halt meg, hanem alszik Istenben, és holnap ismét fel fog kelni; tehát ne temessétek el.
- 9 És Ammon azt kérdezte tőle: Hiszed te ezt? És ő ezt mondta neki: Más bizonyítékom nincs, csak a te szavad és szolgálaink szava; mindazonáltal hiszem, hogy aszerint lesz, ahogyan azt te megmondad.

Alma 19

And it came to pass that after two days and two nights they were about to take his body and lay it in a sepulchre, which they had made for the purpose of burying their dead.

Now the queen having heard of the fame of Ammon, therefore she sent and desired that he should come in unto her.

And it came to pass that Ammon did as he was commanded, and went in unto the queen, and desired to know what she would that he should do.

And she said unto him: The servants of my husband have made it known unto me that thou art a prophet of a holy God, and that thou hast power to do many mighty works in his name;

Therefore, if this is the case, I would that ye should go in and see my husband, for he has been laid upon his bed for the space of two days and two nights; and some say that he is not dead, but others say that he is dead and that he stinketh, and that he ought to be placed in the sepulchre; but as for myself, to me he doth not stink.

Now, this was what Ammon desired, for he knew that king Lamoni was under the power of God; he knew that the dark veil of unbelief was being cast away from his mind, and the light which did light up his mind, which was the light of the glory of God, which was a marvelous light of his goodness—yea, this light had infused such joy into his soul, the cloud of darkness having been dispelled, and that the light of everlasting life was lit up in his soul, yea, he knew that this had overcome his natural frame, and he was carried away in God—

Therefore, what the queen desired of him was his only desire. Therefore, he went in to see the king according as the queen had desired him; and he saw the king, and he knew that he was not dead.

And he said unto the queen: He is not dead, but he sleepeth in God, and on the morrow he shall rise again; therefore bury him not.

And Ammon said unto her: Believest thou this? And she said unto him: I have had no witness save thy word, and the word of our servants; nevertheless I believe that it shall be according as thou hast said.

- 10 És Ammon így szólt hozzá: Áldott vagy, rendkívüli hited miatt; azt mondom neked, asszony, hogy nem volt még ilyen nagy hit a nefiták összes népe között.
- 11 És lőn, hogy attól az időtől fogva örködött férje ágya felett, másnap egészen addig az ideig, melyet Ammon kijelölt, hogy fel fog kelni.
- 12 És lőn, hogy felkelt, Ammon szavai szerint; és amint felkelt, kinyújtotta kezét az asszony felé, és így szólt: Áldott legyen Isten neve, és áldott vagy te.
- 13 Mert olyan biztosan, ahogyan te élsz, íme, láttam Megváltómat; és ő el fog jönni, és egy asszonytól fog megszületni, és az egész emberiséget, mindenkit meg fog váltani, aki hisz az ő nevében. Most amikor e szavakat kimondta, megduzzadt a szíve a bensőjében, és ismét összerogyott az örömtől; és a királyné is lerogyott, mert legyőzetett a Lélek által.
- 14 Most Ammon látván, hogy az Úr Lelke imái szerint kitöltetett a lámánitákra, testvéreire, akik gonoszágaik és hagyományaik miatt oly sok gyász okozói voltak a nefiták között, vagyis Isten minden népe között, a térdeire roskadt, és kezdte lelkét imában és hálaadásban kitölteni Istennek azért, amit a testvéreiért tett; és őt is legyőzte az öröm; és így addigra mind a hárman a földre rogytak.
- 15 Most amikor a király szolgái látták, hogy ezek leroskadtak, ők is fohászkodni kezdtek Istenhez, mert őket is megszállta az Úr félelme, mivel ők voltak azok, akik a király elé álltak és bizonyosságot tettek neki Ammon nagy hatalmát illetően.
- 16 És lőn, hogy addig szólították az Úr nevét, szívvel-lélekkel, míg mindannyian a földre roskadtak, egy lámánita nő kivételével, akinek Ábis volt a neve, és ő figyelemreméltó atyai látomása folytán már sok éve megtért az Úrhoz –

And Ammon said unto her: Blessed art thou because of thy exceeding faith; I say unto thee, woman, there has not been such great faith among all the people of the Nephites.

And it came to pass that she watched over the bed of her husband, from that time even until that time on the morrow which Ammon had appointed that he should rise.

And it came to pass that he arose, according to the words of Ammon; and as he arose, he stretched forth his hand unto the woman, and said: Blessed be the name of God, and blessed art thou.

For as sure as thou livest, behold, I have seen my Redeemer; and he shall come forth, and be born of a woman, and he shall redeem all mankind who believe on his name. Now, when he had said these words, his heart was swollen within him, and he sunk again with joy; and the queen also sunk down, being overpowered by the Spirit.

Now Ammon seeing the Spirit of the Lord poured out according to his prayers upon the Lamanites, his brethren, who had been the cause of so much mourning among the Nephites, or among all the people of God because of their iniquities and their traditions, he fell upon his knees, and began to pour out his soul in prayer and thanksgiving to God for what he had done for his brethren; and he was also overpowered with joy; and thus they all three had sunk to the earth.

Now, when the servants of the king had seen that they had fallen, they also began to cry unto God, for the fear of the Lord had come upon them also, for it was they who had stood before the king and testified unto him concerning the great power of Ammon.

And it came to pass that they did call on the name of the Lord, in their might, even until they had all fallen to the earth, save it were one of the Lamanitish women, whose name was Abish, she having been converted unto the Lord for many years, on account of a remarkable vision of her father—

17 Így mivel megtért az Úrhoz és soha nem tudatta azt senkivel, amikor látta, hogy Lamóni király minden szolgája a földre roskadt, és az ő úrnője, a királyné, valamint a király és Ammon is elterülve fekszik a földön, tudta, hogy ez Isten hatalma; és mert feltételezte, hogy ha tudatja a néppel, hogy mi történt közöttük, és ha meglátják a látványt, akkor ez a lehetőség arra indítja majd őket, hogy higgyenek Isten hatalmában, ezért háztól házig szaladt, tudtván ezt a néppel.

18 És gyülekezni kezdtek a király házához. És sok ember jött oda, és csodálkozásukra a királyt és a királynét és a szolgálkat elterülve látták a földön, és mindannyian úgy feküdtek ott, mintha meghaltak volna; és Ammont is látták, és íme, ő egy nefita volt.

19 És most az emberek zúgolódni kezdtek maguk között; egyesek azt mondván, hogy nagy baj érte őket, vagyis a királyt és a házát, mivel megengedte, hogy a nefita az országban maradjon.

20 De mások rendreutasították őket, mondván: A király hozta házára ezt a bajt, mivel megölte a szolgálait, akiknek nyájait szétkergették vala a Szébus vizénél.

21 És őket azok a férfiak utasították rendre, akik a Szébus vizénél állva szétkergették a nyájakat, melyek a királyhoz tartoztak, mivel ők haragudtak Ammonra azok miatt, akiket testvéreik közül megölt a Szébus vizénél, mialatt megvédte a király nyájait.

22 Most egyikük, akinek a fivérét Ammon kardja ölte meg, mivel rendkívül haragudott Ammonra, kihúzta a kardját, és előlépett, hogy lesújtson Ammonra, hogy megölje őt; és amint felemelte a kardját, hogy lesújtson rá, íme, holtan esett össze.

23 Most látjuk, hogy Ammont nem lehetett megölni, mert az Úr azt mondta atyjának, Móziásnak: Meg fogom őt őrizni, és ez a te hited szerint történik majd vele – Móziás tehát az Úrra bízta őt.

Thus, having been converted to the Lord, and never having made it known, therefore, when she saw that all the servants of Lamoni had fallen to the earth, and also her mistress, the queen, and the king, and Ammon lay prostrate upon the earth, she knew that it was the power of God; and supposing that this opportunity, by making known unto the people what had happened among them, that by beholding this scene it would cause them to believe in the power of God, therefore she ran forth from house to house, making it known unto the people.

And they began to assemble themselves together unto the house of the king. And there came a multitude, and to their astonishment, they beheld the king, and the queen, and their servants prostrate upon the earth, and they all lay there as though they were dead; and they also saw Ammon, and behold, he was a Nephite.

And now the people began to murmur among themselves; some saying that it was a great evil that had come upon them, or upon the king and his house, because he had suffered that the Nephite should remain in the land.

But others rebuked them, saying: The king hath brought this evil upon his house, because he slew his servants who had had their flocks scattered at the waters of Sebus.

And they were also rebuked by those men who had stood at the waters of Sebus and scattered the flocks which belonged to the king, for they were angry with Ammon because of the number which he had slain of their brethren at the waters of Sebus, while defending the flocks of the king.

Now, one of them, whose brother had been slain with the sword of Ammon, being exceedingly angry with Ammon, drew his sword and went forth that he might let it fall upon Ammon, to slay him; and as he lifted the sword to smite him, behold, he fell dead.

Now we see that Ammon could not be slain, for the Lord had said unto Mosiah, his father: I will spare him, and it shall be unto him according to thy faith—therefore, Mosiah trusted him unto the Lord.

- 24 És lőn, hogy amikor a sokaság látta, hogy holtan esett össze az az ember, aki felemelte a kardot, hogy Ammont megölje, mindannyiukat megszállta a félelem, és nem merték kinyújtani a kezüket, hogy megérintsék őt vagy bárki mást, aki le volt roskadva; és ismét csodálkozni kezdtek maguk között, hogy mi lehet az oka ennek a nagy hatalomnak, vagyis hogy mit jelenthetnek mindezek a dolgok.
- 25 És lőn, hogy sokan voltak közöttük, akik azt mondták, hogy Ammon a Nagy Lélek, mások pedig azt mondták, hogy a Nagy Lélek küldte őt;
- 26 De mások mindezeket rendreutasították, mondván, hogy ő egy szörnyeteg, akit a nefiták küldtek, hogy gyötörjék őket.
- 27 És voltak néhányan, akik azt mondták, hogy Ammont a Nagy Lélek küldte, hogy sanyargassa őket a gonoszságaik miatt, és hogy a Nagy Lélek volt az, aki mindig is őrködött a nefiták felett, aki mindig kiszabadította őket a kezük közül; és azt mondták, hogy a Nagy Lélek volt az, aki olyan sokat elpusztított testvéreik, a lámániták közül.
- 28 És így a vita kezdett rendkívül éles lenni közöttük. És miközben így vitatkoztak, odajött az a szolgáló, aki a tömeget összecsiszította, és amikor látta a sokaság között a veszekedést, akkor rendkívül elszomorodott, méghozzá a könnyekig.
- 29 És lőn, hogy odament és kézen fogta a királynét, hogy felemelje őt a földről; és amint megérintette a kezét, az felkelt és lábra állt, és hangos szóval felkiáltott, mondván: Ó áldott Jézus, aki megmentettél engem egy rettenetes pokoltól! Ó áldott Isten, légy irgalmas ehhez a néphez!
- 30 És miután ezt elmondta, összecsapta a kezeit, mert öröm töltötte el, és sok olyan szót szót, melyet nem értettek meg; és miután ezt megtette, kézen fogta a királyt, Lamónit, és íme, az felkelt és lábra állt.
- 31 És ő látván a népe közötti veszekedést azonnal odament és kezdte rendreutasítani őket, és tanítani nekik azon szavakat, melyeket Ammon szájából hallott, és akik csak hallották a szavait, azok hittek és megtértek az Úrhoz.

And it came to pass that when the multitude beheld that the man had fallen dead, who lifted the sword to slay Ammon, fear came upon them all, and they durst not put forth their hands to touch him or any of those who had fallen; and they began to marvel again among themselves what could be the cause of this great power, or what all these things could mean.

And it came to pass that there were many among them who said that Ammon was the Great Spirit, and others said he was sent by the Great Spirit;

But others rebuked them all, saying that he was a monster, who had been sent from the Nephites to torment them.

And there were some who said that Ammon was sent by the Great Spirit to afflict them because of their iniquities; and that it was the Great Spirit that had always attended the Nephites, who had ever delivered them out of their hands; and they said that it was this Great Spirit who had destroyed so many of their brethren, the Lamanites.

And thus the contention began to be exceedingly sharp among them. And while they were thus contending, the woman servant who had caused the multitude to be gathered together came, and when she saw the contention which was among the multitude she was exceedingly sorrowful, even unto tears.

And it came to pass that she went and took the queen by the hand, that perhaps she might raise her from the ground; and as soon as she touched her hand she arose and stood upon her feet, and cried with a loud voice, saying: O blessed Jesus, who has saved me from an awful hell! O blessed God, have mercy on this people!

And when she had said this, she clasped her hands, being filled with joy, speaking many words which were not understood; and when she had done this, she took the king, Lamoni, by the hand, and behold he arose and stood upon his feet.

And he, immediately, seeing the contention among his people, went forth and began to rebuke them, and to teach them the words which he had heard from the mouth of Ammon; and as many as heard his words believed, and were converted unto the Lord.

- 32 De voltak köztük sokan, akik nem akarták meghallgatni a szavait; ezért azok útjukra mentek.
- 33 És lőn, hogy amikor Ammon felkelt, ő is szolgált nekik, és ezt tette Lamóni minden szolgája; és mindannyian ugyanazt a dolgot jelentették ki a népnek – hogy megváltozott a szívük; hogy már nem vágnak rá, hogy gonosz dolgot tegyenek.
- 34 És íme, sokan kijelentették a népnek, hogy angyalokat láttak és társalogtak velük; és hogy így azok Isten dolgairól és az ő igazlelkűségéről beszéltek nekik.
- 35 És lőn, hogy sokan voltak, akik hittek szavaikban; és mindazokat, akik hittek, megkeresztelték; és igazlelkű nép lettek, és megalapítottak közöttük egy gyülekezetet.
- 36 És így elkezdődött az Úr munkája a lámániták között; így az Úr kezdte rájuk kitölteni a Lelkét; és látjuk, hogy az ő karja minden olyan nép felé ki van nyújtva, mely bűnbánatot tart és hisz az ő nevében.

But there were many among them who would not hear his words; therefore they went their way.

And it came to pass that when Ammon arose he also administered unto them, and also did all the servants of Lamoni; and they did all declare unto the people the selfsame thing—that their hearts had been changed; that they had no more desire to do evil.

And behold, many did declare unto the people that they had seen angels and had conversed with them; and thus they had told them things of God, and of his righteousness.

And it came to pass that there were many that did believe in their words; and as many as did believe were baptized; and they became a righteous people, and they did establish a church among them.

And thus the work of the Lord did commence among the Lamanites; thus the Lord did begin to pour out his Spirit upon them; and we see that his arm is extended to all people who will repent and believe on his name.

Alma 20

- 1 És lőn, hogy miután azon a földön megalapítottak egy gyülekezetet, Lamóni király szerette volna, ha Ammon elmegy vele Nefi földjére, hogy megmutathassa őt az atyjának.
- 2 És az Úr hangja eljött Ammonhoz, mondván: Ne menj fel Nefi földjére, mert íme, a király az életedre fog törni; hanem Middóni földjére menj; mert íme, Áron fivéred, és Muloki és Amma is börtönben vannak.
- 3 Most lőn, hogy miután Ammon ezt meghallotta, így szólt Lamónihoz: Íme, fivérem és testvéreim börtönben vannak Middóniban, és én megyek, hogy kiszabadítsam őket.
- 4 Most Lamóni így szólt Ammonhoz: Tudom, hogy az Úr erejével minden dolgot meg tudsz tenni. De íme, elmegyek veled Middóni földjére; mert Middóni földjének királya, akinek Antiomno a neve, barátom nekem; elmegyek tehát Middóni földjére, hogy megnyerjem az ország királyának kegyét, hogy kiengedje testvéreidet a börtönből. Most Lamóni azt kérdezte tőle: Ki mondta neked, hogy testvéreid börtönben vannak?
- 5 És Ammon azt mondta neki: Senki nem mondta nekem, egyedül Isten; és ő így szólt hozzám: Menj és szabadítsd ki testvéreidet, mert Middóni földjén börtönben vannak.
- 6 Most miután Lamóni ezt meghallotta, szolgálival előkészíttette a lovait és a kocsijait.
- 7 És így szólt Ammonhoz: Gyere, lemegyek veled Middóni földjére, és ott könyörögni fogok a királynak, hogy engedje ki testvéreidet a börtönből.
- 8 És lőn, hogy amint Ammon és Lamóni odafelé mentek, találkoztak Lamóni atyjával, aki király volt az egész ország felett.
- 9 És íme, Lamóni atyja így szólt hozzá: Miért nem jöttél el a lakomára azon a nagy napon, amikor lakomát készítettem a fiaimnak és a népemnek?
- 10 És azt is megkérdezte: Hova mégy te ezzel a nefitával, aki egyike egy hazug gyermekeinek?

Alma 20

And it came to pass that when they had established a church in that land, that king Lamoni desired that Ammon should go with him to the land of Nephi, that he might show him unto his father.

And the voice of the Lord came to Ammon, saying: Thou shalt not go up to the land of Nephi, for behold, the king will seek thy life; but thou shalt go to the land of Middoni; for behold, thy brother Aaron, and also Muloki and Ammah are in prison.

Now it came to pass that when Ammon had heard this, he said unto Lamoni: Behold, my brother and brethren are in prison at Middoni, and I go that I may deliver them.

Now Lamoni said unto Ammon: I know, in the strength of the Lord thou canst do all things. But behold, I will go with thee to the land of Middoni; for the king of the land of Middoni, whose name is Antiomno, is a friend unto me; therefore I go to the land of Middoni, that I may flatter the king of the land, and he will cast thy brethren out of prison. Now Lamoni said unto him: Who told thee that thy brethren were in prison?

And Ammon said unto him: No one hath told me, save it be God; and he said unto me—Go and deliver thy brethren, for they are in prison in the land of Middoni.

Now when Lamoni had heard this he caused that his servants should make ready his horses and his chariots.

And he said unto Ammon: Come, I will go with thee down to the land of Middoni, and there I will plead with the king that he will cast thy brethren out of prison.

And it came to pass that as Ammon and Lamoni were journeying thither, they met the father of Lamoni, who was king over all the land.

And behold, the father of Lamoni said unto him: Why did ye not come to the feast on that great day when I made a feast unto my sons, and unto my people?

And he also said: Whither art thou going with this Nephite, who is one of the children of a liar?

- 11 És lőn, hogy Lamóni részletesen elmondta neki, hogy hova megy, mert félt tőle, hogy megsérti őt.
- 12 És annak az összes okát is elmondta neki, hogy miért maradt a saját királyságában, hogy miért nem ment el atyjához a lakomára, melyet készített.
- 13 És most, miután Lamóni mindezen dolgokat elmondta neki, íme, megdöbbenésére atya megharagudott rá és így szólt: Lamóni, ezeket a nefitákat mégy kiszabadítani, akik egy hazugnak a fiai. Íme, ő kirabolta atyáinkat; és most a gyermekei is közénk jönnek, hogy ravaszságaik és hazugságaik által rászedjenek bennünket, hogy ismét megfoszthassanak minket a vagyonunktól.
- 14 Most Lamóni atya megparancsolta neki, hogy karddal ölje meg Ammont. És azt is megparancsolta neki, hogy ne menjen Middóni földjére, hanem térjen vele vissza Ismáel földjére.
- 15 De Lamóni azt mondta neki: Nem ölöm meg Ammont, és Ismáel földjére se megyek vissza, hanem Middóni földjére megyek, hogy kiszabadítsam Ammon testvéreit, mert tudom, hogy ők igaz emberek és az igaz Isten szent prófétái.
- 16 Most miután atya meghallotta ezeket a szavakat, megharagudott rá, és kihúzta a kardját, hogy a földre sújtsa őt.
- 17 De Ammon előlépett és így szólt hozzá: Íme, ne öld meg a fiadat; mindazonáltal jobb lenne, ha ő esne el, mintsem te, mert íme, ő már megbánta bűneit; de ha te most, a haragodban esel el, akkor nem lehet megszabadítani a lelkedet.
- 18 Továbbá ajánlatos, hogy tartózkodj ettől; mert ha megölsz a fiadat, akkor, mivel ő egy ártatlan ember, vére bosszúállásért fog kiáltani ellened a földről az Úrhoz, Istenéhez; és esetleg elveszíted a lelkedet.
- 19 Most miután Ammon elmondta neki ezeket a szavakat, ő válaszolt neki, mondván: Tudom, hogy ártatlan vért ontanék, ha fiamat megölném; mert te vagy az, aki az elpusztítására törekedett.
- 20 És kinyújtotta karját, hogy Ammont megölje. De Ammon ellenállt csapásainak, és úgy ráütött a karjára, hogy nem tudta használni.

And it came to pass that Lamoni rehearsed unto him whither he was going, for he feared to offend him.

And he also told him all the cause of his tarrying in his own kingdom, that he did not go unto his father to the feast which he had prepared.

And now when Lamoni had rehearsed unto him all these things, behold, to his astonishment, his father was angry with him, and said: Lamoni, thou art going to deliver these Nephites, who are sons of a liar. Behold, he robbed our fathers; and now his children are also come amongst us that they may, by their cunning and their lyings, deceive us, that they again may rob us of our property.

Now the father of Lamoni commanded him that he should slay Ammon with the sword. And he also commanded him that he should not go to the land of Middoni, but that he should return with him to the land of Ishmael.

But Lamoni said unto him: I will not slay Ammon, neither will I return to the land of Ishmael, but I go to the land of Middoni that I may release the brethren of Ammon, for I know that they are just men and holy prophets of the true God.

Now when his father had heard these words, he was angry with him, and he drew his sword that he might smite him to the earth.

But Ammon stood forth and said unto him: Behold, thou shalt not slay thy son; nevertheless, it were better that he should fall than thee, for behold, he has repented of his sins; but if thou shouldst fall at this time, in thine anger, thy soul could not be saved.

And again, it is expedient that thou shouldst forbear; for if thou shouldst slay thy son, he being an innocent man, his blood would cry from the ground to the Lord his God, for vengeance to come upon thee; and perhaps thou wouldst lose thy soul.

Now when Ammon had said these words unto him, he answered him, saying: I know that if I should slay my son, that I should shed innocent blood; for it is thou that hast sought to destroy him.

And he stretched forth his hand to slay Ammon. But Ammon withstood his blows, and also smote his arm that he could not use it.

21 Most amikor a király látta, hogy Ammon megölné, könyörögni kezdett Ammonnak, hogy kímélje meg az életét.

22 De Ammon felemelte a kardját és azt mondta neki: Íme, megöllek, hacsak meg nem engeded, hogy testvéreimet kiengedjék a börtönből.

23 Most a király, mivel félt tőle, hogy elveszíti az életét, így szólt: Ha megkímélsz, akkor mindazt megadom neked, amit csak kívánsz, egészen a fele királyságig.

24 Most amikor Ammon látta, hogy kívánsága szerint munkálkodott az öreg királyon, így szólt hozzá: Ha megengeded, hogy testvéreimet kiengedjék a börtönből és azt is, hogy Lamóni megtarthatja királyságát, és hogy nem leszel ellenére, hanem megengeded, hogy saját kívánsága szerint cselekedjen azokban a dolgokban, amiket gondol, akkor megkíméllek téged; különben a földre sújtalak.

25 Most miután Ammon elmondta ezeket a szavakat, a király örülni kezdett az élete miatt.

26 És amikor látta, hogy Ammon nem vágyik rá, hogy elpusztítsa őt, és amikor azt is látta, hogy milyen nagy szeretettel van fia, Lamóni iránt, rendkívül elcsodálkozott és így szólt: Mivel ez volt minden, amit kívántál, hogy engedjem ki testvéreidet és hogy engedjem meg, hogy fiam, Lamóni megtarthatja királyságát, íme, megígérem neked, hogy fiam mostantól kezdve örökre megtarthatja királyságát; és többet nem irányítom őt –

27 És azt is megteszem neked, hogy testvéreidet kiengedjék a börtönből, és megengedem, hogy te és testvéreid hozzám jöhettek, az én királyságomba; mert nagyon szeretnék látni téged. Mert a király nagyon elcsodálkozott azon szavakon, melyeket Ammon mondott, és azon szavakon is, melyeket fia, Lamóni mondott, szerette volna tehát megismerni azokat.

28 És lőn, hogy Ammon és Lamóni folytatták útjukat Middóni földje felé. És Lamóni kegyet talált az ország királyának szeméi előtt; ezért Ammon testvéreit kihozták a börtönből.

Now when the king saw that Ammon could slay him, he began to plead with Ammon that he would spare his life.

But Ammon raised his sword, and said unto him: Behold, I will smite thee except thou wilt grant unto me that my brethren may be cast out of prison.

Now the king, fearing he should lose his life, said: If thou wilt spare me I will grant unto thee whatsoever thou wilt ask, even to half of the kingdom.

Now when Ammon saw that he had wrought upon the old king according to his desire, he said unto him: If thou wilt grant that my brethren may be cast out of prison, and also that Lamoni may retain his kingdom, and that ye be not displeased with him, but grant that he may do according to his own desires in whatsoever thing he thinketh, then will I spare thee; otherwise I will smite thee to the earth.

Now when Ammon had said these words, the king began to rejoice because of his life.

And when he saw that Ammon had no desire to destroy him, and when he also saw the great love he had for his son Lamoni, he was astonished exceedingly, and said: Because this is all that thou hast desired, that I would release thy brethren, and suffer that my son Lamoni should retain his kingdom, behold, I will grant unto you that my son may retain his kingdom from this time and forever; and I will govern him no more –

And I will also grant unto thee that thy brethren may be cast out of prison, and thou and thy brethren may come unto me, in my kingdom; for I shall greatly desire to see thee. For the king was greatly astonished at the words which he had spoken, and also at the words which had been spoken by his son Lamoni, therefore he was desirous to learn them.

And it came to pass that Ammon and Lamoni proceeded on their journey towards the land of Middoni. And Lamoni found favor in the eyes of the king of the land; therefore the brethren of Ammon were brought forth out of prison.

29 És amikor Ammon találkozott velük, rendkívül elszomorodott, mert íme, mezítelenek voltak, és rendkívül ki volt dörzsölve a bőrük, mert erős kötelekkel kötözték meg őket. És éhséget, és szomjúságot és mindenféle megpróbáltatást is elszenvedtek; mindazonáltal türelmesek voltak minden megpróbáltatásukban.

30 És a történetek szerint az volt a sorsuk, hogy egy makacsabb és merevnyakúbb nép kezei közé kerüljenek; akik ezért nem akartak hallgatni a szavaikra, és kiűzték őket, és megverték őket, és házról házra és egyik helyről a másikra üldözték őket, egészen addig, míg Middóni földjére nem értek; és ott elfogták és börtönbe vetették, és erős kötelekkel megkötözték és sok napig börtönben tartották őket, és Lamóni és Ammon által szabadultak ki.

And when Ammon did meet them he was exceedingly sorrowful, for behold they were naked, and their skins were worn exceedingly because of being bound with strong cords. And they also had suffered hunger, thirst, and all kinds of afflictions; nevertheless they were patient in all their sufferings.

And, as it happened, it was their lot to have fallen into the hands of a more hardened and a more stiff-necked people; therefore they would not hearken unto their words, and they had cast them out, and had smitten them, and had driven them from house to house, and from place to place, even until they had arrived in the land of Middoni; and there they were taken and cast into prison, and bound with strong cords, and kept in prison for many days, and were delivered by Lamoni and Ammon.

Beszámoló Áron és Muloki és testvéreik prédikálásáról a lámánitáknak.

Alma 21

- 1 Most, amikor Ammon és testvérei a lámániták földjének határánál elváltak egymástól, íme, Áron azon föld felé vette útját, melyet Jeruzsálemnek neveztek a lámániták, atyáik szülőföldje után nevezve el azt; és az távolabb volt, szomszédos Mormon határával.
- 2 Most a lámániták, és az amalekiták és Amulon népe építettek egy nagy várost, melyet Jeruzsálemnek neveztek.
- 3 Most, maguk a lámániták eléggé makacsak voltak, de az amalekiták és az amuloniták még makacsabbak voltak; az ő befolyásukra tehát a lámániták megkeményítették a szívüket, és így méginkább megátalkodtak a gonoszságban és az utálatosságukban.
- 4 És lőn, hogy Áron elérkezett Jeruzsálem városához, és először az amalekitáknak kezdett el prédikálni. És a zsinagógáikban kezdett nekik prédikálni, mivel zsinagógákat építettek, a nehórok rendje szerint; mert az amalekiták és az amuloniták közül sokan a nehórok rendje szerint valók voltak.
- 5 Áron tehát bement az egyik zsinagógájukba, hogy a népnek prédikáljon, és amint hozzájuk beszélt, íme, felállt egy amalekita, és vitatkozni kezdett vele, mondván: Mi is az, amiről bizonyosságot tettél? Angyalt láttál? Nekünk miért nem jelennek meg angyalok? Íme, ez a nép nem olyan jó, mint a te néped?
- 6 Azt is mondod, hogy ha nem tartunk bűnbánatot, akkor elveszünk. Honnan ismered te a mi szívünk gondolatát és szándékát? Honnan tudod, hogy van okunk a bűnbánatra? Honnan tudod, hogy nem vagyunk igazlelkű nép? Íme, szentélyeket építettünk, és összegyűlünk, hogy hódoljunk Istennek. Igenis hisszük, hogy Isten minden embert meg fog szabadítani.
- 7 Most Áron azt kérdezte tőle: Hiszed-e, hogy Isten Fia el fog jönni, hogy megváltsa az emberiséget a bűneitől?

An account of the preaching of Aaron, and Muloki, and their brethren, to the Lamanites.

Alma 21

Now when Ammon and his brethren separated themselves in the borders of the land of the Lamanites, behold Aaron took his journey towards the land which was called by the Lamanites, Jerusalem, calling it after the land of their fathers' nativity; and it was away joining the borders of Mormon.

Now the Lamanites and the Amalekites and the people of Amulon had built a great city, which was called Jerusalem.

Now the Lamanites of themselves were sufficiently hardened, but the Amalekites and the Amulonites were still harder; therefore they did cause the Lamanites that they should harden their hearts, that they should wax strong in wickedness and their abominations.

And it came to pass that Aaron came to the city of Jerusalem, and first began to preach to the Amalekites. And he began to preach to them in their synagogues, for they had built synagogues after the order of the Nehors; for many of the Amalekites and the Amulonites were after the order of the Nehors.

Therefore, as Aaron entered into one of their synagogues to preach unto the people, and as he was speaking unto them, behold there arose an Amalekite and began to contend with him, saying: What is that thou hast testified? Hast thou seen an angel? Why do not angels appear unto us? Behold are not this people as good as thy people?

Thou also sayest, except we repent we shall perish. How knowest thou the thought and intent of our hearts? How knowest thou that we have cause to repent? How knowest thou that we are not a righteous people? Behold, we have built sanctuaries, and we do assemble ourselves together to worship God. We do believe that God will save all men.

Now Aaron said unto him: Believest thou that the Son of God shall come to redeem mankind from their sins?

- 8 És a férfi azt mondta neki: Mi nem hisszük, hogy te bármi ilyesmit tudsz. Mi nem hiszünk ezekben a balga hagyományokban. Nem hisszük, hogy tudsz az eljövendő dolgokról, és azt sem hisszük, hogy atyáid vagy hogy a mi atyáink tudtak azokról a dolgokról, amelyeket elmondtak, az eljövendőkről.
- 9 Most Áron elkezdte előttük feltárni a szentírásokat Krisztus eljövetelét, valamint a halottak feltámadását és azt illetően, hogy nem lehet megváltás az emberiség számára, csak Krisztus halálán és szenvedésén, valamint vérenek engesztelésén keresztül.
- 10 És lőn, hogy amint elkezdte nekik kifejteni ezeket a dolgokat, megharagudtak rá, és csúfolni kezdték őt; és nem akarták meghallgatni a szavakat, melyeket mondott.
- 11 Ezért amikor látta, hogy nem akarják meghallgatni a szavait, eltávozott a zsinagógájukból, és átjött egy faluba, melyet Ani-Antinak neveztek, és ott találta Mulokit, amint éppen az igét prédikálta nekik; és Ammát és a testvéreit is. És azok sokakkal az igéről vitatkoztak.
- 12 És lőn, hogy látták, hogy a nép megkeményíti szívét, ezért eltávoztak és átjöttek Middóni földjére. És ott is sokaknak prédikálták az igét, és kevesen hittek a szavaknak, melyeket tanítottak.
- 13 Áront és egy bizonyos számú testvérét viszont elfogták és börtönbe vetették, és a maradékuk elmene- kült Middóni földjéről a környező tájakra.
- 14 És azok, akiket börtönbe vetettek, sok dolgot elszenvedtek, és Lamóni és Ammon keze által szabadultak ki, és megetették és felruházták őket.
- 15 És ismét elindultak az igét hirdetni, és így szabadították ki őket először a börtönből, és addig így szenvedtek.
- 16 És oda mentek, ahova az Úr Lelke vezette őket, Isten szavát prédikálva az amalekiták minden zsinagógájában, vagyis a lámániták minden olyan gyülekezetében, ahová be tudtak menni.

And the man said unto him: We do not believe that thou knowest any such thing. We do not believe in these foolish traditions. We do not believe that thou knowest of things to come, neither do we believe that thy fathers and also that our fathers did know concerning the things which they spake, of that which is to come.

Now Aaron began to open the scriptures unto them concerning the coming of Christ, and also concerning the resurrection of the dead, and that there could be no redemption for mankind save it were through the death and sufferings of Christ, and the atonement of his blood.

And it came to pass as he began to expound these things unto them they were angry with him, and began to mock him; and they would not hear the words which he spake.

Therefore, when he saw that they would not hear his words, he departed out of their synagogue, and came over to a village which was called Ani-Anti, and there he found Muloki preaching the word unto them; and also Ammah and his brethren. And they contended with many about the word.

And it came to pass that they saw that the people would harden their hearts, therefore they departed and came over into the land of Middoni. And they did preach the word unto many, and few believed on the words which they taught.

Nevertheless, Aaron and a certain number of his brethren were taken and cast into prison, and the remainder of them fled out of the land of Middoni unto the regions round about.

And those who were cast into prison suffered many things, and they were delivered by the hand of Lamoni and Ammon, and they were fed and clothed.

And they went forth again to declare the word, and thus they were delivered for the first time out of prison; and thus they had suffered.

And they went forth whithersoever they were led by the Spirit of the Lord, preaching the word of God in every synagogue of the Amalekites, or in every assembly of the Lamanites where they could be admitted.

17 És lőn, hogy az Úr kezdte megáldani őket, olyannyira, hogy sokakat elvezettek az igazság ismeretéhez; igen, sokakat meggyőztek bűneiknek és atyáik hagyományainak helytelenségéről.

18 És lőn, hogy Ammon és Lamóni Middóni földjéről visszatértek Ismáel földjére, mely örökségük földje volt.

19 És Lamóni király nem engedte, hogy Ammon szolgálja őt, vagyis hogy a szolgája legyen.

20 De zsinagógákat építtetett Ismáel földjén; és összehívatta a népét, vagyis az uralma alá tartozó népet.

21 És örvendezett miattuk és sok dolgot tanított nekik. És azt is kijelentette nekik, hogy ők egy olyan nép, mely az ő uralma alá tartozik, és hogy ők egy szabad nép, hogy felszabadultak atyjának, a királynak az elnyomása alól; mivel atyja megengedte neki, hogy uralkodjon azon nép felett, mely Ismáel földjén és mind a környező vidéken van.

22 És azt is kijelentette nekik, hogy szabadon hódolhatnak az Úrnak, Istenüknek, kívánságaik szerint, ahol csak vannak, ha olyan földön vannak, mely Lamóni király uralma alá tartozik.

23 És Ammon prédikált Lamóni király népének; és lőn, hogy minden olyan dolgot megtanított nekik, mely az igazlelkűséghez tartozik. És naponta buzdította őket, teljes szorgalommal; és ők megszívlelték a szavát, és buzgón igyekeztek megtartani Isten parancsolatait.

And it came to pass that the Lord began to bless them, insomuch that they brought many to the knowledge of the truth; yea, they did convince many of their sins, and of the traditions of their fathers, which were not correct.

And it came to pass that Ammon and Lamoni returned from the land of Middoni to the land of Ishmael, which was the land of their inheritance.

And king Lamoni would not suffer that Ammon should serve him, or be his servant.

But he caused that there should be synagogues built in the land of Ishmael; and he caused that his people, or the people who were under his reign, should assemble themselves together.

And he did rejoice over them, and he did teach them many things. And he did also declare unto them that they were a people who were under him, and that they were a free people, that they were free from the oppressions of the king, his father; for that his father had granted unto him that he might reign over the people who were in the land of Ishmael, and in all the land round about.

And he also declared unto them that they might have the liberty of worshiping the Lord their God according to their desires, in whatsoever place they were in, if it were in the land which was under the reign of king Lamoni.

And Ammon did preach unto the people of king Lamoni; and it came to pass that he did teach them all things concerning things pertaining to righteousness. And he did exhort them daily, with all diligence; and they gave heed unto his word, and they were zealous for keeping the commandments of God.

Alma 22

- 1 Most, Ammon így tanította folyamatosan Lamóni népét; mi pedig visszatérünk Áron és testvérei beszámolójához; mert miután Áron elment Middóni földjéről, a Lélek Nefi földjére, méghozzá a király házához vezette, aki Ismáel földje kivételével az egész ország felett uralkodott, és aki Lamóni atyja volt.
- 2 És lőn, hogy ő testvéreivel bement hozzá a királyi palotába, és meghajtotta magát a király előtt és így szólt hozzá: Íme, Ó király, mi Ammon testvérei vagyunk, akiket te szabadítottál ki a börtönből.
- 3 És most, Ó király, ha megkíméled életünket, akkor a szolgálid leszünk. És a király így szólt hozzájuk: Keljetek fel, mert meghagyom az életeteket, és nem engedem meg, hogy a szolgálaim legyetek; de ragaszkodom hozzá, hogy tanítsatok engem; mert igencsak nyugtalanítja az elmémet Ammon testvéreitek szavainak nagylelkűsége és nagyszerűsége; és szeretném tudni annak okát, hogy miért nem jött fel veletek Middóni földjéről.
- 4 És Áron így szólt a királyhoz: Íme, az Úr Lelke más útra hívta őt; Ismáel földjére ment, hogy Lamóni népét tanítsa.
- 5 Most, a király azt kérdezte tőlük: Mi az, amit az Úr Lelkéről mondtatok? Íme, ez az a dolog, ami engem nyugtalanít.
- 6 És emellett mit jelent az, amit Ammon mondott, hogy: Ha bűnbánatot tartotok, akkor megszabadultok, és ha nem tartotok bűnbánatot, akkor kiteszítanak benneteket az utolsó napon?
- 7 És Áron válaszolt neki és ezt kérdezte tőle: Hiszed-e, hogy van Isten? És a király azt mondta: Tudom, hogy az amalekiták azt mondják, hogy van Isten, és én megengedtem nekik, hogy szentélyeket építsenek, hogy összegyűlhessenek és hódolhassanak neki. És ha most te azt mondod, hogy van Isten, íme, én el fogom hinni.
- 8 És most, amikor Áron ezt hallotta, ujjongani kezdett a szíve, és így szólt: Íme, amilyen biztosan te élsz, Ó király, van Isten.

Alma 22

Now, as Ammon was thus teaching the people of Lamoni continually, we will return to the account of Aaron and his brethren; for after he departed from the land of Middoni he was led by the Spirit to the land of Nephi, even to the house of the king which was over all the land save it were the land of Ishmael; and he was the father of Lamoni.

And it came to pass that he went in unto him into the king's palace, with his brethren, and bowed himself before the king, and said unto him: Behold, O king, we are the brethren of Ammon, whom thou hast delivered out of prison.

And now, O king, if thou wilt spare our lives, we will be thy servants. And the king said unto them: Arise, for I will grant unto you your lives, and I will not suffer that ye shall be my servants; but I will insist that ye shall administer unto me; for I have been somewhat troubled in mind because of the generosity and the greatness of the words of thy brother Ammon; and I desire to know the cause why he has not come up out of Middoni with thee.

And Aaron said unto the king: Behold, the Spirit of the Lord has called him another way; he has gone to the land of Ishmael, to teach the people of Lamoni.

Now the king said unto them: What is this that ye have said concerning the Spirit of the Lord? Behold, this is the thing which doth trouble me.

And also, what is this that Ammon said—If ye will repent ye shall be saved, and if ye will not repent, ye shall be cast off at the last day?

And Aaron answered him and said unto him: Believest thou that there is a God? And the king said: I know that the Amalekites say that there is a God, and I have granted unto them that they should build sanctuaries, that they may assemble themselves together to worship him. And if now thou sayest there is a God, behold I will believe.

And now when Aaron heard this, his heart began to rejoice, and he said: Behold, assuredly as thou livest, O king, there is a God.

- 9 És a király azt kérdezte: Isten-e az a Nagy Lélek, aki atyáinkat kihozta Jeruzsálem földjéről?
- 10 És Áron azt mondta neki: Igen, ő az a Nagy Lélek, és ő teremtett mindent a mennyben is és a földön is. Hiszed-e ezt?
- 11 És ő azt mondta: Igen, hiszem, hogy a Nagy Lélek teremtett minden dolgot, és szeretném, ha beszélne nekem mindezen dolgokat illetően, és én hinni fogok a szavaidnak.
- 12 És lőn, hogy amikor Áron látta, hogy a király hinni fog a szavainak, olvasni kezdte a királynak a szentírásokat Ádám teremtésétől – hogy miként teremtette Isten saját képmására az embert, és hogy Isten parancsolatokat adott neki, és hogy vétke miatt elbukott az ember.
- 13 És Áron Ádám teremtésétől kezdve kifejtette neki a szentírásokat, elétárva az ember bukását, és testi állapotát, és a Krisztus általi megváltás tervét is, amely a világ megalapítása óta mindazok számára el van készítve, akik hisznek az ő nevében.
- 14 És mivel elbukott az ember, azért magától semmit sem érdemelhet ki; de Krisztus szenvedései és halála kiengesztelnek a bűneiért, hit, és bűnbánat és ezen dolgok által; és ő széttöri a halál kötelékeit, hogy a sírnak ne legyen győzelme és hogy a halál fullánkja felemészthődjön a dicsőség reményében. És Áron mindezen dolgokat kifejtette a királynak.
- 15 És lőn, hogy miután Áron kifejtette neki ezeket a dolgokat, ezt kérdezte a király: Mit tegyek, hogy enyém lehessen ez az örök élet, amelyről beszéltél? Igen, mit tegyek, hogy születhessek Istentől, és gyökerestül kitépődjön mellkasomból ez a gonosz lélek, és elnyerjem az ő Lelkét, hogy öröm tölthessen el, hogy ne taszítottassam ki az utolsó napon? Ímé, mondta, mindent feladok, ami a birtokomban van, igen, feladom a királyságomat is, hogy ezt a nagy örömet elnyerhessem.
- 16 De Áron azt mondta neki: Ha erre a dologra vágysz, ha meghajolsz Isten előtt, igen, ha minden bűnöd megbánod, és meghajolsz Isten előtt, és hittel szólítod az ő nevét, és hiszel abban, hogy megkapod, akkor megkapod azt a reménységet, amire vágysz.

And the king said: Is God that Great Spirit that brought our fathers out of the land of Jerusalem?

And Aaron said unto him: Yea, he is that Great Spirit, and he created all things both in heaven and in earth. Believest thou this?

And he said: Yea, I believe that the Great Spirit created all things, and I desire that ye should tell me concerning all these things, and I will believe thy words.

And it came to pass that when Aaron saw that the king would believe his words, he began from the creation of Adam, reading the scriptures unto the king—how God created man after his own image, and that God gave him commandments, and that because of transgression, man had fallen.

And Aaron did expound unto him the scriptures from the creation of Adam, laying the fall of man before him, and their carnal state and also the plan of redemption, which was prepared from the foundation of the world, through Christ, for all whosoever would believe on his name.

And since man had fallen he could not merit anything of himself; but the sufferings and death of Christ atone for their sins, through faith and repentance, and so forth; and that he breaketh the bands of death, that the grave shall have no victory, and that the sting of death should be swallowed up in the hopes of glory; and Aaron did expound all these things unto the king.

And it came to pass that after Aaron had expounded these things unto him, the king said: What shall I do that I may have this eternal life of which thou hast spoken? Yea, what shall I do that I may be born of God, having this wicked spirit rooted out of my breast, and receive his Spirit, that I may be filled with joy, that I may not be cast off at the last day? Behold, said he, I will give up all that I possess, yea, I will forsake my kingdom, that I may receive this great joy.

But Aaron said unto him: If thou desirest this thing, if thou wilt bow down before God, yea, if thou wilt repent of all thy sins, and will bow down before God, and call on his name in faith, believing that ye shall receive, then shalt thou receive the hope which thou desirest.

17 És lőn, hogy amikor Áron e szavakat kimondta, a király meghajolt az Úr előtt, térdein; igen, méghozzá a földre terült és hangosan felkiáltott, mondván:

18 Ó Isten, Áron azt mondta nekem, hogy van Isten; és ha van Isten, és te Isten vagy, akkor hozd magad az én tudomásomra, és én minden bűnömmel felhagyok, hogy megismerjelek téged, és hogy feltámaszt hassanak a halálból, és megszabadulhassak az utolsó napon. És most, amikor a király ezeket a szavakat elmondta, lesújtott, mintha meghalt volna.

19 És lőn, hogy szolgálói a királynéhoz futottak és mindent elmondtak neki, ami a királlyal történt. És ő bejött a királyhoz; és amikor látta, hogy úgy fekszik ott, mintha halott lenne, és hogy Áron és a testvérei is úgy állnak ott, mintha ők okozták volna az összeesését, megharagudott rájuk, és megparancsolta, hogy a szolgálói, vagyis hogy a király szolgálói fogják és öljék meg őket.

20 Most, a szolgálók látták a király összeesésének okát, ezért nem merték kezüket Áronra és testvéreire emelni; és kérelték a királynét, mondván: Miért parancsolod nekünk, hogy öljük meg ezeket az embereket, amikor íme, egyikük is hatalmasabb mindannyiunknál? Mi esnénk tehát el öelöttük.

21 Most, amikor a királyné látta a szolgálók félelmét, ő is elkezdett rendkívül félni, hogy valami baj éri őt. És megparancsolta a szolgálóinak, hogy menjenek és hívják a népet, hogy öljék meg Áront és a testvéreit.

22 Most, amikor Áron látta a királyné szándékát, és mert ismerte a nép keményszívűségét, attól tartott, hogy sok ember gyűlik majd össze, és viszálykodás és zavargás lesz közöttük; kinyújtotta tehát a kezét és felemelte a királyt a földről, és így szólt hozzá: Állj fel! És ő lábra állt, és visszanyerte az erejét.

23 Most, mindez a királyné és a sok szolga jelenlétében történt. És amikor azok ezt látták, nagyon elcsodálkoztak és félni kezdtek. És a király előlépett, és szolgálni kezdett nekik. És szolgált nekik, olyannyira, hogy egész háza népe megtért az Úrhoz.

And it came to pass that when Aaron had said these words, the king did bow down before the Lord, upon his knees; yea, even he did prostrate himself upon the earth, and cried mightily, saying:

O God, Aaron hath told me that there is a God; and if there is a God, and if thou art God, wilt thou make thyself known unto me, and I will give away all my sins to know thee, and that I may be raised from the dead, and be saved at the last day. And now when the king had said these words, he was struck as if he were dead.

And it came to pass that his servants ran and told the queen all that had happened unto the king. And she came in unto the king; and when she saw him lay as if he were dead, and also Aaron and his brethren standing as though they had been the cause of his fall, she was angry with them, and commanded that her servants, or the servants of the king, should take them and slay them.

Now the servants had seen the cause of the king's fall, therefore they durst not lay their hands on Aaron and his brethren; and they pled with the queen saying: Why commandest thou that we should slay these men, when behold one of them is mightier than us all? Therefore we shall fall before them.

Now when the queen saw the fear of the servants she also began to fear exceedingly, lest there should some evil come upon her. And she commanded her servants that they should go and call the people, that they might slay Aaron and his brethren.

Now when Aaron saw the determination of the queen, he, also knowing the hardness of the hearts of the people, feared lest that a multitude should assemble themselves together, and there should be a great contention and a disturbance among them; therefore he put forth his hand and raised the king from the earth, and said unto him: Stand. And he stood upon his feet, receiving his strength.

Now this was done in the presence of the queen and many of the servants. And when they saw it they greatly marveled, and began to fear. And the king stood forth, and began to minister unto them. And he did minister unto them, insomuch that his whole household were converted unto the Lord.

- 24 Most, a királyné parancsa miatt sok ember gyűlt össze, és nagy zúgolódasok kezdődtek közöttük Áron és testvérei miatt.
- 25 De a király előállt közöttük és szolgált nekik. És megbékéltek Áronnal és azokkal, akik vele voltak.
- 26 És lőn, hogy amikor a király látta, hogy a nép megbékélt, akkor a sokaság közé küldte Áront és testvéreit, hogy prédikálják nekik az igét.
- 27 És lőn, hogy a király kiáltványt küldött szét szerte az országban, minden olyan népe közé akik az országában voltak, akik a környező tájakat lakták, mely keleten és nyugaton a tengerrel volt határos. És azt Zarahemla földjétől a vadonnak egy keskeny sávja választotta el, mely a keleti tengertől egészen a nyugati tengerig húzódott, és körbe a tenger határain és a Zarahemla földjétől északra lévő vadon határain, Manti határain keresztül, a Sidon folyó forrásánál, keletről nyugatra haladva – és így voltak elválasztva egymástól a lámániták és a nefiták.
- 28 Most, a lámániták lustábbik része a vadonban élt és sátrakban lakott; és szét voltak szóródva szerte a Nefi földjén lévő nyugati vadonban; igen, és Zarahemla földjétől nyugatra is a tengernél lévő határvidékeken, és nyugaton Nefi földjén, atyáik első örökségének területén, és így a tengerpart melletti határvidéken.
- 29 És sok lámánita volt keleten a tengerpartnál is, ahova a nefiták űzték őket. És így a lámániták majdnem teljesen körülvették a nefitákat; mindazonáltal a nefiták birtokukba vették azon föld egész északi részét, mely a vadonnal volt határos, a Sidon folyó forrásánál, keletről nyugatig, körös körül a vadon oldalában; északon, egészen addig, míg el nem érték azt a földet, melyet Bőség földjének neveztek.

Now there was a multitude gathered together because of the commandment of the queen, and there began to be great murmurings among them because of Aaron and his brethren.

But the king stood forth among them and administered unto them. And they were pacified towards Aaron and those who were with him.

And it came to pass that when the king saw that the people were pacified, he caused that Aaron and his brethren should stand forth in the midst of the multitude, and that they should preach the word unto them.

And it came to pass that the king sent a proclamation throughout all the land, amongst all his people who were in all his land, who were in all the regions round about, which was bordering even to the sea, on the east and on the west, and which was divided from the land of Zarahemla by a narrow strip of wilderness, which ran from the sea east even to the sea west, and round about on the borders of the seashore, and the borders of the wilderness which was on the north by the land of Zarahemla, through the borders of Manti, by the head of the river Sidon, running from the east towards the west—and thus were the Lamanites and the Nephites divided.

Now, the more idle part of the Lamanites lived in the wilderness, and dwelt in tents; and they were spread through the wilderness on the west, in the land of Nephi; yea, and also on the west of the land of Zarahemla, in the borders by the seashore, and on the west in the land of Nephi, in the place of their fathers' first inheritance, and thus bordering along by the seashore.

And also there were many Lamanites on the east by the seashore, whither the Nephites had driven them. And thus the Nephites were nearly surrounded by the Lamanites; nevertheless the Nephites had taken possession of all the northern parts of the land bordering on the wilderness, at the head of the river Sidon, from the east to the west, round about on the wilderness side; on the north, even until they came to the land which they called Bountiful.

- 30 És ez azzal a földdel volt határos, amelyet Pusztság földjének neveztek, mert az annyira messze észak felé volt, hogy elérte azt a földet, mely egykor lakott volt és elpusztult – és az ő csontjaikról már beszéltünk – amelyet Zarahemla népe fedezett fel, lévén ez első partraszállásuk helye.
- 31 És onnan jöttek fel a déli vadonba. Így az északra fekvő földet Pusztság földjének nevezték, és a délre fekvőt Bőség földjének nevezték, és az a vadon volt az, mely mindenféle vadállattal volt tele, minden fajtából, melyeknek egy része az északra fekvő területről jött élelemért.
- 32 És most, a keleti és nyugati tenger közötti távolság a Bőség földje és a Pusztság földje mentén egy nefitának csak másfél napi út volt, és így Nefi földje és Zarahemla földje majdnem teljesen vízzel volt körülvéve, és egy keskeny földszáv volt az északi terület és a déli terület között.
- 33 És lőn, hogy a nefiták lakták a Bőség földjét, még-hozzá a keletitől a nyugati tengerig, és így a nefiták bölcsességükben őreikkel és seregeikkel délre beszorították a lámánitákat, hogy így azoknak ne legyenek birtokaik északon, és hogy ne árasszák el az északra fekvő földet.
- 34 A lámánitáknak tehát csak Nefi földjén és a környező vadonban lehettek birtokaik. Ez a nefiták bölcsessége szerint volt – mivel a lámániták ellenségeik voltak, és így nem engedték, hogy minden oldalról sanyargassák őket, és azért is, hogy lehessen egy olyan országuk, ahová kívánságuk szerint elmene-külhetnek.
- 35 És most én, miután ezt elmondtam, ismét visszatérek Ammon és Áron, Omner és Himni és testvéreik beszámolójához.

And it bordered upon the land which they called Desolation, it being so far northward that it came into the land which had been peopled and been destroyed, of whose bones we have spoken, which was discovered by the people of Zarahemla, it being the place of their first landing.

And they came from there up into the south wilderness. Thus the land on the northward was called Desolation, and the land on the southward was called Bountiful, it being the wilderness which is filled with all manner of wild animals of every kind, a part of which had come from the land northward for food.

And now, it was only the distance of a day and a half's journey for a Nephite, on the line Bountiful and the land Desolation, from the east to the west sea; and thus the land of Nephi and the land of Zarahemla were nearly surrounded by water, there being a small neck of land between the land northward and the land southward.

And it came to pass that the Nephites had inhabited the land Bountiful, even from the east unto the west sea, and thus the Nephites in their wisdom, with their guards and their armies, had hemmed in the Lamanites on the south, that thereby they should have no more possession on the north, that they might not overrun the land northward.

Therefore the Lamanites could have no more possessions only in the land of Nephi, and the wilderness round about. Now this was wisdom in the Nephites—as the Lamanites were an enemy to them, they would not suffer their afflictions on every hand, and also that they might have a country whither they might flee, according to their desires.

And now I, after having said this, return again to the account of Ammon and Aaron, Omner and Himni, and their brethren.

Alma 23

- 1 Íme, most lőn, hogy a lámániták királya kiáltványt küldött szét egész népe között, hogy ne emeljenek kezet Ammonra, vagy Áronra, vagy Omnerre, vagy Himnire, sem bármely testvéreire, aki Isten szavát megy prédikálni, bárhol legyenek is, országuk bármely részén.
- 2 Igen, elrendelte közöttük, hogy ne emeljenek kezet rájuk, s nehogy megköttözzék vagy börtönbe vessék őket; és ne is köpjék le, vagy üssék meg őket; és zsinagógáikból se üzzék ki vagy ostorozzák meg őket, és köveket se vessenek rájuk; hanem legyen szabad belépésük a házaikba, és a templomaikba és szentélyeikbe is.
- 3 És így kívánságuk szerint járhassanak és prédikálhassák az ígét, mert a király és egész háza népe megtért az Úrhoz; elküldte tehát kiáltványát szerte az országban népéhez, hogy ne legyen akadály Isten szavának, hanem szerte az egész országba eljuthasson, hogy népét meggyőzhessék atyái hagyományainak gonosz voltáról, és meggyőzhessék őket arról, hogy mindnyájan testvérek, és hogy nem szabad ölni, sem fosztogatni, sem lopni, sem házasságtörést, vagy bármely gonoszságot elkövetni.
- 4 És most lőn, hogy miután a király elküldte ezt a kiáltványt, Áron és testvérei városról városra, a hódolat egyik házától a másikig mentek, gyülekezeteket alapítva, és papokat és tanítókat szentelve fel szerte az országban a lámániták között, hogy Isten szavát prédikálják és tanítsák közöttük; és így kezdtek nagy sikereket elérni.
- 5 És ezeket vezettek el az Úr ismeretéhez, igen, ezeket vezettek rá arra, higgyenek a nefiták hagyományaiban; és tanították nekik azon feljegyzéseket és próféciaikat, melyeket mostanáig kézről kézre adtak.

Alma 23

Behold, now it came to pass that the king of the Lamanites sent a proclamation among all his people, that they should not lay their hands on Ammon, or Aaron, or Omner, or Himni, nor either of their brethren who should go forth preaching the word of God, in whatsoever place they should be, in any part of their land.

Yea, he sent a decree among them, that they should not lay their hands on them to bind them, or to cast them into prison; neither should they spit upon them, nor smite them, nor cast them out of their synagogues, nor scourge them; neither should they cast stones at them, but that they should have free access to their houses, and also their temples, and their sanctuaries.

And thus they might go forth and preach the word according to their desires, for the king had been converted unto the Lord, and all his household; therefore he sent his proclamation throughout the land unto his people, that the word of God might have no obstruction, but that it might go forth throughout all the land, that his people might be convinced concerning the wicked traditions of their fathers, and that they might be convinced that they were all brethren, and that they ought not to murder, nor to plunder, nor to steal, nor to commit adultery, nor to commit any manner of wickedness.

And now it came to pass that when the king had sent forth this proclamation, that Aaron and his brethren went forth from city to city, and from one house of worship to another, establishing churches, and consecrating priests and teachers throughout the land among the Lamanites, to preach and to teach the word of God among them; and thus they began to have great success.

And thousands were brought to the knowledge of the Lord, yea, thousands were brought to believe in the traditions of the Nephites; and they were taught the records and prophecies which were handed down even to the present time.

6 És amilyen biztosan él az Úr, úgy azok, akik hittek, vagyis akik eljutottak az igazság megismeréséhez, Ammonnak és testvéreinek a kinyilatkoztatás és a prófétálás lelke, valamint Isten hatalma szerinti prédikálása által, mely csodákat művelt bennük – igen, azt mondom nektek, hogy ahogy él az Úr, úgy mindazok a lámániták, akik hittek a prédikálásukban és az Úrhoz tértek, azok soha nem távolodtak el.

7 Mert igazlelkű nép lettek; letették lázadásuk fegyvereit, nem harcoltak többé sem Isten, sem bármely testvérük ellen.

8 Most, ezek voltak azok, akik az Úrhoz tértek:

9 A lámániták azon népe, mely Ismáel földjén volt;

10 És a lámániták azon népéből is, mely Middóni földjén volt;

11 És a lámániták azon népéből is, mely Nefi városában volt;

12 És a lámániták azon népéből is, mely Silóm földjén volt, és amely Semlón földjén és Lemuel városában és Simnilom városában volt.

13 És ezek a nevei a lámániták azon városainak, amelyek megtértek az Úrhoz; és ezek azok, melyek letették lázadásuk fegyvereit, igen, minden harci fegyverüket; és ezek mind lámániták voltak.

14 És az amalekiták nem tértek meg, kivéve egyet; és az amuloniták közül sem tért meg senki; hanem megkeményítették szívüket és a lámániták szívét is az országnak abban a részében, ahol ők laktak, igen, mind a falvaikban és minden városukban.

15 Megneveztük tehát a lámániták minden olyan városát, amelyben bűnbánatot tartottak és eljutottak az igazság ismeretéhez, és megtértek.

16 És most lőn, hogy a király és mindazok, akik megtértek, olyan nevet kívántak, amely megkülönböztetné őket testvéreiktől; ezért a király tanácskozott Áronnal és sokakkal a papjaik közül azt illetően, hogy milyen nevet vegyenek magukra, mely megkülönböztethetné őket.

And as sure as the Lord liveth, so sure as many as believed, or as many as were brought to the knowledge of the truth, through the preaching of Ammon and his brethren, according to the spirit of revelation and of prophecy, and the power of God working miracles in them—yea, I say unto you, as the Lord liveth, as many of the Lamanites as believed in their preaching, and were converted unto the Lord, never did fall away.

For they became a righteous people; they did lay down the weapons of their rebellion, that they did not fight against God any more, neither against any of their brethren.

Now, these are they who were converted unto the Lord:

The people of the Lamanites who were in the land of Ishmael;

And also of the people of the Lamanites who were in the land of Middoni;

And also of the people of the Lamanites who were in the city of Nephi;

And also of the people of the Lamanites who were in the land of Shilom, and who were in the land of Shemlon, and in the city of Lemuel, and in the city of Shimnilom.

And these are the names of the cities of the Lamanites which were converted unto the Lord; and these are they that laid down the weapons of their rebellion, yea, all their weapons of war; and they were all Lamanites.

And the Amalekites were not converted, save only one; neither were any of the Amulonites; but they did harden their hearts, and also the hearts of the Lamanites in that part of the land wheresoever they dwelt, yea, and all their villages and all their cities.

Therefore, we have named all the cities of the Lamanites in which they did repent and come to the knowledge of the truth, and were converted.

And now it came to pass that the king and those who were converted were desirous that they might have a name, that thereby they might be distinguished from their brethren; therefore the king consulted with Aaron and many of their priests, concerning the name that they should take upon them, that they might be distinguished.

17 És lőn, hogy az anti-nefi-lehita néven hívták őket; és ezen a néven szólították őket, és többé nem hívták őket lámánitáknak.

18 És kezdtek nagyon iparkodó nép lenni; igen, és barátságosak voltak a nefitákkal; kapcsolatba léptek tehát velük, és nem követte őket többé Isten átka.

And it came to pass that they called their names Anti-Nephi-Lehies; and they were called by this name and were no more called Lamanites.

And they began to be a very industrious people; yea, and they were friendly with the Nephites; therefore, they did open a correspondence with them, and the curse of God did no more follow them.

Alma 24

- 1 És lőn, hogy az amalekiták és az amuloniták testvéreik elleni haragra bujtogatták az amalekitákat, és az amulonitákat, és azokat a lámánitákat, akik Amulon földjén voltak, és Hélám földjén és Jeruzsálem földjén voltak, egyszóval körös-körül az egész országban mindazokat, akik nem tértek meg, és akik nem veték magukra az Anti-Nefi-Lehi nevet.
- 2 És gyűlöletük rendkívül elmérgesedett irántuk, méghozzá olyannyira, hogy lázadni kezdtek a királyuk ellen, olyannyira, hogy nem akarták, hogy a királyuk legyen; ezért fegyvert fogtak Anti-Nefi-Lehi népe ellen.
- 3 Most, a király fiára ruházta a királyságot és a nevét Anti-Nefi-Lehinek hívta.
- 4 És a király még ugyanabban az évben meghalt, hogy a lámániták háborús előkészületeket kezdtek tenni Isten népe ellen.
- 5 Most, amikor Ammon és fivérei és mindazok, akik feljöttek vele, s látták a lámánitáknak testvéreik elpusztítására irányuló előkészületeit, elmentek Midián földjére, és ott Ammon találkozott minden testvérével. És onnan Ismáel földjére mentek, hogy tanácsot tarthassanak Lamónival, és fivérével, Anti-Nefi-Lehivel is, hogy mit tegyenek, hogy megvédjék magukat a lámánitákkal szemben.
- 6 Most, egyetlen lélek sem volt az egész nép között, aki már megtért az Úrhoz, és hajlandó lett volna testvérei ellen fegyvert fogni; nem, semmi háborús előkészületet sem akartak tenni; igen, és a királyuk is azt parancsolta nekik, hogy ne tegyenek.
- 7 Most, ezek azok a szavak, amelyeket ezen dolgot illetően mondott a népnek: Köszönöm Istenemnek, szeretett népem, hogy a mi nagy Istenünk az ő jószágában elküldte hozzánk ezeket a testvéreinket, a nefitákat, hogy prédikáljanak nekünk és hogy meggyőzzenek minket gonosz atyáink hagyományait illetően.
- 8 És íme, köszönöm az én nagy Istenemnek, hogy megadta nekünk Lelkének egy részét, hogy meglágyítsa a szívünket, és így kapcsolatba léptünk ezekkel a testvérekkel, a nefitákkal.

Alma 24

And it came to pass that the Amalekites and the Amulonites and the Lamanites who were in the land of Amulon, and also in the land of Helam, and who were in the land of Jerusalem, and in fine, in all the land round about, who had not been converted and had not taken upon them the name of Anti-Nephi-Lehi, were stirred up by the Amalekites and by the Amulonites to anger against their brethren.

And their hatred became exceedingly sore against them, even insomuch that they began to rebel against their king, insomuch that they would not that he should be their king; therefore, they took up arms against the people of Anti-Nephi-Lehi.

Now the king conferred the kingdom upon his son, and he called his name Anti-Nephi-Lehi.

And the king died in that selfsame year that the Lamanites began to make preparations for war against the people of God.

Now when Ammon and his brethren and all those who had come up with him saw the preparations of the Lamanites to destroy their brethren, they came forth to the land of Midian, and there Ammon met all his brethren; and from thence they came to the land of Ishmael that they might hold a council with Lamoni and also with his brother Anti-Nephi-Lehi, what they should do to defend themselves against the Lamanites.

Now there was not one soul among all the people who had been converted unto the Lord that would take up arms against their brethren; nay, they would not even make any preparations for war; yea, and also their king commanded them that they should not.

Now, these are the words which he said unto the people concerning the matter: I thank my God, my beloved people, that our great God has in goodness sent these our brethren, the Nephites, unto us to preach unto us, and to convince us of the traditions of our wicked fathers.

And behold, I thank my great God that he has given us a portion of his Spirit to soften our hearts, that we have opened a correspondence with these brethren, the Nephites.

9 És íme, azt is köszönöm Istenemnek, hogy ezen kapcsolat által meggyőztek minket a bűneinket és a sok gyilkosságokat illetően, melyet elkövettünk.

10 És azt is köszönöm Istenemnek, igen, az én nagy Istenemnek, hogy megengedte nekünk, hogy megbánjuk ezeket a dolgokat, és azt is, hogy megbocsátotta nekünk azt a sok bűnünket és gyilkosságunkat, melyet elkövettünk, és Fiának érdemei által elvette szívünkéből a bűnt.

11 És most íme, testvéreim, miután ez volt minden, amit megtehattünk (mivel az egész emberiség legelvezettebbjei voltunk), hogy megbánjuk minden bűnünk és a sok gyilkosságot, melyet elkövettünk, és hogy Istennel elvétetjük azokat a szívünkéből, mert ez volt minden, amit megtehattunk, hogy Isten előtt megfelelő mértékben bűnbánatot tartsunk, hogy levegye a mocskunkat –

12 Most, legszeretettebb testvéreim, mivel Isten levette a mocskunkat, és fényesek lettek a kardjaink, ne mocskoljuk be többé kardjainkat testvéreink vérével.

13 Íme, azt mondom nektek, őrizzük meg kardjainkat attól, hogy testvéreink vére bemocskolja azokat; mert lehet, hogy ha ismét bemocskoljuk a kardjainkat, akkor többé már nem lehet azokat ragyogóra mosni nagy Istenünk Fiának vére által, mely bűneinkért való engesztelésként ontatik majd.

14 És a nagy Isten irgalommal volt irántunk, és tudatta velünk ezeket a dolgokat, hogy el ne vesszünk; igen, előre tudatta velünk ezeket a dolgokat, mert szereti a lelkünket, ahogyan szereti a gyermekeinket is; irgalmában tehát angyalai által meglátogat bennünket, hogy a szabadulás tervét mi is és a jövő nemzedékei is megismerhessék.

And behold, I also thank my God, that by opening this correspondence we have been convinced of our sins, and of the many murders which we have committed.

And I also thank my God, yea, my great God, that he hath granted unto us that we might repent of these things, and also that he hath forgiven us of those our many sins and murders which we have committed, and taken away the guilt from our hearts, through the merits of his Son.

And now behold, my brethren, since it has been all that we could do (as we were the most lost of all mankind) to repent of all our sins and the many murders which we have committed, and to get God to take them away from our hearts, for it was all we could do to repent sufficiently before God that he would take away our stain—

Now, my best beloved brethren, since God hath taken away our stains, and our swords have become bright, then let us stain our swords no more with the blood of our brethren.

Behold, I say unto you, Nay, let us retain our swords that they be not stained with the blood of our brethren; for perhaps, if we should stain our swords again they can no more be washed bright through the blood of the Son of our great God, which shall be shed for the atonement of our sins.

And the great God has had mercy on us, and made these things known unto us that we might not perish; yea, and he has made these things known unto us beforehand, because he loveth our souls as well as he loveth our children; therefore, in his mercy he doth visit us by his angels, that the plan of salvation might be made known unto us as well as unto future generations.

15 Ó, mily irgalmas a mi Istenünk! És most íme, mivel ez volt minden, amit megtehattünk azért, hogy levegység rólunk a mocskainkat és fényessé tegyék a kardjainkat, rejtjük tehát el ezeket, hogy fényesek maradjanak, tanúbizonyiságként Istenünknek az utolsó napon – vagyis azon a napon, amikor eléállítatunk, hogy megítéltessünk – hogy azóta nem mocsokoltuk be kardjainkat testvéreink vérében, amióta adott nekünk az ő szavából, és ezáltal tisztává tett bennünket.

16 És most, testvéreim, ha testvéreink arra törekednek, hogy elpusztítsanak minket, íme, mi el fogjuk rejtteni a kardjainkat, igen, méghozzá mélyen eltemetjük őket a földbe, hogy fényesek maradhassanak, annak tanúbizonyiságaként az utolsó napon, hogy soha nem használtuk őket; és ha a testvéreink elpusztítanak bennünket, akkor íme, Istenünkhöz megyünk és megszabadulunk.

17 És most lőn, hogy miután a király bevégezte ezen mondandókat, és az egész nép összegyűlt, vették a kardjaikat és mindazon fegyvereket, melyeket embervér ontására használtak, és mélyen eltemették őket a földbe.

18 És ezt tették, mert ez az ő szemükben tanúbizonyiság volt Isten és az emberek előtt is, hogy soha többé nem használnak fegyvert ember vérének ontására; és ezt tették, bizonyítva és szövetséget kötve Istennel, hogy testvéreik vérének ontása helyett inkább a saját életükről mondanának le; és ahelyett, hogy elvonnék egy testvértől, inkább adnak neki; és ahelyett, hogy semmittevással töltenék napjaikat, inkább szorgalmasan dolgoznak a kezeikkel.

19 És így látjuk, hogy amikor ezeket a lámánitákat rávezették, hogy higgyék és ismerjék az igazságot, akkor szilárdak voltak, és inkább elszenvedték volna a halált, semhogy bűnt kövessenek el; és így látjuk, hogy eltemették békét védő fegyvereiket, vagyis a béke érdekében eltemették harci fegyvereiket.

Oh, how merciful is our God! And now behold, since it has been as much as we could do to get our stains taken away from us, and our swords are made bright, let us hide them away that they may be kept bright, as a testimony to our God at the last day, or at the day that we shall be brought to stand before him to be judged, that we have not stained our swords in the blood of our brethren since he imparted his word unto us and has made us clean thereby.

And now, my brethren, if our brethren seek to destroy us, behold, we will hide away our swords, yea, even we will bury them deep in the earth, that they may be kept bright, as a testimony that we have never used them, at the last day; and if our brethren destroy us, behold, we shall go to our God and shall be saved.

And now it came to pass that when the king had made an end of these sayings, and all the people were assembled together, they took their swords, and all the weapons which were used for the shedding of man's blood, and they did bury them up deep in the earth.

And this they did, it being in their view a testimony to God, and also to men, that they never would use weapons again for the shedding of man's blood; and this they did, vouching and covenanting with God, that rather than shed the blood of their brethren they would give up their own lives; and rather than take away from a brother they would give unto him; and rather than spend their days in idleness they would labor abundantly with their hands.

And thus we see that, when these Lamanites were brought to believe and to know the truth, they were firm, and would suffer even unto death rather than commit sin; and thus we see that they buried their weapons of peace, or they buried the weapons of war, for peace.

20 És lőn, hogy testvéreik, a lámániták háborús előkészületeket tettek, és feljöttek Nephi földjére azzal a céllal, hogy elpusztítsák a királyt, és helyébe másikat tegyenek, és azért is, hogy Anti-Nefi-Lehi népét ki- pusztítsák az országból.

21 Most, amikor a nép látta, hogy ellenük jönnek, akkor kimentek, hogy találkozzanak velük, és a földre vetették magukat öelőttük, és az Úr nevét kezdték szólítani; és éppen ezt tették, amikor a lámániták elkezdtek rájuk rontani és karddal gyilkolni kezdték őket.

22 És így semmi ellenállással nem találkozáván ezerötöt megöltek közülük; és tudjuk, hogy áldottak ők, mert elmentek, hogy Istenükkel lakjanak.

23 Most, amikor a lámániták látták, hogy testvéreik nem menekülnek a kard elől, és hogy még ki sem térnek előlük se jobbra, se balra, hanem lefekszenek és elvesznek, és Istent dicsérik még azon pillanatban is, amikor elvesznek a kard alatt –

24 Most, amikor a lámániták ezt látták, felhagytak az öldöklésükkel; és sokan voltak, akiknek bánattal duzzadt meg a szíve azon testvéreiért, akik elestek a kard alatt, mert megbánták azokat a dolgokat, amiket addig tettek.

25 És lőn, hogy ledobták harci fegyvereiket és többé nem akarták felvenni, mert mardosta őket a lelkiismeret azon gyilkosságok miatt, melyeket elkövettek; és testvéreikhez hasonlóan leborultak, azok irgalmára bízva magukat, akik fegyvert emeltek rájuk, hogy megöljék őket.

26 És lőn, hogy azon a napon többen csatlakoztak Isten népéhez, mint amennyit megöltek; és azok, akiket megöltek, igazlelkű emberek voltak, tehát nincs okunk kételkedni abban, hogy megszabadultak.

27 És egyetlen gonosz embert sem öltek meg közülük; de több mint ezren jutottak el az igazság megismeréséhez; így látjuk, hogy az Úr sok módon munkálkodik népe szabadításán.

And it came to pass that their brethren, the Lamanites, made preparations for war, and came up to the land of Nephi for the purpose of destroying the king, and to place another in his stead, and also of destroying the people of Anti-Nephi-Lehi out of the land.

Now when the people saw that they were coming against them they went out to meet them, and prostrated themselves before them to the earth, and began to call on the name of the Lord; and thus they were in this attitude when the Lamanites began to fall upon them, and began to slay them with the sword.

And thus without meeting any resistance, they did slay a thousand and five of them; and we know that they are blessed, for they have gone to dwell with their God.

Now when the Lamanites saw that their brethren would not flee from the sword, neither would they turn aside to the right hand or to the left, but that they would lie down and perish, and praised God even in the very act of perishing under the sword—

Now when the Lamanites saw this they did forbear from slaying them; and there were many whose hearts had swollen in them for those of their brethren who had fallen under the sword, for they repented of the things which they had done.

And it came to pass that they threw down their weapons of war, and they would not take them again, for they were stung for the murders which they had committed; and they came down even as their brethren, relying upon the mercies of those whose arms were lifted to slay them.

And it came to pass that the people of God were joined that day by more than the number who had been slain; and those who had been slain were righteous people, therefore we have no reason to doubt but what they were saved.

And there was not a wicked man slain among them; but there were more than a thousand brought to the knowledge of the truth; thus we see that the Lord worketh in many ways to the salvation of his people.

28 Most, a testvéreik közül oly sokat megölő lámániták legnagyobb része amalekita és amulonita volt, akiknek legnagyobb része a nehórok rendje szerint való volt.

29 Most, azok között, akik az Úr népéhez csatlakoztak, nem volt egy amalekita vagy amulonita sem, vagy aki Nehór rendjéhez tartozott volna, hanem azok mind Lámán és Lemuel tényleges leszármazottjai voltak.

30 És így világosan láthatjuk, hogy ha egy népet egyszer már megvilágosított Isten Lelke, és nagy tudást kaptak az igazlelkűséggel kapcsolatos dolgokról, és ezt követően esnek bűnbe és vétékbe, akkor makacsabbakká lesznek, és így rosszabb lesz a helyzetük, mintha soha nem tudták volna ezeket a dolgokat.

Now the greatest number of those of the Lamanites who slew so many of their brethren were Amalekites and Amulonites, the greatest number of whom were after the order of the Nehors.

Now, among those who joined the people of the Lord, there were none who were Amalekites or Amulonites, or who were of the order of Nehor, but they were actual descendants of Laman and Lemuel.

And thus we can plainly discern, that after a people have been once enlightened by the Spirit of God, and have had great knowledge of things pertaining to righteousness, and then have fallen away into sin and transgression, they become more hardened, and thus their state becomes worse than though they had never known these things.

Alma 25

- 1 És íme, most lőn, hogy azok a lámániták – testvéreik legyilkolása miatt – még dühösebbek lettek; ezért bosszút esküdtek a nefiták ellen; és akkor nem próbálták többé Anti-Nefi-Lehi népét gyilkolni.
- 2 De vették a seregeiket, és átmentek Zarahemla földjének határvidékére, és rárontottak az Ammonihah földjén lévő népre és elpusztították őket.
- 3 És azután még sok csatájuk volt a nefitákkal, melyekben azok kiűzték és megölték őket.
- 4 És a megölt lámániták között volt Amulonnak és testvéreinek, vagyis Noé papjainak, majdnem minden magja; és a nefiták keze ölte meg őket;
- 5 És a maradék, miután a keleti vadonba menekült, és magához ragadta a hatalmat és az irányítást a lámániták felett, sok lámánita elvesztését okozta tűz által, azok hite miatt –
- 6 Mert sokan közülük, miután sok veszteséget és oly sok megpróbáltatást szenvedtek el, kezdtek felserkenni, emlékeztén Áronnak és testvéreinek szavaira, melyeket az országukban prédikáltak nekik; ezért kételkedni kezdtek atyáik hagyományaiban, és hinni kezdtek az Úrban és abban, hogy ő adta a nagy erőt a nefitáknak; és így sokan közülük megtértek a vadonban.
- 7 És lőn, hogy azok a vezetők, akik Amulon gyermekeinek a maradéka voltak, megölték őket, igen, mindazokat, akik hittek ezekben a dolgokban.
- 8 Most, ez a mártíromság sok testvérüket haragra serkentette; és viszálykodások kezdődtek a vadonban; és a lámániták vadászni kezdtek Amulonnak és testvéreinek a magjára, és gyilkolni kezdték őket; mire azok a keleti vadonba menekültek.
- 9 És íme, ma vadásznak rájuk a lámániták. Így teljesedtek be Abinádi szavai, melyeket azon papok magjáról mondott, akik miatt tűzhalált szenvedett.

Alma 25

And behold, now it came to pass that those Lamanites were more angry because they had slain their brethren; therefore they swore vengeance upon the Nephites; and they did no more attempt to slay the people of Anti-Nephi-Lehi at that time.

But they took their armies and went over into the borders of the land of Zarahemla, and fell upon the people who were in the land of Ammonihah and destroyed them.

And after that, they had many battles with the Nephites, in the which they were driven and slain.

And among the Lamanites who were slain were almost all the seed of Amulon and his brethren, who were the priests of Noah, and they were slain by the hands of the Nephites;

And the remainder, having fled into the east wilderness, and having usurped the power and authority over the Lamanites, caused that many of the Lamanites should perish by fire because of their belief—

For many of them, after having suffered much loss and so many afflictions, began to be stirred up in remembrance of the words which Aaron and his brethren had preached to them in their land; therefore they began to disbelieve the traditions of their fathers, and to believe in the Lord, and that he gave great power unto the Nephites; and thus there were many of them converted in the wilderness.

And it came to pass that those rulers who were the remnant of the children of Amulon caused that they should be put to death, yea, all those that believed in these things.

Now this martyrdom caused that many of their brethren should be stirred up to anger; and there began to be contention in the wilderness; and the Lamanites began to hunt the seed of Amulon and his brethren and began to slay them; and they fled into the east wilderness.

And behold they are hunted at this day by the Lamanites. Thus the words of Abinadi were brought to pass, which he said concerning the seed of the priests who caused that he should suffer death by fire.

- 10 Mert azt mondta nekik: Amit velem tesztek, az mintája lesz az eljövendő dolgoknak.
- 11 És most Abinádi volt az első, aki Istenbe vetett hite miatt tűzhalált szenvedett, és ezalatt azt értette, hogy még sokan fognak úgy tűzhalált szenvedni, ahogyan ő szenvedett.
- 12 És megmondta Noé papjainak, hogy az ő magjuk sokakat fog ahhoz hasonló módon megöletni, ahogy őt megölték, és hogy őket pedig úgy szórják szét más földekre és ölik meg, ahogyan a pásztor nélküli nyájat űzik és ölik meg a vadállatok; és most íme, ezek a szavak beigazolódtak, mert űzik őket a lámániták, és vadásznak rájuk, és ütlegetik őket.
- 13 És lón, hogy amikor a lámániták látták, hogy nem tudják legyőzni a nefitákat, ismét visszatértek saját földjükre; és sokan közülük átjöttek, hogy Ismáel földjén és Nefi földjén lakjanak, és csatlakoztak Isten népéhez, mely Anti-Nefi-Lehi népe volt.
- 14 És ők is eltemették harci fegyvereiket, ahogyan azt testvéreik tették, és kezdtek igazlelkű nép lenni; és az Úr útjain jártak, és azon voltak, hogy betartsák a parancsolatait és a rendelkezéseit.
- 15 Igen, és megtartották Mózes törvényét; mert szűkeséges volt, hogy Mózes törvényét még megtartsák, mivel még nem teljesedett be egészen. De Mózes törvénye mellett várakozással tekintettek Krisztus eljövételére, figyelembe véve, hogy Mózes törvénye az ő eljövételének a mintaképe, és hittek benne, hogy egészen addig az ideig be kell tartaniuk ezeket a különleges cselekedeteket, amíg ő ki nem nyilatkoztatja magát nekik.
- 16 És azt sem gondolták, hogy Mózes törvénye által jön szabadulás; de Mózes törvénye a Krisztusba vetett hitük megerősítésére szolgált; és így hitükön keresztül megmaradt bennük az örök szabaduláshoz vezető remény, és a prófétálás azon lelkére bízták magukat, mely az eljövendő dolgokról beszélt.

For he said unto them: What ye shall do unto me shall be a type of things to come.

And now Abinadi was the first that suffered death by fire because of his belief in God; now this is what he meant, that many should suffer death by fire, according as he had suffered.

And he said unto the priests of Noah that their seed should cause many to be put to death, in the like manner as he was, and that they should be scattered abroad and slain, even as a sheep having no shepherd is driven and slain by wild beasts; and now behold, these words were verified, for they were driven by the Lamanites, and they were hunted, and they were smitten.

And it came to pass that when the Lamanites saw that they could not overpower the Nephites they returned again to their own land; and many of them came over to dwell in the land of Ishmael and the land of Nephi, and did join themselves to the people of God, who were the people of Anti-Nephi-Lehi.

And they did also bury their weapons of war, according as their brethren had, and they began to be a righteous people; and they did walk in the ways of the Lord, and did observe to keep his commandments and his statutes.

Yea, and they did keep the law of Moses; for it was expedient that they should keep the law of Moses as yet, for it was not all fulfilled. But notwithstanding the law of Moses, they did look forward to the coming of Christ, considering that the law of Moses was a type of his coming, and believing that they must keep those outward performances until the time that he should be revealed unto them.

Now they did not suppose that salvation came by the law of Moses; but the law of Moses did serve to strengthen their faith in Christ; and thus they did retain a hope through faith, unto eternal salvation, relying upon the spirit of prophecy, which spake of those things to come.

17 És most íme, Ammon, és Áron, és Omner, és
Himni és testvéreik rendkívül örvendeztek azon si-
ker miatt, melyben a lámániták között volt részük,
látván, hogy az Úr az imáik szerint adott nekik, és
hogy emellett minden részében igazolta nekik a sza-
vát.

And now behold, Ammon, and Aaron, and Omner,
and Himni, and their brethren did rejoice exceed-
ingly, for the success which they had had among the
Lamanites, seeing that the Lord had granted unto
them according to their prayers, and that he had also
verified his word unto them in every particular.

Alma 26

- 1 És most ezek Ammonnak a testvéreihez intézett szavai, melyek így szólnak: Fivéreim és testvéreim, íme, azt mondom nektek, nagyon nagy okunk van örvendezni, mert vajon gondolhattuk volna, amikor Zarahemla földjéről elindultunk, hogy Isten ilyen nagy áldásokat ad majd nekünk?
- 2 És most azt kérdezem, hogy milyen áldásokkal halmozott el minket? Meg tudjátok mondani?
- 3 Íme, válaszolok helyettetek; mert testvéreink, a lámániták sötétségben voltak, igen, még hozzá a legsötétebb szakadékban, de íme, mily sokan jutottak el oda, hogy meglássák Isten csodálatos világosságát! És ezzel az áldással halmozott el minket, hogy eszközökké lettünk Isten kezében e jelentős munka elvégzésére.
- 4 Íme, ezek örvendeznek közülük, és hozattak be Isten nyájába.
- 5 Íme, a mező érett volt, és áldottak vagytok, mert belevágtátok a sarlót és szívvel-lélekkel arattatok, igen, egész álló nap dolgoztatok; és lássátok kévéitek számát! És a csűrbe gyűjtik őket, hogy ne vesszenek kárba.
- 6 Igen, nem veri le őket a zivatar az utolsó napon; igen, és a forgószelek sem szaggatják fel őket; hanem amikor eljön a zivatar, akkor összegyűjtetnek a helyükön, hogy a zivatar ne tudjon áthatolni hozzájuk; igen, és az ádáz szelek sem úzik majd őket oda, ahova az ellenség akarja vinni őket.
- 7 De íme, az aratás Urának kezében vannak, és az övéi; és ő fel fogja emelni őket az utolsó napon.
- 8 Áldott legyen Istenünk neve; énekeljük az ő dicséretét, igen, adjunk hálát az ő szent nevének, mert ő mindörökké igazlelkű dolgokon fáradozik.
- 9 Mert ha nem jöttünk volna fel Zarahemla földjéről, akkor ezeket a nagyon szeretett testvéreinket, akik annyira megszerettek bennünket, még mindig kínozná az ellenünk érzett gyűlölet, igen, és Isten is idegen lenne számukra.

Alma 26

And now, these are the words of Ammon to his brethren, which say thus: My brothers and my brethren, behold I say unto you, how great reason have we to rejoice; for could we have supposed when we started from the land of Zarahemla that God would have granted unto us such great blessings?

And now, I ask, what great blessings has he bestowed upon us? Can ye tell?

Behold, I answer for you; for our brethren, the Lamanites, were in darkness, yea, even in the darkest abyss, but behold, how many of them are brought to behold the marvelous light of God! And this is the blessing which hath been bestowed upon us, that we have been made instruments in the hands of God to bring about this great work.

Behold, thousands of them do rejoice, and have been brought into the fold of God.

Behold, the field was ripe, and blessed are ye, for ye did thrust in the sickle, and did reap with your might, yea, all the day long did ye labor; and behold the number of your sheaves! And they shall be gathered into the garners, that they are not wasted.

Yea, they shall not be beaten down by the storm at the last day; yea, neither shall they be harrowed up by the whirlwinds; but when the storm cometh they shall be gathered together in their place, that the storm cannot penetrate to them; yea, neither shall they be driven with fierce winds whithersoever the enemy listeth to carry them.

But behold, they are in the hands of the Lord of the harvest, and they are his; and he will raise them up at the last day.

Blessed be the name of our God; let us sing to his praise, yea, let us give thanks to his holy name, for he doth work righteousness forever.

For if we had not come up out of the land of Zarahemla, these our dearly beloved brethren, who have so dearly beloved us, would still have been racked with hatred against us, yea, and they would also have been strangers to God.

- 10 És lőn, hogy amikor Ammon ezeket a szavakat elmondta, fivére, Áron megdorgálta, mondván: Ammon, félek, hogy örököd kérkedésbe visz.
- 11 De Ammon azt mondta neki: Én nem a saját erőmmel, se nem a saját bölcsességemmel kérkedem; de íme, teljes az örömöm, igen, szívem csordulásig megtelt örömmel, és örvendezni fogok Istenemben.
- 12 Igen, tudom, hogy semmi vagyok; erőmet tekintve gyenge vagyok; ezért nem magamat illetően kérkedem, hanem Istenemet illetően kérkedem, mert az ő erejével minden dolgot meg tudok tenni; igen, íme, sok hatalmas csodát vittünk véghez ezen a földön, amiért örökké dicsérni fogjuk a nevét.
- 13 Íme, mily sok ezer testvérünket szabadította meg a pokol kínjaitól; és eljutottak odáig, hogy megváltó szeretetet énekelnek, és ez bennünk lévő szavának hatalma miatt van; nincs-e hát nagy okunk az örvendezésre?
- 14 Igen, van okunk őt mindörökké dicsérni, mert ő a Magasságos Isten, és megszabadította testvéreinket a pokol láncaitól.
- 15 Igen, örök sötétség és pusztulás vette őket körül; de íme, elhozta őket az ő örök világosságára, igen, az örök szabadulásra; és az ő szeretetének páratlan bőrsége veszi őket körül; igen, és mi eszközök voltunk kezében ezen nagy és csodálatos munka elvégzésében.
- 16 Örvendezzünk tehát, igen, örvendezni fogunk az Úrban; igen, örülni fogunk, mert teljes az örömünk; igen, mindörökké dicsérni fogjuk a mi Istenünket. Íme, ki örvendezhet túl sokat az Úrban? Igen, ki mondhat túl sokat az ő nagy hatalmáról, és az ő irgalmáról, és az ő hosszútűréséről az emberek gyermekei iránt? Íme, azt mondom nektek, hogy a legkisebb részét sem tudom elmondani annak, amit érzek.
- 17 Ki gondolta volna, hogy Istenünk olyan irgalmas lesz hozzánk, hogy kiragad minket rettenetes, bűnös és szennyes állapotunkból?
- 18 Íme, méghozzá dühösen, nagy fenyegetésekkel álltunk neki egyháza elpusztításának.

And it came to pass that when Ammon had said these words, his brother Aaron rebuked him, saying: Ammon, I fear that thy joy doth carry thee away unto boasting.

But Ammon said unto him: I do not boast in my own strength, nor in my own wisdom; but behold, my joy is full, yea, my heart is brim with joy, and I will rejoice in my God.

Yea, I know that I am nothing; as to my strength I am weak; therefore I will not boast of myself, but I will boast of my God, for in his strength I can do all things; yea, behold, many mighty miracles we have wrought in this land, for which we will praise his name forever.

Behold, how many thousands of our brethren has he loosed from the pains of hell; and they are brought to sing redeeming love, and this because of the power of his word which is in us, therefore have we not great reason to rejoice?

Yea, we have reason to praise him forever, for he is the Most High God, and has loosed our brethren from the chains of hell.

Yea, they were encircled about with everlasting darkness and destruction; but behold, he has brought them into his everlasting light, yea, into everlasting salvation; and they are encircled about with the matchless bounty of his love; yea, and we have been instruments in his hands of doing this great and marvelous work.

Therefore, let us glory, yea, we will glory in the Lord; yea, we will rejoice, for our joy is full; yea, we will praise our God forever. Behold, who can glory too much in the Lord? Yea, who can say too much of his great power, and of his mercy, and of his long-suffering towards the children of men? Behold, I say unto you, I cannot say the smallest part which I feel.

Who could have supposed that our God would have been so merciful as to have snatched us from our awful, sinful, and polluted state?

Behold, we went forth even in wrath, with mighty threatenings to destroy his church.

19 Ó akkor miért nem szolgáltattott ki minket rettentetes pusztulásnak, igen, miért nem engedte, hogy igazságosságának kardja lesújtson ránk, és örök reménytelenségre kárhoztasson minket?

20 Ó, lelkem majdnem elszökik ennek gondolatára. Íme, nem gyakorolta rajtunk igazságosságát, hanem nagy irgalmában átvitt minket a halál és a nyomorúság örök szakadéka felett, méghozzá lelkünk szabadulására.

21 És most íme, testvéreim, mely természetes ember tudja ezeket a dolgokat? Azt mondom nektek, hogy senki nem tudja ezeket a dolgokat, csak a töredelmes.

22 Igen, csak aki bűnbánatot tart, és hitet gyakorol, és jócselekedeteket hoz, és folyamatosan, szünet nélkül imádkozik – annak adatik meg, hogy megismerhesse Isten rejtelseit; igen, annak megadatik olyan dolgok kinyilatkoztatása, melyek soha nem nyilatkoztattak ki; igen, és annak megadatik, hogy lelkek ezreit vezesse bűnbánatra, ahogyan nekünk is megadatott, hogy ezen testvéreinket bűnbánatra vezessük.

23 Most emlékeztek-e, testvéreim, hogy azt mondtuk testvéreinknek Zarahemla földjén, hogy felmegyünk Nefi földjére testvéreinknek, a lámánitáknak prédikálni, és ők gúnyolódva kinevettek minket?

24 Mert így szóltak hozzánk: Azt gondoljátok, hogy el tudjátok vezetni a lámánitákat az igazság ismeretéhez? Azt gondoljátok, hogy meg tudjátok győzni a lámánitákat atyáik hagyományainak helytelenségéről? Ilyen merevnyakú embereket, akiknek szíve a vérontásban gyönyörködik; akiknek napjai a legmegátalkodottabb gonoszságban telnek; akiknek útjai kezdettől fogva a vétkesnek útjai? Most, testvéreim, emlékeztek rá, hogy ez volt beszédük?

25 És még azt is mondták: Fogjunk fegyvert ellenük, és pusztítsuk ki őket és gonoszságukat az országból, különben ők rohannak le és pusztítanak el minket.

26 De íme, szeretett testvéreim, mi nem azzal a szándékkal jöttünk a vadonba, hogy elpusztítsuk a testvéreinket, hanem azzal a szándékkal, hogy néhány lelket talán megszabadítsunk közülük.

Oh then, why did he not consign us to an awful destruction, yea, why did he not let the sword of his justice fall upon us, and doom us to eternal despair?

Oh, my soul, almost as it were, fleeth at the thought. Behold, he did not exercise his justice upon us, but in his great mercy hath brought us over that everlasting gulf of death and misery, even to the salvation of our souls.

And now behold, my brethren, what natural man is there that knoweth these things? I say unto you, there is none that knoweth these things, save it be the penitent.

Yea, he that repenteth and exerciseth faith, and bringeth forth good works, and prayeth continually without ceasing—unto such it is given to know the mysteries of God; yea, unto such it shall be given to reveal things which never have been revealed; yea, and it shall be given unto such to bring thousands of souls to repentance, even as it has been given unto us to bring these our brethren to repentance.

Now do ye remember, my brethren, that we said unto our brethren in the land of Zarahemla, we go up to the land of Nephi, to preach unto our brethren, the Lamanites, and they laughed us to scorn?

For they said unto us: Do ye suppose that ye can bring the Lamanites to the knowledge of the truth? Do ye suppose that ye can convince the Lamanites of the incorrectness of the traditions of their fathers, as stiffnecked a people as they are; whose hearts delight in the shedding of blood; whose days have been spent in the grossest iniquity; whose ways have been the ways of a transgressor from the beginning? Now my brethren, ye remember that this was their language.

And moreover they did say: Let us take up arms against them, that we destroy them and their iniquity out of the land, lest they overrun us and destroy us.

But behold, my beloved brethren, we came into the wilderness not with the intent to destroy our brethren, but with the intent that perhaps we might save some few of their souls.

27 Most, amikor szívünk elcsüggedt, és azon voltunk, hogy visszafordulunk, íme, az Úr megvigasztalt minket és azt mondta: Menjete el testvéreitek, a lámániták közé, és viseljétek türelemmel a megpróbáltatásaitokat, és én sikerben részesítelek benneteket.

28 És most íme, eljöttünk és elmentünk közülük; és türelmesek voltunk a szenvedéseinkben, és mindenféle viszontagságot elszenvedtünk; igen, házról házra jártunk, a világ irgalmára bízva magunkat – nem csak a világ irgalmára, de Isten irgalmára is.

29 És bementünk a házaikba és tanítottuk őket, és tanítottuk őket az utcáikon; igen, és tanítottuk őket a dombjaikon; és a templomaikba és a zsinagógáikba is bementünk és tanítottuk őket; és kiűztek, és csúfoltak bennünket, és leköpdösték és ütlegelték az arcunkat; és megköveztek, és fogtak és erős kötelekkel megkötöztek, és börtönbe vetettek minket; és Isten hatalma és bölcsessége által ismét kiszabadultunk.

30 És elszenvedtünk mindenféle megpróbáltatást, és mindezt azért, hogy eszközei lehessünk néhány lélek szabadulásának; és azt gondoltuk, hogy teljes lesz az örömünk, ha talán eszközei lehetünk néhány lélek szabadulásának.

31 Most íme, körülnézhetünk, és láthatjuk fáradozásaink gyümölcsseit; és ezek vajon kevesek? Azt mondom nektek, hogy nem kevés, hanem sok van; igen, és tanúi lehetünk az őszinteségüknek, mert szeretettel vannak testvéreik iránt, és irántunk is.

32 Mert íme, inkább a saját életüket áldoznák fel, mintsem akár egy ellenségnek is életét vegyék; és harci fegyvereiket a testvéreik iránti szeretetük miatt mélyen eltemették a földbe.

33 És most íme, azt kérdezem tőletek, volt-e az egész országban ilyen nagy szeretet? Íme, azt mondom nektek, hogy nem, még a nefiták között sem volt.

34 Mert íme, azok bizony fegyvert fogtak volna testvéreik ellen; ők nem túrték volna, hogy megöljék őket. De íme, ezek közül mily sokan mondtak le életükről; és tudjuk, hogy ők Istenükhöz mentek, szeretük és a bűnnel szembeni gyűlöletük miatt.

Now when our hearts were depressed, and we were about to turn back, behold, the Lord comforted us, and said: Go amongst thy brethren, the Lamanites, and bear with patience thine afflictions, and I will give unto you success.

And now behold, we have come, and been forth amongst them; and we have been patient in our sufferings, and we have suffered every privation; yea, we have traveled from house to house, relying upon the mercies of the world—not upon the mercies of the world alone but upon the mercies of God.

And we have entered into their houses and taught them, and we have taught them in their streets; yea, and we have taught them upon their hills; and we have also entered into their temples and their synagogues and taught them; and we have been cast out, and mocked, and spit upon, and smote upon our cheeks; and we have been stoned, and taken and bound with strong cords, and cast into prison; and through the power and wisdom of God we have been delivered again.

And we have suffered all manner of afflictions, and all this, that perhaps we might be the means of saving some soul; and we supposed that our joy would be full if perhaps we could be the means of saving some.

Now behold, we can look forth and see the fruits of our labors; and are they few? I say unto you, Nay, they are many; yea, and we can witness of their sincerity, because of their love towards their brethren and also towards us.

For behold, they had rather sacrifice their lives than even to take the life of their enemy; and they have buried their weapons of war deep in the earth, because of their love towards their brethren.

And now behold I say unto you, has there been so great love in all the land? Behold, I say unto you, Nay, there has not, even among the Nephites.

For behold, they would take up arms against their brethren; they would not suffer themselves to be slain. But behold how many of these have laid down their lives; and we know that they have gone to their God, because of their love and of their hatred to sin.

35 Most nincs-e okunk az örömrre? Igen, azt mondom nektek, hogy a világ kezdetétől fogva nem voltak olyan emberek, akiknek oly nagy okuk lett volna az örömrre, mint minenkünk; igen, és örömröm elragadt, méghozzá a kérédésig Istenemben; mert nála van minden hatalom, minden bölcsesség és minden értelem; ő minden dolgot felfog, és ő egy irgalmas Lény, olyannyira, hogy megszabadítja azokat, akik bűnbánatot tartanak és hisznek az ő nevében.

36 Most, ha ez kérédés, akkor bizony kérédenni fogok; mert ez az én életem és világosságom, az örömröm és a szabadulásom, valamint a megváltásom az örökké tartó jajtól. Igen, áldott Istenem neve, aki gondolt erre a népre, mely Izráel fájának egy ága, és egy idegen földre szakadt annak törzsétől; igen, azt mondom, áldott legyen Istenem neve, aki gondolt ránk, vándorokra egy idegen földön.

37 Most testvéreim, látjuk, hogy Isten minden népre gondol, bármely földön legyenek is; igen, megszámlálja az ő népét, és irgalmas bensője az egész földre kiterjed. Most ez az én örömröm és az én nagy hálaadásom; igen, és én örökké köszönetet fogok mondani Istenemnek. Ámen.

Now have we not reason to rejoice? Yea, I say unto you, there never were men that had so great reason to rejoice as we, since the world began; yea, and my joy is carried away, even unto boasting in my God; for he has all power, all wisdom, and all understanding; he comprehendeth all things, and he is a merciful Being, even unto salvation, to those who will repent and believe on his name.

Now if this is boasting, even so will I boast; for this is my life and my light, my joy and my salvation, and my redemption from everlasting wo. Yea, blessed is the name of my God, who has been mindful of this people, who are a branch of the tree of Israel, and has been lost from its body in a strange land; yea, I say, blessed be the name of my God, who has been mindful of us, wanderers in a strange land.

Now my brethren, we see that God is mindful of every people, whatsoever land they may be in; yea, he numbereth his people, and his bowels of mercy are over all the earth. Now this is my joy, and my great thanksgiving; yea, and I will give thanks unto my God forever. Amen.

Alma 27

- 1 Most lőn, hogy amikor azok a lámániták, akik harcolni mentek a nefiták ellen, számos őket pusztító küzdelem után rájöttek, hogy hiába törekednek a nefiták elpusztítására, ismét visszatértek Nefi földjére.
- 2 És lőn, hogy az amalekiták rendkívül dühösek voltak a veszteségeik miatt. És amikor látták, hogy nem tudnak bosszút állni a nefitákkal szemben, akkor elkezdték haragra serkenteni a népet testvéreik, Anti-Nefi-Lehi népe ellen; így újra pusztítani kezdték őket.
- 3 Most, ez a nép ismét megtagadta a fegyverfogást, és megengedték, hogy ellenségeik kedvükre öljék őket.
- 4 Most, amikor Ammon és testvérei látták a pusztításnak ezen munkáját azok között, akiket olyan nagyon szerettek és akik őket is annyira megszerették – mert úgy bántak velük, mintha Istentől küldött angyalok lennének, akik megmentik őket az örök pusztulástól – amikor tehát Ammon és testvérei látták a pusztításnak ezen nagy munkáját, megindította őket a könyörület, és így szóltak a királyhoz:
- 5 Gyűjtsük össze az Úrnak ezt a népét, és menjünk le Zarahemla földjére testvéreinkhez, a nefitákhoz; meneküljünk ki ellenségeink keze közül, hogy el ne pusztuljunk.
- 6 De a király azt mondta nekik: Íme, a nefiták el fognak pusztítani minket a sok gyilkosság és bűn miatt, amit ellenük elkövettünk.
- 7 És Ammon így szólt: Megyek és megkérdezem az Urat, és ha ő azt fogja mondani nekünk, hogy menjetek le testvéreinkhez, akkor lementek?
- 8 És a király azt mondta neki: Igen, ha az Úr azt mondja nekünk, hogy menjünk, akkor le fogunk menni testvéreinkhez, és rabszolgáik leszünk addig, amíg jóvá nem tesszük azt a sok gyilkosságot és bűnt, amit ellenük elkövettünk.
- 9 De Ammon így szólt hozzá: Testvéreinknek atyám által hozott törvénye ellen való az, hogy rabszolgák legyenek közöttük; menjünk le tehát és bízzuk magunkat testvéreink irgalmára.

Alma 27

Now it came to pass that when those Lamanites who had gone to war against the Nephites had found, after their many struggles to destroy them, that it was in vain to seek their destruction, they returned again to the land of Nephi.

And it came to pass that the Amalekites, because of their loss, were exceedingly angry. And when they saw that they could not seek revenge from the Nephites, they began to stir up the people in anger against their brethren, the people of Anti-Nephi-Lehi; therefore they began again to destroy them.

Now this people again refused to take their arms, and they suffered themselves to be slain according to the desires of their enemies.

Now when Ammon and his brethren saw this work of destruction among those whom they so dearly beloved, and among those who had so dearly beloved them—for they were treated as though they were angels sent from God to save them from everlasting destruction—therefore, when Ammon and his brethren saw this great work of destruction, they were moved with compassion, and they said unto the king:

Let us gather together this people of the Lord, and let us go down to the land of Zarahemla to our brethren the Nephites, and flee out of the hands of our enemies, that we be not destroyed.

But the king said unto them: Behold, the Nephites will destroy us, because of the many murders and sins we have committed against them.

And Ammon said: I will go and inquire of the Lord, and if he say unto us, go down unto our brethren, will ye go?

And the king said unto him: Yea, if the Lord saith unto us go, we will go down unto our brethren, and we will be their slaves until we repair unto them the many murders and sins which we have committed against them.

But Ammon said unto him: It is against the law of our brethren, which was established by my father, that there should be any slaves among them; therefore let us go down and rely upon the mercies of our brethren.

10 De a király azt mondta neki: Kérdezd meg az Urat, és ha ő azt mondja, hogy menjünk, akkor leme-
gyünk; máskülönben ezen a földön fogunk elveszni.

11 És lőn, hogy Ammon elment és megkérdezte az Urat, és az Úr azt mondta neki:

12 Vidd ki ezt a népet erről a földről, hogy el ne vesszenek; mert Sátán szorosán markában tartja az amalekiták szívét, akik haragra serkentik a lámánitákat testvéreik ellen, hogy öljék meg őket; menjetek ki tehát erről a földről; és áldott ez a nép ebben a nemzedékben, mert én meg fogom őrizni őket.

13 És most lőn, hogy Ammon elment, és mindazon szavakat elmondta a királynak, melyeket az Úr mondott neki.

14 És népük egészét összegyűjtötték, igen, az Úr egész népét, és összegyűjtötték mind a nyájakat és a csordáikat, és kimentek arról a földről, és a Nefi földjét Zarahemla földjétől elválasztó vadonba jöttek, és átaljöttek azon föld határainak közelébe.

15 És lőn, hogy Ammon így szólt hozzájuk: Íme, én és testvéreim elmegyünk Zarahemla földjére, ti pedig maradjatok itt, amíg vissza nem jövünk; és mi próbára fogjuk tenni testvéreink szívét, vajon hajlanak-e rá, hogy bejőjjetek az országukba.

16 És lőn, hogy amint Ammon az ország belseje felé haladt, ő és testvérei találkoztak Almával, azon a helyen, amelyről már szó volt; és íme, ez egy örömteli találkozás volt.

17 Most, Ammon öröme olyan nagy volt, hogy betöltötte őt. Igen, és annyira elmerült Istenének örömeiben, hogy elfogyott az ereje; és ismét a földre rogyott.

18 Most, nem volt-e ez rendkívüli öröm? Íme, olyan öröm ez, melyben csak a boldogság igazán töredelmes és alázas keresője részesülhet.

19 Most Alma öröme is nagy volt a testvéreivel való találkozást illetően, és Áron, és Omner és Himni öröme is; de íme, az ő örömük nem volt olyan, mely meghaladta volna az erejüket.

20 És most lőn, hogy Alma visszavezette testvéreit Zarahemla földjére; méghozzá a saját házába. És elmentek és elmondták a főbírónak mindazon dolgokat, ami Nefi földjén testvéreik, a lámániták között történt velük.

But the king said unto him: Inquire of the Lord, and if he saith unto us go, we will go; otherwise we will perish in the land.

And it came to pass that Ammon went and inquired of the Lord, and the Lord said unto him:

Get this people out of this land, that they perish not; for Satan has great hold on the hearts of the Amalekites, who do stir up the Lamanites to anger against their brethren to slay them; therefore get thee out of this land; and blessed are this people in this generation, for I will preserve them.

And now it came to pass that Ammon went and told the king all the words which the Lord had said unto him.

And they gathered together all their people, yea, all the people of the Lord, and did gather together all their flocks and herds, and departed out of the land, and came into the wilderness which divided the land of Nephi from the land of Zarahemla, and came over near the borders of the land.

And it came to pass that Ammon said unto them: Behold, I and my brethren will go forth into the land of Zarahemla, and ye shall remain here until we return; and we will try the hearts of our brethren, whether they will that ye shall come into their land.

And it came to pass that as Ammon was going forth into the land, that he and his brethren met Alma, over in the place of which has been spoken; and behold, this was a joyful meeting.

Now the joy of Ammon was so great even that he was full; yea, he was swallowed up in the joy of his God, even to the exhausting of his strength; and he fell again to the earth.

Now was not this exceeding joy? Behold, this is joy which none receiveth save it be the truly penitent and humble seeker of happiness.

Now the joy of Alma in meeting his brethren was truly great, and also the joy of Aaron, of Omner, and Himni; but behold their joy was not that to exceed their strength.

And now it came to pass that Alma conducted his brethren back to the land of Zarahemla; even to his own house. And they went and told the chief judge all the things that had happened unto them in the land of Nephi, among their brethren, the Lamanites.

- 21 És lőn, hogy a főbíró kiáltványt küldött szét szerte az egész országba, tudni kívánván a nép szavát azon testvéreik bebocsátására vonatkozólag, akik Anti-Nefi-Lehi népe voltak.
- 22 És lőn, hogy jött a nép hangja, mondván: Íme, átadjuk Jerson földjét, mely keleten van a tengernél, és a Bőség földjével határos, és délre van Bőség földjétől; és ez a Jerson földje az a föld, melyet testvéreinknek adunk örökségül.
- 23 És íme, felállítjuk seregeinket Jerson földje és Nefi földje közé, hogy megvédelmezhesük testvéreinket Jerson földjén; és ezt azért tesszük, mert testvéreink félnek fegyvert fogni a testvéreik ellen, hogy ne kövessenek el bűnt; és ez a nagy félelmük fájdalmas bűnbánatukból adódik, a sok gyilkosság és rettenetes gonoszságuk miatt.
- 24 És most íme, ezt tesszük meg testvéreinkért, hogy Jerson földjét örökölhessék; és seregeinkkel védeni fogjuk őket ellenségeiktől, azzal a feltétellel, hogy javaikból egy részt nekünk adnak, hogy segítsenek nekünk seregeink fenntartásában.
- 25 Most lőn, hogy amikor Ammon ezt meghallotta, Almával együtt visszatért Anti-Nefi-Lehi népéhez a vadonba, oda, ahol sátraikat felverték, és tudatta velük mindezen dolgokat. És Alma is elmondta nekik az ő megtérését Ammonnal, és Áronnal és testvéreikkel együtt.
- 26 És lőn, hogy ez nagy örömet okozott közöttük. És lementek Jerson földjére, és birtokba vették Jerson földjét; és Ammon népének nevezték őket a nefiták; ezt követően tehát már ezen név különböztette meg őket.
- 27 És Nefi népe között voltak, és azon nép közé is számlálták őket, mely Isten egyházához tartozott. És Isten, valamint az emberek iránt tanúsított buzgóságuk is megkülönböztette őket; mert minden dologban tökéletesen tisztességesek és egyenes derekúak voltak; és szilárdak a Krisztusba vetett hitben, még hozzá mindvégig.

And it came to pass that the chief judge sent a proclamation throughout all the land, desiring the voice of the people concerning the admitting their brethren, who were the people of Anti-Nepi-Lehi.

And it came to pass that the voice of the people came, saying: Behold, we will give up the land of Jershon, which is on the east by the sea, which joins the land Bountiful, which is on the south of the land Bountiful; and this land Jershon is the land which we will give unto our brethren for an inheritance.

And behold, we will set our armies between the land Jershon and the land Nephi, that we may protect our brethren in the land Jershon; and this we do for our brethren, on account of their fear to take up arms against their brethren lest they should commit sin; and this their great fear came because of their sore repentance which they had, on account of their many murders and their awful wickedness.

And now behold, this will we do unto our brethren, that they may inherit the land Jershon; and we will guard them from their enemies with our armies, on condition that they will give us a portion of their substance to assist us that we may maintain our armies.

Now, it came to pass that when Ammon had heard this, he returned to the people of Anti-Nepi-Lehi, and also Alma with him, into the wilderness, where they had pitched their tents, and made known unto them all these things. And Alma also related unto them his conversion, with Ammon and Aaron, and his brethren.

And it came to pass that it did cause great joy among them. And they went down into the land of Jershon, and took possession of the land of Jershon; and they were called by the Nephites the people of Ammon; therefore they were distinguished by that name ever after.

And they were among the people of Nephi, and also numbered among the people who were of the church of God. And they were also distinguished for their zeal towards God, and also towards men; for they were perfectly honest and upright in all things; and they were firm in the faith of Christ, even unto the end.

28 És a legnagyobb irtózáttal tekintettek testvéreik vérének ontására; és soha nem lehetett őket rávenni arra, hogy fegyvert fogjanak a testvéreik ellen; és a Krisztusba és a feltámadásba vetett reménységük és meggyőződésük miatt mindig a rettegés legcsekélyebb mértéke nélkül tekintettek a halálra; számukra tehát Krisztus győzelme a halál felett felemésztette a halált.

29 Ezért inkább elszenveték a legszörnyűbb, a leggyötrelmesebb halálnemet, amit testvéreik csak rájuk mérhettek, semhogy kardot vagy handzsárt ragadjanak, hogy lesújtsanak rájuk.

30 És így buzgó és szeretett nép voltak, az Úr igen kedvelt népe.

And they did look upon shedding the blood of their brethren with the greatest abhorrence; and they never could be prevailed upon to take up arms against their brethren; and they never did look upon death with any degree of terror, for their hope and views of Christ and the resurrection; therefore, death was swallowed up to them by the victory of Christ over it.

Therefore, they would suffer death in the most aggravating and distressing manner which could be inflicted by their brethren, before they would take the sword or cimeter to smite them.

And thus they were a zealous and beloved people, a highly favored people of the Lord.

Alma 28

- 1 És most lőn, hogy miután Ammon népe letelepedett Jerson földjén, és egy gyülekezetet is megalapítottak Jerson földjén, és a nefiták felállították seregeiket Jerson földje körül, igen, az összes határvidéken Zarahemla földje körül; íme, a lámániták seregei követték testvéreiket a vadonba.
- 2 És ebből egy óriási csata lett; igen, méghozzá olyan, amilyenről attól az időtől fogva, hogy Lehi elhagyta Jeruzsálemet, soha senki nem hallott az egész országban. Igen, lámániták tízezreit ölték meg és szórták szét!
- 3 Igen, és óriási mézárulás volt Nefi népe között is; mindazonáltal kiűzték és szétszórták a lámánitákat, és Nefi népe újra visszatért országába.
- 4 És ez egy olyan időszak volt, amikor nagy gyászlás és sírás-rívás hallatszott szerte az egész országban, Nefi népe között –
- 5 Igen, özvegyek férjüket gyászoló kiáltása, és atyák fiaikat gyászoló, és a leány fivérét, igen, és a fivér atyját gyászoló kiáltása; és így, megölt rokonságukat gyászolva mindenhol gyász kiáltása hallatszott közöttük.
- 6 És most, ez biztosan egy keserves nap volt; igen, a csendesedés ideje, valamint a sok böjtölés és imádkozás ideje.
- 7 És így végződött a bírák Nefi népe feletti uralmának tizenötödik éve.
- 8 És ez Ammonnak és testvéreinek a beszámolója. Utazásaiknak Nefi földjén, szenvedéseiknek az országban, bánataiknak és megpróbáltatásaiknak, és semmihez nem hasonlítható örömüknek, valamint testvéreik Jerson földjére történő befogadásának és ottani biztonságuknak. És most az Úr, minden ember Megváltója áldja meg az ő lelküket mindörökké.
- 9 És ez a Nefiták közötti háborúk és viszálykodások beszámolója, valamint a nefiták és a lámániták közötti háborúk; és véget ért a bírák uralmának tizenötödik éve.

Alma 28

And now it came to pass that after the people of Ammon were established in the land of Jershon, and a church also established in the land of Jershon, and the armies of the Nephites were set round about the land of Jershon, yea, in all the borders round about the land of Zarahemla; behold the armies of the Lamanites had followed their brethren into the wilderness.

And thus there was a tremendous battle; yea, even such an one as never had been known among all the people in the land from the time Lehi left Jerusalem; yea, and tens of thousands of the Lamanites were slain and scattered abroad.

Yea, and also there was a tremendous slaughter among the people of Nephi; nevertheless, the Lamanites were driven and scattered, and the people of Nephi returned again to their land.

And now this was a time that there was a great mourning and lamentation heard throughout all the land, among all the people of Nephi—

Yea, the cry of widows mourning for their husbands, and also of fathers mourning for their sons, and the daughter for the brother, yea, the brother for the father; and thus the cry of mourning was heard among all of them, mourning for their kindred who had been slain.

And now surely this was a sorrowful day; yea, a time of solemnity, and a time of much fasting and prayer.

And thus endeth the fifteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi;

And this is the account of Ammon and his brethren, their journeyings in the land of Nephi, their sufferings in the land, their sorrows, and their afflictions, and their incomprehensible joy, and the reception and safety of the brethren in the land of Jershon. And now may the Lord, the Redeemer of all men, bless their souls forever.

And this is the account of the wars and contentions among the Nephites, and also the wars between the Nephites and the Lamanites; and the fifteenth year of the reign of the judges is ended.

- 10 És az első és a tizenötödik év közötti időszak sok ezer élet pusztulását hozta magával; igen, a vérontás rettenetes látványát hozta magával.
- 11 És sok ezer ember teste fekszik mélyen a föld alatt, míg sok ezer ember teste porlik halmokban a föld színén; igen, és sok ezer ember gyászolja rokonai elvesztését, mert van okuk a félelemre, az Úrnak azon ígéretei szerint, hogy a végtelen jaj állapotának vannak kiszolgáltatva.
- 12 Míg sok ezer más ember valóban gyászolja rokonai elvesztését, mégis örvendezik és ujjong a reményben, és még tudja is, az Úr ígéretei szerint, hogy azok felemeltetnek, hogy a soha véget nem érő boldogság állapotában Isten jobb keze felől lakjanak.
- 13 És így látjuk, hogy mily nagy egyenlőtlenség van az emberek között a bűn és a vétkek, valamint az ördög hatalma miatt, mely az emberek szívének törbe csalására tervezett ravasz tervein keresztül valósul meg.
- 14 És így látjuk az emberek szorgalmasságára történő nagy felhívást, hogy dolgozzanak az Úr szőlőskertjeiben, és így látjuk a bánat és az örvendezés nagy okát – a bánatét az emberek közötti halál és pusztulás miatt, és az örömet Krisztus életre vivő világossága miatt.

And from the first year to the fifteenth has brought to pass the destruction of many thousand lives; yea, it has brought to pass an awful scene of bloodshed.

And the bodies of many thousands are laid low in the earth, while the bodies of many thousands are moldering in heaps upon the face of the earth; yea, and many thousands are mourning for the loss of their kindred, because they have reason to fear, according to the promises of the Lord, that they are consigned to a state of endless wo.

While many thousands of others truly mourn for the loss of their kindred, yet they rejoice and exult in the hope, and even know, according to the promises of the Lord, that they are raised to dwell at the right hand of God, in a state of never-ending happiness.

And thus we see how great the inequality of man is because of sin and transgression, and the power of the devil, which comes by the cunning plans which he hath devised to ensnare the hearts of men.

And thus we see the great call of diligence of men to labor in the vineyards of the Lord; and thus we see the great reason of sorrow, and also of rejoicing – sorrow because of death and destruction among men, and joy because of the light of Christ unto life.

Alma 29

- 1 Ó, bárcsak angyal lehetnék és nékem adnák szívem vágyát, elmehetnék és Isten harsonájával szólhatnék, olyan hanggal, mely megrázza a földet, és bűnbánatot hirdethetnék minden népnek!
- 2 Igen, minden léleknek mennydörgés hangjához hasonlóan hirdetném a bűnbánatot és a megváltás tervét, hogy tartsanak bűnbánatot és jöjjenek Istenünkhöz, hogy az egész föld színén ne legyen több bánat.
- 3 De íme, ember vagyok, és még kívánságomban is bűnt követek el, mert meg kellene elégednem azon dolgokkal, melyeket az Úr megadott nekem.
- 4 Nem szabadna kívánságaimban felszaggatnom egy igazságos Isten határozott rendelkezését, mert tudom, hogy kívánságuk szerint ad az embereknek, aszerint, hogy halálra vagy életre vezet-e az a kívánság; igen, tudom, hogy rendelkezéseket bíz az emberekre, igen, megváltoztathatatlan rendelkezéseket rendel el számukra az ő akaratuk szerint, aszerint, hogy az szabaduláshoz vagy pusztuláshoz vezet.
- 5 Igen, és tudom, hogy minden ember előtt ott van a jó és a gonosz; aki nem ismeri fel a jót és a gonoszt, az ártatlan; de aki felismeri a jót és a gonoszt, annak kívánságai szerint adatik, aszerint, hogy jóra vagy gonoszra, életre vagy halálra, öröme vagy lelkiismeret-furdalásra vágyik.
- 6 Most látván, hogy tudom ezeket a dolgokat, miért vágnék többre, mint hogy elvégezzem azt a munkát, amelyre elhívtam?
- 7 Miért vágnék arra, hogy angyal lehessenek, hogy a föld minden széléhez szólhassak?
- 8 Mert íme, az Úr minden nemzetnek ad embereket a saját nemzetükből és nyelvükből szavának tanítására, igen, bölcsen történő tanítására mindannak, amit számukra jónak lát; láthatjuk tehát, hogy az Úr bölcsen oktat, a szerint, ami helyes és igaz.
- 9 Tudom, hogy az Úr mit parancsolt énnekem, és örvendezem abban. Nem magammal dicsekszem, hanem abban örvendezem, amit az Úr parancsolt nekem; igen, és ez az én büszkeségem, hogy talán eszköz lehetek Isten kezében, hogy néhány lélek eljusson a bűnbánathoz; és ez az én örömöm.

Alma 29

O that I were an angel, and could have the wish of mine heart, that I might go forth and speak with the trump of God, with a voice to shake the earth, and cry repentance unto every people!

Yea, I would declare unto every soul, as with the voice of thunder, repentance and the plan of redemption, that they should repent and come unto our God, that there might not be more sorrow upon all the face of the earth.

But behold, I am a man, and do sin in my wish; for I ought to be content with the things which the Lord hath allotted unto me.

I ought not to harrow up in my desires the firm decree of a just God, for I know that he granteth unto men according to their desire, whether it be unto death or unto life; yea, I know that he allotteth unto men, yea, decreeth unto them decrees which are unalterable, according to their wills, whether they be unto salvation or unto destruction.

Yea, and I know that good and evil have come before all men; he that knoweth not good from evil is blameless; but he that knoweth good and evil, to him it is given according to his desires, whether he desireth good or evil, life or death, joy or remorse of conscience.

Now, seeing that I know these things, why should I desire more than to perform the work to which I have been called?

Why should I desire that I were an angel, that I could speak unto all the ends of the earth?

For behold, the Lord doth grant unto all nations, of their own nation and tongue, to teach his word, yea, in wisdom, all that he seeth fit that they should have; therefore we see that the Lord doth counsel in wisdom, according to that which is just and true.

I know that which the Lord hath commanded me, and I glory in it. I do not glory of myself, but I glory in that which the Lord hath commanded me; yea, and this is my glory, that perhaps I may be an instrument in the hands of God to bring some soul to repentance; and this is my joy.

- 10 És íme, amikor látom, hogy testvéreim közül sokan igazán töredelmesek és az Úrhoz, Istenükhöz jönnek, akkor öröm tölti el a lelkemet; akkor emlékezem rá, hogy mit tett értem az Úr, igen, méghozzá arra, hogy meghallgatta az imámat; igen, akkor emlékezem az ő irgalmas karjára, melyet kinyújtott felém.
- 11 Igen, és atyáim fogságára is emlékezem; mert biztosan tudom, hogy az Úr szabadította ki őket a rabságból, és ezáltal alapította meg az egyházát; igen, az Úristen, Ábrahám Istene, Izsák Istene és Jákób Istene szabadította ki őket a rabságból.
- 12 Igen, mindig is emlékeztem atyáim fogságára; és ugyanaz az Isten szabadította ki őket a rabságból, aki az egyiptomiak kezéből is kiszabadította őket.
- 13 Igen, és ugyanaz az Isten alapította meg közöttük egyházát; igen, és ugyanaz az Isten hívott el engem egy szent elhívással arra, hogy prédikáljam szavát ennek a népnek, és nagy eredményt adott nekem, amelyben teljes az örömöm.
- 14 De nemcsak a saját eredményemnek örülök, hanem még teljesebb az örömöm testvéreim sikere miatt, akik Nefi földjére mentek fel.
- 15 Íme, ők rendkívül sokat fáradoztak, és sok gyümölcsöt hoztak; és mily nagy lesz az ő jutalmuk!
- 16 Most, amikor ezeknek a testvéreimnek eredményeire gondolok, elragadtatik a lelkem, méghozzá annyira, hogy olyan, mintha elválna a testemtől, oly nagy az én örömöm.
- 17 És most, adja Isten ezeknek a testvéreimnek, hogy leülhessenek Isten királyságában; igen, és rajtuk kívül mindazoknak, akik fáradozásuk gyümölcsei, hogy többé onnan ki ne jöjjenek, hanem hogy örökké dicsérhessék őt. És adja Isten, hogy szavaim szerint történjen, méghozzá úgy, ahogy szóltam. Ámen.

And behold, when I see many of my brethren truly penitent, and coming to the Lord their God, then is my soul filled with joy; then do I remember what the Lord has done for me, yea, even that he hath heard my prayer; yea, then do I remember his merciful arm which he extended towards me.

Yea, and I also remember the captivity of my fathers; for I surely do know that the Lord did deliver them out of bondage, and by this did establish his church; yea, the Lord God, the God of Abraham, the God of Isaac, and the God of Jacob, did deliver them out of bondage.

Yea, I have always remembered the captivity of my fathers; and that same God who delivered them out of the hands of the Egyptians did deliver them out of bondage.

Yea, and that same God did establish his church among them; yea, and that same God hath called me by a holy calling, to preach the word unto this people, and hath given me much success, in the which my joy is full.

But I do not joy in my own success alone, but my joy is more full because of the success of my brethren, who have been up to the land of Nephi.

Behold, they have labored exceedingly, and have brought forth much fruit; and how great shall be their reward!

Now, when I think of the success of these my brethren my soul is carried away, even to the separation of it from the body, as it were, so great is my joy.

And now may God grant unto these, my brethren, that they may sit down in the kingdom of God; yea, and also all those who are the fruit of their labors that they may go no more out, but that they may praise him forever. And may God grant that it may be done according to my words, even as I have spoken. Amen.

Alma 30

- 1 Íme, most lőn, hogy miután Ammon népe letelepedett Jerson földjén, igen, és miután a lámánitákat is kiűzték az országból, és halottaikat eltemette az ország népe –
- 2 Most, a halottaikat azok számának nagysága miatt nem számlálták meg; és a nefiták halottait sem számlálták meg – de lőn, hogy miután eltemették a halottaikat, és a böjtölés és a gyászolás és az imádkozás napjai után, (és ez a bírák Nefi népe feletti uralmának tizenhatodik évében volt) kezdett folyamatos béke lenni szerte az egész országban.
- 3 Igen, és a nép azon volt, hogy betartsa az Úr parancsolatait; és szigorúak voltak Isten szertartásainak betartásában, Mózes törvénye szerint; mert arra tanították őket, hogy tartsák be Mózes törvényét addig, amíg be nem teljesedik.
- 4 És így a bírák Nefi népe feletti uralmának egész tizenhatodik évében nem volt zavargás a nép között.
- 5 És lőn, hogy a bírák uralma tizenhetedik évének kezdetén folyamatos béke volt.
- 6 De a tizenhetedik év vége felé lőn, hogy egy férfi jött Zarahemla földjére, és ő antikrisztus volt, mert prédikálni kezdett a népnek azon próféciaik ellen, melyeket a próféták Krisztus eljövetelét illetően mondtak.
- 7 Most, az ember hite ellen nem volt törvény; mert szigorúan Isten parancsolatai ellen való lett volna az, hogy olyan törvény legyen, amely az embereket nem egyenlő alapra állítja.
- 8 Mert azt mondja a szentírás: Válasszatok még ma, hogy kit akartok szolgálni.
- 9 Most, ha valaki Istent kívánta szolgálni, akkor megvolt ez a kiváltsága; vagyis inkább ha hitt Istenben, akkor kiváltsága volt rá őt szolgálni; de ha nem hitt őbenne, akkor nem volt törvény, mely megbüntette volna.

Alma 30

Behold, now it came to pass that after the people of Ammon were established in the land of Jershon, yea, and also after the Lamanites were driven out of the land, and their dead were buried by the people of the land—

Now their dead were not numbered because of the greatness of their numbers; neither were the dead of the Nephites numbered—but it came to pass after they had buried their dead, and also after the days of fasting, and mourning, and prayer, (and it was in the sixteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi) there began to be continual peace throughout all the land.

Yea, and the people did observe to keep the commandments of the Lord; and they were strict in observing the ordinances of God, according to the law of Moses; for they were taught to keep the law of Moses until it should be fulfilled.

And thus the people did have no disturbance in all the sixteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And it came to pass that in the commencement of the seventeenth year of the reign of the judges, there was continual peace.

But it came to pass in the latter end of the seventeenth year, there came a man into the land of Zarahemla, and he was Anti-Christ, for he began to preach unto the people against the prophecies which had been spoken by the prophets, concerning the coming of Christ.

Now there was no law against a man's belief; for it was strictly contrary to the commands of God that there should be a law which should bring men on to unequal grounds.

For thus saith the scripture: Choose ye this day, whom ye will serve.

Now if a man desired to serve God, it was his privilege; or rather, if he believed in God it was his privilege to serve him; but if he did not believe in him there was no law to punish him.

- 10 De ha gyilkolt, akkor halállal büntették; és ha rabolt, akkor is megbüntették; és ha lopott, akkor is megbüntették; és ha házasságtörést követett el, akkor is megbüntették; igen, mindezen gonoszságokért megbüntették őket.
- 11 Mert volt egy törvény, hogy az embereket a büntettek szerint ítéljék el. Mindazonáltal nem volt törvény az ember hite ellen; valakit tehát csak azon büntettekért büntettek meg, melyeket elkövetett; tehát minden ember egyenlő alapon állt.
- 12 És ez az antikrisztus, akinek Korihór volt a neve (és a törvény által nem lehetett megfogni), prédikálni kezdett a népnek, hogy nem lesz Krisztus. És ő ilyen félelképpen prédikált, mondván:
- 13 Ó ti, akik meg vagytok kötözve egy balga és hiábavaló reménység alatt, miért igázzátok le magatokat ilyen balga dolgokkal? Miért vártok egy Krisztust? Hiszen senki sem tudhat semmi olyat, ami eljövendő.
- 14 Íme, ezeket a dolgokat ti próféciáknak nevezitek, amikről azt mondjátok, hogy szent próféták adták őket tovább, íme, ezek atyáitok balga hagyományai.
- 15 Honnan tudjátok azok bizonyosságát? Íme, nem tudhattok olyan dolgokról, melyeket nem láttok; nem tudhatjátok tehát, hogy lesz egy Krisztus.
- 16 Előre tekintetek és azt mondjátok, hogy látjátok bűneitek bocsánatát. De íme, örült elme hatása ez; és elmétek ezen zavara atyáitok hagyományából ered, melyek olyan dolgokba vetett hitre vezetnek benneteket, melyek nem úgy vannak.
- 17 És sok hasonló dolgot szólt hozzájuk, azt mondván nekik, hogy nem lehet engesztelést hozni az emberek bűneiért, hanem minden ember sorsa aszerint alakul, ahogyan azt maga a teremtmény igazgatja; tehát minden ember a saját tehetsége szerint boldogul, és hogy minden ember a saját ereje szerint győzedelmeskedik; és bármit tesz az ember, az nem bűn.
- 18 És így prédikált nekik, sokak szívét vezetve félre, okozván nekik, hogy fejüket felemelték gonoszságaikban, igen, sok nőt és férfit is vezetve paráznaságok elkövetéséhez – azt mondván nekik, hogy amikor az ember halott, azzal neki bevégeztetett.

But if he murdered he was punished unto death; and if he robbed he was also punished; and if he stole he was also punished; and if he committed adultery he was also punished; yea, for all this wickedness they were punished.

For there was a law that men should be judged according to their crimes. Nevertheless, there was no law against a man's belief; therefore, a man was punished only for the crimes which he had done; therefore all men were on equal grounds.

And this Anti-Christ, whose name was Korihor, (and the law could have no hold upon him) began to preach unto the people that there should be no Christ. And after this manner did he preach, saying:

O ye that are bound down under a foolish and a vain hope, why do ye yoke yourselves with such foolish things? Why do ye look for a Christ? For no man can know of anything which is to come.

Behold, these things which ye call prophecies, which ye say are handed down by holy prophets, behold, they are foolish traditions of your fathers.

How do ye know of their surety? Behold, ye cannot know of things which ye do not see; therefore ye cannot know that there shall be a Christ.

Ye look forward and say that ye see a remission of your sins. But behold, it is the effect of a frenzied mind; and this derangement of your minds comes because of the traditions of your fathers, which lead you away into a belief of things which are not so.

And many more such things did he say unto them, telling them that there could be no atonement made for the sins of men, but every man fared in this life according to the management of the creature; therefore every man prospered according to his genius, and that every man conquered according to his strength; and whatsoever a man did was no crime.

And thus he did preach unto them, leading away the hearts of many, causing them to lift up their heads in their wickedness, yea, leading away many women, and also men, to commit whoredoms —telling them that when a man was dead, that was the end thereof.

- 19 Most ez a férfi Jerson földjére is átment, hogy ezeket a dolgokat Ammon népe között is prédikálja, akik egyszer lámánita nép voltak.
- 20 De íme, azok sok nefitánál okosabbak voltak; mert megragadták, és megkötözték és Ammon elé vitték, aki főpap volt azon nép felett.
- 21 És lőn, hogy ő kivitette arról a földről. És átjött Gedeon földjére, és nekik is prédikálni kezdett; és itt nem járt nagy eredménnyel, mert elfogták, és megkötözték és az ország főpapja, valamint az ország főbírája elé vitték.
- 22 És lőn, hogy a főpap így szólt hozzá: Mit jársz-kelsz te mindenfelé és ferdítéd el az Úrnak útjait? Miért tanítod ennek a népnek, hogy nem lesz Krisztus és rontod meg az örömeiket? Miért beszélsz a szent próféták minden prófécijára ellen?
- 23 Most, a főpap neve Giddóna volt. És Korihór így szólt hozzá: Azért, mert én nem atyáitok balga hagyományait tanítom, és mert nem azt tanítom ennek a népnek, hogy kössék meg magukat azon balga szertartások és cselekedetek alatt, melyeket ősi papok fektettek le azért, hogy hatalmat és felhatalmazást bitoroljanak felettük, hogy tudatlanságban tartásák őket, hogy ne emelhessék fel a fejüket, hanem alábbvalókká tétessenek a te szavaid szerint.
- 24 Azt mondjátok, hogy ez a nép szabad nép. Íme, én azt mondom, hogy rabságban vannak. Ti azt mondjátok, hogy azok az ősi próféciaik igazak. Íme, én azt mondom, hogy nem tudjátok ti azt, hogy igazak.
- 25 Ti azt mondjátok, hogy ez a nép egy vétkes és elbukott nép, egy szülő vétke miatt. Íme, én azt mondom, hogy szüleinek vétke miatt nem vétkes a gyermek.
- 26 És azt is mondjátok, hogy Krisztus el fog jönni. De íme, én azt mondom, hogy nem tudjátok, hogy lesz egy Krisztus. És azt is mondjátok, hogy meg fogják ölni a világ bűneiért –

Now this man went over to the land of Jershon also, to preach these things among the people of Ammon, who were once the people of the Lamanites.

But behold they were more wise than many of the Nephites; for they took him, and bound him, and carried him before Ammon, who was a high priest over that people.

And it came to pass that he caused that he should be carried out of the land. And he came over into the land of Gideon, and began to preach unto them also; and here he did not have much success, for he was taken and bound and carried before the high priest, and also the chief judge over the land.

And it came to pass that the high priest said unto him: Why do ye go about perverting the ways of the Lord? Why do ye teach this people that there shall be no Christ, to interrupt their rejoicings? Why do ye speak against all the prophecies of the holy prophets?

Now the high priest's name was Giddonah. And Korihor said unto him: Because I do not teach the foolish traditions of your fathers, and because I do not teach this people to bind themselves down under the foolish ordinances and performances which are laid down by ancient priests, to usurp power and authority over them, to keep them in ignorance, that they may not lift up their heads, but be brought down according to thy words.

Ye say that this people is a free people. Behold, I say they are in bondage. Ye say that those ancient prophecies are true. Behold, I say that ye do not know that they are true.

Ye say that this people is a guilty and a fallen people, because of the transgression of a parent. Behold, I say that a child is not guilty because of its parents.

And ye also say that Christ shall come. But behold, I say that ye do not know that there shall be a Christ. And ye say also that he shall be slain for the sins of the world—

27 És így vezetitek félre ezt a népet atyáitok balga hagyományai után, és a saját kívánságaitok szerint; és leigázzátok őket, mintha rabságban lennének, hogy kezük munkáján élősködhessetek, hogy ne merjenek bátran feltekinteni, és hogy ne merjék élvezni a jogukat és a kiváltságaikat.

28 Igen, nem merik használni azt, ami a sajátjuk, ne-hogy megsértsék papjaikat, akik kívánságaik szerint leigázzák őket, és hagyományaikkal, és álmaikkal, és hóbortjaikkal, és látomásaikkal és tettetett rejtelmekkel elhitették velük, hogy ha nem tesznek a szavaik szerint, akkor megsértenek valami ismeretlen lényt, akiről azt mondják, hogy Isten – egy olyan lényt, akit soha nem láttak vagy ismertek, aki soha nem volt és soha nem is lesz.

29 Most, amikor a főpap és a főbíró látta szívének keménységét, igen, amikor látták, hogy még Istent is szidalmazná, akkor semmit nem válaszoltak a szavaira; hanem megkötöztették; és a tiszték kezeibe adták, és Zarahemla földjére küldték, hogy Alma, valamint azon főbíró elé lehessen vinni, aki az egész ország kormányzója volt.

30 És lőn, hogy amikor Alma és a főbíró elé vitték, ő akkor is ugyanúgy viselkedett, mint Gedeon földjén; igen, tovább folytatta a káromlást.

31 És nagy, duzzadó szavakkal lépett Alma elé, és szidalmazta a papokat és a tanítókat, azzal vádolva őket, hogy abból a célból vezetik félre a népet atyáik balga hagyományai nyomán, hogy a nép munkáján élősködhessenek.

32 Most, Alma így szólt hozzá: Tudod, hogy mi nem élősködünk a nép munkáján; mert íme, én a bírák uralmának kezdetétől egészen mostanáig saját kezemmel dolgoztam a megélhetésemért, annak ellenére, hogy sokat utaztam szerte az országban, hogy Isten szavát hirdessem a népemnek.

And thus ye lead away this people after the foolish traditions of your fathers, and according to your own desires; and ye keep them down, even as it were in bondage, that ye may glut yourselves with the labors of their hands, that they durst not look up with boldness, and that they durst not enjoy their rights and privileges.

Yea, they durst not make use of that which is their own lest they should offend their priests, who do yoke them according to their desires, and have brought them to believe, by their traditions and their dreams and their whims and their visions and their pretended mysteries, that they should, if they did not do according to their words, offend some unknown being, who they say is God—a being who never has been seen or known, who never was nor ever will be.

Now when the high priest and the chief judge saw the hardness of his heart, yea, when they saw that he would revile even against God, they would not make any reply to his words; but they caused that he should be bound; and they delivered him up into the hands of the officers, and sent him to the land of Zarahemla, that he might be brought before Alma, and the chief judge who was governor over all the land.

And it came to pass that when he was brought before Alma and the chief judge, he did go on in the same manner as he did in the land of Gideon; yea, he went on to blaspheme.

And he did rise up in great swelling words before Alma, and did revile against the priests and teachers, accusing them of leading away the people after the silly traditions of their fathers, for the sake of glutting on the labors of the people.

Now Alma said unto him: Thou knowest that we do not glut ourselves upon the labors of this people; for behold I have labored even from the commencement of the reign of the judges until now, with mine own hands for my support, notwithstanding my many travels round about the land to declare the word of God unto my people.

33 És a sok munka ellenére, melyet az egyházban végeztem, soha még egy senine sem kaptam munkámért; és egyetlen testvérem sem, kivéve amikor a bírói székekben voltunk; és akkor is, a törvény szerint, csak munkálkodásunk ideje szerint kaptunk javadalmazást.

34 És most, mivel az egyházban végzett munkánkért semmit sem kapunk, akkor ugyan mi más hasznunk lenne az egyházi munkából, mint az, hogy az igazságot hirdetjük, hogy örvendezhessünk testvéreink örömében?

35 Akkor miért mondod, hogy haszonszerzésért prédikálunk ennek a népnek, amikor te magad is tudod, hogy nincs hasznunk? És most azt hiszed, hogy megtevesztjük ezt a népet, és ez ily nagy örömet okoz az ő szívükben?

36 És Korihór így válaszolt neki: Igen.

37 És akkor Alma azt kérdezte tőle: Hiszed-e, hogy van Isten?

38 És ő azt válaszolta: Nem.

39 Most Alma így szólt hozzá: Ismét tagadod, hogy van Isten, és Krisztust is tagadod? Mert íme, azt mondom neked, én tudom, hogy van Isten, és azt is, hogy Krisztus el fog jönni.

40 És most, milyen bizonyítékod van neked arra, hogy nincs Isten, vagy hogy Krisztus nem jön el? Azt mondom neked, hogy semmi, csak a saját szavad.

41 De íme, nekem minden dolog megvan bizonyítékként arra, hogy mindezen dolog igaz; és teneked is megvan minden bizonyítékod arra, hogy ezek igazak; és megtagadod őket? Hiszed-e, hogy ezek a dolgok igazak?

42 Íme, én tudom, hogy te hiszed, de hazug lélek van benned, és elvetted Isten Lelkét, így annak nincs helye benned; hanem az ördögnek van hatalma feletted, ő hurcolász téged, terveket szőve, hogy elpusztíthassa Isten gyermekeit.

43 És most Korihór azt mondta Almának: Ha mutatsz nekem egy jelt, hogy meggyőződhessen arról, hogy van Isten, igen, mutasd meg nekem, hogy van hatalma, és akkor meggyőződöm szavaid igazságáról.

And notwithstanding the many labors which I have performed in the church, I have never received so much as even one senine for my labor; neither has any of my brethren, save it were in the judgment-seat; and then we have received only according to law for our time.

And now, if we do not receive anything for our labors in the church, what doth it profit us to labor in the church save it were to declare the truth, that we may have rejoicings in the joy of our brethren?

Then why sayest thou that we preach unto this people to get gain, when thou, of thyself, knowest that we receive no gain? And now, believest thou that we deceive this people, that causes such joy in their hearts?

And Korihor answered him, Yea.

And then Alma said unto him: Believest thou that there is a God?

And he answered, Nay.

Now Alma said unto him: Will ye deny again that there is a God, and also deny the Christ? For behold, I say unto you, I know there is a God, and also that Christ shall come.

And now what evidence have ye that there is no God, or that Christ cometh not? I say unto you that ye have none, save it be your word only.

But, behold, I have all things as a testimony that these things are true; and ye also have all things as a testimony unto you that they are true; and will ye deny them? Believest thou that these things are true?

Behold, I know that thou believest, but thou art possessed with a lying spirit, and ye have put off the Spirit of God that it may have no place in you; but the devil has power over you, and he doth carry you about, working devices that he may destroy the children of God.

And now Korihor said unto Alma: If thou wilt show me a sign, that I may be convinced that there is a God, yea, show unto me that he hath power, and then will I be convinced of the truth of thy words.

44 De Alma így szólt hozzá: Kaptál te már elég jelt; kísérted-e Istenedet? Mondod-e: Mutass nekem egy jelt, amikor megvan neked mindezen testvéreid, és mind a szent próféták bizonyosága is? Eléd vannak tárva a szentírások, igen, és minden dolog azt mutatja, hogy van Isten; igen, még hozzá a föld és minden olyan dolog, ami annak színén van, igen, és annak mozgása, igen, és mind a bolygók is, melyek szabályos rendjükben mozognak, arról tesznek bizonyágot, hogy van egy Legfelsőbb Teremtő.

45 És te mégis körbejársz, félrevezetve ezen nép szívét, bizonyágot téve nekik arról, hogy nincs Isten? És még mindezen tanúbizonyosságokat is megtagadod? És ő azt mondta: Igen, megtagadom, hacsak nem mutatsz nekem egy jelt.

46 És most lőn, hogy Alma így szólt hozzá: Íme, el vagyok keseredve szíved keménysége miatt, igen, hogy még mindig ellenállsz az igazság lelkének, hogy tán elpusztul a lelked.

47 De íme, jobb ha a te lelked vész el, minthogy hazug és hízelgő szavaiddal eszköze legyél sok lélek pusztulásba vitelének; ha tehát még egyszer megtagadod, akkor íme, Isten le fog sújtani rád és megnémulsz, hogy soha többé ne nyisd ki a szádat, és ne téveszd meg ezt a népet.

48 Most Korihór azt mondta neki: Én nem tagadom Isten létezését, de nem hiszem, hogy van Isten; és azt is mondom, hogy nem tudhatjátok, hogy van Isten; és hacsak nem mutatsz nekem egy jelt, nem is fogok hinni.

49 Most Alma azt mondta neki: Ezt adom neked jelként, hogy némaság sújt le rád, a szavaim szerint; és azt mondom, hogy Isten nevében némaság sújt le rád, hogy többé ne tudj szólani.

50 Most, amikor Alma kimondta ezeket a szavakat, Korihór Alma szavai szerint megnémult, és többé nem tudott szólani.

But Alma said unto him: Thou hast had signs enough; will ye tempt your God? Will ye say, Show unto me a sign, when ye have the testimony of all these thy brethren, and also all the holy prophets? The scriptures are laid before thee, yea, and all things denote there is a God; yea, even the earth, and all things that are upon the face of it, yea, and its motion, yea, and also all the planets which move in their regular form do witness that there is a Supreme Creator.

And yet do ye go about, leading away the hearts of this people, testifying unto them there is no God? And yet will ye deny against all these witnesses? And he said: Yea, I will deny, except ye shall show me a sign.

And now it came to pass that Alma said unto him: Behold, I am grieved because of the hardness of your heart, yea, that ye will still resist the spirit of the truth, that thy soul may be destroyed.

But behold, it is better that thy soul should be lost than that thou shouldst be the means of bringing many souls down to destruction, by thy lying and by thy flattering words; therefore if thou shalt deny again, behold God shall smite thee, that thou shalt become dumb, that thou shalt never open thy mouth any more, that thou shalt not deceive this people any more.

Now Korihor said unto him: I do not deny the existence of a God, but I do not believe that there is a God; and I say also, that ye do not know that there is a God; and except ye show me a sign, I will not believe.

Now Alma said unto him: This will I give unto thee for a sign, that thou shalt be struck dumb, according to my words; and I say, that in the name of God, ye shall be struck dumb, that ye shall no more have utterance.

Now when Alma had said these words, Korihor was struck dumb, that he could not have utterance, according to the words of Alma.

51 És most, amikor a főbíró ezt látta, kinyújtotta a kezét és írt Korihórnak, mondván: Meggyőződte-e Isten hatalmáról? Mit akartál, kin mutasson Alma egy jelt? Azt akartad talán, hogy másokat sanyargasson azért, hogy teneked jelt mutasson? Íme, mutatott neked egy jelt; és most fogsz-e még vitatkozni?

52 És Korihór kinyújtotta a kezét és írt, mondván: Tudom, hogy megnémultam, mert nem tudok beszélni; és tudom, hogy semmi más, csak Isten hatalma hozhatta ezt rám; igen, és mindig tudtam, hogy van Isten.

53 De íme, az ördög megtévesztett; mert angyal formájában jelent meg nekem, és így szólt hozzám: Menj és térítsd vissza ezt a népet, mert mindannyian tévútra mentek egy ismeretlen Isten után. És azt mondta nekem: Nincs Isten; igen, és megtanította nekem, hogy mit mondjak. És én tanítottam a szavaikat; és azért tanítottam, mert tetszetek a testi gondolkodásmodnak; és addig tanítottam őket, míg nagy sikerem nem lett, olyannyira, hogy igenis elhittem, hogy igazak; és emiatt álltam ellen az igazságnak, méghozzá mindaddig, amíg ezt a nagy átkot nem hoztam magamra.

54 Most, miután ezt elmondta, könyörgött Almának, hogy imádkozzék Istenhez, hogy lekerüljön róla az átok.

55 De Alma azt mondta neki: Ha lekerülne rólad ez az átok, akkor újra csak félrevezetnéd ezen nép szívét; tehát az történik majd veled, amit az Úr akar.

56 És lőn, hogy Korihórról nem került le az átok; hanem kiűzték, és házról házra járva koldult magának élelmet.

57 Most mindannak ismeretét, ami Korihórral történt, azonnal kihirdették szerte az egész országban; igen, a főbíró kiáltványt küldött szét minden népnek az országban, hirdetve azoknak, akik hittek Korihór szavainak, hogy gyorsan bűnbánatot kell tartaniuk, különben ugyanezek az ítéletek érik majd őket.

And now when the chief judge saw this, he put forth his hand and wrote unto Korihor, saying: Art thou convinced of the power of God? In whom did ye desire that Alma should show forth his sign? Would ye that he should afflict others, to show unto thee a sign? Behold, he has showed unto you a sign; and now will ye dispute more?

And Korihor put forth his hand and wrote, saying: I know that I am dumb, for I cannot speak; and I know that nothing save it were the power of God could bring this upon me; yea, and I always knew that there was a God.

But behold, the devil hath deceived me; for he appeared unto me in the form of an angel, and said unto me: Go and reclaim this people, for they have all gone astray after an unknown God. And he said unto me: There is no God; yea, and he taught me that which I should say. And I have taught his words; and I taught them because they were pleasing unto the carnal mind; and I taught them, even until I had much success, insomuch that I verily believed that they were true; and for this cause I withstood the truth, even until I have brought this great curse upon me.

Now when he had said this, he besought that Alma should pray unto God, that the curse might be taken from him.

But Alma said unto him: If this curse should be taken from thee thou wouldst again lead away the hearts of this people; therefore, it shall be unto thee even as the Lord will.

And it came to pass that the curse was not taken off of Korihor; but he was cast out, and went about from house to house begging for his food.

Now the knowledge of what had happened unto Korihor was immediately published throughout all the land; yea, the proclamation was sent forth by the chief judge to all the people in the land, declaring unto those who had believed in the words of Korihor that they must speedily repent, lest the same judgments would come unto them.

58 És lőn, hogy azok mind meg is győződtek Korihór gonoszságáról; ezért mindannyian ismét megtértek az Úrhoz; és ez véget vetett a Korihór-féle gonoszságnak. És Korihór házról házra járt-kelt, élelmet koldulva tartotta fenn magát.

59 És lőn, hogy amint a nép közé ment, igen, azon nép közé, akik különváltak a nefitáktól és zorámitáknak nevezték magukat, mert egy olyan férfi vezette őket, akinek Zorám volt a neve – és amint közéjük ment, íme, átmentek rajta és letaposták, olyannyira, hogy meghalt.

60 És így látjuk annak végzetét, aki elferdíti az Úrnak útjait; és így látjuk, hogy az ördög nem fogja megsegíteni gyermekeit az utolsó napon, hanem gyorsan a pokolba hurcolja őket.

And it came to pass that they were all convinced of the wickedness of Korihor; therefore they were all converted again unto the Lord; and this put an end to the iniquity after the manner of Korihor. And Korihor did go about from house to house, begging food for his support.

And it came to pass that as he went forth among the people, yea, among a people who had separated themselves from the Nephites and called themselves Zoramites, being led by a man whose name was Zoram—and as he went forth amongst them, behold, he was run upon and trodden down, even until he was dead.

And thus we see the end of him who perverteth the ways of the Lord; and thus we see that the devil will not support his children at the last day, but doth speedily drag them down to hell.

Alma 31

- 1 Most lőn, hogy miután Korihórnak bevégeztetett, és miután Alma olyan híreket kapott, hogy a zorámiták elferdítik az Úr útjait, és hogy Zorám, aki a vezetőjük volt, ráveszi az emberek szívét, hogy néma bálványok előtt hajlongjanak, szíve ismét gyötrődni kezdett az emberek gonoszsága miatt.
- 2 Mert nagy bánat okozója volt Almának az, hogy tudott a népe közötti gonoszságról; szíve tehát rendkívül el volt keseredve a zorámitáknak a nefitáktól való különválása miatt.
- 3 Most, a zorámiták összegyűltek egy olyan földön, melyet Antiónumnak neveztek, amely Zarahemla földjétől keletre volt, és majdnem a tengerpart határára helyezkedett el, amely Jerson földjétől délre volt, és emellett a déli vadonnal volt határos, mely vadon tele volt lámánitákkal.
- 4 Most, a nefiták nagyon féltek, hogy a zorámiták majd kapcsolatba lépnek a lámánitákkal, és hogy ez nagy veszteségeket okozhat a nefitáknak.
- 5 És most, mivel az ige prédikálása nagy valószínűséggel igazságos dolgok megtételére vitte rá az embereket – igen, erősebb hatása volt az emberek elméjére, mint a kard vagy bármi más, ami velük történt – ezért Alma úgy gondolta, ajánlatos kipróbálniuk Isten szavának a hatását.
- 6 Ezért elvitte Ammont, és Áront és Omnert; Himnit azonban a zarahemlai gyülekezetben hagyta; de az előző hármat magával vitte, és Amuleket és Zézromot is, akik Melekben voltak; és két fiát is elvitte.
- 7 Most, legidősebb fiát nem vitte magával, és annak Hélamán volt a neve; de Siblon és Koriánton volt azoknak a neve, akiket magával vitt; és ezek azoknak a nevei, akik elmentek vele a zorámiták közé, hogy prédikálják nekik az igét.
- 8 Most a zorámiták a nefitáktól szakadtak el; tehát már prédikálták nekik azelőtt Isten szavát.

Alma 31

Now it came to pass that after the end of Korihor, Alma having received tidings that the Zoramites were perverting the ways of the Lord, and that Zoram, who was their leader, was leading the hearts of the people to bow down to dumb idols, his heart again began to sicken because of the iniquity of the people.

For it was the cause of great sorrow to Alma to know of iniquity among his people; therefore his heart was exceedingly sorrowful because of the separation of the Zoramites from the Nephites.

Now the Zoramites had gathered themselves together in a land which they called Antionum, which was east of the land of Zarahemla, which lay nearly bordering upon the seashore, which was south of the land of Jershon, which also bordered upon the wilderness south, which wilderness was full of the Lamanites.

Now the Nephites greatly feared that the Zoramites would enter into a correspondence with the Lamanites, and that it would be the means of great loss on the part of the Nephites.

And now, as the preaching of the word had a great tendency to lead the people to do that which was just—yea, it had had more powerful effect upon the minds of the people than the sword, or anything else, which had happened unto them—therefore Alma thought it was expedient that they should try the virtue of the word of God.

Therefore he took Ammon, and Aaron, and Omner; and Himni he did leave in the church in Zarahemla; but the former three he took with him, and also Amulek and Zeezrom, who were at Melek; and he also took two of his sons.

Now the eldest of his sons he took not with him, and his name was Helaman; but the names of those whom he took with him were Shiblón and Corianton; and these are the names of those who went with him among the Zoramites, to preach unto them the word.

Now the Zoramites were dissenters from the Nephites; therefore they had had the word of God preached unto them.

- 9 De nagy tévedésekbe estek, mert nem voltak azon, hogy betartsák Isten parancsolatait és az ő rendelkezéseit, Mózes törvénye szerint.
- 10 És az egyház által előírt cselekedeteknek sem tettek eleget, hogy megmaradtak volna a mindennapos imádkozás és könyörgés mellett Istenhez, nehogy kísértésbe essenek.
- 11 Igen, egyszóval nagyon sok esetben elferdítették az Úrnak útjait; ezért, ezen okból mentek Alma és testvérei arra a földre prédikálni nekik az igét.
- 12 Most, amikor arra a földre értek, íme, csodálkozásukra azt találták, hogy a zorámiták zsinagógákat építettek, és a hét egyik napján, amelyet az Úr napjának neveztek, összegyűltek és oly módon hódoltak, amilyent Alma és testvérei még sohasem láttak;
- 13 Mert zsinagógájuk közepére felépítettek egy emelvényt, mely magasan a fejek felett volt; és annak tetején csak egy személy fért el.
- 14 Aki tehát hódolni szeretett volna, annak oda kellett mennie és fel kellett állnia annak tetejére, az ég felé kellett nyújtania a kezeit, és hangos szóval kellett fohászzkodnia, mondván:
- 15 Szent, szent Isten; mi hisszük, hogy Isten vagy, és hisszük, hogy szent vagy, és hogy lélek voltál, és hogy lélek vagy, és hogy lélek leszel mindörökké.
- 16 Szent Isten, mi hisszük, hogy te választottál el minket testvéreinktől; és mi nem hiszünk testvéreink hagyományaiban, amelyeket atyáik gyerekesége hagyott rájuk; de hisszük, hogy te kiválasztottál minket, hogy a te szent gyermekeid legyünk; és azt is tudtad velünk, hogy nem lesz Krisztus.

But they had fallen into great errors, for they would not observe to keep the commandments of God, and his statutes, according to the law of Moses.

Neither would they observe the performances of the church, to continue in prayer and supplication to God daily, that they might not enter into temptation.

Yea, in fine, they did pervert the ways of the Lord in very many instances; therefore, for this cause, Alma and his brethren went into the land to preach the word unto them.

Now, when they had come into the land, behold, to their astonishment they found that the Zoramites had built synagogues, and that they did gather themselves together on one day of the week, which day they did call the day of the Lord; and they did worship after a manner which Alma and his brethren had never beheld;

For they had a place built up in the center of their synagogue, a place for standing, which was high above the head; and the top thereof would only admit one person.

Therefore, whosoever desired to worship must go forth and stand upon the top thereof, and stretch forth his hands towards heaven, and cry with a loud voice, saying:

Holy, holy God; we believe that thou art God, and we believe that thou art holy, and that thou wast a spirit, and that thou art a spirit, and that thou wilt be a spirit forever.

Holy God, we believe that thou hast separated us from our brethren; and we do not believe in the tradition of our brethren, which was handed down to them by the childishness of their fathers; but we believe that thou hast elected us to be thy holy children; and also thou hast made it known unto us that there shall be no Christ.

17 De te ugyanaz vagy tegnap, ma és mindörökké; és kiválasztottál minket, hogy megszabaduljunk, míg mindenkit körülöttünk arra választottál ki, hogy haragod a pokolra vesse le őket; mely szentséget, Ó Isten, köszönjük neked; és azt is köszönjük neked, hogy kiválasztottál bennünket, hogy ne vezessenek minket félre testvéreink balga hagyományai szerint, melyek lekötözik őket egy hithez Krisztusban, amely elvezeti a szívüket, hogy messzire vándoroljanak tőled, Istenünk.

18 És ismét köszönjük neked, Ó Isten, hogy kiválasztott és szent nép vagyunk. Ámen.

19 Most lőn, hogy miután Alma és testvérei és fiai hallották ezeket az imákat, szerfelett elcsodálkoztak.

20 Mert íme, minden ember odament, és ugyanezeket az imákat mondta el.

21 Most, ezt a helyet Rameumptomnak hívták, ami lefordítván a szent szószerk.

22 Most, erről a szószerkről mondta el minden ember ugyanazt az imát Istennek, megköszönve Istenüknek, hogy kiválasztotta őket, és hogy nem vezette félre őket testvéreik hagyományai szerint, és hogy nem lett ellopva a szívük, hogy olyan eljövendő dolgokban higgyenek, melyekről semmit nem tudnak.

23 Most, miután az emberek mind ily módon köszönetet mondtak, visszatértek az otthonaikba, és addig semmit nem beszéltek az Istenükről, amíg újra össze nem gyűltek a szent szószerknél, hogy szokásuk szerint köszönetet mondjanak.

24 Most, amikor Alma ezt látta, gyöttrődött a szíve; mert látta, hogy gonosz és elfajult nép; igen, látta, hogy aranyra, és ezüstre és mindenféle finom portékákra helyezték a szívüket.

25 Igen, és azt is látta, hogy kevélységükben nagy dicsékvésre emelkedett fel a szívük.

26 És felemelte hangját a mennyekhez, és fohászzkodott, mondván: Ó, meddig engeded, Ó Uram, hogy szolgálid itt lakjanak alant a testben, hogy ily nagy gonosztságot lássanak az emberek gyermekei között?

But thou art the same yesterday, today, and forever; and thou hast elected us that we shall be saved, whilst all around us are elected to be cast by thy wrath down to hell; for the which holiness, O God, we thank thee; and we also thank thee that thou hast elected us, that we may not be led away after the foolish traditions of our brethren, which doth bind them down to a belief of Christ, which doth lead their hearts to wander far from thee, our God.

And again we thank thee, O God, that we are a chosen and a holy people. Amen.

Now it came to pass that after Alma and his brethren and his sons had heard these prayers, they were astonished beyond all measure.

For behold, every man did go forth and offer up these same prayers.

Now the place was called by them Rameumptom, which, being interpreted, is the holy stand.

Now, from this stand they did offer up, every man, the selfsame prayer unto God, thanking their God that they were chosen of him, and that he did not lead them away after the tradition of their brethren, and that their hearts were not stolen away to believe in things to come, which they knew nothing about.

Now, after the people had all offered up thanks after this manner, they returned to their homes, never speaking of their God again until they had assembled themselves together again to the holy stand, to offer up thanks after their manner.

Now when Alma saw this his heart was grieved; for he saw that they were a wicked and a perverse people; yea, he saw that their hearts were set upon gold, and upon silver, and upon all manner of fine goods.

Yea, and he also saw that their hearts were lifted up unto great boasting, in their pride.

And he lifted up his voice to heaven, and cried, saying: O, how long, O Lord, wilt thou suffer that thy servants shall dwell here below in the flesh, to behold such gross wickedness among the children of men?

- 27 Íme, Ó Istenem, tehozzád fohászkodnak, szívük mégis elmerül kevélységükben. Íme, Ó Istenem, szájjukkal hozzád fohászkodnak, és közben a világ hiábavaló dolgai miatt olyannyira fel vannak fuvalkodva, hogy hatalmasnak érzik magukat.
- 28 Nézd, Ó Istenem, drága öltözéküket, és gyűrűcskéiket, és karkötőiket, és arany ékszereiket, és mindazon drága dolgaikat, melyekkel fel vannak ékesítve; és íme, ezekre helyezték a szívüket, és mégis hozzád fohászkodnak, és azt mondják - köszönjük neked, Ó Istenünk, hogy kiválasztott nép vagyunk számodra, míg mások el fognak veszni.
- 29 Igen, és azt mondják, hogy te tudattad velük azt, hogy nem lesz Krisztus.
- 30 Ó Úristen, meddig tűröd még, hogy ily gonoszság és hűtlenség legyen ezen nép között? Ó Uram, adj nekem erőt, hogy el tudjam viselni a gyengeségemet. Mert gyenge vagyok, és az ilyen gonoszság ezen nép között fájdalmat okoz a lelkemnek.
- 31 Ó Uram, rendkívül bánatos a szívem; vigasztald meg a lelkemet Krisztusban! Ó Uram, add meg nekem, hogy legyen erőm, hogy türelemmel tudjam viselni ezeket a megpróbáltatásokat, melyek érne fognak ezen nép gonoszsága miatt.
- 32 Ó Uram, vigasztald meg lelkemet! Adj nekem és társaimnak is eredményt a munkában, akik velem vannak - igen, Ammonnak, és Áronnak, és Omnernek, valamint Amuleknek és Zézromnak, és a két fiamnak is - igen, vigasztald meg mindannyiukat, Ó Uram. Igen, vigasztald meg a lelküket Krisztusban!
- 33 Add meg nekik, hogy legyen erejük, hogy el tudják viselni azokat a megpróbáltatásokat, melyek ezen nép gonoszságai miatt érik majd őket.
- 34 Ó Uram, add meg nekünk, hogy sikerüljön őket ismét tehozzád vezetnünk Krisztusban.
- 35 Íme, Ó Uram, értékes az ő lelkük, és sokan közülük a testvéreink; adj tehát nekünk, Ó Uram, hatalmat és bölcsességet, hogy ismét elhozhassuk tehozzád ezeket a testvéreinket.

Behold, O God, they cry unto thee, and yet their hearts are swallowed up in their pride. Behold, O God, they cry unto thee with their mouths, while they are puffed up, even to greatness, with the vain things of the world.

Behold, O my God, their costly apparel, and their ringlets, and their bracelets, and their ornaments of gold, and all their precious things which they are ornamented with; and behold, their hearts are set upon them, and yet they cry unto thee and say—We thank thee, O God, for we are a chosen people unto thee, while others shall perish.

Yea, and they say that thou hast made it known unto them that there shall be no Christ.

O Lord God, how long wilt thou suffer that such wickedness and infidelity shall be among this people? O Lord, wilt thou give me strength, that I may bear with mine infirmities. For I am infirm, and such wickedness among this people doth pain my soul.

O Lord, my heart is exceedingly sorrowful; wilt thou comfort my soul in Christ. O Lord, wilt thou grant unto me that I may have strength, that I may suffer with patience these afflictions which shall come upon me, because of the iniquity of this people.

O Lord, wilt thou comfort my soul, and give unto me success, and also my fellow laborers who are with me—yea, Ammon, and Aaron, and Omner, and also Amulek and Zeezrom, and also my two sons—yea, even all these wilt thou comfort, O Lord. Yea, wilt thou comfort their souls in Christ.

Wilt thou grant unto them that they may have strength, that they may bear their afflictions which shall come upon them because of the iniquities of this people.

O Lord, wilt thou grant unto us that we may have success in bringing them again unto thee in Christ.

Behold, O Lord, their souls are precious, and many of them are our brethren; therefore, give unto us, O Lord, power and wisdom that we may bring these, our brethren, again unto thee.

36 Most lőn, hogy miután Alma elmondta ezeket a szavakat, mindazokra rátette a kezét, akik vele voltak. És íme, amint rájuk tette a kezét, elteltek a Szent Lélekkel.

37 És azután elváltak egymástól, nem aggodalmaskodván azon, hogy mit fognak enni, vagy hogy mit fognak inni, vagy hogy mit fognak magukra venni.

38 És az Úr gondoskodott róluk, hogy ne éhezzenek, és ne is szomjazzanak; igen, és erőt is adott nekik, hogy ne szenvedjenek el semmiféle megpróbáltatást, csakis olyanokat, melyek feloldódtak Krisztus örömeiben. Most ez Alma imája szerint volt; és azért, mert hittel imádkozott.

Now it came to pass that when Alma had said these words, that he clapped his hands upon all them who were with him. And behold, as he clapped his hands upon them, they were filled with the Holy Spirit.

And after that they did separate themselves one from another, taking no thought for themselves what they should eat, or what they should drink, or what they should put on.

And the Lord provided for them that they should hunger not, neither should they thirst; yea, and he also gave them strength, that they should suffer no manner of afflictions, save it were swallowed up in the joy of Christ. Now this was according to the prayer of Alma; and this because he prayed in faith.

Alma 32

- 1 És lőn, hogy elmentek, és Isten szavát kezdték prédikálni a népnek, bemenne zsinagógáikba, és a házaikba; igen, és még az utcákon is prédikálták az igét.
- 2 És lőn, hogy sok fáradozás után kezdtek eredménnyel járni a szegény néposztály körében; mert íme, őket öltözékük durva szövése miatt kiűzték a zsinagógákból –
- 3 Nem engedték tehát meg nekik, hogy bemennek a zsinagógáikba, Istennek hódolni, mivel szennyseknek tartották őket; így hát szegények voltak; igen, annyira becsülték őket testvéreik, mint a salakot; így hát szegények voltak a világi dolgok tekintetében; és így szívükben is szegények voltak.
- 4 Most, amint Alma Onida hegyén tanított és beszélt a néphez, nagy sokaság jött oda hozzá, azok közül, akiktől most beszélünk, akik szegények voltak a szívükben, mivel szegények voltak a világi dolgok tekintetében.
- 5 És odajöttek Almához; és aki a legelső volt közöttük, az így szólt hozzá: Íme, mit tegyenek ezek a testvéreim, mert minden ember megveti őket a szegénységük miatt. Igen, különösképpen a papjaink; mert kitzsítottak minket a zsinagógáinkból, melyekkel szorgalmasan fáradoztunk, hogy saját kezűleg felépítsük őket. És ők kitzsítottak minket rendkívüli szegénységünk miatt; és nincs hova mennünk Istenünknek hódolni; és íme, mit tegyünk?
- 6 És most, amikor Alma ezt meghallotta, megfordult, arccal közvetlenül feléje, és nagy örömmel tekintett rá; mert látta, hogy megpróbáltatásaik igazán alázatossá tették őket, és készek az ige meghallgatására.
- 7 Ezért azután a másik csoporthoz már nem is szólott többet, hanem kinyújtotta a kezét, és azokhoz kiáltott, akiket látott, akik igazán töredelmesek voltak, és így szólt hozzájuk:
- 8 Látom, hogy alázatos szívűek vagytok; és ha így van, akkor áldottak vagytok.

Alma 32

And it came to pass that they did go forth, and began to preach the word of God unto the people, entering into their synagogues, and into their houses; yea, and even they did preach the word in their streets.

And it came to pass that after much labor among them, they began to have success among the poor class of people; for behold, they were cast out of the synagogues because of the coarseness of their apparel—

Therefore they were not permitted to enter into their synagogues to worship God, being esteemed as filthiness; therefore they were poor; yea, they were esteemed by their brethren as dross; therefore they were poor as to things of the world; and also they were poor in heart.

Now, as Alma was teaching and speaking unto the people upon the hill Onidah, there came a great multitude unto him, who were those of whom we have been speaking, of whom were poor in heart, because of their poverty as to the things of the world.

And they came unto Alma; and the one who was the foremost among them said unto him: Behold, what shall these my brethren do, for they are despised of all men because of their poverty, yea, and more especially by our priests; for they have cast us out of our synagogues which we have labored abundantly to build with our own hands; and they have cast us out because of our exceeding poverty; and we have no place to worship our God; and behold, what shall we do?

And now when Alma heard this, he turned him about, his face immediately towards him, and he beheld with great joy; for he beheld that their afflictions had truly humbled them, and that they were in a preparation to hear the word.

Therefore he did say no more to the other multitude; but he stretched forth his hand, and cried unto those whom he beheld, who were truly penitent, and said unto them:

I behold that ye are lowly in heart; and if so, blessed are ye.

- 9 Íme, testvéretek azt kérdezte: Mit tegyünk? – Mert kitalálták minket zsinagógáinkból, és így nem hódolhatunk Istenünknek.
- 10 Íme, azt kérdezem tőletek, úgy gondoljátok, hogy csak a zsinagógáitokban hódolhattok Istennek?
- 11 És mi több, azt kérdezem, úgy gondoljátok, hogy Istennek egy héten csak egyszer hódolhattok?
- 12 Azt mondom nektek, jó az, hogy kiűztek benneteket a zsinagógáitokból, hogy alázatosak lehessetek, és hogy bölcsességet tanulhassatok; mert szükséges, hogy bölcsességet tanuljatok; mivel kiűzésetek és testvéreitek rendkívüli szegénységetek miatti megvetése folytán van az, hogy alázatos szívűekké lettetek; mert szükségszerűen jutottatok el oda, hogy alázatosak legyetek.
- 13 És most, mivel alázatosságra kényszerültetek, áldottak vagytok; mert az ember néha, ha alázatosságra kényszerül, bűnbánatra törekszik; és most aki bűnbánatot tart, az biztosan irgalmat talál; és aki irgalmat talál és mindvégig kitart, az megszabadul.
- 14 És most, amint azt megmondtam nektek, mivel alázatosságra kényszerültetek, áldottak lettetek, nem gondoljátok-e, hogy még áldottabbak azok, akik az ige miatt igazán megalázkodnak?
- 15 Igen, aki igazán megalázkodik és megbánja bűneit és mindvégig kitart, az áldott lesz – igen, sokkal áldottabb, mint azok, akik rendkívüli szegénységük miatt kényszerülnek alázatosságra.
- 16 Áldottak tehát azok, akik megalázkodnak anélkül, hogy alázatosságra kényszerülnének; vagyis inkább, más szavakkal, áldott az, aki hisz Isten szavában, és szíve konoksága nélkül megkeresztelkedik, igen, anélkül, hogy megismertették volna vele az ígét, vagy hogy rákényszerült volna annak megismerésére még azelőtt, hogy hinne.
- 17 Igen, sokan vannak, akik ezt mondják: Ha mutatsz nekünk egy jelt a mennyből, akkor bizonyossággal fogunk tudni, és akkor hinni fogunk.
- 18 Most azt kérdezem, hogy hit ez? Íme, azt mondom nektek, hogy nem; mert ha az ember már tud valamit, akkor nincs oka arra, hogy higgye, mert tudja.

Behold thy brother hath said, What shall we do?— for we are cast out of our synagogues, that we cannot worship our God.

Behold I say unto you, do ye suppose that ye cannot worship God save it be in your synagogues only?

And moreover, I would ask, do ye suppose that ye must not worship God only once in a week?

I say unto you, it is well that ye are cast out of your synagogues, that ye may be humble, and that ye may learn wisdom; for it is necessary that ye should learn wisdom; for it is because that ye are cast out, that ye are despised of your brethren because of your exceeding poverty, that ye are brought to a lowliness of heart; for ye are necessarily brought to be humble.

And now, because ye are compelled to be humble blessed are ye; for a man sometimes, if he is compelled to be humble, seeketh repentance; and now surely, whosoever repenteth shall find mercy; and he that findeth mercy and endureth to the end the same shall be saved.

And now, as I said unto you, that because ye were compelled to be humble ye were blessed, do ye not suppose that they are more blessed who truly humble themselves because of the word?

Yea, he that truly humbleth himself, and repenteth of his sins, and endureth to the end, the same shall be blessed—yea, much more blessed than they who are compelled to be humble because of their exceeding poverty.

Therefore, blessed are they who humble themselves without being compelled to be humble; or rather, in other words, blessed is he that believeth in the word of God, and is baptized without stubbornness of heart, yea, without being brought to know the word, or even compelled to know, before they will believe.

Yea, there are many who do say: If thou wilt show unto us a sign from heaven, then we shall know of a surety; then we shall believe.

Now I ask, is this faith? Behold, I say unto you, Nay; for if a man knoweth a thing he hath no cause to believe, for he knoweth it.

- 19 És most, mennyivel átkozottabb az, aki ismeri Isten akaratát, és nem cselekszi, mint az, aki csak hisz, vagy csak oka van rá, hogy higgyen, és vétekbe esik.
- 20 Most, ezen dolgot ítéljétek meg ti. Íme, azt mondom nektek, hogy az egyik oldalon éppen úgy van ez, mint a másikon; és minden ember a cselekedetei szerint kerül abba.
- 21 És most, amint azt a hitet illetően mondtam – a hit nem a dolgok tökéletes ismerete; tehát ha hitetek van, akkor olyan dolgokat reméltek, melyek nem láthatók, de igazak.
- 22 És most íme, azt mondom nektek, és szeretném, ha emlékeznétek arra, hogy Isten mindazokhoz irgalmas, akik hisznek az ő nevében; legelőször is azt kívánja tehát, hogy higgyetek, igen, méghozzá az ő igéjében.
- 23 És most, igéjéből angyalok által ad az embereknek, igen, nemcsak a férfiaknak, hanem a nőknek is. Most ez még nem minden; a kisgyermeknek is adatnak sokszor olyan szavak, melyek megszegyenítik a bölcseket és a tanultakat.
- 24 És most, szeretett testvéreim, miután meg szeretétek volna tudni tőlem, hogy mit tegyetek, mert sajnargattak és kiűztek benneteket – most én nem szeretném, ha azt gondolnátok, hogy meg akarlak ítélni benneteket, hacsak nem az alapján, ami igaz –
- 25 Mert nem gondolom azt, hogy mindannyiőtököt rákényszerítetek arra, hogy megalázkodjon; mert bizony úgy hiszem, vannak néhányan közületek, akik bármilyen körülmények között megalázkodnának.
- 26 Most, amint azt a hitről mondtam – hogy az nem egy tökéletes tudás – éppen úgy van ez a szavaimmal is. Először nem tudhatjátok tökéletesen azok bizonyosságát, és éppen így, a hit sem tökéletes tudás.
- 27 De íme, ha felébrednétek és felserkentenétek a képességeiteket, olyannyira, hogy kísérletet tennétek a szavaimmal, és egy cseppnyi hitet gyakorolnátok, igen, még ha nem is vagytok képesek annál többre, mint hogy vágyjatok arra, hogy higgyetek, engedjétek, hogy ez a vágy mindaddig dolgozzon bennetek, míg oly módon nem hisztek, hogy helyet tudtok adni szavaim egy részének.

And now, how much more cursed is he that knoweth the will of God and doeth it not, than he that only believeth, or only hath cause to believe, and falleth into transgression?

Now of this thing ye must judge. Behold, I say unto you, that it is on the one hand even as it is on the other; and it shall be unto every man according to his work.

And now as I said concerning faith—faith is not to have a perfect knowledge of things; therefore if ye have faith ye hope for things which are not seen, which are true.

And now, behold, I say unto you, and I would that ye should remember, that God is merciful unto all who believe on his name; therefore he desireth, in the first place, that ye should believe, yea, even on his word.

And now, he imparteth his word by angels unto men, yea, not only men but women also. Now this is not all; little children do have words given unto them many times, which confound the wise and the learned.

And now, my beloved brethren, as ye have desired to know of me what ye shall do because ye are afflicted and cast out—now I do not desire that ye should suppose that I mean to judge you only according to that which is true—

For I do not mean that ye all of you have been compelled to humble yourselves; for I verily believe that there are some among you who would humble themselves, let them be in whatsoever circumstances they might.

Now, as I said concerning faith—that it was not a perfect knowledge—even so it is with my words. Ye cannot know of their surety at first, unto perfection, any more than faith is a perfect knowledge.

But behold, if ye will awake and arouse your faculties, even to an experiment upon my words, and exercise a particle of faith, yea, even if ye can no more than desire to believe, let this desire work in you, even until ye believe in a manner that ye can give place for a portion of my words.

28 Most egy maghoz fogjuk hasonlítani az igét. Most, ha helyet adtok, hogy a magot el lehessen ültetni a szívetekben, íme, ha az igaz mag, vagyis ha jó mag, és ha hitelenségetek által ki nem vetitek, és ezáltal ellen nem álltok az Úr Lelkének, íme, az duzzadni kezd majd a kebletekben; és amikor érzitek ezeket a duzzadó mozgásokat, akkor kezditek majd azt mondani magatokban: Szükségképpen úgy kell lennie, hogy jó mag ez, vagyis hogy jó az ige, mert gyarapítani kezdi a lelkemet; igen, kezdi megvilágosítani az értelmemet, igen, kezd élvezetes lenni számomra.

29 Most íme, nem fogja-e ez gyarapítani a hiteteket? Azt mondom nektek, hogy de igen; mindazonáltal még nem ért fel odáig, hogy tökéletes tudás legyen.

30 De íme, amint a mag megduzzad, és kihajt és növekedni kezd, akkor szükségképpen azt kell mondanotok, hogy jó a mag; mert íme megduzzad, és kihajt és növekedni kezd. És most íme, nem erősíti-e majd ez hiteteket? Igen, erősíteni fogja hiteteket; mert azt fogjátok mondani: Tudom, hogy ez egy jó mag; mert íme kihajt és növekedni kezd.

31 És most íme, biztosak vagytok-e abban, hogy ez egy jó mag? Azt mondom nektek, hogy igen; mert minden mag a saját hasonlatosságára terem.

32 Ha tehát egy mag növekszik, akkor az jó, de ha nem növekszik, akkor íme, nem jó, ezért kivetik.

33 És most íme, mivel próbát tettetek ezzel a kísérlettel, és elültettétek a magot, és az megduzzad, és kihajt és növekedni kezd, akkor szükségképpen tudnotok kell, hogy a mag jó.

34 És most íme, tökéletes-e a tudásotok? Igen, ebben a dologban tökéletes a tudásotok, és szunnyadozik a hitetek; és azért, mert tudjátok ezt, mert tudjátok, hogy az ige megduzzasztotta a lelketeket, és azt is tudjátok, hogy kihajtott, hogy kezd megvilágosodni az értelmetek és kezd kitágulni az elmétek.

35 Ó akkor nem valóságos-e ez? Azt mondom nektek, hogy igen, mert ez világosság; és ami világosság, az jó, mivel felfogható, ezért tudnotok kell, hogy jó; és most íme, miután megízleltétek ezt a világosságot, tökéletes-e a tudásotok?

Now, we will compare the word unto a seed. Now, if ye give place, that a seed may be planted in your heart, behold, if it be a true seed, or a good seed, if ye do not cast it out by your unbelief, that ye will resist the Spirit of the Lord, behold, it will begin to swell within your breasts; and when you feel these swelling motions, ye will begin to say within yourselves—It must needs be that this is a good seed, or that the word is good, for it beginneth to enlarge my soul; yea, it beginneth to enlighten my understanding, yea, it beginneth to be delicious to me.

Now behold, would not this increase your faith? I say unto you, Yea; nevertheless it hath not grown up to a perfect knowledge.

But behold, as the seed swelleth, and sprouteth, and beginneth to grow, then you must needs say that the seed is good; for behold it swelleth, and sprouteth, and beginneth to grow. And now, behold, will not this strengthen your faith? Yea, it will strengthen your faith: for ye will say I know that this is a good seed; for behold it sprouteth and beginneth to grow.

And now, behold, are ye sure that this is a good seed? I say unto you, Yea; for every seed bringeth forth unto its own likeness.

Therefore, if a seed groweth it is good, but if it groweth not, behold it is not good, therefore it is cast away.

And now, behold, because ye have tried the experiment, and planted the seed, and it swelleth and sprouteth, and beginneth to grow, ye must needs know that the seed is good.

And now, behold, is your knowledge perfect? Yea, your knowledge is perfect in that thing, and your faith is dormant; and this because you know, for ye know that the word hath swelled your souls, and ye also know that it hath sprouted up, that your understanding doth begin to be enlightened, and your mind doth begin to expand.

O then, is not this real? I say unto you, Yea, because it is light; and whatsoever is light, is good, because it is discernible, therefore ye must know that it is good; and now behold, after ye have tasted this light is your knowledge perfect?

36 Íme, azt mondom nektek, hogy nem, és a hiteteket sem szabad félretennetek, mivel csak abban gyakoroltátok a hiteteket, hogy elültettétek a magot, hogy próbát tegyetek a kísérlettel, hogy megtudjátok, jó-e a mag.

37 És íme, amint a fa növekedni kezd, azt fogjátok mondani: Tápláljuk nagy gonddal, hogy gyökeret verjen, hogy felnőjön, és gyümölcsöt hozzon nekünk. És most íme, ha nagy gonddal tápláljátok, akkor az majd gyökeret ver, és felnő és gyümölcsöt hoz.

38 De ha elhanyagoljátok a fát, és nem gondoltok annak táplálására, akkor íme, egyáltalán nem fog gyökeret verni; és amikor eljön a nap melege és megperzseli azt, akkor elszárad, mert nincs gyökere, és ti kitépítitek és kivetitek.

39 Most ez nem azért van, mert nem jó a mag, vagy hogy annak gyümölcse ne lenne kívánatos; hanem azért, mert meddő a földetek, és mert nem vagytok hajlandók a fa táplálására, ezért nem lehet titek annak gyümölcse.

40 És így, ha nem vagytok hajlandók az ige táplálására, a hit szemével tekintve előre annak gyümölcsére, akkor soha nem szedhettek az élet fájának gyümölcséből.

41 De ha tápláljátok az igét, igen, tápláljátok a fát, amint az növekedni kezd, hitetek által nagy szorgalommal és türelemmel, várakozással tekintve annak gyümölcsére, akkor az gyökeret fog verni; és íme, örökké tartó életre sarjadó fa lesz belőle.

42 És szorgalmatok, és hitetek és türelmetek miatt az igével szemben annak táplálása során lehet az, hogy gyökeret ver bennetek, íme, hamarosan szedhettek annak gyümölcséből, ami a legértékesebb, ami édes, felülmúlva mindazt, ami édes, és ami fehér, felülmúlva mindazt, ami fehér, igen, és tiszta, felülmúlva mindazt, ami tiszta; és egészen addig lakmároztok majd ebből a gyümölcsből, amíg el nem teltek, hogy se nem éheztek, se nem szomjaztok.

43 Akkor, testvéreim, learatjátok majd hitetek, és szorgalmatok, és türelmetek és hosszútűrésetek jutalmát, várván, hogy a fa gyümölcsöt hozzon nektek.

Behold I say unto you, Nay; neither must ye lay aside your faith, for ye have only exercised your faith to plant the seed that ye might try the experiment to know if the seed was good.

And behold, as the tree beginneth to grow, ye will say: Let us nourish it with great care, that it may get root, that it may grow up, and bring forth fruit unto us. And now behold, if ye nourish it with much care it will get root, and grow up, and bring forth fruit.

But if ye neglect the tree, and take no thought for its nourishment, behold it will not get any root; and when the heat of the sun cometh and scorseth it, because it hath no root it withers away, and ye pluck it up and cast it out.

Now, this is not because the seed was not good, neither is it because the fruit thereof would not be desirable; but it is because your ground is barren, and ye will not nourish the tree, therefore ye cannot have the fruit thereof.

And thus, if ye will not nourish the word, looking forward with an eye of faith to the fruit thereof, ye can never pluck of the fruit of the tree of life.

But if ye will nourish the word, yea, nourish the tree as it beginneth to grow, by your faith with great diligence, and with patience, looking forward to the fruit thereof, it shall take root; and behold it shall be a tree springing up unto everlasting life.

And because of your diligence and your faith and your patience with the word in nourishing it, that it may take root in you, behold, by and by ye shall pluck the fruit thereof, which is most precious, which is sweet above all that is sweet, and which is white above all that is white, yea, and pure above all that is pure; and ye shall feast upon this fruit even until ye are filled, that ye hunger not, neither shall ye thirst.

Then, my brethren, ye shall reap the rewards of your faith, and your diligence, and patience, and long-suffering, waiting for the tree to bring forth fruit unto you.

Alma 33

- 1 Most, miután Alma elmondta ezeket a szavakat, küldtek hozzá, és szerették volna megtudni, hogy egy Istenben higgyenek-e ahhoz, hogy elnyerjék azt a gyümölcsöt, amelyről beszélt, és hogy miként ültessék el a magot, vagyis az ígét, amelyről beszélt, amelyről azt mondta, hogy el kell ültetni a szívükbe; és hogy mi módon kezdjenek hozzá hitük gyakorlásához.
- 2 És Alma így szólt hozzájuk: Íme, azt mondtátok, hogy nem hódolhattok Isteneteknek, mert kiteszítotok a zsinagógáitokból. De íme, azt mondom nektek, hogy ha azt gondoljátok, hogy nem hódolhattok Istennek, akkor nagyon tévedtek, és kutatnotok kellene a szentírásokat; ha azt gondoljátok, hogy ezt megtanították nektek, akkor nem értitek azokat.
- 3 Emlékeztek-e arra, hogy olvastátok, mit mondott Zénos, a régi próféta az imával és a hódolattal kapcsolatban?
- 4 Mert ő azt mondta: Irgalmas vagy, Ó Istenem, mert meghallgattad imámat, még akkor is, amikor a vadonban voltam; igen, irgalmas voltál, amikor azokat illetően imádkoztam, akik az ellenségeim voltak, és te pártomra állítottad őket.
- 5 Igen, Ó Istenem, és irgalmas voltál hozzám, amikor szántóföldemen fohászkoztam hozzád; amikor imámban hozzád fohászkoztam, és te meghallgattál.
- 6 És ismét, Ó Istenem, amikor házamba tértem, meghallgattál engem az én imámban.
- 7 És amikor szobámba mentem, Ó Uram, és imádkoztam hozzád, te meghallgattál.
- 8 Igen, te irgalmas vagy gyermekeidhez, amikor úgy fohászkoznak hozzád, hogy te halld meg őket és ne az emberek, és te meghallgatod őket.
- 9 Igen, Ó Istenem, irgalmas voltál hozzám, és meghallgattad fohászaimat a gyülekezeteidben.
- 10 Igen, és akkor is meghallgattál, amikor ellenségeim kiteszítotok és megvetettek; igen, meghallgattad a fohászaimat, és megharagudtál az ellenségeimre, és haragodban gyors pusztulással látogattad meg őket.

Alma 33

Now after Alma had spoken these words, they sent forth unto him desiring to know whether they should believe in one God, that they might obtain this fruit of which he had spoken, or how they should plant the seed, or the word of which he had spoken, which he said must be planted in their hearts; or in what manner they should begin to exercise their faith.

And Alma said unto them: Behold, ye have said that ye could not worship your God because ye are cast out of your synagogues. But behold, I say unto you, if ye suppose that ye cannot worship God, ye do greatly err, and ye ought to search the scriptures; if ye suppose that they have taught you this, ye do not understand them.

Do ye remember to have read what Zenos, the prophet of old, has said concerning prayer or worship?

For he said: Thou art merciful, O God, for thou hast heard my prayer, even when I was in the wilderness; yea, thou wast merciful when I prayed concerning those who were mine enemies, and thou didst turn them to me.

Yea, O God, and thou wast merciful unto me when I did cry unto thee in my field; when I did cry unto thee in my prayer, and thou didst hear me.

And again, O God, when I did turn to my house thou didst hear me in my prayer.

And when I did turn unto my closet, O Lord, and prayed unto thee, thou didst hear me.

Yea, thou art merciful unto thy children when they cry unto thee, to be heard of thee and not of men, and thou wilt hear them.

Yea, O God, thou hast been merciful unto me, and heard my cries in the midst of thy congregations.

Yea, and thou hast also heard me when I have been cast out and have been despised by mine enemies; yea, thou didst hear my cries, and wast angry with mine enemies, and thou didst visit them in thine anger with speedy destruction.

- 11 És a megpróbáltatásaim és az őszinteségem miatt hallgattál meg engem; és a te Fiad miatt van az, hogy ilyen irgalmas voltál hozzám, hozzád fogok tehát fohászolni a megpróbáltatásaimban, mert benned van az én örömöm, mert Fiad miatt elfordítottad tőlem az ítéleteidet.
- 12 És most Alma ezt kérdezte tőlük: Hiszitek-e azokat a szentírásokat, melyeket a régiek írtak?
- 13 Íme, ha hiszitek, akkor hinnetek kell azt, amit Zénos mondott; mert íme, így szólt: Fiad miatt elfordítottad tőlem az ítéleteidet.
- 14 Most íme, testvéreim, azt akarom kérdezni, hogy olvastátok-e a szentírásokat? Ha olvastátok, akkor hogy lehet, hogy nem hisztek Isten Fiában?
- 15 Mert az nincs megírva, hogy csak Zénos beszélt ezekről a dolgokról, de Zénok is beszélt ezekről a dolgokról –
- 16 Mert íme, azt mondta: Haragszol, Ó Uram, erre a népre, mert nem akarják megérteni irgalmas cselekedeteidet, melyekkel Fiad miatt halmoztad el őket.
- 17 És most, testvéreim, látjátok, hogy egy második régi próféta is tanúságot tett Isten Fiáról, és halálra kövezték, mert a nép nem akarta megérteni a szavait.
- 18 De íme, ez még nem minden, nem ezek az egyetlenek, akik szóltak Isten Fiát illetően.
- 19 Íme, szólt róla Mózes; igen, és íme, mintakép emeltetett a vadonban, hogy aki csak ránéz, az élhessen. És sokan ránéztek és éltek.
- 20 De kevesen értették meg ezen dolgok jelentését, és ez szívük keménysége miatt volt. De sokan voltak annyira makacsok, hogy nem akartak ránézni, ezért elvesztek. Most azért nem akartak ránézni, mert nem hitték, hogy meg fogja gyógyítani őket.
- 21 Ó testvéreim, ha ti meggyógyulhatnátok csupán azért, hogy körülnéztek szemeitekkel, hogy meggyógyulhassatok, akkor nem néznének-e oda gyorsan, hanem inkább hitetlenül megkeményítenétek a szíveteket, és restek lennétek, és így nem néznének körül szemeitekkel, és elvesznének?

And thou didst hear me because of mine afflictions and my sincerity; and it is because of thy Son that thou hast been thus merciful unto me, therefore I will cry unto thee in all mine afflictions, for in thee is my joy; for thou hast turned thy judgments away from me, because of thy Son.

And now Alma said unto them: Do ye believe those scriptures which have been written by them of old?

Behold, if ye do, ye must believe what Zenos said; for, behold he said: Thou hast turned away thy judgments because of thy Son.

Now behold, my brethren, I would ask if ye have read the scriptures? If ye have, how can ye disbelieve on the Son of God?

For it is not written that Zenos alone spake of these things, but Zenock also spake of these things—

For behold, he said: Thou art angry, O Lord, with this people, because they will not understand thy mercies which thou hast bestowed upon them because of thy Son.

And now, my brethren, ye see that a second prophet of old has testified of the Son of God, and because the people would not understand his words they stoned him to death.

But behold, this is not all; these are not the only ones who have spoken concerning the Son of God.

Behold, he was spoken of by Moses; yea, and behold a type was raised up in the wilderness, that whosoever would look upon it might live. And many did look and live.

But few understood the meaning of those things, and this because of the hardness of their hearts. But there were many who were so hardened that they would not look, therefore they perished. Now the reason they would not look is because they did not believe that it would heal them.

O my brethren, if ye could be healed by merely casting about your eyes that ye might be healed, would ye not behold quickly, or would ye rather harden your hearts in unbelief, and be slothful, that ye would not cast about your eyes, that ye might perish?

22 Ha így van, akkor jaj lesz nektek; de ha nem, akkor nézzetek körül, és kezdjétek hinni Isten Fiában. Ő el fog jönni megváltani a népét; és szenvedni fog és meghal, hogy kiengeszteljen a bűneikért; és ismét feltámad a halálból, hogy véghezvigye a feltámadást; hogy minden ember előtt álljon majd, hogy cselekedetei szerint megítéltesen az utolsó napon, az ítélet napján.

23 És most, testvéreim, szeretném, ha elültetnétek ezt az igét a szívetekben, és amint duzzadni kezd, akkor táplálnátok azt a hitetekkel. És íme, fa lesz belőle, örökké tartó életre sarjadó. És akkor Isten adja nektek, hogy Fiának öröme által könnyűek legyenek a terheitek. És mindezt megtehetitek, ha akarjátok. Ámen.

If so, wo shall come upon you; but if not so, then cast about your eyes and begin to believe in the Son of God, that he will come to redeem his people, and that he shall suffer and die to atone for their sins; and that he shall rise again from the dead, which shall bring to pass the resurrection, that all men shall stand before him, to be judged at the last and judgment day, according to their works.

And now, my brethren, I desire that ye shall plant this word in your hearts, and as it beginneth to swell even so nourish it by your faith. And behold, it will become a tree, springing up in you unto everlasting life. And then may God grant unto you that your burdens may be light, through the joy of his Son. And even all this can ye do if ye will. Amen.

Alma 34

- 1 És most lőn, hogy miután Alma elmondta nekik ezeket a szavakat, leült a földre, Amulek pedig felállt és tanítani kezdte őket, mondván:
- 2 Testvéreim, úgy gondolom, lehetetlen, hogy tudatlanok legyetek azon dolgokat illetően, melyeket Krisztus eljöveteléről mondtak, akiről mi azt tanítjuk, hogy Isten Fia; igen, tudom, hogy bőségesen tanították nektek ezeket a dolgokat, mielőtt elszakadtatok volna tőlünk.
- 3 És mivel azt kívántátok szeretett testvéremtől, hogy tudassa veletek, mit tegyetek a megpróbáltatásaitok miatt; ő szólt hozzátok valamennyit, hogy előkészítse az elméteket; igen, és hitre és türelemre buzdított benneteket –
- 4 Igen, méghozzá arra, hogy csak annyi hitetek legyen, hogy elültessétek az igét a szívetekben, hogy megpróbálkozzatok jóságának a kísérletével.
- 5 És láttuk, hogy az elmétekben lévő nagy kérdés az, hogy tényleg Isten Fiában lesz-e az ige, és hogy vajon nem lesz-e Krisztus?
- 6 És ti is láttátok, hogy testvérem többször bebizonyította nektek, hogy Krisztusban van a szabadulást hozó ige.
- 7 Testvérem Zénos szavait idézte, hogy Isten Fia által jön el a megváltás, és Zénok szavait is; és Mózesre is hivatkozott, hogy bizonyítsa ezen dolgok igaz voltát.
- 8 És most, íme, én magam is bizonyágot teszek nektek arról, hogy ezek a dolgok igazak. Íme, azt mondom nektek, tudom, hogy Krisztus el fog jönni az emberek gyermekei közé, hogy magára vegye népe vétkeit, és hogy engesztelést fog hozni a világ bűneiért; mert az Úristen mondta ezt.
- 9 Mert szükséges, hogy legyen engesztelés; mert az Örökkévaló Isten nagy terve szerint kell, hogy legyen egy engesztelés, különben az egész emberiségnek elkerülhetetlenül el kell vesznie; igen, mind csak; igen, mind elbukottak és elvesztek, és el kell pusztulniuk, ha nem történik meg ez a szükséges engesztelés.

Alma 34

And now it came to pass that after Alma had spoken these words unto them he sat down upon the ground, and Amulek arose and began to teach them, saying:

My brethren, I think that it is impossible that ye should be ignorant of the things which have been spoken concerning the coming of Christ, who is taught by us to be the Son of God; yea, I know that these things were taught unto you bountifully before your dissension from among us.

And as ye have desired of my beloved brother that he should make known unto you what ye should do, because of your afflictions; and he hath spoken somewhat unto you to prepare your minds; yea, and he hath exhorted you unto faith and to patience—

Yea, even that ye would have so much faith as even to plant the word in your hearts, that ye may try the experiment of its goodness.

And we have beheld that the great question which is in your minds is whether the word be in the Son of God, or whether there shall be no Christ.

And ye also beheld that my brother has proved unto you, in many instances, that the word is in Christ unto salvation.

My brother has called upon the words of Zenos, that redemption cometh through the Son of God, and also upon the words of Zenock; and also he has appealed unto Moses, to prove that these things are true.

And now, behold, I will testify unto you of myself that these things are true. Behold, I say unto you, that I do know that Christ shall come among the children of men, to take upon him the transgressions of his people, and that he shall atone for the sins of the world; for the Lord God hath spoken it.

For it is expedient that an atonement should be made; for according to the great plan of the Eternal God there must be an atonement made, or else all mankind must unavoidably perish; yea, all are hardened; yea, all are fallen and are lost, and must perish except it be through the atonement which it is expedient should be made.

- 10 Mert szükséges, hogy legyen egy nagy és utolsó áldozat; igen, nem ember, sem állat vagy valamilyen madáráldozat; mert nem emberi áldozatnak kell annak lennie; hanem egy végtelen és örökkévaló áldozatnak.
- 11 Most nincs olyan ember, aki feláldozhatná a saját véréért úgy, hogy az kiengesztelne egy másik bűneiért. Most, ha egy ember gyilkol, akkor íme, a mi törvényünk, ami igazságos, az ő fivére életét veszi-e el? Azt mondom nektek, hogy nem.
- 12 Hanem a törvény annak az életét követeli, aki gyilkolt; ezért semmi olyan nem teszi meg engesztelésként a világ bűneiért, ami nem végtelen.
- 13 Ezért szükséges, hogy legyen egy nagy és utolsó áldozat; és azzal majd vége lesz, vagyis ajánlatos, hogy vége legyen a vérontásnak; akkor töltetik majd be Mózes törvénye; igen, az egész betöltetik, minden jóta és pontocská, és semmi sem múlik el.
- 14 És íme, ez az egész értelme a törvénynek, mert annak minden betűje arra a nagy és utolsó áldozatra mutat; és az a nagy és utolsó áldozat az Isten Fia lesz, igen, végtelen és örökkévaló.
- 15 És így ő szabadítást hoz mindazoknak, akik hisznek az ő nevében; és az ennek az utolsó áldozatnak a szándéka, hogy irgalmas bensőt teremtsen, mely legyőzi az igazságosságot, és lehetővé teszi az emberek számára, hogy bűnbánathoz vezető hitük lehessen.
- 16 És így az irgalom eleget tehet az igazságosság követelményeinek, és a biztonság karjaiba zárja őket, míg aki nem gyakorol bűnbánathoz vezető hitet, az ki lesz téve az igazságosság követelményei teljes törvényének; tehát csak annál lép érvényre a megváltás nagy és örökkévaló terve, akinek bűnbánathoz vezető hite van.
- 17 Testvéreim, adja hát az Isten, hogy elkezdjétek gyakorolni a bűnbánathoz vezető hiteteket, hogy elkezdjétek szólítani az ő szent nevét, hogy irgalommal legyen irántatok;
- 18 Igen, fohászokdjatok hozzá irgalomért; mert neki hatalmában áll megszabadítani.
- 19 Igen, alázkodjatok meg, és ne szűnjétek meg imádkozni hozzá.

For it is expedient that there should be a great and last sacrifice; yea, not a sacrifice of man, neither of beast, neither of any manner of fowl; for it shall not be a human sacrifice; but it must be an infinite and eternal sacrifice.

Now there is not any man that can sacrifice his own blood which will atone for the sins of another. Now, if a man murdereth, behold will our law, which is just, take the life of his brother? I say unto you, Nay.

But the law requireth the life of him who hath murdered; therefore there can be nothing which is short of an infinite atonement which will suffice for the sins of the world.

Therefore, it is expedient that there should be a great and last sacrifice, and then shall there be, or it is expedient there should be, a stop to the shedding of blood; then shall the law of Moses be fulfilled; yea, it shall be all fulfilled, every jot and tittle, and none shall have passed away.

And behold, this is the whole meaning of the law, every whit pointing to that great and last sacrifice; and that great and last sacrifice will be the Son of God, yea, infinite and eternal.

And thus he shall bring salvation to all those who shall believe on his name; this being the intent of this last sacrifice, to bring about the bowels of mercy, which overpowereth justice, and bringeth about means unto men that they may have faith unto repentance.

And thus mercy can satisfy the demands of justice, and encircles them in the arms of safety, while he that exercises no faith unto repentance is exposed to the whole law of the demands of justice; therefore only unto him that has faith unto repentance is brought about the great and eternal plan of redemption.

Therefore may God grant unto you, my brethren, that ye may begin to exercise your faith unto repentance, that ye begin to call upon his holy name, that he would have mercy upon you;

Yea, cry unto him for mercy; for he is mighty to save.

Yea, humble yourselves, and continue in prayer unto him.

20 Fohászkojdatok hozzá, amikor a mezőiteken vagytok, igen, mind a nyájaitokért.

21 Fohászkojdatok hozzá a házaitokban, igen, egész háza népetekért, reggel, délben és este is.

22 Igen, fohászkojdatok hozzá ellenségeitek hatalma ellen.

23 Igen, fohászkojdatok hozzá az ördög ellen, aki elensége minden igazlelkűségnek.

24 Fohászkojdatok hozzá mezeitek terméséért, hogy bővelkedjetez azokban.

25 Fohászkojdatok mezeitek nyájaiért, hogy gyarapodjanak.

26 De ez még nem minden; ki kell öntenetez lelketezket a szobáitokban, és a titkos helyeiteken, és a vadonban.

27 Igen, és amikor nem fohászkojdatok az Úrhoz, szívetek akkor is legyen tele, folyamatosan imában fordulva hozzá a jólétezekért, és azok jólétéért is, akik körülöttetez vannak.

28 És most íme, szeretett testvéreim, azt mondom nektez, ne gondoljátok, hogy ez minden; mert ha mindezen dolgok megtétele után elutasítjátok a szűkölködöket és a mezíteleneket, és nem látogatjátok meg a betegetek és a nyomorultakat, és nem adtok a javaitokból, ha van, azoknak, akiknek szükségük van arra – azt mondom nektez, hogy ha ezen dolgok közül valamelyiket is elhanyagoljátok, akkor íme, imátok hiábavaló, és semmit nem ér nektez, és olyanok vagytok, mint a képmutatók, akik megtagadják a hitet.

29 Ha tehát nem emlékezetez rá, hogy jószívűetez legyetek, akkor olyanok vagytok, mint a salak, melyet (mivel értéke nincs) kiveteznek a finomítók, és lábuk alá tapossák az emberek.

30 És most, testvéreim, miután olyan sok tanúbizonyságot kaptatok, látván, hogy a szentírások bizzonyságot tesznek ezen dolgokról, szeretném, ha előlépnétez és bűnbánathoz vezető gyümölcset hoznátok.

31 Igen, szeretném, ha előlépnétez, és nem keményítenétez meg többé a szívetetez; mert íme, most van szabadulásetok ideje és napja; ha tehát bűnbánatot tartotok és nem keményítetez meg a szívetetez, akkor a megváltás nagy terve rögtön érvénybe lép számotokra.

Cry unto him when ye are in your fields, yea, over all your flocks.

Cry unto him in your houses, yea, over all your household, both morning, mid-day, and evening.

Yea, cry unto him against the power of your enemies.

Yea, cry unto him against the devil, who is an enemy to all righteousness.

Cry unto him over the crops of your fields, that ye may prosper in them.

Cry over the flocks of your fields, that they may increase.

But this is not all; ye must pour out your souls in your closets, and your secret places, and in your wilderness.

Yea, and when you do not cry unto the Lord, let your hearts be full, drawn out in prayer unto him continually for your welfare, and also for the welfare of those who are around you.

And now behold, my beloved brethren, I say unto you, do not suppose that this is all; for after ye have done all these things, if ye turn away the needy, and the naked, and visit not the sick and afflicted, and impart of your substance, if ye have, to those who stand in need—I say unto you, if ye do not any of these things, behold, your prayer is vain, and availeth you nothing, and ye are as hypocrites who do deny the faith.

Therefore, if ye do not remember to be charitable, ye are as dross, which the refiners do cast out, (it being of no worth) and is trodden under foot of men.

And now, my brethren, I would that, after ye have received so many witnesses, seeing that the holy scriptures testify of these things, ye come forth and bring fruit unto repentance.

Yea, I would that ye would come forth and harden not your hearts any longer; for behold, now is the time and the day of your salvation; and therefore, if ye will repent and harden not your hearts, immediately shall the great plan of redemption be brought about unto you.

- 32 Mert íme, az embereknek ez az élet a felkészülés ideje az Istennel való találkozásra; igen, íme, ez az élet a napja annak, hogy az emberek elvégezzék a munkáikat.
- 33 És most, amint már előbb mondtam nektek, mivel olyan sok tanúbizonyságot kaptatok, könyörgöm, ne halogassátok tehát végsőkéig bűnbánatotok napját; mert ezen élet-nap után, mely az örökkévalóságra való felkészülésre adatott nekünk, íme, ha nem használjuk jobban ki az időnket, míg ebben az életben vagyunk, akkor eljön majd a sötétség éjszakája, melyben már nem végezhető munka.
- 34 Akkor már nem mondhatjátok, amikor ahhoz a rettenetes fordulóponthoz értek, hogy bűnbánatot tartok, hogy visszatérek Istenemhez. Nem, nem tudjátok ezt mondani, mert annak a léleknek, mely az ezen életből való távozáskor birtokolta a testeteket, annak a léleknek lesz hatalma testetek birtoklására az örökkévaló világban.
- 35 Mert íme, ha egészen halálotokig halogattátok bűnbánatotok napját, akkor íme, az ördög lelkének vetettétek alá magatokat, és ő az övéinek pecsétel benneteket; az Úr Lelke tehát már eltávozott tőletek, és nincs helye bennetek, és az ördögnek van meg minden hatalma felettetek; és ez a gonoszok végső állapota.
- 36 És ezt én tudom, mert az Úr megmondta, hogy nem lakik szentségtelen templomokban, hanem az igazlelkűek szívében lakik; igen, és azt is megmondta, hogy az igazlelkűek le fognak ülni az ő királyságában, hogy többé onnan ki ne jöjjenek; és ruházatok fehérre tétetik a Barány vére által.
- 37 És most, szeretett testvéreim, szeretném, ha emlékeznétek ezekre a dolgokra, és Isten előtti félelemmel vinnétek véghez a szabadulásotokat, és nem tagadnátok többé Krisztus eljövételét;
- 38 Ha nem hadakoznátok többé a Szentlélek ellen, hanem befogadnátok azt, és magatokra vennétek Krisztus nevét; ha egészen a porig alázkodnátok és Istennek hódolnátok ahol csak vagytok, lélekben és igazságban, és ha naponta hálaadásban élnétek a sok irgalomért és áldásért, amivel igenis elhalmoz benneteket.

For behold, this life is the time for men to prepare to meet God; yea, behold the day of this life is the day for men to perform their labors.

And now, as I said unto you before, as ye have had so many witnesses, therefore, I beseech of you that ye do not procrastinate the day of your repentance until the end; for after this day of life, which is given us to prepare for eternity, behold, if we do not improve our time while in this life, then cometh the night of darkness wherein there can be no labor performed.

Ye cannot say, when ye are brought to that awful crisis, that I will repent, that I will return to my God. Nay, ye cannot say this; for that same spirit which doth possess your bodies at the time that ye go out of this life, that same spirit will have power to possess your body in that eternal world.

For behold, if ye have procrastinated the day of your repentance even until death, behold, ye have become subjected to the spirit of the devil, and he doth seal you his; therefore, the Spirit of the Lord hath withdrawn from you, and hath no place in you, and the devil hath all power over you; and this is the final state of the wicked.

And this I know, because the Lord hath said he dwelleth not in unholy temples, but in the hearts of the righteous doth he dwell; yea, and he has also said that the righteous shall sit down in his kingdom, to go no more out; but their garments should be made white through the blood of the Lamb.

And now, my beloved brethren, I desire that ye should remember these things, and that ye should work out your salvation with fear before God, and that ye should no more deny the coming of Christ;

That ye contend no more against the Holy Ghost, but that ye receive it, and take upon you the name of Christ; that ye humble yourselves even to the dust, and worship God, in whatsoever place ye may be in, in spirit and in truth; and that ye live in thanksgiving daily, for the many mercies and blessings which he doth bestow upon you.

39 Igen, és buzdítalak benneteket, testvéreim, hogy folyamatosan legyetek éberek az imára, hogy ne vesszenek félre benneteket az ördög kísértései, hogy ne győzzön le titeket, hogy ne legyetek alávetettjei az utolsó napon; mert íme, ő semmi jó dologgal nem jutalmaz meg benneteket.

40 És most, szeretett testvéreim, arra buzdítalak titeket, hogy legyen türelmetek, és hogy így viseljétek mindenféle megpróbáltatást; hogy ne szidalmazzátok azokat, akik rendkívüli szegénységetek miatt kiűznek benneteket, különben hozzájuk hasonlóan bűnösök lesztek.

41 Hanem legyen türelmetek, és így viseljétek ezeket a megpróbáltatásokat, annak szilárd reményével, hogy egy napon megpihentek majd minden megpróbáltatásotoktól.

Yea, and I also exhort you, my brethren, that ye be watchful unto prayer continually, that ye may not be led away by the temptations of the devil, that he may not overpower you, that ye may not become his subjects at the last day; for behold, he rewardeth you no good thing.

And now my beloved brethren, I would exhort you to have patience, and that ye bear with all manner of afflictions; that ye do not revile against those who do cast you out because of your exceeding poverty, lest ye become sinners like unto them;

But that ye have patience, and bear with those afflictions, with a firm hope that ye shall one day rest from all your afflictions.

Alma 35

- 1 Most lőn, hogy miután Amulek bevégezte ezen szavakat, eltávoztak a sokaságtól és átjöttek Jerson földjére.
- 2 Igen, és a többi testvérek is átjöttek Jerson földjére, miután prédikáltak az igét a zorámitáknak.
- 3 És lőn, hogy a népszerűbb zorámiták megtárgyalták egymás között azon szavakat, melyeket nekik prédikáltak, és haragosak lettek az ige miatt, mivel az romba döntötte a mesterkedéseiket; így hát nem akartak hallgatni a szavakra.
- 4 És küldöncöket küldtek szerte az egész országba, és az egész népet összegyűjtötték és velük is tanácskoztak az elhangzott szavakat illetően.
- 5 Most a vezéreik, és a papjaik és a tanítóik nem tudták a néppel a szándékaikat; titokban tudakolták meg tehát az egész nép véleményét.
- 6 És lőn, hogy miután így megtudták az egész nép véleményét, azokat, akik helyeselték az Alma és testvérei által mondott szavakat, kiűzték az országból; és ezek sokan voltak; és ők is átjöttek Jerson földjére.
- 7 És lőn, hogy Alma és testvérei szolgáltak nekik.
- 8 Most, a zorámiták népe megharagudott Ammon népére, akik Jersonban voltak, és a zorámiták fővezére, nagyon gonosz ember lévén, küldöncöt küldött át Ammon népéhez, és szerette volna, ha mindazokat kiűzi az országukból, akik tőlük mentek oda az országukba.
- 9 És számos fenyegetést lihegett ellenük. És most Ammon népe nem félt a szavaiktól; tehát nem űzték ki őket, hanem befogadták az összes szegény zorámitát, aki átjött hozzájuk; és táplálták őket, és felruházták őket, és földeket adtak nekik örökségül; és igényeik szerint szolgáltak nekik.

Alma 35

Now it came to pass that after Amulek had made an end of these words, they withdrew themselves from the multitude and came over into the land of Jershon.

Yea, and the rest of the brethren, after they had preached the word unto the Zoramites, also came over into the land of Jershon.

And it came to pass that after the more popular part of the Zoramites had consulted together concerning the words which had been preached unto them, they were angry because of the word, for it did destroy their craft; therefore they would not hearken unto the words.

And they sent and gathered together throughout all the land all the people, and consulted with them concerning the words which had been spoken.

Now their rulers and their priests and their teachers did not let the people know concerning their desires; therefore they found out privily the minds of all the people.

And it came to pass that after they had found out the minds of all the people, those who were in favor of the words which had been spoken by Alma and his brethren were cast out of the land; and they were many; and they came over also into the land of Jershon.

And it came to pass that Alma and his brethren did minister unto them.

Now the people of the Zoramites were angry with the people of Ammon who were in Jershon, and the chief ruler of the Zoramites, being a very wicked man, sent over unto the people of Ammon desiring them that they should cast out of their land all those who came over from them into their land.

And he breathed out many threatenings against them. And now the people of Ammon did not fear their words; therefore they did not cast them out, but they did receive all the poor of the Zoramites that came over unto them; and they did nourish them, and did clothe them, and did give unto them lands for their inheritance; and they did administer unto them according to their wants.

- 10 Most, ez haragra serkentette a zorámitákat Ammon népe ellen, és elkezdtek elvegyülni a lámánitákkal, hogy őket is haragra serkentsék ellenük.
- 11 És így a zorámiták és a lámániták háborús előkészületeket kezdtek tenni Ammon népe ellen, és a nefiták ellen is.
- 12 És így végződött a bírák Nefi népe feletti uralmának tizenhetedik éve.
- 13 És Ammon népe elment Jerson földjéről, és átjött Melek földjére, és Jerson földjén helyet adott a nefiták seregeinek, hogy hadakozhassanak a lámániták seregeivel és a zorámiták seregeivel; és így a bírák uralmának tizenharmadik évében háború kezdődött a lámániták és a nefiták között; és háborúikról ezután adatik beszámoló.
- 14 És Alma, és Ammon és testvéreik, valamint Almának két fia visszatért Zarahemla földjére; miután sok zorámita bűnbánatra vezetésének eszközei voltak Isten kezében; és akiket bűnbánatra vezettek, azok ki lettek űzve az országukból; de kaptak földet örökségül Jerson földjén, és fegyvert fogtak, hogy megvédjék magukat, és a feleségeiket, és a gyermekeiket és a földjeiket.
- 15 Most Alma, mivel gyötrődött népe gonoszsága miatt, igen, a háborúk, és a vérontások és a köztük lévő viszálykodások miatt; mivel már prédikálta az igét, vagyis elküldetett az ige prédikálására az egész nép közé, minden városba; és mert látta, hogy a nép szíve kezd keménnyé válni, és hogy az ige szigorúsága miatt kezdenek megbántódni, rendkívül szomorú volt a szíve.
- 16 Összehívta tehát a fiait, hogy mindegyiknek külön-külön utasításokat adhasson az igazlelkűséggel kapcsolatos dolgokat illetően. És birtokunkban van egy beszámoló a nekik adott parancsolatairól, a saját feljegyzése szerint.

Now this did stir up the Zoramites to anger against the people of Ammon, and they began to mix with the Lamanites and to stir them up also to anger against them.

And thus the Zoramites and the Lamanites began to make preparations for war against the people of Ammon, and also against the Nephites.

And thus ended the seventeenth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And the people of Ammon departed out of the land of Jershon, and came over into the land of Melek, and gave place in the land of Jershon for the armies of the Nephites, that they might contend with the armies of the Lamanites and the armies of the Zoramites; and thus commenced a war betwixt the Lamanites and the Nephites, in the eighteenth year of the reign of the judges; and an account shall be given of their wars hereafter.

And Alma, and Ammon, and their brethren, and also the two sons of Alma returned to the land of Zarahemla, after having been instruments in the hands of God of bringing many of the Zoramites to repentance; and as many as were brought to repentance were driven out of their land; but they have lands for their inheritance in the land of Jershon, and they have taken up arms to defend themselves, and their wives, and children, and their lands.

Now Alma, being grieved for the iniquity of his people, yea for the wars, and the bloodsheds, and the contentions which were among them; and having been to declare the word, or sent to declare the word, among all the people in every city; and seeing that the hearts of the people began to wax hard, and that they began to be offended because of the strictness of the word, his heart was exceedingly sorrowful.

Therefore, he caused that his sons should be gathered together, that he might give unto them every one his charge, separately, concerning the things pertaining unto righteousness. And we have an account of his commandments, which he gave unto them according to his own record.

Alma 36

- 1 Fiam, hallgasd meg a szavaimat; mert esküszöm neked, hogy amennyiben betartod Isten parancsolatait, boldogulni fogsz ezen a földön.
- 2 Szeretném, ha úgy tennél, ahogyan én is tettem, és emlékeznél atyáink fogságára; mert rabságban voltak és senki sem szabadíthatta ki őket, csak Ábrahám Istene, és Izsák Istene és Jákób Istene; és ő bizony kiszabadította őket a megpróbáltatásaik közepette.
- 3 És most, Ó fiam, Hélamán, íme, fiatal vagy, ezért kérek téged, hogy halld meg a szavaimat és tanulj tőlem; mert én tudom, hogy aki Istenbe helyezi a bizalmát, az támogatva lesz a próbatételeiben és a gondjaiban és a megpróbáltatásaiban, és felemeltetik az utolsó napon.
- 4 És nem akarom, hogy azt gondold, hogy én ezt magamtól tudom – nem fizikai, hanem lelki úton, nem a testi eszem, hanem Isten által.
- 5 Most íme, azt mondom neked, ha nem születtem volna Istentől, akkor nem tudhattam volna meg ezeket a dolgokat; de Isten az ő szent angyalának szájánál tudatta velem ezeket a dolgokat, nem valamely bennem lévő érdemesség miatt.
- 6 Mert én Móziás fiaival jártam-keltem, Isten egyházának elpusztítására törekedve; de íme, Isten elküldte szent angyalát, hogy az megállítson minket útközben.
- 7 És íme, ő úgy szólt hozzánk, mintha mennydörgés hangján tenné azt, és az egész föld megremegett a lábunk alatt; és mindannyian a földre rogytunk, mert megszállt minket az Úr félelme.
- 8 De íme, a hang így szólt hozzám: Kelj fel! És én felkeltem és felálltam, és láttam az angyalt.
- 9 És ő így szólt hozzám: Ha magadat el is akarod pusztítani, ne törekedj többé Isten egyházának elpusztítására.
- 10 És lőn, hogy a földre rogytam, és három nap és három éjen át tartott, hogy nem tudtam megnyitni a számat, és kezem-lábam sem tudtam használni.

Alma 36

My son, give ear to my words; for I swear unto you, that inasmuch as ye shall keep the commandments of God ye shall prosper in the land.

I would that ye should do as I have done, in remembering the captivity of our fathers; for they were in bondage, and none could deliver them except it was the God of Abraham, and the God of Isaac, and the God of Jacob; and he surely did deliver them in their afflictions.

And now, O my son Helaman, behold, thou art in thy youth, and therefore, I beseech of thee that thou wilt hear my words and learn of me; for I do know that whosoever shall put their trust in God shall be supported in their trials, and their troubles, and their afflictions, and shall be lifted up at the last day.

And I would not that ye think that I know of myself—not of the temporal but of the spiritual, not of the carnal mind but of God.

Now, behold, I say unto you, if I had not been born of God I should not have known these things; but God has, by the mouth of his holy angel, made these things known unto me, not of any worthiness of myself;

For I went about with the sons of Mosiah, seeking to destroy the church of God; but behold, God sent his holy angel to stop us by the way.

And behold, he spake unto us, as it were the voice of thunder, and the whole earth did tremble beneath our feet; and we all fell to the earth, for the fear of the Lord came upon us.

But behold, the voice said unto me: Arise. And I arose and stood up, and beheld the angel.

And he said unto me: If thou wilt of thyself be destroyed, seek no more to destroy the church of God.

And it came to pass that I fell to the earth; and it was for the space of three days and three nights that I could not open my mouth, neither had I the use of my limbs.

- 11 És az angyal több dolgot is mondott nekem, amit testvéreim hallottak, de én nem hallottam, mert amikor ezeket a szavakat meghallottam – Ha magadat el is akarod pusztítani, ne törekedj többé Isten egyházának elpusztítására – oly nagy félelem és csodálkozás ütött belém, attól tartva, hogy tán elpusztulok, hogy a földre rogytam és többet nem hallottam.
- 12 Hanem örök gyöttelelem kínozott, mert lelkem a legnagyobb mértékben fel lett szaggatva, és gyötört minden bűnöm.
- 13 Igen, minden bűnömre és gonoszságomra emlékeztem, melyek miatt a pokol fájdalmai gyötörtek; igen, láttam, hogy felláztam Istenem ellen, és hogy nem tartottam be az ő szent parancsolatait.
- 14 Igen, és sok gyermekét megöltem, vagyis inkább pusztulásba vezettem; igen, egyszóval oly nagyok voltak gonoszságaim, hogy már csak annak a gondolata is kifejezhetetlen rettegéssel kínozza lelkemet, hogy Istenem színe elé kell kerülnöm.
- 15 Ó, gondoltam, bárcsak számúznének, és mind a lelkem, mind a testem megszűnne létezni, hogy ne állíttassam oda Isten színe elé, és ne ítéltessem meg a cselekedeteim szerint.
- 16 És most három napig és három éjen át kínoztak egy elkárhozott lélek fájdalmai.
- 17 És lőn, hogy amint így kínozott a gyöttelelem, míg felszaggatott sok bűnöm emléke, íme, arra is emlékeztem, hogy hallottam atyámat a népnek prófétálni egy Jézus Krisztusnak, Isten Fiának az eljövetelét illetően, hogy engesztelést hozzon a világ bűneiért.
- 18 Most, amint elmém elkapta ezt a gondolatot, így kiáltottam fel a szívemben: Ó Jézus, Isten Fia, irgalmazz nekem, aki a keserűség gubacsában vagyok, és akit a halál örökkévaló láncai vesznek körül!
- 19 És most íme, amikor erre gondoltam, már nem voltam képes visszaemlékezni a fájdalmaimra; igen, nem szaggatott fel többé bűneim emléke.
- 20 És Ó, mily örömet éreztem, és mily csodálatos fényt láttam; igen, lelkemet olyan rendkívüli öröm töltötte el, amilyen a fájdalom volt.

And the angel spake more things unto me, which were heard by my brethren, but I did not hear them; for when I heard the words—If thou wilt be destroyed of thyself, seek no more to destroy the church of God—I was struck with such great fear and amazement lest perhaps I should be destroyed, that I fell to the earth and I did hear no more.

But I was racked with eternal torment, for my soul was harrowed up to the greatest degree and racked with all my sins.

Yea, I did remember all my sins and iniquities, for which I was tormented with the pains of hell; yea, I saw that I had rebelled against my God, and that I had not kept his holy commandments.

Yea, and I had murdered many of his children, or rather led them away unto destruction; yea, and in fine so great had been my iniquities, that the very thought of coming into the presence of my God did rack my soul with inexpressible horror.

Oh, thought I, that I could be banished and become extinct both soul and body, that I might not be brought to stand in the presence of my God, to be judged of my deeds.

And now, for three days and for three nights was I racked, even with the pains of a damned soul.

And it came to pass that as I was thus racked with torment, while I was harrowed up by the memory of my many sins, behold, I remembered also to have heard my father prophesy unto the people concerning the coming of one Jesus Christ, a Son of God, to atone for the sins of the world.

Now, as my mind caught hold upon this thought, I cried within my heart: O Jesus, thou Son of God, have mercy on me, who am in the gall of bitterness, and am encircled about by the everlasting chains of death.

And now, behold, when I thought this, I could remember my pains no more; yea, I was harrowed up by the memory of my sins no more.

And oh, what joy, and what marvelous light I did behold; yea, my soul was filled with joy as exceeding as was my pain!

- 21 Igen, azt mondom neked, fiam, hogy semmi nem lehet olyan átható és olyan keserű, amilyenek a fájdalmaim voltak. Igen, és azt is mondom neked, fiam, hogy másrésről semmi nem lehet olyan átható és édes, amilyen az örömöm volt.
- 22 Igen, gondoltam, hogy Istent látom, ahogyan Lehi atyánk is látta, a trónusán ülve, angyalok számtalan seregétől körülvéve, akik éppen énekelnek és dicsőítik Istenüket; igen, és lelkem oda vágyakozott.
- 23 De íme, kezem-lábam ismét visszanyerte az erejét, és én lábra álltam, és kinyilvánítottam a népnek, hogy Istentől születtem.
- 24 Igen, és attól az időtől kezdve egészen mostanáig szüntelenül azon fáradoztam, hogy bűnbánatra vezethessek lelkeket, hogy odavihessem őket azon rendkívüli öröm megízlésére, melyet én is megízleltem; hogy ők is születhessenek Istentől, és elteljenek a Szentlélekkel.
- 25 Igen, és most íme, Ó fiam, az Úr rendkívül nagy örömet ad nekem fáradozásaim gyümölcsében;
- 26 Mert az ige miatt, melyből adott nekem, íme, sokan születtek Istentől, és megízlelték azt, amit én is megízleltem, és láttak szemtől szembe, ahogyan én is láttam; ezért éppen úgy tudják ezeket a dolgokat, melyekről szóltam, ahogyan én is tudom; és a tudás, mellyel rendelkezem, Istentől való.
- 27 És támogatott mindenfajta próbatétel és baj idején, igen, és mindenféle megpróbáltatásokban; igen, Isten megszabadított engem a börtönből és a kötelékekből, és a haláltól; igen, és én belé helyezem bizalmamat, és ő ezután is ki fog szabadítani.
- 28 És tudom, hogy fel fog emelni engem az utolsó napon, hogy dicsőségben vele lakjak; igen, és örökké dicsérni fogom őt, mert ő hozta ki atyáinkat Egyiptomból, és ő merítette el az egyiptombelieket a Vörös tengerbe; és ő vezette atyáinkat hatalma által a megígért földre; igen, és szabadította ki őket időről időre a rabságból és a fogságból.

Yea, I say unto you, my son, that there could be nothing so exquisite and so bitter as were my pains. Yea, and again I say unto you, my son, that on the other hand, there can be nothing so exquisite and sweet as was my joy.

Yea, methought I saw, even as our father Lehi saw, God sitting upon his throne, surrounded with numberless concourses of angels, in the attitude of singing and praising their God; yea, and my soul did long to be there.

But behold, my limbs did receive their strength again, and I stood upon my feet, and did manifest unto the people that I had been born of God.

Yea, and from that time even until now, I have labored without ceasing, that I might bring souls unto repentance; that I might bring them to taste of the exceeding joy of which I did taste; that they might also be born of God, and be filled with the Holy Ghost.

Yea, and now behold, O my son, the Lord doth give me exceedingly great joy in the fruit of my labors;

For because of the word which he has imparted unto me, behold, many have been born of God, and have tasted as I have tasted, and have seen eye to eye as I have seen; therefore they do know of these things of which I have spoken, as I do know; and the knowledge which I have is of God.

And I have been supported under trials and troubles of every kind, yea, and in all manner of afflictions; yea, God has delivered me from prison, and from bonds, and from death; yea, and I do put my trust in him, and he will still deliver me.

And I know that he will raise me up at the last day, to dwell with him in glory; yea, and I will praise him forever, for he has brought our fathers out of Egypt, and he has swallowed up the Egyptians in the Red Sea; and he led them by his power into the promised land; yea, and he has delivered them out of bondage and captivity from time to time.

29 Igen, és atyáinkat is ő hozta ki Jeruzsálem földjéről; és ezen kívül örökkévaló hatalma által ő szabadította ki őket időről időre a rabságból és a fogságból, egészen a mai napig; és én mindig emlékezetben tartottam a fogságukat; igen, és nektek is emlékezetben kell tartani a fogságukat, ahogyan azt én is tettem.

30 De íme, fiam, ez még nem minden; mert tudnod kell, ahogyan én is tudom, hogy amennyiben betartod Isten parancsolatait, boldogulni fogsz ezen a földön; és azt is tudnod kell, hogy amennyiben nem tartod be Isten parancsolatait, kivágatsz a színe elől. Most ez az ő szava szerint van.

Yea, and he has also brought our fathers out of the land of Jerusalem; and he has also, by his everlasting power, delivered them out of bondage and captivity, from time to time even down to the present day; and I have always retained in remembrance their captivity; yea, and ye also ought to retain in remembrance, as I have done, their captivity.

But behold, my son, this is not all; for ye ought to know as I do know, that inasmuch as ye shall keep the commandments of God ye shall prosper in the land; and ye ought to know also, that inasmuch as ye will not keep the commandments of God ye shall be cut off from his presence. Now this is according to his word.

Alma 37

- 1 És most, Hélamán fiam, megparancsolom neked, hogy vedd a feljegyzéseket, amelyek énrám lettek bízva;
- 2 És azt is megparancsolom neked, hogy vezess feljegyzést erről a népről úgy, ahogy azt én Nefi lemezein tettem, és tartsd meg szentnek mindezen dolgokat, melyeket tartottam, ahogyan én is megőriztem őket; mert bölcs célból őrzik meg ezeket.
- 3 És ezen rézlemezekről, melyek ezeket a bevéséseket tartalmazzák, melyeken a szentírások feljegyzései vannak, valamint őseink nemzedékrendje, egészen kezdettől fogva –
- 4 Íme, megjövendölték az atyáink, hogy megtartják és egyik nemzedékről a másikra adják majd tovább őket, és mindaddig megtartja és megőrzi őket az Úr keze, míg el nem jutnak minden nemzethez, nemzetséghez, nyelvhez és néphez, hogy megismerjék az azon lévő rejtelmeket.
- 5 És most íme, ha megtartják őket, akkor meg kell hogy őrizzék a ragyogásukat; igen, és meg fogják őrizni a ragyogásukat; igen, és így lesz ez minden olyan lemezzel, mely olyan dolgot tartalmaz, ami szent írás.
- 6 Most tán azt gondolod, hogy ez balgaság tőlem; de íme, azt mondom neked, hogy kis és egyszerű dolgok visznek véghez nagyszerű dolgokat; és a kis eszközök sok esetben megszegyenítik a bölcseket.
- 7 És az Úristen eszközökkel dolgozik, hogy véghezvigye nagyszerű és örökkévaló céljait; és nagyon finom módszerekkel szégyeníti meg az Úr a bölcseket és hozza létre sok lélek szabadulását.
- 8 És most, mindeddig Isten bölcsessége szerint való volt, hogy ezeket a dolgokat megőrizzék; mert íme, kitágították ezen nép emlékezetét, igen, és sokakat meggyőztek útjaik helytelenségéről, és vezették el őket Istenük ismeretéhez, lelkiük szabadulására.

Alma 37

And now, my son Helaman, I command you that ye take the records which have been entrusted with me;

And I also command you that ye keep a record of this people, according as I have done, upon the plates of Nephi, and keep all these things sacred which I have kept, even as I have kept them; for it is for a wise purpose that they are kept.

And these plates of brass, which contain these engravings, which have the records of the holy scriptures upon them, which have the genealogy of our forefathers, even from the beginning—

Behold, it has been prophesied by our fathers, that they should be kept and handed down from one generation to another, and be kept and preserved by the hand of the Lord until they should go forth unto every nation, kindred, tongue, and people, that they shall know of the mysteries contained thereon.

And now behold, if they are kept they must retain their brightness; yea, and they will retain their brightness; yea, and also shall all the plates which do contain that which is holy writ.

Now ye may suppose that this is foolishness in me; but behold I say unto you, that by small and simple things are great things brought to pass; and small means in many instances doth confound the wise.

And the Lord God doth work by means to bring about his great and eternal purposes; and by very small means the Lord doth confound the wise and bringeth about the salvation of many souls.

And now, it has hitherto been wisdom in God that these things should be preserved; for behold, they have enlarged the memory of this people, yea, and convinced many of the error of their ways, and brought them to the knowledge of their God unto the salvation of their souls.

9 Igen, azt mondom neked, hogy ha nem lettek volna ezek a dolgok, melyeket ezen lemezek feljegyzései tartalmaznak, akkor Ammon és testvérei nem tudtak volna oly sok ezer lámánitát meggyőzni atyáik hagyományainak helytelenségéről; igen, ezek a feljegyzések és azok szavai vezették el őket a bűnbánathoz; vagyis ezek vezették el őket az Úr, Istenük ismeretéhez, és oda, hogy örvendezzenek Jézus Krisztusban, a Megváltójukban.

10 És ki tudja, hogy nem lesznek-e ezek még eszközei annak, hogy közülük sok ezret, igen, és merevnyakú testvéreink, a nefiták közül is sok ezret, akik éppen most keményítik meg szívüket a bűnben és a gonoszságokban, elvezessenek Megváltójuk megismeréséhez?

11 Most ezek a rejtelmek még nincsenek teljesen feltárva előttem, ezért tartózkodom attól, hogy többet mondjak.

12 És talán elegendő, ha csak annyit mondok, hogy egy bölcs célból őriztetnek meg ezek, mely cél Isten előtt ismeretes; mert ő bölcsen ad tanácsot minden alkotásának, és az ő ösvényei egyenesek és az ő pályája egy örök körforgás.

13 Ó, emlékezz, emlékezz rá, Hélamán fiam, mily szigorúak Isten parancsolatai! És ő azt mondta: Ha betartjátok parancsolataimat, boldogulni fogtok ezen a földön – de ha nem tartod be a parancsolatait, kivágatsz a színe előtt.

14 És most emlékezz fiam, hogy Isten rád bízta ezeket a dolgokat, melyek szentek, amelyeket szentnek tartott, és amelyeket meg fog tartani és meg fog őrizni egy általa ismert bölcs célból, hogy megmutathassa hatalmát az eljövendő nemzedékeknek.

15 És most íme, azt mondom neked a prófétálás lelke által, hogy ha áthágod Isten parancsolatait, akkor íme, Isten hatalma elveszi tőled ezeket a szent dolgokat, és te át leszel adva a Sátánnak, hogy kirostáljon téged, mint pelyvát a szél előtt.

Yea, I say unto you, were it not for these things that these records do contain, which are on these plates, Ammon and his brethren could not have convinced so many thousands of the Lamanites of the incorrect tradition of their fathers; yea, these records and their words brought them unto repentance; that is, they brought them to the knowledge of the Lord their God, and to rejoice in Jesus Christ their Redeemer.

And who knoweth but what they will be the means of bringing many thousands of them, yea, and also many thousands of our stiffnecked brethren, the Nephites, who are now hardening their hearts in sin and iniquities, to the knowledge of their Redeemer?

Now these mysteries are not yet fully made known unto me; therefore I shall forbear.

And it may suffice if I only say they are preserved for a wise purpose, which purpose is known unto God; for he doth counsel in wisdom over all his works, and his paths are straight, and his course is one eternal round.

O remember, remember, my son Helaman, how strict are the commandments of God. And he said: If ye will keep my commandments ye shall prosper in the land—but if ye keep not his commandments ye shall be cut off from his presence.

And now remember, my son, that God has entrusted you with these things, which are sacred, which he has kept sacred, and also which he will keep and preserve for a wise purpose in him, that he may show forth his power unto future generations.

And now behold, I tell you by the spirit of prophecy, that if ye transgress the commandments of God, behold, these things which are sacred shall be taken away from you by the power of God, and ye shall be delivered up unto Satan, that he may sift you as chaff before the wind.

- 16 De ha Isten parancsolatait betartod, és ezekkel a szent dolgokkal aszerint cselekszel, ahogy azt az Úr megparancsolja neked (mert minden dologban az Úrhoz kell folyamodnod, hogy mit tegyél velük), akkor íme, nincs az a hatalom a földön vagy a pokolban, amely elvehetné őket tőled, mert Isten olyan hatalmas, hogy minden szavát betölti.
- 17 Mert minden ígérését be fogja tölteni, amit majd neked tesz, mert az atyáinknak tett ígéreteit is betöltötte.
- 18 Mert megígérte nekik, hogy ezeket a dolgokat meg fogja őrizni egy általa ismert bölcs célból, hogy megmutathassa hatalmát az eljövendő nemzedékeknek.
- 19 És most íme, egyik célját máris elérte, mert sok ezer lámánitát visszaállított az igazság ismeretéhez; és megmutatta a hatalmát ezekben, és eljövendő nemzedékeknek is meg fogja mutatni hatalmát bennük; ezért kell őket megőrizni.
- 20 Ezért megparancsolom neked, Hélamán fiam, hogy minden szavam betöltésében légy szorgalmas, és hogy légy szorgalmas Isten parancsolatainak megtartásában, ahogyan azok meg vannak írva.
- 21 És most azon huszonnégy lemezt illetően azt mondom neked, tartsd meg őket, hogy az elpusztult nép rejtelsei, és sötét cselekedetei, és titkos cselekedetei kinyilváníthatassanak ennek a népnek; igen, minden gyilkosságuk, és rablásuk, és fosztogatásuk, és mind a gonoszságaik és az utálatosságaik kinyilváníthatassanak ennek a népnek; igen, és őrizd meg ezeket a fordító eszközöket is.
- 22 Mert íme, az Úr látta, hogy népe kezd sötétségben cselekedni, igen, titkos gyilkosságokat és utálatosságokat elkövetni; azt mondta tehát az Úr, hogy ha nem tartanak bünbánatot, akkor ki kell pusztulniuk a föld színéről.
- 23 És az Úr azt mondta: Egy követ fogok Gazélem szolgámnak készíteni, amely világosságot adva fényleni fog a sötétségben, hogy felfedhessem népemnek, akik engem szolgálnak, hogy felfedhessem nekik testvéreik cselekedeteit, igen, titkos cselekedeteiket, sötét cselekedeteiket, valamint gonoszságaikat és utálatosságaikat.

But if ye keep the commandments of God, and do with these things which are sacred according to that which the Lord doth command you, (for you must appeal unto the Lord for all things whatsoever ye must do with them) behold, no power of earth or hell can take them from you, for God is powerful to the fulfilling of all his words.

For he will fulfil all his promises which he shall make unto you, for he has fulfilled his promises which he has made unto our fathers.

For he promised unto them that he would preserve these things for a wise purpose in him, that he might show forth his power unto future generations.

And now behold, one purpose hath he fulfilled, even to the restoration of many thousands of the Lamanites to the knowledge of the truth; and he hath shown forth his power in them, and he will also still show forth his power in them unto future generations; therefore they shall be preserved.

Therefore I command you, my son Helaman, that ye be diligent in fulfilling all my words, and that ye be diligent in keeping the commandments of God as they are written.

And now, I will speak unto you concerning those twenty-four plates, that ye keep them, that the mysteries and the works of darkness, and their secret works, or the secret works of those people who have been destroyed, may be made manifest unto this people; yea, all their murders, and robbings, and their plunderings, and all their wickedness and abominations, may be made manifest unto this people; yea, and that ye preserve these interpreters.

For behold, the Lord saw that his people began to work in darkness, yea, work secret murders and abominations; therefore the Lord said, if they did not repent they should be destroyed from off the face of the earth.

And the Lord said: I will prepare unto my servant Gazelem, a stone, which shall shine forth in darkness unto light, that I may discover unto my people who serve me, that I may discover unto them the works of their brethren, yea, their secret works, their works of darkness, and their wickedness and abominations.

- 24 És most, fiam, ezek a fordító eszközök azért készültek, hogy beteljesedhessen Isten szava, melyet szólt, mondván:
- 25 A sötétségből napvilágra fogom hozni minden titkos cselekedetüket és utálatosságukat; és ha nem tartanak bűnbánatot, akkor el fogom őket pusztítani a föld színéről; és napvilágra hozom minden titkukat és utálatosságukat, minden nemzet számára, aki ezután fogja birtokolni ezt a földet.
- 26 És most, fiam, látjuk, hogy nem tartottak bűnbánatot; ezért elpusztultak, és mind ez ideig beteljesedett Isten szava; igen, titkos utálatosságaik kihoztak a sötétségből és a tudomásunkra jutottak.
- 27 És most, fiam, megparancsolom neked, hogy tartsd magadnál minden esküjüket, és szövetségüket, és a titkos utálatosságaikban tett egyezségeiket; igen, és mind a jeleiket és a csodáikat tartsd távol ettől a néptől, hogy ne ismerjék azokat, különben tán még a sötétségbe esnek és elpusztulnak.
- 28 Mert íme, átok van ezen az egész földön, hogy Isten hatalma szerint pusztulás jön a sötétség minden ezen művelőire, amikor teljesen megérték; azt szeretném tehát, hogy ez a nép ne pusztuljon el.
- 29 Ezért tartsd magadnál ezen nép esküinek és szövetségeinek ezeket a titkos terveit, és csak a gonoszságait, és a gyilkosságait és az utálatosságait tudasd velük; és tanítsd meg nekik, hogy irtózzanak az ilyen gonoszságtól, és utálatosságoktól és gyilkosságoktól; és azt is tanítsd meg nekik, hogy ezek az emberek a gonoszágaik, és az utálatosságaik és a gyilkosságaik miatt pusztultak el.
- 30 Mert íme, megölték az Úr minden prófétáját, aki eljött közéjük, hogy a gonoszágaikat illetően beszéljen nekik; és azok vére, akiket megölték, az Úrhoz, Istenükhöz kiáltott bosszúállásért mindazokon, akik a gyilkosaik voltak; és így érték el a sötétség és a titkos összeesküvések ezen művelőit Isten ítéletei.
- 31 Igen, örökkön-örökké legyen átkozott ez a föld a sötétség és a titkos összeesküvések művelőinek, még hozzá olyannyira, hogy elpusztuljanak, ha nem tartanak bűnbánatot még mielőtt teljesen megérnének.

And now, my son, these interpreters were prepared that the word of God might be fulfilled, which he spake, saying:

I will bring forth out of darkness unto light all their secret works and their abominations; and except they repent I will destroy them from off the face of the earth; and I will bring to light all their secrets and abominations, unto every nation that shall hereafter possess the land.

And now, my son, we see that they did not repent; therefore they have been destroyed, and thus far the word of God has been fulfilled; yea, their secret abominations have been brought out of darkness and made known unto us.

And now, my son, I command you that ye retain all their oaths, and their covenants, and their agreements in their secret abominations; yea, and all their signs and their wonders ye shall keep from this people, that they know them not, lest peradventure they should fall into darkness also and be destroyed.

For behold, there is a curse upon all this land, that destruction shall come upon all those workers of darkness, according to the power of God, when they are fully ripe; therefore I desire that this people might not be destroyed.

Therefore ye shall keep these secret plans of their oaths and their covenants from this people, and only their wickedness and their murders and their abominations shall ye make known unto them; and ye shall teach them to abhor such wickedness and abominations and murders; and ye shall also teach them that these people were destroyed on account of their wickedness and abominations and their murders.

For behold, they murdered all the prophets of the Lord who came among them to declare unto them concerning their iniquities; and the blood of those whom they murdered did cry unto the Lord their God for vengeance upon those who were their murderers; and thus the judgments of God did come upon these workers of darkness and secret combinations.

Yea, and cursed be the land forever and ever unto those workers of darkness and secret combinations, even unto destruction, except they repent before they are fully ripe.

32 És most, fiam, emlékezz azon szavakra, melyeket elmondtam neked; ne bízd azokat a titkos terveket erre e népre, hanem taníts nekik örök gyűlöletet a bűnnel és a gonoszsággal szemben.

33 Prédikálj nekik bűnbánatot és az Úr Jézus Krisztusba vetett hitet; tanítsd meg nekik, hogy alázkodjanak meg, és hogy legyenek szelídek és alázatos szívűek; tanítsd meg nekik, hogy az Úr Jézus Krisztusba vetett hitükkel álljanak ellen az ördög minden kísértésének.

34 Tanítsd meg nekik, hogy soha ne fáradjanak bele a jó cselekedetekbe, hanem legyenek szelídek és alázatos szívűek; mert az ilyenek nyugalmat találnak a lelüknek.

35 Ó fiam, emlékezz erre, és fiatalon tanulj bölcsességet; igen, fiatalon tanuld meg betartani Isten parancsolatait.

36 Igen, és Istenhez fohászkodj teljes fenntartásodért; igen, minden cselekedeted az Úrnak legyen, és ahová csak mész, az Úrban legyen az; igen, minden gondolatod az Úrra irányuljon; igen, örökre az Úr legyenek helyezve szíved érzelmei.

37 Minden dolgokban tanácskozz az Úrral, és ő jóra fog vezetni; igen, amikor éjjel lefekszel, az Úrban feködj le, hogy őrködjön feletted az álmodban; és amikor reggel felkelsz, legyen tele szíved köszönettel Istennek; és ha megteszed ezeket a dolgokat, akkor felemeltetsz az utolsó napon.

38 És most, fiam, van még némi mondandóm azon dologgal kapcsolatban, melyet atyáink gömbnek, vagyis irányítónak neveznek, illetve atyáink Liahónának neveztek, amely lefordítva iránytű; és az Úr készítette azt.

39 És íme, egyetlen ember sem tud ilyen míves kidolgozás módján dolgozni. És íme, azért készült, hogy atyáinknak megmutassa az utat, hogy merre haladjanak a vadonban.

40 És Istenbe vetett hitük szerint működött nekik; ha tehát volt hitük elhinni azt, hogy Isten elő tudja idézni, hogy ezen mutatók kijelöljék az utat, amerre menjenek, akkor íme, az megtörtént; így megvolt nekik ez a csoda, és napról napra sok más csodát is véghezvitt Isten hatalma.

And now, my son, remember the words which I have spoken unto you; trust not those secret plans unto this people, but teach them an everlasting hatred against sin and iniquity.

Preach unto them repentance, and faith on the Lord Jesus Christ; teach them to humble themselves and to be meek and lowly in heart; teach them to withstand every temptation of the devil, with their faith on the Lord Jesus Christ.

Teach them to never be weary of good works, but to be meek and lowly in heart; for such shall find rest to their souls.

O, remember, my son, and learn wisdom in thy youth; yea, learn in thy youth to keep the commandments of God.

Yea, and cry unto God for all thy support; yea, let all thy doings be unto the Lord, and whithersoever thou goest let it be in the Lord; yea, let all thy thoughts be directed unto the Lord; yea, let the affections of thy heart be placed upon the Lord forever.

Counsel with the Lord in all thy doings, and he will direct thee for good; yea, when thou liest down at night lie down unto the Lord, that he may watch over you in your sleep; and when thou risest in the morning let thy heart be full of thanks unto God; and if ye do these things, ye shall be lifted up at the last day.

And now, my son, I have somewhat to say concerning the thing which our fathers call a ball, or director—or our fathers called it Liahona, which is, being interpreted, a compass; and the Lord prepared it.

And behold, there cannot any man work after the manner of so curious a workmanship. And behold, it was prepared to show unto our fathers the course which they should travel in the wilderness.

And it did work for them according to their faith in God; therefore, if they had faith to believe that God could cause that those spindles should point the way they should go, behold, it was done; therefore they had this miracle, and also many other miracles wrought by the power of God, day by day.

- 41 Ám annak ellenére, hogy ezeket a csodákat finom módszerek művelték, az bámulatos cselekedeteket mutatott nekik. Restek voltak, és elfelejtették gyakorolni a hitüket és a szorgalmukat, és aztán megszűntek azok a bámulatos cselekedetek, és ők nem haladtak az útjukon;
- 42 Ezért vesztegeltek a vadonban, vagyis nem haladtak egyenes úton, és vétkeik miatt éhség és szomjúság sanyargatta őket.
- 43 És most fiam, szeretném, ha megértenéd, hogy ezek a dolgok nem árnyékkép nélkül valók; mert amikor atyáink restek voltak megszívlelni ezen iránytű útmutatását (most ezek fizikai dolgok voltak), akkor nem boldogultak; és éppen így van ez a lelki dolgokkal is.
- 44 Mert íme, ugyanolyan könnyű Krisztus szavát megszívlelni, amely az örök boldogsághoz vezető egyenes utat mutatja nektek, mint amilyen könnyű volt atyáinknak megszívlelni ezen iránytű útmutatását, mely egyenes utat jelölt ki nekik a megígért földre.
- 45 És most azt kérdezem, nincs-e mintakép ezen dologban? Mert amilyen biztosan ez az irányító a megígért földre vitte atyáinkat azáltal, hogy követték az általa kijelölt utat, éppen úgy visznek minket Krisztus szavai, ha követjük az általuk kijelölt utat, a bánat ezen völgyén túl, egy sokkal jobb megígért földre.
- 46 Ó fiam, ne legyünk restek az út könnyűsége miatt; mert így volt ez az atyáinkkal is; mert ahogyan nekik is el volt készítve, hogy ha hajlandók ránézni, akkor élhetnek, éppen úgy van az velünk is. El van készítve az út, és ha odanézzünk, akkor örökké élhetünk.
- 47 És most fiam, figyelj, hogy vigyázz ezekre a szent dolgokra, igen, figyelj, hogy Istenre tekints és élj. Menj ehhez a néphez és prédikáld az igét! És légy megfontolt. Isten veled, fiam!

Nevertheless, because those miracles were worked by small means it did show unto them marvelous works. They were slothful, and forgot to exercise their faith and diligence and then those marvelous works ceased, and they did not progress in their journey;

Therefore, they tarried in the wilderness, or did not travel a direct course, and were afflicted with hunger and thirst, because of their transgressions.

And now, my son, I would that ye should understand that these things are not without a shadow; for as our fathers were slothful to give heed to this compass (now these things were temporal) they did not prosper; even so it is with things which are spiritual.

For behold, it is as easy to give heed to the word of Christ, which will point to you a straight course to eternal bliss, as it was for our fathers to give heed to this compass, which would point unto them a straight course to the promised land.

And now I say, is there not a type in this thing? For just as surely as this director did bring our fathers, by following its course, to the promised land, shall the words of Christ, if we follow their course, carry us beyond this vale of sorrow into a far better land of promise.

O my son, do not let us be slothful because of the easiness of the way; for so was it with our fathers; for so was it prepared for them, that if they would look they might live; even so it is with us. The way is prepared, and if we will look we may live forever.

And now, my son, see that ye take care of these sacred things, yea, see that ye look to God and live. Go unto this people and declare the word, and be sober. My son, farewell.

Alma 38

- 1 Fiam, hallgasd meg a szavaimat, mert azt mondom neked, amit már Hélamánnak is mondtam, hogy amennyiben betartod Isten parancsolatait, boldogulni fogsz ezen a földön; és amennyiben nem tartod be Isten parancsolatait, kivágatsz a színe elől.
- 2 És most fiam, bízom benne, hogy nagy örömöm lesz benned, Isten iránti állhatatosságod és hűséged miatt; mert ahogyan már fiatalon elkezdted az Úrra, Istenedre tekinteni, éppen úgy, azt remélem, hogy továbbra is be fogod tartani a parancsolatait; mert áldott az, aki mindvégig kitart.
- 3 Azt mondom neked, fiam, hogy már eddig is nagy örömöm volt benned, hűséged, és szorgalmad, és türelmed és hosszútűrésed miatt a zorámiták népe között.
- 4 Mert tudom, hogy megkövöztek; igen, és azt is tudom, hogy az ige miatt megköveztek; és te mindezen dolgokat türelemmel viselted, mert veled volt az Úr; és most tudod, hogy az Úr igenis kiszabadított téged.
- 5 És most, Siblon fiam, szeretném, ha emlékeznél rá, hogy amennyiben Istenbe helyezed a bizalmadat, ki fogsz szabadulni a próbatételeidből és a gondjaidból és a megpróbáltatásaidból, és felemeltetsz az utolsó napon.
- 6 Most fiam, nem akarom, hogy azt gondold, hogy én ezt magamtól tudom, hanem Isten bennem lévő Lelke az, ami tudatja velem ezeket a dolgokat; mert ha nem születtem volna Istentől, akkor nem ismerem volna meg ezeket a dolgokat.
- 7 De íme, az Úr nagy irgalmában elküldte angyalát, hogy kijelentse nekem, hogy hagyjam abba a pusztítás munkáját a népe között; igen, és én szentől szembe láttam egy angyalt, és ő beszélt velem, és mennydörgéshez hasonló volt a hangja, és az meg rázta az egész földet.

Alma 38

My son, give ear to my words, for I say unto you, even as I said unto Helaman, that inasmuch as ye shall keep the commandments of God ye shall prosper in the land; and inasmuch as ye will not keep the commandments of God ye shall be cut off from his presence.

And now, my son, I trust that I shall have great joy in you, because of your steadiness and your faithfulness unto God; for as you have commenced in your youth to look to the Lord your God, even so I hope that you will continue in keeping his commandments; for blessed is he that endureth to the end.

I say unto you, my son, that I have had great joy in thee already, because of thy faithfulness and thy diligence, and thy patience and thy long-suffering among the people of the Zoramites.

For I know that thou wast in bonds; yea, and I also know that thou wast stoned for the word's sake; and thou didst bear all these things with patience because the Lord was with thee; and now thou knowest that the Lord did deliver thee.

And now my son, Shiblon, I would that ye should remember, that as much as ye shall put your trust in God even so much ye shall be delivered out of your trials, and your troubles, and your afflictions, and ye shall be lifted up at the last day.

Now, my son, I would not that ye should think that I know these things of myself, but it is the Spirit of God which is in me which maketh these things known unto me; for if I had not been born of God I should not have known these things.

But behold, the Lord in his great mercy sent his angel to declare unto me that I must stop the work of destruction among his people; yea, and I have seen an angel face to face, and he spake with me, and his voice was as thunder, and it shook the whole earth.

- 8 És lőn, hogy én három nap és három éjjel a legkeserűbb fájdalomban és lelki kínokban voltam; és amíg nem fohászkodtam az Úr Jézus Krisztushoz irgalomért, addig nem kaptam bocsánatot a bűneimre. De íme, hozzá fohászkodtam, és békét találtam a lelkemnek.
- 9 És most, fiam, azért mondtam el ezt neked, hogy bölcsességet tanulj, hogy megtanuld tőlem, hogy nincs más út vagy mód, mely által meg lehet szabadítani az embert, csakis Krisztusban és őáltala. Íme, ő a világ élete és világossága. Íme, ő az igazság és az igazlelkűség szava.
- 10 És most szeretném, ha úgy folytatnád a tanítást, ahogyan elkezdted tanítani az igét; és szeretném, ha minden dologban szorgalmas és mértékletes lennél.
- 11 Figyelj, hogy ne emelkedj fel kevélységre; igen, figyelj, hogy ne kérkedj sem a saját bölcsességeddel, sem a nagy erőddel.
- 12 Légy merész, de ne légy erőszakos; és arra is figyelj, hogy minden szenvedélyedet megzabolázd, hogy szeretet tölthessen el; figyelj, hogy óvakodj a semmittevéstől.
- 13 Ne úgy imádkozz, ahogyan azt a zoramiták teszik; mert láttad, hogy ők úgy imádkoznak, hogy az emberek hallják őket, és hogy dicsérjék őket a bölcsességükért.
- 14 Ne azt mondd: Ó Isten, köszönöm neked, hogy mi jobbak vagyunk, mint testvéreink; hanem inkább azt mondd: Ó Uram, bocsásd meg az én méltatlanságomat, és irgalommal emlékezz testvéreimre – igen, mindig ismerd el méltatlanságodat Isten előtt.
- 15 És áldja meg az Úr a lelkedet, és fogadjon be téged az utolsó napon az ő királyságába, hogy békében ülj le. Most menj, fiam, és tanítsd az igét ennek a népnek. Légy megfontolt! Isten veled, fiam!

And it came to pass that I was three days and three nights in the most bitter pain and anguish of soul; and never, until I did cry out unto the Lord Jesus Christ for mercy, did I receive a remission of my sins. But behold, I did cry unto him and I did find peace to my soul.

And now, my son, I have told you this that ye may learn wisdom, that ye may learn of me that there is no other way or means whereby man can be saved, only in and through Christ. Behold, he is the life and the light of the world. Behold, he is the word of truth and righteousness.

And now, as ye have begun to teach the word even so I would that ye should continue to teach; and I would that ye would be diligent and temperate in all things.

See that ye are not lifted up unto pride; yea, see that ye do not boast in your own wisdom, nor of your much strength.

Use boldness, but not overbearance; and also see that ye bridle all your passions, that ye may be filled with love; see that ye refrain from idleness.

Do not pray as the Zoramites do, for ye have seen that they pray to be heard of men, and to be praised for their wisdom.

Do not say: O God, I thank thee that we are better than our brethren; but rather say: O Lord, forgive my unworthiness, and remember my brethren in mercy—yea, acknowledge your unworthiness before God at all times.

And may the Lord bless your soul, and receive you at the last day into his kingdom, to sit down in peace. Now go, my son, and teach the word unto this people. Be sober. My son, farewell.

Alma 39

- 1 És most fiam, neked valamivel több mondandóm van annál, amit a fivérednek mondtam; mert íme, megfigyelted-e fivéred állhatatosságát, az ő hűségét és szorgalmát Isten parancsolatainak betartásában? Íme, nem mutatott-e jó példát neked?
- 2 Mert te a zorámiták népe között nem szívlelted úgy meg a szavaimat, mint a fivéred. Most ezt hozom fel ellened: Addig beszéltél, mígnem kérkedtél a saját erőddel és a bölcsességeddel.
- 3 És ez még nem minden, fiam. Azt tetted, ami gyötrelmes volt nekem; mert elhagytad az elrendelt szolgálatot, és átmentél Sziron földjére, a lámániták határain belülre, a parázna Izabella után.
- 4 Igen, ő sokaknak elrabolta a szívét; de ez nem volt mentség számodra, fiam. Neked azon szolgálattal kellett volna törődnöd, amely rád volt bízva.
- 5 Hát nem tudod, fiam, hogy ezek a dolgok utálatosak az Úr szemében? Igen, az ártatlan vér ontását vagy a Szentlélek megtagadását kivéve minden bűnnél utálatosabbak.
- 6 Mert íme, ha akkor tagadod meg a Szentlelket, amikor annak egyszer már helye volt benned, és tudod, hogy megtagadod, akkor íme, ez egy olyan bűn, amely megbocsáthatatlan; igen, és aki az Istentől kapott világosság és tudás ellenére gyilkol, annak nem könnyű megbocsátást nyerni; igen, azt mondom neked, fiam, hogy nem könnyű annak egy megbocsátást nyerni.
- 7 És most, fiam, bárcsak Isten megadta volna, hogy ne légy vétkes ily nagy büntetben. Nem időznék a büntetteidnél, hogy felszaggassam a lelkedet, ha ez nem a javadat szolgálná.
- 8 De íme, Isten elől nem rejteted el a büntetteidet; és ha nem tartasz bűnbánatot, akkor bizonyosággént állnak majd ellened az utolsó napon.

Alma 39

And now, my son, I have somewhat more to say unto thee than what I said unto thy brother; for behold, have ye not observed the steadiness of thy brother, his faithfulness, and his diligence in keeping the commandments of God? Behold, has he not set a good example for thee?

For thou didst not give so much heed unto my words as did thy brother, among the people of the Zoramites. Now this is what I have against thee; thou didst go on unto boasting in thy strength and thy wisdom.

And this is not all, my son. Thou didst do that which was grievous unto me; for thou didst forsake the ministry, and did go over into the land of Siron among the borders of the Lamanites, after the harlot Isabel.

Yea, she did steal away the hearts of many; but this was no excuse for thee, my son. Thou shouldst have tended to the ministry wherewith thou wast entrusted.

Know ye not, my son, that these things are an abomination in the sight of the Lord; yea, most abominable above all sins save it be the shedding of innocent blood or denying the Holy Ghost?

For behold, if ye deny the Holy Ghost when it once has had place in you, and ye know that ye deny it, behold, this is a sin which is unpardonable; yea, and whosoever murdereth against the light and knowledge of God, it is not easy for him to obtain forgiveness; yea, I say unto you, my son, that it is not easy for him to obtain a forgiveness.

And now, my son, I would to God that ye had not been guilty of so great a crime. I would not dwell upon your crimes, to harrow up your soul, if it were not for your good.

But behold, ye cannot hide your crimes from God; and except ye repent they will stand as a testimony against you at the last day.

- 9 Most fiam, szeretném, ha bűnbánatot tartanál és felhagynál a bűneiddel, és nem mennél többé szemed kívánságai után, hanem türtóztatnád magad mindezen dolgokban; mert ha ezt nem teszed meg, akkor semmiképpen sem örökölheted Isten királyságát. Ó, emlékezz erre, és vedd magadra, és türtóztasd magad ezekben a dolgokban.
- 10 És azt parancsolom neked, vedd magadra, hogy tanácskozz idősebb fivéreiddel az elhatározásaidat illetően; mert íme, fiatal vagy, és szükséged van arra, hogy tápláljanak téged a fivérid. És szívleld meg a tanácsukat.
- 11 Ne engedd, hogy bármely hiábavaló vagy ostoba dolog félrevezessen; ne engedd, hogy az ördög ismét azok után a gonosz paráznák után csalja a szívedet! Íme, fiam, mily nagy gonoszságot hoztál a zoramítákra; mert amikor látták a viselkedésedet, akkor nem voltak hajlandók hinni a szavaimban.
- 12 És most azt mondja nekem az Úr Lelke: Parancsold meg gyermekeidnek, hogy jót tegyenek, különben sok ember szívét vezetik a pusztulásba; Istent félve megparancsolom tehát neked, fiam, hogy tartózkodj a gonoszságaidtól;
- 13 Hogy fordulj az Úrhoz teljes elméddel, lelkeddel és erőddel; hogy ne vezesd gonosz cselekedetekre több ember szívét; hanem inkább térj vissza hozzájuk, és ismerd be a hibáidat és a helytelen dolgokat, amiket tettél.
- 14 Ne keresd a gazdagságot, se ezen világ hiábavaló dolgait; mert íme, ezeket nem tudod magaddal vinni.
- 15 És most, fiam, Krisztus eljövételét illetően szólnék még hozzád. Íme, azt mondom neked, hogy ő az, aki biztosan eljön, hogy elvegye a világ bűneit; igen, eljön, hogy a szabadulás örvendetes híreit hirdesse a népének.
- 16 És most, fiam, ez volt az a szolgálat, melyre el voltál hívva, hogy hirdesd ennek a népnek ezeket az örvendetes híreket, hogy előkészítsd az elméjüket; vagyis hogy eljöhessen hozzájuk a szabadulás, hogy gyermekeik elméjét előkészíthessék az ige meghallgatására az ő eljövételének idején.

Now my son, I would that ye should repent and forsake your sins, and go no more after the lusts of your eyes, but cross yourself in all these things; for except ye do this ye can in nowise inherit the kingdom of God. Oh, remember, and take it upon you, and cross yourself in these things.

And I command you to take it upon you to counsel with your elder brothers in your undertakings; for behold, thou art in thy youth, and ye stand in need to be nourished by your brothers. And give heed to their counsel.

Suffer not yourself to be led away by any vain or foolish thing; suffer not the devil to lead away your heart again after those wicked harlots. Behold, O my son, how great iniquity ye brought upon the Zoramites; for when they saw your conduct they would not believe in my words.

And now the Spirit of the Lord doth say unto me: Command thy children to do good, lest they lead away the hearts of many people to destruction; therefore I command you, my son, in the fear of God, that ye refrain from your iniquities;

That ye turn to the Lord with all your mind, might, and strength; that ye lead away the hearts of no more to do wickedly; but rather return unto them, and acknowledge your faults and that wrong which ye have done.

Seek not after riches nor the vain things of this world; for behold, you cannot carry them with you.

And now, my son, I would say somewhat unto you concerning the coming of Christ. Behold, I say unto you, that it is he that surely shall come to take away the sins of the world; yea, he cometh to declare glad tidings of salvation unto his people.

And now, my son, this was the ministry unto which ye were called, to declare these glad tidings unto this people, to prepare their minds; or rather that salvation might come unto them, that they may prepare the minds of their children to hear the word at the time of his coming.

17 És most valamennyire enyhülést adnék elmédnek ezen dolgot illetően. Íme, csodálkozol rajta, hogy miért kell oly nagyon előre tudni ezeket a dolgokat. Íme, azt kérdezem tőled, hogy a mostani időben nem oly értékes-e egy lélek Istennek, mint amilyen eljövetele idején lesz egy lélek?

18 Nem éppen olyan szükséges-e megismertetni a megváltás tervét ezzel a néppel, mint a gyermekekkel?

19 És nem éppen olyan könnyű-e az Úrnak most elküldeni angyalát, hogy örömdetes híreket jelentsen ki nekünk, mint a gyermekeinknek, vagy az eljövetele utáni időben?

And now I will ease your mind somewhat on this subject. Behold, you marvel why these things should be known so long beforehand. Behold, I say unto you, is not a soul at this time as precious unto God as a soul will be at the time of his coming?

Is it not as necessary that the plan of redemption should be made known unto this people as well as unto their children?

Is it not as easy at this time for the Lord to send his angel to declare these glad tidings unto us as unto our children, or as after the time of his coming?

Alma 40

- 1 Most fiam, van itt még valami, amit mondani szeretnék neked; mert úgy látom, hogy nyugtalanodik elméd a halottak feltámadását illetően.
- 2 Íme, azt mondom neked, hogy nincs feltámadás, vagyis más szavakkal azt mondanám, hogy ez a halandóság nem ölt magára halhatatlanságot, ez a romlandóság nem ölt magára romolhatatlanságot, egészen Krisztus eljövetele utánig.
- 3 Íme, ő viszi véghez a halottak feltámadását. De íme, fiam, még nincs itt a feltámadás. Most feltárok előtted egy rejtelmet; bár sok olyan rejtelem van, mely visszatartatik, és Istent magát kivéve senki nem ismeri őket. De én megmutatok neked egyvalamit, melyről szorgalmasan kérdeztem Istent, hogy megtudhassam – és ez a feltámadással van kapcsolatban.
- 4 Íme, ki van jelölve egy idő, amikor mindenki előjön a halálból. Most, hogy mikor jön el ez az idő, azt senki nem tudja; de Isten ismeri azt az időt, ami ki van jelölve.
- 5 Most, hogy egy idő lesz-e, vagy kettő, vagy három arra, hogy az emberek előjőjenek a halálból, az mit sem jelent; mert Isten mindezeket a dolgokat tudja; és nekem elegendő annyit tudnom, hogy ez így lesz – hogy van egy kijelölt idő, amikor mindenki fel fog támadni a halálból.
- 6 Most, szükségképpen lennie kell egy időszaknak a halál ideje és a feltámadás ideje között.
- 7 És most azt kérdezném, hogy mi lesz az emberek lelkével a halálnak ezen idejétől a feltámadásra kijelölt időig?
- 8 Most, hogy egynél több idő van-e kijelölve az embereknek a feltámadásra, az mit sem jelent; mert nem mindenki egyszerre hal meg, és ez mit sem jelent; hiszen Istennél minden olyan, mint egy nap, és csak az emberek számára mérettetik az idő.
- 9 Van tehát egy embereknek kijelölt idő, amikor fel fognak támadni a halálból; és van egy időszak a halál és a feltámadás ideje között. És most, ezen időszakot illetően, mi történik az emberek lelkével? – ez az, amit szorgalmasan kérdeztem az Úrtól, hogy megtudhassam; és ez az a dolog, amiről tudok.

Alma 40

Now my son, here is somewhat more I would say unto thee; for I perceive that thy mind is worried concerning the resurrection of the dead.

Behold, I say unto you, that there is no resurrection—or, I would say, in other words, that this mortal does not put on immortality, this corruption does not put on incorruption—until after the coming of Christ.

Behold, he bringeth to pass the resurrection of the dead. But behold, my son, the resurrection is not yet. Now, I unfold unto you a mystery; nevertheless, there are many mysteries which are kept, that no one knoweth them save God himself. But I show unto you one thing which I have inquired diligently of God that I might know—that is concerning the resurrection.

Behold, there is a time appointed that all shall come forth from the dead. Now when this time cometh no one knows; but God knoweth the time which is appointed.

Now, whether there shall be one time, or a second time, or a third time, that men shall come forth from the dead, it mattereth not; for God knoweth all these things; and it sufficeth me to know that this is the case—that there is a time appointed that all shall rise from the dead.

Now there must needs be a space betwixt the time of death and the time of the resurrection.

And now I would inquire what becometh of the souls of men from this time of death to the time appointed for the resurrection?

Now whether there is more than one time appointed for men to rise it mattereth not; for all do not die at once, and this mattereth not; all is as one day with God, and time only is measured unto men.

Therefore, there is a time appointed unto men that they shall rise from the dead; and there is a space between the time of death and the resurrection. And now, concerning this space of time, what becometh of the souls of men is the thing which I have inquired diligently of the Lord to know; and this is the thing of which I do know.

- 10 És amikor eljön annak az ideje, hogy mindenki feltámad, akkor majd tudni fogják, hogy Isten ismeri az embernek kijelölt összes időt.
- 11 Most, a lélek állapotát illetően a halál és a feltámadás között – Íme, egy angyal tudatta velem, hogy az emberek lelke, amint elhagyja ezt a halandó testet, igen, minden ember lelke, legyen az jó vagy gonosz, hazavitetik ahhoz az Istenhez, aki életet adott neki.
- 12 És akkor majd lesz, hogy azok lelkét, akik igazlelkűek, a boldogság állapotába fogadják be, melyet paradicsomnak hívnak, a nyugalom állapotának, a béke állapotának, ahol megpihennek majd minden bajuktól, és minden gondtól és bánattól.
- 13 És akkor majd lesz, hogy a gonoszok lelkét, igen, akik gonoszok – mert íme, nincs bennük része vagy porciója az Úr Lelkének; mert íme, gonosz cselekedeteket választottak a jó helyett; tehát az ördög lelke költözött beléjük, és vette birtokba a házukat – és ezeket ki fogják vetni a külső sötétségre; ott lesz majd zokogás és siránkozás és fogak csikorgatása, és ez a saját gonoszságuk miatt lesz, mert fogolyként az ördög akarata vezette őket.
- 14 Most, ez a gonoszok lelkének állapota, igen, sötétségben, és rettenetes, félelmetes állapotban várják Isten haragjának tüzes felháborodását órajtuk; és így maradnak feltámadásuk idejéig ebben az állapotban, ahogyan az igazlelkűek a paradicsomban.
- 15 Most vannak néhányan, akik úgy értették, hogy a lélek boldogságának ez az állapota és nyomorúságának ez az állapota, a feltámadás előtt, egy első feltámadás. Igen, beismerem, hogy ezt lehet feltámadásnak nevezni, a lélek vagyis a lény felemelkedését, és kiszolgáltatását a boldogságnak vagy a nyomorúságnak, az elmondott szavak szerint.
- 16 És íme, az is meg lett mondva, hogy van egy első feltámadás, mindazok feltámadása, akik éltek, vagy akik élnek, vagy akik élni fognak, egészen Krisztusnak a halálból történő feltámadásáig.

And when the time cometh when all shall rise, then shall they know that God knoweth all the times which are appointed unto man.

Now, concerning the state of the soul between death and the resurrection—Behold, it has been made known unto me by an angel, that the spirits of all men, as soon as they are departed from this mortal body, yea, the spirits of all men, whether they be good or evil, are taken home to that God who gave them life.

And then shall it come to pass, that the spirits of those who are righteous are received into a state of happiness, which is called paradise, a state of rest, a state of peace, where they shall rest from all their troubles and from all care, and sorrow.

And then shall it come to pass, that the spirits of the wicked, yea, who are evil—for behold, they have no part nor portion of the Spirit of the Lord; for behold, they chose evil works rather than good; therefore the spirit of the devil did enter into them, and take possession of their house—and these shall be cast out into outer darkness; there shall be weeping, and wailing, and gnashing of teeth, and this because of their own iniquity, being led captive by the will of the devil.

Now this is the state of the souls of the wicked, yea, in darkness, and a state of awful, fearful looking for the fiery indignation of the wrath of God upon them; thus they remain in this state, as well as the righteous in paradise, until the time of their resurrection.

Now, there are some that have understood that this state of happiness and this state of misery of the soul, before the resurrection, was a first resurrection. Yea, I admit it may be termed a resurrection, the raising of the spirit or the soul and their consignation to happiness or misery, according to the words which have been spoken.

And behold, again it hath been spoken, that there is a first resurrection, a resurrection of all those who have been, or who are, or who shall be, down to the resurrection of Christ from the dead.

17 Most mi nem gondoljuk azt, hogy ez az első feltámadás, melyről ily módon szólnak, lehetne a lelkek feltámadása és kiszolgáltatása a boldogságnak vagy a nyomorúságnak. Nem gondolhatod, hogy ez az, amit jelent.

18 Íme, azt mondom neked, hogy nem; hanem a léleknek a testtel való újraegyesülését jelenti, azokéit, akik Ádám napjaitól Krisztus feltámadásáig éltek.

19 Most, hogy vajon azok lelke és teste, akikről szó volt, a gonoszoké éppen úgy, mint az igazlelkűeké, egyszerre egyesül-e, azt én nem állítom; legyen elegendő, ha azt mondom, hogy mindannyian előjönnek; vagyis más szavakkal feltámadásuk azok feltámadása előtt vitetik véghez, akik Krisztus feltámadása után halnak meg.

20 Most fiam, nem azt mondom, hogy feltámadásuk Krisztus feltámadásakor jön el; de íme, úgy vélem, s azt mondom, hogy az igazlelkűek lelke és teste Krisztus feltámadásakor és mennybemenetelekor egyesül.

21 De hogy ez az ő feltámadásakor vagy azután lesz-e, azt nem állítom; de ennyit mondok, hogy van egy időszak a test halála és feltámadása között, és a léleknek egy állapota a boldogságban vagy a nyomorúságban addig az időig, melyet Isten kijelölt rá, hogy előjjenek a halottak, és újra egyesüljenek, a lélek és a test is, és Isten elé állíttassanak, hogy cselekedeteik szerint megítéltessenek.

22 Igen, ez viszi véghez minden olyan dolog visszaállítását, melyekről a próféták szája szólt.

23 A lélek visszaállíttatik a testhez, és a test a lélekhez; igen, és minden végtag és ízület visszaállíttatik annak testéhez; igen, még a fejüknek egy hajszála sem veszik el; hanem minden dolog visszaállíttatik a saját és tökéletes testéhez.

24 És most, fiam, ez az a visszaállítás, melyekről a próféták szája szólt –

25 És akkor tündökölnek majd az igazlelkűek Isten királyságában.

Now, we do not suppose that this first resurrection, which is spoken of in this manner, can be the resurrection of the souls and their consignment to happiness or misery. Ye cannot suppose that this is what it meaneth.

Behold, I say unto you, Nay; but it meaneth the reuniting of the soul with the body, of those from the days of Adam down to the resurrection of Christ.

Now, whether the souls and the bodies of those of whom has been spoken shall all be reunited at once, the wicked as well as the righteous, I do not say; let it suffice, that I say that they all come forth; or in other words, their resurrection cometh to pass before the resurrection of those who die after the resurrection of Christ.

Now, my son, I do not say that their resurrection cometh at the resurrection of Christ; but behold, I give it as my opinion, that the souls and the bodies are reunited, of the righteous, at the resurrection of Christ, and his ascension into heaven.

But whether it be at his resurrection or after, I do not say; but this much I say, that there is a space between death and the resurrection of the body, and a state of the soul in happiness or in misery until the time which is appointed of God that the dead shall come forth, and be reunited, both soul and body, and be brought to stand before God, and be judged according to their works.

Yea, this bringeth about the restoration of those things of which has been spoken by the mouths of the prophets.

The soul shall be restored to the body, and the body to the soul; yea, and every limb and joint shall be restored to its body; yea, even a hair of the head shall not be lost; but all things shall be restored to their proper and perfect frame.

And now, my son, this is the restoration of which has been spoken by the mouths of the prophets—

And then shall the righteous shine forth in the kingdom of God.

26 De íme, rettenetes halál jön a gonoszokra; mert ők meghalnak az igazlelkűséghez tartozó dolgokat illetően; mert tisztátalanok, és semmi tisztátalan dolog nem örökölheti Isten királyságát; hanem kiűzetnek, és fáradozásaik vagy munkáik gyümölcseinek lesznek kiszolgáltatva, melyek gonoszak voltak; és üledékig kiisszák a keserű poharat.

But behold, an awful death cometh upon the wicked; for they die as to things pertaining to things of righteousness; for they are unclean, and no unclean thing can inherit the kingdom of God; but they are cast out, and consigned to partake of the fruits of their labors or their works, which have been evil; and they drink the dregs of a bitter cup.

Alma 41

- 1 És most, fiam, van még némi mondandóm azon visszaállítással kapcsolatban, amiről már szó volt; mert íme, néhányan kiforgatták a szentírásokat, és nagyon eltévelyedtek ezen dolog miatt. És én úgy látom, hogy elméd is nyugtalanodik ezen dolog miatt. De íme, el fogom ezt magyarázni neked.
- 2 Azt mondom neked, fiam, hogy Isten igazságossága szerint szükség van a visszaállítás tervére; mert szükséges, hogy minden dolog visszaállítasson annak megfelelő rendjébe. Íme, Krisztus hatalma és fel-támadása szerint szükséges és igazságos, hogy az ember lelke visszaállítasson annak testéhez, és hogy a test minden egyes része visszaállítasson ahhoz.
- 3 És Isten igazságossága szerint szükséges, hogy az emberek a cselekedeteik szerint legyenek megítélve; és ha cselekedeteik jók voltak ebben az életben, és jók voltak szívük vágyai, akkor az utolsó napon is ahhoz állítassanak vissza, ami jó.
- 4 És ha cselekedeteik gonoszak, akkor bajok állítatnak vissza hozzájuk. Tehát minden dolog a megfelelő rendben állítatik vissza, minden dolog annak a természetes formájához állítatik vissza – a halandóság halhatatlanságra támasztatik, a romlandóság romolhatatlanságra – végtelen boldogságra támasztatik, hogy Isten királyságát örökölje, vagy végtelen nyomorúságra, hogy az ördög királyságát örökölje, az egyik ilyen helyzetben, a másik olyanban –
- 5 Az egyik boldogságra támasztatik, boldogságra irányuló vágyai szerint, vagyis jóra, jóra irányuló vágyai szerint; a másik pedig bajra, gonoszságra irányuló vágyai szerint; mert egész nap gonoszságot kívánt cselekedni, úgyhogy baj lesz a jutalma, amikor eljön az éj.
- 6 És így van ez a másik helyzetben is. Ha megbánta bűneit és igazlelkűségre vágyott napjai végéig, akkor éppen úgy igazlelkűséget kap majd jutalmul.
- 7 Ezek azok, akiket megvált az Úr; igen, ezek azok, akiket kimenekítenek, akiket megszabadítanak a sötétségnek azon végtelen éjszakájától; és így állnak vagy elbuknak; mert íme, saját bíráik ők, hogy jót tesznek vagy gonoszságot tesznek.

Alma 41

And now, my son, I have somewhat to say concerning the restoration of which has been spoken; for behold, some have wrested the scriptures, and have gone far astray because of this thing. And I perceive that thy mind has been worried also concerning this thing. But behold, I will explain it unto thee.

I say unto thee, my son, that the plan of restoration is requisite with the justice of God; for it is requisite that all things should be restored to their proper order. Behold, it is requisite and just, according to the power and resurrection of Christ, that the soul of man should be restored to its body, and that every part of the body should be restored to itself.

And it is requisite with the justice of God that men should be judged according to their works; and if their works were good in this life, and the desires of their hearts were good, that they should also, at the last day, be restored unto that which is good.

And if their works are evil they shall be restored unto them for evil. Therefore, all things shall be restored to their proper order, every thing to its natural frame—mortality raised to immortality, corruption to incorruption—raised to endless happiness to inherit the kingdom of God, or to endless misery to inherit the kingdom of the devil, the one on one hand, the other on the other—

The one raised to happiness according to his desires of happiness, or good according to his desires of good; and the other to evil according to his desires of evil; for as he has desired to do evil all the day long even so shall he have his reward of evil when the night cometh.

And so it is on the other hand. If he hath repented of his sins, and desired righteousness until the end of his days, even so he shall be rewarded unto righteousness.

These are they that are redeemed of the Lord; yea, these are they that are taken out, that are delivered from that endless night of darkness; and thus they stand or fall; for behold, they are their own judges, whether to do good or do evil.

- 8 Most Isten rendelései megváltoztathatatlanok; el van tehát készítve az út, hogy aki akar, az azon járhatson, és megszabaduljon.
- 9 És most íme, fiam, ne kockáztass még egy véték Istened ellen a tanok azon pontjait illetően, melyekben eddig kockáztattad a bűn elkövetését.
- 10 Ne gondold, hogy mert szó volt a visszaállításról, te majd a bűnből a boldogságba állíttatsz vissza. Íme, azt mondom neked, hogy a gonoszság sohasem volt boldogság.
- 11 És most, fiam, minden olyan ember, aki a természetes ember állapotában van, vagyis inkább azt mondanám, hogy egy testi állapotban, az a keserűség gubacsában van és a gonoszság kötelékeiben; Isten nélkül vannak ők a világban, és Isten természetével ellentétesen viselkedtek; tehát egy olyan állapotban vannak, mely ellenkezik a boldogság természetével.
- 12 És most íme, azt jelenti-e a visszaállítás szó, hogy egy dolgot kiemeljünk annak természetes állapotából, és egy természetellenes állapotba helyezzük azt, avagy egy olyan állapotba helyezzük, mely ellenkezik annak természetével?
- 13 Ó, fiam, nem ez a helyzet; hanem a visszaállítás szó azt jelenti, hogy gonoszságért ismét gonoszságot hozzunk vissza, vagyis testit a testiért, vagy ördögöt az ördögiért – jót azért, ami jó; igazlelkűt azért, ami igazlelkű; igazságot azért, ami igazságos; irgalmasat azért, ami irgalmas.
- 14 Figyelj hát, fiam, hogy irgalmas légy a testvéreidhez; viselkedj igazságosan, ítélj igazlelkűen, és szüntelenül tégy jót; és ha megteszed ezeket a dolgokat, akkor megkapod majd a jutalmadat; igen, ismét irgalom állítatik vissza hozzád; ismét igazságosság állítatik vissza hozzád; ismét igazlelkű ítélet állítatik vissza hozzád; és ismét jóval jutalmaznak majd téged.
- 15 Mert ami tőled származik, ismét az tér vissza hozzád, és állítatik vissza; a visszaállítás szó tehát még teljesebb mértékben kárhoztatja a bűnöst, és egyáltalán nem igazolja őt.

Now, the decrees of God are unalterable; therefore, the way is prepared that whosoever will may walk therein and be saved.

And now behold, my son, do not risk one more offense against your God upon those points of doctrine, which ye have hitherto risked to commit sin.

Do not suppose, because it has been spoken concerning restoration, that ye shall be restored from sin to happiness. Behold, I say unto you, wickedness never was happiness.

And now, my son, all men that are in a state of nature, or I would say, in a carnal state, are in the gall of bitterness and in the bonds of iniquity; they are without God in the world, and they have gone contrary to the nature of God; therefore, they are in a state contrary to the nature of happiness.

And now behold, is the meaning of the word restoration to take a thing of a natural state and place it in an unnatural state, or to place it in a state opposite to its nature?

O, my son, this is not the case; but the meaning of the word restoration is to bring back again evil for evil, or carnal for carnal, or devilish for devilish—good for that which is good; righteous for that which is righteous; just for that which is just; merciful for that which is merciful.

Therefore, my son, see that you are merciful unto your brethren; deal justly, judge righteously, and do good continually; and if ye do all these things then shall ye receive your reward; yea, ye shall have mercy restored unto you again; ye shall have justice restored unto you again; ye shall have a righteous judgment restored unto you again; and ye shall have good rewarded unto you again.

For that which ye do send out shall return unto you again, and be restored; therefore, the word restoration more fully condemneth the sinner, and justifieth him not at all.

Alma 42

- 1 És most, fiam, úgy látom, hogy van még valami, ami nyugtalanítja az elmédet, amit nem tudsz megérteni – és ez Isten igazságosságát illeti, a bűnös büntetésének tekintetében; mert azt próbálsz gondolni, hogy igazságtalanság a bűnöst egy nyomorúságos állapotnak kiszolgáltatni.
- 2 Most íme, fiam, el fogom magyarázni neked ezt a dolgot. Mert íme, miután az Úristen első szüleinket elküldte az Éden kertjéből, hogy műveljék a földet, amelyből vétettek – igen, kiűzte az embert, és az Éden kertjének keleti végébe kerubokat és egy minden irányban forgó lángpallost állított, hogy őrizzék az élet fáját –
- 3 Most látjuk, hogy az ember olyan lett, mint Isten, ismervén a jót és a gonoszt; és az Úristen azért, hogy az ember ne nyújtsa ki kezét, és ne vegyen az élet fájának gyümölcséből is, és abból evén örökké éljen, odahelyezte a kerubokat és a lángpallost, hogy ne vegyen a gyümölcsből –
- 4 És így látjuk, hogy idő adatott az embernek arra, hogy bűnbánatot tartson, igen, egy próbatételi idő, idő arra, hogy bűnbánatot tartson és Istent szolgálja.
- 5 Mert íme, ha Ádám rögtön kinyújtotta volna kezét, és vett volna az élet fájáról, akkor örökké élt volna, Isten szava szerint, és nem lett volna ideje a bűnbánatra; igen, és akkor Isten szava is érvénytelen lett volna, és megghiúsult volna a szabadulás nagyszerű terve.
- 6 De íme, az embernek ki lett jelölve a halál – ezért amint az élet fájától elvágták útjukat, úgy lesznek kivágva a föld színéről is – és örökre elveszett lett az ember, igen, bukott emberek lettek.
- 7 És most ebből látod, hogy első szüleink fizikailag és lelkileg is kivágattak az Úr színe elől; és így látjuk, hogy ki lettek szolgáltatva saját akaratuk követésének.
- 8 Most íme, nem volt helyénvaló, hogy megszabaduljon az ember ettől az időleges haláltól, mert ez megsemmisítette volna a boldogság nagyszerű tervét.

Alma 42

And now, my son, I perceive there is somewhat more which doth worry your mind, which ye cannot understand—which is concerning the justice of God in the punishment of the sinner; for ye do try to suppose that it is injustice that the sinner should be consigned to a state of misery.

Now behold, my son, I will explain this thing unto thee. For behold, after the Lord God sent our first parents forth from the garden of Eden, to till the ground, from whence they were taken—yea, he drew out the man, and he placed at the east end of the garden of Eden, cherubim, and a flaming sword which turned every way, to keep the tree of life—

Now, we see that the man had become as God, knowing good and evil; and lest he should put forth his hand, and take also of the tree of life, and eat and live forever, the Lord God placed cherubim and the flaming sword, that he should not partake of the fruit—

And thus we see, that there was a time granted unto man to repent, yea, a probationary time, a time to repent and serve God.

For behold, if Adam had put forth his hand immediately, and partaken of the tree of life, he would have lived forever, according to the word of God, having no space for repentance; yea, and also the word of God would have been void, and the great plan of salvation would have been frustrated.

But behold, it was appointed unto man to die—therefore, as they were cut off from the tree of life they should be cut off from the face of the earth—and man became lost forever, yea, they became fallen man.

And now, ye see by this that our first parents were cut off both temporally and spiritually from the presence of the Lord; and thus we see they became subjects to follow after their own will.

Now behold, it was not expedient that man should be reclaimed from this temporal death, for that would destroy the great plan of happiness.

- 9 Ezért mivel a lélek soha nem halhat meg, és a bukás nemcsak lelki, de időleges halált is hozott az egész emberiségre, vagyis ki lettek vágva az Úr jelenlétéből, ajánlatos volt, hogy az emberiség megszabaduljon ettől a lelki haláltól.
- 10 Ezért mivel természetüknél fogva testivé, érzékivé és ördögivé lettek, ez a próbatételi állapot a felkészülés állapota lett számukra; egy felkészülési állapot lett.
- 11 És most emlékezz rá, fiam, hogy ha nem lett volna a megváltás terve, (ha félre lett volna téve) akkor nyomban halálukkor nyomorulttá lett volna a lelkük, mivel ki lettek vágva az Úr színe elől.
- 12 És most nem volt mód az emberek megszabadítására ettől az elbukott állapottól, melyet saját engedetlensége miatt vont magára az ember;
- 13 Az igazságosság szerint a megváltás terve tehát csak az ember bűnbánatának feltételével valósulhatott meg ebben a próbatételi állapotban, igen, ebben az előkészítő állapotban; mert ha nem lennének ezek a feltételek, akkor az irgalom csak úgy léphetne érvénybe, hogy megsemmisítené az igazságosság munkáját. Most, az igazságosság munkája nem semmisíthető meg; mert ha így lenne, akkor Isten megszűnne Isten lenni.
- 14 És így láthatjuk, hogy az egész emberiség elbukott volt, és az igazságosság, igen, Isten igazságosságának a markában voltak, mely annak szolgáltatta ki őket, hogy örökre ki legyenek vágva a színe elől.
- 15 És most, az irgalom tervét csak egy engesztelés meghozatalával lehetett megvalósítani; Isten tehát maga hoz engesztelést a világ bűneiért, hogy megvalósítsa az irgalom tervét, hogy kielégítse az igazságosság követelményeit, hogy Isten egy tökéletes, igazságos Isten legyen, és irgalmas Isten is.
- 16 Most, a bűnbánat nem jöhetne el az emberekhez, ha nem lenne büntetés, amely olyan örökre szóló, mint a lélek élete, és amely ellentétben áll a boldogság tervével, amely akárcsak a lélek élete szintén örökre szóló.
- 17 Most, hogyan tarthatna bűnbánatot az ember, ha nem követne el bűnt? Hogyan követhetne el bűnt, ha nem lenne törvény? Hogyan lehetne törvény, ha nem lenne büntetés?

Therefore, as the soul could never die, and the fall had brought upon all mankind a spiritual death as well as a temporal, that is, they were cut off from the presence of the Lord, it was expedient that mankind should be reclaimed from this spiritual death.

Therefore, as they had become carnal, sensual, and devilish, by nature, this probationary state became a state for them to prepare; it became a preparatory state.

And now remember, my son, if it were not for the plan of redemption, (laying it aside) as soon as they were dead their souls were miserable, being cut off from the presence of the Lord.

And now, there was no means to reclaim men from this fallen state, which man had brought upon himself because of his own disobedience;

Therefore, according to justice, the plan of redemption could not be brought about, only on conditions of repentance of men in this probationary state, yea, this preparatory state; for except it were for these conditions, mercy could not take effect except it should destroy the work of justice. Now the work of justice could not be destroyed; if so, God would cease to be God.

And thus we see that all mankind were fallen, and they were in the grasp of justice; yea, the justice of God, which consigned them forever to be cut off from his presence.

And now, the plan of mercy could not be brought about except an atonement should be made; therefore God himself atoneth for the sins of the world, to bring about the plan of mercy, to appease the demands of justice, that God might be a perfect, just God, and a merciful God also.

Now, repentance could not come unto men except there were a punishment, which also was eternal as the life of the soul should be, affixed opposite to the plan of happiness, which was as eternal also as the life of the soul.

Now, how could a man repent except he should sin? How could he sin if there was no law? How could there be a law save there was a punishment?

18 Most ki lett jelölve egy büntetés, és adatott egy igazságos törvény, mely lelkiismeret-furdalást hozott az embernek.

19 Most, ha nem adatna törvény – hogy ha egy férfi gyilkol, akkor meg fog halni – akkor félne-e attól, hogy meghal, ha gyilkol?

20 És így ha nem adatna törvény a bűn ellen, akkor az emberek nem félnének bűnt elkövetni.

21 És ha nem adatna törvény, akkor mit tehetne az igazságosság, vagy akár az irgalom is akkor, ha az emberek bűnt követnek el, mivel nem formálnának jogot a teremtményre?

22 De adatott törvény, és ki van jelölve egy büntetés, és adva van a bűnbánat; mely bűnbánat irgalomra formál jogot; máskülönben az igazságosság formál jogot a teremtményre, és hajtja végre a törvényt, és a törvény szabja ki a büntetést; mert ha nem így lenne, akkor megsemmisülnének az igazságosság cselekedetei, és Isten megszűnne Istennek lenni.

23 De Isten nem szűnik meg Istennek lenni, és az irgalom jogot formál a töredelmesekre, és az irgalom az engesztelés miatt jön el; és az engesztelés véghezviszi a halottak feltámadását; és a halottak feltámadása visszaviszi az embereket Isten színe elé; és így visszaállítatnak az ő színe elé, hogy cselekedeteik szerint, a törvény és az igazságosság szerint megítéltesenek.

24 Mert íme, az igazságosság minden követelményét gyakorolja, és az irgalom is jogot formál mindarra, ami a sajátja; és így csak az igazán töredelmesek szabadulnak meg.

25 Mi dolog? Azt gondolod, hogy az irgalom meglophatja az igazságosságot? Azt mondom neked, hogy nem, még egy hajszállal sem. Ha ez így lenne, akkor Isten megszűnnék Istennek lenni.

26 És így valósítja meg Isten az ő nagyszerű és örök céljait, amelyek a világ megalapítása óta el vannak készítve. És így jön létre az emberek szabadulása és megváltása, és a pusztulásuk és a nyomorúságuk is.

27 Ezért, fiam, aki jönni akar, az jöhet és szabadon vehet az élet vizéből; és aki nem akar jönni, az nincs rákényszerítve, hogy jöjjön; de az utolsó napon az tettei szerint állítatik vissza hozzá.

Now, there was a punishment affixed, and a just law given, which brought remorse of conscience unto man.

Now, if there was no law given—if a man murdered he should die—would he be afraid he would die if he should murder?

And also, if there was no law given against sin men would not be afraid to sin.

And if there was no law given, if men sinned what could justice do, or mercy either, for they would have no claim upon the creature?

But there is a law given, and a punishment affixed, and a repentance granted; which repentance, mercy claimeth; otherwise, justice claimeth the creature and executeth the law, and the law inflicteth the punishment; if not so, the works of justice would be destroyed, and God would cease to be God.

But God ceaseth not to be God, and mercy claimeth the penitent, and mercy cometh because of the atonement; and the atonement bringeth to pass the resurrection of the dead; and the resurrection of the dead bringeth back men into the presence of God; and thus they are restored into his presence, to be judged according to their works, according to the law and justice.

For behold, justice exerciseth all his demands, and also mercy claimeth all which is her own; and thus, none but the truly penitent are saved.

What, do ye suppose that mercy can rob justice? I say unto you, Nay; not one whit. If so, God would cease to be God.

And thus God bringeth about his great and eternal purposes, which were prepared from the foundation of the world. And thus cometh about the salvation and the redemption of men, and also their destruction and misery.

Therefore, O my son, whosoever will come may come and partake of the waters of life freely; and whosoever will not come the same is not compelled to come; but in the last day it shall be restored unto him according to his deeds.

28 Ha gonoszság megtételére vágyott, és nem tartott bűnbánatot napjai során, akkor íme, baj tétetik majd vele, az isteni visszaállítás szerint.

29 És most fiam, azt szeretném, ha nem engednéd, hogy tovább nyugtalanítsanak téged ezek a dolgok, és csak azt engednéd, hogy a bűneid nyugtalanítsanak, azzal a nyugtalansággal, mely bűnbánathoz visz le téged.

30 Ó fiam, szeretném, ha nem tagadnád többé Isten igazságosságát. A legkisebb mértékben se próbáld magad azzal mentegeni bűneid alól, hogy Isten igazságosságát tagadod; hanem inkább engedd, hogy Isten igazságossága, és az ő irgalma, és az ő hosszútűrése teljes befolyást gyakoroljon a szívedben; és engedd, hogy ez porig vigyen le téged az alázatosságban.

31 És most, Ó fiam, arra hívott el téged Isten, hogy az ígét prédikáld ennek a népnek. És most fiam, menj utadra, prédikáld az ígét igaz módon és megfontoltan, hogy bűnbánatra vezethess lelkeket, hogy az irgalom nagyszerű terve jogot formálhasson rájuk. És adja Isten, hogy szavaim szerint történjen veled. Ámen.

If he has desired to do evil, and has not repented in his days, behold, evil shall be done unto him, according to the restoration of God.

And now, my son, I desire that ye should let these things trouble you no more, and only let your sins trouble you, with that trouble which shall bring you down unto repentance.

O my son, I desire that ye should deny the justice of God no more. Do not endeavor to excuse yourself in the least point because of your sins, by denying the justice of God; but do you let the justice of God, and his mercy, and his long-suffering have full sway in your heart; and let it bring you down to the dust in humility.

And now, O my son, ye are called of God to preach the word unto this people. And now, my son, go thy way, declare the word with truth and soberness, that thou mayest bring souls unto repentance, that the great plan of mercy may have claim upon them. And may God grant unto you even according to my words. Amen.

Alma 43

- 1 És most lőn, hogy Alma fiai elmentek a nép közé, hogy prédikálják nekik az igét. És maga Alma sem tudott nyugton maradni, és ő is elment.
- 2 Most nem mondunk többet a prédikálásukról, csak azt, hogy az igét prédikálták, és az igazságot, a prófétálás és a kinyilatkoztatás lelke szerint; és Istennek azon szent rendje szerint prédikáltak, mely által elhívták őket.
- 3 És most visszatérek a nefiták és a lámániták közötti háborúk beszámolójához, a bírák uralmának tizennyolcadik évében.
- 4 Mert íme lőn, hogy a zorámiták lámánitákká lettek; a tizennyolcadik év kezdetén tehát azt látta a nefiták népe, hogy rájuk törnek a lámániták; ezért előkészületeket tettek a háborúra; igen, Jerson földjén összegyűjtötték a seregeiket.
- 5 És lőn, hogy ezrével jöttek a lámániták; és bejöttek Antiónum földjére, mely a zorámiták földje; és egy Zerahemna nevű férfi volt a vezérük.
- 6 És most, mivel az amalekiták természete gonoszabb és gyilkosabb volt, mint önmagukban véve a lámánitáké, Zerahemna főkapitányokat nevezett ki a lámániták fölé, és ezek mind amalekiták és zorámiták voltak.
- 7 És ezt azért tette, hogy megőrizze a nefiták elleni gyűlöletüket, hogy hatalma alá hajtva őket véghezvigye a terveit.
- 8 Mert íme, az volt a terve, hogy a lámánitákat haragra serkenti a nefiták ellen; ezt azért tette, hogy nagy hatalmat bitoroljon felettük, és azért is, hogy hatalomra tegyen szert a nefiták felett azáltal, hogy rabságba hajtja őket.
- 9 És most, a nefiták szándéka az volt, hogy tartani fogják földjeiket, és házaikat, és a feleségeiket és a gyermekeiket, hogy megóvhassák őket ellenségeik kezétől; és azért is, hogy megóvhassák a jogaikat és a kiváltságaikat. Igen, és a szabadságukat is, hogy kiváltságaik szerint hódolhassanak Istennek.

Alma 43

And now it came to pass that the sons of Alma did go forth among the people, to declare the word unto them. And Alma, also, himself, could not rest, and he also went forth.

Now we shall say no more concerning their preaching, except that they preached the word, and the truth, according to the spirit of prophecy and revelation; and they preached after the holy order of God by which they were called.

And now I return to an account of the wars between the Nephites and the Lamanites, in the eighteenth year of the reign of the judges.

For behold, it came to pass that the Zoramites became Lamanites; therefore, in the commencement of the eighteenth year the people of the Nephites saw that the Lamanites were coming upon them; therefore they made preparations for war; yea, they gathered together their armies in the land of Jershon.

And it came to pass that the Lamanites came with their thousands; and they came into the land of Antionum, which is the land of the Zoramites; and a man by the name of Zerahemnah was their leader.

And now, as the Amalekites were of a more wicked and murderous disposition than the Lamanites were, in and of themselves, therefore, Zerahemnah appointed chief captains over the Lamanites, and they were all Amalekites and Zoramites.

Now this he did that he might preserve their hatred towards the Nephites, that he might bring them into subjection to the accomplishment of his designs.

For behold, his designs were to stir up the Lamanites to anger against the Nephites; this he did that he might usurp great power over them, and also that he might gain power over the Nephites by bringing them into bondage.

And now the design of the Nephites was to support their lands, and their houses, and their wives, and their children, that they might preserve them from the hands of their enemies; and also that they might preserve their rights and their privileges, yea, and also their liberty, that they might worship God according to their desires.

- 10 Mert tudták, hogy ha a lámániták kezébe kerülnek, akkor a lámániták elpusztítják azt, aki lélekben és igazságban hódol az igaz és élő Istennek.
- 11 Igen, és ismerték a lámániták végtelen gyűlöletét is testvéreik iránt, akik Anti-Nefi-Lehi népe voltak, és akiket Ammon népének neveztek – és ez a nép nem volt hajlandó fegyvert fogni, igen, szövetségre léptek, és nem voltak hajlandók megszegni azt – tehát ha ők a lámániták kezébe kerülnének, akkor elpusztulnának.
- 12 És a nefiták nem voltak hajlandók megengedni, hogy elpusztuljanak; földeket adtak tehát nekik örökségül.
- 13 És Ammon népe javainak nagy részét a nefitáknak adta, seregeik fenntartására; és így a nefiták arra kényszerültek, hogy egyedül álljanak ellen azon lámánitáknak, akik Lámánnak és Lemuelnek, és Ismáel fiainak a leszármazottai voltak, és mindazoknak, akik a nefitáktól elszakadtak, akik amalekiták és zorámiták, valamint Noé papjainak a leszármazottai voltak.
- 14 Most azok a leszármazottak majdnem olyan számosak voltak, mint a nefiták; és így a nefiták arra kényszerültek, hogy testvéreik ellen hadakozzanak, és még vérüket is ontsák.
- 15 És lőn, hogy mivel a lámánita seregek összegyűltek Antiónum földjén, íme, a nefita seregek fel voltak készülve arra, hogy Jerson földjén megütközzenek velük.
- 16 Most, a nefiták vezére, vagyis az a férfi, akit főkapitánynak neveztek ki a nefiták felett – most a főkapitány vette át a parancsnokságot a nefiták minden serege felett – és az ő neve Moróni volt;
- 17 És Moróni vette át az egész parancsnokságot, és háborúik irányítását. És még csak huszonöt éves volt, amikor kinevezték főkapitánynak a nefiták seregei felett.
- 18 És lőn, hogy Jerson határában megütközött a lámánitákkal; és emberei kardokkal, és handsárokka-
kkal, és mindenféle harci fegyverekkel voltak felfegyverezve.

For they knew that if they should fall into the hands of the Lamanites, that whosoever should worship God in spirit and in truth, the true and the living God, the Lamanites would destroy.

Yea, and they also knew the extreme hatred of the Lamanites towards their brethren, who were the people of Anti-Nephi-Lehi, who were called the people of Ammon—and they would not take up arms, yea, they had entered into a covenant and they would not break it—therefore, if they should fall into the hands of the Lamanites they would be destroyed.

And the Nephites would not suffer that they should be destroyed; therefore they gave them lands for their inheritance.

And the people of Ammon did give unto the Nephites a large portion of their substance to support their armies; and thus the Nephites were compelled, alone, to withstand against the Lamanites, who were a compound of Laman and Lemuel, and the sons of Ishmael, and all those who had dissented from the Nephites, who were Amalekites and Zoramites, and the descendants of the priests of Noah.

Now those descendants were as numerous, nearly, as were the Nephites; and thus the Nephites were obliged to contend with their brethren, even unto bloodshed.

And it came to pass as the armies of the Lamanites had gathered together in the land of Antionum, behold, the armies of the Nephites were prepared to meet them in the land of Jershon.

Now, the leader of the Nephites, or the man who had been appointed to be the chief captain over the Nephites—now the chief captain took the command of all the armies of the Nephites—and his name was Moroni;

And Moroni took all the command, and the government of their wars. And he was only twenty and five years old when he was appointed chief captain over the armies of the Nephites.

And it came to pass that he met the Lamanites in the borders of Jershon, and his people were armed with swords, and with cimeters, and all manner of weapons of war.

19 És amikor a lámániták seregei látták, hogy Nefi népe, vagyis inkább hogy Moróni mellvértékkel, és pajzsokkal, igen, és még fejüket is védő sisakokkal látta el népét, és vastag ruhába is voltak öltözve –

20 Most, Zerahemna serege nem volt felkészülve semmi ilyen dologgal, csak a kardjaik, és a handzsárjaik, és az íjaik és a nyilaik, a köveik és a parittyáik voltak; és az ágyékukat övező bőrtől eltekintve mezítelenek voltak; igen, a zorámitákat és az amalekitákat kivéve mind mezítelenek voltak;

21 És nem voltak sem mellvértékkel, sem pajzsokkal felfegyverkezve – nagyon féltek tehát a nefiták seregtől, azok fegyverzete miatt, annak ellenére, hogy sokkal nagyobb számban voltak, mint a nefiták.

22 Íme, most lőn, hogy nem mertek Jerson határában a nefiták ellen jönni; ezért Antiónum földjéről elvonultak a vadonba, és a vadonban körbe a Sidon folyó forrása felé vették útjukat, hogy Manti földjére érhessenek és birtokba vehessék azt a földet; mert nem gondolták, hogy Moróni seregei tudni fogják, merre mentek.

23 De lőn, hogy amint elvonultak a vadonba, Moróni kémeket küldött a vadonba, hogy figyeljék táborukat; és emellett Moróni, aki tudott Alma próféciáiról, elküldött hozzá egyes férfiakat, azt kérvén tőle, hogy kérdezze meg az Urat, merre menjenek a nefiták seregei, hogy megvédjék magukat a lámániták ellen.

24 És lőn, hogy az Úr szava eljött Almához, és Alma közölte Moróni követivel, hogy a lámánita seregek éppen körbe menetelnek a vadonban, hogy Manti földjére jöjjenek át, hogy támadást indíthassanak a nép gyengébb része ellen. És ezek a követek elmentek és átadták Moróninak az üzenetet.

And when the armies of the Lamanites saw that the people of Nephi, or that Moroni, had prepared his people with breastplates and with arm-shields, yea, and also shields to defend their heads, and also they were dressed with thick clothing—

Now the army of Zerahemnah was not prepared with any such thing; they had only their swords and their cimeters, their bows and their arrows, their stones and their slings; and they were naked, save it were a skin which was girded about their loins; yea, all were naked, save it were the Zoramites and the Amalekites;

But they were not armed with breastplates, nor shields—therefore, they were exceedingly afraid of the armies of the Nephites because of their armor, notwithstanding their number being so much greater than the Nephites.

Behold, now it came to pass that they durst not come against the Nephites in the borders of Jershon; therefore they departed out of the land of Antionum into the wilderness, and took their journey round about in the wilderness, away by the head of the river Sidon, that they might come into the land of Manti and take possession of the land; for they did not suppose that the armies of Moroni would know whither they had gone.

But it came to pass, as soon as they had departed into the wilderness Moroni sent spies into the wilderness to watch their camp; and Moroni, also, knowing of the prophecies of Alma, sent certain men unto him, desiring him that he should inquire of the Lord whither the armies of the Nephites should go to defend themselves against the Lamanites.

And it came to pass that the word of the Lord came unto Alma, and Alma informed the messengers of Moroni, that the armies of the Lamanites were marching round about in the wilderness, that they might come over into the land of Manti, that they might commence an attack upon the weaker part of the people. And those messengers went and delivered the message unto Moroni.

- 25 Most Moróni, miután seregének egy részét Jerson földjén hagyta attól tartva, hogy a lámániták egy része bejön arra a földre és elfoglalja a várost, vette seregének maradék részét, és átvonult Manti földjére.
- 26 És az egész népet összehívatta az országnak abban a szegletében, hogy harcoljanak a lámániták ellen, hogy védjék meg földjeiket és országukat, jogaikat és szabadságaikat; fel voltak tehát készülve a lámániták eljövetelének idejére.
- 27 És lőn, hogy Moróni meghagyta seregének, hogy rejtőzzenek el a Sidon folyó partjához közeli völgyben, mely a Sidon folyótól nyugatra volt a vadonban.
- 28 És Moróni körös-körül kémeket helyezett el, hogy tudhassa, mikor jön a lámániták tábora.
- 29 És most, mivel Moróni ismerte a lámániták szándékát; hogy szándékukban áll elpusztítani a testvéreiket, vagy leigázni és rabságba hajtani őket, hogy saját maguknak királyságot alapíthassanak az egész ország területén;
- 30 És azt is tudta, hogy a nefitáknak csak az a kívánságuk, hogy megőrizték a földjeiket, és a szabadságaikat, és az egyházukat; úgy gondolta tehát, nem bűn az, ha csellel védi meg őket; kémei által megtudta tehát, hogy melyik útra térnek majd rá a lámániták.
- 31 Kettéosztotta tehát a seregét, és egy részét átvitte a völgybe, és elrejtette őket a keleti részen, és a Ripla dombtól délre.
- 32 És a maradékot a nyugati völgyben rejtette el, a Sidon folyótól nyugatra, és így le egészen Manti földjének határáig.
- 33 És miután így kívánsága szerint elhelyezte a seregét, fel volt készülve a lámánitákkal való találkozásra.
- 34 És lőn, hogy a lámániták feljöttek azon domb északi részénél, ahol Moróni seregének egy része rejtőzött.

Now Moroni, leaving a part of his army in the land of Jershon, lest by any means a part of the Lamanites should come into that land and take possession of the city, took the remaining part of his army and marched over into the land of Manti.

And he caused that all the people in that quarter of the land should gather themselves together to battle against the Lamanites, to defend their lands and their country, their rights and their liberties; therefore they were prepared against the time of the coming of the Lamanites.

And it came to pass that Moroni caused that his army should be secreted in the valley which was near the bank of the river Sidon, which was on the west of the river Sidon in the wilderness.

And Moroni placed spies round about, that he might know when the camp of the Lamanites should come.

And now, as Moroni knew the intention of the Lamanites, that it was their intention to destroy their brethren, or to subject them and bring them into bondage that they might establish a kingdom unto themselves over all the land;

And he also knowing that it was the only desire of the Nephites to preserve their lands, and their liberty, and their church, therefore he thought it no sin that he should defend them by stratagem; therefore, he found by his spies which course the Lamanites were to take.

Therefore, he divided his army and brought a part over into the valley, and concealed them on the east, and on the south of the hill Riplah;

And the remainder he concealed in the west valley, on the west of the river Sidon, and so down into the borders of the land Manti.

And thus having placed his army according to his desire, he was prepared to meet them.

And it came to pass that the Lamanites came up on the north of the hill, where a part of the army of Moroni was concealed.

- 35 És amikor a lámániták elhagyták a Ripla dombot és a völgybe értek, és elkezdtek átkelni a Sidon folyón, akkor a domb déli részénél elrejtett sereg, melyet egy Lehi nevű ember vezetett, – és ő előrehozta a seregét – és a keleti részen hátulról bekerítette a lámánitákat.
- 36 És lőn, hogy amikor a lámániták látták, hogy a nefiták hátba támadják őket, megfordultak és hadakozni kezdtek Lehi seregével.
- 37 És munkálkodott a halál mindkét oldalon. De borzalmasabb volt a lámániták oldalán, mert azok mezítelensége ki volt téve a nefiták kardjai és handszárjai kemény ütéseinnek, melyek halált osztottak majdnem minden csapásnál.
- 38 Míg másrésről a nefiták közül csak itt-ott esett el egy-egy ember, a lámániták kardjai és a vérvesztés miatt – mivel fel voltak vértezve testük nemesebb részeit illetően – vagyis testük létfontosságú részei mellvértkekkel, és pajzsokkal és sisakokkal fel voltak vértezve a lámániták csapásai ellen; és így a nefiták folytatták a halál munkáját a lámániták között.
- 39 És lőn, hogy a lámániták megijedtek a közöttük lévő nagy pusztítás miatt, olyannyira, hogy menekülni kezdtek a Sidon folyó felé.
- 40 És Lehi és emberei üldözték őket; és Lehi a Sidon vizébe űzte őket, és átkeltek a Sidon vizén. És Lehi a Sidon folyó partján megállította a seregeit, hogy ne keljenek át.
- 41 És lőn, hogy Moróni és serege a völgyben szembe találkozott a lámánitákkal, a Sidon folyó másik oldalán, és rájuk törtek és gyilkolni kezdték őket.
- 42 És a lámániták ismét menekültek! Most már előlük, Manti földje felé; és ott ismét Moróni seregével találkoztak szembe.
- 43 Most ebben a helyzetben rendkívül harcoltak a lámániták; igen, soha senki nem látta még a lámánitákat ilyen rendkívül nagy erővel és bátorsággal harcolni. Nem, kezdettől fogva sem.

And as the Lamanites had passed the hill Riplah, and came into the valley, and began to cross the river Sidon, the army which was concealed on the south of the hill, which was led by a man whose name was Lehi, and he led his army forth and encircled the Lamanites about on the east in their rear.

And it came to pass that the Lamanites, when they saw the Nephites coming upon them in their rear, turned them about and began to contend with the army of Lehi.

And the work of death commenced on both sides, but it was more dreadful on the part of the Lamanites, for their nakedness was exposed to the heavy blows of the Nephites with their swords and their cimeters, which brought death almost at every stroke.

While on the other hand, there was now and then a man fell among the Nephites, by their swords and the loss of blood, they being shielded from the more vital parts of the body, or the more vital parts of the body being shielded from the strokes of the Lamanites, by their breastplates, and their armshields, and their head-plates; and thus the Nephites did carry on the work of death among the Lamanites.

And it came to pass that the Lamanites became frightened, because of the great destruction among them, even until they began to flee towards the river Sidon.

And they were pursued by Lehi and his men; and they were driven by Lehi into the waters of Sidon, and they crossed the waters of Sidon. And Lehi retained his armies upon the bank of the river Sidon that they should not cross.

And it came to pass that Moroni and his army met the Lamanites in the valley, on the other side of the river Sidon, and began to fall upon them and to slay them.

And the Lamanites did flee again before them, towards the land of Manti; and they were met again by the armies of Moroni.

Now in this case the Lamanites did fight exceedingly; yea, never had the Lamanites been known to fight with such exceedingly great strength and courage, no, not even from the beginning.

44 És a zoramíták és az amalekiták lelkesítették őket, akik a főkapitányaik és a vezetőik voltak, valamint Zerahemna, aki a főkapitányuk volt, vagyis a fő vezetőjük és parancsnokuk; igen, sárkányokként harcoltak, és sok nefitát megöltek a kezeik, igen, mert sokak sisakját kettévágták, és sokak mellvértjét átszúrták, és sokak karját levágták; és így vágták a nefitákat ádáz haragjukban a lámániták.

45 A nefitákat azonban jobb cél lelkesítette, mert ők nem uralomért vagy hatalomért harcoltak, hanem az otthonaikért és a szabadságaikért harcoltak, a feleségeikért és a gyermekeikért, és mindenükért, igen, hódolati rítusaikért és az egyházukért.

46 És azt tették, amiről úgy érezték, hogy olyan kötelesség, mellyel Istenüknek tartoznak; mert az Úr megmondta nekik, és megmondta az atyáiknak is: Amennyiben nem vagytok vétkesek sem az első támadásban, sem a másodikban, akkor ne hagyjátok, hogy ellenségeitek keze elpusztítson benneteket.

47 Továbbá azt mondta az Úr: Védjétek meg családjaitokat, még vér ontásával is. Azért hadakoztak tehát a nefiták a lámánitákkal, hogy megvédjék magukat, és családjaikat, és földjeiket, az országukat és jogaikat, és vallásukat.

48 És lőn, hogy amikor Moróni emberei látták a lámániták vadságát és dühét, akkor már azon voltak, hogy meghátrálnak és megfutamodnak előlük. És Moróni, látván szándékukat, elküldte hozzájuk szavaikat, és ezen gondolatokkal lelkesítette a szívüket – igen, földjeik, szabadságuk, igen, a rabságtól való mentességük gondolatával.

49 És lőn, hogy a lámániták ellen fordultak, és egységesen az Úrhoz, Istenükhöz fohászkodtak a szabadságukért, és a rabságtól való mentességükért.

50 És hatalommal kezdtek ellenállni a lámánitáknak; és még ugyanabban az órában, amikor az Úrhoz fohászkodtak a szabadságukért, a lámániták menekülni kezdtek előlük; és megfutamodtak, egészen a Sidon vizéig.

And they were inspired by the Zoramites and the Amalekites, who were their chief captains and leaders, and by Zerahemnah, who was their chief captain, or their chief leader and commander; yea, they did fight like dragons, and many of the Nephites were slain by their hands, yea, for they did smite in two many of their head-plates, and they did pierce many of their breastplates, and they did smite off many of their arms; and thus the Lamanites did smite in their fierce anger.

Nevertheless, the Nephites were inspired by a better cause, for they were not fighting for monarchy nor power but they were fighting for their homes and their liberties, their wives and their children, and their all, yea, for their rites of worship and their church.

And they were doing that which they felt was the duty which they owed to their God; for the Lord had said unto them, and also unto their fathers, that: Inasmuch as ye are not guilty of the first offense, neither the second, ye shall not suffer yourselves to be slain by the hands of your enemies.

And again, the Lord has said that: Ye shall defend your families even unto bloodshed. Therefore for this cause were the Nephites contending with the Lamanites, to defend themselves, and their families, and their lands, their country, and their rights, and their religion.

And it came to pass that when the men of Moroni saw the fierceness and the anger of the Lamanites, they were about to shrink and flee from them. And Moroni, perceiving their intent, sent forth and inspired their hearts with these thoughts—yea, the thoughts of their lands, their liberty, yea, their freedom from bondage.

And it came to pass that they turned upon the Lamanites, and they cried with one voice unto the Lord their God, for their liberty and their freedom from bondage.

And they began to stand against the Lamanites with power; and in that selfsame hour that they cried unto the Lord for their freedom, the Lamanites began to flee before them; and they fled even to the waters of Sidon.

51 Most, a lámániták többen voltak, igen, több mint kétszer annyian voltak, mint a nefiták; mindazonáltal annyira megfutamították őket, hogy egy tömegbe gyűltek a Sidon folyó partján a völgyben.

52 Moróni seregei tehát bekerítették őket, igen, még hozzá a folyó mindkét oldalán, mert íme, keleten ott voltak Lehi emberei.

53 Amikor tehát Zerahemna meglátta Lehi embereit a Sidon folyótól keletre, és Moróni seregeit a Sidon folyótól nyugatra, hogy bekerítették őket a nefiták, akkor lesújtott rájuk a rémület.

54 Most Moróni, amikor látta rémületüket, megparancsolta az embereinek, hogy hagyják abba vérüknek ontását.

Now, the Lamanites were more numerous, yea, by more than double the number of the Nephites; nevertheless, they were driven insomuch that they were gathered together in one body in the valley, upon the bank by the river Sidon.

Therefore the armies of Moroni encircled them about, yea, even on both sides of the river, for behold, on the east were the men of Lehi.

Therefore when Zerahemnah saw the men of Lehi on the east of the river Sidon, and the armies of Moroni on the west of the river Sidon, that they were encircled about by the Nephites, they were struck with terror.

Now Moroni, when he saw their terror, commanded his men that they should stop shedding their blood.

Alma 44

- 1 És lőn, hogy megálltak és egy kissé visszahúzódtak tőlük. És Moróni így szólt Zerahemnához: Lásd, Zerahemna, hogy mi nem kívánunk vért ontó emberek lenni. Tudjátok, hogy a kezünkben vagytok, mégsem kívánunk megölni benneteket.
- 2 Íme, mi nem azért jöttünk el harcolni ellenetek, hogy hatalomért ontsuk a véretek; és egyikőtöket sem kívánjuk alávetni a rabság igájának. De ti pont e célból jöttetek ellenünk; igen, és dühöseket vagytok ránk a vallásunk miatt.
- 3 De íme, látjátok, hogy velünk van az Úr; és látjátok, hogy a kezünkbe adott titeket. És most szeretném, ha megértenétek, hogy ezt a vallásunk és a Krisztusba vetett hitünk miatt tette. És most látjátok, hogy nem tudjátok elpusztítani ezen hitünket.
- 4 Most látjátok, hogy ez Isten igaz hite; igen, látjátok, hogy Isten mindaddig támogat, és megtart és megőriz minket, amíg hűségesek vagyunk hozzá, és a hitünkhöz és a vallásunkhoz; és az Úr soha nem fogja megengedni, hogy elpusztítsanak bennünket, csak akkor, ha vétekbe esünk és megtagadjuk a hitünket.
- 5 És most, Zerahemna, annak a mindenható Istennek a nevében, aki megerősítette a karjainkat, hogy hatalomra telessünk szert felettetek, megparancsolom neked, hitünk által, vallásunk által, és hódolati rítusaink által, és egyházunk által, és azon szent támogatás által, mellyel feleségeinknek és gyermekeinknek tartozunk, azon szabadság által, mely a földjeinkhez és az országunkhoz köt minket; igen, és Isten szent szavának a fenntartása által is, melynek minden boldogságunkat köszönhetjük; és minden által, mely a legkedvesebb nekünk –
- 6 Igen, és ez nem minden; megparancsolom nektek, minden olyan vágy által, melyet az életre tápláltok, hogy adjátok át nekünk a harci fegyvereitek, és mi nem fogunk véretek ontására törekedni, hanem megkíméljük az életeteket, ha utatokra mentek, és nem jöttök ismét háborúzni ellenünk.

Alma 44

And it came to pass that they did stop and withdrew a pace from them. And Moroni said unto Zerahemnah: Behold, Zerahemnah, that we do not desire to be men of blood. Ye know that ye are in our hands, yet we do not desire to slay you.

Behold, we have not come out to battle against you that we might shed your blood for power; neither do we desire to bring any one to the yoke of bondage. But this is the very cause for which ye have come against us; yea, and ye are angry with us because of our religion.

But now, ye behold that the Lord is with us; and ye behold that he has delivered you into our hands. And now I would that ye should understand that this is done unto us because of our religion and our faith in Christ. And now ye see that ye cannot destroy this our faith.

Now ye see that this is the true faith of God; yea, ye see that God will support, and keep, and preserve us, so long as we are faithful unto him, and unto our faith, and our religion; and never will the Lord suffer that we shall be destroyed except we should fall into transgression and deny our faith.

And now, Zerahemnah, I command you, in the name of that all-powerful God, who has strengthened our arms that we have gained power over you, by our faith, by our religion, and by our rites of worship, and by our church, and by the sacred support which we owe to our wives and our children, by that liberty which binds us to our lands and our country; yea, and also by the maintenance of the sacred word of God, to which we owe all our happiness; and by all that is most dear unto us—

Yea, and this is not all; I command you by all the desires which ye have for life, that ye deliver up your weapons of war unto us, and we will seek not your blood, but we will spare your lives, if ye will go your way and come not again to war against us.

7 És most, ha nem teszitek meg ezt, akkor íme, a kezünkben vagytok, és megparancsolom az embereimnek, hogy rontsanak rátok, és mérjenek halálos csapásokat a testetekre, hogy elpusztuljatok; és akkor majd meglátjuk, hogy kinek lesz hatalma ezen nép felett; igen, majd meglátjuk, hogy ki kerül rabságba.

8 És most lőn, hogy amikor Zerahemna meghallotta az elmondottakat, előjött és Moróni kezébe adta kardját és a handsárját, és az íját, és így szólt hozzá: Íme, itt vannak harci fegyvereink; át fogjuk adni neked, de nem fogjuk megengedni, hogy olyan esküt tegyünk neked, amiről tudjuk, hogy meg fogjuk szegni, és a gyermekeink is meg fogják szegni; de vedd harci fegyvereinket, és engedd meg, hogy eltávozzunk a vadonba; különben megtartjuk kardjainkat, és vagy elveszünk vagy legyőzünk.

9 Íme, nem vagyunk a ti hiteteken; nem hisszük, hogy Isten az, aki a kezetekbe adott minket; hanem úgy hisszük, hogy ravaszságod az, ami megóvott titeket a kardjainktól. Íme, a mellvértjeitek és a pajzsaitok azok, amik megóvtak benneteket.

10 És most, amikor Zerahemna bevégezte ezen szavak elmondását, Moróni visszaadta Zerahemnának a kardot és a harci fegyvereket, melyeket kapott, mondván: Íme, véget vetünk az ütközetnek.

11 Most, én nem vonhatom vissza azon szavakat, melyeket szoltam, ezért ahogy él az Úr, ti nem fogtok eltávozni, hacsak nem egy olyan esküvel távoztok, hogy nem tértek ismét vissza háborúzni ellenünk. Most, mivel a kezünkben vagytok, vagy a földre ontjuk ki a véreteket, vagy alávetitek magatokat az általam ajánlott feltételeknek.

12 És most, miután Moróni elmondta ezeket a szavakat, Zerahemnánál még mindig ott volt a kardja, és dühös volt Morónira, és előresietett, hogy megölje Morónit; de amint felemelte a kardját, íme, Moróni egyik katonája a földre ütötte azt, és az a markolatnál eltörött; és Zarahemnára is úgy ráütött, hogy lenyisszantotta a skalpját, és az a földre esett. És Zerahemna meghátrált előlük, a katonái közé.

And now, if ye do not this, behold, ye are in our hands, and I will command my men that they shall fall upon you, and inflict the wounds of death in your bodies, that ye may become extinct; and then we will see who shall have power over this people; yea, we will see who shall be brought into bondage.

And now it came to pass that when Zerahemnah had heard these sayings he came forth and delivered up his sword and his cimeter, and his bow into the hands of Moroni, and said unto him: Behold, here are our weapons of war; we will deliver them up unto you, but we will not suffer ourselves to take an oath unto you, which we know that we shall break, and also our children; but take our weapons of war, and suffer that we may depart into the wilderness; otherwise we will retain our swords, and we will perish or conquer.

Behold, we are not of your faith; we do not believe that it is God that has delivered us into your hands; but we believe that it is your cunning that has preserved you from our swords. Behold, it is your breastplates and your shields that have preserved you.

And now when Zerahemnah had made an end of speaking these words, Moroni returned the sword and the weapons of war, which he had received, unto Zerahemnah, saying: Behold, we will end the conflict.

Now I cannot recall the words which I have spoken, therefore as the Lord liveth, ye shall not depart except ye depart with an oath that ye will not return again against us to war. Now as ye are in our hands we will spill your blood upon the ground, or ye shall submit to the conditions which I have proposed.

And now when Moroni had said these words, Zerahemnah retained his sword, and he was angry with Moroni, and he rushed forward that he might slay Moroni; but as he raised his sword, behold, one of Moroni's soldiers smote it even to the earth, and it broke by the hilt; and he also smote Zerahemnah that he took off his scalp and it fell to the earth. And Zerahemnah withdrew from before them into the midst of his soldiers.

- 13 És lőn, hogy a közelben álló katona, aki le-nyisszantotta Zerahemna skalpját, hajánál fogva felvette a földről a skalpot, kardja végére tűzte azt, és kinyújtotta feléjük, hangos szóval mondván nekik:
- 14 Ahogyan ez a skalp a földre hullott, mely vezérek skalpjá, éppen úgy fogtok ti is a földre hullani, ha nem adjátok át a harci fegyvereiteket és nem távoztok a béke szövetségével.
- 15 Most sokan voltak, akiket megszállt a félelem, amikor meghallották ezeket a szavakat és meglátták a kardon lévő skalpot; és sokan előre jöttek és Moróni lábához dobták a harci fegyvereiket, és béke-szövetségre léptek. És aki szövetségre lépett, annak megengedték, hogy eltávozzon a vadonba.
- 16 Most lőn, hogy Zerahemna rendkívül fel volt háborodva, és haragra serkentette katonáinak maradékát, hogy még erőteljesebben hadakozzanak a nefiták ellen.
- 17 És most Moróni dühös volt a lámániták makacssága miatt; megparancsolta tehát a népének, hogy rontsanak rájuk és öljék meg őket. És lőn, hogy ölni kezdték őket; igen, és a lámániták a kardjaikkal és minden erejükkel harcoltak.
- 18 De íme, mezítelen bőrük és csupasz fejük ki volt téve a nefiták éles kardjainak; igen, íme, szúrták és vágták őket, igen, és rendkívül gyorsan hullottak a nefiták kardjai előtt; és kezdték elsodorni őket, ahogyan azt Moróni katonája megjövendölte.
- 19 Most Zerahemna, amikor látta, hogy nemsokára mind elpusztulnak, buzgón Morónihoz fohászzkodott, megígérve neki, hogy ő is és a népe is szövetséget köt velük, ha megkímélik a maradék életüket, hogy soha többé nem jönnek ismét háborúzni ellenük.
- 20 És lőn, hogy Moróni ismét meghagyta, hogy a halál munkája szűnjön meg a nép között. És elvette a lámánitáktól a harci fegyvereiket; és miután békeszövetségre léptek vele, megengedte, hogy eltávozzanak a vadonba.

And it came to pass that the soldier who stood by, who smote off the scalp of Zerahemnah, took up the scalp from off the ground by the hair, and laid it upon the point of his sword, and stretched it forth unto them, saying unto them with a loud voice:

Even as this scalp has fallen to the earth, which is the scalp of your chief, so shall ye fall to the earth except ye will deliver up your weapons of war and depart with a covenant of peace.

Now there were many, when they heard these words and saw the scalp which was upon the sword, that were struck with fear; and many came forth and threw down their weapons of war at the feet of Moroni, and entered into a covenant of peace. And as many as entered into a covenant they suffered to depart into the wilderness.

Now it came to pass that Zerahemnah was exceedingly wroth, and he did stir up the remainder of his soldiers to anger, to contend more powerfully against the Nephites.

And now Moroni was angry, because of the stubbornness of the Lamanites; therefore he commanded his people that they should fall upon them and slay them. And it came to pass that they began to slay them; yea, and the Lamanites did contend with their swords and their might.

But behold, their naked skins and their bare heads were exposed to the sharp swords of the Nephites; yea, behold they were pierced and smitten, yea, and did fall exceedingly fast before the swords of the Nephites; and they began to be swept down, even as the soldier of Moroni had prophesied.

Now Zerahemnah, when he saw that they were all about to be destroyed, cried mightily unto Moroni, promising that he would covenant and also his people with them, if they would spare the remainder of their lives, that they never would come to war again against them.

And it came to pass that Moroni caused that the work of death should cease again among the people. And he took the weapons of war from the Lamanites; and after they had entered into a covenant with him of peace they were suffered to depart into the wilderness.

21 Most a halottak számát nem számlálták meg, a szám nagysága miatt; igen, a nefiták és a lámániták oldalán is rendkívül nagy volt halottaik száma.

22 És lőn, hogy halottaikat a Sidon vizébe dobták, és az elsodorta, és a tenger mélyébe temette őket.

23 És a nefiták, vagyis Moróni seregei visszatértek, és visszamentek az otthonaikba és a földjeikre.

24 És így végződött a bírák Nefi népe feletti uralmának tizennyolcadik éve. És így ért véget Alma feljegyzése, mely Nefi lemezeire volt írva.

Now the number of their dead was not numbered because of the greatness of the number; yea, the number of their dead was exceedingly great, both on the Nephites and on the Lamanites.

And it came to pass that they did cast their dead into the waters of Sidon, and they have gone forth and are buried in the depths of the sea.

And the armies of the Nephites, or of Moroni, returned and came to their houses and their lands.

And thus ended the eighteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi. And thus ended the record of Alma, which was written upon the plates of Nephi.

Beszámoló Nefi népéről, valamint báborúikról és szétbúzásaikról Hélamán napjaiban, Hélamán feljegyzése szerint, melyet napjai során vezetett.

Alma 45

- 1 Íme most lőn, hogy Nefi népét rendkívül megörvendettette az, hogy az Úr ismét kiszabadította őket el-lenségeik kezéből; köszönetet mondtak tehát az Úrnak, Istenüknek; igen, és sokat böjtöltek és sokat imádkoztak, és rendkívül nagy örömmel hódoltak Istennek.
- 2 És lőn, hogy a bírák Nefi népe feletti uralmának tizenkilencedik évében Alma eljött fiához, Hélamánhoz, és ezt kérdezte tőle: Hiszed-e azon szavakat, melyeket a vezetett feljegyzéseket illetően mondtam neked?
- 3 És Hélamán azt mondta neki: Igen, hiszem.
- 4 És Alma ismét kérdezett: Hiszel-e Jézus Krisztusban, aki el fog jönni?
- 5 És ő azt mondta: Igen, minden szavadban hiszek, amit mondtál.
- 6 És Alma ismét kérdezett tőle: Be fogod-e tartani parancsolataimat?
- 7 És ő azt mondta: Igen, teljes szívemből be fogom tartani parancsolataidat.
- 8 Akkor Alma így szólt hozzá: Áldott vagy; és az Úr meg fogja adni, hogy boldogulj ezen a földön.
- 9 De íme, van valami, amiről profétálni fogok neked; de amiről profétálok neked, azt ne tudasd az emberekkel; igen, amit profétálok neked, azt egészen addig ne tudják meg az emberek, amíg a prófécia be nem teljesedik; ird le hát a szavakat, melyeket mondani fogok.
- 10 És ezek a szavak: Íme, a bennem lévő kinyilatkoztatás lelke szerint úgy látom, hogy pontosan ez a nép, a nefiták, hitetlenségbe fognak süllyedni négyszáz évvel azután, hogy Jézus Krisztus kinyilvánítja magát nekik.
- 11 Igen, és akkor háborúkat, döghalált, igen, éhínséget és vérontást látnak majd, egészen addig, míg ki nem pusztul Nefi népe –

The account of the people of Nephi, and their wars and dissensions, in the days of Helaman, according to the record of Helaman, which he kept in his days.

Alma 45

Behold, now it came to pass that the people of Nephi were exceedingly rejoiced, because the Lord had again delivered them out of the hands of their enemies; therefore they gave thanks unto the Lord their God; yea, and they did fast much and pray much, and they did worship God with exceedingly great joy.

And it came to pass in the nineteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi, that Alma came unto his son Helaman and said unto him: Believest thou the words which I spake unto thee concerning those records which have been kept?

And Helaman said unto him: Yea, I believe.

And Alma said again: Believest thou in Jesus Christ, who shall come?

And he said: Yea, I believe all the words which thou hast spoken.

And Alma said unto him again: Will ye keep my commandments?

And he said: Yea, I will keep thy commandments with all my heart.

Then Alma said unto him: Blessed art thou; and the Lord shall prosper thee in this land.

But behold, I have somewhat to prophesy unto thee; but what I prophesy unto thee ye shall not make known; yea, what I prophesy unto thee shall not be made known, even until the prophecy is fulfilled; therefore write the words which I shall say.

And these are the words: Behold, I perceive that this very people, the Nephites, according to the spirit of revelation which is in me, in four hundred years from the time that Jesus Christ shall manifest himself unto them, shall dwindle in unbelief.

Yea, and then shall they see wars and pestilences, yea, famines and bloodshed, even until the people of Nephi shall become extinct—

12 Igen, és ez azért lesz, mert hitetlenségbe süllyednek, és sötét cselekedetekbe, és szemérmertlenségekbe és mindenféle gonoszságokba esnek; igen, azt mondom neked, hogy azért, mert oly nagy világosság és tudás ellenére követnek el bűnt, igen, azt mondom neked, hogy attól a naptól kezdve még a negyedik nemzedék sem múlik el azelőtt, hogy ez a nagy gonoszság bekövetkezne.

13 És amikor eljön ez a nagy nap, íme, nagyon hamar eljön annak ideje, hogy azokat, akiket most, vagyis azok magját, akiket most Nefi népe közé számlálják, nem fogják többé Nefi népe közé számlálni.

14 De aki megmarad és nem pusztul el azon a nagy és félelmetes napon, azokat mind a lámániták közé számlálják majd, és olyanokká lesznek, mint ők, néhány kivételével, akiket az Úr tanítványainak fognak nevezni; és őket egészen addig üldözik majd a lámániták, míg ki nem pusztulnak. És most, a gonoszság miatt fog beteljesedni ez a prófécia.

15 És most lőn, hogy miután Alma elmondta ezeket a dolgokat Hélamánnak, megáldotta őt, és a többi fiait is; és a földet is megáldotta az igazlelkűeknek.

16 És azt mondta: Így szól az Úristen – Átkozott legyen a föld, igen, ez a föld, minden nemzet, nemzetség, nyelv és nép számára, mely gonoszt tesz, hogy elpusztuljon, amikor teljesen megérett; és úgy lesz, amint azt megmondtam; mert ez Isten átka és áldása ezen a földön, mert az Úr a legcsekélyebb mértékű elnézéssel sem tekinthet a bűnre.

17 És most, miután Alma elmondta ezeket a szavakat, megáldotta az egyházat. Igen, mindazokat, akik attól az időtől fogva erősen állnak a hitben.

18 És miután Alma ezt megtette, elment Zarahemla földjéről, mintha Melek földjére ment volna. És lőn, hogy többé nem hallottak felőle; és a haláláról vagy a temetéséről sem tudunk.

Yea, and this because they shall dwindle in unbelief and fall into the works of darkness, and lasciviousness, and all manner of iniquities; yea, I say unto you, that because they shall sin against so great light and knowledge, yea, I say unto you, that from that day, even the fourth generation shall not all pass away before this great iniquity shall come.

And when that great day cometh, behold, the time very soon cometh that those who are now, or the seed of those who are now numbered among the people of Nephi, shall no more be numbered among the people of Nephi.

But whosoever remaineth, and is not destroyed in that great and dreadful day, shall be numbered among the Lamanites, and shall become like unto them, all, save it be a few who shall be called the disciples of the Lord; and them shall the Lamanites pursue even until they shall become extinct. And now, because of iniquity, this prophecy shall be fulfilled.

And now it came to pass that after Alma had said these things to Helaman, he blessed him, and also his other sons; and he also blessed the earth for the righteous' sake.

And he said: Thus saith the Lord God—Cursed shall be the land, yea, this land, unto every nation, kindred, tongue, and people, unto destruction, which do wickedly, when they are fully ripe; and as I have said so shall it be; for this is the cursing and the blessing of God upon the land, for the Lord cannot look upon sin with the least degree of allowance.

And now, when Alma had said these words he blessed the church, yea, all those who should stand fast in the faith from that time henceforth.

And when Alma had done this he departed out of the land of Zarahemla, as if to go into the land of Melek. And it came to pass that he was never heard of more; as to his death or burial we know not of.

- 19 Íme, azt tudjuk, hogy igazlelkű ember volt; és az egyházban elterjedt az a mondás, hogy a Lélek ragadta fel, vagyis az Úr keze temette el úgy, mint Mózeset. De íme, a szentírások azt mondják, hogy Mózeset magához vette az Úr; és mi azt feltételezzük, hogy Almát is befogadta, amikor a Lélek által odavitetett, és ezért nem tudunk semmit a haláláról és a temetéséről.
- 20 És most, a bírák Nefi népe feletti uralma tizenkilencedik évének kezdetén lőn, hogy Hélamán elment a nép közé, hogy prédikálja nekik az igét.
- 21 Mert íme, a lámánitákkal folytatott háborúik, és a nép közötti sok kis széthúzás és zavargás miatt szűk-ségessé vált, hogy prédikálják közöttük Isten szavát, igen, és hogy egyházszerre szabályozzák a rendet.
- 22 Hélamán és testvérei elindultak tehát, hogy az egész országban ismét megalapítsák az egyházat, igen, minden városban szerte az egész országban, melyet Nefi népe birtokolt. És lőn, hogy papokat és tanítókat neveztek ki szerte az egész országban, minden gyülekezet fölé.
- 23 És most lőn, hogy miután Hélamán és testvérei papokat és tanítókat neveztek ki a gyülekezetek fölé, széthúzás támadt közöttük, és nem akarták megszívlelni Hélamánnak és testvéreinek a szavait.
- 24 Hanem szívükben felemelkedve gőgösek lettek, rendkívül nagy vagyonuk miatt; vagyonosakká lettek tehát a saját szemükben, és nem voltak hajlandók megszívlelni azok szavait, hogy járjanak egyenes derékkal Isten előtt.

Behold, this we know, that he was a righteous man; and the saying went abroad in the church that he was taken up by the Spirit, or buried by the hand of the Lord, even as Moses. But behold, the scriptures saith the Lord took Moses unto himself; and we suppose that he has also received Alma in the spirit, unto himself; therefore, for this cause we know nothing concerning his death and burial.

And now it came to pass in the commencement of the nineteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi, that Helaman went forth among the people to declare the word unto them.

For behold, because of their wars with the Lamanites and the many little dissensions and disturbances which had been among the people, it became expedient that the word of God should be declared among them, yea, and that a regulation should be made throughout the church.

Therefore, Helaman and his brethren went forth to establish the church again in all the land, yea, in every city throughout all the land which was possessed by the people of Nephi. And it came to pass that they did appoint priests and teachers throughout all the land, over all the churches.

And now it came to pass that after Helaman and his brethren had appointed priests and teachers over the churches that there arose a dissension among them, and they would not give heed to the words of Helaman and his brethren;

But they grew proud, being lifted up in their hearts, because of their exceedingly great riches; therefore they grew rich in their own eyes, and would not give heed to their words, to walk uprightly before God.

Alma 46

- 1 És lőn, hogy mindazok, akik nem akartak Hélamán és testvérei szavaira hallgatni, testvéreik ellen gyülekeztek.
- 2 És most íme, olyan rendkívül haragosak voltak, hogy elhatározták a megölésüket.
- 3 Most a testvéreikre haragvók vezetője egy nagy és erős ember volt; és Amalikiás volt a neve.
- 4 És Amalikiás szeretett volna király lenni; és azok az emberek, akik haragosak voltak, szintén azt szerették volna, hogy a királyuk legyen; és ezek nagyobb része az ország alacsonyabb bírái közül került ki, és hatalomra törekedtek.
- 5 És Amalikiás hízelgései vezették őket, hogy ha támogatják és királyukká teszik meg őt, akkor ő majd uralkodókat csinál belőlük a nép felett.
- 6 Így vezette őket Amalikiás széthúzásokhoz, Hélamán és testvérei prédikálása ellenére, igen, az egyház iránti rendkívül nagy gondoskodásuk ellenére, mert főpapok voltak az egyház felett.
- 7 És sokan voltak az egyházban, akik hittek Amalikiás hízelgő szavainak, elszakadtak tehát, még az egyháztól is; és így rendkívül ingatagok és veszélyeztetettek voltak Nefi népének az ügyei, azon nagy győzelem ellenére, melyet a lámániták felett arattak, és nagy örvendezéseik ellenére amiatt, hogy kiszabadította őket az Úr keze.
- 8 Így látjuk, mily gyorsan felejtkeznek el az emberek gyermekei az Úrról, Istenükről, igen, mily gyorsan tesznek gonoszságot, és vezeti őket félre a gonosz.
- 9 Igen, és azt a nagy gonoszságot is látjuk, amit egy nagyon gonosz ember elő tud idézni az emberek gyermekei között.

Alma 46

And it came to pass that as many as would not hear-ken to the words of Helaman and his brethren were gathered together against their brethren.

And now behold, they were exceedingly wroth, in-somuch that they were determined to slay them.

Now the leader of those who were wroth against their brethren was a large and a strong man; and his name was Amalickiah.

And Amalickiah was desirous to be a king; and those people who were wroth were also desirous that he should be their king; and they were the greater part of them the lower judges of the land, and they were seeking for power.

And they had been led by the flatteries of Amalickiah, that if they would support him and es-tablish him to be their king that he would make them rulers over the people.

Thus they were led away by Amalickiah to dissen-sions, notwithstanding the preaching of Helaman and his brethren, yea, notwithstanding their exceed-ingly great care over the church, for they were high priests over the church.

And there were many in the church who believed in the flattering words of Amalickiah, therefore they dissented even from the church; and thus were the affairs of the people of Nephi exceedingly precarious and dangerous, notwithstanding their great victory which they had had over the Lamanites, and their great rejoicings which they had had because of their deliverance by the hand of the Lord.

Thus we see how quick the children of men do for-get the Lord their God, yea, how quick to do iniquity, and to be led away by the evil one.

Yea, and we also see the great wickedness one very wicked man can cause to take place among the chil-dren of men.

- 10 Igen, látjuk, hogy Amalikiás, mivel a ravasz fortélyok embere, és a sok hízeltő szó embere volt, sok ember szívét félrevezette, hogy gonoszságot műveljenek; igen, és hogy Isten egyházának elpusztítására, valamint azon szabadság alapjának elpusztítására törekedjenek, melyet Isten megadott nekik, vagyis amely áldást az igazlelkűeknek küldött el Isten a föld színére.
- 11 És most lőn, hogy amikor Moróni, aki a nefiták se-regeinek főparancsnoka volt, hallott ezekről a szét-húzásokról, megharagudott Amalikiásra.
- 12 És lőn, hogy megszaggatta a köpenyét; és vette annak egy darabját, és ráírta: Emlékeztetőül Istenünkre, vallásunkra és szabadságunkra, és bé-kénk, asszonyainkra és gyermekeinkre – és felerősítette egy rúd végére.
- 13 És felerősítette sisakját, és mellvértjét, és pajzsait, és a derekára csatolta a fegyverzetét; és vette a rudat, melynek végén ott volt megszaggatott köpenye, (és a szabadság zászlajának nevezte azt) és földig hajtotta magát, és buzgón imádkozott Istenéhez azért, hogy a szabadság áldásai nyugodjanak a testvéreim mindad-dig, amíg lesz a keresztényeknek egy csapata, mely megmarad, hogy birtokolja a földet –
- 14 Mert így nevezték mindazokat, akik igazán hittek Krisztusban, akik Isten egyházához tartoztak – azok, akik nem tartoztak az egyházhoz.
- 15 És azok, akik az egyházhoz tartoztak, hűségesek voltak; igen, mindazok, akik igazán hittek Krisztusban, örömmel vették magukra Krisztus ne-vét, vagyis a keresztény nevet, amint őket nevezték, hitük miatt Krisztusban, aki el fog jönni.
- 16 És ezért Moróni ez alkalommal azért imádkozott, hogy a keresztények, vagyis az ország szabadságá-nak ügye nyerjen kegyet.
- 17 És lőn, hogy miután kiöntötte Istennek a lelkét, megnevezte mindazon földeket, melyek a Pusztaság földjétől délre voltak, igen, egyszóval minden földet, északon és délen is – választott földnek nevezte, és a szabadság földjének.

Yea, we see that Amalickiah, because he was a man of cunning device and a man of many flattering words, that he led away the hearts of many people to do wickedly; yea, and to seek to destroy the church of God, and to destroy the foundation of liberty which God had granted unto them, or which blessing God had sent upon the face of the land for the righteous' sake.

And now it came to pass that when Moroni, who was the chief commander of the armies of the Nephites, had heard of these dissensions, he was angry with Amalickiah.

And it came to pass that he rent his coat; and he took a piece thereof, and wrote upon it—In memory of our God, our religion, and freedom, and our peace, our wives, and our children—and he fastened it upon the end of a pole.

And he fastened on his head-plate, and his breast-plate, and his shields, and girded on his armor about his loins; and he took the pole, which had on the end thereof his rent coat, (and he called it the title of lib-erty) and he bowed himself to the earth, and he prayed mightily unto his God for the blessings of lib-erty to rest upon his brethren, so long as there should a band of Christians remain to possess the land—

For thus were all the true believers of Christ, who belonged to the church of God, called by those who did not belong to the church.

And those who did belong to the church were faithful; yea, all those who were true believers in Christ took upon them, gladly, the name of Christ, or Christians as they were called, because of their belief in Christ who should come.

And therefore, at this time, Moroni prayed that the cause of the Christians, and the freedom of the land might be favored.

And it came to pass that when he had poured out his soul to God, he named all the land which was south of the land Desolation, yea, and in fine, all the land, both on the north and on the south—A chosen land, and the land of liberty.

18 És így szólt: Isten mindaddig biztosan nem fogja engedni, hogy minket, akiket azért vetnek meg, mert Krisztus nevét magunkra vesszük, letiporjanak és elpusztítsanak, amíg saját vétkeinkkel magunkra nem vonjuk ezt.

19 És miután Moróni elmondta ezeket a szavakat, elment a nép közé, ruházatának leszakított darabját lengetve a levegőben, hogy mindenki lássa az írást, melyet a leszakított darabra írt, és hangos szóval kiáltott, mondván:

20 Íme, akik hajlandók támogatni ezt az eszmét ezen a földön, azok jöjjenek elő az Úr erejével, és lépjenek szövetségre, hogy fenntartsák jogaikat és vallásukat, hogy az Úristen megáldhassa őket.

21 És lőn, hogy miután Moróni kihirdette ezeket a szavakat, íme, mindenfelől futva jött a nép derekukra csatolt fegyverzettel, megszaggatván köntösüket annak jegyében, vagy annak szövetségeként, hogy nem hagyják el az Urat, Istenüket; vagy más szavakkal, ha áthágnák Isten parancsolatait, vagy ha vétekbe esnének, és szégyellenék magukra venni Krisztus nevét, akkor úgy szaggassa meg őket az Úr, ahogyan ők is megszaggták a köntösüket.

22 Most ez volt az a szövetség, melyet kötöttek, és Moróni lábaihoz vetették a köntöseiket, mondván: Szövetséget kötünk Istenünkkel, hogy éppen úgy pusztuljunk el, ahogyan testvéreink az északi földön, ha vétekbe esünk; igen, ellenségeink lábai elé vethet minket, éppen úgy, ahogyan lábaid elé vetettük a köntöseinket, hogy láb alá tapossanak, ha vétekbe esünk.

23 Moróni azt mondta nekik: Íme, mi Jákób magjának a maradéka vagyunk; igen, és József magjának a maradéka, akinek köpenyét sok darabra szaggatták a testvérei; igen, és most íme, emlékezzünk Isten parancsolatainak a megtartására, különben megszaggtják köntösünket a testvéreink, és börtönbe vetnek, vagy eladnak vagy megölnék minket.

And he said: Surely God shall not suffer that we, who are despised because we take upon us the name of Christ, shall be trodden down and destroyed, until we bring it upon us by our own transgressions.

And when Moroni had said these words, he went forth among the people, waving the rent part of his garment in the air, that all might see the writing which he had written upon the rent part, and crying with a loud voice, saying:

Behold, whosoever will maintain this title upon the land, let them come forth in the strength of the Lord, and enter into a covenant that they will maintain their rights, and their religion, that the Lord God may bless them.

And it came to pass that when Moroni had proclaimed these words, behold, the people came running together with their armor girded about their loins, rending their garments in token, or as a covenant, that they would not forsake the Lord their God; or, in other words, if they should transgress the commandments of God, or fall into transgression, and be ashamed to take upon them the name of Christ, the Lord should rend them even as they had rent their garments.

Now this was the covenant which they made, and they cast their garments at the feet of Moroni, saying: We covenant with our God, that we shall be destroyed, even as our brethren in the land northward, if we shall fall into transgression; yea, he may cast us at the feet of our enemies, even as we have cast our garments at thy feet to be trodden under foot, if we shall fall into transgression.

Moroni said unto them: Behold, we are a remnant of the seed of Jacob; yea, we are a remnant of the seed of Joseph, whose coat was rent by his brethren into many pieces; yea, and now behold, let us remember to keep the commandments of God, or our garments shall be rent by our brethren, and we be cast into prison, or be sold, or be slain.

24 Igen, József maradékaként őrizzük meg szabadságunkat; igen, emlékezzünk Jákób halála előtti szavaira, mert íme, ő látta, hogy József köpenye maradékanak megőriztetett egy darabja és nem foszlott szét. És ő azt mondta: Éppen úgy, ahogy fiam köntösének megőriztetett ez a maradéka, úgy fogja Isten keze fiam magjának egy maradékát is megőrizni és magához venni, míg József magjának maradéka elpusztul, éppen úgy, mint ezen köntös maradéka.

25 Most íme, ez bánattal tölti el a lelkemet; mindazonáltal öröme van lelkemnek a fiamban, magjának azon része miatt, mely Istenhez kerül.

26 Most íme, ez volt Jákób beszéde.

27 És most ki tudja, hogy József magjának nem azon maradéka fog-e majd úgy elpusztulni, mint a köpenye, akik elszakadtak tőlünk? Igen, és méghozzá mi magunk leszünk ezek, ha nem állunk erősen a Krisztusba vetett hitben.

28 És most lőn, hogy miután Moróni elmondta ezeket a szavakat, elment, és az ország minden olyan részébe is elküldetett, ahol széthúzások voltak, és összegyűjtötte mindazon embereket, akik fenn szerettek volna tartani a szabadságukat, hogy ellenálljanak Amalikiásnak és azoknak, akik elszakadtak, akiket amalikiásítáknak hívtak.

29 És lőn, hogy amikor Amalikiás látta, hogy Moróni népe számosabb, mint az amalikiásíták – és azt is látta, hogy népe kétkedik azon ügy igazságosságában, melyre vállalkoztak – attól tartva tehát, hogy nem ér cél, vette népe közül azokat, akik erre hajlandóak voltak, és elment Nefi földjére.

30 Most, Moróni úgy gondolta, nem ajánlatos, hogy a lámániták még több erősítést kapjanak; úgy gondolta tehát, hogy elvágja Amalikiás népének útját, vagyis fogja és visszahozza őket, és megöli Amalikiást; igen, mert tudta, hogy haragra serkentené ellenük a lámánitákat, és harcra indítaná őket ellenük; és tudta, hogy Amalikiás azért tenné meg ezt, hogy elérje céljait.

Yea, let us preserve our liberty as a remnant of Joseph; yea, let us remember the words of Jacob, before his death, for behold, he saw that a part of the remnant of the coat of Joseph was preserved and had not decayed. And he said—Even as this remnant of garment of my son hath been preserved, so shall a remnant of the seed of my son be preserved by the hand of God, and be taken unto himself, while the remainder of the seed of Joseph shall perish, even as the remnant of his garment.

Now behold, this giveth my soul sorrow; nevertheless, my soul hath joy in my son, because of that part of his seed which shall be taken unto God.

Now behold, this was the language of Jacob.

And now who knoweth but what the remnant of the seed of Joseph, which shall perish as his garment, are those who have dissented from us? Yea, and even it shall be ourselves if we do not stand fast in the faith of Christ.

And now it came to pass that when Moroni had said these words he went forth, and also sent forth in all the parts of the land where there were dissensions, and gathered together all the people who were desirous to maintain their liberty, to stand against Amalickiah and those who had dissented, who were called Amalickiahites.

And it came to pass that when Amalickiah saw that the people of Moroni were more numerous than the Amalickiahites—and he also saw that his people were doubtful concerning the justice of the cause in which they had undertaken—therefore, fearing that he should not gain the point, he took those of his people who would and departed into the land of Nephi.

Now Moroni thought it was not expedient that the Lamanites should have any more strength; therefore he thought to cut off the people of Amalickiah, or to take them and bring them back, and put Amalickiah to death; yea, for he knew that he would stir up the Lamanites to anger against them, and cause them to come to battle against them; and this he knew that Amalickiah would do that he might obtain his purposes.

31 Moróni úgy gondolta tehát, ajánlatos, hogy vegye a seregeit, akik összegyűltek, és felfegyverezték magukat, és szövetségre léptek, hogy megtartják a békét – és lőn, hogy vette seregét, és sátraival kivonult a vadonba, hogy elvágja Amalikiás útját a vadonban.

32 És lőn, hogy úgy tett, ahogyan azt szerette volna, és elvonult a vadonba, és megelőzte Amalikiás seregeit.

33 És lőn, hogy Amalikiás néhány emberével elmenekült, a maradék azonban Moróni kezére került, és visszavitték őket Zarahemla földjére.

34 Most Moróninak, mivel olyan ember volt, akit a főbírák és a nép hangja jelölt ki, tetszése szerint hatalma volt a nefiták seregei felett, hogy felhatalmazást teremtsen és gyakoroljon felettük.

35 És lőn, hogy megölette azokat az amalikiásitákat, akik nem voltak hajlandók szövetségre lépni, hogy támogatni fogják a szabadság ügyét, hogy fenn fognak tartani egy szabad kormányt; és csak kevesen voltak azok, akik elutasították a szabadság szövetségét.

36 És lőn, hogy az egész országban, melyet a nefiták birtokoltak, minden toronyra felvonatta a szabadság zászlaját. Így ültette el Moróni a szabadság zászlaját a nefiták között.

37 És kezdett ismét béke lenni az országban; és így majdnem a bírák uralma tizenkilencedik évének végéig fenntartották a békét az országban.

38 És Hélamán és a főpapok is rendet tartottak az egyházban; igen, méghozzá négy éven át nagy béke és öröm volt az egyházban.

39 És lőn, hogy sokan voltak, akik abban a szilárd hitben haltak meg, hogy az Úr Jézus Krisztus megváltotta a lelküket; és így örvendezve távoztak a világból.

Therefore Moroni thought it was expedient that he should take his armies, who had gathered themselves together, and armed themselves, and entered into a covenant to keep the peace—and it came to pass that he took his army and marched out with his tents into the wilderness, to cut off the course of Amalickiah in the wilderness.

And it came to pass that he did according to his desires, and marched forth into the wilderness, and headed the armies of Amalickiah.

And it came to pass that Amalickiah fled with a small number of his men, and the remainder were delivered up into the hands of Moroni and were taken back into the land of Zarahemla.

Now, Moroni being a man who was appointed by the chief judges and the voice of the people, therefore he had power according to his will with the armies of the Nephites, to establish and to exercise authority over them.

And it came to pass that whomsoever of the Amalickiahites that would not enter into a covenant to support the cause of freedom, that they might maintain a free government, he caused to be put to death; and there were but few who denied the covenant of freedom.

And it came to pass also, that he caused the title of liberty to be hoisted upon every tower which was in all the land, which was possessed by the Nephites; and thus Moroni planted the standard of liberty among the Nephites.

And they began to have peace again in the land; and thus they did maintain peace in the land until nearly the end of the nineteenth year of the reign of the judges.

And Helaman and the high priests did also maintain order in the church; yea, even for the space of four years did they have much peace and rejoicing in the church.

And it came to pass that there were many who died, firmly believing that their souls were redeemed by the Lord Jesus Christ; thus they went out of the world rejoicing.

40 És voltak néhányan, akik lázaktól haltak meg, amelyek az év bizonyos időszakában nagyon gyakoriak voltak az országban – de nem olyan nagy mértékben a lázaktól, mivel sok olyan kitűnő minőségű növény és gyökér volt, melyet Isten azért készített, hogy elhárítsa azon betegségek okát, amelyeknek az emberek az éghajlat miatt voltak kitéve –

41 De sokan voltak, akik idős kor miatt haltak meg; és akik a Krisztusba vetett hitben haltak meg, azok boldogok őbenne, ahogyan azt szükségképpen feltételeznünk kell.

And there were some who died with fevers, which at some seasons of the year were very frequent in the land—but not so much so with fevers, because of the excellent qualities of the many plants and roots which God had prepared to remove the cause of diseases, to which men were subject by the nature of the climate—

But there were many who died with old age; and those who died in the faith of Christ are happy in him, as we must needs suppose.

Alma 47

- 1 Most visszatérünk a feljegyzésünkben Amalikiáshoz és azokhoz, akik vele együtt a vadonba menekültek. Mert íme, fogta azokat, akik elmentek vele, és felment Nefi földjére a lámániták közé, és haragra serkentette a lámánitákat Nefi népe ellen, olyannyira, hogy a lámániták királya kiáltványt küldött szét szinte az egész országába, minden népe közé, hogy ismét gyűljenek össze, és menjenek harcolni a nefiták ellen.
- 2 És lőn, hogy miután a kiáltvány elment közējük, ők rendkívül féltek; igen, féltek megharagítani a királyt, és attól is féltek, hogy ha harcba mennek a nefiták ellen, akkor elveszítik az életüket. És lőn, hogy nem akartak, vagyis a legnagyobb részük nem akart engedelmeskedni a király parancsainak.
- 3 És most lőn, hogy a király felháborodott az engedetlenségükön. Amalikiásnak adta tehát a parancsnokságot seregének azon része felett, mely engedelmeskedett a parancsainak, és megparancsolta neki; menjen és kényszerítse őket fegyverbe.
- 4 Most íme, ez volt Amalikiás vágya; mert ő nagyon körmönfont ember volt, ami a gonosztetteket illeti, tervet szőtt tehát a szívében a lámániták királyának trónfosztására.
- 5 És most megkapta a parancsnokságot a lámániták azon része felett, akik kedvelték a királyt; és meg akarta nyerni azok kegyét, akik nem engedelmeskedtek; elment tehát az Onidának nevezett helyre, mert ide menekültek el a lámániták; mivel felfedezték a sereg jövetelét, és feltételezték, hogy azért jönnek, hogy elpusztítsák őket, elmenekültek tehát Onidába, a fegyverkezés helyére.
- 6 És kijelöltek egy férfit, hogy király és vezető legyen felettük, mivel szilárd elhatározással eldöntötték az elméjükben, hogy nem fogják őket rákényszeríteni, hogy a nefiták ellen menjenek.
- 7 És lőn, hogy harcra készen összegyűltek azon hegy tetején, melyet Antipásnak neveztek.

Alma 47

Now we will return in our record to Amalickiah and those who had fled with him into the wilderness; for, behold, he had taken those who went with him, and went up in the land of Nephi among the Lamanites, and did stir up the Lamanites to anger against the people of Nephi, insomuch that the king of the Lamanites sent a proclamation throughout all his land, among all his people, that they should gather themselves together again to go to battle against the Nephites.

And it came to pass that when the proclamation had gone forth among them they were exceedingly afraid; yea, they feared to displease the king, and they also feared to go to battle against the Nephites lest they should lose their lives. And it came to pass that they would not, or the more part of them would not, obey the commandments of the king.

And now it came to pass that the king was wroth because of their disobedience; therefore he gave Amalickiah the command of that part of his army which was obedient unto his commands, and commanded him that he should go forth and compel them to arms.

Now behold, this was the desire of Amalickiah; for he being a very subtle man to do evil therefore he laid the plan in his heart to dethrone the king of the Lamanites.

And now he had got the command of those parts of the Lamanites who were in favor of the king; and he sought to gain favor of those who were not obedient; therefore he went forward to the place which was called Onidah, for thither had all the Lamanites fled; for they discovered the army coming, and, supposing that they were coming to destroy them, therefore they fled to Onidah, to the place of arms.

And they had appointed a man to be a king and a leader over them, being fixed in their minds with a determined resolution that they would not be subjected to go against the Nephites.

And it came to pass that they had gathered themselves together upon the top of the mount which was called Antipas, in preparation to battle.

- 8 Most Amalikiásnak nem volt szándékában a király parancsai szerint megütközni velük; de íme, az volt a szándéka, hogy elnyeri a lámániták seregeinek kegyét, hogy az élükre helyezhesse magát, hogy megfoszthassa trónjától a királyt és birtokba vehesse a királyságot.
- 9 És íme, lőn, hogy meghagyta seregének, hogy verjék fel sátraikat abban a völgyben, mely közel volt Antipás hegyéhez.
- 10 És lőn, hogy amikor éjszaka lett, titkos követséget küldött Antipás hegyére, és azt kívánta, hogy a hegyen lévők vezére, akinek Lehonti volt a neve, jöjjön le a hegy lábához, mert beszélni kívánt vele.
- 11 És lőn, hogy amikor Lehonti megkapta az üzenetet, nem mert lemenni a hegy lábához. És lőn, hogy Amalikiás ismét küldött hozzá, másodszor is, kérvén tőle, hogy jöjjön le. És lőn, hogy Lehonti nem akart és ő harmadszor is küldött.
- 12 És lőn, hogy amikor Amalikiás rájött, hogy nem tudja rávenni Lehontit, hogy lejöjjön a hegyről, akkor ő ment fel a hegyre, Lehonti táborának a közelébe; és ismét, negyedszer is elküldte Lehontinak az üzenetét, és kérte, hogy jöjjön le, és hozza magával a testőreit.
- 13 És lőn, hogy amikor Lehonti testőreivel lejött Amalikiáshoz, Amalikiás azt kérte tőle, hogy éjnek idején jöjjön le seregével, és vegye körül táboraikban azokat az embereket, akik felett parancsnokságot adott neki a király, és azt mondta neki, hogy Lehonti kezébe adja őket, ha az megteszi őt (Amalikiást) az egész sereg alvezérének.
- 14 És lőn, hogy Lehonti lejött az embereivel, és bekerítette Amalikiás embereit, úgyhogy amire azok napfelkeltekor felébredtek, Lehonti csapatai már be is kerítették őket.
- 15 És lőn, hogy amikor látták, hogy be vannak kerítve, könyörögtek Amalikiásnak, hogy engedje meg, hogy testvéreikhez csatlakozzanak, hogy ne pusztuljanak el. És pont ez volt az a dolog, amit Amalikiás akart.

Now it was not Amalickiah's intention to give them battle according to the commandments of the king; but behold, it was his intention to gain favor with the armies of the Lamanites, that he might place himself at their head and dethrone the king and take possession of the kingdom.

And behold, it came to pass that he caused his army to pitch their tents in the valley which was near the mount Antipas.

And it came to pass that when it was night he sent a secret embassy into the mount Antipas, desiring that the leader of those who were upon the mount, whose name was Lehonti, that he should come down to the foot of the mount, for he desired to speak with him.

And it came to pass that when Lehonti received the message he durst not go down to the foot of the mount. And it came to pass that Amalickiah sent again the second time, desiring him to come down. And it came to pass that Lehonti would not; and he sent again the third time.

And it came to pass that when Amalickiah found that he could not get Lehonti to come down off from the mount, he went up into the mount, nearly to Lehonti's camp; and he sent again the fourth time his message unto Lehonti, desiring that he would come down, and that he would bring his guards with him.

And it came to pass that when Lehonti had come down with his guards to Amalickiah, that Amalickiah desired him to come down with his army in the night-time, and surround those men in their camps over whom the king had given him command, and that he would deliver them up into Lehonti's hands, if he would make him (Amalickiah) a second leader over the whole army.

And it came to pass that Lehonti came down with his men and surrounded the men of Amalickiah, so that before they awoke at the dawn of day they were surrounded by the armies of Lehonti.

And it came to pass that when they saw that they were surrounded, they pled with Amalickiah that he would suffer them to fall in with their brethren, that they might not be destroyed. Now this was the very thing which Amalickiah desired.

16 És lőn, hogy a király parancsai ellenére átadta az embereit. Most ez volt az a dolog, amit Amalikiás akart, hogy véghezvihesse terveit a király trónfosztását illetően.

17 Most, szokás volt a lámániták között, hogy ha megölték a fővezérüket, akkor az alvezért jelölték ki, hogy fővezér legyen.

18 És lőn, hogy Amalikiás egyik szolgájával apránként mérget adatott Lehontinak addig, amíg az meg nem halt.

19 Most, amikor Lehonti halott volt, a lámániták Amalikiást jelölték ki, hogy vezérük és főparancsnokuk legyen.

20 És lőn, hogy Amalikiás (mivel elnyerte, amire vágyott) seregeivel bevonult Nefi földjére, Nefi városába, mely a főváros volt.

21 És a király kijött a testőreivel, hogy találkozzon vele, mert feltételezte, hogy Amalikiás teljesítette parancsait, és hogy Amalikiás azért gyűjtött össze ilyen nagy sereget, hogy harcolni menjen a nefiták ellen.

22 De íme, amint a király kijött, hogy találkozzon vele, Amalikiás előre küldte a szolgáit, hogy találkozzanak a királlyal. És elmentek és meghajtották magukat a király előtt, mintha tisztelnék őt a nagysága miatt.

23 És lőn, hogy a király kinyújtotta a kezét, hogy a béke jegyében felemelje őket, amint az szokás volt a lámánitáknál, mely szokást a nefitáktól vettek át.

24 És lőn, hogy miután az elsőt a földről felemelte, íme, az szíven szúrta a királyt; és a király a földre rogyott.

25 Most a király szolgálói elmenekültek; és Amalikiás szolgálói felkiáltottak, mondván:

26 Íme, a király szolgálói szíven szúrták őt, a király le- rogyott, és ők elmenekültek; íme, gyertek és lássátok.

And it came to pass that he delivered his men, contrary to the commands of the king. Now this was the thing that Amalickiah desired, that he might accomplish his designs in dethroning the king.

Now it was the custom among the Lamanites, if their chief leader was killed, to appoint the second leader to be their chief leader.

And it came to pass that Amalickiah caused that one of his servants should administer poison by degrees to Lehonti, that he died.

Now, when Lehonti was dead, the Lamanites appointed Amalickiah to be their leader and their chief commander.

And it came to pass that Amalickiah marched with his armies (for he had gained his desires) to the land of Nephi, to the city of Nephi, which was the chief city.

And the king came out to meet him with his guards, for he supposed that Amalickiah had fulfilled his commands, and that Amalickiah had gathered together so great an army to go against the Nephites to battle.

But behold, as the king came out to meet him Amalickiah caused that his servants should go forth to meet the king. And they went and bowed themselves before the king, as if to reverence him because of his greatness.

And it came to pass that the king put forth his hand to raise them, as was the custom with the Lamanites, as a token of peace, which custom they had taken from the Nephites.

And it came to pass that when he had raised the first from the ground, behold he stabbed the king to the heart; and he fell to the earth.

Now the servants of the king fled; and the servants of Amalickiah raised a cry, saying:

Behold, the servants of the king have stabbed him to the heart, and he has fallen and they have fled; behold, come and see.

- 27 És lőn, hogy Amalikiás megparancsolta, hogy vonuljanak előre a csapatai, és nézzék meg, hogy mi történt a királlyal; és amikor a helyszínre értek, és véreben fekvé találták a királyt, akkor Amalikiás úgy tett, mintha fel lenne háborodva, és így szólt: Aki szerette a királyt, az menjen és üldözze a szolgálait, hogy meg lehessen ölni őket.
- 28 És lőn, hogy e szavak hallatára azok, akik szerették a királyt, mind előrejöttek és üldözőbe vették a király szolgálait.
- 29 Most, amikor a király szolgálai látták a sereget, mely üldözte őket, ismét megijedtek és a vadonba menekültek, és átjöttek Zarahemla földjére és csatlakoztak Ammon népéhez.
- 30 És az őket üldöző sereg visszatért, mivel hiába üldözték őket; és így Amalikiás ármánykodásával megnyerte a nép szívét.
- 31 És lőn, hogy másnap seregeivel bement Nefi városába, és birtokba vette a várost.
- 32 És most lőn, hogy miután a királyné meghallotta, hogy megölték a királyt – mert Amalikiás követséget küldött a királynéhez, értesítve őt, hogy a királyt megölték a szolgálai, hogy ő üldözőbe vette őket a seregével, de hiába, és hogy azok elszöktek –
- 33 Szóval, miután a királyné megkapta ezt az üzenetet, elküldött Amalikiáshoz, és kérte tőle, hogy kímélje meg a város lakosságát; és azt is kérte tőle, hogy jöjjön be hozzá; és azt is kérte tőle, hogy hozzon magával tanúkat, hogy tanúskodjanak a király halálát illetően.
- 34 És lőn, hogy Amalikiás ugyanazt a szolgát vitte magával, aki a királyt megölte, és még azokat, akik vele voltak, és bementek a királynéhez, arra a helyre, ahol ült; és mindannyian bizonyosságot tettek neki arról, hogy saját szolgálai ölték meg a királyt; és még ezt mondták: Elmenekültek; nem tanúskodik-e ez ellenük? És így megnyugtatták a királynét a király halálát illetően.

And it came to pass that Amalickiah commanded that his armies should march forth and see what had happened to the king; and when they had come to the spot, and found the king lying in his gore, Amalickiah pretended to be wroth, and said: Whosoever loved the king, let him go forth, and pursue his servants that they may be slain.

And it came to pass that all they who loved the king, when they heard these words, came forth and pursued after the servants of the king.

Now when the servants of the king saw an army pursuing after them, they were frightened again, and fled into the wilderness, and came over into the land of Zarahemla and joined the people of Ammon.

And the army which pursued after them returned, having pursued after them in vain; and thus Amalickiah, by his fraud, gained the hearts of the people.

And it came to pass on the morrow he entered the city Nephi with his armies, and took possession of the city.

And now it came to pass that the queen, when she had heard that the king was slain—for Amalickiah had sent an embassy to the queen informing her that the king had been slain by his servants, that he had pursued them with his army, but it was in vain, and they had made their escape—

Therefore, when the queen had received this message she sent unto Amalickiah, desiring him that he would spare the people of the city; and she also desired him that he should come in unto her; and she also desired him that he should bring witnesses with him to testify concerning the death of the king.

And it came to pass that Amalickiah took the same servant that slew the king, and all them who were with him, and went in unto the queen, unto the place where she sat; and they all testified unto her that the king was slain by his own servants; and they said also: They have fled; does not this testify against them? And thus they satisfied the queen concerning the death of the king.

35 És lőn, hogy Amalikiás a királyné kegyét kereste, és feleségül vette őt; és így ármánykodásával és ravasz szolgálóinak segítségével megkaparintotta a királyságot; igen, az egész országban elismerték királynak, a lámániták összes népe között, akik a lámánitákból, és a lemuelitákból, és az ismáelitákból, és mind a nefitáktól elszakadókból álltak, akik Nefi uralmától mostanáig elpártoltak.

36 Most, ezeknek az elszakadóknak ugyanabban a tanításban és ugyanazokban a felvilágosításokban volt részük, mint a nefitáknak. Igen, ugyanúgy tanították őket az Úr ismeretére. Mindazonáltal – és ezt furcsa elmondani – nem sokkal az elpártolásuk után makacsabbak és megátalkodottabbak, és vadabbak, gonoszabbak és kegyetlenebbek lettek, mint a lámániták – magukba szívva a lámániták hagyományait; átadva magukat a henyélségnek és mindenféle szemérmelenségnek; igen, teljesen elfelejtkezve az Úrról, Istenükről.

And it came to pass that Amalickiah sought the favor of the queen, and took her unto him to wife; and thus by his fraud, and by the assistance of his cunning servants, he obtained the kingdom; yea, he was acknowledged king throughout all the land, among all the people of the Lamanites, who were composed of the Lamanites and the Lemuelites and the Ishmaelites, and all the dissenters of the Nephites, from the reign of Nephi down to the present time.

Now these dissenters, having the same instruction and the same information of the Nephites, yea, having been instructed in the same knowledge of the Lord, nevertheless, it is strange to relate, not long after their dissensions they became more hardened and impenitent, and more wild, wicked and ferocious than the Lamanites—drinking in with the traditions of the Lamanites; giving way to indolence, and all manner of lasciviousness; yea, entirely forgetting the Lord their God.

Alma 48

- 1 És most lőn, hogy amint Amalikiás megszerezte magának a királyságot, elkezdte Nefi népe ellen lelkesíteni a lámániták szívét; igen, embereket jelölt ki arra, hogy tornyaikból a nefiták ellen beszéljenek a lámánitáknak.
- 2 És így lelkesítette szívüket a nefiták ellen, olyannyira, hogy a bírák uralmának tizenkilencedik évének vége felé, mivel eddig véghezvitte a terveit, igen, mivel királlyá tették meg a lámániták felett, szeretett volna az egész országban uralkodni, igen, és minden olyan nép felett, mely az országban volt, a nefiták felett éppen úgy, mint a lámániták felett.
- 3 Véghezvitte tehát a tervét, mert megkeményítette a lámániták szívét, és elvakította az elméjüket, és haragra serkentette őket, olyannyira, hogy népes sereget gyűjtött össze, hogy harcba menjen a nefiták ellen.
- 4 Mert emberei számának nagysága miatt eltökélte magában, hogy legyőzi a nefitákat és rabságba hajtja őket.
- 5 És így főkapitányokat nevezett ki a zorámiták közül, mivel ők ismerték legjobban a nefiták erejét, és a menedékhelyeiket, és városaik leggyengébb részeit; őket nevezte ki tehát főkapitányoknak a seregei fölé.
- 6 És lőn, hogy felszedték a táborukat, és Zarahemla földje felé indultak a vadonban.
- 7 Most lőn, hogy míg Amalikiás ilyen módon ármánykodással és megtévesztéssel hatalomhoz jutott, addig Moróni viszont arra készítette fel a nép elméjét, hogy legyenek hűségesek az Úrhoz, Istenükhöz.
- 8 Igen, megerősítette a nefiták seregeit, kis erődöket, vagyis menedékhelyeket emeltetett; körbe földsáncokat hanyva, hogy körülzárja a seregeit, és kőfalakat is építtetett, hogy körülvegye őket, körbe a városaik és földjeik határán; igen, az egész ország körül.

Alma 48

And now it came to pass that, as soon as Amalickiah had obtained the kingdom he began to inspire the hearts of the Lamanites against the people of Nephi; yea, he did appoint men to speak unto the Lamanites from their towers, against the Nephites.

And thus he did inspire their hearts against the Nephites, insomuch that in the latter end of the nineteenth year of the reign of the judges, he having accomplished his designs thus far, yea, having been made king over the Lamanites, he sought also to reign over all the land, yea, and all the people who were in the land, the Nephites as well as the Lamanites.

Therefore he had accomplished his design, for he had hardened the hearts of the Lamanites and blinded their minds, and stirred them up to anger, insomuch that he had gathered together a numerous host to go to battle against the Nephites.

For he was determined, because of the greatness of the number of his people, to overpower the Nephites and to bring them into bondage.

And thus he did appoint chief captains of the Zoramites, they being the most acquainted with the strength of the Nephites, and their places of resort, and the weakest parts of their cities; therefore he appointed them to be chief captains over his armies.

And it came to pass that they took their camp, and moved forth toward the land of Zarahemla in the wilderness.

Now it came to pass that while Amalickiah had thus been obtaining power by fraud and deceit, Moroni, on the other hand, had been preparing the minds of the people to be faithful unto the Lord their God.

Yea, he had been strengthening the armies of the Nephites, and erecting small forts, or places of resort; throwing up banks of earth round about to enclose his armies, and also building walls of stone to encircle them about, round about their cities and the borders of their lands; yea, all round about the land.

- 9 És a leggyengébb erődítményeikbe nagyobb számú embert helyezett; és így erősítette meg és tette erősebbé a nefiták által birtokolt földet.
- 10 És így készült fel szabadságuk, és földjeik, és asszonyaik, és gyermekeik és a béke fenntartására, hogy az Úrnak, Istenüknek élhessenek és fenntarthassák azt, amit ellenségeik a keresztények ügyének neveztek.
- 11 És Moróni erős és hatalmas ember volt; tökéletes felfogással bíró ember. Igen, olyan ember, aki nem gyönyörködött a vérontásban; olyan ember, akinek lelke hazája függetlenségében és szabadságában, valamint testvéreinek a fogságtól és a rabságtól való mentességében lelte örömét.
- 12 Igen, olyan ember, akinek szíve hálától duzzadt Istene iránt, azért a sok kiváltságért és áldásért, amivel népét elhalmozta; olyan ember, aki népe jólétéért és biztonságáért rendkívül sokat fáradozott.
- 13 Igen, olyan ember volt, aki szilárd volt a Krisztusba vetett hitben, és esküvel fogadta, hogy még saját vére árán is megvédi népét, jogait és országát, és vallását.
- 14 Most, a nefitákat arra tanították, hogy védjék meg magukat az ellenségeik ellen, még vérontással is, ha arra van szükség; igen, és arra is tanították őket, hogy sohase támadjanak, igen, soha senkire kardot ne emeljenek, hacsak nem ellenségre azért, hogy megóvják az életüket.
- 15 És hittek benne, hogy ezt téve Isten meg fogja adni nekik, hogy boldoguljanak azon a földön, vagyis más szavakkal, hogy ha hűek Isten parancsolatainak a megtartásában, akkor ő meg fogja adni nekik, hogy boldoguljanak azon a földön; igen, figyelmeztetni fogja őket arra, hogy meneküljenek, vagy arra, hogy készüljenek háborúra, aszerint, hogy milyen veszélyben vannak;

And in their weakest fortifications he did place the greater number of men; and thus he did fortify and strengthen the land which was possessed by the Nephites.

And thus he was preparing to support their liberty, their lands, their wives, and their children, and their peace, and that they might live unto the Lord their God, and that they might maintain that which was called by their enemies the cause of Christians.

And Moroni was a strong and a mighty man; he was a man of a perfect understanding; yea, a man that did not delight in bloodshed; a man whose soul did joy in the liberty and the freedom of his country, and his brethren from bondage and slavery;

Yea, a man whose heart did swell with thanksgiving to his God, for the many privileges and blessings which he bestowed upon his people; a man who did labor exceedingly for the welfare and safety of his people.

Yea, and he was a man who was firm in the faith of Christ, and he had sworn with an oath to defend his people, his rights, and his country, and his religion, even to the loss of his blood.

Now the Nephites were taught to defend themselves against their enemies, even to the shedding of blood if it were necessary; yea, and they were also taught never to give an offense, yea, and never to raise the sword except it were against an enemy, except it were to preserve their lives.

And this was their faith, that by so doing God would prosper them in the land, or in other words, if they were faithful in keeping the commandments of God that he would prosper them in the land; yea, warn them to flee, or to prepare for war, according to their danger;

16 És abban is, hogy Isten tudatni fogja velük, hova menjenek, hogy megvédjék magukat az ellenségeikkel szemben, és ezáltal az Úr meg fogja szabadítani őket; és ebben hitt Moróni, és szíve örvendezett ebben; nem a vér ontásában, hanem a jó cselekvésében, népe megóvásában, igen, Isten parancsolatainak a betartásában, igen, és a gonoszságnak történő ellenállásban.

17 Igen, bizony, bizony mondom nektek, hogy ha minden ember olyan lett volna, és olyan volna, és mindig is olyan lenne, mint Moróni, akkor íme, örökre megrázkódna a pokol hatalma; igen, az ördögnek soha többé nem lenne hatalma az emberek gyermekeinek szíve felett.

18 Íme, olyan ember volt ő, mint Móziás fia, Ammon, és mint Móziás többi fiai, igen, és mint Alma és az ő fiai, mert ők mind Isten emberei voltak.

19 Most íme, Hélamán és testvérei sem tettek kisebb szolgálatot a népnek, mint Moróni; mert Isten szavát prédikálták, és minden olyan embert megkereszteltek a bűnbánatra, aki hajlandó volt hallgatni a szaváikra.

20 És így indultak el, és szavaik miatt megalázkodtak az emberek, olyannyira, hogy nagyon kegyeltek voltak az Úr előtt, és így mentesek voltak az egymás közötti háborúktól és viszálykodásoktól, igen, méghozzá négy éven át.

21 De amint mondtam, a tizenkilencedik év vége felé, igen, az egymás közötti békeesség ellenére, vonakodva rákényszerültek, hogy hadakozzanak testvéreikkel, a lámánitákkal.

22 Igen, egyszóval sok éven át nem szűntek háborúik a lámánitákkal, annak ellenére, hogy nagyon vonakodtak ettől.

23 Most, sajnáltak fegyvert fogni a lámániták ellen, mert nem gyönyörködtek a vérontásban; igen, és ez még nem minden – sajnáltak volna eszközei lenni oly sok testvérüknek erről a világról az örökkévaló világba történő átküldésének úgy, hogy nincsenek felkészülve az Istenükkel való találkozásra.

And also, that God would make it known unto them whither they should go to defend themselves against their enemies, and by so doing, the Lord would deliver them; and this was the faith of Moroni, and his heart did glory in it; not in the shedding of blood but in doing good, in preserving his people, yea, in keeping the commandments of God, yea, and resisting iniquity.

Yea, verily, verily I say unto you, if all men had been, and were, and ever would be, like unto Moroni, behold, the very powers of hell would have been shaken forever; yea, the devil would never have power over the hearts of the children of men.

Behold, he was a man like unto Ammon, the son of Mosiah, yea, and even the other sons of Mosiah, yea, and also Alma and his sons, for they were all men of God.

Now behold, Helaman and his brethren were no less serviceable unto the people than was Moroni; for they did preach the word of God, and they did baptize unto repentance all men whosoever would hearken unto their words.

And thus they went forth, and the people did humble themselves because of their words, inasmuch that they were highly favored of the Lord, and thus they were free from wars and contentions among themselves, yea, even for the space of four years.

But, as I have said, in the latter end of the nineteenth year, yea, notwithstanding their peace amongst themselves, they were compelled reluctantly to contend with their brethren, the Lamanites.

Yea, and in fine, their wars never did cease for the space of many years with the Lamanites, notwithstanding their much reluctance.

Now, they were sorry to take up arms against the Lamanites, because they did not delight in the shedding of blood; yea, and this was not all—they were sorry to be the means of sending so many of their brethren out of this world into an eternal world, unprepared to meet their God.

24 Mindazonáltal nem engedhették meg életük kioltását, hogy asszonyaikat és gyermekeiket lemészárolja azok barbár kegyetlensége, akik egykor testvéreik voltak, igen, és elszakadtak az egyházuktól, és otthagyták őket, és elmentek, hogy elpusztítsák őket úgy, hogy a lámánitákhoz szegődnek.

25 Igen, mindaddig nem tudták volna elviselni, hogy nefita vér felett örvendjenek testvéreik, míg volt valaki is, aki betartja Isten parancsolatait, mert az volt az Úr ígérete, hogy ha betartják a parancsolatait, akkor boldogulni fognak azon a földön.

Nevertheless, they could not suffer to lay down their lives, that their wives and their children should be massacred by the barbarous cruelty of those who were once their brethren, yea, and had dissented from their church, and had left them and had gone to destroy them by joining the Lamanites.

Yea, they could not bear that their brethren should rejoice over the blood of the Nephites, so long as there were any who should keep the commandments of God, for the promise of the Lord was, if they should keep his commandments they should prosper in the land.

Alma 49

- 1 És most lőn, a tizenkilencedik év tizenegyedik hónapjában, a hónap tizedik napján, hogy meglátták a lámániták seregeit Ammonihá földje felé közeledni.
- 2 És íme, a város újjá volt építve, és Moróni egy sereget helyezett el a város határában, és ők körbe földsáncot vetettek, hogy az pajzsként szolgáljon nekik a lámániták nyilai és kövei ellen; mert íme, azok kövekkel és nyilakkal harcoltak.
- 3 Íme, azt mondtam, Ammonihá városát újjáépítették. Azt mondom nektek, igen, részben újjáépítették; és a lámániták, mivel egyszer már a nép gonoszsága miatt lerombolták, azt feltételezték, hogy most is könnyű zsákmány lesz majd nekik.
- 4 De íme, mily nagy volt a csalódásuk; mert íme, a nefiták földsáncot emeltek maguk körül, amely olyan magas volt, hogy a lámániták nem tudták köveiket és nyilakat úgy rájuk vetni, hogy azoknak bármilyen hatása is lett volna, és megtámadni is csak a bejáratnál tudták őket.
- 5 Most, ekkor a lámániták főkapitányai rendkívül meglepődtek a nefiták bölcsességén, hogy ilyen biztonságot nyújtó helyeket készítettetek.
- 6 Most a lámániták vezérei azt gondolták, embereik számának nagysága miatt, igen, azt gondolták, hogy kiváltságukban áll majd úgy törni rájuk, ahogyan azt addig tették; igen, és pajzsokkal, és mellvértkekkel is felkészültek; és bőrruhákkal is felkészültek, igen, nagyon vastag ruhákkal, hogy eltakarják a mezítelenségüket.
- 7 És így felkészülve azt gondolták, hogy könnyen legyőzhetik és rabság igájának vethetik alá a testvéreiket, vagy tetszésük szerint megölhetik és legyilkolhatják őket.
- 8 De íme, legnagyobb csodálkozásukra amazok fel voltak készülve ellenük, oly módon, amilyent Lehi gyermekei még sohasem láttak. Most úgy készültek fel a lámániták ellen, hogy Moróni utasításai szerint harcoljanak.

Alma 49

And now it came to pass in the eleventh month of the nineteenth year, on the tenth day of the month, the armies of the Lamanites were seen approaching towards the land of Ammonihah.

And behold, the city had been rebuilt, and Moroni had stationed an army by the borders of the city, and they had cast up dirt round about to shield them from the arrows and the stones of the Lamanites; for behold, they fought with stones and with arrows.

Behold, I said that the city of Ammonihah had been rebuilt. I say unto you, yea, that it was in part rebuilt; and because the Lamanites had destroyed it once because of the iniquity of the people, they supposed that it would again become an easy prey for them.

But behold, how great was their disappointment; for behold, the Nephites had dug up a ridge of earth round about them, which was so high that the Lamanites could not cast their stones and their arrows at them that they might take effect, neither could they come upon them save it was by their place of entrance.

Now at this time the chief captains of the Lamanites were astonished exceedingly, because of the wisdom of the Nephites in preparing their places of security.

Now the leaders of the Lamanites had supposed, because of the greatness of their numbers, yea, they supposed that they should be privileged to come upon them as they had hitherto done; yea, and they had also prepared themselves with shields, and with breastplates; and they had also prepared themselves with garments of skins, yea, very thick garments to cover their nakedness.

And being thus prepared they supposed that they should easily overpower and subject their brethren to the yoke of bondage, or slay and massacre them according to their pleasure.

But behold, to their uttermost astonishment, they were prepared for them, in a manner which never had been known among the children of Lehi. Now they were prepared for the Lamanites, to battle after the manner of the instructions of Moroni.

- 9 És lőn, hogy a lámániták, vagyis az amalikiásíták, rendkívül meglepődtek azon, hogy miként készültek fel a háborúra.
- 10 Most, ha Amalikiás király seregének élén lejtött volna Nefi földjéről, akkor talán meghagyta volna a lámánitáknak, hogy támadják meg a nefitákat Ammonihá városában; mert íme, ő nem törődött emberei vérével.
- 11 De íme, Amalikiás maga nem jött le harcolni. És íme, főkapitányai nem merték Ammonihá városában megtámadni a nefitákat, mert Moróni megváltoztatta a dolgok menetét a nefiták között, olyannyira, hogy a lámániták csalódottak voltak azok visszavonulásra való helyei miatt, és nem tudtak rájuk törni.
- 12 Visszahúzódtak tehát a vadonba, vették a táborukat, és Noé földje felé vonultak, azt feltételezván, hogy az a következő legjobb hely számukra arra, hogy a nefiták ellen jöjjenek.
- 13 Mert nem tudták, hogy Moróni megerősítette, vagyis biztonságot adó erődítményeket építtetett minden városnak, körös-körül az egész országban; szilárd elhatározással vonultak tehát Noé földje felé; igen, főkapitányaik előreléptek és esküt tettek, hogy el fogják pusztítani azon város népét.
- 14 De íme, meglepetésükre Noé városa, amely addig gyenge hely volt, Moróni eszközei által erős lett, igen, olyannyira, hogy meghaladta Ammonihá városának erejét.
- 15 És most íme, ez bölcs dolog volt Morónitól; mert ő azt gondolta, hogy meg fognak riadni Ammonihá városánál; és mivel addig Noé városa volt az ország leggyengébb pontja, tehát oda mennek majd harcolni; és úgy is történt, ahogyan azt szerette volna.
- 16 És íme, Moróni Lehit nevezte ki főkapitánynak azon város emberei felett; és ez ugyanaz a Lehi volt, aki a Sidon folyótól keletre lévő völgyben már harcolt a lámánitákkal.
- 17 És most íme lőn, hogy amikor a lámániták megtudták, hogy Lehi a város parancsnoka, megint csak csalódottak voltak, mert rendkívül féltek Lehitől; mindazonáltal főkapitányaik esküvel fogadták vala, hogy megtámadják a várost; felvonultatták tehát a seregeiket.

And it came to pass that the Lamanites, or the Amalickiahites, were exceedingly astonished at their manner of preparation for war.

Now, if king Amalickiah had come down out of the land of Nephi, at the head of his army, perhaps he would have caused the Lamanites to have attacked the Nephites at the city of Ammonihah; for behold, he did care not for the blood of his people.

But behold, Amalickiah did not come down himself to battle. And behold, his chief captains durst not attack the Nephites at the city of Ammonihah, for Moroni had altered the management of affairs among the Nephites, insomuch that the Lamanites were disappointed in their places of retreat and they could not come upon them.

Therefore they retreated into the wilderness, and took their camp and marched towards the land of Noah, supposing that to be the next best place for them to come against the Nephites.

For they knew not that Moroni had fortified, or had built forts of security, for every city in all the land round about; therefore, they marched forward to the land of Noah with a firm determination; yea, their chief captains came forward and took an oath that they would destroy the people of that city.

But behold, to their astonishment, the city of Noah, which had hitherto been a weak place, had now, by the means of Moroni, become strong, yea, even to exceed the strength of the city Ammonihah.

And now, behold, this was wisdom in Moroni; for he had supposed that they would be frightened at the city Ammonihah; and as the city of Noah had hitherto been the weakest part of the land, therefore they would march thither to battle; and thus it was according to his desires.

And behold, Moroni had appointed Lehi to be chief captain over the men of that city; and it was that same Lehi who fought with the Lamanites in the valley on the east of the river Sidon.

And now behold it came to pass, that when the Lamanites had found that Lehi commanded the city they were again disappointed, for they feared Lehi exceedingly; nevertheless their chief captains had sworn with an oath to attack the city; therefore, they brought up their armies.

18 Most íme, a lámániták semmilyen más úton nem juthattak be a nefiták biztonságot nyújtó erődítményeibe, csakis a bejáraton keresztül, a felhányt földsánc magassága, és azon árok mélysége miatt, melyet körbe ástak, a bejárat kivételével.

19 És így a nefiták fel voltak készülve rá, hogy kövek és nyilak hajtásával mindazokat elpusztítsák, akik megpróbálnak felmászni, hogy bármely más úton bejussanak az erődítménybe.

20 És így fel voltak készülve rá, igen, legerősebb embereik egy csoportja kardjaival és parittyáival, hogy mindazokat leterítsék, akik a bejáraton keresztül próbálnak bejutni a biztonságot nyújtó helyre; és így fel voltak készülve rá, hogy megvédjék magukat a lámániták ellen.

21 És lőn, hogy a lámániták kapitányai felvitték seregeiket a bejárat elé, és hadakozni kezdtek a nefitákkal, hogy bejussanak a biztonságot nyújtó helyre; de íme, időről időre visszaűzték őket, olyannyira, hogy mérhetetlen öldökléssel ölték őket.

22 Most, amikor rájöttek, hogy a bejáratnál nem tudnak a nefitákkal megbirkózni, elkezdtek lebontani azok földsáncait, hogy utat nyissanak seregeiknek, hogy egyenlő eséllyel küzdhessenek; de íme, ezen kísérlet közben elsodorták őket a rájuk zúduló kövek és nyilak; és így, ahelyett, hogy az árkok a lehordott földsáncokkal teltek volna meg, majdhogynem megteltek halottaik és sebesültjeik testével.

23 Így a nefiták teljesen felülkerekedtek az ellenségeiken; és így próbálták a lámániták elpusztítani a nefitákat, mindaddig, amíg minden főkapitányuk el nem esett; igen, és több mint ezren estek el a lámániták közül; míg a másik oldalon egyetlen lélek sem volt a nefiták között, aki elesett volna.

24 Körülbelül ötvenen sebesültek meg azok közül, akik a bejáratnál ki voltak téve a lámániták nyilainak, de ezeket a pajzsok, mellvérték és sisakok védtek, úgyhogy sebeik a lábaikon voltak, s közülük sok nagyon súlyos volt.

Now behold, the Lamanites could not get into their forts of security by any other way save by the entrance, because of the highness of the bank which had been thrown up, and the depth of the ditch which had been dug round about, save it were by the entrance.

And thus were the Nephites prepared to destroy all such as should attempt to climb up to enter the fort by any other way, by casting over stones and arrows at them.

Thus they were prepared, yea, a body of their strongest men, with their swords and their slings, to smite down all who should attempt to come into their place of security by the place of entrance; and thus were they prepared to defend themselves against the Lamanites.

And it came to pass that the captains of the Lamanites brought up their armies before the place of entrance, and began to contend with the Nephites, to get into their place of security; but behold, they were driven back from time to time, insomuch that they were slain with an immense slaughter.

Now when they found that they could not obtain power over the Nephites by the pass, they began to dig down their banks of earth that they might obtain a pass to their armies, that they might have an equal chance to fight; but behold, in these attempts they were swept off by the stones and arrows which were thrown at them; and instead of filling up their ditches by pulling down the banks of earth, they were filled up in a measure with their dead and wounded bodies.

Thus the Nephites had all power over their enemies; and thus the Lamanites did attempt to destroy the Nephites until their chief captains were all slain; yea, and more than a thousand of the Lamanites were slain; while, on the other hand, there was not a single soul of the Nephites which was slain.

There were about fifty who were wounded, who had been exposed to the arrows of the Lamanites through the pass, but they were shielded by their shields, and their breastplates, and their head-plates, insomuch that their wounds were upon their legs, many of which were very severe.

25 És lőn, hogy amikor a lámániták látták, hogy főkapitányaikat mind megölték, elmenekültek a vadonba. És lőn, hogy visszatértek Nefi földjére, hogy nagy veszteségükről értesítsék a királyukat, Amalikiást, aki születése szerint nefita volt.

26 És lőn, hogy ő rendkívül megharagudott a népére, mert nem érte el azt, amire vágyott a nefiták felett, nem vetette őket alá a rabság igájának.

27 Igen, rendkívül fel volt háborodva, és átkozta Istent, és Morónit is, esküvel fogadva, hogy inni fog a véréből. És ez azért volt, mert Moróni azáltal, hogy előkészületeket tett népe biztonságára, betartotta Isten parancsolatait.

28 És lőn, hogy a másik oldalon Nefi népe köszönetet mondott az Úrnak, Istenüknek, páratlan hatalmáért, amikor kiszabadította őket az ellenségeik kezéből.

29 És így végződött a bírák Nefi népe feletti uralmának tizenkilencedik éve.

30 Igen, és állandó béke volt közöttük, és rendkívül nagy virágzás az egyházban, figyelmük és szorgalmuk miatt Isten szava iránt, melyet Hélamán, és Siblon, és Koriánton, és Ammon és az ő fivérei hirdettek nekik. Igen, és mindazok, akiket Isten szent rendje által elrendeltek, meg lévén kereszttelve a bűnbánatra, és elküldtek, hogy prédikáljanak a nép között.

And it came to pass, that when the Lamanites saw that their chief captains were all slain they fled into the wilderness. And it came to pass that they returned to the land of Nephi, to inform their king, Amalickiah, who was a Nephite by birth, concerning their great loss.

And it came to pass that he was exceedingly angry with his people, because he had not obtained his desire over the Nephites; he had not subjected them to the yoke of bondage.

Yea, he was exceedingly wroth, and he did curse God, and also Moroni, swearing with an oath that he would drink his blood; and this because Moroni had kept the commandments of God in preparing for the safety of his people.

And it came to pass, that on the other hand, the people of Nephi did thank the Lord their God, because of his matchless power in delivering them from the hands of their enemies.

And thus ended the nineteenth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

Yea, and there was continual peace among them, and exceedingly great prosperity in the church because of their heed and diligence which they gave unto the word of God, which was declared unto them by Helaman, and Shiblón, and Corianton, and Ammon and his brethren, yea, and by all those who had been ordained by the holy order of God, being baptized unto repentance, and sent forth to preach among the people.

Alma 50

- 1 És most lőn, hogy Moróni nem hagyta abba a háborúra való készülődést, vagyis hogy megvédje népét a lámániták ellen; mert meghagyta, hogy seregei kezdjenek hozzá a bírák uralmának huszadik évének kezdetén, hogy minden város körül kezdjenek hozzá földsáncok emeléséhez, az egész országban, melyet a nefiták birtokoltak.
- 2 És meghagyta, hogy ezen földsáncok tetején legyenek gerendák, igen, embermagasságú gerendaszerkezeteket építettett, körbe a városok körül.
- 3 És meghagyta, hogy ezekre a gerendaszerkezetekre, körbe a gerendákra építsenek cölöpökből egy keretet; és ezek erősek és magasak voltak.
- 4 És tornyokat is emeltetett, melyek átnéztek ezen cölöpökből készült szerkezetek felett, és biztonságot nyújtó helyeket építettett ezekre a tornyokra, hogy a lámániták kövei és nyilai ne bánthassák őket.
- 5 És ezek úgy voltak elkészítve, hogy tetejükről erejükhez mérten és tetszésük szerint köveket dobálhassanak, és megölhessék azt, aki megpróbálja megközelíteni a város falait.
- 6 Így Moróni hadiszállásokat készített az ellenség jövelele ellen, minden város körül az egész országban.
- 7 És lőn, hogy Moróni meghagyta, hogy seregei menjenek el a keleti vadonba; igen, és ők elmentek és a keleti vadonban lévő összes lámánitát kiűzték a saját földjeikre, melyek Zarahemla földjétől délre voltak.
- 8 És Nefi földje egyenes vonalban húzódott a keleti tengertől a nyugatiig.
- 9 És lőn, hogy amikor Moróni a lámánitákat mind kiűzte a keleti vadonból, amely északra volt az ő birtokukban lévő földektől, akkor meghagyta, hogy a Zarahemla földjén és a környező földeken lévő lakosok menjenek el a keleti vadonba, egészen a tengerparti határvidékig, és birtokolják a földet.

Alma 50

And now it came to pass that Moroni did not stop making preparations for war, or to defend his people against the Lamanites; for he caused that his armies should commence in the commencement of the twentieth year of the reign of the judges, that they should commence in digging up heaps of earth round about all the cities, throughout all the land which was possessed by the Nephites.

And upon the top of these ridges of earth he caused that there should be timbers, yea, works of timbers built up to the height of a man, round about the cities.

And he caused that upon those works of timbers there should be a frame of pickets built upon the timbers round about; and they were strong and high.

And he caused towers to be erected that overlooked those works of pickets, and he caused places of security to be built upon those towers, that the stones and the arrows of the Lamanites could not hurt them.

And they were prepared that they could cast stones from the top thereof, according to their pleasure and their strength, and slay him who should attempt to approach near the walls of the city.

Thus Moroni did prepare strongholds against the coming of their enemies, round about every city in all the land.

And it came to pass that Moroni caused that his armies should go forth into the east wilderness; yea, and they went forth and drove all the Lamanites who were in the east wilderness into their own lands, which were south of the land of Zarahemla.

And the land of Nephi did run in a straight course from the east sea to the west.

And it came to pass that when Moroni had driven all the Lamanites out of the east wilderness, which was north of the lands of their own possessions, he caused that the inhabitants who were in the land of Zarahemla and in the land round about should go forth into the east wilderness, even to the borders by the seashore, and possess the land.

- 10 És seregeket is elhelyezett délen, birtokaik határában, és meghagyta nekik, hogy emeljenek erődítményeket, hogy seregeik és népük biztonságban leheszen ellenségeik kezétől.
- 11 És így elvágta a lámániták minden hadiszállását a keleti vadonban, igen, és nyugaton is, megerősítve a nefiták és a lámániták közötti vonalat, Zarahemla földje és Nefi földje között, a nyugati tengertől, a Sidon folyó forrása felé haladva – és a nefiták tetszésük szerint birtokolták az egész északi földet, igen, méghozzá az egész földet, mely a Bőség földjétől északra volt.
- 12 Így igyekezett Moróni, biztos védelmet nyújtó munkálatai folytán, naponta gyarapodó seregével elvágni a lámániták erejét és hatalmát az általuk birtokolt földektől, hogy ne legyen hatalmuk az általuk birtokolt földeken.
- 13 És lőn, hogy a nefiták hozzákezdtek egy város alapjainak építéséhez, és Moróni városának nevének neveztek azt; és ez a keleti tengernél volt; és délen volt, a lámániták birtokainak vonalán.
- 14 És Moróni városa és Áron városa között is elkezdtek építeni egy város alapjait, amely összekötötte Áron és Moróni városok határait, és a városnak, vagyis ennek a földnek a nevét Nefihának neveztek.
- 15 És még ugyanabban az évben északon is több várost kezdtek építeni, egyet pedig különleges módon, és ezt Lehinek neveztek, és északon volt a tengerpart határánál.
- 16 És így végződött a huszadik év.
- 17 És ilyen virágzó körülmények között élt Nefi népe a bírák Nefi népe feletti uralma huszonegyedik évének kezdetén.
- 18 És rendkívüli módon boldogultak, és rendkívül gazdagok lettek; igen, és sokasodtak és megerősödtek azon a földön.
- 19 És így látjuk, hogy milyen irgalmas és igazságos az Úr minden cselekedete, betöltvén minden szavát, melyet az emberek gyermekeinek mond; igen, látjuk, hogy ezúttal is beigazolódtak azon szavai, melyeket Lehihez szól, mondván:

And he also placed armies on the south, in the borders of their possessions, and caused them to erect fortifications that they might secure their armies and their people from the hands of their enemies.

And thus he cut off all the strongholds of the Lamanites in the east wilderness, yea, and also on the west, fortifying the line between the Nephites and the Lamanites, between the land of Zarahemla and the land of Nephi, from the west sea, running by the head of the river Sidon—the Nephites possessing all the land northward, yea, even all the land which was northward of the land Bountiful, according to their pleasure.

Thus Moroni, with his armies, which did increase daily because of the assurance of protection which his works did bring forth unto them, did seek to cut off the strength and the power of the Lamanites from off the lands of their possessions, that they should have no power upon the lands of their possession.

And it came to pass that the Nephites began the foundation of a city, and they called the name of the city Moroni; and it was by the east sea; and it was on the south by the line of the possessions of the Lamanites.

And they also began a foundation for a city between the city of Moroni and the city of Aaron, joining the borders of Aaron and Moroni; and they called the name of the city, or the land, Nefihah.

And they also began in that same year to build many cities on the north, one in a particular manner which they called Lehi, which was in the north by the borders of the seashore.

And thus ended the twentieth year.

And in these prosperous circumstances were the people of Nephi in the commencement of the twenty and first year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And they did prosper exceedingly, and they became exceedingly rich; yea, and they did multiply and wax strong in the land.

And thus we see how merciful and just are all the dealings of the Lord, to the fulfilling of all his words unto the children of men; yea, we can behold that his words are verified, even at this time, which he spake unto Lehi, saying:

20 Áldott vagy te és gyermekeid; és áldottak lesznek, amennyiben betartják a parancsolataimat, boldogulni fognak a földön. De emlékezz rá, hogy amennyiben nem tartják meg a parancsolataimat, kivágnak az Úr színe előtt.

21 És látjuk, hogy beigazolódtak ezek a Nefi népének tett ígéreték; mert vitatkozásaik és viszálykodásaik, igen, gyilkosságaik, és fosztogatásaik, bálványimádásuk, paráznaságaik és utálatosságaik, melyek közöttük voltak; ezek hozták rájuk a háborúkat és a pusztításokat.

22 És akik hűek voltak az Úr parancsolatainak betartása terén, azok mindig is megszabadultak, míg gonosz testvéreik ezrei lettek kiszolgáltatva a rabságnak, vagy annak, hogy kard által vesszenek el, vagy hogy hitelenségbe süllyedjenek és a lámániták közé keveredjenek.

23 De íme, Nefi napjai óta nem volt boldogabb időszak Nefi népe között, mint Moróni napjaiban, igen, méghozzá ekkor, a bírák uralmának huszonegyedik évében.

24 És lőn, hogy a bírák uralmának huszonkettedik éve is békében végződött; igen, és a huszonharmadik év is.

25 És lőn, hogy a bírák uralma huszonegyedik évenek kezdetén is békeség lett volna Nefi népe között, ha nem lett volna viszálykodás, amely Lehi földje és a Lehi földjéhez csatlakozó Moriánton földje miatt támadt közöttük; mely közül mindkettő a tengerpart határában volt.

26 Mert íme, a Moriánton földjét birtokló nép jogot formált Lehi földjének egy részére; parázsló viszálykodás kezdődött tehát közöttük, olyannyira, hogy Moriánton népe fegyvert fogott a testvérei ellen, és eltökéltek voltak, hogy kard által fogják megölni őket.

27 De íme, a Lehi földjét birtokló nép Moróni táborába menekült, és hozzá folyamodtak segítségért; mert íme, ők nem voltak hibásak.

Blessed art thou and thy children; and they shall be blessed, inasmuch as they shall keep my commandments they shall prosper in the land. But remember, inasmuch as they will not keep my commandments they shall be cut off from the presence of the Lord.

And we see that these promises have been verified to the people of Nephi; for it has been their quarrellings and their contentions, yea, their murderings, and their plunderings, their idolatry, their whoredoms, and their abominations, which were among themselves, which brought upon them their wars and their destructions.

And those who were faithful in keeping the commandments of the Lord were delivered at all times, whilst thousands of their wicked brethren have been consigned to bondage, or to perish by the sword, or to dwindle in unbelief, and mingle with the Lamanites.

But behold there never was a happier time among the people of Nephi, since the days of Nephi, than in the days of Moroni, yea, even at this time, in the twenty and first year of the reign of the judges.

And it came to pass that the twenty and second year of the reign of the judges also ended in peace; yea, and also the twenty and third year.

And it came to pass that in the commencement of the twenty and fourth year of the reign of the judges, there would also have been peace among the people of Nephi had it not been for a contention which took place among them concerning the land of Lehi, and the land of Moriánton, which joined upon the borders of Lehi; both of which were on the borders by the seashore.

For behold, the people who possessed the land of Moriánton did claim a part of the land of Lehi; therefore there began to be a warm contention between them, insomuch that the people of Moriánton took up arms against their brethren, and they were determined by the sword to slay them.

But behold, the people who possessed the land of Lehi fled to the camp of Moroni, and appealed unto him for assistance; for behold they were not in the wrong.

28 És lőn, hogy amikor Moriánton népe, akiket egy olyan ember vezetett, akinek Moriánton volt a neve, megtudták, hogy Lehi emberei Moróni táborába menekültek, rendkívül féltek attól, hogy Moróni serege rájuk tör és elpusztítja őket.

29 Ezért Moriánton azt ültette a szívükbe, hogy meneküljenek el arra a földre, mely északra van, és amelyet nagy kiterjedésű vizek borítanak, és vegyék birtokba azt a földet, mely északra van.

30 És íme, végre is hajtották volna ezt a tervet, (ami okot adott volna a siránkozásra), de íme, Moriánton, mivel nagyon indulatos ember volt, megharagudott az egyik szolgálóleányára, és rárontott, és nagyon megverte őt.

31 És lőn, hogy az elmenekült, és átjött Moróni táborába, és minden dolgot elmondott Moróninak az üggyel kapcsolatban, és azon szándékukkal kapcsolatban is, hogy az északi földre meneküljenek.

32 Most íme, az a nép, amely Bóság földjén volt, vagyis inkább Moróni attól tartott, hogy hallgatnak majd Moriánton szavára, és egyesülnek az ő népével, és így birtokba veszik az ország azon részeit, mely komoly következmények alapját fektetné le Nefi népe között, igen, mely következmények szabadságuk megdöntéséhez vezetnének.

33 Ezért Moróni elküldött egy sereget, táborukkal, hogy előzzék meg Moriánton népét, és állítsák meg az északi földre menekülőket.

34 És lőn, hogy addig nem előzték meg őket, amíg a Pusztaság földjének határába nem értek; és ott megelőzték őket, azon keskeny földszávnál, mely a tenger mellett az északi földre vezetett, igen, nyugatról is és keletről is a tenger mellett.

And it came to pass that when the people of Morianton, who were led by a man whose name was Morianton, found that the people of Lehi had fled to the camp of Moroni, they were exceedingly fearful lest the army of Moroni should come upon them and destroy them.

Therefore, Morianton put it into their hearts that they should flee to the land which was northward, which was covered with large bodies of water, and take possession of the land which was northward.

And behold, they would have carried this plan into effect, (which would have been a cause to have been lamented) but behold, Morianton being a man of much passion, therefore he was angry with one of his maid servants, and he fell upon her and beat her much.

And it came to pass that she fled, and came over to the camp of Moroni, and told Moroni all things concerning the matter, and also concerning their intentions to flee into the land northward.

Now behold, the people who were in the land Bountiful, or rather Moroni, feared that they would hearken to the words of Morianton and unite with his people, and thus he would obtain possession of those parts of the land, which would lay a foundation for serious consequences among the people of Nephi, yea, which consequences would lead to the overthrow of their liberty.

Therefore Moroni sent an army, with their camp, to head the people of Morianton, to stop their flight into the land northward.

And it came to pass that they did not head them until they had come to the borders of the land Desolation; and there they did head them, by the narrow pass which led by the sea into the land northward, yea, by the sea, on the west and on the east.

35 És lőn, hogy a Moróni által küldött sereg, melyet egy Teánkum nevű ember vezetett, szembetalálkozott Moriánton embereivel; és olyan makacsak voltak Moriánton emberei (mivel annak gonoszsága és hízelgő szavai lelkesítették őket), hogy csata kezdődött közöttük, melyben Teánkum megölte Moriántont, és legyőzte a seregét, és foglyul ejtette őket, és visszatért Moróni táborába. És így végződött a bírák Nefi népe feletti uralmának huszonnegyedik éve.

36 És így visszahozták Moriánton népét. És amikor szövetségben ígérték, hogy fenntartják a békét, akkor visszahelyezték őket Moriánton földjére, és egyetértés alakult ki közöttük és Lehi népe között, akiket szintén visszahelyeztek a földjeikre.

37 És lőn, hogy még ugyanabban az évben, amikor Nefi népe között helyreállt a béke, meghalt Nefiha, a második főbíró, miután Isten előtt tökéletesen egyes derékkaal töltötte be a bírói széket.

38 Mindazonáltal visszautasította Almát, amikor az arra kérte őt, hogy vegye birtokba azokat a feljegyzéseket és azokat a dolgokat, melyeket leginkább szentnek tartott Alma és az ő atyái; ezért Alma a fiára, Hélamánra ruházta ezeket.

39 Íme lőn, hogy Nefiha fiát nevezték ki a bírói szék betöltésére, atyja helyére; igen, kinevezték főbírónak és kormányzónak a nép felett, esküvel és szent szertartással, hogy igazlelkűen ítélik, és megtartja a nép békéjét és szabadságát, és megadja nekik szent kiváltságaikat, hogy hódolhassanak az Úrnak, Istenüknek, igen, hogy egész életében támogatni fogja és fenn fogja tartani Isten ügyét, és hogy bűntettük szerint szolgáltat igazságot a gonoszoknak.

40 Most íme, Pahorán volt a neve. És Pahorán betöltötte atyja helyét, és a huszonnegyedik év végén kezdte el uralkodását Nefi népe felett.

And it came to pass that the army which was sent by Moroni, which was led by a man whose name was Teancum, did meet the people of Morianton; and so stubborn were the people of Morianton, (being inspired by his wickedness and his flattering words) that a battle commenced between them, in the which Teancum did slay Morianton and defeat his army, and took them prisoners, and returned to the camp of Moroni. And thus ended the twenty and fourth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And thus were the people of Morianton brought back. And upon their covenanting to keep the peace they were restored to the land of Morianton, and a union took place between them and the people of Lehi; and they were also restored to their lands.

And it came to pass that in the same year that the people of Nephi had peace restored unto them, that Nephiah, the second chief judge, died, having filled the judgment-seat with perfect uprightness before God.

Nevertheless, he had refused Alma to take possession of those records and those things which were esteemed by Alma and his fathers to be most sacred; therefore Alma had conferred them upon his son, Helaman.

Behold, it came to pass that the son of Nephiah was appointed to fill the judgment-seat, in the stead of his father; yea, he was appointed chief judge and governor over the people, with an oath and sacred ordinance to judge righteously, and to keep the peace and the freedom of the people, and to grant unto them their sacred privileges to worship the Lord their God, yea, to support and maintain the cause of God all his days, and to bring the wicked to justice according to their crime.

Now behold, his name was Pahoran. And Pahoran did fill the seat of his father, and did commence his reign in the end of the twenty and fourth year, over the people of Nephi.

Alma 51

- 1 És most, a bírák Nepi népe feletti uralma huszonötödik évének kezdetén, lőn, hogy miután Lehi és Moriánton népe között a területeket illetőleg helyreállították a békét, miután békességben kezdődött el a huszonötödik év;
- 2 Mindazonáltal nem tartottak fenn sokáig teljes békét az országban, mert viszálykodás kezdődött a nép között a főbíró, Pahoránt illetően; mert íme, volt egy része a népnek, mely azt kívánta, hogy változtassák meg a törvény egyes pontjait.
- 3 De íme, Pahorán nem akart és nem engedett a törvényen változtatni; ezért nem hallgatott azokra, akik kérvényeikkel beküldték szavazataikat a törvény megváltoztatását illetően.
- 4 Ezért azok, akik azt kívánták, hogy változzon meg a törvény, megharagudtak, és azt kívánták, hogy ő ne legyen többé főbíró az ország felett. Parázs vita támadt tehát az ügyet illetően, de nem vezetett vérontáshoz.
- 5 És lőn, hogy azokat, akik azt kívánták, hogy Pahoránt fosszák meg a bírói széktől, királypártiaknak hívták, mert azt kívánták, hogy olyanná változzon a törvény, mely megdönti a szabad kormányt, és királyt állít az ország élére.
- 6 Azok pedig, akik azt kívánták, hogy Pahorán maradjon a főbíró az ország felett, a szabadságpártiak nevet vették magukra. És így voltak megosztva. Mert a szabadságpártiak megfogadták, vagyis szövetségben megígérték, hogy egy szabad kormány által tartják fenn vallásuk jogait és kiváltságait.
- 7 És lőn, hogy viszálykodásuk ezen ügyében a nép hangja döntött. És lőn, hogy a nép hangja a szabadságpártiak mellett szólt, és Pahorán megtartotta a bírói széket. Nagy örömeire Pahorán testvéreinek, valamint sok szabadságszerető embernek, akik a királypártiakat is elhallgattatták, és így azok nem mertek ellenállni, hanem rákényszerültek a szabadság ügyének támogatására.

Alma 51

And now it came to pass in the commencement of the twenty and fifth year of the reign of the judges over the people of Nephi, they having established peace between the people of Lehi and the people of Morianton concerning their lands, and having commenced the twenty and fifth year in peace;

Nevertheless, they did not long maintain an entire peace in the land, for there began to be a contention among the people concerning the chief judge Pahoran; for behold, there were a part of the people who desired that a few particular points of the law should be altered.

But behold, Pahoran would not alter nor suffer the law to be altered; therefore, he did not hearken to those who had sent in their voices with their petitions concerning the altering of the law.

Therefore, those who were desirous that the law should be altered were angry with him, and desired that he should no longer be chief judge over the land; therefore there arose a warm dispute concerning the matter, but not unto bloodshed.

And it came to pass that those who were desirous that Pahoran should be dethroned from the judgment-seat were called king-men, for they were desirous that the law should be altered in a manner to overthrow the free government and to establish a king over the land.

And those who were desirous that Pahoran should remain chief judge over the land took upon them the name of freemen; and thus was the division among them, for the freemen had sworn or covenanted to maintain their rights and the privileges of their religion by a free government.

And it came to pass that this matter of their contention was settled by the voice of the people. And it came to pass that the voice of the people came in favor of the freemen, and Pahoran retained the judgment-seat, which caused much rejoicing among the brethren of Pahoran and also many of the people of liberty, who also put the king-men to silence, that they durst not oppose but were obliged to maintain the cause of freedom.

- 8 Most, akik királyokat szerettek volna, azok előkelő születésűek voltak, és arra törekedtek, hogy királyok legyenek; és azok támogatták őket, akik hatalomra és felhatalmazásra törekedtek a nép felett.
- 9 De íme, válságos időszak volt ez az ilyen viszálykodásokra Nefi népe között; mert íme, Amalikiás ismét a nefiták népe ellen bujtogatta a lámániták népének szívét, és katonákat gyűjtött össze országa minden részéből, és felfegyverezte őket, és teljes igyekezettel készítette őket a háborúra; mert megesküdött, hogy iszik Moróni véréből.
- 10 De íme, látni fogjuk, hogy ígérete, melyet tett, elhamarkodott volt; mindazonáltal felkészítette magát és seregeit, hogy harcba menjenek a nefiták ellen.
- 11 Most, seregei már nem voltak olyan nagyok, mint azelőtt, mert sok ezret megölt már a nefiták keze; de nagy veszteségei ellenére Amalikiás meglepően nagy sereget gyűjtött össze, olyannyira, hogy nem félt lejönni Zarahemla földjére.
- 12 Igen, még maga Amalikiás is lejött a lámániták élén. És ez a bírák uralmának huszonötödik évében volt; és ugyanakkor, amikor – a főbíró, Pahoránt illetően – viszálykodásaik ügyeit a nefiták kezdték megoldani.
- 13 És lőn, hogy amikor azok a férfiak, akiket királypártiaknak hívtak, meghallották, hogy a lámániták lejönnek harcolni ellenük, örültek a szívükben; és megtagadták a fegyverfogást, mert annyira haragudtak a főbíróra és a szabadságpárti emberekre, hogy nem voltak hajlandók fegyvert fogni országuk védelmére.
- 14 És lőn, hogy amikor Moróni látta ezt, és azt is látta, hogy a lámániták közelegnek az ország határához, rendkívül felháborodott azon emberek makacssága miatt, akiknek megőrzésén oly nagy szorgalommal munkálkodott; igen, rendkívül fel volt háborodva; és lelkét harag töltötte el ellenük.

Now those who were in favor of kings were those of high birth, and they sought to be kings; and they were supported by those who sought power and authority over the people.

But behold, this was a critical time for such contentions to be among the people of Nephi; for behold, Amalickiah had again stirred up the hearts of the people of the Lamanites against the people of the Nephites, and he was gathering together soldiers from all parts of his land, and arming them, and preparing for war with all diligence; for he had sworn to drink the blood of Moroni.

But behold, we shall see that his promise which he made was rash; nevertheless, he did prepare himself and his armies to come to battle against the Nephites.

Now his armies were not so great as they had hitherto been, because of the many thousands who had been slain by the hand of the Nephites; but notwithstanding their great loss, Amalickiah had gathered together a wonderfully great army, insomuch that he feared not to come down to the land of Zarahemla.

Yea, even Amalickiah did himself come down, at the head of the Lamanites. And it was in the twenty and fifth year of the reign of the judges; and it was at the same time that they had begun to settle the affairs of their contentions concerning the chief judge, Pahoran.

And it came to pass that when the men who were called king-men had heard that the Lamanites were coming down to battle against them, they were glad in their hearts; and they refused to take up arms, for they were so wroth with the chief judge, and also with the people of liberty, that they would not take up arms to defend their country.

And it came to pass that when Moroni saw this, and also saw that the Lamanites were coming into the borders of the land, he was exceedingly wroth because of the stubbornness of those people whom he had labored with so much diligence to preserve; yea, he was exceedingly wroth; his soul was filled with anger against them.

- 15 És lőn, hogy a nép szavával egyetemben folyamotozott az ország kormányzójához, azt kérve tőle, hogy olvassa el, és adjon neki (Moróninak) hatalmat arra, hogy hazájuk megvédésére kényszerítse vagy kivégezze azokat az elszakadókat.
- 16 Mert első gondja az volt, hogy véget vessen az ilyen viszálykodásoknak és széthúzásoknak a nép között; mert íme, eddig minden pusztulásnak ez volt az oka. És lőn, hogy ez megadatott neki, a nép hangja szerint.
- 17 És lőn, hogy Moróni megparancsolta, hogy hadserege induljon azon királypártiak ellen, hogy törje le a kevélységüket és az úrhatnáságukat, és tegye őket egyenlővé a föld színével, vagy fogjanak fegyvert és támogassák a szabadság ügyét.
- 18 És lőn, hogy a csapatok felvonultak ellenük; és le-törték a kevélységüket és az úrhatnáságukat, olyannyira, hogy amint felemelték harci fegyvereiket, hogy Moróni emberei ellen harcoljanak, azok lekasabolták, és a föld színével tették egyenlővé őket.
- 19 És lőn, hogy négyezren voltak ezen elszakadók között, akiket lekasabolt a kard; és vezetőik közül a csatában elejtették és börtönbe vetették azokat, akiket nem öltek meg, mert ebben az időszakban perekre nem volt idő.
- 20 És ezen elszakadók maradéka inkább engedett a szabadság zászlajának, mint hogy földre sújtsa őket a kard, és rákényszerültek, hogy tornyaikra és városaikba kitűzzék a szabadság zászlaját, és hogy fegyvert fogjanak országuk védelmében.
- 21 És így Moróni véget vetett ezeknek a királypártiaknak, és már senkit nem illettek a királypárti megnevezéssel; és így véget vetett azon emberek makacosságának és kevélységének, akik nemes vérűnek vallották magukat; de rákényszerültek, hogy testvéreikhez hasonlóan megalázkodjanak, és rabságtól való mentességükért hősiesen harcoljanak.

And it came to pass that he sent a petition, with the voice of the people, unto the governor of the land, desiring that he should read it, and give him (Moroni) power to compel those dissenters to defend their country or to put them to death.

For it was his first care to put an end to such contentions and dissensions among the people; for behold, this had been hitherto a cause of all their destruction. And it came to pass that it was granted according to the voice of the people.

And it came to pass that Moroni commanded that his army should go against those king-men, to pull down their pride and their nobility and level them with the earth, or they should take up arms and support the cause of liberty.

And it came to pass that the armies did march forth against them; and they did pull down their pride and their nobility, insomuch that as they did lift their weapons of war to fight against the men of Moroni they were hewn down and leveled to the earth.

And it came to pass that there were four thousand of those dissenters who were hewn down by the sword; and those of their leaders who were not slain in battle were taken and cast into prison, for there was no time for their trials at this period.

And the remainder of those dissenters, rather than be smitten down to the earth by the sword, yielded to the standard of liberty, and were compelled to hoist the title of liberty upon their towers, and in their cities, and to take up arms in defence of their country.

And thus Moroni put an end to those king-men, that there were not any known by the appellation of king-men; and thus he put an end to the stubbornness and the pride of those people who professed the blood of nobility; but they were brought down to humble themselves like unto their brethren, and to fight valiantly for their freedom from bondage.

- 22 Íme lőn, hogy mialatt Moróni a saját népe közti háborúkat és viszálykodásokat ily módon leverte, és alárendelte őket a békének és civilizációnak, és rendeleteket hozott, hogy felkészüljön a lámániták elleni háborúra, íme, a lámániták bejöttek Moróni földjére, mely a tengernél lévő határvidéken volt.
- 23 És lőn, hogy a nefiták Moróni városában nem voltak elég erősek; úgyhogy Amalikiás kiűzte őket, és sokakat megölt. És lőn, hogy Amalikiás birtokba vette a várost, igen, birtokba vette mind az erődítményeiket.
- 24 És azok, akik Moróni városából elmenekültek, Nefiha városába jöttek; és Lehi városának népe is összegyűlt, és előkészületeket tettek, és készen álltak arra, hogy harccal fogadják a lámánitákat.
- 25 De lőn, hogy Amalikiás nem engedte, hogy a lámániták Nefiha városa ellen menjenek harcolni, hanem lent tartotta őket a tengerpartnál, embereket hagyván minden városban, hogy tartsák fenn és védjék meg azokat.
- 26 És így haladt előre, és sok várost birtokba vett, Nefiha városát, és Lehi városát, és Moriánton városát, és Omner városát, és Gid városát és Mulek városát, amelyek mind a keleti határvidéken voltak a tengerpartnál.
- 27 És így a lámániták, a ravasz Amalikiás által, megszámlálhatatlan seregeikkel sok várost megszereztek, melyek közül Moróni erődítményeinek mintájára mind nagyon meg volt erősítve; és ezek mind hadiszállásai voltak a lámánitáknak.
- 28 És lőn, hogy a Bóság földjének határa felé vonultak, maguk előtt hajtva a nefitákat, sokat megölve közülük.
- 29 De lőn, hogy szembetalálkoztak Teánkummal, aki Moriántont megölte, és megelőzte annak embereit, amikor az elmenekült.
- 30 És lőn, hogy Amalikiást is megelőzte, amint az népes seregével elvonult, hogy birtokba vehesse a Bóság földjét, valamint az északi földet.

Behold, it came to pass that while Moroni was thus breaking down the wars and contentions among his own people, and subjecting them to peace and civilization, and making regulations to prepare for war against the Lamanites, behold, the Lamanites had come into the land of Moroni, which was in the borders by the seashore.

And it came to pass that the Nephites were not sufficiently strong in the city of Moroni; therefore Amalickiah did drive them, slaying many. And it came to pass that Amalickiah took possession of the city, yea, possession of all their fortifications.

And those who fled out of the city of Moroni came to the city of Nephihah; and also the people of the city of Lehi gathered themselves together, and made preparations and were ready to receive the Lamanites to battle.

But it came to pass that Amalickiah would not suffer the Lamanites to go against the city of Nephihah to battle, but kept them down by the seashore, leaving men in every city to maintain and defend it.

And thus he went on, taking possession of many cities, the city of Nephihah, and the city of Lehi, and the city of Morianton, and the city of Omner, and the city of Gid, and the city of Mulek, all of which were on the east borders by the seashore.

And thus had the Lamanites obtained, by the cunning of Amalickiah, so many cities, by their numberless hosts, all of which were strongly fortified after the manner of the fortifications of Moroni; all of which afforded strongholds for the Lamanites.

And it came to pass that they marched to the borders of the land Bountiful, driving the Nephites before them and slaying many.

But it came to pass that they were met by Teancum, who had slain Morianton and had headed his people in his flight.

And it came to pass that he headed Amalickiah also, as he was marching forth with his numerous army that he might take possession of the land Bountiful, and also the land northward.

31 De íme, csalódás fogadta, mert Teánkum és emberei visszaverték őt, mivel nagyszerű harcosok voltak; mert Teánkum minden embere, erejét és harckészségét tekintve fölülmúlta a lámánitákat, olyannyira, hogy előnyre tettek szert a lámánitákkal szemben.

32 És lőn, hogy zaklatták őket, olyannyira, hogy egészen sötétedésig gyilkolták azokat. És lőn, hogy Teánkum és emberei a Bőség földjének határában verték fel sátraikat; és Amalikiás a tengerparti fövenyen, a határvidéken verte fel a sátraikat, és ily módon úzték őket.

33 És lőn, hogy amikor eljött az éjszaka, Teánkum és szolgálója előrelöpözött, és kiment éjjel, és átment Amalikiás táborába; és íme, azokat elnyomta az álom, a nagy kimerültség miatt, melyet a fáradozásaik és a nap melege okozott.

34 És lőn, hogy Teánkum titokban belöpözött a király sátrába, és dárdát szúrt a szívébe: és a király azonnali halálát okozta, így az nem ébresztette fel a szolgálóit.

35 És titokban ismét visszatért saját táborába, és íme, aludtak az emberei, és felébresztette őket, és mindazon dolgokat elmondta nekik, amiket tett.

36 És meghagyta a seregeinek, hogy álljanak készenlétben, nehogy a lámániták felébredjenek és rájuk törjenek.

37 És így végződött a bírák Nefi népe feletti uralmának huszonötödik éve; és így végződtek Amalikiás napjai.

But behold he met with a disappointment by being repulsed by Teancum and his men, for they were great warriors; for every man of Teancum did exceed the Lamanites in their strength and in their skill of war, insomuch that they did gain advantage over the Lamanites.

And it came to pass that they did harass them, insomuch that they did slay them even until it was dark. And it came to pass that Teancum and his men did pitch their tents in the borders of the land Bountiful; and Amalickiah did pitch his tents in the borders on the beach by the seashore, and after this manner were they driven.

And it came to pass that when the night had come, Teancum and his servant stole forth and went out by night, and went into the camp of Amalickiah; and behold, sleep had overpowered them because of their much fatigue, which was caused by the labors and heat of the day.

And it came to pass that Teancum stole privily into the tent of the king, and put a javelin to his heart; and he did cause the death of the king immediately that he did not awake his servants.

And he returned again privily to his own camp, and behold, his men were asleep, and he awoke them and told them all the things that he had done.

And he caused that his armies should stand in readiness, lest the Lamanites had awakened and should come upon them.

And thus endeth the twenty and fifth year of the reign of the judges over the people of Nephi; and thus endeth the days of Amalickiah.

Alma 52

- 1 És most lőn, hogy a bírák Nefi népe feletti uralmának huszonhatodik évében, íme, amikor a lámániták az első hónap első reggelén felébredtek, íme, Amalikiást holtan találták a saját sátrában; és azt is látták, hogy Teánkum készen áll rá, hogy még aznap megütközzön velük.
- 2 És most, amikor a lámániták ezt látták, félelem fogta el őket; és elálltak attól a tervüktől, hogy az északi földre vonuljanak, és egész seregükkel visszavonultak Mulek városába, és erődítményeikben kerestek menedéket.
- 3 És lőn, hogy Amalikiás fivérét nevezték ki királynak a nép felett; és az ő neve Ammoron volt; így Ammoron királyt, Amalikiás király fivérét nevezték ki, hogy uralkodjon a helyén.
- 4 És lőn, hogy megparancsolta, hogy népe tartsa azokat a városokat, amelyeket vérontással szereztek meg; mert egyetlen várost sem vettek be nagy vérveszteség nélkül.
- 5 És most, Teánkum látta, hogy a lámániták elhatározták, hogy tartják az általuk bevett városokat, és azokat az országrészeket, melyeket birtokba vettek; és amikor számuk hatalmas voltát is látta, Teánkum azt gondolta, hogy nem ajánlatos erődítményeikben megtámadni őket.
- 6 De a környéken tartotta az embereit, mintha háborús előkészületeket tenne; igen, és valójában arra készült, hogy megvédje magát ellenük úgy, hogy körös-körül falakat emel és menedékhelyeket készít.
- 7 És lőn, hogy így folytatta a háborús előkészületeket mindaddig, amíg Moróni el nem küldött egy nagy számú csapatot, hogy megerősítse a seregét.
- 8 És Moróni parancsokat is küldött neki arra vonatkozóan, hogy tartson meg minden olyan foglyot, mely a keze közé került; mert a lámániták sok foglyot ejtettek, ezért minden lámánita foglyot tartson meg váltságként azokért, akiket a lámániták elfogtak.

Alma 52

And now, it came to pass in the twenty and sixth year of the reign of the judges over the people of Nephi, behold, when the Lamanites awoke on the first morning of the first month, behold, they found Amalickiah was dead in his own tent; and they also saw that Teancum was ready to give them battle on that day.

And now, when the Lamanites saw this they were affrighted; and they abandoned their design in marching into the land northward, and retreated with all their army into the city of Mulek, and sought protection in their fortifications.

And it came to pass that the brother of Amalickiah was appointed king over the people; and his name was Ammoron; thus king Ammoron, the brother of king Amalickiah, was appointed to reign in his stead.

And it came to pass that he did command that his people should maintain those cities, which they had taken by the shedding of blood; for they had not taken any cities save they had lost much blood.

And now, Teancum saw that the Lamanites were determined to maintain those cities which they had taken, and those parts of the land which they had obtained possession of; and also seeing the enormity of their number, Teancum thought it was not expedient that he should attempt to attack them in their forts.

But he kept his men round about, as if making preparations for war; yea, and truly he was preparing to defend himself against them, by casting up walls round about and preparing places of resort.

And it came to pass that he kept thus preparing for war until Moroni had sent a large number of men to strengthen his army.

And Moroni also sent orders unto him that he should retain all the prisoners who fell into his hands; for as the Lamanites had taken many prisoners, that he should retain all the prisoners of the Lamanites as a ransom for those whom the Lamanites had taken.

- 9 És arra vonatkozóan is parancsokat küldött neki, hogy erősítse meg Bőség földjét, és biztosítsa az északi földre vezető keskeny földcsávot, nehogy a lámániták birtokba vegyék azt a pontot, és hatalmukban álljon minden oldalról zaklatni őket.
- 10 És Moróni azért is küldött hozzá, hogy megkérje, legyen hű az ország azon szegletének tartásában, és amennyire ez csak hatalmában áll, mindig keressen lehetőséget a lámániták ostromozására abban a szegletben, hogy esetleg csellel vagy valamely más módon ismét elfoglalhassa azokat a városokat, melyeket kivettek a kezeikből; és hogy erősítse meg és tegye erőssé a környező városokat is, amelyek nem kerültek a lámániták kezére.
- 11 És még ezt mondta neki: Magam jönnék hozzád, de íme, ránk törtek a lámániták az ország határában a nyugati tengernél; és íme, ellenük megyek, nem jöhetek el tehát hozzád.
- 12 Most a király (Ammoron) elhagyta Zarahemla földjét, és a fivére halálát illető dolgokat tudtára adta a királynénak; és összegyűjtött számos embert, és a nefiták ellen vonult a határban a nyugati tengernél.
- 13 És így igyekezett a nefitákat zaklatni, és erejük egy részét az országnak arra a részére elvonni. Míg azoknak, akiket hátrahagyott, hogy birtokolják az általuk elfoglalt városokat, megparancsolta, hogy ők is zaklassák a nefitákat a keleti tengernél lévő határban, és vegyék birtokba a földjeiket, amennyire csak seregeik ereje szerint hatalmukban áll.
- 14 És ilyen veszélyes körülmények között voltak a nefiták a bírák Nefi népe feletti uralma huszonhatodik évének vége felé.
- 15 De íme, a bírák uralma huszonhetedik évében lőn, hogy Teánkum Moróni parancsára – aki akkorra csapatokat állított fel, hogy megvédje az ország déli és nyugati határait, és megkezdte menetelését Bőség földje felé, hogy embereivel Teánkum segítségére legyen az elveszett városok visszaszerzésénél –

And he also sent orders unto him that he should fortify the land Bountiful, and secure the narrow pass which led into the land northward, lest the Lamanites should obtain that point and should have power to harass them on every side.

And Moroni also sent unto him, desiring him that he would be faithful in maintaining that quarter of the land, and that he would seek every opportunity to scourge the Lamanites in that quarter, as much as was in his power, that perhaps he might take again by stratagem or some other way those cities which had been taken out of their hands; and that he also would fortify and strengthen the cities round about, which had not fallen into the hands of the Lamanites.

And he also said unto him, I would come unto you, but behold, the Lamanites are upon us in the borders of the land by the west sea; and behold, I go against them, therefore I cannot come unto you.

Now, the king (Ammoron) had departed out of the land of Zarahemla, and had made known unto the queen concerning the death of his brother, and had gathered together a large number of men, and had marched forth against the Nephites on the borders by the west sea.

And thus he was endeavoring to harass the Nephites, and to draw away a part of their forces to that part of the land, while he had commanded those whom he had left to possess the cities which he had taken, that they should also harass the Nephites on the borders by the east sea, and should take possession of their lands as much as it was in their power, according to the power of their armies.

And thus were the Nephites in those dangerous circumstances in the ending of the twenty and sixth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

But behold, it came to pass in the twenty and seventh year of the reign of the judges, that Teancum, by the command of Moroni—who had established armies to protect the south and the west borders of the land, and had begun his march towards the land Bountiful, that he might assist Teancum with his men in retaking the cities which they had lost—

- 16 És lőn, hogy Teánkum parancsokat kapott arra vonatkozóan, hogy támadja meg Mulek városát, és ha lehet, akkor foglalja vissza.
- 17 És lőn, hogy Teánkum előkészületeket tett, hogy megtámadja Mulek városát, és a lámániták ellen vonuljon a seregével; de látta, hogy amíg az erődítményeikben vannak, addig lehetetlen legyőzni őket; felhagyott tehát a tervével, és ismét visszatért Bőség városába, hogy bevárja Moróni érkezését, hogy erősítést kapjon a serege.
- 18 És lőn, hogy Moróni a bírák Nefi népe feletti uralma huszonhetedik évének vége felé érkezett meg seregével a Bőség földjére.
- 19 És a huszonnyolcadik év kezdetén Moróni, és Teánkum, és a főkapitányok közül sokan haditanácsot tartottak, hogy mit tegyenek, amivel elérhetik, hogy csatára jöjjenek ellenük a lámániták; vagy hogyan csalják ki őket valamiképpen a hadiszállásaikból, hogy előnyt szerezzenek felettük, és ismét elfoglalhassák Mulek városát.
- 20 És lőn, hogy követeket küldtek a Mulek városát védő lámániták seregéhez, azok vezéréhez – akinek Jákób volt a neve – azt kérve tőle, hogy jöjjön ki seregével, és ütközzön meg velük a két város közötti síkságon. De íme, Jákób, aki zorámita volt, nem volt hajlandó kijönni a seregével, hogy a síkságon ütközzön meg velük.
- 21 És lőn, hogy Moróni, mivel már nem remélhette, hogy egyenlő feltételek mellett ütközhet meg velük, kieszelt hát egy tervet, hogy kicsalogathassa a lámánitákat a hadiszállásaikból.
- 22 Meghagyta tehát Teánkumnak, hogy fogja néhány emberét, és vonuljon le a tengerpart közelébe; Moróni és serege pedig éjjel bevonult a Mulek városától nyugatra lévő vadonba; és így másnap, amikor a lámániták őrei felfedezték Teánkumot, rohantak, és elmondták ezt Jákóbnak, a vezetőjüknek.

And it came to pass that Teancum had received orders to make an attack upon the city of Mulek, and retake it if it were possible.

And it came to pass that Teancum made preparations to make an attack upon the city of Mulek, and march forth with his army against the Lamanites; but he saw that it was impossible that he could overpower them while they were in their fortifications; therefore he abandoned his designs and returned again to the city Bountiful, to wait for the coming of Moroni, that he might receive strength to his army.

And it came to pass that Moroni did arrive with his army at the land of Bountiful, in the latter end of the twenty and seventh year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And in the commencement of the twenty and eighth year, Moroni and Teancum and many of the chief captains held a council of war—what they should do to cause the Lamanites to come out against them to battle; or that they might by some means flatter them out of their strongholds, that they might gain advantage over them and take again the city of Mulek.

And it came to pass they sent embassies to the army of the Lamanites, which protected the city of Mulek, to their leader, whose name was Jacob, desiring him that he would come out with his armies to meet them upon the plains between the two cities. But behold, Jacob, who was a Zoramite, would not come out with his army to meet them upon the plains.

And it came to pass that Moroni, having no hopes of meeting them upon fair grounds, therefore, he resolved upon a plan that he might decoy the Lamanites out of their strongholds.

Therefore he caused that Teancum should take a small number of men and march down near the seashore; and Moroni and his army, by night, marched in the wilderness, on the west of the city Mulek; and thus, on the morrow, when the guards of the Lamanites had discovered Teancum, they ran and told it unto Jacob, their leader.

23 És lőn, hogy a lámániták seregei Teánkum ellen vonultak, azt feltételezván, hogy számbeli fölényükkel legyőzhetik Teánkum kis csapatát. Ám amikor Teánkum meglátta a lámániták ellene kivonuló seregeit, elkezdett a tengerpart mentén észak felé visszavonulni.

24 És lőn, hogy amikor a lámániták látták, hogy menekülni kezd, felbátorodtak és hevesen üldözni kezdték őket. És mialatt Teánkum így elvezette a lámánitákat, akik hiába üldözték őket, íme, Moróni parancsot adott serege azon részének, mely vele volt, hogy vonuljanak be a városba, és vegyék birtokba.

25 És ők így tettek, és mindazokat megölték, akiket a város védelmére hátrahagytak, igen, mindazokat, akik nem voltak hajlandók átadni a harci fegyvereiket.

26 És így Moróni seregének egy részével birtokba vette Mulek városát, míg serege maradékával elvonult, hogy szembetalálkozzon a lámánitákkal, amikor azok visszatérnek Teánkum üldözéséből.

27 És lőn, hogy a lámániták egészen addig üldözték Teánkumot, míg Bőség városának közelébe nem értek. Akkor pedig Lehivel és egy kis sereggel találtak szembe magukat: akiket hátrahagytak Bőség városának védelmére.

28 És most íme, amikor a lámániták főkapitányai meglátták Lehit ellenük jönni a seregével, fejvesztve menekültek, attól tartva, hogy nem érik el Mulek városát, mielőtt Lehi utoléri őket; mert menetelésük miatt már fáradtak voltak, Lehi emberei pedig frissek voltak.

29 Most a lámániták nem tudták, hogy Moróni seregével a hátukban van; és csak Lehitől és az ő embereitől féltek.

30 Most Lehi nem akarta utolérni őket, amíg Morónival és seregével nem találkoznak.

31 És lőn, hogy, mielőtt még a lámániták messzire visszavonultak volna, körülvették őket a nefiták, Moróni emberei egyik oldalról, Lehi emberei pedig a másik oldalról, akik mind frissek voltak, tele erővel; de a lámániták fáradtak voltak a hosszú menetelés miatt.

And it came to pass that the armies of the Lamanites did march forth against Teancum, supposing by their numbers to overpower Teancum because of the smallness of his numbers. And as Teancum saw the armies of the Lamanites coming out against him he began to retreat down by the seashore, northward.

And it came to pass that when the Lamanites saw that he began to flee, they took courage and pursued them with vigor. And while Teancum was thus leading away the Lamanites who were pursuing them in vain, behold, Moroni commanded that a part of his army who were with him should march forth into the city, and take possession of it.

And thus they did, and slew all those who had been left to protect the city, yea, all those who would not yield up their weapons of war.

And thus Moroni had obtained possession of the city Mulek with a part of his army, while he marched with the remainder to meet the Lamanites when they should return from the pursuit of Teancum.

And it came to pass that the Lamanites did pursue Teancum until they came near the city Bountiful, and then they were met by Lehi and a small army, which had been left to protect the city Bountiful.

And now behold, when the chief captains of the Lamanites had beheld Lehi with his army coming against them, they fled in much confusion, lest perhaps they should not obtain the city Mulek before Lehi should overtake them; for they were wearied because of their march, and the men of Lehi were fresh.

Now the Lamanites did not know that Moroni had been in their rear with his army; and all they feared was Lehi and his men.

Now Lehi was not desirous to overtake them till they should meet Moroni and his army.

And it came to pass that before the Lamanites had retreated far they were surrounded by the Nephites, by the men of Moroni on one hand, and the men of Lehi on the other, all of whom were fresh and full of strength; but the Lamanites were wearied because of their long march.

- 32 És Moróni megparancsolta az embereinek, hogy addig rohamozzák őket, amíg át nem adják a harci fegyvereiket.
- 33 És lőn, hogy Jákób, mert ő volt a vezetőjük, és mert ő is zorámíta volt, és lelke legyőzhetetlen; ő vezette a lámánitákat, hogy rendkívüli haraggal harcoljanak Moróni ellen.
- 34 Mivel Moróni vonulásuk útjában volt, Jákób elhatározta tehát, hogy megöli őket, és utat vág magának Mulek városához. De íme, Moróni és emberei erősebbek voltak, nem hátráltak meg tehát a lámániták elől.
- 35 És lőn, hogy mindkét oldalon rendkívüli haraggal harcoltak; és mindkét oldalon sokan haltak meg; igen, és Moróni megsebesült, Jákóbot pedig megölték.
- 36 És Lehi erős embereivel oly haraggal támadt a hátukba, hogy a hátul lévő lámániták átadták harci fegyvereiket; és a maradék lámánita, mivel nagyon meg volt zavarodva, nem tudta, hogy megfutamodjon vagy harcoljon.
- 37 Most Moróni, látva zavarodottságukat, így szólt hozzájuk: Ha előhózzátok és átadjátok a harci fegyvereiteket, akkor íme, abbahagyjuk véretek ontását.
- 38 És lőn, hogy amikor a lámániták meghallották ezeket a szavakat, akkor a főkapitányaik, mindazok, akik nem haltak meg, előléptek és Moróni lábai elé dobták a harci fegyvereiket, és embereiknek is megparancsolták, hogy ugyanezt tegyék.
- 39 De íme, sokan voltak, akik nem voltak hajlandók erre; és akik nem voltak hajlandók átadni a kardjait, azokat elfogták és megkötözték, és elvették a harci fegyvereiket, és rákényszerítették őket, hogy testvéreikkel Bóség földjére meneteljenek.
- 40 És most, az elejtett foglyok száma meghaladta azok számát, akik meghaltak, igen, meghaladta a mindkét oldalon meghaltak számát.

And Moroni commanded his men that they should fall upon them until they had given up their weapons of war.

And it came to pass that Jacob, being their leader, being also a Zoramite, and having an unconquerable spirit, he led the Lamanites forth to battle with exceeding fury against Moroni.

Moroni being in their course of march, therefore Jacob was determined to slay them and cut his way through to the city of Mulek. But behold, Moroni and his men were more powerful; therefore they did not give way before the Lamanites.

And it came to pass that they fought on both hands with exceeding fury; and there were many slain on both sides; yea, and Moroni was wounded and Jacob was killed.

And Lehi pressed upon their rear with such fury with his strong men, that the Lamanites in the rear delivered up their weapons of war; and the remainder of them, being much confused, knew not whither to go or to strike.

Now Moroni seeing their confusion, he said unto them: If ye will bring forth your weapons of war and deliver them up, behold we will forbear shedding your blood.

And it came to pass that when the Lamanites had heard these words, their chief captains, all those who were not slain, came forth and threw down their weapons of war at the feet of Moroni, and also commanded their men that they should do the same.

But behold, there were many that would not; and those who would not deliver up their swords were taken and bound, and their weapons of war were taken from them, and they were compelled to march with their brethren forth into the land Bountiful.

And now the number of prisoners who were taken exceeded more than the number of those who had been slain, yea, more than those who had been slain on both sides.

Alma 53

- 1 És lőn, hogy öröket állítottak a lámánita foglyok mellé és kényszerítették őket, hogy menjenek és temessék el halottaikat, igen, és a nefiták halottait is, akik elestek; és Moróni embereket helyezett föléljük, hogy őrizzék őket, míg a munkájukat végzik.
- 2 És Moróni Lehivel Mulek városába ment, és átvette a város parancsnokságát, és Lehinek adta azt. Most íme, ez a Lehi olyan ember volt, aki ott volt Moróni csatáinak nagyobb részében; és Morónihoz hasonló ember volt, és örültek egymás biztonságának; igen, szerették egymást, és Nefi egész népe is szerette őket.
- 3 És lőn, hogy miután a lámániták befejezték halottaik, valamint a nefita halottak eltemetését; visszameneteltették őket Bőség földjére; és Teánkum, Moróni parancsai szerint meghagyta nekik, hogy kezdjenek el dolgozni, ássanak egy árkot Bőség földjére, vagyis városa körül.
- 4 És az árok belső partján gerendafalat építtetett; és az árokból kiásott földet ennek a gerendafalnak hányták; és így dolgoztatták a lámánitákat, míg erős és rendkívül magas gerendafallal és földdel körül nem vették Bőség városát.
- 5 És ez a város attól kezdve mindig nagyon erős hadiszállás maradt; és ebben a városban őrizték a lámánita foglyokat; igen, méghozzá azon a falon belül, amelyet saját kezükkel építettek velük. Most Moróni rá volt kényszerülve a lámániták dolgoztatására, mert munka közben könnyű volt őrizni őket; és ő szerette volna, ha minden hadereje rendelkezésre áll, amikor támadást intéz a lámániták ellen.
- 6 És lőn, hogy Moróni így győzelmet szerzett a lámániták egyik legnagyobb serege felett, és birtokba vette Mulek városát, amely a lámániták egyik legerősebb állása volt Nefi földjén; és még foglyai őrzésére is épített egy erős hadiszállást.

Alma 53

And it came to pass that they did set guards over the prisoners of the Lamanites, and did compel them to go forth and bury their dead, yea, and also the dead of the Nephites who were slain; and Moroni placed men over them to guard them while they should perform their labors.

And Moroni went to the city of Mulek with Lehi, and took command of the city and gave it unto Lehi. Now behold, this Lehi was a man who had been with Moroni in the more part of all his battles; and he was a man like unto Moroni, and they rejoiced in each other's safety; yea, they were beloved by each other, and also beloved by all the people of Nephi.

And it came to pass that after the Lamanites had finished burying their dead and also the dead of the Nephites, they were marched back into the land Bountiful; and Teancum, by the orders of Moroni, caused that they should commence laboring in digging a ditch round about the land, or the city, Bountiful.

And he caused that they should build a breastwork of timbers upon the inner bank of the ditch; and they cast up dirt out of the ditch against the breastwork of timbers; and thus they did cause the Lamanites to labor until they had encircled the city of Bountiful round about with a strong wall of timbers and earth, to an exceeding height.

And this city became an exceeding stronghold ever after; and in this city they did guard the prisoners of the Lamanites; yea, even within a wall which they had caused them to build with their own hands. Now Moroni was compelled to cause the Lamanites to labor, because it was easy to guard them while at their labor; and he desired all his forces when he should make an attack upon the Lamanites.

And it came to pass that Moroni had thus gained a victory over one of the greatest of the armies of the Lamanites, and had obtained possession of the city of Mulek, which was one of the strongest holds of the Lamanites in the land of Nephi; and thus he had also built a stronghold to retain his prisoners.

- 7 És lőn, hogy abban az évben már nem kísérelt meg több harcot a lámániták ellen, hanem háborús előkészületekkel foglalkoztatta embereit. Igen, és erődítmények készítésével, hogy megvédjék magukat a lámániták ellen. Igen, és hogy asszonyaikat és gyermekeiket megszabadítsák az éhségtől és a megpróbáltatásoktól. És azzal, hogy seregeiket ellássák élelemmel.
- 8 És most lőn, hogy mialatt Moróni távol volt, ármánykodás miatt széthúzás támadt a nefiták között, és a lámánita seregek délen, a nyugati tengernél tért hódítottak a nefitáktól, igen, olyannyira, hogy az országnak abban a részében számos városukat elfoglalták.
- 9 És így a közöttük lévő bűnök, igen, a közöttük lévő széthúzások és ármánykodás miatt kerültek a legveszedelmesebb körülmények közé.
- 10 És most íme, van némi mondandóm Ammon népét illetően, akik kezdetben lámániták voltak; de akiket Ammon és testvérei, vagyis inkább Isten szava és hatalma az Úrhoz térített; és akiket lehozta Zarahemla földjére, és akiket azóta is védelmezik a nefiták.
- 11 És esküjük visszatartotta őket attól, hogy fegyvert fogjanak a testvéreik ellen; mert megesküdték rá, hogy soha többé nem ontanak vért; és esküjük szerint el is veszttek volna; igen, hagyták volna, hogy testvéreik kezébe kerüljenek, ha Ammon és testvérei nem érezték volna irántuk szánalmat és rendkívüli szeretetet.
- 12 És ezért hozták le őket Zarahemla földjére; és azóta mindig védelmezték őket a nefiták.
- 13 De lőn, hogy amikor látták a veszélyt, és azt a sok megpróbáltatást és gyötrelmet, amit elszenvedtek értük a nefiták, megindította őket a könnyörület, és szertettek volna országuk védelmében fegyvert fogni.

And it came to pass that he did no more attempt a battle with the Lamanites in that year, but he did employ his men in preparing for war, yea, and in making fortifications to guard against the Lamanites, yea, and also delivering their women and their children from famine and affliction, and providing food for their armies.

And now it came to pass that the armies of the Lamanites, on the west sea, south, while in the absence of Moroni on account of some intrigue amongst the Nephites, which caused dissensions amongst them, had gained some ground over the Nephites, yea, insomuch that they had obtained possession of a number of their cities in that part of the land.

And thus because of iniquity amongst themselves, yea, because of dissensions and intrigue amongst themselves they were placed in the most dangerous circumstances.

And now behold, I have somewhat to say concerning the people of Ammon, who, in the beginning, were Lamanites; but by Ammon and his brethren, or rather by the power and word of God, they had been converted unto the Lord; and they had been brought down into the land of Zarahemla, and had ever since been protected by the Nephites.

And because of their oath they had been kept from taking up arms against their brethren; for they had taken an oath that they never would shed blood more; and according to their oath they would have perished; yea, they would have suffered themselves to have fallen into the hands of their brethren, had it not been for the pity and the exceeding love which Ammon and his brethren had had for them.

And for this cause they were brought down into the land of Zarahemla; and they ever had been protected by the Nephites.

But it came to pass that when they saw the danger, and the many afflictions and tribulations which the Nephites bore for them, they were moved with compassion and were desirous to take up arms in the defence of their country.

14 De íme, amikor már éppen azon voltak, hogy felveszik harci fegyvereiket, meggyőzték őket Hélamánnak és testvéreinek az érvei, mert már azon voltak, hogy megszegik az esküt, melyet tettek.

15 És Hélamán attól félt, hogy ha így tesznek, akkor elveszítik a lelküket; ezért mindazok, akik erre a szövetségre léptek, kénytelenek voltak nézni, ahogy testvéreik az akkori veszedelmes körülmények között átvergődnek megpróbáltatásaikon.

16 De íme lőn, hogy volt sok olyan fiuk, akik nem léptek szövetségre, hogy nem veszik fel harci fegyvereiket azért, hogy megvédjék magukat az ellenségekkel szemben; ők tehát most összegyűltek, aki csak képes volt a fegyverviselésre, és nefitáknak nevezték magukat.

17 És szövetségre léptek, hogy harcolni fognak a nefiták szabadságáért, igen, hogy még saját életük feláldozása árán is megvédik az országot; igen, és azt is szövetségben ígérték, hogy soha nem mondanak le a szabadságukról, hanem mindig harcolni fognak azért, hogy megvédjék a nefitákat és önmagukat a rabságtól.

18 Most íme, kétezren voltak ezen ifjú emberek közül, akik ezen szövetségre léptek, és fogták harci fegyvereiket, hogy megvédjék országukat.

19 És most íme, ők mindeddig soha nem jelentettek hátrányt a nefitáknak, most pedig, ebben az időszakban nagy támasszá is váltak; mert fogták harci fegyvereiket, és azt akarták, hogy Hélamán legyen a vezetőjük.

20 És mind fiatal emberek voltak, és rendkívül hősiességek voltak bátorság tekintetében, és erő és tevékenység tekintetében is; de íme, ez még nem minden – olyan emberek voltak, akik mindig igaznak bizonyultak abban, amely dologgal csak megbízták őket.

21 Igen, igaz és józan emberek voltak, mert megtanították őket arra, hogy tartsák be Isten parancsolatait, és járjanak egyenes derékkal őelőtte.

22 És most lőn, hogy Hélamán kivonult kétezer ifjú katonája élén, hogy támogatást nyújtson az ország déli határvidékén, a nyugati tengernél lévő népnek.

23 Így végződött a bírák Nefi népe feletti uralmának huszonnyolcadik éve.

But behold, as they were about to take their weapons of war, they were overpowered by the persuasions of Helaman and his brethren, for they were about to break the oath which they had made.

And Helaman feared lest by so doing they should lose their souls; therefore all those who had entered into this covenant were compelled to behold their brethren wade through their afflictions, in their dangerous circumstances at this time.

But behold, it came to pass they had many sons, who had not entered into a covenant that they would not take their weapons of war to defend themselves against their enemies; therefore they did assemble themselves together at this time, as many as were able to take up arms, and they called themselves Nephites.

And they entered into a covenant to fight for the liberty of the Nephites, yea, to protect the land unto the laying down of their lives; yea, even they covenanted that they never would give up their liberty, but they would fight in all cases to protect the Nephites and themselves from bondage.

Now behold, there were two thousand of those young men, who entered into this covenant and took their weapons of war to defend their country.

And now behold, as they never had hitherto been a disadvantage to the Nephites, they became now at this period of time also a great support; for they took their weapons of war, and they would that Helaman should be their leader.

And they were all young men, and they were exceedingly valiant for courage, and also for strength and activity; but behold, this was not all—they were men who were true at all times in whatsoever thing they were entrusted.

Yea, they were men of truth and soberness, for they had been taught to keep the commandments of God and to walk uprightly before him.

And now it came to pass that Helaman did march at the head of his two thousand stripling soldiers, to the support of the people in the borders of the land on the south by the west sea.

And thus ended the twenty and eighth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

Alma 54

- 1 És most lőn, hogy a bírák huszonkilencedik évének kezdetén Ammoron üzent Moróninak és kérte, hogy cseréljen foglyokat.
- 2 És lőn, hogy Moróni rendkívüli örömet érzett ezen kérés hallatán, mert szerette volna a lámánita foglyok ellátására kiadott készleteket a saját népe ellátására fordítani; és saját embereit is szerette volna serege megerősítésére használni.
- 3 Most a lámániták sok asszonyt és gyermeket ejtettek foglyul, viszont Moróni összes foglya között, vagyis azok között akiket Moróni ejtett foglyul, nem volt egy asszony vagy egy gyermek sem; ezért Moróni egy csel mellett döntött, hogy a lámánitáktól annyi nefita foglyot kaphasson vissza, amennyit csak lehet.
- 4 Írt tehát egy levelet, és Ammoron szolgájával küldte el, ugyanazzal, aki levelet hozott Moróninak. Most ezek azok a szavak, melyeket Ammoronnak írt, mondván:
- 5 Íme, Ammoron, erről a háborúról írtam neked valamit, amit népem ellen folytattatok, vagyis amit fivéred folytatott ellenük, és amit te még az ő halála után is tovább akarsz folytatni.
- 6 Íme, mondanék neked valamit Isten igazságosságáról és az ő mindenható haragjának kardjáról, amely feletted függ, ha nem tartasz bűnbánatot és vissza nem vonod seregeidet a saját földjeitekre, vagyis a birtokotokban lévő földre, mely Nefi földje.
- 7 Igen, elmondanám neked ezeket a dolgokat, ha képes lennél arra, hogy hallgass rájuk; igen, beszélnék neked arról a rettenetes pokolról, mely olyan gyilkosok befogadására vár, amilyen te vagy, és amilyen a fivéred volt, hacsak bűnbánatot nem tartotok és vissza nem vonjátok gyilkos szándékaitokat, és vissza nem tértek seregeitekkel a saját földjeitekre.
- 8 De mivel te egyszer már elutasítottad ezeket a dolgokat, és az Úr népe ellen harcoltál, azért csak azt várhatom, hogy ismét így teszel.

Alma 54

And now it came to pass in the commencement of the twenty and ninth year of the judges, that Ammoron sent unto Moroni desiring that he would exchange prisoners.

And it came to pass that Moroni felt to rejoice exceedingly at this request, for he desired the provisions which were imparted for the support of the Lamanite prisoners for the support of his own people; and he also desired his own people for the strengthening of his army.

Now the Lamanites had taken many women and children, and there was not a woman nor a child among all the prisoners of Moroni, or the prisoners whom Moroni had taken; therefore Moroni resolved upon a stratagem to obtain as many prisoners of the Nephites from the Lamanites as it were possible.

Therefore he wrote an epistle, and sent it by the servant of Ammoron, the same who had brought an epistle to Moroni. Now these are the words which he wrote unto Ammoron, saying:

Behold, Ammoron, I have written unto you somewhat concerning this war which ye have waged against my people, or rather which thy brother hath waged against them, and which ye are still determined to carry on after his death.

Behold, I would tell you somewhat concerning the justice of God, and the sword of his almighty wrath, which doth hang over you except ye repent and withdraw your armies into your own lands, or the land of your possessions, which is the land of Nephi.

Yea, I would tell you these things if ye were capable of hearkening unto them; yea, I would tell you concerning that awful hell that awaits to receive such murderers as thou and thy brother have been, except ye repent and withdraw your murderous purposes, and return with your armies to your own lands.

But as ye have once rejected these things, and have fought against the people of the Lord, even so I may expect you will do it again.

- 9 És most íme, mi készen állunk a fogadásotokra; igen, és ha nem vonjátok vissza a szándékaitokat, akkor íme, annak az Istennek a haragját vonjátok majd magatokra, akit elutasítottatok, még hozzá a teljes pusztulásotokra.
- 10 De ahogy él az Úr, rátok fognak törni a seregeink, ha nem vonultok vissza, és hamarosan a halál látogat majd meg benneteket, mert meg fogjuk tartani a városainkat és a földjeinket; igen, és fenn fogjuk tartani a vallásunkat és Istenünk ügyét.
- 11 De íme, úgy tűnik nekem, hogy hiába beszélek én neked ezekről a dolgokról; vagyis úgy tűnik nekem, hogy a pokol gyermeke vagy; azzal zárom tehát leveletem, hogy megmondom neked, nem cserélek foglyokat, csakis olyan feltételek mellett, hogy egy fogolyért egy férfit, és a feleségét és a gyermekeit adod át; mert abban az esetben cserélek, ha ezt megteszed.
- 12 És íme, ha nem teszed meg ezt, akkor ellened jövök a seregeimmal; igen, még az asszonyokat és a gyermekeket is fel fogom fegyverezni, és úgy jövök ellened, és még a saját földedre is követni foglak, mely a mi első örökségünk földje; igen, és vér vért lesz, igen, élet életért; és addig fogok csatározni veled, amíg ki nem pusztítunk benneteket a föld színéről.
- 13 Íme, haragos vagyok, és a népem is; ti arra törekedtetek, hogy legyilkoljátok minket, és mi csak arra törekedtünk, hogy megvédjük magunkat. De íme, ha továbbra is az elpusztításunkra törekedtek, akkor mi arra fogunk törekedni, hogy elpusztítsunk benneteket; igen, és a földünkre törekszünk majd, első örökségünk földjére.
- 14 Most zárom leveletem. Én Moróni vagyok; a nefita nép egyik vezére.
- 15 Most lőn, hogy amikor Ammoron megkapta ezt a levelet, felháborodott; és írt Moróninak egy másik levelet, és ezek azok a szavak, melyeket írt, mondván:
- 16 Én Ammoron vagyok, a lámániták királya; Amalikiás fivére vagyok, akit meggyilkoltatok. Íme, meg fogom bosszulni rajtatok a vérét, igen, és rátok fogok törni a seregeimmal, mert nem félek a fenyegetéseitektől.

And now behold, we are prepared to receive you; yea, and except you withdraw your purposes, behold, ye will pull down the wrath of that God whom you have rejected upon you, even to your utter destruction.

But, as the Lord liveth, our armies shall come upon you except ye withdraw, and ye shall soon be visited with death, for we will retain our cities and our lands; yea, and we will maintain our religion and the cause of our God.

But behold, it supposeth me that I talk to you concerning these things in vain; or it supposeth me that thou art a child of hell; therefore I will close my epistle by telling you that I will not exchange prisoners, save it be on conditions that ye will deliver up a man and his wife and his children, for one prisoner; if this be the case that ye will do it, I will exchange.

And behold, if ye do not this, I will come against you with my armies; yea, even I will arm my women and my children, and I will come against you, and I will follow you even into your own land, which is the land of our first inheritance; yea, and it shall be blood for blood, yea, life for life; and I will give you battle even until you are destroyed from off the face of the earth.

Behold, I am in my anger, and also my people; ye have sought to murder us, and we have only sought to defend ourselves. But behold, if ye seek to destroy us more we will seek to destroy you; yea, and we will seek our land, the land of our first inheritance.

Now I close my epistle. I am Moroni; I am a leader of the people of the Nephites.

Now it came to pass that Ammoron, when he had received this epistle, was angry; and he wrote another epistle unto Moroni, and these are the words which he wrote, saying:

I am Ammoron, the king of the Lamanites; I am the brother of Amalickiah whom ye have murdered. Behold, I will avenge his blood upon you, yea, and I will come upon you with my armies for I fear not your threatenings.

17 Mert íme, atyáitok igazságtalanul cselekedtek testvéreikkel, olyannyira, hogy megfosztották őket a kormányzás jogától, amikor az jog szerint őket illette.

18 És most íme, ha leteszitek a fegyvereiteket, és alávetitek magatokat azok kormányzásának, akiket a kormányzás jog szerint megillet, akkor letetem népemmel a fegyvereiket, és nem leszünk többé háborúban.

19 Íme, sok fenyegetést lihegtél már ellenem és népem ellen; de íme, mi nem félünk a fenyegetéseidről.

20 Mindazonáltal örömmel megadom neked, hogy kívánságod szerint cseréljünk foglyokat, hogy harcoló férfaimnak megőrizhessem az élelmemet; és olyan háborút folytatunk majd, mely örökkévaló lesz, vagy addig, amíg a nefitákat a hatalmunk alá vetjük, vagy addig, amíg örökre kipusztulnak.

21 És azon Istent illetően, akiről azt mondjátok, hogy mi elutasítottuk, íme, nem ismerünk ilyen lényt; és ti sem; de ha mégiscsak van ilyen lény, akkor nem ismerjük, de minket is éppen úgy teremtett, mint benneteket.

22 És ha mégiscsak van egy ördög és van egy pokol, akkor íme, nem küld-e majd oda benneteket, hogy a fivérémmel lakjatok, akit meggyilkoltatok, akivel kapcsolatban arra céloztatok, hogy egy ilyen helyre távozott? De íme, ezen dolgok mit sem jelentenek.

23 Én Ammoron vagyok, és annak a Zorámnak a leszármazottja, akit atyáitok kényszerítettek és hoztak ki Jeruzsálemből.

24 És íme most egy merész lámánita vagyok; íme, ez a háború az általuk elszenvedett igazságtalanságok megbosszulásáért folyik, és azért, hogy fenntartsák és elnyerjék jogukat a kormányzáshoz; és zárom leveleimet Morónihoz.

For behold, your fathers did wrong their brethren, insomuch that they did rob them of their right to the government when it rightly belonged unto them.

And now behold, if ye will lay down your arms, and subject yourselves to be governed by those to whom the government doth rightly belong, then will I cause that my people shall lay down their weapons and shall be at war no more.

Behold, ye have breathed out many threatenings against me and my people; but behold, we fear not your threatenings.

Nevertheless, I will grant to exchange prisoners according to your request, gladly, that I may preserve my food for my men of war; and we will wage a war which shall be eternal, either to the subjecting the Nephites to our authority or to their eternal extinction.

And as concerning that God whom ye say we have rejected, behold, we know not such a being; neither do ye; but if it so be that there is such a being, we know not but that he hath made us as well as you.

And if it so be that there is a devil and a hell, behold will he not send you there to dwell with my brother whom ye have murdered, whom ye have hinted that he hath gone to such a place? But behold these things matter not.

I am Ammoron, and a descendant of Zoram, whom your fathers pressed and brought out of Jerusalem.

And behold now, I am a bold Lamanite; behold, this war hath been waged to avenge their wrongs, and to maintain and to obtain their rights to the government; and I close my epistle to Moroni.

Alma 55

- 1 Most lőn, hogy amikor Moróni megkapta ezt a levelet, még jobban fel volt háborodva, mert tudta, hogy Ammoron tökéletesen tudatában van a csalárdságának; igen, tudta, hogy Ammoron tudja, hogy nem igaz ügy az, ami arra indította, hogy háborút folytasson Nefi népe ellen.
- 2 És így szólt: Íme, mindaddig nem fogom kicserélni a foglyokat Ammoronnal, amíg vissza nem vonja szándékát, mint ahogy azt levelemben is kinyilvánítottam; mert nem fogom megengedni neki, hogy még több hatalma legyen, mint amennyi már eddig is van.
- 3 Íme, ismerem azt a helyet, ahol az általuk foglyul ejtett embereimet őrzik a lámániták; és mivel Ammoron nem teljesíti a levelemben leírtakat, íme, szavaim szerint teszek vele; igen, addig törekszem közöttük a halálra, amíg békéért nem könyörögnek.
- 4 És most lőn, hogy miután Moróni elmondta ezeket a szavakat, meghagyta, hogy kutassanak az emberei között, hogy esetleg találjanak maguk között olyan embert, aki Lámán leszármazottja.
- 5 És lőn, hogy találtak egyet, akinek Lámán volt a neve, és aki azon király egyik szolgája volt, akit Amalikiás ölt meg.
- 6 Most, Moróni meghagyta, hogy Lámán és néhány embere menjen el azon örökhöz, akik a Nefitákat őrizték.
- 7 Most, a nefitákat Gid városában őrizték; ezért Moróni oda küldte Lámánt, és meghagyta, hogy néhány ember menjen vele.
- 8 És amikor este lett, Lámán elment azon örökhöz, akik a nefitákat őrizték, és íme, azok látták, hogy jön, és rákiáltottak; de ő így szólt hozzájuk: Ne féljete; íme, én lámánita vagyok. Íme, megszöktünk a nefitáktól, és ők alszanak; és íme, vettünk a borukból és magunkkal hoztuk.
- 9 Most, amikor a lámániták meghallották ezeket a szavakat, örömmel fogadták őt; és így szóltak hozzá: Adj nekünk a borotokból, hogy ihassunk. Örülünk, hogy hoztatok magatokkal bort, mert fáradtak vagyunk.

Alma 55

Now it came to pass that when Moroni had received this epistle he was more angry, because he knew that Ammoron had a perfect knowledge of his fraud; yea, he knew that Ammoron knew that it was not a just cause that had caused him to wage a war against the people of Nephi.

And he said: Behold, I will not exchange prisoners with Ammoron save he will withdraw his purpose, as I have stated in my epistle; for I will not grant unto him that he shall have any more power than what he hath got.

Behold, I know the place where the Lamanites do guard my people whom they have taken prisoners; and as Ammoron would not grant unto me mine epistle, behold, I will give unto him according to my words; yea, I will seek death among them until they shall sue for peace.

And now it came to pass that when Moroni had said these words, he caused that a search should be made among his men, that perhaps he might find a man who was a descendant of Laman among them.

And it came to pass that they found one, whose name was Laman; and he was one of the servants of the king who was murdered by Amalickiah.

Now Moroni caused that Laman and a small number of his men should go forth unto the guards who were over the Nephites.

Now the Nephites were guarded in the city of Gid; therefore Moroni appointed Laman and caused that a small number of men should go with him.

And when it was evening Laman went to the guards who were over the Nephites, and behold, they saw him coming and they hailed him; but he saith unto them: Fear not; behold, I am a Lamanite. Behold, we have escaped from the Nephites, and they sleep; and behold we have taken of their wine and brought with us.

Now when the Lamanites heard these words they received him with joy; and they said unto him: Give us of your wine, that we may drink; we are glad that ye have thus taken wine with you for we are weary.

10 De Lámán azt mondta nekik: Tartsuk meg a borunkat addig, amíg harcolni nem megyünk a nefiták ellen. De ez a beszéd csak méginkább vágyat ébresztett bennük arra, hogy igyanak a borból;

11 Mert azt mondták: Fáradtak vagyunk, had megyünk tehát a borból, és egy idő múlva kapunk borporciót, ami felerősít minket arra, hogy a nefiták ellen menjünk.

12 És Lámán azt mondta nekik: Tegyetek kívánságotok szerint.

13 És lőn, hogy bőven vettek a borból; és az ízlett nekik, még bővebben vettek tehát belőle; és az erős volt, mivel annak erejében készítették.

14 És lőn, hogy ittak, és vigadtak, és egy idő múlva mind lerészegedtek.

15 És most, amikor Lámán és emberei látták, hogy mind részekék és mély álomba merültek, visszatértek Morónihoz, és minden dolgot elmondtak neki, ami történt.

16 És most, ez Moróni terve szerint volt. És Moróni harci fegyverekkel készítette fel az embereit; és elment Gid városához, míg a lámániták mély álomban, részegen voltak, és bedobta a harci fegyvereket a foglyoknak, olyannyira, hogy azok mind felfegyverkeztek;

17 Igen, még az asszonyaiknak is, és azok gyermekeinek, mindazoknak, akik képesek voltak a harci fegyverek használatára. Akkor Moróni mindezen foglyokat felfegyverezte; és mindezen dolgokat mély csendben tették.

18 De ha fel is ébresztették volna a lámánitákat, íme, azok részekék voltak, és a nefiták megölhették volna őket.

19 De íme, Moróni nem erre vágyott; ő nem gyönyörködött a gyilkosságban vagy a vérontásban, hanem népe pusztulástól való megmentésében gyönyörködött; és ezért, hogy ne hozzon magára jogtalanságot, nem akart részségükben a lámánitákra törni és elpusztítani őket.

20 De elérte, amire vágyott; mert felfegyverezte azon nefita foglyokat, akik a város falain belül voltak, és hatalmat adott nekik arra, hogy birtokba vegyék a falakon belüli részeket.

But Laman said unto them: Let us keep of our wine till we go against the Nephites to battle. But this saying only made them more desirous to drink of the wine;

For, said they: We are weary, therefore let us take of the wine, and by and by we shall receive wine for our rations, which will strengthen us to go against the Nephites.

And Laman said unto them: You may do according to your desires.

And it came to pass that they did take of the wine freely; and it was pleasant to their taste, therefore they took of it more freely; and it was strong, having been prepared in its strength.

And it came to pass they did drink and were merry, and by and by they were all drunken.

And now when Laman and his men saw that they were all drunken, and were in a deep sleep, they returned to Moroni and told him all the things that had happened.

And now this was according to the design of Moroni. And Moroni had prepared his men with weapons of war; and he went to the city Gid, while the Lamanites were in a deep sleep and drunken, and cast in weapons of war unto the prisoners, inso-much that they were all armed;

Yea, even to their women, and all those of their children, as many as were able to use a weapon of war, when Moroni had armed all those prisoners; and all those things were done in a profound silence.

But had they awakened the Lamanites, behold they were drunken and the Nephites could have slain them.

But behold, this was not the desire of Moroni; he did not delight in murder or bloodshed, but he delighted in the saving of his people from destruction; and for this cause he might not bring upon him injustice, he would not fall upon the Lamanites and destroy them in their drunkenness.

But he had obtained his desires; for he had armed those prisoners of the Nephites who were within the wall of the city, and had given them power to gain possession of those parts which were within the walls.

- 21 És aztán meghagyta a vele lévő embereknek, hogy húzódjanak vissza egy kissé, és kerítsék be a lámániták seregeit.
- 22 Most íme, mindez éjnek idején történt, így amikor a lámániták reggel felébredtek, azt látták, hogy kívülről bekerítették őket a nefiták, belülről pedig fel vannak fegyverkezve a foglyaik.
- 23 És így belátták, hogy a nefiták hatalmukba kerítették őket; és ezen körülmények között úgy találták, hogy nem tanácsos harcolni a nefitákkal; ezért főkapitányaik parancsára előhozták harci fegyvereiket, és irgalomért könyörögve a nefiták lába elé vetették azokat.
- 24 Most íme, erre vágyott Moróni. Hadifogolyként eljettette őket, és birtokba vette a várost, és meghagyta, hogy minden olyan foglyot szabadítsanak ki, aki nefita; és ezek Moróni seregéhez csatlakoztak, és nagy erősségei voltak a seregének.
- 25 És lőn, hogy a foglyul ejtett lámánitáknak meghagyta, hogy kezdjenek hozzá a Gid városa körüli erődítmények megerősítésének munkálatához.
- 26 És lőn, hogy miután Gid városát megerősítette úgy, ahogyan azt szerette volna, a foglyokat átvitette Bőség városába; és azt a várost is rendkívül erős hadal őrizte.
- 27 És lőn, hogy a lámániták minden cselszövése ellenére megtartottak és megvédték minden általuk elejtett foglyot, és minden visszaszerzett területet és előnyüket is megtartották.
- 28 És lőn, hogy a nefiták ismét kezdtek győzedelmessé lenni, és visszakövetelni a jogaikat és a kiváltságaikat.
- 29 Több alkalommal megkísérelték a lámániták, hogy éjjel bekerítsék őket, de az ilyen kísérletek alkalmával sok foglyot vesztek.
- 30 És sok alkalommal megkíséreltek borukkal szolgálni a nefitáknak, hogy méreggel vagy részegséggel elpusztíthassák őket.

And then he caused the men who were with him to withdraw a pace from them, and surround the armies of the Lamanites.

Now behold this was done in the night-time, so that when the Lamanites awoke in the morning they beheld that they were surrounded by the Nephites without, and that their prisoners were armed within.

And thus they saw that the Nephites had power over them; and in these circumstances they found that it was not expedient that they should fight with the Nephites; therefore their chief captains demanded their weapons of war, and they brought them forth and cast them at the feet of the Nephites, pleading for mercy.

Now behold, this was the desire of Moroni. He took them prisoners of war, and took possession of the city, and caused that all the prisoners should be liberated, who were Nephites; and they did join the army of Moroni, and were a great strength to his army.

And it came to pass that he did cause the Lamanites, whom he had taken prisoners, that they should commence a labor in strengthening the fortifications round about the city Gid.

And it came to pass that when he had fortified the city Gid, according to his desires, he caused that his prisoners should be taken to the city Bountiful; and he also guarded that city with an exceedingly strong force.

And it came to pass that they did, notwithstanding all the intrigues of the Lamanites, keep and protect all the prisoners whom they had taken, and also maintain all the ground and the advantage which they had retaken.

And it came to pass that the Nephites began again to be victorious, and to reclaim their rights and their privileges.

Many times did the Lamanites attempt to encircle them about by night, but in these attempts they did lose many prisoners.

And many times did they attempt to administer of their wine to the Nephites, that they might destroy them with poison or with drunkenness.

- 31 De íme, a nefiták nem voltak lassúak abban, hogy megpróbáltatásuk ezen idején az Úrra, Istenükre emlékezzenek. Nem lehetett csapdába ejteni őket; igen, csak akkor voltak hajlandók inni a borukból, ha abból először néhány lámánita fogolynak adtak.
- 32 És ilyen óvatosak voltak, hogy senkinek ne szolgáljanak közöttük méreggel; mert ha a boruk megmérgezi a lámánitát, akkor megmérgezi a nefitát is; és így tették próbára minden szeszes italukat.
- 33 És most lőn, hogy Móroni számára szükséges volt előkészületeket tenni Moriánton városának a megtámadására; mert íme, a lámániták munkálataikkal addig erősítették Moriánton városát, míg az rendkívül erős hadiszállás nem lett.
- 34 És állandóan új hadakat vittek abba a városba, és új élelmiszerkészleteket is.
- 35 És így végződött a bírák Nefi népe feletti uralmának huszonkilencedik éve.

But behold, the Nephites were not slow to remember the Lord their God in this their time of affliction. They could not be taken in their snares; yea, they would not partake of their wine, save they had first given to some of the Lamanite prisoners.

And they were thus cautious that no poison should be administered among them; for if their wine would poison a Lamanite it would also poison a Nephite; and thus they did try all their liquors.

And now it came to pass that it was expedient for Moroni to make preparations to attack the city Morianton; for behold, the Lamanites had, by their labors, fortified the city Morianton until it had become an exceeding stronghold.

And they were continually bringing new forces into that city, and also new supplies of provisions.

And thus ended the twenty and ninth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

Alma 56

- 1 És most lőn, hogy a bírák uralma harmincadik évének kezdetén, az első hónap második napján, Moróni levelet kapott Hélamántól, mely leírta a népdolgait az országnak abban a szegletében.
- 2 És ezek azok a szavak, melyeket írt, mondván: Moróni, mélyen szeretett testvérem az Úrban és a háborúzás gyötrelmeiben; íme, szeretett testvérem, van némi mondandóm számodra hadihelyzetünkről az országnak ebben a részében.
- 3 Íme, kétezren azon férfiak fiai közül, akiket Ammon lehozott Nefi földjéről – most tudod, hogy ezek Lámán leszármazottjai, aki Lehi atyánk legidősebb fia volt;
- 4 Most nem szükséges felidézni neked a hagyományaidat vagy a hitetlenségüket, mert te ismered mindezen dolgokat –
- 5 Elegendő tehát azt elmondanom neked, hogy ezen fiatal férfiak közül kétezren felvették harci fegyvereiket, és azt szerették volna, hogy legyenek a vezetőjük; és eljöttünk, hogy megvédjük az országunkat.
- 6 És most azon szövetségről is tudsz, melyet atyáink kötöttek, hogy nem veszik fel harci fegyvereiket a testvéreik ellen, azok vérének ontására.
- 7 De a huszonhatodik évben, amikor látták megpróbáltatásainkat és gyötrelmeinket őértük, már azon voltak, hogy megszegik a szövetséget, melyet kötöttek, és a mi védelmünkben felveszik harci fegyvereiket.
- 8 De én nem akartam megengedni nekik, hogy megszegjék ezt a szövetséget, melyet kötöttek, feltételezve, hogy Isten meg fog erősíteni bennünket, olyannyira, hogy ne szenvedjünk többet az általuk tett eskü betartása miatt.
- 9 De íme, van itt egy dolog, melyben nagy örömünk lehet. Mert íme, a huszonhatodik évben én, Hélamán, Júdea városába vonultam ezen kétezzer fiatalember élén, hogy segítségére legyünk Antipusnak, akit vezérnek nevezte ki azon országrész népe felett.

Alma 56

And now it came to pass in the commencement of the thirtieth year of the reign of the judges, on the second day in the first month, Moroni received an epistle from Helaman, stating the affairs of the people in that quarter of the land.

And these are the words which he wrote, saying: My dearly beloved brother, Moroni, as well in the Lord as in the tribulations of our warfare; behold, my beloved brother, I have somewhat to tell you concerning our warfare in this part of the land.

Behold, two thousand of the sons of those men whom Ammon brought down out of the land of Nephi—now ye have known that these were descendants of Laman, who was the eldest son of our father Lehi;

Now I need not rehearse unto you concerning their traditions or their unbelief, for thou knowest concerning all these things—

Therefore it sufficeth me that I tell you that two thousand of these young men have taken their weapons of war, and would that I should be their leader; and we have come forth to defend our country.

And now ye also know concerning the covenant which their fathers made, that they would not take up their weapons of war against their brethren to shed blood.

But in the twenty and sixth year, when they saw our afflictions and our tribulations for them, they were about to break the covenant which they had made and take up their weapons of war in our defence.

But I would not suffer them that they should break this covenant which they had made, supposing that God would strengthen us, insomuch that we should not suffer more because of the fulfilling the oath which they had taken.

But behold, here is one thing in which we may have great joy. For behold, in the twenty and sixth year, I, Helaman, did march at the head of these two thousand young men to the city of Judea, to assist Antipus, whom ye had appointed a leader over the people of that part of the land.

- 10 És kétezer fiammal (mert méltók arra, hogy a fiaimnak neveztesse nek) Antipus seregéhez csatlakoztam, mely erősítésnek Antipus rendkívül megörült; mert íme, seregét megcsappantották a lámániták, mivel hadaik rengeteget megölték a mi embereink közül, mely okot ad nekünk a gyászra.
- 11 Mindazonáltal vigasztaljuk magunkat abban a tényben, hogy hazájuk és Istenük ügyében haltak meg, igen, és boldogok.
- 12 És a lámániták sok foglyot is megtartottak, akik közül mindenki főkapitány volt, mert senki mást nem hagytak életben. És azt gondoljuk, hogy ők most, ezen időben Nefi földjén vannak; ha igaz, hogy nem ölték meg őket.
- 13 És most, ezek azok a városok, melyeket oly sok vitéz emberünk véreinek ontásával birtokba vettek a lámániták:
- 14 Manti földje, vagyis Manti városa, és Zézrom városa, és Kuméni városa és Antipára városa.
- 15 És ezek azok a városok, melyek a birtokukban voltak akkor, amikor Júdea városába megérkeztem; és rátaláltam Antipusra és embereire, amint éppen szívvel-lélekkel fáradoztak a város megerősítésén.
- 16 Igen, és testben és lélekben is levertek voltak, mert nappal vitézül harcoltak, éjszaka pedig azon robotoltak, hogy fenntartsák a városaikat; és így mindenféle nagy megpróbáltatást szenvedtek el.
- 17 És most el voltak szánva arra, hogy vagy győzedelmeskednek ezen a helyen, vagy meghalnak; gondolhatod tehát, hogy ez a kis haderő, melyet magammal hoztam, igen, ezek a fiaim, nagy reményeket és nagy örömet adtak nekik.
- 18 És most lőn, hogy amikor a lámániták látták, hogy Antipus serege nagyobb erőre tett szert, Ammoron rendeletei arra kényszerítették őket, hogy ne jöjjenek csatázni Júda városa ellen, vagyis ellenünk.
- 19 És így kegyeltjei voltunk az Úrnak; mert ha akkor ezen gyengeségünkben ellenünk jöttek volna, akkor esetleg elpusztították volna a mi kis seregünket; de így megőriztettünk.

And I did join my two thousand sons, (for they are worthy to be called sons) to the army of Antipus, in which strength Antipus did rejoice exceedingly; for behold, his army had been reduced by the Lamanites because their forces had slain a vast number of our men, for which cause we have to mourn.

Nevertheless, we may console ourselves in this point, that they have died in the cause of their country and of their God, yea, and they are happy.

And the Lamanites had also retained many prisoners, all of whom are chief captains, for none other have they spared alive. And we suppose that they are now at this time in the land of Nephi; it is so if they are not slain.

And now these are the cities of which the Lamanites have obtained possession by the shedding of the blood of so many of our valiant men:

The land of Manti, or the city of Manti, and the city of Zeezrom, and the city of Cumeni, and the city of Antiparah.

And these are the cities which they possessed when I arrived at the city of Judea; and I found Antipus and his men toiling with their might to fortify the city.

Yea, and they were depressed in body as well as in spirit, for they had fought valiantly by day and toiled by night to maintain their cities; and thus they had suffered great afflictions of every kind.

And now they were determined to conquer in this place or die; therefore you may well suppose that this little force which I brought with me, yea, those sons of mine, gave them great hopes and much joy.

And now it came to pass that when the Lamanites saw that Antipus had received a greater strength to his army, they were compelled by the orders of Ammoron to not come against the city of Judea, or against us, to battle.

And thus were we favored of the Lord; for had they come upon us in this our weakness they might have perhaps destroyed our little army; but thus were we preserved.

20 Ammoron azt parancsolta nekik, hogy tartsák fenn azokat a városokat, melyeket bevettek. És így végződött a huszonhatodik év. És a huszonhetedik év kezdetén felkészítettük városunkat és magunkat a védelemre.

21 Most azt szerettük volna, hogy a lámániták jöjjenek miellenünk, mert nem szerettük volna őket a hadiszállásaikon megtámadni.

22 És lőn, hogy körös-körül kémeket tartottunk, hogy figyeljék a lámániták mozgását, hogy se éjjel se nappal ne menjenek el mellettünk és támadják meg azon városainkat, melyek északra vannak.

23 Mert tudtuk, hogy azokban a városokban az emberek nem elég erősek ahhoz, hogy megütközzenek velük; ezért azt szerettük volna, ha elhaladnak mellettünk, hogy hátulról rájuk törhessünk, és így ugyanakkor ütközzünk meg velük hátulról, amikor elől is megütköznek velük. Azt gondoltuk, hogy le tudjuk győzni őket; de íme, csalódtunk ezen vágyunkban.

24 Sem egész seregünkkel, sem annak egy részével nem mertek elhaladni mellettünk, attól tartván, hogy nem elég erősek, és elbuknak.

25 Nem mertek levonulni Zarahemla városa ellen sem; és a Sidon forrásánál sem mertek átkelni, át Nefiha városához.

26 És így hadaikkal elhatározták azon városok fenn tartását, melyeket bevettek.

27 És most, ezen év második hónapjában lőn, hogy ezen kétezer fiam atyáitól sok élelmet hoztak nekünk.

28 És kétezer embert is küldtek Zarahemla földjéről. És így fel voltunk készülve tízezer emberrel, valamint számukra élelemmel; és még asszonyaik és gyermekeik számára is.

29 És a lámániták, mivel látták, hogy naponta növekednek a hadaink, és fenntartásunkra élelem is érkezik, félelmükben kirohanásokhoz folyamodtak, hát ha véget vethetnek annak, hogy élelmet és haderőt kapjunk.

They were commanded by Ammoron to maintain those cities which they had taken. And thus ended the twenty and sixth year. And in the commencement of the twenty and seventh year we had prepared our city and ourselves for defence.

Now we were desirous that the Lamanites should come upon us; for we were not desirous to make an attack upon them in their strongholds.

And it came to pass that we kept spies out round about, to watch the movements of the Lamanites, that they might not pass us by night nor by day to make an attack upon our other cities which were on the northward.

For we knew in those cities they were not sufficiently strong to meet them; therefore we were desirous, if they should pass by us, to fall upon them in their rear, and thus bring them up in the rear at the same time they were met in the front. We supposed that we could overpower them; but behold, we were disappointed in this our desire.

They durst not pass by us with their whole army, neither durst they with a part, lest they should not be sufficiently strong and they should fall.

Neither durst they march down against the city of Zarahemla; neither durst they cross the head of Sidon, over to the city of Nephihah.

And thus, with their forces, they were determined to maintain those cities which they had taken.

And now it came to pass in the second month of this year, there was brought unto us many provisions from the fathers of those my two thousand sons.

And also there were sent two thousand men unto us from the land of Zarahemla. And thus we were prepared with ten thousand men, and provisions for them, and also for their wives and their children.

And the Lamanites, thus seeing our forces increase daily, and provisions arrive for our support, they began to be fearful, and began to sally forth, if it were possible to put an end to our receiving provisions and strength.

30 Most, amikor láttuk, hogy ily módon nyugtalan-
kodni kezdenek a lámániták, úgy gondoltuk, cselet
vetünk; Antipus tehát parancsot adott, hogy ifjú fia-
immal vonuljunk el egy szomszédos városhoz, mint-
ha egy szomszédos városnak szállítanánk élelmet.

31 Így Antipára városának közelében kellett elvonul-
nunk, mintha egy azon túli városhoz mennénk a ten-
gerpart melletti határvidéken.

32 És lőn, hogy kivonultunk, mintha élelmeinkkel
tennénk azt, hogy ahhoz a városhoz menjünk.

33 És lőn, hogy Antipus kivonult seregének egy ré-
szével, a maradékot a város tartására hagyván. De
addig nem vonult ki, amíg kis sereggel el nem
mentem és Antipára városának közelébe nem értem.

34 És most, Antipára városában állomásozott a lá-
mániták legerősebb serege; igen, a legnagyobb.

35 És lőn, hogy amikor értesítették őket a kémeik, ki-
jöttek a seregükkel és ellenünk vonultak.

36 És lőn, hogy mi észak felé menekültünk előlük. És
így elvezettük a lámániták legerősebb seregét;

37 Igen, méghozzá jelentős távolságra, olyannyira,
hogy amikor látták, hogy Antipus serege teljes erővel
üldözi őket, akkor nem fordultak se jobbra se balra,
hanem egyenes irányban, utánunk folytatták a vonu-
lásukat. Úgy gondoltuk, az a szándékuk, hogy még
azelőtt megöljenek minket, mielőtt Antipus utolérné
őket. És ezt azért, hogy embereink ne hogy bekerít-
sék őket.

38 És most, Antipus, látván, hogy veszélyben va-
gyunk, gyorsított menetre fogta a seregét. De íme, éj-
szaka volt; nem értek tehát utol minket. És Antipus
sem érte utol őket; tehát éjszakára letáboroztunk.

39 És lőn, hogy a reggel virradata előtt, íme, a lámán-
iták már üldöztek minket. Most nem voltunk elég
erősek ahhoz, hogy hadakozzunk velük; igen, nem
engedhettem meg, hogy ifjú fiaim a kezükre kerülje-
nek. Folytattuk tehát menetelésünket, és bevonul-
tunk a vadonba.

Now when we saw that the Lamanites began to
grow uneasy on this wise, we were desirous to bring
a stratagem into effect upon them; therefore Antipus
ordered that I should march forth with my little sons
to a neighboring city, as if we were carrying provi-
sions to a neighboring city.

And we were to march near the city of Antiparah,
as if we were going to the city beyond, in the borders
by the seashore.

And it came to pass that we did march forth, as if
with our provisions, to go to that city.

And it came to pass that Antipus did march forth
with a part of his army, leaving the remainder to
maintain the city. But he did not march forth until I
had gone forth with my little army, and came near
the city Antiparah.

And now, in the city Antiparah were stationed the
strongest army of the Lamanites; yea, the most nu-
merous.

And it came to pass that when they had been in-
formed by their spies, they came forth with their
army and marched against us.

And it came to pass that we did flee before them,
northward. And thus we did lead away the most
powerful army of the Lamanites;

Yea, even to a considerable distance, insomuch
that when they saw the army of Antipus pursuing
them, with their might, they did not turn to the right
nor to the left, but pursued their march in a straight
course after us; and, as we suppose, it was their in-
tent to slay us before Antipus should overtake them,
and this that they might not be surrounded by our
people.

And now Antipus, beholding our danger, did
speed the march of his army. But behold, it was
night; therefore they did not overtake us, neither did
Antipus overtake them; therefore we did camp for
the night.

And it came to pass that before the dawn of the
morning, behold, the Lamanites were pursuing us.
Now we were not sufficiently strong to contend with
them; yea, I would not suffer that my little sons
should fall into their hands; therefore we did con-
tinue our march, and we took our march into the
wilderness.

40 Most ők sem mertek se jobbra, se balra letérni, ne-
hogy bekerítsék őket; és én sem akartam se jobbra,
se balra letérni, nehogy utolérjenek minket, mert
nem tudtunk volna nekik ellenállni, hanem megöl-
tek volna minket, és ők elmenekültek volna; és így
egész nap menekültünk a vadonban, még hozzá egé-
szen addig, amíg sötét nem lett.

41 És lőn, hogy amikor megérkezett a reggel világos-
sága, ismét láttuk, hogy rajtunk vannak a lámániták,
és menekültünk előlük.

42 De lőn, hogy nem üldöztek minket messzire, mire
megálltak; és ez a hetedik hónap harmadik napjának
reggele volt.

43 És most, nem tudtuk, hogy utolérte-e őket
Antipus, de így szóltam embereimhez: Íme, nem tud-
juk, azért álltak-e meg, hogy ellenük menjünk, s
hogy az ő csapdájukba ejthessenek minket;

44 Mit mondotok tehát, fiaim, akartok harcba menni
ellenük?

45 És most, szeretett testvérem, Moróni, azt mondom
neked, hogy még soha nem láttam ilyen nagy bátor-
ságot, még az összes nefiták között sem.

46 Mert miután mindig fiaimnak neveztem őket (mi-
vel mindannyian nagyon fiatalok voltak), ezért ezt
mondták nekem: Atyánk, íme, velünk van a mi
Istenünk, és ő nem fogja megengedni, hogy eles-
sünk; engedd hát, hogy elmenjünk; mi nem ölnénk
meg a testvéreinket, ha békén hagynának bennün-
ket; menjünk tehát, különben legyőzik Antipus sere-
gét.

47 Most, még sohasem harcoltak, mégsem félték a
halált; és inkább törődtek atyáik szabadságával, mint
a saját életükkel; igen, anyáik tanították meg nekik,
hogy ha nem kételkednek, akkor Isten ki fogja sza-
badítani őket.

48 És felidéztek nekem anyáik szavait, mondván: Mi
nem kételkedünk abban, hogy anyáink tudták ezt.

49 És lőn, hogy az én kétezremmel visszatértem, a lá-
mániták ellen, akik azelőtt üldöztek minket. És most
íme, Antipus seregei utolérték őket, és borzalmas
csata kezdődött.

Now they durst not turn to the right nor to the left
lest they should be surrounded; neither would I turn
to the right nor to the left lest they should overtake
me, and we could not stand against them, but be
slain, and they would make their escape; and thus we
did flee all that day into the wilderness, even until it
was dark.

And it came to pass that again, when the light of
the morning came we saw the Lamanites upon us,
and we did flee before them.

But it came to pass that they did not pursue us far
before they halted; and it was in the morning of the
third day of the seventh month.

And now, whether they were overtaken by Antipus
we knew not, but I said unto my men: Behold, we
know not but they have halted for the purpose that
we should come against them, that they might catch
us in their snare;

Therefore what say ye, my sons, will ye go against
them to battle?

And now I say unto you, my beloved brother
Moroni, that never had I seen so great courage, nay,
not amongst all the Nephites.

For as I had ever called them my sons (for they
were all of them very young) even so they said unto
me: Father, behold our God is with us, and he will
not suffer that we should fall; then let us go forth; we
would not slay our brethren if they would let us
alone; therefore let us go, lest they should overpower
the army of Antipus.

Now they never had fought, yet they did not fear
death; and they did think more upon the liberty of
their fathers than they did upon their lives; yea, they
had been taught by their mothers, that if they did not
doubt, God would deliver them.

And they rehearsed unto me the words of their
mothers, saying: We do not doubt our mothers knew
it.

And it came to pass that I did return with my two
thousand against these Lamanites who had pursued
us. And now behold, the armies of Antipus had over-
taken them, and a terrible battle had commenced.

50 Antipus serege, mivel fáradt volt az oly rövid idő alatt megtett hosszú meneteléstől, közel állt hozzá, hogy a lámániták kezére kerüljön; és ha nem tértem volna vissza az én kétezremmel, akkor azok elérték volna a céljukat.

51 Mert Antipus és sok vezére elesett kard által, fáradtságuk miatt, melyet erőltetett menetelésük okozott – Antipus emberei tehát, vezéreik eleste miatt megzavarodván, kezdtek meghátrálni a lámániták elől.

52 És lőn, hogy a lámániták bátorságra kaptak, és üldözni kezdték őket; és így üldözték őket nagy buzgósággal a lámániták, amikor Hélamán az ő kétezzrel hátba támadta őket, és rendkívül ölni kezdte őket, olyannyira, hogy a lámániták egész serege megállt és Hélamán ellen fordult.

53 Most, amikor Antipus emberei látták, hogy a lámániták megfordultak, összeszedték embereiket és ők is hátba támadták a lámánitákat.

54 És most lőn, hogy mi, Nefi népe, Antipus népe és én a kétezzremmel, bekerítettük a lámánitákat, és bizony öltük őket; igen, olyannyira, hogy arra kényszerültek, átadják harci fegyvereiket, és magukat is, hadifogolyként.

55 És most lőn, hogy miután megadták magukat nekünk, íme, megszámláltam ezeket a velem harcoló fiatalembereket, attól tartva, hogy sokat megöltek közülük.

56 De íme, nagy öröömre nem volt közöttük egyetlen lélek sem, aki elesett volna; igen, és úgy harcoltak, mintha Isten erejével tennék azt; igen, soha nem hallottunk olyan férfiokról, akik ily csodás erővel harcoltak volna; és oly nagy hatalommal törtek a lámánitákra, hogy megijesztették őket; és emiatt adták át magukat hadifogolyként a lámániták.

The army of Antipus being weary, because of their long march in so short a space of time, were about to fall into the hands of the Lamanites; and had I not returned with my two thousand they would have obtained their purpose.

For Antipus had fallen by the sword, and many of his leaders, because of their weariness, which was occasioned by the speed of their march—therefore the men of Antipus, being confused because of the fall of their leaders, began to give way before the Lamanites.

And it came to pass that the Lamanites took courage, and began to pursue them; and thus were the Lamanites pursuing them with great vigor when Helaman came upon their rear with his two thousand, and began to slay them exceedingly, insomuch that the whole army of the Lamanites halted and turned upon Helaman.

Now when the people of Antipus saw that the Lamanites had turned them about, they gathered together their men and came again upon the rear of the Lamanites.

And now it came to pass that we, the people of Nephi, the people of Antipus, and I with my two thousand, did surround the Lamanites, and did slay them; yea, insomuch that they were compelled to deliver up their weapons of war and also themselves as prisoners of war.

And now it came to pass that when they had surrendered themselves up unto us, behold, I numbered those young men who had fought with me, fearing lest there were many of them slain.

But behold, to my great joy, there had not one soul of them fallen to the earth; yea, and they had fought as if with the strength of God; yea, never were men known to have fought with such miraculous strength; and with such mighty power did they fall upon the Lamanites, that they did frighten them; and for this cause did the Lamanites deliver themselves up as prisoners of war.

57 És mivel nem volt hely a foglyainknak, hogy őrizhessük és elzárjuk őket a lámániták seregei elől, elküldtük tehát őket Zarahemla földjére, Antipus életben maradt embereinek egy részével; a maradékot pedig fogtam és az én ifjú ammonitáimhoz csatoltam, és visszameneteltünk Júdea városába.

And as we had no place for our prisoners, that we could guard them to keep them from the armies of the Lamanites, therefore we sent them to the land of Zarahemla, and a part of those men who were not slain of Antipus, with them; and the remainder I took and joined them to my stripling Ammonites, and took our march back to the city of Judea.

Alma 57

- 1 És most lőn, hogy levelet kaptam Ammorontól, a királytól, amelyben kijelentette, hogy ha átadom az általunk elejtett hadifoglyokat, akkor átadják nekünk Antipára városát.
- 2 De én küldtem egy levelet a királynak, hogy mi biztosak vagyunk benne, hogy elegendő haderőnk van Antipára városának haderővel történő bevételére; és hogy nem tartanánk bölcsnek magunkat, ha azért a városért átadnánk a foglyokat, és hogy csak cserében adjuk át a foglyainkat.
- 3 És Ammoron elutasította a levelemet, mert nem akart foglyokat cserélni; elkezdünk tehát előkészületeket tenni, hogy Antipára városa ellen menjünk.
- 4 Ám Antipára népe elhagyta a várost, és más városokba menekült, melyek a birtokukban voltak, hogy megerősítsék azokat; és így Antipára városa a kezünkre került.
- 5 És így végződött a bírák uralmának huszonnyolcadik éve.
- 6 És lőn, hogy a huszonkilencedik év kezdetén élelmisszerszállítmányt kaptunk, valamint csapat kiegészítést Zarahemla földjéről és a környező földekről, összesen hatezer embert, az ammoniták hatvan fia mellett, akik azért jöttek, hogy csatlakozzanak testvéreikhez, az én kis kétezres seregemhez. És most íme, erősek voltunk, igen, és élelmet is bőven hoztak nekünk.
- 7 És lőn, hogy szerettünk volna csatát vívni azzal a sereggel, melyet Kuméni városának védelmére helyeztek el.
- 8 És most íme, meg fogom mutatni neked, hogy hamarosan elértük, amit szerettünk volna; igen, erős hadainkkal, vagyis erős hadaink egy részével éjjel bekerítettük Kuméni városát, nem sokkal azelőtt, hogy élelmisszállítmányt kaptak volna.
- 9 És lőn, hogy sok éjszakán át a város körül táboroztunk. Kardjaink mellett aludtunk, és órséget tartottunk, hogy a lámániták ránk ne törhessenek, minket éjjel meg ne ölhessenek, amit sokszor megpróbáltak. De ahányszor megpróbálták, mindannyiszor vérük ontatott.

Alma 57

And now it came to pass that I received an epistle from Ammoron, the king, stating that if I would deliver up those prisoners of war whom we had taken that he would deliver up the city of Antiparah unto us.

But I sent an epistle unto the king, that we were sure our forces were sufficient to take the city of Antiparah by our force; and by delivering up the prisoners for that city we should suppose ourselves unwise, and that we would only deliver up our prisoners on exchange.

And Ammoron refused mine epistle, for he would not exchange prisoners; therefore we began to make preparations to go against the city of Antiparah.

But the people of Antiparah did leave the city, and fled to their other cities, which they had possession of, to fortify them; and thus the city of Antiparah fell into our hands.

And thus ended the twenty and eighth year of the reign of the judges.

And it came to pass that in the commencement of the twenty and ninth year, we received a supply of provisions, and also an addition to our army, from the land of Zarahemla, and from the land round about, to the number of six thousand men, besides sixty of the sons of the Ammonites who had come to join their brethren, my little band of two thousand. And now behold, we were strong, yea, and we had also plenty of provisions brought unto us.

And it came to pass that it was our desire to wage a battle with the army which was placed to protect the city Cumeni.

And now behold, I will show unto you that we soon accomplished our desire; yea, with our strong force, or with a part of our strong force, we did surround, by night, the city Cumeni, a little before they were to receive a supply of provisions.

And it came to pass that we did camp round about the city for many nights; but we did sleep upon our swords, and keep guards, that the Lamanites could not come upon us by night and slay us, which they attempted many times; but as many times as they attempted this their blood was spilt.

- 10 Egy idő után élelmük megérkezett, és azon voltak, hogy éjjel mennek be a városba. Ám mi, ahelyett, hogy lámániták lettünk volna, nefiták voltunk; elejtettük tehát őket és az élelmüket.
- 11 És annak ellenére, hogy a lámániták ily módon el lettek vágva az erősítéstől, még mindig el voltak szánva a város tartására; szükségessé vált tehát, hogy fogjuk ezt az élelmet és Júdeába küldjük, valamint foglyainkat Zarahemla földjére.
- 12 És lőn, hogy nem sok nap telt el, mire a lámániták a segítség minden reményét elveszítvén, kezünkre adták a várost; és mi így elértük céljainkat Kuméni városának megszerzésében.
- 13 De lőn, hogy foglyaink annyian voltak, hogy a mi nagy létszámunk ellenére is arra kényszerültünk, hogy vagy minden haderőnk lefoglalásával őket őrizzük, vagy megöljük őket.
- 14 Mert íme, nagy csoportokban kitörtek, és kövekkel, és bunkókkal, és minden olyan dologgal harcoltak, amit csak kézbe tudtak venni, olyannyira, hogy több mint kétezret megöltünk közülük azt követően, hogy mint hadifoglyok megadták magukat.
- 15 Szükségessé vált tehát, hogy véget vessünk az életüknek, vagy hogy karddal a kezünkben őrizzük, vagy kísérvük Zarahemla földjére őket; és az élelmünk – annak ellenére, amit a lámánitáktól zsákmányoltunk – az sem volt több annál, mint amennyi elegendő volt saját népünknek.
- 16 És most, ezen válságos körülmények között nagyon komoly dolog lett annak eldöntése, hogy mi legyen ezekkel a hadifoglyokkal. Mindazonáltal úgy határoztunk, hogy leküldjük őket Zarahemla földjére; kiválasztottuk tehát embereink egy részét, és rájuk bíztuk a foglyainkat, és megparancsoltuk nekik, hogy menjenek le Zarahemla földjére.
- 17 De lőn, hogy másnap visszajöttek. És most íme, nem kérdeztük őket a foglyokról; mert íme, rajtunk voltak a lámániták, és éppen időben értek vissza ahhoz, hogy megmentsenek minket attól, hogy a kezükre kerüljünk. Mert íme, Ammoron egy új élelmisszerszállítmányt és még egy nagy sereg embert küldött a megsegítésükre.

At length their provisions did arrive, and they were about to enter the city by night. And we, instead of being Lamanites, were Nephites; therefore, we did take them and their provisions.

And notwithstanding the Lamanites being cut off from their support after this manner, they were still determined to maintain the city; therefore it became expedient that we should take those provisions and send them to Judea, and our prisoners to the land of Zarahemla.

And it came to pass that not many days had passed away before the Lamanites began to lose all hopes of succor; therefore they yielded up the city unto our hands; and thus we had accomplished our designs in obtaining the city Cumeni.

But it came to pass that our prisoners were so numerous that, notwithstanding the enormity of our numbers, we were obliged to employ all our force to keep them, or to put them to death.

For behold, they would break out in great numbers, and would fight with stones, and with clubs, or whatsoever thing they could get into their hands, inasmuch that we did slay upwards of two thousand of them after they had surrendered themselves prisoners of war.

Therefore it became expedient for us, that we should put an end to their lives, or guard them, sword in hand, down to the land of Zarahemla; and also our provisions were not any more than sufficient for our own people, notwithstanding that which we had taken from the Lamanites.

And now, in those critical circumstances, it became a very serious matter to determine concerning these prisoners of war; nevertheless, we did resolve to send them down to the land of Zarahemla; therefore we selected a part of our men, and gave them charge over our prisoners to go down to the land of Zarahemla.

But it came to pass that on the morrow they did return. And now behold, we did not inquire of them concerning the prisoners; for behold, the Lamanites were upon us, and they returned in season to save us from falling into their hands. For behold, Ammoron had sent to their support a new supply of provisions and also a numerous army of men.

18 És lőn, hogy azok az emberek, akiket a foglyokkal elküldtünk, éppen időben érkeztek ahhoz, hogy megfékezzeék őket, amikor már majdnem legyőztek minket.

19 De íme, az én kétezer és hatvanból álló kis csapatom is elkeseredetten harcolt; igen, keményen álltak a lámániták ellen, és halált osztottak mindazoknak, akik szembeszálltak velük.

20 És amikor seregünk maradéka már azon volt, hogy meghátrál a lámániták elől, íme, ez a kétezer és hatvan kemény és rettenthetetlen volt.

21 Igen, és engedelmeskedtek és azon voltak, hogy pontosan teljesítsék a parancs minden szavát; igen, és a hitük szerint történt velük; és én emlékeztem a szavakra, melyeket mondtak nekem, amit az anyáik tanítottak nekik.

22 És most íme, ezt a nagy győzelmet ezeknek a fiainak és a foglyok kíséretére kiválasztott embereknek köszönhetjük; mert ők voltak azok, akik a lámánitákat megverték; azok tehát Manti városáig vissza lettek űzve.

23 Mi pedig megtartottuk Kuméni városunkat, és nem mindannyiunkat pusztított el a kard; mindazonáltal nagy veszteséget szenvedtünk.

24 És lőn, hogy miután a lámániták elmenekültek, én rögtön elrendeltem, hogy vegyék ki a halottak közül azokat az embereimet, akik megsebesültek, és meghagytam, hogy kötözzék be a sebeiket.

25 És lőn, hogy az én kétezer és hatvanam közül kétszázan voltak, akik elájultak a vérveszteség miatt; mindazonáltal, Isten jósága szerint, és a mi nagy csodálkozásunkra, valamint egész seregünk örömére egyetlen lélek sem volt közöttük, aki elpusztult volna; igen, és egyetlen lélek sem volt közöttük, aki ne kapott volna sok sebet.

And it came to pass that those men whom we sent with the prisoners did arrive in season to check them, as they were about to overpower us.

But behold, my little band of two thousand and sixty fought most desperately; yea, they were firm before the Lamanites, and did administer death unto all those who opposed them.

And as the remainder of our army were about to give way before the Lamanites, behold, those two thousand and sixty were firm and undaunted.

Yea, and they did obey and observe to perform every word of command with exactness; yea, and even according to their faith it was done unto them; and I did remember the words which they said unto me that their mothers had taught them.

And now behold, it was these my sons, and those men who had been selected to convey the prisoners, to whom we owe this great victory; for it was they who did beat the Lamanites; therefore they were driven back to the city of Manti.

And we retained our city Cumeni, and were not all destroyed by the sword; nevertheless, we had suffered great loss.

And it came to pass that after the Lamanites had fled, I immediately gave orders that my men who had been wounded should be taken from among the dead, and caused that their wounds should be dressed.

And it came to pass that there were two hundred, out of my two thousand and sixty, who had fainted because of the loss of blood; nevertheless, according to the goodness of God, and to our great astonishment, and also the joy of our whole army, there was not one soul of them who did perish; yea, and neither was there one soul among them who had not received many wounds.

26 És most, megőrzésük láttán egész hadseregünket bámulat fogta el, igen, hogy mind megmenekültek, míg testvéreink közül ezret öltek meg. És mi ezt joggal Isten csodálatos hatalmának tulajdonítjuk, az ő rendkívüli hitük miatt abban, amire megtanították őket – hogy van egy igazságos Isten, és aki nem kételkedik, azt megőrzi az ő bámulatos hatalma.

27 Most, ez volt azok hite, akikről beszéltem; fiatalok, és szilárd az elméjük, és folyamatosan Istenbe helyezik bizalmukat.

28 És most lőn, hogy miután így elláttuk sebesült embereinket, és eltemettük halottainkat és a lámániták halottait is, akik sokan voltak, íme, megkérdeztük Gidet azon foglyokat illetően, akikkel elindultak, hogy lemenjenek Zarahemla földjére.

29 Most, Gid volt a főkapitány azon csapat felett, melyet kijelöltünk, hogy őrizték őket, lekísérve Zarahemla földjére.

30 És most, ezek azok a szavak, melyeket Gid elmondott nekem: Íme, elindultunk, hogy foglyainkkal lemenjünk Zarahemla földjére. És lőn, hogy összalálkoztunk seregeink kémeivel, akiket a lámániták táborának megfigyelésére küldtünk ki.

31 És ők odakiáltottak nekünk, mondván: Íme, a lámánita seregek Kuméni városa felé vonulnak; és íme, rájuk fognak törni, igen, és elpusztítják a népünket.

32 És lőn, hogy foglyaink hallották a kiáltásaikat, mely felbátorította őket; és lázadásban felkeltek ellenünk.

33 És lőn, hogy lázadásuk miatt rájuk rontottunk a kardjainkkal. És lőn, hogy csapatosan a kardjainkba szaladtak, melynek során a legnagyobb részük elesett; a maradékuk pedig kitört és elmenekült előlünk.

34 És íme, miután elmenekültek, és mi nem tudtuk utolérni őket, gyorsan Kuméni városa felé meneteltünk; és íme, időben érkeztünk ahhoz, hogy segíthessünk testvéreinknek a város védelmében.

And now, their preservation was astonishing to our whole army, yea, that they should be spared while there was a thousand of our brethren who were slain. And we do justly ascribe it to the miraculous power of God, because of their exceeding faith in that which they had been taught to believe—that there was a just God, and whosoever did not doubt, that they should be preserved by his marvelous power.

Now this was the faith of these of whom I have spoken; they are young, and their minds are firm, and they do put their trust in God continually.

And now it came to pass that after we had thus taken care of our wounded men, and had buried our dead and also the dead of the Lamanites, who were many, behold, we did inquire of Gid concerning the prisoners whom they had started to go down to the land of Zarahemla with.

Now Gid was the chief captain over the band who was appointed to guard them down to the land.

And now, these are the words which Gid said unto me: Behold, we did start to go down to the land of Zarahemla with our prisoners. And it came to pass that we did meet the spies of our armies, who had been sent out to watch the camp of the Lamanites.

And they cried unto us, saying—Behold, the armies of the Lamanites are marching towards the city of Cumeni; and behold, they will fall upon them, yea, and will destroy our people.

And it came to pass that our prisoners did hear their cries, which caused them to take courage; and they did rise up in rebellion against us.

And it came to pass because of their rebellion we did cause that our swords should come upon them. And it came to pass that they did in a body run upon our swords, in the which, the greater number of them were slain; and the remainder of them broke through and fled from us.

And behold, when they had fled and we could not overtake them, we took our march with speed towards the city Cumeni; and behold, we did arrive in time that we might assist our brethren in preserving the city.

35 És íme, ismét kiszabadultunk ellenségeink kezéből. És áldott a mi Istenünk neve; mert íme, ő az, aki kiszabadított minket; igen, aki ezt a nagy dolgot tette értünk.

36 Most lőn, hogy amikor én, Hélamán, meghallottam Gid ezen szavait, rendkívül nagy öröm töltött el, Isten jósága miatt abban, hogy megőrzött minket, hogy mindannyian el ne vesszünk; igen, és én bízom abban, hogy azok lelkei, akiket megöltek, bementek Istenük nyugalmába.

And behold, we are again delivered out of the hands of our enemies. And blessed is the name of our God; for behold, it is he that has delivered us; yea, that has done this great thing for us.

Now it came to pass that when I, Helaman, had heard these words of Gid, I was filled with exceeding joy because of the goodness of God in preserving us, that we might not all perish; yea, and I trust that the souls of them who have been slain have entered into the rest of their God.

Alma 58

- 1 És íme, most lőn, hogy a következő célunk Manti városának az elfoglalása volt; de íme, nem volt rá mód, hogy kis csapatainkkal kivezessük őket a városból. Mert íme, emlékeztek arra, amit azelőtt tettünk; és így nem tudtuk kicsalni őket a hadiszállásaikból.
- 2 És jóval többen voltak a mi seregünknel, úgyhogy nem mertünk előrehatolni és őket a hadiszállásaikon megtámadni.
- 3 Igen, és szükségessé vált, hogy embereinket a birtokunkban lévő földek azon részeinek fenntartására rendeljük, melyeket visszanyertünk. Szükségessé vált tehát, hogy várjunk, hogy talán kapunk még erősítést és új élelmiszerkészleteket Zarahemla földjéről.
- 4 És lőn, hogy követséget küldtem országunk kormányzójához, hogy megismertessük vele népünk ügyeit. És lőn, hogy vártuk, hogy élelmet és erősítést kapjunk Zarahemla földjéről.
- 5 De íme, ez nem sokat segített rajtunk; mert a lámániták is napról napra nagy erősítéseket és sok élelmet kaptak; és ilyenek voltak a körülményeink ebben az időszakban.
- 6 És a lámániták időről időre kirohanásokat intéztek ellenünk, elhatározva, hogy csellel pusztítanak el minket; mindazonáltal menedéket nyújtó helyeik és hadiszállásaik miatt nem mehettünk harcba ellenük.
- 7 És lőn, hogy ilyen nehéz körülmények között sok hónapon át vártunk, egészen addig, amíg már majdnem elpusztultunk az élelem hiánya miatt.
- 8 De lőn, hogy kaptunk élelmet, melyet egy kétezer emberből álló sereg védett és hozott a megsegítésünkre; és ez volt minden segítség, amit kaptunk, hogy megvédjük magunkat és a hazánkat attól, hogy az ellenségeink kezébe kerüljön, igen, hogy egy olyan ellenséggel hadakozzunk, mely megszámlálhatatlan volt.

Alma 58

And behold, now it came to pass that our next object was to obtain the city of Manti; but behold, there was no way that we could lead them out of the city by our small bands. For behold, they remembered that which we had hitherto done; therefore we could not decoy them away from their strongholds.

And they were so much more numerous than was our army that we durst not go forth and attack them in their strongholds.

Yea, and it became expedient that we should employ our men to the maintaining those parts of the land which we had regained of our possessions; therefore it became expedient that we should wait, that we might receive more strength from the land of Zarahemla and also a new supply of provisions.

And it came to pass that I thus did send an embassy to the governor of our land, to acquaint him concerning the affairs of our people. And it came to pass that we did wait to receive provisions and strength from the land of Zarahemla.

But behold, this did profit us but little; for the Lamanites were also receiving great strength from day to day, and also many provisions; and thus were our circumstances at this period of time.

And the Lamanites were sallying forth against us from time to time, resolving by stratagem to destroy us; nevertheless we could not come to battle with them, because of their retreats and their strongholds.

And it came to pass that we did wait in these difficult circumstances for the space of many months, even until we were about to perish for the want of food.

But it came to pass that we did receive food, which was guarded to us by an army of two thousand men to our assistance; and this is all the assistance which we did receive, to defend ourselves and our country from falling into the hands of our enemies, yea, to contend with an enemy which was innumerable.

- 9 És most, ezen kínos helyzeteink okát, vagyis annak okát, hogy miért nem küldtek nekünk több erősítést, nem tudtuk; el voltunk tehát keseredve, és félelem töltött el minket, hogy valamiképpen Isten ítéletei fognak lesújtani az országunkra; legyőzésünket és teljes pusztulásunkat eredményezve.
- 10 Ezért imádságban kiöntöttük lelkünket Isten előtt, hogy erősítsen meg minket, és szabadítson ki ellenségeink kezéből, igen, és adjon erőt ahhoz, hogy városainkat, földjeinket és javainkat népünk fenntartására megőrizhessük.
- 11 Igen, és lőn, hogy az Úr, a mi Istenünk meglátogattott minket annak zálogával, hogy ő ki fog szabadítani minket; igen, olyannyira, hogy békét szólt a lelkünkhöz, és hatalmas hitet adott nekünk, és felébresztette bennünk reményét az általa történő szabadulásnak.
- 12 És bátorságot merítettünk kis csapatunkból, melyet kaptunk, és erősen elhatároztuk, hogy legyőzzük az ellenségeinket, és hogy megőrizzük földjeinket, és javainkat, és asszonyainkat, és gyermekeinket, és szabadságunk ügyét.
- 13 És így teljes erőnkkel a lámániták ellen mentünk, akik Manti városában voltak; és a vadon felőli oldalon vertük fel sátrainkat, mely a város közelében volt.
- 14 És másnap lőn, hogy amikor a lámániták megláták, hogy ott vagyunk a határban a város közelében lévő vadonnál, kiküldték a környékünkre a kémeket, hogy felderítsék számunkat és seregünk erejét.
- 15 És lőn, hogy amikor látták, hogy szám szerint nem vagyunk erősek, és mivel attól is féltek, hogy ha nem jönnek ki ellenünk harcolni és nem ölnek meg minket, akkor elvághatjuk őket az utánpótlástól, és mivel azt is feltételezték, hogy népes seregeikkel könnyen el tudnak pusztítani minket, elkezdtek tehát előkészületeket tenni arra, hogy kijöjjenek harcolni ellenünk.

And now the cause of these our embarrassments, or the cause why they did not send more strength unto us, we knew not; therefore we were grieved and also filled with fear, lest by any means the judgments of God should come upon our land, to our overthrow and utter destruction.

Therefore we did pour out our souls in prayer to God, that he would strengthen us and deliver us out of the hands of our enemies, yea, and also give us strength that we might retain our cities, and our lands, and our possessions, for the support of our people.

Yea, and it came to pass that the Lord our God did visit us with assurances that he would deliver us; yea, insomuch that he did speak peace to our souls, and did grant unto us great faith, and did cause us that we should hope for our deliverance in him.

And we did take courage with our small force which we had received, and were fixed with a determination to conquer our enemies, and to maintain our lands, and our possessions, and our wives, and our children, and the cause of our liberty.

And thus we did go forth with all our might against the Lamanites, who were in the city of Manti; and we did pitch our tents by the wilderness side, which was near to the city.

And it came to pass that on the morrow, that when the Lamanites saw that we were in the borders by the wilderness which was near the city, that they sent out their spies round about us that they might discover the number and the strength of our army.

And it came to pass that when they saw that we were not strong, according to our numbers, and fearing that we should cut them off from their support except they should come out to battle against us and kill us, and also supposing that they could easily destroy us with their numerous hosts, therefore they began to make preparations to come out against us to battle.

- 16 És amikor láttuk, hogy előkészületeket tesznek, hogy kijöjjenek ellenünk, íme, meghagytam, hogy Gid néhány emberével rejtőzzön el a vadonban, és hogy Teomner és néhány ember szintén rejtőzzön el a vadonban.
- 17 Most, Gid és emberei jobbra voltak, a többiek pedig balra; és amikor így elrejtőztek, íme, én seregem maradékával ugyanazon a helyen maradtam, ahol először felvertük a sátrainkat, felkészülve arra, hogy a lámániták kijöjjenek harcolni.
- 18 És lőn, hogy a lámániták népes seregükkel ki is vonultak ellenünk. És amikor odaértek és kardjaikkal már majdnem ránk törtek, akkor meghagytam, hogy embereim, akik velem voltak, vonuljanak vissza a vadonba.
- 19 És lőn, hogy a lámániták nagy sebesen utánunk jöttek, mert rendkívül vágytak rá, hogy utolérjenek és megölhessenek bennünket; követtek tehát a vadonba; és mi Gid és Teomner között haladtunk el, de úgy, hogy őket nem fedezték fel a lámániták.
- 20 És lőn, hogy amikor a lámániták, vagyis amikor a hadsereg elment mellettük, Gid és Teomner előjöttek rejtekhelyeiről, és elvágták a lámániták kémeinek útját, hogy azok ne térhessenek vissza a városba.
- 21 És lőn, hogy miután elvágták ezeknek az útját, a városhoz rohantak, és rárontottak a város védelmére hátrahagyott őrokré, olyannyira, hogy elpusztították őket és birtokba vették a várost.
- 22 Most, ez azért történt, mert a lámániták hagyták, hogy néhány ór kivételével az egész seregüket kicsaljuk a vadonba.
- 23 És lőn, hogy Gid és Teomner ily módon elfoglalták a hadiszállásaikat. És lőn, hogy mi, miután már jó sokáig mentünk a vadonban, Zarahemla földje felé vettük utunkat.

And when we saw that they were making preparations to come out against us, behold, I caused that Gid, with a small number of men, should secrete himself in the wilderness, and also that Teomner and a small number of men should secrete themselves also in the wilderness.

Now Gid and his men were on the right and the others on the left; and when they had thus secreted themselves, behold, I remained, with the remainder of my army, in that same place where we had first pitched our tents against the time that the Lamanites should come out to battle.

And it came to pass that the Lamanites did come out with their numerous army against us. And when they had come and were about to fall upon us with the sword, I caused that my men, those who were with me, should retreat into the wilderness.

And it came to pass that the Lamanites did follow after us with great speed, for they were exceedingly desirous to overtake us that they might slay us; therefore they did follow us into the wilderness; and we did pass by in the midst of Gid and Teomner, inasmuch that they were not discovered by the Lamanites.

And it came to pass that when the Lamanites had passed by, or when the army had passed by, Gid and Teomner did rise up from their secret places, and did cut off the spies of the Lamanites that they should not return to the city.

And it came to pass that when they had cut them off, they ran to the city and fell upon the guards who were left to guard the city, insomuch that they did destroy them and did take possession of the city.

Now this was done because the Lamanites did suffer their whole army, save a few guards only, to be led away into the wilderness.

And it came to pass that Gid and Teomner by this means had obtained possession of their strongholds. And it came to pass that we took our course, after having traveled much in the wilderness towards the land of Zarahemla.

- 24 És amikor a lámániták látták, hogy Zarahemla földje felé menetelünk, rendkívül megijedtek, hogy tervet készítettünk arra, hogy a pusztulásba vigyük őket; elkezdtek tehát ismét visszavonulni a vadonba, igen, még hozzá ugyanazon az úton, melyen jöttek.
- 25 És íme, ez éjszaka volt, és felverték a sátraikat, mert a lámániták főkapitányai azt gondolták, hogy a nefiták fáradtak a menetelés miatt; és mivel azt feltételezték, hogy az egész sereget maguk előtt úzik, nem gondoltak tehát Manti városára.
- 26 És lőn, hogy amikor éjszaka lett, nem hagytam, hogy az embereim aludjanak, hanem egy másik úton Manti földje felé meneteltettem őket.
- 27 És így ezen éjszakai menetelésünk révén, íme, másnapra a lámánitákon túl voltunk, olyannyira, hogy előttük értünk Manti városához.
- 28 És lőn, hogy ezzel a csellel, vérontás nélkül bevetjük Manti városát.
- 29 És lőn, hogy amikor a lámánita seregek a város közelébe értek és látták, hogy készek vagyunk megütközni velük, rendkívül megdöbbenek és nagy félelem sújtott le rájuk; olyannyira, hogy elmenekültek a vadonba.
- 30 Igen, és lőn, hogy a lámániták seregei teljesen elmenekültek az országnak ezen szegletéből. De íme, sok asszonyt és gyermeket magukkal hurcoltak az országból.
- 31 És a lámániták által korábban elejtett városok most mind a mi birtokunkban vannak; és atyáink és asszonyaink és a gyermekeink most visszatérnek az otthonaikba, mindazok kivételével, akiket foglyul ejtettek és elhurcoltak a lámániták.
- 32 De íme, seregeink kevesek ily sok város és ily nagy birtokok megtartásához.
- 33 De íme, bízunk Istenünkben, aki győzelmet adott nekünk ezen földek felett, olyannyira, hogy bevettük azon városokat és földeket, melyek a mieink voltak.

And when the Lamanites saw that they were marching towards the land of Zarahemla, they were exceedingly afraid, lest there was a plan laid to lead them on to destruction; therefore they began to retreat into the wilderness again, yea, even back by the same way which they had come.

And behold, it was night and they did pitch their tents, for the chief captains of the Lamanites had supposed that the Nephites were weary because of their march; and supposing that they had driven their whole army therefore they took no thought concerning the city of Manti.

Now it came to pass that when it was night, I caused that my men should not sleep, but that they should march forward by another way towards the land of Manti.

And because of this our march in the night-time, behold, on the morrow we were beyond the Lamanites, insomuch that we did arrive before them at the city of Manti.

And thus it came to pass, that by this stratagem we did take possession of the city of Manti without the shedding of blood.

And it came to pass that when the armies of the Lamanites did arrive near the city, and saw that we were prepared to meet them, they were astonished exceedingly and struck with great fear, insomuch that they did flee into the wilderness.

Yea, and it came to pass that the armies of the Lamanites did flee out of all this quarter of the land. But behold, they have carried with them many women and children out of the land.

And those cities which had been taken by the Lamanites, all of them are at this period of time in our possession; and our fathers and our women and our children are returning to their homes, all save it be those who have been taken prisoners and carried off by the Lamanites.

But behold, our armies are small to maintain so great a number of cities and so great possessions.

But behold, we trust in our God who has given us victory over those lands, insomuch that we have obtained those cities and those lands, which were our own.

- 34 Most nem tudjuk annak okát, hogy a kormány miért nem ad nekünk több erősítést; és a hozzánk feljött emberek sem tudják, hogy miért nem kaptunk nagyobb erősítést.
- 35 Íme, nem tudjuk, de talán ti voltatok sikertelenek, és az országnak abba a szegletébe vontátok a haderőket; ha ez így van, akkor nem kívánunk zúgolódni.
- 36 És ha nem így van, akkor íme, attól tartunk, hogy valami megosztottság van a kormányban, és ezért nem küldenek több embert a megsegítésünkre; mert tudjuk, hogy több ember van, mint amennyit küldtek.
- 37 De íme, ez mit sem jelent – mi bízunk benne, hogy Isten, seregeink gyengesége ellenére ki fog szabadítani minket. Igen, ki fog szabadítani minket ellenségeink kezéből.
- 38 Íme, ez a huszonkilencedik év, annak vége, és birtokunkban vannak a földjeink; és a lámániták Nefi földjére menekültek.
- 39 És Ammon népének azon fiai, akikről oly dicséreten szóltam, velem vannak Manti városában; és az Úr megtartotta őket, igen, és megóvta attól, hogy kard által essenek el, olyannyira, hogy egy lelket sem öltek meg közülük.
- 40 De íme, sok sebet kaptak; mindazonáltal megállnak abban a szabadságban, mellyel Isten szabaddá tette őket; és szigorúan, napról napra megemlékeznek az Úrról, Istenükről; igen, azon vannak, hogy szüntelenül betartsák a rendelkezéseit és ítéleteit és parancsolatait; és erősen hisznek az eljövendőket illető próféciaikban.
- 41 És most, szeretett testvérem, Moróni! Az Úr, a mi Istenünk, aki megváltott és szabaddá tett minket, tartson meg téged szüntelenül az ő színe előtt; igen, és legyen kegyeltje ez a nép, olyannyira, hogy sikerrel visszavegyük mindazt, amit a lámániták elvettek tőlünk, mely a mi támogatásunkra szolgált. És most, íme, zárom leveletem. Én Hélamán, Alma fia vagyok.

Now we do not know the cause that the government does not grant us more strength; neither do those men who came up unto us know why we have not received greater strength.

Behold, we do not know but what ye are unsuccessful, and ye have drawn away the forces into that quarter of the land; if so, we do not desire to murmur.

And if it is not so, behold, we fear that there is some faction in the government, that they do not send more men to our assistance; for we know that they are more numerous than that which they have sent.

But, behold, it mattereth not—we trust God will deliver us, notwithstanding the weakness of our armies, yea, and deliver us out of the hands of our enemies.

Behold, this is the twenty and ninth year, in the latter end, and we are in the possession of our lands; and the Lamanites have fled to the land of Nephi.

And those sons of the people of Ammon, of whom I have so highly spoken, are with me in the city of Manti; and the Lord has supported them, yea, and kept them from falling by the sword, insomuch that even one soul has not been slain.

But behold, they have received many wounds; nevertheless they stand fast in that liberty wherewith God has made them free; and they are strict to remember the Lord their God from day to day; yea, they do observe to keep his statutes, and his judgments, and his commandments continually; and their faith is strong in the prophecies concerning that which is to come.

And now, my beloved brother, Moroni, may the Lord our God, who has redeemed us and made us free, keep you continually in his presence; yea, and may he favor this people, even that ye may have success in obtaining the possession of all that which the Lamanites have taken from us, which was for our support. And now, behold, I close mine epistle. I am Helaman, the son of Alma.

Alma 59

- 1 Most lőn, hogy a bírák Nefi népe feletti uralma harmincadik évében, miután Moróni megkapta és elolvasta Hélamán levelét, rendkívül örült, a jólét miatt, igen, azon rendkívüli siker miatt, melyben Hélamánnak része volt, mivel megszerezte az azelőtt elveszett földeket.
- 2 Igen, és tudatta ezt egész népével, mind a környező földeken azon a részen, ahol volt, hogy ők is örüljenek.
- 3 És lőn, hogy azonnal küldött egy levelet Pahoránnak és kérte, hogy gyűjtsön össze embereket Hélamánnak, vagyis Hélamán csapatainak a megerősítésére, hogy könnyen megtarthassa az országnak azt a részét, amelynek visszaszerzésével olyan csodálatos módon boldogult.
- 4 És lőn, hogy miután Moróni ezt a levelet elküldte Zarahemla földjére, újra hozzáfogott a tervekészítéshez, hogy visszaszerezze a többi olyan birtokokat és városokat is, amelyeket a lámániták elvettek tőlük.
- 5 És lőn, hogy míg Moróni ilyen előkészületeket tett arra, hogy harcolni menjen a lámániták ellen, íme, Nefiha népét, akik Moróni városából, és Lehi városából és Moriánton városából gyűltek össze, megtámadták a lámániták.
- 6 Igen, és még azok is átjöttek és csatlakoztak a lámánitákhoz az országnak ebben a részében, akik azelőtt Manti földjéről és a környező vidékről menekülésre kényszerültek.
- 7 És így rendkívül sokan lettek, igen, és naponta erősítéseket is kaptak, azért Ammoron parancsára megtámadták Nefiha népét, és rendkívül nagy öldökléssel ölni kezdték őket.
- 8 És seregeik olyan népesek voltak, hogy Nefiha népének maradéka menekülésre kényszerült előttük; és bizony eljöttek és csatlakoztak Moróni seregéhez.

Alma 59

Now it came to pass in the thirtieth year of the reign of the judges over the people of Nephi, after Moroni had received and had read Helaman's epistle, he was exceedingly rejoiced because of the welfare, yea, the exceeding success which Helaman had had, in obtaining those lands which were lost.

Yea, and he did make it known unto all his people, in all the land round about in that part where he was, that they might rejoice also.

And it came to pass that he immediately sent an epistle to Pahoran, desiring that he should cause men to be gathered together to strengthen Helaman, or the armies of Helaman, insomuch that he might with ease maintain that part of the land which he had been so miraculously prospered in regaining.

And it came to pass when Moroni had sent this epistle to the land of Zarahemla, he began again to lay a plan that he might obtain the remainder of those possessions and cities which the Lamanites had taken from them.

And it came to pass that while Moroni was thus making preparations to go against the Lamanites to battle, behold, the people of Nephiah, who were gathered together from the city of Moroni and the city of Lehi and the city of Morianton, were attacked by the Lamanites.

Yea, even those who had been compelled to flee from the land of Manti, and from the land round about, had come over and joined the Lamanites in this part of the land.

And thus being exceedingly numerous, yea, and receiving strength from day to day, by the command of Ammoron they came forth against the people of Nephiah, and they did begin to slay them with an exceedingly great slaughter.

And their armies were so numerous that the remainder of the people of Nephiah were obliged to flee before them; and they came even and joined the army of Moroni.

9 És most, mivel Moróni azt gondolta, hogy küldenek embereket Nefiha városába, a nép megsegítésére, hogy tarthassák azt a várost, és mivel tudta, hogy könnyebb egy várost tartani, hogy ne kerüljön a lámániták kezére, mint azt visszaszerezni tőlük, azt gondolta tehát, hogy könnyen tartani fogják azt a várost.

10 Ezért egész hadseregét magánál tartotta, hogy megvédhesse azokat a helyeket, amelyeket már visszaszerzett.

11 És most, amikor Moróni látta, hogy Nefiha városa elveszett, rendkívül el volt keseredve, és a nép gonoszsága miatt kételkedni kezdett, hogy vajon nem fognak-e testvéreik kezére kerülni.

12 Most ez volt a helyzet minden főkapitányával is. Kételkedtek és csodálkoztak is, a nép gonoszsága miatt, és ez a lámániták felettük aratott sikere miatt volt.

13 És lőn, hogy Moróni haragudott a kormányra, közönyösségük miatt országuk szabadságát illetően.

And now as Moroni had supposed that there should be men sent to the city of Nephihah, to the assistance of the people to maintain that city, and knowing that it was easier to keep the city from falling into the hands of the Lamanites than to retake it from them, he supposed that they would easily maintain that city.

Therefore he retained all his force to maintain those places which he had recovered.

And now, when Moroni saw that the city of Nephihah was lost he was exceedingly sorrowful, and began to doubt, because of the wickedness of the people, whether they should not fall into the hands of their brethren.

Now this was the case with all his chief captains. They doubted and marveled also because of the wickedness of the people, and this because of the success of the Lamanites over them.

And it came to pass that Moroni was angry with the government, because of their indifference concerning the freedom of their country.

Alma 60

- 1 És lőn, hogy ismét írt az ország kormányzójának, aki Pahorán volt, és ezek azok a szavak, melyeket írt, mondván: Íme, Pahoránhoz intézem leveletem, Zarahemla városában, aki főbíró és kormányzó az ország felett, és mindazokhoz, akiket ez a nép megválasztott arra, hogy ezen háború ügyeit irányítsák és intézzék.
- 2 Mert íme, van némi kárhóztató mondandóm számukra; mert íme, ti magatok is tudjátok, hogy titeket jelöltek ki emberek összegyűjtésére és a felfegyverzésükre kardokkal, és handzsárokkal és mindenféle harci fegyverekkel, minden fajtából, és elküldésükre a lámániták ellen, amely részeken azok bejöhetnek az országunkba.
- 3 És most íme, azt mondom nektek, hogy magam, és az embereim is, és Hélamán és az ő emberei is rendkívül nagy szenvedéseket szenvedtünk el; igen, még hozzá éhséget, szomjúságot és fáradtságot, és mindenféle megpróbáltatásokat, minden fajtából.
- 4 De íme, ha csak ennyi lett volna, amit elszenvedtünk, akkor se nem zúgolódnánk, se nem panaszkodnánk.
- 5 De íme, nagy öldöklés volt a népünk között; igen, ezrek estek el kard által, míg ez másképp is lehetett volna, ha elegendő erősítést és segítséget adtatok volna a seregeinknek. Igen, nagy volt a ti hanyagságotok az irányunkban.
- 6 És most íme, tudni szeretnénk ennek a rendkívül nagy hanyagságnak az okát; igen, tudni szeretnénk nemtörődömségeteknek az okát.
- 7 El tudjátok-e képzelni, hogy nemtörődöm módon, gondolatlisan dermedtségben ültök a trónusaitokon, míg ellenségeitek által a halál munkálkodik körülöttek? Igen, míg testvéreitek ezreit gyilkolják meg –
- 8 Igen, még hozzá azokat, akik reátok tekintettek védelemért, igen, olyan helyzetbe hoztak benneteket, hogy megsegíthettétek volna őket, igen, seregeket küldhettétek volna, hogy megerősítsétek őket, és ezeket menthettétek volna meg attól, hogy kard által essenek el.

Alma 60

And it came to pass that he wrote again to the governor of the land, who was Pahoran, and these are the words which he wrote, saying: Behold, I direct mine epistle to Pahoran, in the city of Zarahemla, who is the chief judge and the governor over the land, and also to all those who have been chosen by this people to govern and manage the affairs of this war.

For behold, I have somewhat to say unto them by the way of condemnation; for behold, ye yourselves know that ye have been appointed to gather together men, and arm them with swords, and with cimeters, and all manner of weapons of war of every kind, and send forth against the Lamanites, in whatsoever parts they should come into our land.

And now behold, I say unto you that myself, and also my men, and also Helaman and his men, have suffered exceedingly great sufferings; yea, even hunger, thirst, and fatigue, and all manner of afflictions of every kind.

But behold, were this all we had suffered we would not murmur nor complain.

But behold, great has been the slaughter among our people; yea, thousands have fallen by the sword, while it might have otherwise been if ye had rendered unto our armies sufficient strength and succor for them. Yea, great has been your neglect towards us.

And now behold, we desire to know the cause of this exceedingly great neglect; yea, we desire to know the cause of your thoughtless state.

Can you think to sit upon your thrones in a state of thoughtless stupor, while your enemies are spreading the work of death around you? Yea, while they are murdering thousands of your brethren—

Yea, even they who have looked up to you for protection, yea, have placed you in a situation that ye might have succored them, yea, ye might have sent armies unto them, to have strengthened them, and have saved thousands of them from falling by the sword.

9 De íme, ez nem minden – megvontátok tőlük az élelmet, olyannyira, hogy sokan harcoltak és véreztetek halálra azon nagy vágy indíttatására, melyet ezen nép jólétéért éreztetek; igen, és ezt úgy tették, hogy közben már majdnem éhen pusztultak, mivel ti oly rendkívüli módon elhanyagoltátok őket.

10 És most, szeretett testvéreim – mert szeretettnek kellene lennetek; igen, és szorgalmasabban fel kellett volna serkentenetek magatokat ezen nép jólétéért és szabadságáért; de íme, elhanyagoltátok őket, olyannyira, hogy ezrek vére száll majd bosszúért a fejetekre; igen, mert Isten minden kiáltásukat és minden szenvedésüket ismerte –

11 Íme, úgy gondoljátok-e, hogy a trónusaitokon ülhettek, és Isten rendkívüli jóságából adódóan megtehetitek, hogy semmit nem tesztek, és ő majd megszabadít benneteket? Íme, ha ezt gondoljátok, akkor hiábavalóan gondoljátok.

12 Azt gondoljátok, hogy gonoszságuk miatt ölték meg annyi testvéreteket? Azt mondom nektek, hogy ha ezt gondoljátok, akkor hiábavalóan gondoljátok; mert azt mondom nektek, hogy sokan vannak, akik kard által estek el; és íme, ez a ti kárhozhatóságokra van.

13 Mert az Úr azért engedi meg, hogy megöljék az igazlelkűeket, hogy igazságossága és ítélete lesújt hasson a gonoszokra; nem szükséges tehát azt gondolnotok, hogy az igazlelkűek elvesztek, mivel megölték őket; mert íme, ők igenis bemennek az Úrnak, Istenüknek nyugalmaiba.

14 És most íme, azt mondom nektek, rendkívül félek, hogy Isten ítéletei le fognak sújtani erre a népre, rendkívüli restségük miatt, igen, méghozzá kormányunk restsége miatt, és testvéreiknek, igen, azoknak rendkívül nagy elhanyagolása miatt, akiket megölték.

15 Mert ha nem lett volna az a nagy gonoszság, amely először felülről indult el, akkor ellenállhattunk volna ellenségeinknek, és ők nem tudtak volna hatalmat szerezni felettünk.

But behold, this is not all—ye have withheld your provisions from them, insomuch that many have fought and bled out their lives because of their great desires which they had for the welfare of this people; yea, and this they have done when they were about to perish with hunger, because of your exceedingly great neglect towards them.

And now, my beloved brethren—for ye ought to be beloved; yea, and ye ought to have stirred yourselves more diligently for the welfare and the freedom of this people; but behold, ye have neglected them insomuch that the blood of thousands shall come upon your heads for vengeance; yea, for known unto God were all their cries, and all their sufferings—

Behold, could ye suppose that ye could sit upon your thrones, and because of the exceeding goodness of God ye could do nothing and he would deliver you? Behold, if ye have supposed this ye have supposed in vain.

Do ye suppose that, because so many of your brethren have been killed it is because of their wickedness? I say unto you, if ye have supposed this ye have supposed in vain; for I say unto you, there are many who have fallen by the sword; and behold it is to your condemnation;

For the Lord suffereth the righteous to be slain that his justice and judgment may come upon the wicked; therefore ye need not suppose that the righteous are lost because they are slain; but behold, they do enter into the rest of the Lord their God.

And now behold, I say unto you, I fear exceedingly that the judgments of God will come upon this people, because of their exceeding slothfulness, yea, even the slothfulness of our government, and their exceedingly great neglect towards their brethren, yea, towards those who have been slain.

For were it not for the wickedness which first commenced at our head, we could have withstood our enemies that they could have gained no power over us.

16 Igen, ha nem lett volna az a háború, mely kitört közöttünk; igen, ha nem lettek volna ezek a királypártiak, akik oly sok vérontást okoztak közöttünk; igen, ha akkor mi nem egymás ellen hadakozunk, s egyesítjük erőnket, ahogyan azt azelőtt is tettük; igen, ha azok a királypártiak nem vágytak volna hatalomra és felhatalmazásra felettünk; ha igazak lettek volna a szabadság ügyéhez, és csatlakoztak volna hozzánk, és ellenségeink ellen jöttek volna ahelyett, hogy ellenünk ragadnak kardot, mely oly sok vérontás okozója volt közöttünk; igen, ha az Úr erejével mentünk volna ellenük, akkor szétszórtuk volna az ellenségeinket, mert ez szavának beteljesülése szerint történt volna.

17 De íme, most a lámániták törnek ránk, birtokba véve földjeinket, és karddal gyilkolják népünket, igen, asszonyainkat és gyermekeinket, és még fogságba is hurcolják őket, mindenféle megpróbáltatást szenvedtetve el velük, és ez azok nagy gonoszsága miatt van, akik hatalomra és felhatalmazásra törekednek, igen, méghozzá azon királypártiak miatt.

18 De miért is beszélek ily sokat ezen ügyet illetően? Mert nem tudjuk, talán ti magatok is felhatalmazásra törekedtek. Nem tudjuk, talán ti is hazaárulók vagytok.

19 Vagy talán azért hanyagoltatok el bennünket, mert országunk szívében vagytok, és biztonság vesz körül benneteket, és ezért nem küldtök élelmet és embereket seregeink megerősítésére?

20 Elfelejtettétek az Úrnak, Isteneteknek parancsolatait? Igen, elfelejtettétek atyáitok fogságát? Elfelejtettétek, hogy hányszor szabadultunk ki ellenségeink kezei közül?

21 Vagy azt gondoljátok, hogy az Úr még mindig ki fog szabadítani bennünket, míg mi csak ülünk trónusainkon és nem használjuk az eszközöket, melyeket az Úr megadott nekünk?

22 Igen, tétlenül fogtok-e ülni, míg ezrek, igen, tízezrek vesznek körül azok közül, akik szintén tétlenségben ülnek, míg ezrek vannak körös-körül az ország határaitban, akik kard által esnek el, igen, sebet kapva és vérezve?

Yea, had it not been for the war which broke out among ourselves; yea, were it not for these king-men, who caused so much bloodshed among ourselves; yea, at the time we were contending among ourselves, if we had united our strength as we hitherto have done; yea, had it not been for the desire of power and authority which those king-men had over us; had they been true to the cause of our freedom, and united with us, and gone forth against our enemies, instead of taking up their swords against us, which was the cause of so much bloodshed among ourselves; yea, if we had gone forth against them in the strength of the Lord, we should have dispersed our enemies, for it would have been done, according to the fulfilling of his word.

But behold, now the Lamanites are coming upon us, taking possession of our lands, and they are murdering our people with the sword, yea, our women and our children, and also carrying them away captive, causing them that they should suffer all manner of afflictions, and this because of the great wickedness of those who are seeking for power and authority, yea, even those king-men.

But why should I say much concerning this matter? For we know not but what ye yourselves are seeking for authority. We know not but what ye are also traitors to your country.

Or is it that ye have neglected us because ye are in the heart of our country and ye are surrounded by security, that ye do not cause food to be sent unto us, and also men to strengthen our armies?

Have ye forgotten the commandments of the Lord your God? Yea, have ye forgotten the captivity of our fathers? Have ye forgotten the many times we have been delivered out of the hands of our enemies?

Or do ye suppose that the Lord will still deliver us, while we sit upon our thrones and do not make use of the means which the Lord has provided for us?

Yea, will ye sit in idleness while ye are surrounded with thousands of those, yea, and tens of thousands, who do also sit in idleness, while there are thousands round about in the borders of the land who are falling by the sword, yea, wounded and bleeding?

23 Azt gondoljátok, hogy Isten ártatlanokként fog rátok tekinteni, míg mozdulatlanul ültök és szemlélitek ezeket a dolgokat? Íme, azt mondom nektek, hogy nem. Most szeretném, ha emlékeznétek rá, hogy Isten azt mondta, hogy először a belső edényt kell megtisztítani, és azután kell a külső edényt is megtisztítani.

24 És most, ha nem bánjátok meg azt, amit tettetek, és nem kezdtek felállni és cselekedni, és nem küldtök élelmet és embereket nekünk és Hélamánnak is, hogy elláthassuk országunk azon részeit, melyeket visszazereztünk, és hogy birtokaink maradványát is visszazerezhessük ezeken a részeken, akkor íme, ajánlatossá válik, hogy ne hadakozzunk többé a lámánitákkal, míg először meg nem tisztítottuk a belső edényt, igen, még hozzá kormányunk magas vezetőségét.

25 És ha nem teljesítetek a levelemben foglalt kívánóságaimat, és nem álltok elő és mutatjátok meg nekem a szabadság igaz lelkét, és nem törekedtek seregeink erősebbé tételére és megerősítésére, és nem adtok nekik élelmet a fenntartásukra, akkor íme, szabadságpárti embereim egy részét itt hagyom, hogy védjék meg országunk ezen részét, és Isten erejét és áldásait hagyom rajtuk, hogy semmi más hatalom ne munkálkodhasson ellenük –

26 És ez azért van, mert rendkívüli a hitük és a türelmük a gyötrelmekben –

27 És én magam megyek hozzátok, és ha még van valaki köztetek, akiben ott van a szabadság vágya, igen, ha még egyetlen szikrája is maradt a szabadságnak, akkor íme, lázadásokat serkentek közöttetek, egészen addig, amíg ki nem pusztulnak azok, akik hatalom és felhatalmazás bitortlására vágyakoznak.

28 Igen, íme, nem félek sem a hatalmatoktól, sem a felhatalmazásotoktól, hanem Istenem az, akit félek; és az ő parancsolatai szerint való az, hogy kardot ragadok országom ügyének megvédésére, mert gonoszágatok miatt van az, hogy ily nagy veszteségeket szenvedtünk.

29 Íme, itt az idő, igen, közel van most az idő, amikor ha nem gyürkőztök neki hazátok és kicsinyeitek védelmének, akkor felettetek függ az igazság kardja; igen, és lesújt rátok, és meglátogat benneteket, még hozzá a teljes pusztulásotokra.

Do ye suppose that God will look upon you as guiltless while ye sit still and behold these things? Behold I say unto you, Nay. Now I would that ye should remember that God has said that the inward vessel shall be cleansed first, and then shall the outer vessel be cleansed also.

And now, except ye do repent of that which ye have done, and begin to be up and doing, and send forth food and men unto us, and also unto Helaman, that he may support those parts of our country which he has regained, and that we may also recover the remainder of our possessions in these parts, behold it will be expedient that we contend no more with the Lamanites until we have first cleansed our inward vessel, yea, even the great head of our government.

And except ye grant mine epistle, and come out and show unto me a true spirit of freedom, and strive to strengthen and fortify our armies, and grant unto them food for their support, behold I will leave a part of my freemen to maintain this part of our land, and I will leave the strength and the blessings of God upon them, that none other power can operate against them—

And this because of their exceeding faith, and their patience in their tribulations—

And I will come unto you, and if there be any among you that has a desire for freedom, yea, if there be even a spark of freedom remaining, behold I will stir up insurrections among you, even until those who have desires to usurp power and authority shall become extinct.

Yea, behold I do not fear your power nor your authority, but it is my God whom I fear; and it is according to his commandments that I do take my sword to defend the cause of my country, and it is because of your iniquity that we have suffered so much loss.

Behold it is time, yea, the time is now at hand, that except ye do bestir yourselves in the defence of your country and your little ones, the sword of justice doth hang over you; yea, and it shall fall upon you and visit you even to your utter destruction.

30 Íme, várom a segítséget tőletek; és ha nem láttok el minket felmentéssel, akkor íme, eljövök hozzátok, még hozzá Zarahemla földjére, és karddal leváglak benneteket, olyannyira, hogy nem lesz többé hatalmatok meggátolni ezen nép előrehaladását szabadságunk ügyében.

31 Mert íme, az Úr nem fogja megengedni, hogy gonoszságaitokban éljetekek és megerősödjetekek, hogy elpusztítsátok az ő igazlelkű népét.

32 Íme, képesek vagytok azt gondolni, hogy az Úr meg fog kímélni benneteket, és ítélkezve jön a lámániták ellen, amikor atyáik hagyománya okozta az ő gyűlöletüket, igen, és ezt kétszereztek meg azok, akik elszakadtak tőlünk, míg a ti gonoszságotok a dicsőség és a világ hiábavaló dolgainak a szeretete miatt van?

33 Tudjátok, hogy áthágjátok Isten törvényeit, és tudjátok, hogy lábaitok alá tapossátok azokat. Íme, az Úr azt mondja nekem: Ha azok, akiket kormányzóitoknak neveztetek ki, nem bánják meg a bűneiket és a gonoszágaikat, akkor menjetekek fel harcolni ellenük.

34 És most íme, nekem, Moróninak, azon szövetség szerint kell cselekednem, melyet Istenem parancsolatainak betartására kötöttem; szeretném tehát, ha eleget tennétek Isten szavának, és gyorsan küldenétek nekem és Hélamánnak is az élelmetekből és az embereitekből.

35 És íme, ha nem így tesztek, akkor hamarosan meglátogatlak titeket, mert íme, Isten nem tűri, hogy éhen vesszünk; és akkor majd ő fog adni nekünk élelmetekből, még ha kard által is kell ennek meglennie. Figyeljetekek tehát rá, hogy eleget tesztek Isten szavának!

36 Íme, Moróni vagyok, a ti főkapitányotok. Én nem hatalomra törekszem, hanem annak letörésére. Én nem a világ tiszteletére törekszem, hanem Istenem dicsőségére, valamint hazám szabadságára és jólétére. És ezzel zárom leveletem.

Behold, I wait for assistance from you; and, except ye do administer unto our relief, behold, I come unto you, even in the land of Zarahemla, and smite you with the sword, insomuch that ye can have no more power to impede the progress of this people in the cause of our freedom.

For behold, the Lord will not suffer that ye shall live and wax strong in your iniquities to destroy his righteous people.

Behold, can you suppose that the Lord will spare you and come out in judgment against the Lamanites, when it is the tradition of their fathers that has caused their hatred, yea, and it has been redoubled by those who have dissented from us, while your iniquity is for the cause of your love of glory and the vain things of the world?

Ye know that ye do transgress the laws of God, and ye do know that ye do trample them under your feet. Behold, the Lord saith unto me: If those whom ye have appointed your governors do not repent of their sins and iniquities, ye shall go up to battle against them.

And now behold, I, Moroni, am constrained, according to the covenant which I have made to keep the commandments of my God; therefore I would that ye should adhere to the word of God, and send speedily unto me of your provisions and of your men, and also to Helaman.

And behold, if ye will not do this I come unto you speedily; for behold, God will not suffer that we should perish with hunger; therefore he will give unto us of your food, even if it must be by the sword. Now see that ye fulfil the word of God.

Behold, I am Moroni, your chief captain. I seek not for power, but to pull it down. I seek not for honor of the world, but for the glory of my God, and the freedom and welfare of my country. And thus I close mine epistle.

Alma 61

- 1 Íme, most lőn, hogy nem sokkal azután, hogy Moróni elküldte levelét a főkormányzóhoz, levelet kapott Pahorántól, a főkormányzótól. És ezek azok a szavak, melyeket kapott:
- 2 Én, Pahorán, aki ennek az országnak a főkormányzója vagyok, ezeket a szavakat küldöm Moróninak, a főkapitánynak a hadsereg felett. Íme, azt mondom neked Moróni, hogy én nem örülök a ti nagy megpróbáltatásaitoknak, igen, ez elkeseríti a lelkemet.
- 3 De íme, vannak olyanok, akik örülnek megpróbáltatásaitoknak, igen, olyannyira, hogy lázadásban felkeltek ellenem és népem közül azok ellen, akik szabadságpártiak. Igen, és rendkívül sokan vannak azok, akik felkeltek.
- 4 És ők azok, akik arra törekedtek, hogy elvegyék tőlem a bírói széket, akik ennek a nagy gonoszságnak az okozói; mert nagy hízelgéssel sok ember szívét félrevezették, ami keserves megpróbáltatások okozója lesz közöttünk; visszatartották az élelmiszereinket, és megfélemlítették a szabadságpártiakat, hogy ne menjenek el hozzátok.
- 5 És íme, kiűztek engem maguk előtt, és én annyi emberrel, amennyit csak össze tudtam szedni, Gedeon földjére menekültem.
- 6 És íme, kiáltványt küldtem szét az országnak ebben a részében; és íme, naponta csapatostul jönnek hozzánk, hogy országuk és szabadságuk védelmében fegyvert fogjanak és megbosszulják az általunk elszenvedett igazságtalanságokat.
- 7 És oly sokan jöttek hozzánk, hogy ellene szegülünk azoknak, akik lázadásban felkeltek ellenünk, igen, olyannyira, hogy ők félnek tőlünk, és nem mernek ütközetre kijönni ellenünk.
- 8 Birtokukban van Zarahemla földje, vagyis városa; és kineveztek maguk fölé egy királyt, és az írt a lámániták királyának, melyben szövetségre lépett vele; amely szövetségben beleegyezett Zarahemla városának tartásába, melynek megtétele feltételezései szerint képessé teszi a lámánitákat az ország maradékának a meghódítására, őt pedig, megteszik királlyá ezen nép felett, miután legyőzték őket a lámániták.

Alma 61

Behold, now it came to pass that soon after Moroni had sent his epistle unto the chief governor, he received an epistle from Pahoran, the chief governor. And these are the words which he received:

I, Pahoran, who am the chief governor of this land, do send these words unto Moroni, the chief captain over the army. Behold, I say unto you, Moroni, that I do not joy in your great afflictions, yea, it grieves my soul.

But behold, there are those who do joy in your afflictions, yea, insomuch that they have risen up in rebellion against me, and also those of my people who are freemen, yea, and those who have risen up are exceedingly numerous.

And it is those who have sought to take away the judgment-seat from me that have been the cause of this great iniquity; for they have used great flattery, and they have led away the hearts of many people, which will be the cause of sore affliction among us; they have withheld our provisions, and have daunted our freemen that they have not come unto you.

And behold, they have driven me out before them, and I have fled to the land of Gideon, with as many men as it were possible that I could get.

And behold, I have sent a proclamation throughout this part of the land; and behold, they are flocking to us daily, to their arms, in the defence of their country and their freedom, and to avenge our wrongs.

And they have come unto us, insomuch that those who have risen up in rebellion against us are set at defiance, yea, insomuch that they do fear us and durst not come out against us to battle.

They have got possession of the land, or the city, of Zarahemla; they have appointed a king over them, and he hath written unto the king of the Lamanites, in the which he hath joined an alliance with him; in the which alliance he hath agreed to maintain the city of Zarahemla, which maintenance he supposeth will enable the Lamanites to conquer the remainder of the land, and he shall be placed king over this people when they shall be conquered under the Lamanites.

- 9 És most, leveledben megróttál engem, de ez mit sem jelent; én nem haragszom, hanem örvendezem szíved nagyszerűségében. Én, Pahorán, nem hatalomra törekszem, csak bírói széke megtartására, hogy megőrizhessem népem jogait és szabadságát. Lelkem megáll abban a szabadságban, mellyel Isten szabaddá tett minket.
- 10 És most íme, még vérontás árán is ellen fogunk állni a gonoszságnak. Nem ontanánk a lámániták vérére, ha a saját országukban maradnának.
- 11 Nem ontanánk testvéreink vérére, ha nem kelnének fel lázadásban és nem ragadnának kardot ellenünk.
- 12 Alávetnénk magunkat a rabság igájának, ha Isten igazságossága szerint erre lenne szükség, vagy ha ő parancsolná meg nekünk ennek megtételét.
- 13 De íme, ő nem azt parancsolja nekünk, hogy vessük alá magunkat az ellenségeinknek, hanem azt, hogy belé helyezzük a bizalmunkat, és ő meg fog szabadítani minket.
- 14 Ezért, szeretett testvérem, Moróni, álljunk ellen a gonosznak, és amely gonosznak szavainkkal nem tudunk ellenállni, igen, például a lázadásoknak és az elpártolásoknak, azoknak kardjainkkal álljunk ellen, hogy megtarthassuk a szabadságunkat, hogy örvendezhessünk az egyházunk jelentette nagy kiváltságban, valamint Megváltónk és Istenünk ügyében.
- 15 Gyere hát hozzám gyorsan néhány embereddel, és a maradékot hagyd ott Lehi és Teánkum parancsnoksága alatt; adj nekik hatalmat a háború vezetésére az országnak abban a részében, Isten Lelke szerint, mely a bennük lévő szabadság lelke is.
- 16 Íme, küldtem már nekik némi élelmet, hogy ne pusztuljanak el, amíg hozzám nem tudsz jönni.
- 17 Mialatt idejössz, gyűjts össze annyi haderőt, amennyit csak tudsz, és Isten erejével, a bennünk lévő hit szerint gyorsan rá fogunk támadni azokra az elszakadókra.
- 18 És elfoglaljuk Zarahemla városát, hogy még több élelmet szerezhessünk, amit továbbküldhetünk Lehinek és Teánkumnak; igen, az Úr erejével támadunk majd rájuk, és véget vetünk ennek a nagy gonoszságnak.

And now, in your epistle you have censured me, but it mattereth not; I am not angry, but do rejoice in the greatness of your heart. I, Pahoran, do not seek for power, save only to retain my judgment-seat that I may preserve the rights and the liberty of my people. My soul standeth fast in that liberty in the which God hath made us free.

And now, behold, we will resist wickedness even unto bloodshed. We would not shed the blood of the Lamanites if they would stay in their own land.

We would not shed the blood of our brethren if they would not rise up in rebellion and take the sword against us.

We would subject ourselves to the yoke of bondage if it were requisite with the justice of God, or if he should command us so to do.

But behold he doth not command us that we shall subject ourselves to our enemies, but that we should put our trust in him, and he will deliver us.

Therefore, my beloved brother, Moroni, let us resist evil, and whatsoever evil we cannot resist with our words, yea, such as rebellions and dissensions, let us resist them with our swords, that we may retain our freedom, that we may rejoice in the great privilege of our church, and in the cause of our Redeemer and our God.

Therefore, come unto me speedily with a few of your men, and leave the remainder in the charge of Lehi and Teancum; give unto them power to conduct the war in that part of the land, according to the Spirit of God, which is also the spirit of freedom which is in them.

Behold I have sent a few provisions unto them, that they may not perish until ye can come unto me.

Gather together whatsoever force ye can upon your march hither, and we will go speedily against those dissenters, in the strength of our God according to the faith which is in us.

And we will take possession of the city of Zarahemla, that we may obtain more food to send forth unto Lehi and Teancum; yea, we will go forth against them in the strength of the Lord, and we will put an end to this great iniquity.

19 És most, Moróni, örülök annak, hogy megkaptam a leveledet, mert valamelyest aggasztott az, hogy igazságos-e rátámadni a testvéreinkre.

20 De te azt mondtad, hogy ha nem tartanak bűnbánatot, akkor az Úr azt parancsolta neked, hogy támadd meg őket.

21 Figyelj tehát arra, hogy Lehit és Teánkumot megerősítsd az Úrban. Mondd meg nekik, hogy ne féljenek, mert Isten meg fogja szabadítani őket, igen, és mindenki mást, aki megáll abban a szabadságban, mellyel Isten szabaddá tette őket. És most zárom leveletem szeretett testvéremhez, Morónihoz.

And now, Moroni, I do joy in receiving your epistle, for I was somewhat worried concerning what we should do, whether it should be just in us to go against our brethren.

But ye have said, except they repent the Lord hath commanded you that ye should go against them.

See that ye strengthen Lehi and Teancum in the Lord; tell them to fear not, for God will deliver them, yea, and also all those who stand fast in that liberty wherewith God hath made them free. And now I close mine epistle to my beloved brother, Moroni.

Alma 62

- 1 És most lőn, hogy amikor Moróni ezt a levelet megkapta, szíve felbátorodott, és rendkívül nagy örömetöltötte el, Pahorán hűsége miatt, hogy nem lett ő is a szabadság és országa ügyének az árulója.
- 2 De emellett rendkívül gyászolt azok gonoszsága miatt, akik elűzték Pahoránt a bírói székből, igen, egyszóval azok miatt, akik felláztak országuk és Istenük ellen.
- 3 És lőn, hogy Moróni, Pahorán kívánsága szerint, magához vett néhány embert, és parancsnokságot adott Lehinek és Teánkumnak seregének maradéka felett, és Gedeon földje felé vonult.
- 4 És minden olyan helyen felemelte a szabadság zászlaját, ahova csak belépett, és minden lehetséges haderőt összeszedett, amint Gedeon földje felé vonult.
- 5 És lőn, hogy ezrek sereglettek a lobogója alá és fogtak fegyvert szabadságuk védelmében, hogy rablásba ne jussanak.
- 6 És így, miután Moróni menetelése során minden olyan embert összegyűjtött, akit csak tudott, Gedeon földjére érkezett; és amikor egyesítette hadait Pahorán hadaival, rendkívül erősek lettek. Még Pachis embereinél is erősebbek, aki azon elszakadók királya volt, akik Zarahemla földjéről kiűzték a szabadságpártiakat és birtokba vették azt a földet.
- 7 És lőn, hogy Moróni és Pahorán csapataikkal lementek Zarahemla földjére, és a város ellen vonultak, és megütköztek Pachis embereivel, olyannyira, hogy csata kezdődött közöttük.
- 8 És íme, Pachist megölték, embereit pedig foglyul ejtették, és Pahoránt visszaállították a bírói székébe.

Alma 62

And now it came to pass that when Moroni had received this epistle his heart did take courage, and was filled with exceedingly great joy because of the faithfulness of Pahoran, that he was not also a traitor to the freedom and cause of his country.

But he did also mourn exceedingly because of the iniquity of those who had driven Pahoran from the judgment-seat, yea, in fine because of those who had rebelled against their country and also their God.

And it came to pass that Moroni took a small number of men, according to the desire of Pahoran, and gave Lehi and Teancum command over the remainder of his army, and took his march towards the land of Gideon.

And he did raise the standard of liberty in whatsoever place he did enter, and gained whatsoever force he could in all his march towards the land of Gideon.

And it came to pass that thousands did flock unto his standard, and did take up their swords in the defence of their freedom, that they might not come into bondage.

And thus, when Moroni had gathered together whatsoever men he could in all his march, he came to the land of Gideon; and uniting his forces with those of Pahoran they became exceedingly strong, even stronger than the men of Pachus, who was the king of those dissenters who had driven the freemen out of the land of Zarahemla and had taken possession of the land.

And it came to pass that Moroni and Pahoran went down with their armies into the land of Zarahemla, and went forth against the city, and did meet the men of Pachus, insomuch that they did come to battle.

And behold, Pachus was slain and his men were taken prisoners, and Pahoran was restored to his judgment-seat.

- 9 És Pachis emberei felett a törvény szerint bírásokdtak, és azon királypártiak felett is, akiket korábban fogtak el és vetettek börtönbe; és a törvény szerint kivégezték őket. Igen, Pachisnak azon embereit és azokat a királypártiakat, akik nem voltak hajlandók fegyvert fogni országuk védelmében, hanem harcolni akartak ellene, kivégezték.
- 10 És így szükségessé vált, hogy ezt a törvényt országuk biztonsága miatt szigorúan betartsák; igen, és akiről úgy találták, hogy megtagadja a szabadságot, a törvény szerint gyorsan kivégezték.
- 11 És így végződött a bírák Nefi népe feletti uralmának harmincadik éve; Moróni és Pahorán helyreállították a békét Zarahemla földjén, saját népük között, és halállal sújtották mindazokat, akik nem bizonyultak igaznak a szabadság ügyéhez.
- 12 És lőn, hogy a bírák Nefi népe feletti uralma harmincegyedik évének kezdetén Moróni azonnal meghagyta, hogy küldjenek élelmet és egy hatezer főnyi sereget Hélamának, hogy segítsenek neki az ország azon részének megőrzésében.
- 13 És azt is meghagyta, hogy egy hatezer fős sereget megfelelő mennyiségű élelemmel küldjenek Lehi és Teánkum seregeihez. És lőn, hogy ezt azért tették, hogy megerősítsék az országot a lámániták ellen.
- 14 És lőn, hogy miután egy nagy csapat embert Zarahemla földjén hagytak, Moróni és Pahorán egy nagy csapat emberrel Nefi földje felé vonult, mert elhatározták, hogy elpusztítják a lámánitákat abban a városban.
- 15 És lőn, hogy amint azon föld felé meneteltek, elfogtak egy nagy csoport lámánita férfit, és sokat megöltek közülük, és elvették az élelmüket és a harci fegyvereiket.
- 16 És lőn, hogy miután elfogták őket, szövetségben megígértették velük, hogy soha többé nem veszik fel harci fegyvereiket a nefiták ellen.
- 17 És miután erre a szövetségre léptek, elküldték őket, hogy lakjanak Ammon népével, és akiket nem öltek meg, azok szám szerint körülbelül négyezren voltak.

And the men of Pachus received their trial, according to the law, and also those king-men who had been taken and cast into prison; and they were executed according to the law; yea, those men of Pachus and those king-men, whosoever would not take up arms in the defence of their country, but would fight against it, were put to death.

And thus it became expedient that this law should be strictly observed for the safety of their country; yea, and whosoever was found denying their freedom was speedily executed according to the law.

And thus ended the thirtieth year of the reign of the judges over the people of Nephi; Moroni and Pahoran having restored peace to the land of Zarahemla, among their own people, having inflicted death upon all those who were not true to the cause of freedom.

And it came to pass in the commencement of the thirty and first year of the reign of the judges over the people of Nephi, Moroni immediately caused that provisions should be sent, and also an army of six thousand men should be sent unto Helaman, to assist him in preserving that part of the land.

And he also caused that an army of six thousand men, with a sufficient quantity of food, should be sent to the armies of Lehi and Teancum. And it came to pass that this was done to fortify the land against the Lamanites.

And it came to pass that Moroni and Pahoran, leaving a large body of men in the land of Zarahemla, took their march with a large body of men towards the land of Nephihah, being determined to overthrow the Lamanites in that city.

And it came to pass that as they were marching towards the land, they took a large body of men of the Lamanites, and slew many of them, and took their provisions and their weapons of war.

And it came to pass after they had taken them, they caused them to enter into a covenant that they would no more take up their weapons of war against the Nephites.

And when they had entered into this covenant they sent them to dwell with the people of Ammon, and they were in number about four thousand who had not been slain.

18 És lőn, hogy miután ezeket elküldték, Nefiha földje felé folytatták a menetelést. És lőn, hogy amikor Nefiha városához érkeztek, felverték sátraikat Nefiha síkságán, mely Nefiha városának közelében van.

19 Most Moróni szerette volna, ha a lámániták kijönnek harcolni ellenük a síkságra; de a lámániták, mivel ismerték azok rendkívüli bátorságát, és látták milyen sokan vannak, nem mertek tehát kijönni ellenük; azon a napon tehát nem jöttek harcolni.

20 És amikor eljött az éj, Moróni az éjszaka sötétjében elindult és felment a fal tetejére, hogy kikémlelje, a város mely részén táboroztak le a lámániták a seregükkel.

21 És lőn, hogy azok keleten voltak, a bejáratnál; és mind aludtak. És most Moróni visszatért a seregéhez, és meghagyta, hogy sürgősen készítsenek erős köteleket és lajtorjákat, hogy a fal tetejéről a fal belső oldalán leengedjék azokat.

22 És lőn, hogy Moróni meghagyta, hogy emberei induljanak és menjenek fel a fal tetejére, és ereszkedjenek le a városnak abba a részébe, igen, még hozzá nyugaton, ahol a lámániták nem táboroztak a seregekkel.

23 És lőn, hogy éjjel erős köteleik és lajtorjaik segítségével mindannyian leereszkedtek a városba; így amikor eljött a reggel, mindannyian a város falain belül voltak.

24 És most, amikor a lámániták felébredtek és látták, hogy Moróni seregei a falakon belül vannak; rendkívül megijedtek, olyannyira, hogy kimenekültek a kapun.

25 És most, amikor Moróni látta, hogy menekülnek előle, meghagyta az embereinek, hogy vonuljanak fel ellenük, és sokat megöltek, és sokat bekerítettek, és foglyul ejtették őket; és a maradékuk Moróni földjére menekült, mely a tenger melletti határvidéken volt.

And it came to pass that when they had sent them away they pursued their march towards the land of Nephiah. And it came to pass that when they had come to the city of Nephiah, they did pitch their tents in the plains of Nephiah, which is near the city of Nephiah.

Now Moroni was desirous that the Lamanites should come out to battle against them, upon the plains; but the Lamanites, knowing of their exceedingly great courage, and beholding the greatness of their numbers, therefore they durst not come out against them; therefore they did not come to battle in that day.

And when the night came, Moroni went forth in the darkness of the night, and came upon the top of the wall to spy out in what part of the city the Lamanites did camp with their army.

And it came to pass that they were on the east, by the entrance; and they were all asleep. And now Moroni returned to his army, and caused that they should prepare in haste strong cords and ladders, to be let down from the top of the wall into the inner part of the wall.

And it came to pass that Moroni caused that his men should march forth and come upon the top of the wall, and let themselves down into that part of the city, yea, even on the west, where the Lamanites did not camp with their armies.

And it came to pass that they were all let down into the city by night, by the means of their strong cords and their ladders; thus when the morning came they were all within the walls of the city.

And now, when the Lamanites awoke and saw that the armies of Moroni were within the walls, they were affrighted exceedingly, insomuch that they did flee out by the pass.

And now when Moroni saw that they were fleeing before him, he did cause that his men should march forth against them, and slew many, and surrounded many others, and took them prisoners; and the remainder of them fled into the land of Moroni, which was in the borders by the seashore.

26 Így vette birtokba Moróni és Pahorán Nefiha városát, egyetlen lélek elvesztése nélkül; és a lámániták közül sokan voltak, akiket megöltek.

27 Most lón, hogy a fogoly lámániták közül sokan szerettek volna Ammon népéhez csatlakozni és szabad nép lenni.

28 És lón, hogy aki ezt kívánta, annak mind megadták azt, amit kívánt.

29 Minden lámánita fogoly Ammon népéhez csatlakozott tehát, és rendkívüli módon dolgozni kezdtek, a földet művelve, mindenféle gabonát természetve, és nyájakat és csordákat neveltek, minden fajtából; és így nagy tehertől szabadultak meg a nefiták; igen, olyannyira, hogy megszabadultak az összes lámánita fogolytól.

30 Most lón, hogy Moróni, miután birtokba vette Nefiha városát, és sok foglyot ejtett, amely rendkívül lecsökkentette a lámániták seregeit, és sok olyan nefitát visszaszerzett, akiket azelőtt foglyul ejtettek, ami rendkívül megerősítette Moróni seregét; Moróni tehát elindult Nefiha földjéről Lehi földjére.

31 És lón, hogy amikor a lámániták meglátták, hogy Moróni közeledik ellenük, újra megijedtek és elmenekültek Moróni serege előtt.

32 És lón, hogy Moróni és serege városról városra addig üldözte őket, amíg Lehivel és Teánkummal nem találkoztak; és a lámániták elmenekültek Lehi és Teánkum előtt, egészen le a tengerparti határvidékre, amíg Moróni földjére nem értek.

33 És összegyűlt a lámániták minden serege, olyannyira, hogy mind együtt voltak Moróni földjén. Most Ammoron, a lámániták királya is velük volt.

34 És lón, hogy Moróni és Lehi és Teánkum csapatokkal körös-körül letáboroztak Moróni földjének határában, olyannyira, hogy a lámánitákat a vadon kerítette be délen a határvidéken, és a vadon keleten a határvidéken.

Thus had Moroni and Pahoran obtained the possession of the city of Nephahah without the loss of one soul; and there were many of the Lamanites who were slain.

Now it came to pass that many of the Lamanites that were prisoners were desirous to join the people of Ammon and become a free people.

And it came to pass that as many as were desirous, unto them it was granted according to their desires.

Therefore, all the prisoners of the Lamanites did join the people of Ammon, and did begin to labor exceedingly, tilling the ground, raising all manner of grain, and flocks and herds of every kind; and thus were the Nephites relieved from a great burden; yea, insomuch that they were relieved from all the prisoners of the Lamanites.

Now it came to pass that Moroni, after he had obtained possession of the city of Nephahah, having taken many prisoners, which did reduce the armies of the Lamanites exceedingly, and having regained many of the Nephites who had been taken prisoners, which did strengthen the army of Moroni exceedingly; therefore Moroni went forth from the land of Nephahah to the land of Lehi.

And it came to pass that when the Lamanites saw that Moroni was coming against them, they were again frightened and fled before the army of Moroni.

And it came to pass that Moroni and his army did pursue them from city to city, until they were met by Lehi and Teancum; and the Lamanites fled from Lehi and Teancum, even down upon the borders by the seashore, until they came to the land of Moroni.

And the armies of the Lamanites were all gathered together, insomuch that they were all in one body in the land of Moroni. Now Ammoron, the king of the Lamanites, was also with them.

And it came to pass that Moroni and Lehi and Teancum did encamp with their armies round about in the borders of the land of Moroni, insomuch that the Lamanites were encircled about in the borders by the wilderness on the south, and in the borders by the wilderness on the east.

35 És így letáboroztak éjszakára. Mert íme, a nefiták és a lámániták is fáradtak voltak a nagy menetelés miatt; ezért senki nem határozott el semmilyen cselet éjnek idejére, Teánkum kivételével; mert ő rendkívül dühös volt Ammoronra, olyannyira, hogy úgy tartotta, hogy Ammoron és fivére, Amalikiás volt az oka ennek a nagy és tartós háborúnak a lámániták és öközöttük, ami oly sok háború és vérontás okozója volt, igen, és oly sok éhínségé.

36 És lőn, hogy Teánkum haragjában elindult a lámániták táborába, és leereszkedett a város falain belül. És egyik helyről a másikra ment egy kötéllel, olyannyira, hogy rátalált a királyra; és feléje hajított egy dárdát, ami a szíve közelében szúrta át. De íme, a király, mielőtt meghalt, felébresztette a szolgálait, olyannyira, hogy azok üldözőbe vették Teánkumot és megölték őt.

37 Most lőn, hogy amikor Lehi és Moróni megtudták, hogy Teánkum halott, rendkívül bánatosak voltak; mert íme, olyan ember volt ő, aki vitézül harcolt a hazájáért, igen, a szabadság igaz barátja; és rendkívül sok keserves megpróbáltatást szenvedett el. De íme, halott volt, és elment az egész földnek útján.

38 Most lőn, hogy Moróni másnap elvonult és rátört a lámánitákra, olyannyira, hogy nagy öldökléssel ölték őket; és kiűzték őket az országból; és azok elmenekültek, olyannyira, hogy ekkor nem tértek vissza a nefiták ellen.

39 És így végződött a bírák Nefi népe feletti uralmának harmincegyedik éve; és így sok éven keresztül voltak háborúik, és vérontások, és éhínségek, és megpróbáltatások.

40 És Nefi népe között voltak gyilkosságok, és viszálykodások, és széthúzások, és mindenféle gonoszság; mindazonáltal az igazlelkűek miatt, igen, az igazlelkűek imái miatt megőriztettek.

And thus they did encamp for the night. For behold, the Nephites and the Lamanites also were weary because of the greatness of the march; therefore they did not resolve upon any stratagem in the night-time, save it were Teancum; for he was exceedingly angry with Ammoron, insomuch that he considered that Ammoron, and Amalickiah his brother, had been the cause of this great and lasting war between them and the Lamanites, which had been the cause of so much war and bloodshed, yea, and so much famine.

And it came to pass that Teancum in his anger did go forth into the camp of the Lamanites, and did let himself down over the walls of the city. And he went forth with a cord, from place to place, insomuch that he did find the king; and he did cast a javelin at him, which did pierce him near the heart. But behold, the king did awaken his servants before he died, insomuch that they did pursue Teancum, and slew him.

Now it came to pass that when Lehi and Moroni knew that Teancum was dead they were exceedingly sorrowful; for behold, he had been a man who had fought valiantly for his country, yea, a true friend to liberty; and he had suffered very many exceedingly sore afflictions. But behold, he was dead, and had gone the way of all the earth.

Now it came to pass that Moroni marched forth on the morrow, and came upon the Lamanites, insomuch that they did slay them with a great slaughter; and they did drive them out of the land; and they did flee, even that they did not return at that time against the Nephites.

And thus ended the thirty and first year of the reign of the judges over the people of Nephi; and thus they had had wars, and bloodsheds, and famine, and affliction, for the space of many years.

And there had been murders, and contentions, and dissensions, and all manner of iniquity among the people of Nephi; nevertheless for the righteous' sake, yea, because of the prayers of the righteous, they were spared.

41 De íme, a nefíták és a lámániták közötti háború rendkívüli hosszúsága miatt sokan makacsak lettek, a háború rendkívüli hosszúsága miatt; és megpróbáltatásaik miatt sokan béketűrőek lettek, olyannyira, hogy egészen az alázatosság mélységéig megalázkodtak Isten előtt.

42 És lőn, hogy miután Moróni annyira megerősítette az országnak azon részeit, amelyek leginkább ki voltak téve a lámánitáknak, hogy azok elég erősek lettek, visszatért Zarahemla városába; és Hélamán is visszatért örökségének helyére; és ismét helyreállt a béke Nefi népe között.

43 És Moróni seregeinek parancsnokságát fiának kezébe adta át, akinek Moróniha volt a neve; és visszatért a saját házába, hogy békességben tölthesse el napjainak hátralevő részét.

44 És Pahorán visszatért a bírói székébe; és Hélamán ismét magára vállalta, hogy Isten szavát prédikálja a népnek; mert az oly sok háború és viszálykodás miatt szükségessé vált, hogy az egyházban a rendet újra szabályozzák.

45 Hélamán és testvérei elindultak tehát, és oly nagy hatalommal prédikálták Isten szavát, hogy sok embert meggyőztek gonoszságukról, és így rávették őket, hogy bűneiket megbánják, és az Úrhoz, Istenükhöz megkeresztelkedjenek.

46 És lőn, hogy újra megalapították Isten egyházát, szerte az egész országban.

47 Igen, és rendszabályokat hoztak a törvényt illetően. És bírákat és főbírákat választottak maguknak.

48 És Nefi népe ismét boldogulni kezdett azon a földön, és ismét elkezdett sokasodni és rendkívül megerősödni azon a földön. És kezdtek rendkívül meggazdagodni.

49 De vagyonuk, vagy erejük vagy boldogulásuk ellenére sem emelkedtek fel szemük kevélységében; és abban sem voltak lassúak, hogy az Úrra, Istenükre emlékezzenek; hanem rendkívül megalázkodtak őelőtte.

But behold, because of the exceedingly great length of the war between the Nephites and the Lamanites many had become hardened, because of the exceedingly great length of the war; and many were softened because of their afflictions, insomuch that they did humble themselves before God, even in the depth of humility.

And it came to pass that after Moroni had fortified those parts of the land which were most exposed to the Lamanites, until they were sufficiently strong, he returned to the city of Zarahemla; and also Helaman returned to the place of his inheritance; and there was once more peace established among the people of Nephi.

And Moroni yielded up the command of his armies into the hands of his son, whose name was Moronihah; and he retired to his own house that he might spend the remainder of his days in peace.

And Pahoran did return to his judgment-seat; and Helaman did take upon him again to preach unto the people the word of God; for because of so many wars and contentions it had become expedient that a regulation should be made again in the church.

Therefore, Helaman and his brethren went forth, and did declare the word of God with much power unto the convincing of many people of their wickedness, which did cause them to repent of their sins and to be baptized unto the Lord their God.

And it came to pass that they did establish again the church of God, throughout all the land.

Yea, and regulations were made concerning the law. And their judges, and their chief judges were chosen.

And the people of Nephi began to prosper again in the land, and began to multiply and to wax exceedingly strong again in the land. And they began to grow exceedingly rich.

But notwithstanding their riches, or their strength, or their prosperity, they were not lifted up in the pride of their eyes; neither were they slow to remember the Lord their God; but they did humble themselves exceedingly before him.

50 Igen, emlékeztek rá, hogy mily nagy dolgokat tett értük az Úr, hogy megszabadította őket a haláltól, és a kötelektől, és a börtönöktől, és mindenféle megpróbáltatásoktól, és kiszabadította őket az ellenségek kezéből.

51 És állandóan imádkoztak az Úrhoz, Istenükhöz, olyannyira, hogy az Úr szava szerint megáldotta őket, így megerősödtek és boldogultak azon a földön.

52 És lőn, hogy mindezen dolgok történtek. És Hélamán meghalt a bírák Nefi népe feletti uralmának harmincötödik évében.

Yea, they did remember how great things the Lord had done for them, that he had delivered them from death, and from bonds, and from prisons, and from all manner of afflictions, and he had delivered them out of the hands of their enemies.

And they did pray unto the Lord their God continually, insomuch that the Lord did bless them, according to his word, so that they did wax strong and prosper in the land.

And it came to pass that all these things were done. And Helaman died, in the thirty and fifth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

Alma 63

- 1 És lőn, hogy a bírák Nefi népe feletti uralma harminchatodik évének kezdetén Siblon birtokába kerültek azok a szent dolgok, melyeket Alma adott át Hélamánnak.
- 2 És ő igaz ember volt, és egyenes derékkel járt Isten előtt; és azon volt, hogy állandóan jót cselekedjen, hogy betartsa az Úrnak, Istenének a parancsolatait; és a fivére is így tett.
- 3 És lőn, hogy Moróni is meghalt. És így végződött a bírák uralmának harminchatodik éve.
- 4 És lőn, hogy a bírák uralmának harminchetedik évében volt egy nagy csoport ember, mely kitett ötezer és négyszáz férfit, akik a feleségeikkel és gyermekeikkel elmentek Zarahemla földjéről arra a földre, mely észak felé volt.
- 5 És lőn, hogy Hagót, lévén egy rendkívül kíváncsi ember, elment tehát, és a Bőség földjének határában, a Pusztaság földjénél épített magának egy rendkívül nagy hajót, és vízre eresztette a nyugati tengeren, az északi földre vezető keskeny földszávnál.
- 6 És íme, sokan voltak a nefiták között, akik beszálltak abba, és sok élelemmel, és sok asszonnal és gyermekkel elvitorláztak, és észak felé vették útjukat. És így végződött a harminchetedik év.
- 7 És a harmincnyolcadik évben ez az ember épített más hajókat. És az első hajó is visszatért, és még több ember beszállt abba; és ők is vittek sok élelmet, és ismét elindultak az északi föld felé.
- 8 És lőn, hogy soha többé nem hallottak felőlük. És mi azt gondoljuk, hogy elnyelte őket a tenger mélye. És lőn, hogy a másik hajó is elvitorlázott; és hogy merre ment, azt nem tudjuk.
- 9 És lőn, hogy ebben az évben sok olyan ember volt, aki elment az északi földre. És így végződött a harmincnyolcadik év.

Alma 63

And it came to pass in the commencement of the thirty and sixth year of the reign of the judges over the people of Nephi, that Shiblon took possession of those sacred things which had been delivered unto Helaman by Alma.

And he was a just man, and he did walk uprightly before God; and he did observe to do good continually, to keep the commandments of the Lord his God; and also did his brother.

And it came to pass that Moroni died also. And thus ended the thirty and sixth year of the reign of the judges.

And it came to pass that in the thirty and seventh year of the reign of the judges, there was a large company of men, even to the amount of five thousand and four hundred men, with their wives and their children, departed out of the land of Zarahemla into the land which was northward.

And it came to pass that Hagoth, he being an exceedingly curious man, therefore he went forth and built him an exceedingly large ship, on the borders of the land Bountiful, by the land Desolation, and launched it forth into the west sea, by the narrow neck which led into the land northward.

And behold, there were many of the Nephites who did enter therein and did sail forth with much provisions, and also many women and children; and they took their course northward. And thus ended the thirty and seventh year.

And in the thirty and eighth year, this man built other ships. And the first ship did also return, and many more people did enter into it; and they also took much provisions, and set out again to the land northward.

And it came to pass that they were never heard of more. And we suppose that they were drowned in the depths of the sea. And it came to pass that one other ship also did sail forth; and whither she did go we know not.

And it came to pass that in this year there were many people who went forth into the land northward. And thus ended the thirty and eighth year.

- 10 És lőn, hogy a bírák uralmának harminckilencedik évében Siblon is meghalt, Koriánton pedig már egy hajóban elment az északi földre, hogy élelmet vigyen azoknak az embereknek, akik azt megelőzően elmentek arra a földre.
- 11 Szükségessé vált tehát Siblon számára, hogy halála előtt ezeket a szent dolgokat Hélamán fiára ruházza, akit Hélamánnak hívtak, mivel atyjának neve után nevezték el.
- 12 Most íme, mindazokat a bevéséseket, melyek Hélamán birtokában voltak, leírták, és szerte az országban elküldték az emberek gyermekei közé, azon részek kivételével, melyeket illetően Alma megparancsolta, hogy ne kerüljenek elő.
- 13 Mindazonáltal ezeket a dolgokat szentnek kellett tartaniuk, és tovább kellett adni egyik nemzedéktől a másikig; tehát ebben az évben, Siblon halála előtt, Hélamánra ruházták ezeket.
- 14 És szintén ebben az évben lőn, hogy volt néhány elszakadó, aki elment a lámánitákhoz; és haragra serkentette őket a nefiták ellen.
- 15 És szintén ugyanebben az évben lejöttek egy népes sereggel, hogy Moróniha népe ellen, vagyis Moróniha serege ellen harcoljanak, melynek során ismét megverték és visszaűzték őket a saját földjeikre, és nagy veszteségeket szenvedtek.
- 16 És így végződött a bírák Nefi népe feletti uralmának harminckilencedik éve.
- 17 És így végződött Almának a beszámolója, és Hélamán fiának, és Siblonnak is, aki az ő fia volt.

And it came to pass in the thirty and ninth year of the reign of the judges, Shiblón died also, and Corianton had gone forth to the land northward in a ship, to carry forth provisions unto the people who had gone forth into that land.

Therefore it became expedient for Shiblón to confer those sacred things, before his death, upon the son of Helaman, who was called Helaman, being called after the name of his father.

Now behold, all those engravings which were in the possession of Helaman were written and sent forth among the children of men throughout all the land, save it were those parts which had been commanded by Alma should not go forth.

Nevertheless, these things were to be kept sacred, and handed down from one generation to another; therefore, in this year, they had been conferred upon Helaman, before the death of Shiblón.

And it came to pass also in this year that there were some dissenters who had gone forth unto the Lamanites; and they were stirred up again to anger against the Nephites.

And also in this same year they came down with a numerous army to war against the people of Moronihah, or against the army of Moronihah, in the which they were beaten and driven back again to their own lands, suffering great loss.

And thus ended the thirty and ninth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And thus ended the account of Alma, and Helaman his son, and also Shiblón, who was his son.

Hélamán könyve

A nefiták beszámolója. Háborúik, viszálykodásaik és szétbúzásaik. Ezen kívül sok szent próféta prófécija Krisztus eljövetele előtt, Hélamán feljegyzései szerint, aki Hélamán fia volt, valamint az ő fiainak feljegyzései szerint, egészen Krisztus eljöveteléig. Sok lámánita megtér. Beszámoló a megtérésükről. Beszámoló a lámániták igazlelkűségéről, valamint a nefiták gonoszságáról és utálatosságairól, valamint más dolgokról, Hélamánnak és fiainak a feljegyzése szerint, egészen Krisztus eljöveteléig, melyet Hélamán könyvének neveznek.

Hélamán 1

- 1 És most íme lőn, hogy a bírák Nefi népe feletti uralma negyvenedik évének kezdetén súlyos gond támadt a nefita nép között.
- 2 Mert íme, Pahorán meghalt, és elment az egész földnek útján; súlyos viszálykodás támadt tehát azt illetően, hogy a testvérek közül, akik Pahorán fiai voltak, kié legyen a bírói szék.
- 3 Most, ezek azoknak a nevei, akik a bírói székért versengtek, és akik a nép között is viszályt szítottak: Pahorán, Pánki és Pakuméni.
- 4 Most, nem csak ezek voltak Pahorán fiai (mert sok fia volt), de ezek azok, akik a bírói székért versengtek; tehát három részre szakadt miattuk a nép.
- 5 Mindazonáltal lőn, hogy Pahoránt jelölte ki a nép hangja, hogy főbíró és kormányzó legyen Nefi népe felett.
- 6 És lőn, hogy Pakuméni, mikor látta, hogy nem tudja megszerezni a bírói széket, csatlakozott a nép szavához.
- 7 De íme, Pánki és a népnek az a része, akik azt szerették volna, hogy ő legyen a kormányzójuk, rendkívül fel volt háborodva; azon volt tehát, hogy hízélgéssel rávegye ezeket az embereket, hogy lázadásban keljenek fel a testvéreik ellen.

The Book of Helaman

An account of the Nephites. Their wars and contentions, and their dissensions. And also the prophecies of many holy prophets, before the coming of Christ, according to the records of Helaman, who was the son of Helaman, and also according to the records of his sons, even down to the coming of Christ. And also many of the Lamanites are converted. An account of their conversion. An account of the righteousness of the Lamanites, and the wickedness and abominations of the Nephites, according to the record of Helaman and his sons, even down to the coming of Christ, which is called the book of Helaman, and so forth.

Helaman 1

And now behold, it came to pass in the commencement of the fortieth year of the reign of the judges over the people of Nephi, there began to be a serious difficulty among the people of the Nephites.

For behold, Pahoran had died, and gone the way of all the earth; therefore there began to be a serious contention concerning who should have the judgment-seat among the brethren, who were the sons of Pahoran.

Now these are their names who did contend for the judgment-seat, who did also cause the people to contend: Pahoran, Paanchi, and Pacumeni.

Now these are not all the sons of Pahoran (for he had many), but these are they who did contend for the judgment-seat; therefore, they did cause three divisions among the people.

Nevertheless, it came to pass that Pahoran was appointed by the voice of the people to be chief judge and a governor over the people of Nephi.

And it came to pass that Pacumeni, when he saw that he could not obtain the judgment-seat, he did unite with the voice of the people.

But behold, Paanchi, and that part of the people that were desirous that he should be their governor, was exceedingly wroth; therefore, he was about to flatter away those people to rise up in rebellion against their brethren.

8 És lőn, hogy amint készen állt ennek megtételére, íme, elfogták, és a nép hangja szerint törvénykeztek felette, és halálra ítélték; mert lázadásban felkelt és a nép szabadságának megsemmisítésére törekedett.

9 Most, amikor azok az emberek, akik őt szerették volna kormányzójuknak, látták, hogy halálra ítélték, dühöseket voltak tehát, és íme, elküldtek egy bizonyos Kiskument, méghozzá Pahorán bírói székéhez, és ő megölte Pahoránt, amint az a bírói széken ült.

10 És Pahorán szolgálói üldözőbe vették őt; de íme, oly gyorsan menekült el Kiskumen, hogy senki nem tudta utolérni őt.

11 És ő elment azokhoz, akik küldték, és valamennyien szövetségre léptek, igen, megesküdve örökkévaló Alkotójukra, hogy senkinek sem fogják megmondani, hogy Kiskumen ölte meg Pahoránt.

12 Nefi népe nem ismerte meg Kiskument, mert álruhában volt, amikor Pahoránt megölte. És Kiskumen és a bandája, akik vele szövetséget kötöttek, úgy elvegyültek a nép között, hogy nem tudták őket megtalálni; de akit megtaláltak, azt halálra ítélték.

13 És most íme, a nép hangja szerint Pakuménit jelölték ki, hogy főbíró és kormányzó legyen a nép felett, hogy fivére, Pahorán helyett uralkodjon; és ez jogában állt. És mindez a bírák uralmának negyvenedik évében történt; és véget ért ez az év.

14 És lőn, hogy a bírák uralmának negyvenegyedik évében a lámániták egy megszámlálhatatlanul nagy sereget gyűjtöttek össze, és felfegyverezték kardokkal, handzsárokkal és íjakkal, és nyilakkal, és fejszékkel, és mellvértekkel és mindenféle pajzsokkal, minden fajtából.

15 És újra lejöttek, hogy harcot vívjanak a nefiták ellen. És egy olyan ember vezette őket, akinek Koriántumr volt a neve; és Zarahemla leszármazottja volt; és elszakadt a nefitáktól; és természetes és erős ember volt.

And it came to pass as he was about to do this, behold, he was taken, and was tried according to the voice of the people, and condemned unto death; for he had raised up in rebellion and sought to destroy the liberty of the people.

Now when those people who were desirous that he should be their governor saw that he was condemned unto death, therefore they were angry, and behold, they sent forth one Kishkumen, even to the judgment-seat of Pahoran, and murdered Pahoran as he sat upon the judgment-seat.

And he was pursued by the servants of Pahoran; but behold, so speedy was the flight of Kishkumen that no man could overtake him.

And he went unto those that sent him, and they all entered into a covenant, yea, swearing by their everlasting Maker, that they would tell no man that Kishkumen had murdered Pahoran.

Therefore, Kishkumen was not known among the people of Nephi, for he was in disguise at the time that he murdered Pahoran. And Kishkumen and his band, who had covenanted with him, did mingle themselves among the people, in a manner that they all could not be found; but as many as were found were condemned unto death.

And now behold, Pacumeni was appointed, according to the voice of the people, to be a chief judge and a governor over the people, to reign in the stead of his brother Pahoran; and it was according to his right. And all this was done in the fortieth year of the reign of the judges; and it had an end.

And it came to pass in the forty and first year of the reign of the judges, that the Lamanites had gathered together an innumerable army of men, and armed them with swords, and with cimeters and with bows, and with arrows, and with head-plates, and with breastplates, and with all manner of shields of every kind.

And they came down again that they might pitch battle against the Nephites. And they were led by a man whose name was Coriantumr; and he was a descendant of Zarahemla; and he was a dissenter from among the Nephites; and he was a large and a mighty man.

- 16 A lámániták királya tehát, akinek Tubalót volt a neve és Ammoronnak volt a fia, azt feltételezte, hogy Koriántumr, mivel erős ember, erejével és nagy bölcsességével ellen tud majd állni a nefitáknak, olyannyira, hogy őt elküldvén hatalmat nyer majd a nefiták felett –
- 17 Haragra serkentette tehát őket, és összegyűjtötte a seregeit, és Koriántumrot jelölte ki a vezérüknek, és meghagyta nekik, hogy vonuljanak le Zarahemla földjére és harcoljanak a nefiták ellen.
- 18 És lőn, hogy az oly sok viszálykodás és az oly sok nehézség miatt a kormányban, nem tartottak elegendő őrt Zarahemla földjén; mert nem gondolták, hogy a lámániták be mernek jönni országuk szívébe, hogy megtámadják Zarahemla nagy városát.
- 19 De lőn, hogy Koriántumr hatalmas serege élén elindult és rajtaütött a város lakosságán, és olyan rendkívül nagy gyorsasággal jött, hogy a nefitáknak nem volt idejük összegyűjteni seregeiket.
- 20 Koriántumr tehát lekaszabolta az őrséget a város bejáratánál, és egész seregével bevonult a városba, és mindenkit megölték, aki ellenállt nekik, olyannyira, hogy az egész várost birtokba vették.
- 21 És lőn, hogy Pakuméni, aki a főbíró volt, Koriántumr elől egészen a város faláig menekült. És lőn, hogy Koriántumr úgy a falhoz vágta, hogy meghalt. És így értek véget Pakuméni napjai.
- 22 És most, amikor Koriántumr látta, hogy birtokában van Zarahemla városa, és látta, hogy a nefiták elmenekültek előlük, hogy megölték őket, vagy elfogták és börtönbe vetették őket, és hogy elfoglalták az egész ország legerősebb hadiszállását, olyannyira felbátorodott a szíve, hogy már azon volt, hogy az egész ország ellen indul.

Therefore, the king of the Lamanites, whose name was Tubaloth, who was the son of Ammoron, supposing that Coriantumr, being a mighty man, could stand against the Nephites, with his strength and also with his great wisdom, insomuch that by sending him forth he should gain power over the Nephites—

Therefore he did stir them up to anger, and he did gather together his armies, and he did appoint Coriantumr to be their leader, and did cause that they should march down to the land of Zarahemla to battle against the Nephites.

And it came to pass that because of so much contention and so much difficulty in the government, that they had not kept sufficient guards in the land of Zarahemla; for they had supposed that the Lamanites durst not come into the heart of their lands to attack that great city Zarahemla.

But it came to pass that Coriantumr did march forth at the head of his numerous host, and came upon the inhabitants of the city, and their march was with such exceedingly great speed that there was no time for the Nephites to gather together their armies.

Therefore Coriantumr did cut down the watch by the entrance of the city, and did march forth with his whole army into the city, and they did slay every one who did oppose them, insomuch that they did take possession of the whole city.

And it came to pass that Pacumeni, who was the chief judge, did flee before Coriantumr, even to the walls of the city. And it came to pass that Coriantumr did smite him against the wall, insomuch that he died. And thus ended the days of Pacumeni.

And now when Coriantumr saw that he was in possession of the city of Zarahemla, and saw that the Nephites had fled before them, and were slain, and were taken, and were cast into prison, and that he had obtained the possession of the strongest hold in all the land, his heart took courage insomuch that he was about to go forth against all the land.

23 És most nem időzött tovább Zarahemla földjén, hanem egy nagy sereggel elindult, méghozzá a Bőség városa felé; mert szándékában állt, hogy elmegy és karddal vág magának utat, hogy elfoglalhassa az ország északi részeit.

24 És feltételezvé, hogy az ország közepén van a legnagyobb haderejük, elment tehát, és nem adott nekik időt arra, hogy összegyűljenek, legfeljebb kis csapatokba; és ily módon rájuk rontott és lekaszabolta őket.

25 De íme, Koriántumr ezen átvonulása az ország közepén – a megölt nefiták számának nagysága ellenére – velük szemben nagy előnyt adott Morónihának.

26 Mert íme, Moróniha azt gondolta, hogy a lámániták nem mernek az ország közepébe behatolni, hanem hogy körbe a határ menti városokat fogják megtámadni, ahogy azt eddig is tették; Moróniha tehát körbe a határ menti részeket tartatta erős seregeivel.

27 De íme, a lámániták nem féltek, ahogyan ő azt szerette volna, hanem behatoltak az ország közepébe és elfoglalták a fővárost, mely Zarahemla városa, és átvonultak az ország legfontosabb részein, nagy öldökléssel ölte az embereket, férfiakat, nőket és gyermekeket is, sok várost és sok hadiszállást foglalva el.

28 De amikor Moróniha ennek tudomására jutott, azonnal elküldte Lehit, körbe egy sereggel, hogy előzzék meg őket, még mielőtt Bőség földjére érnének.

29 És ő ezt is tette. Még mielőtt Bőség földjére értek volna, megelőzte őket és megütközött velük, olyannyira, hogy azok elkezdtek visszavonulni Zarahemla földje felé.

30 És lőn, hogy Moróniha visszavonulásukban megelőzte őket, és megütközött velük, olyannyira, hogy rendkívül véres csata lett ebből. Igen, sokan meghaltak, és Koriántumrot is a megöltek között találták.

And now he did not tarry in the land of Zarahemla, but he did march forth with a large army, even towards the city of Bountiful; for it was his determination to go forth and cut his way through with the sword, that he might obtain the north parts of the land.

And, supposing that their greatest strength was in the center of the land, therefore he did march forth, giving them no time to assemble themselves together save it were in small bodies; and in this manner they did fall upon them and cut them down to the earth.

But behold, this march of Coriantumr through the center of the land gave Moronihah great advantage over them, notwithstanding the greatness of the number of the Nephites who were slain.

For behold, Moronihah had supposed that the Lamanites durst not come into the center of the land, but that they would attack the cities round about in the borders as they had hitherto done; therefore Moronihah had caused that their strong armies should maintain those parts round about by the borders.

But behold, the Lamanites were not frightened according to his desire, but they had come into the center of the land, and had taken the capital city which was the city of Zarahemla, and were marching through the most capital parts of the land, slaying the people with a great slaughter, both men, women, and children, taking possession of many cities and of many strongholds.

But when Moronihah had discovered this, he immediately sent forth Lehi with an army round about to head them before they should come to the land Bountiful.

And thus he did; and he did head them before they came to the land Bountiful, and gave unto them battle, insomuch that they began to retreat back towards the land of Zarahemla.

And it came to pass that Moronihah did head them in their retreat, and did give unto them battle, insomuch that it became an exceedingly bloody battle; yea, many were slain, and among the number who were slain Coriantumr was also found.

31 És most íme, a lámániták egyik úton sem tudtak visszavonulni, se északon, se délen, sem keleten vagy nyugaton, mert minden oldalról körülvették őket a nefiták.

32 És így hajtotta be Koriántumr a lámánitákat a nefiták közé; úgyhogy a nefiták hatalmába kerültek, és őt magát megölték, és a lámániták a nefiták kezére adták magukat.

33 És lőn, hogy Moróniha ismét elfoglalta Zarahemla városát, és meghagyta, hogy a foglyul ejtett lámániták békében távozzanak az országból.

34 És így végződött a bírák uralmának negyvenegyedik éve.

And now, behold, the Lamanites could not retreat either way, neither on the north, nor on the south, nor on the east, nor on the west, for they were surrounded on every hand by the Nephites.

And thus had Coriantumr plunged the Lamanites into the midst of the Nephites, insomuch that they were in the power of the Nephites, and he himself was slain, and the Lamanites did yield themselves into the hands of the Nephites.

And it came to pass that Moronihah took possession of the city of Zarahemla again, and caused that the Lamanites who had been taken prisoners should depart out of the land in peace.

And thus ended the forty and first year of the reign of the judges.

Hélamán 2

- 1 És lőn, hogy a bírák uralmának negyvenkettedik évében, miután Moróniha ismét békét teremtett a nefiták és a lámániták között, íme, senki sem volt, aki a bírói széket betöltse; ezért ismét viszálykodás támadt a nép között amiatt, hogy ki töltsse be a bírói széket.
- 2 És lőn, hogy a nép hangja Hélamánt, Hélamán fiát jelölte ki a bírói szék betöltésére.
- 3 De íme, Kiskumen, aki Pahoránt megölte, lesben állt, hogy Hélamánt is elpusztítsa; és támogatta őt a bandája, mely szövetségre lépett, hogy senki nem tudhat az ő gonoszságáról.
- 4 Mert volt egy bizonyos Gadianton, aki rendkívül tapasztalt volt a sok beszéd tekintetében, valamint mesterkedésében, mely szerint a gyilkolás és a rablás titkos cselekedeteit folytatta; ő lett tehát Kiskumen bandájának a vezére.
- 5 Ő pedig azzal hízelegte be magát náluk és Kiskumennél, hogy ha majd őt ültetik a bírói székbe, akkor olyan tisztségekbe helyezi a bandájához tartozókat, ahol hatalmuk és felhatalmazásuk lesz a nép felett; ezért törekedett Kiskumen Hélamán elpusztítására.
- 6 És lőn, hogy amint a bírói szék felé tartott, hogy Hélamánt elpusztítsa, íme, Hélamánnak egy szolgálja, aki előzőleg éjjel kint járt és álruhában tudomást szerzett azokról a tervekről, melyeket ez a banda Hélamán elpusztítására eszelt ki –
- 7 És lőn, hogy találkozott Kiskumennel és egy jelt mutatott neki, mire Kiskumen tudatta vele, hogy mit szeretne, és arra kérte, hogy vezesse oda őt a bírói székhez, hogy Hélamánt megölje.
- 8 És amikor Hélamán szolgálja Kiskumen egész szívét kiismerte, hogy az volt a célja, hogy öljön, és hogy mindazoknak, akik a bandájához tartoztak, szintén az volt a céljuk, hogy öljenek, és hogy raboljanak, és hogy hatalomra tegyenek szert (és ez volt az ő titkos tervük és összesküvésük), Hélamán szolgálja így szólt Kiskumenhez: Menjünk oda a bírói székhez.

Helaman 2

- And it came to pass in the forty and second year of the reign of the judges, after Moronihah had established again peace between the Nephites and the Lamanites, behold there was no one to fill the judgment-seat; therefore there began to be a contention again among the people concerning who should fill the judgment-seat.
- And it came to pass that Helaman, who was the son of Helaman, was appointed to fill the judgment-seat, by the voice of the people.
- But behold, Kishkumen, who had murdered Pahoran, did lay wait to destroy Helaman also; and he was upheld by his band, who had entered into a covenant that no one should know his wickedness.
- For there was one Gadianton, who was exceedingly expert in many words, and also in his craft, to carry on the secret work of murder and of robbery; therefore he became the leader of the band of Kishkumen.
- Therefore he did flatter them, and also Kishkumen, that if they would place him in the judgment-seat he would grant unto those who belonged to his band that they should be placed in power and authority among the people; therefore Kishkumen sought to destroy Helaman.
- And it came to pass as he went forth towards the judgment-seat to destroy Helaman, behold one of the servants of Helaman, having been out by night, and having obtained, through disguise, a knowledge of those plans which had been laid by this band to destroy Helaman—
- And it came to pass that he met Kishkumen, and he gave unto him a sign; therefore Kishkumen made known unto him the object of his desire, desiring that he would conduct him to the judgment-seat that he might murder Helaman.
- And when the servant of Helaman had known all the heart of Kishkumen, and how that it was his object to murder, and also that it was the object of all those who belonged to his band to murder, and to rob, and to gain power, (and this was their secret plan, and their combination) the servant of Helaman said unto Kishkumen: Let us go forth unto the judgment-seat.

- 9 Most ez rendkívül tetszett Kiskumennek, mert azt gondolta, hogy most majd véghez tudja vinni a tervét; de íme, ahogy a bírói szék felé tartottak, Hélamán szolgája szíven szúrta Kiskument, és ez hang nélkül holtan esett össze. Ez meg rohant Hélamánhoz, és elmondta neki mindazokat a dolgokat, amiket látott, hallott és tett.
- 10 És lőn, hogy Hélamán kiküldte embereit, hogy fogják el a rablóknak és titkos gyilkosoknak ezt a bandáját, hogy a törvény szerint kivégezhessék őket.
- 11 De íme, amikor Gadianton észrevette, hogy Kiskumen nem jött vissza, megijedt, hogy őt is el fogják pusztítani; meghagyta tehát a bandájának, hogy kövessék őt. És egy titkos úton kimenekültek az országból a vadonba; és így amikor Hélamán elküldte embereit, hogy fogják el őket, sehol nem lehetett rájuk találni.
- 12 És erről a Gadiantonról lesz még szó ezután. És így végződött a bírák Nefi népe feletti uralmának negyvenkettedik éve.
- 13 És íme, ennek a könyvnek a végén meg fogjátok látni, hogy ez a Gadianton lett az oka Nefi népe bukásának, igen, majdnem teljes pusztulásának.
- 14 Íme, én ezalatt nem Hélamán könyvének a végét értem, hanem Nefi könyvének a végét, amelyből mindazt a beszámolót vettem, amit leírtam.

Now this did please Kishkumen exceedingly, for he did suppose that he should accomplish his design; but behold, the servant of Helaman, as they were going forth unto the judgment-seat, did stab Kishkumen even to the heart, that he fell dead without a groan. And he ran and told Helaman all the things which he had seen, and heard, and done.

And it came to pass that Helaman did send forth to take this band of robbers and secret murderers, that they might be executed according to the law.

But behold, when Gadianton had found that Kishkumen did not return he feared lest that he should be destroyed; therefore he caused that his band should follow him. And they took their flight out of the land, by a secret way, into the wilderness; and thus when Helaman sent forth to take them they could nowhere be found.

And more of this Gadianton shall be spoken hereafter. And thus ended the forty and second year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And behold, in the end of this book ye shall see that this Gadianton did prove the overthrow, yea, almost the entire destruction of the people of Nephi.

Behold I do not mean the end of the book of Helaman, but I mean the end of the book of Nephi, from which I have taken all the account which I have written.

Hélamán 3

- 1 És most lőn, hogy a bírák uralmának negyvenharmadik évében nem volt viszálykodás Nefi népe között, eltekintve némi kevélységtől az egyházban, mely néhány kisebb széthúzáshoz vezetett a nép között, de ezeket az ügyeket még a negyvenharmadik év végén rendbe tették.
- 2 És a negyvennegyedik évben nem volt viszálykodás a nép között; és a negyvenötödik évben sem volt sok viszálykodás.
- 3 És a negyvenhatodikban lőn, igen, hogy sok viszálykodás és sok széthúzás volt; melyek eredményeképpen rendkívül sokan voltak, akik elhagyták Zarahemla földjét, és az északi földre mentek, hogy örököljék azt a földet.
- 4 És rendkívül nagy távolságot tettek meg, olyannyira, hogy nagy vizekhez és sok folyóhoz értek.
- 5 Igen, és annak a földnek minden részébe szétszóródtak, azokba a részekbe, melyeket nem tett pusztává és erdőtlenné az a sok lakos, aki azelőtt örökölte a földet.
- 6 És most, ennek a földnek egyik része sem volt pusztá, csak fa nem volt rajta; de a pusztulás nagysága miatt, azon népet illetően, mely azelőtt örökölte a földet, pusztaságnak hívták.
- 7 És csak kevés fa volt ezen föld színén, mindazonáltal az odamenő emberek rendkívül jártasak lettek a cementtel való munkálkodásban, cementházakat építettek tehát, és ezekben laktak.
- 8 És lőn, hogy sokasodtak és szétszóródtak, és a déli földről elmentek az északi földre, és annyira szétszóródtak, hogy az egész föld színét kezdték benépesíteni, a déli tengertől az északi tengerig, a nyugati tengertől a keleti tengerig.

Helaman 3

And now it came to pass in the forty and third year of the reign of the judges, there was no contention among the people of Nephi save it were a little pride which was in the church, which did cause some little dissensions among the people, which affairs were settled in the ending of the forty and third year.

And there was no contention among the people in the forty and fourth year; neither was there much contention in the forty and fifth year.

And it came to pass in the forty and sixth, yea, there was much contention and many dissensions; in the which there were an exceedingly great many who departed out of the land of Zarahemla, and went forth unto the land northward to inherit the land.

And they did travel to an exceedingly great distance, insomuch that they came to large bodies of water and many rivers.

Yea, and even they did spread forth into all parts of the land, into whatever parts it had not been rendered desolate and without timber, because of the many inhabitants who had before inherited the land.

And now no part of the land was desolate, save it were for timber; but because of the greatness of the destruction of the people who had before inhabited the land it was called desolate.

And there being but little timber upon the face of the land, nevertheless the people who went forth became exceedingly expert in the working of cement; therefore they did build houses of cement, in the which they did dwell.

And it came to pass that they did multiply and spread, and did go forth from the land southward to the land northward, and did spread insomuch that they began to cover the face of the whole earth, from the sea south to the sea north, from the sea west to the sea east.

9 És az északi földön lévő emberek sátrakban laktak, és cementházakban, és hagyták, hogy amilyen fa csak kisarjad a föld színén, az felnőjön, hogy idővel legyen fájuk, hogy építhessék házaikat, igen, városaikat, és templomaikat, és zsinagógáikat, és szentélyeket, és mindenféle épületüket.

10 És lőn, hogy a fa rendkívül ritka volt az északi földön, sokat küldtek tehát hajóval.

11 És így lehetővé tették az északi földön lévő emberek számára, hogy sok várost építhessenek fából is, meg cementből is.

12 És lőn, hogy sokan voltak Ammon népe közül, akik születésük szerint lámániták voltak, akik szintén elmentek erre a földre.

13 És most, sok olyan feljegyzés van, melyet ezen nép cselekedeteiről vezettek sokan ebből a népből, melyek részletesek és nagyon nagyok, és róluk szólnak.

14 De íme, ebbe a munkába még a századrészét sem lehet belefoglalni ezen nép cselekedeteinek, igen, a lámániták és a nefiták, és háborúik, és viszálykodásaik, és széthúzásaik, és prédikálásuk, és próféciaik, és hajózásaik és hajóépítéseik, és templom, és zsinagóga és szentélyépítéseik, és igazlelkűségük és gonoszságuk, és gyilkosságaik, és rablásaik, és fosztogatósaik, és mindenféle utálatosságaik és paráznságaik beszámolójának.

15 De íme, sok könyv és mindenféle feljegyzés van erről, amit főleg a nefiták írtak.

16 És ezek mindaddig nemzedékről nemzedékre szálltak a nefiták között, amíg bűnbe nem estek, amikor is gyilkolták és rabolták, úzták, hajtották, pusztították és a föld színén szétszórták őket, és összekeveredtek a lámánitákkal, úgyhogy már nem hívták őket nefitáknak, mert akárcsak a lámániták, gonosszá, vaddá, kegyetlenné váltak.

And the people who were in the land northward did dwell in tents, and in houses of cement, and they did suffer whatsoever tree should spring up upon the face of the land that it should grow up, that in time they might have timber to build their houses, yea, their cities, and their temples, and their synagogues, and their sanctuaries, and all manner of their buildings.

And it came to pass as timber was exceedingly scarce in the land northward, they did send forth much by the way of shipping.

And thus they did enable the people in the land northward that they might build many cities, both of wood and of cement.

And it came to pass that there were many of the people of Ammon, who were Lamanites by birth, did also go forth into this land.

And now there are many records kept of the proceedings of this people, by many of this people, which are particular and very large, concerning them.

But behold, a hundredth part of the proceedings of this people, yea, the account of the Lamanites and of the Nephites, and their wars, and contentions, and dissensions, and their preaching, and their prophecies, and their shipping and their building of ships, and their building of temples, and of synagogues and their sanctuaries, and their righteousness, and their wickedness, and their murders, and their robberings, and their plundering, and all manner of abominations and whoredoms, cannot be contained in this work.

But behold, there are many books and many records of every kind, and they have been kept chiefly by the Nephites.

And they have been handed down from one generation to another by the Nephites, even until they have fallen into transgression and have been murdered, plundered, and hunted, and driven forth, and slain, and scattered upon the face of the earth, and mixed with the Lamanites until they are no more called the Nephites, becoming wicked, and wild, and ferocious, yea, even becoming Lamanites.

17 És most, megint visszatérek a beszámolómhhoz. Tehát amiről beszéltem, az azt követően történt, hogy nagy viszálykodások, és zavargások, és háborúk, és széthúzások voltak Nefi népe között.

18 Véget ért a bírák uralmának negyvenhatodik éve;

19 És lőn, hogy még mindig nagy viszálykodás volt az országban, igen, méghozzá a negyvenhetedik évben, és a negyvennyolcadik évben is.

20 Mindazonáltal Hélamán igazságosan, részlehlás nélkül töltötte be a bírói széket; igen, és azon volt, hogy betartsa Isten rendelkezéseit, és ítéleteit és parancsolatait; és szüntelenül azt tette, ami helyes volt Isten szemében; és atyja útjain járt, olyannyira, hogy boldogult ezen a földön.

21 És lőn, hogy két fia volt. Az idősebbnek a Nefi nevet adta, a fiatalabbnak pedig a Lehi nevet. És kezdtek az Úrnak nevelkedni.

22 És lőn, hogy a bírák Nefi népe feletti uralma negyvennyolcadik évének vége felé kis mértékben szűnni kezdtek a háborúk és a viszálykodások a nefiták népe között.

23 És lőn, hogy a bírák uralmának negyvenkilencedik évében állandó békét teremtettek az országban, eltekintve azoktól a titkos összeesküvésektől, amelyeket a rabló Gadianton szervezett az ország sűrűbben lakott részeiben, és amelyekről azoknak, akik a kormány élén álltak, akkor még nem volt tudomásuk; ezért nem irtották ki őket az országból.

24 És lőn, hogy ugyanebben az évben rendkívüli gyarapodásnak indult az egyház, olyannyira, hogy ezrek csatlakoztak az egyházhoz és kereszttelkedtek meg a bűnbánatra.

25 És oly nagy volt az egyház gyarapodása, és oly sok áldás szállt a népre, hogy még maguk a főpapok és a tanítók is szerfelett csodálkoztak.

26 És lőn, hogy virágzott az Úr munkája, mert sok lélek, igen, tízezrek kereszttelkedtek meg és csatlakoztak Isten egyházához.

And now I return again to mine account; therefore, what I have spoken had passed after there had been great contentions, and disturbances, and wars, and dissensions, among the people of Nephi.

The forty and sixth year of the reign of the judges ended;

And it came to pass that there was still great contention in the land, yea, even in the forty and seventh year, and also in the forty and eighth year.

Nevertheless Helaman did fill the judgment-seat with justice and equity; yea, he did observe to keep the statutes, and the judgments, and the commandments of God; and he did do that which was right in the sight of God continually; and he did walk after the ways of his father, insomuch that he did prosper in the land.

And it came to pass that he had two sons. He gave unto the eldest the name of Nephi, and unto the youngest, the name of Lehi. And they began to grow up unto the Lord.

And it came to pass that the wars and contentions began to cease, in a small degree, among the people of the Nephites, in the latter end of the forty and eighth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And it came to pass in the forty and ninth year of the reign of the judges, there was continual peace established in the land, all save it were the secret combinations which Gadianton the robber had established in the more settled parts of the land, which at that time were not known unto those who were at the head of government; therefore they were not destroyed out of the land.

And it came to pass that in this same year there was exceedingly great prosperity in the church, insomuch that there were thousands who did join themselves unto the church and were baptized unto repentance.

And so great was the prosperity of the church, and so many the blessings which were poured out upon the people, that even the high priests and the teachers were themselves astonished beyond measure.

And it came to pass that the work of the Lord did prosper unto the baptizing and uniting to the church of God, many souls, yea, even tens of thousands.

- 27 Így láthatjuk, hogy az Úr mindazokhoz irgalmas, akik szívük őszinteségében szólítják az ő szent nevét.
- 28 Igen, így láthatjuk, hogy a menny kapuja mindenki előtt nyitva áll, azok előtt, akik hisznek Jézus Krisztus nevében, aki Isten Fia.
- 29 Igen, látjuk, hogy aki akarja, az megragadhatja Isten szavát, mely élő és ható, mely az ördög minden ravaszságát, és csapdáját és csalárdságát kettéhasítja, és a krisztusi embert egy szűk és keskeny úton átvezeti a nyomorúságnak azon örökké tartó mélységén, mely azért van elkészítve, hogy elnyelje a gonoszokat
- 30 És lelkükkel, igen, halhatatlan lelkükkel kiköthetnek Isten jobb keze felől a mennyek királyságában, hogy Ábrahámmal, és Izsákkal, és Jákóbbal és mind a szent atyáinkkal együtt leüljenek, és többé onnan ki ne menjenek.
- 31 És ebben az évben szüntelen örvendezés volt Zarahemla földjén, és mind a környező tájakon, méghozzá az egész földön, mely a nefiták birtokában volt.
- 32 És lőn, hogy béke és rendkívüli nagy boldogság volt a negyvenkilencedik év hátralevő részében; igen, és a bírák uralmának ötvenedik évében is állandó volt a béke és nagy volt a boldogság.
- 33 És a bírák uralmának ötvenegyedik évében is béke volt, eltekintve attól a kevélységtől, mely kezdett belopózni az egyházba – nem Isten egyházába, hanem azon emberek szívébe, akik Isten egyházához tartozónak vallották magukat.
- 34 És olyannyira felemelkedtek a kevélyégben, hogy sok testvérüket üldözni kezdték. Most ez nagy gonoszság volt, ami miatt a nép alázatosabb része nagy üldöztetéseket szenvedett, és sok megpróbáltatáson vergődött át.
- 35 Mindazonáltal ezek gyakran böjtöltek és imádkoztak, és alázatosságukban egyre erősebbekké és erősebbekké váltak, és egyre szilárdabbakká és szilárdabbakká Krisztus hitében, mígnem örömmel és vigasztalással telt meg a lelkük, igen, és megtisztult és megszentelődött a szívük, mely megszentelődés abból ered, hogy átengedték a szívüket Istennek.

Thus we may see that the Lord is merciful unto all who will, in the sincerity of their hearts, call upon his holy name.

Yea, thus we see that the gate of heaven is open unto all, even to those who will believe on the name of Jesus Christ, who is the Son of God.

Yea, we see that whosoever will may lay hold upon the word of God, which is quick and powerful, which shall divide asunder all the cunning and the snares and the wiles of the devil, and lead the man of Christ in a strait and narrow course across that everlasting gulf of misery which is prepared to engulf the wicked—

And land their souls, yea, their immortal souls, at the right hand of God in the kingdom of heaven, to sit down with Abraham, and Isaac, and with Jacob, and with all our holy fathers, to go no more out.

And in this year there was continual rejoicing in the land of Zarahemla, and in all the regions round about, even in all the land which was possessed by the Nephites.

And it came to pass that there was peace and exceedingly great joy in the remainder of the forty and ninth year; yea, and also there was continual peace and great joy in the fiftieth year of the reign of the judges.

And in the fifty and first year of the reign of the judges there was peace also, save it were the pride which began to enter into the church—not into the church of God, but into the hearts of the people who professed to belong to the church of God—

And they were lifted up in pride, even to the persecution of many of their brethren. Now this was a great evil, which did cause the more humble part of the people to suffer great persecutions, and to wade through much affliction.

Nevertheless they did fast and pray oft, and did wax stronger and stronger in their humility, and firmer and firmer in the faith of Christ, unto the filling their souls with joy and consolation, yea, even to the purifying and the sanctification of their hearts, which sanctification cometh because of their yielding their hearts unto God.

36 És lőn, hogy még az ötvenkettedik év is békében ért véget, eltekintve attól a rendkívül nagy kevélységtől, mely az emberek szívébe férközött. És ez rendkívül nagy vagyonuk és gyarapodásuk miatt volt azon a földön; és napról napra hatalmasodott el rajtuk.

37 És lőn, hogy a bírák uralmának ötvenharmadik évében meghalt Hélamán, és a legidősebb fia, Nepi kezdett el uralkodni a helyében. És lőn, hogy igazságosan és részrehajlás nélkül töltötte be a bírói széket; igen, betartotta Isten parancsolatait és atyja útjain járt.

And it came to pass that the fifty and second year ended in peace also, save it were the exceedingly great pride which had gotten into the hearts of the people; and it was because of their exceedingly great riches and their prosperity in the land; and it did grow upon them from day to day.

And it came to pass in the fifty and third year of the reign of the judges, Helaman died, and his eldest son Nephi began to reign in his stead. And it came to pass that he did fill the judgment-seat with justice and equity; yea, he did keep the commandments of God, and did walk in the ways of his father.

Hélamán 4

- 1 És lőn, hogy az ötvennegyedik évben sok széthúzás volt az egyházban, és viszálykodás is volt a nép között, olyannyira, hogy sok vérontás is volt.
- 2 És a lázadókat megölték, vagy kiűzték az országból, és ezek a lámániták királyához mentek.
- 3 És lőn, hogy megpróbálták háborúra serkenteni a lámánitákat a nefiták ellen; de íme, a lámániták rendkívül féltek, olyannyira, hogy nem voltak hajlandók hallgatni ezeknek az elszakadóknak a szavaira.
- 4 De lőn, hogy a bírák uralmának ötvenhatodik évében voltak olyan elszakadók, akik a nefitáktól felmentek a lámánitákhoz; és ezek a többiekkel együtt sikerrel jártak a lámániták haragra serkentésében a nefiták ellen; és egész évben háborúra készülődtek.
- 5 És az ötvenhetedik évben le is jöttek a nefiták ellen harcolni, és hozzáfogtak a halál munkájához; igen, olyannyira, hogy a bírák uralmának ötvennyolcadik évében sikerült is elfoglalniuk Zarahemla földjét; igen, és mind a földeket, egészen addig a földig, mely közel volt a Bőség földjéhez.
- 6 És a nefitákat és Moróniha seregeit a Bőség földjére szorították vissza.
- 7 És a nyugati tengertől egészen a keleti tengerig megerősítették magukat a lámániták ellen; mely egy napi járás távolság volt egy nefitának, azon a vonalon, melyet megerősítettek, és ahol az északi országrész védelmére felállították seregeiket.
- 8 És így, ezek a nefitáktól elszakadók, a lámániták nagyszámú seregének segítségével elfoglalták a nefiták minden olyan birtokát, mely a déli földön volt. És mindez a bírák uralmának ötvennyolcadik és ötvenkilencedik évében történt.
- 9 És lőn, hogy a bírák uralmának hatvanadik évében Morónihának sikerült csapataival az ország sok részét elfoglalni; igen, sok olyan várost visszafoglaltak, ami azelőtt a lámániták kezére került.

Helaman 4

And it came to pass in the fifty and fourth year there were many dissensions in the church, and there was also a contention among the people, insomuch that there was much bloodshed.

And the rebellious part were slain and driven out of the land, and they did go unto the king of the Lamanites.

And it came to pass that they did endeavor to stir up the Lamanites to war against the Nephites; but behold, the Lamanites were exceedingly afraid, insomuch that they would not hearken to the words of those dissenters.

But it came to pass in the fifty and sixth year of the reign of the judges, there were dissenters who went up from the Nephites unto the Lamanites; and they succeeded with those others in stirring them up to anger against the Nephites; and they were all that year preparing for war.

And in the fifty and seventh year they did come down against the Nephites to battle, and they did commence the work of death; yea, insomuch that in the fifty and eighth year of the reign of the judges they succeeded in obtaining possession of the land of Zarahemla; yea, and also all the lands, even unto the land which was near the land Bountiful.

And the Nephites and the armies of Moronihah were driven even into the land of Bountiful;

And there they did fortify against the Lamanites, from the west sea, even unto the east; it being a day's journey for a Nephite, on the line which they had fortified and stationed their armies to defend their north country.

And thus those dissenters of the Nephites, with the help of a numerous army of the Lamanites, had obtained all the possession of the Nephites which was in the land southward. And all this was done in the fifty and eighth and ninth years of the reign of the judges.

And it came to pass in the sixtieth year of the reign of the judges, Moronihah did succeed with his armies in obtaining many parts of the land; yea, they regained many cities which had fallen into the hands of the Lamanites.

10 És lőn, hogy a bírák uralmának hatvanegyedik évében sikerült minden birtokuk felét visszafoglalniuk.

11 Most, a nefitáknak nem lettek volna ilyen nagy veszteségeik, és nem lett volna közöttük ily nagy öldöklés, ha nem lett volna közöttük gonoszság és utálatosság; igen, és ez azok között volt, akik Isten egyházához tartozóknak vallották magukat.

12 És ez szívük kevélysége és rendkívüli gazdagságuk miatt volt. Igen, azért volt, mert elnyomták a szegényeket; visszatartván ételüket az éhezőtől, visszatartván ruháikat a mezítelenektől, és mert arcul ütöttek alázatos testvéreiket. Csúfot űztek abból, ami szent, megtagadták a prófétálás és a kinyilatkoztatás lelkét. Őltek, fosztogattak, hazudtak, loptak, házasságtörést követtek el, nagy viszálykodásokban keltek fel; és átszöktek Nefi földjére a lámániták közé –

13 És nagy gonoszságuk miatt, és mert a saját erejükkel kérkedtek, a saját erejükre hagytak. Nem boldogultak tehát, hanem addig sanyargatták és verték és űzték őket maguk előtt a lámániták, míg majdnem minden földjüket elvesztették.

14 De íme, Moróniha sok dolgot prédikált a népnek gonoszságuk miatt, és Hélamán fiai, Nefi és Lehi is sok dolgot prédikáltak a népnek, igen, és sok dologról prófétáltak nekik a gonoszságaikat és azt illetően, hogy mi vár rájuk, ha nem bánják meg a bűneiket.

15 És lőn, hogy bűnbánatot tartottak, és amennyiben bűnbánatot tartottak, boldogulni kezdtek.

16 Mert amikor Moróniha látta, hogy bűnbánatot tartottak, vállalkozott arra, hogy egyik helyről a másikra, városról városra vezesse őket, egészen addig, amíg vissza nem szereztek birtokaik felét és földjeik felét.

17 És így végződött a bírák uralmának hatvanegyedik éve.

18 És lőn, hogy a bírák uralmának hatvankettedik évében Moróniha nem tudott több birtokot szerezni a lámánitáktól.

And it came to pass in the sixty and first year of the reign of the judges they succeeded in regaining even the half of all their possessions.

Now this great loss of the Nephites, and the great slaughter which was among them, would not have happened had it not been for their wickedness and their abomination which was among them; yea, and it was among those also who professed to belong to the church of God.

And it was because of the pride of their hearts, because of their exceeding riches, yea, it was because of their oppression to the poor, withholding their food from the hungry, withholding their clothing from the naked, and smiting their humble brethren upon the cheek, making a mock of that which was sacred, denying the spirit of prophecy and of revelation, murdering, plundering, lying, stealing, committing adultery, rising up in great contentions, and deserting away into the land of Nephi, among the Lamanites—

And because of this their great wickedness, and their boastings in their own strength, they were left in their own strength; therefore they did not prosper, but were afflicted and smitten, and driven before the Lamanites, until they had lost possession of almost all their lands.

But behold, Moronihah did preach many things unto the people because of their iniquity, and also Nephi and Lehi, who were the sons of Helaman, did preach many things unto the people, yea, and did prophesy many things unto them concerning their iniquities, and what should come unto them if they did not repent of their sins.

And it came to pass that they did repent, and inasmuch as they did repent they did begin to prosper.

For when Moronihah saw that they did repent he did venture to lead them forth from place to place, and from city to city, even until they had regained the one-half of their property and the one-half of all their lands.

And thus ended the sixty and first year of the reign of the judges.

And it came to pass in the sixty and second year of the reign of the judges, that Moronihah could obtain no more possessions over the Lamanites.

- 19 Felhagytak tehát azzal a tervükkel, hogy a többi földjüket is visszaszerezzék, mert olyan sokan voltak a lámániták, hogy a nefiták számára lehetetlen volt több hatalmat szerezni felettük; Moróniha tehát minden seregét azon részek megtartására használta, melyeket már megszerzett.
- 20 És lőn, hogy a lámániták számának nagysága miatt a nefiták nagyon félték, hogy legyőzik, és eltaposák, és megölik és elpusztítják őket.
- 21 Igen, emlékezni kezdtek Alma próféciaira, és Móziás szavaira is; és látták, hogy merevnyakú nép voltak, és hogy semmibe vették Isten parancsolatait.
- 22 És hogy megváltoztatták és lábuk alá taposták Móziás törvényeit, vagyis azt, amiről az Úr megparancsolta neki, hogy adja át a népnek; és látták, hogy romlottá váltak törvényeik, és hogy gonosz néppé lettek, olyannyira, hogy éppen olyan gonoszok lettek, mint a lámániták.
- 23 És gonoszságuk miatt kezdett hanyatlani az egyház; és kezdtek nem hinni a prófétálás lelkében és a kinyilatkoztatás lelkében; és arcukba meredtek Isten ítéletei.
- 24 És látták, hogy olyan gyengék lettek, mint testvéreik, a lámániták, és hogy az Úr Lelke már nem őrzi meg őket; igen, visszahúzódott tőlük, mert az Úr Lelke nem lakik szentségtelen templomokban –
- 25 Az Úr tehát már nem őrizte meg őket az ő csodálatos és páratlan hatalmával, mert a hitetlenség és a rettenetes gonoszság állapotába süllyedtek; és látták, hogy a lámániták rendkívül sokan vannak, többen náluk, és ha nem ragaszkodnak az Úrhoz, Istenükhöz, akkor elkerülhetetlenül el kell veszniük.
- 26 Mert íme, látták, hogy a lámániták ereje éppen olyan nagy, mint az ő erejük, egyik emberé olyan mint a másiké. És így estek ebbe a nagy vétekbé. Igen, nem is olyan sok év eltelte alatt – vétkeik miatt – így váltak gyengévé.

Therefore they did abandon their design to obtain the remainder of their lands, for so numerous were the Lamanites that it became impossible for the Nephites to obtain more power over them; therefore Moronihah did employ all his armies in maintaining those parts which he had taken.

And it came to pass, because of the greatness of the number of the Lamanites the Nephites were in great fear, lest they should be overpowered, and trodden down, and slain, and destroyed.

Yea, they began to remember the prophecies of Alma, and also the words of Mosiah; and they saw that they had been a stiffnecked people, and that they had set at naught the commandments of God;

And that they had altered and trampled under their feet the laws of Mosiah, or that which the Lord commanded him to give unto the people; and they saw that their laws had become corrupted, and that they had become a wicked people, insomuch that they were wicked even like unto the Lamanites.

And because of their iniquity the church had begun to dwindle; and they began to disbelieve in the spirit of prophecy and in the spirit of revelation; and the judgments of God did stare them in the face.

And they saw that they had become weak, like unto their brethren, the Lamanites, and that the Spirit of the Lord did no more preserve them; yea, it had withdrawn from them because the Spirit of the Lord doth not dwell in unholy temples—

Therefore the Lord did cease to preserve them by his miraculous and matchless power, for they had fallen into a state of unbelief and awful wickedness; and they saw that the Lamanites were exceedingly more numerous than they, and except they should cleave unto the Lord their God they must unavoidably perish.

For behold, they saw that the strength of the Lamanites was as great as their strength, even man for man. And thus had they fallen into this great transgression; yea, thus had they become weak, because of their transgression, in the space of not many years.

Hélamán 5

- 1 És lőn, hogy még ugyanabban az évben, íme, Nefi átadta a bírói széket egy Cezorám nevű férfinak.
- 2 Ugyanis, mivel törvényeiket és kormányaikat a nép hangja hozta létre, és többen voltak azok, akik a gonoszt választották, mint azok, akik a jót választották, kezdtek tehát megérni a pusztulásra, mert romlottakká váltak a törvényeik.
- 3 Igen, és ez még nem minden; annyira merevnyakú nép voltak, hogy sem törvény sem igazság nem volt képes az irányításukra, csak az, ami a pusztulásukhoz vezetett.
- 4 És lőn, hogy Nefi belefáradt gonoszságukba; és átadta a bírói széket, és magára vállalta, hogy minden hátralevő napja során Isten szavát fogja prédikálni, és a fivére, Lehi is magára vállalta ezt, minden hátralevő napjára;
- 5 Mert emlékeztek azokra a szavakra, melyeket atyjuk, Hélamán mondott nekik. És ezek azok a szavak, amelyeket mondott:
- 6 Íme, fiaim, szeretném, ha emlékeznétek Isten parancsolatainak a megtartására; és szeretném, ha hirdetnétek a népnek ezeket a szavakat. Íme, Jeruzsálem földjéről kijövő első szüleink nevét adtam nektek; és ezt azért tettem, hogy amikor eszetekbe jut a nevetek, rájuk emlékezhessetek; és amikor eszetekbe jutnak ők, akkor emlékezhessetek a cselekedeteikre; és amikor eszetekbe jutnak a cselekedeteik, akkor tudhassátok, hogy miért van megmondva és megírva is az, hogy jók voltak.
- 7 Szeretném tehát, fiaim, ha azt tennétek, ami jó, hogy rólatok is azt mondhassák és azt írthassák, amit róluk mondtak és írtak.
- 8 És most, fiaim, íme, van még valami, amit kérnék tőletek, mely kérés az, hogy ne azért tegyétek ezeket a dolgokat, hogy kérkedhessetek, hanem azért tegyétek ezeket a dolgokat, hogy a mennyekben gyűjtsetek magatoknak kincset, igen, mely örökkévaló, és ami nem halványul el; igen, hogy tiétek lehessen az örök életnek e becses ajándéka, melyről joggal gondolhatjuk, hogy atyáinknak megadatott.

Helaman 5

And it came to pass that in this same year, behold, Nephi delivered up the judgment-seat to a man whose name was Cezoram.

For as their laws and their governments were established by the voice of the people, and they who chose evil were more numerous than they who chose good, therefore they were ripening for destruction, for the laws had become corrupted.

Yea, and this was not all; they were a stiffnecked people, insomuch that they could not be governed by the law nor justice, save it were to their destruction.

And it came to pass that Nephi had become weary because of their iniquity; and he yielded up the judgment-seat, and took it upon him to preach the word of God all the remainder of his days, and his brother Lehi also, all the remainder of his days;

For they remembered the words which their father Helaman spake unto them. And these are the words which he spake:

Behold, my sons, I desire that ye should remember to keep the commandments of God; and I would that ye should declare unto the people these words. Behold, I have given unto you the names of our first parents who came out of the land of Jerusalem; and this I have done that when you remember your names ye may remember them; and when ye remember them ye may remember their works; and when ye remember their works ye may know how that it is said, and also written, that they were good.

Therefore, my sons, I would that ye should do that which is good, that it may be said of you, and also written, even as it has been said and written of them.

And now my sons, behold I have somewhat more to desire of you, which desire is, that ye may not do these things that ye may boast, but that ye may do these things to lay up for yourselves a treasure in heaven, yea, which is eternal, and which fadeth not away; yea, that ye may have that precious gift of eternal life, which we have reason to suppose hath been given to our fathers.

- 9 Ó, emlékezzetek, fiaim, emlékezzetek Benjámin királynak népéhez intézett szavaira; igen, emlékezzetek rá, hogy nincs más út, sem mód, mely által meg lehet szabadítani az embert, csakis Jézus Krisztusnak engesztelő vére által, aki el fog jönni; igen, emlékezzetek rá, azért jön el, hogy megváltsa a világot.
- 10 És azokra a szavakra is emlékezzetek, amiket Amulek mondott Zézromnak Ammonihá városában; mert azt mondta neki, hogy az Úr biztosan el fog jönni, hogy megváltsa a népét, de nem azért jön el, hogy a bűneikben váltsa meg őket, hanem azért, hogy a bűneiktől váltsa meg őket.
- 11 És az Atya hatalmat adott neki, hogy megváltsa őket a bűneiktől, a bűnbánat folytán; elküldte tehát az angyalait, hogy hirdessék a bűnbánat feltételeinek híreit, mely elvezet a Megváltó hatalmához, lelkük szabadulására.
- 12 És most, fiaim, emlékezzetek, emlékezzetek rá, hogy Megváltónk sziklájára, aki Krisztus, Isten Fia, arra kell építenetek az alapokat; hogy amikor az ördög elküldi erős szeleit, igen, nyilait a forgószélben, igen, amikor minden jégesője és hatalmas zivartara benneteket ver majd, akkor nem lesz hatalma felettetek, hogy lehurcoljon a nyomorúság és a végtelen jaj szakadékába, mert a szikla melyre építtetetek – mely biztos alap – egy olyan alap, melyről nem bukhat le az ember, ha arra épít.
- 13 És lőn, hogy ezek voltak azok a szavak, melyeket Hélamán a fiainak tanított. Igen, sok olyan dolgot tanított nekik, ami nincs leírva, és sok olyan dolgot is, ami le van írva.
- 14 És emlékeztek a szavaira. És ezért elindultak, betartván Isten parancsolatait, hogy Nefi egész népe között tanítsák Isten szavát, kezdve a Bőség városánál;
- 15 És onnan Gid városába mentek; és Gid városából Mulek városába;
- 16 És egyik városból a másikba, amíg el nem jutottak Nefi egész népéhez, mely a déli földön volt; és onnan Zarahemla városába mentek, a lámániták közé.

O remember, remember, my sons, the words which king Benjamin spake unto his people; yea, remember that there is no other way nor means whereby man can be saved, only through the atoning blood of Jesus Christ, who shall come; yea, remember that he cometh to redeem the world.

And remember also the words which Amulek spake unto Zeezrom, in the city of Ammonihah; for he said unto him that the Lord surely should come to redeem his people, but that he should not come to redeem them in their sins, but to redeem them from their sins.

And he hath power given unto him from the Father to redeem them from their sins because of repentance; therefore he hath sent his angels to declare the tidings of the conditions of repentance, which bringeth unto the power of the Redeemer, unto the salvation of their souls.

And now, my sons, remember, remember that it is upon the rock of our Redeemer, who is Christ, the Son of God, that ye must build your foundation; that when the devil shall send forth his mighty winds, yea, his shafts in the whirlwind, yea, when all his hail and his mighty storm shall beat upon you, it shall have no power over you to drag you down to the gulf of misery and endless wo, because of the rock upon which ye are built, which is a sure foundation, a foundation whereon if men build they cannot fall.

And it came to pass that these were the words which Helaman taught to his sons; yea, he did teach them many things which are not written, and also many things which are written.

And they did remember his words; and therefore they went forth, keeping the commandments of God, to teach the word of God among all the people of Nephi, beginning at the city Bountiful;

And from thenceforth to the city of Gid; and from the city of Gid to the city of Mulek;

And even from one city to another, until they had gone forth among all the people of Nephi who were in the land southward; and from thence into the land of Zarahemla, among the Lamanites.

- 17 És lőn, hogy nagy hatalommal prédikáltak, olyannyira, hogy sok olyan elszakadót megszegyenítettek, aki a nefitáktól ment át, olyannyira, hogy ezek előjöttek és megvallották a bűneiket, és megkeresztelkedtek a bűnbánatra, és rögtön visszatértek a nefitákhoz, hogy megpróbálják jóvá tenni nekik az ellenük elkövetett helytelen cselekedeteket.
- 18 És lőn, hogy Nefi és Lehi oly nagy hatalommal és felhatalmazással prédikáltak a lámánitáknak – mert hatalmat és felhatalmazást kaptak, hogy beszélhessenek – és az is megadatott nekik, hogy mit mondjanak –
- 19 Tehát a lámániták nagy megrendülésére szóltak, meggyőzve őket, olyannyira, hogy Zarahemla földjén és körös-körül nyolcezer lámánita volt, aki megkeresztelkedett a bűnbánatra, és meggyőződött atyáik hagyományainak gonosz voltáról.
- 20 És lőn, hogy Nefi és Lehi onnan elindult, hogy továbbmenjenek Nefi földjére.
- 21 És lőn, hogy a lámánitáknak egy serege elfogta és börtönbe vetette őket; igen, méghozzá ugyanabba a börtönbe, melybe Limhi szolgálai Ammont és testvéreit vetették.
- 22 És miután börtönbe vetették őket és sok napig élelem nélkül voltak ott, íme, elmentek értük a börtönbe, hogy fogják és megölhessék őket.
- 23 És lőn, hogy Nefi és Lehi mintha tűzzel lettek volna körülvéve, méghozzá olyannyira, hogy az emberek nem mertek kezet emelni rájuk, attól félve, hogy megégnek. Mindazonáltal Nefi és Lehi nem égtek meg; és mintha tűz közepén álltak volna, de nem égtek meg.
- 24 És amikor látták, hogy tűzoszlop veszi körül őket, és hogy az nem égeti meg őket, felbátorodott a szívük.
- 25 Mert látták, hogy a lámániták nem mernek kezet emelni rájuk; és a közelükbe sem mernek jönni, hanem úgy állnak, mintha némává sújtotta volna őket a csodálkozás.

And it came to pass that they did preach with great power, insomuch that they did confound many of those dissenters who had gone over from the Nephites, insomuch that they came forth and did confess their sins and were baptized unto repentance, and immediately returned to the Nephites to endeavor to repair unto them the wrongs which they had done.

And it came to pass that Nephi and Lehi did preach unto the Lamanites with such great power and authority, for they had power and authority given unto them that they might speak, and they also had what they should speak given unto them—

Therefore they did speak unto the great astonishment of the Lamanites, to the convincing them, insomuch that there were eight thousand of the Lamanites who were in the land of Zarahemla and round about baptized unto repentance, and were convinced of the wickedness of the traditions of their fathers.

And it came to pass that Nephi and Lehi did proceed from thence to go to the land of Nephi.

And it came to pass that they were taken by an army of the Lamanites and cast into prison; yea, even in that same prison in which Ammon and his brethren were cast by the servants of Limhi.

And after they had been cast into prison many days without food, behold, they went forth into the prison to take them that they might slay them.

And it came to pass that Nephi and Lehi were encircled about as if by fire, even insomuch that they durst not lay their hands upon them for fear lest they should be burned. Nevertheless, Nephi and Lehi were not burned; and they were as standing in the midst of fire and were not burned.

And when they saw that they were encircled about with a pillar of fire, and that it burned them not, their hearts did take courage.

For they saw that the Lamanites durst not lay their hands upon them; neither durst they come near unto them, but stood as if they were struck dumb with amazement.

- 26 És lőn, hogy Nephi és Lehi előreléptek és beszélni kezdtek hozzájuk, mondván: Ne féljete, mert íme, Isten az, aki ezt a csodálatos dolgot megmutatta nektek, mely által megmutatta nektek, hogy nem tehetitek ránk a kezeiteket, hogy megöljete minket.
- 27 És íme, amikor elmondták ezeket a szavakat, iszonyatosan megrendült a föld, és úgy megrázkódtak a börtön falai, mintha a földre akarnának omlani. De íme, nem omlottak le! És íme, a börtönben lévők olyan lámániták és nefiták voltak, akik elszakadók voltak.
- 28 És lőn, hogy beárnyékolta őket egy sötét felhő, és rettenetes, komor félelem szállta meg őket.
- 29 És lőn, hogy megszólalt egy hang, amely mintha a sötét felhő feletről jött volna, mondván: Tartsatok bűnbánatot, tartsatok bűnbánatot, és ne törekedjete többé szolgálaim elpusztítására, akiket azért küldtem hozzátok, hogy jó híreket hirdessenek nektek.
- 30 És lőn, hogy amikor meghallották ezt a hangot, és látták, hogy nem mennydörgés hangja volt, se nem nagy zajos lárma hangja, hanem íme, egy tökéletesen szelíd, halk hang volt, mintha sutogás lett volna, és ez egészen a lelkük legmélyéig hatolt.
- 31 És a hang szelídsége ellenére íme, rendkívül megrendült a föld, és ismét megrázkódtak a börtön falai, mintha mindjárt a földre omlanának; és íme, nem oszlott el a sötét felhő, mely beárnyékolta őket –
- 32 És íme, ismét megszólalt a hang, mondván: Tartsatok bűnbánatot, tartsatok bűnbánatot, mert közel van a mennyek királysága; és ne törekedjete többé szolgálaim elpusztítására. És lőn, hogy ismét megrendült a föld, és megrázkódtak a falak.
- 33 És harmadszor is megszólalt a hang, és olyan csodálatos szavakat mondott nekik, amit ember ki nem mondhat; és ismét megrázkódtak a falak, és úgy megrendült a föld, mintha mindjárt kettéhasadna.
- 34 És lőn, hogy a lámániták nem tudtak elmenekülni a sötét felhő miatt, mely beárnyékolta őket; igen, és azon félelem miatt sem tudtak megmozdulni, mely megszállta őket.

And it came to pass that Nephi and Lehi did stand forth and began to speak unto them, saying: Fear not, for behold, it is God that has shown unto you this marvelous thing, in the which is shown unto you that ye cannot lay your hands on us to slay us.

And behold, when they had said these words, the earth shook exceedingly, and the walls of the prison did shake as if they were about to tumble to the earth; but behold, they did not fall. And behold, they that were in the prison were Lamanites and Nephites who were dissenters.

And it came to pass that they were overshadowed with a cloud of darkness, and an awful solemn fear came upon them.

And it came to pass that there came a voice as if it were above the cloud of darkness, saying: Repent ye, repent ye, and seek no more to destroy my servants whom I have sent unto you to declare good tidings.

And it came to pass when they heard this voice, and beheld that it was not a voice of thunder, neither was it a voice of a great tumultuous noise, but behold, it was a still voice of perfect mildness, as if it had been a whisper, and it did pierce even to the very soul—

And notwithstanding the mildness of the voice, behold the earth shook exceedingly, and the walls of the prison trembled again, as if it were about to tumble to the earth; and behold the cloud of darkness, which had overshadowed them, did not disperse—

And behold the voice came again, saying: Repent ye, repent ye, for the kingdom of heaven is at hand; and seek no more to destroy my servants. And it came to pass that the earth shook again, and the walls trembled.

And also again the third time the voice came, and did speak unto them marvelous words which cannot be uttered by man; and the walls did tremble again, and the earth shook as if it were about to divide asunder.

And it came to pass that the Lamanites could not flee because of the cloud of darkness which did overshadow them; yea, and also they were immovable because of the fear which did come upon them.

35 Most, volt közöttük valaki, aki születését tekintve nefita volt, és valamikor Isten egyházához tartozott, de elpártolt tőlük.

36 És lőn, hogy ő megfordult és íme, a sötét felhőn keresztül látta Nefi és Lehi arcát; és íme, azok rendkívül ragyogtak, mint az angyalok arca. És látta, hogy az égre emelik a szemüket; és mintha éppen egy olyan lényhez beszélnének vagy emelnék fel szavukat, akit látnak.

37 És lőn, hogy ez a férfi kiáltott a sokaságnak, hogy forduljanak meg és nézzék. És íme, erő adatott nekik arra, hogy megforduljanak és odanézzenek; és látták Nefi és Lehi arcát.

38 És azt kérdezték a férfitől: Íme, mit jelentenek mindezek a dolgok, és ki az, akivel ezek az emberek beszélgetnek?

39 Most a férfinak Aminádáb volt a neve. És Aminádáb azt mondta nekik: Isten angyalaival beszélgetnek.

40 És lőn, hogy a lámániták azt kérdezték tőle: Mit tegyünk, hogy eloszoljék ez a sötét felhő, mely beárnyékol minket?

41 És Aminádáb azt mondta nekik: Bűnbánatot kell tartanotok és addig kell fohászkodnotok a hanghoz, amíg nem hisztek Krisztusban, akiről Alma, és Amulek és Zézrom tanított nektek; és amikor ezt megteszitek, akkor oszlik el a sötét felhő, hogy ne árnyékoljon be benneteket.

42 És lőn, hogy mind elkezdtek fohászkodni annak hangjához, aki megrengette a földet; igen, és addig fohászkodtak, amíg a sötét felhő el nem oszlott.

43 És lőn, hogy amint körbejáratták szemeiket, és látták, hogy eloszlott a sötét felhő, és már nem árnyékolja be őket, íme, azt látták, hogy tűzoszlop veszi körül őket, igen, minden lelket.

44 És Nefi és Lehi is közöttük volt; igen, körbevették őket; igen, olyan volt, mintha lángoló tűz közepén lennének, ami azonban nem ártott nekik, és a börtön falaiba sem kapott bele; és eltöltötte őket az az öröm, ami kimondhatatlan és dicsőséggel teli.

Now there was one among them who was a Nephite by birth, who had once belonged to the church of God but had dissented from them.

And it came to pass that he turned him about, and behold, he saw through the cloud of darkness the faces of Nephi and Lehi; and behold, they did shine exceedingly, even as the faces of angels. And he beheld that they did lift their eyes to heaven; and they were in the attitude as if talking or lifting their voices to some being whom they beheld.

And it came to pass that this man did cry unto the multitude, that they might turn and look. And behold, there was power given unto them that they did turn and look; and they did behold the faces of Nephi and Lehi.

And they said unto the man: Behold, what do all these things mean, and who is it with whom these men do converse?

Now the man's name was Aminadab. And Aminadab said unto them: They do converse with the angels of God.

And it came to pass that the Lamanites said unto him: What shall we do, that this cloud of darkness may be removed from overshadowing us?

And Aminadab said unto them: You must repent, and cry unto the voice, even until ye shall have faith in Christ, who was taught unto you by Alma, and Amulek, and Zeezrom; and when ye shall do this, the cloud of darkness shall be removed from overshadowing you.

And it came to pass that they all did begin to cry unto the voice of him who had shaken the earth; yea, they did cry even until the cloud of darkness was dispersed.

And it came to pass that when they cast their eyes about, and saw that the cloud of darkness was dispersed from overshadowing them, behold, they saw that they were encircled about, yea every soul, by a pillar of fire.

And Nephi and Lehi were in the midst of them; yea, they were encircled about; yea, they were as if in the midst of a flaming fire, yet it did harm them not, neither did it take hold upon the walls of the prison; and they were filled with that joy which is unspeakable and full of glory.

45 És íme, Isten Szent Lelke lejött a mennyből, és áthatotta a szívüket, és olyan volt, mintha tűz töltötte volna el őket, és bámulatos szavakat tudtak elmondani.

46 És lőn, hogy egy hang szólt hozzájuk, igen, egy kellemes hang, mely mintha suttogás lett volna, mondván:

47 Békesség, békesség néktek, amiért hisztek az én Igen Szeretett Fiamban, aki a világ megalapítása óta létezik.

48 És most, amikor ezt meghallották, felemelték a tekintetüket, mintha azt néznék, honnan jött a hang; és íme, megnyílni látták a mennyeket; és angyalok jöttek le a mennyből és szolgáltak nekik.

49 És körülbelül háromszáz lélek volt, aki látta és hallotta ezeket a dolgokat; és megmondták nekik, hogy menjenek és ne csodálkozzanak, se ne kételkedjenek.

50 És lőn, hogy mentek és tanították a népet, mind a környező tájakon hirdelve mindazon dolgokat, melyeket hallottak és láttak, olyannyira, hogy a lámániták többsége meggyőzetett, azon bizonyítékok nagysága miatt, melyeket kaptak.

51 És akiket meggyőztek, azok letették harci fegyvereiket, és felhagytak gyűlöletükkel és atyáik hagyományával is.

52 És lőn, hogy a birtokukban lévő földeket átadták a nefitáknak.

And behold, the Holy Spirit of God did come down from heaven, and did enter into their hearts, and they were filled as if with fire, and they could speak forth marvelous words.

And it came to pass that there came a voice unto them, yea, a pleasant voice, as if it were a whisper, saying:

Peace, peace be unto you, because of your faith in my Well Beloved, who was from the foundation of the world.

And now, when they heard this they cast up their eyes as if to behold from whence the voice came; and behold, they saw the heavens open; and angels came down out of heaven and ministered unto them.

And there were about three hundred souls who saw and heard these things; and they were bidden to go forth and marvel not, neither should they doubt.

And it came to pass that they did go forth, and did minister unto the people, declaring throughout all the regions round about all the things which they had heard and seen, insomuch that the more part of the Lamanites were convinced of them, because of the greatness of the evidences which they had received.

And as many as were convinced did lay down their weapons of war, and also their hatred and the tradition of their fathers.

And it came to pass that they did yield up unto the Nephites the lands of their possession.

Hélamán 6

- 1 És lőn, hogy mire véget ért a bírák uralmának hatvankettedik éve, addigra már megtörténtek mindezek a dolgok, és a lámániták – a legnagyobb részük – igazlelkű néppé váltak, olyannyira, hogy igazlelkőségük meghaladta a nefitákét, mert szilárdak és állhatatosak voltak a hitben.
- 2 Mert íme, sok olyan nefita volt, akik makacssá és megátalkodottá, és nagyon gonosszá váltak, olyannyira, hogy elutasították Isten szavát, és mindazon prédikálást és prófétálást, mely eljutott hozzájuk.
- 3 Mindazonáltal az egyház népének nagy örömben volt része a lámániták megtérése miatt, igen, Isten egyháza miatt, melyet megalapítottak közöttük. És barátkoztak egymással, és örültek egymásnak, és nagy volt az örömük.
- 4 És lőn, hogy a lámániták közül sokan lementek Zarahemla földjére, és elmondták Nefi népének megtérésük módját, és hitre és bűnbánatra buzdították őket.
- 5 Igen, és sokan rendkívül nagy hatalommal és felhatalmazással prédikáltak, sokakat hozván le az alázatosság mélységeibe, hogy Isten és a Bárány alázatos követői legyenek.
- 6 És lőn, hogy a lámániták közül sokan elmentek az északi földre; és Nefi és Lehi is elment az északi földre, prédikálni a népnek. És így végződött a hatvanharmadik év.
- 7 És íme, az egész országban békesség volt, úgyhogy a nefiták abba a részébe mentek az országnak, ahova csak akartak, akár a nefiták, akár a lámániták közé.
- 8 És lőn, hogy a lámániták is oda mentek, ahova csak akartak, akár a lámániták, akár a nefiták közé; és így szabadon érintkeztek egymással, hogy kívánságuk szerint vásároljanak és adjanak, és hogy nyereszkedjenek.

Helaman 6

And it came to pass that when the sixty and second year of the reign of the judges had ended, all these things had happened and the Lamanites had become, the more part of them, a righteous people, insomuch that their righteousness did exceed that of the Nephites, because of their firmness and their steadiness in the faith.

For behold, there were many of the Nephites who had become hardened and impenitent and grossly wicked, insomuch that they did reject the word of God and all the preaching and prophesying which did come among them.

Nevertheless, the people of the church did have great joy because of the conversion of the Lamanites, yea, because of the church of God, which had been established among them. And they did fellowship one with another, and did rejoice one with another, and did have great joy.

And it came to pass that many of the Lamanites did come down into the land of Zarahemla, and did declare unto the people of the Nephites the manner of their conversion, and did exhort them to faith and repentance.

Yea, and many did preach with exceedingly great power and authority, unto the bringing down many of them into the depths of humility, to be the humble followers of God and the Lamb.

And it came to pass that many of the Lamanites did go into the land northward; and also Nephi and Lehi went into the land northward, to preach unto the people. And thus ended the sixty and third year.

And behold, there was peace in all the land, insomuch that the Nephites did go into whatsoever part of the land they would, whether among the Nephites or the Lamanites.

And it came to pass that the Lamanites did also go whithersoever they would, whether it were among the Lamanites or among the Nephites; and thus they did have free intercourse one with another, to buy and to sell, and to get gain, according to their desire.

- 9 És lőn, hogy a lámániták és a nefiták is rendkívül gazdagok lettek; és rendkívül bőven volt aranyuk és ezüstjük, és mindenféle nemesfémük, a déli földön is és az északi földön is.
- 10 Most, a déli földet Lehinek nevezték, az északi földet pedig Sédékiás fia után Muleknek nevezték, mert az Úr Muleket az északi földre, Lehit pedig a déli földre vitte.
- 11 És íme, mindkét földön volt mindenféle arany, és ezüst, és nemes érc, minden fajtából; és mívesen dolgozó kézművesek is voltak, akik megmunkáltak és finomítottak mindenféle ércet; és így meggazdagodtak.
- 12 Bőségesen termeltek gabonát, északon és délen is; és rendkívüli virágkorukat élték, északon és délen is. És sokasodtak és rendkívül megerősödtek azon a földön. És neveltek sok nyáját és csordát, igen, sok hízőt.
- 13 És íme, asszonyaik dolgoztak és fontak, és mindenféle szövetet készítettek, finom szövésű vásznakat és mindenfajta szövetet, hogy mezítelenségüket felruházzák. És így békében telt el a hatvannegyedik év.
- 14 És a hatvanötödik évben is nagy örömben és békeségben volt részük. Igen, sok prédikálásban és sok próféciában az eljövendőket illetően. És így telt el a hatvanötödik év.
- 15 És lőn, hogy a bírák uralmának hatvanhatodik évében, íme, Cezoramot, míg a bírói széken ült, egy ismeretlen kéz meggyilkolta. És lőn, hogy ugyanabban az évben a fiát is meggyilkolták, akit helyére a nép jelölt ki. És így végződött a hatvanhatodik év.
- 16 És a hatvanhetedik év kezdetén a nép ismét kezdett rendkívül gonosszá válni.

And it came to pass that they became exceedingly rich, both the Lamanites and the Nephites; and they did have an exceeding plenty of gold, and of silver, and of all manner of precious metals, both in the land south and in the land north.

Now the land south was called Lehi, and the land north was called Mulek, which was after the son of Zedekiah; for the Lord did bring Mulek into the land north, and Lehi into the land south.

And behold, there was all manner of gold in both these lands, and of silver, and of precious ore of every kind; and there were also curious workmen, who did work all kinds of ore and did refine it; and thus they did become rich.

They did raise grain in abundance, both in the north and in the south; and they did flourish exceedingly, both in the north and in the south. And they did multiply and wax exceedingly strong in the land. And they did raise many flocks and herds, yea, many fatlings.

Behold their women did toil and spin, and did make all manner of cloth, of fine-twined linen and cloth of every kind, to clothe their nakedness. And thus the sixty and fourth year did pass away in peace.

And in the sixty and fifth year they did also have great joy and peace, yea, much preaching and many prophecies concerning that which was to come. And thus passed away the sixty and fifth year.

And it came to pass that in the sixty and sixth year of the reign of the judges, behold, Cezoram was murdered by an unknown hand as he sat upon the judgment-seat. And it came to pass that in the same year, that his son, who had been appointed by the people in his stead, was also murdered. And thus ended the sixty and sixth year.

And in the commencement of the sixty and seventh year the people began to grow exceedingly wicked again.

17 Mert íme, az Úr oly sokáig megáldotta őket a világ kincseivel, hogy nem serkentették őket haragra, háborúra vagy vérontásra; kezdtek tehát a kincseikre helyezni a szívüket; igen, elkezdtek haszonszerzésre törekedni, hogy egymás fölé emelkedhessenek; elkezdtek tehát titkos gyilkosságokat elkövetni, és rabolni és fosztogatni, hogy nyerészkedhessenek.

18 És most íme, ezek a gyilkosok és fosztogatók egy bandát alkottak, melyet Kiskumen és Gadianton alapított. És most lőn, hogy még a nefiták között is sokan tartoztak Gadianton bandájához. De íme, még többen voltak a lámániták gonoszabb része között. És Gadianton rablóknak és gyilkosoknak hívták őket.

19 És ők voltak azok, akik meggyilkolták a főbíró, Cezoramot, valamint fiát, amint azok a bírói széken ültek; és íme, senki nem találta meg őket.

20 És most lőn, hogy amikor a lámániták rájöttek, hogy rablók vannak közöttük, rendkívül elszomorodtak; és minden hatalmukban álló eszközt felhasználtak arra, hogy kiirtsák őket a föld színéről.

21 De íme, a Sátán olyannyira felbujtogatta a nefiták többségének a szívét, hogy egyesültek a rablóknak ezen bandájával, és magukra vették a szövetségeiket és az esküiket, hogy megvédik és megóvják egymást minden olyan nehéz helyzetben, melybe belekerülnek, hogy ne szenvedjenek a gyilkosságaikért, és fosztogatósaikért és lopásaikért.

22 És lőn, hogy megvoltak a jeleik, igen, a titkos jeleik, és a titkos szavaik; és azért, hogy felismerhessék az olyan testvért, aki szövetségre lépett, hogy ha bármi gonoszságot tesz egy testvére, akkor azt se testvér ne bántsa, se azok, akik annak bandájához tartoznak, aki magára vette ezt a szövetséget.

23 És így, hazájuk törvényei ellenére, valamint Istenük törvényei ellenére gyilkolhassanak, és fosztogathassanak, és lophassanak, és paráznaságokat és mindenféle gonoszságokat követhessenek el.

For behold, the Lord had blessed them so long with the riches of the world that they had not been stirred up to anger, to wars, nor to bloodshed; therefore they began to set their hearts upon their riches; yea, they began to seek to get gain that they might be lifted up one above another; therefore they began to commit secret murders, and to rob and to plunder, that they might get gain.

And now behold, those murderers and plunderers were a band who had been formed by Kishkumen and Gadianton. And now it had come to pass that there were many, even among the Nephites, of Gadianton's band. But behold, they were more numerous among the more wicked part of the Lamanites. And they were called Gadianton's robbers and murderers.

And it was they who did murder the chief judge Cezoram, and his son, while in the judgment-seat; and behold, they were not found.

And now it came to pass that when the Lamanites found that there were robbers among them they were exceedingly sorrowful; and they did use every means in their power to destroy them off the face of the earth.

But behold, Satan did stir up the hearts of the more part of the Nephites, insomuch that they did unite with those bands of robbers, and did enter into their covenants and their oaths, that they would protect and preserve one another in whatsoever difficult circumstances they should be placed, that they should not suffer for their murders, and their plunderings, and their stealings.

And it came to pass that they did have their signs, yea, their secret signs, and their secret words; and this that they might distinguish a brother who had entered into the covenant, that whatsoever wickedness his brother should do he should not be injured by his brother, nor by those who did belong to his band, who had taken this covenant.

And thus they might murder, and plunder, and steal, and commit whoredoms and all manner of wickedness, contrary to the laws of their country and also the laws of their God.

- 24 És ha a bandájukhoz tartozók közül valaki nyilvánosságra hozza a világ előtt a gonoszságaikat és az utálatosságaikat, akkor törvénykezzenek felette, nem az ország törvényei szerint, hanem gonoszságaik törvényei szerint, melyeket Gadianton és Kiskumen hozott számukra.
- 25 Most íme, ezek azok a titkos eskük és szövetségek, melyekről Alma megparancsolta a fiának, hogy ne jussanak el a világhoz, különben még eszközei lesznek a nép pusztulásba döntésének.
- 26 Most íme, ezek a titkos eskük és szövetségek nem a Hélamánnak átadott feljegyzésekről jutottak el Gadiantonhoz; hanem íme, ugyanaz a lény ültette őket Gadianton szívébe, aki a mi első szüleinket is arra csábította, hogy egyenek a tiltott gyümölcsből –
- 27 Igen, ugyanaz a lény, aki összeesküdött Káinnal, hogy ha fivérét, Ábelt megöli, akkor azt nem fogja megtudni a világ. És attól az időtől fogva összeesküdött Káinnal és az ő követőivel.
- 28 És ugyanez a lény volt az, aki elültette a nép szívébe, hogy építsenek egy tornyot, elég magasat ahhoz, hogy a mennybe jussanak. És ugyanez a lény volt az, aki maga után csalta azt a népet, mely erre a földre jött a toronytól; és aki ennek a földnek a színén mindenhol elterjesztette a sötétség és az utálatosságok cselekedeteit, míg teljes pusztulásba és örök pokolba nem vonszolta az embereket.
- 29 Igen, ugyanez a lény volt az, aki Gadianton szívébe ültette, hogy folytassa tovább a sötétség és a titkos gyilkosságok munkáját; és az ember létezésének kezdetétől fogva mostanáig mindig előhozza ezeket.
- 30 És íme, ő az, aki minden bűnnek a szerzője. És íme, ő folytatja a sötétség és a titkos gyilkosságok cselekedeteit, és nemzedékről nemzedékre továbbadja az összeesküvéseiket, és az esküiket, és a szövetségeiket, és a rettenetes gonoszságok terveit, aszerint, hogy mennyire képes megkaparintani az emberek gyermekeinek szívét.

And whosoever of those who belonged to their band should reveal unto the world of their wickedness and their abominations, should be tried, not according to the laws of their country, but according to the laws of their wickedness, which had been given by Gadianton and Kishkumen.

Now behold, it is these secret oaths and covenants which Alma commanded his son should not go forth unto the world, lest they should be a means of bringing down the people unto destruction.

Now behold, those secret oaths and covenants did not come forth unto Gadianton from the records which were delivered unto Helaman; but behold, they were put into the heart of Gadianton by that same being who did entice our first parents to partake of the forbidden fruit—

Yea, that same being who did plot with Cain, that if he would murder his brother Abel it should not be known unto the world. And he did plot with Cain and his followers from that time forth.

And also it is that same being who put it into the hearts of the people to build a tower sufficiently high that they might get to heaven. And it was that same being who led on the people who came from that tower into this land; who spread the works of darkness and abominations over all the face of the land, until he dragged the people down to an entire destruction, and to an everlasting hell.

Yea, it is that same being who put it into the heart of Gadianton to still carry on the work of darkness, and of secret murder; and he has brought it forth from the beginning of man even down to this time.

And behold, it is he who is the author of all sin. And behold, he doth carry on his works of darkness and secret murder, and doth hand down their plots, and their oaths, and their covenants, and their plans of awful wickedness, from generation to generation according as he can get hold upon the hearts of the children of men.

31 És most íme, a nefiták szívét nagyon hatalmába kerítette; igen, olyannyira, hogy rendkívül gonoszakká váltak; igen, legnagyobb részük letért az igazlelkűség útjáról, és lába alá taposta Isten parancsolatait, és a saját útjaikra tértek, és aranyukból és ezüstjükből maguknak bálványokat emeltek.

32 És lőn, hogy mindezek a gonoszságok nem is olyan sok év alatt érkeztek el hozzájuk; még hozzá ezek legnagyobb része a bírák Nefi népe feletti uralmának hatvanhetedik évében érkezett el hozzájuk.

33 És a hatvannyolcadik évben is növekedtek a gonoszágaikban, az igazlelkűek nagy bánatára és siralmára.

34 És így látjuk, hogy a nefiták kezdtek hitetlenségbe süllyedni, és növekedni a gonoszágban és az utálatosságokban, míg a lámániták kezdtek rendkívül növekedni Istenük ismeretében; igen, elkezdtek betartani a rendelkezéseit és parancsolatait, és igazságban és egyenes derékjal járni öelötte.

35 És így látjuk, hogy az Úr Lelke, szívük gonoszága és keménysége miatt kezdett visszahúzódni a nefitáktól.

36 És így látjuk, hogy az Úr elkezdte kitölteni Lelkét a lámánitákra, az iránti készségük és hajlandóságuk miatt, hogy higgyenek a szavaiban.

37 És lőn, hogy a lámániták üldözték Gadianton rablóbandáját; és a gonoszabb részük között pedig Isten szavát prédikálták, olyannyira, hogy ez a rablóbanda teljesen kipusztult a lámániták közül.

38 És lőn, hogy a másik oldalon a nefiták pedig erősítették és támogatták őket, kezdve a leggonoszabbjainknál, míg a nefiták egész országában elterjedtek, és addig csábították az igazlelkűek legnagyobb részét, amíg azok végül hittek a cselekedeteikben és részesültek a zsákmányukban, és csatlakoztak hozzájuk a titkos gyilkosságaikban és összeesküvéseikben.

And now behold, he had got great hold upon the hearts of the Nephites; yea, insomuch that they had become exceedingly wicked; yea, the more part of them had turned out of the way of righteousness, and did trample under their feet the commandments of God, and did turn unto their own ways, and did build up unto themselves idols of their gold and their silver.

And it came to pass that all these iniquities did come unto them in the space of not many years, insomuch that a more part of it had come unto them in the sixty and seventh year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And they did grow in their iniquities in the sixty and eighth year also, to the great sorrow and lamentation of the righteous.

And thus we see that the Nephites did begin to dwindle in unbelief, and grow in wickedness and abominations, while the Lamanites began to grow exceedingly in the knowledge of their God; yea, they did begin to keep his statutes and commandments, and to walk in truth and uprightness before him.

And thus we see that the Spirit of the Lord began to withdraw from the Nephites, because of the wickedness and the hardness of their hearts.

And thus we see that the Lord began to pour out his Spirit upon the Lamanites, because of their easiness and willingness to believe in his words.

And it came to pass that the Lamanites did hunt the band of robbers of Gadianton; and they did preach the word of God among the more wicked part of them, insomuch that this band of robbers was utterly destroyed from among the Lamanites.

And it came to pass on the other hand, that the Nephites did build them up and support them, beginning at the more wicked part of them, until they had overspread all the land of the Nephites, and had seduced the more part of the righteous until they had come down to believe in their works and partake of their spoils, and to join with them in their secret murders and combinations.

39 És így megkaparintották a kormány teljes irányítását, olyannyira, hogy lábaik alá taposták, és megütötték, és megtépték a szegényeket és a szelídeket, valamint Isten alázatos követőit, és hátat fordítottak nekik.

40 És így látjuk, hogy rettenetes helyzetben voltak, és kezdtek megérni az örök pusztulásra.

41 És lőn, hogy így végződött a bírák Nefi népe feletti uralmának hatvannyolcadik éve.

And thus they did obtain the sole management of the government, insomuch that they did trample under their feet and smite and rend and turn their backs upon the poor and the meek, and the humble followers of God.

And thus we see that they were in an awful state, and ripening for an everlasting destruction.

And it came to pass that thus ended the sixty and eighth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

NEFINEK, HÉLAMÁN FIÁNAK A PRÓFÉCIÁJA – Isten megfenyegeti Nefi népét, hogy ha nem bánják meg a gonoszságaikat, akkor haragjában meglátogatja és teljesen elpusztítja őket. Isten döghalállal sújtja Nefi népét; bűnbánatot tartanak és hozzá fordulnak. A lámánita Sámuel prófétál a nefitáknak.

Hélamán 7

- 1 Íme, most lón, hogy a bírák Nefi népe feletti uralmának hatvankilencedik évében Nefi, Hélamán fia, az északi földről visszatért Zarahemla földjére.
- 2 Elment ugyanis az északi földön lévő népek közé, és Isten szavát prédikálta nekik, és sok dolgot megjövendölt nekik;
- 3 És azok minden szavát elutasították, olyannyira, hogy nem maradhatott közöttük, hanem ismét visszatért a szülőföldjére.
- 4 És amikor látta, hogy ilyen rettenetesen gonosz állapotban van a nép, és hogy azok a Gadianton rablók töltik be a bírói székeket – hatalmat és felhatalmazást bitorolván az ország felett; Isten parancsolatait félretéve, egy cseppet sem helyesen az ő szemében; nem cselekedvén igazságosan az emberek gyermekeivel;
- 5 Elítélve az igazlelkűeket az igazlelkőségük miatt; engedvén, hogy a vétkesek és a gonoszok büntetlenül maradjanak a pénzük miatt, és még hivatalban is maradjanak a kormány élén, hogy úgy kormányozzanak és tegyenek, ahogy akarnak, hogy nyereszkhessenek és övék legyen a világ dicsősége, és hogy ezen felül könnyebben követhessenek el házasságtörést, és lophassanak, és ölhessenek és azt tegyék, amit akarnak –
- 6 Most ez a nagy gonoszság nem is olyan sok év ideje alatt ért el a nefitákhoz; és amikor Nefi látta ezt, bánat duzzasztotta a szívét mellkasában; és lelke gyötrelmében felkiáltott:

THE PROPHECY OF NEPHI, THE SON OF HELAMAN— God threatens the people of Nephi that he will visit them in his anger, to their utter destruction except they repent of their wickedness. God smiteth the people of Nephi with pestilence; they repent and turn unto him. Samuel, a Lamanite, prophesies unto the Nephites.

Helaman 7

Behold, now it came to pass in the sixty and ninth year of the reign of the judges over the people of the Nephites, that Nephi, the son of Helaman, returned to the land of Zarahemla from the land northward.

For he had been forth among the people who were in the land northward, and did preach the word of God unto them, and did prophesy many things unto them;

And they did reject all his words, insomuch that he could not stay among them, but returned again unto the land of his nativity.

And seeing the people in a state of such awful wickedness, and those Gadianton robbers filling the judgment-seats—having usurped the power and authority of the land; laying aside the commandments of God, and not in the least aright before him; doing no justice unto the children of men;

Condemning the righteous because of their righteousness; letting the guilty and the wicked go unpunished because of their money; and moreover to be held in office at the head of government, to rule and do according to their wills, that they might get gain and glory of the world, and, moreover, that they might the more easily commit adultery, and steal, and kill, and do according to their own wills—

Now this great iniquity had come upon the Nephites, in the space of not many years; and when Nephi saw it, his heart was swollen with sorrow within his breast; and he did exclaim in the agony of his soul:

- 7 Ó, bárcsak azokban a napokban lehettek volna az én napjaim, amikor Nefi atyám kijött Jeruzsálem földjéről, és vele örvendezhettem volna a megígért földön; akkor könnyen meg lehetett kérni népét, eltökéltek voltak Isten parancsolatainak betartása mellett, és lassúak abban, hogy gonosz cselekedetre vezessék őket; és gyorsak voltak abban, hogy hallgassanak az Úr szavaira –
- 8 Igen, ha azokban a napokban lehettek volna napjaim, akkor lelkemnek öröme telne testvéreim igazlelkűségében.
- 9 De íme, az rendeltetett nekem, hogy ezek legyenek az én napjaim, és hogy lelkemet bánat töltsse el testvéreim gonoszsága miatt.
- 10 És íme, most lőn, hogy ez annak a toronynak a tetején történt, ami Nefi kertjében volt, mely a Zarahemla városában lévő legfőbb piacra vezető út mellett terült el. Nefi tehát letérdelt a kertjében lévő torony tetején, mely torony ahhoz a kertkapuhoz is közel volt, ami mellett az út elvezetett.
- 11 És lőn, hogy voltak bizonyos emberek, akik arra elhaladva látták Nefit, amint a torony tetején kiönti a lelkét Istennek; és ezek szaladtak és elmondták a népnek, amit láttak, és a nép csoportokban összegyűlt, hogy megtudhassák e nagy gyász okát a nép gonoszsága miatt.
- 12 És most, amikor Nefi felemelkedett, látta az emberek sokaságait, akik összegyűltek.
- 13 És lőn, hogy szólásra nyitotta száját, és azt kérdezte tőlük: Íme, miért gyűltetek össze? Azért, hogy a gonoszságaitokról beszéljek nektek?
- 14 Igen, mert azért jöttem fel tornyomba, hogy kitölthessem lelkemet Istenemnek, szívem rendkívüli bánata miatt, mely a ti gonoszságaitok miatt van!
- 15 És ti összegyűltetek és csodálkoztok az én gyászom és siránkozásom miatt; igen, és nagyon is szűkösöttek van arra, hogy csodálkozzatok; igen, csodálkoznotok kell azon, hogy eladtak benneteket, hogy az ördög olyannyira markában tartja a szíveteket.

Oh, that I could have had my days in the days when my father Nephi first came out of the land of Jerusalem, that I could have joyed with him in the promised land; then were his people easy to be entreated, firm to keep the commandments of God, and slow to be led to do iniquity; and they were quick to hearken unto the words of the Lord—

Yea, if my days could have been in those days, then would my soul have had joy in the righteousness of my brethren.

But behold, I am consigned that these are my days, and that my soul shall be filled with sorrow because of this the wickedness of my brethren.

And behold, now it came to pass that it was upon a tower, which was in the garden of Nephi, which was by the highway which led to the chief market, which was in the city of Zarahemla; therefore, Nephi had bowed himself upon the tower which was in his garden, which tower was also near unto the garden gate by which led the highway.

And it came to pass that there were certain men passing by and saw Nephi as he was pouring out his soul unto God upon the tower; and they ran and told the people what they had seen, and the people came together in multitudes that they might know the cause of so great mourning for the wickedness of the people.

And now, when Nephi arose he beheld the multitudes of people who had gathered together.

And it came to pass that he opened his mouth and said unto them: Behold, why have ye gathered yourselves together? That I may tell you of your iniquities?

Yea, because I have got upon my tower that I might pour out my soul unto my God, because of the exceeding sorrow of my heart, which is because of your iniquities!

And because of my mourning and lamentation ye have gathered yourselves together, and do marvel; yea, and ye have great need to marvel; yea, ye ought to marvel because ye are given away that the devil has got so great hold upon your hearts.

16 Igen, hogyan engedhettetek azon személy csábításainak, aki arra törekszik, hogy örök nyomorúságnak és végtelen jajnak lökje oda a lelketeket?

17 Ó, tartsatok bűnbánatot, tartsatok bűnbánatot! Miért akartok meghalni? Forduljatok, forduljatok az Úrhoz, a ti Istenetekhez! Miért hagyott el benneteket?

18 Azért, mert megkeményítettétek a szíveteket; igen, nem akartatok a jó pásztor szavára hallgatni; igen, haragra ingereltétek őt magatok ellen.

19 És íme, ahelyett, hogy összegyűjtene, hacsak nem tartotok bűnbánatot, íme, úgy szétszór benneteket, hogy ebek és vadállatok eledele lesz belőletek.

20 Ó, hogyan tudtatok megfélekezni Istenetekről éppen azon a napon, amikor megszabadított benneteket?

21 De íme, ez azért van, hogy nyereszkedjete, hogy dicsérjenek benneteket az emberek, igen, és hogy aranyat és ezüstöt szerezhessetek. És e világ kincseire és hiábavaló dolgaira helyezitek a szíveteket, amiért öltök, és fosztogattok, és loptok, és hamis tanúbizonyságot tesztek a felebarátotok ellen, és mindenféle gonoszságot követtek el.

22 És ezen okból ér majd utol benneteket a jaj, ha nem tartotok bűnbánatot. Mert ha nem tartotok bűnbánatot, akkor íme, elvétetik ez a nagy város, és mindazok a nagyvárosok, melyek körös-körül, a birtokokban lévő földön vannak, és nem lesz helyetek ezekben; mert íme, az Úr nem ad majd nektek erőt, ahogyan azt eddig tette, hogy ellenálljatok az ellenségeiteknek.

23 Mert íme, így szól az Úr: A gonoszoknak nem mutatok erőmből, egynek sem többet a másiknál, csakis azoknak, akik megbánják a bűneiket, és hallgatnak a szavaimra. Most tehát szeretném, ha látnátok, testvéreim, hogy a lámánitáknak jobb lesz majd, mint nektek, ha nem tartotok bűnbánatot.

24 Mert íme, igazlelkűbbek nálatok, mert nem azon nagy tudás ellenére vétkeztek, amit ti megkaptatok. Az Úr tehát irgalmas lesz irántuk; igen, meghosszabbítja a napjaikat, és megsokasítja a magjukat, még akkor is, amikor titeket már teljesen elpusztítanak, ha nem tartotok bűnbánatot.

Yea, how could you have given way to the enticing of him who is seeking to hurl away your souls down to everlasting misery and endless wo?

O repent ye, repent ye! Why will ye die? Turn ye, turn ye unto the Lord your God. Why has he forsaken you?

It is because you have hardened your hearts; yea, ye will not hearken unto the voice of the good shepherd; yea, ye have provoked him to anger against you.

And behold, instead of gathering you, except ye will repent, behold, he shall scatter you forth that ye shall become meat for dogs and wild beasts.

O, how could you have forgotten your God in the very day that he has delivered you?

But behold, it is to get gain, to be praised of men, yea, and that ye might get gold and silver. And ye have set your hearts upon the riches and the vain things of this world, for the which ye do murder, and plunder, and steal, and bear false witness against your neighbor, and do all manner of iniquity.

And for this cause wo shall come unto you except ye shall repent. For if ye will not repent, behold, this great city, and also all those great cities which are round about, which are in the land of our possession, shall be taken away that ye shall have no place in them; for behold, the Lord will not grant unto you strength, as he has hitherto done, to withstand against your enemies.

For behold, thus saith the Lord: I will not show unto the wicked of my strength, to one more than the other, save it be unto those who repent of their sins, and hearken unto my words. Now therefore, I would that ye should behold, my brethren, that it shall be better for the Lamanites than for you except ye shall repent.

For behold, they are more righteous than you, for they have not sinned against that great knowledge which ye have received; therefore the Lord will be merciful unto them; yea, he will lengthen out their days and increase their seed, even when thou shalt be utterly destroyed except thou shalt repent.

- 25 Igen, jaj nektek, a közétek férközött nagy utálatosság miatt; és ti csatlakoztatok ehhez, igen, ehhez a titkos bandához, melyet Gadianton alapított!
- 26 Igen, jaj lesz nektek, a gőg miatt, melynek megengettétek, hogy a szívetekbe férközzön, mely rendkívül nagy kincseitek miatt felemelt benneteket, túllépve azon, ami jó.
- 27 Igen, jaj nektek a gonoszágatok és az utálatosságaitok miatt!
- 28 És ha nem tartotok bűnbánatot, akkor el fogtok veszni; igen, még a földjeiteket is elveszik tőletek, titeket pedig ki fognak pusztítani a föld színéről.
- 29 Íme, most nem magamtól mondom, hogy ezek a dolgok meg fognak történni, mert nem magamtól tudom ezeket a dolgokat. Ám íme, tudom, hogy igazak ezek a dolgok, mert az Úristen tudatta velem őket, tanúságot teszek tehát arról, hogy meg fognak történni.

Yea, wo be unto you because of that great abomination which has come among you; and ye have united yourselves unto it, yea, to that secret band which was established by Gadianton!

Yea, wo shall come unto you because of that pride which ye have suffered to enter your hearts, which has lifted you up beyond that which is good because of your exceedingly great riches!

Yea, wo be unto you because of your wickedness and abominations!

And except ye repent ye shall perish; yea, even your lands shall be taken from you, and ye shall be destroyed from off the face of the earth.

Behold now, I do not say that these things shall be, of myself, because it is not of myself that I know these things; but behold, I know that these things are true because the Lord God has made them known unto me, therefore I testify that they shall be.

Hélamán 8

- 1 És most lőn, hogy amikor Nephi elmondta ezeket a szavakat, íme, voltak ott olyan emberek, akik bírák voltak, és emellett Gadianton titkos bandájához tartoztak. És ezek fel voltak háborodva, és felszólaltak ellene, ezt mondván a népnek: Miért nem ragadjuk meg ezt az embert, és állítjuk elő, hogy az általa elkövetett bűntett szerint kárhoztassuk őt?
- 2 Miért nézitek ezt az embert, és miért hallgatjátok, amint ezt a népet és a törvényünket szidalmazza?
- 3 Mert íme, Nephi törvényük romlottságáról is beszélt nekik; igen, sok olyan dolgot mondott Nephi, amit nem lehet leírni; de semmi olyat nem mondott, ami ellentétben lett volna Isten parancsolataival.
- 4 És ezek a bírák azért haragudtak rá, mert nyíltan beszélt nekik a titkos, sötét cselekedeteikről; mindazonáltal ők nem mertek kezét emelni rá, mert féltek a néptől, hogy azok majd felszólalnak ellenük.
- 5 Ezért a néphez kiáltottak, mondván: Miért túritek, hogy ez az ember szidalmazzon minket? Mert íme, kárhoztatja ezt az egész népet, még hozzá pusztulásra; igen, és azt is mondja, hogy el fogják venni tőlünk ezeket a nagy városainkat, és hogy nem lesz hely bennük számunkra.
- 6 És most, mi tudjuk, hogy ez lehetetlen, mert íme, erősek vagyunk, és nagyok a városaink; ellenségeinknek tehát nem lehet hatalma felettünk.
- 7 És lőn, hogy így serkentették haragra a népet Nephi ellen, és támasztottak köztük viszálykodásokat; mert voltak néhányan, akik így kiáltottak fel: Hagyjuk ezt az embert, mert jó ember ő, és ha nem tartunk bűnbánatot, akkor biztosan be fognak következni az általa mondott dolgok.
- 8 Igen, íme, minden olyan ítélet utol fog érni minket, melyekről bizonyosságot tett nekünk; mert tudjuk, hogy helyesen tett bizonyosságot nekünk a gonoszságainkat illetően. És íme, ezekből sok van, és ő éppen olyan jól ismer minden olyan dolgot, ami meg fog történni velünk, mint ahogyan a gonoszságainkat ismeri;

Helaman 8

And now it came to pass that when Nephi had said these words, behold, there were men who were judges, who also belonged to the secret band of Gadianton, and they were angry, and they cried out against him, saying unto the people: Why do ye not seize upon this man and bring him forth, that he may be condemned according to the crime which he has done?

Why seest thou this man, and hearest him revile against this people and against our law?

For behold, Nephi had spoken unto them concerning the corruptness of their law; yea, many things did Nephi speak which cannot be written; and nothing did he speak which was contrary to the commandments of God.

And those judges were angry with him because he spake plainly unto them concerning their secret works of darkness; nevertheless, they durst not lay their own hands upon him, for they feared the people lest they should cry out against them.

Therefore they did cry unto the people, saying: Why do you suffer this man to revile against us? For behold he doth condemn all this people, even unto destruction; yea, and also that these our great cities shall be taken from us, that we shall have no place in them.

And now we know that this is impossible, for behold, we are powerful, and our cities great, therefore our enemies can have no power over us.

And it came to pass that thus they did stir up the people to anger against Nephi, and raised contentions among them; for there were some who did cry out: Let this man alone, for he is a good man, and those things which he saith will surely come to pass except we repent;

Yea, behold, all the judgments will come upon us which he has testified unto us; for we know that he has testified aright unto us concerning our iniquities. And behold they are many, and he knoweth as well all things which shall befall us as he knoweth of our iniquities;

- 9 Igen, és íme, ha nem lenne próféta, akkor nem lehetne bizonyóságot ezekről a dolgokról.
- 10 És lőn, hogy azokat az embereket, akik Nephi elpusztítására törekedtek, visszatartotta a félelem, és nem mertek rá kezet emelni; ő tehát, amikor látta, hogy kegyet talált némelyek szeme előtt, olyannyira, hogy a maradékuk pedig félt, ismét beszélni kezdett hozzájuk.
- 11 Arra kényszerült tehát, hogy tovább beszéljen hozzájuk, mondván: Íme, testvéreim, hát nem olvastatok, hogy Isten hatalmat adott egy embernek, még hozzá Mózesnek, hogy rávágjon a Vörös-tenger vizeire, és azok kétfelé váltak, olyannyira, hogy az izraeliták, akik a mi atyáink voltak, száraz talajon jöttek át, és a vizek az egyiptomiak seregeire csapódtak, és elnyelték őket?
- 12 És most, íme, ha Isten ilyen hatalmat adott ennek az embernek, akkor miért vitakoztok magatok közt és mondjátok, hogy nem adott nekem olyan hatalmat, mely által tudhatnék azokról az ítéletekről, melyek utol fognak érni benneteket, ha nem tartotok bűnbánatot?
- 13 De íme, ti nemcsak az én szavaimat tagadjátok, hanem mindazon szavakat tagadjátok, melyeket atyáink szóltak, és azokat a szavakat is, melyeket ez az ember, Mózes mondott, akinek olyan nagy hatalom adatott, igen, azokat a szavakat, melyeket a Messiás eljövetelét illetően mondott.
- 14 Igen, nem tett-e ő bizonyóságot arról, hogy Isten Fia el fog jönni? És amint felemelte a rézkígyót a vadonban, éppen úgy emeltetik fel majd az, aki el fog jönni.
- 15 És mint ahogy azok, akik erre a kígyóra tekintenek, élni fognak, éppen úgy, aki Isten Fiára hittel, töredelmes lélekkel tekint, élhet, még hozzá addig az életig, mely örökkévaló.
- 16 És most íme, nemcsak Mózes tett bizonyóságot ezekről a dolgokról, hanem mind a szent próféták is, napjaitól egészen Ábrahám napjaiig.
- 17 Igen, és íme, Ábrahám látta eljövetelét, és öröm töltötte el, és örvendezett.

Yea, and behold, if he had not been a prophet he could not have testified concerning those things.

And it came to pass that those people who sought to destroy Nephi were compelled because of their fear, that they did not lay their hands on him; therefore he began again to speak unto them, seeing that he had gained favor in the eyes of some, insomuch that the remainder of them did fear.

Therefore he was constrained to speak more unto them saying: Behold, my brethren, have ye not read that God gave power unto one man, even Moses, to smite upon the waters of the Red Sea, and they parted hither and thither, insomuch that the Israelites, who were our fathers, came through upon dry ground, and the waters closed upon the armies of the Egyptians and swallowed them up?

And now behold, if God gave unto this man such power, then why should ye dispute among yourselves, and say that he hath given unto me no power whereby I may know concerning the judgments that shall come upon you except ye repent?

But, behold, ye not only deny my words, but ye also deny all the words which have been spoken by our fathers, and also the words which were spoken by this man, Moses, who had such great power given unto him, yea, the words which he hath spoken concerning the coming of the Messiah.

Yea, did he not bear record that the Son of God should come? And as he lifted up the brazen serpent in the wilderness, even so shall he be lifted up who should come.

And as many as should look upon that serpent should live, even so as many as should look upon the Son of God with faith, having a contrite spirit, might live, even unto that life which is eternal.

And now behold, Moses did not only testify of these things, but also all the holy prophets, from his days even to the days of Abraham.

Yea, and behold, Abraham saw of his coming, and was filled with gladness and did rejoice.

- 18 Igen, és íme, azt mondom nektek, hogy nemcsak Ábrahám tudott ezekről a dolgokról, hanem már Ábrahám napjai előtt is sokan voltak, akiket Isten rendje szerint hívtak el; igen, még hozzá az ő Fiának rendje szerint; és ez azért történt, hogy a nép sok ezer évvel az ő eljövetele előtt meglássa azt, hogy még a megváltás is eljön majd hozzájuk.
- 19 És most szeretném, ha tudnátok, hogy Ábrahám napjai óta is sok olyan próféta volt már, aki bizonyosságot tett ezekről a dolgokról; igen, íme, Zénos próféta bátran bizonyosságot tett; amiért meg is ölték.
- 20 És íme, Zénok is, és Éziás is, és Ésaiás is, és Jeremiás (Jeremiás lévén ugyanaz a próféta, aki bizonyosságot tett Jeruzsálem pusztulásáról), és most tudjuk, hogy Jeruzsálem el is pusztult, Jeremiás szavai szerint. Ó, akkor hát miért ne jönne el Isten Fia, az ő próféciája szerint?
- 21 És most, vitatjátok-e, hogy Jeruzsálem elpusztult? Mondjátok-e, hogy nem gyilkolták meg Sédékiás összes fiát, Mulek kivételével? Igen, és vajon nem látjátok, hogy velünk van Sédékiás magja, és ők Jeruzsálem földjéről űzettek ki? De íme, ez még nem minden –
- 22 Atyánkat, Lehit, azért űzték ki Jeruzsálemből, mert bizonyosságot tett ezekről a dolgokról. Nefi is bizonyosságot tett ezekről a dolgokról, és atyáink közül majdnem mindenki, egészen mostanáig; igen, bizonyosságot tettek Krisztus eljöveteléről, és várakozással tekintettek előre, és örvendeztek az ő napjában, mely el fog jönni.
- 23 És íme, ő Isten, és ő velük van, és kinyilatkoztatta magát nekik, hogy megváltotta őket; és ők dicsőítették őt azért, ami el fog jönni.
- 24 És most, látván, hogy tudjátok, és csak úgy tagadhatjátok meg ezeket a dolgokat, ha hazudtok; bűnösök vagytok ebben, mert mindezen dolgokat elutasítottátok, a sok bizonyíték ellenére, melyet megkaptatok; igen, még hozzá minden dolgot megkaptatok, a mennyekben lévő dolgokat is, és minden dolgot, amely a földön van, tanúbizonyosággként arra, hogy ezek igazak.

Yea, and behold I say unto you, that Abraham not only knew of these things, but there were many before the days of Abraham who were called by the order of God; yea, even after the order of his Son; and this that it should be shown unto the people, a great many thousand years before his coming, that even redemption should come unto them.

And now I would that ye should know, that even since the days of Abraham there have been many prophets that have testified these things; yea, behold, the prophet Zenos did testify boldly; for the which he was slain.

And behold, also Zenock, and also Ezias, and also Isaiah, and Jeremiah, (Jeremiah being that same prophet who testified of the destruction of Jerusalem) and now we know that Jerusalem was destroyed according to the words of Jeremiah. O then why not the Son of God come, according to his prophecy?

And now will you dispute that Jerusalem was destroyed? Will ye say that the sons of Zedekiah were not slain, all except it were Mulek? Yea, and do ye not behold that the seed of Zedekiah are with us, and they were driven out of the land of Jerusalem? But behold, this is not all—

Our father Lehi was driven out of Jerusalem because he testified of these things. Nephi also testified of these things, and also almost all of our fathers, even down to this time; yea, they have testified of the coming of Christ, and have looked forward, and have rejoiced in his day which is to come.

And behold, he is God, and he is with them, and he did manifest himself unto them, that they were redeemed by him; and they gave unto him glory, because of that which is to come.

And now, seeing ye know these things and cannot deny them except ye shall lie, therefore in this ye have sinned, for ye have rejected all these things, notwithstanding so many evidences which ye have received; yea, even ye have received all things, both things in heaven, and all things which are in the earth, as a witness that they are true.

- 25 De íme, ti elutasítottátok az igazságot, és felláztatok szent Istenetek ellen; és még most is, ahelyett, hogy a mennyekben gyűjtenétek magatoknak kincseket, ahol semmi nem romlik el, és ahova semmi tisztátalan nem léphet be, haragot halmoztok magatoknak az ítélet napjára.
- 26 Igen, és most is, gyilkosságaitok, paráználkodások és gonoszságatok miatt éppen kezdtek megérni az örökkévaló pusztulásra; igen, és ha nem tartotok bűnbánatot, akkor ez hamar utolér benneteket.
- 27 Igen, íme, most is éppen az ajtótok előtt áll; igen, menjetek be a bírói székhez, és nézzetek szét; és íme, meggyilkolták a bírótokat, és vérében fekszik; és a fivére gyilkolta meg, aki arra törekszik, hogy a bírói székben üljön.
- 28 És íme, ők mindketten a ti titkos bandátokhoz tartoznak, amelynek Gadianton és a gonosz a szerzője, aki az emberek lelkének elpusztítására törekszik.

But behold, ye have rejected the truth, and rebelled against your holy God; and even at this time, instead of laying up for yourselves treasures in heaven, where nothing doth corrupt, and where nothing can come which is unclean, ye are heaping up for yourselves wrath against the day of judgment.

Yea, even at this time ye are ripening, because of your murders and your fornication and wickedness, for everlasting destruction; yea, and except ye repent it will come unto you soon.

Yea, behold it is now even at your doors; yea, go ye in unto the judgment-seat, and search; and behold, your judge is murdered, and he lieth in his blood; and he hath been murdered by his brother, who seeketh to sit in the judgment-seat.

And behold, they both belong to your secret band, whose author is Gadianton and the evil one who seeketh to destroy the souls of men.

Hélamán 9

- 1 Íme, most lőn, hogy miután Nefi elmondta ezeket a szavakat, egyes emberek, akik közöttük voltak, a bírói székhez rohantak; igen, még hozzá öten voltak, akik elmentek, és ezt beszéltek egymás közt, amint odamentek:
- 2 Íme, most bizonyossággal fogjuk tudni, hogy próféta-e ez az ember!? És hogy Isten parancsolta-e neki, hogy ilyen bámulatos dolgokat prófétáljon nekünk! Íme, mi nem hisszük, hogy így történt; igen, mi nem hisszük, hogy ő próféta. Mindazonáltal, ha igaz ez a dolog, amit a főbíróval illetően mondott – hogy halott – akkor el fogjuk hinni, hogy a többi olyan szó is igaz, amelyet mondott.
- 3 És lőn, hogy teljes erőből szaladtak, és odaértek a bírói székhez; és íme, a főbíró a földre volt bukva és a vérében feküdt.
- 4 És most íme, amikor ezt meglátták, rendkívül megrendültek, olyannyira, hogy a földre rogytak; mert mindaddig nem hittek azon szavaknak, melyeket Nefi a főbíróval illetően mondott.
- 5 De most, amikor látták, akkor hittek, és megszállta őket a félelem, hogy a Nefi által elmondott összes ítélet utoléri a népet; reszkettek tehát és a földre rogytak.
- 6 Most, rögtön azután, hogy a bírót megölték – álruhába öltözött fivére szúrta le, és elmenekült, és a szolgák szaladtak és elmondták a népnek, kiabálták közöttük, hogy gyilkosság történt.
- 7 És íme, a nép odagyűlt a bírói székhez – és íme, megrendülésükre meglátták azt az öt embert, aki a földön feküdt.
- 8 És most íme, a nép semmit nem tudott a Nefi kertjénél összegyűlt sokaságról; ezt beszéltek tehát egymás között: Ezek az emberek gyilkolták meg a bírót, és Isten lesújtott rájuk, hogy ne tudjanak elmenekülni előlünk.

Helaman 9

Behold, now it came to pass that when Nephi had spoken these words, certain men who were among them ran to the judgment-seat; yea, even there were five who went, and they said among themselves, as they went:

Behold, now we will know of a surety whether this man be a prophet and God hath commanded him to prophesy such marvelous things unto us. Behold, we do not believe that he hath; yea, we do not believe that he is a prophet; nevertheless, if this thing which he has said concerning the chief judge be true, that he be dead, then will we believe that the other words which he has spoken are true.

And it came to pass that they ran in their might, and came in unto the judgment-seat; and behold, the chief judge had fallen to the earth, and did lie in his blood.

And now behold, when they saw this they were astonished exceedingly, insomuch that they fell to the earth; for they had not believed the words which Nephi had spoken concerning the chief judge.

But now, when they saw they believed, and fear came upon them lest all the judgments which Nephi had spoken should come upon the people; therefore they did quake, and had fallen to the earth.

Now, immediately when the judge had been murdered—he being stabbed by his brother by a garb of secrecy, and he fled, and the servants ran and told the people, raising the cry of murder among them;

And behold the people did gather themselves together unto the place of the judgment-seat—and behold, to their astonishment they saw those five men who had fallen to the earth.

And now behold, the people knew nothing concerning the multitude who had gathered together at the garden of Nephi; therefore they said among themselves: These men are they who have murdered the judge, and God has smitten them that they could not flee from us.

- 9 És lőn, hogy megragadták, és megkötözték és börtönbe vetették őket. És szétküldtek egy kiáltványt, hogy a főbíró megölték, és hogy a gyilkosait elfogták és börtönbe vetették.
- 10 És lőn, hogy másnap összegyűlt a nép, hogy gyászoljanak és böjtöljenek a meggyilkolt nagy főbíró temetésén.
- 11 És azok a bírák is összegyűltek a temetésen, akik ott voltak Nefi kertjében, és hallották a szavait.
- 12 És lőn, hogy kérdezősködtek a nép között, mondván: Hol vannak azok öten, akiket azért küldtünk, hogy megérdeklődjék, hogy halott-e a főbíró? És ők válaszoltak, és azt mondták: Arról az ötről, akiről azt mondjátok, hogy ti küldtétek, nem tudunk; de van öt gyilkos, akit börtönbe vetettünk.
- 13 És lőn, hogy a bírák azt kérték, hogy hozzák elő őket; és előhozták őket, és íme, ez volt az az öt, akiket elküldtek; és íme, a bírák kikérdezték őket, hogy megtudják a történeteket, és ők mindent elmondtak nekik, amit tettek, mondván:
- 14 Rohantunk és odaértünk a bírói székhez, és amikor láttuk, hogy minden úgy van, ahogy arról Nefi bizonyosságot tett, annyira megrendültünk, hogy a földre rogytunk; és amikor megrendülésünkől magunkhoz tértünk, íme, már börtönbe is vetettek minket.
- 15 Most, ezen ember meggyilkolását illetően nem tudjuk, hogy ki tette ezt; és mi csak annyit tudunk, hogy rohantunk és idejöttünk, amint kértétek, és íme, halott volt, ahogy azt Nefi szavai megmondták.
- 16 És most lőn, hogy a bírák elkezdték kifejteni a dolgot a népnek, és felszólaltak Nefi ellen, mondván: Íme, tudjuk, hogy Nefi bizonyára megegyezett valakivel, hogy ölje meg a bírót, hogy aztán ő ezt majd megmondhassa nekünk, hogy a hitére téríthessen minket, hogy nagy emberré tehesse magát, Isten választottjává és profétává.

And it came to pass that they laid hold on them, and bound them and cast them into prison. And there was a proclamation sent abroad that the judge was slain, and that the murderers had been taken and were cast into prison.

And it came to pass that on the morrow the people did assemble themselves together to mourn and to fast, at the burial of the great chief judge who had been slain.

And thus also those judges who were at the garden of Nephi, and heard his words, were also gathered together at the burial.

And it came to pass that they inquired among the people, saying: Where are the five who were sent to inquire concerning the chief judge whether he was dead? And they answered and said: Concerning this five whom ye say ye have sent, we know not; but there are five who are the murderers, whom we have cast into prison.

And it came to pass that the judges desired that they should be brought; and they were brought, and behold they were the five who were sent; and behold the judges inquired of them to know concerning the matter, and they told them all that they had done, saying:

We ran and came to the place of the judgment-seat, and when we saw all things even as Nephi had testified, we were astonished insomuch that we fell to the earth; and when we were recovered from our astonishment, behold they cast us into prison.

Now, as for the murder of this man, we know not who has done it; and only this much we know, we ran and came according as ye desired, and behold he was dead, according to the words of Nephi.

And now it came to pass that the judges did expound the matter unto the people, and did cry out against Nephi, saying: Behold, we know that this Nephi must have agreed with some one to slay the judge, and then he might declare it unto us, that he might convert us unto his faith, that he might raise himself to be a great man, chosen of God, and a prophet.

- 17 És most íme, le fogjuk leplezni ezt az embert, és ő be fogja vallani, hogy vétkezett, és el fogja árulni nekünk, hogy ki ennek a bírónak az igazi gyilkosa.
- 18 És lőn, hogy az ötöt a temetés napján szabadon bocsátották. Mindazonáltal, ezek megdorgálták a bírókat a Nefi ellen szolt szavaik miatt, és egyenként vitába szálltak velük, olyannyira, hogy elhallgatták őket.
- 19 Mindazonáltal ezek elfogatták, és megkötöztették, és a sokaság elé hozatták Nefit, és mindenféle úton-módon kérdezni kezdték őt, hogy összezavarhassák, hogy bevádolhassák és halálra ítélhessék őt –
- 20 Ezt mondván neki: Te szövetségtél valakivel. Ki az a férfi, aki ezt a gyilkosságot elkövette? Most mondd meg nekünk, és ismerd el vétkeidet! És ezt mondták neki: Íme, kapsz pénzt, és az életedet is meghagyjuk neked, ha elmondod és beismered, hogy miben egyeztél meg velem.
- 21 De Nefi így szolt hozzájuk: Ó ti bolondok, ti körülmetéletlen szívűek, ti elvakult és merevnyakú emberek, tudjátok-e meddig engedi még az Úr, a ti Istenetek, hogy továbbra is bűnös úton járjatok?
- 22 Jajgatnotok és gyászolnotok kellene azon nagy pusztulás miatt, mely most reátok vár, ha nem tartotok bűnbánatot.
- 23 Íme, azt mondjátok, hogy megegyeztem egy férfival, hogy ölje meg Cezorámot, vagyis a főbírókat. De íme, azt mondom nektek, hogy ezt azért mondjátok, mert bizonyosságot tettem nektek, hogy tudhassatok erről a dologról; igen, tanúbizonyosággként nektek arról, hogy tudok a köztetek lévő gonoszságról és utálatosságokról.
- 24 És mivel így tettem, azt mondjátok, hogy megegyeztem egy férfival, hogy tegye meg ezt a dolgot; igen, dühöseket vagytok rám, mivel megmutattam nektek ezt a jelet, és életem kioltására törekedtek.
- 25 És most íme, egy másik jelt is mutatok nektek, és majd meglátom, hogy ezen dolog miatt is el akartok-e pusztítani.
- 26 Íme, azt mondom nektek: Menjetek el Szeántum házához, aki Cezorám fivére, és kérdezzétek meg tőle:

And now behold, we will detect this man, and he shall confess his fault and make known unto us the true murderer of this judge.

And it came to pass that the five were liberated on the day of the burial. Nevertheless, they did rebuke the judges in the words which they had spoken against Nephi, and did contend with them one by one, insomuch that they did confound them.

Nevertheless, they caused that Nephi should be taken and bound and brought before the multitude, and they began to question him in divers ways that they might cross him, that they might accuse him to death—

Saying unto him: Thou art confederate; who is this man that hath done this murder? Now tell us, and acknowledge thy fault; saying, Behold here is money; and also we will grant unto thee thy life if thou wilt tell us, and acknowledge the agreement which thou hast made with him.

But Nephi said unto them: O ye fools, ye uncircumcised of heart, ye blind, and ye stiffnecked people, do ye know how long the Lord your God will suffer you that ye shall go on in this your way of sin?

O ye ought to begin to howl and mourn, because of the great destruction which at this time doth await you, except ye shall repent.

Behold ye say that I have agreed with a man that he should murder Seesoram, our chief judge. But behold, I say unto you, that this is because I have testified unto you that ye might know concerning this thing; yea, even for a witness unto you, that I did know of the wickedness and abominations which are among you.

And because I have done this, ye say that I have agreed with a man that he should do this thing; yea, because I showed unto you this sign ye are angry with me, and seek to destroy my life.

And now behold, I will show unto you another sign, and see if ye will in this thing seek to destroy me.

Behold I say unto you: Go to the house of Seantum, who is the brother of Seesoram, and say unto him—

27 Megegyezett-e veled Nefi, a tettetett próféta, aki oly sok bajt prófétál ezen népet illetően, hogy öld meg Cezorámot, aki a te fivéred?

28 És íme, azt fogja mondani nektek, hogy nem.

29 Ti pedig azt kérdeztétek tőle: Te ölted meg a fivéredet?

30 És ő félve áll majd ott, és nem fogja tudni, hogy mit mondjon. És íme, tagadni fog nektek; és úgy tesz majd, mintha csodálkozna; mindazonáltal ki fogja jelenteni nektek, hogy ártatlan.

31 De íme, vizsgáljátok meg őt, és a köpenye alján vért fogtok találni.

32 És miután láttátok ezt, kérdeztétek meg tőle: Honnan származik ez a vér? Azt hiszed, hogy nem tudjuk, hogy ez a fivéred vére?

33 És akkor reszketni fog, és olyan sápadtnak tűnik majd, mintha utolérte volna őt a halál.

34 És akkor ezt mondjátok: Ezen félelem és ezen sápadtság miatt, mely eláradt az arcodon, íme, tudjuk, hogy bűnös vagy.

35 És akkor még nagyobb félelem száll majd reá; és akkor fogja beismerni nektek, és nem tagadja többé, hogy ő követte el ezt a gyilkosságot.

36 És akkor meg fogja nektek mondani, hogy én, Nefi, semmit sem tudtam a dologról, csakis azt, ami Isten hatalma által adatott nekem. És akkor tudni fogjátok, hogy őszinte ember vagyok, és hogy Istentől küldtettem hozzátok.

37 És lőn, hogy elmentek és úgy cselekedtek, ahogy Nefi mondta nekik. És íme, minden szó, amit mondott, igaz volt; mert szavai szerint, tagadott; és szintén a szavai szerint, vallomást tett.

38 És bebizonyították vele, hogy ő maga volt az igazi gyilkos, olyannyira, hogy az ötöt Nefivel együtt szabadon bocsátották.

39 És voltak néhányan a nefiták között, akik hittek Nefi szavainak; és olyanok is voltak néhányan, akik az öt bizonyága miatt hittek, mert ezek megtértek, míg a börtönben voltak.

40 És voltak néhányan a nép között, akik azt mondták, hogy Nefi próféta.

Has Nephi, the pretended prophet, who doth prophesy so much evil concerning this people, agreed with thee, in the which ye have murdered Seezoram, who is your brother?

And behold, he shall say unto you, Nay.

And ye shall say unto him: Have ye murdered your brother?

And he shall stand with fear, and wist not what to say. And behold, he shall deny unto you; and he shall make as if he were astonished; nevertheless, he shall declare unto you that he is innocent.

But behold, ye shall examine him, and ye shall find blood upon the skirts of his cloak.

And when ye have seen this, ye shall say: From whence cometh this blood? Do we not know that it is the blood of your brother?

And then shall he tremble, and shall look pale, even as if death had come upon him.

And then shall ye say: Because of this fear and this paleness which has come upon your face, behold, we know that thou art guilty.

And then shall greater fear come upon him; and then shall he confess unto you, and deny no more that he has done this murder.

And then shall he say unto you, that I, Nephi, know nothing concerning the matter save it were given unto me by the power of God. And then shall ye know that I am an honest man, and that I am sent unto you from God.

And it came to pass that they went and did, even according as Nephi had said unto them. And behold, the words which he had said were true; for according to the words he did deny; and also according to the words he did confess.

And he was brought to prove that he himself was the very murderer, insomuch that the five were set at liberty, and also was Nephi.

And there were some of the Nephites who believed on the words of Nephi; and there were some also, who believed because of the testimony of the five, for they had been converted while they were in prison.

And now there were some among the people, who said that Nephi was a prophet.

41 És voltak mások, akik azt mondták: Íme, isten ő, mert ha nem lenne isten, akkor nem tudhatott volna minden dolgot. Mert íme, elmondta nekünk szívünk gondolatait, és bizonyos dolgokat is megmondott nekünk; és még azt is tudatta velünk, hogy ki a főbírónk igazi gyilkosa.

And there were others who said: Behold, he is a god, for except he was a god he could not know of all things. For behold, he has told us the thoughts of our hearts, and also has told us things; and even he has brought unto our knowledge the true murderer of our chief judge.

Hélamán 10

- 1 És lőn, hogy megosztottság támadt a nép között, olyannyira, hogy szétoszlottak és újukra mentek, egyedül hagyva Nefit, amint ott állt közöttük.
- 2 És lőn, hogy Nefi útra kelt a saját háza felé, eltöprengve azokon a dolgokon, amelyeket az Úr megmutatott neki.
- 3 És lőn, hogy amint így elgondolkozott – és igaz csak le volt sújtva a nefiták népének gonoszsága, sötét, titkos cselekedeteik, valamint gyilkosságaik, és fosztogatásaik, és mindenféle gonoszágaik miatt – és lőn, hogy amint szívében így elgondolkodott, íme, egy hang szólt hozzá, mondván:
 - 4 Áldott vagy te, Nefi, azon dolgok miatt, melyeket tettél; mert láttam, miként hirdetted fáradhatatlanul ennek a népnek az ígét, melyet tőlem kaptál. És nem féltél tőlük, és nem a saját életed megóvására törekedtél, hanem az én akaratom megismerésére és megtételére, valamint parancsolataim megtartására.
 - 5 És most, amiért olyan fáradhatatlanul tetted ezt, íme, örökre megáldalak téged; és hatalmassá teszek téged szóban és tettben, hitben és cselekedetekben; igen, olyannyira, hogy minden dolog szavad szerint lesz majd néked, mert nem fogsz olyat kérni, mely ellentétben van az akaratommal.
 - 6 Íme, te Nefi vagy, én pedig Isten vagyok. Íme, angyalaim jelenlétében kijelentem neked, hogy hatalmad lesz ezen nép felett, és ezen nép gonoszsága szerint éhínséggel, és döghalállal és pusztulással sújtod majd a földet.
 - 7 Íme, hatalmat adok neked, hogy amit megpecsételsz a földön, az pecsételve lesz a mennyben; és amit feloldasz a földön, az oldva lesz a mennyben; és így lesz a hatalmad ezen nép között.
 - 8 És így, ha azt mondod ennek a templomnak, hogy hasadjon ketté, akkor az úgy lesz.
 - 9 És ha azt mondod ennek a hegynek, hogy omolj le és legyél simává, akkor az úgy lesz.
 - 10 És íme, ha azt mondod, hogy Isten sújtsa le erre a népre, akkor az megtörténik.

Helaman 10

And it came to pass that there arose a division among the people, insomuch that they divided hither and thither and went their ways, leaving Nephi alone, as he was standing in the midst of them.

And it came to pass that Nephi went his way towards his own house, pondering upon the things which the Lord had shown unto him.

And it came to pass as he was thus pondering—being much cast down because of the wickedness of the people of the Nephites, their secret works of darkness, and their murderings, and their plunderings, and all manner of iniquities—and it came to pass as he was thus pondering in his heart, behold, a voice came unto him saying:

Blessed art thou, Nephi, for those things which thou hast done; for I have beheld how thou hast with unweariness declared the word, which I have given unto thee, unto this people. And thou hast not feared them, and hast not sought thine own life, but hast sought my will, and to keep my commandments.

And now, because thou hast done this with such unweariness, behold, I will bless thee forever; and I will make thee mighty in word and in deed, in faith and in works; yea, even that all things shall be done unto thee according to thy word, for thou shalt not ask that which is contrary to my will.

Behold, thou art Nephi, and I am God. Behold, I declare it unto thee in the presence of mine angels, that ye shall have power over this people, and shall smite the earth with famine, and with pestilence, and destruction, according to the wickedness of this people.

Behold, I give unto you power, that whatsoever ye shall seal on earth shall be sealed in heaven; and whatsoever ye shall loose on earth shall be loosed in heaven; and thus shall ye have power among this people.

And thus, if ye shall say unto this temple it shall be rent in twain, it shall be done.

And if ye shall say unto this mountain, Be thou cast down and become smooth, it shall be done.

And behold, if ye shall say that God shall smite this people, it shall come to pass.

- 11 És most íme, megparancsolom neked, hogy menj, és hirdesd ennek a népnek, hogy így szól az Úristen, aki Mindenható: Ha nem tartotok bűnbánatot, lesújtatok rátok, még hozzá olyannyira, hogy elpusztultok.
- 12 És íme, most lőn, hogy miután az Úr elmondta Nefinek ezeket a szavakat, megállt, és nem ment a saját házához, hanem visszatért a sokaságokhoz, akik szétszóródtak annak a földnek a színén, és hirdetni kezdte nekik az Úr szavát, melyet hallott, a pusztulásukat illetően, ha nem tartanak bűnbánatot.
- 13 Most íme, azon nagy csoda ellenére, melyet Nefi tett, amikor a főbíró haláláról beszélt nekik, ők megkeményítették a szívüket, és nem hallgattak az Úr szavaira.
- 14 Nefi tehát az Úr szavát hirdette nekik, mondván: Ha nem tartotok bűnbánatot, így szól az Úr, akkor le fogok sújtani rátok, még hozzá olyannyira, hogy elpusztultok.
- 15 És lőn, hogy miután Nefi az ígét hirdette nekik, íme, még mindig megkeményítették a szívüket, és nem akartak hallgatni a szavaira; szidalmazták tehát, és arra törekedtek, hogy kezeikkel megragadhassák és börtönbe vethessék.
- 16 De íme, vele volt Isten hatalma, és nem tudták elfogni és börtönbe vetni, mert a Lélek fogta és kivitte közülük.
- 17 És lőn, hogy így ment tovább, sokaságtól sokaságig, a Lélek hatására, Isten szavát hirdetvén, míg nem mindannyiuknak hirdette, vagyis minden nép közé elküldte azt.
- 18 És lőn, hogy nem akartak hallgatni a szavaira; és viszálykodások támadtak, olyannyira, hogy egymás ellen fordultak és karddal ölni kezdték egymást.
- 19 És így végződött a bírák Nefi népe feletti uralmának hetvenegyedik éve.

And now behold, I command you, that ye shall go and declare unto this people, that thus saith the Lord God, who is the Almighty: Except ye repent ye shall be smitten, even unto destruction.

And behold, now it came to pass that when the Lord had spoken these words unto Nephi, he did stop and did not go unto his own house, but did return unto the multitudes who were scattered about upon the face of the land, and began to declare unto them the word of the Lord which had been spoken unto him, concerning their destruction if they did not repent.

Now behold, notwithstanding that great miracle which Nephi had done in telling them concerning the death of the chief judge, they did harden their hearts and did not hearken unto the words of the Lord.

Therefore Nephi did declare unto them the word of the Lord, saying: Except ye repent, thus saith the Lord, ye shall be smitten even unto destruction.

And it came to pass that when Nephi had declared unto them the word, behold, they did still harden their hearts and would not hearken unto his words; therefore they did revile against him, and did seek to lay their hands upon him that they might cast him into prison.

But behold, the power of God was with him, and they could not take him to cast him into prison, for he was taken by the Spirit and conveyed away out of the midst of them.

And it came to pass that thus he did go forth in the Spirit, from multitude to multitude, declaring the word of God, even until he had declared it unto them all, or sent it forth among all the people.

And it came to pass that they would not hearken unto his words; and there began to be contentions, insomuch that they were divided against themselves and began to slay one another with the sword.

And thus ended the seventy and first year of the reign of the judges over the people of Nephi.

Hélamán 11

- 1 És most lőn, hogy a bírák uralmának hetvenkettedik évében olyannyira elhatalmasodtak a viszálykodások, hogy szerte az országban háborúk voltak Nefi egész népe között.
- 2 És a rablók ezen titkos bandája volt az, aki folytatta ezt a pusztító és gonosz munkát. És egész évben tartott ez a háború; és még a hetvenharmadik évben is tartott.
- 3 És lőn, hogy ebben az évben Nefi fohászzkodott az Úrhoz, mondván:
- 4 Ó Uram, ne engedd, hogy ez a nép kard által pusztuljon el; hanem engedd inkább, Ó Uram, hogy éhínség legyen az országban, hogy az felserkentse őket az Úrra, Istenükre való emlékezésben, és akkor talán bűnbánatot tartanak és hozzád fordulnak.
- 5 És így is lett, Nefi szavai szerint. És nagy éhínség volt az országban, Nefi egész népe között. És így a hetvennegyedik évben is folytatódott az éhínség, és megszűnt a kard általi pusztítás, de keserves lett az éhínség által.
- 6 És a hetvenötödik évben is folytatódott a pusztítás ezen munkája. Mert az Úr lesújtott a földre, hogy az száraz lett, és nem adott gabonát a gabona idején; és az Úr az egész földre lesújtott, a lámániták közé éppen úgy, mint a nefiták közé, olyannyira lesújtott rájuk az éhség, hogy ezrével veszttek el az ország gonoszabb részein.
- 7 És lőn, hogy a nép látta, hogy nemsokára el fognak veszni az éhínség miatt, és emlékezni kezdtek az Úrra, Istenükre; és emlékezni kezdtek Nefi szavaira.
- 8 És a nép könyörögni kezdett a főbíráinak és a vezetőinek, hogy mondják meg Nefinek: Íme, tudjuk, hogy Isten embere vagy, fohászkodj tehát az Úrhoz, Istenünkhöz, hogy vegye el rólunk ezt az éhínséget, hogy ne teljesejjen be minden olyan szó, melyet a pusztulásunkat illetően mondtál.

Helaman 11

And now it came to pass in the seventy and second year of the reign of the judges that the contentions did increase, insomuch that there were wars throughout all the land among all the people of Nephi.

And it was this secret band of robbers who did carry on this work of destruction and wickedness. And this war did last all that year; and in the seventy and third year it did also last.

And it came to pass that in this year Nephi did cry unto the Lord, saying:

O Lord, do not suffer that this people shall be destroyed by the sword; but O Lord, rather let there be a famine in the land, to stir them up in remembrance of the Lord their God, and perhaps they will repent and turn unto thee.

And so it was done, according to the words of Nephi. And there was a great famine upon the land, among all the people of Nephi. And thus in the seventy and fourth year the famine did continue, and the work of destruction did cease by the sword but became sore by famine.

And this work of destruction did also continue in the seventy and fifth year. For the earth was smitten that it was dry, and did not yield forth grain in the season of grain; and the whole earth was smitten, even among the Lamanites as well as among the Nephites, so that they were smitten that they did perish by thousands in the more wicked parts of the land.

And it came to pass that the people saw that they were about to perish by famine, and they began to remember the Lord their God; and they began to remember the words of Nephi.

And the people began to plead with their chief judges and their leaders, that they would say unto Nephi: Behold, we know that thou art a man of God, and therefore cry unto the Lord our God that he turn away from us this famine, lest all the words which thou hast spoken concerning our destruction be fulfilled.

- 9 És lőn, hogy a bírák azon szavak szerint szóltak Nefihez, melyeket kértek. És lőn, hogy amikor Nefi látta, hogy a nép bűnbánatot tartott és zsákruhában megalázkodott, ismét fohászkodott az Úrhoz, mondván:
- 10 Ó Uram, nézd, bűnbánatot tartott ez a nép; és kivetették maguk közül Gadianton bandáját, olyannyira, hogy eltűntek, és a földbe rejtették a titkos terveiket.
- 11 Most, Ó Uram, alázatosságuk miatt, fordítsd el a te haragodat, és hagyd, hogy haragod lecsendesüljön azon gonosz emberek elpusztításával, akiket már elpusztítottál.
- 12 Ó Uram, fordítsd el haragodat; igen, ádáz haragodat, és szüntesd meg az éhínséget ezen a földön.
- 13 Ó Uram, hallgass reám, és add, hogy szavaim szerint legyen, és küldj esőt a föld színére, hogy megteremhesse gyümölcsét, és gabonáját a gabona idején.
- 14 Ó Uram, hallgattál a szavaimra, amikor azt mondtam: Legyen éhínség, hogy szűnhessen a kard pusztítása; és tudom, hogy most is hallgatni fogsz a szavaimra, mert megmondtad: Ha bűnbánatot tart ez a nép, akkor én megkímélem őket.
- 15 Igen, Ó Uram, és látod, hogy bűnbánatot tartottak, az őket ért éhínség, és döghalál és pusztítás miatt.
- 16 És most, Ó Uram, fordítsd el haragodat, és próbáld meg ismét, hogy fognak-e szolgálni téged? És ha igen, Ó Uram, akkor megáldhatod őket, szavaid szerint, melyeket szóltál.
- 17 És lőn, hogy a hetvenhatodik évben az Úr elfordította haragját a népről, és esőt küldött a földre, olyannyira, hogy az meghozta gyümölcsét, gyümölcse idején. És lőn, hogy meghozta gabonáját, gabonája idején.

And it came to pass that the judges did say unto Nephi, according to the words which had been desired. And it came to pass that when Nephi saw that the people had repented and did humble themselves in sackcloth, he cried again unto the Lord, saying:

O Lord, behold this people repenteth; and they have swept away the band of Gadianton from amongst them insomuch that they have become extinct, and they have concealed their secret plans in the earth.

Now, O Lord, because of this their humility wilt thou turn away thine anger, and let thine anger be appeased in the destruction of those wicked men whom thou hast already destroyed.

O Lord, wilt thou turn away thine anger, yea, thy fierce anger, and cause that this famine may cease in this land.

O Lord, wilt thou hearken unto me, and cause that it may be done according to my words, and send forth rain upon the face of the earth, that she may bring forth her fruit, and her grain in the season of grain.

O Lord, thou didst hearken unto my words when I said, Let there be a famine, that the pestilence of the sword might cease; and I know that thou wilt, even at this time, hearken unto my words, for thou saidst that: If this people repent I will spare them.

Yea, O Lord, and thou seest that they have repented, because of the famine and the pestilence and destruction which has come unto them.

And now, O Lord, wilt thou turn away thine anger, and try again if they will serve thee? And if so, O Lord, thou canst bless them according to thy words which thou hast said.

And it came to pass that in the seventy and sixth year the Lord did turn away his anger from the people, and caused that rain should fall upon the earth, insomuch that it did bring forth her fruit in the season of her fruit. And it came to pass that it did bring forth her grain in the season of her grain.

- 18 És íme, a nép örvendezett és dicsőítette Istent, és örvendezés töltötte el szerte az egész vidéket; és többé már nem törekedtek Nephi elpusztítására, hanem nagy prófétának tartották őt, és Isten emberének, akinek Isten nagy hatalmat és felhatalmazást adott.
- 19 És íme, Lehi, a fivére, nem maradt el mögötte semmivel sem, ami az igazlelkűséghez tartozó dolgokat illeti.
- 20 És így lőn, hogy Nephi népe ismét boldogulni kezdett azon a földön, és hozzákezdtek a romos helyek felépítéséhez, és sokasodni és terjeszkedni kezdtek, egészen addig, amíg ott az egész föld színét benépesítették, északon is és délen is, a nyugati tengertől a keleti tengerig.
- 21 És lőn, hogy a hetvenhatodik év békességben végződött. És a hetvenhetedik év is békében kezdődött, és az egyház ott az egész föld színén terjeszkedett; és a nép nagyobb része, a nefiták és a lámániták is, az egyházhoz tartoztak; és rendkívül nagy béke volt azon a földön; és így végződött a hetvenhetedik év.
- 22 És a hetvennyolcadik évben is béke volt, eltekintve néhány vitától, a próféták által kijelentett tanok egyes pontjait illetően.
- 23 És a hetvenkilencedik évben sok vita támadt. De lőn, hogy Nephi és Lehi, valamint testvéreik közül sokan, akik ismerték a tan igaz pontjait, mivel naponta sok kinyilatkoztatásban volt részük, prédikáltak tehát a népnek, és így még ebben az évben véget vetettek ezek vitatkozásának.
- 24 És lőn, hogy a bírák Nephi népe feletti uralmának nyolcvanadik évében volt bizonyos számú nefita elszakadó, akik néhány évvel azelőtt mentek át a lámánitákhoz, és magukra vették a lámánita nevet. És volt bizonyos számú igazi lámánita leszármazott is, akiket ezek, vagyis ezek az elszakadók haragra serkentettek, és háborút indítottak a testvéreik ellen.

And behold, the people did rejoice and glorify God, and the whole face of the land was filled with rejoicing; and they did no more seek to destroy Nephi, but they did esteem him as a great prophet, and a man of God, having great power and authority given unto him from God.

And behold, Lehi, his brother, was not a whit behind him as to things pertaining to righteousness.

And thus it did come to pass that the people of Nephi began to prosper again in the land, and began to build up their waste places, and began to multiply and spread, even until they did cover the whole face of the land, both on the northward and on the southward, from the sea west to the sea east.

And it came to pass that the seventy and sixth year did end in peace. And the seventy and seventh year began in peace; and the church did spread throughout the face of all the land; and the more part of the people, both the Nephites and the Lamanites, did belong to the church; and they did have exceedingly great peace in the land; and thus ended the seventy and seventh year.

And also they had peace in the seventy and eighth year, save it were a few contentions concerning the points of doctrine which had been laid down by the prophets.

And in the seventy and ninth year there began to be much strife. But it came to pass that Nephi and Lehi, and many of their brethren who knew concerning the true points of doctrine, having many revelations daily, therefore they did preach unto the people, insomuch that they did put an end to their strife in that same year.

And it came to pass that in the eightieth year of the reign of the judges over the people of Nephi, there were a certain number of the dissenters from the people of Nephi, who had some years before gone over unto the Lamanites, and taken upon themselves the name of Lamanites, and also a certain number who were real descendants of the Lamanites, being stirred up to anger by them, or by those dissenters, therefore they commenced a war with their brethren.

- 25 És gyilkosságot követtek el és fosztogattak; és aztán visszavonultak a hegyekbe, és a vadonba és a titkos helyeikre, elrejtőzvé, hogy ne találjanak rájuk, és naponta növekedett a számuk, mivel voltak olyan elszakadók, akik elmentek hozzájuk.
- 26 És így idővel, igen, méghozzá nem is sok év múlva, egy rendkívül nagy rablóbanda lett belőlük; és felkutatták Gadianton összes titkos tervét; és így Gadianton rablók lettek.
- 27 Most íme, ezek a rablók hatalmas rombolást vittek véghez, igen, méghozzá nagy pusztítást Nefi népe között, és a lámániták népe között is.
- 28 És lón, hogy szükséges volt megállítani a pusztításnak ezt a munkáját; elküldtek tehát egy erős emberekből álló sereget a vadonba és a hegyekbe, hogy kutassák fel ezt a rablóbandát, és pusztítsák el őket.
- 29 De íme, lón, hogy ugyanabban az évben visszaűzték őket, méghozzá a saját földjeikre. Így végződött a bírák Nefi népe feletti uralmának nyolcvanadik éve.
- 30 És lón, hogy a nyolcvanegyedik év kezdetén ismét rátámadtak erre a rablóbandára, és sokakat elpusztítottak; és őket is nagy pusztítás látogatta meg.
- 31 És ismét arra kényszerültek, hogy a vadonból és a hegyekből visszatérjenek a saját földjeikre, mert olyan nagy számban voltak a hegyeket és a vadont ellepő rablók.
- 32 És lón, hogy így végződött ez az év. És a rablók egyre csak szaporodtak és erősödtek, olyannyira, hogy ellene szegültek a nefiták és a lámániták minden seregének; és emiatt szerte az egész vidéken nagy félelem szállta meg a népet.
- 33 Mert az ország sok részét meglátogatták, és ott nagy pusztítást végeztek; igen, sokakat megöltek, másokat pedig fogságba hurcoltak a vadonba, igen, különösképpen az asszonyokat és a gyermekeket.

And they did commit murder and plunder; and then they would retreat back into the mountains, and into the wilderness and secret places, hiding themselves that they could not be discovered, receiving daily an addition to their numbers, inasmuch as there were dissenters that went forth unto them.

And thus in time, yea, even in the space of not many years, they became an exceedingly great band of robbers; and they did search out all the secret plans of Gadianton; and thus they became robbers of Gadianton.

Now behold, these robbers did make great havoc, yea, even great destruction among the people of Nephi, and also among the people of the Lamanites.

And it came to pass that it was expedient that there should be a stop put to this work of destruction; therefore they sent an army of strong men into the wilderness and upon the mountains to search out this band of robbers, and to destroy them.

But behold, it came to pass that in that same year they were driven back even into their own lands. And thus ended the eightieth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And it came to pass in the commencement of the eighty and first year they did go forth again against this band of robbers, and did destroy many; and they were also visited with much destruction.

And they were again obliged to return out of the wilderness and out of the mountains unto their own lands, because of the exceeding greatness of the numbers of those robbers who infested the mountains and the wilderness.

And it came to pass that thus ended this year. And the robbers did still increase and wax strong, inasmuch that they did defy the whole armies of the Nephites, and also of the Lamanites; and they did cause great fear to come unto the people upon all the face of the land.

Yea, for they did visit many parts of the land, and did do great destruction unto them; yea, did kill many, and did carry away others captive into the wilderness, yea, and more especially their women and their children.

34 Most, ez a hatalmas baj, mely gonoszsága miatt érte a népet, ismét felserkentette őket az Úrra, Istenükre való emlékezésben.

35 És így végződött a bírák uralmának nyolcvanegyedik éve.

36 És a nyolcvankettedik évben ismét kezdtek megfélekezni az Úrról, Istenükről. És a nyolcvanharmaidik évben kezdtek méginkább megátalkodni a gonoszságban. És a nyolcvannegyedik évben sem tértek jó útra.

37 És lón, hogy a nyolcvanötödik évben még, még megátalkodottabbak lettek a gőgösségükben és a gonoszságukban; és így ismét kezdtek megérni a pusztulásra.

38 És így végződött a nyolcvanötödik év.

Now this great evil, which came unto the people because of their iniquity, did stir them up again in remembrance of the Lord their God.

And thus ended the eighty and first year of the reign of the judges.

And in the eighty and second year they began again to forget the Lord their God. And in the eighty and third year they began to wax strong in iniquity. And in the eighty and fourth year they did not mend their ways.

And it came to pass in the eighty and fifth year they did wax stronger and stronger in their pride, and in their wickedness; and thus they were ripening again for destruction.

And thus ended the eighty and fifth year.

Hélamán 12

- 1 És így láthatjuk, hogy milyen hamis, és milyen álhatatlan az emberek gyermekeinek szíve; igen, láthatjuk, hogy az Úr nagyszerű, végtelen jóságában megáldja és felvirágoztatja azokat, akik belé helyezik a bizalmukat.
- 2 Igen, és láthatjuk, hogy amint felvirágoztatja népét, igen, mezeik, nyájaik és csordáik megszorításával, és arany, és ezüst, és mindenféle értékes dolog tekintetében, minden fajtából és alkotásból; és megóvja az életüket, és kiszabadítja őket ellenségeik keze közül; meglágyítva ellenségeik szívét, hogy ne üzenjenek ellenük háborút. Igen, egyszerűen, amint minden ezen dolgokat megteszi népe jólétéért és boldogságáért; igen, akkor jön el az ideje annak, hogy megkeményítik a szívüket és elfeledkeznek az Úrról, Istenükről, és lábuk alá tapossák a Szentet – igen, és ez gondtalanságuk és rendkívül nagy jólétük miatt van.
- 3 És így látjuk, hogy ha az Úr nem fenýíti meg népét sok megpróbáltatással, igen, ha nem látogatja meg őket halállal és borzalommal, és éhséggel és mindenféle döghalállal, akkor nem emlékeznek rá.
- 4 Ó, mily balgák, és mily hiúk, és mily gonoszok és ördögiek az emberek gyermekei; mily gyorsan tesznek gonoszságot, és mily lassan tesznek jót; igen, mily gyorsan hallgatnak a gonosz szavaira, és helyezik szívüket a világ hiábavaló dolgaira!
- 5 Igen, mily gyorsan emelkednek fel a kevélységben; igen, mily gyorsan kérkednek és tesznek mindenféle gonoszságot; és mily lassan emlékeznek az Úrra, Istenükre, és hallgatnak tanácsaira, igen, mily lassan járnak a bölcsesség ösvényein!
- 6 Íme, nem vágnak rá, hogy az Úr, az ő Istenük, aki teremtette őket, ő irányítsa őket és uralkodjon felettük; az ő irántuk való nagy jósága és irgalma ellenére semmibe veszik a tanácsait, és nem akarják, hogy ő a vezetőjük legyen.
- 7 Ó, mily nagy az emberek gyermekeinek semmisége; igen, még a föld poránál is kevesebbek.
- 8 Mert íme, a föld pora kétfelé mozdul, kettéválík a mi nagy és örökkévaló Istenünk parancsára.

Helaman 12

And thus we can behold how false, and also the unsteadiness of the hearts of the children of men; yea, we can see that the Lord in his great infinite goodness doth bless and prosper those who put their trust in him.

Yea, and we may see at the very time when he doth prosper his people, yea, in the increase of their fields, their flocks and their herds, and in gold, and in silver, and in all manner of precious things of every kind and art; sparing their lives, and delivering them out of the hands of their enemies; softening the hearts of their enemies that they should not declare wars against them; yea, and in fine, doing all things for the welfare and happiness of his people; yea, then is the time that they do harden their hearts, and do forget the Lord their God, and do trample under their feet the Holy One—yea, and this because of their ease, and their exceedingly great prosperity.

And thus we see that except the Lord doth chasten his people with many afflictions, yea, except he doth visit them with death and with terror, and with famine and with all manner of pestilence, they will not remember him.

O how foolish, and how vain, and how evil, and devilish, and how quick to do iniquity, and how slow to do good, are the children of men; yea, how quick to hearken unto the words of the evil one, and to set their hearts upon the vain things of the world!

Yea, how quick to be lifted up in pride; yea, how quick to boast, and do all manner of that which is iniquity; and how slow are they to remember the Lord their God, and to give ear unto his counsels, yea, how slow to walk in wisdom's paths!

Behold, they do not desire that the Lord their God, who hath created them, should rule and reign over them; notwithstanding his great goodness and his mercy towards them, they do set at naught his counsels, and they will not that he should be their guide.

O how great is the nothingness of the children of men; yea, even they are less than the dust of the earth.

For behold, the dust of the earth moveth hither and thither, to the dividing asunder, at the command of our great and everlasting God.

9 Igen, íme, az ő szavára megremegnek és megrendülnek a dombok és a hegyek.

10 És szavának hatalma által összeomlanak és simává lesznek, igen, méghozzá olyanná, mint a völgy.

11 Igen, szavának hatalma által az egész föld megremeg;

12 Igen, szavának hatalma által rázkódnak meg alapjai, méghozzá egészen annak közepéig.

13 Igen, és ha ezt mondja a földnek: Mozdulj meg – akkor az megmozdul.

14 Igen, és ha azt mondja a földnek: Indulj el visszafelé, hogy sok órával hosszabb legyen a nap – akkor az megtörténik.

15 És így, szava szerint visszafelé indul el a föld, és úgy tűnik az embernek, hogy egy helyben áll a nap; igen, és íme, ez így történik; mert biztosan a föld az, ami mozog, és nem a nap.

16 És íme, ha még a nagy mélység vizeinek is azt mondja: Száradj ki – akkor az megtörténik.

17 Íme, ha azt mondja ennek a hegynek: Emelkedj fel, jöjj és omolj rá arra a városra, és temesd el – akkor íme, az megtörténik.

18 És íme, ha valaki kincset rejt a földbe, és az Úr azt mondja: Legyen átkozott, annak gonoszsága miatt, aki elrejtette – akkor íme, az átkozott lesz.

19 És ha az Úr azt mondja: Légy átkozott, hogy senki ne találjon meg téged, mostantól fogva mindörökre – akkor íme, senki nem kapja meg azt, attól fogva mindörökre.

20 És íme, ha az Úr azt mondja valakinek: Bűneid miatt mindörökre átkozott leszel – akkor az úgy lesz.

21 És ha az Úr azt mondja: Bűneid miatt ki leszel vágva a szíнем elől – akkor az Úr meghagyja, hogy ez így legyen.

22 És jaj annak, akinek ezt mondja, mert annak fogja ezt mondani, aki gonoszságot tesz, és nem lehet megszabadítani. Ezen okból hirdettetett tehát a bűnbánat, hogy meg lehessen szabadítani az embereket!

23 Áldottak tehát azok, akik bűnbánatot tartanak és hallgatnak az Úr, Istenük szavára; mert ők azok, akik megszabadulnak.

Yea, behold at his voice do the hills and the mountains tremble and quake.

And by the power of his voice they are broken up, and become smooth, yea, even like unto a valley.

Yea, by the power of his voice doth the whole earth shake;

Yea, by the power of his voice, do the foundations rock, even to the very center.

Yea, and if he say unto the earth—Move—it is moved.

Yea, if he say unto the earth—Thou shalt go back, that it lengthen out the day for many hours—it is done;

And thus, according to his word the earth goeth back, and it appeareth unto man that the sun standeth still; yea, and behold, this is so; for surely it is the earth that moveth and not the sun.

And behold, also, if he say unto the waters of the great deep—Be thou dried up—it is done.

Behold, if he say unto this mountain—Be thou raised up, and come over and fall upon that city, that it be buried up—behold it is done.

And behold, if a man hide up a treasure in the earth, and the Lord shall say—Let it be accursed, because of the iniquity of him who hath hid it up—behold, it shall be accursed.

And if the Lord shall say—Be thou accursed, that no man shall find thee from this time henceforth and forever—behold, no man getteth it henceforth and forever.

And behold, if the Lord shall say unto a man—Because of thine iniquities, thou shalt be accursed forever—it shall be done.

And if the Lord shall say—Because of thine iniquities thou shalt be cut off from my presence—he will cause that it shall be so.

And wo unto him to whom he shall say this, for it shall be unto him that will do iniquity, and he cannot be saved; therefore, for this cause, that men might be saved, hath repentance been declared.

Therefore, blessed are they who will repent and hearken unto the voice of the Lord their God; for these are they that shall be saved.

24 És adja Isten, az ő teljességében, hogy bűnbánatra és jó cselekedetekre lehessen vezetni az embereket, hogy cselekedeteik szerint kegyelemért kegyelmet kapjanak.

25 És én szeretném, ha minden embert meg lehetne szabadítani. De azt olvassuk, hogy lesznek néhányan az utolsó napon, akik ki lesznek űzve; igen, akik ki lesznek zárva az Úr színe elől.

26 Igen, akik a végtelen nyomorúság állapotának lesznek kiszolgáltatva, betöltvén a szavakat, melyek azt mondják: Akik jót tettek, azoknak örökké tartó élete lesz; és akik gonoszt tettek, azoknak örökké tartó kárhozatban lesz részük. És ez így van. Ámen.

And may God grant, in his great fulness, that men might be brought unto repentance and good works, that they might be restored unto grace for grace, according to their works.

And I would that all men might be saved. But we read that in the great and last day there are some who shall be cast out, yea, who shall be cast off from the presence of the Lord;

Yea, who shall be consigned to a state of endless misery, fulfilling the words which say: They that have done good shall have everlasting life; and they that have done evil shall have everlasting damnation. And thus it is. Amen.

Hélamán 13

- 1 És most lőn, hogy a nyolcvanhatodik évben a nefiták még mindig gonoszságban, igen, nagy gonoszságban éltek, míg a lámániták azon voltak, hogy szigorúan betartsák Isten parancsolatait, Mózes törvénye szerint.
- 2 És lőn, hogy ebben az évben volt egy bizonyos Sámuel, egy lámánita, aki eljött Zarahemla földjére, és prédikálni kezdett a népnek. És lőn, hogy sok napon át prédikált bűnbánatot a népnek, és azok kiűzték őt, és már azon volt, hogy visszatér a saját földjére.
- 3 De íme, szólt hozzá az Úr hangja, hogy térjen ismét vissza, és prédikálja a népnek mindazt, amit a szívébe ültet.
- 4 És lőn, hogy azok nem akarták megengedni neki, hogy bemenjen a városba; elment tehát és felmászott annak falára, kinyújtotta a karját és hangos szóval kiáltott, és megjövendölte a népnek mindazt, amit az Úr a szívébe ültetett.
- 5 És ezt mondta nekik: Íme, én, Sámuel, egy lámánita, mondom el nektek az Úr szavait, melyeket a szívembe ültetett; és íme, szívembe ültette, hogy mondjam meg ennek a népnek, hogy az igazság kardja ott függ ezen nép felett; és négyszáz év sem múlik el úgy, hogy az igazság kardja le ne süjtson erre a népre.
- 6 Igen, nagy pusztulás vár erre a népre, és biztos, hogy utoléri ezt a népet, és semmi más nem képes megmenteni ezt a népet, csakis a bűnbánat és az Úr, Jézus Krisztusba vetett hit, aki biztosan el fog jönni a világra, és sok dolgot elszenved majd, és meg fogják ölni a népéért.
- 7 És íme, az Úrnak egy angyala jelentette ki ezt nekem, és örvendetes híreket hozott a lelkemnek. És íme, azért küldettem hozzátok, hogy nektek is kijelentsem ezt, hogy hozzátok is elérhessenek az örvendetes hírek; de íme, ti nem akartatok befogadni engem.

Helaman 13

- And now it came to pass in the eighty and sixth year, the Nephites did still remain in wickedness, yea, in great wickedness, while the Lamanites did observe strictly to keep the commandments of God, according to the law of Moses.
- And it came to pass that in this year there was one Samuel, a Lamanite, came into the land of Zarahemla, and began to preach unto the people. And it came to pass that he did preach, many days, repentance unto the people, and they did cast him out, and he was about to return to his own land.
- But behold, the voice of the Lord came unto him, that he should return again, and prophesy unto the people whatsoever things should come into his heart.
- And it came to pass that they would not suffer that he should enter into the city; therefore he went and got upon the wall thereof, and stretched forth his hand and cried with a loud voice, and prophesied unto the people whatsoever things the Lord put into his heart.
- And he said unto them: Behold, I, Samuel, a Lamanite, do speak the words of the Lord which he doth put into my heart; and behold he hath put it into my heart to say unto this people that the sword of justice hangeth over this people; and four hundred years pass not away save the sword of justice falleth upon this people.
- Yea, heavy destruction awaiteth this people, and it surely cometh unto this people, and nothing can save this people save it be repentance and faith on the Lord Jesus Christ, who surely shall come into the world, and shall suffer many things and shall be slain for his people.
- And behold, an angel of the Lord hath declared it unto me, and he did bring glad tidings to my soul. And behold, I was sent unto you to declare it unto you also, that ye might have glad tidings; but behold ye would not receive me.

- 8 Azt mondja tehát az Úr: A nefita nép keménysí-
vősége miatt, ha nem tartanak bűnbánatot, el fogom
venni tőlük az ígémet, és visszavonom tőlük a
Lelkemet, és nem fogom többé eltérni őket, és elle-
nük fordítom testvéreik szívét.
- 9 És még négyszáz év sem telik el, mielőtt megha-
gyom, hogy sújtsanak le rájuk; igen, karddal és éh-
séggel, és döghalállal fogom meglátogatni őket.
- 10 Igen, ádáz haragomban fogom meglátogatni őket,
és lesznek olyanok, – ellenségeitek negyedik nemze-
dékéből – akik tanúi lesznek a ti teljes pusztításotok-
nak; és ez biztosan be fog következni, ha nem tarto-
tok bűnbánatot, mondja az Úr; és a negyedik nemze-
dékéből valók okozzák majd a pusztulásotokat!
- 11 De ha bűnbánatot tartotok és visszatértek az
Úrhoz, Istenetekhez, akkor elfordítom haragomat,
mondja az Úr; igen, azt mondja az Úr, hogy áldottak
azok, akik bűnbánatot tartanak és felém fordulnak,
de jaj azoknak, akik nem tartanak bűnbánatot!
- 12 Igen, jaj Zarahemla ezen nagy városának; mert
íme, az igazlelkűek miatt van az, hogy megmenekül;
igen, jaj ennek a nagy városnak, mert úgy látom,
mondja az Úr, hogy sokan vannak azok, igen, még-
hózzá ezen nagy város többsége, akik meg fogják ke-
ményíteni ellenem a szívüket, mondja az Úr.
- 13 De áldottak azok, akik bűnbánatot tartanak, mert
őket megkímélem. De íme, ha nem lennének igazak
ebben a nagy városban, akkor íme, tüzet küldenék le
a mennyből és elpusztítanám.
- 14 De íme, az igazak kedvéért van az, hogy megkímé-
lem. De íme, eljön az idő, mondja az Úr, hogy ami-
kor kiűzitek magatok közül az igazakat, akkor értek
meg a pusztulásra; igen, jaj ennek a nagy városnak, a
benne lévő gonoszság és utálatosságok miatt.
- 15 Igen, és jaj Gedeon városának, a benne lévő go-
noszság és utálatosságok miatt.
- 16 Igen, és jaj mindazon városoknak, melyek a kör-
nyező vidékeken vannak, melyeket a nefiták birto-
kolnak; a bennük lévő gonoszság és utálatosságok
miatt.

Therefore, thus saith the Lord: Because of the
hardness of the hearts of the people of the Nephites,
except they repent I will take away my word from
them, and I will withdraw my Spirit from them, and
I will suffer them no longer, and I will turn the hearts
of their brethren against them.

And four hundred years shall not pass away be-
fore I will cause that they shall be smitten; yea, I will
visit them with the sword and with famine and with
pestilence.

Yea, I will visit them in my fierce anger, and there
shall be those of the fourth generation who shall live,
of your enemies, to behold your utter destruction;
and this shall surely come except ye repent, saith the
Lord; and those of the fourth generation shall visit
your destruction.

But if ye will repent and return unto the Lord your
God I will turn away mine anger, saith the Lord; yea,
thus saith the Lord, blessed are they who will repent
and turn unto me, but wo unto him that repenteth
not.

Yea, wo unto this great city of Zarahemla; for be-
hold, it is because of those who are righteous that it
is saved; yea, wo unto this great city, for I perceive,
saith the Lord, that there are many, yea, even the
more part of this great city, that will harden their
hearts against me, saith the Lord.

But blessed are they who will repent, for them will
I spare. But behold, if it were not for the righteous
who are in this great city, behold, I would cause that
fire should come down out of heaven and destroy it.

But behold, it is for the righteous' sake that it is
spared. But behold, the time cometh, saith the Lord,
that when ye shall cast out the righteous from among
you, then shall ye be ripe for destruction; yea, wo be
unto this great city, because of the wickedness and
abominations which are in her.

Yea, and wo be unto the city of Gideon, for the
wickedness and abominations which are in her.

Yea, and wo be unto all the cities which are in the
land round about, which are possessed by the
Nephites, because of the wickedness and abomina-
tions which are in them.

- 17 És íme, átok sújtja majd ezt a földet, mondja a Seregek Ura, az országban lévő nép miatt, igen, gonoszságuk és utálatosságaik miatt.
- 18 És léssen, mondja a Seregek Ura, igen, a mi nagy és igaz Istenünk, hogy ha valaki a földbe rejti kincseit, akkor az országon lévő nagy átok miatt többé nem találja meg őket, az igazlelkű ember kivételével, aki az Úrnak rejti el kincsét.
- 19 Mert én azt akarom, mondja az Úr, hogy kincseiket nekem rejtsek el; és átkozott az, aki nem nekem rejti el kincseit; mert senki nem rejti el nekem kincseit, csak az igazlelkű; és aki nem nekem rejti el kincseit, átkozott az, és a kincs is, és az országot sújtó átok miatt senki sem tudja majd visszaszerezni azokat.
- 20 És el fog jönni az a nap, amikor elrejtik a kincseiket, mert a kincseikre helyezték a szívüket; és mivel a kincseikre helyezték a szívüket, és elrejtik a kincseiket, amikor menekülniük kell az ellenségeik elől; átkozottak ők, és a kincseik is, mivel nem nekem rejtették el azokat, és azon a napon le fognak sújtani rájuk, mondja az Úr.
- 21 Lássátok, lakói ennek a nagy városnak, és hallgassatok a szavaimra; igen, hallgassatok az Úr által elmondott szavakra; mert íme, azt mondja, hogy átkozottak vagytok, a kincseitek miatt, és a kincseitek is átkozottak, mert rájuk helyeztetek a szíveteket, és nem hallgattatok annak szavaira, akitől kaptátok őket.
- 22 Nem emlékeztek az Úrra, Istenetekre, azon dolgok tekintetében, melyekkel megáldott benneteket, hanem inkább mindig a kincseitekre emlékeztek, mintsem arra, hogy köszönetet mondjatok értük az Úrnak, Isteneteknek. Igen, nem az Úr felé fordul a szívetek, hanem nagy kevélység dagasztja azt, még hozzá dicsekvést, és a nagy felfuvalkodottságot, irigységet, viszálykodásokat és rosszindulatot, üldözéseket és gyilkosságokat, és mindenféle gonoszságokat eredményezve.
- 23 Mert ezért küldött az Úristen átkot erre a földre, és a kincseitekre is, és ez gonoszságaitok miatt van.

And behold, a curse shall come upon the land, saith the Lord of Hosts, because of the people's sake who are upon the land, yea, because of their wickedness and their abominations.

And it shall come to pass, saith the Lord of Hosts, yea, our great and true God, that whoso shall hide up treasures in the earth shall find them again no more, because of the great curse of the land, save he be a righteous man and shall hide it up unto the Lord.

For I will, saith the Lord, that they shall hide up their treasures unto me; and cursed be they who hide not up their treasures unto me; for none hideth up their treasures unto me save it be the righteous; and he that hideth not up his treasures unto me, cursed is he, and also the treasure, and none shall redeem it because of the curse of the land.

And the day shall come that they shall hide up their treasures, because they have set their hearts upon riches; and because they have set their hearts upon their riches, and will hide up their treasures when they shall flee before their enemies; because they will not hide them up unto me, cursed be they and also their treasures; and in that day shall they be smitten, saith the Lord.

Behold ye, the people of this great city, and hearken unto my words; yea, hearken unto the words which the Lord saith; for behold, he saith that ye are cursed because of your riches, and also are your riches cursed because ye have set your hearts upon them, and have not hearkened unto the words of him who gave them unto you.

Ye do not remember the Lord your God in the things with which he hath blessed you, but ye do always remember your riches, not to thank the Lord your God for them; yea, your hearts are not drawn out unto the Lord, but they do swell with great pride, unto boasting, and unto great swelling, envyings, strifes, malice, persecutions, and murders, and all manner of iniquities.

For this cause hath the Lord God caused that a curse should come upon the land, and also upon your riches, and this because of your iniquities.

- 24 Igen, jaj ennek a népnek, ezen idő miatt, mely elérkezett, hogy kutasztjátok a prófétákat és kigúnyoljátok őket, és köveket vettek rájuk, és megöliket őket, és mindenféle gonoszságot műveltek velük, éppen úgy, ahogy azt a régiek tették.
- 25 És most, amikor beszéltek, azt mondjátok: Ha régi atyáink napjaiban lettek volna a mi napjaink, akkor nem öltük volna meg a prófétákat; akkor nem köveztük volna meg és űztük volna ki őket.
- 26 Íme, ti rosszabbak vagytok, mint ők; mert ahogy él az Úr, úgy ha egy próféta jön közétek, és az Úr szavát hirdeti nektek, mellyel bizonyosságot tesz a bűneitekről és gonoszságaitokról, ti dühöseket vagytok rá, és kiűzitek őt, és mindenféle úton-módon az elpusztítására törekedtek. Igen, azt mondjátok, hogy hamis próféta, és hogy bűnös, és hogy az ördögtől való, mivel bizonyosságot tesz arról, hogy gonoszak cselekedteitek.
- 27 De íme, ha eljön közétek egy ember és azt mondja: Tegyétek azt, és nincs abban gonoszság; tegyétek azt, és nem fogtok szenvedni; igen, azt mondja: Járjatok saját szívetek kevélysége után; igen, járjatok szemetek kevélysége után, és tegyétek meg azt, amire a szívetek vágyik – és ha közétek jön egy ember, és ezt mondja, akkor befogadjátok őt és azt mondjátok rá, hogy próféta.
- 28 Igen, azt felmagasztaljátok, és adtok neki javaitokból; adtok neki aranyotokból és ezüstötökből, és drága ruhákba öltöztetitek; és mivel hízelgő szavakkal szól hozzátok, és azt mondja, hogy minden rendben van, semmi hibát nem találtok benne.
- 29 Ó, ti gonosz és elfajult nemzedék; te makacs és merevnyakú nép, mit gondoltok, meddig fog az Úr tűrni benneteket? Igen, meddig hagyjátok, hogy ostoba és vak vezetők vezessenek benneteket? Igen, meddig válasszátok a gonoszságot a világosság helyett?
- 30 Igen, íme, felgerjedt ellenetek az Úr haragja; íme, gonoszságotok miatt megátkozta ezt a földet.
- 31 És íme, eljön az idő, amikor megátkozza a kincseiteket, úgyhogy azok csúszósakká lesznek, és nem tudjátok kézben tartani őket; és szegénységetek napjaiban nem tudjátok megtartani őket.

Yea, wo unto this people, because of this time which has arrived, that ye do cast out the prophets, and do mock them, and cast stones at them, and do slay them, and do all manner of iniquity unto them, even as they did of old time.

And now when ye talk, ye say: If our days had been in the days of our fathers of old, we would not have slain the prophets; we would not have stoned them, and cast them out.

Behold ye are worse than they; for as the Lord liveth, if a prophet come among you and declareth unto you the word of the Lord, which testifieth of your sins and iniquities, ye are angry with him, and cast him out and seek all manner of ways to destroy him; yea, you will say that he is a false prophet, and that he is a sinner, and of the devil, because he testifieth that your deeds are evil.

But behold, if a man shall come among you and shall say: Do this, and there is no iniquity; do that and ye shall not suffer; yea, he will say: Walk after the pride of your own hearts; yea, walk after the pride of your eyes, and do whatsoever your heart desireth—and if a man shall come among you and say this, ye will receive him, and say that he is a prophet.

Yea, ye will lift him up, and ye will give unto him of your substance; ye will give unto him of your gold, and of your silver, and ye will clothe him with costly apparel; and because he speaketh flattering words unto you, and he saith that all is well, then ye will not find fault with him.

O ye wicked and ye perverse generation; ye hardened and ye stiffnecked people, how long will ye suppose that the Lord will suffer you? Yea, how long will ye suffer yourselves to be led by foolish and blind guides? Yea, how long will ye choose darkness rather than light?

Yea, behold, the anger of the Lord is already kindled against you; behold, he hath cursed the land because of your iniquity.

And behold, the time cometh that he curseth your riches, that they become slippery, that ye cannot hold them; and in the days of your poverty ye cannot retain them.

32 És szegénységetek napjaiban fohászokdni fogtok az Úrhoz; és hiába fohászkodtok majd, mert addigra utolér benneteket a pusztulásotok, és biztossá válik a pusztulásotok; és akkor sírni és siránkozni fogtok azon a napon, mondja a Seregek Ura. És akkor gyászolni fogtok, és azt mondjátok:

33 Ó, bárcsak bűnbánatot tartottam volna, és nem öltem volna meg, és nem köveztem volna meg és nem úztem volna ki a prófétákat. Igen, ezt fogjátok mondani azon a napon: Ó, bárcsak emlékeztünk volna az Úrra, a mi Istenünkre azon a napon, amikor megadta nekünk a kincseinket, és akkor nem váltak volna csúsósakká, hogy elveszítsük azokat; mert íme, kincseink itthagytak minket.

34 Íme, leteszünk ide egy szerszámot, és másnapra eltűnik; és íme, a kardjaink azon a napon vétetnek el tőlünk, amikor harcra készülve keressük őket.

35 Igen, elrejtettük kincseinket, de az országon levő átok miatt kicsúsztak kezeink közül.

36 Ó, bárcsak bűnbánatot tartottunk volna azon a napon, amikor eljutott hozzánk az Úr szava; mert íme, átkozott az ország, és minden csúsóssá válik, és nem tudjuk kézben tartani őket.

37 Íme, démonokkal vagyunk körülvéve, igen, annak az angyalai kerítették be minket, aki lelkünk elpusztítására törekszik. Íme, nagyok a mi gonoszságaink. Ó, Urunk, nem tudnád elfordítani tőlünk a haragodat? És ilyen lesz beszédeitek azokban a napokban.

38 De íme, próbatételek napjai elmúltak; addig halogattátok szabadulásotok napját, míg örökre késő lett, és biztossá vált a pusztulásotok; igen, életek minden napján arra törekedtetek, amit nem tudtatok megszerezni; és gonosz cselekedetekben kerestétek a boldogságot, mely ellentétben áll azon igazlelkűség természetével, mellyel a mi nagyszerű és Örökkévaló Főnk rendelkezik.

39 Ó, ti lakói ennek az országnak, bár meghallanátok szavaimat! És imádkozom, hogy elforduljon tőletek az Úr haragja, és hogy bűnbánatot tartsatok és meg szabaduljatok.

And in the days of your poverty ye shall cry unto the Lord; and in vain shall ye cry, for your desolation is already come upon you, and your destruction is made sure; and then shall ye weep and howl in that day, saith the Lord of Hosts. And then shall ye lament, and say:

O that I had repented, and had not killed the prophets, and stoned them, and cast them out. Yea, in that day ye shall say: O that we had remembered the Lord our God in the day that he gave us our riches, and then they would not have become slippery that we should lose them; for behold, our riches are gone from us.

Behold, we lay a tool here and on the morrow it is gone; and behold, our swords are taken from us in the day we have sought them for battle.

Yea, we have hid up our treasures and they have slipped away from us, because of the curse of the land.

O that we had repented in the day that the word of the Lord came unto us; for behold the land is cursed, and all things are become slippery, and we cannot hold them.

Behold, we are surrounded by demons, yea, we are encircled about by the angels of him who hath sought to destroy our souls. Behold, our iniquities are great. O Lord, canst thou not turn away thine anger from us? And this shall be your language in those days.

But behold, your days of probation are past; ye have procrastinated the day of your salvation until it is everlastingly too late, and your destruction is made sure; yea, for ye have sought all the days of your lives for that which ye could not obtain; and ye have sought for happiness in doing iniquity, which thing is contrary to the nature of that righteousness which is in our great and Eternal Head.

O ye people of the land, that ye would hear my words! And I pray that the anger of the Lord be turned away from you, and that ye would repent and be saved.

Hélamán 14

- 1 És most lőn, hogy a lámánita Sámuel még nagyon sok dolgot profétált nekik, melyet nem lehet leírni.
- 2 És íme, azt mondta nekik: Íme, adok nektek egy jelet; mert még öt év jön el, és íme, akkor eljön Isten Fia, hogy megváltsa mindazokat, akik hisznek az ő nevében.
- 3 És íme, ezt adom nektek jelként az eljövetelekör; mert íme, hatalmas fények lesznek az égen, olyannyira, hogy az eljövele előtti éjszakán nem lesz sötétség; olyannyira, hogy úgy tűnik majd az embereknek, mintha nappal lenne.
- 4 Olyan lesz tehát egy nap és egy éjszaka, és még egy nap, mintha egy nap lenne, és nem lett volna éjszaka; és ez jel lesz számotokra; mert tudósítások lesz a nap felkeléséről és lenyugvásáról is; biztosan tudni fogjátok tehát, hogy két nap és egy éjszaka lesz az. Mindazonáltal az éjszaka nem fog besötétedni; és ez lesz a születése előtti éjszaka.
- 5 És íme, új csillag születik, olyan, amelyet még soha nem láttatok; és ez is jel lesz számotokra.
- 6 És íme, ez nem minden, sok jel és csoda lesz az égen.
- 7 És lesz, hogy mindannyian meglepődtek és csodálkozni fogtok, olyannyira, hogy a földre rogytok.
- 8 És lesz, hogy aki hisz Isten Fiában, annak örök-ké tartó élete lesz.
- 9 És íme, ezt parancsolta meg nekem az Úr az ő angyala által, hogy jöjjetek és mondjam el nektek ezt a dolgot; igen, megparancsolta nekem, hogy jövendöljem meg nektek ezeket a dolgokat; igen, azt mondta nekem – Kiáltás ehhez a néphez: Tartsatok bűnbánatot és készítsétek az Úr útját!
- 10 És most, mivel lámánita vagyok, és elmondtam nektek azokat a szavakat, melyeket az Úr megparancsolt nekem, és mivel ez keményen szólt ellenetek, dühöseketek vagytok rám és az elpusztításomra törekedtetek, és kitesztottatok engem magatok közül.

Helaman 14

And now it came to pass that Samuel, the Lamanite, did prophesy a great many more things which cannot be written.

And behold, he said unto them: Behold, I give unto you a sign; for five years more cometh, and behold, then cometh the Son of God to redeem all those who shall believe on his name.

And behold, this will I give unto you for a sign at the time of his coming; for behold, there shall be great lights in heaven, insomuch that in the night before he cometh there shall be no darkness, insomuch that it shall appear unto man as if it was day.

Therefore, there shall be one day and a night and a day, as if it were one day and there were no night; and this shall be unto you for a sign; for ye shall know of the rising of the sun and also of its setting; therefore they shall know of a surety that there shall be two days and a night; nevertheless the night shall not be darkened; and it shall be the night before he is born.

And behold, there shall a new star arise, such an one as ye never have beheld; and this also shall be a sign unto you.

And behold this is not all, there shall be many signs and wonders in heaven.

And it shall come to pass that ye shall all be amazed, and wonder, insomuch that ye shall fall to the earth.

And it shall come to pass that whosoever shall believe on the Son of God, the same shall have everlasting life.

And behold, thus hath the Lord commanded me, by his angel, that I should come and tell this thing unto you; yea, he hath commanded that I should prophesy these things unto you; yea, he hath said unto me: Cry unto this people, repent and prepare the way of the Lord.

And now, because I am a Lamanite, and have spoken unto you the words which the Lord hath commanded me, and because it was hard against you, ye are angry with me and do seek to destroy me, and have cast me out from among you.

- 11 És hallani fogjátok a szavaimat, mert evégre jöttem fel a város falaira, hogy meghallhassátok és megismerjétek Isten ítéleteit, melyek a gonoszságaitok miatt várnak rátok, és azért is, hogy megismerhessétek a bűnbánat feltételeit.
- 12 És azért is, hogy tudjatok Jézus Krisztusnak, Isten Fiának az eljöveteléről, aki az ég és a föld Atyja, minden dolog Teremtője a kezdettől fogva; és azért is, hogy megismerhessétek eljövetelének jeleit, és így hihessetek az ő nevében.
- 13 És ha hisztek az ő nevében, akkor minden bűnötököt meg fogjátok bánni, hogy ily módon bocsánatot nyerhessetek rájuk az ő érdemei által.
- 14 És íme, ismét adok nektek egy jelet, igen, halálának jelét.
- 15 Mert íme, neki biztosan meg kell halnia, hogy megvalósulhasson a szabadítás; igen, ez megköveteltetik tőle, és szükségessé válik, hogy meghaljon, hogy létrehozza a halottak feltámadását, és ezáltal az Úr színe elé lehessen vinni az embereket.
- 16 Igen, íme, ez a halál valósítja meg a feltámadást, és váltja meg az egész emberiséget az első haláltól – ettől a lelki haláltól; mert Ádám bukása által az egész emberiség ki lett vágva az Úr színe elől, és az időleges és a lelki dolgok tekintetében is halottnak tekinthető.
- 17 De íme, Krisztus feltámadása megváltja az emberiséget, igen, méghozzá az egész emberiséget, és visszaviszi őket az Úr színe elé.
- 18 Igen, megvalósítja a bűnbánat feltételét, hogy aki bűnbánatot tart, az nem lesz kivágva és tűzre vetve; de aki nem tart bűnbánatot, az kivágatik és tűzre vetetik; és akkor éri őket utol újra egy lelki halál, igen, egy második halál, mert ismét kivágatnak, ami az igazlelkűséghez tartozó dolgokat illeti.
- 19 Tartsatok hát bűnbánatot, tartsatok bűnbánatot, különben ezen dolgokat tudva és nem cselekedve, kiteszitek magatokat annak, hogy kárhoztatás alá kerüljétek, és belebuktok ebbe a második halálba.

And ye shall hear my words, for, for this intent have I come up upon the walls of this city, that ye might hear and know of the judgments of God which do await you because of your iniquities, and also that ye might know the conditions of repentance;

And also that ye might know of the coming of Jesus Christ, the Son of God, the Father of heaven and of earth, the Creator of all things from the beginning; and that ye might know of the signs of his coming, to the intent that ye might believe on his name.

And if ye believe on his name ye will repent of all your sins, that thereby ye may have a remission of them through his merits.

And behold, again, another sign I give unto you, yea, a sign of his death.

For behold, he surely must die that salvation may come; yea, it behooveth him and becometh expedient that he dieth, to bring to pass the resurrection of the dead, that thereby men may be brought into the presence of the Lord.

Yea, behold, this death bringeth to pass the resurrection, and redeemeth all mankind from the first death—that spiritual death; for all mankind, by the fall of Adam being cut off from the presence of the Lord, are considered as dead, both as to things temporal and to things spiritual.

But behold, the resurrection of Christ redeemeth mankind, yea, even all mankind, and bringeth them back into the presence of the Lord.

Yea, and it bringeth to pass the condition of repentance, that whosoever repenteth the same is not hewn down and cast into the fire; but whosoever repenteth not is hewn down and cast into the fire; and there cometh upon them again a spiritual death, yea, a second death, for they are cut off again as to things pertaining to righteousness.

Therefore repent ye, repent ye, lest by knowing these things and not doing them ye shall suffer yourselves to come under condemnation, and ye are brought down unto this second death.

- 20 De íme, egy másik jelet említettem nektek, a halálának jelét. Íme, azon a napon, amikor elszenvedi a halált, elsötétül a nap, valamint a hold és a csillagok, és nem lesz hajlandó nektek adni a világosságát; és ennek a földnek a színén nem lesz világosság, attól az időtől fogva, hogy elszenvedi a halált – három napig – addig, amíg ismét fel nem támad a halálból.
- 21 Igen, amikor kiadja lelkét, akkor sok órán keresztül mennydörgések és villámlások lesznek, és rázkódní és remegni fog a föld; és a sziklák, melyek ezen föld színén vannak, a föld felett és alatt is, melyek, mint tudjátok, most szilárdak, vagyis a legnagyobb részük egy szilárd tömeg, meghasadnak;
- 22 Igen, kettéhasadnak, és ezt követően meghasadozva és szétrepedezve, és darabokra törve találhatók majd az egész föld színén, igen, a föld felett és alatt is.
- 23 És íme, nagy viharok lesznek, és sok olyan hegy lesz, amely alatt fekvő helyé tétetik, mint egy völgy, és lesz sok olyan hely, melyet most völgynek neveznek, és ezek hegyek lesznek, melyek nagyon magasak.
- 24 És sok országút felhasad, és sok város kihalt lesz.
- 25 És sok sír megnyílik, és sok halottját kiadja; és sok szent sokaknak megjelenik.
- 26 És íme, ily módon szólt hozzám az angyal; mert azt mondta nekem, hogy sok órán keresztül mennydörgés és villámlás lesz.
- 27 És azt mondta nekem, hogy míg tart a mennydörgés és a villámlás, és a vihar, hogy három napig lesznek így ezek a dolgok, és sötétség takarja az egész föld színét.
- 28 És az angyal azt mondta nekem, hogy sokan még ennél nagyobb dolgokat is fognak látni, és pedig azért, hogy elhihessék, hogy ezek a jelek és ezek a csodák avégre történnek ennek a földnek a színén, hogy ne legyen ok a hitetlenségre az emberek gyermekei között –

But behold, as I said unto you concerning another sign, a sign of his death, behold, in that day that he shall suffer death the sun shall be darkened and refuse to give his light unto you; and also the moon and the stars; and there shall be no light upon the face of this land, even from the time that he shall suffer death, for the space of three days, to the time that he shall rise again from the dead.

Yea, at the time that he shall yield up the ghost there shall be thunderings and lightnings for the space of many hours, and the earth shall shake and tremble; and the rocks which are upon the face of this earth, which are both above the earth and beneath, which ye know at this time are solid, or the more part of it is one solid mass, shall be broken up;

Yea, they shall be rent in twain, and shall ever after be found in seams and in cracks, and in broken fragments upon the face of the whole earth, yea, both above the earth and beneath.

And behold, there shall be great tempests, and there shall be many mountains laid low, like unto a valley, and there shall be many places which are now called valleys which shall become mountains, whose height is great.

And many highways shall be broken up, and many cities shall become desolate.

And many graves shall be opened, and shall yield up many of their dead; and many saints shall appear unto many.

And behold, thus hath the angel spoken unto me; for he said unto me that there should be thunderings and lightnings for the space of many hours.

And he said unto me that while the thunder and the lightning lasted, and the tempest, that these things should be, and that darkness should cover the face of the whole earth for the space of three days.

And the angel said unto me that many shall see greater things than these, to the intent that they might believe that these signs and these wonders should come to pass upon all the face of this land, to the intent that there should be no cause for unbelief among the children of men—

29 És ez azért lesz, hogy aki hisz, az megszabadul-
hasson, és hogy aki nem hisz, azt igazlelkű ítélet ér-
hesse utol; valamint azért, hogy ha kárhoztatják
őket, akkor ők vonják magukra saját kárhoztatásu-
kat.

30 És most, emlékezzetek rá, emlékezzetek rá, testvé-
reim, hogy aki elvész, az maga miatt vész el; és aki
gonoszságot tesz, az magának cselekszi azt; mert
íme, szabadok vagytok; meg van engedve nektek,
hogy magatok cselekedjete; mert íme, Isten tudást
adott nektek, és szabaddá tett benneteket.

31 Megadta nektek, hogy különbséget tehettek jó
és gonosz között, és megadta nektek, hogy választ-
hassátok az életet vagy a halált; és tehettek jót, és
visszaállíthatnak benneteket ahhoz, ami jó, vagyis
visszaadhatják nektek azt, ami jó; vagy tehettek go-
noszságot, és visszaadhatják nektek azt, ami rossz.

And this to the intent that whosoever will believe
might be saved, and that whosoever will not believe,
a righteous judgment might come upon them; and
also if they are condemned they bring upon them-
selves their own condemnation.

And now remember, remember, my brethren, that
whosoever perisheth, perisheth unto himself; and
whosoever doeth iniquity, doeth it unto himself; for
behold, ye are free; ye are permitted to act for your-
selves; for behold, God hath given unto you a knowl-
edge and he hath made you free.

He hath given unto you that ye might know good
from evil, and he hath given unto you that ye might
choose life or death; and ye can do good and be re-
stored unto that which is good, or have that which is
good restored unto you; or ye can do evil, and have
that which is evil restored unto you.

Hélamán 15

- 1 És most, szeretett testvéreim, íme, kijelentem nektek, hogy ha nem tartotok bűnbánatot, akkor házaitek pusztán hagyatnak néktek.
- 2 Igen, ha nem tartotok bűnbánatot, akkor nagy oka lesz gyászolni asszonyaitoknak azon a napon, amikor szoptatnak; mert menekülni próbáltok majd, és nem lesz menedéket adó hely; igen, és jaj azoknak, akik gyermeket várnak, mert nehéz lesz terhük és nem tudnak elmenekülni; letapossák hát őket, és ott hagyják, hogy elpusztuljanak.
- 3 Igen, jaj ennek a népnek, amelyet Nefi népének hívnak, ha nem tartanak bűnbánatot, amikor mind ezeket a jeleket és csodákat meglátják, melyeket megmutatnak nekik; mert íme, az Úr választott népe voltak; igen, ő szerette Nefi népét, és meg is fenyítette őket; igen, gonoszságuk napjaiban megfenyítette őket, mert szereti őket.
- 4 De íme, testvéreim, a lámánitákat gyűlölte, mivel szüntelenül gonoszak voltak a cselekedeteik, és ez atyáik hagyományainak gonoszsága miatt volt. De íme, a nefiták prédikálása folytán jutott el hozzájuk a szabadulás; és evégre hosszabbította meg napjaikat az Úr.
- 5 És szeretném, ha észrevennétek, hogy a nagyobb részük a kötelessége útján jár, és körültekintően jár Isten előtt, és azon vannak, hogy Mózes törvénye szerint betartsák a parancsolatait, és rendelkezéseit és ítéleteit.
- 6 Igen, azt mondom nektek, hogy legnagyobb részük ezt teszi, és fáradhatatlan szorgalommal törekednek arra, hogy testvéreik maradékát elvezessék az igazság ismeretéhez; sokan vannak tehát, akik naponta növelik a számukat.
- 7 És íme, ti magatok is tudjátok, hiszen tanúi voltatok, hogy akit elvezettek közülük az igazság ismeretéhez, és ahhoz, hogy tudjanak atyáik gonosz és utálatos hagyományairól, azok eljutottak oda, hogy higgyenek a szent írásokban, igen, a szent próféták próféciaiban, melyek le vannak írva, és amelyek elvezetik őket az Úrba vetett hithez, valamint a bűnbánathoz, mely hit és bűnbánat szívbeli változást eredményez bennük –

Helaman 15

And now, my beloved brethren, behold, I declare unto you that except ye shall repent your houses shall be left unto you desolate.

Yea, except ye repent, your women shall have great cause to mourn in the day that they shall give suck; for ye shall attempt to flee and there shall be no place for refuge; yea, and wo unto them which are with child, for they shall be heavy and cannot flee; therefore, they shall be trodden down and shall be left to perish.

Yea, wo unto this people who are called the people of Nephi except they shall repent, when they shall see all these signs and wonders which shall be showed unto them; for behold, they have been a chosen people of the Lord; yea, the people of Nephi hath he loved, and also hath he chastened them; yea, in the days of their iniquities hath he chastened them because he loveth them.

But behold my brethren, the Lamanites hath he hated because their deeds have been evil continually, and this because of the iniquity of the tradition of their fathers. But behold, salvation hath come unto them through the preaching of the Nephites; and for this intent hath the Lord prolonged their days.

And I would that ye should behold that the more part of them are in the path of their duty, and they do walk circumspectly before God, and they do observe to keep his commandments and his statutes and his judgments according to the law of Moses.

Yea, I say unto you, that the more part of them are doing this, and they are striving with unwearied diligence that they may bring the remainder of their brethren to the knowledge of the truth; therefore there are many who do add to their numbers daily.

And behold, ye do know of yourselves, for ye have witnessed it, that as many of them as are brought to the knowledge of the truth, and to know of the wicked and abominable traditions of their fathers, and are led to believe the holy scriptures, yea, the prophecies of the holy prophets, which are written, which leadeth them to faith on the Lord, and unto repentance, which faith and repentance bringeth a change of heart unto them—

- 8 Aki tehát eljutott ide, arról magatok is tudjátok, hogy szilárd és állhatatos a hitben, és abban a dologban, mely által szabaddá lett.
- 9 És azt is tudjátok, hogy eltemették harci fegyvereiket, és félnek elővenni azokat, nehogy esetleg bűnt kövessenek el; igen, láthatjátok, hogy félnek bűnt elkövetni – mert íme, inkább hagynák, hogy letaposásák és megöljék őket az ellenségeik, és nem emelik fel ellenük a kardjukat, és ez Krisztusba vetett hitük miatt van.
- 10 És most, állhatatosságuk miatt akkor, amikor hisznek abban a dologban, amiben igenis hisznek, szilárd mivoltuk miatt akkor, amikor már felvilágosították őket, íme, az Úr gonoszságuk ellenére meg fogja áldani őket, és meghosszabbítja a napjaikat –
- 11 Igen, még ha hitetlenségbe süllyednek is, az Úr meghosszabbítja napjaikat, míg el nem jön az ideje annak, melyről atyáink szóltak, és Zénós próféta is, valamint sok más próféta, hogy ismét visszaállítják testvéreinket, a lámánitákat, az igazság ismeretéhez –
- 12 Igen, azt mondom nektek, hogy az utolsó időkben az Úr ígéretei ki lesznek nyújtva testvéreink, a lámániták felé; és az őket érő sok megpróbáltatás ellenére, és annak ellenére, hogy ide s tova űzik őket a föld színén, és vadásznak rájuk, és lesújtanak rájuk és szétszórják őket más földekre, és nem lesz számukra menedéket adó hely, az Úr irgalmas lesz hozzájuk.
- 13 És ez azon prófécia szerint való, hogy ismét el fognak jutni az igaz ismerethez, mely Megváltójuk, valamint nagyszerű és igaz pásztoruk ismerete, és az ő nyájához számlálatnak.
- 14 Azt mondom tehát nektek, hogy jobb lesz nekik, mint nektek akkor, ha nem tartotok bűnbánatot.
- 15 Mert íme, ha megmutatták volna nekik azokat a hatalmas műveket, melyeket nektek megmutattak, igen, azoknak, akik atyáik hagyományai miatt süllyedtek hitetlenségbe, akkor magatok is láthatjátok, hogy nem süllyedtek volna többé hitetlenségbe.

Therefore, as many as have come to this, ye know of yourselves are firm and steadfast in the faith, and in the thing wherewith they have been made free.

And ye know also that they have buried their weapons of war, and they fear to take them up lest by any means they should sin; yea, ye can see that they fear to sin—for behold they will suffer themselves that they be trodden down and slain by their enemies, and will not lift their swords against them, and this because of their faith in Christ.

And now, because of their steadfastness when they do believe in that thing which they do believe, for because of their firmness when they are once enlightened, behold, the Lord shall bless them and prolong their days, notwithstanding their iniquity—

Yea, even if they should dwindle in unbelief the Lord shall prolong their days, until the time shall come which hath been spoken of by our fathers, and also by the prophet Zenos, and many other prophets, concerning the restoration of our brethren, the Lamanites, again to the knowledge of the truth—

Yea, I say unto you, that in the latter times the promises of the Lord have been extended to our brethren, the Lamanites; and notwithstanding the many afflictions which they shall have, and notwithstanding they shall be driven to and fro upon the face of the earth, and be hunted, and shall be smitten and scattered abroad, having no place for refuge, the Lord shall be merciful unto them.

And this is according to the prophecy, that they shall again be brought to the true knowledge, which is the knowledge of their Redeemer, and their great and true shepherd, and be numbered among his sheep.

Therefore I say unto you, it shall be better for them than for you except ye repent.

For behold, had the mighty works been shown unto them which have been shown unto you, yea, unto them who have dwindled in unbelief because of the traditions of their fathers, ye can see of yourselves that they never would again have dwindled in unbelief.

16 Azt mondja tehát az Úr: Nem fogom őket teljesen elpusztítani, hanem ismét visszahozatom őket hozzám, amikor bölcsességem jónak látja, mondja az Úr.

17 És most íme, azt mondja az Úr a nefita néppel kapcsolatban: Ha nem tartanak bünbánatot, és nincsenek azon, hogy az akaratomat cselekedjék, akkor teljesen elpusztítom őket, mondja az Úr, hitetlenségük miatt, azon sok, hatalmas mű ellenére, melyeket közöttük vittem véghez; és ahogy él az Úr, olyan biztosan így lesznek ezek a dolgok, mondja az Úr.

Therefore, saith the Lord: I will not utterly destroy them, but I will cause that in the day of my wisdom they shall return again unto me, saith the Lord.

And now behold, saith the Lord, concerning the people of the Nephites: If they will not repent, and observe to do my will, I will utterly destroy them, saith the Lord, because of their unbelief notwithstanding the many mighty works which I have done among them; and as surely as the Lord liveth shall these things be, saith the Lord.

Hélamán 16

- 1 És most lőn, hogy sokan voltak, akik hallották a lámánita Sámuel szavait, melyeket a város falainak tetejéről mondott. És akik hittek szavaiban, azok elindultak, hogy megkeressék Nefit, és miután elmentek és megtalálták, bevallották neki bűneiket, nem tagadták azokat, és kérték, hogy keresztelje meg őket az Úrnak.
- 2 Azok azonban, akik nem hittek Sámuel szavaiban, dühöseket voltak rá; és köveket dobtak rá fenn a falon, és sok nyilat is kilőttek rá, míg a fal tetején állt; de olyannyira vele volt az Úr Lelke, hogy sem köveikkel, sem nyilakkal nem tudták eltalálni őt.
- 3 Most, amikor látták, hogy nem tudják eltalálni őt, sokan voltak, akik olyannyira hittek a szavaiban, hogy elmentek Nefihez, hogy megkeresztelkedjenek.
- 4 Mert íme, Nefi keresztelt, és prófétált, és prédikált, bűnbánatot hirdetve a népnek, jeleket és csodákat mutatva, csodákat művelve a nép között, hogy tudhassák, hogy Krisztusnak hamarosan el kell jönnie –
- 5 A hamarosan eljövendő dolgokról beszélve nekik, hogy tudhassák és emlékezhessenek eljövetele idején arra, hogy ezeket előre tudatták velük azért, hogy hihessenek; aki tehát hitt Sámuel szavaiban, az elment hozzá, hogy megkeresztelkedjen, mert úgy jöttek, hogy bűnbánatot tartottak és bevallották a bűneiket.
- 6 A többség azonban nem hitt Sámuel szavaiban; ezért amikor látták, hogy nem tudják eltalálni őt a köveikkel és a nyilakkal, odakiáltottak a kapitányaikhoz, mondván: Fogjátok el ezt az embert és kötözzétek meg őt, mert íme, ördög lakik benne; és az ördög hatalma miatt, mely benne van, nem tudjuk őt eltalálni a köveinkkel és a nyilainkkal; fogjátok hát el őt, és kötözzétek meg, és el vele!
- 7 És amint elindultak, hogy kezet emeljenek rá, íme, levetette magát a falról, és elmenekült a kezeik közül, igen, méghozzá a saját hazájába, és a saját nép között kezdett el prédikálni és prófétálni.

Helaman 16

And now, it came to pass that there were many who heard the words of Samuel, the Lamanite, which he spake upon the walls of the city. And as many as believed on his word went forth and sought for Nephi; and when they had come forth and found him they confessed unto him their sins and denied not, desiring that they might be baptized unto the Lord.

But as many as there were who did not believe in the words of Samuel were angry with him; and they cast stones at him upon the wall, and also many shot arrows at him as he stood upon the wall; but the Spirit of the Lord was with him, insomuch that they could not hit him with their stones neither with their arrows.

Now when they saw that they could not hit him, there were many more who did believe on his words, insomuch that they went away unto Nephi to be baptized.

For behold, Nephi was baptizing, and prophesying, and preaching, crying repentance unto the people, showing signs and wonders, working miracles among the people, that they might know that the Christ must shortly come—

Telling them of things which must shortly come, that they might know and remember at the time of their coming that they had been made known unto them beforehand, to the intent that they might believe; therefore as many as believed on the words of Samuel went forth unto him to be baptized, for they came repenting and confessing their sins.

But the more part of them did not believe in the words of Samuel; therefore when they saw that they could not hit him with their stones and their arrows, they cried unto their captains, saying: Take this fellow and bind him, for behold he hath a devil; and because of the power of the devil which is in him we cannot hit him with our stones and our arrows; therefore take him and bind him, and away with him.

And as they went forth to lay their hands on him, behold, he did cast himself down from the wall, and did flee out of their lands, yea, even unto his own country, and began to preach and to prophesy among his own people.

8 És íme, soha többé nem hallottak róla a nefiták között. És így álltak a nép dolgai.

9 És így végződött a bírák Nefi népe feletti uralmának nyolcvanhatodik éve.

10 És így végződött a bírák uralmának nyolcvanhetedik éve is, és a nép többsége megmaradt a kevélysége és gonoszsága mellett, és a kisebbik rész még körültekintőbben járt Isten előtt.

11 És ilyen állapotok voltak a bírák uralmának nyolcvannyolcadik évében is.

12 És a bírák uralmának nyolcvankilencedik évében kis változás volt csak a nép dolgaiban, attól eltekintve, hogy a nép kezdett még megátalkodottabb lenni a gonoszságban, és több és több olyan dolgot elkövetni, mely ellentétben volt Isten parancsolataival.

13 És lőn, hogy a bírák uralmának kilencvenedik évében nagy jelek és csodák adattak a népnek; és kezdtek beteljesedni a próféták szavai.

14 És angyalok jelentek meg az embereknek, bölcs embereknek, és nagy öröm örvendetes híreit hirdették nekik; és így ebben az évben elkezdtek beteljesedni a szentírások.

15 Mindazonáltal a nép elkezdte megkeményíteni a szívét, mindenki, a leghívőbb részük kivételével, a nefiták és a lámániták között is, és elkezdtek a saját erejükre és a saját bölcsességükre támaszkodni, mondván:

16 Néhány dolgot talán jól sejtettek a sok közül; de íme, mi tudjuk, hogy nem következhetnek be mindazok a nagyszerű és csodálatos művek, melyekről szó volt.

17 És elkezdtek érvelni és vitatkozni egymás között, mondván:

18 Nincs értelme, hogy eljöjjön egy olyan lény, mint valami Krisztus. De ha így is lenne, és ő Isten Fia lenne, az ég és a föld Atyja, ahogyan az meg lett mondva, akkor miért nem mutatja meg magát nekünk éppen úgy, mint azoknak, akik Jeruzsálemben lesznek?

19 Igen, miért nem mutatja meg magát ezen a földön is éppen úgy, mint Jeruzsálem földjén?

And behold, he was never heard of more among the Nephites; and thus were the affairs of the people.

And thus ended the eighty and sixth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And thus ended also the eighty and seventh year of the reign of the judges, the more part of the people remaining in their pride and wickedness, and the lesser part walking more circumspectly before God.

And these were the conditions also, in the eighty and eighth year of the reign of the judges.

And there was but little alteration in the affairs of the people, save it were the people began to be more hardened in iniquity, and do more and more of that which was contrary to the commandments of God, in the eighty and ninth year of the reign of the judges.

But it came to pass in the ninetieth year of the reign of the judges, there were great signs given unto the people, and wonders; and the words of the prophets began to be fulfilled.

And angels did appear unto men, wise men, and did declare unto them glad tidings of great joy; thus in this year the scriptures began to be fulfilled.

Nevertheless, the people began to harden their hearts, all save it were the most believing part of them, both of the Nephites and also of the Lamanites, and began to depend upon their own strength and upon their own wisdom, saying:

Some things they may have guessed right, among so many; but behold, we know that all these great and marvelous works cannot come to pass, of which has been spoken.

And they began to reason and to contend among themselves, saying:

That it is not reasonable that such a being as a Christ shall come; if so, and he be the Son of God, the Father of heaven and of earth, as it has been spoken, why will he not show himself unto us as well as unto them who shall be at Jerusalem?

Yea, why will he not show himself in this land as well as in the land of Jerusalem?

20 De íme, mi tudjuk, hogy ez csak valami gonosz hagyomány, amit atyáink adtak tovább nekünk, hogy rávegyenek minket, hogy higgyünk valami nagyszerű és csodálatos dologban, ami meg fog történni, de nem közöttünk, hanem egy olyan földön, mely igen messze van, egy olyan földön, melyet nem ismerünk; hogy így tudatlanságban tARTHASSANAK bennünket, mivel a saját szemünkkel nem lehetünk tanúi annak, hogy igazak.

21 És a gonosz ravasz és rejtelmes mesterkedései által kimunkálnak valami nagy rejtelmet, melyet nem tudunk megérteni, mely elnyom minket, hogy szolgálói legyünk a szavaiknak, és nekik is szolgálk legyünk, mivel rájuk hagyatkozunk, hogy tanítsák nekünk az igét; és így életünk minden napján tudatlanságban tartanak minket, ha engedünk nekik.

22 És még sok más dolgot képzelt el szívében a nép, mely balga és hiábavaló volt; és nagyon össze voltak zavarodva, mert a Sátán szüntelen arra bujtogatta őket, hogy gonoszságot tegyenek; igen, mendemondákat és viszályokat terjesztve járt-kelt a föld színén, hogy megkeményítse az emberek szívét azzal szemben, ami jó, és azzal szemben, ami el fog jönni.

23 És az Úr népe között történt jelek és bámulatos dolgok, valamint az általuk tett sok csoda ellenére a Sátán az egész föld színén nagyon markában tartotta a nép szívét.

24 És így végződött a bírák Nefi népe feletti uralmának kilencvenedik éve.

25 És így végződött Hélamán könyve, Hélamánnak és fiainak a feljegyzése szerint.

But behold, we know that this is a wicked tradition, which has been handed down unto us by our fathers, to cause us that we should believe in some great and marvelous thing which should come to pass, but not among us, but in a land which is far distant, a land which we know not; therefore they can keep us in ignorance, for we cannot witness with our own eyes that they are true.

And they will, by the cunning and the mysterious arts of the evil one, work some great mystery which we cannot understand, which will keep us down to be servants to their words, and also servants unto them, for we depend upon them to teach us the word; and thus will they keep us in ignorance if we will yield ourselves unto them, all the days of our lives.

And many more things did the people imagine up in their hearts, which were foolish and vain; and they were much disturbed, for Satan did stir them up to do iniquity continually; yea, he did go about spreading rumors and contentions upon all the face of the land, that he might harden the hearts of the people against that which was good and against that which should come.

And notwithstanding the signs and the wonders which were wrought among the people of the Lord, and the many miracles which they did, Satan did get great hold upon the hearts of the people upon all the face of the land.

And thus ended the ninetieth year of the reign of the judges over the people of Nephi.

And thus ended the book of Helaman, according to the record of Helaman and his sons.

Harmadik Nefi

Nefi könyve

Nefi, Hélamán fia, fiának a könyve

És Hélamán Hélamánnak volt a fia, Alma fiának, aki Alma fia volt, azé, aki Nefitől, annak a Lebinek a fiától származott, aki Sédékiás, Júda királya kormányzásának első évében jött el Jeruzsálemből.

3 Nefi 1

- 1 Most lőn, hogy elmúlt a kilencvenegyedik év, és már hatszáz év telt el azóta, hogy Lehi elhagyta Jeruzsálemet; és ez abban az évben volt, amikor Lakoneusz volt a főbíró és a kormányzó az ország felett.
- 2 És Nefi, Hélamán fia, elment Zarahemla földjéről, miután Nefi fiára, aki a legidősebb fia volt, bízta a rézlemezeket, és az addig vezetett feljegyzéseket, valamint mindazon dolgokat, melyeket szentnek tartottak azóta, mióta Lehi elhagyta Jeruzsálemet.
- 3 Aztán elment az országból, és senki nem tudja, hogy hová ment; és helyette fia, Nefi vezette a feljegyzéseket, igen, ezen nép feljegyzését.
- 4 És lőn, hogy a kilencvenkettedik év kezdetén, íme, kezdtek még teljesebb mértékben beteljesedni a próféták próféciái; mert kezdtek még nagyobb jelek lenni és még nagyobb csodák történni a nép között.
- 5 De voltak, akik azt kezdték mondogatni, már elmúlt a lámánita Sámuel által elmondott szavak beteljesedésének az ideje.
- 6 És kárörvendezni kezdtek a testvéreiken, mondván: Íme, elmúlt az idő, és nem teljesedtek be Sámuel szavai; hiábavaló volt tehát az örömtölk és a hitetek ezen dolgot illetően.

Third Nephi

The Book of Nephi

the Son of Nephi, Who Was the Son of Helaman

And Helaman was the son of Helaman, who was the son of Alma, who was the son of Alma, being a descendant of Nephi who was the son of Lehi, who came out of Jerusalem in the first year of the reign of Zedekiah, the king of Judah.

3 Nephi 1

- Now it came to pass that the ninety and first year had passed away and it was six hundred years from the time that Lehi left Jerusalem; and it was in the year that Lachoneus was the chief judge and the governor over the land.
- And Nephi, the son of Helaman, had departed out of the land of Zarahemla, giving charge unto his son Nephi, who was his eldest son, concerning the plates of brass, and all the records which had been kept, and all those things which had been kept sacred from the departure of Lehi out of Jerusalem.
- Then he departed out of the land, and whither he went, no man knoweth; and his son Nephi did keep the records in his stead, yea, the record of this people.
- And it came to pass that in the commencement of the ninety and second year, behold, the prophecies of the prophets began to be fulfilled more fully; for there began to be greater signs and greater miracles wrought among the people.
- But there were some who began to say that the time was past for the words to be fulfilled, which were spoken by Samuel, the Lamanite.
- And they began to rejoice over their brethren, saying: Behold the time is past, and the words of Samuel are not fulfilled; therefore, your joy and your faith concerning this thing hath been vain.

- 7 És lőn, hogy nagy nyugtalanságot okoztak szerte az országban; és azok az emberek, akik hittek, kezdtek nagyon elkeseredni, hogy talán nem is fognak bekövetkezni azok a dolgok, melyekről beszéltek nekik.
- 8 De íme, állhatatosan várták azt a napot és azt az éjszakát, és a rákövetkező napot, mely olyan lesz, mintha egyetlen nap lenne és nem lenne éjszaka, hogy tudhassák, hitük nem volt hiábavaló.
- 9 Most lőn, hogy a hitetlenek kijelöltek egy bizonyos napot, amelyen meg fogják ölni mindazokat, akik hittek ezekben a hagyományokban, hacsak nem jön el az a jel, melyet Sámuel, a próféta adott.
- 10 Most lőn, hogy amikor Nefi, Nefi fia, látta népének ezt a gonoszságát, szíve rendkívül elkeseredett.
- 11 És lőn, hogy kiment, és leborult a földre, és buzgón Istenéhez fohászzkodott a népéért, igen, azokért, akiket már majdnem elpusztítottak az atyáik hagyományába vetett hitük miatt.
- 12 És lőn, hogy egész álló nap buzgón fohászzkodott az Úrhoz; és íme, szólt hozzá az Úr szava, mondván:
- 13 Emeld fel a fejedet és bízzál, mert íme, érkezett az idő, és ezen az éjszakán adatik meg a jel, és holnap eljövök a világra, hogy megmutassam a világnak, hogy beteljesítem mindazt, amit szent prófétáim szájával elmondattam.
- 14 Íme, eljövök az enyéimhez, hogy betöltssem mindazokat a dolgokat, melyeket a világ megalapítása óta tudattam az emberek gyermekeivel, és hogy az Atya és a Fiú akaratát cselekedjem – az Atyáét miattam, és a Fiúét a testem miatt. És íme, eljött az idő, és ezen az éjszakán adatik meg a jel.
- 15 És lőn, hogy beteljesedtek a Nefinek mondott szavak, úgy, ahogyan azok elhangzottak; mert íme, naplementekor nem volt sötétség; és a nép csodálkozni kezdett, mert nem volt sötétség, amikor eljött az éjszaka.

And it came to pass that they did make a great uproar throughout the land; and the people who believed began to be very sorrowful, lest by any means those things which had been spoken might not come to pass.

But behold, they did watch steadfastly for that day and that night and that day which should be as one day as if there were no night, that they might know that their faith had not been vain.

Now it came to pass that there was a day set apart by the unbelievers, that all those who believed in those traditions should be put to death except the sign should come to pass, which had been given by Samuel the prophet.

Now it came to pass that when Nephi, the son of Nephi, saw this wickedness of his people, his heart was exceedingly sorrowful.

And it came to pass that he went out and bowed himself down upon the earth, and cried mightily to his God in behalf of his people, yea, those who were about to be destroyed because of their faith in the tradition of their fathers.

And it came to pass that he cried mightily unto the Lord all that day; and behold, the voice of the Lord came unto him, saying:

Lift up your head and be of good cheer; for behold, the time is at hand, and on this night shall the sign be given, and on the morrow come I into the world, to show unto the world that I will fulfil all that which I have caused to be spoken by the mouth of my holy prophets.

Behold, I come unto my own, to fulfil all things which I have made known unto the children of men from the foundation of the world, and to do the will, both of the Father and of the Son—of the Father because of me, and of the Son because of my flesh. And behold, the time is at hand, and this night shall the sign be given.

And it came to pass that the words which came unto Nephi were fulfilled, according as they had been spoken; for behold, at the going down of the sun there was no darkness; and the people began to be astonished because there was no darkness when the night came.

16 És sokan voltak, akik azelőtt nem hitték a próféták szavait. És ezek a földre rogytak, és olyanokká lettek, mintha meghaltak volna, mert tudták, hogy meghiúsult a pusztításnak az a nagy terve, melyet a próféták szavaiban hívők számára készítettek; mert megvalósult a megadott jel.

17 És ekkor kezdték belátni, hogy Isten Fiának hamarosan meg kell jelennie; igen, egyszóval az egész föld színén, nyugattól keletig, az északi földön és a déli földön is minden ember annyira megdöbben, hogy a földre rogyott.

18 Mert tudták, hogy a próféták sok éven át bizonysgot tettek ezekről a dolgokról, és megvalósult a megadott jel; és gonoszságuk és hitetlenségük miatt félni kezdtek.

19 És lón, hogy azon az éjszakán végig nem volt sötét, hanem olyan világos volt, mint délben. És lón, hogy reggel ismét felkelt a nap, annak megfelelő rendje szerint; és a megadott jel miatt tudták, hogy ez az a nap, amikor az Úr megszületik.

20 És minden dolog a próféták szavai szerint lett, igen, betű szerint.

21 És még lón, hogy megjelent egy új csillag, ahogy azt megmondták.

22 És lón, hogy a Sátán ettől kezdve hazugságokat kezdett terjeszteni a nép között, hogy megkeményítse szívüket, azért, hogy ne higgyenek a látott jeleknek és csodáknak; de ezen hazugságok és megtévesztések ellenére a nép nagyobb része hitt és megtért az Úrhoz.

23 És lón, hogy Nepfi és sokan mások is elmentek a nép közé, bűnbánatra keresztelve, melynek nagy bűnbocsánat volt az eredménye. És így kezdett ismét békében élni a nép az országban.

24 És nem voltak viták, eltekintve attól a néhány embertől, akik a szentírások által azt próbálták bizonyítani, hogy többé már nem szükséges betartani Mózes törvényét. Most ebben a dologban tévedtek, mivel nem értették meg a szentírásokat.

And there were many, who had not believed the words of the prophets, who fell to the earth and became as if they were dead, for they knew that the great plan of destruction which they had laid for those who believed in the words of the prophets had been frustrated; for the sign which had been given was already at hand.

And they began to know that the Son of God must shortly appear; yea, in fine, all the people upon the face of the whole earth from the west to the east, both in the land north and in the land south, were so exceedingly astonished that they fell to the earth.

For they knew that the prophets had testified of these things for many years, and that the sign which had been given was already at hand; and they began to fear because of their iniquity and their unbelief.

And it came to pass that there was no darkness in all that night, but it was as light as though it was midday. And it came to pass that the sun did rise in the morning again, according to its proper order; and they knew that it was the day that the Lord should be born, because of the sign which had been given.

And it had come to pass, yea, all things, every whit, according to the words of the prophets.

And it came to pass also that a new star did appear, according to the word.

And it came to pass that from this time forth there began to be lyings sent forth among the people, by Satan, to harden their hearts, to the intent that they might not believe in those signs and wonders which they had seen; but notwithstanding these lyings and deceivings the more part of the people did believe, and were converted unto the Lord.

And it came to pass that Nephi went forth among the people, and also many others, baptizing unto repentance, in the which there was a great remission of sins. And thus the people began again to have peace in the land.

And there were no contentions, save it were a few that began to preach, endeavoring to prove by the scriptures that it was no more expedient to observe the law of Moses. Now in this thing they did err, having not understood the scriptures.

25 De lőn, hogy hamar bűnbánatot tartottak és beláták tévedésüket, mert tudatták velük, hogy még nem teljesedett be a törvény, és hogy minden betűjének be kell teljesednie; igen, eljutott hozzájuk az a szó, hogy be kell teljesednie; igen, hogy egyetlen jóta vagy pontocska sem múlik el mindaddig, amíg az be nem teljesezik; tehát még ugyanebben az évben tudatták velük a tévedésüket, és ők bevallották hibáikat.

26 És így telt el a kilencvenkettedik év, örvendetes híreket hozván a népnek a bekövetkezett jelek miatt, mind a szent próféták szavai és próféciái szerint.

27 És lőn, hogy a kilencvenharmadik év is békeességben telt volna el, ha nem lettek volna a hegyekben lakó Gadianton rablók, akik ellepték az országot; mert olyan erősek voltak az állásaik és a titkos helyeik, hogy a nép nem tudta legyőzni őket; sok gyilkosságot követtek tehát el, és nagy öldöklést vittek véghez a nép között.

28 És lőn, hogy a kilencvennegyedik évben kezdtek még nagyobb mértékben növekedni, a sok nefita elszakadó miatt, akik átszöktek hozzájuk, ami sok bánatot okozott az országban maradó nefitáknak.

29 És a lámániták között is akadt ok sok bánatra; mert íme, sok olyan gyermekük volt, akik felnőttek, és akiknek kezdett megnövekedni éveik száma, és így önállóak lettek, és néhány zorámita hazugsággal és hízogó szavakkal rávette őket, hogy csatlakozzanak ezekhez a Gadianton rablókhoz.

30 És így a lámániták is próbára voltak téve, és a felnövekvő nemzedék gonoszsága miatt zsugorodni kezdtek hitük és igazlelkűségük tekintetében.

But it came to pass that they soon became converted, and were convinced of the error which they were in, for it was made known unto them that the law was not yet fulfilled, and that it must be fulfilled in every whit; yea, the word came unto them that it must be fulfilled; yea, that one jot or tittle should not pass away till it should all be fulfilled; therefore in this same year were they brought to a knowledge of their error and did confess their faults.

And thus the ninety and second year did pass away, bringing glad tidings unto the people because of the signs which did come to pass, according to the words of the prophecy of all the holy prophets.

And it came to pass that the ninety and third year did also pass away in peace, save it were for the Gadianton robbers, who dwelt upon the mountains, who did infest the land; for so strong were their holds and their secret places that the people could not overpower them; therefore they did commit many murders, and did do much slaughter among the people.

And it came to pass that in the ninety and fourth year they began to increase in a great degree, because there were many dissenters of the Nephites who did flee unto them, which did cause much sorrow unto those Nephites who did remain in the land.

And there was also a cause of much sorrow among the Lamanites; for behold, they had many children who did grow up and began to wax strong in years, that they became for themselves, and were led away by some who were Zoramites, by their lyings and their flattering words, to join those Gadianton robbers.

And thus were the Lamanites afflicted also, and began to decrease as to their faith and righteousness, because of the wickedness of the rising generation.

3 Nefi 2

- 1 És lőn, hogy így múlt el a kilencvenötödik év is, és a nép kezdte elfelejteni azokat a jeleket és csodákat, amikről hallottak, és már egyre kevésbé és kevésbé csodálkoztak egy-egy égi jelen vagy csodán, olyannyira, hogy kezdett megkeményedni a szívük, és elvakulni az elméjük, és kételkedni kezdtek mindabban, amit hallottak és láttak –
- 2 Valami hiábavaló dolgot képzelvén el szívükben, hogy emberek és az ördög hatalma tette ezt, hogy félrevezesse és megtévessze a nép szívét; és így vette a Sátán ismét birtokba a nép szívét, olyannyira, hogy elvakította a szemüket, és félrevezette őket, hogy balga és hiábavaló dolognak higgyék Krisztus tanát.
- 3 És lőn, hogy a nép kezdett megátalkodni a gonoszságban és az utálatosságokban; és nem hitték el, hogy adatik még jel és csoda. És a Sátán járt-kelt, félrevezetve a nép szívét, kísértve és nagy gonoszságok elkövetésére véve rá őket azon a földön.
- 4 És így múlt el a kilencvenhatodik év; és a kilencvenhetedik év is; és a kilencvennyolcadik év is; és a kilencvenkilencedik év is;
- 5 És száz év is eltelt Móziás napjai óta, aki király volt a nefita nép felett.
- 6 És hatszázkilenc év telt el azóta, hogy Lehi elhagyta Jeruzsálemet.
- 7 És kilenc év telt el azóta, hogy megkapták annak jelét, melyről a próféták beszéltek, hogy Krisztus eljön a világra.
- 8 Most a nefiták elkezdték attól fogva számítani az időt, amikor megkapták a jelet, vagyis Krisztus eljövételétől; tehát kilenc év telt el.
- 9 És Nefi, annak a Nefinek az atyja, akire rá lettek bízva a feljegyzések, nem tért vissza Zarahemla földjére, és sehol sem találták az egész országban.

3 Nephi 2

And it came to pass that thus passed away the ninety and fifth year also, and the people began to forget those signs and wonders which they had heard, and began to be less and less astonished at a sign or a wonder from heaven, insomuch that they began to be hard in their hearts, and blind in their minds, and began to disbelieve all which they had heard and seen—

Imagining up some vain thing in their hearts, that it was wrought by men and by the power of the devil, to lead away and deceive the hearts of the people; and thus did Satan get possession of the hearts of the people again, insomuch that he did blind their eyes and lead them away to believe that the doctrine of Christ was a foolish and a vain thing.

And it came to pass that the people began to wax strong in wickedness and abominations; and they did not believe that there should be any more signs or wonders given; and Satan did go about, leading away the hearts of the people, tempting them and causing them that they should do great wickedness in the land.

And thus did pass away the ninety and sixth year; and also the ninety and seventh year; and also the ninety and eighth year; and also the ninety and ninth year;

And also an hundred years had passed away since the days of Mosiah, who was king over the people of the Nephites.

And six hundred and nine years had passed away since Lehi left Jerusalem.

And nine years had passed away from the time when the sign was given, which was spoken of by the prophets, that Christ should come into the world.

Now the Nephites began to reckon their time from this period when the sign was given, or from the coming of Christ; therefore, nine years had passed away.

And Nephi, who was the father of Nephi, who had the charge of the records, did not return to the land of Zarahemla, and could nowhere be found in all the land.

10 És lőn, hogy a közékük elküldött prédikálás és prófétálás ellenére a nép még mindig gonoszságban élt; és így múlt el a tizedik év is; és a tizenegyedik év is gonoszságban telt el.

11 És lőn, hogy a tizenharmadik évben szerte az egész országban háborúk és viszálykodások kezdődtek, mert a Gadianton rablók annyira elszaporodtak, és olyan sok embert megöltek, és olyan sok várost elpusztítottak, és oly sok halált osztottak és öldöklést vittek véghez szerte az országban, hogy szükségessé vált, hogy minden ember, a nefiták és a lámániták is fegyvert fogjanak ellenük.

12 Tehát mindazok a lámániták, akik megtértek az Úrhoz, egyesültek testvéreikkel, a nefitákkal, és életük, valamint asszonyaik és gyermekeik biztonsága arra kényszerítette őket, hogy fegyvert fogjanak ezen Gadianton rablók ellen, igen, és azért is, hogy fenntartsák a jogaikat, és egyházuk és hódolatuk kiváltságait, valamint szabadságukat és függetlenségüket.

13 És lőn, hogy mielőtt még ez a tizenharmadik év eltelt volna, a nefitákat teljes pusztulás fenyegette e miatt a háború miatt, mely rendkívül keservessé vált.

14 És lőn, hogy azokat a lámánitákat, akik a nefitákkal egyesültek, a nefiták közé számlálták.

15 És levétetett róluk az átok, és bőrük olyan fehér lett, mint a nefitáké.

16 És ifjaik és leányaik rendkívül tetszetősekké lettek, és a nefiták közé számlálták, és nefitáknak hívták őket. És így végződött a tizenharmadik év.

17 És lőn, hogy a tizenegyedik év kezdetén folytatódott és rendkívül keservessé vált a háború a rablók és Nefi népe között; mindazonáltal Nefi népe némi előnyre tett szert a rablókkal szemben, olyannyira, hogy a földjeikről visszaűzték őket a hegyekbe és a titkos helyeikre.

And it came to pass that the people did still remain in wickedness, notwithstanding the much preaching and prophesying which was sent among them; and thus passed away the tenth year also; and the eleventh year also passed away in iniquity.

And it came to pass in the thirteenth year there began to be wars and contentions throughout all the land; for the Gadianton robbers had become so numerous, and did slay so many of the people, and did lay waste so many cities, and did spread so much death and carnage throughout the land, that it became expedient that all the people, both the Nephites and the Lamanites, should take up arms against them.

Therefore, all the Lamanites who had become converted unto the Lord did unite with their brethren, the Nephites, and were compelled, for the safety of their lives and their women and their children, to take up arms against those Gadianton robbers, yea, and also to maintain their rights, and the privileges of their church and of their worship, and their freedom and their liberty.

And it came to pass that before this thirteenth year had passed away the Nephites were threatened with utter destruction because of this war, which had become exceedingly sore.

And it came to pass that those Lamanites who had united with the Nephites were numbered among the Nephites;

And their curse was taken from them, and their skin became white like unto the Nephites;

And their young men and their daughters became exceedingly fair, and they were numbered among the Nephites, and were called Nephites. And thus ended the thirteenth year.

And it came to pass in the commencement of the fourteenth year, the war between the robbers and the people of Nephi did continue and did become exceedingly sore; nevertheless, the people of Nephi did gain some advantage of the robbers, insomuch that they did drive them back out of their lands into the mountains and into their secret places.

18 És így végződött a tizennegyedik év. És a tizenötödik évben megtámadták Nefi népét; és akkor Nefi népének gonoszsága, és a sok viszálykodás és széthúzások miatt, a Gadianton rablók sok előnyt szereztek velük szemben.

19 És így végződött a tizenötödik év, és így volt a nép olyan helyzetben, amikor sok megpróbáltatás érte; és felettük függött a pusztítás kardja, olyannyira, hogy már majdnem lesújtott rájuk, és ez gonoszságuk miatt volt.

And thus ended the fourteenth year. And in the fifteenth year they did come forth against the people of Nephi; and because of the wickedness of the people of Nephi, and their many contentions and dissensions, the Gadianton robbers did gain many advantages over them.

And thus ended the fifteenth year, and thus were the people in a state of many afflictions; and the sword of destruction did hang over them, insomuch that they were about to be smitten down by it, and this because of their iniquity.

3 Nefi 3

- 1 És most lőn, hogy a Krisztus eljövételétől számított tizenhatodik évben Lakoneusz, az ország kormányzója, levelet kapott ennek a rablóbandának a vezetőjétől és kormányzójától; és ezek a szavak voltak leírva, mondván:
- 2 Lakoneusz, legnemesebb és legfőbb kormányzója az országnak, íme, neked írom ezt a levelet, és rendkívül megdicsérlek szilárdságodért, és néped szilárdságáért is, annak fenntartásában, amit ti jogotoknak és szabadságotoknak gondoltok; igen, olyan jól megálltok, mintha egy isten keze támogatna benneteket szabadságotok, és vagyontok, és országotok, valamint annak védelmezésében, amit magatokénak neveztek.
- 3 És sajnálattal látom, legnemesebb Lakoneusz, hogy olyan balgák és hiúk vagytok, hogy azt gondoltjátok, ellen tudtok állni a parancsnokságom alatt álló oly sok bátor férfinak, akik most fegyverben állnak, és igen türelmetlenül várják parancsomat: Rohanjátok le a nefitákat, és pusztítsátok el őket!
- 4 És én, mivel ismerem legyőzhetetlen lelküket, mert a csatatéren már kipróbáltam őket, és mivel ismerem örök gyűlöletüket irántatok, amiért annyi igazságtalanságot követtetek el ellenük, tudom tehát, hogy ha rátok törnének, akkor teljes pusztítással látogatnának meg benneteket.
- 5 Azért írom tehát neked ezt a levelet, amit saját kezemmel pecsételek le, mert aggódom jóléteketért, mivel szilárdak vagytok abban, amit helyesnek hisztek, és mert lelketek nemes a csatatéren.
- 6 Írok tehát neked, mivel azt szeretném, hogy inkább adjátok át ennek a népnek, népemnek városaitokat, földjeiteket és javaitokat, mintsem hogy meglátogassanak titeket a karddal, és utolérjen benneteket a pusztulás.
- 7 Vagyis, más szavakkal, adjátok meg magatokat nekünk, és egyesüljete velünk, és ismerjétek meg titkos munkáinkat, és legyetek a testvéreink, hogy olyanokká lehessetek, mint mi – ne szolgálóinkká, hanem testvéreinkké, és osztozzatok mind a javainkban.

3 Nephi 3

And now it came to pass that in the sixteenth year from the coming of Christ, Lachoneus, the governor of the land, received an epistle from the leader and the governor of this band of robbers; and these were the words which were written, saying:

Lachoneus, most noble and chief governor of the land, behold, I write this epistle unto you, and do give unto you exceedingly great praise because of your firmness, and also the firmness of your people, in maintaining that which ye suppose to be your right and liberty; yea, ye do stand well, as if ye were supported by the hand of a god, in the defence of your liberty, and your property, and your country, or that which ye do call so.

And it seemeth a pity unto me, most noble Lachoneus, that ye should be so foolish and vain as to suppose that ye can stand against so many brave men who are at my command, who do now at this time stand in their arms, and do await with great anxiety for the word—Go down upon the Nephites and destroy them.

And I, knowing of their unconquerable spirit, having proved them in the field of battle, and knowing of their everlasting hatred towards you because of the many wrongs which ye have done unto them, therefore if they should come down against you they would visit you with utter destruction.

Therefore I have written this epistle, sealing it with mine own hand, feeling for your welfare, because of your firmness in that which ye believe to be right, and your noble spirit in the field of battle.

Therefore I write unto you, desiring that ye would yield up unto this my people, your cities, your lands, and your possessions, rather than that they should visit you with the sword and that destruction should come upon you.

Or in other words, yield yourselves up unto us, and unite with us and become acquainted with our secret works, and become our brethren that ye may be like unto us—not our slaves, but our brethren and partners of all our substance.

8 És íme, esküvel fogadom nektek, hogy ha ezt megteszitek, akkor nem fogtok elpusztulni; ám ha nem teszitek meg, akkor esküvel fogadom nektek, hogy a beköszöntő hónapban megparancsolom seregeimnek, hogy rohanjanak le benneteket, és hogy ne fogják vissza a kezüket és ne kíméljenek, hanem öljenek meg benneteket, és addig engedjék meg a kardnak, hogy lesújtson rátok, amíg ki nem pusztultok.

9 És íme, én Giddiánhi vagyok; és én vagyok ennek a titkos Gadianton társaságnak a kormányzója; mely egyletről és annak cselekedeteiről tudom, hogy jók; és ezek ősi eredetűek, és úgy adták őket tovább nekünk.

10 És neked írom ezt a levelet, Lakoneusz, és remélem, hogy vérontás nélkül át fogjátok adni a földjeiteket és a javaitokat, hogy ez a nép, népem, mely gonoszágatok miatt szakadt el tőletek, mivel megvontátok tőlük a kormányzás jogát, visszakaphassa jogait és a kormányzást, és ha nem teszitek meg ezt, akkor megbosszulom a sérelmeiket. Én Giddiánhi vagyok.

11 És most lőn, hogy amikor Lakoneusz megkapta ezt a levelet, rendkívül meglepődött Giddiánhi mérészségén, hogy a nefiták földjének birtoklását követeli, és hogy a népet fenyegeti és hogy azok sérelmeiért áll bosszút, akiket nem ért sérelem, hacsak az nem, hogy maguknak okoztak sérelmet azzal, hogy átpártoltak ezekhez a gonosz és utálatos rablókhoz.

12 Most íme, ez a Lakoneusz, a kormányzó, igaz ember volt, akit nem tudtak megijeszteni egy rablónak a követelései és fenyegetései; nem hallgatott tehát Giddiánhinak, a rablók kormányzójának a levelére, hanem meghagyta az embereinek, hogy fohászkoznak az Úrhoz, erőért akkorra, amikor a rablók le-rohanják őket.

13 Igen, kiáltványt küldött ki, szerte az egész nép köze, hogy asszonyaikat, és gyermekeiket, nyájaikat és csordáikat, és földjük kivételével a javaikat mind gyűjtsék össze egy helyre.

And behold, I swear unto you, if ye will do this, with an oath, ye shall not be destroyed; but if ye will not do this, I swear unto you with an oath, that on the morrow month I will command that my armies shall come down against you, and they shall not stay their hand and shall spare not, but shall slay you, and shall let fall the sword upon you even until ye shall become extinct.

And behold, I am Giddianhi; and I am the governor of this the secret society of Gadianton; which society and the works thereof I know to be good; and they are of ancient date and they have been handed down unto us.

And I write this epistle unto you, Lachoneus, and I hope that ye will deliver up your lands and your possessions, without the shedding of blood, that this my people may recover their rights and government, who have dissented away from you because of your wickedness in retaining from them their rights of government, and except ye do this, I will avenge their wrongs. I am Giddianhi.

And now it came to pass when Lachoneus received this epistle he was exceedingly astonished, because of the boldness of Giddianhi demanding the possession of the land of the Nephites, and also of threatening the people and avenging the wrongs of those that had received no wrong, save it were they had wronged themselves by dissenting away unto those wicked and abominable robbers.

Now behold, this Lachoneus, the governor, was a just man, and could not be frightened by the demands and the threatenings of a robber; therefore he did not hearken to the epistle of Giddianhi, the governor of the robbers, but he did cause that his people should cry unto the Lord for strength against the time that the robbers should come down against them.

Yea, he sent a proclamation among all the people, that they should gather together their women, and their children, their flocks and their herds, and all their substance, save it were their land, unto one place.

- 14 És meghagyta, hogy építsenek maguk köré erődít-
ményeket, és hogy azok legyenek rendkívül erősek.
És meghagyta, hogy a nefiták és a lámániták seregeit
is, vagyis mindazokat, akiket a nefiták közé számlál-
tak, helyezzzék el örként körös-körül, hogy éjjel-
nappal figyeljék és védelmezzék őket a rablóktól.
- 15 Igen, azt mondta nekik: Ahogy él az Úr, úgy ha
nem bánjátok meg minden bűnötöket és nem fo-
hászkodtok az Úrhoz, akkor semmiképpen nem fog-
tok kiszabadulni ezeknek a Gadianton rablóknak a
kezei közül.
- 16 És olyan nagyszerűek és csodálatosak voltak
Lakoneusz szavai és próféciái, hogy félelem szállta
meg az egész népet, és szívvel-lélekkel azon igyekez-
tek, hogy Lakoneusz szavai szerint cselekedjenek.
- 17 És lőn, hogy Lakoneusz főkapitányokat nevezett
ki mind a nefita seregek fölé, hogy parancsoljanak
azoknak, amikor a rablók lejönnek ellenük a vadon-
ból.
- 18 Most kinevezték a legfőbbet az összes főkapitány
közül, az összes nefita sereg főparancsnokát, és az ő
neve Gidgiddóni volt.
- 19 Most, a nefitáknál mindenhol az volt a szokás
(azon időszakok kivételével, amikor gonoszak vol-
tak), hogy olyan valakit neveztek ki főkapitánynak,
akiben megvolt a kinyilatkoztatás és a prófétálás lel-
ke is; ez a Gidgiddóni tehát nagy próféta volt, és ő
volt a főbíró is.
- 20 Most a nép ezt mondta Gidgiddóninak: Imádkozz
az Úrhoz, és engedd meg nekünk, hogy felmenjünk a
hegyekbe és a vadonba, hogy rátörhessünk a rablók-
ra, és a saját földjeiken pusztíthassuk el őket.
- 21 De Gidgiddóni azt mondta nekik: Az Úr ezt meg-
tiltotta, mert ha mi megyünk fel ellenük, akkor az Úr
a kezeikbe fog adni minket; földjeink közepén fo-
gunk tehát előkészületeket tenni, és összegyűjtjük a
seregeinket, és nem megyünk ellenük, hanem meg-
várjuk, hogy ők jöjjenek ellenük; tehát ahogy él az
Úr, úgy ha ezt tesszük, akkor ő a kezeinkbe fogja ad-
ni őket.

And he caused that fortifications should be built
round about them, and the strength thereof should
be exceedingly great. And he caused that armies,
both of the Nephites and of the Lamanites, or of all
them who were numbered among the Nephites,
should be placed as guards round about to watch
them, and to guard them from the robbers day and
night.

Yea, he said unto them: As the Lord liveth, except
ye repent of all your iniquities, and cry unto the
Lord, ye will in nowise be delivered out of the hands
of those Gadianton robbers.

And so great and marvelous were the words and
prophecies of Lachoneus that they did cause fear to
come upon all the people; and they did exert them-
selves in their might to do according to the words of
Lachoneus.

And it came to pass that Lachoneus did appoint
chief captains over all the armies of the Nephites, to
command them at the time that the robbers should
come down out of the wilderness against them.

Now the chiefest among all the chief captains and
the great commander of all the armies of the
Nephites was appointed, and his name was
Gidgiddoni.

Now it was the custom among all the Nephites to
appoint for their chief captains, (save it were in their
times of wickedness) some one that had the spirit of
revelation and also prophecy; therefore, this
Gidgiddoni was a great prophet among them, as also
was the chief judge.

Now the people said unto Gidgiddoni: Pray unto
the Lord, and let us go up upon the mountains and
into the wilderness, that we may fall upon the rob-
bers and destroy them in their own lands.

But Gidgiddoni saith unto them: The Lord forbid;
for if we should go up against them the Lord would
deliver us into their hands; therefore we will prepare
ourselves in the center of our lands, and we will
gather all our armies together, and we will not go
against them, but we will wait till they shall come
against us; therefore as the Lord liveth, if we do this
he will deliver them into our hands.

- 22 És lőn, hogy a tizenhetedik évben, az év vége felé, Lakoneusz kiáltványa mindenhova eljutott, szerte azon föld színén, és ők fogták lovaikat, és kocsijait, és marháikat, és mind a nyájaikat és a csordáikat, és gabonájukat, és mind a javaikat, és ezrével és tízezzel elvonultak, míg oda nem értek arra a helyre, melyet arra jelöltek ki, hogy ott gyűljenek össze, és ellenségeik ellen ott védjék meg magukat.
- 23 És az erre kijelölt föld Zarahemla földje volt, valamint az a föld, mely Zarahemla földje és a Bőség földje között volt, igen, addig a vonalig, mely a Bőség földje és a Pusztaság földje között volt.
- 24 És nagyon sok ezer, nefitának nevezett ember gyűlt össze erre a földre. Most, Lakoneusz az északi földön lévő nagy átok miatt hagyta meg a népnek azt, hogy a déli földön gyűljenek össze.
- 25 És megerősítették magukat ellenségeikkel szemben; és egy földön laktak, és egy csoportban, és olyanira félték a Lakoneusz által elmondott szavakat, hogy minden bűnük megbánták; és az Úrhoz, Istenükhöz intézték imáikat, hogy szabadítsa ki őket akkor, amikor ellenségeik csatában rájuk rontanak.
- 26 És rendkívül el voltak keseredve ellenségeik miatt. És Gidgiddoni meghagyta, hogy készítsenek mindenféle harci fegyvereket, és utasításai szerint erősítsék meg magukat fegyverzettel, és páncélzattal és kerek pajzsokkal.
- And it came to pass in the seventeenth year, in the latter end of the year, the proclamation of Lachoneus had gone forth throughout all the face of the land, and they had taken their horses, and their chariots, and their cattle, and all their flocks, and their herds, and their grain, and all their substance, and did march forth by thousands and by tens of thousands, until they had all gone forth to the place which had been appointed that they should gather themselves together, to defend themselves against their enemies.
- And the land which was appointed was the land of Zarahemla, and the land which was between the land Zarahemla and the land Bountiful, yea, to the line which was between the land Bountiful and the land Desolation.
- And there were a great many thousand people who were called Nephites, who did gather themselves together in this land. Now Lachoneus did cause that they should gather themselves together in the land southward, because of the great curse which was upon the land northward.
- And they did fortify themselves against their enemies; and they did dwell in one land, and in one body, and they did fear the words which had been spoken by Lachoneus, insomuch that they did repent of all their sins; and they did put up their prayers unto the Lord their God, that he would deliver them in the time that their enemies should come down against them to battle.
- And they were exceedingly sorrowful because of their enemies. And Gidgiddoni did cause that they should make weapons of war of every kind, and they should be strong with armor, and with shields, and with bucklers, after the manner of his instruction.

3 Nefi 4

- 1 És lőn, hogy a tizennyolcadik év vége felé a rablók-
nak ezen seregei készen álltak a harcra, és elkezdtek
lejönni és portyázni a dombokról, és a hegyekből, és
a vadonból, és a hadiszállásaikból, és a titkos helye-
ikről, és kezdték birtokba venni azokat a földeket,
melyek a déli földön, és amelyek az északi földön
voltak, és kezdték birtokba venni mindazokat a föl-
deket, melyeket otthagytak a nefiták, és a városokat,
amelyeket lakatlanul hagytak.
- 2 De íme, azokon a területeken, amelyeket otthagytak a nefiták, nem voltak sem vad állatok, sem vadak, és csak a vadonban volt vad a rablóknak.
- 3 És a rablók élelemhiány miatt csak a vadonban tudtak élni; mert a nefiták kietlen hagyták földjeiket, és összegyűjtötték a csordáikat és a nyájait, és mind a javaikat, és egy csoportban voltak.
- 4 A rablóknak tehát csak akkor volt lehetőségük a fosztogatásra és az élelemszerzésre, ha nyílt csatában jöttek a nefiták ellen; és mivel a nefiták egy csoportban és oly sokan voltak, és mert félretettek maguknak élelmet, és lovakat, és jószágot és mindenféle nyájakat, hogy hét éven keresztül fenn tudják tartani magukat, mely idő alatt, azt remélték, hogy ki fogják irtani a rablókat azon föld színéről; és így telt el a tizennyolcadik év.
- 5 És lőn, hogy a tizenkilencedik évben Giddiánhi szükségesnek látta, hogy felmenjen harcolni a nefiták ellen, mert semmilyen más módon nem tudták fenntartani magukat, csak fosztogatás, és rablás és emberölés útján.
- 6 És nem mertek annyira szétszéledni azon föld szí-
nén, hogy gabonát termesszenek, nehogy a nefiták
rájuk törjenek és legyilkolják őket; Giddiánhi tehát
parancsot adott a seregeinek, hogy ebben az évben
menjenek fel harcolni a nefiták ellen.

3 Nephi 4

And it came to pass that in the latter end of the eighteenth year those armies of robbers had prepared for battle, and began to come down and to sally forth from the hills, and out of the mountains, and the wilderness, and their strongholds, and their secret places, and began to take possession of the lands, both which were in the land south and which were in the land north, and began to take possession of all the lands which had been deserted by the Nephites, and the cities which had been left desolate.

But behold, there were no wild beasts nor game in those lands which had been deserted by the Nephites, and there was no game for the robbers save it were in the wilderness.

And the robbers could not exist save it were in the wilderness, for the want of food; for the Nephites had left their lands desolate, and had gathered their flocks and their herds and all their substance, and they were in one body.

Therefore, there was no chance for the robbers to plunder and to obtain food, save it were to come up in open battle against the Nephites; and the Nephites being in one body, and having so great a number, and having reserved for themselves provisions, and horses and cattle, and flocks of every kind, that they might subsist for the space of seven years, in the which time they did hope to destroy the robbers from off the face of the land; and thus the eighteenth year did pass away.

And it came to pass that in the nineteenth year Giddianhi found that it was expedient that he should go up to battle against the Nephites, for there was no way that they could subsist save it were to plunder and rob and murder.

And they durst not spread themselves upon the face of the land insomuch that they could raise grain, lest the Nephites should come upon them and slay them; therefore Giddianhi gave commandment unto his armies that in this year they should go up to battle against the Nephites.

7 És lőn, hogy fel is jöttek harcolni; és ez a hatodik hónapban volt; és íme, nagy és rettenetes volt az a nap, amikor feljöttek harcolni; és rablók módján voltak felöltözve; és báránybőr volt az ágyékuk körül, és vérrel voltak bekenve, és le volt borotválva a fejük, és sisakot viseltek azon; és fegyverzetük és vérrel bekenet testük miatt nagy és rettenetes volt Giddiánhi seregeinek a megjelenése.

8 És lőn, hogy a nefita csapatok, midőn észlelték Giddiánhi seregeinek feltűnését, mind a földre borultak és az Úrhoz, Istenükhöz emelték a fohászaikat, hogy kímélje meg és szabadítsa ki őket ellenségeik kezéből.

9 És lőn, hogy Giddiánhi seregei, amikor ezt látták, örömlükben nagy hangon kiabálni kezdtek, mert azt gondolták, hogy a nefiták az ő seregeik rettenetes volta miatt borultak le félve.

10 Ám csalódtak ezen dolog tekintetében, mert a nefiták nem féltek tőlük; hanem Istenüket félték, és hozzá könyörögtek védelemért. Amikor tehát Giddiánhi seregei rájuk törtek, ők fel voltak készülve, hogy megütközzenek velük; igen, az Úr erejével fogadták őket.

11 És a csata ebben a hatodik hónapban kezdődött; és nagy és rettenetes volt ez a csata, igen, nagy és rettenetes volt annak öldöklése, olyannyira, hogy soha nem láttak még ilyen nagy öldöklést Lehi népe között, amióta ő elhagyta Jeruzsálemet.

12 És Giddiánhi minden fenyegetőzése és esküdözése ellenére, íme, a nefiták megverték őket, olyannyira, hogy meghátráltak előlük.

13 És lőn, hogy Gidgiddóni megparancsolta, hogy seregei egészen a vadon széléig üldözzék őket, és hogy senkit se kíméljenek, aki útközben a kezükbe kerül. És így üldözték és ölték őket, a vadon széléig, egészen addig, míg eleget nem tettek Gidgiddóni parancsának.

And it came to pass that they did come up to battle; and it was in the sixth month; and behold, great and terrible was the day that they did come up to battle; and they were girded about after the manner of robbers; and they had a lamb-skin about their loins, and they were dyed in blood, and their heads were shorn, and they had head-plates upon them; and great and terrible was the appearance of the armies of Giddianhi, because of their armor, and because of their being dyed in blood.

And it came to pass that the armies of the Nephites, when they saw the appearance of the army of Giddianhi, had all fallen to the earth, and did lift their cries to the Lord their God, that he would spare them and deliver them out of the hands of their enemies.

And it came to pass that when the armies of Giddianhi saw this they began to shout with a loud voice, because of their joy, for they had supposed that the Nephites had fallen with fear because of the terror of their armies.

But in this thing they were disappointed, for the Nephites did not fear them; but they did fear their God and did supplicate him for protection; therefore, when the armies of Giddianhi did rush upon them they were prepared to meet them; yea, in the strength of the Lord they did receive them.

And the battle commenced in this the sixth month; and great and terrible was the battle thereof, yea, great and terrible was the slaughter thereof, insomuch that there never was known so great a slaughter among all the people of Lehi since he left Jerusalem.

And notwithstanding the threatenings and the oaths which Giddianhi had made, behold, the Nephites did beat them, insomuch that they did fall back from before them.

And it came to pass that Gidgiddoni commanded that his armies should pursue them as far as the borders of the wilderness, and that they should not spare any that should fall into their hands by the way; and thus they did pursue them and did slay them, to the borders of the wilderness, even until they had fulfilled the commandment of Gidgiddoni.

- 14 És lőn, hogy Giddiánhit, aki merészen ellenállt és harcolt, üldözőbe vették, amikor menekült; és mivel fáradt volt a sok harctól, utolérték és megölték. És ez volt a vége Giddiánhinak, a rablónak.
- 15 És lőn, hogy a nefiták seregei ismét visszatértek biztonságot nyújtó helyükre. És lőn, hogy elmúlt ez a tizenkilencedik év, és a rablók nem jöttek ismét harcolni; és a huszadik évben sem jöttek el ismét.
- 16 És a huszonegyedik évben sem jöttek fel harcolni, ám minden oldalról felvonultak, hogy Nefi népét ostromzár alá vegyék; mert azt gondolták, hogy ha Nefi népét elvágják a földjeiktől, és minden oldalról beszorítják őket, és ha minden külső javuktól elvágják őket, akkor rábírhadják őket arra, hogy adják meg magukat, ahogyan azt ők megkívánják tőlük.
- 17 És kineveztek maguknak egy másik vezért, akinek Zemnariha volt a neve; Zemnariha volt tehát az, aki ezt az ostromzárát elrendelte.
- 18 De íme, ez javára vált a nefitáknak; mert a rablók képtelenek voltak olyan hosszú ideig ostromzár alatt tartani őket, hogy az bármi hatással is lett volna a nefitákra, mivel olyan sok élelmük volt elraktározva,
- 19 És mert a rablók között szűken volt az élelem; mert íme, semmijük nem volt, csak hús a fenntartásukra, mely húst a vadonban szereztek.
- 20 És lőn, hogy a vad is olyannyira megfogyatkozott a vadonban, hogy a rablók már majdnem éhen veszttek.
- 21 És a nefiták szüntelenül ki-kirohantak, és éjjel-nappal támadták seregeiket, és ezrével meg tízezzrel vágták őket.
- 22 És így Zemnariha népe, az éjjel és nappal elszenvedett nagy pusztulás miatt már azt kívánta, hogy hagyjanak fel tervükkel.

And it came to pass that Giddianhi, who had stood and fought with boldness, was pursued as he fled; and being weary because of his much fighting he was overtaken and slain. And thus was the end of Giddianhi the robber.

And it came to pass that the armies of the Nephites did return again to their place of security. And it came to pass that this nineteenth year did pass away, and the robbers did not come again to battle; neither did they come again in the twentieth year.

And in the twenty and first year they did not come up to battle, but they came up on all sides to lay siege round about the people of Nephi; for they did suppose that if they should cut off the people of Nephi from their lands, and should hem them in on every side, and if they should cut them off from all their outward privileges, that they could cause them to yield themselves up according to their wishes.

Now they had appointed unto themselves another leader, whose name was Zemnarihah; therefore it was Zemnarihah that did cause that this siege should take place.

But behold, this was an advantage to the Nephites; for it was impossible for the robbers to lay siege sufficiently long to have any effect upon the Nephites, because of their much provision which they had laid up in store,

And because of the scantiness of provisions among the robbers; for behold, they had nothing save it were meat for their subsistence, which meat they did obtain in the wilderness;

And it came to pass that the wild game became scarce in the wilderness insomuch that the robbers were about to perish with hunger.

And the Nephites were continually marching out by day and by night, and falling upon their armies, and cutting them off by thousands and by tens of thousands.

And thus it became the desire of the people of Zemnarihah to withdraw from their design, because of the great destruction which came upon them by night and by day.

23 És lőn, hogy Zemnariha parancsot is adott népének, hogy szüntessék meg az ostromzárát, és vonuljanak el az északi föld legtávolabbi részeire.

24 És most, mivel Gidgiddóni tudott a tervükről, és tudta, hogy gyengék az élelemhiány és a közöttük véghezvitt nagy öldöklés miatt, éjjel kiküldte tehát a seregeit, és elvágta visszavonulásuk útját, és visszavonulásuk útjába helyezte el a seregeit.

25 És ezt éjjel tették, és úgy a rablók mögé vonultak, hogy másnap, amikor a rablók megkezdték a vonulást, elöl is és hátul is a nefiták seregeivel találkoztak.

26 És a délen levő rablókat is elvagták a visszavonulási helyektől. És mindezeket a dolgokat Gidgiddóni parancsára tették.

27 És sok ezren voltak, akik megadták magukat, foglyokként a nefitáknak, és a többi közülük megölték.

28 És vezérüket, Zemnarihát elfogták és felakasztották egy fára, igen, méghozzá annak tetejére, amíg meg nem halt. És miután felakasztották és meghalt, a földre döntötték a fát, és hangos szóval felkiáltottak, mondván:

29 Az Úr őrizze meg népét igazlelkűségben és megszentelt szívvel, hogy éppen úgy, ahogyan ezt a férfit a földre döntötték, földre döntsék mindazokat, akik a hatalom és a titkos összeseküvések miatt arra törekednek, hogy megöljék őket.

30 És örvendeztek és ismét egyszerre felkiáltottak, mondván: Ábrahám Istene, és Izsák Istene, és Jákób Istene védelmezze meg ezt a népet igazlelkűségben mindaddig, amíg Istenük nevét szólítják védelemért.

31 És lőn, hogy mindnyájan egy emberként énekelni kezdtek és dicsérni az Istenüket azon nagy dologért, melyet értük tett, amikor megóvta őket attól, hogy ellenségeik kezébe kerüljenek.

32 Igen, ezt kiáltották: Hozsánna a Magasságos Istennek! És ezt kiáltották: Áldott legyen az Úrnak, a Mindenható Istennek, a Magasságos Istennek a neve!

And it came to pass that Zemnarihah did give command unto his people that they should withdraw themselves from the siege, and march into the furthest parts of the land northward.

And now, Gidgiddoni being aware of their design, and knowing of their weakness because of the want of food, and the great slaughter which had been made among them, therefore he did send out his armies in the night-time, and did cut off the way of their retreat, and did place his armies in the way of their retreat.

And this did they do in the night-time, and got on their march beyond the robbers, so that on the morrow, when the robbers began their march, they were met by the armies of the Nephites both in their front and in their rear.

And the robbers who were on the south were also cut off in their places of retreat. And all these things were done by command of Gidgiddoni.

And there were many thousands who did yield themselves up prisoners unto the Nephites, and the remainder of them were slain.

And their leader, Zemnarihah, was taken and hanged upon a tree, yea, even upon the top thereof until he was dead. And when they had hanged him until he was dead they did fell the tree to the earth, and did cry with a loud voice, saying:

May the Lord preserve his people in righteousness and in holiness of heart, that they may cause to be felled to the earth all who shall seek to slay them because of power and secret combinations, even as this man hath been felled to the earth.

And they did rejoice and cry again with one voice, saying: May the God of Abraham, and the God of Isaac, and the God of Jacob, protect this people in righteousness, so long as they shall call on the name of their God for protection.

And it came to pass that they did break forth, all as one, in singing, and praising their God for the great thing which he had done for them, in preserving them from falling into the hands of their enemies.

Yea, they did cry: Hosanna to the Most High God. And they did cry: Blessed be the name of the Lord God Almighty, the Most High God.

33 És örömtől duzzadt a szívük, és sok könnyet ontottak Isten hatalmas jósága miatt, hogy kiszabadította őket ellenségeik kezéből; és tudták, hogy bűnbánatuk és alázatosságuk folytán volt az, hogy megszabadultak az örök pusztulástól.

And their hearts were swollen with joy, unto the gushing out of many tears, because of the great goodness of God in delivering them out of the hands of their enemies; and they knew it was because of their repentance and their humility that they had been delivered from an everlasting destruction.

3 Nefi 5

- 1 És most íme, egyetlen élő lélek sem volt mind a nefiták népe között, aki a legkisebb mértékben is kételkedett volna mind a szent próféták szavaiban, akik szóltak vala; mert tudták, hogy annak szükségképpen úgy kell lennie, hogy azoknak be kell teljesedniük.
- 2 És a sok jel miatt, mely a próféták szavai szerint megadatott, tudták, hogy szükségképpen úgy kell lennie, hogy Krisztus már eljött; és a bekövetkezett dolgok miatt tudták, hogy minden dolognak szükségképpen be kell következnie, a megmondottak szerint.
- 3 Felhagytak tehát minden bűnükkel, és az utálatosságokkal, és a paráznaságaikkal, és éjjel-nappal teljes szorgalommal szolgálták Istent.
- 4 És most lőn, hogy miután minden rablót fogságba ejtettek, olyannyira, hogy akit nem öltek meg, azok közül senki nem szökött meg, börtönbe vetették a foglyaikat, és meghagyták, hogy prédikálják nekik Isten szavát; és aki megbánta bűneit és szövetségre lépett, hogy többé nem fog embert ölni, azt szabadon bocsátották.
- 5 Ám aki nem lépett közülük szövetségre, és akinek még mindig ezek a titkos gyilkosságok voltak a szívében, igen, akiről úgy látták, hogy fenyegetéseket liheg a testvérei ellen, azt kárhoztatták és megbüntették a törvény szerint.
- 6 És így véget vetettek mindezeknek a gonosz, és titkos, és utálatos összeesküvéseknek, melyek során oly sok gonoszságot és gyilkosságot követtek el.
- 7 És így telt el a huszonkettedik év, és a huszonharmadik év is, és a huszonnegyedik, és a huszonötödik év; és így huszonöt év múlt el.
- 8 És sok minden történt, ami egyesek szemében nagyra és csodálatosnak tűnne; mindazonáltal ezeket nem lehet mind leírni ebben a könyvben; igen, ez a könyv még a századrészt sem tartalmazhatja annak, ami ily sok ember között huszonöt év alatt történt.

3 Nephi 5

And now behold, there was not a living soul among all the people of the Nephites who did doubt in the least the words of all the holy prophets who had spoken; for they knew that it must needs be that they must be fulfilled.

And they knew that it must be expedient that Christ had come, because of the many signs which had been given, according to the words of the prophets; and because of the things which had come to pass already they knew that it must needs be that all things should come to pass according to that which had been spoken.

Therefore they did forsake all their sins, and their abominations, and their whoredoms, and did serve God with all diligence day and night.

And now it came to pass that when they had taken all the robbers prisoners, insomuch that none did escape who were not slain, they did cast their prisoners into prison, and did cause the word of God to be preached unto them; and as many as would repent of their sins and enter into a covenant that they would murder no more were set at liberty.

But as many as there were who did not enter into a covenant, and who did still continue to have those secret murders in their hearts, yea, as many as were found breathing out threatenings against their brethren were condemned and punished according to the law.

And thus they did put an end to all those wicked, and secret, and abominable combinations, in the which there was so much wickedness, and so many murders committed.

And thus had the twenty and second year passed away, and the twenty and third year also, and the twenty and fourth, and the twenty and fifth; and thus had twenty and five years passed away.

And there had many things transpired which, in the eyes of some, would be great and marvelous; nevertheless, they cannot all be written in this book; yea, this book cannot contain even a hundredth part of what was done among so many people in the space of twenty and five years;

- 9 De íme, vannak olyan feljegyzések, amelyek ennek a népnek minden cselekedetét tartalmazzák; és Nefi adott egy rövidebb, de hű beszámolót.
- 10 Nefi feljegyzése szerint, mely a Nefi lemezeinek nevezett lemezekre volt bevésve, készítettem tehát el feljegyzésemet ezekről a dolgokról.
- 11 És íme, azokon a lemezeken készítem el a feljegyzést, melyeket a saját kezeimmel készítettem.
- 12 És íme, engem Mormonnak hívnak, mert Mormon földje után neveztek el, azon föld után, amelyen Alma megalapította az egyházat a nép között, igen, az első gyülekezetet, amit törvényszegésük után megalapítottak közöttük.
- 13 Íme, én Jézus Krisztusnak, Isten Fiának a tanítványa vagyok. Ő hívott el engem, hogy hirdessem igéjét a népe között, hogy örökké tartó életük lehessen.
- 14 És azért vált tanácsossá, hogy én Isten akarata szerint feljegyzést készítsek mindarról, ami történt, hogy a már eltávozottak imái, akik a szentek voltak, hitük szerint beteljesedjenek –
- 15 Igen, rövid feljegyzést arról, ami attól az időtől fogva történt, hogy Lehi elhagyta Jeruzsálemet, egészen mostanáig.
- 16 Feljegyzésemet tehát azokból a beszámolókból készítem, melyeket azok adtak, akik előttem voltak, az én napom kezdetéig.
- 17 És aztán azokról a dolgokról készítek feljegyzést, amelyeket saját szememmel láttam.
- 18 És tudom, hogy a feljegyzés, melyet készítek, hű és igaz feljegyzés; mindazonáltal sok olyan dolog van, melyet a nyelvünk miatt nem tudunk leírni.
- 19 És most befejezem mondandómat, magamat illetően, és folytatom beszámolómat azokról a dolgokról, amelyek énelőttem voltak.
- 20 Én Mormon vagyok, Lehi egyenes leszármazottja. Jó okom van rá, hogy áldjam Istenemet, az én Szabadítómat, Jézus Krisztust, amiért kihozta atyáinkat Jeruzsálem földjéről (és erről senki nem tudott őrajta és azokon kívül, akiket arról a földről kihozott) és amiért nekem és népemnek lelkünk szabadságára annyi ismeretet adott.

But behold there are records which do contain all the proceedings of this people; and a shorter but true account was given by Nephi.

Therefore I have made my record of these things according to the record of Nephi, which was engraven on the plates which were called the plates of Nephi.

And behold, I do make the record on plates which I have made with mine own hands.

And behold, I am called Mormon, being called after the land of Mormon, the land in which Alma did establish the church among the people, yea, the first church which was established among them after their transgression.

Behold, I am a disciple of Jesus Christ, the Son of God. I have been called of him to declare his word among his people, that they might have everlasting life.

And it hath become expedient that I, according to the will of God, that the prayers of those who have gone hence, who were the holy ones, should be fulfilled according to their faith, should make a record of these things which have been done—

Yea, a small record of that which hath taken place from the time that Lehi left Jerusalem, even down until the present time.

Therefore I do make my record from the accounts which have been given by those who were before me, until the commencement of my day;

And then I do make a record of the things which I have seen with mine own eyes.

And I know the record which I make to be a just and a true record; nevertheless there are many things which, according to our language, we are not able to write.

And now I make an end of my saying, which is of myself, and proceed to give my account of the things which have been before me.

I am Mormon, and a pure descendant of Lehi. I have reason to bless my God and my Savior Jesus Christ, that he brought our fathers out of the land of Jerusalem, (and no one knew it save it were himself and those whom he brought out of that land) and that he hath given me and my people so much knowledge unto the salvation of our souls.

- 21 Bizony megáldotta Jákób házát, és irgalmas volt József magjához.
- 22 És amennyiben Lehi gyermekei betartották parancsolatait, ő megáldotta őket és felvirágoztatta őket, szava szerint.
- 23 Igen, és biztos el fogja vezetni ismét József magjának egy maradékát az Úr, Istenük ismeretéhez.
- 24 És amilyen biztosan él az Úr, össze fogja gyűjteni a föld négy szegletéből Jákób magja maradékának egészét, akik az egész föld színén szét vannak szórva.
- 25 És mert szövetséget kötött Jákób egész házával, ezért a szerinte megfelelő időben be fog teljesedni a szövetség, melyben Jákób házával szövetkezett, hogy Jákób házának egészét vissza fogja állítani azon szövetség ismeretéhez, melyben szövetkezett velük.
- 26 És akkor majd megismerik Megváltójukat, aki Jézus Krisztus, az Isten Fia; és akkor a föld négy szegletéből összegyűjtik őket a saját földjeikre, ahonnan szétszórattak; igen, ahogy él az Úr, ez így lesz. Ámen.

Surely he hath blessed the house of Jacob, and hath been merciful unto the seed of Joseph.

And insomuch as the children of Lehi have kept his commandments he hath blessed them and prospered them according to his word.

Yea, and surely shall he again bring a remnant of the seed of Joseph to the knowledge of the Lord their God.

And as surely as the Lord liveth, will he gather in from the four quarters of the earth all the remnant of the seed of Jacob, who are scattered abroad upon all the face of the earth.

And as he hath covenanted with all the house of Jacob, even so shall the covenant wherewith he hath covenanted with the house of Jacob be fulfilled in his own due time, unto the restoring all the house of Jacob unto the knowledge of the covenant that he hath covenanted with them.

And then shall they know their Redeemer, who is Jesus Christ, the Son of God; and then shall they be gathered in from the four quarters of the earth unto their own lands, from whence they have been dispersed; yea, as the Lord liveth so shall it be. Amen.

3 Nefi 6

- 1 És most lőn, hogy a huszonhatodik évben a nefiták összes népe visszatért a földjeire, minden férfi a családjával, nyájaival és csordáival, lovaival és marháival, és minden birtokukban lévő dologgal együtt.
- 2 És lőn, hogy nem ették meg az összes élelmüket, magukkal vitték tehát mindazt, ami nem fogyott el, minden gabonájukat, minden fajtából, és aranyukat, és ezüstjüket, és mind az értékes dolgaikat, és visszatértek a saját földjeikre és a saját birtokaikra, és szakon is és délen is, az északi földön is és a déli földön is.
- 3 És azoknak a rablóknak, akik szövetségre léptek, hogy fenntartják az ország békéjét, és akik lámániták akartak maradni, a számuk szerint földeket adtak, hogy munkájuk által legyen mivel fenntartani magukat; és így az egész országban békét teremtettek.
- 4 És ismét kezdtek boldogulni és nagyvá válni; és elmúlt a huszonhatodik és a huszonhetedik év, és nagy rend volt az országban; és az egyenlőség és az igazságosság szerint hozták törvényeiket.
- 5 És most semmi nem volt az országban, ami meggátolhatta volna a nép szüntelen boldogulását, csakis az, ha vétekbe esnek.
- 6 És most, ezt a nagy békét Gidgiddóni, és Lakoneusz, a bíró és a többi kinevezett vezető teremtette meg az országban.
- 7 És lőn, hogy sok új várost építettek, és sok régi várost rendbe hoztak.
- 8 És sok országutat építettek, és sok utat készítettek, amelyek várostól városig, és egyik földről a másik földre, és egyik helyről a másik helyre vezettek.
- 9 És így múlt el a huszonnyolcadik év, és a nép állandó békében élt.
- 10 De lőn, hogy a huszonkilencedik évben szóváltások keletkeztek a nép között; és egyesek rendkívül nagy gazdagságuk miatt felemelkedtek, kevélyek és dicsekvők lettek, igen, és igencsak üldözték a többieket.

3 Nephi 6

And now it came to pass that the people of the Nephites did all return to their own lands in the twenty and sixth year, every man, with his family, his flocks and his herds, his horses and his cattle, and all things whatsoever did belong unto them.

And it came to pass that they had not eaten up all their provisions; therefore they did take with them all that they had not devoured, of all their grain of every kind, and their gold, and their silver, and all their precious things, and they did return to their own lands and their possessions, both on the north and on the south, both on the land northward and on the land southward.

And they granted unto those robbers who had entered into a covenant to keep the peace of the land, who were desirous to remain Lamanites, lands, according to their numbers, that they might have, with their labors, wherewith to subsist upon; and thus they did establish peace in all the land.

And they began again to prosper and to wax great; and the twenty and sixth and seventh years passed away, and there was great order in the land; and they had formed their laws according to equity and justice.

And now there was nothing in all the land to hinder the people from prospering continually, except they should fall into transgression.

And now it was Gidgiddoni, and the judge, Lachoneus, and those who had been appointed leaders, who had established this great peace in the land.

And it came to pass that there were many cities built anew, and there were many old cities repaired.

And there were many highways cast up, and many roads made, which led from city to city, and from land to land, and from place to place.

And thus passed away the twenty and eighth year, and the people had continual peace.

But it came to pass in the twenty and ninth year there began to be some disputings among the people; and some were lifted up unto pride and boastings because of their exceedingly great riches, yea, even unto great persecutions;

- 11 Mert volt az országban sok kereskedő, és sok törvénytudó és sok hivatalnok is.
- 12 És az emberek kezdtek osztályok szerint megkülönböztetni magukat, vagyis a vagyonuk és a tanulási lehetőségeik szerint; igen, egyesek tudatlanok voltak a szegénységük miatt, míg mások igencsak iskolázottak voltak a vagyonuk miatt.
- 13 Egyesek felemelkedtek a kevélységben, míg mások rendkívül alázatosak voltak; egyesek szidalmazással válaszoltak a szidalmazásra, míg mások úgy viselték el a szidalmazást, és az üldöztetést, és a mindenféle megpróbáltatásokat, hogy nem fordultak oda és szidalmaztak ők is, hanem alázatosak és töredelmek voltak Isten előtt.
- 14 És így rendkívül nagy egyenlőtlenség támadt az egész országban. Olyannyira, hogy az egyház kezdett feloszlani, igen, úgyhogy a harmincadik évben az egyház már az ország egész területén feloszlott, kivéve néhány olyan lámánita csoportot, akik megtértek az igaz hithez; és akik nem voltak hajlandók eltávolodni attól, mert szilárdak, és állhatatosak és rendíthetetlenek voltak, s hajlandók voltak teljes igyekezettel betartani az Úr parancsolatait.
- 15 Most az volt az oka a nép gonoszságának, hogy a Sátánnak nagy hatalma volt, mindenféle gonosz cselekedetekre bujtogatva a népet, és kevélységgel felfuvalkodottakká téve őket, arra kísértvén, hogy hatalomra, és felhatalmazásra, és vagyonra, és a világ hiábavaló dolgaira törekedjenek.
- 16 És így vezette félre Sátán az emberek szívét, hogy mindenféle gonoszságokat cselekedjenek; tehát csak egy pár évig élvezték a békét.
- 17 És így a harmincadik év elejére – miután a nép régóta kiszolgáltatta magát annak, hogy az ördög kísértései oda vigyék őket, ahová ő el akarja hurcolni őket, és hogy megtegyék mindazokat a gonoszságokat, amiket szeretne – és így ennek a harmincadik évnek az elejére rendkívül gonosz állapotban voltak.
- 18 Most, ők nem tudatlanul követtek el bűnt, mert ismerték Isten rájuk vonatkozó akaratát, mivel azt nekik megtanították; szándékosan lázadtak fel tehát Isten ellen.

For there were many merchants in the land, and also many lawyers, and many officers.

And the people began to be distinguished by ranks, according to their riches and their chances for learning; yea, some were ignorant because of their poverty, and others did receive great learning because of their riches.

Some were lifted up in pride, and others were exceedingly humble; some did return railing for railing, while others would receive railing and persecution and all manner of afflictions, and would not turn and revile again, but were humble and penitent before God.

And thus there became a great inequality in all the land, insomuch that the church began to be broken up; yea, insomuch that in the thirtieth year the church was broken up in all the land save it were among a few of the Lamanites who were converted unto the true faith; and they would not depart from it, for they were firm, and steadfast, and immovable, willing with all diligence to keep the commandments of the Lord.

Now the cause of this iniquity of the people was this—Satan had great power, unto the stirring up of the people to do all manner of iniquity, and to the puffing them up with pride, tempting them to seek for power, and authority, and riches, and the vain things of the world.

And thus Satan did lead away the hearts of the people to do all manner of iniquity; therefore they had enjoyed peace but a few years.

And thus, in the commencement of the thirtieth year—the people having been delivered up for the space of a long time to be carried about by the temptations of the devil whithersoever he desired to carry them, and to do whatsoever iniquity he desired they should—and thus in the commencement of this, the thirtieth year, they were in a state of awful wickedness.

Now they did not sin ignorantly, for they knew the will of God concerning them, for it had been taught unto them; therefore they did wilfully rebel against God.

- 19 És most ez Lakoneusznak, Lakoneusz fiának a napjaiban történt, mert Lakoneusz töltötte be atyja székét, és ebben az évben ő kormányozta a népet.
- 20 És kezdtek olyan emberek lenni, akik a mennyekből kaptak sugalmazást és küldettek el, és ezek az egész országban kiálltak a nép közé, prédikálva és bátran bizonyoságot téve a nép bűneiről és gonoszságairól, bizonyoságot téve nekik azon megváltást illetően, melyet az Úr hoz majd a népéért, vagyis más szavakkal Krisztus feltámadásáról; és bátran bizonyoságot tettek a haláláról és a szenvedéseiről.
- 21 Most sokan voltak a nép között, akik rendkívül felháborodtak azok miatt, akik bizonyoságot tettek ezekről a dolgokról; és akik felháborodtak, azok főleg a főbírók voltak, és azok, akik főpapok és törvénytudók voltak; igen, mindazok, akik törvénytudók voltak, megharagudtak azokra, akik bizonyoságot tettek ezekről a dolgokról.
- 22 Most nem volt olyan törvénytudó, vagy bíró, vagy főpap, akinek hatalmában állt volna bárkit is halálra ítélni anélkül, hogy az ítéletet az ország kormányzója aláírta volna.
- 23 Most sok olyan volt azok között, akik bizonyoságot tettek a Krisztust illető dolgokról, és akik merészen bizonyoságot tettek, akiket titokban elfogtak és kivégeztek a bírák, és a halálukról csak a haláluk után szerzett tudomást az ország kormányzója.
- 24 Most íme, ez ellenkezett az ország törvényeivel, hogy bárkit is kivégezzenek anélkül, hogy hatalmat kaptak volna erre az ország kormányzójától –
- 25 Panasz érkezett tehát Zarahemla földjére az ország kormányzójához, azok ellen a bírák ellen, akik az Úr prófétáit törvényellenesen halálra ítélték.
- 26 Most lőn, hogy elfogták és a bíró elé állították őket, hogy elkövetett bűntettük miatt azon törvény szerint ítéltessenek felettük, melyet a nép hozott.
- 27 Most lőn, hogy ezeknek a bíráknak sok barátjuk és rokonuk volt; a többiek pedig, igen, méghozzá majdnem minden törvénytudó és főpap összegyűlt és azokhoz a rokonokhoz és bírákhoz szegődött, akiket megítélni készültek a törvény szerint.

And now it was in the days of Lachoneus, the son of Lachoneus, for Lachoneus did fill the seat of his father and did govern the people that year.

And there began to be men inspired from heaven and sent forth, standing among the people in all the land, preaching and testifying boldly of the sins and iniquities of the people, and testifying unto them concerning the redemption which the Lord would make for his people, or in other words, the resurrection of Christ; and they did testify boldly of his death and sufferings.

Now there were many of the people who were exceedingly angry because of those who testified of these things; and those who were angry were chiefly the chief judges, and they who had been high priests and lawyers; yea, all those who were lawyers were angry with those who testified of these things.

Now there was no lawyer nor judge nor high priest that could have power to condemn any one to death save their condemnation was signed by the governor of the land.

Now there were many of those who testified of the things pertaining to Christ who testified boldly, who were taken and put to death secretly by the judges, that the knowledge of their death came not unto the governor of the land until after their death.

Now behold, this was contrary to the laws of the land, that any man should be put to death except they had power from the governor of the land—

Therefore a complaint came up unto the land of Zarahemla, to the governor of the land, against these judges who had condemned the prophets of the Lord unto death, not according to the law.

Now it came to pass that they were taken and brought up before the judge, to be judged of the crime which they had done, according to the law which had been given by the people.

Now it came to pass that those judges had many friends and kindreds; and the remainder, yea, even almost all the lawyers and the high priests, did gather themselves together, and unite with the kindreds of those judges who were to be tried according to the law.

28 És ezek szövetségre léptek egymással, igen, még-hozzá ugyanarra a szövetségre, melyet a régiek adtak meg nekik, mely szövetséget az ördög adta, és ő szolgálta azzal, hogy minden igazlelkűség ellen egyesítse őket.

29 Összefogtak tehát az Úr népe ellen, és szövetségre léptek, hogy el fogják pusztítani őket, és hogy azokat, akik vétkesek voltak az emberölésben, kiszabadítják az igazságszolgáltatás markából, melyet már majdnem kiszabtak rájuk a törvény szerint.

30 És dacoltak hazájuk törvényével és jogaival; és szövetséget kötöttek egymással, hogy elpusztítják a kormányzót, és királyt állítanak az ország élére, hogy az ország ne legyen többé szabad, hanem királyoknak legyen alárendelve.

And they did enter into a covenant one with another, yea, even into that covenant which was given by them of old, which covenant was given and administered by the devil, to combine against all righteousness.

Therefore they did combine against the people of the Lord, and enter into a covenant to destroy them, and to deliver those who were guilty of murder from the grasp of justice, which was about to be administered according to the law.

And they did set at defiance the law and the rights of their country; and they did covenant one with another to destroy the governor, and to establish a king over the land, that the land should no more be at liberty but should be subject unto kings.

3 Nefi 7

- 1 Most íme, megmutatom nektek, hogy királyt ugyan nem állítottak az ország élére; ám még ugyanebben az évben, igen, a harmincadik évben pusztítást végeztek a bírói székben, igen megölték az ország főbíróját.
- 2 És a nép megoszlott, egymás ellen fordultak; és törzsekre szakadtak, mindenki a családja, és a rokonsága és a barátai szerint; és így döntötték meg az ország kormányzását.
- 3 És minden törzs kinevezett maga élére egy főnököt vagy vezetőt, és így lettek törzsek és törzsek vezetői.
- 4 Most íme, nem volt olyan ember közöttük, akinek ne lett volna nagy családja, és sok rokona és barátja; tehát rendkívül nagyok lettek a törzsek.
- 5 Most ezt tették tehát, csak éppen nem háborúskodtak egymással. És mindez a sok gonoszság azért támadt a nép között, mert átadták magukat a Sátán hatalmának.
- 6 És a prófétákat meggyilkolók barátainak és rokonnainak titkos összeesküvése folytán megsemmisítették a kormány rendelkezéseit.
- 7 És nagy vizzályt okoztak az országban, olyannyira, hogy a nép igazlelkűbb része is majdnem mind gonosz lett; igen, csak kevés igazlelkű ember volt közöttük.
- 8 És így hat év sem telt el azóta, hogy a nép nagyobbik része elfordult az igazlelkűségtől, miként az eb visszatér az okádékához, vagy mint a disznó a sárban fetrengéshez.
- 9 Most összegyűlt ez a titkos összeesküvés, mely olyan sok gonoszságot hozott a népre, és élükre egy olyan férfit állítottak, akit Jákóbnak neveztek.
- 10 És királyuknak hívták. Király lett tehát ezen gonosz banda felett; és ő egyike volt azok előljáróinak, akik a Jézusról bizonyoságot tevő próféták ellen szóltak.

3 Nephi 7

Now behold, I will show unto you that they did not establish a king over the land; but in this same year, yea, the thirtieth year, they did destroy upon the judgment-seat, yea, did murder the chief judge of the land.

And the people were divided one against another; and they did separate one from another into tribes, every man according to his family and his kindred and friends; and thus they did destroy the government of the land.

And every tribe did appoint a chief or a leader over them; and thus they became tribes and leaders of tribes.

Now behold, there was no man among them save he had much family and many kindreds and friends; therefore their tribes became exceedingly great.

Now all this was done, and there were no wars as yet among them; and all this iniquity had come upon the people because they did yield themselves unto the power of Satan.

And the regulations of the government were destroyed, because of the secret combination of the friends and kindreds of those who murdered the prophets.

And they did cause a great contention in the land, insomuch that the more righteous part of the people had nearly all become wicked; yea, there were but few righteous men among them.

And thus six years had not passed away since the more part of the people had turned from their righteousness, like the dog to his vomit, or like the sow to her wallowing in the mire.

Now this secret combination, which had brought so great iniquity upon the people, did gather themselves together, and did place at their head a man whom they did call Jacob;

And they did call him their king; therefore he became a king over this wicked band; and he was one of the chiefest who had given his voice against the prophets who testified of Jesus.

11 És lőn, hogy ezek száma nem volt olyan mértékű, mint azon nép törzseié, akik egyesültek. Bár vezetőik hozták törvényeiket – mindenki törzse szerint – mindazonáltal ellenségek voltak. És annak ellenére, hogy nem voltak igazlelkű emberek, azok gyűlölete mégis összekötötte őket, akik szövetségre léptek, hogy elpusztítsák a kormányt.

12 Jákób tehát, mivel látta, hogy ellenségeik többen vannak, mint ők, és mert ő volt a banda királya, megparancsolta tehát a népének, hogy meneküljenek el az ország legészakibb részébe, és építsenek fel ott maguknak egy királyságot, míg majd csatlakoznak hozzájuk az elszakadók (mert azzal hízelgett nekik, hogy sok elszakadó lesz), és elég erősek nem lesznek ahhoz, hogy a nép törzseivel hadakozzanak; és így is tettek.

13 És olyan gyorsan elvonultak, hogy elérhető távolságon belül a nép nem tudta feltartóztatni őket. És így végződött a harmincadik év; és így álltak Nefi népének ügyei.

14 És lőn, hogy a harmincegyedik évben törzsekre voltak osztva, minden férfi a családja, rokonai és barátai szerint; mindazonáltal megegyezésre jutottak abban, hogy nem mennek háborúba egymás ellen; ám nem voltak egységesek a törvényeiket, és a kormányzás módját illetően, mert azok elképzelése szerint alapították meg ezeket, akik a vezéreik és a vezetőik voltak. Ám nagyon szigorú törvényeket hoztak arra, hogy az egyik törzs nem követhet el sérelmet a másik ellen, és így bizonyos mértékben béke volt az országban; mindazonáltal szívük elfordult az Úrtól, Istenüktől, és megkövezték a prófétákat, és kiűzték őket maguk közül.

15 És lőn, hogy Nefi – mivel angyalok, és az Úr szava is meglátogatták, angyalokat látott tehát, és szemtanú volt, és hatalmat kapott arra, hogy tudhasson Krisztus elrendelt szolgálatáról, és annak is szemtanúja volt, hogy miként tért gyorsan vissza a nép az igazlelkűségtől a gonoszságaihoz és az utálatosságaihoz;

And it came to pass that they were not so strong in number as the tribes of the people, who were united together save it were their leaders did establish their laws, every one according to his tribe; nevertheless they were enemies; notwithstanding they were not a righteous people, yet they were united in the hatred of those who had entered into a covenant to destroy the government.

Therefore, Jacob seeing that their enemies were more numerous than they, he being the king of the band, therefore he commanded his people that they should take their flight into the northernmost part of the land, and there build up unto themselves a kingdom, until they were joined by dissenters, (for he flattered them that there would be many dissenters) and they become sufficiently strong to contend with the tribes of the people; and they did so.

And so speedy was their march that it could not be impeded until they had gone forth out of the reach of the people. And thus ended the thirtieth year; and thus were the affairs of the people of Nephi.

And it came to pass in the thirty and first year that they were divided into tribes, every man according to his family, kindred and friends; nevertheless they had come to an agreement that they would not go to war one with another; but they were not united as to their laws, and their manner of government, for they were established according to the minds of those who were their chiefs and their leaders. But they did establish very strict laws that one tribe should not trespass against another, insomuch that in some degree they had peace in the land; nevertheless, their hearts were turned from the Lord their God, and they did stone the prophets and did cast them out from among them.

And it came to pass that Nephi—having been visited by angels and also the voice of the Lord, therefore having seen angels, and being eye-witness, and having had power given unto him that he might know concerning the ministry of Christ, and also being eye-witness to their quick return from righteousness unto their wickedness and abominations;

- 16 El volt keseredve tehát szívük keménysége és elméjük vaksága miatt – még ugyanabban az évben elment tehát közéjük, és hozzálátott, hogy bátran bizonyoságot tegyen a bűnbánatról és a bűnök bocsánatáról, az Úr, Jézus Krisztusba vetett hit által.
- 17 És sok mindent tanított nekik; és ezt nem lehet mind leírni, és egy részük nem lenne elegendő, tehát ezek nincsenek leírva ebben a könyvben. És Nefi hatalommal és nagy felhatalmazással tanított.
- 18 És lőn, hogy megharagudtak rá, méghozzá azért, mert nagyobb hatalma volt, mint nekik, és így nem tudtak nem hinni a szavaiban, mert oly nagy volt az Úr, Jézus Krisztusba vetett hite, hogy naponta angyalok szolgáltak neki.
- 19 És Jézus nevében ördögöket és tisztátalan lelkeket űzött ki; és még a halálból is feltámasztotta fivérét, akit a nép megkövezett és aki meghalt.
- 20 És a nép látta, és tanúja volt ennek, és dühösekké váltak rá a hatalma miatt; és ő még sok más csodát tett Jézus nevében a nép szeme láttára.
- 21 És lőn, hogy elmúlt a harmincegyedik év, és csak kevesen voltak azok, akik megtértek az Úrhoz; de akik megtértek, azokon valóban látta a nép, hogy Isten hatalma és Lelke látogatta meg őket, mely Jézus Krisztusban van, akiben hittek.
- 22 És akiből ördögöket űztek ki, és akik meggyógyultak a betegségeikből és a nyavalyáikból, azok is híven kijelentették a népnek, hogy Isten Lelke munkálkodott rajtuk, és meggyógyultak; és jeleket is mutattak, és bizonyos csodákat is tettek a nép között.
- 23 Így telt el a harminckettedik év is. És a harmincharmadik év kezdetén Nefi tovább beszélt a népnek; és bűnbánatot és bűnbocsánatot prédikált nekik.
- 24 Most szeretném, ha arra is emlékeznének, hogy senkit nem vezettek el a bűnbánathoz, akit ne kereszteltek volna meg vízzel.

Therefore, being grieved for the hardness of their hearts and the blindness of their minds—went forth among them in that same year, and began to testify, boldly, repentance and remission of sins through faith on the Lord Jesus Christ.

And he did minister many things unto them; and all of them cannot be written, and a part of them would not suffice, therefore they are not written in this book. And Nephi did minister with power and with great authority.

And it came to pass that they were angry with him, even because he had greater power than they, for it were not possible that they could disbelieve his words, for so great was his faith on the Lord Jesus Christ that angels did minister unto him daily.

And in the name of Jesus did he cast out devils and unclean spirits; and even his brother did he raise from the dead, after he had been stoned and suffered death by the people.

And the people saw it, and did witness of it, and were angry with him because of his power; and he did also do many more miracles, in the sight of the people, in the name of Jesus.

And it came to pass that the thirty and first year did pass away, and there were but few who were converted unto the Lord; but as many as were converted did truly signify unto the people that they had been visited by the power and Spirit of God, which was in Jesus Christ, in whom they believed.

And as many as had devils cast out from them, and were healed of their sicknesses and their infirmities, did truly manifest unto the people that they had been wrought upon by the Spirit of God, and had been healed; and they did show forth signs also and did do some miracles among the people.

Thus passed away the thirty and second year also. And Nephi did cry unto the people in the commencement of the thirty and third year; and he did preach unto them repentance and remission of sins.

Now I would have you to remember also, that there were none who were brought unto repentance who were not baptized with water.

25 Nefi tehát férfiakat rendelt el erre a szolgálatra, hogy mindenkit, aki hozzájuk jön, vízzel megkereszteljenek, annak tanúságául és bizonyosságául Isten és az emberek előtt, hogy bűnbánatot tartottak és elnyerték bűneik bocsánatát.

26 És ennek az évnek a kezdetén sokan voltak, akiket megkereszteltek a bűnbánatra; és így telt el az év legnagyobb része.

Therefore, there were ordained of Nephi, men unto this ministry, that all such as should come unto them should be baptized with water, and this as a witness and a testimony before God, and unto the people, that they had repented and received a remission of their sins.

And there were many in the commencement of this year that were baptized unto repentance; and thus the more part of the year did pass away.

3 Nefi 8

- 1 És most lőn, hogy feljegyzésünk szerint, és mi tudjuk, hogy feljegyzésünk igaz, mert íme, igaz ember volt az, aki a feljegyzést vezette – mert ő valóban sok csodát tett Jézus nevében; és senki nem volt, aki Jézus nevében csodát tudott tenni úgy, hogy ne tisztult volna meg teljesen a gonoszságtól –
- 2 És most lőn, hogy ha ez az ember nem követett el hibát az időszámításunkban, akkor elmúlt a harmincharmadik év;
- 3 És a nép kezdte nagy buzgósággal várni a jelet, melyet a lámánita Sámuel, a próféta adott, igen, azt az időt, amikor három napig sötétség lesz ezen föld színén.
- 4 És annak ellenére, hogy már olyan sok jel adatott, nagy kételkedések és szóváltások kezdődtek a nép között.
- 5 És lőn, hogy a harmincnegyedik évben, az első hónapban, a hónap negyedik napján nagy zivatar támadt, olyan nagy, amilyenről még soha nem hallottak az egész országban.
- 6 És nagy és borzalmas vihar is volt; és borzalmas mennydörgés, olyannyira, hogy az egész földet megrázta, mintha az majd ketté hasadna.
- 7 És rendkívül éles villámlás is volt, amilyenről még soha nem hallottak az egész országban.
- 8 És tüzet fogott Zarahemla városa.
- 9 És a tenger mélyére süllyedt Moróni városa, lakossága pedig vízbe fúlt.
- 10 És Moróniha városára ráomlott a föld, úgyhogy a város helyén egy nagy hegy keletkezett.
- 11 És nagy és rettenetes pusztulás volt a déli földön.
- 12 De íme, még nagyobb és rettenetesebb pusztulás volt az északi földön; mert íme, a vihar és a forgószelek, és a mennydörgés és a villámlás, és a rendkívül erős földrengés miatt megváltozott az egész föld felszíne;

3 Nephi 8

And now it came to pass that according to our record, and we know our record to be true, for behold, it was a just man who did keep the record—for he truly did many miracles in the name of Jesus; and there was not any man who could do a miracle in the name of Jesus save he were cleansed every whit from his iniquity—

And now it came to pass, if there was no mistake made by this man in the reckoning of our time, the thirty and third year had passed away;

And the people began to look with great earnestness for the sign which had been given by the prophet Samuel, the Lamanite, yea, for the time that there should be darkness for the space of three days over the face of the land.

And there began to be great doubtings and disputations among the people, notwithstanding so many signs had been given.

And it came to pass in the thirty and fourth year, in the first month, on the fourth day of the month, there arose a great storm, such an one as never had been known in all the land.

And there was also a great and terrible tempest; and there was terrible thunder, insomuch that it did shake the whole earth as if it was about to divide asunder.

And there were exceedingly sharp lightnings, such as never had been known in all the land.

And the city of Zarahemla did take fire.

And the city of Moroni did sink into the depths of the sea, and the inhabitants thereof were drowned.

And the earth was carried up upon the city of Moronihah, that in the place of the city there became a great mountain.

And there was a great and terrible destruction in the land southward.

But behold, there was a more great and terrible destruction in the land northward; for behold, the whole face of the land was changed, because of the tempest and the whirlwinds, and the thunderings and the lightnings, and the exceedingly great quaking of the whole earth;

- 13 És az országutak megrepedtek, a sík utak feltöre-
deztek, és sok sima hely göröngyös lett.
- 14 És sok nagy és figyelemreméltó város elsüllyedt, és
sok leégett, és sok addig rázkódott, míg a földre nem
omlottak az épületei, és el nem pusztult a lakossága,
és kihaltak nem lettek ezek a helyek.
- 15 És volt néhány város, amelyik megmaradt; de eze-
ket is rendkívül nagy kár érte, és sokan voltak ben-
nük, akik meghaltak.
- 16 És voltak olyanok, akiket elragadott a forgószél; és
senki nem tudja, hogy ezek hova lettek, csak azt tud-
juk, hogy elragadtattak.
- 17 És így az egész föld felszíne átformálódott a viha-
rok, és a mennydörgés, és a villámlás és a földrengés
miatt.
- 18 És íme, a sziklák kettéhasadtak, és úgy összetöre-
deztek az egész föld színén, hogy mindenfelé az
egész ország területén darabokban, szilánkokra tör-
delve heverték.
- 19 És lőn, hogy amikor megszűnt a mennydörgés, és
a villámlás, és a zivatar, és a vihar és a földrengés –
mert íme, ezek mintegy három órán át tartottak; és
némelyek azt mondják, hogy hosszabb ideig; mind-
azonáltal mindezek a nagy és rettenetes dolgok mint-
egy három óra alatt történtek – és akkor íme, sötétség
volt a föld színén.
- 20 És lőn, hogy sűrű sötétség volt azon egész föld szí-
nén, olyannyira, hogy azok a lakosok, akik nem es-
tek el, érezhették a sötét párát;
- 21 És a sötétség miatt nem lehetett világosság. És
gyertyát, és fáklyát, és tüzet sem tudtak gyújtani a jó
és rendkívül száraz fájuk segítségével, így tehát egy-
általán nem lehetett világosság.
- 22 És nem láttak semmilyen világosságot, sem tüzet,
sem szikrát, sem a napot, sem a holdat, sem a csilla-
gokat, mert olyan nagy volt a sötét köd, mely beborí-
totta annak a földnek a színét.

And the highways were broken up, and the level
roads were spoiled, and many smooth places became
rough.

And many great and notable cities were sunk, and
many were burned, and many were shaken till the
buildings thereof had fallen to the earth, and the in-
habitants thereof were slain, and the places were left
desolate.

And there were some cities which remained; but
the damage thereof was exceedingly great, and there
were many in them who were slain.

And there were some who were carried away in
the whirlwind; and whither they went no man
knoweth, save they know that they were carried
away.

And thus the face of the whole earth became de-
formed, because of the tempests, and the thunder-
ings, and the lightnings, and the quaking of the
earth.

And behold, the rocks were rent in twain; they
were broken up upon the face of the whole earth, in-
somuch that they were found in broken fragments,
and in seams and in cracks, upon all the face of the
land.

And it came to pass that when the thunderings,
and the lightnings, and the storm, and the tempest,
and the quakings of the earth did cease—for behold,
they did last for about the space of three hours; and
it was said by some that the time was greater; never-
theless, all these great and terrible things were done
in about the space of three hours—and then behold,
there was darkness upon the face of the land.

And it came to pass that there was thick darkness
upon all the face of the land, insomuch that the in-
habitants thereof who had not fallen could feel the
vapor of darkness;

And there could be no light, because of the dark-
ness, neither candles, neither torches; neither could
there be fire kindled with their fine and exceedingly
dry wood, so that there could not be any light at all;

And there was not any light seen, neither fire, nor
glimmer, neither the sun, nor the moon, nor the
stars, for so great were the mists of darkness which
were upon the face of the land.

23 És lőn, hogy három napig tartott az, hogy nem látak világosságot; és szüntelenül nagy gyász és jajgatás és sírás volt az egész nép között; igen, nagyon sóhajtozott a nép az őket ért sötétség és nagy pusztítás miatt.

24 És az egyik helyen hallani lehetett, hogy felkiáltanak, mondván: Ó, bárcsak bűnbánatot tartottunk volna még ezen nagy és borzalmas nap előtt, és akkor az Úr megkímélte volna a testvéreinket, és nem égtek volna el Zarahemla nagy városában.

25 És egy másik helyen azt lehetett hallani, hogy felkiáltanak és gyászolnak, mondván: Ó, bárcsak bűnbánatot tartottunk volna még ezen nagy és borzalmas nap előtt, és nem öltük és köveztük volna meg és nem úztuk volna ki a prófétákat; és akkor az Úr megkímélte volna édesanyáinkat és szép leányainkat, és gyermekeinket, és nem temette volna őket el Moróniha nagy városa. És ilyenek voltak, nagyok és borzalmasak az emberek jajgatásai.

And it came to pass that it did last for the space of three days that there was no light seen; and there was great mourning and howling and weeping among all the people continually; yea, great were the groanings of the people, because of the darkness and the great destruction which had come upon them.

And in one place they were heard to cry, saying: O that we had repented before this great and terrible day, and then would our brethren have been spared, and they would not have been burned in that great city Zarahemla.

And in another place they were heard to cry and mourn, saying: O that we had repented before this great and terrible day, and had not killed and stoned the prophets, and cast them out; then would our mothers and our fair daughters, and our children have been spared, and not have been buried up in that great city Moronihah. And thus were the howlings of the people great and terrible.

3 Nefi 9

- 1 És lőn, hogy a föld összes lakója között, ezen föld egész színén hallatszott egy hang, ezt kiáltván:
- 2 Jaj, jaj, jaj ennek a népnek; jaj az egész föld lakóinak, ha nem tartanak bűnbánatot; mert népem szép fiainak és leányainak halálán kacag az ördög, és örvendeznek az ő angyalai; és gonoszságuk és utálatosságaik miatt van az, hogy elbuktak.
- 3 Íme, Zarahemla nagy városát és annak lakóit tűzzel égettem el.
- 4 És íme, Moróni nagy városát a tenger mélyére süllyesztettem, és annak lakóit vízbe fullasztottam.
- 5 És íme, Moróniha nagy városát és annak lakóit földdel takartam be, hogy bűneiket és utálatosságait elrejtsem orcám elől, hogy a próféták és a szentek vére ne jusson fel hozzám többé ellenük.
- 6 És íme, Gilgál városát elsüllyesztettem, és annak lakóit a föld mélyébe temettem;
- 7 Igen, és Oniha városát és annak lakóit, és Mókum városát és annak lakóit, és Jeruzsálem városát és annak lakóit; és vizet bocsátottam a helyükbe, hogy gonoszságukat és utálatosságaikat elrejtsem orcám elől, hogy a próféták és a szentek vére ne jusson fel hozzám többé ellenük.
- 8 És íme, Gadiandi városát, és Gadiomna városát, és Jákób városát és Gimnimnó városát, ezeket mind elsüllyesztettem, és dombokat és völgyeket formáltam a helyükre; és ezek lakóit a föld mélyébe temettem, hogy gonoszságukat és utálatosságaikat elrejtsem orcám elől, hogy a próféták és a szentek vére ne jusson fel hozzám többé ellenük.

3 Nephi 9

And it came to pass that there was a voice heard among all the inhabitants of the earth, upon all the face of this land, crying:

Wo, wo, wo unto this people; wo unto the inhabitants of the whole earth except they shall repent; for the devil laugheth, and his angels rejoice, because of the slain of the fair sons and daughters of my people; and it is because of their iniquity and abominations that they are fallen!

Behold, that great city Zarahemla have I burned with fire, and the inhabitants thereof.

And behold, that great city Moroni have I caused to be sunk in the depths of the sea, and the inhabitants thereof to be drowned.

And behold, that great city Moronihah have I covered with earth, and the inhabitants thereof, to hide their iniquities and their abominations from before my face, that the blood of the prophets and the saints shall not come any more unto me against them.

And behold, the city of Gilgal have I caused to be sunk, and the inhabitants thereof to be buried up in the depths of the earth;

Yea, and the city of Onihah and the inhabitants thereof, and the city of Mocum and the inhabitants thereof, and the city of Jerusalem and the inhabitants thereof; and waters have I caused to come up in the stead thereof, to hide their wickedness and abominations from before my face, that the blood of the prophets and the saints shall not come up any more unto me against them.

And behold, the city of Gadiandi, and the city of Gadiomnah, and the city of Jacob, and the city of Gimgimno, all these have I caused to be sunk, and made hills and valleys in the places thereof; and the inhabitants thereof have I buried up in the depths of the earth, to hide their wickedness and abominations from before my face, that the blood of the prophets and the saints should not come up any more unto me against them.

9 És íme, Jákobugát nagy városát, amelyet Jákób király népe lakott, tűzzel égettem el, bűneik és gonoszságuk miatt, mely titkos gyilkosságaik és összeesküvéseik folytán az egész föld gonoszságát felülmúlta; mert ők voltak azok, akik megsemmisítették népem békéjét és az ország kormányát; elégettettem tehát őket, hogy elpusztítsam őket orcám elől, hogy a próféták és a szentek vére ne jusson fel hozzám többé ellenük.

10 És íme Lámán városát, és Jós városát, és Gád városát és Kiskumen városát, azok lakóival együtt, tűzzel égettem el, azon gonoszságuk miatt, hogy kiűzték a prófétákat, és megkövezték azokat, akiket azért küldtem hozzájuk, hogy kijelentsék nekik a gonoszságukat és az utálatosságaikat.

11 És mivel mindet kiűzték, és így egyetlen igazlelkű sem volt közöttük, tüzet küldtem le és elpusztítottam őket, hogy bűneiket és utálatosságaikat elrejtsem orcám elől, hogy azon próféták és szentek vére, akiket elküldtem hozzájuk, ne kiáltson hozzám a földről ellenük.

12 És sok nagy pusztítást küldtem erre a földre, és erre a népre, gonoszságuk és utálatosságaik miatt.

13 Ó ti mind, akiket megkíméltem, mert igazlelkűb-bek voltatok, mint ők, nem tértek-e most vissza hozzám, és bánjátok meg bűneiteket, és tértek meg, hogy meggyógyíthassalak benneteket?

14 Igen, bizony mondom nektek, ha énhozzám jöttök, örök életetek lesz. Íme, ki van nyújtva felétek irgalmas karom, és aki jön, azt befogadom; és áldottak azok, akik hozzám jönnek.

15 Íme, én vagyok Jézus Krisztus, Isten Fia. Én teremtettem az eget és a földet, és minden dolgot, ami azokon van. Én a kezdettől fogva az Atyával voltam. Én az Atyában vagyok, és az Atya énbennem van; és az Atya énbennem dicsőítette meg az ő nevét.

16 Az enyéimhez jöttem, és az enyéim nem fogadtak be. És beteljesedtek a jövetelemlről szóló szentírások.

And behold, that great city Jacobugath, which was inhabited by the people of king Jacob, have I caused to be burned with fire because of their sins and their wickedness, which was above all the wickedness of the whole earth, because of their secret murders and combinations; for it was they that did destroy the peace of my people and the government of the land; therefore I did cause them to be burned, to destroy them from before my face, that the blood of the prophets and the saints should not come up unto me any more against them.

And behold, the city of Laman, and the city of Josh, and the city of Gad, and the city of Kishkumen, have I caused to be burned with fire, and the inhabitants thereof, because of their wickedness in casting out the prophets, and stoning those whom I did send to declare unto them concerning their wickedness and their abominations.

And because they did cast them all out, that there were none righteous among them, I did send down fire and destroy them, that their wickedness and abominations might be hid from before my face, that the blood of the prophets and the saints whom I sent among them might not cry unto me from the ground against them.

And many great destructions have I caused to come upon this land, and upon this people, because of their wickedness and their abominations.

O all ye that are spared because ye were more righteous than they, will ye not now return unto me, and repent of your sins, and be converted, that I may heal you?

Yea, verily I say unto you, if ye will come unto me ye shall have eternal life. Behold, mine arm of mercy is extended towards you, and whosoever will come, him will I receive; and blessed are those who come unto me.

Behold, I am Jesus Christ the Son of God. I created the heavens and the earth, and all things that in them are. I was with the Father from the beginning. I am in the Father, and the Father in me; and in me hath the Father glorified his name.

I came unto my own, and my own received me not. And the scriptures concerning my coming are fulfilled.

- 17 És azoknak, akik befogadtak engem, megadtam, hogy Isten fiaivá legyenek; és ezt fogom tenni mindazokkal, akik hisznek az én nevemben, mert íme, énáltalam jön el a megváltás, és énbennem teljesedett be Mózes törvénye.
- 18 Én vagyok a világ világossága és élete. Én vagyok az Alfa és az Omega, a kezdet és a vég.
- 19 És vérontást ne ajánljatok fel nekem többé; igen, hagyjatok fel áldozataitokkal és égő felajánlásaitokkal, mert egyetlen áldozatotokat és égő felajánlásotokat sem fogom elfogadni.
- 20 És áldozatul ajánljatok fel nekem megtört szívet és töredelmes lelket. És aki megtört szívvel és töredelmes lélekkel jön hozzám, azt tűzzel és a Szentlélekkel fogom megkeresztelni, ahogyan a lámánitákat, akik a belém vetett hitük miatt megtérésük idején tűzzel és a Szentlélekkel lettek megkeresztelve, és ezt nem tudták.
- 21 Íme, én azért jöttem a világra, hogy megváltást hozzak a világnak, hogy megszabadítsam a világot a bűntől.
- 22 Aki tehát bűnbánatot tart, és úgy jön hozzám, mint egy kisgyermek, azt befogadom, mert az olyanoké Isten királysága. Íme, az olyanokért tettem le az én életemet, és vettem azt fel újra; tartsatok hát bűnbánatot, és jöjjetek hozzám ti földnek szélei, és legyetek megszabadítva.

And as many as have received me, to them have I given to become the sons of God; and even so will I to as many as shall believe on my name, for behold, by me redemption cometh, and in me is the law of Moses fulfilled.

I am the light and the life of the world. I am Alpha and Omega, the beginning and the end.

And ye shall offer up unto me no more the shedding of blood; yea, your sacrifices and your burnt offerings shall be done away, for I will accept none of your sacrifices and your burnt offerings.

And ye shall offer for a sacrifice unto me a broken heart and a contrite spirit. And whoso cometh unto me with a broken heart and a contrite spirit, him will I baptize with fire and with the Holy Ghost, even as the Lamanites, because of their faith in me at the time of their conversion, were baptized with fire and with the Holy Ghost, and they knew it not.

Behold, I have come unto the world to bring redemption unto the world, to save the world from sin.

Therefore, whoso repenteth and cometh unto me as a little child, him will I receive, for of such is the kingdom of God. Behold, for such I have laid down my life, and have taken it up again; therefore repent, and come unto me ye ends of the earth, and be saved.

3 Nefi 10

- 1 És most íme, lőn, hogy minden ember hallotta ezt a beszédet az országban, és tanúja volt annak. És ezen beszédet követően sok órán keresztül csend honolt az országban;
- 2 Mert annyira elcsodálkozott a nép, hogy abba hagyták a jajgatást és a siránkozást megölt rokonaik elvesztése miatt; tehát sok órán keresztül csend honolt az egész országban.
- 3 És lőn, hogy újra szólt egy hang a néphez, és minden ember hallotta, és tanúja volt annak, hogy ezt mondta:
- 4 Ó ti, ezeknek a lerombolt nagy városoknak a népe, akik Jákób utódai vagytok, igen, akik Izráel házából valók vagytok! Mily gyakran gyűjtöttelek össze benneteket, miként a tyúk szárnyai alá gyűjti csibéit, és tápláltalak titeket.
- 5 És mily gyakran összegyűjtöttelek volna benneteket, miként a tyúk szárnyai alá gyűjti csibéit, igen, Ó ti, Izráel házának népe, akik elbuktatok; igen, Ó ti, Izráel házának népe, akik Jeruzsálemben laktok, és ti is, akik elbuktatok; igen, mily gyakran összegyűjtöttelek volna benneteket, miként a tyúk összegyűjti csibéit, és ti nem akartátok.
- 6 Ó ti, Izráel háza, akiket megkíméltelek, mily gyakran össze foglak gyűjteni benneteket, miként a tyúk szárnyai alá gyűjti csibéit, ha szívetek minden szándékával bűnbánatot tartotok és visszatértek hozzám.
- 7 De ha nem, Ó Izráel háza, akkor az atyáitokkal kötött szövetség beteljesítésének idejéig elhagyatottak lesznek lakhelyeitek.
- 8 És most lőn, hogy miután a nép ezeket a szavakat hallotta, íme, ismét sírni és jajveszékelní kezdtek rokonaik és barátaik elvesztése miatt.
- 9 És lőn, hogy így telt el a három nap. És reggel volt, és a sötétség eloszlott a föld színéről, és megszűnt a földrengés, és megszűnt a kövek hasadása, és megszűnt a félelmetes sóhajtozás, és elmúlt mind a lármas hang.

3 Nephi 10

And now behold, it came to pass that all the people of the land did hear these sayings, and did witness of it. And after these sayings there was silence in the land for the space of many hours;

For so great was the astonishment of the people that they did cease lamenting and howling for the loss of their kindred which had been slain; therefore there was silence in all the land for the space of many hours.

And it came to pass that there came a voice again unto the people, and all the people did hear, and did witness of it, saying:

O ye people of these great cities which have fallen, who are descendants of Jacob, yea, who are of the house of Israel, how oft have I gathered you as a hen gathereth her chickens under her wings, and have nourished you.

And again, how oft would I have gathered you as a hen gathereth her chickens under her wings, yea, O ye people of the house of Israel, who have fallen; yea, O ye people of the house of Israel, ye that dwell at Jerusalem, as ye that have fallen; yea, how oft would I have gathered you as a hen gathereth her chickens, and ye would not.

O ye house of Israel whom I have spared, how oft will I gather you as a hen gathereth her chickens under her wings, if ye will repent and return unto me with full purpose of heart.

But if not, O house of Israel, the places of your dwellings shall become desolate until the time of the fulfilling of the covenant to your fathers.

And now it came to pass that after the people had heard these words, behold, they began to weep and howl again because of the loss of their kindred and friends.

And it came to pass that thus did the three days pass away. And it was in the morning, and the darkness dispersed from off the face of the land, and the earth did cease to tremble, and the rocks did cease to rend, and the dreadful groanings did cease, and all the tumultuous noises did pass away.

10 És a föld újra egybeforrt, s így megmaradt; és megszűnt az életben maradt emberek gyásza, és sírása és jajgatása; és gyászuk örömbe, jajgatásuk dicséretbe, és az Úr, Jézus Krisztus, Megváltójuk iránti köszönetbe fordult.

11 És mindeddig beteljesedtek a szentírások, amelyeket a próféták szóltak vala.

12 És a nép igazlelkűbb része volt az, mely megszabadult, és ők voltak azok, akik befogadták a prófétákat és nem kövezték meg őket; és ők voltak azok, akik nem ontották ki a szentek véréét, ők maradtak életben.

13 Igen, azok életben maradtak, és nem süllyedtek el és nem temette el őket a föld, és nem fulladtak a tenger mélyébe; és nem égette el őket a tűz, nem is esett rájuk és zúzta őket halálra semmi; és nem ragadta el őket a forgósél; és a sötét füstpára sem győzedelmeskedett rajtuk.

14 És most, aki ezt olvassa, értse meg! Akinél megvannak a szentírások, kutassa azokat! Nézze meg őket és lássa, hogy mindez a sok tűz, és füst, és vihar, és forgósél és az őket elnyelő föld megnyílása általi halál és pusztulás nem a sok szent próféta prófeciáinak beteljesedése volt-e.

15 Íme, azt mondom nektek: Igen, sokan tettek bizonyosságot ezekről a dolgokról Krisztus eljövetelekor, és megölték őket, mert bizonyosságot tettek ezekről a dolgokról.

16 Igen, Zénos próféta bizonyosságot tett ezekről a dolgokról, és Zénok is beszélt ezekről a dolgokról, mert ők különösen minket illetően tettek bizonyosságot, akik az ő magjuknak maradéka vagyunk.

17 Íme, atyánk, Jákób is bizonyosságot tett József magjának maradékát illetően. És íme, nem vagyunk-e József magjának maradéka? És nincsenek-e megírva mindezek a dolgok, melyek bizonyosságot tesznek rólunk, a rézlemezeken, melyeket Lehi atyánk kihozott Jeruzsálemből?

And the earth did cleave together again, that it stood; and the mourning, and the weeping, and the wailing of the people who were spared alive did cease; and their mourning was turned into joy, and their lamentations into the praise and thanksgiving unto the Lord Jesus Christ, their Redeemer.

And thus far were the scriptures fulfilled which had been spoken by the prophets.

And it was the more righteous part of the people who were saved, and it was they who received the prophets and stoned them not; and it was they who had not shed the blood of the saints, who were spared—

And they were spared and were not sunk and buried up in the earth; and they were not drowned in the depths of the sea; and they were not burned by fire, neither were they fallen upon and crushed to death; and they were not carried away in the whirlwind; neither were they overpowered by the vapor of smoke and of darkness.

And now, whoso readeth, let him understand; he that hath the scriptures, let him search them, and see and behold if all these deaths and destructions by fire, and by smoke, and by tempests, and by whirlwinds, and by the opening of the earth to receive them, and all these things are not unto the fulfilling of the prophecies of many of the holy prophets.

Behold, I say unto you, Yea, many have testified of these things at the coming of Christ, and were slain because they testified of these things.

Yea, the prophet Zenos did testify of these things, and also Zenock spake concerning these things, because they testified particularly concerning us, who are the remnant of their seed.

Behold, our father Jacob also testified concerning a remnant of the seed of Joseph. And behold, are not we a remnant of the seed of Joseph? And these things which testify of us, are they not written upon the plates of brass which our father Lehi brought out of Jerusalem?

18 És lőn, hogy a harmincnegyedik év végén, íme, meg fogom mutatni nektek, hogy nagy jóindulat jeleit láthatták Nefi népéből azok, akik életben maradtak, és a lámánitáknak hívtak közül is azok, akik életben maradtak, és nagy áldások áradtak a fejükre, olyannyira, hogy Krisztus nem sokkal a mennybe-menetele után valóban kinyilvánította magát nekik –

19 Megmutatván nekik a testét, és szolgálva őket; és ezután adok beszámolót az ő elrendelt szolgálatáról. Most tehát mondandómnak véget vetek.

And it came to pass that in the ending of the thirty and fourth year, behold, I will show unto you that the people of Nephi who were spared, and also those who had been called Lamanites, who had been spared, did have great favors shown unto them, and great blessings poured out upon their heads, inso-much that soon after the ascension of Christ into heaven he did truly manifest himself unto them—

Showing his body unto them, and ministering unto them; and an account of his ministry shall be given hereafter. Therefore for this time I make an end of my sayings.

Jézus Krisztus megmutatta magát Nefi népének, amint a sokaság összegyűlt a Bőség földjén, és tanította őket; és ily módon mutatta meg magát nekik.

3 Nefi 11

- 1 És most lőn, hogy nagy sokaság gyűlt össze Nefi népéből a Bőség földjén lévő templom körül; és bámulva és csodálkozva beszélgettek egymással, és mutogetták egymásnak a megtörtént nagy és csodálatos változást.
- 2 És arról a Jézus Krisztusról is beszéltek, akinek halálát illetően megadatott a jel.
- 3 És lőn, hogy amint így beszélgettek egymással, egy hangot hallottak, amely mintha az égből jött volna; és körbejáratták a szemeiket, mert nem értették meg a hangot, amit hallottak; és az nem volt éles hang, és hangos hang sem volt; mindazonáltal annak ellenére, hogy kis hang volt, úgy beléjük hatolt, hogy a bensőjükben is hallották, olyannyira, hogy nem volt olyan része a testüknek, amit ne remegtetett volna meg; igen, egészen a lelkükig hatolt, és lángra gyújtotta a szívüket.
- 4 És lőn, hogy ismét hallották a hangot, és nem értették meg.
- 5 És harmadszor is hallották a hangot, és kinyitották a fülüket, hogy hallják; és a hang irányába fordították a szemüket; és állhatatosan az ég felé néztek, ahonnan a hang jött.
- 6 És íme, harmadszorra megértették a hangot, melyet hallottak; és az ezt mondta nekik:
- 7 Íme, ez az én Szeretett Fiam, akiben én gyönyörködöm, akiben megdicsőítettem a nevemet. Őt hallgassátok.

Jesus Christ did show himself unto the people of Nephi, as the multitude were gathered together in the land Bountiful, and did minister unto them; and on this wise did he show himself unto them.

3 Nephi 11

And now it came to pass that there were a great multitude gathered together, of the people of Nephi, round about the temple which was in the land Bountiful; and they were marveling and wondering one with another, and were showing one to another the great and marvelous change which had taken place.

And they were also conversing about this Jesus Christ, of whom the sign had been given concerning his death.

And it came to pass that while they were thus conversing one with another, they heard a voice as if it came out of heaven; and they cast their eyes round about, for they understood not the voice which they heard; and it was not a harsh voice, neither was it a loud voice; nevertheless, and notwithstanding it being a small voice it did pierce them that did hear to the center, insomuch that there was no part of their frame that it did not cause to quake; yea, it did pierce them to the very soul, and did cause their hearts to burn.

And it came to pass that again they heard the voice, and they understood it not.

And again the third time they did hear the voice, and did open their ears to hear it; and their eyes were towards the sound thereof; and they did look steadfastly towards heaven, from whence the sound came.

And behold, the third time they did understand the voice which they heard; and it said unto them:

Behold my Beloved Son, in whom I am well pleased, in whom I have glorified my name—hear ye him.

8 És lőn, hogy amikor megértették, szemüket ismét az égre vetették; és íme, egy Embert láttak az égből alászállni; és fehér köntöst viselt; és lejött és megállt közöttük; és a sokaságban minden szem felé fordult, és nem merték szólásra nyitni a szájukat, még egymáshoz sem mertek szólani, és nem tudták, mit jelent ez, mert azt gondolták, hogy egy angyal jelent meg nekik.

9 És lőn, hogy ő kinyújtotta kezét, és beszélt a néphez, mondván:

10 Íme, én Jézus Krisztus vagyok, az, akiről a próféták bizonyosságot tettek, hogy el fog jönni a világra.

11 És íme, én vagyok a világ világossága és élete; és ittam abból a keserű pohárból, amit az Atya adott nekem, és megdicsőítettem az Atyát, amikor magamra vettem a világ bűneit, melynek során kezdettől fogva minden dologban alávettem magam az Atya akaratának.

12 És lőn, hogy miután Jézus elmondta ezeket a szavakat, az egész tömeg a földre borult; mert emlékeztek rá, hogy megjövendölték nekik, hogy Krisztus meg fogja mutatni magát nekik a mennybemenetele után.

13 És lőn, hogy az Úr szólt hozzájuk, mondván:

14 Keljetek fel és jöjjetek hozzám, hogy kezeteket bebocsáthassátok az oldalamba, és hogy érezhessétek a szögek nyomait a kezeimben és a lábfejeimben, hogy tudhassátok, hogy én vagyok Izráel Istene, és az egész föld Istene, és megöltek a világ bűneiért.

15 És lőn, hogy a sokaság odament, és az oldalába bocsátották a kezeiket, és érezték a szögek nyomait a kezeiben és a lábfejeiben; és egyenként mind így tettek, míg mindannyian oda nem mentek, és a szemükkel láttak, és a kezeikkel érezték, és biztosan tudták, és bizonyosságot tettek arról, hogy ő az, akiről a próféták megírták, hogy el fog jönni.

16 És amikor már mindannyian odamentek és saját maguk tanúi voltak ennek, egyszerre felkiáltottak, mondván:

And it came to pass, as they understood they cast their eyes up again towards heaven; and behold, they saw a Man descending out of heaven; and he was clothed in a white robe; and he came down and stood in the midst of them; and the eyes of the whole multitude were turned upon him, and they durst not open their mouths, even one to another, and wist not what it meant, for they thought it was an angel that had appeared unto them.

And it came to pass that he stretched forth his hand and spake unto the people, saying:

Behold, I am Jesus Christ, whom the prophets testified shall come into the world.

And behold, I am the light and the life of the world; and I have drunk out of that bitter cup which the Father hath given me, and have glorified the Father in taking upon me the sins of the world, in the which I have suffered the will of the Father in all things from the beginning.

And it came to pass that when Jesus had spoken these words the whole multitude fell to the earth; for they remembered that it had been prophesied among them that Christ should show himself unto them after his ascension into heaven.

And it came to pass that the Lord spake unto them saying:

Arise and come forth unto me, that ye may thrust your hands into my side, and also that ye may feel the prints of the nails in my hands and in my feet, that ye may know that I am the God of Israel, and the God of the whole earth, and have been slain for the sins of the world.

And it came to pass that the multitude went forth, and thrust their hands into his side, and did feel the prints of the nails in his hands and in his feet; and this they did do, going forth one by one until they had all gone forth, and did see with their eyes and did feel with their hands, and did know of a surety and did bear record, that it was he, of whom it was written by the prophets, that should come.

And when they had all gone forth and had witnessed for themselves, they did cry out with one accord, saying:

17 Hozsánna! Legyen áldott a Magasságos Isten neve! És leborultak Jézus lábainál, és hódoltak neki.

18 És lőn, hogy ő megszólította Nefit (mert Nefi is ott volt a tömegben), és megparancsolta neki, hogy lépjen elő.

19 És Nefi felállt, és előrement, és meghajtotta magát az Úr előtt és megcsókolta a lábait.

20 És az Úr megparancsolta neki, hogy emelkedjék fel. És ő felemelkedett és ott állt előtte.

21 És az Úr ezt mondta neki: Hatalmat adok neked, hogy kereszteld meg ezt a népet, miután ismét felmentem a mennybe.

22 És aztán az Úr még másokat is odahívott, és hasonlóan szólt hozzájuk; és hatalmat adott nekik a keresztelésre. És ezt mondta nekik: Ily módon kereszteljétek; és ne legyenek közöttetek vitatkozások.

23 Bizony mondom nektek, hogy aki szavaitok által megbánja bűneit és szeretne a nevemben megkeresztelkedni, azt ily módon kereszteljétek meg – Íme, menjetek és álljatok be a vízbe, és az én nevemben kereszteljétek meg őket.

24 És most íme, ezeket a szavakat mondjátok, nevükön szólítva őket, mondván:

25 Jézus Krisztustól felhatalmazást kapván, megkeresztellek téged az Atyának, és a Fiúnak, és a Szentléleknek nevében. Ámen.

26 És akkor merítsétek le őket a vízbe, és emeljétek ki ismét a vízből.

27 És ily módon kereszteljétek a nevemben; mert íme, bizony mondom nektek, hogy az Atya, és a Fiú és a Szentlélek egy; és én az Atyában vagyok, és az Atya bennem, és az Atya és én egyek vagyunk.

28 És ahogy azt megparancsoltam nektek, úgy kereszteljétek. És ne legyenek közöttetek vitatkozások, ahogy idáig voltak; és tanom pontjait illetően se legyenek közöttetek viszálykodások, ahogy idáig voltak.

Hosanna! Blessed be the name of the Most High God! And they did fall down at the feet of Jesus, and did worship him.

And it came to pass that he spake unto Nephi (for Nephi was among the multitude) and he commanded him that he should come forth.

And Nephi arose and went forth, and bowed himself before the Lord and did kiss his feet.

And the Lord commanded him that he should arise. And he arose and stood before him.

And the Lord said unto him: I give unto you power that ye shall baptize this people when I am again ascended into heaven.

And again the Lord called others, and said unto them likewise; and he gave unto them power to baptize. And he said unto them: On this wise shall ye baptize; and there shall be no disputations among you.

Verily I say unto you, that whoso repenteth of his sins through your words, and desireth to be baptized in my name, on this wise shall ye baptize them— Behold, ye shall go down and stand in the water, and in my name shall ye baptize them.

And now behold, these are the words which ye shall say, calling them by name, saying:

Having authority given me of Jesus Christ, I baptize you in the name of the Father, and of the Son, and of the Holy Ghost. Amen.

And then shall ye immerse them in the water, and come forth again out of the water.

And after this manner shall ye baptize in my name; for behold, verily I say unto you, that the Father, and the Son, and the Holy Ghost are one; and I am in the Father, and the Father in me, and the Father and I are one.

And according as I have commanded you thus shall ye baptize. And there shall be no disputations among you, as there have hitherto been; neither shall there be disputations among you concerning the points of my doctrine, as there have hitherto been.

29 Mert bizony, bizony mondom nektek, hogy aki-
ben ott van a viszálykodás lelke, az nem tőlem való,
hanem az ördögtől, aki a viszálykodás atyja, és fel-
serkenti az emberek szívét, hogy haragosan viszály-
kodjanak egymással.

30 Íme, ez nem az én tanom, hogy haragosan egymás
ellen serkentsem az emberek szívét; hanem az én ta-
nom az, hogy hagyjanak fel az ilyen dolgokkal.

31 Íme, bizony, bizony mondom nektek, hogy ki fo-
gom jelenteni nektek az én tanomat.

32 És ez az én tanom, és ez az a tan, melyet az Atyától
kaptam; és bizonysgot teszek az Atyáról, és az Atya
bizonysgot tesz rólam, és a Szentlélek bizonysgot
tesz az Atyáról és rólam; és én bizonysgot teszek ar-
ról, hogy az Atya minden embernek, mindenhol
megparancsolta, hogy tartsanak bűnbánatot és
higgyenek énbennem.

33 És aki hisz bennem és megkeresztelkedik, az meg-
szabadul; és ők azok, akik örökölni fogják Isten ki-
ráltságát.

34 És aki nem hisz bennem és nem keresztelkedik
meg, az elkárhozik.

35 Bizony, bizony mondom nektek, hogy ez az én ta-
nom, és bizonysgot teszek arról, hogy az Atyától
van; és aki bennem hisz, az Atyában is hisz; és annak
bizonysgot fog tenni rólam az Atya, mert tűzzel és a
Szentlélekkel fogja meglátogatni őt.

36 És így tesz majd rólam bizonysgot az Atya, és a
Szentlélek bizonysgot fog tenni annak az Atyáról és
rólam; mert az Atya, és én és a Szentlélek egyek va-
gyunk.

37 És ismét csak azt mondom nektek, hogy bűnbána-
tot kell tartanotok, és olyanokká kell lennetek, mint
egy kisgyermek, és meg kell keresztelkednetek a ne-
vemben, vagy különben semmiképpen sem kaphat-
játok meg ezeket a dolgokat.

38 És ismét csak azt mondom nektek, hogy bűnbána-
tot kell tartanotok és meg kell keresztelkednetek a
nevemben, és olyanokká kell lennetek, mint egy kis-
gyermek, vagy különben semmiképpen nem örököl-
hetitek Isten királtságát.

For verily, verily I say unto you, he that hath the
spirit of contention is not of me, but is of the devil,
who is the father of contention, and he stirreth up
the hearts of men to contend with anger, one with
another.

Behold, this is not my doctrine, to stir up the
hearts of men with anger, one against another; but
this is my doctrine, that such things should be done
away.

Behold, verily, verily, I say unto you, I will declare
unto you my doctrine.

And this is my doctrine, and it is the doctrine
which the Father hath given unto me; and I bear
record of the Father, and the Father beareth record
of me, and the Holy Ghost beareth record of the
Father and me; and I bear record that the Father
commandeth all men, everywhere, to repent and be-
lieve in me.

And whoso believeth in me, and is baptized, the
same shall be saved; and they are they who shall in-
herit the kingdom of God.

And whoso believeth not in me, and is not bap-
tized, shall be damned.

Verily, verily, I say unto you, that this is my doc-
trine, and I bear record of it from the Father; and
whoso believeth in me believeth in the Father also;
and unto him will the Father bear record of me, for
he will visit him with fire and with the Holy Ghost.

And thus will the Father bear record of me, and
the Holy Ghost will bear record unto him of the
Father and me; for the Father, and I, and the Holy
Ghost are one.

And again I say unto you, ye must repent, and be-
come as a little child, and be baptized in my name, or
ye can in nowise receive these things.

And again I say unto you, ye must repent, and be
baptized in my name, and become as a little child, or
ye can in nowise inherit the kingdom of God.

39 Bizony, bizony mondom nektek, hogy ez az én tanom, és aki erre épít, az én sziklámra épít, és a pokol kapui nem fognak diadalmaskodni felette.

40 És aki többet vagy kevesebbet hirdet ennél, és tanomként jelenti ki azt, az a gonosztól való, és nem az én sziklámra épít; hanem homokos alapra épít, és a pokol kapui nyitva állnak, hogy befogadják őket, amikor jön az ár és verik őket a szelek.

41 Menjetek hát e nép közé, és hirdessétek az általam elmondott szavakat a föld széleig.

Verily, verily, I say unto you, that this is my doctrine, and whoso buildeth upon this buildeth upon my rock, and the gates of hell shall not prevail against them.

And whoso shall declare more or less than this, and establish it for my doctrine, the same cometh of evil, and is not built upon my rock; but he buildeth upon a sandy foundation, and the gates of hell stand open to receive such when the floods come and the winds beat upon them.

Therefore, go forth unto this people, and declare the words which I have spoken, unto the ends of the earth.

3 Nefi 12

- 1 És lőn, hogy miután Jézus elmondta ezeket a szavakat Nefinek és az elhívottaknak (most azok száma, akiket elhívtak, és akik hatalmat és felhatalmazást kaptak a keresztre, tizenkettő volt), és íme kinyújtotta kezét a sokaság felé, és kiáltott hozzájuk, mondván: Áldottak vagytok, ha megszívlelitek ezen tizenkettő szavait, akiket arra választottam ki közületek, hogy szolgáljanak benneteket, és hogy a szolgálóitok legyenek; és nekik adtam hatalmat arra, hogy vízzel megkeresztelhesseken titeket; és íme, miután vízzel megkereszteltek benneteket, én tűzzel és a Szentlélekkel foglak megkeresztelni titeket; áldottak vagytok tehát, ha hisztek bennem és megkeresztelkedtek azt követően, hogy láttatok engem, és tudjátok, hogy létezem.
- 2 Továbbá, még áldottabbak azok, akik a ti szavatokban hisznek, mivel ti bizonyosságot fogtok tenni arról, hogy láttatok engem, és tudjátok, hogy létezem. Igen, áldottak azok, akik hisznek majd a szavatokban, és leereszkednek az alázatosság mélységeire és megkeresztelkednek, mert tűzzel és a Szentlélekkel fogom meglátogatni őket, és bocsánatot nyernek a bűneikre.
- 3 Igen, áldottak a lélekben szegények, akik hozzám jönnek, mert övéké a mennyeknek királysága.
- 4 Továbbá áldottak, akik gyászolnak, mert majd megvigasztaltatnak.
- 5 És áldottak a szelídek, mert ők fogják örökölni a földet.
- 6 És áldottak mindazok, akik éheznek és szomjaznak az igazlelkűséget, mert el fogja tölteni őket a Szentlélek.
- 7 És áldottak az irgalmasok, mert ők majd irgalmaságot nyernek.
- 8 És áldottak mind a tiszta szívűek, mert ők látni fogják Istent.
- 9 És áldottak mind a békét teremtők, mert Isten gyermekeinek neveztetnek majd.
- 10 És áldottak mindazok, akiket nevem miatt üldöznek, mert övéké a mennyeknek királysága.
- 11 És áldottak vagytok, amikor az emberek szidalmaznak és üldöznek benneteket, és mindenféle gonosz dolgot mondanak rátok tévesen énmiattam;

3 Nephi 12

And it came to pass that when Jesus had spoken these words unto Nephi, and to those who had been called, (now the number of them who had been called, and received power and authority to baptize, was twelve) and behold, he stretched forth his hand unto the multitude, and cried unto them, saying: Blessed are ye if ye shall give heed unto the words of these twelve whom I have chosen from among you to minister unto you, and to be your servants; and unto them I have given power that they may baptize you with water; and after that ye are baptized with water, behold, I will baptize you with fire and with the Holy Ghost; therefore blessed are ye if ye shall believe in me and be baptized, after that ye have seen me and know that I am.

And again, more blessed are they who shall believe in your words because that ye shall testify that ye have seen me, and that ye know that I am. Yea, blessed are they who shall believe in your words, and come down into the depths of humility and be baptized, for they shall be visited with fire and with the Holy Ghost, and shall receive a remission of their sins.

Yea, blessed are the poor in spirit who come unto me, for theirs is the kingdom of heaven.

And again, blessed are all they that mourn, for they shall be comforted.

And blessed are the meek, for they shall inherit the earth.

And blessed are all they who do hunger and thirst after righteousness, for they shall be filled with the Holy Ghost.

And blessed are the merciful, for they shall obtain mercy.

And blessed are all the pure in heart, for they shall see God.

And blessed are all the peacemakers, for they shall be called the children of God.

And blessed are all they who are persecuted for my name's sake, for theirs is the kingdom of heaven.

And blessed are ye when men shall revile you and persecute, and shall say all manner of evil against you falsely, for my sake;

12 Mert nagy lesz az örömötök, és rendkívül örültök majd, hiszen nagy lesz jutalmatok a mennyben; mert ők így üldözték a prófétákat is, akik előttetek voltak.

13 Bizony, bizony mondom nektek, reátok bízom, hogy ti legyetek a földnek sója; ám ha a só elveszti ízét, akkor mivel sózzák majd meg a földet? A só aztán már semmire sem jó, csak arra, hogy kivessék és lábuk alá tapossák az emberek.

14 Bizony, bizony mondom nektek, reátok bízom, hogy ti legyetek e nép világossága. A hegyen épült város nem lehet elrejtteni.

15 Íme, ha gyertyát gyújt az ember, akkor véka alá teszi azt? Nem, hanem gyertyatartóra, és az világosságot ad mindenkinek, aki a házban van;

16 Engedjétek tehát, hogy úgy ragyogjon világosságok ezen nép előtt, hogy láthassák a jó cselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti Atyátokat, aki a mennyben van.

17 Ne gondoljátok, hogy azért jöttem, hogy megsemmisítsem a törvényt vagy a prófétákat. Nem azért jöttem, hogy megsemmisítsek, hanem azért, hogy betöltsék;

18 Mert bizony mondom nektek, hogy egy jóta vagy pontocska sem múlt el a törvényből, hanem bennem az mind beteljesedett.

19 És íme, azért adtam nektek a törvényt és Atyám parancsolatait, hogy higgyetek bennem, és hogy megbánjátok a bűneiteket, és megtört szívvvel és töredelmes lélekkel jöjjetek hozzám. Íme, előttetek vannak a parancsolatok, és beteljesedett a törvény.

20 Jöjjetek hát hozzám, és legyetek megszabadítva; mert bizony mondom nektek, hogy ha nem tartjátok be a parancsolataimat, melyeket most megparancsoltam nektek, akkor semmiképpen nem léphettek be a mennyek királyságába.

21 Hallottátok, hogy megmondták a régiek, és meg is van írva előttetek, hogy ne öljetek, mert aki öl, az ki van téve Isten ítéletének;

22 De én azt mondom nektek, hogy aki haragszik a testvéreire, az is ki van téve az ő ítéletének. És aki azt mondja a testvéreinek: Ráka, az ki van téve a tanácsnak; és aki azt mondja: Te ostoba, az ki van téve a pokol tüzének.

For ye shall have great joy and be exceedingly glad, for great shall be your reward in heaven; for so persecuted they the prophets who were before you.

Verily, verily, I say unto you, I give unto you to be the salt of the earth; but if the salt shall lose its savor wherewith shall the earth be salted? The salt shall be thenceforth good for nothing, but to be cast out and to be trodden under foot of men.

Verily, verily, I say unto you, I give unto you to be the light of this people. A city that is set on a hill cannot be hid.

Behold, do men light a candle and put it under a bushel? Nay, but on a candlestick, and it giveth light to all that are in the house;

Therefore let your light so shine before this people, that they may see your good works and glorify your Father who is in heaven.

Think not that I am come to destroy the law or the prophets. I am not come to destroy but to fulfil;

For verily I say unto you, one jot nor one tittle hath not passed away from the law, but in me it hath all been fulfilled.

And behold, I have given you the law and the commandments of my Father, that ye shall believe in me, and that ye shall repent of your sins, and come unto me with a broken heart and a contrite spirit. Behold, ye have the commandments before you, and the law is fulfilled.

Therefore come unto me and be ye saved; for verily I say unto you, that except ye shall keep my commandments, which I have commanded you at this time, ye shall in no case enter into the kingdom of heaven.

Ye have heard that it hath been said by them of old time, and it is also written before you, that thou shalt not kill, and whosoever shall kill shall be in danger of the judgment of God;

But I say unto you, that whosoever is angry with his brother shall be in danger of his judgment. And whosoever shall say to his brother, Raca, shall be in danger of the council; and whosoever shall say, Thou fool, shall be in danger of hell fire.

23 Ha tehát hozzám jöttök, vagyis hozzám szeretnétek jönni, és eszetekbe jut, hogy testvéreteknek valami panasza van ellenetek –

24 Menjetek el a testvéretekhez, és először békéljete meg vele, és aztán jöjjetek hozzám, szívetek minden szándékával, és én be foglak fogadni benneteket.

25 Egyeztetek meg ellenségeitekkel hamar, míg úton vagytok vele, különben még valamikor fölétek kerekedik, és börtönbe vétettek.

26 Bizony, bizony mondom nektek, hogy addig semmiképpen nem jöttök ki onnan, míg a legutolsó szenínt meg nem fizettétek. És míg börtönben vagytok, vajon tudtok-e egy szenínt is fizetni? Bizony, bizony mondom nektek, hogy nem.

27 Íme, azt írták a régiek, hogy ne kövess el házasságtörést;

28 Ám én azt mondom nektek, hogy aki úgy tekint egy nőre, hogy vágyakozik utána, az szívében máris házasságtörést követett el.

29 Íme, parancsot adok nektek arra, hogy ezen dolgok egyikének se engedjétek meg, hogy a szívetekbe férkőzzön;

30 Mert jobb, ha megtartóztatjátok magatokat ezektől a dolgoktól, és így felveszitek a kereszteteket, mintsem hogy a pokolra vessenek benneteket.

31 Meg van írva, hogy aki elbocsátja feleségét, az adjon neki válólevelet.

32 Bizony, bizony mondom nektek, hogy aki elbocsátja a feleségét, hacsak nem paráználkodás okán teszi ezt, az házasságtörés elkövetésére veszi őt rá; és aki feleségül veszi azt, aki elvált, az házasságtörést követ el.

33 És továbbá, meg van írva az, hogy ne esküdj hamisan, hanem végezd el az Úrnak, amire megesküdtél;

34 De bizony, bizony mondom nektek, hogy egyáltalán ne esküdjete; se a mennyre, mert Isten trónusa az;

35 Se a földre, mert az lábának zsámolya;

36 És saját fejetekre se esküdjete, hiszen hajatok egyetlen szálát sem tudjátok feketévé vagy fehérre tenni;

Therefore, if ye shall come unto me, or shall desire to come unto me, and rememberest that thy brother hath aught against thee—

Go thy way unto thy brother, and first be reconciled to thy brother, and then come unto me with full purpose of heart, and I will receive you.

Agree with thine adversary quickly while thou art in the way with him, lest at any time he shall get thee, and thou shalt be cast into prison.

Verily, verily, I say unto thee, thou shalt by no means come out thence until thou hast paid the uttermost senine. And while ye are in prison can ye pay even one senine? Verily, verily, I say unto you, Nay.

Behold, it is written by them of old time, that thou shalt not commit adultery;

But I say unto you, that whosoever looketh on a woman, to lust after her, hath committed adultery already in his heart.

Behold, I give unto you a commandment, that ye suffer none of these things to enter into your heart;

For it is better that ye should deny yourselves of these things, wherein ye will take up your cross, than that ye should be cast into hell.

It hath been written, that whosoever shall put away his wife, let him give her a writing of divorcement.

Verily, verily, I say unto you, that whosoever shall put away his wife, saving for the cause of fornication, causeth her to commit adultery; and whoso shall marry her who is divorced committeth adultery.

And again it is written, thou shalt not forswear thyself, but shalt perform unto the Lord thine oaths;

But verily, verily, I say unto you, swear not at all; neither by heaven, for it is God's throne;

Nor by the earth, for it is his footstool;

Neither shalt thou swear by thy head, because thou canst not make one hair black or white;

37 Hanem a ti beszédeitekben az igen legyen igen, a
nem pedig nem, mert ami ezen túlmegy, az gonosz
dolog.

38 És íme, meg van írva, hogy szemet szemért, és fo-
gat fogért;

39 De én azt mondom nektek, hogy ne üssetek vissza
a gonosznak, hanem aki megüti a jobb orcátokat, an-
nak fordítsátok oda a másikat is;

40 És ha valaki pereskedik veletek, és elveszi az alsó
ruhátokat, akkor hadd vegye el a felső ruhátokat is;

41 És ha valaki egy mérföldnyi útra kényszerít, men-
jete el vele kettőre.

42 Adjatok annak, aki kér tőletek, és ne forduljatok el
attól, aki kölcsön akar kérni tőletek.

43 És íme, az is meg van írva, hogy szeresd felebará-
todat, és gyűlöld ellenségedet;

44 De íme, én azt mondom nektek, hogy szeressétek
ellenségeiteket, adjátok meg azokat, akik átkoznak
benneteket, tegyetek jót azokkal, akik gyűlölnek tite-
ket, és imádkozzatok azokért, akik kihasználnak és
üldöznek benneteket;

45 Hogy Atyátok gyermekei lehessetek, aki a menny-
ben van; mert ő a gonoszokra és a jókra is felhozza a
napját.

46 Azok a régi dolgok tehát, amik a törvény alá tar-
toztak, énbennem mind beteljesedtek.

47 A régi dolgok elmúltak, és minden dolog megújult.

48 Azt akarom tehát, hogy legyetek tökéletesek, ép-
pen úgy, ahogyan én, vagy Atyátok, aki a mennyben
van, tökéletes.

But let your communication be Yea, yea; Nay, nay;
for whatsoever cometh of more than these is evil.

And behold, it is written, an eye for an eye, and a
tooth for a tooth;

But I say unto you, that ye shall not resist evil, but
whosoever shall smite thee on thy right cheek, turn
to him the other also;

And if any man will sue thee at the law and take
away thy coat, let him have thy cloak also;

And whosoever shall compel thee to go a mile, go
with him twain.

Give to him that asketh thee, and from him that
would borrow of thee turn thou not away.

And behold it is written also, that thou shalt love
thy neighbor and hate thine enemy;

But behold I say unto you, love your enemies,
bless them that curse you, do good to them that hate
you, and pray for them who despitefully use you and
persecute you;

That ye may be the children of your Father who is
in heaven; for he maketh his sun to rise on the evil
and on the good.

Therefore those things which were of old time,
which were under the law, in me are all fulfilled.

Old things are done away, and all things have be-
come new.

Therefore I would that ye should be perfect even
as I, or your Father who is in heaven is perfect.

3 Nefi 13

- 1 Bizony, bizony mondom nektek, szeretném, ha alamizsnát adnátok a szegényeknek; de vigyázzatok, alamizsnátokat ne az emberek előtt adjátok, hogy azok lássanak titeket; különben nem lesz jutalmatok Atyátoktól, aki a mennyben van.
- 2 Amikor tehát alamizsnát adtok, ne szólaltassatok meg trombitát magatok előtt, ahogyan a képmutatók teszik a zsinagógákban és az utcákon, hogy dicséretet kapjanak az emberektől. Bizony mondom nektek, megvan nekik a jutalmuk.
- 3 Hanem amikor te alamizsnát adsz, ne tudja a bal kezéd, hogy mit cselekszik a jobb;
- 4 Hogy alamizsnád titokban legyen; és akkor a te Atyád, aki lát titokban, majd nyíltan megjutalmaz téged.
- 5 És amikor imádkozol, ne tégy úgy, mint a képmutatók, mert ők a zsinagógákban és az utcasarkokon állva szeretnek imádkozni, hogy az emberek lássák őket. Bizony mondom nektek, megvan nekik a jutalmuk.
- 6 Hanem amikor imádkozol, menj be a te szobádba, és amikor bezártad ajtódat, imádkozzál Atyádhoz, aki titkon van, és akkor Atyád, aki látja, amit titokban teszel, majd nyíltan megjutalmaz téged.
- 7 De amikor imádkoztok, ne használjatok hiábavaló ismétléseket, mint a pogányok, mivel azt hiszik, hogy a sok beszédükért hallják meg őket.
- 8 Ne legyetek tehát ezekhez hasonlók, mert tudja a ti Atyátok, hogy milyen dolgokra van szükségetek, mielőtt még kérnétek tőle.
- 9 Ily módon imádkozzatok tehát: Atyánk, ki a mennyben vagy, legyen megszentelt a te neved.
- 10 Legyen meg a te akaratod úgy a földön, miként az a mennyben van.
- 11 És bocsásd meg az adósságainkat, ahogy mi megbocsátunk az adósainknak.
- 12 És ne vezess minket a kísértésbe, hanem szabadíts meg minket a gonosztól.
- 13 Mert tied a királyság, és a hatalom és a dicsőség mindörökké. Ámen.
- 14 Mert ha ti megbocsátjátok az embereknek a vétkeiket, akkor a ti mennyei Atyátok is meg fog bocsátani nektek;

3 Nephi 13

Verily, verily, I say that I would that ye should do alms unto the poor; but take heed that ye do not your alms before men to be seen of them; otherwise ye have no reward of your Father who is in heaven.

Therefore, when ye shall do your alms do not sound a trumpet before you, as will hypocrites do in the synagogues and in the streets, that they may have glory of men. Verily I say unto you, they have their reward.

But when thou doest alms let not thy left hand know what thy right hand doeth;

That thine alms may be in secret; and thy Father who seeth in secret, himself shall reward thee openly.

And when thou prayest thou shalt not do as the hypocrites, for they love to pray, standing in the synagogues and in the corners of the streets, that they may be seen of men. Verily I say unto you, they have their reward.

But thou, when thou prayest, enter into thy closet, and when thou hast shut thy door, pray to thy Father who is in secret; and thy Father, who seeth in secret, shall reward thee openly.

But when ye pray, use not vain repetitions, as the heathen, for they think that they shall be heard for their much speaking.

Be not ye therefore like unto them, for your Father knoweth what things ye have need of before ye ask him.

After this manner therefore pray ye: Our Father who art in heaven, hallowed be thy name.

Thy will be done on earth as it is in heaven.

And forgive us our debts, as we forgive our debtors.

And lead us not into temptation, but deliver us from evil.

For thine is the kingdom, and the power, and the glory, forever. Amen.

For, if ye forgive men their trespasses your heavenly Father will also forgive you;

15 De ha nem bocsátjátok meg az embereknek a vétkeiket, akkor a ti Atyátok sem fogja megbocsátani a ti vétkeiteket.

16 Mi több, amikor böjtöltök, ne legyetek olyanok, mint a képmutatók, szomorú arcúak, mert ők eltörzítják az arcukat, hogy úgy tűnjön az embereknek, mintha böjtölnének. Bizony mondom nektek, megvan nekik a jutalmuk.

17 Hanem amikor böjtölsz, kend meg a fejedet és mosd meg az arcodat;

18 Hogy ne az embereknek tűnjön úgy, hogy böjtölsz, hanem a te Atyádnak, aki titkon van; és akkor Atyád, aki látja, amit titokban teszel, majd nyíltan megjutalmaz téged.

19 Ne a földön gyűjtsetek magatoknak kincseket, ahol a moly és a rozsda megrontja, és ahol a tolvajok betörnek és ellopják azokat;

20 Hanem a mennyben gyűjtsetek magatoknak kincseket, ahol sem a moly, sem a rozsda nem ront meg, és ahol nem törnek be tolvajok, és nem lopják el azokat.

21 Mert ahol kincsetek van, ott lesz a szívetek is.

22 A test világossága a szem; ha tehát egy irányba tekint a szemed, akkor az egész tested világossággal lesz tele.

23 De ha a szemed gonosz, akkor az egész tested sötétiséggel lesz tele. Ha tehát a benned levő világosság sötétiség, milyen nagy akkor az a sötétiség!

24 Senki sem szolgálhat két mestert; mert vagy gyűlöli az egyiket és szereti a másikat, vagy különben az egyikhez húz, a másikat pedig megveti. Nem szolgálhatjátok Istent és Mammont is.

25 És most lőn, hogy miután Jézus elmondta ezeket a szavakat, ránézett arra a tizenkettőre, akiket kiválasztott, és ezt mondta nekik: Emlékezzetek azokra a szavakra, melyeket elmondtam. Mert íme, ti vagytok azok, akiket kiválasztottam, hogy szolgáljatok ennek a népnek. Azt mondom tehát nektek, hogy ne aggódjatok az életetekért, hogy mit egyetek, vagy hogy mit igyatok; és még a testetekért se, hogy mit vegyetek fel. Nem több-e az élet a tápláléknál és a test a ruházatnál?

But if ye forgive not men their trespasses neither will your Father forgive your trespasses.

Moreover, when ye fast be not as the hypocrites, of a sad countenance, for they disfigure their faces that they may appear unto men to fast. Verily I say unto you, they have their reward.

But thou, when thou fastest, anoint thy head, and wash thy face;

That thou appear not unto men to fast, but unto thy Father, who is in secret; and thy Father, who seeth in secret, shall reward thee openly.

Lay not up for yourselves treasures upon earth, where moth and rust doth corrupt, and thieves break through and steal;

But lay up for yourselves treasures in heaven, where neither moth nor rust doth corrupt, and where thieves do not break through nor steal.

For where your treasure is, there will your heart be also.

The light of the body is the eye; if, therefore, thine eye be single, thy whole body shall be full of light.

But if thine eye be evil, thy whole body shall be full of darkness. If, therefore, the light that is in thee be darkness, how great is that darkness!

No man can serve two masters; for either he will hate the one and love the other, or else he will hold to the one and despise the other. Ye cannot serve God and Mammon.

And now it came to pass that when Jesus had spoken these words he looked upon the twelve whom he had chosen, and said unto them: Remember the words which I have spoken. For behold, ye are they whom I have chosen to minister unto this people. Therefore I say unto you, take no thought for your life, what ye shall eat, or what ye shall drink; nor yet for your body, what ye shall put on. Is not the life more than meat, and the body than raiment?

26 Tekintsétek a lég madarait, mert nem vetnek, nem is aratnak, csűrbe sem gyűjtenek; a ti mennyei Atyátok mégis eteti őket. És nem vagytok-e sokkal jobbak náluk?

27 Ki tud közületek aggodásával csak egy könyöknyit is hozzáadni a természetéhez?

28 És mit aggódtok a ruházatért? Gondolkozzatok el a mezei liliomokon, hogyan növekednek; nem fáradoznak, se nem fonnak;

29 És mégis azt mondom nektek, hogy Salamon teljes dicsőségében nem volt úgy felöltözve, mint egy is ezek közül.

30 Ha tehát Isten így felöltözteti a mező fűvét, mely ma még van, de holnap már a kályhába vetik, akkor éppen úgy fel fog öltöztetni titeket is, ha nem vagytok kishitűek.

31 Ne aggódjatok tehát, mondván: Mit együnk? vagy: Mit igyunk? vagy: Mibe öltözködjünk?

32 Mert mennyei Atyátok tudja, hogy szükségetek van mindezekre a dolgokra.

33 Hanem keressétek először Isten királyságát és az ő igazlelkűségét, és akkor ezek a dolgok is mind megadatnak majd nektek.

34 Ne aggódjatok tehát a holnapért, mert a holnap majd aggódik a maga dolgaiért. Elég minden napnak a maga baja.

Behold the fowls of the air, for they sow not, neither do they reap nor gather into barns; yet your heavenly Father feedeth them. Are ye not much better than they?

Which of you by taking thought can add one cubit unto his stature?

And why take ye thought for raiment? Consider the lilies of the field how they grow; they toil not, neither do they spin;

And yet I say unto you, that even Solomon, in all his glory, was not arrayed like one of these.

Wherefore, if God so clothe the grass of the field, which today is, and tomorrow is cast into the oven, even so will he clothe you, if ye are not of little faith.

Therefore take no thought, saying, What shall we eat? or, What shall we drink? or, Wherewithal shall we be clothed?

For your heavenly Father knoweth that ye have need of all these things.

But seek ye first the kingdom of God and his righteousness, and all these things shall be added unto you.

Take therefore no thought for the morrow, for the morrow shall take thought for the things of itself. Sufficient is the day unto the evil thereof.

3 Nefi 14

- 1 És most lőn, hogy miután Jézus elmondta ezeket a szavakat, ismét a sokasághoz fordult, és ismét hozzájuk nyitotta szájára száját, mondván: Bizony, bizony mondom nektek, ne ítélkezzetek, hogy ne ítéljenek meg benneteket.
- 2 Mert amilyen ítélettel ítéltek, úgy fognak megítélni benneteket; és amilyen mértékkel mértek, az mértetik majd ismét nektek.
- 3 És miért látod meg a szálkát a testvéred szemében, de nem veszed figyelembe a gerendát, ami a saját szemedben van?
- 4 Vagy hogyan mondod majd a testvérednek: Hadd vegyem ki a szemedből a szálkát! – és íme, gerenda van a saját szemedben?
- 5 Képmutató, vedd ki előbb saját szemedből a gerendát; és akkor majd tisztán látsz, hogy kivedd a szálkát a testvéred szeméből.
- 6 Ne adjátok az ebeknek azt, ami szent, gyöngyeiteket se dobjátok a disznók elé, mert különben lábaik alá tapossák, és megfordulnak, és széttépnek benneteket.
- 7 Kérjétek, és megadatik nektek; keressetek és találni fogtok; kopogtassatok, és megnyitattik nektek.
- 8 Mert mindenki kap, aki kér; és aki keres, talál; és aki kopogtat, annak megnyitattik.
- 9 Vagy ki van közöttetek, aki ha a fia kenyeret kér, követ ad neki?
- 10 Vagy ha halat kér, kígyót ad neki?
- 11 Ha tehát ti, gonosz létekre tudjátok, hogyan adjátok jó ajándékokat a gyermekeiteknek, akkor mennyivel inkább tud majd a ti Atyátok, aki a mennyben van, jó dolgokat adni azoknak, akik kérnek tőle?
- 12 Tehát minden olyan dolgot, amiről azt szeretnétek, hogy az emberek megtegyék nektek, tegyétek meg éppen úgy nekik, mert ez a törvény és a próféta.
- 13 Menjétek be a szoros kapun; mert tágas az a kapu és széles az az út, amely pusztulásba visz, és sokan vannak, akik bemennek azon;

3 Nephi 14

And now it came to pass that when Jesus had spoken these words he turned again to the multitude, and did open his mouth unto them again, saying: Verily, verily, I say unto you, Judge not, that ye be not judged.

For with what judgment ye judge, ye shall be judged; and with what measure ye mete, it shall be measured to you again.

And why beholdest thou the mote that is in thy brother's eye, but considerest not the beam that is in thine own eye?

Or how wilt thou say to thy brother: Let me pull the mote out of thine eye—and behold, a beam is in thine own eye?

Thou hypocrite, first cast the beam out of thine own eye; and then shalt thou see clearly to cast the mote out of thy brother's eye.

Give not that which is holy unto the dogs, neither cast ye your pearls before swine, lest they trample them under their feet, and turn again and rend you.

Ask, and it shall be given unto you; seek, and ye shall find; knock, and it shall be opened unto you.

For every one that asketh, receiveth; and he that seeketh, findeth; and to him that knocketh, it shall be opened.

Or what man is there of you, who, if his son ask bread, will give him a stone?

Or if he ask a fish, will he give him a serpent?

If ye then, being evil, know how to give good gifts unto your children, how much more shall your Father who is in heaven give good things to them that ask him?

Therefore, all things whatsoever ye would that men should do to you, do ye even so to them, for this is the law and the prophets.

Enter ye in at the strait gate; for wide is the gate, and broad is the way, which leadeth to destruction, and many there be who go in thereat;

14 Mert szoros az a kapu és keskeny az az út, amely az életre visz, és kevesen vannak, akik megtalálják azt.

15 Óvakodjatok a hamis prófétáktól, akik juhok ruhájában jönnek hozzátok, de belül ragadozó farkasok.

16 Gyümölcsseikről ismeritek meg őket. Szednek-e az emberek szőlőt tövisokról vagy fügét bogáncsról?

17 Éppen így, minden jó fa jó gyümölcsöt terem; de a romlott fa gonosz gyümölcsöt terem.

18 És a jó fa nem teremhet gonosz gyümölcsöt, de a romlott fa sem teremhet jó gyümölcsöt.

19 Amelyik fa nem terem jó gyümölcsöt, azt kivágják és a tűzre vetik.

20 Gyümölcsseikről ismeritek meg tehát őket.

21 Nem mindenki megy be a mennyek királyságába, aki ezt mondja nekem: Uram, Uram; hanem csak az, aki Atyám akaratát cselekszi, aki a mennyben van.

22 Sokan mondják majd nekem azon a napon: Uram, Uram, nem a te nevedben prófétáltunk-e, és nem a te nevedben üztünk-e ki ördögöket, és nem a te nevedben tettünk-e sok csodálatos cselekedetet?

23 És akkor majd én kijelentem nekik: Sohasem ismeretek titeket, távozzatok tőlem, ti, akik gonoszsgot munkálkodtok!

24 Aki tehát hallja ezen beszédeimet, és meg is teszi őket, azt a bölcs emberhez fogom hasonlítani, aki sziklára építette a házat –

25 És leesett az eső, és jött az ár, és fújtak a szelek, és verték a házat; de az nem dőlt le, mert kősziklán volt az alapja.

26 És mindaz, aki hallja ezen beszédeimet, és nem teszi őket, azt a balga emberhez fogom hasonlítani, aki homokra építette házat –

27 És leesett az eső, és jött az ár, és fújtak a szelek, és verték a házat; és az ledőlt, és nagy volt annak bukása.

Because strait is the gate, and narrow is the way, which leadeth unto life, and few there be that find it.

Beware of false prophets, who come to you in sheep's clothing, but inwardly they are ravening wolves.

Ye shall know them by their fruits. Do men gather grapes of thorns, or figs of thistles?

Even so every good tree bringeth forth good fruit; but a corrupt tree bringeth forth evil fruit.

A good tree cannot bring forth evil fruit, neither a corrupt tree bring forth good fruit.

Every tree that bringeth not forth good fruit is hewn down, and cast into the fire.

Wherefore, by their fruits ye shall know them.

Not every one that saith unto me, Lord, Lord, shall enter into the kingdom of heaven; but he that doeth the will of my Father who is in heaven.

Many will say to me in that day: Lord, Lord, have we not prophesied in thy name, and in thy name have cast out devils, and in thy name done many wonderful works?

And then will I profess unto them: I never knew you; depart from me, ye that work iniquity.

Therefore, whoso heareth these sayings of mine and doeth them, I will liken him unto a wise man, who built his house upon a rock—

And the rain descended, and the floods came, and the winds blew, and beat upon that house; and it fell not, for it was founded upon a rock.

And every one that heareth these sayings of mine and doeth them not shall be likened unto a foolish man, who built his house upon the sand—

And the rain descended, and the floods came, and the winds blew, and beat upon that house; and it fell, and great was the fall of it.

3 Nefi 15

- 1 És most lőn, hogy miután Jézus ezen mondandókat befejezte, körbejáratta szemét a sokaságon, és így szólt hozzájuk: Íme, hallottátok azokat a dolgokat, melyeket azt megelőzően tanítottam, mielőtt Atyámhoz felmentem. Aki tehát emlékezik ezen beszédemre, és meg is teszi őket, azt fel fogom emelni az utolsó napon.
- 2 És lőn, hogy amikor Jézus elmondta ezeket a szavakat, úgy látta, vannak közöttük néhányan, akik bámulnak és csodálkoznak, hogy mit vár ő tőlük Mózes törvényét illetően; mert nem értették azt a mondást, hogy a régi dolgok elmúltak, és minden dolog megújult.
- 3 És ő azt mondta nekik: Ne csodálkozzatok azon, hogy azt mondtam nektek, hogy a régi dolgok elmúltak, és minden dolog megújult.
- 4 Íme, azt mondom nektek, hogy betöltetett az a törvény, mely Mózesnek adatott.
- 5 Íme, én vagyok az, aki a törvényt adta, és én vagyok az, aki népemmel, Izráellel, szövetséget kötött; a törvény tehát énbennem betöltetett, mert én azért jöttem, hogy betöltssem a törvényt; annak tehát már vége.
- 6 Íme, nem semmisítem meg a prófétákat, mert ami nem töltetett be bennem, az bizony mondom nektek, mind be fog teljesedni.
- 7 És mert azt mondtam nektek, hogy a régi dolgok elmúltak, ezzel nem semmisítem meg azt, amit az eljövendő dolgokat illetően mondtak.
- 8 Mert íme, népemmel kötött szövetségem még nem teljesedett be egészen; a Mózesnek adott törvénynek viszont énbennem vége van.
- 9 Íme, én vagyok a törvény és a világosság. Tekintsetek rám, és tartsatok ki mindvégig, és akkor élni fogtok; mert aki mindvégig kitart, annak örök életet fogok adni.
- 10 Íme, megadtam nektek a parancsolatokat; tartsátok be tehát a parancsolataimat. És ez a törvény és a próféták, mert ők valóban bizonyosságot tettek rólam.
- 11 És most lőn, hogy miután Jézus elmondta ezeket a szavakat, így szólt ahhoz a tizenkettőhöz, akit kiválasztott:

3 Nephi 15

And now it came to pass that when Jesus had ended these sayings he cast his eyes round about on the multitude, and said unto them: Behold, ye have heard the things which I taught before I ascended to my Father; therefore, whoso remembereth these sayings of mine and doeth them, him will I raise up at the last day.

And it came to pass that when Jesus had said these words he perceived that there were some among them who marveled, and wondered what he would concerning the law of Moses; for they understood not the saying that old things had passed away, and that all things had become new.

And he said unto them: Marvel not that I said unto you that old things had passed away, and that all things had become new.

Behold, I say unto you that the law is fulfilled that was given unto Moses.

Behold, I am he that gave the law, and I am he who covenanted with my people Israel; therefore, the law in me is fulfilled, for I have come to fulfil the law; therefore it hath an end.

Behold, I do not destroy the prophets, for as many as have not been fulfilled in me, verily I say unto you, shall all be fulfilled.

And because I said unto you that old things have passed away, I do not destroy that which hath been spoken concerning things which are to come.

For behold, the covenant which I have made with my people is not all fulfilled; but the law which was given unto Moses hath an end in me.

Behold, I am the law, and the light. Look unto me, and endure to the end, and ye shall live; for unto him that endureth to the end will I give eternal life.

Behold, I have given unto you the commandments; therefore keep my commandments. And this is the law and the prophets, for they truly testified of me.

And now it came to pass that when Jesus had spoken these words, he said unto those twelve whom he had chosen:

12 Tanítványaim vagytok; és világosság ennek a népnek, akik József házának egy maradéka.

13 És íme, ez örökségetek földje; és ezt az Atya adta nektek.

14 És az Atya sohasem adott nekem olyan parancsolatot, hogy ezt Jeruzsálemben testvéreiteknek mondjam.

15 És olyan parancsolatot sem adott nekem soha az Atya, hogy Izráel házának más törzseiről beszéljek nekik, akiket az Atya kivezetett arról a földről.

16 Csak annyit parancsolt meg nekem az Atya, hogy ezt mondjam meg nekik:

17 Hogy más juhaim is vannak, amelyek nem ebből a nyájból valók; azokat is elő kell hoznom, és hallani fogják hangomat; és lesz egy nyáj és egy pásztor.

18 És most, merevnyakúságuk és hitelenségük miatt nem értették meg a szavamat; azt parancsolta tehát nekem az Atya, hogy ne mondjak nekik többet ezen dolgot illetően.

19 De bizony mondom nektek, megparancsolta nekem az Atya, hogy mondjam meg nektek, hogy gonoszságuk miatt lettetek elválasztva tőlük; gonoszságuk miatt van tehát az, hogy nem tudnak rólatok.

20 És bizony azt is mondom nektek, hogy a többi törzseket is az Atya választotta el tőlük; és gonoszságuk miatt van az, hogy nem tudnak róluk.

21 És bizony mondom nektek, hogy ti vagytok azok, akikről ezt mondtam: Más juhaim is vannak, amelyek nem ebből a nyájból valók; azokat is elő kell hoznom, és hallani fogják hangomat; és lesz egy nyáj és egy pásztor.

22 És ők nem értettek meg engem, mert azt gondolták, hogy a nemzsidók azok; mert nem értették meg, hogy a nemzsidóknak az ő prédikálásuk folytán kell megtérniük.

23 És nem értettek meg engem, amikor azt mondtam, hogy azok is hallani fogják a hangomat; és nem értették meg, hogy a nemzsidók, soha nem fogják hallani a hangomat – hogy csakis a Szentlélek általam magam kinyilvánítani nekik.

Ye are my disciples; and ye are a light unto this people, who are a remnant of the house of Joseph.

And behold, this is the land of your inheritance; and the Father hath given it unto you.

And not at any time hath the Father given me commandment that I should tell it unto your brethren at Jerusalem.

Neither at any time hath the Father given me commandment that I should tell unto them concerning the other tribes of the house of Israel, whom the Father hath led away out of the land.

This much did the Father command me, that I should tell unto them:

That other sheep I have which are not of this fold; them also I must bring, and they shall hear my voice; and there shall be one fold, and one shepherd.

And now, because of stiffneckedness and unbelief they understood not my word; therefore I was commanded to say no more of the Father concerning this thing unto them.

But, verily, I say unto you that the Father hath commanded me, and I tell it unto you, that ye were separated from among them because of their iniquity; therefore it is because of their iniquity that they know not of you.

And verily, I say unto you again that the other tribes hath the Father separated from them; and it is because of their iniquity that they know not of them.

And verily I say unto you, that ye are they of whom I said: Other sheep I have which are not of this fold; them also I must bring, and they shall hear my voice; and there shall be one fold, and one shepherd.

And they understood me not, for they supposed it had been the Gentiles; for they understood not that the Gentiles should be converted through their preaching.

And they understood me not that I said they shall hear my voice; and they understood me not that the Gentiles should not at any time hear my voice—that I should not manifest myself unto them save it were by the Holy Ghost.

24 De íme, ti hallottátok a hangomat, és láttatok is engem; és az én juhaim vagytok, és azok közé számláltatok, akiket nekem adott az Atya.

But behold, ye have both heard my voice, and seen me; and ye are my sheep, and ye are numbered among those whom the Father hath given me.

3 Nefi 16

- 1 És bizony, bizony mondom nektek, hogy vannak még más juhaim is, melyek nem ezen a földön vannak, és nem is Jeruzsálem földjén, és még csak azon föld környékén sem, ahol eddig szolgálni voltam.
- 2 Mert akikről beszélek, azok még nem hallották hangomat; azoknak még soha nem is nyilvánítottam ki magamat.
- 3 De az Atyától parancsolatot kaptam, hogy menjek el hozzájuk, és hogy hallják a hangomat, és számláltassanak a juhaim közé, hogy lehessen egy nyáj és egy pásztor; elmegyek tehát, hogy megmutassam magam nekik.
- 4 És megparancsolom nektek, hogy miután elmentem, írjátok le ezeket a beszédeket, hogy ha úgy léssen, hogy népem Jeruzsálemben, akik láttak engem és velem voltak elrendelt szolgálatom idején, nem kéri az Atyától az én nevemben, hogy a Szentlélek által tudhassanak rólatok és a többi törzsekről, akiket nem ismernek, akkor ezek a beszédek, amiket leírtok, meg legyenek őrizve és ki legyenek nyilvánítva a nemzsidóknak, hogy a nemzsidók teljessége által a Jeruzsálembeliek magjának maradékát, akik hitelenségük miatt szét lesznek szórva a föld színén, be lehessen hozni, vagyis el lehessen vezetni az én ismeretemhez, Megváltójuk ismeretéhez.
- 5 És akkor gyűjtöm majd össze őket a föld négy szegletéből; és akkor teljesítem majd be a szövetséget, melyet Izráel házának népével kötött az Atya.
- 6 És áldottak a nemzsidók, mert hisznek bennem, a Szentlélekben és az által, mely bizonyosságot tesz nekik rólam és az Atyáról.
- 7 Íme, belém vetett hitük miatt, mondja az Atya, és hitelenséged miatt, Ó Izráel háza, az utolsó napon a nemzsidókhöz jön majd el az igazság, és így velük ismertetik majd meg ezen dolgok teljességét.
- 8 De jaj a hitetlen nemzsidóknak, mondja az Atya – mert bár eljöttek ezen föld színére, és szétszórták Izráel házából való népemet; és ki lett taszítva közülük népem, mely Izráel házából való, és lábuk alá taposták őket;

3 Nephi 16

And verily, verily, I say unto you that I have other sheep, which are not of this land, neither of the land of Jerusalem, neither in any parts of that land round about whither I have been to minister.

For they of whom I speak are they who have not as yet heard my voice; neither have I at any time manifested myself unto them.

But I have received a commandment of the Father that I shall go unto them, and that they shall hear my voice, and shall be numbered among my sheep, that there may be one fold and one shepherd; therefore I go to show myself unto them.

And I command you that ye shall write these sayings after I am gone, that if it so be that my people at Jerusalem, they who have seen me and been with me in my ministry, do not ask the Father in my name, that they may receive a knowledge of you by the Holy Ghost, and also of the other tribes whom they know not of, that these sayings which ye shall write shall be kept and shall be manifested unto the Gentiles, that through the fulness of the Gentiles, the remnant of their seed, who shall be scattered forth upon the face of the earth because of their unbelief, may be brought in, or may be brought to a knowledge of me, their Redeemer.

And then will I gather them in from the four quarters of the earth; and then will I fulfil the covenant which the Father hath made unto all the people of the house of Israel.

And blessed are the Gentiles, because of their belief in me, in and of the Holy Ghost, which witnesses unto them of me and of the Father.

Behold, because of their belief in me, saith the Father, and because of the unbelief of you, O house of Israel, in the latter day shall the truth come unto the Gentiles, that the fulness of these things shall be made known unto them.

But wo, saith the Father, unto the unbelieving of the Gentiles—for notwithstanding they have come forth upon the face of this land, and have scattered my people who are of the house of Israel; and my people who are of the house of Israel have been cast out from among them, and have been trodden under feet by them;

9 És az Atya irgalmassága miatt a nemzsidók iránt, valamint az Atya ítéletei miatt népemen, akik Izráel házából valók, bizony, bizony mondom nektek, hogy mindezek után, és miután meghagytam, hogy verjék, és gyötörjék, és öljék, és vessék ki közülük népemet, akik Izráel házából valók, és utálják őket, és legyennek gúny és csúfolódás tárgyai közöttük –

10 És azt parancsolta az Atya, hogy így szóljak hozzátok: Azon a napon, amikor a nemzsidók bünt követnek el evangéliumom ellen, és elutasítják evangéliumom teljességét, és minden nemzet fölé emelkednek szívük kevélységében, és az egész föld minden népe fölé, és mindenféle hazugsággal, és megtévesztéssel, és álnoksággal, és mindenféle képmutatással, és gyilkossággal, és papi mesterkedésekkel, és paráznaságokkal és titkos utálatosságokkal lesznek tele; és ha megteszik mindezen dolgokat, és elutasítják evangéliumom teljességét, akkor íme, azt mondja az Atya: Elviszem közülük evangéliumom teljességét.

11 És akkor fogok megemlékezni a szövetségről, melyet népemmel kötöttem, Ó Izráel háza, és elviszem hozzájuk az evangéliumomat.

12 És meg fogom mutatni neked, Ó Izráel háza, hogy a nemzsidóknak nem lesz hatalmuk feletted; de én megemlékezem a veled kötött szövetségről, Ó Izráel háza, és el fogsz jutni evangéliumom teljességének az ismeretéhez.

13 Ám ha a nemzsidók bűnbánatot tartanak és visszajönnek hozzám, mondja az Atya, akkor íme, népem közé számláltatnak majd, Ó Izráel háza.

14 És nem fogom engedni, hogy Izráel házából való népem átvonuljon rajtuk és letiporja őket, mondja az Atya.

15 De ha nem fordulnak oda hozzám, és nem hallgatnak a szavamra, akkor megengedem nekik, igen, megengedem népemnek, Ó Izráel háza, hogy átvonuljanak rajtuk és letiporják őket, és akkor olyanok lesznek, mint az ízét vesztett só, amely aztán már semmire sem jó, csak arra, hogy kivesse és lába alá tapossa népem, Ó Izráel háza.

And because of the mercies of the Father unto the Gentiles, and also the judgments of the Father upon my people who are of the house of Israel, verily, verily, I say unto you, that after all this, and I have caused my people who are of the house of Israel to be smitten, and to be afflicted, and to be slain, and to be cast out from among them, and to become hated by them, and to become a hiss and a byword among them—

And thus commandeth the Father that I should say unto you: At that day when the Gentiles shall sin against my gospel, and shall reject the fulness of my gospel, and shall be lifted up in the pride of their hearts above all nations, and above all the people of the whole earth, and shall be filled with all manner of lyings, and of deceits, and of mischiefs, and all manner of hypocrisy, and murders, and priestcrafts, and whoredoms, and of secret abominations; and if they shall do all those things, and shall reject the fulness of my gospel, behold, saith the Father, I will bring the fulness of my gospel from among them.

And then will I remember my covenant which I have made unto my people, O house of Israel, and I will bring my gospel unto them.

And I will show unto thee, O house of Israel, that the Gentiles shall not have power over you; but I will remember my covenant unto you, O house of Israel, and ye shall come unto the knowledge of the fulness of my gospel.

But if the Gentiles will repent and return unto me, saith the Father, behold they shall be numbered among my people, O house of Israel.

And I will not suffer my people, who are of the house of Israel, to go through among them, and tread them down, saith the Father.

But if they will not turn unto me, and hearken unto my voice, I will suffer them, yea, I will suffer my people, O house of Israel, that they shall go through among them, and shall tread them down, and they shall be as salt that hath lost its savor, which is thenceforth good for nothing but to be cast out, and to be trodden under foot of my people, O house of Israel.

- 16 Bizony, bizony mondom nektek, azt parancsolta
nekem az Atya, hogy ezt a földet ennek a népnek ad-
jam örökségül.
- 17 És akkor teljesednek be majd Ésaiás próféta sza-
vai, melyek azt mondják:
- 18 A te őrállóid felemelik szavukat; egy szóval, együtt
énekelnek; mert szemtől szembe látják, amikor az
Úr ismét elhozza Siont.
- 19 Törjetek ki örömben; énekeljetez együtt
Jeruzsálemnek elhagyatott helyei; mert az Úr megvi-
gasztalta népét, megváltotta Jeruzsálemet.
- 20 Az Úr minden nemzet szeme előtt felfedte szent
karját, és a föld szélei mind látni fogják az isteni sza-
badítást.

Verily, verily, I say unto you, thus hath the Father
commanded me—that I should give unto this people
this land for their inheritance.

And then the words of the prophet Isaiah shall be
fulfilled, which say:

Thy watchmen shall lift up the voice; with the
voice together shall they sing, for they shall see eye
to eye when the Lord shall bring again Zion.

Break forth into joy, sing together, ye waste places
of Jerusalem; for the Lord hath comforted his peo-
ple, he hath redeemed Jerusalem.

The Lord hath made bare his holy arm in the eyes
of all the nations; and all the ends of the earth shall
see the salvation of God.

3 Nefi 17

- 1 Íme, most lőn, hogy miután Jézus e szavakat elmondta, ismét rátekintett a sokaságra, és ezt mondta nekik: Íme, időm közel van.
- 2 Úgy látom, gyengék vagytok, és nem tudjátok megérteni minden szavamat, amiről az Atya azt parancsolta nekem, hogy mondjam most el nektek.
- 3 Menjetek hát el az otthonaitokba, és gondolkozzatok el azokon a dolgokon, amiket mondtam, és kérjétek az Atyát az én nevemben, hogy megérthessétek őket, és készítsétek elő elméteket a holnapi napra, és én ismét eljövök hozzátok.
- 4 De most elmegyek az Atyához, és Izráel elveszett törzseinek is megmutatom magam, mert ők nem veszték el az Atya számára, hiszen ő tudja, hogy hova vitte őket.
- 5 És lőn, hogy miután Jézus így szólt, ismét körbejárta szemét a sokaságon, és azt látta, hogy könnyeznek, és állhatatosan reá tekintenek, mintha arra kérnék őt, hogy maradjon még velük egy kicsit tovább.
- 6 És azt mondta nekik: Íme, könnyörülettel van tele irántatok a bensőm.
- 7 Van-e köztetek beteg? Hozzátok ide! Van-e béna, vagy vak, vagy sánta, vagy csonka, vagy bélpoklos, vagy sorvadásos, vagy aki süket, vagy bármely más módon nyomorult? Hozzátok ide, és én meggyógyítom őket, mert könnyörülettel vagyok irántatok; irgalom tölti el a bensőmet.
- 8 Mert úgy látom, azt szeretnétek, hogy megmutassam nektek azt, amit Jeruzsálemben tettem a testvéreitekkel, mert látom, hogy elegendő hitetek van ahhoz, hogy meggyógyítsalak benneteket.
- 9 És lőn, hogy miután így szólt, az egész tömeg együtt odament a betegekkel, és a nyomorultakkal, és a sántákkal, és a vakokkal, és a némákkal, és mindazokkal, akik valamely módon nyomorultak voltak; és ő mindenkit meggyógyított, amint odavitték őket hozzá.

3 Nephi 17

Behold, now it came to pass that when Jesus had spoken these words he looked round about again on the multitude, and he said unto them: Behold, my time is at hand.

I perceive that ye are weak, that ye cannot understand all my words which I am commanded of the Father to speak unto you at this time.

Therefore, go ye unto your homes, and ponder upon the things which I have said, and ask of the Father, in my name, that ye may understand, and prepare your minds for the morrow, and I come unto you again.

But now I go unto the Father, and also to show myself unto the lost tribes of Israel, for they are not lost unto the Father, for he knoweth whither he hath taken them.

And it came to pass that when Jesus had thus spoken, he cast his eyes round about again on the multitude, and beheld they were in tears, and did look steadfastly upon him as if they would ask him to tarry a little longer with them.

And he said unto them: Behold, my bowels are filled with compassion towards you.

Have ye any that are sick among you? Bring them hither. Have ye any that are lame, or blind, or halt, or maimed, or leprous, or that are withered, or that are deaf, or that are afflicted in any manner? Bring them hither and I will heal them, for I have compassion upon you; my bowels are filled with mercy.

For I perceive that ye desire that I should show unto you what I have done unto your brethren at Jerusalem, for I see that your faith is sufficient that I should heal you.

And it came to pass that when he had thus spoken, all the multitude, with one accord, did go forth with their sick and their afflicted, and their lame, and with their blind, and with their dumb, and with all them that were afflicted in any manner; and he did heal them every one as they were brought forth unto him.

10 És mindenki, a meggyógyultak is és az egészségek is, leborultak a lábainál, és hódoltak neki; és aki a tömeg ellenére oda tudott jönni, az megcsókolta a lábát, úgyhogy könnyeikben fürdött a lába.

11 És lőn, hogy megparancsolta nekik, hogy hozzák oda a kisgyermekeiket.

12 Odavitték tehát kisgyermekeiket, és köré rakták őket a földre, és Jézus állt közepén; és a sokaság utat engedett, míg mindet oda nem vitték hozzá.

13 És lőn, hogy amikor mind odavitték Jézushoz, aki közepén állt, megparancsolta a tömegnek, hogy térdeljenek le a földre.

14 És lőn, hogy miután letérdeltek a földre, Jézus magában felsóhajtott, és ezt mondta: Atyám, bánkódom Izráel háza népének gonoszsága miatt.

15 És miután e szavakat elmondta, ő maga is letérdelt a földre; és íme, imádkozott az Atyához, és nem lehet leírni azokat a dolgokat, melyeket imádkozott, és a sokaság, mely hallotta őt, bizonyoságot tett erről.

16 És ily módon tesznek bizonyoságot: Szem nem látott még, és fül sem hallott még ezelőtt olyan nagyszerű és bámulatos dolgokat, amint mi láttuk és hallottuk Jézust az Atyához beszélni.

17 És nincs oly nyelv, mely el tudja mondani, és nincs oly ember, mely le tudja írni, és emberi szív elképzelni, oly nagyszerű és csodálatos dolgokat hallottunk és láttuk Jézust beszélni, és senki nem képes elképzelni, mily nagy öröm töltötte be a lelkünket, amikor hallottuk őt értünk az Atyához imádkozni.

18 És lőn, hogy amikor Jézus bevégezte az Atyához intézett imáját, felkelt; de oly nagy volt a sokaság öröme, hogy az erőt vett rajtuk.

19 És lőn, hogy Jézus szólt hozzájuk, és megkérte őket, hogy keljenek fel.

20 És felkeltek a földről, ő pedig így szólt hozzájuk: Áldottak vagytok, a hitetek miatt. És most íme, teljes az örömöm.

And they did all, both they who had been healed and they who were whole, bow down at his feet, and did worship him; and as many as could come for the multitude did kiss his feet, insomuch that they did bathe his feet with their tears.

And it came to pass that he commanded that their little children should be brought.

So they brought their little children and set them down upon the ground round about him, and Jesus stood in the midst; and the multitude gave way till they had all been brought unto him.

And it came to pass that when they had all been brought, and Jesus stood in the midst, he commanded the multitude that they should kneel down upon the ground.

And it came to pass that when they had knelt upon the ground, Jesus groaned within himself, and said: Father, I am troubled because of the wickedness of the people of the house of Israel.

And when he had said these words, he himself also knelt upon the earth; and behold he prayed unto the Father, and the things which he prayed cannot be written, and the multitude did bear record who heard him.

And after this manner do they bear record: The eye hath never seen, neither hath the ear heard, before, so great and marvelous things as we saw and heard Jesus speak unto the Father;

And no tongue can speak, neither can there be written by any man, neither can the hearts of men conceive so great and marvelous things as we both saw and heard Jesus speak; and no one can conceive of the joy which filled our souls at the time we heard him pray for us unto the Father.

And it came to pass that when Jesus had made an end of praying unto the Father, he arose; but so great was the joy of the multitude that they were overcome.

And it came to pass that Jesus spake unto them, and bade them arise.

And they arose from the earth, and he said unto them: Blessed are ye because of your faith. And now behold, my joy is full.

21 És miután elmondta ezeket a szavakat, könnyekre fakadt, és a sokaság bizonyrágot tett erről, és vette a kisgyermekeiket, egyenként, és megáldotta őket, és imádkozott értük az Atyához.

22 És miután ezt megtette, ismét könnyekre fakadt;

23 És a sokasághoz szólt, és azt mondta nekik: Nézzétek kicsinyeiteket.

24 És amint azok odanézték, hogy lássák őket, az ég-re vetették a szemüket, és megnyílni látták az eget, és angyalokat láttak a mennyből alászállni, mintha tűz közepén lettek volna; és lejöttek és körülvették ezeket a kicsinyeket, és tűz vette őket körül; és angyalok szolgáltak nekik.

25 És a sokaság látta, és hallotta, és bizonyrágot tett; és tudják, hogy bizonyráguk igaz, mert mindannyian látták és hallották, mindenki maga; és mintegy kétezer-ötszáz lélek volt ott; és a sokaság férfiakból, és nőkből és gyermekekből állt.

And when he had said these words, he wept, and the multitude bare record of it, and he took their little children, one by one, and blessed them, and prayed unto the Father for them.

And when he had done this he wept again;

And he spake unto the multitude, and said unto them: Behold your little ones.

And as they looked to behold they cast their eyes towards heaven, and they saw the heavens open, and they saw angels descending out of heaven as it were in the midst of fire; and they came down and encircled those little ones about, and they were encircled about with fire; and the angels did minister unto them.

And the multitude did see and hear and bear record; and they know that their record is true for they all of them did see and hear, every man for himself; and they were in number about two thousand and five hundred souls; and they did consist of men, women, and children.

3 Nefi 18

- 1 És lőn, hogy Jézus megparancsolta tanítványainak, hogy hozzanak elő neki kenyeret és bort.
- 2 És amíg azok elmentek kenyérért és borért, megparancsolta a sokaságnak, hogy üljenek le a földre.
- 3 És amikor a tanítványok megjöttek a kenyérral és a borral, vett a kenyérből, és megtörte és megáldotta; és adott a tanítványoknak, és megparancsolta nekik, hogy egyenek.
- 4 És miután ettek és elteltek, megparancsolta nekik, hogy adjanak a sokaságnak.
- 5 És miután a sokaság evett és eltelt, ezt mondta a tanítványoknak: Íme, lesz valaki közöttetek, aki el lesz rendelve, és hatalmat adok neki arra, hogy megtörje a kenyeret és megáldja azt, és adjon egyházam népének, mindazoknak, akik hisznek és megkeresztelkednek az én nevemben.
- 6 És legyetek mindig azon, hogy ezt megtegyétek, éppen úgy, ahogyan én is megtettem, ahogyan megtörtem és megáldottam a kenyeret, és nektek adtam azt.
- 7 És ezt az én testem emlékezetére tegyétek, amelyet megmutattam nektek. És ez bizonyosság lesz az Atyának arról, hogy mindig emlékeztek rám. És ha mindig emlékeztek rám, akkor Lelkém veletek lesz.
- 8 És lőn, hogy miután e szavakat elmondta, megparancsolta tanítványainak, hogy vegyenek a pohár borából, és igyanak belőle, és hogy adjanak a sokaságnak is, hogy ők is ihassanak belőle.
- 9 És lőn, hogy így tettek, és ittak belőle és elteltek; és adtak a sokaságnak, és ők ittak és elteltek.
- 10 És miután a tanítványok ezt megtették, Jézus ezt mondta nekik: Áldottak vagytok ezen dologért, melyet megtettetek, mert ez betölti a parancsolataimat, és bizonyóságot tesz az Atyának arról, hogy hajlandóak vagytok annak megtételére, amit megparancsoltam nektek.

3 Nephi 18

And it came to pass that Jesus commanded his disciples that they should bring forth some bread and wine unto him.

And while they were gone for bread and wine, he commanded the multitude that they should sit themselves down upon the earth.

And when the disciples had come with bread and wine, he took of the bread and brake and blessed it; and he gave unto the disciples and commanded that they should eat.

And when they had eaten and were filled, he commanded that they should give unto the multitude.

And when the multitude had eaten and were filled, he said unto the disciples: Behold there shall one be ordained among you, and to him will I give power that he shall break bread and bless it and give it unto the people of my church, unto all those who shall believe and be baptized in my name.

And this shall ye always observe to do, even as I have done, even as I have broken bread and blessed it and given it unto you.

And this shall ye do in remembrance of my body, which I have shown unto you. And it shall be a testimony unto the Father that ye do always remember me. And if ye do always remember me ye shall have my Spirit to be with you.

And it came to pass that when he said these words, he commanded his disciples that they should take of the wine of the cup and drink of it, and that they should also give unto the multitude that they might drink of it.

And it came to pass that they did so, and did drink of it and were filled; and they gave unto the multitude, and they did drink, and they were filled.

And when the disciples had done this, Jesus said unto them: Blessed are ye for this thing which ye have done, for this is fulfilling my commandments, and this doth witness unto the Father that ye are willing to do that which I have commanded you.

- 11 És mindig tegyétek meg ezt azoknak, akik bűnbánatot tartanak és megkeresztelkednek az én nevemben; és vérem emlékeztére tegyétek, melyet értetek ontottam, hogy bizonyágot tegyetek az Atyának arról, hogy mindig emlékeztek rám. És ha mindig emlékeztek rám, akkor Lelkem veletek lesz.
- 12 És parancsolatot adok nektek, hogy tegyétek meg ezeket a dolgokat. És áldottak vagytok, ha mindig megteszitek ezeket a dolgokat, mert akkor az én sziklámra építtetek.
- 13 De aki közületek többet vagy kevesebbet tesz ennél, az nem az én sziklámra épít; hanem homokos alapra épít; és amikor esik az eső, és jön az ár, és fújnak és verik őket a szelek, akkor elbuknak, és a pokol kapui már nyitva is állnak, hogy befogadják őket.
- 14 Áldottak vagytok tehát, ha betartjátok parancsolataimat, amelyekről az Atya megparancsolta nekem, hogy adjam át nektek.
- 15 Bizony, bizony mondom nektek, mindig legyetek éberek és imádkozzatok, hogy ne kísértsen meg benneteket az ördög, és ne vigyen el fogolyként benneteket.
- 16 És ahogyan én imádkoztam közöttetek, éppen úgy ti is imádkozzatok egyházamban, népem között, akik bűnbánatot tartanak és megkeresztelkednek az én nevemben. Íme, én vagyok a világosság; példát mutattam nektek.
- 17 És lőn, hogy miután Jézus e szavakat tanítványainak elmondta, ismét a sokasághoz fordult és azt mondta nekik:
- 18 Íme, bizony, bizony mondom nektek, mindig legyetek éberek és imádkozzatok, hogy ne kerüljetek kísértésbe; mert Sátán arra vágyik, hogy az övéi legyetek, hogy megrostálhasson benneteket, mint a búzát.
- 19 Mindig imádkozzatok tehát az Atyához az én nevemben;
- 20 És bármit kértek az Atyától az én nevemben, ami helyes, és hiszitek, hogy kapni fogtok, akkor íme, az megadatik nektek.
- 21 Imádkozzatok családotokban az Atyához, mindig az én nevemben, hogy asszonyaitok és gyermekeitek áldottak lehessenek.

And this shall ye always do to those who repent and are baptized in my name; and ye shall do it in remembrance of my blood, which I have shed for you, that ye may witness unto the Father that ye do always remember me. And if ye do always remember me ye shall have my Spirit to be with you.

And I give unto you a commandment that ye shall do these things. And if ye shall always do these things blessed are ye, for ye are built upon my rock.

But whoso among you shall do more or less than these are not built upon my rock, but are built upon a sandy foundation; and when the rain descends, and the floods come, and the winds blow, and beat upon them, they shall fall, and the gates of hell are ready open to receive them.

Therefore blessed are ye if ye shall keep my commandments, which the Father hath commanded me that I should give unto you.

Verily, verily, I say unto you, ye must watch and pray always, lest ye be tempted by the devil, and ye be led away captive by him.

And as I have prayed among you even so shall ye pray in my church, among my people who do repent and are baptized in my name. Behold I am the light; I have set an example for you.

And it came to pass that when Jesus had spoken these words unto his disciples, he turned again unto the multitude and said unto them:

Behold, verily, verily, I say unto you, ye must watch and pray always lest ye enter into temptation; for Satan desireth to have you, that he may sift you as wheat.

Therefore ye must always pray unto the Father in my name;

And whatsoever ye shall ask the Father in my name, which is right, believing that ye shall receive, behold it shall be given unto you.

Pray in your families unto the Father, always in my name, that your wives and your children may be blessed.

22 És íme, gyűljetek össze gyakran, és senkinek ne tiltsátok meg, hogy hozzátok jöjjön, amikor összegyűltök, hanem engedjétek meg nekik, hogy hozzátok jöhessenek és ne tiltsátok el őket;

23 Hanem imádkozzatok értük, és ne űzzétek ki őket; és ha úgy lesz, hogy gyakran hozzátok jönnek, akkor imádkozzatok értük az Atyához az én nevemben.

24 Tartsátok fel tehát világosságokat, hogy világítsanak a világnak. Íme, én vagyok a világosság, amit fel kell tartanotok – az, amit engem cselekedni láttok. Íme, látjátok, hogy imádkoztam az Atyához, és mindannyian tanúi voltatok ennek.

25 És látjátok, hogy megparancsoltam, hogy senki ne menjen el, hanem azt parancsoltam, hogy inkább jöjjetek hozzám, hogy érezhessetek és láthassatok; és ti hasonlóképpen cselekedjétek a világgal; és aki megszegi ezt a parancsolatot, az engedi, hogy kísértésbe vigyék.

26 És most lőn, hogy miután Jézus e szavakat elmondta, szemét ismét a tanítványokra fordította, akiket kiválasztott, és azt mondta nekik:

27 Íme, bizony, bizony mondom nektek, adok nektek egy másik parancsolatot, és aztán el kell mennem az Atyámhoz, hogy eleget tegyek más parancsolatoknak, melyeket nekem adott.

28 És most íme, ez az a parancsolat, melyet megadok nektek, hogy ne engedjétek, hogy bárki is tudatosan méltatlanul részesüljön az én testemből és véreből, amikor szolgáltok azzal;

29 Mert aki méltatlanul eszik és iszik a testemből és a véreből, az kárhozatot eszik és iszik a lelkére; ha tehát tudjátok, hogy valaki érdemtelen arra, hogy egyen és igyon a testemből és a véreből, annak tiltátok meg azt.

30 Mindazonáltal ne taszítsátok ki őt magatok közül, hanem szolgáljatok neki, és imádkozzatok érte az Atyához az én nevemben; és ha úgy lesz, hogy bűnbánatot tart és megkeresztelkedik az én nevemben, akkor fogadjátok be őt, és szolgáljatok neki a testemmel és a véremmel.

31 De ha nem tart bűnbánatot, akkor ne számláltasson népem közé, hogy ne pusztíthassa el népemet, mert íme, én ismerem a juhaimat, és ők meg vannak számlálva.

And behold, ye shall meet together oft; and ye shall not forbid any man from coming unto you when ye shall meet together, but suffer them that they may come unto you and forbid them not;

But ye shall pray for them, and shall not cast them out; and if it so be that they come unto you oft ye shall pray for them unto the Father, in my name.

Therefore, hold up your light that it may shine unto the world. Behold I am the light which ye shall hold up—that which ye have seen me do. Behold ye see that I have prayed unto the Father, and ye all have witnessed.

And ye see that I have commanded that none of you should go away, but rather have commanded that ye should come unto me, that ye might feel and see; even so shall ye do unto the world; and whosoever breaketh this commandment suffereth himself to be led into temptation.

And now it came to pass that when Jesus had spoken these words, he turned his eyes again upon the disciples whom he had chosen, and said unto them:

Behold verily, verily, I say unto you, I give unto you another commandment, and then I must go unto my Father that I may fulfil other commandments which he hath given me.

And now behold, this is the commandment which I give unto you, that ye shall not suffer any one knowingly to partake of my flesh and blood unworthily, when ye shall minister it;

For whoso eateth and drinketh my flesh and blood unworthily eateth and drinketh damnation to his soul; therefore if ye know that a man is unworthy to eat and drink of my flesh and blood ye shall forbid him.

Nevertheless, ye shall not cast him out from among you, but ye shall minister unto him and shall pray for him unto the Father, in my name; and if it so be that he repenteth and is baptized in my name, then shall ye receive him, and shall minister unto him of my flesh and blood.

But if he repent not he shall not be numbered among my people, that he may not destroy my people, for behold I know my sheep, and they are numbered.

- 32 Mindazonáltal ne űzzétek ki őket a zsinagógáitokból és a hódolat helyeiről, mert továbbra is szolgáljatok az ilyeneknek; mivel nem tudjátok, talán majd visszajönnek és bűnbánatot tartanak, és szívük minden szándékával hozzám jönnek, és én meg fogom gyógyítani őket; és ti lesztek az eszközök, melyek szabadulást hoznak nekik.
- 33 Tartsátok hát be ezeket az elmondottakat, melyeket megparancsoltam nektek, hogy ne kerüljétek kárhoztatás alá; mert jaj annak, akit kárhoztat az Atya.
- 34 És azon viták miatt adom nektek ezeket a parancsolatokat, melyek közöttetek voltak. És áldottak vagytok, ha nincsenek közöttetek vitatkozások.
- 35 És most elmegyek az Atyához, mert helyénvaló, hogy az Atyához menjek érettetek.
- 36 És lőn, hogy miután Jézus bevégezte ezen mondanásokat, kezével egyenként megérintette a tanítványokat, akiket kiválasztott, míg mindet meg nem érintette. És amint megérintette őket, beszélt hozzájuk.
- 37 És a sokaság nem hallotta az általa elmondott szavakat, erről tehát nem tettek bizonyosságot; de a tanítványok bizonyosságot tettek arról, hogy hatalmat adott nekik a Szentlélek megadására. És ezután meg fogom mutatni nektek, hogy ezen bizonyosságok igazak.
- 38 És lőn, hogy miután Jézus mindannyiukat megérintette, jött egy felhő, és beárnyékolta a sokaságot, hogy azok nem láthatták Jézust.
- 39 És míg az árnyék befedte őket, ő eltávozott tőlük, és felment a mennybe. És a tanítványok látták és bizonyosságot tettek arról, hogy ismét felment a mennybe.

Nevertheless, ye shall not cast him out of your synagogues, or your places of worship, for unto such shall ye continue to minister; for ye know not but what they will return and repent, and come unto me with full purpose of heart, and I shall heal them; and ye shall be the means of bringing salvation unto them.

Therefore, keep these sayings which I have commanded you that ye come not under condemnation; for wo unto him whom the Father condemneth.

And I give you these commandments because of the disputations which have been among you. And blessed are ye if ye have no disputations among you.

And now I go unto the Father, because it is expedient that I should go unto the Father for your sakes.

And it came to pass that when Jesus had made an end of these sayings, he touched with his hand the disciples whom he had chosen, one by one, even until he had touched them all, and spake unto them as he touched them.

And the multitude heard not the words which he spake, therefore they did not bear record; but the disciples bare record that he gave them power to give the Holy Ghost. And I will show unto you hereafter that this record is true.

And it came to pass that when Jesus had touched them all, there came a cloud and overshadowed the multitude that they could not see Jesus.

And while they were overshadowed he departed from them, and ascended into heaven. And the disciples saw and did bear record that he ascended again into heaven.

3 Nefi 19

- 1 És most lőn, hogy miután Jézus felment a mennybe, a sokaság széttaszott, és minden férfi vette a feleségét és a gyermekeit, és visszatért a saját otthonába.
- 2 És azonnal, még sötétedés előtt a nép között mindenfelé elterjedt a hír, hogy a sokaság látta Jézust, és hogy ő szolgált nekik, és hogy másnap is meg fogja mutatni magát a sokaságnak.
- 3 Igen, és egész éjjel mindenfelé elterjedt a hír Jézusról; és elküldtek a nép közé, úgyhogy sokan, igen, rendkívül nagy számban voltak azok, akik egész éjjel rendkívül fáradoztak, hogy másnap azon a helyen lehessenek, ahol Jézus meg fogja mutatni magát a sokaságnak.
- 4 És lőn, hogy másnap, amikor összegyűlt a sokaság, íme, Nefi és fivére, akit feltámasztott a halálból, és akit Timótheusnak hívtak, és fia is, akinek Jónás volt a neve, valamint Matóni, és Matóniha, a fivére, és Kúmen, és Kumenóni, és Jeremiás, és Semnón, továbbá Jónás, és Sédékiás és Ésaiás – most ezek voltak a nevei azoknak a tanítványoknak, akiket Jézus kiválasztott – és lőn, hogy odamentek és megálltak a sokaság közepén.
- 5 És íme, olyan nagy volt a sokaság, hogy tizenkét csoportra osztották őket.
- 6 És a tizenkettő tanította a sokaságot; és íme, meghagyták a sokaságnak, hogy térdeljenek le a föld színeire, és Jézus nevében imádkozzanak az Atyához.
- 7 És a tanítványok is imádkoztak az Atyához Jézus nevében. És lőn, hogy felkeltek és szolgáltak a népnek.
- 8 És miután ugyanazon szavakkal tanították a népet, melyeket Jézus mondott vala – semmiben nem térve el a Jézus által elmondott szavaktól – íme, ismét letérdeltek és Jézus nevében imádkoztak az Atyához.

3 Nephi 19

And now it came to pass that when Jesus had ascended into heaven, the multitude did disperse, and every man did take his wife and his children and did return to his own home.

And it was noised abroad among the people immediately, before it was yet dark, that the multitude had seen Jesus, and that he had ministered unto them, and that he would also show himself on the morrow unto the multitude.

Yea, and even all the night it was noised abroad concerning Jesus; and insomuch did they send forth unto the people that there were many, yea, an exceedingly great number, did labor exceedingly all that night, that they might be on the morrow in the place where Jesus should show himself unto the multitude.

And it came to pass that on the morrow, when the multitude was gathered together, behold, Nephi and his brother whom he had raised from the dead, whose name was Timothy, and also his son, whose name was Jonas, and also Mathoni, and Mathonihah, his brother, and Kumen, and Kumenonhi, and Jeremiah, and Shemnon, and Jonas, and Zedekiah, and Isaiah—now these were the names of the disciples whom Jesus had chosen—and it came to pass that they went forth and stood in the midst of the multitude.

And behold, the multitude was so great that they did cause that they should be separated into twelve bodies.

And the twelve did teach the multitude; and behold, they did cause that the multitude should kneel down upon the face of the earth, and should pray unto the Father in the name of Jesus.

And the disciples did pray unto the Father also in the name of Jesus. And it came to pass that they arose and ministered unto the people.

And when they had ministered those same words which Jesus had spoken—nothing varying from the words which Jesus had spoken—behold, they knelt again and prayed to the Father in the name of Jesus.

- 9 És azért imádkoztak, amit a legjobban óhajtottak; és azt óhajtották, hogy adassék meg nekik a Szentlélek.
- 10 És miután így imádkoztak, lementek a víz partjára, és a sokaság követte őket.
- 11 És lőn, hogy Nephi lement a vízbe és megkeresztelkedett.
- 12 És kijött a vízből és keresztelni kezdett. És mindazokat megkeresztelte, akiket Jézus kiválasztott.
- 13 És lőn, hogy miután mindannyian megkeresztelkedtek és kijöttek a vízből, leszállt rájuk a Szentlélek, és eltöltötte őket a Szentlélek és a tűz.
- 14 És íme, mintha tűzzel lettek volna körülvéve; ami az égből jött le, és a sokaság tanúja volt ennek, és bizonyosságot tett; és angyalok jöttek le a mennyből és szolgáltak nekik.
- 15 És lőn, hogy míg az angyalok így szolgáltak a tanítványoknak, íme, jött Jézus, és megállt közöttük, és szolgált nekik.
- 16 És lőn, hogy szólt a sokasághoz, és megparancsolta nekik, hogy megint térdeljenek le a földre, és hogy tanítványai is térdeljenek le a földre.
- 17 És lőn, hogy miután mindannyian letérdeltek a földre, megparancsolta tanítványainak, hogy imádkozzanak.
- 18 És íme, imádkozni kezdtek; és Jézushoz imádkoztak, Uruknek és Istenüknek nevezvén őt.
- 19 És lőn, hogy Jézus kiment közülük, és egy kicsit odébb ment, és a földre borult, és azt mondta:
- 20 Atyám, köszönöm neked, hogy megadtad a Szentlelket ezeknek, akiket kiválasztottam; és a belém vetett hitük miatt van az, hogy kiválasztottam őket a világból.
- 21 Atyám, imádkozom tehozzád, hogy mindazoknak add meg a Szentlelket, akik hinni fognak az ő szavaikban.

And they did pray for that which they most desired; and they desired that the Holy Ghost should be given unto them.

And when they had thus prayed they went down unto the water's edge, and the multitude followed them.

And it came to pass that Nephi went down into the water and was baptized.

And he came up out of the water and began to baptize. And he baptized all those whom Jesus had chosen.

And it came to pass when they were all baptized and had come up out of the water, the Holy Ghost did fall upon them, and they were filled with the Holy Ghost and with fire.

And behold, they were encircled about as if it were by fire; and it came down from heaven, and the multitude did witness it, and did bear record; and angels did come down out of heaven and did minister unto them.

And it came to pass that while the angels were ministering unto the disciples, behold, Jesus came and stood in the midst and ministered unto them.

And it came to pass that he spake unto the multitude, and commanded them that they should kneel down again upon the earth, and also that his disciples should kneel down upon the earth.

And it came to pass that when they had all knelt down upon the earth, he commanded his disciples that they should pray.

And behold, they began to pray; and they did pray unto Jesus, calling him their Lord and their God.

And it came to pass that Jesus departed out of the midst of them, and went a little way off from them and bowed himself to the earth, and he said:

Father, I thank thee that thou hast given the Holy Ghost unto these whom I have chosen; and it is because of their belief in me that I have chosen them out of the world.

Father, I pray thee that thou wilt give the Holy Ghost unto all them that shall believe in their words.

- 22 Atyám, megadtad nekik a Szentlelket, mert hisznek bennem; és látod, hogy hisznek bennem, mert hallod őket, és ők énhozzám imádkoznak; és azért imádkoznak énhozzám, mert velük vagyok.
- 23 És most, Atyám, őértük és mindazokért imádkozom tehozzád, akik hinni fognak az ő szavaikban, hogy higgyenek majd bennem, hogy én őbennük lehessek, ahogyan te, Atyám, bennem vagy, hogy egyek lehessünk.
- 24 És lőn, hogy miután Jézus az Atyához így imádkozott, odament a tanítványaihoz, és íme, még mindig, szüntelenül hozzá imádkoztak; és nem szaporítottak sok szót, mert megadatott nekik, hogy mit imádkozzanak, és tele voltak vágyakozással.
- 25 És lőn, hogy Jézus megáldotta őket, míg ők hozzá imádkoztak; és rájuk mosolygott az arca, és rájuk ragyogott arcának fénye, és íme, olyan fehérek voltak, mint Jézus arca és ruházata; és íme, ezek fehérsége minden fehérséget felülmúlt, igen, semmi olyan nem volt a földön, mely olyan fehér lett volna, mint ezek fehérsége.
- 26 És Jézus így szólt hozzájuk: Csak imádkozzatok! Habár ők nem szűntek meg imádkozni.
- 27 És ismét elfordult tőlük, és egy kicsit odébb ment, és a földre borult; és ismét imádkozott az Atyához, mondván:
- 28 Atyám, köszönöm neked, hogy megtisztítottad őket, akiket én hitük miatt kiválasztottam, és én értük imádkozom, és azokért is, akik majd hinni fognak a szavaikban, hogy az ő szavaikba vetett hitük által megtisztulhassanak énbennem, ahogyan ők is megtisztultak énbennem.
- 29 Atyám, nem a viláért imádkozom, hanem azokért, akiket hitük miatt nekem adtál a világból, hogy énbennem megtisztulhassanak, hogy bennük lehessek, ahogyan te, Atyám, énbennem vagy, hogy egyek lehessünk, hogy megdicsőülhessek bennük.
- 30 És miután Jézus e szavakat elmondta, ismét odament tanítványaihoz; és íme, ők állhatatosan, szünet nélkül imádkoztak hozzá; és ő ismét rájuk mosolygott; és íme, olyan fehérek voltak, mint Jézus.

Father, thou hast given them the Holy Ghost because they believe in me; and thou seest that they believe in me because thou hearest them, and they pray unto me; and they pray unto me because I am with them.

And now Father, I pray unto thee for them, and also for all those who shall believe on their words, that they may believe in me, that I may be in them as thou, Father, art in me, that we may be one.

And it came to pass that when Jesus had thus prayed unto the Father, he came unto his disciples, and behold, they did still continue, without ceasing, to pray unto him; and they did not multiply many words, for it was given unto them what they should pray, and they were filled with desire.

And it came to pass that Jesus blessed them as they did pray unto him; and his countenance did smile upon them, and the light of his countenance did shine upon them, and behold they were as white as the countenance and also the garments of Jesus; and behold the whiteness thereof did exceed all the whiteness, yea, even there could be nothing upon earth so white as the whiteness thereof.

And Jesus said unto them: Pray on; nevertheless they did not cease to pray.

And he turned from them again, and went a little way off and bowed himself to the earth; and he prayed again unto the Father, saying:

Father, I thank thee that thou hast purified those whom I have chosen, because of their faith, and I pray for them, and also for them who shall believe on their words, that they may be purified in me, through faith on their words, even as they are purified in me.

Father, I pray not for the world, but for those whom thou hast given me out of the world, because of their faith, that they may be purified in me, that I may be in them as thou, Father, art in me, that we may be one, that I may be glorified in them.

And when Jesus had spoken these words he came again unto his disciples; and behold they did pray steadfastly, without ceasing, unto him; and he did smile upon them again; and behold they were white, even as Jesus.

- 31 És lőn, hogy ismét odébb ment egy kicsit, és imádkozott az Atyához;
- 32 És nyelv nem tudja elmondani azokat a szavakat, melyeket imádkozott, és ember sem tudja leírni azokat a szavakat, melyeket imádkozott.
- 33 És a sokaság hallotta és bizonyoságot tesz; és szívük kitárult, és szívükben megértették a szavakat, melyeket imádkozott.
- 34 Mindazonáltal oly nagyszerűek és bámulatosak voltak a szavak, melyeket imádkozott, hogy azokat nem lehet leírni, és ember sem tudja kifejezni őket.
- 35 És lőn, hogy miután Jézus bevégezte az imádkozást, ismét odament a tanítványokhoz, és így szólt hozzájuk: Ily nagy hitet még soha nem láttam, mind a zsidók között; tehát hitelenségük miatt nem tudtam ily nagy csodákat mutatni nekik.
- 36 Bizony mondom nektek, hogy egy sem látott közülük olyan nagyszerű dolgokat, amilyeneket ti láttatok; és nem hallottak olyan nagyszerű dolgokat sem, amilyeneket ti hallottatok.

And it came to pass that he went again a little way off and prayed unto the Father;

And tongue cannot speak the words which he prayed, neither can be written by man the words which he prayed.

And the multitude did hear and do bear record; and their hearts were open and they did understand in their hearts the words which he prayed.

Nevertheless, so great and marvelous were the words which he prayed that they cannot be written, neither can they be uttered by man.

And it came to pass that when Jesus had made an end of praying he came again to the disciples, and said unto them: So great faith have I never seen among all the Jews; wherefore I could not show unto them so great miracles, because of their unbelief.

Verily I say unto you, there are none of them that have seen so great things as ye have seen; neither have they heard so great things as ye have heard.

3 Nefi 20

- 1 És lőn, hogy megparancsolta a sokaságnak és a tanítványainak is, hogy szűnjenek meg imádkozni. És megparancsolta nekik, hogy a szívükben ne szűnjenek meg imádkozni.
- 2 És megparancsolta nekik, hogy keljenek fel és álljanak lábra. És ők felkeltek és lábra álltak.
- 3 És lőn, hogy ő újra kenyeret tört, és megáldotta azt, és adott a tanítványoknak, hogy egyenek.
- 4 És miután ettek, megparancsolta nekik, hogy ők is törjenek kenyeret és adjanak a sokaságnak.
- 5 És miután azok adtak a sokaságnak, akkor bort is adott nekik, hogy igyanak, és megparancsolta nekik, hogy adjanak a sokaságnak.
- 6 Most sem a tanítványok, sem a sokaság nem hozott sem kenyeret, sem bort;
- 7 Ám ő mégis valóban adott nekik kenyeret enni, és bort is inni.
- 8 És így szólt hozzájuk: Aki eszik ebből a kenyérből, az testemből eszik a lelke javára; és aki iszik ebből a borból, az a véremből iszik a lelke javára; és lelke soha meg nem éhezik, se nem szomjazik, hanem eltöltetik.
- 9 Most, miután a sokaság mind evett és ivott, íme, elteltek a Lélekkel; és egyszerre felkiáltottak, és dicsőítették Jézust, akit láttak és hallottak is.
- 10 És lőn, hogy miután mindannyian dicsőítették Jézust, ő így szólt hozzájuk: Íme, most bevégzem azt a parancsolatot, melyet az Atya ezen népet illetően parancsolt nekem, akik Izráel házának maradéka.
- 11 Emlékeztek, hogy szóltam hozzátok, és azt mondtam nektek, hogy amikor majd betöltetnek Ésaiás szavai – íme, ezek le vannak írva, és előttetek vannak, tehát kutassátok őket –
- 12 És bizony, bizony mondom nektek, hogy amikor ezek beteljesednek, akkor teljesedik majd be a szövetség, Ó Izráel háza, melyet az Atya ezzel a néppel kötött.

3 Nephi 20

And it came to pass that he commanded the multitude that they should cease to pray, and also his disciples. And he commanded them that they should not cease to pray in their hearts.

And he commanded them that they should arise and stand up upon their feet. And they arose up and stood upon their feet.

And it came to pass that he brake bread again and blessed it, and gave to the disciples to eat.

And when they had eaten he commanded them that they should break bread, and give unto the multitude.

And when they had given unto the multitude he also gave them wine to drink, and commanded them that they should give unto the multitude.

Now, there had been no bread, neither wine, brought by the disciples, neither by the multitude;

But he truly gave unto them bread to eat, and also wine to drink.

And he said unto them: He that eateth this bread eateth of my body to his soul; and he that drinketh of this wine drinketh of my blood to his soul; and his soul shall never hunger nor thirst, but shall be filled.

Now, when the multitude had all eaten and drunk, behold, they were filled with the Spirit; and they did cry out with one voice, and gave glory to Jesus, whom they both saw and heard.

And it came to pass that when they had all given glory unto Jesus, he said unto them: Behold now I finish the commandment which the Father hath commanded me concerning this people, who are a remnant of the house of Israel.

Ye remember that I spake unto you, and said that when the words of Isaiah should be fulfilled—behold they are written, ye have them before you, therefore search them—

And verily, verily, I say unto you, that when they shall be fulfilled then is the fulfilling of the covenant which the Father hath made unto his people, O house of Israel.

13 És akkor lesz majd összegyűjtve a maradék, mely szét lesz szórva a föld színén, keletről és nyugatról, és délről és északról; és vezetik majd el őket az Úr, Istenük ismeretéhez, aki megváltotta őket.

14 És az Atya parancsolta meg nekem, hogy adjam nektek ezt a földet, örökségetekül.

15 És azt mondom nektek, hogy ha a nemzsidók nem tartanak bűnbánatot, azon áldás után, melyet meg fognak kapni, miután szétszórták a népemet –

16 Akkor majd ti, akik Jákób házának maradéka vagytok, elmentek középük; és közöttük lesztek, akik sokan lesznek; és olyanok lesztek közöttük, mint az oroszlán az erdő vadjai között, és mint a fiatal oroszlán a nyáj juhái között, aki ha általmegy, letapos és darabokra tép, és senki nem képes arra, hogy menekítsen.

17 Kezed ellenségeidre emeled majd, és minden ellenséged ki lesz vágva.

18 És én úgy gyűjtöm majd össze népemet, miként az ember padlóra gyűjti kéréit.

19 És olyanná teszem népemet, akikkel szövetséget kötött az Atya, igen, vassá teszem szarvaidat, és rézzé teszem patáidat. És darabokra zúzol sok népet; és az Úrnak szentelem szerzeményüket, és javaikat az egész föld Urának. És íme, én vagyok, aki megteszi ezt.

20 És lészen, mondja az Atya, hogy azon a napon felléttük lóg majd igazságosságom kardja; és ha nem tartanak bűnbánatot, akkor lesújt rájuk, mondja az Atya, igen, méghozzá a nemzsidók minden nemzetére.

21 És lészen, Ó Izráel háza, hogy népemet én fogom megalapítani.

22 És íme, ezt a népet ezen a földön fogom letelepíteni, azon szövetség betöltésére, melyet atyáttal, Jákóbbal kötöttem; és egy Új Jeruzsálem lesz ez. És ezen nép között lesz a menny hatalma; igen, méghozzá én leszek ott közöttetek.

And then shall the remnants, which shall be scattered abroad upon the face of the earth, be gathered in from the east and from the west, and from the south and from the north; and they shall be brought to the knowledge of the Lord their God, who hath redeemed them.

And the Father hath commanded me that I should give unto you this land, for your inheritance.

And I say unto you, that if the Gentiles do not repent after the blessing which they shall receive, after they have scattered my people—

Then shall ye, who are a remnant of the house of Jacob, go forth among them; and ye shall be in the midst of them who shall be many; and ye shall be among them as a lion among the beasts of the forest, and as a young lion among the flocks of sheep, who, if he goeth through both treadeth down and teareth in pieces, and none can deliver.

Thy hand shall be lifted up upon thine adversaries, and all thine enemies shall be cut off.

And I will gather my people together as a man gathereth his sheaves into the floor.

For I will make my people with whom the Father hath covenanted, yea, I will make thy horn iron, and I will make thy hoofs brass. And thou shalt beat in pieces many people; and I will consecrate their gain unto the Lord, and their substance unto the Lord of the whole earth. And behold, I am he who doeth it.

And it shall come to pass, saith the Father, that the sword of my justice shall hang over them at that day; and except they repent it shall fall upon them, saith the Father, yea, even upon all the nations of the Gentiles.

And it shall come to pass that I will establish my people, O house of Israel.

And behold, this people will I establish in this land, unto the fulfilling of the covenant which I made with your father Jacob; and it shall be a New Jerusalem. And the powers of heaven shall be in the midst of this people; yea, even I will be in the midst of you.

- 23 Íme, én vagyok az, akiről Mózes szólt, mondván: Prófétát támaszt nektek az Úr, a ti Istenetek, testvéreitek közül, hozzám hasonlót; őt halljátok meg minden dologban, amit csak mond nektek. És léssen, hogy minden lélek, aki nem akarja meghallani ezt a prófétát, kivágatják a nép közül.
- 24 Bizony mondom nektek, igen, és mind a próféták, Sámuelettől és az utána következőktől fogva, akik csak szóltak, bizonyosságot tettek énrólam.
- 25 És íme, ti vagytok a próféták gyermekei; és Izráel házából valók vagytok; és azon szövetségből valók, melyeket atyáitokkal kötött az Atya, így szólván Ábrahámmal: És a te magodban áldatik meg a föld minden nemzetsége.
- 26 Az Atya először is feltámasztott nektek, és elküldött, hogy megáldjalak benneteket azzal, hogy közületek mindenkit elfordítsak a gonoszságaitól; és ez azért van, mert a szövetség gyermekei vagytok –
- 27 És miután megáldattatok, akkor teljesíti be az Atya az Ábrahámmal kötött szövetséget, mondván: Magodban áldatik meg a földnek minden nemzetsége – kitöltvén a Szentlelket általam a nemzsidókra, mely áldás a nemzsidókon hatalmassá teszi majd őket mindenek felett, és szétszórják népemet, Ó Izráel háza.
- 28 És ostorai lesznek ezen föld népének. Mindazonáltal, amikor már megkapták evangéliumom teljességét, akkor ha megkeményítik ellenem a szívüket, saját fejükre szállnak majd vissza a gonoszságaik, mondja az Atya.
- 29 És meg fogok emlékezni a szövetségről, melyet népemmel kötöttem; és szövetséget kötöttem velük, hogy a nekem megfelelő időben össze fogom gyűjteni őket, hogy ismét nekik adom majd örökségül atyáik földjét, mely Jeruzsálem földje, ami örökre a megígért föld számukra, mondja az Atya.
- 30 És léssen, hogy eljön az idő, amikor evangéliumom teljességét prédikálják majd nekik;
- 31 És hinni fognak bennem, hogy én vagyok Jézus Krisztus, Isten Fia, és az én nevemben imádkoznak majd az Atyához.

Behold, I am he of whom Moses spake, saying: A prophet shall the Lord your God raise up unto you of your brethren, like unto me; him shall ye hear in all things whatsoever he shall say unto you. And it shall come to pass that every soul who will not hear that prophet shall be cut off from among the people.

Verily I say unto you, yea, and all the prophets from Samuel and those that follow after, as many as have spoken, have testified of me.

And behold, ye are the children of the prophets; and ye are of the house of Israel; and ye are of the covenant which the Father made with your fathers, saying unto Abraham: And in thy seed shall all the kindreds of the earth be blessed.

The Father having raised me up unto you first, and sent me to bless you in turning away every one of you from his iniquities; and this because ye are the children of the covenant—

And after that ye were blessed then fulfilleth the Father the covenant which he made with Abraham, saying: In thy seed shall all the kindreds of the earth be blessed—unto the pouring out of the Holy Ghost through me upon the Gentiles, which blessing upon the Gentiles shall make them mighty above all, unto the scattering of my people, O house of Israel.

And they shall be a scourge unto the people of this land. Nevertheless, when they shall have received the fulness of my gospel, then if they shall harden their hearts against me I will return their iniquities upon their own heads, saith the Father.

And I will remember the covenant which I have made with my people; and I have covenanted with them that I would gather them together in mine own due time, that I would give unto them again the land of their fathers for their inheritance, which is the land of Jerusalem, which is the promised land unto them forever, saith the Father.

And it shall come to pass that the time cometh, when the fulness of my gospel shall be preached unto them;

And they shall believe in me, that I am Jesus Christ, the Son of God, and shall pray unto the Father in my name.

- 32 Akkor emelik majd fel őrállóik szavukat, és egy szóval, együtt énekelnek; mert szentől szembe látnak majd.
- 33 Akkor az Atya őket majd ismét összegyűjti, és adja nekik Jeruzsálemet örökségük földjeként.
- 34 Akkor majd örömben törnek ki – Énekeljetekek együtt, Jeruzsálemnek elhagyatott helyei; mert az Atya megvigasztalta népét, megváltotta Jeruzsálemet.
- 35 Az Atya minden nemzet szeme előtt felfedte szent karját; és a föld szélei mind látni fogják az Atya szabadítását; és az Atya és én egyek vagyunk.
- 36 És akkor vitetik véghez az, ami meg van írva: Ébredj, ébredj fel ismét, és öltsd magadra erődet, Ó Sion; öltsd magadra gyönyörű ruháidat, Ó Jeruzsálem, a szent város; mert nem jön te beléd többé a körülméletlen és a tisztátalan.
- 37 Rázd le magadról a port; kelj fel, ülj le, Ó Jeruzsálem; oldd ki magad nyakad bilincseiből, Ó Sion fogoly leánya.
- 38 Mert így szól az Úr: Semmiért adtad el magad, és pénz nélkül váltatsz meg.
- 39 Bizony, bizony mondom nektek, hogy népem ismeri fogja a nevemet; igen, azon a napon tudni fogják, hogy én vagyok az, aki szól.
- 40 És akkor ezt fogják mondani: Mily szépek a hegyeken annak lábai, aki jó híreket hoz nekik; aki békeséget hirdet; aki jót illetően hoz nekik jó híreket, aki szabadulást hirdet; aki ezt mondja Sionnak: Istened uralkodik!
- 41 És akkor hangzik el majd a kiáltás: Távozzatok, távozzatok, menjetek ki onnan, ne érintsetek azt, ami tisztátalan; menjetek ki köziből; legyetek tiszták, ti, akik az Úr edényeit hordozzátok.
- 42 De ne sietséggel menjetek, se ne menekülve; mert az Úr fog előttem menni, és Izráel Istene védi hátatokat.
- 43 Íme, szolgám bölcsen fog cselekedni; felmagasztaltatik és felemeltetik és nagyon magasan lesz.
- Then shall their watchmen lift up their voice, and with the voice together shall they sing; for they shall see eye to eye.
- Then will the Father gather them together again, and give unto them Jerusalem for the land of their inheritance.
- Then shall they break forth into joy—Sing together, ye waste places of Jerusalem; for the Father hath comforted his people, he hath redeemed Jerusalem.
- The Father hath made bare his holy arm in the eyes of all the nations; and all the ends of the earth shall see the salvation of the Father; and the Father and I are one.
- And then shall be brought to pass that which is written: Awake, awake again, and put on thy strength, O Zion; put on thy beautiful garments, O Jerusalem, the holy city, for henceforth there shall no more come into thee the uncircumcised and the unclean.
- Shake thyself from the dust; arise, sit down, O Jerusalem; loose thyself from the bands of thy neck, O captive daughter of Zion.
- For thus saith the Lord: Ye have sold yourselves for naught, and ye shall be redeemed without money.
- Verily, verily, I say unto you, that my people shall know my name; yea, in that day they shall know that I am he that doth speak.
- And then shall they say: How beautiful upon the mountains are the feet of him that bringeth good tidings unto them, that publisheth peace; that bringeth good tidings unto them of good, that publisheth salvation; that saith unto Zion: Thy God reigneth!
- And then shall a cry go forth: Depart ye, depart ye, go ye out from thence, touch not that which is unclean; go ye out of the midst of her; be ye clean that bear the vessels of the Lord.
- For ye shall not go out with haste nor go by flight; for the Lord will go before you, and the God of Israel shall be your rearward.
- Behold, my servant shall deal prudently; he shall be exalted and extolled and be very high.

44 Oly sokan rácsodálkoztak – megjelenése torzabb volt minden emberénél, és formája torzabb az emberek fiainál –

45 Így hát ráfröcsköl sok nemzetre; a királyok befogják előtte a szájukat, mert amit nem mondtak el nekik, azt látni fogják; és amit nem hallottak, azt fontolóra veszik.

46 Bizony, bizony mondom nektek, hogy mindezen dolgok biztosan be fognak következni, pontosan úgy, ahogy az Atya azt nekem megparancsolta. Akkor teljesedik majd be a szövetség, melyet ezzel a néppel kötött az Atya; és akkor lakja majd ismét az én népem Jeruzsálemet, és az örökségük földje lesz.

As many were astonished at thee—his visage was so marred, more than any man, and his form more than the sons of men—

So shall he sprinkle many nations; the kings shall shut their mouths at him, for that which had not been told them shall they see; and that which they had not heard shall they consider.

Verily, verily, I say unto you, all these things shall surely come, even as the Father hath commanded me. Then shall this covenant which the Father hath covenanted with his people be fulfilled; and then shall Jerusalem be inhabited again with my people, and it shall be the land of their inheritance.

3 Nefi 21

- 1 És bizony mondom nektek, adok nektek egy jelet, hogy tudhassátok ezen dolgok közeledtének idejét – amikor hosszú szétszórtságából népemet összegyűjtöm, Ó Izráel háza, és ismét megalapítom közöttük Sionomat;
- 2 És íme, ez az a dolog, amit jelként adok nektek – mert bizony mondom nektek, hogy amikor az általam kijelentett és azon dolgokat, melyeket személyesen és a Szentlélek hatalma által ezután fogok kijelenteni nektek, melyet majd az Atya ad meg nektek, tudatni fogják a nemzsidókkal, hogy tudhassanak erről a népről, mely Jákób házának a maradéka, és ezen népepről, akiket ők fognak szétszórni;
- 3 Bizony, bizony mondom nektek, hogy amikor ezek a dolgok az Atya által tudomásukra jutnak, és az Atya által előjönnek, tőlük hozzátok;
- 4 Mert az Atya bölcsessége szerint való, hogy letelepedjenek ezen a földön, és az Atya hatalma által szabad emberekként telepedjenek meg itt, hogy ezek a dolgok eljuthassanak tőlük magotok maradékához, hogy beteljesedhessen az Atya szövetsége, mely szövetséget, Ó Izráel háza, ezzel a néppel kötött;
- 5 Amikor tehát ezek a cselekedetek, és azon cselekedetek, melyeket ezután visznek majd véghez közöttetek, eljutnak a nemzsidóktól a ti magotokhoz, akik gonoszság miatt hitetlenségbe fognak süllyedni;
- 6 Mert az Atyának az a kívánsága, hogy a nemzsidóktól kerüljön elő, hogy megmutathassa hatalmát a nemzsidóknak, annak okáért, hogy a nemzsidók, ha nem keményítik meg a szívüket, bűnbánatot tarthassanak, és hozzám jöhessenek, és megkeresztelkedhessenek a nevemben, és ismerhessék tanom igaz pontjait, Ó Izráel háza, hogy népem közé számláltathassanak;
- 7 És amikor ezek a dolgok megtörténnek, és magod kezdi megismerni ezeket a dolgokat – jel lesz az számukra, hogy tudhassák, hogy megkezdődött az Atya munkája, azon szövetség beteljesítésére, melyet az Izráel házából való néppel kötött.

3 Nephi 21

And verily I say unto you, I give unto you a sign, that ye may know the time when these things shall be about to take place—that I shall gather in, from their long dispersion, my people, O house of Israel, and shall establish again among them my Zion;

And behold, this is the thing which I will give unto you for a sign—for verily I say unto you that when these things which I declare unto you, and which I shall declare unto you hereafter of myself, and by the power of the Holy Ghost which shall be given unto you of the Father, shall be made known unto the Gentiles that they may know concerning this people who are a remnant of the house of Jacob, and concerning this my people who shall be scattered by them;

Verily, verily, I say unto you, when these things shall be made known unto them of the Father, and shall come forth of the Father, from them unto you;

For it is wisdom in the Father that they should be established in this land, and be set up as a free people by the power of the Father, that these things might come forth from them unto a remnant of your seed, that the covenant of the Father may be fulfilled which he hath covenanted with his people, O house of Israel;

Therefore, when these works and the works which shall be wrought among you hereafter shall come forth from the Gentiles, unto your seed which shall dwindle in unbelief because of iniquity;

For thus it behooveth the Father that it should come forth from the Gentiles, that he may show forth his power unto the Gentiles, for this cause that the Gentiles, if they will not harden their hearts, that they may repent and come unto me and be baptized in my name and know of the true points of my doctrine, that they may be numbered among my people, O house of Israel;

And when these things come to pass that thy seed shall begin to know these things—it shall be a sign unto them, that they may know that the work of the Father hath already commenced unto the fulfilling of the covenant which he hath made unto the people who are of the house of Israel.

8 És amikor eljön az a nap, akkor léssen, hogy királyok befogják majd a szájukat; mert amit nem mondtak el nekik, azt látni fogják; és amit nem hallottak, azt fontolóra veszik.

9 Mert azon a napon egy olyan munkát munkálkodik majd énertem az Atya, mely nagyszerű és csodálatos munka lesz közöttük; és lesznek közöttük olyanok, akik nem hiszik majd el, bár egy ember jelenti ki azt nekik.

10 De íme, szolgám élete az én kezemben lesz; nem ártanak tehát neki, bár torz lesz őmiattuk. Ám én majd meggyógyítom őt, mert meg fogom mutatni nekik, hogy az én bölcsességem nagyobb az ördög ravaszágánál.

11 Léssen tehát, hogy akik nem hisznek majd az én szavaimban, aki Jézus Krisztus vagyok, azon szavakban, melyeket az Atya előhozat majd velem a nemzsidóknak, és hatalmat ad neki, hogy előhozza azokat a nemzsidókhöz, (ez úgy történik majd, ahogy azt Mózes megmondta) azokat kivágják majd népem közül, mely a szövetségből való.

12 És népem, mely Jákób házának egy maradéka, a nemzsidók között lesz, igen, közöttük, mint az oroszlán az erdő vadjai között, mint a fiatal oroszlán a nyáj juhjai között, aki ha általmegy, letapos és darabokra tép, és senki nem képes arra, hogy menekítsen.

13 Kezed ellenségeidre emeled majd, és minden ellenséged ki lesz vágva.

14 Igen, jaj a nemzsidóknak, ha nem tartanak bűnbánatot; mert léssen azon a napon, mondja az Atya, hogy kivágom közüled a lovaiddat, és elpusztítom a kocsijaidat;

15 És kivágom a városokat földedről, és ledöntöm minden szálláshelyedet;

16 És kivágom a boszorkányságokat földedről, és nem lesznek többé jóvendőmondóid;

17 Faragott képmásaidat és álló képmásaidat is kivágom közüled, és nem hódolsz többé kezed munkáinak;

18 És kiszaggatom közüled a ligeteidet, és éppúgy elpusztítom majd a városaidat.

19 És léssen, hogy el fognak vetni minden hazugságot, és megtévesztést, és irigykedést, és viszályt, és papi mesterkedést, és paráznaságot.

And when that day shall come, it shall come to pass that kings shall shut their mouths; for that which had not been told them shall they see; and that which they had not heard shall they consider.

For in that day, for my sake shall the Father work a work, which shall be a great and a marvelous work among them; and there shall be among them those who will not believe it, although a man shall declare it unto them.

But behold, the life of my servant shall be in my hand; therefore they shall not hurt him, although he shall be marred because of them. Yet I will heal him, for I will show unto them that my wisdom is greater than the cunning of the devil.

Therefore it shall come to pass that whosoever will not believe in my words, who am Jesus Christ, which the Father shall cause him to bring forth unto the Gentiles, and shall give unto him power that he shall bring them forth unto the Gentiles, (it shall be done even as Moses said) they shall be cut off from among my people who are of the covenant.

And my people who are a remnant of Jacob shall be among the Gentiles, yea, in the midst of them as a lion among the beasts of the forest, as a young lion among the flocks of sheep, who, if he go through both treadeth down and teareth in pieces, and none can deliver.

Their hand shall be lifted up upon their adversaries, and all their enemies shall be cut off.

Yea, wo be unto the Gentiles except they repent; for it shall come to pass in that day, saith the Father, that I will cut off thy horses out of the midst of thee, and I will destroy thy chariots;

And I will cut off the cities of thy land, and throw down all thy strongholds;

And I will cut off witchcrafts out of thy land, and thou shalt have no more soothsayers;

Thy graven images I will also cut off, and thy standing images out of the midst of thee, and thou shalt no more worship the works of thy hands;

And I will pluck up thy groves out of the midst of thee; so will I destroy thy cities.

And it shall come to pass that all lyings, and deceivings, and envyings, and strifes, and priestcrafts, and whoredoms, shall be done away.

20 Mert léssen, mondja az Atya, hogy aki nem tart bűnbánatot és jön az én Szeretett Fiamhoz azon a napon, azt ki fogom vágni népem közül, Ó Izráel háza;

21 És végrehajtom rajtuk bosszúmat és haragomat, ahogyan a pogányokon is, úgy, amiről még nem hallottak.

22 Ám ha bűnbánatot tartanak és hallgatnak szavaimra, és nem keményítik meg a szívüket, akkor meg fogom alapítani közöttük egyházamat, és szövetségre lépnek, és Jákób ezen maradéka közé számláltatnak, akiknek örökségül adtam ezt a földet;

23 És segíteni fogják népemet, Jákób maradékát, és mindazokat Izráel házából, akik idejönnek, hogy városot építhessenek, melyet az Új Jeruzsálemnek fognak hívni.

24 És akkor segíteni fogják népemet, akik az egész föld színén szét lettek szórva, hogy az Új Jeruzsálembe gyűjtessenek.

25 És akkor lejön majd közéjük a menny hatalma; és én is ott leszek közöttük.

26 És akkor, azon a napon kezdődik majd el az Atya munkája, méghozzá akkor, amikor ezen nép maradéka között prédikálni fogják majd az evangéliumot. Bizony mondom nektek, hogy azon a napon kezdődik majd el az Atya munkája népem minden szétszórtja között, igen, méghozzá az elveszett törzsek között, melyeket az Atya Jeruzsálemből elvezetett.

27 Igen, népem minden szétszórtja között elkezdődik a munka, az Atyával, hogy előkészítse az utat, melyen hozzám jöhetnek, hogy az én nevemben szólíthassák az Atyát.

28 Igen, és akkor kezdődik majd el a munka minden nemzet között, az Atyával, előkészítve az utat, melyen népét össze lehet gyűjteni, haza örökségük földjére.

29 És minden nemzetből jönnek majd; és nem sietéssel mennek ki, se nem menekülve; mert én fogok előttük menni, mondja az Atya, és hátuk védelmezője is én leszek.

For it shall come to pass, saith the Father, that at that day whosoever will not repent and come unto my Beloved Son, them will I cut off from among my people, O house of Israel;

And I will execute vengeance and fury upon them, even as upon the heathen, such as they have not heard.

But if they will repent and hearken unto my words, and harden not their hearts, I will establish my church among them, and they shall come in unto the covenant and be numbered among this the remnant of Jacob, unto whom I have given this land for their inheritance;

And they shall assist my people, the remnant of Jacob, and also as many of the house of Israel as shall come, that they may build a city, which shall be called the New Jerusalem.

And then shall they assist my people that they may be gathered in, who are scattered upon all the face of the land, in unto the New Jerusalem.

And then shall the power of heaven come down among them; and I also will be in the midst.

And then shall the work of the Father commence at that day, even when this gospel shall be preached among the remnant of this people. Verily I say unto you, at that day shall the work of the Father commence among all the dispersed of my people, yea, even the tribes which have been lost, which the Father hath led away out of Jerusalem.

Yea, the work shall commence among all the dispersed of my people, with the Father to prepare the way whereby they may come unto me, that they may call on the Father in my name.

Yea, and then shall the work commence, with the Father among all nations in preparing the way whereby his people may be gathered home to the land of their inheritance.

And they shall go out from all nations; and they shall not go out in haste, nor go by flight, for I will go before them, saith the Father, and I will be their rearward.

3 Nefi 22

- 1 És akkor léssen majd az, ami meg van írva: Énekelj, Ó meddő, te, aki nem voltál viselő; törj ki éneklésben, és kiálts, te, aki nem vajúdtál gyermekkel; mert több gyermeke van az elhagyottnak, mint ahány gyermeke a házas asszonynak van, mondja az Úr.
- 2 Szélesítsd ki sátorod helyét, és hagyd, hogy kifezsítsék lakhelyeid ponyváit; ne kíméld magad, nyújtsd meg köteleidet, és erősítsd meg cövekeidet;
- 3 Mert mind jobb kéz felé, mind bal kéz felé terjeszkedni fogsz, és magod öröklő majd a nemzsidókat és népesíti be az elhagyott városokat.
- 4 Ne félj, mert nem vallasz szégyent; nem is semmisítenek meg, mert nem leszel megszégyenítve; mert el fogod felejteni ifjúságod szégyenét, és nem emlékszel ifjúságod gyalázatára, és nem emlékszel többé özvegységed gyalázatára.
- 5 Mert alkotód, a te férjed, Seregek Ura az ő neve; és Megváltódnak, Izráel Szentjének – az egész föld Istenének neveztetik.
- 6 Mert mint elhagyott és gyötrődő lelkű asszonyt hívott el téged az Úr, és mint fiatalasszonyt, amikor el lettél utasítva, mondja Istened.
- 7 Mert egy rövid szempillantásra elhagytalak, de nagy irgalommal össze foglak gyűjteni téged.
- 8 Enyhe haragomban egy szempillantásra elrejtetem előled arcomat, de örökké tartó kedvességgel leszek irgalommal irántad, mondja az Úr, Megváltód.
- 9 Mert olyan ez számomra, mint Noé özönvize, mert ahogyan megfogadtam, hogy Noé özönvize nem árasztja el többé a földet, úgy fogadtam meg azt is, hogy nem fogok haragudni rád.
- 10 Mert a hegyek eltávozhatnak és a dombok elmozdulhatnak, de kedvességem nem fog eltávozni tőled, és békességem szövetsége sem mozdíttatik el, mondja az Úr, aki irgalommal van irántad.
- 11 Ó, te nyomorult, viharvetett, akit nem vigasztaltak meg! Íme, szép színekkel rakom le köveidet, és zafirral fektetem le alapjaidat.
- 12 Achátból készítem ablakaidat, és kárbunkulusból kapuidat, és drágakövekből minden határadat.

3 Nephi 22

And then shall that which is written come to pass: Sing, O barren, thou that didst not bear; break forth into singing, and cry aloud, thou that didst not travail with child; for more are the children of the desolate than the children of the married wife, saith the Lord.

Enlarge the place of thy tent, and let them stretch forth the curtains of thy habitations; spare not, lengthen thy cords and strengthen thy stakes;

For thou shalt break forth on the right hand and on the left, and thy seed shall inherit the Gentiles and make the desolate cities to be inhabited.

Fear not, for thou shalt not be ashamed; neither be thou confounded, for thou shalt not be put to shame; for thou shalt forget the shame of thy youth, and shalt not remember the reproach of thy youth, and shalt not remember the reproach of thy widowhood any more.

For thy maker, thy husband, the Lord of Hosts is his name; and thy Redeemer, the Holy One of Israel—the God of the whole earth shall he be called.

For the Lord hath called thee as a woman forsaken and grieved in spirit, and a wife of youth, when thou wast refused, saith thy God.

For a small moment have I forsaken thee, but with great mercies will I gather thee.

In a little wrath I hid my face from thee for a moment, but with everlasting kindness will I have mercy on thee, saith the Lord thy Redeemer.

For this, the waters of Noah unto me, for as I have sworn that the waters of Noah should no more go over the earth, so have I sworn that I would not be wroth with thee.

For the mountains shall depart and the hills be removed, but my kindness shall not depart from thee, neither shall the covenant of my peace be removed, saith the Lord that hath mercy on thee.

O thou afflicted, tossed with tempest, and not comforted! Behold, I will lay thy stones with fair colors, and lay thy foundations with sapphires.

And I will make thy windows of agates, and thy gates of carbuncles, and all thy borders of pleasant stones.

- 13 És minden gyermekedet az Úr tanítja majd; és nagy lesz gyermekeid békessége.
- 14 Igazlelkűségben alapítottasz meg; messze leszel az elnyomástól, mert nem fogsz félni, és a borzalomtól, mert nem jön közel hozzád.
- 15 Íme, bizonyára összegyűlnek majd ellened, de nem általam; aki összegyűlik ellened, az el fog bukni temiattad.
- 16 Íme, én teremtetem a kovácsot, aki a tűzön lévő szenet fűjja, és aki szerszámot állít elő a munkájához; és én teremtetem az elvesztőt, hogy pusztítson.
- 17 Nem boldogul egyetlen fegyver sem, melyet ellened formálnak; és kárhóztatni fogsz minden nyelvet, mely ítéletkor szidalmaz téged. Ez az Úr szolgáinak az öröksége, és tőlem való az igazlelkűségük, mondja az Úr.

And all thy children shall be taught of the Lord; and great shall be the peace of thy children.

In righteousness shalt thou be established; thou shalt be far from oppression for thou shalt not fear, and from terror for it shall not come near thee.

Behold, they shall surely gather together against thee, not by me; whosoever shall gather together against thee shall fall for thy sake.

Behold, I have created the smith that bloweth the coals in the fire, and that bringeth forth an instrument for his work; and I have created the waster to destroy.

No weapon that is formed against thee shall prosper; and every tongue that shall revile against thee in judgment thou shalt condemn. This is the heritage of the servants of the Lord, and their righteousness is of me, saith the Lord.

3 Nefi 23

- 1 És most íme, azt mondom nektek, hogy kutatnotok kell ezeket a dolgokat. Igen, parancsolatot adok nektek, hogy szorgalmasan kutassátok ezeket a dolgokat; mert nagyszerűek Ésaiás szavai.
- 2 Mert biztosan szólt minden olyan dolgot érintve, mely Izráel házából való népemet illeti; tehát szükségképpen a nemzsidókhoz is szólnia kell.
- 3 És minden dolog, melyet megmondott, volt vagy lesz, méghozzá azon szavak szerint, melyeket szólt.
- 4 Szívleljétek meg tehát a szavaimat; írjátok le azokat a dolgokat, melyeket elmondtam nektek; és azok az Atya által jónak látott időben és az ő akarata szerint el fognak jutni a nemzsidókhoz.
- 5 És aki hallgat majd a szavaimra, és bűnbánatot tart és megkeresztelkedik, az megszabadul. Kutassátok a próféták írásait, mert sokan vannak, akik bizonysgot tesznek ezekről a dolgokról.
- 6 És most lón, hogy miután Jézus elmondta ezeket a szavakat, ismét szólt hozzájuk, miután kifejtette nekik mindazon szentírásokat, melyeket megkaptak, így szólt hozzájuk: Íme, szeretném, ha más szentírásokat is leírnátok, melyeket még nem írtatok le.
- 7 És lón, hogy azt mondta Nefinek: Hozd elő a feljegyzést, melyet vezettetek.
- 8 És amikor Nefi előhozta a feljegyzéseket, és elérakta azokat, ő rájuk vetette szeméit és azt mondta:
- 9 Bizony mondom nektek, hogy megparancsoltam szolgáltnak, a lámánita Sámuelnek, hogy tegyen bizonysgot e népnek arról, hogy azon a napon, amikor az Atya nevét én bennem megdicsóíti, sok szent fel fog támadni a halálból, sokaknak meg fognak jellenni, és szolgáltni fognak nekik. És azt kérdezte tőlük: Talán nem így volt?
- 10 És tanítványai válaszoltak neki, és azt mondták: Igen, Urunk, Sámuel a szavaid szerint prófétált, és azok mind beteljesedtek.
- 11 És Jézus azt kérdezte tőlük: Hogyan lehetséges, hogy nem írtatok le azt a dolgot, hogy sok szent feltámadt, és sokaknak megjelentek, és szolgáltak azoknak?

3 Nephi 23

And now, behold, I say unto you, that ye ought to search these things. Yea, a commandment I give unto you that ye search these things diligently; for great are the words of Isaiah.

For surely he spake as touching all things concerning my people which are of the house of Israel; therefore it must needs be that he must speak also to the Gentiles.

And all things that he spake have been and shall be, even according to the words which he spake.

Therefore give heed to my words; write the things which I have told you; and according to the time and the will of the Father they shall go forth unto the Gentiles.

And whosoever will hearken unto my words and repenteth and is baptized, the same shall be saved. Search the prophets, for many there be that testify of these things.

And now it came to pass that when Jesus had said these words he said unto them again, after he had expounded all the scriptures unto them which they had received, he said unto them: Behold, other scriptures I would that ye should write, that ye have not.

And it came to pass that he said unto Nephi: Bring forth the record which ye have kept.

And when Nephi had brought forth the records, and laid them before him, he cast his eyes upon them and said:

Verily I say unto you, I commanded my servant Samuel, the Lamanite, that he should testify unto this people, that at the day that the Father should glorify his name in me that there were many saints who should arise from the dead, and should appear unto many, and should minister unto them. And he said unto them: Was it not so?

And his disciples answered him and said: Yea, Lord, Samuel did prophesy according to thy words, and they were all fulfilled.

And Jesus said unto them: How be it that ye have not written this thing, that many saints did arise and appear unto many and did minister unto them?

12 És lőn, hogy Nefi emlékezett rá, hogy ez a dolog nem lett leírva.

13 És lőn, hogy Jézus megparancsolta, hogy írják le. Ezért le is írták, ahogyan azt megparancsolta.

14 És most lőn, hogy miután Jézus minden szentírást együtt kifejtett, melyet leírtak, megparancsolta nekik, hogy tanítsák azokat a dolgokat, melyeket kifejtett nekik.

And it came to pass that Nephi remembered that this thing had not been written.

And it came to pass that Jesus commanded that it should be written; therefore it was written according as he commanded.

And now it came to pass that when Jesus had expounded all the scriptures in one, which they had written, he commanded them that they should teach the things which he had expounded unto them.

3 Nefi 24

- 1 És lőn, hogy megparancsolta nekik, hogy írják le azokat az Atya által Malakiásnak adott szavakat, melyeket ő megmond nekik. És lőn, hogy miután leírták, kifejtette nekik. És ezek azok a szavak, melyeket szólott hozzájuk, mondván: Így szólt az Atya Malakiáshoz – Íme, el fogom küldeni hírnökömet, és ő fogja előkészíteni előttem az utat, és az Úr, akit kerestek, hirtelen eljön majd az ő templomába, meghozzá a szövetség hírnöke, akiben gyönyörködtek; íme, ő fog eljönni, mondja a Seregek Ura.
- 2 De ki maradhat meg eljövételének napján, és ki áll majd meg, amikor megjelenik? Mert olyan ő, mint a finomító tüze, és mint a ruhatisztító lúgja.
- 3 És úgy ül majd, mint a finomító és az ezüsttisztító, és megtisztítja Lévi fiait, és mint aranyat és ezüstöt, kitisztítja őket, hogy igazlelkűségben ajánlhassanak fel felajánlást az Úrnak.
- 4 Akkor az Úrnak kedves lesz Júda és Jeruzsálem felajánlása, mint a régi napokban, és mint a korábbi években.
- 5 És én közel jövök majd hozzátok, hogy megítéljek, és gyors tanú leszek a szemfényvesztők ellen, és a házasságtörők ellen, és a hamisan esküdők ellen, és mindazok ellen, akik a napszámost bérében elnyomják, és az özvegyet és az árvát, és azok ellen, akik elutasítják az idegent, és nem félnek engem, mondja a Seregek Ura.
- 6 Mert én vagyok az Úr, én nem változom; ezért nem égték meg ti, Jákób fiai.
- 7 Pedig atyáitok napjaitól fogva eltértetek szertartásaitól, és nem tartottátok be azokat. Térjete vissza hozzám, és én visszatérek hozzátok, mondja a Seregek Ura. De ti azt kérdezitek: Honnan térjünk vissza?
- 8 Meglopja-e ember Istent? Ti mégis megloptatok engem. De ti azt kérdezitek: Miben loptunk meg téged? A tizedekben és a felajánlásokban.
- 9 Átokkal vagytok megátkozva, mert megloptatok engem, még hozzá ez az egész nemzet.

3 Nephi 24

And it came to pass that he commanded them that they should write the words which the Father had given unto Malachi, which he should tell unto them. And it came to pass that after they were written he expounded them. And these are the words which he did tell unto them, saying: Thus said the Father unto Malachi—Behold, I will send my messenger, and he shall prepare the way before me, and the Lord whom ye seek shall suddenly come to his temple, even the messenger of the covenant, whom ye delight in; behold, he shall come, saith the Lord of Hosts.

But who may abide the day of his coming, and who shall stand when he appeareth? For he is like a refiner's fire, and like fuller's soap.

And he shall sit as a refiner and purifier of silver; and he shall purify the sons of Levi, and purge them as gold and silver, that they may offer unto the Lord an offering in righteousness.

Then shall the offering of Judah and Jerusalem be pleasant unto the Lord, as in the days of old, and as in former years.

And I will come near to you to judgment; and I will be a swift witness against the sorcerers, and against the adulterers, and against false swearers, and against those that oppress the hireling in his wages, the widow and the fatherless, and that turn aside the stranger, and fear not me, saith the Lord of Hosts.

For I am the Lord, I change not; therefore ye sons of Jacob are not consumed.

Even from the days of your fathers ye are gone away from mine ordinances, and have not kept them. Return unto me and I will return unto you, saith the Lord of Hosts. But ye say: Wherein shall we return?

Will a man rob God? Yet ye have robbed me. But ye say: Wherein have we robbed thee? In tithes and offerings.

Ye are cursed with a curse, for ye have robbed me, even this whole nation.

10 Hozzátok be a tárházba mind a tizedeket, hogy legyen étel a házámban. És most ezzel tegyetek próbára engem – mondja a Seregek Ura – hogy vajon nem nyitom-e meg nektek a menny ablakait, és olyan áldást árasztok ki rátok, hogy nem lesz elég hely annak befogadására.

11 És én megdorgálom majd miattatok a kártevőt, és nem fogja elpusztítani földetek gyümölcsét; és szőlők sem veti le gyümölcsét idő előtt a mezőkre, mondja a Seregek Ura.

12 És minden nemzet áldottnak hív majd benneteket, mert gyönyörűséges föld lesztek, mondja a Seregek Ura.

13 Szavaitok kemények voltak ellenem, mondja az Úr. Ám ti azt kérdezitek: Mit mondtunk ellened?

14 Azt mondtátok: Hiábavaló szolgálni Istent, és mi hasznunk van abból, hogy megtartottuk a szertartásait és hogy szánakozva jártunk a Seregek Ura előtt?

15 És most boldognak nevezzük a kevélyeket; igen, gyarapodnak azok, akik gonoszságot művelnek; igen, és még meg is menekülnek azok, akik Istent kísértik.

16 Akkor akik félték az Urat, gyakran beszéltek egymással, és az Úr odafigyelt és meghallotta őket; és írtak őelőtte egy emlékezet könyvet, azokért, akik félték az Urat, és akik gondoltak az ő nevére.

17 És ők az enyéim lesznek, mondja a seregek Ura, azon a napon, amikor összeállítom ékszereimet; és én meg fogom kímélni őket, ahogyan az ember megkíméli saját fiát, aki szolgálja őt.

18 Akkor tértek majd vissza, és teszten különbséget az igazlelkű és a gonosz között, aközött, aki szolgálja Istent, és aközött, aki nem szolgálja őt.

Bring ye all the tithes into the storehouse, that there may be meat in my house; and prove me now herewith, saith the Lord of Hosts, if I will not open you the windows of heaven, and pour you out a blessing that there shall not be room enough to receive it.

And I will rebuke the devourer for your sakes, and he shall not destroy the fruits of your ground; neither shall your vine cast her fruit before the time in the fields, saith the Lord of Hosts.

And all nations shall call you blessed, for ye shall be a delightsome land, saith the Lord of Hosts.

Your words have been stout against me, saith the Lord. Yet ye say: What have we spoken against thee?

Ye have said: It is vain to serve God, and what doth it profit that we have kept his ordinances and that we have walked mournfully before the Lord of Hosts?

And now we call the proud happy; yea, they that work wickedness are set up; yea, they that tempt God are even delivered.

Then they that feared the Lord spake often one to another, and the Lord hearkened and heard; and a book of remembrance was written before him for them that feared the Lord, and that thought upon his name.

And they shall be mine, saith the Lord of Hosts, in that day when I make up my jewels; and I will spare them as a man spareth his own son that serveth him.

Then shall ye return and discern between the righteous and the wicked, between him that serveth God and him that serveth him not.

3 Nefi 25

- 1 Mert íme, eljön a nap, amely úgy éget majd, mint a kemence; és amikor minden kevély, igen, és mindenki, aki gonoszul cselekszik, olyan lesz, mint a tarló; és a nap, mely eljön, elégeti majd őket, mondja a Seregek Ura, és sem gyökeret, sem ágat nem hagy nekik.
- 2 De tihozzátok, akik félitek nevemet, gyógyulással a szárnyaiban emelkedik fel az Igazlelkűség Fia; és elmentek, és úgy nevelkedtek majd, mint borjak az istállóban.
- 3 És letaposzátok a gonoszokat; mert hamu lesznek lábatok talpa alatt azon a napon, amikor ezt megteszem, mondja a Seregek Ura.
- 4 Emlékezzetek szolgálomnak, Mózesnek a törvényére, melyet megparancsoltam neki a Hóreben, egész Izráel számára, a rendelkezésekkel és az ítéletekkel.
- 5 Íme, el fogom küldeni hozzátok Illést, a prófétát, az Úr nagy és félelmetes napjának eljövetele előtt.
- 6 És ő az atyák szívét a gyermekekhez fogja fordítani, és a gyermekek szívét az atyáikhoz, különben eljövök és átokkal sújtom a földet.

3 Nephi 25

For behold, the day cometh that shall burn as an oven; and all the proud, yea, and all that do wickedly, shall be stubble; and the day that cometh shall burn them up, saith the Lord of Hosts, that it shall leave them neither root nor branch.

But unto you that fear my name, shall the Son of Righteousness arise with healing in his wings; and ye shall go forth and grow up as calves in the stall.

And ye shall tread down the wicked; for they shall be ashes under the soles of your feet in the day that I shall do this, saith the Lord of Hosts.

Remember ye the law of Moses, my servant, which I commanded unto him in Horeb for all Israel, with the statutes and judgments.

Behold, I will send you Elijah the prophet before the coming of the great and dreadful day of the Lord;

And he shall turn the heart of the fathers to the children, and the heart of the children to their fathers, lest I come and smite the earth with a curse.

3 Nefi 26

- 1 És most lőn, hogy miután Jézus elmondta ezeket a dolgokat, kifejtette őket a sokaságnak; és minden dolgot kifejtett nekik, kicsit és nagyot is.
- 2 És ezt mondta: Ezen szentírásokról, melyek nem voltak meg nektek, azt parancsolta az Atya, hogy adjam át nektek; mert az ő bölcsessége szerint való volt az, hogy át legyenek adva az eljövendő nemzedékeknek.
- 3 És minden dolgot kifejtett, még hozzá kezdettől fogva addig az időig, amikor eljön majd az ő dicsőségében – igen, még hozzá minden olyan dolgot, mely bekövetkezik majd a föld színén, egészen addig, míg az elemek forró hőségben megolvadnak, és a föld fölgöngyölődik, mint egy tekercs, és elmúlnak az egek és a föld;
- 4 És egészen addig a nagy és utolsó napig, amikor minden nép, és minden nemzetség, és minden nemzet és nyelv odaáll majd Isten elé, hogy cselekedetei szerint megítéltessék, hogy vajon jók vagy gonoszak voltak-e –
- 5 Ha jók voltak, az örökké tartó élet feltámadására; és ha gonoszak voltak, a kárhozat feltámadására; melyek egymás mellett léteznek, az egyik az egyik oldalon, a másik a másik oldalon, azon irgalom, és igazságosság, és szentség szerint, mely Krisztusban van, aki létezett a világ kezdete előtt.
- 6 És most, ebben a könyvben még a századrészt sem lehet leírni azon dolgoknak, amiket Jézus valójában tanított a népnek;
- 7 De íme, Nefi lemezei tartalmazzák azon dolgok nagyobb részét, melyeket a népnek tanított.
- 8 És ezeket a dolgokat írtam le én, mely a kisebb része azon dolgoknak, melyeket a népnek tanított; és azzal a szándékkal írtam le őket, hogy a nemzsidóktól ismét eljussanak ehhez a néphez, a Jézus által elmondott szavak szerint.
- 9 És amikor ezt megkapták, mert hitük próbája miatt ajánlatos, hogy ez legyen meg nekik először, és ha úgy lészen, hogy hisznek ezen dolgokban, akkor nyilvánítatnak ki nekik a nagyobb dolgok.

3 Nephi 26

And now it came to pass that when Jesus had told these things he expounded them unto the multitude; and he did expound all things unto them, both great and small.

And he saith: These scriptures, which ye had not with you, the Father commanded that I should give unto you; for it was wisdom in him that they should be given unto future generations.

And he did expound all things, even from the beginning until the time that he should come in his glory—yea, even all things which should come upon the face of the earth, even until the elements should melt with fervent heat, and the earth should be wrapt together as a scroll, and the heavens and the earth should pass away;

And even unto the great and last day, when all people, and all kindreds, and all nations and tongues shall stand before God, to be judged of their works, whether they be good or whether they be evil—

If they be good, to the resurrection of everlasting life; and if they be evil, to the resurrection of damnation; being on a parallel, the one on the one hand and the other on the other hand, according to the mercy, and the justice, and the holiness which is in Christ, who was before the world began.

And now there cannot be written in this book even a hundredth part of the things which Jesus did truly teach unto the people;

But behold the plates of Nephi do contain the more part of the things which he taught the people.

And these things have I written, which are a lesser part of the things which he taught the people; and I have written them to the intent that they may be brought again unto this people, from the Gentiles, according to the words which Jesus hath spoken.

And when they shall have received this, which is expedient that they should have first, to try their faith, and if it shall so be that they shall believe these things then shall the greater things be made manifest unto them.

- 10 És ha úgy lészen, hogy nem hisznek majd ezen dolgokban, akkor a nagyobb dolgok visszatartatnak tőlük, és kárhoztatva lesznek.
- 11 Íme, azon voltam, hogy leírjam őket, mindazt, ami rá volt vésve Nefi lemezeire, de az Úr megtiltotta ezt, mondván: Ki fogom próbálni népem hitét.
- 12 Tehát én, Mormon, azon dolgokat írom le, melyeket az Úr megparancsolt nekem. És most én, Mormon, bevégzem mondandóimat, és azon dolgok leírásával folytatom, melyekre parancsot kaptam.
- 13 Szeretném tehát, ha látnátok, hogy az Úr valóban tanította a népet, három napon át; és ezt követően gyakran megmutatta magát nekik, és gyakran tört meg kenyeret, és áldotta meg azt, és adta oda nekik.
- 14 És lőn, hogy azon sokaság gyermekeit is tanította és szolgálta, akikhez szólt, és megoldotta a nyelvüket, és nagy és csodálatos dolgokat mondtak az atyáiknak, még annál is nagyobbakat, melyeket a népnek nyilatkoztatott ki, és megoldotta a nyelvüket, hogy szólhassanak.
- 15 És lőn, hogy miután felment a mennybe – miután másodszer mutatta meg magát nekik, és már elment az Atyához, miután meggyógyította mind a betegeiket, és a sántáikat, és felnyitotta a vakok szemeit, és megnyitotta a süketek füleit, és valóban mindenféle gyógyításokat végzett közöttük, és egy embert feltámasztott a halálból, és megmutatta nekik a hatalmát, és felment az Atyához –
- 16 Íme, másnap lőn, hogy összegyűlt a sokaság, és mindannyian látták és hallották ezeket a gyermekeket; igen, még csecsemők is kinyitották a szájukat és csodálatos dolgokat mondtak; és az általuk elmondott dolgokat illetően megtiltattott, hogy valaki is leírja azokat.
- 17 És lőn, hogy a tanítványok, akiket Jézus kiválasztott, attól kezdve keresztelni és tanítani kezdték mindazokat, akik hozzájuk mentek; és mindazok, akik Jézus nevében megkeresztelkedtek, elteltek a Szentlélekkel.
- 18 És sokan láttak és hallottak közülük kimondhatatlan dolgokat, melyeket nem volt szabad leírni.

And if it so be that they will not believe these things, then shall the greater things be withheld from them, unto their condemnation.

Behold, I was about to write them, all which were engraven upon the plates of Nephi, but the Lord forbade it, saying: I will try the faith of my people.

Therefore I, Mormon, do write the things which have been commanded me of the Lord. And now I, Mormon, make an end of my sayings, and proceed to write the things which have been commanded me.

Therefore, I would that ye should behold that the Lord truly did teach the people, for the space of three days; and after that he did show himself unto them oft, and did break bread oft, and bless it, and give it unto them.

And it came to pass that he did teach and minister unto the children of the multitude of whom hath been spoken, and he did loose their tongues, and they did speak unto their fathers great and marvelous things, even greater than he had revealed unto the people; and he loosed their tongues that they could utter.

And it came to pass that after he had ascended into heaven—the second time that he showed himself unto them, and had gone unto the Father, after having healed all their sick, and their lame, and opened the eyes of their blind and unstopped the ears of the deaf, and even had done all manner of cures among them, and raised a man from the dead, and had shown forth his power unto them, and had ascended unto the Father—

Behold, it came to pass on the morrow that the multitude gathered themselves together, and they both saw and heard these children; yea, even babes did open their mouths and utter marvelous things; and the things which they did utter were forbidden that there should not any man write them.

And it came to pass that the disciples whom Jesus had chosen began from that time forth to baptize and to teach as many as did come unto them; and as many as were baptized in the name of Jesus were filled with the Holy Ghost.

And many of them saw and heard unspeakable things, which are not lawful to be written.

19 És tanították és szolgálták egymást; és minden dolog közös volt közöttük, és minden ember igazságsan bánt egymással.

20 És lőn, hogy minden dolgot úgy tettek, ahogy Jézus azt megparancsolta nekik.

21 És azokat, akik Jézus nevében megkeresztelkedtek, Krisztus egyháza tagjainak nevezték.

And they taught, and did minister one to another; and they had all things common among them, every man dealing justly, one with another.

And it came to pass that they did do all things even as Jesus had commanded them.

And they who were baptized in the name of Jesus were called the church of Christ.

3 Nefi 27

- 1 És lőn, hogy amint Jézus tanítványai jártak-keltek és prédikáltak azokat a dolgokat, melyeket hallottak és láttak is, és kereszteltek Jézus nevében, lőn, hogy a tanítványok összegyűltek és buzgón együtt imádkoztak és böjtöltek.
- 2 És Jézus ismét megmutatta magát nekik, mert az ő nevében imádkoztak az Atyához; és Jézus jött és megállt közöttük, és így szólt hozzájuk: Mit szeretnétek, mit adjak meg nektek?
- 3 És ők azt mondták neki: Urunk, szeretnénk, ha megmondanád nekünk azt a nevet, amelyen ezt az egyházat nevezzük; mert szóváltások vannak a nép között ezen dolgot illetően.
- 4 És az Úr azt mondta nekik: Bizony, bizony mondom nektek, miért van az, hogy zúgolódik és vitatkozik a nép ezen dolog miatt?
- 5 Nem olvasták talán a szentírásokat, amelyek megmondják, hogy Krisztus nevét kell magatokra venneket, ami az én nevem? Mert ezen a néven szólítanak majd benneteket az utolsó napon.
- 6 És aki magára veszi a nevemet, és mindvégig kitart, az megszabadul az utolsó napon.
- 7 Tehát amit csak tesztek, azt az én nevemben tegyétek; tehát az én nevemen nevezétek az egyházat; és az én nevemben szólítsátok az Atyát, hogy értertem megáldja az egyházat.
- 8 És hogyan lehetne ez az én egyházam, ha nem az én nevemen neveztetik? Mert ha egy egyház Mózes néven neveztetik, akkor az Mózes egyháza; vagy ha egy ember néven neveztetik, akkor az egy ember egyháza; de ha az én nevemen neveztetik, akkor az az én egyházam, ha úgy léssen, hogy az én evangéliumomra épül.
- 9 Bizony mondom nektek, hogy ti az én evangéliumomra vagytok felépítve; ha tehát elneveztek valamely dolgokat, akkor azokat az én nevemre nevezétek; ha tehát az Atyát szólítjátok, az egyházért, ha az én nevemben teszitek azt, akkor az Atya hallani fog benneteket;

3 Nephi 27

And it came to pass that as the disciples of Jesus were journeying and were preaching the things which they had both heard and seen, and were baptizing in the name of Jesus, it came to pass that the disciples were gathered together and were united in mighty prayer and fasting.

And Jesus again showed himself unto them, for they were praying unto the Father in his name; and Jesus came and stood in the midst of them, and said unto them: What will ye that I shall give unto you?

And they said unto him: Lord, we will that thou wouldst tell us the name whereby we shall call this church; for there are disputations among the people concerning this matter.

And the Lord said unto them: Verily, verily, I say unto you, why is it that the people should murmur and dispute because of this thing?

Have they not read the scriptures, which say ye must take upon you the name of Christ, which is my name? For by this name shall ye be called at the last day;

And whoso taketh upon him my name, and endureth to the end, the same shall be saved at the last day.

Therefore, whatsoever ye shall do, ye shall do it in my name; therefore ye shall call the church in my name; and ye shall call upon the Father in my name that he will bless the church for my sake.

And how be it my church save it be called in my name? For if a church be called in Moses' name then it be Moses' church; or if it be called in the name of a man then it be the church of a man; but if it be called in my name then it is my church, if it so be that they are built upon my gospel.

Verily I say unto you, that ye are built upon my gospel; therefore ye shall call whatsoever things ye do call, in my name; therefore if ye call upon the Father, for the church, if it be in my name the Father will hear you;

- 10 És ha úgy léssen, hogy az egyház az én evangéliumomra épül, akkor az Atya meg fogja benne mutatni a saját cselekedeteit.
- 11 De ha az nem az én evangéliumomra épül, hanem az emberek cselekedeteire, vagy az ördög cselekedeteire, akkor bizony mondom nektek, hogy egy ideig örömük lesz cselekedeteikben, és nemsokára eljön a vég, és ők kivágnak és a tűzbe vettetnek, ahonnan nincs visszatérés.
- 12 Mert cselekedeteik követik őket, mert munkáik miatt van az, hogy kivágnak; emlékezzetek tehát azokra a dolgokra, melyeket elmondtam nektek.
- 13 Íme, megadtam nektek az evangéliumomat, és ez az evangélium, amit megadtam nektek – hogy eljöttem a világra, hogy Atyám akaratát tegyem, mert az én Atyám küldött engem.
- 14 És Atyám azért küldött el engem, hogy felemeltessem a keresztre; és miután felemeltetem a keresztre, hogy minden embert magamhoz vonzhasak, hogy amint engem felemeltek az emberek, éppen úgy emelje fel az Atya az embereket, hogy előttem álljanak, hogy cselekedeteik szerint megítéltesenek, vajon jók vagy gonoszak voltak-e.
- 15 És ezen okból emeltetem fel; tehát az Atya hatalma szerint minden embert magamhoz vonzok majd, hogy cselekedeteik szerint megítélthessenek.
- 16 És léssen, hogy aki bűnbánatot tart és megkeresztelkedik az én nevemben, azt eltölti a Szentlélek; és ha mindvégig kitart, akkor íme, ártatlannak fogom tartani őt Atyám előtt azon a napon, amikor odaállok, hogy megítéljem a világot.
- 17 És aki nem tart ki mindvégig, ő az, aki szintén kivágnak és a tűzre vettetik, ahonnan az Atya igazságossága miatt többé már nem tud visszatérni.
- 18 És ez az a szó, melyet az emberek gyermekeinek adott. És ezen okból teljesíti be az általa megadott szavakat, és ő nem hazudik, hanem minden szavát beteljesíti.
- 19 És semmi tisztátalan dolog nem kerülhet be a királyságába, tehát senki nem kerül be az ő nyugalmába, csak azok, akik ruházatukat hitük, és minden bűnük megbánása, és mindvégig való kitartásuk miatt tisztára mosták a véremlében.

And if it so be that the church is built upon my gospel then will the Father show forth his own works in it.

But if it be not built upon my gospel, and is built upon the works of men, or upon the works of the devil, verily I say unto you they have joy in their works for a season, and by and by the end cometh, and they are hewn down and cast into the fire, from whence there is no return.

For their works do follow them, for it is because of their works that they are hewn down; therefore remember the things that I have told you.

Behold I have given unto you my gospel, and this is the gospel which I have given unto you—that I came into the world to do the will of my Father, because my Father sent me.

And my Father sent me that I might be lifted up upon the cross; and after that I had been lifted up upon the cross, that I might draw all men unto me, that as I have been lifted up by men even so should men be lifted up by the Father, to stand before me, to be judged of their works, whether they be good or whether they be evil—

And for this cause have I been lifted up; therefore, according to the power of the Father I will draw all men unto me, that they may be judged according to their works.

And it shall come to pass, that whoso repenteth and is baptized in my name shall be filled; and if he endureth to the end, behold, him will I hold guiltless before my Father at that day when I shall stand to judge the world.

And he that endureth not unto the end, the same is he that is also hewn down and cast into the fire, from whence they can no more return, because of the justice of the Father.

And this is the word which he hath given unto the children of men. And for this cause he fulfilleth the words which he hath given, and he lieth not, but fulfilleth all his words.

And no unclean thing can enter into his kingdom; therefore nothing entereth into his rest save it be those who have washed their garments in my blood, because of their faith, and the repentance of all their sins, and their faithfulness unto the end.

20 Most ez a parancsolat: Tartsatok bűnbánatot, mind ti földnek szélei, és jöjjetek hozzám és keresztelkedjétek meg az én nevemben, hogy a Szentlélek befogadása megszentelhesen benneteket, hogy szeplőtelenül állhassatok előttem az utolsó napon.

21 Bizony, bizony mondom nektek, ez az én evangéliumom; és tudjátok, hogy milyen dolgokat kell megtennetek az én egyházamban; mert azokat a cselekedeteket, melyeket engem tenni láttatok, nektek is azokat kell megtennetek; mert amit engem tenni láttatok, azt tegyétek meg ti is;

22 Ha tehát megteszitek ezeket a dolgokat, akkor áldottak vagytok, mert fel fogtok emeltetni az utolsó napon.

23 Írjátok le azokat a dolgokat, melyeket láttatok és hallottatok, annak kivételével, ami tiltva van.

24 Írjátok le ezen nép cselekedeteit, melyek a jövőben lesznek, éppen úgy, ahogyan le lett írva az, ami már volt.

25 Mert íme, a megírt és a megírandó könyvekből lesz megítélve ez a nép, mert ezek által ismerik meg majd cselekedeteiket az emberek.

26 És íme, az Atya minden dolgot felír; tehát a megírandó könyvekből lesz megítélve a világ.

27 És tudjátok meg, hogy ti lesztek e nép bírái, azon ítélkezés szerint, melyet én adok nektek, mely igazságos lesz. Milyen embereknek kell hát lennetek? Bizony mondom nektek, hogy éppen olyanak, amilyen én vagyok.

28 És most elmegyek az Atyához. És bizony mondom nektek, hogy amely dolgot az én nevemben kértek az Atyától, az megadatik nektek.

29 Kérjétek tehát, és adatik nektek; kopogtassatok, és megnyitják nektek; mert aki kér, az kap; és aki kopogtat, annak megnyitják.

30 És most íme, olyan nagy, és teljes az én örömöm miattatok, és ezen nemzedék miatt. Igen, és még az Atya is örül, és mind a szent angyalok. Miattatok és ezen nemzedék miatt; mert senki nem vezett el közülük.

Now this is the commandment: Repent, all ye ends of the earth, and come unto me and be baptized in my name, that ye may be sanctified by the reception of the Holy Ghost, that ye may stand spotless before me at the last day.

Verily, verily, I say unto you, this is my gospel; and ye know the things that ye must do in my church; for the works which ye have seen me do that shall ye also do; for that which ye have seen me do even that shall ye do;

Therefore, if ye do these things blessed are ye, for ye shall be lifted up at the last day.

Write the things which ye have seen and heard, save it be those which are forbidden.

Write the works of this people, which shall be, even as hath been written, of that which hath been.

For behold, out of the books which have been written, and which shall be written, shall this people be judged, for by them shall their works be known unto men.

And behold, all things are written by the Father; therefore out of the books which shall be written shall the world be judged.

And know ye that ye shall be judges of this people, according to the judgment which I shall give unto you, which shall be just. Therefore, what manner of men ought ye to be? Verily I say unto you, even as I am.

And now I go unto the Father. And verily I say unto you, whatsoever things ye shall ask the Father in my name shall be given unto you.

Therefore, ask, and ye shall receive; knock, and it shall be opened unto you; for he that asketh, receiveth; and unto him that knocketh, it shall be opened.

And now, behold, my joy is great, even unto fullness, because of you, and also this generation; yea, and even the Father rejoiceth, and also all the holy angels, because of you and this generation; for none of them are lost.

31 Íme, szeretném, ha értenétek; mert azokat értem ezalatt, akik most életben vannak ebből a nemzedékből; és senki nem veszett el közülük, és bennük teljes az én örömöm.

32 De íme, elszomorodom az ezen nemzedék utáni negyedik nemzedék miatt, mert a Sátán fogságba hurcolja őket, éppen úgy, ahogyan azt a veszedelem fiával tette; mert el fognak adni engem ezüstért és aranyért, és azért, amit megront a moly, és amit a tolvajok betörve ellophatnak. És én azon a napon fogom meglátogatni őket, még hozzá azzal, hogy a saját fejükre száll majd cselekedeteik következménye.

33 És lőn, hogy miután Jézus bevégezte ezen mondanásokat, így szólt a tanítványaihoz: Menjetek be a szoros kapun; mert szoros az a kapu és keskeny az az út, amely az életre visz, és kevesen vannak, akik megtalálják azt; de tágas az a kapu és széles az az út, amely a halálba visz, és sokan vannak, akik azon járnak, mígnem eljő az éj, melyben már senki nem munkálkodhat.

Behold, I would that ye should understand; for I mean them who are now alive of this generation; and none of them are lost; and in them I have fulness of joy.

But behold, it sorroweth me because of the fourth generation from this generation, for they are led away captive by him even as was the son of perdition; for they will sell me for silver and for gold, and for that which moth doth corrupt and which thieves can break through and steal. And in that day will I visit them, even in turning their works upon their own heads.

And it came to pass that when Jesus had ended these sayings he said unto his disciples: Enter ye in at the strait gate; for strait is the gate, and narrow is the way that leads to life, and few there be that find it; but wide is the gate, and broad the way which leads to death, and many there be that travel therein, until the night cometh, wherein no man can work.

3 Nefi 28

- 1 És lőn, hogy miután Jézus elmondta ezeket a szavakat, egyenként is beszélt a tanítványaihoz, ezt kérdezvén tőlük: Mi az, amit kívántok tőlem, miután elmentem az Atyához?
- 2 És három kivételével mindannyian szóltak, és ezt mondták: Azt szeretnénk, hogy miután leéltük az ember életét, vége lehessen szolgálatunknak, melyre elhívtál minket, és hamar hozzád jöhessünk a te királyságodba.
- 3 És ő ezt mondta nekik: Áldottak vagytok, amiért ezt a dolgot kértétek tőlem; amikor tehát hetvenkét évesek lesztek, el fogtok jönni hozzám az én királyságomba; és énvelem nyugalmat találtok.
- 4 És miután beszélt velük, odafordult a háromhoz, és azt kérdezte tőlük: Mi az, amit kívántok tőlem, miután elmentem az Atyához?
- 5 És ők el voltak keseredve a szívükben, mert nem merték megmondani neki azt a dolgot, melyet szerettek volna.
- 6 És ő így szólt hozzájuk: Íme, ismerem gondolataitokat, és azt a dolgot szeretnétek, amit az én szeretett Jánosom kért tőlem, aki velem volt az én elrendelt szolgálatomban, mielőtt a zsidók felemeltek engem.
- 7 Még áldottabbak vagytok tehát, mert soha nem fogjátok megízlelni a halált; hanem élni fogtok, hogy meglássátok az Atya minden tettét az emberek gyermekei számára, egészen addig, amíg minden dolog be nem teljesedik az Atya akarata szerint, amikor a menny hatalmával el fogok jönni az én dicsőségemben.
- 8 És soha nem fogjátok elszenvedni a halál fájdalmait; hanem amikor majd eljövök az én dicsőségemben, akkor fogtok átváltozni egy szempillantás alatt halandóból halhatatlanná; és akkor majd áldottak lesztek Atyám királyságában.
- 9 Továbbá, nem éreztek majd fájdalmat, míg a testben lakoztok, és keserűséget sem, kivéve a világ bűnei miatt; és mindezt azon dolog miatt teszem, amit tőlem kértetek, mert azt szerettétek volna, hogy hozzám vezethessétek az emberek lelkét, amíg a világ áll.

3 Nephi 28

And it came to pass when Jesus had said these words, he spake unto his disciples, one by one, saying unto them: What is it that ye desire of me, after that I am gone to the Father?

And they all spake, save it were three, saying: We desire that after we have lived unto the age of man, that our ministry, wherein thou hast called us, may have an end, that we may speedily come unto thee in thy kingdom.

And he said unto them: Blessed are ye because ye desired this thing of me; therefore, after that ye are seventy and two years old ye shall come unto me in my kingdom; and with me ye shall find rest.

And when he had spoken unto them, he turned himself unto the three, and said unto them: What will ye that I should do unto you, when I am gone unto the Father?

And they sorrowed in their hearts, for they durst not speak unto him the thing which they desired.

And he said unto them: Behold, I know your thoughts, and ye have desired the thing which John, my beloved, who was with me in my ministry, before that I was lifted up by the Jews, desired of me.

Therefore, more blessed are ye, for ye shall never taste of death; but ye shall live to behold all the doings of the Father unto the children of men, even until all things shall be fulfilled according to the will of the Father, when I shall come in my glory with the powers of heaven.

And ye shall never endure the pains of death; but when I shall come in my glory ye shall be changed in the twinkling of an eye from mortality to immortality; and then shall ye be blessed in the kingdom of my Father.

And again, ye shall not have pain while ye shall dwell in the flesh, neither sorrow save it be for the sins of the world; and all this will I do because of the thing which ye have desired of me, for ye have desired that ye might bring the souls of men unto me, while the world shall stand.

10 És ezért részetek lesz az öröm teljességében; és le fogtok ülni Atyám királyságában; igen, teljes lesz az örömötök, éppen úgy, ahogy az Atya megadta nekem az öröm teljességét; és éppen olyanok lesztek, amilyen én vagyok, és én éppen olyan vagyok, mint az Atya: és az Atya és én egyek vagyunk;

11 És a Szentlélek bizonyoságot tesz az Atyáról és én-rólam; érettem pedig az Atya a Szentlelket adja az emberek gyermekeinek.

12 És lőn, hogy miután Jézus elmondta ezeket a szavakat, mindegyiküket megérintette az ujjával, azon három kivételével, akik maradni fognak, és azután eltávozott.

13 És íme, megnyíltak az egek, és ők felragadtattak a mennybe, és kimondhatatlan dolgokat láttak és hallottak.

14 És megtiltattott nekik, hogy elmondják azokat; és hatalom sem adatott nekik arra, hogy elmondják azokat a dolgokat, melyeket láttak és hallottak;

15 És, hogy akkor testükben, vagy testükön kívül voltak-e, nem tudták megmondani; mert úgy tűnt nekik, mintha színeváltoztak volna, mintha ezen halandó testből egy halhatatlan állapotba váltottak volna, hogy megláthassák Isten dolgait.

16 De lőn, hogy ismét tanítottak a föld színén; mindazonáltal a mennyben nekik adott parancsolat miatt nem tanították azokat a dolgokat, melyeket hallottak és láttak.

17 És most, hogy színeváltozásuk napja után halandók vagy halhatatlanok voltak, azt nem tudom;

18 De a vezetett feljegyzések szerint annyit tudok, hogy mentek ezen föld színén, és minden népnek szolgáltak, mindazokat hozzáadva az egyházhoz, akik hajlandóak voltak hinni a prédikálásuknak; megkeresztelvén őket, és akik megkeresztelkedtek, azok elnyerték a Szentlelket.

19 És börtönbe vetették őket azok, akik nem tartoztak az egyházhoz. És a börtönök nem tudták fogva tartani őket, mert kettéhasadtak.

20 És a föld mélyébe dobták őket; ám ők Isten szavával olyannyira rásújtottak a földre, hogy az ő hatalma által kiszabadultak a föld mélyéből; így hát az emberek nem tudtak elég mély gödröt ásni ahhoz, hogy fogva tartsák őket.

And for this cause ye shall have fulness of joy; and ye shall sit down in the kingdom of my Father; yea, your joy shall be full, even as the Father hath given me fulness of joy; and ye shall be even as I am, and I am even as the Father; and the Father and I are one;

And the Holy Ghost beareth record of the Father and me; and the Father giveth the Holy Ghost unto the children of men, because of me.

And it came to pass that when Jesus had spoken these words, he touched every one of them with his finger save it were the three who were to tarry, and then he departed.

And behold, the heavens were opened, and they were caught up into heaven, and saw and heard unspeakable things.

And it was forbidden them that they should utter; neither was it given unto them power that they could utter the things which they saw and heard;

And whether they were in the body or out of the body, they could not tell; for it did seem unto them like a transfiguration of them, that they were changed from this body of flesh into an immortal state, that they could behold the things of God.

But it came to pass that they did again minister upon the face of the earth; nevertheless they did not minister of the things which they had heard and seen, because of the commandment which was given them in heaven.

And now, whether they were mortal or immortal, from the day of their transfiguration, I know not;

But this much I know, according to the record which hath been given—they did go forth upon the face of the land, and did minister unto all the people, uniting as many to the church as would believe in their preaching; baptizing them, and as many as were baptized did receive the Holy Ghost.

And they were cast into prison by them who did not belong to the church. And the prisons could not hold them, for they were rent in twain.

And they were cast down into the earth; but they did smite the earth with the word of God, insomuch that by his power they were delivered out of the depths of the earth; and therefore they could not dig pits sufficient to hold them.

21 És háromszor vetették őket kemencébe, és nem lett bajuk.

22 És kétszer vetették őket vadállatok odújába; és íme, úgy játszottak a vadállatokkal, mint a gyermek a szopós báránnyal, és nem lett bajuk.

23 És lőn, hogy így jártak-keltek Nefi minden népe között, és prédikálták Krisztus evangéliumát minden népnek azon föld színén; és a népek megtértek az Úrhoz, és csatlakoztak Krisztus egyházához, és így Jézus szavai szerint áldott lett annak a nemzedéknek a népe.

24 És most én, Mormon egy időre bevégzem mondanómat ezen dolgokat illetően.

25 Íme, azon voltam, hogy leírom azok neveit, akik soha nem fogják megízlelni a halált, de az Úr megtiltotta nekem; nem írom tehát le ezeket, mert rejtve vannak a világ előtt.

26 De íme, én láttam őket, és szolgáltak nekem.

27 És íme, ott lesznek a nemzsidók között, és a nemzsidók nem ismerik majd őket.

28 Ott lesznek a zsidók között is, és a zsidók nem ismerik majd őket.

29 És lészen, hogy amikor az Úr az ő bölcsességében jónak látja, akkor szolgálni fognak Izráel minden szétszórt törzsének, és minden nemzetnek, nemzetiségnek, nyelvnek és népnek, és sok lelket visznek közülük Jézushoz, hogy beteljesedjen óhajuk, valamint Istennek meggyőző hatalma miatt, mely bennük van.

30 És olyanok ők, mint Isten angyalai, és ha Jézus nevében az Atyához imádkoznak, akkor bárkinek megmutathatják magukat, akinek azt jónak látják.

31 Nagyszerű és csodálatos dolgokat fognak tehát véghezvinni ama eljövendő nagy nap előtt, amikor minden ember biztosan odaáll Krisztus ítélőszéke elé;

32 Igen, méghozzá a nemzsidók között visznek majd véghez egy nagyszerű és csodálatos munkát, ezen ítéletnap előtt.

And thrice they were cast into a furnace and received no harm.

And twice were they cast into a den of wild beasts; and behold they did play with the beasts as a child with a suckling lamb, and received no harm.

And it came to pass that thus they did go forth among all the people of Nephi, and did preach the gospel of Christ unto all people upon the face of the land; and they were converted unto the Lord, and were united unto the church of Christ, and thus the people of that generation were blessed, according to the word of Jesus.

And now I, Mormon, make an end of speaking concerning these things for a time.

Behold, I was about to write the names of those who were never to taste of death, but the Lord forbade; therefore I write them not, for they are hid from the world.

But behold, I have seen them, and they have ministered unto me.

And behold they will be among the Gentiles, and the Gentiles shall know them not.

They will also be among the Jews, and the Jews shall know them not.

And it shall come to pass, when the Lord seeth fit in his wisdom that they shall minister unto all the scattered tribes of Israel, and unto all nations, kindreds, tongues and people, and shall bring out of them unto Jesus many souls, that their desire may be fulfilled, and also because of the convincing power of God which is in them.

And they are as the angels of God, and if they shall pray unto the Father in the name of Jesus they can show themselves unto whatsoever man it seemeth them good.

Therefore, great and marvelous works shall be wrought by them, before the great and coming day when all people must surely stand before the judgment-seat of Christ;

Yea even among the Gentiles shall there be a great and marvelous work wrought by them, before that judgment day.

- 33 És ha megvannak nektek mindazon szentírások, melyek beszámolót adnak Krisztus csodálatos munkáiról, akkor Krisztus szavai szerint tudni fogjátok, hogy ezen dolgoknak biztosan be kell következniük.
- 34 És jaj annak, aki nem akar hallgatni Jézus szavára, és azokra, akiket kiválasztott és elküldött középük; mert aki nem fogadja be Jézus szavait és azok szavait, akit ő elküldött, az nem fogadja be őt; és ezért ő nem fogadja majd be őket az utolsó napon;
- 35 És jobb lenne nekik, ha meg sem születtek volna. Mert azt gondoljátok, hogy megszabadulhattok egy megsértett Isten igazságosságától, akit lábuk alá tapostak az emberek, hogy ezáltal eljöhessen a szabadulás?
- 36 És most íme, azt mondtam azokat illetően, akit az Úr kiválasztott, igen, még hozzá azt a hármat, aki felragadtatott az egekbe – hogy nem tudom, vajon megtisztultak-e, halandóból halhatatlanná –
- 37 De íme, amióta azt írtam, megkérdeztem az Urat, és ő kinyilvánította nekem, hogy szükségképpen változáson kellett átmennie a testüknek, különben meg kellene ízlelniük a halált;
- 38 Változáson ment tehát át a testük, hogy ne ízleljék meg a halált, és hogy ne szenvedjenek el fájdalmat vagy keserőséget sem, kivéve a világ bűnei miatt.
- 39 Most ez a változás nem volt egyenlő azzal, ami az utolsó napon fog megtörténni; de változáson mentek át, olyannyira, hogy Sátánnak nem lehetett hatalma felettük, és nem tudta megkísérteni őket; és megszenteltettek a testben, és így szentek voltak, és a föld hatalmai nem tarthatták fogva őket.
- 40 És ebben az állapotban is maradnak Krisztus ítéltnapjáig; és azon a napon egy nagyobb változáson mennek majd át, és befogadják őket az Atya királyságába, hogy onnan többé ki ne menjenek, hanem Istennel lakjanak örökké a mennyekben.

And if ye had all the scriptures which give an account of all the marvelous works of Christ, ye would, according to the words of Christ, know that these things must surely come.

And wo be unto him that will not hearken unto the words of Jesus, and also to them whom he hath chosen and sent among them; for whoso receiveth not the words of Jesus and the words of those whom he hath sent receiveth not him; and therefore he will not receive them at the last day;

And it would be better for them if they had not been born. For do ye suppose that ye can get rid of the justice of an offended God, who hath been trampled under feet of men, that thereby salvation might come?

And now behold, as I spake concerning those whom the Lord hath chosen, yea, even three who were caught up into the heavens, that I knew not whether they were cleansed from mortality to immortality—

But behold, since I wrote, I have inquired of the Lord, and he hath made it manifest unto me that there must needs be a change wrought upon their bodies, or else it needs be that they must taste of death;

Therefore, that they might not taste of death there was a change wrought upon their bodies, that they might not suffer pain nor sorrow save it were for the sins of the world.

Now this change was not equal to that which shall take place at the last day; but there was a change wrought upon them, insomuch that Satan could have no power over them, that he could not tempt them; and they were sanctified in the flesh, that they were holy, and that the powers of the earth could not hold them.

And in this state they were to remain until the judgment day of Christ; and at that day they were to receive a greater change, and to be received into the kingdom of the Father to go no more out, but to dwell with God eternally in the heavens.

3 Nefi 29

- 1 És most íme, azt mondom nektek, hogy amikor az Úr az ő bölcsességében jónak látja, hogy ezek a mondandók szava szerint eljussanak a nemzsidókhoz, akkor tudhatjátok, hogy beteljesedőfélben van a szövetség, melyet örökségük földjeire történő visszaállításukat illetően kötött Izráel gyermekeivel az Atya.
- 2 És tudhatjátok, hogy az Úr szavai, melyeket a szent próféták szóltak, mind be fognak teljesedni; és ne mondjátok, hogy az Úr halogatja eljövetelét Izráel gyermekeihez.
- 3 És nem szükséges azt képzelnetek a szívetekben, hogy hiábavalóak az elmondott szavak, mert íme, az Úr emlékezni fog a szövetségre, melyet Izráel házából való népével kötött.
- 4 És amikor látjátok, hogy ezek a mondandók előkerülnek köztetek, akkor nem szükséges többé megvetnetek az Úr tetteit, mert igazságosságának kardja ott van a jobb kezében; és íme, ha azon a napon megvetitek az ő tetteit, akkor hamarosan lesújt vele rátok.
- 5 Jaj annak, aki megveti az Úr tetteit; igen, jaj annak, aki megtagadja a Krisztust, és az ő cselekedeteit!
- 6 Igen, jaj annak, aki megtagadja az Úr kinyilatkoztatásait, és azt mondja, hogy az Úr már nem tevékenykedik kinyilatkoztatás, vagy prófétálás, vagy ajándékok, vagy nyelvek, vagy gyógyítások, vagy a Szentlélek hatalma által!
- 7 Igen, és jaj annak, aki azért, hogy nyereszkedjen, azt mondja majd azon a napon, hogy Jézus Krisztus nem tehet már több csodát; mert aki ezt teszi, az olyanná válik, mint a veszedelem fia, akire nézve Krisztus szava szerint nincs irgalom!
- 8 Igen, és többé nem szükséges sziszegnetek, sem megvetnetek a zsidókat, sem játékot üznötök belőlük, vagy Izráel házának bármely maradékából; mert íme, az Úr emlékezik a velük kötött szövetségre, és azt teszi majd velük, amire megesküdött.
- 9 Nem szükséges tehát azt gondolnotok, hogy balra fordíthatjátok az Úr jobb kezét, hogy ne tartson ítéletet, azon szövetség betöltésére, melyet Izráel házával kötött.

3 Nephi 29

And now behold, I say unto you that when the Lord shall see fit, in his wisdom, that these sayings shall come unto the Gentiles according to his word, then ye may know that the covenant which the Father hath made with the children of Israel, concerning their restoration to the lands of their inheritance, is already beginning to be fulfilled.

And ye may know that the words of the Lord, which have been spoken by the holy prophets, shall all be fulfilled; and ye need not say that the Lord delays his coming unto the children of Israel.

And ye need not imagine in your hearts that the words which have been spoken are vain, for behold, the Lord will remember his covenant which he hath made unto his people of the house of Israel.

And when ye shall see these sayings coming forth among you, then ye need not any longer spurn at the doings of the Lord, for the sword of his justice is in his right hand; and behold, at that day, if ye shall spurn at his doings he will cause that it shall soon overtake you.

Wo unto him that spurneth at the doings of the Lord; yea, wo unto him that shall deny the Christ and his works!

Yea, wo unto him that shall deny the revelations of the Lord, and that shall say the Lord no longer worketh by revelation, or by prophecy, or by gifts, or by tongues, or by healings, or by the power of the Holy Ghost!

Yea, and wo unto him that shall say at that day, to get gain, that there can be no miracle wrought by Jesus Christ; for he that doeth this shall become like unto the son of perdition, for whom there was no mercy, according to the word of Christ!

Yea, and ye need not any longer hiss, nor spurn, nor make game of the Jews, nor any of the remnant of the house of Israel; for behold, the Lord remembereth his covenant unto them, and he will do unto them according to that which he hath sworn.

Therefore ye need not suppose that ye can turn the right hand of the Lord unto the left, that he may not execute judgment unto the fulfilling of the covenant which he hath made unto the house of Israel.

3 Nefi 30

- 1 Hallgassatok ide, Ó ti nemzsidók, és halljátok meg Jézus Krisztusnak, az élő Isten Fiának azon szavait benneteket illetően, melyekről megparancsolta nekem, hogy mondjam el, mert íme, megparancsolta nekem, hogy írjak, mondván:
- 2 Forduljatok el, mind ti nemzsidók, gonosz útjaitoktól; és tartsatok bűnbánatot mind a gonosz cselekedeteitektől, hazudozásaitoktól és megtévesztéseitektől, és paráznaságaitoktól, és titkos utálatosságaitoktól, és bálványimádásaitoktól, és gyilkosságaitoktól, és papi mesterkedéseitektől, és az irigykedéseitektől, és viszályaitoktól, és minden gonoszságotoktól és utálatosságotoktól, és jöjjetek hozzám, és keresztelkedjete meg az én nevemben, hogy elnyerhessétek bűneitek bocsánatát, és elteljete a Szentlélekkel, hogy népem közé számláltathassatok, akik Izráel házából valók.

3 Nephi 30

Hearken, O ye Gentiles, and hear the words of Jesus Christ, the Son of the living God, which he hath commanded me that I should speak concerning you, for, behold he commandeth me that I should write, saying:

Turn, all ye Gentiles, from your wicked ways; and repent of your evil doings, of your lyings and deceivings, and of your whoredoms, and of your secret abominations, and your idolatries, and of your murders, and your priestcrafts, and your envyings, and your strifes, and from all your wickedness and abominations, and come unto me, and be baptized in my name, that ye may receive a remission of your sins, and be filled with the Holy Ghost, that ye may be numbered with my people who are of the house of Israel.

Negyedik Nefi

Nefi könyve

Aki Nefinek – Jézus Krisztus egyik tanítványának a fia

Nefi népének a beszámolója, az ő feljegyzései szerint.

- 1 És lőn, hogy elmúlt a harmincnegyedik és a harmincötödik év is, és íme, Jézus tanítványai mind a környező vidékeken életre hívták Krisztus egyházát. És aki odament hozzájuk, és valóban megbánta bűneit, azt Jézus nevében megkeresztelték; és a Szentlelket is elnyerte.
- 2 És lőn, hogy a harminchatodik évre az emberek mind, a nefiták és a lámániták is, szerte az egész vidéken megtértek az Úrhoz, és nem voltak közöttük viszálykodások és szóváltások, és az emberek mind igazságosan bántak egymással.
- 3 És minden dolog közös volt közöttük, nem volt gazdag vagy szegény, szolga vagy szabad, hanem mindannyian szabadokká lettek, és részesei a mennyei ajándéknak.
- 4 És lőn, hogy a harminchetedik év is elmúlt, és még mindig, továbbra is békesség volt az országban.
- 5 És nagyszerű és csodálatos dolgokat vittek véghez Jézus tanítványai, olyannyira, hogy betegeket gyógyítottak, halottakat támasztottak fel, és tették, hogy a bénák járjanak, a vakok elnyerjék látásukat és a süketek halljanak, és mindenféle csodákat műveltek az emberek gyermekei között; és semmi más módon nem tettek csodákat, csakis Jézus nevében.
- 6 És így múlt el a harmincnyolcadik év, és a harminckilencedik is, és a negyvenegyedik, és a negyvenkettedik. Igen, már negyvenkilenc év is elmúlt, és az ötvenegyedik is, és az ötvenkettedik; igen, már ötvenkilenc év is elmúlt.

Fourth Nephi

The Book of Nephi

Who Is the Son of Nephi—One of the Disciples of Jesus Christ

An account of the people of Nephi, according to his record.

And it came to pass that the thirty and fourth year passed away, and also the thirty and fifth, and behold the disciples of Jesus had formed a church of Christ in all the lands round about. And as many as did come unto them, and did truly repent of their sins, were baptized in the name of Jesus; and they did also receive the Holy Ghost.

And it came to pass in the thirty and sixth year, the people were all converted unto the Lord, upon all the face of the land, both Nephites and Lamanites, and there were no contentions and disputations among them, and every man did deal justly one with another.

And they had all things common among them; therefore there were not rich and poor, bond and free, but they were all made free, and partakers of the heavenly gift.

And it came to pass that the thirty and seventh year passed away also, and there still continued to be peace in the land.

And there were great and marvelous works wrought by the disciples of Jesus, insomuch that they did heal the sick, and raise the dead, and cause the lame to walk, and the blind to receive their sight, and the deaf to hear; and all manner of miracles did they work among the children of men; and in nothing did they work miracles save it were in the name of Jesus.

And thus did the thirty and eighth year pass away, and also the thirty and ninth, and forty and first, and the forty and second, yea, even until forty and nine years had passed away, and also the fifty and first, and the fifty and second; yea, and even until fifty and nine years had passed away.

- 7 És az Úr rendkívül felvirágoztatta őket ezen a földön. Igen, olyannyira, hogy ismét városokat építettek a leégett városok helyére.
- 8 Igen, méghozzá Zarahemla nagy városát is újra felépítették.
- 9 De volt sok olyan város, amely elsüllyedt, és víz jött fel azok helyébe; ezeket a városokat tehát nem lehetett újjáépíteni.
- 10 És most íme, lón, hogy Nepi népe megerősödött, és rendkívül gyorsan sokasodott, és rendkívül tetszetős és kellemes nép lett.
- 11 És házasodtak és férjhez adattak, és megáldattak azon ígéretnek sokasága szerint, melyeket az Úr tett nekik.
- 12 És többé már nem Mózes törvényének rendelkezései és szertartásai szerint; hanem az Úrtól, Istenüktől kapott parancsolatok szerint éltek. Továbbra is bőjtölve és imádkozva, és gyakran összegyűlve, hogy imádkozzanak és az Úr szavát hallják.
- 13 És lón, hogy az egész országban, az összes nép között nem volt viszálykodás; hanem hatalmas csodák történtek Jézus tanítványai között.
- 14 És lón, hogy elmúlt a hetvenegyedik év, és a hetvenkettedik év is. Igen, és végül elmúlt a hetvenkilencedik év; igen, még száz év is elmúlt, és a Jézus által kiválasztott tanítványok, azon három kivételével, akik maradni akartak, mind elmentek Isten paradicsomába; és más tanítványokat rendeltek el a helyükbe; és ebből a nemzedékből is sokan elhunytak.
- 15 És lón, hogy nem volt viszálykodás az országban, Isten szeretete miatt, mely az emberek szívében lakozott.
- 16 És nem volt irigykedés, sem viszálykodások, sem lázongások, sem paráznaságok, sem hazudozások, sem gyilkosságok, vagy bármilyen szemérmertlenség; és bizonyos, hogy nem lehetett volna náluk boldogabb nép mindazon emberek között, akiket Isten keze teremtett.

And the Lord did prosper them exceedingly in the land; yea, insomuch that they did build cities again where there had been cities burned.

Yea, even that great city Zarahemla did they cause to be built again.

But there were many cities which had been sunk, and waters came up in the stead thereof; therefore these cities could not be renewed.

And now, behold, it came to pass that the people of Nephi did wax strong, and did multiply exceedingly fast, and became an exceedingly fair and delightful people.

And they were married, and given in marriage, and were blessed according to the multitude of the promises which the Lord had made unto them.

And they did not walk any more after the performances and ordinances of the law of Moses; but they did walk after the commandments which they had received from their Lord and their God, continuing in fasting and prayer, and in meeting together oft both to pray and to hear the word of the Lord.

And it came to pass that there was no contention among all the people, in all the land; but there were mighty miracles wrought among the disciples of Jesus.

And it came to pass that the seventy and first year passed away, and also the seventy and second year, yea, and in fine, till the seventy and ninth year had passed away; yea, even an hundred years had passed away, and the disciples of Jesus, whom he had chosen, had all gone to the paradise of God, save it were the three who should tarry; and there were other disciples ordained in their stead; and also many of that generation had passed away.

And it came to pass that there was no contention in the land, because of the love of God which did dwell in the hearts of the people.

And there were no envyings, nor strifes, nor tumults, nor whoredoms, nor lyings, nor murders, nor any manner of lasciviousness; and surely there could not be a happier people among all the people who had been created by the hand of God.

- 17 Nem voltak rablók, sem gyilkosok, és lámániták sem voltak, vagy bármilyen -iták, hanem egyek voltak; Krisztus gyermekei, Isten királyságának örökösei.
- 18 És milyen áldottak voltak! Mert az Úr minden dolgukban megáldotta őket; igen, áldottak voltak és boldogultak, míg eltelt száztiz év, és elhunyt a Krisztustól számított első nemzedék, és az egész országban nem volt viszálykodás.
- 19 És lőn, hogy meghalt Nefi, aki ezt az utolsó feljegyzést vezette (és Nefi lemezein vezette ezeket), és helyette fia, Ámós vezette tovább; és ő is Nefi lemezein vezette a feljegyzést.
- 20 És ő nyolcvannégy éven át vezette ezt, és még akkor is békeesség volt az országban, kivéve a nép egy kis részét, akik lázadoztak az egyház ellen, és felveték magukra a lámánita nevet; tehát kezdtek ismét lámániták lenni az országban.
- 21 És lőn, hogy Ámós is meghalt (és százkilencvennégy év telt el Krisztus eljövetele óta), és helyette fia, Ámós, vezette a feljegyzést; és ő is Nefi lemezein vezette azt; és az is Nefi könyvébe lett írva, mely ez a könyv.
- 22 És lőn, hogy kétszáz év telt el; és néhány ember kivételével a második nemzedék is mind elhunyt.
- 23 És most én, Mormon, szeretném, ha tudnátok, hogy olyannyira megsokasodott a nép, hogy szétszóródtak szerte az egész vidéken, és rendkívül gazdagok lettek, mert boldogultak Krisztus által.
- 24 És most, ebben a kétszázegyedik évben megjelentek közöttük azok, akik kevélységükben felemelkedvén, drága öltözeteket, mindenféle pompás gyöngyöt, és a világ pompás dolgait viselték.
- 25 És attól az időtől kezdve közöttük sem portékájuk, sem javaik többé már nem voltak közösek.
- 26 És kezdtek osztályokra szakadni; és azért kezdtek egyházakat alapítani maguknak, hogy nyereszkedjenek, és kezdték megtagadni Krisztus igaz egyházát.

There were no robbers, nor murderers, neither were there Lamanites, nor any manner of -ites; but they were in one, the children of Christ, and heirs to the kingdom of God.

And how blessed were they! For the Lord did bless them in all their doings; yea, even they were blessed and prospered until an hundred and ten years had passed away; and the first generation from Christ had passed away, and there was no contention in all the land.

And it came to pass that Nephi, he that kept this last record, (and he kept it upon the plates of Nephi) died, and his son Amos kept it in his stead; and he kept it upon the plates of Nephi also.

And he kept it eighty and four years, and there was still peace in the land, save it were a small part of the people who had revolted from the church and taken upon them the name of Lamanites; therefore there began to be Lamanites again in the land.

And it came to pass that Amos died also, (and it was an hundred and ninety and four years from the coming of Christ) and his son Amos kept the record in his stead; and he also kept it upon the plates of Nephi; and it was also written in the book of Nephi, which is this book.

And it came to pass that two hundred years had passed away; and the second generation had all passed away save it were a few.

And now I, Mormon, would that ye should know that the people had multiplied, insomuch that they were spread upon all the face of the land, and that they had become exceedingly rich, because of their prosperity in Christ.

And now, in this two hundred and first year there began to be among them those who were lifted up in pride, such as the wearing of costly apparel, and all manner of fine pearls, and of the fine things of the world.

And from that time forth they did have their goods and their substance no more common among them.

And they began to be divided into classes; and they began to build up churches unto themselves to get gain, and began to deny the true church of Christ.

27 És lőn, hogy amikor elmúlt kétszázötven év, sok egyház volt az országban; igen, sok olyan egyház volt, mely azt vallotta, hogy ismeri Krisztust, mégis evangéliuma legnagyobb részét megtagadták. Olyannyira, hogy mindenféle gonoszságot megengedtek, és annak is szolgáltak azzal, ami szent, akinek érdemtelenége miatt az meg lett tiltva.

28 És ez az egyház rendkívül sokasodott, a nép gonoszsága és a Sátán hatalma miatt, aki megkaparintotta a szívüket.

29 És aztán volt egy másik egyház, mely megtagadta a Krisztust; és üldözték Krisztus igaz egyházát, azok alázatossága és Krisztusba vetett hite miatt; és a közöttük végezhivt sok csoda miatt megvetették őket.

30 Hatalmat és felhatalmazást gyakoroltak tehát Jézus velük maradt tanítványai felett, és börtönbe vették őket; ám Isten szavának hatalma folytán, mely bennük volt, kettéhasadtak a börtönök, ők pedig elmentek, hatalmas csodákat tévén közöttük.

31 Mindazonáltal, és mindezen csodák ellenére, a nép megkeményítette a szívét, és arra törekedtek, hogy megöljék őket, ahogyan a jeruzsálembeli zsidók is Jézus megölésére törekedtek, az ő szava szerint.

32 És tüzes kemencébe dobták őket, és ők sértetlenül kijöttek.

33 És vadállatok odújába is bedobták őket, ám ők úgy játszottak a vadállatokkal, mint gyermek a bárányal; és sértetlenül jöttek ki közülük.

34 Mindazonáltal a nép megkeményítette a szívét, mert sok pap és hamis próféta sok egyház megalapítására vitte rá őket, valamint arra, hogy mindenféle gonoszságokat tegyenek. És ütötték Jézus népét, de Jézus népe nem ütött vissza. És így süllyedtek hitetlenségbe és gonoszságba évről évre, míg el nem telt kétszázharminc év.

35 És most, lőn ebben az évben, igen, a kétszázharmincegyedik évben, hogy nagy megosztottság volt a nép között.

And it came to pass that when two hundred and ten years had passed away there were many churches in the land; yea, there were many churches which professed to know the Christ, and yet they did deny the more parts of his gospel, insomuch that they did receive all manner of wickedness, and did administer that which was sacred unto him to whom it had been forbidden because of unworthiness.

And this church did multiply exceedingly because of iniquity, and because of the power of Satan who did get hold upon their hearts.

And again, there was another church which denied the Christ; and they did persecute the true church of Christ, because of their humility and their belief in Christ; and they did despise them because of the many miracles which were wrought among them.

Therefore they did exercise power and authority over the disciples of Jesus who did tarry with them, and they did cast them into prison; but by the power of the word of God, which was in them, the prisons were rent in twain, and they went forth doing mighty miracles among them.

Nevertheless, and notwithstanding all these miracles, the people did harden their hearts, and did seek to kill them, even as the Jews at Jerusalem sought to kill Jesus, according to his word.

And they did cast them into furnaces of fire, and they came forth receiving no harm.

And they also cast them into dens of wild beasts, and they did play with the wild beasts even as a child with a lamb; and they did come forth from among them, receiving no harm.

Nevertheless, the people did harden their hearts, for they were led by many priests and false prophets to build up many churches, and to do all manner of iniquity. And they did smite upon the people of Jesus; but the people of Jesus did not smite again. And thus they did dwindle in unbelief and wickedness, from year to year, even until two hundred and thirty years had passed away.

And now it came to pass in this year, yea, in the two hundred and thirty and first year, there was a great division among the people.

- 36 És lőn, hogy ebben az évben feltűnt egy nép, nefitáknak hívták őket, és igazán hittek Krisztusban; és voltak közöttük olyanok, akiket a lámániták jákóbítáknak, és józsefitáknak és zorámitáknak hívtak.
- 37 A Krisztusban igazán hívőket és Krisztus igaz hódolóit tehát (akik között ott volt Jézus azon három tanítványa, akik maradni akartak) nefitáknak, és jákóbítáknak, és józsefitáknak és zorámitáknak hívták.
- 38 És lőn, hogy az evangéliumot elutasítókat lámánitáknak, és lemuelitáknak és ismáelitáknak hívták; és ők nem úgy süllyedtek hitetlenségbe, mint atyáik, kezdettől fogva, hanem szándékosan fellázkodtak Krisztus evangéliuma ellen; és azt tanították a gyermekeiknek, hogy ne higgyenek.
- 39 És ez atyáik gonoszsága és utálatossága miatt volt, éppen úgy, mint kezdettől fogva. És éppen úgy arra tanították őket, hogy utálják Isten gyermekeit, mint ahogyan a lámánitáknak is azt tanították kezdettől fogva, hogy utálják Nefi gyermekeit.
- 40 És lőn, hogy kétszáznegyvennégy év múlt el, és így álltak a nép dolgai. És megerősödött a nép gonoszabb része, és rendkívül többen lettek, mint Isten népe.
- 41 És még mindig alapítottak maguknak egyházakat, és mindenféle drága dologgal díszítették őket. És így telt kétszázötven év, és kétszázhatvan év is.
- 42 És lőn, hogy a nép gonosz része ismét elkezdte megalapítani Gadianton titkos esküit és összeesküvéseit.
- 43 És rendkívüli vagyonuk miatt a Nefi népének hívott emberek is kezdtek szívükben kevélyek és önteltek lenni, mint testvéreik, a lámániták.
- 44 És ettől az időtől fogva a tanítványok kezdtek elkeseredni a világ bűnei miatt.
- 45 És lőn, hogy mire elmúlt háromszáz év, Nefi népe és a lámániták is rendkívül gonoszak lettek; az egyik olyan, mint a másik.

And it came to pass that in this year there arose a people who were called the Nephites, and they were true believers in Christ; and among them there were those who were called by the Lamanites—Jacobites, and Josephites, and Zoramites;

Therefore the true believers in Christ, and the true worshipers of Christ, (among whom were the three disciples of Jesus who should tarry) were called Nephites, and Jacobites, and Josephites, and Zoramites.

And it came to pass that they who rejected the gospel were called Lamanites, and Lemuelites, and Ishmaelites; and they did not dwindle in unbelief, but they did wilfully rebel against the gospel of Christ; and they did teach their children that they should not believe, even as their fathers, from the beginning, did dwindle.

And it was because of the wickedness and abomination of their fathers, even as it was in the beginning. And they were taught to hate the children of God, even as the Lamanites were taught to hate the children of Nephi from the beginning.

And it came to pass that two hundred and forty and four years had passed away, and thus were the affairs of the people. And the more wicked part of the people did wax strong, and became exceedingly more numerous than were the people of God.

And they did still continue to build up churches unto themselves, and adorn them with all manner of precious things. And thus did two hundred and fifty years pass away, and also two hundred and sixty years.

And it came to pass that the wicked part of the people began again to build up the secret oaths and combinations of Gadianton.

And also the people who were called the people of Nephi began to be proud in their hearts, because of their exceeding riches, and become vain like unto their brethren, the Lamanites.

And from this time the disciples began to sorrow for the sins of the world.

And it came to pass that when three hundred years had passed away, both the people of Nephi and the Lamanites had become exceedingly wicked one like unto another.

46 És lőn, hogy Gadianton rablói szerte az egész vidéken szétszóródtak; és Jézus tanítványait kivéve senki nem volt, aki igazlelkű lett volna. És aranyat és ezüstöt raktározta el bőségesen, és mindenféle kalmársággal nyereszkedtek.

47 És lőn, hogy miután elmúlt háromszázöt év (és a nép még mindig megmaradt a gonoszságban), meghalt Ámós; és helyette fivére, Ammáron vezette a feljegyzést.

48 És lőn, hogy miután elmúlt háromszázhusz év, Ammáron a Szentlélek kényszerítésére elrejtette a szent feljegyzéseket – igen, minden szent feljegyzést, melyet nemzedékről nemzedékre adtak tovább, egészen a Krisztus eljövételétől számított háromszázhuszadik évig, és ezek szentek voltak.

49 És az Úrnak rejtette el azokat, hogy az Úr próféciai és ígéretei szerint újra eljuthassanak Jákób házának maradékához. És így van vége Ammáron feljegyzésének.

And it came to pass that the robbers of Gadianton did spread over all the face of the land; and there were none that were righteous save it were the disciples of Jesus. And gold and silver did they lay up in store in abundance, and did traffic in all manner of traffic.

And it came to pass that after three hundred and five years had passed away, (and the people did still remain in wickedness) Amos died; and his brother, Ammaron, did keep the record in his stead.

And it came to pass that when three hundred and twenty years had passed away, Ammaron, being constrained by the Holy Ghost, did hide up the records which were sacred—yea, even all the sacred records which had been handed down from generation to generation, which were sacred—even until the three hundred and twentieth year from the coming of Christ.

And he did hide them up unto the Lord, that they might come again unto the remnant of the house of Jacob, according to the prophecies and the promises of the Lord. And thus is the end of the record of Ammaron.

Mormon könyve

Mormon 1

- 1 És most én, Mormon, feljegyzést készítek azon dolgokról, melyeket láttam is és hallottam is, és ezt Mormon könyvének nevezem.
- 2 És mintegy abban az időben, amikor Ammáron a feljegyzéseket az Úrnak elrejtette, eljött hozzám (én akkor mintegy tíz éves korban voltam, és kezdtem népem tudományában valamelyest tanulni), és ezt mondta nekem Ammáron: Úgy látom, megfontolt gyermek vagy, és gyors megfigyelő;
- 3 Szeretném tehát, hogy amikor mintegy huszonegy éves leszel, visszaemlékeznél azokra a dolgokra, melyeket megfigyeltél ezen népet illetően; és amikor ezen korba érsz, menj el Antum földjére, egy olyan dombhoz, melyet Simnek fognak nevezni; és ott rejtettem el az Úrnak mind a szent bevéséseket ezen népre vonatkozóan.
- 4 És íme, vedd magadhoz Nefi lemezeit, a maradványokat azonban hagyd azon a helyen, ahol vannak; és vésd fel Nefi lemezeire mindazokat a dolgokat, amiket e néppel kapcsolatban megfigyeltél.
- 5 És én, Mormon, aki Nefi leszármazottja vagyok (atyám neve pedig Mormon volt), emlékeztem azokra a dolgokra, melyeket Ammáron megparancsolt nekem.
- 6 És lőn, hogy tizenegy éves koromban atyám a déli földre, még hozzá Zarahemla földjére vitt.
- 7 Annak a földnek a színét addigra már mindenhol épületek borították, és majdnem olyan sokan voltak az emberek, mint a tenger homokja.
- 8 És lőn, hogy ebben az évben háború kezdődött a nefiták, akik a nefitákból és a jákóbitákból és a józsefitákból és a zoramitákból álltak; és ez a háború a nefiták, valamint a lámániták és a lemueliták és az ismáeliták között volt.
- 9 Most, a lámánitákat és a lemuelitákat és az ismáelitákat lámánitáknak hívták, a két szembenálló fél tehát a nefiták és a lámániták voltak.

The Book of Mormon

Mormon 1

And now I, Mormon, make a record of the things which I have both seen and heard, and call it the Book of Mormon.

And about the time that Ammaron hid up the records unto the Lord, he came unto me, (I being about ten years of age, and I began to be learned somewhat after the manner of the learning of my people) and Ammaron said unto me: I perceive that thou art a sober child, and art quick to observe;

Therefore, when ye are about twenty and four years old I would that ye should remember the things that ye have observed concerning this people; and when ye are of that age go to the land Antum, unto a hill which shall be called Shim; and there have I deposited unto the Lord all the sacred engravings concerning this people.

And behold, ye shall take the plates of Nephi unto yourself, and the remainder shall ye leave in the place where they are; and ye shall engrave on the plates of Nephi all the things that ye have observed concerning this people.

And I, Mormon, being a descendant of Nephi, (and my father's name was Mormon) I remembered the things which Ammaron commanded me.

And it came to pass that I, being eleven years old, was carried by my father into the land southward, even to the land of Zarahemla.

The whole face of the land had become covered with buildings, and the people were as numerous almost, as it were the sand of the sea.

And it came to pass in this year there began to be a war between the Nephites, who consisted of the Nephites and the Jacobites and the Josephites and the Zoramites; and this war was between the Nephites, and the Lamanites and the Lemuelites and the Ishmaelites.

Now the Lamanites and the Lemuelites and the Ishmaelites were called Lamanites, and the two parties were Nephites and Lamanites.

10 És lőn, hogy a háború Zarahemla határán, a Sidon folyó vizénél kezdődött közöttük.

11 És lőn, hogy a nefiták összegyűjtött emberei nagyon sokan voltak, annyira, hogy meghaladták a harmincezres számot. És lőn, hogy ugyanebben az évben számos csata volt, melyben a nefiták megverték a lámánitákat és sokakat megöltek közülük.

12 És lőn, hogy a lámániták felhagytak tervükkel, és béke lett az országban; és mintegy négy éven át maradt még béke, és nem volt vérontás.

13 A gonoszság azonban szerte az egész vidéken olyanmilyra elhatalmasodott, hogy az Úr elvitte szeretett tanítványait, és a nép gonoszsága miatt a csodák és a gyógyítás munkája megszűnt.

14 És gonoszságuk és hitetlenségük miatt nem voltak ajándékok az Úrtól, és a Szentlélek sem szállt le senkire.

15 Engem azonban, amikor tizenöt éves voltam, és valamelyest megfontolt gondolkodású, meglátogattott az Úr, és én megízleltem és megismertem Jézus jóságát.

16 És nekiláttam, hogy prédikáljak ennek a népnek, de bezáratott a szám, és megtiltatott nekem, hogy prédikáljak nekik; mert íme, szándékosan lázadtak fel Istenük ellen; és gonoszságuk miatt a szeretett tanítványok elvitettek az országból.

17 Én azonban köztük maradtam, de szívük keménysége miatt megtiltatott nekem, hogy prédikáljak nekik; és szívük keménysége miatt átkozott volt számukra ez a föld.

18 És ezek a Gadianton rablók, akik a lámániták között voltak, annyira ellepték az országot, hogy annak lakosai kezdték a földbe rejteni kincseiket; és mivel az Úr megátkozta azt a földet, azok csúszosakká váltak, és így többé sem kézben tartani, sem ismét azokat megtartani nem tudták.

And it came to pass that the war began to be among them in the borders of Zarahemla, by the waters of Sidon.

And it came to pass that the Nephites had gathered together a great number of men, even to exceed the number of thirty thousand. And it came to pass that they did have in this same year a number of battles, in which the Nephites did beat the Lamanites and did slay many of them.

And it came to pass that the Lamanites withdrew their design, and there was peace settled in the land; and peace did remain for the space of about four years, that there was no bloodshed.

But wickedness did prevail upon the face of the whole land, insomuch that the Lord did take away his beloved disciples, and the work of miracles and of healing did cease because of the iniquity of the people.

And there were no gifts from the Lord, and the Holy Ghost did not come upon any, because of their wickedness and unbelief.

And I, being fifteen years of age and being somewhat of a sober mind, therefore I was visited of the Lord, and tasted and knew of the goodness of Jesus.

And I did endeavor to preach unto this people, but my mouth was shut, and I was forbidden that I should preach unto them; for behold they had wilfully rebelled against their God; and the beloved disciples were taken away out of the land, because of their iniquity.

But I did remain among them, but I was forbidden to preach unto them, because of the hardness of their hearts; and because of the hardness of their hearts the land was cursed for their sake.

And these Gadianton robbers, who were among the Lamanites, did infest the land, insomuch that the inhabitants thereof began to hide up their treasures in the earth; and they became slippery, because the Lord had cursed the land, that they could not hold them, nor retain them again.

19 És lőn, hogy szemfényvesztések, boszorkányságok és varázslások voltak; és a gonosz hatalma munkálkodott ezen egész föld színén, betöltve Abinádi, valamint a lámánita Sámuel minden szavát.

And it came to pass that there were sorceries, and witchcrafts, and magics; and the power of the evil one was wrought upon all the face of the land, even unto the fulfilling of all the words of Abinadi, and also Samuel the Lamanite.

Mormon 2

- 1 És lőn, hogy ugyanabban az évben háború kezdődött a nefiták és a lámániták között. És noha még fiatal voltam, nagy volt termetem; Nefi népe tehát engem nevezett meg, hogy vezetőjük, vagyis seregeik vezetője legyek.
- 2 Lőn tehát, hogy tizenhatodik évemben a nefiták egy serege élén elmentem a lámániták ellen; tehát háromszázhuszonhat év telt el.
- 3 És lőn, hogy a háromszázhuszonhetedik évben a lámániták olyan rendkívül nagy erővel törtek ránk, hogy megfélemlítették a seregeimet; azok tehát nem voltak hajlandók harcolni, és elkezdtek visszavonulni az északi országrészek felé.
- 4 És lőn, hogy Angola városához érkeztünk, és elfoglaltuk a várost, és előkészületeket tettünk, hogy megvédjük magunkat a lámániták ellen. És lőn, hogy teljes erőnkkel megerősítettük a várost; de minden megerősítésünk ellenére a lámániták ránk törtek és kiűztek minket a városból.
- 5 És Dávid földjéről is kiűztek minket.
- 6 Akkor mi tovább vonultunk és Józsué földjére értünk, mely a nyugati határban volt a tengerpartnál.
- 7 És lőn, hogy amilyen gyorsan csak lehetett, összegyűjtöttük népünket, hogy egyetlen csoportba összevonjuk őket.
- 8 De íme, az ország tele volt rablókkal és lámánitákkal; és a népem felett függő nagy pusztítás ellenére nem bánták meg gonosz tetteiket; és így szerte az egész vidéken elterjedt a nefiták és a lámániták részéről is a vérontás és az öldöklés; és szerte az egész vidéken teljes volt a lázadás.

Mormon 2

And it came to pass in that same year there began to be a war again between the Nephites and the Lamanites. And notwithstanding I being young, was large in stature; therefore the people of Nephi appointed me that I should be their leader, or the leader of their armies.

Therefore it came to pass that in my sixteenth year I did go forth at the head of an army of the Nephites, against the Lamanites; therefore three hundred and twenty and six years had passed away.

And it came to pass that in the three hundred and twenty and seventh year the Lamanites did come upon us with exceedingly great power, insomuch that they did frighten my armies; therefore they would not fight, and they began to retreat towards the north countries.

And it came to pass that we did come to the city of Angola, and we did take possession of the city, and make preparations to defend ourselves against the Lamanites. And it came to pass that we did fortify the city with our might; but notwithstanding all our fortifications the Lamanites did come upon us and did drive us out of the city.

And they did also drive us forth out of the land of David.

And we marched forth and came to the land of Joshua, which was in the borders west by the seashore.

And it came to pass that we did gather in our people as fast as it were possible, that we might get them together in one body.

But behold, the land was filled with robbers and with Lamanites; and notwithstanding the great destruction which hung over my people, they did not repent of their evil doings; therefore there was blood and carnage spread throughout all the face of the land, both on the part of the Nephites and also on the part of the Lamanites; and it was one complete revolution throughout all the face of the land.

9 És most, a lámánitáknak volt egy királya, akinek Áron volt a neve; és ő ellenünk jött egy negyvennégyezres sereggel. És íme, én negyvenkétezerrel ellenálltam neki. És lőn, hogy megvertem őt a sereggemmel, és ő elmenekült előlem. És íme, mindez megtörtént, és háromszázharminc év telt el.

10 És lőn, hogy a nefiták kezdték megbánni a gonoszságukat, és siránkozni kezdtek, ahogyan azt Sámuel, a próféta megjövendölte vala; mert íme, az országban lévő tolvajok, és rablók, és gyilkosok, és a varázslómesterkedés és boszorkányság miatt senki nem tudta megtartani azt, ami a sajátja volt.

11 Így nagy gyász és siránkozás kezdődött ezen dolgok miatt az egész országban, különösen Nefi népe között.

12 És lőn, hogy amikor én, Mormon, láttam gyászuakat és siránkozásukat, valamint bánatukat az Úr előtt, örvendezni kezdett bennem a szívem, mivel ismertem az Úr irgalmasságát és hosszútűrését, azt feltételeztem tehát, hogy irgalmas lesz hozzájuk, és így majd ismét igazlelkű néppé lesznek.

13 De íme, hiábavaló volt az örömöm, mert nem bánatra vezető volt a bánatuk, Isten jósága miatt; hanem inkább az elkárhozottak bánata volt ez, mivel az Úr nem mindig engedi meg nekik, hogy a bűnben boldogok legyenek.

14 És nem jöttek Jézushoz megtört szívvel és töredelmes lélekkel, hanem átkozták Istent, és meg akartak halni. Mindazonáltal karddal küzdöttek az életükért.

15 És lőn, hogy ismét visszatért hozzám bánatom, és láttam, hogy a kegyelem napja elmúlt számukra, fizikailag és lelkileg is; mert ezrek levágását láttam, amint nyíltan fellázadtak Istenük ellen, és mint ganejt felhalmozták őket azon föld színén. És így háromszáznegyvennégy év telt el.

16 És lőn, hogy a háromszáznegyvenötödik évben a nefiták menekülni kezdtek a lámániták elől; és mielőtt visszavonulásukban megállhattak volna, addig üldözték őket, míg Jáson földjére nem értek.

And now, the Lamanites had a king, and his name was Aaron; and he came against us with an army of forty and four thousand. And behold, I withstood him with forty and two thousand. And it came to pass that I beat him with my army that he fled before me. And behold, all this was done, and three hundred and thirty years had passed away.

And it came to pass that the Nephites began to repent of their iniquity, and began to cry even as had been prophesied by Samuel the prophet; for behold no man could keep that which was his own, for the thieves, and the robbers, and the murderers, and the magic art, and the witchcraft which was in the land.

Thus there began to be a mourning and a lamentation in all the land because of these things, and more especially among the people of Nephi.

And it came to pass that when I, Mormon, saw their lamentation and their mourning and their sorrow before the Lord, my heart did begin to rejoice within me, knowing the mercies and the long-suffering of the Lord, therefore supposing that he would be merciful unto them that they would again become a righteous people.

But behold this my joy was vain, for their sorrowing was not unto repentance, because of the goodness of God; but it was rather the sorrowing of the damned, because the Lord would not always suffer them to take happiness in sin.

And they did not come unto Jesus with broken hearts and contrite spirits, but they did curse God, and wish to die. Nevertheless they would struggle with the sword for their lives.

And it came to pass that my sorrow did return unto me again, and I saw that the day of grace was passed with them, both temporally and spiritually; for I saw thousands of them hewn down in open rebellion against their God, and heaped up as dung upon the face of the land. And thus three hundred and forty and four years had passed away.

And it came to pass that in the three hundred and forty and fifth year the Nephites did begin to flee before the Lamanites; and they were pursued until they came even to the land of Jashon, before it was possible to stop them in their retreat.

- 17 És most, Jáson városa pedig közel volt ahhoz a földhöz, ahol Ammáron annak előtte elrejtette az Úrnak a feljegyzéseket, hogy el ne pusztuljanak. És íme, Ammáron szavai szerint elmentem és magamhoz vettem Nefi lemezeit, és Ammáron szavai szerint feljegyzést készítettem.
- 18 És Nefi lemezein készítettem teljes beszámolót a gonoszságukról és az utálatosságaikról, de tartózkodtam attól, hogy ezen lemezeken teljes beszámolót készítsék a gonoszságukról és az utálatosságaikról, mert íme, azóta szemeim előtt van gonoszságuk és utálatosságaik állandó látványa, mióta képes vagyok megfigyelni az emberek útjait.
- 19 És jaj nekem gonoszságuk miatt; mert életem minden napján bánat töltötte el szívemet a gonoszságuk miatt; mindazonáltal tudom, hogy az utolsó napon felemeltetem.
- 20 És lőn, hogy ebben az évben újra vadászni és úzni kezdték Nefi népét. És lőn, hogy addig űztek minket, míg észak felé arra a földre nem értünk, melyet Sémnek neveztek.
- 21 És lőn, hogy megerősítettük Sém városát, és amennyire csak lehetséges volt, összegyűjtöttük népünket, hogy talán megmenthessük őket a pusztulástól.
- 22 És lőn, hogy a háromszáznegyvenhatodik évben ismét támadni kezdtek minket.
- 23 És lőn, hogy szóltam népemhez, és nagy erőnkifejtéssel arra serkentettem őket, hogy merészen álljanak ellen a lámánitáknak, és harcoljanak asszonyaikért, és gyermekeikért, és házaikért és otthonaikért.
- 24 És szavaim valamennyire életerőre serkentették őket, olyannyira, hogy nem menekültek el a lámániták elől, hanem merészen ellenálltak nekik.
- 25 És lőn, hogy mi egy harmincezres sereggel hadakoztunk egy ötvenezres sereggel szemben. És lőn, hogy olyan szilárdan álltunk ellen nekik, hogy elmenekültek előlünk.

And now, the city of Jashon was near the land where Ammaron had deposited the records unto the Lord, that they might not be destroyed. And behold I had gone according to the word of Ammaron, and taken the plates of Nephi, and did make a record according to the words of Ammaron.

And upon the plates of Nephi I did make a full account of all the wickedness and abominations; but upon these plates I did forbear to make a full account of their wickedness and abominations, for behold, a continual scene of wickedness and abominations has been before mine eyes ever since I have been sufficient to behold the ways of man.

And wo is me because of their wickedness; for my heart has been filled with sorrow because of their wickedness, all my days; nevertheless, I know that I shall be lifted up at the last day.

And it came to pass that in this year the people of Nephi again were hunted and driven. And it came to pass that we were driven forth until we had come northward to the land which was called Shem.

And it came to pass that we did fortify the city of Shem, and we did gather in our people as much as it were possible, that perhaps we might save them from destruction.

And it came to pass in the three hundred and forty and sixth year they began to come upon us again.

And it came to pass that I did speak unto my people, and did urge them with great energy, that they would stand boldly before the Lamanites and fight for their wives, and their children, and their houses, and their homes.

And my words did arouse them somewhat to vigor, insomuch that they did not flee from before the Lamanites, but did stand with boldness against them.

And it came to pass that we did contend with an army of thirty thousand against an army of fifty thousand. And it came to pass that we did stand before them with such firmness that they did flee from before us.

26 És lőn, hogy amikor elmenekültek, seregeinkkel üldözőbe vettük őket, és ismét megütköztünk velük és megvertük őket; mindazonáltal nem volt velünk az Úr ereje; igen, magunkra hagyattunk, és az Úr Lelke nem lakozott bennünk; olyan gyengékké lettünk tehát, mint a testvéreink.

27 És népem ezen nagy balsorsa miatt, gonoszságuk és utálatosságaik miatt kesergett a szívem. De íme, addig mentünk a lámániták és Gadianton rablói ellen, amíg ismét birtokba nem vettük örökségünk földjeit.

28 És háromszáznegyvenkilenc év múlt el. És a háromszázötvenedik évben egyességet kötöttünk a lámánitákkal és Gadianton rablóival, melyben megosztottuk örökségünk földjeit.

29 És a lámániták nekünk adták az északi földet, igen, egészen addig a keskeny földsávig, mely a déli földre vezetett. És mi a lámánitáknak adtuk az egész déli földet.

And it came to pass that when they had fled we did pursue them with our armies, and did meet them again, and did beat them; nevertheless the strength of the Lord was not with us; yea, we were left to ourselves, that the Spirit of the Lord did not abide in us; therefore we had become weak like unto our brethren.

And my heart did sorrow because of this the great calamity of my people, because of their wickedness and their abominations. But behold, we did go forth against the Lamanites and the robbers of Gadianton, until we had again taken possession of the lands of our inheritance.

And the three hundred and forty and ninth year had passed away. And in the three hundred and fiftieth year we made a treaty with the Lamanites and the robbers of Gadianton, in which we did get the lands of our inheritance divided.

And the Lamanites did give unto us the land northward, yea, even to the narrow passage which led into the land southward. And we did give unto the Lamanites all the land southward.

Mormon 3

- 1 És lőn, hogy a lámániták mindaddig nem jöttek ismét harcolni, míg tíz további év el nem telt. És íme, én arra fogtam népemet, a nefitákat, hogy készítsék fel földjeiket és fegyvereiket a csata idejére.
- 2 És lőn, hogy az Úr így szólt hozzám: Hirdesd ennek a népnek – Tartsatok bűnbánatot és jöjjetek én-hozzám, és keresztelkedjete meg, és építsétek fel ismét egyházamat, és meg fogtok menekülni.
- 3 És én prédikáltam ennek a népnek, de hiábavalóan. Nem ismerték fel, hogy az Úr volt az, aki megóvta őket, és lehetőséget adott nekik a bűnbánatra. És íme, az Úrral, Istenükkel szemben szívüket megkeményítették.
- 4 És lőn, hogy miután elmúlt ez a tizedik év, mely összességében háromszázhatvan évet tett ki Krisztus eljövetele óta, a lámániták királya levelet küldött nekem, és tudatta velem: Arra készülnek, hogy ismét harcolni jöjjenek ellenünk.
- 5 És lőn, hogy a Pusztaság földjénél gyűjtettem össze népemet, egy olyan városban, mely a határvidéken volt, azon keskeny földsáv mellett, mely a déli földre vezetett.
- 6 És seregeinket ott helyeztük el, hogy a lámániták seregeit megállítsuk, hogy földjeinket birtokba ne vegyék; tehát magunkat ellenük teljes haderónkkal megerősítettük.
- 7 És lőn, hogy a háromszázhatvanegyedik évben a lámániták lejöttek a Pusztaság városához, hogy harcoljanak ellenünk; és lőn, hogy ebben az évben megvertük őket, olyannyira, hogy ismét visszatértek a saját földjeikre.
- 8 És a háromszázhatvankettedik évben ismét lejöttek harcolni. És ismét megvertük őket, és sokat megöltünk közülük, és halottaikat a tengerbe vetették.
- 9 És most, ezen nagy dolog miatt, melyet népem, a nefiták tettek, kérkedni kezdtek a saját erejükkel, és esküdni kezdtek a mennyek előtt, hogy megbosszulják testvéreik véréét, akiket ellenségeik öltek meg.

Mormon 3

And it came to pass that the Lamanites did not come to battle again until ten years more had passed away. And behold, I had employed my people, the Nephites, in preparing their lands and their arms against the time of battle.

And it came to pass that the Lord did say unto me: Cry unto this people—Repent ye, and come unto me, and be ye baptized, and build up again my church, and ye shall be spared.

And I did cry unto this people, but it was in vain; and they did not realize that it was the Lord that had spared them, and granted unto them a chance for repentance. And behold they did harden their hearts against the Lord their God.

And it came to pass that after this tenth year had passed away, making, in the whole, three hundred and sixty years from the coming of Christ, the king of the Lamanites sent an epistle unto me, which gave unto me to know that they were preparing to come again to battle against us.

And it came to pass that I did cause my people that they should gather themselves together at the land Desolation, to a city which was in the borders, by the narrow pass which led into the land southward.

And there we did place our armies, that we might stop the armies of the Lamanites, that they might not get possession of any of our lands; therefore we did fortify against them with all our force.

And it came to pass that in the three hundred and sixty and first year the Lamanites did come down to the city of Desolation to battle against us; and it came to pass that in that year we did beat them, insomuch that they did return to their own lands again.

And in the three hundred and sixty and second year they did come down again to battle. And we did beat them again, and did slay a great number of them, and their dead were cast into the sea.

And now, because of this great thing which my people, the Nephites, had done, they began to boast in their own strength, and began to swear before the heavens that they would avenge themselves of the blood of their brethren who had been slain by their enemies.

- 10 És megesküdtek a mennyekre, valamint Isten trónjára, hogy felmennek harcolni ellenségeik ellen, és kivágják őket azon föld színéről.
- 11 És lőn, hogy én, Mormon, ettől az időtől kezdve gonoszságuk és utálatosságaik miatt teljes mértékben megtagadtam, hogy parancsnoka és vezetője legyek ennek a népnek.
- 12 Íme, ezelőtt vezettem őket, gonoszságuk ellenére sokszor vezettem őket csatába, és szerettem őket, teljes szívemmel, Isten bennem lévő szeretete szerint; és egész nap imában töltöttem ki értük lelkemet Istennek; mindazonáltal, szívük keménysége miatt, hit nélkül.
- 13 És háromszor szabadítottam ki őket ellenségeik kezéből, és ők nem bánták meg a bűneiket.
- 14 És amikor mindarra esküdöztek, amit Urunk és Szabadítónk, Jézus Krisztus megtiltott nekik, hogy felmennek harcolni az ellenségeikhez, és megbosszulják testvéreik véréét, akkor íme, szólt hozzám az Úr hangja, mondván:
- 15 Enyém a bosszú, én fogok megfizetni! És mivel ez a nép még azután sem tartott bűnbánatot, hogy kiszabadítottam őket, íme, ki fognak vágatni a föld színéről.
- 16 És lőn, hogy teljes mértékben megtagadtam, hogy ellenségeim ellen menjek; és úgy tettem, ahogy azt az Úr megparancsolta nekem; és tétlen tanúként álltam, hogy kinyilvánítsam a világnak az általam látott és hallott dolgokat, a Lélek kijelentései szerint, melyek bizonyosságot tettek az eljövendő dolgokról.
- 17 Nektek írok tehát, nemzsidók, és nektek is, Izráel háza, amikor a munka elkezdődik, hogy azon legyetek, hogy felkészüljete az örökségetek földjére való visszatérésre.
- 18 Igen, íme, mind a föld széleinek írok; igen, tinektek, Izráel tizenkét törzse, akiket munkái szerint ítélem meg majd az a tizenkettő, akiket Jézus Jeruzsálem földjén kiválasztott, hogy tanítványai legyenek.

And they did swear by the heavens, and also by the throne of God, that they would go up to battle against their enemies, and would cut them off from the face of the land.

And it came to pass that I, Mormon, did utterly refuse from this time forth to be a commander and a leader of this people, because of their wickedness and abomination.

Behold, I had led them, notwithstanding their wickedness I had led them many times to battle, and had loved them, according to the love of God which was in me, with all my heart; and my soul had been poured out in prayer unto my God all the day long for them; nevertheless, it was without faith, because of the hardness of their hearts.

And thrice have I delivered them out of the hands of their enemies, and they have repented not of their sins.

And when they had sworn by all that had been forbidden them by our Lord and Savior Jesus Christ, that they would go up unto their enemies to battle, and avenge themselves of the blood of their brethren, behold the voice of the Lord came unto me, saying:

Vengeance is mine, and I will repay; and because this people repented not after I had delivered them, behold, they shall be cut off from the face of the earth.

And it came to pass that I utterly refused to go up against mine enemies; and I did even as the Lord had commanded me; and I did stand as an idle witness to manifest unto the world the things which I saw and heard, according to the manifestations of the Spirit which had testified of things to come.

Therefore I write unto you, Gentiles, and also unto you, house of Israel, when the work shall commence, that ye shall be about to prepare to return to the land of your inheritance;

Yea, behold, I write unto all the ends of the earth; yea, unto you, twelve tribes of Israel, who shall be judged according to your works by the twelve whom Jesus chose to be his disciples in the land of Jerusalem.

19 És ezen nép maradékának is írok, akiket pedig majd az a tizenkettő ítél meg, akiket Jézus ezen a földön kiválasztott; és őket majd az a tizenkettő ítéli meg, akiket Jézus Jeruzsálem földjén kiválasztott.

20 És ezeket a dolgokat nyilvánítja ki nekem a Lélek; mindannyiotoknak írok tehát. És azért írok nektek, hogy tudhassátok, hogy mindannyiotoknak ott kell állnia Krisztus ítélőszéke előtt, igen, minden léleknek, aki Ádám emberi családjának egészéhez tartozik; és oda kell állnotok, hogy cselekedeteitek szerint megítéltessetek, hogy vajon jók vagy gonoszak voltak-e;

21 És azért is, hogy higgyetek Jézus Krisztus evangéliumában, mely ott lesz köztetek; és azért is, hogy a zsidóknak, az Úr szövetséges népének, más tanúbizonysága is lehessen amellet, akit láttak és hallottak, hogy Jézus, akit megöltek, volt maga a Krisztus és maga az Isten.

22 És szeretném, ha meggyőzhetném mind a földnek széleit, hogy tartsanak bűnbánatot, és készüljenek fel arra, hogy Krisztus ítélőszéke elé álljanak.

And I write also unto the remnant of this people, who shall also be judged by the twelve whom Jesus chose in this land; and they shall be judged by the other twelve whom Jesus chose in the land of Jerusalem.

And these things doth the Spirit manifest unto me; therefore I write unto you all. And for this cause I write unto you, that ye may know that ye must all stand before the judgment-seat of Christ, yea, every soul who belongs to the whole human family of Adam; and ye must stand to be judged of your works, whether they be good or evil;

And also that ye may believe the gospel of Jesus Christ, which ye shall have among you; and also that the Jews, the covenant people of the Lord, shall have other witness besides him whom they saw and heard, that Jesus, whom they slew, was the very Christ and the very God.

And I would that I could persuade all ye ends of the earth to repent and prepare to stand before the judgment-seat of Christ.

Mormon 4

- 1 És most lőn, hogy a háromszázhatvanharmadik évben a nefiták a Pusztaság földjéről felmentek seregeikkel harcolni a lámániták ellen.
- 2 És lőn, hogy a nefiták seregeit ismét visszaűzték a Pusztaság földjére. És miközben még mindig elcsigázottak voltak, rájuk tört a lámánitáknak egy friss serege; és elkeseredett csatát vívtak, olyannyira, hogy a lámániták birtokba vették Pusztaság városát, és sok nefitát megöltek és sok foglyot ejtettek.
- 3 A maradékuk pedig elmenekült és csatlakozott Teánkum városának a lakosaihoz. Most Teánkum városa a határvidéken a tengerpartnál feküdt; és a Pusztaság városához is közel volt.
- 4 És azért kezdtek vereséget szenvedni a nefiták, mert felmentek a lámánitákhoz; mert ha nem így lett volna, akkor a lámánitáknak nem lett volna hatalma felettük.
- 5 De íme, Isten ítéletei utolérlik a gonoszokat; és gonoszok által büntettetnek meg a gonoszok; mert a gonoszok azok, akik vérontásra bujtogatják az emberek gyermekeinek szívét.
- 6 És lőn, hogy a lámániták előkészületeket tettek Teánkum városának a megtámadására.
- 7 És lőn, hogy a háromszázhatvannegyedik évben a lámániták meg is támadták Teánkum városát, hogy Teánkum városát is birtokba vehessék.
- 8 És lőn, hogy a nefiták ellenálltak, és visszaverték őket. És amikor a nefiták látták, hogy megfutamították a lámánitákat, újra a saját erejükkel kérkedtek; és a saját erejükre támaszkodva mentek és ismét elfoglalták Pusztaság városát.
- 9 És most mindezen dolgok történtek, és mindkét oldalon, a nefitáknál és a lámánitáknál is ezreket öltetek meg.

Mormon 4

And now it came to pass that in the three hundred and sixty and third year the Nephites did go up with their armies to battle against the Lamanites, out of the land Desolation.

And it came to pass that the armies of the Nephites were driven back again to the land of Desolation. And while they were yet weary, a fresh army of the Lamanites did come upon them; and they had a sore battle, insomuch that the Lamanites did take possession of the city Desolation, and did slay many of the Nephites, and did take many prisoners.

And the remainder did flee and join the inhabitants of the city Teancum. Now the city Teancum lay in the borders by the seashore; and it was also near the city Desolation.

And it was because the armies of the Nephites went up unto the Lamanites that they began to be smitten; for were it not for that, the Lamanites could have had no power over them.

But, behold, the judgments of God will overtake the wicked; and it is by the wicked that the wicked are punished; for it is the wicked that stir up the hearts of the children of men unto bloodshed.

And it came to pass that the Lamanites did make preparations to come against the city Teancum.

And it came to pass in the three hundred and sixty and fourth year the Lamanites did come against the city Teancum, that they might take possession of the city Teancum also.

And it came to pass that they were repulsed and driven back by the Nephites. And when the Nephites saw that they had driven the Lamanites they did again boast of their own strength; and they went forth in their own might, and took possession again of the city Desolation.

And now all these things had been done, and there had been thousands slain on both sides, both the Nephites and the Lamanites.

10 És lőn, hogy elmúlt a háromszázhatvanhatodik év, és a lámániták újra megtámadták a nefitákat, hogy csatázzanak; és a nefiták mégsem bánták meg az általuk elkövetett gonosz dolgokat, hanem továbbra is kitartottak a gonoszságukban.

11 És lehetetlen a nyelvnek körülírni, vagy az embernek tökéletes leírást írni a vérnek és az öldöklésnek arról a borzalmas látványáról, mely a nép között volt, a nefiták és a lámániták között is; és minden szív megkeményedett, és így továbbra is a vérontásban lelték örömeiket.

12 És az Úr szavai szerint, még sohasem volt ilyen nagy gonoszság Lehi összes gyermekei között, de még Izráel házának teljessége között sem, mint ilyen ezen nép között volt.

13 És lőn, hogy a lámániták, mivel számuk meghaladta a nefiták számát, elfoglalták Pusztaság városát.

14 És Teánkum városa ellen is felvonultak, és kiűzték belőle lakosait, és foglyokat ejtettek, asszonyokat és gyermekeket is, és áldozatként felajánlották őket bálvány isteneiknek.

15 És lőn, hogy a háromszázhatvanhetedik évben, mivel a nefiták dühösek voltak amiatt, hogy a lámániták feláldozták asszonyaikat és gyermekeiket, rendkívül nagy haraggal rátámadtak a lámánitákra, olyannyira, hogy ismét megverték a lámánitákat és kiűzték őket a földjeikről.

16 És a lámániták egészen a háromszázhetvenötödik évig nem is jöttek a nefiták ellen.

17 De ebben az évben minden erejükkel lejöttek a nefiták ellen; és számuk nagysága miatt nem számlálták meg őket.

18 És ettől az időtől kezdve a nefiták nem szereztek hatalmat a lámániták felett, hanem inkább azok kezdték elsöpörni őket, mint hajnali párát a nap.

19 És lőn, hogy a lámániták lejöttek Pusztaság városa ellen; és rendkívül elkeseredett harcot vívtak a Pusztaság földjén, melyben megverték a nefitákat.

And it came to pass that the three hundred and sixty and sixth year had passed away, and the Lamanites came again upon the Nephites to battle; and yet the Nephites repented not of the evil they had done, but persisted in their wickedness continually.

And it is impossible for the tongue to describe, or for man to write a perfect description of the horrible scene of the blood and carnage which was among the people, both of the Nephites and of the Lamanites; and every heart was hardened, so that they delighted in the shedding of blood continually.

And there never had been so great wickedness among all the children of Lehi, nor even among all the house of Israel, according to the words of the Lord, as was among this people.

And it came to pass that the Lamanites did take possession of the city Desolation, and this because their number did exceed the number of the Nephites.

And they did also march forward against the city Teancum, and did drive the inhabitants forth out of her, and did take many prisoners both women and children, and did offer them up as sacrifices unto their idol gods.

And it came to pass that in the three hundred and sixty and seventh year, the Nephites being angry because the Lamanites had sacrificed their women and their children, that they did go against the Lamanites with exceedingly great anger, insomuch that they did beat again the Lamanites, and drive them out of their lands.

And the Lamanites did not come again against the Nephites until the three hundred and seventy and fifth year.

And in this year they did come down against the Nephites with all their powers; and they were not numbered because of the greatness of their number.

And from this time forth did the Nephites gain no power over the Lamanites, but began to be swept off by them even as a dew before the sun.

And it came to pass that the Lamanites did come down against the city Desolation; and there was an exceedingly sore battle fought in the land Desolation, in the which they did beat the Nephites.

20 És ők újra elmenekültek előlük, és Boáz városához értek; és ott rendkívüli bátorsággal ellenálltak a lámánitáknak, olyannyira, hogy a lámániták addig nem győzték le őket, amíg második alkalommal ismét el nem jöttek.

21 És amikor másodszor is eljöttek, kiűzték és rendkívül nagy öldökléssel öldökölték a nefitákat; asszonyaikat és gyermekeiket pedig ismét bálványoknak áldozták.

22 És lőn, hogy a nefiták ismét elmenekültek előlük, magukkal vivén mind a lakosokat, a városokból és a falvakból is.

23 És most én, Mormon, láttam, hogy a lámániták hamarosan megdöntik az országot, elmentem tehát a Sim dombhoz, és magamhoz vettem mindazokat a feljegyzéseket, melyeket Ammáron annak előtte az Úrnak elrejtett.

And they fled again from before them, and they came to the city Boaz; and there they did stand against the Lamanites with exceeding boldness, inasmuch that the Lamanites did not beat them until they had come again the second time.

And when they had come the second time, the Nephites were driven and slaughtered with an exceedingly great slaughter; their women and their children were again sacrificed unto idols.

And it came to pass that the Nephites did again flee from before them, taking all the inhabitants with them, both in towns and villages.

And now I, Mormon, seeing that the Lamanites were about to overthrow the land, therefore I did go to the hill Shim, and did take up all the records which Ammaron had hid up unto the Lord.

Mormon 5

- 1 És lőn, hogy elmentem a nefiták közé, és megbántam azon eskümet, melyet tettem, hogy nem segítek nekik többé; és ismét nekem adták seregeik parancsnokságát, mert úgy tekintettek rám, mint aki meg tudja szabadítani őket a megpróbáltatásaiktól.
- 2 De íme, én remény nélkül voltam, mert ismertem az Úr ítéleteit, melyek be fognak következni rajtuk; mert nem bánták meg a gonoszágaikat, hanem anélkül harcoltak az életükért, hogy fohászokdtak volna ahhoz a Lényhez, aki teremtette őket.
- 3 És lőn, hogy azt követően támadtak ránk a lámániták, hogy elmenekültünk Jordán városába; de íme, visszavertük őket, és így akkor nem foglalták el a várost.
- 4 És lőn, hogy ismét megtámadtak minket, és mi tartottuk a várost. És voltak más olyan városok is, amelyeket tartottak a nefiták, és ezen erősségek elvágták őket, és nem tudtak bejutni az előttünk fekvő vidékre, hogy elpusztítsák földünk lakóit.
- 5 De lőn, hogy amely földek mellett elhaladtunk, és nem gyűjtöttük be annak lakóit, azokat elpusztították a lámániták, és tűzzel égették fel kisvárosaikat, és falvaikat és városaikat; és így háromszázhetvenkilenc év múlt el.
- 6 És lőn, hogy a háromszáznyolcvanadik évben a lámániták ismét ellenünk jöttek, hogy csatázzanak, és mi merészen ellenálltunk nekik; de ez mind hiábavaló volt, mert olyan sokan voltak, hogy lábuk alá taposták a nefiták népét.
- 7 És lőn, hogy ismét menekülésbe fogtunk, és akik menekülése fürgébb volt a lámánitáknál, azok elmenekültek, és akik menekülése nem volt fürgébb a lámánitáknál, azokat elsodorták és elpusztították.

Mormon 5

And it came to pass that I did go forth among the Nephites, and did repent of the oath which I had made that I would no more assist them; and they gave me command again of their armies, for they looked upon me as though I could deliver them from their afflictions.

But behold, I was without hope, for I knew the judgments of the Lord which should come upon them; for they repented not of their iniquities, but did struggle for their lives without calling upon that Being who created them.

And it came to pass that the Lamanites did come against us as we had fled to the city of Jordan; but behold, they were driven back that they did not take the city at that time.

And it came to pass that they came against us again, and we did maintain the city. And there were also other cities which were maintained by the Nephites, which strongholds did cut them off that they could not get into the country which lay before us, to destroy the inhabitants of our land.

But it came to pass that whatsoever lands we had passed by, and the inhabitants thereof were not gathered in, were destroyed by the Lamanites, and their towns, and villages, and cities were burned with fire; and thus three hundred and seventy and nine years passed away.

And it came to pass that in the three hundred and eightieth year the Lamanites did come again against us to battle, and we did stand against them boldly; but it was all in vain, for so great were their numbers that they did tread the people of the Nephites under their feet.

And it came to pass that we did again take to flight, and those whose flight was swifter than the Lamanites' did escape, and those whose flight did not exceed the Lamanites' were swept down and destroyed.

- 8 És most íme, én, Mormon, nem kívánom felszaggatni az emberek lelkét azzal, hogy a vérontásnak és az öldöklésnek oly rettenetes látványát tárom eléjük, mely az én szemem előtt volt; de mivel tudom, hogy ezen dolgoknak biztosan ki kell derülniük, és hogy minden rejtett dolognak a háztetőkről kell kinyilatkoztatva lennie –
- 9 És hogy ezen dolgok ismeretének ezen nép maradéka-hoz is el kell jutnia, valamint a nemzsidókhoz, akikről azt mondta az Úr, hogy szét fogják szórni ezt a népet, és ez a nép semminek számít majd közöttük – írok tehát egy rövid kivonatot, nem mervén teljes beszámolót adni az általam látott dolgokról, a parancsolat miatt, amit kaptam, és azért is, hogy ne bánkodjatok túlságosan ezen nép gonoszsága miatt.
- 10 És most íme, magjuknak mondom ezt, és a nemzsidóknak is, akik törődnek Izráel házával, hogy felismerjék és tudják, hogy honnan jönnek áldásaik.
- 11 Mert tudom, hogy az ilyenek búsulni fognak Izráel házának csapásain; igen, búsulni fognak ezen nép pusztulásán; búsulni fognak azon, hogy ez a nép nem tartott bűnbánatot, hogy Jézus karjaiba zárhatta volna őket.
- 12 Most, ezek a dolgok Jákób háza maradáknak íratnak; és ily módon íratnak, mert Isten tudja, hogy a gonoszság nem hozza majd nekik elő ezeket; és elrejtetnek az Úr számára, hogy a szerinte megfelelő időben előjöhessenek.
- 13 És én ezt a parancsolatot kaptam; és íme, az Úr parancsa szerint kerülnek majd elő, amikor bölcsességében jónak látja.
- 14 És íme, a zsidók hitetlenjeihez kerülnek majd; és avégre kerülnek oda – hogy meggyőzzék őket, hogy Jézus a Krisztus, az élő Isten Fia; hogy az Atya az ő leginkább Szeretettje által véghezvihesse nagyszerű és örök célját, a zsidók, vagyis Izráel egész háza visszaállításában örökségük földjére, melyet az Úr, az ő Istenük adott nekik, szövetségének betöltésére;

And now behold, I, Mormon, do not desire to harrow up the souls of men in casting before them such an awful scene of blood and carnage as was laid before mine eyes; but I, knowing that these things must surely be made known, and that all things which are hid must be revealed upon the house-tops—

And also that a knowledge of these things must come unto the remnant of these people, and also unto the Gentiles, who the Lord hath said should scatter this people, and this people should be counted as naught among them—therefore I write a small abridgment, daring not to give a full account of the things which I have seen, because of the commandment which I have received, and also that ye might not have too great sorrow because of the wickedness of this people.

And now behold, this I speak unto their seed, and also to the Gentiles who have care for the house of Israel, that realize and know from whence their blessings come.

For I know that such will sorrow for the calamity of the house of Israel; yea, they will sorrow for the destruction of this people; they will sorrow that this people had not repented that they might have been clasped in the arms of Jesus.

Now these things are written unto the remnant of the house of Jacob; and they are written after this manner, because it is known of God that wickedness will not bring them forth unto them; and they are to be hid up unto the Lord that they may come forth in his own due time.

And this is the commandment which I have received; and behold, they shall come forth according to the commandment of the Lord, when he shall see fit, in his wisdom.

And behold, they shall go unto the unbelieving of the Jews; and for this intent shall they go—that they may be persuaded that Jesus is the Christ, the Son of the living God; that the Father may bring about, through his most Beloved, his great and eternal purpose, in restoring the Jews, or all the house of Israel, to the land of their inheritance, which the Lord their God hath given them, unto the fulfilling of his covenant;

- 15 És azért is, hogy ezen nép magja teljesebb mértékben hihessen az ő evangéliumában, mely a nemzsidóktól jut el hozzájuk; mert ez a nép szétszóratik, és sötét, tisztátalan és undorító néppé válik, meghaladva mindazok leírását, melyek valaha is voltak közöttünk, igen, még azokat is, akik a lámániták között voltak, és ez hitetlenségük és bálványimádásuk miatt lesz.
- 16 Mert íme, az Úr Lelke nem is bajlódik már többé atyáikkal; és Krisztus és Isten nélkül vannak a világban; és úgy sodródnak, mint pelyva a szél előtt.
- 17 Valamikor még tetszetős nép voltak, és Krisztus volt a pásztoruk; igen, még hozzá Isten, az Atya vezette őket.
- 18 De íme, most a Sátán vezérli őket, miként a pelyvát sodorja a szél, vagy mint a bárkát dobálják a hullámok, vitorla vagy horgony nélkül, vagy bármi olyan dolog nélkül, ami kormányozná azt; és amilyen ez a bárka, olyanok ők.
- 19 És íme, az Úr áldásait, melyeket megkaphattak volna ezen a földön, fenntartotta a nemzsidóknak, akik ezt a földet birtokolni fogják.
- 20 De íme, léssen, hogy elűzik és szétszórják őket a nemzsidók; és miután elűzték és szétszórták őket a nemzsidók, íme, azt követően fog az Úr megemlékezni a szövetségről, melyet Ábrahámmal és Izráel egész házával kötött.
- 21 És az Úr az igazlelkűek imáiról is megemlékezik majd, melyeket értük intéztek őhozzá.
- 22 És akkor, Ó ti nemzsidók, hogyan tudtok majd megállni Isten hatalma előtt, ha nem tartotok bűnbánatot és fordultok el gonosz útjaitoktól?
- 23 Nem tudjátok, hogy Isten kezében vagytok? Nem tudjátok, hogy az övé minden hatalom és hogy az ő nagy parancsára ez a föld majd mint egy tekercs úgy felgöngyölődik?
- 24 Tartsatok hát bűnbánatot, és alázkodjatok meg őelőtte, különben igazságosságban jön ki ellenetek – különben Jákób magjának maradéka megy majd el közétek oroszlánként, és darabokra tép titeket, és senki nincs, aki menekítsen.

And also that the seed of this people may more fully believe his gospel, which shall go forth unto them from the Gentiles; for this people shall be scattered, and shall become a dark, a filthy, and a loathsome people, beyond the description of that which ever hath been amongst us, yea, even that which hath been among the Lamanites, and this because of their unbelief and idolatry.

For behold, the Spirit of the Lord hath already ceased to strive with their fathers; and they are without Christ and God in the world; and they are driven about as chaff before the wind.

They were once a delightsome people, and they had Christ for their shepherd; yea, they were led even by God the Father.

But now, behold, they are led about by Satan, even as chaff is driven before the wind, or as a vessel is tossed about upon the waves, without sail or anchor, or without anything wherewith to steer her; and even as she is, so are they.

And behold, the Lord hath reserved their blessings, which they might have received in the land, for the Gentiles who shall possess the land.

But behold, it shall come to pass that they shall be driven and scattered by the Gentiles; and after they have been driven and scattered by the Gentiles, behold, then will the Lord remember the covenant which he made unto Abraham and unto all the house of Israel.

And also the Lord will remember the prayers of the righteous, which have been put up unto him for them.

And then, O ye Gentiles, how can ye stand before the power of God, except ye shall repent and turn from your evil ways?

Know ye not that ye are in the hands of God? Know ye not that he hath all power, and at his great command the earth shall be rolled together as a scroll?

Therefore, repent ye, and humble yourselves before him, lest he shall come out in justice against you—lest a remnant of the seed of Jacob shall go forth among you as a lion, and tear you in pieces, and there is none to deliver.

Mormon 6

- 1 És most, befejezem feljegyzésemet népem, a nefiták pusztulását illetően. És lőn, hogy a lámániták előtt meneteltünk.
- 2 És én, Mormon, írtam egy levelet a lámániták királyának, és azt kértem tőle, hogy engedje meg nekünk, hogy Kumóra földjére összegyűjthessük a népünket, egy Kumórának nevezett dombnál, és ott megütközhetnénk velük.
- 3 És lőn, hogy a lámániták királya megadta nekem azt a dolgot, amit kívántam.
- 4 És lőn, hogy elvonultunk Kumóra földjére, és a Kumóra domb körül vertük fel sátrainkat; és olyan föld volt ez, ahol sok víz, folyó és forrás volt; és reméltük, hogy itt előnyre tehetünk szert a lámánitákkal szemben.
- 5 És mire elmúlt háromszáznyolcvannégy év, népünk maradékát mind összegyűjtöttük Kumóra földjére.
- 6 És lőn, hogy miután minden emberünket egybegyűjtöttük Kumóra földjére, íme, én, Mormon, kezdtem megöregedni; és mivel tudtam, hogy ez lesz népem utolsó harca, és megparancsolta az Úr, hogy ne engedjem a lámániták kezébe kerülni az atyáink által továbbadott feljegyzéseket, melyek szentek, (mert a lámániták elpusztítanák azokat) elkészítettem hát ezt a feljegyzést Nefi lemezeiről, és Kumóra dombjában elrejtettem mindazon feljegyzéseket, melyeket rám bízott az Úr keze, azon kevés lemez kivételével, melyeket fiamnak, Moróninak adtam.
- 7 És lőn, hogy embereim most asszonyaikkal és gyermekeikkel figyelték a lámánita seregek vonulását feléjük; és azzal a rettenetes halálfélelemmel, mely a gonoszok mellkasát tölti be, azzal várták eljövételüket.
- 8 És lőn, hogy harcolni jöttek ellenünk, és minden lelket borzalom töltött el, mert olyan nagy számban voltak.

Mormon 6

And now I finish my record concerning the destruction of my people, the Nephites. And it came to pass that we did march forth before the Lamanites.

And I, Mormon, wrote an epistle unto the king of the Lamanites, and desired of him that he would grant unto us that we might gather together our people unto the land of Cumorah, by a hill which was called Cumorah, and there we could give them battle.

And it came to pass that the king of the Lamanites did grant unto me the thing which I desired.

And it came to pass that we did march forth to the land of Cumorah, and we did pitch our tents around about the hill Cumorah; and it was in a land of many waters, rivers, and fountains; and here we had hope to gain advantage over the Lamanites.

And when three hundred and eighty and four years had passed away, we had gathered in all the remainder of our people unto the land of Cumorah.

And it came to pass that when we had gathered in all our people in one to the land of Cumorah, behold I, Mormon, began to be old; and knowing it to be the last struggle of my people, and having been commanded of the Lord that I should not suffer the records which had been handed down by our fathers, which were sacred, to fall into the hands of the Lamanites, (for the Lamanites would destroy them) therefore I made this record out of the plates of Nephi, and hid up in the hill Cumorah all the records which had been entrusted to me by the hand of the Lord, save it were these few plates which I gave unto my son Moroni.

And it came to pass that my people, with their wives and their children, did now behold the armies of the Lamanites marching towards them; and with that awful fear of death which fills the breasts of all the wicked, did they await to receive them.

And it came to pass that they came to battle against us, and every soul was filled with terror because of the greatness of their numbers.

9 És lőn, hogy karddal, és íjjal, és nyíllal, és fejszével és mindenféle harci fegyverekkel törtek népemre.

10 És lőn, hogy sokakat levágtak, igen, a velem lévő tízezremet is, és én sebesülten közéjük estem; és elhaladtak mellettem, és így nem vetettek véget az életnek.

11 És amikor általmentek és levágták mind az embereimet, huszonnégynél kivételével (akik között ott volt fiam, Moróni), és mi, akik túléltek embereink halálát, másnap, mire a lámániták visszatértek a táboraikba, láttuk a Kumóra domb tetejéről azt a levágott tízezret embereim közül, akiket én vezettem elől.

12 És láttuk azt a tízezret is embereim közül, akiket fiam, Moróni vezetett.

13 És íme, Gidgiddóna tízezerre is elesett, és ő is közöttük.

14 És Lámáh is elesett az ő tízezerével; és Gilgál is elesett az ő tízezerével; és Limha is elesett az ő tízezerével; és Juneám is elesett az ő tízezerével; és Kumeniha, és Moróniha, és Antiónum, és Siblom, és Sém és Jós is, mind elestek egyenként a tízezerükkel.

15 És lőn, hogy még tizen voltak, akik elestek kard által, mind a tízezerükkel; igen, még hozzá egész népem elesett, azon huszonnégynél kivételével, akik velem voltak, és azon kevés kivételével, akik elszöktek a déli országrészekbe, és azon kevés kivételével, akik átpártoltak a lámánitákhoz; és testük, és csontjaik és vérük ott hevert a föld színén, otthagytván azok kezei által, akik megölték őket, hogy ott rothadjanak a földön, és hogy szétporladjanak és visszatérjenek anyaföldjükbe.

16 És kín hasított a lelkembe, népem megölése miatt, és felkiáltottam:

17 Ó, ti szép emberek, hogyan hagyhattátok el az Úr útjait! Ó, ti szép emberek, hogyan utasíthatátok el azt a Jézust, aki tárt karokkal állt, hogy befogadjon benneteket!

18 Íme, ha nem tettétek volna ezt, nem buktatok volna el. De íme, elbuktatok, és én gyászolom veszteteket.

And it came to pass that they did fall upon my people with the sword, and with the bow, and with the arrow, and with the ax, and with all manner of weapons of war.

And it came to pass that my men were hewn down, yea, even my ten thousand who were with me, and I fell wounded in the midst; and they passed by me that they did not put an end to my life.

And when they had gone through and hewn down all my people save it were twenty and four of us, (among whom was my son Moroni) and we having survived the dead of our people, did behold on the morrow, when the Lamanites had returned unto their camps, from the top of the hill Cumorah, the ten thousand of my people who were hewn down, being led in the front by me.

And we also beheld the ten thousand of my people who were led by my son Moroni.

And behold, the ten thousand of Gidgiddonah had fallen, and he also in the midst.

And Lamah had fallen with his ten thousand; and Gilgal had fallen with his ten thousand; and Limhah had fallen with his ten thousand; and Jeneum had fallen with his ten thousand; and Cumenihah, and Moronihah, and Antionum, and Shiblom, and Shem, and Josh, had fallen with their ten thousand each.

And it came to pass that there were ten more who did fall by the sword, with their ten thousand each; yea, even all my people, save it were those twenty and four who were with me, and also a few who had escaped into the south countries, and a few who had deserted over unto the Lamanites, had fallen; and their flesh, and bones, and blood lay upon the face of the earth, being left by the hands of those who slew them to molder upon the land, and to crumble and to return to their mother earth.

And my soul was rent with anguish, because of the slain of my people, and I cried:

O ye fair ones, how could ye have departed from the ways of the Lord! O ye fair ones, how could ye have rejected that Jesus, who stood with open arms to receive you!

Behold, if ye had not done this, ye would not have fallen. But behold, ye are fallen, and I mourn your loss.

- 19 Ó, ti szép fiak és leányok, ti atyák és anyák, ti fér-
jek és feleségek, ti szép emberek, hogyan van az,
hogy el tudtatok bukni!
- 20 De íme, most már elmentetek, és kesergéseim nem
tudnak visszahozni benneteket.
- 21 És hamarosan eljön a nap, amikor halandóságó-
toknak halhatatlanságot kell magára öltenie, és ezek
a testek, amelyek most romlandóságban rothadnak,
hamarosan romolhatatlan testekké lesznek; és akkor
oda kell állnotok Krisztus ítélőszéke elé, hogy csele-
kedeteitek szerint megítéltessetek; és ha úgy léssen,
hogy igazlelkűek vagytok, akkor áldottak lesztek
atyáitokkal együtt, akik előttetek mentek el.
- 22 Ó, bárcsak bűnbánatot tartottatok volna ezen nagy
pusztulás előtt, mely utolért benneteket. De íme, el-
mentetek, és az Atya, igen, a menny Örökkévaló
Atyja ismeri mily sorsban vagytok; és ő az ő igazsá-
gossága és irgalma szerint tesz majd veletek.

O ye fair sons and daughters, ye fathers and moth-
ers, ye husbands and wives, ye fair ones, how is it
that ye could have fallen!

But behold, ye are gone, and my sorrows cannot
bring your return.

And the day soon cometh that your mortal must
put on immortality, and these bodies which are now
moldering in corruption must soon become incor-
ruptible bodies; and then ye must stand before the
judgment-seat of Christ, to be judged according to
your works; and if it so be that ye are righteous, then
are ye blessed with your fathers who have gone be-
fore you.

O that ye had repented before this great destruc-
tion had come upon you. But behold, ye are gone,
and the Father, yea, the Eternal Father of heaven,
knoweth your state; and he doeth with you accord-
ing to his justice and mercy.

Mormon 7

- 1 És most íme, szólnék valamit ezen nép maradékához, akiket megkíméltek, ha úgy léssen, hogy Isten odaadja nektek szavaimat, hogy tudhassanak atyáik dolgairól; igen, hozzátok szólok, ti Izráel házának maradéka; és ezek azok a szavak, melyeket szólok:
- 2 Tudjátok meg, hogy Izráel házából valók vagytok.
- 3 Tudjátok meg, hogy el kell jutnotok a bűnbánathoz, vagy nem lehet megszabadítani benneteket.
- 4 Tudjátok meg, hogy le kell tennetek harci fegyvereiteket, és nem gyönyörködhetek többé a vérontásban, és nem vehetitek fel többé azokat, hacsak Isten nem parancsolja azt nektek.
- 5 Tudjátok meg, hogy el kell jutnotok atyáitok ismeretéhez, és meg kell bánnotok minden bűnötöket és gonoszságotokat, és hinni kell Jézus Krisztusban, hogy ő Isten Fia, és hogy megölték a zsidók, és ismét feltámadt az Atya hatalma által, mellyel győzelmet aratott a sír felett; és benne emésztődik fel a halál fulánkja is.
- 6 És ő viszi véghez a halottak feltámadását, mely által fel kell emeltetnie az embernek, hogy ítélőszéke elé álljon.
- 7 És ő vitte véghez a világ megváltását, mely által annak, aki ártatlannak találtatik előtte az ítélet napján, annak megadatik, hogy Isten jelenlétében lakjon az ő királyságában, hogy szüntelen dicséreteket énekeljen a fenti kórusokkal az Atyának, és a Fiúnak, és a Szentléleknek, melyek egy Isten, a boldogság állapotában, melynek nincs vége.
- 8 Tartsatok hát bűnbánatot és keresztelkedjétek meg Jézus nevében, és fogadjátok be Krisztus evangéliumát, mely elétek tárul, nemcsak ebben a feljegyzésben, hanem abban a feljegyzésben is, mely a zsidóktól jut el a nemzsidókhöz, mely feljegyzés a nemzsidóktól jut el hozzátok.
- 9 Mert íme, ez avégre íratott, hogy higgyetek abban; és ha abban hisztek, akkor ebben is hinni fogtok; és ha ebben hisztek, akkor tudni fogtok atyáitokról, és azon csodálatos munkákról is, melyeket Isten hatalma végzett közöttük.

Mormon 7

And now, behold, I would speak somewhat unto the remnant of this people who are spared, if it so be that God may give unto them my words, that they may know of the things of their fathers; yea, I speak unto you, ye remnant of the house of Israel; and these are the words which I speak:

Know ye that ye are of the house of Israel.

Know ye that ye must come unto repentance, or ye cannot be saved.

Know ye that ye must lay down your weapons of war, and delight no more in the shedding of blood, and take them not again, save it be that God shall command you.

Know ye that ye must come to the knowledge of your fathers, and repent of all your sins and iniquities, and believe in Jesus Christ, that he is the Son of God, and that he was slain by the Jews, and by the power of the Father he hath risen again, whereby he hath gained the victory over the grave; and also in him is the sting of death swallowed up.

And he bringeth to pass the resurrection of the dead, whereby man must be raised to stand before his judgment-seat.

And he hath brought to pass the redemption of the world, whereby he that is found guiltless before him at the judgment day hath it given unto him to dwell in the presence of God in his kingdom, to sing ceaseless praises with the choirs above, unto the Father, and unto the Son, and unto the Holy Ghost, which are one God, in a state of happiness which hath no end.

Therefore repent, and be baptized in the name of Jesus, and lay hold upon the gospel of Christ, which shall be set before you, not only in this record but also in the record which shall come unto the Gentiles from the Jews, which record shall come from the Gentiles unto you.

For behold, this is written for the intent that ye may believe that; and if ye believe that ye will believe this also; and if ye believe this ye will know concerning your fathers, and also the marvelous works which were wrought by the power of God among them.

10 És azt is tudni fogjátok, hogy Jákób magjának maradéka vagytok; az első szövetség népéhez számláltatok tehát; és ha úgy leszén, hogy hisztek Krisztusban, és megkeresztelkedtek, először vízzel, majd tűzzel és a Szentlélekkel, követvén Szabadítónk példáját, aszerint, amit megparancsolt nekünk, akkor jó lesz nektek az ítélet napján. Ámen.

And ye will also know that ye are a remnant of the seed of Jacob; therefore ye are numbered among the people of the first covenant; and if it so be that ye believe in Christ, and are baptized, first with water, then with fire and with the Holy Ghost, following the example of our Savior, according to that which he hath commanded us, it shall be well with you in the day of judgment. Amen.

Mormon 8

- 1 Íme én, Moróni, befejezem atyámnak, Mormonnak a feljegyzését. Íme, csak kevés leírandó dolog van, melyet atyám parancsolt meg nekem.
- 2 És most lőn, hogy a kumórai nagy és borzasztó csata után, íme, a déli országrészbe szökő nefitákra addig vadásztak a lámániták, míg mindet el nem pusztították.
- 3 És atyámat is megölték, és egyedül én maradtam életben, hogy leírjam népem pusztulásának szomorú regéjét. De íme, ők már mind elmentek, én pedig eleget teszek atyám parancsának. És hogy engem is megölnék-e majd, azt nem tudom.
- 4 Írok tehát, és elrejttem a földbe a feljegyzéseket; és hogy hova megyek, az mit sem jelent.
- 5 Íme, atyám készítette ezt a feljegyzést, és leírta annak szándékát. És íme, én is leírnám azt, ha lenne hely a lemezeken, de nincs; és nincs ércem, mert egyedül vagyok. Atyámat és minden rokonomat csatában megölték, és nincsenek barátaim, és nincs hova mennem; és hogy meddig engedi meg az Úr, hogy éljek, azt nem tudom.
- 6 Íme, négyszáz év múlt el a mi Urunk és Szabadítónk eljövetele óta.
- 7 És íme, a lámániták addig vadásztak várostól várossig és egyik helytől a másikig népemre, a nefitákra, míg most már nincsenek; és nagy volt az ő bukásuk; igen, nagy és döbbenetes volt népemnek, a nefitáknak pusztulása.
- 8 És íme, az Úr keze tette ezt. És íme, a lámániták is háborúban vannak egymással; és ezen föld egész színe szüntelen körforgását mutatja a gyilkosságnak és a vérontásnak, és senki nem tudja a háború végét.
- 9 És most íme, nem szólok többet róluk, mert a lámánitákat és a rablókat kivéve senki nincs életben már ezen föld színén.
- 10 És senki nincs, aki ismerné az igaz Istent, Jézus tanítványainak kivételével, akik itt maradtak ezen a földön, míg oly nagy nem lett a nép gonoszsága, hogy az Úr nem engedte meg nekik, hogy a néppel maradjanak; és senki nem tudja, hogy ezen föld színén vannak-e.

Mormon 8

Behold I, Moroni, do finish the record of my father, Mormon. Behold, I have but few things to write, which things I have been commanded by my father.

And now it came to pass that after the great and tremendous battle at Cumorah, behold, the Nephites who had escaped into the country southward were hunted by the Lamanites, until they were all destroyed.

And my father also was killed by them, and I even remain alone to write the sad tale of the destruction of my people. But behold, they are gone, and I fulfil the commandment of my father. And whether they will slay me, I know not.

Therefore I will write and hide up the records in the earth; and whither I go it mattereth not.

Behold, my father hath made this record, and he hath written the intent thereof. And behold, I would write it also if I had room upon the plates, but I have not; and ore I have none, for I am alone. My father hath been slain in battle, and all my kinsfolk, and I have not friends nor whither to go; and how long the Lord will suffer that I may live I know not.

Behold, four hundred years have passed away since the coming of our Lord and Savior.

And behold, the Lamanites have hunted my people, the Nephites, down from city to city and from place to place, even until they are no more; and great has been their fall; yea, great and marvelous is the destruction of my people, the Nephites.

And behold, it is the hand of the Lord which hath done it. And behold also, the Lamanites are at war one with another; and the whole face of this land is one continual round of murder and bloodshed; and no one knoweth the end of the war.

And now, behold, I say no more concerning them, for there are none save it be the Lamanites and robbers that do exist upon the face of the land.

And there are none that do know the true God save it be the disciples of Jesus, who did tarry in the land until the wickedness of the people was so great that the Lord would not suffer them to remain with the people; and whether they be upon the face of the land no man knoweth.

- 11 De íme, atyám és én láttuk őket, és szolgáltak nekünk.
- 12 És aki megkapja ezt a feljegyzést, és nem kárhoztatja a benne lévő tökéletlenségek miatt, az ennél nagyobb dolgokról is tudni fog majd. Íme, én Moróni vagyok; és ha lehetne, minden dolgot tudatnék veletek.
- 13 Íme, véget vetek beszédemnek ezen népet illetően. Mormon fia vagyok, atyám pedig Nefi leszármazottja volt.
- 14 Én vagyok az, aki elrejtí az Úrnak; ennek lemezei az Úr parancsolata miatt nem bírnak értékkel. Mert ő valóban azt mondja, hogy senki nem birtokolhatja őket nyereszkedés céljából; ám annak feljegyzése nagy értékkel bír; és aki napvilágra hozza majd, azt meg fogja áldani az Úr.
- 15 Mert senkinek nem lehet hatalma napvilágra hozni azt, hacsak nem Istentől kap; mert Isten azt akarja, hogy csakis az ő dicsőségére, vagy az Úr ősi és hosszú ideig szétszórt szövetséges népének jólétére tekintő szemmel végezzék el ezt.
- 16 És áldott az, aki napvilágra hozza majd ezt a dolgot; mert sötétségből hozatik majd elő a napvilágra, Isten szava szerint; igen, a földből hozatik elő, és ragyogni fog a sötétségben, és az emberek tudomására jut; és ez Isten hatalma által történik majd.
- 17 És ha vannak benne hibák, azok ember hibái. De íme, mi nem tudunk hibáról; mindazonáltal Isten minden dolgot tud; aki tehát kárhoztat, az vigyázzon, mert még a pokol tüzének lesz kitéve.
- 18 És aki azt mondja: Mutasd meg nekem, vagy odavágok – vigyázzon, mert még olyat parancsol, amit megtiltott az Úr.
- 19 Mert íme, aki hirtelen ítél, az hirtelen is lesz megítélve; mert cselekedetei szerint lesz majd a bére; aki tehát odavág, annak majd odavág az Úr.
- 20 Íme, mit mond a szentírás: Ne vágjon oda az ember, és ne is ítéljen; mert enyém az ítélet, mondja az Úr, és enyém a bosszú is, én fogok megfizetni.

But behold, my father and I have seen them, and they have ministered unto us.

And whoso receiveth this record, and shall not condemn it because of the imperfections which are in it, the same shall know of greater things than these. Behold, I am Moroni; and were it possible, I would make all things known unto you.

Behold, I make an end of speaking concerning this people. I am the son of Mormon, and my father was a descendant of Nephi.

And I am the same who hideth up this record unto the Lord; the plates thereof are of no worth, because of the commandment of the Lord. For he truly saith that no one shall have them to get gain; but the record thereof is of great worth; and whoso shall bring it to light, him will the Lord bless.

For none can have power to bring it to light save it be given him of God; for God wills that it shall be done with an eye single to his glory, or the welfare of the ancient and long dispersed covenant people of the Lord.

And blessed be he that shall bring this thing to light; for it shall be brought out of darkness unto light, according to the word of God; yea, it shall be brought out of the earth, and it shall shine forth out of darkness, and come unto the knowledge of the people; and it shall be done by the power of God.

And if there be faults they be the faults of a man. But behold, we know no fault; nevertheless God knoweth all things; therefore, he that condemneth, let him be aware lest he shall be in danger of hell fire.

And he that saith: Show unto me, or ye shall be smitten—let him beware lest he commandeth that which is forbidden of the Lord.

For behold, the same that judgeth rashly shall be judged rashly again; for according to his works shall his wages be; therefore, he that smiteth shall be smitten again, of the Lord.

Behold what the scripture says—man shall not smite, neither shall he judge; for judgment is mine, saith the Lord, and vengeance is mine also, and I will repay.

- 21 És aki haraggal és viszályal liheg az Úr munkájára, valamint az Úr szövetséges népére, mely Izráel háza, és azt mondja: Elpusztítjuk az Úr munkáját, és az Úr nem fog megemlékezni a szövetségről, melyet Izráel házával kötött – az ki lesz téve annak, hogy kivágják és a tűzbe vetik.
- 22 Mert az Úr örök céljainak tovább kell gördülnie, míg minden ígérete be nem töltetik.
- 23 Kutassátok Ésaiás próféciáit! Íme, én nem írhatom le őket. Igen, íme azt mondom nektek, hogy az előttem eltávozott szentek, akik ezt a földet bírták, fohászkodni fognak, igen, méghozzá a porból fohászkodnak majd az Úrhoz; és ahogy él az Úr, meg fog emlékezni a velük kötött szövetségről.
- 24 És ismeri imáikat, hogy azok testvéreikért voltak. És ismeri hitüket, mert az ő nevében hegyeket tudtak mozgatni; és az ő nevében meg tudták remegtetni a földet; és szavának hatalma által a földre tudták dönteni a börtönök falait; igen, még a tüzes kemence, vagy a vadállatok vagy a mérges kígyók sem árthattak nekik, szavának hatalma miatt.
- 25 És íme, imáik emellett azkért voltak, akinek az Úr megengedi majd ezen dolgok előhozatalát.
- 26 És senkinek nem szükséges azt mondania, hogy nem kerülnek elő, mert biztosan előkerülnek, mivel az Úr mondta ezt; mert majd a földből kerülnek elő, az Úr keze által, és ezt senki nem állíthatja meg; és ez majd egy olyan napon történik, amikor azt mondják, hogy megszűntek már a csodák; és úgy kerül elő, mintha a halottaiból szólna valaki.
- 27 És egy olyan napon kerül elő, amikor a szentek vére az Úrhoz fohászcodik, a titkos összeesküvések és a sötétség cselekedetei miatt.
- 28 Igen, olyan napon kerül elő, amikor tagadják Isten hatalmát, amikor az egyházak megromlanak és felemelkednek szívük kevélységében; igen, méghozzá egy olyan napon, amikor az egyházak vezetői és a tanítók feljebb emelkednek szívük kevélységében, olyannyira, hogy irigykedni fognak az egyházaikhoz tartozókra.

And he that shall breathe out wrath and strifes against the work of the Lord, and against the covenant people of the Lord who are the house of Israel, and shall say: We will destroy the work of the Lord, and the Lord will not remember his covenant which he hath made unto the house of Israel—the same is in danger to be hewn down and cast into the fire;

For the eternal purposes of the Lord shall roll on, until all his promises shall be fulfilled.

Search the prophecies of Isaiah. Behold, I cannot write them. Yea, behold I say unto you, that those saints who have gone before me, who have possessed this land, shall cry, yea, even from the dust will they cry unto the Lord; and as the Lord liveth he will remember the covenant which he hath made with them.

And he knoweth their prayers, that they were in behalf of their brethren. And he knoweth their faith, for in his name could they remove mountains; and in his name could they cause the earth to shake; and by the power of his word did they cause prisons to tumble to the earth; yea, even the fiery furnace could not harm them, neither wild beasts nor poisonous serpents, because of the power of his word.

And behold, their prayers were also in behalf of him that the Lord should suffer to bring these things forth.

And no one need say they shall not come, for they surely shall, for the Lord hath spoken it; for out of the earth shall they come, by the hand of the Lord, and none can stay it; and it shall come in a day when it shall be said that miracles are done away; and it shall come even as if one should speak from the dead.

And it shall come in a day when the blood of saints shall cry unto the Lord, because of secret combinations and the works of darkness.

Yea, it shall come in a day when the power of God shall be denied, and churches become defiled and be lifted up in the pride of their hearts; yea, even in a day when leaders of churches and teachers shall rise in the pride of their hearts, even to the envying of them who belong to their churches.

- 29 Igen, olyan napon kerül elő, amikor tüzekről és viharokról, és füstpárákról hallanak majd idegen földeken;
- 30 És háborúkról, és háborúk híreiről és földrengésekről is hallanak majd különböző helyeken.
- 31 Igen, olyan napon kerül elő, amikor nagy szennyezések lesznek a föld színén; gyilkosságok lesznek, és rablás, és hazudozás, és megtévesztések, és paráznaságok és mindenféle utálatosságok; amikor sokan lesznek, akik azt mondják: Tegyétek ezt, vagy tegyétek azt, mit sem jelent, mert az Úr fenn tartja majd az ilyet az utolsó napon. De jaj az ilyeneknek, mert a keserűség gubacsában és a gonoszság kötelékében vannak.
- 32 Igen, olyan napon kerül elő, amikor olyan egyházak alakulnak, melyek azt mondják: Gyertek hozzám, és pénzetekért bűneitek meg lesznek bocsátva.
- 33 Ó ti gonosz, elfajult és merevnyakú emberek, miért alapítottatok magatoknak nyereszkes céljából egyházakat? Miért változtattátok meg Isten szent szavát, hogy tán kárhozatot hozzatok a lelketekre? Íme, Isten kinyilatkoztatásaira tekintetek; mert íme, azon a napon jön el annak ideje, amikor mindezen dolgoknak be kell teljesednie.
- 34 Íme, az Úr nagy és bámulatos dolgokat mutatott meg azon eseményeket illetően, melyeknek hamarosan be kell következniük, azon a napon, amikor ezek a dolgok előkerülnek közöttetek.
- 35 Íme, úgy beszélek hozzátok, mintha jelen lennétek, pedig nem vagytok. De íme, Jézus Krisztus megmutatott nekem titeket, és én ismerem cselekedeteiteket.
- 36 És tudom, hogy szívetek kevélységében jártok; és néhány kivétellel senki nincs, aki ne emelkedett volna fel szíve kevélységében, ami nagyon finom öltözet viseléséhez, és irigykedéshez, és viszályokhoz, és rosszindulathoz, és üldöztetéshez és mindenféle gonoszságokhoz vezet; egyházaitok pedig, igen, szívetek kevélysége miatt mindegyik szennyezetté vált.
- 37 Mert íme, jobban szeretitek a pénzt, és javaitokat, és cifra öltözéteket, és egyházaitok díszait, mint ahogyan a szegényeket és a szűkölködőket, a beteget és a nyomorultakat szeretitek.

Yea, it shall come in a day when there shall be heard of fires, and tempests, and vapors of smoke in foreign lands;

And there shall also be heard of wars, rumors of wars, and earthquakes in divers places.

Yea, it shall come in a day when there shall be great pollutions upon the face of the earth; there shall be murders, and robbing, and lying, and deceivings, and whoredoms, and all manner of abominations; when there shall be many who will say, Do this, or do that, and it mattereth not, for the Lord will uphold such at the last day. But wo unto such, for they are in the gall of bitterness and in the bonds of iniquity.

Yea, it shall come in a day when there shall be churches built up that shall say: Come unto me, and for your money you shall be forgiven of your sins.

O ye wicked and perverse and stiffnecked people, why have ye built up churches unto yourselves to get gain? Why have ye transfigured the holy word of God, that ye might bring damnation upon your souls? Behold, look ye unto the revelations of God; for behold, the time cometh at that day when all these things must be fulfilled.

Behold, the Lord hath shown unto me great and marvelous things concerning that which must shortly come, at that day when these things shall come forth among you.

Behold, I speak unto you as if ye were present, and yet ye are not. But behold, Jesus Christ hath shown you unto me, and I know your doing.

And I know that ye do walk in the pride of your hearts; and there are none save a few only who do not lift themselves up in the pride of their hearts, unto the wearing of very fine apparel, unto envying, and strifes, and malice, and persecutions, and all manner of iniquities; and your churches, yea, even every one, have become polluted because of the pride of your hearts.

For behold, ye do love money, and your substance, and your fine apparel, and the adorning of your churches, more than ye love the poor and the needy, the sick and the afflicted.

- 38 Ó ti szennyezettek, ti képmutatók, ti tanítók, akik eladjátok magatokat azért, ami megmételyez, miért szennyeztétek be Isten szent egyházát? Miért szégyellitek magatokra venni Krisztus nevét? Miért nem jut eszetekbe, hogy nagyobb értékkel bír a végtelen boldogság, mint a nyomor, mely soha nem hal meg – a világ dicséréte miatt?
- 39 Miért ékesítitek fel magatokat azzal, amiben nincs élet, és engeditek meg mégis az éheseknek, és a szűkölködőknek, és a mezíteleneknek, és a betegeknek és a nyomorultaknak, hogy úgy haladjanak el mellettetek, hogy nem veszitek észre őket?
- 40 Igen, miért építitek fel nyereszkedés céljából titkos utálatosságaitokat, és idézitek elő, hogy az özvegyek gyászoljanak az Úr előtt, és az árvák is gyászoljanak az Úr előtt, és hogy atyáik és férjeik vére az Úrhoz fohászkodjon a földről, bosszúért a fejetekre?
- 41 Íme, felettetek függ a bosszúállás kardja; és hamarosan eljön az idő, amikor bosszút áll rajtatok a szentek véérért, mert nem tűrheti tovább a fohászaikat.

O ye pollutions, ye hypocrites, ye teachers, who sell yourselves for that which will canker, why have ye polluted the holy church of God? Why are ye ashamed to take upon you the name of Christ? Why do ye not think that greater is the value of an endless happiness than that misery which never dies—because of the praise of the world?

Why do ye adorn yourselves with that which hath no life, and yet suffer the hungry, and the needy, and the naked, and the sick and the afflicted to pass by you, and notice them not?

Yea, why do ye build up your secret abominations to get gain, and cause that widows should mourn before the Lord, and also orphans to mourn before the Lord, and also the blood of their fathers and their husbands to cry unto the Lord from the ground, for vengeance upon your heads?

Behold, the sword of vengeance hangeth over you; and the time soon cometh that he avengeth the blood of the saints upon you, for he will not suffer their cries any longer.

Mormon 9

- 1 És most, azokat illetően is szólok, akik nem hisznek Krisztusban.
- 2 Íme, hisztek-e majd meglátogatásotok napján – amikor íme, eljön az Úr, igen, méghozzá azon a nagy napon, amikor a föld fölgöngyölődik, mint egy tekercs, és a forró hőségben megolvadnak az elemek. Igen, azon a nagy napon, amikor odaállítanak titeket Isten Báránya elé – mondjátok-e majd akkor, hogy nincs Isten?
- 3 Fogjátok-e még továbbra is tagadni a Krisztust, vagy látjátok-e majd Isten Bárányát? Azt gondoljátok, hogy ismerve saját bűnötöket vele lakhattok majd? Azt gondoljátok, hogy boldogok lehetnétek, együtt lakni ezzel a szent Lénnel, amikor lelketeket bűnötök tudata kínozza, mivel mindig visszaéltetek a törvényeivel?
- 4 Íme, azt mondom nektek, nyomorultabbak lennétek, ha úgy laktátok együtt egy szent és igazságos Istennel, hogy ismeritek előtte való szennyességeket, mintha az elkárhozott lelkekkel laktátok a pokolban.
- 5 Mert íme, amikor odajuttok, hogy látjátok mezítelenségeket Isten előtt, és Isten dicsőségét is, valamint Jézus Krisztus szentségét, akkor az majd kiolt-hatatlan tűz lángját gyújtja meg rajtatok.
- 6 Ó ti hitetlenek, forduljatok az Úrhoz; fohászkodjatok buzgón Jézus nevében az Atyához, hogy szep-lőtelennek, tisztának, szépnek és fehérnek találtsa-tok azon a nagy és utolsó napon, mivel a Bárány vére megtisztított benneteket.
- 7 És még ezt is nektek mondom, akik tagadjátok Isten kinyilatkoztatásait, és azt mondjátok, hogy már megszűntek ezek, hogy nincsenek kinyilatkoztatá-sok, sem próféciák, sem gyógyítás, sem nyelveken szó-lás vagy nyelvek tolmácsolása;
- 8 Íme, azt mondom nektek, hogy nem ismeri Krisztus evangéliumát az, aki tagadja ezeket a dolgo-kat; bizony, nem olvasta a szentíráásokat; de ha igen, akkor nem érti azokat.
- 9 Mert nem olvassuk-e azt, hogy Isten ugyanaz teg-nap, ma és mindörökké, és hogy nincs benne válto-zás, sem a változásnak árnyéka?

Mormon 9

And now, I speak also concerning those who do not believe in Christ.

Behold, will ye believe in the day of your visitation—behold, when the Lord shall come, yea, even that great day when the earth shall be rolled together as a scroll, and the elements shall melt with fervent heat, yea, in that great day when ye shall be brought to stand before the Lamb of God—then will ye say that there is no God?

Then will ye longer deny the Christ, or can ye behold the Lamb of God? Do ye suppose that ye shall dwell with him under a consciousness of your guilt? Do ye suppose that ye could be happy to dwell with that holy Being, when your souls are racked with a consciousness of guilt that ye have ever abused his laws?

Behold, I say unto you that ye would be more miserable to dwell with a holy and just God, under a consciousness of your filthiness before him, than ye would to dwell with the damned souls in hell.

For behold, when ye shall be brought to see your nakedness before God, and also the glory of God, and the holiness of Jesus Christ, it will kindle a flame of unquenchable fire upon you.

O then ye unbelieving, turn ye unto the Lord; cry mightily unto the Father in the name of Jesus, that perhaps ye may be found spotless, pure, fair, and white, having been cleansed by the blood of the Lamb, at that great and last day.

And again I speak unto you who deny the revelations of God, and say that they are done away, that there are no revelations, nor prophecies, nor gifts, nor healing, nor speaking with tongues, and the interpretation of tongues;

Behold I say unto you, he that denieth these things knoweth not the gospel of Christ; yea, he has not read the scriptures; if so, he does not understand them.

For do we not read that God is the same yesterday, today, and forever, and in him there is no variable-ness neither shadow of changing?

- 10 És most, ha egy olyan istent képzeltek el magatoknak, aki változik, és akiben ott van a változásnak árnyéka, akkor egy olyan istent képzeltek el magatoknak, aki nem a csodák Istene.
- 11 De íme, én meg fogom mutatni nektek a csodák Istenét, méghozzá Ábrahám Istenét, és Izsák Istenét, és Jákób Istenét; és ez ugyanaz az Isten, aki az eget és a földet teremtette, és minden dolgot, ami azokon van.
- 12 Íme, ő teremtette Ádámot, és Ádám által jött el az ember bukása. És az ember bukása miatt jött el Jézus Krisztus, méghozzá az Atya és a Fiú; és Jézus Krisztus miatt jött el az ember megváltása.
- 13 És az ember megváltása miatt, mely Jézus Krisztus által jött el, visszavitetnek az Úr színe elé; igen, ez az, ahogyan minden ember megváltatik, mivel Krisztus halála véghezviszi a feltámadást, mely véghezvisz egy megváltást a végtelen álomból, mely álomból minden embert felébreszt majd Isten hatalma, amikor megszólal a harsona; és előjönnek, a kicsik és a nagyok is, és mindenki odaáll az ő törvényszéke elé, megváltatván és feloldozván a halál ezen örök kötelékéből, mely halál egy időleges halál.
- 14 És akkor jön el rájuk a Szent ítélete; és akkor jön el az idő, amikor aki tisztátalan, az még mindig tisztátalan lesz; és aki igazlelkű, az még mindig igazlelkű lesz; aki boldog, az még mindig boldog lesz; és aki boldogtalan, az még mindig boldogtalan lesz.
- 15 És most, Ó ti mind, akik egy olyan istent képzeltek el magatoknak, aki nem képes csodákat tenni, azt kérdezem tőletek, hogy elmúltak-e ezek a dolgok, melyekről szoltam? Eljött-e már a vég? Íme, azt mondom nektek, hogy nem; és Isten nem szűnt meg a csodák Istene lenni.
- 16 Íme, nem bámulatosak-e szemetekben azok a dolgok, melyeket Isten vitt véghez? Igen, és ki képes megérteni Isten bámulatos cselekedeteit?
- 17 Ki nem mondja csodának azt, hogy szava által lett az ég és a föld; és szavának hatalma által teremtett meg az ember a föld porából; és szavának hatalma által történtek csodák?

And now, if ye have imagined up unto yourselves a god who doth vary, and in whom there is shadow of changing, then have ye imagined up unto yourselves a god who is not a God of miracles.

But behold, I will show unto you a God of miracles, even the God of Abraham, and the God of Isaac, and the God of Jacob; and it is that same God who created the heavens and the earth, and all things that in them are.

Behold, he created Adam, and by Adam came the fall of man. And because of the fall of man came Jesus Christ, even the Father and the Son; and because of Jesus Christ came the redemption of man.

And because of the redemption of man, which came by Jesus Christ, they are brought back into the presence of the Lord; yea, this is wherein all men are redeemed, because the death of Christ bringeth to pass the resurrection, which bringeth to pass a redemption from an endless sleep, from which sleep all men shall be awakened by the power of God when the trump shall sound; and they shall come forth, both small and great, and all shall stand before his bar, being redeemed and loosed from this eternal band of death, which death is a temporal death.

And then cometh the judgment of the Holy One upon them; and then cometh the time that he that is filthy shall be filthy still; and he that is righteous shall be righteous still; he that is happy shall be happy still; and he that is unhappy shall be unhappy still.

And now, O all ye that have imagined up unto yourselves a god who can do no miracles, I would ask of you, have all these things passed, of which I have spoken? Has the end come yet? Behold I say unto you, Nay; and God has not ceased to be a God of miracles.

Behold, are not the things that God hath wrought marvelous in our eyes? Yea, and who can comprehend the marvelous works of God?

Who shall say that it was not a miracle that by his word the heaven and the earth should be; and by the power of his word man was created of the dust of the earth; and by the power of his word have miracles been wrought?

18 És ki mondja azt, hogy Jézus Krisztus nem tett sok hatalmas csodát? És az apostolok keze által is sok hatalmas csoda történt.

19 És ha akkor történtek csodák, akkor miért szűnt volna meg Isten a csodák Istene lenni, és lenne mégis olyan Lény, aki nem változik? És íme, azt mondom nektek, hogy ő nem változik; mert ha így tenne, akkor megszűnne Isten lenni; de ő nem szűnik meg Isten lenni, és ő igenis a csodák Istene.

20 És ha megszűnik csodákat tenni az emberek gyermekei között, az azért van, mert hitetlenségbe süllyednek, és letérnek a helyes útról, és nem ismerik Istent, akiben bízniuk kellene.

21 Íme, azt mondom nektek, hogy aki hisz Krisztusban, semmiben nem kételkedve, akkor az amely dolgot Krisztus nevében kér az Atyától, az megadatik neki; és ez az ígélet mindenkinek szól, egészen a föld széleiig.

22 Mert íme, azt mondta Jézus Krisztus, Isten Fia, a tanítványainak, akik maradtak, igen, és minden tanítványának, a sokaság hallatára: Menjetek el az egész világba, és minden teremtménynek prédikáljátok az evangéliumot.

23 És aki hisz és megkeresztelkedik, az megszabadul, de aki nem hisz, az elkárhozik;

24 És ezek a jelek követik azokat, akik hisznek – ördögöket űznek ki az én nevemben; új nyelveken szólnak; kígyókat vesznek fel; és ha bármi halálos dolgot isznak, az nem árt nekik; ráteszik kezeiket a betegekre, és azok meggyógyulnak;

25 És aki hisz az én nevemben, semmiben nem kételkedve, annak minden szavamat meg fogom erősíteni, egészen a föld széleiig.

26 És most íme, ki szállhat hát szembe az Úr műveivel? Ki tagadhatja szavait? Ki fog felemelkedni az Úr mindenható hatalma ellen? Ki fogja megvetni az Úr műveit? Ki fogja megvetni Krisztus gyermekeit? Íme, ti, akik megvetői vagytok az Úr műveinek, mind csodálkozni fogtok és elvesztek.

And who shall say that Jesus Christ did not do many mighty miracles? And there were many mighty miracles wrought by the hands of the apostles.

And if there were miracles wrought then, why has God ceased to be a God of miracles and yet be an unchangeable Being? And behold, I say unto you he changeth not; if so he would cease to be God; and he ceaseth not to be God, and is a God of miracles.

And the reason why he ceaseth to do miracles among the children of men is because that they dwindle in unbelief, and depart from the right way, and know not the God in whom they should trust.

Behold, I say unto you that whoso believeth in Christ, doubting nothing, whatsoever he shall ask the Father in the name of Christ it shall be granted him; and this promise is unto all, even unto the ends of the earth.

For behold, thus said Jesus Christ, the Son of God, unto his disciples who should tarry, yea, and also to all his disciples, in the hearing of the multitude: Go ye into all the world, and preach the gospel to every creature;

And he that believeth and is baptized shall be saved, but he that believeth not shall be damned;

And these signs shall follow them that believe—in my name shall they cast out devils; they shall speak with new tongues; they shall take up serpents; and if they drink any deadly thing it shall not hurt them; they shall lay hands on the sick and they shall recover;

And whosoever shall believe in my name, doubting nothing, unto him will I confirm all my words, even unto the ends of the earth.

And now, behold, who can stand against the works of the Lord? Who can deny his sayings? Who will rise up against the almighty power of the Lord? Who will despise the works of the Lord? Who will despise the children of Christ? Behold, all ye who are despisers of the works of the Lord, for ye shall wonder and perish.

- 27 Ó, akkor hát ne vessétek meg és ne csodálkozzatok, inkább hallgassatok az Úr szavaira, és Jézus nevében kérjétek az Atyától azokat a dolgokat, amikre szükségetek van. Ne kételkedjétek, inkább higgyetek, és induljatok el, miként a régiek, és jöjjetek az Úrhoz teljes szívetekkel, és őelőtte félelemmel és reszketve munkálkodjatok saját szabadulásotokon.
- 28 Legyetek bölcsek, próbatételek napjaiban, vessetek le magatokról minden tisztátalanságot; ne azt kérjétek, amit vágyaitok nyelnének el, inkább azt kérjétek rendíthetetlen szilárdsággal, hogy semmilyen kísértésnek ne engedjétek, hanem az igaz és élő Istent szolgáljátok.
- 29 Vigyázzatok, nehogy méltatlanul kereszteljének meg benneteket; vigyázzatok, nehogy méltatlanul vegyetek Krisztus úrvacsorájából; és vigyázzatok, hogy minden dolgot érdemesen tegyetek, és Jézus Krisztus, az élő Isten Fiának nevében tegyétek ezt; és ha ezt megteszitek, és mindvégig kitarotok, akkor semmiképpen nem űznek ki benneteket.
- 30 Íme, úgy beszélek hozzátok, mintha halottaimból szólnék; mivel tudom, hogy meglesznek nektek a szavaim.
- 31 Ne kárhoztassatok majd fogyatékoságomért, és atyámat se az ő fogyatékoságáért, és azokat se, akik ő előtte írtak; hanem inkább adjatok hálát az Istennek, hogy kinyilvánította nektek a fogyatékoságainkat, hogy megtanuljatok bölcsebbnek lenni annál, amilyenek mi voltunk.
- 32 És most íme, saját tudásunk szerint írtuk ezt a feljegyzést, azokkal a jelekkel, melyeket mi magunk megújított egyiptominak nevezünk, és ezeket miadtuk tovább és változtattuk meg beszédünk módja szerint.
- 33 És ha lemezeink elég nagyok lettek volna, akkor héberül írtunk volna; bár mi a hébert is megváltoztattuk; és ha héberül írhattunk volna, akkor íme, nem leltetek volna fogyatékoságot a feljegyzésünkben.
- 34 Ám az Úr tudja, milyen dolgokat írtunk le, és azt is, hogy egyetlen másik nép sem ismeri a nyelvünket; és mivel egyetlen más nép sem ismeri a nyelvünket, eszközöket készített tehát annak tolmácsolására.

O then despise not, and wonder not, but hearken unto the words of the Lord, and ask the Father in the name of Jesus for what things soever ye shall stand in need. Doubt not, but be believing, and begin as in times of old, and come unto the Lord with all your heart, and work out your own salvation with fear and trembling before him.

Be wise in the days of your probation; strip yourselves of all uncleanness; ask not, that ye may consume it on your lusts, but ask with a firmness unshaken, that ye will yield to no temptation, but that ye will serve the true and living God.

See that ye are not baptized unworthily; see that ye partake not of the sacrament of Christ unworthily; but see that ye do all things in worthiness, and do it in the name of Jesus Christ, the Son of the living God; and if ye do this, and endure to the end, ye will in nowise be cast out.

Behold, I speak unto you as though I spake from the dead; for I know that ye shall have my words.

Condemn me not because of mine imperfection, neither my father, because of his imperfection, neither them who have written before him; but rather give thanks unto God that he hath made manifest unto you our imperfections, that ye may learn to be more wise than we have been.

And now, behold, we have written this record according to our knowledge, in the characters which are called among us the reformed Egyptian, being handed down and altered by us, according to our manner of speech.

And if our plates had been sufficiently large we should have written in Hebrew; but the Hebrew hath been altered by us also; and if we could have written in Hebrew, behold, ye would have had no imperfection in our record.

But the Lord knoweth the things which we have written, and also that none other people knoweth our language; and because that none other people knoweth our language, therefore he hath prepared means for the interpretation thereof.

- 35 És ezek a dolgok azért lettek leírva, hogy ruházata-
tunkat megtisztíthassuk testvéreink véréből, akik hi-
tetlenségbe süllyedtek.
- 36 És íme, ezek a dolgok, melyeket testvéreinket ille-
tően kívántunk, igen, még hozzá azt, hogy visszaállít-
tassanak Krisztus ismeretéhez, ezek mindazon szen-
tek imái szerint valók, akik lakták ezt a földet.
- 37 És bár adná az Úr, Jézus Krisztus, hogy hitük sze-
rint kapjanak választ az imáikra; és bár emlékezne
Isten, az Atya az Izráel házával kötött szövetségre; és
áldaná meg őket örökké, Jézus Krisztus nevébe vetett
hitük által. Ámen.

And these things are written that we may rid our
garments of the blood of our brethren, who have
dwindled in unbelief.

And behold, these things which we have desired
concerning our brethren, yea, even their restoration
to the knowledge of Christ, are according to the
prayers of all the saints who have dwelt in the land.

And may the Lord Jesus Christ grant that their
prayers may be answered according to their faith;
and may God the Father remember the covenant
which he hath made with the house of Israel; and
may he bless them forever, through faith on the
name of Jesus Christ. Amen.

Ether könyve

A járediták feljegyzése, amely arról a huszonnégy lemezről származik, amelyet Móziás király napjaiban találtak Limbi emberei.

Ether 1

- 1 És most én, Moróni, folytatom beszámolómat azokról az ősi lakosokról, akiket az Úr keze pusztított el ezen északi országrész színén.
- 2 És beszámolómat arról a huszonnégy lemezről veszem, amelyeket Limhi emberei találtak meg, és ennek Ether könyve a neve.
- 3 És mivel gondolom, hogy ezen feljegyzés első része, mely a világ, valamint Ádám teremtéséről szól, és beszámol arról, hogy mi történt attól az időtől fogva a nagy toronyig, és mi történt az emberek gyermekei között addig az időig, ez megvan a zsidóknál –
- 4 Nem írom tehát le azokat a dolgokat, amik Ádám napjaitól fogva addig az időig történtek; de ezek megvannak a lemezeken; és aki megtalálja azokat, annak hatalmában áll majd az egész beszámoló megszerzése.
- 5 De íme, én nem adok teljes beszámolót, hanem csak egy részét adom a beszámolóknak; a toronytól addig, amíg el nem pusztultak.
- 6 És ily módon adok beszámolót. Aki ezt a feljegyzést írta, az Ether volt, és ő Koriántor leszármazottja volt.
- 7 Koriántor Morón fia volt.
- 8 És Morón Étem fia volt.
- 9 És Étem Áhá fia volt.
- 10 És Áhá Séth fia volt.
- 11 És Séth Siblon fia volt.
- 12 És Siblon Kom fia volt.
- 13 És Kom Koriántum fia volt.
- 14 És Koriántum Amnigadda fia volt.
- 15 És Amnigadda Áron fia volt.
- 16 És Áron Hét leszármazottja volt, aki pedig Héártom fia volt.
- 17 És Héártom Lib fia volt.

The Book of Ether

The record of the Jaredites, taken from the twenty-four plates found by the people of Limbi in the days of King Mosiah.

Ether 1

And now I, Moroni, proceed to give an account of those ancient inhabitants who were destroyed by the hand of the Lord upon the face of this north country.

And I take mine account from the twenty and four plates which were found by the people of Limhi, which is called the Book of Ether.

And as I suppose that the first part of this record, which speaks concerning the creation of the world, and also of Adam, and an account from that time even to the great tower, and whatsoever things transpired among the children of men until that time, is had among the Jews—

Therefore I do not write those things which transpired from the days of Adam until that time; but they are had upon the plates; and whoso findeth them, the same will have power that he may get the full account.

But behold, I give not the full account, but a part of the account I give, from the tower down until they were destroyed.

And on this wise do I give the account. He that wrote this record was Ether, and he was a descendant of Coriantor.

Coriantor was the son of Moron.

And Moron was the son of Ethem.

And Ethem was the son of Ahah.

And Ahah was the son of Seth.

And Seth was the son of Shiblon.

And Shiblon was the son of Com.

And Com was the son of Coriantum.

And Coriantum was the son of Amnigaddah.

And Amnigaddah was the son of Aaron.

And Aaron was a descendant of Heth, who was the son of Hearthom.

And Hearthom was the son of Lib.

18 És Lib Kis fia volt.
19 És Kis Korom fia volt.
20 És Korom Lévi fia volt.
21 És Lévi Kim fia volt.
22 És Kim Moriánton fia volt.
23 És Moriánton Riplákis leszármazottja volt.
24 És Riplákis Sez fia volt.
25 És Sez Khéth fia volt.
26 És Khéth Kom fia volt.
27 És Kom Koriántum fia volt.
28 És Koriántum Émer fia volt.
29 És Émer Ómer fia volt.
30 És Ómer Súle fia volt.
31 És Súle Kib fia volt.
32 És Kib Oriha fia volt, aki pedig Járed fia volt,

33 Amelyik Járed a nagy toronytól jött el fivérével és kettejük családjával, valamint másokkal és azok családjával, amikor az Úr összezavarta az emberek nyelvét, és haragjában megesküdött, hogy az egész föld színén szétszórja őket; és az Úr szava szerint szét lettek szórva az emberek.

34 És mivel Járed fivére nagy és hatalmas ember volt, és olyan ember, akit igen kedvelt az Úr, ezért így szólt hozzá Járed, a fivére: Fohászkodj az Úrhoz, hogy ne zavarjon össze minket annyira, hogy ne értsük meg a szavainkat.

35 És lőn, hogy Járed fivére könyörgött az Úrhoz, és az Úr megkönyörült Járeden; tehát nem zavarta össze Járed nyelvét; és Járed és fivére nem zavarodtak össze.

36 Majd Járed ezt mondta a fivérének: Fohászkodj ismét az Úrhoz, hogy tán fordítsa el haragját azoktól is, akik a barátaink, és ne zavarja össze a nyelvüket.

37 És lőn, hogy Járed fivére fohászkodott az Úrhoz, és az Úr megkönyörült barátaikon és azok családjain is, és nem zavarodtak össze.

And Lib was the son of Kish.

And Kish was the son of Corom.

And Corom was the son of Levi.

And Levi was the son of Kim.

And Kim was the son of Morianton.

And Morianton was a descendant of Riplakish.

And Riplakish was the son of Shez.

And Shez was the son of Heth.

And Heth was the son of Com.

And Com was the son of Coriantum.

And Coriantum was the son of Emer.

And Emer was the son of Omer.

And Omer was the son of Shule.

And Shule was the son of Kib.

And Kib was the son of Orihah, who was the son of Jared;

Which Jared came forth with his brother and their families, with some others and their families, from the great tower, at the time the Lord confounded the language of the people, and swore in his wrath that they should be scattered upon all the face of the earth; and according to the word of the Lord the people were scattered.

And the brother of Jared being a large and mighty man, and a man highly favored of the Lord, Jared, his brother, said unto him: Cry unto the Lord, that he will not confound us that we may not understand our words.

And it came to pass that the brother of Jared did cry unto the Lord, and the Lord had compassion upon Jared; therefore he did not confound the language of Jared; and Jared and his brother were not confounded.

Then Jared said unto his brother: Cry again unto the Lord, and it may be that he will turn away his anger from them who are our friends, that he confound not their language.

And it came to pass that the brother of Jared did cry unto the Lord, and the Lord had compassion upon their friends and their families also, that they were not confounded.

38 És lőn, hogy Járed ismét szólt a fivéréhez, mondván: Menj és kérdezd meg az Úrtól, hogy ki fog-e űzni minket erről a földről, és ha kiűz minket erről a földről, akkor fohászkodj hozzá, és kérdezd meg, hogy hová menjünk. És ki tudja, tán egy olyan földre visz el minket az Úr, mely minden másnál kiválóbb a földön? És ha így léssen, akkor legyünk hűségesek az Úrhoz, hogy örökségül kaphassuk azt.

39 És lőn, hogy Járed fivére fohászkodott az Úrhoz, ahogyan azt Járed szája megmondta vala.

40 És lőn, hogy az Úr meghallgatta Járed fivérét, és megkönyörült rajta, és így szólt hozzá:

41 Menj és szedd össze mind a nyájaidat, hímeket és nőstényeket is, minden fajtából; és a föld magját is, minden fajtából; és a családjaidat; és Járedet, fivéredet, és az ő családját is; barátaidat és az ő családjaikat is, és Járed barátait és az ő családjaikat.

42 És amikor ezt megtetted, menj le élükön az észak felé eső völgybe. És ott találkozni fogok veled, és előtted megyek majd egy olyan földre, mely kiválóbb a föld minden földjénél.

43 És ott megáldalak téged és magodat, és magamnak nevelek fel egy nagy nemzetet magodból, valamint fivéred magjából, és azokból akik veletek mennek. És az egész föld színén nem lesz nagyobb annál a nemzetnél, amit magodból nevelek. És így tesztek veled, mivel ilyen sokáig fohászkodtál hozzám.

And it came to pass that Jared spake again unto his brother, saying: Go and inquire of the Lord whether he will drive us out of the land, and if he will drive us out of the land, cry unto him whither we shall go. And who knoweth but the Lord will carry us forth into a land which is choice above all the earth? And if it so be, let us be faithful unto the Lord, that we may receive it for our inheritance.

And it came to pass that the brother of Jared did cry unto the Lord according to that which had been spoken by the mouth of Jared.

And it came to pass that the Lord did hear the brother of Jared, and had compassion upon him, and said unto him:

Go to and gather together thy flocks, both male and female, of every kind; and also of the seed of the earth of every kind; and thy families; and also Jared thy brother and his family; and also thy friends and their families, and the friends of Jared and their families.

And when thou hast done this thou shalt go at the head of them down into the valley which is northward. And there will I meet thee, and I will go before thee into a land which is choice above all the lands of the earth.

And there will I bless thee and thy seed, and raise up unto me of thy seed, and of the seed of thy brother, and they who shall go with thee, a great nation. And there shall be none greater than the nation which I will raise up unto me of thy seed, upon all the face of the earth. And thus I will do unto thee because this long time ye have cried unto me.

Ether 2

- 1 És lőn, hogy Járed és fivére, valamint családjaik, és Járed barátai is, és az ő családjaik, lementek az észak felé lévő völgybe, (és a völgy neve Nimród volt, a hatalmas vadászról nevezték el) nyájaikkal, melyeket addigra összegyűjtöttek, hímeiket és nőtényeket, minden fajtából.
- 2 És csapdákat is állítottak, és fogtak a lég madarai-ból; és egy edényt is készítettek, melyben a vizek halait vitték magukkal.
- 3 És dezeretet is vittek magukkal, ami lefordítva méhet jelent; és így méhkaptárakat is vittek magukkal, és mindenféle dolgokat azok közül, amik ott voltak azon föld színén, minden fajtájú magot is.
- 4 És lőn, hogy amikor leértek Nimród völgyébe, az Úr lejött és beszélt Járed fivérével; és felhőben volt, és Járed fivére nem látta őt.
- 5 És lőn, hogy az Úr megparancsolta nekik, hogy menjenek el a vadonba, igen, abba a szegletbe, ahol ember még sohasem járt. És lőn, hogy az Úr előttük ment, és beszélt velük, amint egy felhőben állt, és útmutatásokat adott nekik arra vonatkozóan, hogy merre menjenek.
- 6 És lőn, hogy a vadonban mentek, majd bárkákat építettek, melyekben átkeltek a sok vízen, és szüntelenül az Úr keze irányította őket.
- 7 És az Úr nem engedte meg, hogy megálljanak a tengernél a vadonban, hanem azt akarta, hogy jöjjenek el, egészen a megígért földig, mely kiválóbb volt minden más földnél, és amit az Úristen egy igazlelkű nép számára őrzött meg.
- 8 És haragjában megesküdött Járed fivérének, hogy akik ezt a megígért földet birtokolják, azoknak attól az időtől kezdve mindörökké őt, az igaz és egyetlen Istent kell szolgálniuk, vagy elsodortatnak, amint haragjának teljessége utoléri őket.

Ether 2

And it came to pass that Jared and his brother, and their families, and also the friends of Jared and his brother and their families, went down into the valley which was northward, (and the name of the valley was Nimrod, being called after the mighty hunter) with their flocks which they had gathered together, male and female, of every kind.

And they did also lay snares and catch fowls of the air; and they did also prepare a vessel, in which they did carry with them the fish of the waters.

And they did also carry with them deseret, which, by interpretation, is a honey bee; and thus they did carry with them swarms of bees, and all manner of that which was upon the face of the land, seeds of every kind.

And it came to pass that when they had come down into the valley of Nimrod the Lord came down and talked with the brother of Jared; and he was in a cloud, and the brother of Jared saw him not.

And it came to pass that the Lord commanded them that they should go forth into the wilderness, yea, into that quarter where there never had man been. And it came to pass that the Lord did go before them, and did talk with them as he stood in a cloud, and gave directions whither they should travel.

And it came to pass that they did travel in the wilderness, and did build barges, in which they did cross many waters, being directed continually by the hand of the Lord.

And the Lord would not suffer that they should stop beyond the sea in the wilderness, but he would that they should come forth even unto the land of promise, which was choice above all other lands, which the Lord God had preserved for a righteous people.

And he had sworn in his wrath unto the brother of Jared, that whoso should possess this land of promise, from that time henceforth and forever, should serve him, the true and only God, or they should be swept off when the fulness of his wrath should come upon them.

- 9 És most, láthatjuk Isten rendeléseit ezen földet illetően, hogy ez egy megígért föld; és amely nemzet birtokolja, annak Istent kell szolgálnia, vagy elsodortatik, amint haragjának teljessége utoléri őket. És haragjának teljessége akkor éri utol őket, amikor megérnek a gonoszságban.
- 10 Mert íme, ez egy olyan föld, mely kiválóbb minden más földnél; aki tehát birtokolja, annak Istent kell szolgálnia, vagy elsodortatik; mert ez Isten örök rendelése. És amíg nem lesz teljes a gonoszság e föld gyermekei között, addig nem sodorják el őket.
- 11 És ez hozzátok jut el, Ó ti nemzsidók, hogy ismerhessétek Isten rendeléseit – hogy bűnbánatot tartsatok, és ne folytassátok gonoszságaitokat azok teljességéig, és ne hozzátok magatokra ezáltal Isten haragjának teljességét, ahogyan ezt mindezedáig ezen föld lakói tették.
- 12 Íme, ez egy kiváló föld, és amely nemzet ezt birtokolja, az mentes lesz a rabságtól és a fogságtól, és minden más nemzettől az ég alatt, ha ezen föld Istent szolgálják, aki Jézus Krisztus, akit kinyilvánítottak az általunk leírt dolgok.
- 13 És most folytatom feljegyzésemet; mert íme, lőn, hogy az Úr elvitte Jaredet és fivérét, méghozzá ahhoz a nagy tengerhez, mely a földeket elválasztja. És amikor odaértek a tengerhez, felverték sátraikat, és Moriánkumernek nevezték el a hely nevét; és sátrakban laktak, és négy éven át sátrakban laktak a tengerparton.
- 14 És lőn, hogy a negyedik év végén az Úr ismét eljött Jared fivéréhez, és felhőben állt, és beszélt vele. És három órán keresztül beszélt az Úr Jared fivérével, és megfenyítette őt, mivel nem emlékezett rá hogy szólítsa az Úr nevét.

And now, we can behold the decrees of God concerning this land, that it is a land of promise; and whatsoever nation shall possess it shall serve God, or they shall be swept off when the fulness of his wrath shall come upon them. And the fulness of his wrath cometh upon them when they are ripened in iniquity.

For behold, this is a land which is choice above all other lands; wherefore he that doth possess it shall serve God or shall be swept off; for it is the everlasting decree of God. And it is not until the fulness of iniquity among the children of the land, that they are swept off.

And this cometh unto you, O ye Gentiles, that ye may know the decrees of God—that ye may repent, and not continue in your iniquities until the fulness come, that ye may not bring down the fulness of the wrath of God upon you as the inhabitants of the land have hitherto done.

Behold, this is a choice land, and whatsoever nation shall possess it shall be free from bondage, and from captivity, and from all other nations under heaven, if they will but serve the God of the land, who is Jesus Christ, who hath been manifested by the things which we have written.

And now I proceed with my record; for behold, it came to pass that the Lord did bring Jared and his brethren forth even to that great sea which divideth the lands. And as they came to the sea they pitched their tents; and they called the name of the place Moriancumer; and they dwelt in tents, and dwelt in tents upon the seashore for the space of four years.

And it came to pass at the end of four years that the Lord came again unto the brother of Jared, and stood in a cloud and talked with him. And for the space of three hours did the Lord talk with the brother of Jared, and chastened him because he remembered not to call upon the name of the Lord.

- 15 És Járed fivére megbánta az általa elkövetett gonosz dolgot, és az Úr nevét szólította testvéreiért, akik vele voltak. És az Úr azt mondta neki: Megbocsátom neked és testvéreidnek bűneiteket; de többé ne kövessetek el bűnt, mert emlékezzetek rá, hogy Lelkem nem bajlódik mindig az emberrel; ha tehát bűnt követtek el és teljesen megértetek, akkor kivágtatok az Úr színe előtt. És ezek a gondolataim ezen földet illetően, melyet örökségül adok nektek; mert olyan föld lesz ez, mely kiválóbb minden más földnél.
- 16 És az Úr azt mondta: Lássatok munkához, és építsetek bárkákat, azon bárkák módján, melyeket idáig is építtettek. És lőn, hogy Járed fivére munkához látott, és a testvérei is, és bárkákat építettek, azok módján, melyeket azelőtt építettek, az Úr utasításai szerint. És ezek kicsik voltak és könnyűek a vízen, hasonlóan a vízen lévő madár könnyűségéhez.
- 17 És oly módon voltak megépítve, hogy rendkívül szorosak voltak, hogy edényként tartották volna a vizet; és aljuk szoros volt, mint egy edény; és oldalaik szorosak voltak, mint egy edény; és végeik csúcsosak voltak; és tetejük szoros volt, mint egy edény; és hosszuk egy fa hossza volt; és ajtajuk, amikor be volt zárva, szoros volt, mint egy edény.
- 18 És lőn, hogy Járed fivére fohászzkodott az Úrhoz, mondván: Ó, Uram, elvégeztem a munkát, amit megparancsoltál nekem, és elkészítettem a bárkákat, ahogy arra utasítottál.
- 19 És íme, Ó Uram, nincs bennük világosság; hová kormányozzunk tehát? És el is fogunk pusztulni, mert nem tudunk bennük lélegezni, csak a bennük lévő levegő van; el fogunk tehát pusztulni.
- 20 És az Úr azt mondta Járed fivérének: Íme, készíts lukat a tetején és az alján is; és amikor kevés a levegő, takarjátok ki a lukat és engedjétek be levegőt. És ha úgy leszén, hogy bejön rátok a víz, akkor íme, fedjétek be a lukat, hogy el ne pusztuljatok a beáradó vízben.
- 21 És lőn, hogy Járed fivére így tett, aszerint, ahogy azt az Úr megparancsolta.

And the brother of Jared repented of the evil which he had done, and did call upon the name of the Lord for his brethren who were with him. And the Lord said unto him: I will forgive thee and thy brethren of their sins; but thou shalt not sin any more, for ye shall remember that my Spirit will not always strive with man; wherefore, if ye will sin until ye are fully ripe ye shall be cut off from the presence of the Lord. And these are my thoughts upon the land which I shall give you for your inheritance; for it shall be a land choice above all other lands.

And the Lord said: Go to work and build, after the manner of barges which ye have hitherto built. And it came to pass that the brother of Jared did go to work, and also his brethren, and built barges after the manner which they had built, according to the instructions of the Lord. And they were small, and they were light upon the water, even like unto the lightness of a fowl upon the water.

And they were built after a manner that they were exceedingly tight, even that they would hold water like unto a dish; and the bottom thereof was tight like unto a dish; and the sides thereof were tight like unto a dish; and the ends thereof were peaked; and the top thereof was tight like unto a dish; and the length thereof was the length of a tree; and the door thereof, when it was shut, was tight like unto a dish.

And it came to pass that the brother of Jared cried unto the Lord, saying: O Lord, I have performed the work which thou hast commanded me, and I have made the barges according as thou hast directed me.

And behold, O Lord, in them there is no light; whither shall we steer? And also we shall perish, for in them we cannot breathe, save it is the air which is in them; therefore we shall perish.

And the Lord said unto the brother of Jared: Behold, thou shalt make a hole in the top, and also in the bottom; and when thou shalt suffer for air thou shalt unstop the hole and receive air. And if it be so that the water come in upon thee, behold, ye shall stop the hole, that ye may not perish in the flood.

And it came to pass that the brother of Jared did so, according as the Lord had commanded.

- 22 És ismét fohászzkodott az Úrhoz, mondván: Ó, Uram, íme, úgy tettem, ahogy azt megparancsoltad nekem; és elkészítettem népemnek a bárkákat, és íme, nincs bennük világosság. Íme, Ó Uram, hagy-nád, hogy sötétségben szeljük át ezt a nagy vizet?
- 23 És az Úr azt kérdezte Jared fivéréától: Mit szeret-nél, mit tegyek, hogy legyen világosságotok a bárkáitokban? Mert íme, ablakaitok nem lehetnek, mert darabokra törnének; tüzet sem vihettek magatokkal, mert tűz fényénél nem mehettek.
- 24 Mert íme, olyanok lesztek, mint a bálna a tenger közepén; mert hullámhegyek csapódnak majd rátok. Mindazonáltal ismét fel foglak hozni benneteket a tenger mélyéről; mert az én számból erednek a szelek, és az esőt és az áradást is én küldöm.
- 25 És íme, felkészítelek titeket ezekre a dolgokra; mert csak úgy tudjátok átszelni ezt a nagy mélységet, ha én felkészítelek benneteket a tenger hullámaira, az elmenő szelekre és az eljövendő áradásokra. Mit szeretnél tehát, mit készítek nektek, hogy lehessen világosságotok, amikor elnyel a tenger mélysége?

And he cried again unto the Lord saying: O Lord, behold I have done even as thou hast commanded me; and I have prepared the vessels for my people, and behold there is no light in them. Behold, O Lord, wilt thou suffer that we shall cross this great water in darkness?

And the Lord said unto the brother of Jared: What will ye that I should do that ye may have light in your vessels? For behold, ye cannot have windows, for they will be dashed in pieces; neither shall ye take fire with you, for ye shall not go by the light of fire.

For behold, ye shall be as a whale in the midst of the sea; for the mountain waves shall dash upon you. Nevertheless, I will bring you up again out of the depths of the sea; for the winds have gone forth out of my mouth, and also the rains and the floods have I sent forth.

And behold, I prepare you against these things; for ye cannot cross this great deep save I prepare you against the waves of the sea, and the winds which have gone forth, and the floods which shall come. Therefore what will ye that I should prepare for you that ye may have light when ye are swallowed up in the depths of the sea?

Ether 3

- 1 És lőn, hogy Járed fivére (most, az elkészített bárkák száma nyolc volt) felment arra a hegyre, amelyet rendkívüli magassága miatt Sélem hegynek neveztek, és egy sziklából kiolvasztott tizenhat kis követ; és ezek fehérek és tiszták voltak, mint az áttetsző üveg; és kezeiben felvitte őket a hegy tetejére, és ismét fohászzkodott az Úrhoz, mondván:
- 2 Ó, Uram, azt mondtad, hogy el fog minket borítani az ár. Most íme, Ó Uram, ne haragudj szolgáladra, gyengesége miatt teelőtted; mert tudjuk, hogy te szent vagy és a mennyekben lakozol, és hogy mi érdemtelenek vagyunk teelőtted; a bukás miatt természetünk gonosz lett és az is maradt; mindazonáltal, Ó Uram, parancsot adtál nekünk, hogy téged szólítsunk, hogy tőled kaphassunk a kívánságaink szerint.
- 3 Íme, Ó Uram, lesújtottál ránk a gonoszságunk miatt, és elhajtottál minket, és a vadonban voltunk így sok éven át; mindazonáltal irgalmas voltál hozzánk. Ó, Uram, tekints reám szájalommal, és fordítsd el haragodat ettől a néptől, népedtől, és ne engedd, hogy sötétségben szeljék át ezt a dühöngő mélységet; hanem lásd ezeket a dolgokat, melyeket a sziklából olvasztottam ki.
- 4 És én tudom, Ó Uram, hogy te minden hatalmat birtokolsz, és amit akarsz, mindent megtehetsz az ember javára; érintsd meg hát ezeket a köveket, Ó Uram, ujjaddal, és készítsd őket elő arra, hogy ragyogjanak a sötétben; és ragyogni fognak majd nekünk a bárkákban, melyeket készítettünk, hogy legyen világosságunk, míg a tengert átszeljük.
- 5 Íme, Ó Uram, te megteheted ezt. Tudjuk, hogy képes vagy oly nagy hatalom megmutatására, melyet le kicsinyel az ember értelme.

Ether 3

And it came to pass that the brother of Jared, (now the number of the vessels which had been prepared was eight) went forth unto the mount, which they called the mount Shelem, because of its exceeding height, and did molten out of a rock sixteen small stones; and they were white and clear, even as transparent glass; and he did carry them in his hands upon the top of the mount, and cried again unto the Lord, saying:

O Lord, thou hast said that we must be encompassed about by the floods. Now behold, O Lord, and do not be angry with thy servant because of his weakness before thee; for we know that thou art holy and dwellest in the heavens, and that we are unworthy before thee; because of the fall our natures have become evil continually; nevertheless, O Lord, thou hast given us a commandment that we must call upon thee, that from thee we may receive according to our desires.

Behold, O Lord, thou hast smitten us because of our iniquity, and hast driven us forth, and for these many years we have been in the wilderness; nevertheless, thou hast been merciful unto us. O Lord, look upon me in pity, and turn away thine anger from this thy people, and suffer not that they shall go forth across this raging deep in darkness; but behold these things which I have molten out of the rock.

And I know, O Lord, that thou hast all power, and can do whatsoever thou wilt for the benefit of man; therefore touch these stones, O Lord, with thy finger, and prepare them that they may shine forth in darkness; and they shall shine forth unto us in the vessels which we have prepared, that we may have light while we shall cross the sea.

Behold, O Lord, thou canst do this. We know that thou art able to show forth great power, which looks small unto the understanding of men.

6 És lőn, hogy miután Járed fivére kimondta ezeket a szavakat, íme, az Úr kinyújtotta kezét és ujjával egyenként megérintette a köveket. És a fátyol elvettette Járed fivérének szemeiről, és látta az Úr ujját; és az olyan volt, mint egy húsból és vérből való ember ujjja; és Járed fivére leborult az Úr előtt, mert lesújtott rá a félelem.

7 És az Úr látta, hogy Járed fivére leborult a földre; és így szólt hozzá az Úr: Kelj fel, miért borultál le?

8 És ő azt mondta az Úrnak: Láttam az Úr ujját, és féltem, hogy lesújt rám; mert nem tudtam, hogy az Úr húsból és vérből van.

9 És az Úr azt mondta neki: Hited miatt láttad, hogy húsból és vérből való testet fogok magamra venni; és ember még nem jött élém olyan rendkívüli hittel, mint te; mert ha nem így lett volna, akkor nem láthattad volna az ujjamat. Láttál ennél többet is?

10 És ő azt felelte: Nem. Uram, mutasd meg magad nekem.

11 És az Úr azt kérdezte tőle: Hiszed-e majd a szavakat, melyeket mondani fogok?

12 És ő így felelt: Igen, Uram, tudom, hogy te az igazságot mondod, mert az igazság Istene vagy, és nem hazudhatsz.

13 És miután e szavakat kimondta, íme, az Úr megmutatta magát neki, és így szólt: Mivel tudod ezeket a dolgokat, megváltattál a bukástól; visszahozattál tehát szíнем elé; ezért megmutatom magam neked.

14 Íme, én vagyok az, aki a világ megalapítása óta arra lettem felkészítve, hogy népemet megváltsam. Íme, én Jézus Krisztus vagyok. Én vagyok az Atya és a Fiú. Énbennem van élete az egész emberiségnek, méghozzá örökkévaló, mindazoknak, akik hisznek a nevemben; és ők fiaimmá és leányaimmá lesznek.

15 És még soha nem mutattam meg magam az embernek, akit teremtettem, mert soha nem hitt bennem ember úgy, mint te. Látod, hogy a saját képmásomra teremtettelek? Igen, méghozzá minden ember a kezdetben saját képmásomra teremtetett.

And it came to pass that when the brother of Jared had said these words, behold, the Lord stretched forth his hand and touched the stones one by one with his finger. And the veil was taken from off the eyes of the brother of Jared, and he saw the finger of the Lord; and it was as the finger of a man, like unto flesh and blood; and the brother of Jared fell down before the Lord, for he was struck with fear.

And the Lord saw that the brother of Jared had fallen to the earth; and the Lord said unto him: Arise, why hast thou fallen?

And he saith unto the Lord: I saw the finger of the Lord, and I feared lest he should smite me; for I knew not that the Lord had flesh and blood.

And the Lord said unto him: Because of thy faith thou hast seen that I shall take upon me flesh and blood; and never has man come before me with such exceeding faith as thou hast; for were it not so ye could not have seen my finger. Sawest thou more than this?

And he answered: Nay; Lord, show thyself unto me.

And the Lord said unto him: Believest thou the words which I shall speak?

And he answered: Yea, Lord, I know that thou speakest the truth, for thou art a God of truth, and canst not lie.

And when he had said these words, behold, the Lord showed himself unto him, and said: Because thou knowest these things ye are redeemed from the fall; therefore ye are brought back into my presence; therefore I show myself unto you.

Behold, I am he who was prepared from the foundation of the world to redeem my people. Behold, I am Jesus Christ. I am the Father and the Son. In me shall all mankind have life, and that eternally, even they who shall believe on my name; and they shall become my sons and my daughters.

And never have I showed myself unto man whom I have created, for never has man believed in me as thou hast. Seest thou that ye are created after mine own image? Yea, even all men were created in the beginning after mine own image.

16 Íme, ez a test, amit most látsz, lelkemnek a teste; és lelkem testének mintájára teremtettem az embert; és ahogy neked látszom a lélekben, úgy jelenek majd meg népemnek a testben.

17 És most én, Moróni, amint azt megmondtam, nem tudok teljes beszámolót készíteni a leírt dolgokról, ezért elegendő annyit mondanom, hogy Jézus megmutatta magát lélekben ennek az embernek, még hozzá ugyanolyan módon és azon test hasonlatosságában, amelyben a nefitáknak is megmutatta magát.

18 És szolgált neki, ahogyan a nefitáknak is szolgált; és mindezt azért, hogy ez az ember tudhassa, hogy ő Isten, mivel oly sok nagyszerű művet mutatott meg neki az Úr.

19 És ezt az embert, tudása miatt, már nem lehetett visszatartani attól, hogy a fátyol mögé lásson; és látta Jézus ujját, melyet meglátván félve borult le; mert tudta, hogy az Úr ujjja az; és már nem hite volt, hanem tudta, semmiben nem kételkedve.

20 Istennek ilyen tökéletes ismerete után tehát már nem lehetett kívülről tartani a fátyolon; látta tehát Jézust, és ő szolgált neki.

21 És lőn, hogy az Úr így szólt Járed fivéréhez: Íme, mindaddig ne engedd, hogy ezek a dolgok, melyeket láttál és hallottál, eljussanak a világhoz, amíg el nem jön annak ideje, hogy megdicsőítem nevedet a testben; őrizd tehát kincsként azokat a dolgokat, melyeket láttál és hallottál, és egy embernek se mutasd meg.

22 És íme, amikor majd hozzám jössz, írd le és pecsételd le azokat, hogy senki ne fordíthassa le őket; mert olyan nyelven írod majd ezeket, melyet nem tudnak elolvasni.

23 És íme, neked adom ezt a két követ, és ezeket is pecsételd le, az általad leírt dolgokkal együtt.

24 Mert íme, a nyelvet, melyen írsz, én összezavartam; ezért a szerintem megfelelő időben e kövekkel majd felnagyítatom az emberek szemei előtt azokat a dolgokat, melyeket le fogsz írni.

Behold, this body, which ye now behold, is the body of my spirit; and man have I created after the body of my spirit; and even as I appear unto thee to be in the spirit will I appear unto my people in the flesh.

And now, as I, Moroni, said I could not make a full account of these things which are written, therefore it sufficeth me to say that Jesus showed himself unto this man in the spirit, even after the manner and in the likeness of the same body even as he showed himself unto the Nephites.

And he ministered unto him even as he ministered unto the Nephites; and all this, that this man might know that he was God, because of the many great works which the Lord had showed unto him.

And because of the knowledge of this man he could not be kept from beholding within the veil; and he saw the finger of Jesus, which, when he saw, he fell with fear; for he knew that it was the finger of the Lord; and he had faith no longer, for he knew, nothing doubting.

Wherefore, having this perfect knowledge of God, he could not be kept from within the veil; therefore he saw Jesus; and he did minister unto him.

And it came to pass that the Lord said unto the brother of Jared: Behold, thou shalt not suffer these things which ye have seen and heard to go forth unto the world, until the time cometh that I shall glorify my name in the flesh; wherefore, ye shall treasure up the things which ye have seen and heard, and show it to no man.

And behold, when ye shall come unto me, ye shall write them and shall seal them up, that no one can interpret them; for ye shall write them in a language that they cannot be read.

And behold, these two stones will I give unto thee, and ye shall seal them up also with the things which ye shall write.

For behold, the language which ye shall write I have confounded; wherefore I will cause in my own due time that these stones shall magnify to the eyes of men these things which ye shall write.

25 És miután az Úr elmondta ezeket a szavakat, megmutatta Jared fivérének a föld minden lakóját, akik addig voltak, és azokat is, akik majd lesznek, egészen a föld széleiig; és nem tartotta vissza őket a tekintete elől.

26 Mert már azelőtt megmondta neki, hogy ha hiszi, hogy ő minden dolgot megmutathat neki – akkor az meg is lesz neki mutatva, az Úr tehát semmit nem tarthatott tőle vissza, mert ő tudta, hogy az Úr minden dolgot megmutathat neki.

27 És az Úr így szólt hozzá: Írd le ezeket a dolgokat, és pecsételd le; és a szerintem megfelelő időben majd megmutatom őket az emberek gyermekeinek.

28 És lőn, hogy az Úr megparancsolta neki, hogy pecsételje le azt a két követ, melyet megkapott, és ne mutassa meg őket addig, amíg az Úr meg nem mutatja ezeket az emberek gyermekeinek.

And when the Lord had said these words, he showed unto the brother of Jared all the inhabitants of the earth which had been, and also all that would be; and he withheld them not from his sight, even unto the ends of the earth.

For he had said unto him in times before, that if he would believe in him that he could show unto him all things—it should be shown unto him; therefore the Lord could not withhold anything from him, for he knew that the Lord could show him all things.

And the Lord said unto him: Write these things and seal them up; and I will show them in mine own due time unto the children of men.

And it came to pass that the Lord commanded him that he should seal up the two stones which he had received, and show them not, until the Lord should show them unto the children of men.

Ether 4

- 1 És az Úr megparancsolta Járed fivérének, hogy menjen le a hegyről, az Úr színe elől, és írja le az általa látott dolgokat; és megtiltotta, hogy ezek azelőtt jussanak el az emberek gyermekeihez, hogy ő felemeltetne a kereszten; és ezen okból őrizte meg őket Móziás király, hogy addig ne jussanak el a világhoz, míg Krisztus meg nem mutatja magát a népének.
- 2 És miután Krisztus valóban megmutatta magát a népének, megparancsolta, hogy nyilvánítsák ki ezeket.
- 3 És most, ezt követően, mind hitetlenségbe süllyedtek, és senki nincs már, csak a lámániták, ők pedig elutasították Krisztus evangéliumát; ezért azt a parancsot kaptam, hogy ismét rejtsem el őket a földbe.
- 4 Íme, én pontosan azokat a dolgokat írtam le ezekre a lemezekre, melyeket Járed fivére látott; és soha nem nyilvánítottak ki nagyobb dolgok azoknál, amik Járed fivérének lettek kinyilvánítva.
- 5 Az Úr tehát megparancsolta nekem, hogy írjam le ezeket; és én leírtam őket. És megparancsolta nekem, hogy pecsételjem le őket; és azt is megparancsolta nekem, hogy azok fordító eszközeit is pecsételjem le; lepecsételtem tehát a fordító eszközöket, az Úr parancsolata szerint.
- 6 Mert az Úr azt mondta nekem: Addig a napig nem juthatnak el a nemzsidókhoz, míg meg nem bánják a gonoszságaikat és tisztává nem válnak az Úr előtt.
- 7 És azon a napon, mondja az Úr, amikor olyan hitet gyakorolnak majd bennem, mint Járed fivére, és így megszenteltetnek bennem, akkor majd kinyilvánítom nekik azokat a dolgokat, melyeket Járed fivére látott, még hozzá minden kinyilatkoztatásomat feltárom előttük, mondja Jézus Krisztus, Isten Fia, az egek és a föld Atyja, és minden dologé, amely azokban van.
- 8 És aki vitatkozni fog az Úr szavával, átkozott legyen az; és aki megtagadja ezeket a dolgokat, átkozott legyen az; mert nekik nem fogok nagyobb dolgokat mutatni, mondja Jézus Krisztus, mert én vagyok az, aki szól.

Ether 4

And the Lord commanded the brother of Jared to go down out of the mount from the presence of the Lord, and write the things which he had seen; and they were forbidden to come unto the children of men until after that he should be lifted up upon the cross; and for this cause did king Mosiah keep them, that they should not come unto the world until after Christ should show himself unto his people.

And after Christ truly had showed himself unto his people he commanded that they should be made manifest.

And now, after that, they have all dwindled in unbelief; and there is none save it be the Lamanites, and they have rejected the gospel of Christ; therefore I am commanded that I should hide them up again in the earth.

Behold, I have written upon these plates the very things which the brother of Jared saw; and there never were greater things made manifest than those which were made manifest unto the brother of Jared.

Wherefore the Lord hath commanded me to write them; and I have written them. And he commanded me that I should seal them up; and he also hath commanded that I should seal up the interpretation thereof; wherefore I have sealed up the interpreters, according to the commandment of the Lord.

For the Lord said unto me: They shall not go forth unto the Gentiles until the day that they shall repent of their iniquity, and become clean before the Lord.

And in that day that they shall exercise faith in me, saith the Lord, even as the brother of Jared did, that they may become sanctified in me, then will I manifest unto them the things which the brother of Jared saw, even to the unfolding unto them all my revelations, saith Jesus Christ, the Son of God, the Father of the heavens and of the earth, and all things that in them are.

And he that will contend against the word of the Lord, let him be accursed; and he that shall deny these things, let him be accursed; for unto them will I show no greater things, saith Jesus Christ; for I am he who speaketh.

- 9 És parancsomra megnyílnak és bezárulnak az egek; és szavamra megrendül a föld; és parancsomra eltűnnek annak lakosai, méghozzá tűz által.
- 10 És aki nem hisz az én szavaimban, az tanítványaimnak sem hisz; és ítéljétek meg, hogy nem én szólok-e; mert az utolsó napon tudni fogjátok, hogy én szólok.
- 11 De aki hiszi ezeket a dolgokat, melyeket mondtam, azokat Lelkem megnyilvánulásaival látogatom majd meg, és ők tudni fogják és bizonyágot tesznek. Mert Lelkem miatt tudni fogják, hogy ezek a dolgok igazak; mert arra ösztönzik az embereket, hogy jót cselekedjenek.
- 12 És amely dolog arra ösztönzi az embereket, hogy jót cselekedjenek, az tőlem való; mert senkitől nem származik jó, hacsaknem tőlem. Én vagyok az, aki minden jóhoz elvezeti az embereket; aki nem hisz majd a szavaimban, az bennem sem fog hinni – hogy én vagyok; és aki nem hisz majd bennem, az Atyában sem fog hinni, aki elküldött. Mert íme, én vagyok az Atya, én vagyok a világ világossága, és élete és igazsága.
- 13 Jöjjetek hozzám, Ó ti nemzsidók, és én megmutatom nektek a nagyobb dolgokat, annak ismeretét, ami most rejtve van a hitelenség miatt.
- 14 Jöjjetek hozzám, Ó ti, Izráel háza, és kinyilvánítatik nektek, mily nagy dolgokat őriz számotokra az Atya a világ megalapítása óta; és ez a hitelenség miatt még nem jött el hozzátok.
- 15 Íme, amikor letéptek majd a hitelenségnek ezen fátylát, mely gonoszságotok rettenetes állapotában marasztal benneteket, és szívetek keménységét, és elmétek vakságát, akkor majd a nagyszerű és bámulatos dolgok, melyek a világ alapítása óta rejtve voltak előttetek – igen, amikor nevémben szólítjátok majd az Atyát, megtört szívvel és töredelmes lélekkel, akkor tudjátok majd meg, Ó Izráel háza, hogy az Atya emlékezett az atyáitokkal kötött szövetségre.

And at my command the heavens are opened and are shut; and at my word the earth shall shake; and at my command the inhabitants thereof shall pass away, even so as by fire.

And he that believeth not my words believeth not my disciples; and if it so be that I do not speak, judge ye; for ye shall know that it is I that speaketh, at the last day.

But he that believeth these things which I have spoken, him will I visit with the manifestations of my Spirit, and he shall know and bear record. For because of my Spirit he shall know that these things are true; for it persuadeth men to do good.

And whatsoever thing persuadeth men to do good is of me; for good cometh of none save it be of me. I am the same that leadeth men to all good; he that will not believe my words will not believe me—that I am; and he that will not believe me will not believe the Father who sent me. For behold, I am the Father, I am the light, and the life, and the truth of the world.

Come unto me, O ye Gentiles, and I will show unto you the greater things, the knowledge which is hid up because of unbelief.

Come unto me, O ye house of Israel, and it shall be made manifest unto you how great things the Father hath laid up for you, from the foundation of the world; and it hath not come unto you, because of unbelief.

Behold, when ye shall rend that veil of unbelief which doth cause you to remain in your awful state of wickedness, and hardness of heart, and blindness of mind, then shall the great and marvelous things which have been hid up from the foundation of the world from you—yea, when ye shall call upon the Father in my name, with a broken heart and a contrite spirit, then shall ye know that the Father hath remembered the covenant which he made unto your fathers, O house of Israel.

- 16 És akkor majd minden ember szeme elé tárulnak kinyilatkoztatásaim, amelyeket szolgálással, Jánossal leírtam. Emlékezzetek, hogy amikor látjátok ezeket a dolgokat, tudjátok, hogy elérkezett az idő, amikor valóságos tettekben ki lesznek nyilvánítva.
- 17 Amikor tehát megkapjátok ezt a feljegyzést, tudhatjátok, hogy szerte, azon egész föld színén elkezdődött az Atya munkája.
- 18 Tartsatok hát bűnbánatot, mind ti földnek szélei, és jöjjetek hozzám, és higgyetek evangéliumomban, és keresztelkedjétek meg az én nevemben; mert aki hisz és megkeresztelkedik, az megszabadul; de aki nem hisz, az elkárhozik; és jelek követik azokat, akik hisznek az én nevemben.
- 19 És áldott az, aki hűségesnek találtaik nevemhez az utolsó napon, mert felemeltetik, hogy abban a királyságban lakjon, mely a világ megalapítása óta neki lett elkészítve. És íme, én vagyok az, aki ezt elmondta. Ámen.

And then shall my revelations which I have caused to be written by my servant John be unfolded in the eyes of all the people. Remember, when ye see these things, ye shall know that the time is at hand that they shall be made manifest in very deed.

Therefore, when ye shall receive this record ye may know that the work of the Father has commenced upon all the face of the land.

Therefore, repent all ye ends of the earth, and come unto me, and believe in my gospel, and be baptized in my name; for he that believeth and is baptized shall be saved; but he that believeth not shall be damned; and signs shall follow them that believe in my name.

And blessed is he that is found faithful unto my name at the last day, for he shall be lifted up to dwell in the kingdom prepared for him from the foundation of the world. And behold it is I that hath spoken it. Amen.

Ether 5

- 1 És most én, Moróni, emlékezetem szerint leírtam a nekem megparancsolt szavakat; és elmondtam neked, hogy mely dolgokat pecsételtem le; ne érintsd tehát ezeket annak céljából, hogy lefordítsd; mert ez a dolog megtiltott neked, kivéve majd akkor, amikor Isten bölcsessége azt kívánja.
- 2 És íme, kiváltságodban állhat a lemezek megmutatása azoknak, akik ezen mű előhozatalában segíteni fognak.
- 3 És három embernek mutatja majd meg őket Isten hatalma; biztosan tudni fogják tehát, hogy ezek a dolgok igazak.
- 4 És három tanú ajka erősíti meg ezeket a dolgokat; és a három tanúbizonyossága, valamint ez a mű, melyben Isten hatalma és az ő szava tárul fel, melyekről bizonyosságot tesz az Atya, és a Fiú és a Szentlélek – és mindez tanúbizonyossággént áll majd a világ ellen az utolsó napon.
- 5 És ha úgy léssen, hogy bűnbánatot tartanak és Jézus nevében az Atyához jönnek, akkor befogadják őket Isten királyságába.
- 6 És most, ítéljétek meg ti, hogy tán nincs-e felhatalmazásom ezekre a dolgokra; mert amikor majd látok, és Isten előtt állunk az utolsó napon, akkor tudni fogjátok, hogy van felhatalmazásom. Ámen.

Ether 5

And now I, Moroni, have written the words which were commanded me, according to my memory; and I have told you the things which I have sealed up; therefore touch them not in order that ye may translate; for that thing is forbidden you, except by and by it shall be wisdom in God.

And behold, ye may be privileged that ye may show the plates unto those who shall assist to bring forth this work;

And unto three shall they be shown by the power of God; wherefore they shall know of a surety that these things are true.

And in the mouth of three witnesses shall these things be established; and the testimony of three, and this work, in the which shall be shown forth the power of God and also his word, of which the Father, and the Son, and the Holy Ghost bear record—and all this shall stand as a testimony against the world at the last day.

And if it so be that they repent and come unto the Father in the name of Jesus, they shall be received into the kingdom of God.

And now, if I have no authority for these things, judge ye; for ye shall know that I have authority when ye shall see me, and we shall stand before God at the last day. Amen.

Ether 6

- 1 És most én, Moróni, tovább folytatom a feljegyzés elmondását Jaredről és az ő fivérééről.
- 2 Mert lőn, hogy miután az Úr elkészítette a köveket, amelyeket Jared fivére a hegyre felvitt, Jared fivére lejött a hegyről, és a köveket berakta az elkészített bárkába, mindegyik végébe egyet, és íme, azok világosságot adtak a bárkáknak.
- 3 És így az Úr előidézte, hogy a kövek világítsanak a sötétségben, és világosságot adjanak férfiaknak, asszonyoknak és gyermekeknek, hogy ne kelljen sötétben átkelniük a nagy vizeken.
- 4 És lőn, hogy miután mindenféle ételmet elkészítettek, hogy ezáltal gondoskodjanak magukról a vízzen, és ételmet a nyájaiknak és a csordáiknak, és amilyen vadat vagy állatot vagy madarat csak magukkal visznek – és lőn, hogy miután mindezen dolgokat megtették, beszálltak a bárkáikba vagyis hajóikba, és nekivágtak a tengernek, az Úrra, Istenükre bízva magukat.
- 5 És lőn, hogy az Úristen előidézte, hogy dühöngő szelek fújjanak a vizek színén, a megígért föld felé; és így hanykolódtak a tenger hullámain a szél előtt.
- 6 És lőn, hogy sok alkalommal eltemette őket a tenger mélye, a rájuk törő hullámhegyek miatt, valamint a hatalmas és borzalmas viharok miatt, melyeket a szél hevessége okozott.
- 7 És lőn, hogy amikor eltemette őket a mélység, akkor nem volt olyan víz, mely árthatott volna nekik, mivel bárkáik olyan szorosak voltak, mint egy edény, és olyan szorosak, mint Noé bárkája; amikor tehát körülvette őket a sok víz, az Úrhoz fohászkodtak, és ő ismét felhozta őket a vizek tetejére.
- 8 És lőn, hogy amíg a tengeren voltak, a szél sohasem szűnt meg a megígért föld irányába fújni; és így hajtotta őket előre a szél.

Ether 6

And now I, Moroni, proceed to give the record of Jared and his brother.

For it came to pass after the Lord had prepared the stones which the brother of Jared had carried up into the mount, the brother of Jared came down out of the mount, and he did put forth the stones into the vessels which were prepared, one in each end thereof; and behold, they did give light unto the vessels.

And thus the Lord caused stones to shine in darkness, to give light unto men, women, and children, that they might not cross the great waters in darkness.

And it came to pass that when they had prepared all manner of food, that thereby they might subsist upon the water, and also food for their flocks and herds, and whatsoever beast or animal or fowl that they should carry with them—and it came to pass that when they had done all these things they got aboard of their vessels or barges, and set forth into the sea, commending themselves unto the Lord their God.

And it came to pass that the Lord God caused that there should be a furious wind blow upon the face of the waters, towards the promised land; and thus they were tossed upon the waves of the sea before the wind.

And it came to pass that they were many times buried in the depths of the sea, because of the mountain waves which broke upon them, and also the great and terrible tempests which were caused by the fierceness of the wind.

And it came to pass that when they were buried in the deep there was no water that could hurt them, their vessels being tight like unto a dish, and also they were tight like unto the ark of Noah; therefore when they were encompassed about by many waters they did cry unto the Lord, and he did bring them forth again upon the top of the waters.

And it came to pass that the wind did never cease to blow towards the promised land while they were upon the waters; and thus they were driven forth before the wind.

- 9 És dicséreteket énekeltek az Úrnak; igen, Járed fivére dicséreteket énekelt az Úrnak, és egész álló nap köszönetet mondott és dicsérte az Urat; és amikor eljött az éj, nem szűntek meg dicsérni az Urat.
- 10 És így haladtak előre; és a tenger egyetlen szörnyetege sem törhette össze őket, és egyetlen bálna sem tudta tönkretenni őket; és szüntelenül volt világosságuk, akár a víz felett, akár a víz alatt voltak.
- 11 És így haladtak előre a vízen háromszáznegyvennégy napon keresztül.
- 12 És partra értek a megígért földön. És amikor a megígért föld partjaira tették lábukat, leborultak a föld színén, és megalázkodtak az Úr előtt, és örömkönyeket hullattak az Úr előtt, az ő gyengéd irgalmasságának sokasága miatt felettük.
- 13 És lőn, hogy előrementek azon föld színén, és művelni kezdték a földet.
- 14 És Járednek négy fia volt; és őket Jákomnak, és Gilgának, és Máhának és Orihának hívták.
- 15 És Járed fivére is nemzett fiakat és leányokat.
- 16 És Járednek és fivérének a barátai mintegy huszonkét lelket számláltak; és ők is nemzettek fiakat és leányokat, mielőtt még a megígért földre jöttek volna; és így kezdtek sokan lenni.
- 17 És arra tanították őket, hogy alázattal járjanak az Úr előtt; és a magasságból is tanították őket.
- 18 És lőn, hogy kezdtek szétszóródni a föld színén, és sokasodni és művelni a földet; és megerősödtek azon a földön.
- 19 És Járed fivére kezdett öreg lenni, és látta, hogy hamarosan sírba kell szállnia; azt mondta tehát Járednek: Gyűjtsük össze népünket, hogy megszámálhassuk őket, hogy megtudhassuk, mit kívánnak tőlünk, mielőtt sírjainkba szállunk.
- 20 És ennek megfelelően össze is gyűjtötték a népet. Most, Járed fivére fiainak és leányainak száma huszonkét lélek volt; Járed fiainak és leányainak a száma pedig tizenkettő, mivel neki négy fia volt.

And they did sing praises unto the Lord; yea, the brother of Jared did sing praises unto the Lord, and he did thank and praise the Lord all the day long; and when the night came, they did not cease to praise the Lord.

And thus they were driven forth; and no monster of the sea could break them, neither whale that could mar them; and they did have light continually, whether it was above the water or under the water.

And thus they were driven forth, three hundred and forty and four days upon the water.

And they did land upon the shore of the promised land. And when they had set their feet upon the shores of the promised land they bowed themselves down upon the face of the land, and did humble themselves before the Lord, and did shed tears of joy before the Lord, because of the multitude of his tender mercies over them.

And it came to pass that they went forth upon the face of the land, and began to till the earth.

And Jared had four sons; and they were called Jacom, and Gilgah, and Mahah, and Orihah.

And the brother of Jared also begat sons and daughters.

And the friends of Jared and his brother were in number about twenty and two souls; and they also begat sons and daughters before they came to the promised land; and therefore they began to be many.

And they were taught to walk humbly before the Lord; and they were also taught from on high.

And it came to pass that they began to spread upon the face of the land, and to multiply and to till the earth; and they did wax strong in the land.

And the brother of Jared began to be old, and saw that he must soon go down to the grave; wherefore he said unto Jared: Let us gather together our people that we may number them, that we may know of them what they will desire of us before we go down to our graves.

And accordingly the people were gathered together. Now the number of the sons and the daughters of the brother of Jared were twenty and two souls; and the number of sons and daughters of Jared were twelve, he having four sons.

21 És lőn, hogy megszámlálták népüket; és miután megszámlálták őket, megkérdezték tőlük, hogy milyen dolgokat szeretnének, mit tegyenek meg, mielőtt sírjaikba szállnának.

22 És lőn, hogy a nép azt kívánta, hogy egyik fiúkat kenjék fel, hogy király legyen felettük.

23 És most íme, ez gyötrelmes volt nekik. És Járed fivére így szólt hozzájuk: Ez a dolog biztosan fogságba vezet.

24 Járed azonban ezt mondta fivérének: Engedd meg nekik, hogy lehessen királyuk! És így azt mondta nekik: Válasszatok királyt a fiaink közül, méghozzá azt, akit akartok!

25 És lőn, hogy választottak, méghozzá Járed fivérének az elsőszülöttjét; és az ő neve Pagág volt. És lőn, hogy ő visszautasította őket, és nem volt hajlandó arra, hogy királyuk legyen. És a nép azt akarta, hogy atyja kényszerítse őt, de atyja nem volt hajlandó erre; és megparancsolta nekik, hogy senkit ne kényszerítsenek arra, hogy a királyuk legyen.

26 És lőn, hogy Pagágnak mindegyik fivérét választották, és azok nem voltak hajlandók.

27 És lőn, hogy Járed fiai sem voltak hajlandók, méghozzá mind, kivéve egyet; és Orihát kenték fel, hogy király legyen a nép fölött.

28 És ő uralkodni kezdett, és a nép gyarapodni kezdett; és rendkívül gazdagok lettek.

29 És lőn, hogy Járed meghalt, és a fivére is.

30 És lőn, hogy Oriha alázatosan járt az Úr előtt, és emlékezett arra, hogy mily nagy dolgokat tett atyjáért az Úr, és azt is megtanította népének, hogy mily nagy dolgokat tett atyáikért az Úr.

And it came to pass that they did number their people; and after that they had numbered them, they did desire of them the things which they would that they should do before they went down to their graves.

And it came to pass that the people desired of them that they should anoint one of their sons to be a king over them.

And now behold, this was grievous unto them. And the brother of Jared said unto them: Surely this thing leadeth into captivity.

But Jared said unto his brother: Suffer them that they may have a king. And therefore he said unto them: Choose ye out from among our sons a king, even whom ye will.

And it came to pass that they chose even the first-born of the brother of Jared; and his name was Pagag. And it came to pass that he refused and would not be their king. And the people would that his father should constrain him, but his father would not; and he commanded them that they should constrain no man to be their king.

And it came to pass that they chose all the brothers of Pagag, and they would not.

And it came to pass that neither would the sons of Jared, even all save it were one; and Orihah was anointed to be king over the people.

And he began to reign, and the people began to prosper; and they became exceedingly rich.

And it came to pass that Jared died, and his brother also.

And it came to pass that Orihah did walk humbly before the Lord, and did remember how great things the Lord had done for his father, and also taught his people how great things the Lord had done for their fathers.

Ether 7

- 1 És lőn, hogy Oriha élete minden napján, mely napból rendkívül sok volt, igazlelkűségben tartott ítéletet az országban.
- 2 És nemzett fiaikat és leányokat; igen, harmincegyet nemzett, akik közül huszonhárom volt fiú.
- 3 És lőn, hogy öreg korában pedig Kibet nemzette. És lőn, hogy a helyében Kib uralkodott; és Kib nemzette Korihórt.
- 4 És amikor Korihór harminckét éves volt, fellázadt atyja ellen, és elment és Nehór földjén lakott; és nemzett fiaikat és leányokat, és ők rendkívül szépek lettek; Korihór tehát sok embert magához vonzott.
- 5 És miután összegyűjtött egy sereget, feljött Morón földjére, ahol a király lakott, és fogságba ejtette őt, mely beteljesítette azt, amit Járed fivére mondott, hogy fogságba fogják vinni őket.
- 6 Most Morón földje, ahol a király lakott, közel volt ahhoz a földhöz, amelyet a nefiták Pusztaság földjének neveztek.
- 7 És lőn, hogy Kib, népével együtt fiának, Korihórnak a fogságában élt egészen addig, míg rendkívül öreg nem lett; mindazonáltal Kib öreg korában – míg fogságban volt – nemzette Súlét.
- 8 És lőn, hogy Süle haragudott a fivérére; és Süle megerősödött és hatalmassá nőtt emberi erő tekintetében; és ítélőképessége is hatalmas volt.
- 9 Elment tehát az Efraim dombhoz, és ércet olvasztott ki a sziklából, és acélból kardot készített azoknak, akiket ezt megelőzően magához vonzott; és miután kardokkal felfegyverezte őket, visszatért Nehór városához, és megütközött fivérével, Korihórral, és ezáltal megszerezte a királyságot, és visszaadta azt atyjának, Kibnek.
- 10 És most ezen dolog miatt, melyet Süle tett, atyja reá ruházta a királyságot; elkezdett tehát atyja helyén uralkodni.

Ether 7

And it came to pass that Orihah did execute judgment upon the land in righteousness all his days, whose days were exceedingly many.

And he begat sons and daughters; yea, he begat thirty and one, among whom were twenty and three sons.

And it came to pass that he also begat Kib in his old age. And it came to pass that Kib reigned in his stead; and Kib begat Corihor.

And when Corihor was thirty and two years old he rebelled against his father, and went over and dwelt in the land of Nehor; and he begat sons and daughters, and they became exceedingly fair; wherefore Corihor drew away many people after him.

And when he had gathered together an army he came up unto the land of Moron where the king dwelt, and took him captive, which brought to pass the saying of the brother of Jared that they would be brought into captivity.

Now the land of Moron, where the king dwelt, was near the land which is called Desolation by the Nephites.

And it came to pass that Kib dwelt in captivity, and his people under Corihor his son, until he became exceedingly old; nevertheless Kib begat Shule in his old age, while he was yet in captivity.

And it came to pass that Shule was angry with his brother; and Shule waxed strong, and became mighty as to the strength of a man; and he was also mighty in judgment.

Wherefore, he came to the hill Ephraim, and he did molten out of the hill, and made swords out of steel for those whom he had drawn away with him; and after he had armed them with swords he returned to the city Nehor, and gave battle unto his brother Corihor, by which means he obtained the kingdom and restored it unto his father Kib.

And now because of the thing which Shule had done, his father bestowed upon him the kingdom; therefore he began to reign in the stead of his father.

11 És lőn, hogy igazlelkűségben tartott ítéletet; és azon föld színén mindenhova kiterjesztette a királyságát, mert rendkívül megszaporodott a nép.

12 És lőn, hogy Súle is sok fiút és leányt nemzett.

13 És Korihór megbánta az általa elkövetett sok gonoszsgot; Súle tehát hatalmat adott neki a királyságában.

14 És lőn, hogy Korihórnak sok fia és leánya volt. És volt Korihór fiai között egy, akinek Noé volt a neve.

15 És lőn, hogy Noé fellázadt Súle, a király ellen, valamint atyja, Korihór ellen, és maga után vonta fivérét, Kohórt, és annak minden fivérét és még sok embert.

16 És megütközött Súlével, a királlyal, melynek során megszerezte első örökségük földjét; és király lett az országnak azon része felett.

17 És lőn, hogy újra megütközött Súlével, a királlyal; és fogta Súlét, a királyt, és fogságba hurcolta Morónba.

18 És lőn, hogy amikor már azon volt, hogy kivégeztesse, Súle fiai éjszaka belopóztak Noé házába, megölték őt, és betörték a börtön ajtaját, és kihozták atyjukat, és trónjára helyezték őt a saját királyságában.

19 Noének fia építette tehát fel helyette a királyságot; mindazonáltal Súle király felett nem szereztek több hatalmat, és a Súle uralkodása alatt élő nép rendkívüli módon boldogult és megerősödött.

20 És az országot megosztották és lett két királyság: Súle királysága, és Kohórnak, Noé fiának a királysága.

21 És Kohór, Noé fia, harcba vitte népét Súle ellen, melynek során Súle megverte őket, Kohórt pedig megölte.

22 És most Kohórnak volt egy Nimród nevű fia; és Nimród átadta Kohór királyságát Súlénak, és kegyet talált Súle szeméi előtt; Súle tehát nagy kegyekben részesítette őt, és ő kívánságai szerint cselekedett Súle királyságában.

And it came to pass that he did execute judgment in righteousness; and he did spread his kingdom upon all the face of the land, for the people had become exceedingly numerous.

And it came to pass that Shule also begat many sons and daughters.

And Corihor repented of the many evils which he had done; wherefore Shule gave him power in his kingdom.

And it came to pass that Corihor had many sons and daughters. And among the sons of Corihor there was one whose name was Noah.

And it came to pass that Noah rebelled against Shule, the king, and also his father Corihor, and drew away Cohor his brother, and also all his brethren and many of the people.

And he gave battle unto Shule, the king, in which he did obtain the land of their first inheritance; and he became a king over that part of the land.

And it came to pass that he gave battle again unto Shule, the king; and he took Shule, the king, and carried him away captive into Moron.

And it came to pass as he was about to put him to death, the sons of Shule crept into the house of Noah by night and slew him, and broke down the door of the prison and brought out their father, and placed him upon his throne in his own kingdom.

Wherefore, the son of Noah did build up his kingdom in his stead; nevertheless they did not gain power any more over Shule the king, and the people who were under the reign of Shule the king did prosper exceedingly and wax great.

And the country was divided; and there were two kingdoms, the kingdom of Shule, and the kingdom of Cohor, the son of Noah.

And Cohor, the son of Noah, caused that his people should give battle unto Shule, in which Shule did beat them and did slay Cohor.

And now Cohor had a son who was called Nimrod; and Nimrod gave up the kingdom of Cohor unto Shule, and he did gain favor in the eyes of Shule; wherefore Shule did bestow great favors upon him, and he did do in the kingdom of Shule according to his desires.

- 23 És Súde uralkodása alatt is jöttek olyan próféták a nép közé, akiket az Úr küldött, és megjövendölték, hogy a nép gonoszsága és bálványimádása átkot hoz az országra, és ha nem tartanak bűnbánatot, akkor elfognak pusztulni.
- 24 És lőn, hogy a nép szidalmazta a prófétákat, és csúfolta őket. És lőn, hogy Súde király ítéletet tartott azok felett, akik a prófétákat szidalmazták.
- 25 És az egész országra vonatkozóan hozott egy olyan törvényt, mely hatalmat adott a prófétáknak arra, hogy oda menjenek, ahova csak akarnak; és így rábírták a népet, hogy tartsanak bűnbánatot.
- 26 És mivel a nép megbánta gonoszságait és a bálványok imádását, az Úr megkímélte őket, és kezdtek ismét boldogulni azon a földön. És lőn, hogy Súde öreg korában is nemzett fiakat és leányokat.
- 27 És Súde napjaiban nem volt több háború; és ő emlékezett rá, hogy mily nagy dolgokat tett az Úr atyáért, amikor a nagy mélységen keresztül áthozta őket a megígért földre; tehát élete minden napján igazlelkűségben hozott ítéletet.

And also in the reign of Shule there came prophets among the people, who were sent from the Lord, prophesying that the wickedness and idolatry of the people was bringing a curse upon the land, and they should be destroyed if they did not repent.

And it came to pass that the people did revile against the prophets, and did mock them. And it came to pass that king Shule did execute judgment against all those who did revile against the prophets.

And he did execute a law throughout all the land, which gave power unto the prophets that they should go whithersoever they would; and by this cause the people were brought unto repentance.

And because the people did repent of their iniquities and idolatries the Lord did spare them, and they began to prosper again in the land. And it came to pass that Shule begat sons and daughters in his old age.

And there were no more wars in the days of Shule; and he remembered the great things that the Lord had done for his fathers in bringing them across the great deep into the promised land; wherefore he did execute judgment in righteousness all his days.

Ether 8

- 1 És lőn, hogy ő Ómert nemzette, és Ómer uralkodott a helyén. És Ómer nemzette Járedet, és Járed is nemzett fiakat és leányokat.
- 2 És Járed fellázadt atyja ellen, és elment és Hét földjén telepedett le. És lőn, hogy sok embernek hízelgett csalárd szavaival, mígnem megszerezte a királyság felét.
- 3 És miután a fél királyságot megszerezte, megütközött atyjával, és fogságba hurcolta az atyját, és a fogságban szolgálatra fogta őt;
- 4 És most, Ómer uralkodása napjainak felét fogságban töltötte. És lőn, hogy nemzett fiakat és leányokat, akik között volt Esrom és Koriántumr;
- 5 És ezek rendkívül haragosak voltak Járed fivérük tettei miatt, olyannyira, hogy sereget állítottak és megütköztek Járeddel. És lőn, hogy éjszaka ütköztek meg vele.
- 6 És lőn, hogy miután Járed seregét megölték, már azon voltak, hogy őt is megölik; de ő könyörgött nekik, hogy ne öljék meg, és akkor átadja atyjának a királyságot. És lőn, hogy megkímélték az életét.
- 7 És most, Járed rendkívül el volt keseredve a királyság elvesztése miatt, mert szívét a királyságra és a világ dicsőségére helyezte.
- 8 Most, Járed lánya, aki rendkívül fondorlatos volt, és látta atyja keserűségét, arra gondolt, hogy kieszel egy tervet, melyen keresztül visszaadhatja atyjának a királyságot.
- 9 Most, Járed leánya rendkívül szép volt. És lőn, hogy beszélt atyjával és azt mondta neki: Ugyan miért van ily nagy keserűsége atyámnak? Nem olvastam-e a feljegyzést, melyet atyáink hoztak át a nagy mélységen? Íme, nincs-e abban beszámoló a régiekről, hogy titkos terveik által szereztek királyságokat és nagy dicsőséget?

Ether 8

And it came to pass that he begat Omer, and Omer reigned in his stead. And Omer begat Jared; and Jared begat sons and daughters.

And Jared rebelled against his father, and came and dwelt in the land of Heth. And it came to pass that he did flatter many people, because of his cunning words, until he had gained the half of the kingdom.

And when he had gained the half of the kingdom he gave battle unto his father, and he did carry away his father into captivity, and did make him serve in captivity;

And now, in the days of the reign of Omer he was in captivity the half of his days. And it came to pass that he begat sons and daughters, among whom were Esrom and Coriantumr;

And they were exceedingly angry because of the doings of Jared their brother, insomuch that they did raise an army and gave battle unto Jared. And it came to pass that they did give battle unto him by night.

And it came to pass that when they had slain the army of Jared they were about to slay him also; and he pled with them that they would not slay him, and he would give up the kingdom unto his father. And it came to pass that they did grant unto him his life.

And now Jared became exceedingly sorrowful because of the loss of the kingdom, for he had set his heart upon the kingdom and upon the glory of the world.

Now the daughter of Jared being exceedingly expert, and seeing the sorrows of her father, thought to devise a plan whereby she could redeem the kingdom unto her father.

Now the daughter of Jared was exceedingly fair. And it came to pass that she did talk with her father, and said unto him: Whereby hath my father so much sorrow? Hath he not read the record which our fathers brought across the great deep? Behold, is there not an account concerning them of old, that they by their secret plans did obtain kingdoms and great glory?

10 Most tehát küldessen atyám Ákisért, Kimnor fiáért; és íme, én szép vagyok, és táncolni fogok előtte, és kedvében járok, hogy feleségének akar majd engem; amikor tehát azt kéri tőled, hogy adjál hozzá feleségül engem, akkor ezt mondd: Odaadom őt, ha elhozod nekem atyámnak, a királynak a fejét.

11 És most, Ómer barátja volt Ákisnak; miután tehát Járed elküldött Ákisért, Járed leánya táncolt előtte, és kedvében járt, olyannyira, hogy feleségének akarta őt. És lőn, hogy így szólt Járedhez: Add nekem feleségül!

12 És Járed azt mondta neki: Neked adom, ha elhozod nekem atyámnak, a királynak a fejét.

13 És lőn, hogy Ákis Járed házába gyűjtötte egész rokonságát, és így szólt hozzájuk: Megesküsztek-e nekem, hogy hűségesek lesztek hozzám abban a dologban, amit kérni fogok tőletek?

14 És lőn, hogy azok mind megesküdtek neki a mennyek Istenére, és a mennyekre is, valamint a földre és a fejükre, hogy aki eltér az Ákis által kért segítségtől, az el fogja veszíteni a fejét; és aki felfedi azokat a dolgokat, melyeket Ákis tudat velük, az el fogja veszíteni az életét.

15 És lőn, hogy így megegyeztek Ákissal. És Ákis azokat az esküket adta meg nekik, melyek a régiektől származtak, akik szintén hatalomra törekedtek, és amelyek egészen Káintól lettek továbbadva, aki kezdetől fogva gyilkos volt.

16 És az ördög hatalma tartja fenn ezen eskük átadását a népnek azért, hogy sötétségben tartsa őket, hogy a hatalomra vágyókat hozzásegítse ahhoz, hogy hatalmat szerezzenek, és öljenek, és fosztogassanak, és hazudjanak, és mindenféle gonoszságot és paráznaságot kövessenek el.

17 És Járed leánya volt az, aki szívébe ültette ezen régi dolgok felkutatásának vágyát, és Járed Ákis szívébe ültette ezt; Ákis tehát átadta a rokonainak és a barátainak, és szép ígérekkel rávette őket arra, hogy minden olyan dolgot megtegyenek, amit ő kér.

And now, therefore, let my father send for Akish, the son of Kimnor; and behold, I am fair, and I will dance before him, and I will please him, that he will desire me to wife; wherefore if he shall desire of thee that ye shall give unto him me to wife, then shall ye say: I will give her if ye will bring unto me the head of my father, the king.

And now Omer was a friend to Akish; wherefore, when Jared had sent for Akish, the daughter of Jared danced before him that she pleased him, insomuch that he desired her to wife. And it came to pass that he said unto Jared: Give her unto me to wife.

And Jared said unto him: I will give her unto you, if ye will bring unto me the head of my father, the king.

And it came to pass that Akish gathered in unto the house of Jared all his kinsfolk, and said unto them: Will ye swear unto me that ye will be faithful unto me in the thing which I shall desire of you?

And it came to pass that they all swore unto him, by the God of heaven, and also by the heavens, and also by the earth, and by their heads, that whoso should vary from the assistance which Akish desired should lose his head; and whoso should divulge whatsoever thing Akish made known unto them, the same should lose his life.

And it came to pass that thus they did agree with Akish. And Akish did administer unto them the oaths which were given by them of old who also sought power, which had been handed down even from Cain, who was a murderer from the beginning.

And they were kept up by the power of the devil to administer these oaths unto the people, to keep them in darkness, to help such as sought power to gain power, and to murder, and to plunder, and to lie, and to commit all manner of wickedness and whoredoms.

And it was the daughter of Jared who put it into his heart to search up these things of old; and Jared put it into the heart of Akish; wherefore, Akish administered it unto his kindred and friends, leading them away by fair promises to do whatsoever thing he desired.

- 18 És lőn, hogy titkos összeesküvést alkottak, éppen úgy, mint a régiek; mely összeesküvések mindennél utálatosabbak és gonoszabbak Isten szemében.
- 19 Mert az Úr nem dolgozik titkos összeskűvésben, és azt sem akarja, hogy vért ontson az ember, hanem minden dologban megtiltotta ezt, az ember létének kezdete óta.
- 20 És most én, Moróni, nem írom le esküik és szövet-ségeik módját, mert tudomásomra jutott, hogy ezek mind megvannak minden nép között, és megvannak a lámániták között.
- 21 És ezek okozták ennek a népnek a pusztulását, melyről most beszélek, és Nefi népének a pusztulását is.
- 22 És amelyik nemzet hatalomszerzés és nyereszkedés céljából mindaddig fenntartja az ilyen titkos összeesküvéseket, amíg be nem hálózzák a nemzetet, az íme, el fog pusztulni; mert az Úr nem fogja megengedni, hogy szentjeinek vére, mely általuk ontatott, mindig bosszúért fohászkodjon hozzá a földről, és ő ne bosszulja meg őket.
- 23 Ezért, Ó ti nemzsidók, Isten bölcsessége azt kívánja, hogy mutassuk meg nektek ezeket a dolgokat, hogy ezáltal megbánhassátok a bűneiteket, és ne engedjétek, hogy elhatalmasodjanak rajtatok ezek a gyilkos összeesküvések, melyek hatalomszerzés és nyereszkedés céljából lettek felállítva – és utolérjen benneteket a munka, igen, még hozzá a pusztítás munkája; igen, még hozzá az Örök Isten igazságának kardja sújtson le rátok, hogy megsemmisítsen és elpusztítson, ha megengeditek ezen dolgok létezését.
- 24 Az Úr tehát azt parancsolja nektek, amikor látjátok, hogy közétek férkőznek ezek a dolgok, hogy ébredjétek rá annak felismerésére, hogy rettenetes a helyzetetek, mivel közöttetek van ez a titkos összeesküvés; vagy jaj lesz annak, a megöltek vére miatt, mert bosszúért fohászkodnak ellene a porból, és azok ellen is, akik azt felállították.

And it came to pass that they formed a secret combination, even as they of old; which combination is most abominable and wicked above all, in the sight of God;

For the Lord worketh not in secret combinations, neither doth he will that man should shed blood, but in all things hath forbidden it, from the beginning of man.

And now I, Moroni, do not write the manner of their oaths and combinations, for it hath been made known unto me that they are had among all people, and they are had among the Lamanites.

And they have caused the destruction of this people of whom I am now speaking, and also the destruction of the people of Nephi.

And whatsoever nation shall uphold such secret combinations, to get power and gain, until they shall spread over the nation, behold, they shall be destroyed; for the Lord will not suffer that the blood of his saints, which shall be shed by them, shall always cry unto him from the ground for vengeance upon them and yet he avenge them not.

Wherefore, O ye Gentiles, it is wisdom in God that these things should be shown unto you, that thereby ye may repent of your sins, and suffer not that these murderous combinations shall get above you, which are built up to get power and gain—and the work, yea, even the work of destruction come upon you, yea, even the sword of the justice of the Eternal God shall fall upon you, to your overthrow and destruction if ye shall suffer these things to be.

Wherefore, the Lord commandeth you, when ye shall see these things come among you that ye shall awake to a sense of your awful situation, because of this secret combination which shall be among you; or wo be unto it, because of the blood of them who have been slain; for they cry from the dust for vengeance upon it, and also upon those who built it up.

25 Mert léssen, hogy aki felállította, az minden föld, nemzet és ország szabadságának megdöntésére törekszik; és ez véghezviszi minden nép pusztulását, mert az ördög állította fel ezt, aki minden hazugság atyja; ugyanaz a hazug, aki első szüleinket megtévesztette, igen, méghozzá ugyanaz a hazug, aki kezdetől fogva gyilkosság elkövetésére vette rá az embert; aki megkeményítette az emberek szívét, és így azok kezdetől fogva megölték a prófétákat, és megkövezték őket és kiűzték őket.

26 Tehát én, Moróni, azt a parancsot kaptam, hogy írjam le ezeket a dolgokat, hogy el lehessen vetni a gonoszságot, és hogy eljöhessen annak ideje, amikor a Sátánnak nem lehet hatalma az emberek gyermekeinek szívéen, hanem meg lehessen győzni őket arról, hogy szüntelenül jót cselekedjenek, és így eljöhessenek minden igazlelkűség forrásához, és megszabaduljanak.

For it cometh to pass that whoso buildeth it up seeketh to overthrow the freedom of all lands, nations, and countries; and it bringeth to pass the destruction of all people, for it is built up by the devil, who is the father of all lies; even that same liar who beguiled our first parents, yea, even that same liar who hath caused man to commit murder from the beginning; who hath hardened the hearts of men that they have murdered the prophets, and stoned them, and cast them out from the beginning.

Wherefore, I, Moroni, am commanded to write these things that evil may be done away, and that the time may come that Satan may have no power upon the hearts of the children of men, but that they may be persuaded to do good continually, that they may come unto the fountain of all righteousness and be saved.

Ether 9

- 1 És most én, Moróni, folytatom feljegyzésemet. Íme, lőn tehát, hogy Ákis és barátai titkos összeesküvései miatt, íme, megdöntötték Ómer királyságát.
- 2 Mindazonáltal az Úr irgalmas volt Ómerhez, és azon fiaihoz és leányaihoz is, akik nem törekedtek az elpusztítására.
- 3 És az Úr egy álomban figyelmeztette Ómert, hogy hagyja el az országot; Ómer tehát családjával együtt elhagyta az országot, és sok napon át ment, és általjött és elhaladt Sim dombja mellett, és általjött azon hely mellé, ahol a nefiták elpusztultak, és onnan kelet felé haladva egy olyan helyre ért a tengerpart mellett, melyet Áblomnak neveztek, és ott felverte sátra- it, és Járednek és családjának kivételével ezt tette minden fia és leánya, és egész háza népe.
- 4 És lőn, hogy a gonoszság keze felkente Járedet ki- rálynak a nép fölé; és ő feleségül adta Ákisknak a leá- nyát.
- 5 És lőn, hogy Ákis apósának életére tört; és azok- hoz folyamodott, akik az ősiék esküje által fogadal- mat tettek, és megszerezték apósa fejét, amint trón- ján ült és a nép meghallgatását tartotta.
- 6 Mert olyan széleskörű volt ennek a gonosz és tit- kos közösségnek a terjedése, hogy az egész nép szí- vét megrontotta; Járedet tehát a trónján ölték meg, és helyette Ákis uralkodott.
- 7 És lőn, hogy Ákis kezdett féltékeny lenni a fiára, ezért börtönbe zárta őt, és kevés ételen tartotta vagy semennyin, amíg halált nem szenvedett.
- 8 És most, a halált szenvedett fiú fivére (akinek Nimra volt a neve) megharagudott atyjára amiatt, amit a fivérével tett az atyja.
- 9 És lőn, hogy Nimra összegyűjtött néhány embert, és kimenekült az országból és általment és Ómerrel telepedett le.

Ether 9

- And now I, Moroni, proceed with my record. Therefore, behold, it came to pass that because of the secret combinations of Akish and his friends, be- hold, they did overthrow the kingdom of Omer.
- Nevertheless, the Lord was merciful unto Omer, and also to his sons and to his daughters who did not seek his destruction.
- And the Lord warned Omer in a dream that he should depart out of the land; wherefore Omer de- parted out of the land with his family, and traveled many days, and came over and passed by the hill of Shim, and came over by the place where the Nephites were destroyed, and from thence eastward, and came to a place which was called Ablom, by the seashore, and there he pitched his tent, and also his sons and his daughters, and all his household, save it were Jared and his family.
- And it came to pass that Jared was anointed king over the people, by the hand of wickedness; and he gave unto Akish his daughter to wife.
- And it came to pass that Akish sought the life of his father-in-law; and he applied unto those whom he had sworn by the oath of the ancients, and they obtained the head of his father-in-law, as he sat upon his throne, giving audience to his people.
- For so great had been the spreading of this wicked and secret society that it had corrupted the hearts of all the people; therefore Jared was murdered upon his throne, and Akish reigned in his stead.
- And it came to pass that Akish began to be jealous of his son, therefore he shut him up in prison, and kept him upon little or no food until he had suffered death.
- And now the brother of him that suffered death, (and his name was Nimrah) was angry with his fa- ther because of that which his father had done unto his brother.
- And it came to pass that Nimrah gathered together a small number of men, and fled out of the land, and came over and dwelt with Omer.

- 10 És lőn, hogy Ákis más fiaikat is nemzett, és ők megnyerték maguknak a nép szívét, annak ellenére, hogy megesküdtek neki, hogy mindenféle gonoszságot megtesznek, amit csak kíván.
- 11 Most Ákis népe nyereszkeskedésre vágyott, amint Ákis hatalomra vágyott; Ákis fiai tehát pénzt ajánlottak nekik, mely által magukhoz vonzották a nép nagyobb részét.
- 12 És háború tört ki Ákis és Ákis fiai között, mely sok éven át tartott, igen, mígnem majdnem mindenkit elpusztítottak a királyságban, igen, még hozzá harminc lélek és azok kivételével mindenkit, akik Ómer házába menekültek.
- 13 Ómer tehát ismét visszahelyeztetett öröksége földjére.
- 14 És lőn, hogy Ómer kezdett öreg lenni; mindazonáltal öreg korában nemzette Émert; és felkente Émert, hogy király legyen és helyében uralkodjon.
- 15 És miután felkente Émert, hogy király legyen, két éven keresztül békét látott az országban, és meghalt, miután rendkívül sok napot látott meg, melyek tele voltak keserűséggel. És lőn, hogy Émer uralkodott helyette, és atyja nyomdokain járt.
- 16 És az Úr kezdte ismét levenni az átkot az országról, és Émer háza kezdett rendkívül boldogulni Émer uralkodása alatt; és hatvankét év alatt rendkívül megerősödtek, olyannyira, hogy rendkívül gazdagok lettek –
- 17 Miután volt mindenféle gyümölcsük, és gabonájuk, és selymeik, és finom vásznuk, és aranyuk, és ezüstjük és drága dolgaik;
- 18 És mindenféle lábasjószáguk, ökrük, és tehenük, és nyájuk, és disznójuk, és kecskéjük, és sok másfajta állat, melyet eledeléhez használ az ember.
- 19 És voltak lovaik, és szamaraik is, és voltak elefántjaik, és kurelomjaik és kumomjaik; amelyek mind hasznosak az ember számára, különösen az elefántok, a kurelomok és a kumomok.

And it came to pass that Akish begat other sons, and they won the hearts of the people, notwithstanding they had sworn unto him to do all manner of iniquity according to that which he desired.

Now the people of Akish were desirous for gain, even as Akish was desirous for power; wherefore, the sons of Akish did offer them money, by which means they drew away the more part of the people after them.

And there began to be a war between the sons of Akish and Akish, which lasted for the space of many years, yea, unto the destruction of nearly all the people of the kingdom, yea, even all, save it were thirty souls, and they who fled with the house of Omer.

Wherefore, Omer was restored again to the land of his inheritance.

And it came to pass that Omer began to be old; nevertheless, in his old age he begat Emer; and he anointed Emer to be king to reign in his stead.

And after that he had anointed Emer to be king he saw peace in the land for the space of two years, and he died, having seen exceedingly many days, which were full of sorrow. And it came to pass that Emer did reign in his stead, and did fill the steps of his father.

And the Lord began again to take the curse from off the land, and the house of Emer did prosper exceedingly under the reign of Emer; and in the space of sixty and two years they had become exceedingly strong, insomuch that they became exceedingly rich—

Having all manner of fruit, and of grain, and of silks, and of fine linen, and of gold, and of silver, and of precious things;

And also all manner of cattle, of oxen, and cows, and of sheep, and of swine, and of goats, and also many other kinds of animals which were useful for the food of man.

And they also had horses, and asses, and there were elephants and cureloms and cumoms; all of which were useful unto man, and more especially the elephants and cureloms and cumoms.

20 És így az Úr kiárasztotta áldásait erre a földre, mely kiválóbb volt minden más földnél; és megparancsolta, hogy akik e földet birtokolják, azok az Úrnak birtokolják azt, vagy különben elpusztulnak, amikor megérnek a gonoszságban; mert az ilyenekre, mondja az Úr: Haragom teljességét fogom kiönteni.

21 És Émer életének minden napján igazlelkűségben tartott ítéletet, és sok fiút és leányt nemzett; és nemzette Koriántumot, és felkenete Koriántumot, hogy uralkodjon az ő helyén.

22 És miután felkenete Koriántumot, hogy uralkodjon az ő helyén, még négy évet élt, és békét látott ezen a földön; igen, még az Igazlelkűség Fiát is látta, és örvendezett az ő napjában, dicsérve azt; és békességben halt meg.

23 És lőn, hogy Koriántum atyja nyomdokain járt, és sok hatalmas várost épített, és élete minden napján azt adta a népnek, ami jó volt. És lőn, hogy mindaddig nem volt gyermeke, amíg rendkívül öreg nem lett.

24 És lőn, hogy meghalt a felesége, aki százkét éves volt. És lőn, hogy Koriántum öreg korában feleségül vett egy fiatal lányt, és nemzett fiakat és leányokat; addig élt tehát, amíg száznegyvenkét éves nem lett.

25 És lőn, hogy Komot nemzette, és Kom uralkodott a helyében; és ő negyvenkilenc évig uralkodott, és nemzette Hétet; és még más fiakat és leányokat is nemzett.

26 És a nép újra benépesítette szerte az egész vidéket, és újra rendkívül nagy gonoszság kezdett lenni azon föld színén, és Hét kezdte ismét magáévá tenni azokat a régi titkos terveket, hogy atyját elpusztítsa.

27 És lőn, hogy meg is fosztotta atyját trónjától, mert a saját kardjával megölte őt; és ő uralkodott a helyében.

28 És ismét próféták jöttek az országba, bűnbánatot hirdetve nekik – hogy elő kell készíteniük az Úrnak útját, vagy átok éri majd azon föld színét; igen, még hozzá nagy éhínség, melynek során el fognak pusztulni, ha nem tartanak bűnbánatot.

And thus the Lord did pour out his blessings upon this land, which was choice above all other lands; and he commanded that whoso should possess the land should possess it unto the Lord, or they should be destroyed when they were ripened in iniquity; for upon such, saith the Lord: I will pour out the fulness of my wrath.

And Emer did execute judgment in righteousness all his days, and he begat many sons and daughters; and he begat Coriantum, and he anointed Coriantum to reign in his stead.

And after he had anointed Coriantum to reign in his stead he lived four years, and he saw peace in the land; yea, and he even saw the Son of Righteousness, and did rejoice and glory in his day; and he died in peace.

And it came to pass that Coriantum did walk in the steps of his father, and did build many mighty cities, and did administer that which was good unto his people in all his days. And it came to pass that he had no children even until he was exceedingly old.

And it came to pass that his wife died, being an hundred and two years old. And it came to pass that Coriantum took to wife, in his old age, a young maid, and begat sons and daughters; wherefore he lived until he was an hundred and forty and two years old.

And it came to pass that he begat Com, and Com reigned in his stead; and he reigned forty and nine years, and he begat Heth; and he also begat other sons and daughters.

And the people had spread again over all the face of the land, and there began again to be an exceedingly great wickedness upon the face of the land, and Heth began to embrace the secret plans again of old, to destroy his father.

And it came to pass that he did dethrone his father, for he slew him with his own sword; and he did reign in his stead.

And there came prophets in the land again, crying repentance unto them—that they must prepare the way of the Lord or there should come a curse upon the face of the land; yea, even there should be a great famine, in which they should be destroyed if they did not repent.

29 De a nép nem hitt a próféták szavainak, hanem ki-
üzte őket; és néhányat vermekbe vetettek és ott hagy-
ták őket, hogy elvesszenek. És lőn, hogy mindezen
dolgokat a király, Hét parancsa szerint tették.

30 És lőn, hogy kezdett nagy ínség lenni az ország-
ban, és az ínség folytán elkezdtek rendkívül gyorsan
pusztulni a lakosok, mert nem volt eső a föld színén.

31 És mérges kígyók is előjöttek a föld színére, és sok
embert megmérgeztek. És lőn, hogy nyájaiik mene-
külni kezdtek a mérges kígyók elől a déli földrész
irányába, melyet Zarahemlának hívtak a nefíták.

32 És lőn, hogy útközben sok elpusztult közülük;
mindazonáltal volt néhány, mely a déli földre mene-
kült.

33 És lőn, hogy az Úr meghagyta a kígyóknak, hogy
ne üldözzék őket tovább, hanem zárják el az utat,
hogy ne mehessenek át az emberek, hogy aki meg-
próbál átmenni, azt pusztítsák el a mérges kígyók.

34 És lőn, hogy a nép követte az állatok útvonalát, és
az útközben elhulltak tetemeit felfalták, mígnem fel-
falták mindet. Most, amikor a nép látta, hogy el kell
veszniük, kezdtek megbánni a gonoszságaikat és az
Úrhoz fohászolni.

35 És lőn, hogy miután eléggé megalázkodtak az Úr
előtt, ő esőt küldött a föld színére; és a nép kezdett is-
mét feléledni, és kezdett gyümölcs teremni az északi
országrészekben, és mind a környező országrészek-
ben. És az Úr megmutatta nekik hatalmát, mivel
megóvta őket az éhínségtől.

But the people believed not the words of the
prophets, but they cast them out; and some of them
they cast into pits and left them to perish. And it
came to pass that they did all these things according
to the commandment of the king, Heth.

And it came to pass that there began to be a great
dearth upon the land, and the inhabitants began to
be destroyed exceedingly fast because of the dearth,
for there was no rain upon the face of the earth.

And there came forth poisonous serpents also
upon the face of the land, and did poison many peo-
ple. And it came to pass that their flocks began to flee
before the poisonous serpents, towards the land
southward, which was called by the Nephites
Zarahemla.

And it came to pass that there were many of them
which did perish by the way; nevertheless, there
were some which fled into the land southward.

And it came to pass that the Lord did cause the ser-
pents that they should pursue them no more, but
that they should hedge up the way that the people
could not pass, that whoso should attempt to pass
might fall by the poisonous serpents.

And it came to pass that the people did follow the
course of the beasts, and did devour the carcasses of
them which fell by the way, until they had devoured
them all. Now when the people saw that they must
perish they began to repent of their iniquities and cry
unto the Lord.

And it came to pass that when they had humbled
themselves sufficiently before the Lord he did send
rain upon the face of the earth; and the people began
to revive again, and there began to be fruit in the
north countries, and in all the countries round
about. And the Lord did show forth his power unto
them in preserving them from famine.

Ether 10

- 1 És lőn, hogy Sez, aki Hét leszármazottja volt – Sez kivételével ugyanis Hét és egész háza népe éhen halt – Sez tehát hozzálátott, hogy a letört népet újra talpra állítsa.
- 2 És lőn, hogy Sez észben tartotta atyái pusztulását, és igazlelkű királyságot épített fel; mert emlékezett rá, hogy mit tett az Úr, amikor Járedet és fivérét áthozta a mélységen; és az Úr útjain járt; és nemzett fiakat és leányokat.
- 3 És a legidősebb fia, akinek Sez volt a neve, fellázadt ellene; Sezre azonban rendkívüli vagyona miatt lesújtott egy rabló keze, mely ismét békét hozott atyja számára.
- 4 És lőn, hogy atyja sok várost épített fel azon föld színén, és a nép kezdte szerte az egész vidéket benépesíteni. És Sez rendkívül öreg kort élt meg; és nemzette Riplákist. És meghalt, és Riplákis uralkodott a helyén.
- 5 És lőn, hogy Riplákis nem azt tette, ami helyes lett volna az Úr szemében, mert sok hitese felesége és szolgáló felesége volt, és olyan terheket helyezett az emberek vállaira, melyeket gyötrelmes volt viselni; igen, kemény adókkal adóztatta meg őket; és az adókból sok tágas épületet épített.
- 6 Magának pedig emelt egy rendkívül szép trónt; és sok börtönt épített, és aki nem volt hajlandó alávetni magát az adóknak, azt börtönbe vetette; és aki nem volt képes az adók megfizetésére, azt is börtönbe vetette; és szüntelen dolgoztatta őket az eltartásukért; és aki nem volt hajlandó dolgozni, azt kivégeztette.
- 7 Így beszerzett minden kiváló alkotást, igen, még finom aranyát is börtönben finomítottatta; és mindenféle kiváló munkálatokat végeztetett a börtönben. És lőn, hogy paráznaságaival és utálatosságaival sanyargatta a népet.
- 8 És amikor már negyvenkét éve uralkodott, a nép felkelt ellene egy lázadásban; és ismét háború tört ki az országban, olyannyira, hogy Riplákist megölték, leszármazottjait pedig kiűzték az országból.

Ether 10

And it came to pass that Shez, who was a descendant of Heth—for Heth had perished by the famine, and all his household save it were Shez—wherefore, Shez began to build up again a broken people.

And it came to pass that Shez did remember the destruction of his fathers, and he did build up a righteous kingdom; for he remembered what the Lord had done in bringing Jared and his brother across the deep; and he did walk in the ways of the Lord; and he begat sons and daughters.

And his eldest son, whose name was Shez, did rebel against him; nevertheless, Shez was smitten by the hand of a robber, because of his exceeding riches, which brought peace again unto his father.

And it came to pass that his father did build up many cities upon the face of the land, and the people began again to spread over all the face of the land. And Shez did live to an exceedingly old age; and he begat Riplakish. And he died, and Riplakish reigned in his stead.

And it came to pass that Riplakish did not do that which was right in the sight of the Lord, for he did have many wives and concubines, and did lay that upon men's shoulders which was grievous to be borne; yea, he did tax them with heavy taxes; and with the taxes he did build many spacious buildings.

And he did erect him an exceedingly beautiful throne; and he did build many prisons, and whoso would not be subject unto taxes he did cast into prison; and whoso was not able to pay taxes he did cast into prison; and he did cause that they should labor continually for their support; and whoso refused to labor he did cause to be put to death.

Wherefore he did obtain all his fine work, yea, even his fine gold he did cause to be refined in prison; and all manner of fine workmanship he did cause to be wrought in prison. And it came to pass that he did afflict the people with his whoredoms and abominations.

And when he had reigned for the space of forty and two years the people did rise up in rebellion against him; and there began to be war again in the land, insomuch that Riplakish was killed, and his descendants were driven out of the land.

- 9 És lőn, hogy sok év múlva Moriánton (aki Riplákis leszármazottja volt) sereget gyűjtött a számkivetettek-ből, és elment és megütözött a néppel; és hatalomra tett szert sok város felett; és a háború rendkívül gyötrelmessé vált, és sok éven át tartott; és hatalomra tett szert az egész ország felett, és megtette magát királynak az egész ország felett.
- 10 És miután megtette magát királynak, könnyített a nép terhén, mely által kegyet talált a nép szemében, és felkenték őt, hogy királyuk legyen.
- 11 A néppel szemben valóban igazságosan járt el, de magával szemben nem, nagy paráznaságai miatt; kivágatott tehát az Úr színe elől.
- 12 És lőn, hogy Moriánton sok várost építtetett, és uralkodása alatt rendkívül gazdag lett a nép, épületekben, és aranyban és ezüstben, és gabona termelésében, és nyájak és csordák nevelésében, és olyan dolgokban, melyeket visszakaptak.
- 13 És Moriánton rendkívül nagy kort élt meg, majd nemzette Kimet; és Kim uralkodott atyja helyén; és nyolc évig uralkodott, és meghalt atyja. És lőn, hogy Kim nem uralkodott igazlelkűségben, tehát az Úr nem kedvelte.
- 14 És fivére lázadásban felkelt ellene, melynek során fogságba hurcolta őt; és élete minden napján fogságban maradt; és fogságban nemzett fiakat és leányokat, és öreg korában nemzette Lévit; és meghalt.
- 15 És lőn, hogy Lévi atyja halála után még negyvenkét évig szolgált fogságban. És háborút indított az ország királya ellen, melynek során megszerezte magának a királyságot.
- 16 És miután megszerezte magának a királyságot, azt tette, ami helyes volt az Úr szemében; és a nép boldogult azon a földön; és jó öreg kort élt meg, és nemzett fiakat és leányokat; és Koromot is nemzette, akit felkent királynak az ő helyébe.
- And it came to pass after the space of many years, Morianton, (he being a descendant of Riplakish) gathered together an army of outcasts, and went forth and gave battle unto the people; and he gained power over many cities; and the war became exceedingly sore, and did last for the space of many years; and he did gain power over all the land, and did establish himself king over all the land.
- And after that he had established himself king he did ease the burden of the people, by which he did gain favor in the eyes of the people, and they did anoint him to be their king.
- And he did do justice unto the people, but not unto himself because of his many whoredoms; wherefore he was cut off from the presence of the Lord.
- And it came to pass that Morianton built up many cities, and the people became exceedingly rich under his reign, both in buildings, and in gold and silver, and in raising grain, and in flocks, and herds, and such things which had been restored unto them.
- And Morianton did live to an exceedingly great age, and then he begat Kim; and Kim did reign in the stead of his father; and he did reign eight years, and his father died. And it came to pass that Kim did not reign in righteousness, wherefore he was not favored of the Lord.
- And his brother did rise up in rebellion against him, by which he did bring him into captivity; and he did remain in captivity all his days; and he begat sons and daughters in captivity, and in his old age he begat Levi; and he died.
- And it came to pass that Levi did serve in captivity after the death of his father, for the space of forty and two years. And he did make war against the king of the land, by which he did obtain unto himself the kingdom.
- And after he had obtained unto himself the kingdom he did that which was right in the sight of the Lord; and the people did prosper in the land; and he did live to a good old age, and begat sons and daughters; and he also begat Corom, whom he anointed king in his stead.

17 És lőn, hogy Korom élete minden napján azt tette, ami jó volt az Úr szemében; és sok fiút és leányt nemzett; és miután sok napot meglátott, meghalt, miként a földnek többi része; és Kis uralkodott a helyén.

18 És lőn, hogy Kis is meghalt, és Lib uralkodott a helyén.

19 És lőn, hogy Lib is azt tette, ami jó volt az Úr szemében. És Lib napjaiban elpusztították a mérges kígyókat. Lementek tehát a déli földre, hogy élelemért vadásszanak az ország népének, mert az erdő állatai borították be azt a földet. És Lib maga is nagy vadásszá lett.

20 És a keskeny földszáznál építettek egy nagy várost, azon a helyen, ahol a tenger a földet elválasztja.

21 És a déli földet meghagyták vadonnak, hogy vadhoz jussanak. És az egész északi föld színét lakosok borították.

22 És rendkívül iparkodók voltak, és vettek, és eladtak és kereskedtek egymással, hogy hasznuk legyen.

23 És megmunkáltak mindenféle ércet, és készítettek aranyat, és ezüstöt, és vasat, és rezet és mindenféle fémeket; és a földből bányászták ki ezeket; nagy földhalmokat hánytak fel tehát, hogy érchez, és aranyhoz, és ezüsthöz, és vashoz és rézhez jussanak. És készítettek mindenféle remek munkát.

24 És volt selymük és finom szövésű vásznak; és készítettek mindenféle ruhát, hogy mezítelenségüket betakarják.

25 És mindenféle eszközöket készítettek a föld megműveléséhez, hogy szántsanak és vessenek, hogy arassanak és kapáljanak, és hogy csépeljenek is.

26 És mindenféle eszközöket készítettek, amelyekkel állataikat dolgoztatták.

27 És készítettek mindenféle harci fegyvereket. És készítettek mindenféle rendkívül mives kivitelű munkákat.

28 És nem is létezhet olyan nép, mely áldottabb lett volna náluk, és amelyet jobban felvirágoztatott volna az Úr keze. És egy olyan földön voltak, mely kiválóbb volt minden más földnél, mert az Úr mondta ezt.

And it came to pass that Corom did that which was good in the sight of the Lord all his days; and he begat many sons and daughters; and after he had seen many days he did pass away, even like unto the rest of the earth; and Kish reigned in his stead.

And it came to pass that Kish passed away also, and Lib reigned in his stead.

And it came to pass that Lib also did that which was good in the sight of the Lord. And in the days of Lib the poisonous serpents were destroyed. Wherefore they did go into the land southward, to hunt food for the people of the land, for the land was covered with animals of the forest. And Lib also himself became a great hunter.

And they built a great city by the narrow neck of land, by the place where the sea divides the land.

And they did preserve the land southward for a wilderness, to get game. And the whole face of the land northward was covered with inhabitants.

And they were exceedingly industrious, and they did buy and sell and traffic one with another, that they might get gain.

And they did work in all manner of ore, and they did make gold, and silver, and iron, and brass, and all manner of metals; and they did dig it out of the earth; wherefore, they did cast up mighty heaps of earth to get ore, of gold, and of silver, and of iron, and of copper. And they did work all manner of fine work.

And they did have silks, and fine-twined linen; and they did work all manner of cloth, that they might clothe themselves from their nakedness.

And they did make all manner of tools to till the earth, both to plow and to sow, to reap and to hoe, and also to thrash.

And they did make all manner of tools with which they did work their beasts.

And they did make all manner of weapons of war. And they did work all manner of work of exceedingly curious workmanship.

And never could be a people more blessed than were they, and more prospered by the hand of the Lord. And they were in a land that was choice above all lands, for the Lord had spoken it.

29 És lőn, hogy Lib sok évet megért, és nemzett fiaikat és leányokat; és nemzette Héártomot is.

30 És lőn, hogy Héártom uralkodott atyja helyén. És amikor Héártom már huszonnégy éve uralkodott, íme, elvették tőle a királyságot. És sok évet fogságban szolgált le, igen, még hozzá hátralevő napjainak mindegyikét.

31 És nemzette Hétet, és Hét élete minden napján fogságban élt. És Hét nemzette Áront, és Áron élete minden napján fogságban élt; és nemzette Amnigaddát, és Amnigadda is élete minden napján fogságban élt; és nemzette Koriántumot, és Koriántum élete minden napján fogságban élt; és nemzette Komot.

32 És lőn, hogy Kom maga után vont a királyság felet. És negyvenkét évig uralkodott a fél királyság felett; és elment, hogy megütközzön a királlyal, Amgiddal, és sok éven át harcoltak, mely időszak alatt Kom hatalomra tett szert Amgid felett, és a maradék királyság felett is megszerezte a hatalmat.

33 És Kom napjaiban rablók jelentek meg az országban, és magukévá tették a régi terveket, és az ősiek módján tettek esküket, és ismét a királyság elpusztítására törekedtek.

34 Most, Kom sokat harcolt ellenük; mindazonáltal nem tudta legyőzni őket.

And it came to pass that Lib did live many years, and begat sons and daughters; and he also begat Hearthom.

And it came to pass that Hearthom reigned in the stead of his father. And when Hearthom had reigned twenty and four years, behold, the kingdom was taken away from him. And he served many years in captivity, yea, even all the remainder of his days.

And he begat Heth, and Heth lived in captivity all his days. And Heth begat Aaron, and Aaron dwelt in captivity all his days; and he begat Amnigaddah, and Amnigaddah also dwelt in captivity all his days; and he begat Coriantum, and Coriantum dwelt in captivity all his days; and he begat Com.

And it came to pass that Com drew away the half of the kingdom. And he reigned over the half of the kingdom forty and two years; and he went to battle against the king, Amgid, and they fought for the space of many years, during which time Com gained power over Amgid, and obtained power over the remainder of the kingdom.

And in the days of Com there began to be robbers in the land; and they adopted the old plans, and administered oaths after the manner of the ancients, and sought again to destroy the kingdom.

Now Com did fight against them much; nevertheless, he did not prevail against them.

Ether 11

- 1 És Kom napjaiban sok próféta is jött, akik ennek a nagy népnek a pusztulásáról prófétáltak, ha nem tartanak bűnbánatot és nem fordulnak az Úrhoz, és nem hagynak fel sok gyilkosságaikkal és gonoszságaikkal.
- 2 És lőn, hogy a nép elutasította a prófétákat, és védelemért Komhoz menekültek, mert a nép elpusztításukra törekedett.
- 3 És Komnak sok dolgot megjövendöltek; és ő áldott volt minden hátralevő napján.
- 4 És jó öreg kort élt meg, és nemzette Siblomot; és Siblom uralkodott a helyén. És Siblom fivére fellázadt ellene, és az egész országban rendkívül nagy háború tört ki.
- 5 És lőn, hogy Siblom fivére meghagyta, hogy öljenek meg minden olyan prófétát, aki a nép pusztulásáról prófétál.
- 6 És nagy csapások érték az egész országot, mert ők ezt megelőzően bizonyosságot tettek arról, hogy nagy átok éri majd az országot, és a népet is, és hogy nagy pusztítás lesz közöttük; olyan, amilyen még soha nem volt a föld színén, és csontjaik földhalmokhoz lesznek hasonlók ezen föld színén, ha nem bánják meg gonoszságaikat.
- 7 És gonosz összeesküvéseik miatt nem hallgattak az Úr beszédére; háborúk és viszályok törtek ki tehát szerte az egész országban, és volt sok éhínség és döghalál, olyannyira, hogy olyan nagy volt a pusztítás, amelyenről még soha nem hallottak a föld színén; és mindez Siblom napjaiban történt.
- 8 És a nép kezdte megbánni a gonoszságát; és amennyiben megtették ezt, az Úr irgalmas volt irántuk.
- 9 És lőn, hogy Siblomot megölték, Sétet pedig fogságba vetették, és élete minden napján fogságban élt.

Ether 11

And there came also in the days of Com many prophets, and prophesied of the destruction of that great people except they should repent, and turn unto the Lord, and forsake their murders and wickedness.

And it came to pass that the prophets were rejected by the people, and they fled unto Com for protection, for the people sought to destroy them.

And they prophesied unto Com many things; and he was blessed in all the remainder of his days.

And he lived to a good old age, and begat Shiblom; and Shiblom reigned in his stead. And the brother of Shiblom rebelled against him, and there began to be an exceedingly great war in all the land.

And it came to pass that the brother of Shiblom caused that all the prophets who prophesied of the destruction of the people should be put to death;

And there was great calamity in all the land, for they had testified that a great curse should come upon the land, and also upon the people, and that there should be a great destruction among them, such an one as never had been upon the face of the earth, and their bones should become as heaps of earth upon the face of the land except they should repent of their wickedness.

And they hearkened not unto the voice of the Lord, because of their wicked combinations; wherefore, there began to be wars and contentions in all the land, and also many famines and pestilences, inasmuch that there was a great destruction, such an one as never had been known upon the face of the earth; and all this came to pass in the days of Shiblom.

And the people began to repent of their iniquity; and inasmuch as they did the Lord did have mercy on them.

And it came to pass that Shiblom was slain, and Seth was brought into captivity, and did dwell in captivity all his days.

10 És lőn, hogy fia, Áha szerezte meg a királyságot; és élete minden napján uralkodott a nép felett. És napjai során mindenféle gonoszságot művelt, mely sok vér ontásához vezetett; és napjainak száma kevés volt.

11 Utána Étem szerezte meg a királyságot, lévén Áha leszármazottja; és ő is csak azt művelte, élete minden napján, ami gonosz volt.

12 És lőn, hogy Étem napjaiban sok próféta jött, és ismét prófétáltak a népnek; igen, azt prófétálták, hogy az Úr teljesen el fogja pusztítani őket a föld színéről, ha nem bánják meg gonoszságaikat.

13 És lőn, hogy a nép megkeményítette a szívét, és nem akart hallgatni a szavaikra; és a próféták gyalogoltak és elmentek a nép közül.

14 És lőn, hogy Étem élete minden napján gonoszságban tartott ítéletet; és nemzette Morónt. És lőn, hogy Morón uralkodott a helyén, és Morón azt tette, ami gonosz volt az Úr előtt.

15 És lőn, hogy lázadás keletkezett a nép között, a hatalom- és haszonszerzésre felállított titkos összeesküvés miatt; és előkerült közöttük egy olyan ember, aki hatalmas volt a gonoszságban, és megütközött Morónnal, melynek során megdöntötte a királyság felét; és sok éven keresztül bírta a királyság felét.

16 És lőn, hogy Morón föléje kerekedett és ismét visszaszerezte a királyságot.

17 És lőn, hogy előkerült egy másik hatalmas ember; és ő Járed fivérének volt a leszármazottja.

18 És lőn, hogy fölékerekedett Morónnak, és megszerzte a királyságot; Morón tehát fogságban élte le élete minden hátralévő napját; és nemzette Koriántort.

19 És lőn, hogy Koriántor minden napját fogságban élte le.

And it came to pass that Ahah, his son, did obtain the kingdom; and he did reign over the people all his days. And he did do all manner of iniquity in his days, by which he did cause the shedding of much blood; and few were his days.

And Ethem, being a descendant of Ahah, did obtain the kingdom; and he also did do that which was wicked in his days.

And it came to pass that in the days of Ethem there came many prophets, and prophesied again unto the people; yea, they did prophesy that the Lord would utterly destroy them from off the face of the earth except they repented of their iniquities.

And it came to pass that the people hardened their hearts, and would not hearken unto their words; and the prophets mourned and withdrew from among the people.

And it came to pass that Ethem did execute judgment in wickedness all his days; and he begat Moron. And it came to pass that Moron did reign in his stead; and Moron did that which was wicked before the Lord.

And it came to pass that there arose a rebellion among the people, because of that secret combination which was built up to get power and gain; and there arose a mighty man among them in iniquity, and gave battle unto Moron, in which he did overthrow the half of the kingdom; and he did maintain the half of the kingdom for many years.

And it came to pass that Moron did overthrow him, and did obtain the kingdom again.

And it came to pass that there arose another mighty man; and he was a descendant of the brother of Jared.

And it came to pass that he did overthrow Moron and obtain the kingdom; wherefore, Moron dwelt in captivity all the remainder of his days; and he begat Coriantor.

And it came to pass that Coriantor dwelt in captivity all his days.

20 És Koriántor idejében is sok próféta jött, és nagy és csodálatos dolgokról prófétáltak, és bűnbánatot hirdettek a népnek, és azt, hogy ha nem tartanak bűnbánatot, akkor az Úristen ítéletet tart felettük és teljesen elpusztulnak.

21 És hogy az Úristen az ő hatalma által egy másik népet hoz majd el, hogy azok birtokolják a földet, ugyanúgy, ahogyan az ő atyáikat is elhozta.

22 De titkos társaságuk és gonosz utálatosságaik miatt a próféták minden szavát elutasították.

23 És lőn, hogy Koriántor Ethert nemzette, és meghalt, miután minden napját fogságban élte le.

And in the days of Coriantor there also came many prophets, and prophesied of great and marvelous things, and cried repentance unto the people, and except they should repent the Lord God would execute judgment against them to their utter destruction;

And that the Lord God would send or bring forth another people to possess the land, by his power, after the manner by which he brought their fathers.

And they did reject all the words of the prophets, because of their secret society and wicked abominations.

And it came to pass that Coriantor begat Ether, and he died, having dwelt in captivity all his days.

Ether 12

- 1 És lőn, hogy Ether napjai Koriántumr napjainak idején voltak; és Koriántumr király volt az egész ország felett.
- 2 Ether pedig az Úr prófétája volt; Ether tehát Koriántumr napjaiban jött el és kezdett prófétálni a népnek, mivel az Úr benne lévő Lelke miatt nem tűrtethette magát.
- 3 Mert reggeltől egészen naplementéig prédikált, arra buzdítván a népet, hogy higgyenek Istenben, és ennek folytán tartsanak bűnbánatot, különben elpusztulnak, és megmondta nekik, hogy hit által teljesedik be minden dolog –
- 4 Ezért, aki hisz Istenben, az biztosan remélhet egy jobb világot, igen, még hozzá helyet Isten jobb keze felől, mely reménység a hitből származik, olyan horgonyt készítvén az emberek lelkének, mely biztossá és állhatatossá teszi őket, mindig bővelkedvén a jó cselekedetekben, és Isten dicsőítéséhez vezetvén el őket.
- 5 És lőn, hogy Ether nagy és csodálatos dolgokat prófétált a népnek, melyeket nem hittek el, mert nem látták azokat.
- 6 És most én, Moróni, ezen dolgokat illetően mondanék valamit; meg szeretném mutatni a világnak, hogy a hit reménylett és nem látott dolgokat jelent; ne vitatkozzatok tehát azért, mert nem láttok, mert hitetek próbatétele előtt nem kaptok tanúbizonyságot.
- 7 Mert hit által volt az, hogy Krisztus megmutatta magát atyáinknak, miután feltámadt a halálból; és addig nem mutatta meg magát nekik, amíg nem hittek benne; kellettek, szükségszerűen voltak tehát olyanok, akik hittek benne, mert a világnak nem mutatta meg magát.
- 8 Mivel az emberek hittek benne, azért jelent meg a világnak és dicsőítette meg az Atya nevét, és módot adott arra, hogy mások is részesüljenek a mennyei ajándékban, hogy remélhessék azt, amit nem látnak.
- 9 Ezért ha hisztek, ti is remélhettek, ti is részesei lehettek ennek a mennyei ajándéknak.

Ether 12

And it came to pass that the days of Ether were in the days of Coriantumr; and Coriantumr was king over all the land.

And Ether was a prophet of the Lord; wherefore Ether came forth in the days of Coriantumr, and began to prophesy unto the people, for he could not be restrained because of the Spirit of the Lord which was in him.

For he did cry from the morning, even until the going down of the sun, exhorting the people to believe in God unto repentance lest they should be destroyed, saying unto them that by faith all things are fulfilled—

Wherefore, whoso believeth in God might with surety hope for a better world, yea, even a place at the right hand of God, which hope cometh of faith, maketh an anchor to the souls of men, which would make them sure and steadfast, always abounding in good works, being led to glorify God.

And it came to pass that Ether did prophesy great and marvelous things unto the people, which they did not believe, because they saw them not.

And now, I, Moroni, would speak somewhat concerning these things; I would show unto the world that faith is things which are hoped for and not seen; wherefore, dispute not because ye see not, for ye receive no witness until after the trial of your faith.

For it was by faith that Christ showed himself unto our fathers, after he had risen from the dead; and he showed not himself unto them until after they had faith in him; wherefore, it must needs be that some had faith in him, for he showed himself not unto the world.

But because of the faith of men he has shown himself unto the world, and glorified the name of the Father, and prepared a way that thereby others might be partakers of the heavenly gift, that they might hope for those things which they have not seen.

Wherefore, ye may also have hope, and be partakers of the gift, if ye will but have faith.

10 Íme, a régiék is hitük által hívattak el Isten szent rendje szerint.

11 Tehát Mózes törvényét is a hit által kapták. De Fiának ajándéka által Isten még különb utat mutatott, és az is hit által teljesedett be.

12 Mert amikor nincs hit az emberek gyermekei között, akkor Isten nem tud csodát tenni közöttük; addig tehát nem mutatta meg magát nekik, amíg nem volt hitük.

13 Íme, Alma és Amulek hite volt az, ami miatt földre omlott a börtön.

14 Íme, Nefi és Lehi hite volt az, mely olyan változást vitt véghez a lámánitákon, hogy megkeresztelkedtek tűzzel és a Szentlélekkel.

15 Íme, Ammonnak és testvéreinek a hite volt az, mely oly nagy csodát művelt a lámániták között.

16 Igen, és mindazok, akik csodákat műveltek, hit által művelték azokat, méghozzá azok is, akik Krisztus előtt, és azok is, akik Krisztus után éltek.

17 És hit által volt az, hogy a három tanítvány ígéretet kapott arra, hogy nem fogják megízlelni a halált; és addig nem kapták meg az ígéretet, amíg nem volt hitük.

18 És soha senki nem tett csodát addig, amíg nem volt hite; először tehát hittek Isten Fiában.

19 És már Krisztus eljövele előtt is sokan voltak, akiknek olyan rendkívül erős volt a hitük, hogy nem lehetett őket a fátyolon kívül tartani, hanem valóban, szemeikkel látták azokat a dolgokat, melyeket azt megelőzően a hit szemével láttak, és örültek.

20 És íme, láttuk ebben a feljegyzésben, hogy Járed fivére ezek egyike volt; mert oly nagy volt az Istenbe vetett hite, hogy amikor Isten kinyújtotta az ujját, nem rejthette el azt Járed fivérének tekintete elől, beszéde miatt, melyet neki mondott, mely beszédet hit által nyert el.

21 És miután Járed fivére látta az Úr ujját, azon ígéret folytán, melyet hit által nyert el Járed fivére, az Úr semmit nem tagadhatott meg a tekintetétől; minden dolgot megmutatott tehát neki, mert többé már nem lehetett kívül tartani a fátyolon.

Behold it was by faith that they of old were called after the holy order of God.

Wherefore, by faith was the law of Moses given. But in the gift of his Son hath God prepared a more excellent way; and it is by faith that it hath been fulfilled.

For if there be no faith among the children of men God can do no miracle among them; wherefore, he showed not himself until after their faith.

Behold, it was the faith of Alma and Amulek that caused the prison to tumble to the earth.

Behold, it was the faith of Nephi and Lehi that wrought the change upon the Lamanites, that they were baptized with fire and with the Holy Ghost.

Behold, it was the faith of Ammon and his brethren which wrought so great a miracle among the Lamanites.

Yea, and even all they who wrought miracles wrought them by faith, even those who were before Christ and also those who were after.

And it was by faith that the three disciples obtained a promise that they should not taste of death; and they obtained not the promise until after their faith.

And neither at any time hath any wrought miracles until after their faith; wherefore they first believed in the Son of God.

And there were many whose faith was so exceedingly strong, even before Christ came, who could not be kept from within the veil, but truly saw with their eyes the things which they had beheld with an eye of faith, and they were glad.

And behold, we have seen in this record that one of these was the brother of Jared; for so great was his faith in God, that when God put forth his finger he could not hide it from the sight of the brother of Jared, because of his word which he had spoken unto him, which word he had obtained by faith.

And after the brother of Jared had beheld the finger of the Lord, because of the promise which the brother of Jared had obtained by faith, the Lord could not withhold anything from his sight; wherefore he showed him all things, for he could no longer be kept without the veil.

- 22 És hit által van az, hogy atyáim elnyerték annak ígéretét, hogy ezek a dolgok a nemzsidók által el fognak jutni testvéreikhez; az Úr tehát, igen, még hozzá Jézus Krisztus, parancsot adott nekem.
- 23 És én azt mondtam neki: Uram, a nemzsidók ki fogják gúnyolni ezeket a dolgokat, mert gyengék vagyunk az írásban; mert Uram, te hit által hatalmassá tettél minket a beszédben, azonban az írásban nem tettél minket hatalmassá; mert olyanná tetted ezt az egész népet, hogy sokat tudjanak beszélni, a Szentlélek miatt, melyet megadtál nekik;
- 24 És te tettél minket olyanná, hogy kezeink ügyetlensége miatt csak keveset tudjunk írni. Íme, nem tettél minket hatalmassá az írásban, mint Járed fivérével tetted azt, mert olyanná tetted őt, hogy az általa írt dolgok olyan hatalmasak, amilyen te vagy, és lenyűgözik az embert, hogy olvassa el azokat.
- 25 Olyan hatalmassá és nagyszerűvé tetted szavainkat, hogy le sem tudjuk írni őket; amikor tehát írunk, észrevevessük a gyengeségünket, és meg-megbotlunk, szavaink elhelyezése miatt; és attól félek, hogy a nemzsidók majd ki fogják gúnyolni szavainkat.
- 26 És miután ezt elmondtam, az Úr szólt hozzám, mondván: A balgák gúnyolódnak, de sírni fognak; és az én kegyelmem elegendő a szelídeknek, ezért hát nem fogják kihasználni a gyengeségeteket;
- 27 És ha hozzám jönnek az emberek, akkor megmutatom nekik a gyengeségüket. Gyengeséget adok az embereknek, hogy alázatosak legyenek; és kegyelmem elegendő minden olyan embernek, aki megalázkodik előttem; mert ha megalázkodnak előttem és hisznek bennem, akkor erőssé teszem számukra a gyenge dolgokat.
- 28 Íme, meg fogom mutatni a nemzsidóknak a gyengeségüket, és meg fogom mutatni nekik, hogy a hit, a remény és a jószívűség vezet el hozzám – minden igazlelkűség forrásához.
- 29 És én, Moróni, miután meghallottam ezeket a szavakat, megvigasztalódtam és ezt mondtam: Ó Uram, legyen meg a te igazlelkű akaratom, mert tudom, hogy hitük szerint munkálkods az emberek gyermekeinek;

And it is by faith that my fathers have obtained the promise that these things should come unto their brethren through the Gentiles; therefore the Lord hath commanded me, yea, even Jesus Christ.

And I said unto him: Lord, the Gentiles will mock at these things, because of our weakness in writing; for Lord thou hast made us mighty in word by faith, but thou hast not made us mighty in writing; for thou hast made all this people that they could speak much, because of the Holy Ghost which thou hast given them;

And thou hast made us that we could write but little, because of the awkwardness of our hands. Behold, thou hast not made us mighty in writing like unto the brother of Jared, for thou madest him that the things which he wrote were mighty even as thou art, unto the overpowering of man to read them.

Thou hast also made our words powerful and great, even that we cannot write them; wherefore, when we write we behold our weakness, and stumble because of the placing of our words; and I fear lest the Gentiles shall mock at our words.

And when I had said this, the Lord spake unto me, saying: Fools mock, but they shall mourn; and my grace is sufficient for the meek, that they shall take no advantage of your weakness;

And if men come unto me I will show unto them their weakness. I give unto men weakness that they may be humble; and my grace is sufficient for all men that humble themselves before me; for if they humble themselves before me, and have faith in me, then will I make weak things become strong unto them.

Behold, I will show unto the Gentiles their weakness, and I will show unto them that faith, hope and charity bringeth unto me—the fountain of all righteousness.

And I, Moroni, having heard these words, was comforted, and said: O Lord, thy righteous will be done, for I know that thou workest unto the children of men according to their faith;

30 Mert Járed fivére azt mondta a Zerín hegynek: Mozdulj meg, és megmozdult. És ha nem lett volna hite, akkor nem mozdult volna meg; azt követően munkálkodsز tehát, hogy hitük van az embereknek.

31 Mert kinyilvánítottad magad a tanítványaidnak; mert azt követően, hogy hitük volt, és a te nevedben beszéltek, nagy hatalommal megmutattad magad nekik.

32 És arra is emlékszem, amikor azt mondtad, hogy lakhelyet készítettél az ember számára, igen, még-hozzá Atyád palotáiban, és ebben a kijelentésben kiválóbb reménysége lehet az embernek; remélnie kell tehát az embernek, különben nem kaphat örökséget azon a helyen, amit elkészítettél.

33 És arra is emlékszem, hogy azt mondtad, hogy olyanira szeretted a világot, hogy letetted életed a világért, hogy ismét felvegyed azt, és helyet készítsél az emberek gyermekeinek.

34 És most tudom, hogy ez a szeretet, melyet az emberek gyermekei iránt éreztél, jószívűség; ha tehát nincs az emberekben jószívűség, akkor nem örökölhetik azt a helyet, amit Atyád palotáiban elkészítettél.

35 Tehát ezen dolog miatt, melyet mondtál, tudom, hogy ha a nemzsidókban nincs jószívűség a mi gyengeségünk iránt, akkor próbára fogod tenni őket, és elveszed a tehetségüket, igen, még-hozzá azt, amit megkaptak, és azoknak adod, akiknek bőségesebben lesz.

36 És lőn, hogy imádkoztam az Úrhoz, hogy adjon a nemzsidóknak kegyelmet, és legyen bennük jószívűség.

37 És lőn, hogy az Úr azt mondta nekem: Ha nincs bennük jószívűség, az neked mit sem jelent, te hűséges voltál; tisztává tétetnek tehát a ruháid. És mivel láttad gyengeségedet, erőssé tétetsz, és így leülhetsz arra a helyre, melyet Atyám palotáiban készítettem el.

38 És most én, Moróni, búcsút mondok a nemzsidóknak, igen, és testvéreimnek is, akiket szeretek; míg nem találkozunk Krisztus ítélőszéke előtt, ahol minden ember tudni fogja, hogy véretek nem piszkította be ruháimat.

For the brother of Jared said unto the mountain Zerín, Remove—and it was removed. And if he had not had faith it would not have moved; wherefore thou workest after men have faith.

For thus didst thou manifest thyself unto thy disciples; for after they had faith, and did speak in thy name, thou didst show thyself unto them in great power.

And I also remember that thou hast said that thou hast prepared a house for man, yea, even among the mansions of thy Father, in which man might have a more excellent hope; wherefore man must hope, or he cannot receive an inheritance in the place which thou hast prepared.

And again, I remember that thou hast said that thou hast loved the world, even unto the laying down of thy life for the world, that thou mightest take it again to prepare a place for the children of men.

And now I know that this love which thou hast had for the children of men is charity; wherefore, except men shall have charity they cannot inherit that place which thou hast prepared in the mansions of thy Father.

Wherefore, I know by this thing which thou hast said, that if the Gentiles have not charity, because of our weakness, that thou wilt prove them, and take away their talent, yea, even that which they have received, and give unto them who shall have more abundantly.

And it came to pass that I prayed unto the Lord that he would give unto the Gentiles grace, that they might have charity.

And it came to pass that the Lord said unto me: If they have not charity it mattereth not unto thee, thou hast been faithful; wherefore, thy garments shall be made clean. And because thou hast seen thy weakness thou shalt be made strong, even unto the sitting down in the place which I have prepared in the mansions of my Father.

And now I, Moroni, bid farewell unto the Gentiles, yea, and also unto my brethren whom I love, until we shall meet before the judgment-seat of Christ, where all men shall know that my garments are not spotted with your blood.

39 És akkor tudni fogjátok, hogy láttam Jézust, és szentől szembe beszélt velem, és egyszerű alázatossággal szólt hozzám ezen dolgokat illetően; a saját nyelvemen, ahogyan egyik ember szól a másikhoz.

40 És csak egy keveset írtam, gyengeségem miatt az írásban.

41 És most, azt ajánlanám nektek, hogy keressétek ezt a Jézust, akiről a próféták és az apostolok írtak, hogy veletek legyen és megmaradjon bennetek Istennek, az Atyának, valamint az Úr Jézus Krisztusnak és a róluk bizonyosságot tevő Szentléleknek kegyelme. Ámen.

And then shall ye know that I have seen Jesus, and that he hath talked with me face to face, and that he told me in plain humility, even as a man telleth another in mine own language, concerning these things;

And only a few have I written, because of my weakness in writing.

And now, I would commend you to seek this Jesus of whom the prophets and apostles have written, that the grace of God the Father, and also the Lord Jesus Christ, and the Holy Ghost, which beareth record of them, may be and abide in you forever. Amen.

Ether 13

- 1 És most én, Moróni, hozzálátok feljegyzésem befejezéséhez azon nép pusztulását illetően, akikről eddig írtam.
- 2 Mert íme, Ether minden szavát elutasították, mert ő valóban minden dolgot megmondott nekik az ember létének kezdete óta; és hogy miután visszahúzódtak a vizek ezen föld színéről, kiválóbb föld lett ez minden más földnél, az Úr választott földje; az Úr tehát azt kívánja, hogy minden olyan ember őt szolgálja, aki annak színén lakik.
- 3 És hogy ez a helye az Új Jeruzsálemnek, mely a mennyből fog leszállni, valamint az Úr szent szentélyének.
- 4 Íme, Ether látta Krisztus napjait, és beszélt az Új Jeruzsálemről ezen a földön.
- 5 És Izráel házáról is beszélt, valamint Jeruzsálemről, ahonnan Lehi el fog jönni – hogy miután elpusztul, újra fel leszen építve, szent városként az Úrnak; az tehát nem lehet új Jeruzsálem, mert már a régi időkben is ott volt; de ismét fel leszen építve, és az Úr szent városává lesz; és Izráel házának épül majd –
- 6 És hogy egy Új Jeruzsálem itt, ezen a földön fog felépülni, József magjának maradéka számára, mely dolgokra már volt minta.
- 7 Mert miként József lehozta atyját Egyiptom földjére, éppen úgy ő ott is halt meg; az Úr tehát kihozta Jeruzsálem földjéről József magjának egy maradékát, hogy irgalmas legyen József magjához, és ne vesszenek el, amint József atyjához is irgalmas volt, hogy ne vesszen el.
- 8 József házának maradéka tehát ezen a földön fog letelepedni; és örökségük földje lesz ez; és építenek majd egy szent várost az Úrnak, hasonlót a régi Jeruzsálemhez; és többé nem keverednek mások köze, míg el nem jön a vég, amikor elmúlik a föld.
- 9 És lesz új ég és új föld; és olyanok lesznek ezek, mint a régi, csakhogy a régi elmúlt, és minden dolog megújult.

Ether 13

And now I, Moroni, proceed to finish my record concerning the destruction of the people of whom I have been writing.

For behold, they rejected all the words of Ether; for he truly told them of all things, from the beginning of man; and that after the waters had receded from off the face of this land it became a choice land above all other lands, a chosen land of the Lord; wherefore the Lord would have that all men should serve him who dwell upon the face thereof;

And that it was the place of the New Jerusalem, which should come down out of heaven, and the holy sanctuary of the Lord.

Behold, Ether saw the days of Christ, and he spake concerning a New Jerusalem upon this land.

And he spake also concerning the house of Israel, and the Jerusalem from whence Lehi should come— after it should be destroyed it should be built up again, a holy city unto the Lord; wherefore, it could not be a new Jerusalem for it had been in a time of old; but it should be built up again, and become a holy city of the Lord; and it should be built unto the house of Israel—

And that a New Jerusalem should be built up upon this land, unto the remnant of the seed of Joseph, for which things there has been a type.

For as Joseph brought his father down into the land of Egypt, even so he died there; wherefore, the Lord brought a remnant of the seed of Joseph out of the land of Jerusalem, that he might be merciful unto the seed of Joseph that they should perish not, even as he was merciful unto the father of Joseph that he should perish not.

Wherefore, the remnant of the house of Joseph shall be built upon this land; and it shall be a land of their inheritance; and they shall build up a holy city unto the Lord, like unto the Jerusalem of old; and they shall no more be confounded, until the end come when the earth shall pass away.

And there shall be a new heaven and a new earth; and they shall be like unto the old save the old have passed away, and all things have become new.

10 És akkor jön el az Új Jeruzsálem; és áldottak azok, akik abban laknak, mert ők azok, akiknek ruhája fehér a Bárány vére által; és ők azok, akiket József magjának maradéka közé számlálnak, akik Izráel házából valók.

11 És akkor jön el a régi Jeruzsálem is; és annak a lakói is áldottak, mert meg lettek mosva a Bárány vérében; és ők azok, akik szétszórattak és összegyűjtettek a világ négy szegletéből, és az északi országokból, és részt kapnak azon szövetség beteljesítéséből, melyet Isten atyjukkal, Ábrahámmal kötött.

12 És amikor bekövetkeznek ezek a dolgok, akkor véghezviszik a szentírást, mely azt mondja, hogy vannak, akik elsőek voltak és utolsók lesznek; és vannak, akik utolsók voltak és elsőek lesznek.

13 És már azon voltam, hogy még többet leírjak, de ez meg lett tiltva nekem; viszont nagyszerűek és csodálatosak Ether próféciái; mégis semmibe vették azokat és kiűzték őt; és nappal egy szikla hasadékában rejtőzött el, éjszaka pedig elment és figyelte a népét érő dolgokat.

14 És mialatt a szikla hasadékában élt, elkészítette ezen feljegyzés maradékát, míg éjjel a népét érő pusztulást figyelte.

15 És lőn, hogy még ugyanabban az évben, amikor kiűzték a nép közül, nagy háború tört ki a nép között, mert sokan voltak, akik felkeltek, és ezek hatalmas emberek voltak, és titkos, gonosz terveikkel, melyekről már szó volt, Koriántumr megölésére törekedtek.

16 És most Koriántumr, miután kitanulta a háború fortélyait és a világ minden ravaszságát, megütközött tehát azokkal, akik az elpusztítására törekedtek.

17 Viszont nem tartott bűnbánatot sem ő, sem szép fia, sem leányai; sem Kohór szép fiai és leányai; sem Korihór szép fiai és leányai; egyszóval az egész föld színén egyetlen szép fiú vagy leány sem volt, aki megbánta volna a bűneit.

And then cometh the New Jerusalem; and blessed are they who dwell therein, for it is they whose garments are white through the blood of the Lamb; and they are they who are numbered among the remnant of the seed of Joseph, who were of the house of Israel.

And then also cometh the Jerusalem of old; and the inhabitants thereof, blessed are they, for they have been washed in the blood of the Lamb; and they are they who were scattered and gathered in from the four quarters of the earth, and from the north countries, and are partakers of the fulfilling of the covenant which God made with their father, Abraham.

And when these things come, bringeth to pass the scripture which saith, there are they who were first, who shall be last; and there are they who were last, who shall be first.

And I was about to write more, but I am forbidden; but great and marvelous were the prophecies of Ether; but they esteemed him as naught, and cast him out; and he hid himself in the cavity of a rock by day, and by night he went forth viewing the things which should come upon the people.

And as he dwelt in the cavity of a rock he made the remainder of this record, viewing the destructions which came upon the people, by night.

And it came to pass that in that same year in which he was cast out from among the people there began to be a great war among the people, for there were many who rose up, who were mighty men, and sought to destroy Coriantumr by their secret plans of wickedness, of which hath been spoken.

And now Coriantumr, having studied, himself, in all the arts of war and all the cunning of the world, wherefore he gave battle unto them who sought to destroy him.

But he repented not, neither his fair sons nor daughters; neither the fair sons and daughters of Cohor; neither the fair sons and daughters of Corihor; and in fine, there were none of the fair sons and daughters upon the face of the whole earth who repented of their sins.

- 18 Lőn tehát, hogy annak első évében, hogy Ether egy szikla hasadékában lakott, sok embert ölt meg e titkos összesküvések kardja, míg Koriántumr ellen harcoltak, hogy megszerezhessék a királyságot.
- 19 És lőn, hogy Koriántumr fiai sokat harcoltak és sok vért vesztek.
- 20 És a második évben eljött Etherhez az Úr szava, hogy menjen és prófétáljon Koriántumrnak, hogy ha ő és egész háza népe bűnbánatot tart, akkor az Úr neki adja a királyságot és megkíméli a népet –
- 21 Máskülönben el fognak pusztulni, és ő maga kivételével az egész háza népe. És ő is csak addig él majd, míg meg nem látja azon próféciák beteljesedését, melyek egy másik népről szóltak, akik örökségül kapják a földet; és Koriántumr általuk temettetik majd el; és Koriántumr kivételével minden lélek elpusztul.
- 22 És lőn, hogy Koriántumr nem tartott bűnbánatot, és háza népe sem, és a nép sem; és nem szűntek a háborúk; és Ether megölésére törekedtek, ő azonban elmenekült előlük és ismét elrejtőzött a szikla hasadékában.
- 23 És lőn, hogy felkelt Sáred, és ő is megtámadta Koriántumrot; és olyannyira megverte őt, hogy a harmadik évben fogságba hurcolta.
- 24 És Koriántumr fiai a negyedik évben megverték Sáredet, és ismét megszerezték atyjuknak a királyságot.
- 25 Most már az egész ország területén elterjedt a háború, és minden ember azért harcolt a bandájával, amire vágyott.
- 26 És voltak rablók, egyszóval mindenféle gonosz dolog volt szerte az egész országban.
- 27 És lőn, hogy Koriántumr rendkívül megharagudott Sáredre, és seregeivel harcolni indult ellene; és nagy dühösen összecaptak, és Gilgál völgyében csaptak össze; és rendkívül elkeseredetté vált a csata.
- 28 És lőn, hogy Sáred három napig küzdött ellene. És lőn, hogy Koriántumr megverte és egészen addig üldözte őt, míg Heslon síkságáig nem ért.

Wherefore, it came to pass that in the first year that Ether dwelt in the cavity of a rock, there were many people who were slain by the sword of those secret combinations, fighting against Coriantumr that they might obtain the kingdom.

And it came to pass that the sons of Coriantumr fought much and bled much.

And in the second year the word of the Lord came to Ether, that he should go and prophesy unto Coriantumr that, if he would repent, and all his household, the Lord would give unto him his kingdom and spare the people—

Otherwise they should be destroyed, and all his household save it were himself. And he should only live to see the fulfilling of the prophecies which had been spoken concerning another people receiving the land for their inheritance; and Coriantumr should receive a burial by them; and every soul should be destroyed save it were Coriantumr.

And it came to pass that Coriantumr repented not, neither his household, neither the people; and the wars ceased not; and they sought to kill Ether, but he fled from before them and hid again in the cavity of the rock.

And it came to pass that there arose up Shared, and he also gave battle unto Coriantumr; and he did beat him, insomuch that in the third year he did bring him into captivity.

And the sons of Coriantumr, in the fourth year, did beat Shared, and did obtain the kingdom again unto their father.

Now there began to be a war upon all the face of the land, every man with his band fighting for that which he desired.

And there were robbers, and in fine, all manner of wickedness upon all the face of the land.

And it came to pass that Coriantumr was exceedingly angry with Shared, and he went against him with his armies to battle; and they did meet in great anger, and they did meet in the valley of Gilgal; and the battle became exceedingly sore.

And it came to pass that Shared fought against him for the space of three days. And it came to pass that Coriantumr beat him, and did pursue him until he came to the plains of Heshlon.

29 És lőn, hogy Sáred újra megütközött vele a síkságon; és íme, megverte Koriántumrot, és ismét visszazűzte őt Gilgál völgyébe.

30 És Koriántumr Gilgál völgyében ismét megütközött Sáreddel, melynek során megverte Sáredet és megölte őt.

31 És Sáred úgy megsebesítette Koriántumrot a combján, hogy ő két éven át nem ment el ismét harcolni, mely időben minden nép, szerte azon föld szí-
nén vért ontott, és senki nem volt, aki visszatartotta volna őket.

And it came to pass that Shared gave him battle again upon the plains; and behold, he did beat Coriantumr, and drove him back again to the valley of Gilgal.

And Coriantumr gave Shared battle again in the valley of Gilgal, in which he beat Shared and slew him.

And Shared wounded Coriantumr in his thigh, that he did not go to battle again for the space of two years, in which time all the people upon the face of the land were shedding blood, and there was none to restrain them.

Ether 14

- 1 És most, a nép gonoszága miatt nagy átok ült az egész országra, melynek során ha valaki szerszámát vagy kardját letette a polcára, vagy arra a helyre, ahol tartotta azt, akkor íme, másnapra nem találta meg, oly nagy volt az országon lévő átok.
- 2 Minden ember kézben tartotta tehát azt, ami a sajátja volt, és nem kért sem nem adott kölcsön; és mindenki jobb kezében tartotta kardja markolatát, hogy védje javait, a saját életét, valamint feleségei és gyermekei életét.
- 3 És most, két év elteltével és Sáred halála után íme, előkerült Sáred fivére, és megtámadta Koriántumrot, melynek során Koriántumr megverte és Ákis vadonáig üldözte őt.
- 4 És lőn, hogy Ákis vadonában Sáred fivére megütött vele; és a csata rendkívül elkeseredetté vált, és kard által sok ezren elestek.
- 5 És lőn, hogy Koriántumr ostromzár alá vette a vadont; Sáred fivére pedig éjjel kimenetelt a vadonból és megölte Koriántumr seregének egy részét, mivel részegek voltak.
- 6 És elment Morón földjére és Koriántumr trónjára helyezte magát.
- 7 És lőn, hogy Koriántumr két évig lakott seregével a vadonban, melynek során serege nagy erősítést kapott.
- 8 Most Sáred fivére, akinek Gileád volt a neve, a titkos összeesküvések folytán seregéhez szintén nagy erősítést kapott.
- 9 És lőn, hogy a főpapja meggyilkolta őt, amint éppen a trónusán ült.
- 10 És lőn, hogy őt pedig a titkos összeesküvés egy tagja gyilkolta meg egy titkos átjáróban, és megszerelte magának a királyságot; és az ő neve Lib volt; és Lib nagy termetű ember volt, nagyobb mindenki másnál az egész nép között.

Ether 14

And now there began to be a great curse upon all the land because of the iniquity of the people, in which, if a man should lay his tool or his sword upon his shelf, or upon the place whither he would keep it, behold, upon the morrow, he could not find it, so great was the curse upon the land.

Wherefore every man did cleave unto that which was his own, with his hands, and would not borrow neither would he lend; and every man kept the hilt of his sword in his right hand, in the defence of his property and his own life and of his wives and children.

And now, after the space of two years, and after the death of Shared, behold, there arose the brother of Shared and he gave battle unto Coriantumr, in which Coriantumr did beat him and did pursue him to the wilderness of Akish.

And it came to pass that the brother of Shared did give battle unto him in the wilderness of Akish; and the battle became exceedingly sore, and many thousands fell by the sword.

And it came to pass that Coriantumr did lay siege to the wilderness; and the brother of Shared did march forth out of the wilderness by night, and slew a part of the army of Coriantumr, as they were drunken.

And he came forth to the land of Moron, and placed himself upon the throne of Coriantumr.

And it came to pass that Coriantumr dwelt with his army in the wilderness for the space of two years, in which he did receive great strength to his army.

Now the brother of Shared, whose name was Gilead, also received great strength to his army, because of secret combinations.

And it came to pass that his high priest murdered him as he sat upon his throne.

And it came to pass that one of the secret combinations murdered him in a secret pass, and obtained unto himself the kingdom; and his name was Lib; and Lib was a man of great stature, more than any other man among all the people.

11 És lőn, hogy Lib első esztendejében Koriántumr feljött Morón földjére és megtámadta Libet.

12 És lőn, hogy megütközött Libbel, melynek során Lib úgy rásújtott a karjára, hogy megsebesült; mindazonáltal Koriántumr serege tovább rohamozta Lib seregét, mely aztán a tengerparti határvidékre menekült.

13 És lőn, hogy Koriántumr üldözőbe vette, és Lib a tengerparton megütközött vele.

14 És lőn, hogy Lib lesújtott Koriántumr seregére, és így azok ismét Ákis vadonába menekültek.

15 És lőn, hogy Lib addig üldözte őt, míg el nem ért Ágos síkságához. És Koriántumr minden embert magával vitt, amikor Lib elől az országnak abba a szegletébe menekült, ahova elmenekült.

16 És lőn, hogy amikor Ágos síkságához értek, megütközött Libbel, és lesújtott rá, úgyhogy ő meg is halt; mindazonáltal helyette Lib testvére támadt Koriántumrra, és rendkívül elkeseredetté vált a csata, melynek során Koriántumr ismét megfutamodott Lib fivérének serege elől.

17 Most Lib fivérét Siznek hívták. És lőn, hogy Siz üldözőbe vette Koriántumrot, és sok várost elfoglalt, és az asszonyokat és a gyermekeket is megölte, és felégette a városokat.

18 És már az egész országban mindenki rettegett Siztől; igen, az egész országban így kiáltottak fel: Ki állhat meg Siz serege előtt? Íme, lesöpri maga előtt a földet!

19 És lőn, hogy az emberek szerte az egész országban csapatokba sereglettek.

20 És két részre oszlottak; és egy részük Siz seregéhez menekült, másik részük pedig Koriántumr seregéhez menekült.

21 És olyan hatalmas és hosszantartó volt a háború, és olyan sokáig elhúzódott a vérontás és az öldöklés jelene, hogy szerte az egész országot halottak testei borították.

And it came to pass that in the first year of Lib, Coriantumr came up unto the land of Moron, and gave battle unto Lib.

And it came to pass that he fought with Lib, in which Lib did smite upon his arm that he was wounded; nevertheless, the army of Coriantumr did press forward upon Lib, that he fled to the borders upon the seashore.

And it came to pass that Coriantumr pursued him; and Lib gave battle unto him upon the seashore.

And it came to pass that Lib did smite the army of Coriantumr, that they fled again to the wilderness of Akish.

And it came to pass that Lib did pursue him until he came to the plains of Agosh. And Coriantumr had taken all the people with him as he fled before Lib in that quarter of the land whither he fled.

And when he had come to the plains of Agosh he gave battle unto Lib, and he smote upon him until he died; nevertheless, the brother of Lib did come against Coriantumr in the stead thereof, and the battle became exceedingly sore, in the which Coriantumr fled again before the army of the brother of Lib.

Now the name of the brother of Lib was called Shiz. And it came to pass that Shiz pursued after Coriantumr, and he did overthrow many cities, and he did slay both women and children, and he did burn the cities.

And there went a fear of Shiz throughout all the land; yea, a cry went forth throughout the land—Who can stand before the army of Shiz? Behold, he sweepeth the earth before him!

And it came to pass that the people began to flock together in armies, throughout all the face of the land.

And they were divided; and a part of them fled to the army of Shiz, and a part of them fled to the army of Coriantumr.

And so great and lasting had been the war, and so long had been the scene of bloodshed and carnage, that the whole face of the land was covered with the bodies of the dead.

- 22 És oly hirtelen és gyors volt a háború, hogy senki nem maradt a halottak eltemetésére, hanem vérontásból vérontásba meneteltek, hátrahagyván a férfiak, asszonyok és gyermekek testét, kiterítvén a föld színén, áldozatul a test férgeinek.
- 23 És ezek szaga elterjedt az országban, méghozzá szerte az egész országban; az embereket tehát éjjel is és nappal is kínozza ezek szaga.
- 24 Mindazonáltal Siz nem hagyta abba Koriántumr üldözését, mert megesküdött, hogy maga bosszulja majd meg Koriántumron megölt fivérének véré, valamint az Úr szavát, mely azt mondta Ethernek, hogy Koriántumr nem kard által fog elesni.
- 25 És ebből látjuk, hogy az Úr valóban meglátogatta őket haragjának teljességében, és gonoszáguk és utálatosságaik utat készítettek örök pusztulásuknak.
- 26 És lőn, hogy Siz kelet felé, egészen a tengerpart melletti határig üldözte Koriántumrot, aki ott három napon át harcolt Sizzel.
- 27 És olyan borzalmas volt a pusztulás Siz seregeinek sorában, hogy a nép kezdett megijedni, és menekülni kezdtek Koriántumr seregei elől, és Korihór földjére menekültek, és elsöpörték maguk előtt a lakosokat, mindazokat, akik nem voltak hajlandók hozzájuk csatlakozni.
- 28 És Korihór völgyében felverték sátraikat; és Koriántumr Surr völgyében verte fel sátrait. Most Surr völgye közel volt a Komnor dombhoz; Koriántumr tehát a Komnor dombon gyűjtötte össze seregeit és megfúvatta a csatakürtöt, hogy Siz seregeit csatába hívja.
- 29 És lőn, hogy azok meg is indultak, de megint csak visszaűzték őket; és másodszor is jöttek, de másodszor is visszaűzték őket. És lőn, hogy harmadszor is jöttek, és rendkívül elkeseredetté vált a csata.

And so swift and speedy was the war that there was none left to bury the dead, but they did march forth from the shedding of blood to the shedding of blood, leaving the bodies of both men, women, and children strewed upon the face of the land, to become a prey to the worms of the flesh.

And the scent thereof went forth upon the face of the land, even upon all the face of the land; wherefore the people became troubled by day and by night, because of the scent thereof.

Nevertheless, Shiz did not cease to pursue Coriantumr; for he had sworn to avenge himself upon Coriantumr of the blood of his brother, who had been slain, and the word of the Lord which came to Ether that Coriantumr should not fall by the sword.

And thus we see that the Lord did visit them in the fulness of his wrath, and their wickedness and abominations had prepared a way for their everlasting destruction.

And it came to pass that Shiz did pursue Coriantumr eastward, even to the borders by the seashore, and there he gave battle unto Shiz for the space of three days.

And so terrible was the destruction among the armies of Shiz that the people began to be frightened, and began to flee before the armies of Coriantumr; and they fled to the land of Corihor, and swept off the inhabitants before them, all them that would not join them.

And they pitched their tents in the valley of Corihor; and Coriantumr pitched his tents in the valley of Shurr. Now the valley of Shurr was near the hill Comnor; wherefore, Coriantumr did gather his armies together upon the hill Comnor, and did sound a trumpet unto the armies of Shiz to invite them forth to battle.

And it came to pass that they came forth, but were driven again; and they came the second time, and they were driven again the second time. And it came to pass that they came again the third time, and the battle became exceedingly sore.

30 És lőn, hogy Siz úgy rásújtott Koriántumrra, hogy sok mély sebet ejtett rajta; és Koriántumr elájult a vérveszteségtől, és elvitték, mintha meghalt volna.

31 Most mindkét részről olyan nagy volt a veszteség férfiakban, nőkben és gyermekekben, hogy Siz megparancsolta embereinek, hogy ne üldözzék Koriántumr seregeit; visszatértek tehát a táborukba.

And it came to pass that Shiz smote upon Coriantumr that he gave him many deep wounds; and Coriantumr, having lost his blood, fainted, and was carried away as though he were dead.

Now the loss of men, women and children on both sides was so great that Shiz commanded his people that they should not pursue the armies of Coriantumr; wherefore, they returned to their camp.

Ether 15

- 1 És lőn, hogy amikor Koriántumr sebeiből felgyógyult, emlékezni kezdett azokra a szavakra, melyeket Ether mondott neki.
- 2 Látta, hogy már majdnem kettő millióan estek el kard által népéből, és bánkódni kezdett a szíve; igen, kétmillió erős ember halt meg, valamint a feleségeik és a gyermekeik.
- 3 Elkezdte megbánni az általa elkövetett gonosz dolgokat; emlékezni kezdett azokra a szavakra, melyeket minden próféta szája elmondott, és látta, hogy eddig beteljesedtek, minden betű; és lelke gyászolt és nem akart megvigasztalódni.
- 4 És lőn, hogy levelet írt Siznek, azt kérvén tőle, hogy kímélje meg a népet, és akkor népe életéért hajlandó feladni a királyságot.
- 5 És lőn, hogy miután Siz megkapta a levelét, levelet írt Koriántumrnak, hogy amennyiben kezére adja magát, hogy saját kardjával ölhesse meg őt, akkor megkíméli népe életét.
- 6 És lőn, hogy a nép nem bánta meg gonoszságait; és Koriántumr népe haragra serkent Siz népe ellen; Siz népe pedig haragra serkent Koriántumr népe ellen; Siz népe tehát megtámadta Koriántumr népét.
- 7 És amikor Koriántumr látta, hogy hamarosan elbukik, ismét megfutamodott Siz népe előtt.
- 8 És lőn, hogy Ripliánkum vizéhez ért, ami lefordítva nagyot, vagy mindent felülmúlót jelent; amikor tehát elérkeztek ehhez a vízhez, felverték sátraikat; és Siz is felverte közelükben a sátraikat; másnap tehát eljöttek harcolni.
- 9 És lőn, hogy rendkívül keserves harcot vívtak, melynek során ismét megsérült Koriántumr, és elájult a vérveszteségtől.

Ether 15

And it came to pass when Coriantumr had recovered of his wounds, he began to remember the words which Ether had spoken unto him.

He saw that there had been slain by the sword already nearly two millions of his people, and he began to sorrow in his heart; yea, there had been slain two millions of mighty men, and also their wives and their children.

He began to repent of the evil which he had done; he began to remember the words which had been spoken by the mouth of all the prophets, and he saw them that they were fulfilled thus far, every whit; and his soul mourned and refused to be comforted.

And it came to pass that he wrote an epistle unto Shiz, desiring him that he would spare the people, and he would give up the kingdom for the sake of the lives of the people.

And it came to pass that when Shiz had received his epistle he wrote an epistle unto Coriantumr, that if he would give himself up, that he might slay him with his own sword, that he would spare the lives of the people.

And it came to pass that the people repented not of their iniquity; and the people of Coriantumr were stirred up to anger against the people of Shiz; and the people of Shiz were stirred up to anger against the people of Coriantumr; wherefore, the people of Shiz did give battle unto the people of Coriantumr.

And when Coriantumr saw that he was about to fall he fled again before the people of Shiz.

And it came to pass that he came to the waters of Ripliancum, which, by interpretation, is large, or to exceed all; wherefore, when they came to these waters they pitched their tents; and Shiz also pitched his tents near unto them; and therefore on the morrow they did come to battle.

And it came to pass that they fought an exceedingly sore battle, in which Coriantumr was wounded again, and he fainted with the loss of blood.

- 10 És lőn, hogy Koriántumr seregei úgy lerohanták Siz seregeit, hogy megverték és menekülésre kényszerítették őket; és ők dél felé menekültek, és egy Ogátnak nevezett helyen verték fel sátraikat.
- 11 És lőn, hogy Koriántumr serege a Ráma dombnál verte fel sátrait; és ez ugyanaz a domb volt, ahol atyám, Mormon az Úr számára elrejtette a feljegyzéseket, melyek szentek.
- 12 És lőn, hogy az egész ország területéről mindenkit odagyűjtöttek, akit még nem gyilkoltak meg, kivéve Ethert.
- 13 És lőn, hogy Ether bizony látta a nép minden cselekedetét; és látta, hogy a Koriántumr pártján lévő emberek Koriántumr seregében gyűlnek össze; a Siz pártján lévő emberek pedig Siz seregében gyűlnek össze.
- 14 Tehát négy éven át gyűjtötték össze a népet, hogy mindenkit maguk között tudhassanak, aki még létezik azon föld színén, és hogy minden erősítésre szert tegyenek, amire csak tudnak.
- 15 És lőn, hogy amikor mind összegyűltek, mindenki ahhoz a sereghez, amelyhez akart, feleségeikkel és gyermekeikkel – a férfiak, a nők és a gyermekeik is fel voltak vértezve harci fegyverekkel, és voltak pajzsaik és mellvértjeik és sisakjaik, és háborús öltözetben voltak – felvonultak egymás ellen, hogy harcoljanak; és egész nap harcoltak, és nem győztek.
- 16 És lőn, hogy mire éjszaka lett, fáradtak voltak, és visszatértek a táboraikba; és miután táboraikba visszatértek, siránkozni és gyászolni kezdtek megölt népük elvesztése miatt; és oly nagyon kiáltottak, siránkoztak és gyásztak, hogy rendkívül remegett a lég.
- 17 És lőn, hogy másnap újra harcba mentek, és nagy és rettenetes volt az a nap; mindazonáltal nem győztek, és amikor ismét eljött az éjszaka, megölt népük elvesztése miatti kiáltásaik és siránkozásuk és gyászuk miatt remegett a lég.

And it came to pass that the armies of Coriantumr did press upon the armies of Shiz that they beat them, that they caused them to flee before them; and they did flee southward, and did pitch their tents in a place which was called Ogath.

And it came to pass that the army of Coriantumr did pitch their tents by the hill Ramah; and it was that same hill where my father Mormon did hide up the records unto the Lord, which were sacred.

And it came to pass that they did gather together all the people upon all the face of the land, who had not been slain, save it was Ether.

And it came to pass that Ether did behold all the doings of the people; and he beheld that the people who were for Coriantumr were gathered together to the army of Coriantumr; and the people who were for Shiz were gathered together to the army of Shiz.

Wherefore, they were for the space of four years gathering together the people, that they might get all who were upon the face of the land, and that they might receive all the strength which it was possible that they could receive.

And it came to pass that when they were all gathered together, every one to the army which he would, with their wives and their children—both men, women and children being armed with weapons of war, having shields, and breastplates, and headplates, and being clothed after the manner of war—they did march forth one against another to battle; and they fought all that day, and conquered not.

And it came to pass that when it was night they were weary, and retired to their camps; and after they had retired to their camps they took up a howling and a lamentation for the loss of the slain of their people; and so great were their cries, their howlings and lamentations, that they did rend the air exceedingly.

And it came to pass that on the morrow they did go again to battle, and great and terrible was that day; nevertheless, they conquered not, and when the night came again they did rend the air with their cries, and their howlings, and their mournings, for the loss of the slain of their people.

18 És lőn, hogy Koriántumr újra levelet írt Siznek, kérvén őt, hogy ne jöjjön el ismét harcolni, hanem vegye át a királyságot és kímélje meg a nép életét.

19 De íme, az Úr Lelke többé nem bajlódott velük, a Sátánnak pedig teljes mértékben hatalma volt az emberek szíve felett; mert szívük keménységének és elméjük vakságának szolgáltatták ki magukat, hogy elpusztuljanak; ismét harcba mentek tehát.

20 És lőn, hogy aznap egész nap harcoltak, és amikor eljött az éjszaka, akkor a kardjuk mellett aludtak.

21 És másnap egészen addig harcoltak, míg el nem jött az éjszaka.

22 És mire eljött az éjszaka, a dühtől addigra megrészegettek, miként bortól részegedik meg az ember; és ismét kardjaik mellett aludtak.

23 És másnap ismét harcoltak; és mire eljött az éjszaka, Koriántumr ötvenkét emberének és Siz hatvankilenc emberének kivételével mind elestek kard által.

24 És lőn, hogy azon az éjszakán a kardjaik mellett aludtak, és másnap ismét harcoltak, és kardjaikkal és pajzsaiikkal azon az egész napon teljes erővel hadakoztak.

25 És mire eljött az éjszaka, Siz embereiből harminckettő volt, Koriántumr embereiből pedig huszonhét.

26 És lőn, hogy ettek és aludtak, és felkészültek a másnapi halálra. És az ember erejét tekintve nagy és erőteljes emberek voltak.

27 És lőn, hogy három órán keresztül harcoltak, és elájultak a vérveszteségtől.

28 És lőn, hogy amikor Koriántumr emberei elég erőt nyertek ahhoz, hogy járni tudjanak, azon voltak, hogy mentik az életüket; de íme, Siz embereivel együtt felkelt és haragjában megesküdüött, hogy megöli Koriántumrot, vagy ő fog elveszni kard által.

And it came to pass that Coriantumr wrote again an epistle unto Shiz, desiring that he would not come again to battle, but that he would take the kingdom, and spare the lives of the people.

But behold, the Spirit of the Lord had ceased striving with them, and Satan had full power over the hearts of the people; for they were given up unto the hardness of their hearts, and the blindness of their minds that they might be destroyed; wherefore they went again to battle.

And it came to pass that they fought all that day, and when the night came they slept upon their swords.

And on the morrow they fought even until the night came.

And when the night came they were drunken with anger, even as a man who is drunken with wine; and they slept again upon their swords.

And on the morrow they fought again; and when the night came they had all fallen by the sword save it were fifty and two of the people of Coriantumr, and sixty and nine of the people of Shiz.

And it came to pass that they slept upon their swords that night, and on the morrow they fought again, and they contended in their might with their swords and with their shields, all that day.

And when the night came there were thirty and two of the people of Shiz, and twenty and seven of the people of Coriantumr.

And it came to pass that they ate and slept, and prepared for death on the morrow. And they were large and mighty men as to the strength of men.

And it came to pass that they fought for the space of three hours, and they fainted with the loss of blood.

And it came to pass that when the men of Coriantumr had received sufficient strength that they could walk, they were about to flee for their lives; but behold, Shiz arose, and also his men, and he swore in his wrath that he would slay Coriantumr or he would perish by the sword.

- 29 Üldözőbe vette tehát, és másnap utolérte őket; és ismét karddal harcoltak. És lőn, hogy mire Koriántumr és Siz kivételével mindannyian elestek kard által, íme, Siz elájult a vérveszteségtől.
- 30 És lőn, hogy miután Koriántumr kardjára dőlt, hogy egy kicsit megpihenjen, levágta Siz fejét.
- 31 És lőn, hogy miután levágta Siz fejét, Siz még fel-emelkedett a kezeire, majd elesett, azután lélegzetvé-telért küszködött és meghalt.
- 32 És lőn, hogy Koriántumr a földre rogyott, és olyaná lett, mintha nem lenne benne élet.
- 33 És az Úr szólott Etherhez, és ezt mondta neki: Menj! És elment és látta, hogy az Úr szavai mind be-teljesedtek; és befejezte a feljegyzését; (és annak még a század részét sem írtam le) és elrejtette őket oly módon, hogy Limhi népe megtalálta azokat.
- 34 Most ezek az Ether által leírt utolsó szavak: Mit sem jelent, hogy azt akarja-e az Úr hogy átváltoz-zam, vagy azt, hogy testben maradván vessem ma-gam alá az Úr akaratának, amennyiben úgy léssen, hogy meg leszek mentve Isten királyságában. Ámen.

Wherefore, he did pursue them, and on the mor-row he did overtake them; and they fought again with the sword. And it came to pass that when they had all fallen by the sword, save it were Coriantumr and Shiz, behold Shiz had fainted with the loss of blood.

And it came to pass that when Coriantumr had leaned upon his sword, that he rested a little, he smote off the head of Shiz.

And it came to pass that after he had smitten off the head of Shiz, that Shiz raised up on his hands and fell; and after that he had struggled for breath, he died.

And it came to pass that Coriantumr fell to the earth, and became as if he had no life.

And the Lord spake unto Ether, and said unto him: Go forth. And he went forth, and beheld that the words of the Lord had all been fulfilled; and he finished his record; (and the hundredth part I have not written) and he hid them in a manner that the people of Limhi did find them.

Now the last words which are written by Ether are these: Whether the Lord will that I be translated, or that I suffer the will of the Lord in the flesh, it mat-tereth not, if it so be that I am saved in the kingdom of God. Amen.

Moróni könyve

Moróni 1

- 1 Most én, Moróni, miután bevégeztem Járed népe beszámolójának a kivonatolását, azt gondoltam, hogy többet már nem fogok írni, ám még mindig nem pusztultam el; és a lámánitákkal nem tudatom hollétemet, mert akkor elpusztítanak.
- 2 Mert íme, egymás közötti háborúik rendkívül hevesek; és gyűlöletük miatt minden olyan nefitát kivégeznek, aki nem hajlandó megtagadni a Krisztust.
- 3 És én, Moróni, nem fogom megtagadni a Krisztust; oda veszem tehát utamat, ahova csak tudom, hogy életem biztonságban legyen.
- 4 Leírok tehát még néhány dolgot, annak ellenére, amit gondoltam; mivel azt gondoltam, hogy már nem fogok többet írni; de leírok még néhány dolgot, hogy ezek tán értékkel bírjanak testvéreim, a lámániták számára, egy eljövendő napon, az Úr akarata szerint.

The Book of Moroni

Moroni 1

Now I, Moroni, after having made an end of abridging the account of the people of Jared, I had supposed not to have written more, but I have not as yet perished; and I make not myself known to the Lamanites lest they should destroy me.

For behold, their wars are exceedingly fierce among themselves; and because of their hatred they put to death every Nephite that will not deny the Christ.

And I, Moroni, will not deny the Christ; wherefore, I wander whithersoever I can for the safety of mine own life.

Wherefore, I write a few more things, contrary to that which I had supposed; for I had supposed not to have written any more; but I write a few more things, that perhaps they may be of worth unto my brethren, the Lamanites, in some future day, according to the will of the Lord.

Moróni 2

- 1 Ezek Krisztus szavai, melyeket tanítványainak, az általa kiválasztott tizenkettőnek mondott, amint kezeit rájuk helyezte –
- 2 És nevükön szólította őket, mondván: Az én nevemben szólítsátok az Atyát, buzgó imában, és miután ezt megtettétek, hatalmatokban áll majd a Szentlélek adományozása azoknak, akikre ráteszitek a kezeiteket; és az én nevemben adjátok meg azt, mert így tesznek az én apostolaim.
- 3 Most Krisztus ezeket a szavakat első megjelenése idején mondta nekik; és a sokaság nem hallotta ezt, ám a tanítványok hallották; és akire reátették a kezeiket, arra leszállt a Szentlélek.

Moroni 2

The words of Christ, which he spake unto his disciples, the twelve whom he had chosen, as he laid his hands upon them—

And he called them by name, saying: Ye shall call on the Father in my name, in mighty prayer; and after ye have done this ye shall have power that to him upon whom ye shall lay your hands, ye shall give the Holy Ghost; and in my name shall ye give it, for thus do mine apostles.

Now Christ spake these words unto them at the time of his first appearing; and the multitude heard it not, but the disciples heard it; and on as many as they laid their hands, fell the Holy Ghost.

Moróni 3

- 1 Ez a módja annak, ahogyan a tanítványok, akiket az egyház eldereinek neveztek, papokat és tanítókat rendeltek el –
- 2 Miután Krisztus nevében az Atyához imádkoztak, reájuk helyezték kezüket, és azt mondták:
- 3 Jézus Krisztus nevében pappá rendellek, (vagy ha tanító lett, tanítóvá rendellek téged) hogy bűnbánatot és bűnbocsánatot prédikálj, Jézus Krisztuson keresztül, azáltal, hogy mindvégig kitartasz a nevébe vetett hitben. Ámen.
- 4 És ily módon rendeltek el papokat és tanítókat, Isten embernek adott ajándékai és elhívásai szerint; és a Szentlélek hatalma által rendelték el őket, mely bennük volt.

Moroni 3

The manner which the disciples, who were called the elders of the church, ordained priests and teachers—

After they had prayed unto the Father in the name of Christ, they laid their hands upon them, and said:

In the name of Jesus Christ I ordain you to be a priest (or if he be a teacher, I ordain you to be a teacher) to preach repentance and remission of sins through Jesus Christ, by the endurance of faith on his name to the end. Amen.

And after this manner did they ordain priests and teachers, according to the gifts and callings of God unto men; and they ordained them by the power of the Holy Ghost, which was in them.

Moróni 4

- 1 Annak módja, ahogyan elderek és papjaik Krisztus testével és vérével szolgáltak az egyháznak; és Krisztus parancsolatai szerint szolgáltak ezzel; igaznak tudjuk tehát ezt a módot; és elder vagy pap szolgált ezzel –
- 2 És letérdeltek a gyülekezettel, és Krisztus nevében imádkoztak az Atyához, mondván:
- 3 Ó Istenünk, Örökkévaló Atyánk, Fiad, Jézus Krisztus nevében kérünk, hogy áldd meg és szenteld meg ezt a kenyeret mindazok lelke számára, akik ebből vesznek, hogy azt Fiad testének emlékezetére ehessék, és tanúsítsák neked, Ó Istenünk, Örökkévaló Atyánk, hogy Fiad nevét készek magukra venni, őrá mindenkor emlékezni, és parancsolatait betartani, melyeket nekik adott, hogy Lelke mindig velük legyen. Ámen.

Moroni 4

The manner of their elders and priests administering the flesh and blood of Christ unto the church; and they administered it according to the commandments of Christ; wherefore we know the manner to be true; and the elder or priest did minister it—

And they did kneel down with the church, and pray to the Father in the name of Christ, saying:

O God, the Eternal Father, we ask thee in the name of thy Son, Jesus Christ, to bless and sanctify this bread to the souls of all those who partake of it; that they may eat in remembrance of the body of thy Son, and witness unto thee, O God, the Eternal Father, that they are willing to take upon them the name of thy Son, and always remember him, and keep his commandments which he hath given them, that they may always have his Spirit to be with them. Amen.

Moróni 5

- 1 A bor szolgálatának módja – Íme, vették a poharat, és ezt mondták:
- 2 Ó Istenünk, Örökkévaló Atyánk, Fiad, Jézus Krisztus nevében kérünk, hogy áldd meg és szenteld meg ezt a bort mindazok lelke számára, akik abból isznak, hogy azt Fiad vérének emlékezetére tehesék, amely érettük ontatott, és tanúsíthassák neked, Ó Istenünk, Örökkévaló Atyánk, hogy mindig emlékeznek őrá, hogy Lelke velük legyen. Ámen.

Moroni 5

The manner of administering the wine—Behold, they took the cup, and said:

O God, the Eternal Father, we ask thee, in the name of thy Son, Jesus Christ, to bless and sanctify this wine to the souls of all those who drink of it, that they may do it in remembrance of the blood of thy Son, which was shed for them; that they may witness unto thee, O God, the Eternal Father, that they do always remember him, that they may have his Spirit to be with them. Amen.

Moróni 6

- 1 És most a keresztelést illetően szólok. Íme, megkeresztelték az eldereket, a papokat és a tanítókat; de csak akkor keresztelték meg őket, ha ahhoz illő gyümölcsöt hoztak, hogy érdemesek erre.
- 2 És akkor sem fogadtak el senkit a keresztelésre, ha nem jött megtört szívvel és töredelmes lélekkel, és tett tanúbizonyságot az egyháznak arról, hogy valóban minden bűnét igazán megbánta.
- 3 És akkor sem fogadták el őket a keresztelésre, ha nem vették magukra Krisztus nevét, és határozták el magukban, hogy mindvégig szolgálni fogják őt.
- 4 És miután elfogadták őket a keresztelésre, és munkálkodott rajtuk és megtisztította őket a Szentlélek hatalma; Krisztus egyházának népe közé számlálták őket; és felírták a nevüket, hogy emlékezzenek rájuk és Isten jó szavával táplálják őket, hogy a helyes úton tartsák őket, hogy folyamatosan éberek legyenek az imára, kizárólag Krisztus érdemeire támaszkodva, aki hitük szerzője és beteljesítője volt.
- 5 És a gyülekezet gyakran találkozott, hogy böjtöljenek és imádkozzanak, és hogy lelkük jólétéről beszélgessenek egymással.
- 6 És gyakorta találkoztak, hogy az Úr Jézus emlékeztére vegyenek a kenyérből és a borból.
- 7 És szigorúan ügyeltek arra, hogy ne legyen közöttük gonoszság; s akiről úgy találták, hogy gonoszságot követ el, és az egyházban három tanú az elderek előtt kárhoytatta őt, és nem tartott bűnbánatot és nem tett beismerést, annak nevét törölték, és nem számlálták Krisztus népe közé.
- 8 De amikor bűnbánatot tartottak és igaz szándékkal megbocsátásra törekedtek, akkor meg lett bocsátva nekik.
- 9 És gyűléseiket az egyházi vezetők a Lélek munkálkodásának módja szerint és a Szentlélek hatalma által vezették; mert aszerint, hogy a Szentlélek hatalma prédikálásra, vagy intésre, vagy imára, vagy foháskodásra vagy éneklésre vitte őket, úgy tettek.

Moroni 6

And now I speak concerning baptism. Behold, elders, priests, and teachers were baptized; and they were not baptized save they brought forth fruit meet that they were worthy of it.

Neither did they receive any unto baptism save they came forth with a broken heart and a contrite spirit, and witnessed unto the church that they truly repented of all their sins.

And none were received unto baptism save they took upon them the name of Christ, having a determination to serve him to the end.

And after they had been received unto baptism, and were wrought upon and cleansed by the power of the Holy Ghost, they were numbered among the people of the church of Christ; and their names were taken, that they might be remembered and nourished by the good word of God, to keep them in the right way, to keep them continually watchful unto prayer, relying alone upon the merits of Christ, who was the author and the finisher of their faith.

And the church did meet together oft, to fast and to pray, and to speak one with another concerning the welfare of their souls.

And they did meet together oft to partake of bread and wine, in remembrance of the Lord Jesus.

And they were strict to observe that there should be no iniquity among them; and whoso was found to commit iniquity, and three witnesses of the church did condemn them before the elders, and if they repented not, and confessed not, their names were blotted out, and they were not numbered among the people of Christ.

But as oft as they repented and sought forgiveness, with real intent, they were forgiven.

And their meetings were conducted by the church after the manner of the workings of the Spirit, and by the power of the Holy Ghost; for as the power of the Holy Ghost led them whether to preach, or to exhort, or to pray, or to supplicate, or to sing, even so it was done.

Moróni 7

- 1 És most én, Moróni, leírok még egy keveset atyám, Mormon szavaiból, amelyeket a hitről, a reményről és a jószívúségről mondott; mert ily módon szólt ő a néphez, amint a zsinagógában tanította őket, melyet a hódolat helyeként építettek.
- 2 És most én, Mormon, hozzátok szólok, szeretett testvéreim; és az Atyaisten, valamint Urunk, Jézus Krisztus kegyelme által és az ő szent akarata szerint, elhívásának nékem adott ajándéka folytán van ez, hogy szólhatok hozzátok ezen alkalommal.
- 3 Tihozzátok szeretnék tehát szólni, akik az egyházhoz tartoztok, akik Krisztus békés követői vagytok, és – mostantól kezdve egészen addig, amíg meg nem pihentek övele a mennyben – elegendő reménységre tettetek szert ahhoz, hogy az Úr nyugalzába bejuthassatok.
- 4 És most, testvéreim, azért vélekedem így felőletek, mert békeességben jártok az emberek gyermekeivel.
- 5 Mert emlékszem Isten szavára, mely azt mondja, hogy cselekedeteikről ismeritek meg őket; mert ha a cselekedeteik jók, akkor ők is jók.
- 6 Mert íme, azt mondja Isten, hogy a gonosz ember nem tehet olyan dolgot, ami jó; mert ha ajándékot ajánl fel vagy Istenhez imádkozik, és azt nem igaz szándékkal teszi, akkor semmi haszna nincs abból.
- 7 Mert íme, nem igazlelkűségnek íratik fel az.
- 8 Mert íme, ha a gonosz ember ajándékot ad, kellenül adja; ez tehát ugyanúgy lesz felírva neki, mint ha megtartotta volna az ajándékot; gonosznak íratik fel tehát Isten előtt.
- 9 És hasonlóképpen gonoszságként íratik fel az embernek az, ha imádkozik, de nem szívének igaz szándékával; igen, és semmi haszna nincs ebből, mert Isten nem fogadja be az ilyent.
- 10 Ha tehát valaki gonosz, az nem képes azt tenni, ami jó; se nem ad jó ajándékot.
- 11 Mert íme, keserű forrásból nem fakadhat jó víz; és jó forrásból sem fakadhat keserű víz; így tehát az, aki az ördög szolgálja, nem képes Krisztus követésére; és ha Krisztust követi, akkor nem lehet az ördög szolgálja.

Moroni 7

And now I, Moroni, write a few of the words of my father Mormon, which he spake concerning faith, hope, and charity; for after this manner did he speak unto the people, as he taught them in the synagogue which they had built for the place of worship.

And now I, Mormon, speak unto you, my beloved brethren; and it is by the grace of God the Father, and our Lord Jesus Christ, and his holy will, because of the gift of his calling unto me, that I am permitted to speak unto you at this time.

Wherefore, I would speak unto you that are of the church, that are the peaceable followers of Christ, and that have obtained a sufficient hope by which ye can enter into the rest of the Lord, from this time henceforth until ye shall rest with him in heaven.

And now my brethren, I judge these things of you because of your peaceable walk with the children of men.

For I remember the word of God which saith by their works ye shall know them; for if their works be good, then they are good also.

For behold, God hath said a man being evil cannot do that which is good; for if he offereth a gift, or prayeth unto God, except he shall do it with real intent it profiteth him nothing.

For behold, it is not counted unto him for righteousness.

For behold, if a man being evil giveth a gift, he doeth it grudgingly; wherefore it is counted unto him the same as if he had retained the gift; wherefore he is counted evil before God.

And likewise also is it counted evil unto a man, if he shall pray and not with real intent of heart; yea, and it profiteth him nothing, for God receiveth none such.

Wherefore, a man being evil cannot do that which is good; neither will he give a good gift.

For behold, a bitter fountain cannot bring forth good water; neither can a good fountain bring forth bitter water; wherefore, a man being a servant of the devil cannot follow Christ; and if he follow Christ he cannot be a servant of the devil.

- 12 Tehát minden olyan dolog, ami jó, Istentől való; és az, ami gonosz, az ördögtől való; mert az ördög el-lensége Istennek, és állandóan ellene harcol, és ál-landóan bűnre és annak megtételére hív és csábít, ami gonosz dolog.
- 13 De íme, ami Istentől való, az állandóan jócseleke-detekre hív és csábít, tehát minden dolog, ami jócse-lekedetekre hív és csábít, valamint Isten szeretetére, és az ő szolgálatára, azt Isten sugalmazza.
- 14 Vigyázzatok tehát, szeretett testvéreim, nehogy úgy ítéljétek meg, hogy Istentől való az, ami gonosz, vagy hogy az ördögtől való az, ami jó és Istentől való.
- 15 Mert íme, testvéreim, megadatott nektek, hogy íté-letet tegyetek, hogy különbséget tehessetek jó és go-nosz között; és az ítélet módja olyan világos, hogy olyan tökéletes tudással tudhattok, miként a nappali világosság különbözik a sötét éjszakától.
- 16 Mert íme, Krisztus Lelke minden embernek meg-adatott, hogy különbséget tehessen jó és gonosz kö-zött; megmutatom tehát nektek, hogy mi módon ítél-kezzetek; mert minden dolog, mely jócselekedetre hív, és arra ösztönöz, hogy higgyünk Krisztusban, azt Krisztus hatalma és ajándéka küldi, tehát tökéle-tes tudással tudhatjátok, hogy Istentől való.
- 17 Ám amely dolog arra veszi rá az embereket, hogy gonosz dolgokat cselekedjenek és ne higgyenek Krisztusban, hanem tagadják meg őt és ne szolgálják Istent, arról tökéletes tudással tudhatjátok, hogy az ördögtől való; mert ily módon munkálkodik az ör-dög, mert ő senkit nem vesz rá arra, hogy jót csele-kegjen, nem, senkit; és angyalai sem; és azok sem, akik az ő alattvalói.
- 18 És most, testvéreim, tekintettel arra, hogy megis-mertétek a világosságot, mely által ítéljétek, mely vi-lágosság Krisztus világossága, vigyázzatok, hogy ne ítéljétek helytelenül; mert ugyanazon ítélettel ítéltet-tek majd meg, amellyel ti is ítéltek.
- 19 Könyörgök tehát nektek, testvéreim, hogy szorgal-masan kutassatok Krisztus világosságánál, hogy kü-lönbséget tehessetek jó és gonosz között; és ha min-den jó dolgot megragadtok, és nem kárhoztatjátok ezeket, akkor biztosan Krisztus gyermekei lesztek.
- 20 És most, testvéreim, hogyan lehetséges minden jó dolgot megragadnotok?

Wherefore, all things which are good cometh of God; and that which is evil cometh of the devil; for the devil is an enemy unto God, and fighteth against him continually, and inviteth and enticeth to sin, and to do that which is evil continually.

But behold, that which is of God inviteth and en-ticeth to do good continually; wherefore, every thing which inviteth and enticeth to do good, and to love God, and to serve him, is inspired of God.

Wherefore, take heed, my beloved brethren, that ye do not judge that which is evil to be of God, or that which is good and of God to be of the devil.

For behold, my brethren, it is given unto you to judge, that ye may know good from evil; and the way to judge is as plain, that ye may know with a perfect knowledge, as the daylight is from the dark night.

For behold, the Spirit of Christ is given to every man, that he may know good from evil; wherefore, I show unto you the way to judge; for every thing which inviteth to do good, and to persuade to believe in Christ, is sent forth by the power and gift of Christ; wherefore ye may know with a perfect knowledge it is of God.

But whatsoever thing persuadeth men to do evil, and believe not in Christ, and deny him, and serve not God, then ye may know with a perfect knowl-edge it is of the devil; for after this manner doth the devil work, for he persuadeth no man to do good, no, not one; neither do his angels; neither do they who subject themselves unto him.

And now, my brethren, seeing that ye know the light by which ye may judge, which light is the light of Christ, see that ye do not judge wrongfully; for with that same judgment which ye judge ye shall also be judged.

Wherefore, I beseech of you, brethren, that ye should search diligently in the light of Christ that ye may know good from evil; and if ye will lay hold upon every good thing, and condemn it not, ye cer-tainly will be a child of Christ.

And now, my brethren, how is it possible that ye can lay hold upon every good thing?

- 21 És most jutottam el a hithez, amiről mondtam, hogy beszélni fogok; és elmondom nektek, hogy mi módon ragadhattok meg minden jó dolgot.
- 22 Mert íme Isten, mivel öröktől fogva örökkévaló és mindent tud, íme, angyalokat küldött az emberek gyermekeinek szolgálatára, hogy jelentsék ki nekik a Krisztus eljövetelét illető dolgokat; és hogy Krisztusban el fog jönni minden jó dolog.
- 23 És Isten a prófétáknak is kijelentette, saját szája által, hogy Krisztus el fog jönni.
- 24 És íme, különböző módokon jelent ki olyan dolgokat az emberek gyermekeinek, melyek jók; és minden jó dolog Krisztustól származik; különben elbukottak lennének az emberek és semmi jó dolog nem érhetné őket.
- 25 Tehát angyalok szolgálattétele és minden olyan szó által, mely Isten szájából elhangzott, kezdték el gyakorolni az emberek a Krisztusba vetett hitet; és így hit által ragadtak meg minden jó dolgot; és ez így volt Krisztus eljöveteléig.
- 26 És eljövetele után is a nevébe vetett hit által szabadultak meg az emberek; és hit által váltak Isten fiaivá. És amilyen biztosan él Krisztus, elmondta ezeket a szavakat atyáinknak, mondván: Ha valamit kértek az Atyától az én nevemben, ami helyes, és elhiszitek, hogy kapni fogtok, akkor íme, az megadatik nektek.
- 27 Tehát, szeretett testvéreim, megszűntek-e a csodák csak azért, mert Krisztus felment a mennybe és leült Isten jobb keze felől, hogy igényt tartson az Atyánál jogaira az irgalom tekintetében, melyekkel az emberek gyermekei felett rendelkezik?
- 28 Mert beteljesítette a törvényt, és jogot formál mindazokra, akik hisznek benne; és akik hisznek benne, azok minden jó dolgot megragadnak; szót emel tehát az emberek gyermekeinek ügyében; és örökké a mennyben lakik.
- 29 Megszűntek-e a csodák, szeretett testvéreim, amiért ő ezt tette? Íme, azt mondom nektek, hogy nem; és az angyalok sem szűntek meg szolgálni az emberek gyermekeinek.

And now I come to that faith, of which I said I would speak; and I will tell you the way whereby ye may lay hold on every good thing.

For behold, God knowing all things, being from everlasting to everlasting, behold, he sent angels to minister unto the children of men, to make manifest concerning the coming of Christ; and in Christ there should come every good thing.

And God also declared unto prophets, by his own mouth, that Christ should come.

And behold, there were divers ways that he did manifest things unto the children of men, which were good; and all things which are good cometh of Christ; otherwise men were fallen, and there could no good thing come unto them.

Wherefore, by the ministering of angels, and by every word which proceeded forth out of the mouth of God, men began to exercise faith in Christ; and thus by faith, they did lay hold upon every good thing; and thus it was until the coming of Christ.

And after that he came men also were saved by faith in his name; and by faith, they become the sons of God. And as surely as Christ liveth he spake these words unto our fathers, saying: Whatsoever thing ye shall ask the Father in my name, which is good, in faith believing that ye shall receive, behold, it shall be done unto you.

Wherefore, my beloved brethren, have miracles ceased because Christ hath ascended into heaven, and hath sat down on the right hand of God, to claim of the Father his rights of mercy which he hath upon the children of men?

For he hath answered the ends of the law, and he claimeth all those who have faith in him; and they who have faith in him will cleave unto every good thing; wherefore he advocateth the cause of the children of men; and he dwelleth eternally in the heavens.

And because he hath done this, my beloved brethren, have miracles ceased? Behold I say unto you, Nay; neither have angels ceased to minister unto the children of men.

30 Mert íme, azok az ő alárendeltjei, és parancsának szava szerint szolgálnak, megmutatva magukat azoknak, akiknek erős a hitük és szilárd az elméjük, az isteniség minden formájában.

31 Elrendelt szolgálatauk hivatala pedig az, hogy bűnbánatra szólítsák az embereket, és betöltsék és végézzék az Atya szövetségeinek munkáját, melyet az emberek gyermekeivel kötött, hogy készítsék az utat az emberek gyermekei között azáltal, hogy Krisztus szavát hirdetik az Úr választott edényeinek, hogy bizonyosságot tehessenek róla.

32 És ennek megtétele által az Úristen elkészíti az utat, hogy a többi ember is hihessen Krisztusban, hogy a Szentléleknek helye lehessen a szívükben, annak hatalma szerint; és ily módon teljesíti az Atya az emberek gyermekeivel kötött szövetségeket.

33 És Krisztus ezt mondta: Ha hisztek énbennem, hatalmatokban lesz mindazt megtenni, amit én jónak látok.

34 És ezt mondta: Tartsatok bűnbánatot, mind ti földnek szélei, és jöjjetek hozzám és keresztelkedjete meg az én nevemben, és higgyetek bennem, hogy meg lehessen szabadítani titeket.

35 És most, szeretett testvéreim, ha úgy áll a helyzet, hogy mindezen dolgok, melyeket elmondtam nektek igazak, és Isten hatalommal és nagy dicsőséggel meg fogja nektek mutatni az utolsó napon, hogy igazak, és ha igazak, akkor elmúlt-e a csodák napja?

36 Vagy nem jelennek már meg többé angyalok az emberek gyermekeinek? Vagy megvonta már tőlük a Szentlélek hatalmát? Vagy meg fogja-e vonni valamikor is, amíg az idő idő lesz és a föld fennáll, vagyis amíg egyetlen megszabadítható ember él annak szí-
nén?

37 Íme, azt mondom nektek, hogy nem; mert hit által történnek a csodák, és hit által van az is, hogy angyalok jelennek meg és szolgálnak az embereknek; jaj tehát az emberek gyermekeinek, ha megszűntek ezek a dolgok, mert ez hitetlenség miatt következik be, és minden hiábavaló.

For behold, they are subject unto him, to minister according to the word of his command, showing themselves unto them of strong faith and a firm mind in every form of godliness.

And the office of their ministry is to call men unto repentance, and to fulfil and to do the work of the covenants of the Father, which he hath made unto the children of men, to prepare the way among the children of men, by declaring the word of Christ unto the chosen vessels of the Lord, that they may bear testimony of him.

And by so doing, the Lord God prepareth the way that the residue of men may have faith in Christ, that the Holy Ghost may have place in their hearts, according to the power thereof; and after this manner bringeth to pass the Father, the covenants which he hath made unto the children of men.

And Christ hath said: If ye will have faith in me ye shall have power to do whatsoever thing is expedient in me.

And he hath said: Repent all ye ends of the earth, and come unto me, and be baptized in my name, and have faith in me, that ye may be saved.

And now, my beloved brethren, if this be the case that these things are true which I have spoken unto you, and God will show unto you, with power and great glory at the last day, that they are true, and if they are true has the day of miracles ceased?

Or have angels ceased to appear unto the children of men? Or has he withheld the power of the Holy Ghost from them? Or will he, so long as time shall last, or the earth shall stand, or there shall be one man upon the face thereof to be saved?

Behold I say unto you, Nay; for it is by faith that miracles are wrought; and it is by faith that angels appear and minister unto men; wherefore, if these things have ceased wo be unto the children of men, for it is because of unbelief, and all is vain.

38 Mert Krisztus szavai szerint senkit nem lehet megszabadítani, aki nem hisz az ő nevében; ha tehát megszűntek ezek a dolgok, akkor a hit is megszűnt; és rettenetes akkor az ember helyzete, mert olyanok így, mintha nem lett volna megváltás.

39 De íme, szeretett testvéreim, én jobban vélekedem felőletek, mert szelídségetek folytán úgy ítélem meg, hogy hisztek Krisztusban; mert ha nem hisztek benne, akkor nem vagytok méltóak arra, hogy egyházának népe közé számláljanak benneteket.

40 Továbbá, szeretett testvéreim, a reményt illetően szólnék hozzátok. Hogyan lehetséges az, hogy hitet nyerjete, ha nincs reményetek?

41 És mi az, amiben reménykedjete? Íme, azt mondom nektek, hogy Krisztus engesztelése és feltámasztásának hatalma által reméljéte azt, hogy majd örök életre támadtok fel, és ez a belé vetett hitetek miatt van, az ígéret szerint.

42 Ha tehát valakinek van hite, akkor reményének is kell lennie; mert hit nélkül nem lehet semmi remény.

43 Továbbá íme, azt mondom nektek, hogy csak akkor lehet hite és reménysége, ha szelíd és alázatos szívű.

44 És ha nem így van, akkor hiábavaló a hite és a reménysége, mert csak a szelíd és alázatos szívű embert fogadja el Isten; és ha valaki szelíd és alázatos szívű, és a Szentlélek hatalma által megvallja, hogy Jézus a Krisztus, akkor abban jószívűségnek is kell lenni; mert ha nincs benne jószívűség, akkor semmi ő; tehát kell, hogy legyen benne jószívűség.

45 És a jószívűség hosszan tűrő, és kedves, és nem irigykedik, és nem fuvalkodik fel, nem keresi a maga hasznát, nem könnyű felbosszantani, nem gondol rosszra, és nem örvend a gonoszságnak, hanem az igazságnak örvend, minden dolgot elbír, minden dologban hisz, minden dolgot remél és minden dolgot elvisel.

46 Ezért tehát, szeretett testvéreim, ha nincs bennetek jószívűség, akkor semmik vagytok, mert a jószívűség soha el nem múlik. Ragaszkodjatok tehát a jószívűséghez, ami a legnagyobb mindenek között, mert minden dolognak el kell múlnia –

For no man can be saved, according to the words of Christ, save they shall have faith in his name; wherefore, if these things have ceased, then has faith ceased also; and awful is the state of man, for they are as though there had been no redemption made.

But behold, my beloved brethren, I judge better things of you, for I judge that ye have faith in Christ because of your meekness; for if ye have not faith in him then ye are not fit to be numbered among the people of his church.

And again, my beloved brethren, I would speak unto you concerning hope. How is it that ye can attain unto faith, save ye shall have hope?

And what is it that ye shall hope for? Behold I say unto you that ye shall have hope through the atonement of Christ and the power of his resurrection, to be raised unto life eternal, and this because of your faith in him according to the promise.

Wherefore, if a man have faith he must needs have hope; for without faith there cannot be any hope.

And again, behold I say unto you that he cannot have faith and hope, save he shall be meek, and lowly of heart.

If so, his faith and hope is vain, for none is acceptable before God, save the meek and lowly in heart; and if a man be meek and lowly in heart, and confesses by the power of the Holy Ghost that Jesus is the Christ, he must needs have charity; for if he have not charity he is nothing; wherefore he must needs have charity.

And charity suffereth long, and is kind, and envieth not, and is not puffed up, seeketh not her own, is not easily provoked, thinketh no evil, and rejoiceth not in iniquity but rejoiceth in the truth, beareth all things, believeth all things, hopeth all things, endureth all things.

Wherefore, my beloved brethren, if ye have not charity, ye are nothing, for charity never faileth. Wherefore, cleave unto charity, which is the greatest of all, for all things must fail—

47 De a jószívűség Krisztus tiszta szeretete, és örökké tart; és jó sora lesz annak, akiről az utolsó napon úgy találhatik, hogy rendelkezik ezzel.

48 Imádkozzatok tehát, szeretett testvéreim, szívetek minden erejével az Atyához, hogy eltöltsön benneteket ez a szeretet, melyet mindenkinek megadott, aki igaz követője Fiának, Jézus Krisztusnak; hogy Isten fiaivá legyetek; hogy amikor megjelenik, akkor olyanok legyünk mint ő, mert a maga valóságában fogjuk látni őt; hogy meglehessen ez a reménységünk; hogy megtisztulhassunk, miként ő is tiszta. Ámen.

But charity is the pure love of Christ, and it endureth forever; and whoso is found possessed of it at the last day, it shall be well with him.

Wherefore, my beloved brethren, pray unto the Father with all the energy of heart, that ye may be filled with this love, which he hath bestowed upon all who are true followers of his Son, Jesus Christ; that ye may become the sons of God; that when he shall appear we shall be like him, for we shall see him as he is; that we may have this hope; that we may be purified even as he is pure. Amen.

Moróni 8

- 1 Ez pedig apámnak, Mormonnak a levele, amit ő nekem, Moróninak írt; és nem sokkal azután írta ezt nekem, hogy elhívtak a szolgálatra. És ily módon írt nekem, mondván:
- 2 Szeretett fiam, Moróni, rendkívül örvendék annak, hogy a te Urad, Jézus Krisztus megemlékezett rólad, és elhívott az ő szolgálatára, az ő szent munkájára.
- 3 Mindig megemlékezem rólad imáimbán, szüntelenül imádkozva Istenhez, az Atyához, az ő Szent Gyermekeinek, Jézusnak a nevében, hogy végtelen jósága és kegyelme által mindvégig óvjon téged azáltal, hogy kitartóan hiszel az ő nevében.
- 4 És most, fiam, arról beszélek neked, mely rendkívül elkeserít engem; mert elkeserít engem, hogy szóváltások támadtak közöttetek.
- 5 Mert ha az igazság jutott tudomásomra, akkor kisgyermekeitek keresztelését illetően voltak közöttetek szóváltások.
- 6 És most, fiam, azt szeretném, ha szorgalmasan fáradoznál azért, hogy eltűnjön közületek ezen égbekiáltó tévedés; és ezzel a szándékkal írtam én ezt a levelet.
- 7 Mert rögtön azután, hogy megtudtam tőled ezeket a dolgokat, megkérdeztem az Urat az ügyet illetően. És a Szentlélek hatalma által eljött hozzám az Úr szava, mondván:
- 8 Hallgass Krisztusnak, a te Megváltódnak, Uradnak és Istenednek a szavára. Íme, nem azért jöttem el a világba, hogy az igazlelkűeket, hanem hogy a bűnösöket hívjam bűnbánatra; nem az épeknek van szükségük orvosra, hanem a betegeknek; így hát a kisgyermekek épek, mert nem képesek bűn elkövetésére; Ádám átka tehát énbennem levétetett róluk, és így annak nincs felettük hatalma; és a körülmetélés törvénye énbennem eltűnik.
- 9 És ily módon nyilvánította ki nekem a Szentlélek Isten szavát; és ezért, szeretett fiam, tudom, hogy komoly gúny az Isten előtt, hogy kisgyermekeket kereszteltek.

Moroni 8

An epistle of my father Mormon, written to me, Moroni; and it was written unto me soon after my calling to the ministry. And on this wise did he write unto me, saying:

My beloved son, Moroni, I rejoice exceedingly that your Lord Jesus Christ hath been mindful of you, and hath called you to his ministry, and to his holy work.

I am mindful of you always in my prayers, continually praying unto God the Father in the name of his Holy Child, Jesus, that he, through his infinite goodness and grace, will keep you through the endurance of faith on his name to the end.

And now, my son, I speak unto you concerning that which grieveth me exceedingly; for it grieveth me that there should disputations rise among you.

For, if I have learned the truth, there have been disputations among you concerning the baptism of your little children.

And now, my son, I desire that ye should labor diligently, that this gross error should be removed from among you; for, for this intent I have written this epistle.

For immediately after I had learned these things of you I inquired of the Lord concerning the matter. And the word of the Lord came to me by the power of the Holy Ghost, saying:

Listen to the words of Christ, your Redeemer, your Lord and your God. Behold, I came into the world not to call the righteous but sinners to repentance; the whole need no physician, but they that are sick; wherefore, little children are whole, for they are not capable of committing sin; wherefore the curse of Adam is taken from them in me, that it hath no power over them; and the law of circumcision is done away in me.

And after this manner did the Holy Ghost manifest the word of God unto me; wherefore, my beloved son, I know that it is solemn mockery before God, that ye should baptize little children.

10 Íme, azt mondom nektek, hogy ezt a dolgot tanít-
sátok – bűnbánatot és keresztelkedést azoknak, akik
felelősségre vonhatók és képesek bűn elkövetésére;
igen, tanítjátok meg a szülőknek, hogy tartsanak
bűnbánatot és keresztelkedjenek meg, és alázkodja-
nak meg úgy, mint a kisgyermekük, és akkor mind-
annyian megszabadulnak a kisgyermekükkel
együtt.

11 De kisgyermeküknek nincs szükségük sem bűn-
bánatra sem keresztelkedésre. Íme, a keresztelkedés
a bűnbánat eredményeként történik, a parancsolatok
betöltésére, és a bűnök bocsánatát eredményezi.

12 De a kisgyermekek Krisztusban élnek, egészen a
világ megalapítása óta; mert ha nem így lenne, akkor
Isten részrehajló Isten lenne, és változó és személy-
válogató Isten; mert hány kisgyermek halt meg ke-
resztelés nélkül!

13 Ha tehát a kisgyermekeket keresztelés nélkül nem
lehetne megszabadítani, akkor ezeknek végtelen po-
kolra kellett volna jutniuk.

14 Íme, azt mondom neked, hogy aki úgy gondolja,
hogy a kisgyermekeknek szükségük van keresztelés-
re, az a keserűség gubacsában és a gonoszság kötelé-
keiben van; mert nincs sem hite, sem reménye, és jó-
szívűség sincs benne; ki lesz tehát vágva, míg így
gondolkozik, és pokolra kell jutnia.

15 Mert szörnyű gonoszság azt gondolni, hogy Isten
megszabadítja az egyik gyermeket azért, mert meg
van kereszteleve, a másiknak viszont el kell vesznie,
mert nincs megkeresztelve.

16 Jaj azoknak, akik ily módon ferdítik el az Úr útjait,
mert ha nem tartanak bűnbánatot, akkor el fognak
veszni. Íme, én bátran beszélek, miután Istentől van
felhatalmazásom; és nem félek attól, hogy mit tehet-
nek az emberek; mert a tökéletes szeretet minden fé-
lelmet elűz.

17 És telve vagyok jószívűséggel, mely örökké tartó
szeretet; tehát minden gyermek egyforma számom-
ra; tehát tökéletes szeretettel szeretem a kisgyermek-
eket; és mind egyformák és részesei a szabadulás-
nak.

18 Mert tudom, hogy Isten nem részrehajló Isten, és
nem is változó lény; hanem öröktől fogva és mind-
örökké változatlan.

Behold I say unto you that this thing shall ye
teach—repentance and baptism unto those who are
accountable and capable of committing sin; yea,
teach parents that they must repent and be baptized,
and humble themselves as their little children, and
they shall all be saved with their little children.

And their little children need no repentance, nei-
ther baptism. Behold, baptism is unto repentance to
the fulfilling the commandments unto the remission
of sins.

But little children are alive in Christ, even from
the foundation of the world; if not so, God is a partial
God, and also a changeable God, and a respecter to
persons; for how many little children have died
without baptism!

Wherefore, if little children could not be saved
without baptism, these must have gone to an endless
hell.

Behold I say unto you, that he that supposeth that
little children need baptism is in the gall of bitterness
and in the bonds of iniquity; for he hath neither
faith, hope, nor charity; wherefore, should he be cut
off while in the thought, he must go down to hell.

For awful is the wickedness to suppose that God
saveth one child because of baptism, and the other
must perish because he hath no baptism.

Wo be unto them that shall pervert the ways of the
Lord after this manner, for they shall perish except
they repent. Behold, I speak with boldness, having
authority from God; and I fear not what man can do;
for perfect love casteth out all fear.

And I am filled with charity, which is everlasting
love; wherefore, all children are alike unto me;
wherefore, I love little children with a perfect love;
and they are all alike and partakers of salvation.

For I know that God is not a partial God, neither a
changeable being; but he is unchangeable from all
eternity to all eternity.

- 19 A kisgyermek nem tudnak bűnbánatot tartani; rettenetes gonoszság tehát megtagadni tőlük Isten tiszta irgalmát, mert ők irgalma folytán mindannyian benne élnek.
- 20 Aki tehát azt mondja, hogy a kisgyermeknek szükségük van a keresztelezésre, az tagadja Krisztus irgalmát, és semmibe veszi az ő engesztelését, valamint megváltásának hatalmát.
- 21 Jaj az ilyeneknek, mert a halál, a pokol és végtelen gyötrellem veszélye leselkedik rájuk. Bátran szólok erről, ezt Isten parancsolta meg nekem. Hallgassátok meg és szívleljétek meg ezeket a szavakat, vagy elletetek szólnak majd Krisztus ítélőszékénél.
- 22 Mert lássátok, hogy minden kisgyermek Krisztusban él, és azok is, akiknél nincs meg a törvény. Mert a megváltás hatalma életbe lép mindazoknál, akiknek nem adatott törvény; aki tehát nincs kárhoztatva, vagyis aki nincs kárhoztatás alatt, az nem tud bűnbánatot tartani; és az ilyenek mit sem ér a keresztelezés –
- 23 Gúny tehát ez Isten előtt, és Krisztus irgalmának, valamint az ő Szent Lelke hatalmának a megtagadása, és halott cselekedetekbe történő bizalomhelyezés.
- 24 Íme, fiam, ennek a dolognak nem szabadna így lennie; mert azok számára van a bűnbánat, akik kárhoztatás alatt és a megszegett törvény átká alatt vannak.
- 25 És a bűnbánat első gyümölcse a keresztelezés; és a keresztelezés hit által jön el, a parancsolatok betöltésére; és a parancsolatok betöltése bűnbocsánatot eredményez;
- 26 A bűnbocsánat pedig szelídséghez vezet és szívbeli alázatossághoz; és a szelídség és a szívbeli alázatosság folytán következik be a Szentlélek látogatása, mely Vigasztaló reménnyel és tökéletes szeretettel tölt el, mely szeretet szorgalmas ima által tart ki, míg el nem jön a vég, amikor minden szent Istennel lakik majd.
- 27 Íme, fiam, ismét írok majd neked, ha nem megyünk hamarosan a lámániták ellen. Íme, ezen nemzet, vagyis a nefita nép kevélysége bizonyul pusztulásuk okának, ha nem tartanak bűnbánatot.

Little children cannot repent; wherefore, it is awful wickedness to deny the pure mercies of God unto them, for they are all alive in him because of his mercy.

And he that saith that little children need baptism denieth the mercies of Christ, and setteth at naught the atonement of him and the power of his redemption.

Wo unto such, for they are in danger of death, hell, and an endless torment. I speak it boldly; God hath commanded me. Listen unto them and give heed, or they stand against you at the judgment-seat of Christ.

For behold that all little children are alive in Christ, and also all they that are without the law. For the power of redemption cometh on all them that have no law; wherefore, he that is not condemned, or he that is under no condemnation, cannot repent; and unto such baptism availeth nothing—

But it is mockery before God, denying the mercies of Christ, and the power of his Holy Spirit, and putting trust in dead works.

Behold, my son, this thing ought not to be; for repentance is unto them that are under condemnation and under the curse of a broken law.

And the first fruits of repentance is baptism; and baptism cometh by faith unto the fulfilling the commandments; and the fulfilling the commandments bringeth remission of sins;

And the remission of sins bringeth meekness, and lowliness of heart; and because of meekness and lowliness of heart cometh the visitation of the Holy Ghost, which Comforter filleth with hope and perfect love, which love endureth by diligence unto prayer, until the end shall come, when all the saints shall dwell with God.

Behold, my son, I will write unto you again if I go not out soon against the Lamanites. Behold, the pride of this nation, or the people of the Nephites, hath proven their destruction except they should repent.

28 Imádkozz értük, fiam, hogy tartsanak bűnbánatot. De íme, attól félek, hogy már nem bajlódik velük többé a lélek; és az országnak ebben a részében arra törekednek, hogy minden olyan hatalmat és felhatalmazást megdöntsenek, mely Istentől ered; és megtagadják a Szentlelket.

29 És miután ily nagy tudást utasítottak el, fiam, hamarosan el kell veszniük, mely azon próféciák beteljesítése lesz, melyet a próféták mondtak el, valamint magának a Szabadítónknak a szavai.

30 Isten veled, fiam, amíg írok neked, vagy amíg újra találkozunk. Ámen.

Pray for them, my son, that repentance may come unto them. But behold, I fear lest the Spirit hath ceased striving with them; and in this part of the land they are also seeking to put down all power and authority which cometh from God; and they are denying the Holy Ghost.

And after rejecting so great a knowledge, my son, they must perish soon, unto the fulfilling of the prophecies which were spoken by the prophets, as well as the words of our Savior himself.

Farewell, my son, until I shall write unto you, or shall meet you again. Amen.

Moróni 9

- 1 Szeretett fiam, újra írok neked, hogy tudjad, hogy még életben vagyok; de most olyan dologról írok neked, mely igencsak gyötrelmes.
- 2 Mert íme, keserves csatánk volt a lámánitákkal, melynek során nem győztünk; és Arkeántus kard által esett el, és Lurám és Emrom is; igen, és nagyon sok kiváló emberünket elveszítettük.
- 3 És most íme, fiam, attól félek, hogy a lámániták el fogják pusztítani ezt a népet; mert nem tartanak bűnbánatot, és Sátán szüntelen arra serkenti őket, hogy haragudjanak egymásra.
- 4 Íme, szüntelenül fáradozom értük; és amikor erőlyesen mondom Isten szavát, akkor reszketnek és haragudnak rám; mikor pedig nem élek eréllyel, akkor megkeményítik ellene a szívüket; attól félek tehát, hogy az Úr Lelke többé nem bajlódik velük.
- 5 Mert oly rendkívül haragosak, hogy úgy tűnik nekem, nem félik a halált; és kiveszett belőlük az egymás iránti szeretet, és szüntelenül vérre és bosszúra szomjaznak.
- 6 És most, szeretett fiam, makacsságuk ellenére dolgozzunk szorgalmasan; mert ha abba hagyjuk a fáradozásainkat, akkor kárhozzatás alá kerülünk; mert van számunkra egy elvégezendő munka, míg ebben az agyaghajlékban vagyunk, hogy legyőzzük minden igazlelkűség ellenségét, és Isten királyságában pihentessük meg a lelkünket.
- 7 És most e nép szenvedéseiről írok valamennyit. Mert az Amorontól kapott ismeretek szerint, íme, a lámánitáknak sok foglyuk van, melyeket Serriza tornyánál ejtettek; és ezek férfiak, nők és gyermekek voltak.
- 8 És azoknak az asszonyoknak és gyermekeknek a férjeit, illetve apáit megölték, és most az asszonyokat férjeik húsával etetik, és a gyermekeket apáik húsával etetik, és semmi, illetve csak kevés vizet adnak nekik.

Moroni 9

My beloved son, I write unto you again that ye may know that I am yet alive; but I write somewhat of that which is grievous.

For behold, I have had a sore battle with the Lamanites, in which we did not conquer; and Archeantus has fallen by the sword, and also Luram and Emron; yea, and we have lost a great number of our choice men.

And now behold, my son, I fear lest the Lamanites shall destroy this people; for they do not repent, and Satan stirreth them up continually to anger one with another.

Behold, I am laboring with them continually; and when I speak the word of God with sharpness they tremble and anger against me; and when I use no sharpness they harden their hearts against it; wherefore, I fear lest the Spirit of the Lord hath ceased striving with them.

For so exceedingly do they anger that it seemeth me that they have no fear of death; and they have lost their love, one towards another; and they thirst after blood and revenge continually.

And now, my beloved son, notwithstanding their hardness, let us labor diligently; for if we should cease to labor, we should be brought under condemnation; for we have a labor to perform whilst in this tabernacle of clay, that we may conquer the enemy of all righteousness, and rest our souls in the kingdom of God.

And now I write somewhat concerning the sufferings of this people. For according to the knowledge which I have received from Amoron, behold, the Lamanites have many prisoners, which they took from the tower of Sherrizah; and there were men, women, and children.

And the husbands and fathers of those women and children they have slain; and they feed the women upon the flesh of their husbands, and the children upon the flesh of their fathers; and no water, save a little, do they give unto them.

- 9 De a lámánitáknak ez a hatalmas utálatossága még mindig nem múlja felül népünkét Moriántumban. Mert íme, sok lámánita lányt foglyul ejtettek; és miután megfosztották őket attól, ami mindennél drágább és értékesebb, ami az erkölcsi tisztaságuk és a szüzességük –
- 10 És miután ezt a dolgot megtették, a legkegyetlenebb módon ölték meg őket, halálra kínozva a testüket; és miután ezt megtették, vadállatokként falták fel a testüket, szívük keménysége folytán; és tették ezt a bátorság jegyeként.
- 11 Ó, szeretett fiam, hogyan képes rá egy ilyen nép, mely emberiség nélkül való –
- 12 (akik pedig mindössze néhány évvel ezelőtt még emberséges és tetszetős emberek voltak)
- 13 De Ó, fiam, hogyan képes rá egy ilyen nép, melynek gyönyöre oly sok utálatosságban van –
- 14 Hogyan várhatjuk el, hogy Isten visszatartsa velük szemben ítélkező kezét?
- 15 Íme, felkiált szívem: Jaj ennek a népnek! Jöjj el és ítélkezz, Ó Isten, és rejtsd el arcod elől bűneiket, gonoszságukat és utálatosságaikat!
- 16 Továbbá, fiam, sok olyan özvegy és leány van, aki Serizzában maradt; és az élelem azon részét, melyet nem vittek el a lámániták, íme, Zenefi serege vitte el, és otthagya őket, hogy élelmet keresve bolyongjanak, amerre csak tudnak; és sok idős nő ájul el és hal meg az út mentén.
- 17 És a velem levő sereg gyenge, és a lámániták seregei köztem és Serriza között vannak; és akik átszöktek Áron seregéhez, azok borzalmas kegyetlenkedéseik áldozatai lettek.
- 18 Ó, milyen népem romlottsága! Híján vannak a rendnek és az irgalomnak. Íme, én is csak ember vagyok, és csak egy ember erejével rendelkezem, és nem tudom többé érvényre juttatni a parancsaimat.

And notwithstanding this great abomination of the Lamanites, it doth not exceed that of our people in Moriantum. For behold, many of the daughters of the Lamanites have they taken prisoners; and after depriving them of that which was most dear and precious above all things, which is chastity and virtue—

And after they had done this thing, they did murder them in a most cruel manner, torturing their bodies even unto death; and after they have done this, they devour their flesh like unto wild beasts, because of the hardness of their hearts; and they do it for a token of bravery.

O my beloved son, how can a people like this, that are without civilization—

(And only a few years have passed away, and they were a civil and a delightsome people)

But O my son, how can a people like this, whose delight is in so much abomination—

How can we expect that God will stay his hand in judgment against us?

Behold, my heart cries: Wo unto this people. Come out in judgment, O God, and hide their sins, and wickedness, and abominations from before thy face!

And again, my son, there are many widows and their daughters who remain in Sherrizah; and that part of the provisions which the Lamanites did not carry away, behold, the army of Zenephi has carried away, and left them to wander whithersoever they can for food; and many old women do faint by the way and die.

And the army which is with me is weak; and the armies of the Lamanites are betwixt Sherrizah and me; and as many as have fled to the army of Aaron have fallen victims to their awful brutality.

O the depravity of my people! They are without order and without mercy. Behold, I am but a man, and I have but the strength of a man, and I cannot any longer enforce my commands.

- 19 És teljesen elfajultak már, és mind ugyanolyan kegyetlenek lettek, senkit sem kímélve, se öreget, se fiatal; és minden egyében, csak nem a jóban lelik gyönyörűségüket; asszonyaink és gyermekeink szenvedése pedig ezen föld területén mindent felülmúl; igen, nyelv nem képes ezt elmondani, és le sem lehet írni.
- 20 És most, fiam, nem időzöm már tovább ennél a borzalmas jelenetnél. Íme, te ismered ezen nép gonoszságát; tudod, hogy híján vannak a tantételnek és már nem éreznek; gonoszságuk pedig még a lámánitákét is meghaladja.
- 21 Íme, fiam, én nem ajánlhatom őket Istennek, különben lesújt rám.
- 22 De íme téged, fiam, Istennek ajánllak, és bízom Krisztusban, hogy megszabadulsz; és imádkozom Istenhez, hogy óvja meg az életedet, hogy tanúja lehessél ezen nép visszatérésének őhozzá, avagy teljes pusztulásuknak; mert tudom, hogy el kell veszniük, ha nem tartanak bünbánatot és nem térnek vissza hozzá.
- 23 És ha elpusztulnak, az olyan lesz, mint a járeditáké, mert arra vágyott a szívük, hogy vért és bosszút keressenek.
- 24 És ha úgy léssen, hogy elvesznek, és tudjuk, hogy sok testvérünk átpártolt a lámánitákhoz, és még sokkal többen át fognak pártolni hozzájuk; írj le tehát egy pár dolgot, ha te megmaradsz és én elveszek és nem látlak többé; de bízom benne, hogy hamarosan láthatlak; mert vannak nálam olyan szent feljegyzések, melyeket át szeretnék adni neked.
- 25 Fiam, légy hű Krisztusban; és ne keserítsenek és nyomasszanak halálra az általam leírt dolgok; hanem emeljen fel téged Krisztus, és örökké az ő szenvedéseinek és halálának, és annak, hogy atyáinknak megmutatta testét, és irgalmának és hosszan tűrésének, és dicsőségének és az örök élet reménységének legyen helye az elmédben.
- 26 És most legyen és maradjon veled Istennek, az Atyának a kegyelme, kinek trónusa magasan a mennyben van, és Urunknak, Jézus Krisztusnak a kegyelme, aki jobb keze felől ül az ő hatalmának, míg minden dolog neki szolgáltat ki. Ámen.

And they have become strong in their perversion; and they are alike brutal, sparing none, neither old nor young; and they delight in everything save that which is good; and the suffering of our women and our children upon all the face of this land doth exceed everything; yea, tongue cannot tell, neither can it be written.

And now, my son, I dwell no longer upon this horrible scene. Behold, thou knowest the wickedness of this people; thou knowest that they are without principle, and past feeling; and their wickedness doth exceed that of the Lamanites.

Behold, my son, I cannot recommend them unto God lest he should smite me.

But behold, my son, I recommend thee unto God, and I trust in Christ that thou wilt be saved; and I pray unto God that he will spare thy life, to witness the return of his people unto him, or their utter destruction; for I know that they must perish except they repent and return unto him.

And if they perish it will be like unto the Jaredites, because of the wilfulness of their hearts, seeking for blood and revenge.

And if it so be that they perish, we know that many of our brethren have deserted over unto the Lamanites, and many more will also desert over unto them; wherefore, write somewhat a few things, if thou art spared and I shall perish and not see thee; but I trust that I may see thee soon; for I have sacred records that I would deliver up unto thee.

My son, be faithful in Christ; and may not the things which I have written grieve thee, to weigh thee down unto death; but may Christ lift thee up, and may his sufferings and death, and the showing his body unto our fathers, and his mercy and long-suffering, and the hope of his glory and of eternal life, rest in your mind forever.

And may the grace of God the Father, whose throne is high in the heavens, and our Lord Jesus Christ, who sitteth on the right hand of his power, until all things shall become subject unto him, be, and abide with you forever. Amen.

Moróni 10

- 1 Most én, Moróni, leírok még valamit, amit jónak látok; és testvéreimnek, a lámánitáknak írok; és szeretném, ha tudnák, hogy már több mint négyszáz-húsz év telt el azóta, hogy megadatott a jel Krisztus eljövételéről.
- 2 És miután buzdítóan mondok néhány szót, lepecsételem ezeket a feljegyzéseket.
- 3 Íme, arra buzdítanálak benneteket, hogy amikor ezeket a dolgokat olvassátok, ha Isten bölcsessége szerint való az, hogy olvassátok őket, akkor emlékezzetek rá, milyen irgalmas volt az Úr az emberek gyermekeihez, Ádám teremtésétől fogva egészen addig, amíg ezeket a dolgokat megkapjátok, és gondolkoztatok el ezen a szívetekben.
- 4 És amikor ezeket a dolgokat megkapjátok, arra buzdítalak benneteket, hogy Krisztus nevében kérdezzétek meg Istent, az Örökkévaló Atyát, hogy nem igazak-e ezek a dolgok; és ha őszinte szívvel, igaz szándékkal, Krisztusba vetett hittel kérdeztok, akkor ő a Szentlélek hatalma által ki fogja nektek nyilvánítani ennek igazságát.
- 5 És a Szentlélek hatalma által minden dolgot illetően tudhatjátok az igazat.
- 6 És amely dolog jó, az igazságos és igaz; tehát semmi jó nem tagadja a Krisztust, hanem elismeri, hogy ő létezik.
- 7 És a Szentlélek hatalma által ti is tudhatjátok, hogy ő létezik, arra buzdítalak hát benneteket, hogy ne tagadjátok Isten hatalmát; mert ő hatalommal, az emberek gyermekeinek hite szerint munkálkodik, ugyanúgy ma, holnap és mindörökké.
- 8 Továbbá arra buzdítalak benneteket, testvéreim, hogy ne tagadjátok Isten ajándékait, mert sok van ezekből; és ugyanattól az Istentől erednek. És különbözőképpen adatnak ezek az ajándékok; de mindegyikben ugyanaz az Isten munkálkodik; és Isten Lelkének megnyilatkozásai által adatnak ezek az embereknek, hogy a javukra szolgáljanak.
- 9 Mert íme, egyiknek az adatik meg Isten Lelke által, hogy bölcsességnek beszédét taníthatja.
- 10 És a másíknak az, hogy tudásnak beszédét taníthatja ugyanazon Lélek által.

Moroni 10

Now I, Moroni, write somewhat as seemeth me good; and I write unto my brethren, the Lamanites; and I would that they should know that more than four hundred and twenty years have passed away since the sign was given of the coming of Christ.

And I seal up these records, after I have spoken a few words by way of exhortation unto you.

Behold, I would exhort you that when ye shall read these things, if it be wisdom in God that ye should read them, that ye would remember how merciful the Lord hath been unto the children of men, from the creation of Adam even down until the time that ye shall receive these things, and ponder it in your hearts.

And when ye shall receive these things, I would exhort you that ye would ask God, the Eternal Father, in the name of Christ, if these things are not true; and if ye shall ask with a sincere heart, with real intent, having faith in Christ, he will manifest the truth of it unto you, by the power of the Holy Ghost.

And by the power of the Holy Ghost ye may know the truth of all things.

And whatsoever thing is good is just and true; wherefore, nothing that is good denieth the Christ, but acknowledgeth that he is.

And ye may know that he is, by the power of the Holy Ghost; wherefore I would exhort you that ye deny not the power of God; for he worketh by power, according to the faith of the children of men, the same today and tomorrow, and forever.

And again, I exhort you, my brethren, that ye deny not the gifts of God, for they are many; and they come from the same God. And there are different ways that these gifts are administered; but it is the same God who worketh all in all; and they are given by the manifestations of the Spirit of God unto men, to profit them.

For behold, to one is given by the Spirit of God, that he may teach the word of wisdom;

And to another, that he may teach the word of knowledge by the same Spirit;

11 És a másíknak rendkívíul nagy hit; megínt másíknak pedig a gyógyítás ajándékai, ugyanazon Lélek által;

12 Továbbá másvalakínek az, hogy hatalmas csodákat műveljen;

13 Továbbá másvalakínek az, hogy minden dolgot ílletóen prófétáljon;

14 Továbbá másvalakínek az, hogy angyalokat és szolgáló lelkeket lásson;

15 Továbbá másvalakínek mindenféle nyelvek;

16 Továbbá másvalakínek a nyelvek és mindenféle beszédek fordítása.

17 És mindezek az ajándékok Krisztus Lelke által érkeznek; és kílön-kílön érkeznek el minden emberhez, az ő akarata szerint.

18 És arra buzdítánálak benneteket, szeretett testvéreim, hogy emlékezzetek rá: minden jó ajándék Krisztustól jön.

19 És arra buzdítánálak benneteket, szeretett testvéreim, hogy emlékezzetek rá: ő ugyanaz tegnap, ma és mindörökké; és az általam elmondott ajándékok, melyek lelkiek, soha nem szűnnek meg, amíg a világ fennáll, hacsak nem az emberek gyermekeínek ítetlensége folytán.

20 Kell tehát, hogy legyen hit; és ha ítnek, akkor reménynek ís kell lennie; és ha reménységnek, akkor jószívűségnek ís kell lennie.

21 És ha nincs bennetek jószívűség, akkor semmíféleképpen nem lehet benneteket megszabadítaní Isten királyságában; és akkor sem lehet títeketszabadítaní Isten királyságában, ha nincs ítetek; és akkor sem, ha nincs reményetek.

22 És ha nincs reményetek, akkor szűkségeképpen kétségbeesésben kell lennetek; és a kétségbeesés a gonoszságból ered.

23 És Krisztus valóban azt mondta atyáínkknak: Ha ítetek van, akkor minden olyan dolgot megtehettek, amit én jónak látok.

24 És most az egész föld széleíhez szólok – hogy ha eljön annak napja, hogy megszűnık közöttetek Isten hatalma és ajándékai, akkor az a ítetlenség miatt lesz.

And to another, exceedingly great faith; and to another, the gifts of healing by the same Spirit;

And again, to another, that he may work mighty miracles;

And again, to another, that he may prophesy concerning all things;

And again, to another, the beholding of angels and ministering spirits;

And again, to another, all kinds of tongues;

And again, to another, the interpretation of languages and of divers kinds of tongues.

And all these gifts come by the Spirit of Christ; and they come unto every man severally, according as he will.

And I would exhort you, my beloved brethren, that ye remember that every good gift cometh of Christ.

And I would exhort you, my beloved brethren, that ye remember that he ís the same yesterday, today, and forever, and that all these gifts of which I have spoken, which are spiritual, never will be done away, even as long as the world shall stand, only according to the unbelief of the children of men.

Wherefore, there must be faith; and íf there must be faith there must also be hope; and íf there must be hope there must also be charity.

And except ye have charity ye can ín nowise be saved ín the kingdom of God; neither can ye be saved ín the kingdom of God íf ye have not faith; neither can ye íf ye have no hope.

And íf ye have no hope ye must needs be ín despair; and despair cometh because of iniquity.

And Christ truly said unto our fathers: Íf ye have faith ye can do all things which are expedient unto me.

And now I speak unto all the ends of the earth— that íf the day cometh that the power and gifts of God shall be done away among you, ít shall be because of unbelief.

- 25 És jaj az emberek gyermekeinek, ha ez így van; mert senki nem lesz közöttetek, aki jót tenne, nem, senki. Mert ha lenne közöttetek egy, aki jót tesz, az Isten hatalma és ajándékai által munkálkodna.
- 26 És jaj azoknak, akik elvetik ezeket a dolgokat és meghalnak, mert bűneikben hálnak meg, és nem lehet őket megszabadítani Isten királyságában; és én Krisztus szavai szerint mondom ezt, és nem hazudok.
- 27 És arra buzdítalak benneteket, hogy emlékezzetek ezekre a dolgokra; mert gyorsan eljön az idő, amikor tudni fogjátok, hogy nem hazudok, mert Isten törvényszéke előtt láttok majd engem; és az Úristen azt fogja mondani nektek: Nem jelentettem-e ki nektek szavaimat, melyeket ez az ember írt le, aki mintha olyan lenne, aki a halottaiból kiált, igen, még hozzá olyan, mint aki a porból szól?
- 28 És a próféciák beteljesítésére jelentem ki nektek ezeket a dolgokat. És íme, az örökkévaló Isten szájából hangzanak majd el ezek; és az ő szava nemzedékről nemzedékre süvít.
- 29 És Isten meg fogja mutatni nektek, hogy amit leírtam, az igaz.
- 30 Továbbá arra buzdítalak benneteket, hogy jöjjetek Krisztushoz, és ragadjatok meg minden jó ajándékot, a gonosz ajándékot és a tisztátalan dolgot azonban ne érintsétek.
- 31 És ébredj, és emelkedj fel a porból, Ó Jeruzsálem; igen, és öltsd magadra gyönyörű ruháidat, Ó Sion leánya; és erősítsd meg cövekeidet és szélesítsd ki határaidat mindörökké, hogy ne keveredj többé, hogy eleget lehessen tenni az Örökkévaló Atya szövetségének, melyet veled kötött, Ó Izráel háza.
- 32 Igen, jöjjetek Krisztushoz, és legyetek benne tökéletesek, és tartóztassátok meg magatokat minden istentelenségtől, és ha minden istentelenségtől megtartóztatjátok magatokat, és teljes lelketekkel, elmétekkel és erőtökkel szeretitek Istent, akkor elegendő számotokra a kegyelme, hogy kegyelme által tökéletesek lehessetek Krisztusban; és ha Isten kegyelme által tökéletesek vagytok Krisztusban, akkor semmiképpen nem tagadhatjátok Isten hatalmát.

And wo be unto the children of men if this be the case; for there shall be none that doeth good among you, no not one. For if there be one among you that doeth good, he shall work by the power and gifts of God.

And wo unto them who shall do these things away and die, for they die in their sins, and they cannot be saved in the kingdom of God; and I speak it according to the words of Christ; and I lie not.

And I exhort you to remember these things; for the time speedily cometh that ye shall know that I lie not, for ye shall see me at the bar of God; and the Lord God will say unto you: Did I not declare my words unto you, which were written by this man, like as one crying from the dead, yea, even as one speaking out of the dust?

I declare these things unto the fulfilling of the prophecies. And behold, they shall proceed forth out of the mouth of the everlasting God; and his word shall hiss forth from generation to generation.

And God shall show unto you, that that which I have written is true.

And again I would exhort you that ye would come unto Christ, and lay hold upon every good gift, and touch not the evil gift, nor the unclean thing.

And awake, and arise from the dust, O Jerusalem; yea, and put on thy beautiful garments, O daughter of Zion; and strengthen thy stakes and enlarge thy borders forever, that thou mayest no more be confounded, that the covenants of the Eternal Father which he hath made unto thee, O house of Israel, may be fulfilled.

Yea, come unto Christ, and be perfected in him, and deny yourselves of all ungodliness; and if ye shall deny yourselves of all ungodliness, and love God with all your might, mind and strength, then is his grace sufficient for you, that by his grace ye may be perfect in Christ; and if by the grace of God ye are perfect in Christ, ye can in nowise deny the power of God.

33 Továbbá, ha Isten kegyelme által tökéletesek vagytok Krisztusban, és nem tagadjátok az ő hatalmát, akkor szenteltettek meg Krisztusban, Isten kegyelme által, Krisztus vérének ontásán keresztül, mely az Atya szövetségében foglaltatik, bűneitek bocsánatára, hogy szentek legyetek és szeplőtlenek.

34 És most, mindannyitoknak búcsút intek! Nemsokára elmegyek, hogy Isten paradicsomában pihenjek, míg ismét újra nem egyesül lelkem és testem, és győzedelmesen elő nem hoznak a légen át, hogy a nagy Jehovának, az élők és halottak Örök Bírójának örömet adó ítélőszéke előtt találkozam veletek. Ámen.

Vége

And again, if ye by the grace of God are perfect in Christ, and deny not his power, then are ye sanctified in Christ by the grace of God, through the shedding of the blood of Christ, which is in the covenant of the Father unto the remission of your sins, that ye become holy, without spot.

And now I bid unto all, farewell. I soon go to rest in the paradise of God, until my spirit and body shall again reunite, and I am brought forth triumphant through the air, to meet you before the pleasing bar of the great Jehovah, the Eternal Judge of both quick and dead. Amen.

The End